

شما هم می‌توانید انجیل را درک کنید

اولین سرآغاز مسیحی:
انجیل متی

دکتر باب آتلی
پروفسور بازنشسته علم هرمنوتیک
(علم تفسیر کتاب مقدس)

سری راهنمای تفسیری

BIBLE LESSONS INTERNATIONAL, MARSHALL, TEXAS

فهرست مطالب

V	اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر.....	۷
VI	مقدمه نویسنده	۷
VIII	راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس.....	۷
۱	انجیل مثنی ۱.....	۱
۲۸	انجیل مثنی ۲.....	۲۸
۴۶	انجیل مثنی ۳.....	۴۶
۷۰	انجیل مثنی ۴.....	۷۰
۹۸	انجیل مثنی ۵.....	۹۸
۱۳۵	انجیل مثنی ۶.....	۱۳۵
۱۵۹	انجیل مثنی ۷.....	۱۵۹
۱۷۷	انجیل مثنی ۸.....	۱۷۷
۱۹۱	انجیل مثنی ۹.....	۱۹۱
۲۱۱	انجیل مثنی ۱۰.....	۲۱۱
۲۴۱	انجیل مثنی ۱۱.....	۲۴۱
۲۵۴	انجیل مثنی ۱۲.....	۲۵۴
۲۷۳	انجیل مثنی ۱۳.....	۲۷۳
۲۸۸	انجیل مثنی ۱۴.....	۲۸۸
۲۹۶	انجیل مثنی ۱۵.....	۲۹۶
۳۰۵	انجیل مثنی ۱۶.....	۳۰۵
۳۱۵	انجیل مثنی ۱۷.....	۳۱۵
۳۲۳	انجیل مثنی ۱۸.....	۳۲۳
۳۳۲	انجیل مثنی ۱۹.....	۳۳۲
۳۴۶	انجیل مثنی ۲۰.....	۳۴۶
۳۶۳	انجیل مثنی ۲۱.....	۳۶۳
۳۷۸	انجیل مثنی ۲۲.....	۳۷۸
۳۸۸	انجیل مثنی ۲۳.....	۳۸۸
۳۹۸	انجیل مثنی ۲۴.....	۳۹۸
۴۲۱	انجیل مثنی ۲۵.....	۴۲۱
۴۳۱	انجیل مثنی ۲۶.....	۴۳۱
۴۵۰	انجیل مثنی ۲۷.....	۴۵۰
۴۶۶	انجیل مثنی ۲۸.....	۴۶۶
۴۷۲	معانی واژگان دستور زبان یونانی.....	۴۷۲
۴۷۲	بطور خلاصه.....	۴۷۲
۴۸۰	موضوع خاص: انتقادات متنی.....	۴۸۰
۴۸۳	واژه نامه.....	۴۸۳
۴۹۱	بیانیه عقیدتی.....	۴۹۱

فهرست موضوعات خاص

۳	موضوع خاص: مسیح
۴	موضوع خاص: زنان در کتاب مقدس
۱۳	موضوع خاص: عناوین عهد جدید برای آن موعود که می آید
۱۵	موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می آید
۱۷	موضوع خاص: بی گناه، معصوم، منزّه، بدون رسوایی
۲۰	موضوع خاص: فرشته‌ای از جانب خداوند
۲۲	موضوع خاص: سقوط
۲۳	موضوع خاص: نبوت در عهد عتیق
۲۹	موضوع خاص: خانواده هیروود بزرگ
۳۱	موضوع خاص: سانهدرین
۳۳	موضوع خاص: صدوقیان
۳۵	موضوع خاص: فریسیان
۳۶	موضوع خاص: کاتبین
۳۷	موضوع خاص: بزرگان قوم
۳۹	موضوع خاص: کندر
۳۹	موضوع خاص: خوشبوکننده‌های ویژه کفن و دفن
۴۰	موضوع خاص: مراسم تدفین
۴۱	موضوع خاص: پسر خدا
۴۴	موضوع خاص: عیسی ناصری
۴۷	موضوع خاص: تعمید
۴۹	موضوع خاص: توبه (عهد عتیق)
۵۰	موضوع خاص: پادشاهی خدا
۵۱	موضوع خاص: این دوران و دوران پیش رو
۵۲	موضوع خاص: پارسایی
۵۶	موضوع خاص: اعتراف
۵۷	موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق
۶۲	موضوع خاص: تعمید روح
۶۲	موضوع خاص: آتش (BDB ۷۷، KB ۹۲)
۶۳	موضوع خاص: داوری در عهد جدید
۶۶	موضوع خاص: یکتاپرستی
۶۸	موضوع خاص: تثلیث
۷۱	موضوع خاص: شیطان
۷۳	موضوع خاص: اصطلاحات دستور زبان یونانی
۸۲	موضوع خاص: اصطلاحات یونانی برای آزمودن و مفاهیم آنها
۸۳	موضوع خاص: شیطان فردی
۸۵	موضوع خاص: روزه

۸۵	موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس
۹۰	موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین
۹۵	موضوع خاص: شفا دادن
۱۰۲	موضوع خاص: دلگرمی
۱۰۳	موضوع خاص: سرزمین، کشور، زمین (۸۶۲)
۱۰۵	موضوع خاص: قلب/دل (عهد جدید)
۱۰۶	موضوع خاص: صلح و جنگ
۱۰۸	موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می کشند؟
۱۱۰	موضوع خاص: اندازه پاداش و مجازات
۱۱۲	موضوع خاص: پدر
۱۱۳	موضوع خاص: نقش پدری خدا
۱۱۵	موضوع خاص: تقدس در عهد جدید
۱۱۶	موضوع خاص: پیمان
۱۱۷	موضوع خاص: شریعت یهود
۱۱۸	موضوع خاص: دیدگاه پولس نسبت به قوانین موسی
۱۱۹	موضوع خاص: آمین
۱۲۲	موضوع خاص: یادداشتهایی در مورد خروج ۲۰ (قتل)
۱۲۴	موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟ (SHEOL/HADES, GEHENNA, TARTARUS)
۱۲۷	موضوع خاص: سکه‌هایی که در دوران عیسی در فلسطین استفاده می شد
۱۲۹	موضوع خاص: تخریب (APOLLUMI)
۱۳۷	موضوع خاص: صدقه دادن
۱۳۸	موضوع خاص: ریاکاران
۱۴۰	موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی)
۱۴۳	موضوع خاص: "نام" یهوه
۱۴۶	موضوع خاص: مسیحیت مشارکتی است
۱۴۷	موضوع خاص: جشن‌های اسرائیل، ۲ . E.I
۱۵۰	موضوع خاص: ثروت
۱۵۳	موضوع خاص: بخشنده/صمیمی (HAPLOTĒS)
۱۵۶	موضوع خاص: ذراع
۱۶۳	موضوع خاص: دعا، نامحدود و با این حال محدود
۱۶۶	موضوع خاص: "درب" در عهد جدید
۱۶۹	موضوع خاص: ارتداد (APHISTĒMI)
۱۷۱	موضوع خاص: اراده (THELĒMA) خدا
۱۷۲	موضوع خاص: ادبیات شرقی
۱۷۳	موضوع خاص: اسم خداوند- (عهد جدید)
۱۷۴	موضوع خاص: جن گیری
۱۷۵	موضوع خاص: دانستن (بیشتر از تثنیه بعنوان آیات نمونه استفاده شده است)

۱۷۹.....	موضوع خاص: عیسی به عنوان خدا (از دوم قرن‌تیا ن ۴:۵).....
۱۸۰.....	موضوع خاص: دست نهادن در انجیل.....
۱۸۴.....	موضوع خاص: شبات.....
۱۸۵.....	موضوع خاص: فرزند انسان (دانیا ل ۷:۱۳).....
۱۸۶.....	عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می آید.....
۱۹۴.....	موضوع خاص: قدرت (EXOUSIA).....
۱۹۶.....	موضوع خاص: الهی بودن مسیح از عهد عتیق (میکاه ۵:۲).....
۱۹۸.....	موضوع خاص: عرفان.....
۲۰۰.....	موضوع خاص: انتخاب، تقدیر و نیاز برای برقراری یک توازن الهیاتی.....
۲۰۲.....	موضوع خاص: تفسیر ضرب المثلها.....
۲۰۶.....	موضوع خاص: مراسم عزاداری.....
۲۰۸.....	موضوع خاص: گناه نابخشودنی.....
۲۱۲.....	موضوع خاص: عدد دوازده.....
۲۱۵.....	موضوع خاص: یهودا اسخریوطی.....
۲۱۶.....	موضوع خاص: فرستادن (APOSTELLŌ).....
۲۱۷.....	موضوع خاص: اسرائیل (نام).....
۲۱۸.....	موضوع خاص: "پسران خدا" در کتاب پیدایش ۶.....
۲۲۱.....	موضوع خاص: روح (PNEUMA) در عهد جدید.....
۲۲۳.....	موضوع خاص: ده یک.....
۲۲۴.....	موضوع خاص: صلح (SHALOM) [OT].....
۲۲۶.....	موضوع خاص: ساعت.....
۲۲۶.....	موضوع خاص: نقش انسانی روح.....
۲۲۸.....	موضوع خاص: استقامت/محافظت.....
۲۳۰.....	موضوع خاص: بزودی باز می گردد.....
۲۳۲.....	موضوع خاص: بدن و روح.....
۲۳۲.....	موضوع خاص: مولک.....
۲۳۳.....	موضوع خاص: دریافت، باور، اعتراف و ندا برآوردن به چه معنا هستند؟.....
۲۳۵.....	موضوع خاص: اعتراف/اقرار.....
۲۳۶.....	موضوع خاص: آسمان و آسمان سوم.....
۲۳۸.....	موضوع خاص: دریافت (از اول تسالونیکیان).....
۲۴۳.....	موضوع خاص: کاریگمای کلیسای اولیه.....
۲۴۷.....	موضوع خاص: دیدگاه انجیل نسبت به الکل و سو استفاده از الکل.....
۲۵۷.....	موضوع خاص: صندوق عهد.....
۲۵۸.....	موضوع خاص: کروبیان.....
۲۶۳.....	موضوع خاص: عیسی و روح.....
۲۶۴.....	موضوع خاص: امید (ELPIS، در پولس).....
۲۶۷.....	موضوع خاص: سخن انسان.....

۲۶۹.....	موضوع خاص: قیام از مردگان
۲۷۹.....	موضوع خاص: رنج
۲۸۲.....	موضوع خاص: خمیر
۳۰۰.....	موضوع خاص: قوانین غذایی عهد عتیق
۳۰۹.....	موضوع خاص: کلیسا (EKKLESIA)
۳۱۳.....	موضوع خاص: سلطنت در پادشاهی خدا
۳۲۶.....	موضوع خاص: جاودانی
۳۳۸.....	موضوع خاص: ده فرمان
۳۴۴.....	موضوع خاص: وراثت ایمانداران
۳۵۰.....	موضوع خاص: حلق آویز کردن
۳۵۲.....	موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند
۳۵۳.....	موضوع خاص: پرستش
۳۵۶.....	موضوع خاص: تسلیم/ارائه (HUPOTASSŌ)
۳۵۷.....	موضوع خاص: رهبری خادم
۳۵۹.....	موضوع خاص: خونبها/بازخرید
۳۷۰.....	موضوع خاص: OLAM (تا ابد)
۳۷۵.....	موضوع خاص: سنگ (BDB ۶, KB ۷) و سنگ زیرینا (BDB ۸۱۹, KB ۹۴۴)
۳۹۳.....	موضوع خاص: واژگانی که برای ابله بکار برده می‌شوند
۳۹۵.....	موضوع خاص: ریخته شدن (عهد جدید)
۳۹۶.....	موضوع خاص: استعاره سایه برای محافظت و مراقبت
۳۹۹.....	موضوع خاص: بازگشت مسیح در هر لحظه، در برابر هنوز زود است (پارادوکس عهد جدید)
۴۰۰.....	موضوع خاص: ادبیات آخرالزمانی
۴۰۲.....	موضوع خاص: پاسخ به دو سوال شاگردان
۴۰۳.....	موضوع خاص: اصطلاحات به کار رفته برای آمدن دوم
۴۰۴.....	موضوع خاص: پیشگوییهای عهد عتیق در برابر پیشگوییهای عهد جدید
۴۱۲.....	موضوع خاص: تخریب
۴۱۴.....	موضوع خاص: چهل و دو ماه
۴۱۵.....	موضوع خاص: سوار بر ابرها آمدن
۴۱۶.....	موضوع خاص: شیپورهای استفاده شده توسط قوم بنی اسرائیل
۴۲۶.....	موضوع خاص: جلال (DOXA)
۴۲۸.....	موضوع خاص: برکت
۴۳۷.....	موضوع خاص: پسخ (ترتیب مراسم)
۴۳۸.....	موضوع خاص: شام سرور در انجیل یوحنا ۶
۴۵۴.....	موضوع خاص: خیمه‌های بیابانی
۴۵۷.....	موضوع خاص: نگهبان محافظ (PRÆTORIAN)
۴۶۱.....	موضوع خاص: قدیسان

اختصارات انگلیسی کاربردی در این تفسیر

<i>Anchor Bible Commentaries</i> ویرایش Albright William Foxwell و David Noel Freedman	AB
<i>Anchor Bible Dictionary</i> ویرایش David Noel Freedman (جلد ۶)	ABD
<i>Analytical Key to the Old Testament</i> نوشته John Joseph Owens	AKOT
<i>Ancient Near Eastern Texts</i> نویسنده: James B. Prirchard	ANET
<i>A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament</i> نویسندگان F. Brown, S. R. Driver and C. A. Briggs	BDB
<i>The Interpreter's Dictionary of the Bible</i> نویسنده (چهار جلد) George A. Buttrick	IDB
<i>International Standard Bible encyclopedia</i> ویرایش James Orr (۵ جلد)،	ISBE
Jerusalem Bible	JB
<i>The Holy Scriptures According to the Masoretic Text: A New Translation</i> (The Jewish Publication Society of America)	JPSOA
<i>The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament</i> نوشته Ludwig Koehler and Walter Baumgartner	KB
<i>The Holy Bible From Ancient Eastern Manuscripts</i> (the Peshitta) نوشته George M. Lamsa	LAM
Septuagint (Greek-English) نوشته Zondervan ۱۹۷۰	LXX
<i>A New Translation of the Bible</i> نوشته James Moffatt	MOF
Masoretic Hebrew Text	MT
New American Bible Text	NAB
New American Standard Bible	NASB
New English Bible	NEB
NET Bible: New English Translation, چاپ دوم بنا	NET
<i>New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis</i> (جلد ۵) نوشته Willem A. VanGemeren	NIDOTTE
New Revised Standard Bible	NRSV
New International Version	NIV
New Jerusalem Bible	NJB
<i>Old Testament Passing Guide</i> by Todd S. Beall, William A. Banks and Colin Smith	OTPG
Revised English Bible	REB
Revised Standard Version	RSV
The Septuagint (Greek-English) by Zondervan, 1970	SEPT
Today's English Version ، توسط اتحادیه انجمن‌های کتاب مقدس	TEV
Today's English Version from United Bible Societies	YLT
<i>Zondervan Pictorial Bible Encyclopedia</i> (5 vols.), ed. Merrill C. Tenney	ZPBE

مقدمه نویسنده:

چگونه این تفسیر می‌تواند به شما کمک کند

تفسیر انجیل یک فرایند منطقی و معنوی است که تلاش می‌کند تا نویسنده باستانی تحت الهام را به شیوه‌ای درک کند که بتواند پیام خدا را به زبانی که امروزه قابل درک است، بیان کند.

فرایند معنوی بسیار حساس است و به سختی می‌توان آن را تعریف کرد. این فرایند شامل تعادل و باز بودن با خداست. باید تشنه (۱) او، (۲) شناختن او (۳) و خدمت به او باشیم. این فرایند شامل دعا، اعتراف و تمایل به تغییر شیوه زندگی است. روح در فرایند تفسیر قاطع است، ولی چرا درک انجیل به صورتی دیگر برای مسیحیان صادق و خداپرست عجیب است؟

فرایند منطقی را راحت‌تر می‌توان توصیف کرد. ما باید نسبت به متن استوار و بیطرف باشیم و نباید تحت تاثیر تعصبات فردی یا مذهبی قرار بگیریم. ذهنیت همگی ما از لحاظ تاریخی شکل خاصی گرفته است. هیچکدام از ما مفسر واقع‌گرا یا بی‌طرف نیست. این تفسیر یک فرایند دقیق منطقی را که حاوی سه اصل ساختار یافته تفسیر است را ارائه می‌کند تا کمک کند بر تعصبات مذهبی خود غلبه کنیم.

اصل اول

اصل اول توجه به زمانهای تاریخی است که در کتاب مقدس نگاشته شده و نیز توجه به مناسبتهای تاریخی از دید نگارنده. نویسنده اولیه هدفی و پیامی برای برقراری ارتباط داشت. متن نمی‌تواند معنایی داشته باشد که غیر از منظور نویسنده باستانی تحت الهام بوده است. قصد او - و نه تفکر تاریخی، احساسی، فرهنگی، فردی یا تعصبات دینی - نکته کلیدی است. کاربرد، بخشی جدایی ناپذیر از تفسیر است، ولی تفسیر مناسب باید همیشه بر کاربرد تقدم داشته باشد. همیشه باید تکرار شود که هر متن انجیلی فقط و فقط یک معنی دارد. این معنی آن چیزی است که نویسنده اصلی قصد داشته که تحت هدایت روح القدس با زمان خود ارتباط برقرار کند. یک معنی خاص می‌تواند کاربردهای بسیار متفاوتی برای فرهنگهای مختلف و موقعیتهای متفاوت داشته باشد. این کاربردها باید با اصل حقیقت نگارنده اصلی مرتبط شوند. بدین منظور این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا مقدمه‌ای برای هر یک از کتابهای انجیل باشد.

اصل دوم

اصل دوم شناسایی ادبیات هر واحد است. هر کتاب انجیل یک سند متحدالشکل است. مفسرین حق ندارند که یک جنبه از حقیقت را با حذف بقیه متمایز سازند. بنابراین، ما باید تلاش کنیم تا قبل از اینکه هر تکه را جداگانه تفسیر کنیم، هدف کل کتاب انجیل را درک کنیم. هر بخش به صورت منفرد - فصلها، پاراگرافها، یا آیات - نمی‌توانند معنایی داشته باشد و کل آن واحد معنی دیگری داشته باشد. تفسیر باید از گرایش قیاس کل به گرایش القایی هر بخش تغییر جهت داده شود. بنابراین، این راهنمای مطالعاتی تفسیری تنظیم شده تا به دانشجویان در تحلیل ساختار هر واحد توسط پاراگرافها کمک کند. بخشهای هر پاراگراف و فصل تحت الهام نیستند، بلکه به ما در شناسایی تفکر هر بخش کمک می‌کنند.

تفسیر در سطح یک پاراگراف - نه جمله، عبارت، گزیده، یا کلمه - کلید پیگیری منظور اصلی نگارنده انجیل است. پاراگرافها بر اساس عناوین متحدالشکل هستند، که اغلب به آنها تم یا جمله موضوعی گفته می‌شود. هر کلمه، عبارت، و جمله در پاراگراف به نوعی با این عناوین متحدالشکل در ارتباط هستند. آنها بحث را محدود به موضوعی خاص کرده، آن را بسط داده، توضیح داده و یا مورد سوال قرار می‌دهند. کلید واقعی برای تفسیر درست این است که تفکر نویسنده اصلی را پاراگراف به پاراگراف در طی هر بخش که کتاب انجیل را تشکیل می‌دهند، دنبال کنیم. این راهنمای مطالعاتی تفسیری برای کمک به دانشجویانی تنظیم شده که این کار را با مقایسه با ترجمه‌های مدرن انگلیسی دنبال می‌کنند. برای این هدف ترجمه‌های خاصی انتخاب شده‌اند، زیرا آنها بر اساس نظریات و دیدگاه‌های مختلف ترجمه شده‌اند.

۱. نسخه ویرایش چهارم متن یونانی جامعه متحد انجیلی (UBS⁴) منتشر شده است. این متن توسط اساتید مدرن متن پاراگراف بندی شده است.
۲. نسخه جدید شاه جیمز (New King James Version - NKJV) ترجمه کلمه به کلمه متن دستنویس یونانی است که به Textus Receptus نیز معروف است. تقسیم‌بندی پاراگراف‌های آن طولانیتر از سایر ترجمه‌ها است. این واحدهای طولانیتر به دانشجو امکان مشاهده موضوعات متحدالشکل را می‌دهد.
۳. نسخه جدید استاندارد بازمینی شده (New Revised Standard Version - NRSV) نسخه تغییر یافته ترجمه کلمه به کلمه است. این ترجمه در نقطه میانی دو نسخه مدرن قرار می‌گیرد. تقسیم بندی پاراگراف‌های آن کاملاً در شناسایی موضوعات مفید است.
۴. نسخه انگلیسی امروز (Today's English Version - TEV) ترجمه پویایی است که توسط جامعه متحد انجیلی منتشر شده است. این ترجمه

تلاش می‌کند که خواننده انگلیسی مدرن امروزی بتواند معنی و مفهوم متن یونانی را درک کند. اغلب، به خصوص در اناجیل، تقسیم بندی پاراگراف‌ها بر اساس گوینده است تا موضوع، درست همانند نسخه بین‌المللی جدید. برای ترجمه و تفسیر، این نسخه مفید و کمک کننده نیست. جالب است که به این نکته توجه کنیم که هم UBS⁴ و هم این نسخه توسط یک موسسه ترجمه شده‌اند، با این حال، پاراگراف بندی آنها تفاوت دارند.

۵. انجیل اورشلیم (Jerusalem Bible - JB) یک ترجمه پویا است که از روی نسخه کاتولیک فرانسه ترجمه شده است. مقایسه پاراگراف بندیهای این نسخه از دیدگاه اروپایی بسیار مفید است.

۶. نسخه چاپی مربوط به سال ۱۹۹۵ بنام انجیل امریکایی جدید بازبینی شده (Updated New American Standard Bible - NASB) ترجمه کلمه به کلمه است. تفسیر آیه به آیه در ادامه این پاراگراف بندی است.

اصل سوم

اصل سوم این است که ترجمه‌های مختلف انجیل را مطالعه کنید تا معنی و مفهوم گسترده‌تر و جامع‌تری را بتوانید از کلمات و عبارات انجیل درک کنید. اغلب یک کلمه یا عبارت یونانی را می‌توان به چندین شیوه مختلف درک کرد. این ترجمه‌های متفاوت این گزینه را در اختیاران قرار می‌دهند و به شما کمک می‌کنند که بتوانید تنوعات مفهومی نسخ دستنویس یونانی را شناسایی کنید. اینها بر روی دکترین تاثیر نمی‌گذارند، بلکه به ما کمک می‌کنند که به متن اصلی که نویسندگان باستانی تحت تاثیر الهام بوده نزدیکتر شویم.

این تفسیر راه سریع‌تری را به دانشجو برای بررسی ترجمه خود ارائه می‌دهد. قطعیت هدف نیست، بلکه اطلاع رسانی و تفکر برانگیز بودن است. اغلب، سایر تفاسیر احتمالی به ما کمک می‌کنند که زیاد کوتاه نظر، دگم و مذهبی نباشیم. مفسرین لازم است که طیف وسیع‌تری از گزینه‌های تفسیری را در اختیار داشته باشند تا بتوانند تشخیص دهند که زبان یونانی قدیم تا چه اندازه می‌توانسته است مبهم باشد. حیرت آور است که چقدر تفاهم اندکی میان مسیحیانی که ادعا می‌کنند انجیل منبع حقیقت است، وجود دارد.

این اصول به من کمک کردند که برای بیشتر مسائلی که از نظر تاریخی ذهنیت مرا شکل داده بودند، با اجبار کردن خود بر تلاش بر روی متن باستانی، فائق‌گردم. امید من این است که برای شما هم برکتی باشد.

باب آتی

۲۷ ژوئن ۱۹۹۶

راهنما برای مطالعه صحیح کتاب مقدس: جستجوی شخصی برای حقیقت اثبات پذیر

آنچه در زیر می‌خوانید، توضیح مختصری درباره فلسفه هرمنوتیک دکتر باب آتلی و روشهای مورد استفاده او در تفسیر انجیل است.

آیا می‌توانیم حقیقت را بشناسیم؟ حقیقت در کجا یافت می‌شود؟ آیا می‌توانیم از طریق منطق آن را به اثبات برسانیم؟ آیا مرجع نهایی وجود دارد؟ آیا اصول مطلقی وجود دارند که بتوانند زندگی ما و جهان ما را هدایت نمایند؟ آیا زندگی معنایی دارد؟ چرا در این دنیا هستیم؟ به کجا خواهیم رفت؟ این سوالات - سوالاتی که همه افراد معقول به آن می‌اندیشند - تفکر بشر را از بدو زمان به خود داشته است (جامعه ۱: ۱۳-۱۸، ۳: ۹-۱۱). جستجوی خود را برای «محور یکپارچه سازنده» در زندگی به خاطر دارم. در کوچکی به مسیح ایمان آوردم و این بیشتر بخاطر شهادت اعضای اصلی خانواده‌ام بود. در سنین بزرگی سوالاتم در باره خود و دنیای من بیشتر شدند. کلیشه‌های ساده فرهنگی و مذهبی، به تجربیاتی که با آنها روبه‌رو می‌شدم یا در باره آنها می‌خواندم، مفهومی نمی‌بخشیدند. آن روزها دوران سردرگمی، جستجو، اشتیاق و اغلب یک احساس نومیدی در مواجهه با دنیای بی‌احساس و مشقت باری بود که در آن زندگی می‌کردم.

بسیاری ادعا می‌کردند جوابهایی برای این پرسشهای اساسی دارند، اما پس از پژوهش و تعمق پی بردم جوابهایشان براین مبانی بود: (۱) فلسفه‌های شخصی، (۲) اسطوره‌های باستانی، (۳) تجربیات شخصی یا (۴) فرافکنیهای روانی [انکار ناآگاهانه افکار و احساسات خود و نسبت دادن آنها به دیگران]. نیاز به مقداری عوامل تأیید کننده، تعدادی ادله و براهین، و نظریاتی منطقی داشتم تا دیدگاه جهانی خود و محور یکپارچه کننده و دلیل زندگی را بر مبنای آنها بگذارم.

اینها را در مطالعات خود در کتاب مقدس پیدا کردم. شروع به جستجوی شواهد برای اعتبار کتاب مقدس نمودم، و پاسخ‌ها را در اینها یافتم: (۱) اعتبار تاریخی کتاب مقدس مطابق تأیید علم باستان شناسی، (۲) صحت پیشگوییهای عهد عتیق، (۳) وحدت پیام کتاب مقدس در طول هزار و ششصد سال تألیف آن، و (۴) گواه شخصی کسانی که در اثر تماس با کتاب مقدس زندگی‌شان برای همیشه تغییر یافته است. مسیحیت به عنوان نظام یکی شده ایمان و باور، قادر است جوابگوی سوالات پیچیده زندگی انسان باشد. این موضوع نه تنها چارچوبی منطقی به ارمغان آورد، بلکه جنبه تجربی ایمان کتاب مقدسی، به من شادمانی احساسی و استواری بخشید.

تصور کردم آن محور یکپارچه سازنده زندگی - مسیح را، آن طور که توسط کتاب مقدس شناخته می‌شود - یافته‌ام. شعفی ذهنی و تخلیه احساسی به من دست داد. اما هنگامیکه داشت برایم روشن می‌شد چه تفسیرهای گوناگون و عدیده‌ای از این کتاب - حتی گاه در میان کلیساها و مکاتب فکری یک فرقه - مورد طرفداری و حمایت می‌باشند، شوک و دلشکستگی به من دست داد که تا به امروز بیادم است. اثبات الهام و اعتبار کتاب مقدس پایان کار نبود بلکه آغاز آن بود. چگونه می‌توانم تفاسیر متنوع و متضاد بسیاری بخشهای مشکل کتاب مقدس را تأیید یا رد کنم که توسط مدعیان اقتدار و اعتبار آن بودند؟

این کار، هدف زندگی و سیاحت ایمان من شد. می‌دانستم ایمانم به مسیح، (۱) به من آرامش و شادمانی عظیمی بخشیده بود. در حین نسبی‌گراییهای فرهنگ من (پست مدرنیته)، (۲) دگم‌اندیشی و مطلق‌انگاری نظامهای متضاد مذهبی (مذاهب جهان) (۳) و خود بینی فرقه‌های کلیسایی، ذهن من مشتاقانه بدنبال اصولی مطلق بود. در جستجو برای راههای صحیح تفسیر ادبیات باستانی، با تعجب متوجه شدم خود من پیش‌داوریهای تاریخی، فرهنگی، فرقه کلیسایی و تجربی داشتم. کتاب مقدس را اغلب تنها به منظور محکم سازی دیدگاه خود خوانده بودم. از آن به عنوان یک منبع آموزه مطلق برای حمله به دیگران استفاده می‌کردم و با این کار نا امنیها و کمبودهای خود را از نو تأیید می‌نمودم. هنگامی که متوجه این کار خود شدم برایم بسیار دردآور بود!

اگرچه هرگز نمی‌توانم کاملاً عینی‌گرا باشم، می‌توانم کتاب مقدس را به طرز درست‌تر مطالعه کنم. می‌توانم پیش‌داوریهای خود را از این طریق که آنها را شناسایی کنم و قبول داشته باشم که وجود دارند، محدودیت ببخشم. هنوز از آنها کاملاً آزاد نشده‌ام، اما با ضعفهای خود مواجهه کرده‌ام. مفسر، اغلب بدترین دشمن مطالعه صحیح کتاب مقدس است.

اجازه بدهید تعدادی از پیش‌فرضهای خود را که در مطالعه‌ام از کتاب مقدس دخیل می‌کنم، فهرست نمایم تا شما خوانندگان، آنها را همراه من بررسی

نمایید:

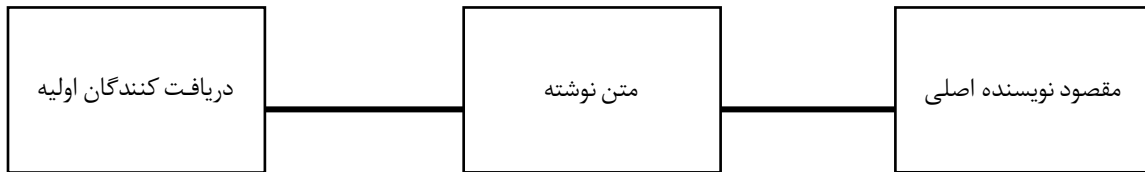
I. پیش فرض‌ها

۱. من ایمان دارم کتاب مقدس، یگانه الهام خدای واحد حقیقی است که در آن خود را شناسانیده است. از این رو تفسیر باید با توجه به مقصود نویسنده اصلی الهی (روح خدا)، از طریق نویسنده بشری در زمینه خاص تاریخی انجام شود.
۲. من ایمان دارم که کتاب مقدس برای مردم عادی نوشته شده است - برای همه مردم! خدا از روی لطف و مرحمت خود با ما به روشنی در چهارچوب تاریخی و فرهنگی سخن گفته است. خدا واقعیت را پنهان نمی‌کند - او مایل است ما بفهمیم. ازین رو کتاب مقدس باید با در نظر گرفتن زمان خود آن، و نه زمان ما تفسیر گردد. کتاب مقدس نباید برای ما مفهومی داشته باشد که هرگز برای آنان که در ابتدا آنرا می‌خواندند یا می‌شنیدند، آن مفهوم را نداشته است. کلام خدا برای ذهن فرد عادی قابل درک است و اشکال و اسلوب تفهیم و تفاهم معمول مردم را به کار می‌گیرد.
۳. من ایمان دارم کتاب مقدس پیام و هدف یگانه دارد. با خود متضاد و مغایر نیست - اگر چه قسمتهایی از آن مشکل هستند و در ظاهر متفاوت، اما در واقع همخوان می‌باشند. بنا براین، بهترین مفسر کتاب مقدس، خود کتاب مقدس است.
۴. من ایمان دارم که هر بخش کتاب مقدس (به استثناء پیشگوییها) دارای یک مفهوم و تنها یک مفهوم است که بر پایه مقصود نویسنده اصلی و وحی یافته می‌باشد. گرچه هرگز نمی‌توانیم مطلقاً مطمئن باشیم مقصود نویسنده اصلی را می‌دانیم، بسیاری از شاخصها، نشانگر آن می‌باشند:
 - a. ژانر (نوع ادبی) انتخابی برای ارائه پیام
 - b. زمینه تاریخی و / یا موقعیت خاص که موجب نوشتن گردید
 - c. چهارچوب ادبی کل کتاب و نیز هر واحد ادبی
 - d. طرح متن (طرح کلی) واحدهای ادبی، آن طور که با تمامی پیام ارتباط پیدا می‌کنند
 - e. خصیصه‌های دستوری ویژه که برای بیان پیام به کار رفته‌اند
 - f. واژگان انتخابی برای ارائه پیام

مطالعه هریک از این موارد، موضوع مطالعه ما از یک بخش می‌گردد. پیش از آنکه اسلوب خود را برای مطالعه صحیح کتاب مقدس توضیح دهیم، اجازه دهید برخی روشهای نامناسب کاربردی امروز را توصیف نمایم - روشهایی که این قدر باعث گوناگونی در تفاسیر شده‌اند و در نتیجه باید از آنها دوری نمود:

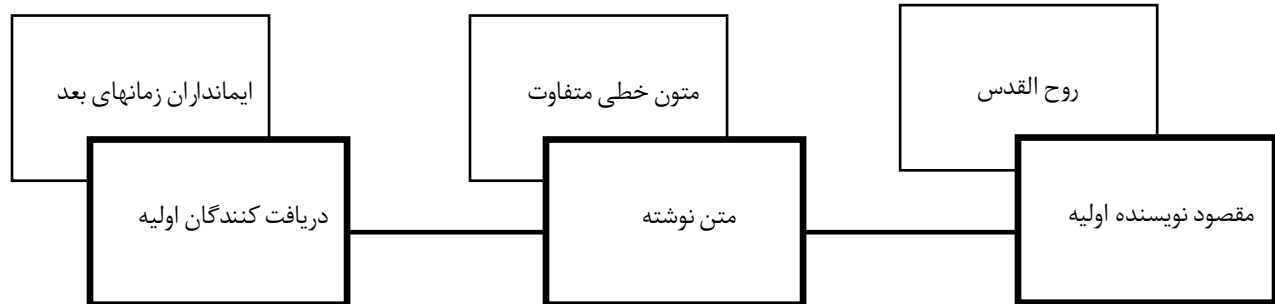
II. روشهای نامناسب

۱. نادیده گرفتن چارچوب ادبی کتب کتاب مقدس، و استفاده از هر جمله، بند، یا حتی واژگان به عنوان اظهاریه‌های واقعیت که ربطی به منظور نویسنده یا متن کلیتر آن ندارد. این کار را معمولاً «اثبات عقیده خود توسط آیات» می‌گویند.
۲. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب، بوسیله جانشین کردن زمینه تاریخی انگار شده‌ای که شواهد آن در خود متن بسیار کم است یا اصلاً در آن وجود ندارد.
۳. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب و خواندن کتاب مقدس به عنوان روزنامه صبح شهر که در مرحله اول برای افراد مسیحی امروزی نگاشته شده باشد.
۴. نادیده گرفتن زمینه تاریخی کتب بوسیله مجازی ساختن متن و تبدیل آن به یک پیام فلسفی / الهیاتی که هیچ ارتباطی با شنوندگان اولیه و مقصود نویسنده اصلی ندارد.
۵. نادیده گرفتن پیام اصلی به وسیله جانشین کردن نظام الهیاتی خود شخص، یا آموزه مورد علاقه‌اش، یا مسائل مورد بحث زمان او که ربطی به مقصود نویسنده اصلی و پیام اظهار شده ندارند. این پدیده اغلب پس از آنکه قرائت کتاب مقدس در ابتدا به عنوان اثبات اقتدار گوینده انجام گرفته است، اتفاق می‌افتد. معمولاً این را «واکنش خواننده» (تفسیر بر مبنای «متن برای من چه مفهومی دارد») می‌نامند.

حداقل سه جزء مرتبط در تمامی ارتباطات نوشتاری بشر دیده می‌شوند:

در گذشته روشهای مختلف مطالعه بر روی یکی از این سه جزء متمرکز می‌شدند. اما برای تایید حقیقی الهام منحصر به فرد کتاب مقدس، یک نمودار تغییر یافته مناسبتر می‌باشد:

در واقع هر سه جزء باید در فرایند تفسیر گنجانده شوند. به منظور بررسی درستی حقیقت، تفسیر من متمرکز بر دو جزء اول می‌باشد: نویسنده اصلی و متن. این احتمالاً عکس العمل من در برابر راه‌های اشتباهی است که مشاهده کرده‌ام: (۱) مجازی ساختن یا روحانی ساختن متون و (۲) تفسیر بر مبنای «واکنش خواننده» ایمانداران زمانهای بعد (برای من اهمیت دارد). راه‌های اشتباه ممکن است در هر مرحله دیده شوند. ما همواره باید در سنجش محرک‌ها، پیش‌داوری‌ها، اسلوب، و کارهایمان کوشا باشیم. اما چگونه آنها را بسنجیم چنانچه هیچگونه مرزی، محدودیتی، شروط و موازینی برای این کار وجود نداشته باشد؟ در اینجا است که هدف نویسنده و ساختار متن، موازینی در اختیار می‌گذارند تا بتوانیم پهنه تفاسیر احتمالاً صحیح را محدودیت بخشیم. در پرتو روش نامتناسب مذکور در مطالعه، چه روش‌هایی امکان دارد برای مطالعه و تفسیر صحیح کتاب مقدس وجود داشته باشد که تا اندازه‌ای هم راست آزمایی و همخوانی آن را فراهم می‌کنند؟

III. روشهای ممکنه برای مطالعه صحیح کتاب مقدس

در این مقطع اسلوب منحصر به فردی را مورد بحث قرار نمی‌دهم که برای تفسیر ژانرهای ادبی خاص به کار می‌روند، بلکه به اصول عمومی علم تفسیر (هرمنوتیک) می‌پردازم که برای همه گونه متون کتاب مقدس مصداق دارند. کتاب ارزنده‌ای درباره روشهای تفسیر ژانرهای خاص، کتاب «چگونه کتاب مقدس را درست درک کنیم» نوشته استادان «گرددون فی» و «داگلاس استوارت» از انتشار «زان درون» می‌باشد.

روش من متمرکز بر روی خواننده است که اجازه می‌دهد روح القدس کتاب مقدس را از طریق چهار دوره مطالعه شخصی تنویر و روشن نماید. این کار، روح القدس و متن و خواننده را در درجه اول قرار می‌دهد نه درجه دوم. این روش همچنین خواننده را از تاثیر نامتناسب مفسران محفوظ می‌دارد. شنیده‌ام که می‌گویند: "کتاب مقدس، کتب تفسیری را خیلی روشن می‌سازد." مقصود از این گفتار، کم ارزش شمردن کمکهای مطالعات نیست بلکه استدعایی است برای استفاده از آنها در زمان متناسب.

ما باید بتوانیم از روی خود متن بر تفسیر خود صحنه بگذاریم. شش مورد زیر حداقل تاییدیه مبسوطی را ارائه می‌دهد:

۱. زمینه تاریخی
۲. متون ادبی
۳. ساختارهای دستوری (ترکیب جمله)
۴. کاربرد واژگان معاصر
۵. بخشهای موازی / مترادف و مشابه کتاب مقدس
۶. ژانر

ما باید بتوانیم دلایل و منطقی را که مبنای تفسیرات ما هستند ارائه کنیم. کتاب مقدس تنها منبع ما برای ایمان و کاربرد است. متأسفانه مسیحیان در این که کتاب مقدس چه تعالیم و تائیداتی دارد اغلب توافق ندارند. اگر ادعا کنیم کتاب مقدس الهامی است و درعین حال ایمانداران نتوانند در مورد تعالیم و الزامات آن به توافق برسند، خودمان را دچار شکست کرده ایم. چهار دوره مطالعه طراحی شده اند تا بینشهای تفسیری ذیل را فراهم کنند:

۱. دوره اول مطالعه

a. کتاب را در یک جلسه بخوانید. یک مرتبه دیگر آن را در ترجمه متفاوتی بخوانید - که بهتر است نظریه ترجمه آن متفاوت باشد:

(۱) ترجمه کلمه به کلمه (NRSV, NASB, NKJV)

(۲) ترجمه معادل پویا (JB, TEV)

(۳) ترجمه تفسیری (کتاب مقدس ترجمه تفسیری، کتاب مقدس تفصیلی)

b. بدنبال هدف محوری کل نوشته بگردید. مضمون (تم) آنرا مشخص کنید.

c. در صورت امکان مشخص کنید کدام واحد ادبی، فصل، پاراگراف یا جمله است که به روشنی تم اصلی را بیان می کند.

d. ژانر ادبی مقدم را شناسایی کنید:

(۱) عهد عتیق

a) داستانسرایی عبری

b) شعر عبری (ادبیات حکمت، مزمو)

c) نبوت عبری (نظم، نثر)

d) قوانین در شریعت

(۲) عهد جدید

a) داستانسراییها (اناجیل، اعمال رسولان)

b) مثالها (اناجیل)

c) نامه ها/رساله ها

d) ادبیات مکاشفه ای

۲. دوره دوم مطالعه

a. کتاب را دوباره کامل بخوانید و عناوین اصلی یا موضوعات را یافته و مشخص نمایید.

b. عناوین اصلی را به صورت طرح کلی در آورید و در جمله ای ساده و مختصر محتوی آنها را توضیح دهید.

c. «جمله حاوی مقصود» و «طرح کلی عمومی» خود را با استفاده از کمکهای مطالعات، بازنگری کنید.

۳. دوره سوم مطالعه

a. کتاب را دوباره کامل بخوانید، با این هدف که زمینه تاریخی و موقعیت خاصی که باعث نوشتن آن شده است را در خود کتاب مقدس شناسایی کنید.

b. موارد تاریخی را که در کتاب مقدس ذکر شده اند فهرست کنید.

(۱) نویسنده

(۲) تاریخ

(۳) دریافت کنندگان

(۴) دلیل خاص برای نوشتن

(۵) جنبه های زمینه فرهنگی که به هدف این نوشته مربوط می باشند

(۶) اشارات به اشخاص و رویدادهای تاریخی

c. طرح کلی آن بخش از کتاب مقدس را که در حال تفسیر آن هستید، به صورت پاراگراف در آورید. همیشه «واحد ادبی» را مشخص کرده، به صورت طرح کلی در آورید. این می تواند چند فصل یا چند پاراگراف باشد. بدینوسیله می توانید منطق و «طراحی متن» نویسنده اصلی را دنبال کنید.

d. زمینه تاریخی آن را با استفاده از «کمکهای مطالعات» بازنگری کنید.

- a. «واحد ادبی» خاص را دوباره در چند ترجمه بخوانید
- (۱) ترجمه کلمه به کلمه (NRSV, NASB, NKJV)
 - (۲) ترجمه معادل پویا (JB, TEV)
 - (۳) ترجمه تفسیری (کتاب مقدس ترجمه تفسیری، کتاب مقدس تفصیلی)
- b. ساختارهای ادبی یا گرامری را بیابید
- (۱) عبارات تکرار شده، افس ۱: ۶ و ۱۲ و ۱۳
 - (۲) ساختارهای دستوری مکرر، رومیان ۸: ۳۱
 - (۳) مفاهیم مغایر
- c. موارد زیر را فهرست کنید
- (۱) کلمات مهم
 - (۲) کلمات غیر معمول
 - (۳) ساختارهای مهم دستوری
 - (۴) کلمات، بندها، و جملات بسیار مشکل
- d. بخشهای مشابه مربوطه را در کتاب مقدس بیابید
- (۱) روشن ترین مجموعه آیات تعلیمی را در مورد موضوع خود بیابید، از طریق: الف) کتابهای الهیات نظام مند؛ ب) کتاب مقدسهای مخصوص مراجعات؛ ج) کشف الایات
 - (۲) در داخل موضوعتان، مفاهیم بظاهر متضاد و در واقع همخوان را بیابید. بسیاری از حقایق کتاب مقدس به صورت دو مفهوم به ظاهر متضاد اما در اصل سازگار و واحد معرفی شده اند! بسیاری از اختلافات فرقه‌ای از این سرچشمه می‌گیرند که افراد از روی نیمی از این مفاهیم دوگانه و پر تنش در کتاب مقدس برای "اثبات عقیده خود توسط آیات" استفاده می‌کنند. تمامی کتاب مقدس الهام شده است و ما باید پیام کامل آن را بجوئیم تا برای تقصیر خود توازن و تعدیل کتاب مقدسی ارائه دهیم.
 - (۳) عبارات موازی یا هم معنی را در همان کتاب یا نوشته‌های همان نویسنده یا همان "ژانر" بیابید؛ کتاب مقدس بهترین مفسر خود است زیرا یک نویسنده دارد که روح القدس می‌باشد.
- e. برای بازبینی مشاهدات خود از زمینه و موقعیت تاریخی، از "کمک‌های مطالعاتی" بهره بگیرید.
- (۱) نسخه‌های مختلف کتاب مقدس را بخوانید
 - (۲) دایره المعارف، کتابهای راهنما، و فرهنگ لغات کتاب مقدس
 - (۳) پیشگفتارهای کتاب مقدس
 - (۴) تفاسیر کتاب مقدس (در این مرحله مطالعه خود، بگذارید جوامع ایمانداران مسیحی گذشته و حال، مطالعه شخصی شما را یاری و تصحیح کنند).

IV. کاربرد تفسیر کتاب مقدس

در اینجا به کاربرد می‌پردازیم. شما با صرف وقت کوشیده‌اید تا متن را مطابق زمینه اصلی و اولیه آن درک کنید. اکنون باید آن را در زندگی و فرهنگ خود به کار بگیرید. من اقتدار کتاب مقدس را به این صورت تعریف می‌کنم: "استنباط آنچه نویسنده اصلی به عصر خود می‌گفت، و به کارگیری آن واقعیت در زمان ما."

پس از آنکه قصد نویسنده اصلی، هم از لحاظ زمان و هم منطق آن تفسیر گردد، کاربرد باید انجام شود. ما نمی‌توانیم یک بخش کتاب مقدس را در زمان خود به کار بگیریم مگر آنکه بدانیم برای عصر خود چه می‌گفته است. یک بخش کتاب مقدس نباید معنایی بدهد که پیشتر هرگز آن معنا را نداشته است!

«طرح کلی» مشروح شما، به صورت پاراگراف‌ها، (دوره مطالعه شماره ۳) راهنمای شما خواهد بود. کاربرد باید در سطح پاراگراف‌ها انجام شود نه کلمات. کلمات فقط در چارچوب متن معنا دارند؛ بندها تنها در چهارچوب متن معنا دارند؛ جملات تنها در چارچوب متن معنا دارند. در فرایند تفسیر، تنها شخص الهام یافته‌ای که دست اندر کار می‌باشد نویسنده اصلی است. ما صرفاً از او، به وسیله روشن سازی و تنویر روح القدس، پیروی می‌کنیم. اما

تنویر، الهام نیست. برای گفتن "خداوند چنین می‌فرماید"، باید پایبند قصد نویسنده اصلی باشیم. کاربرد باید دقیقاً مربوط به مقصود عمومی کل نوشته، واحد ادبی بخصوص، و بسط اندیشه در سطح پاراگراف باشد.

اجازه ندهید مسایل روز، کتاب مقدس را تفسیر کنند؛ بگذارید کتاب مقدس سخن بگوید! برای این کار ممکن است لازم باشد اصولی را از متن نتیجه‌گیری کنیم - این زمانی صحت دارد که «اصل» در متن باشد. متأسفانه بسیاری از اوقات، اصول ما فقط اصول "خودمان" هستند - نه اصول متن. در کاربرد کتاب مقدس (بجز در مورد نبوت) مهم است بیاد داشته باشیم برای یک متن خاص کتاب مقدس، یک معنا و تنها همان یک معنا مصداق دارد. آن معنا به قصد نویسنده اصلی مرتبط است که در باره بحران یا نیازی در زمان خود سخن گفته است. از این یک معنا می‌توان کاربردهای ممکنه فراوانی را برگرفت. کاربرد بر پایه نیازهای دریافت‌کنندگان خواهد بود، اما باید به مفهوم نویسنده اصلی ارتباط داده شود.

۷. جنبه روحانی تفسیر

تا اینجا درباره فرایند منطقی و متنی در تفسیرکردن و در کاربرد صحبت کردم. اجازه بدهید اکنون مختصراً جنبه روحانی تفسیر را مورد بحث قرار دهیم. این لیست نکات مهم، برای من مفید بوده است:

۱. برای کمک روح القدس دعا کنید (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۰:۲۶ و ۱۶:۲).
۲. دعا کنید خدا شما را ببخشد و از گناهی که به آنها واقف هستید پاک سازد. (اول یوحنا ۱:۹).
۳. برای اشتیاق بیشتر در شناخت خدا دعا کنید (مراجعه شود به مزمور ۱۹:۷ الی ۱۴؛ ۴۲:۱ به بعد؛ ۱۱۹:۱ به بعد).
۴. هر بینش جدیدتان را بلافاصله در زندگی خود به کار ببندید.
۵. فروتن و آموزش پذیر باقی بمانید.

کار بسیار مشکلی است که توازن بین فرایند منطقی، و هدایت روحانی روح القدس را بتوان حفظ نمود. نقل قولهای ذیل بمن کمک کرده‌اند توازن بین این دو را بیابم:

۱. نوشته‌ای از James W. Sire در کتاب Scripture Twisting صفحات ۱۷-۱۸:

"تنویر به اذهان قوم خدا می‌آید - نه صرفاً اشخاص بلند مرتبه روحانی. در مسیحیت مبنا بر کتاب مقدس، طبقه اساتید معنوی یا اشراقیون [اشخاصی که بدون استدلال منطقی و فقط از روی نیروی ذهنی حقیقت را کشف می‌کنند] و کسانی وجود ندارند که تمامی تفاسیر قابل قبول باید از طریق آنها به دست آید. پس با اینکه روح القدس عطایای مخصوص حکمت، معرفت و بصیرت روحانی را می‌دهد، این کار را به این مسیحیان دارای عطایا واگذار نکرده است که فقط آنها مرجع تفسیر کلام او باشند. هر یک از افراد قوم خدا مسئول هستند با ارجاع به کتاب مقدس، بیاموزند، قضاوت کنند و تمیز دهند، زیرا کتاب مقدس مرجع برتر حتی نسبت به کسانی است که خدا به آنان تواناییهای خاص بخشیده است. در خلاصه، فرض من در سراسر کتاب بر این است که کتاب مقدس، مکاشفه حقیقی خدا به تمامی بشر است، و اینکه کتاب مقدس برای ما مرجع اقتدار نهایی در تمام مواردی است که در باره آنها سخن می‌گوید، نیز کتاب مقدس یک معمای مبهم نیست، بلکه افراد عادی از هر فرهنگی می‌توانند آن را به اندازه کافی درک کنند."

۲. در مورد Kiergaard، در کتاب Bernard Ramm به نام Protestant Biblical Interpretation صفحه ۷۵:

به گفته Kiergaard، مطالعه دستوری، واژه‌ای و تاریخی کتاب مقدس لازم بود، اما از لحاظ مطالعه حقیقی کتاب مقدس، مرحله مقدماتی به شمار می‌آید. "برای مطالعه کتاب مقدس به عنوان «کلام خدا»، باید آن را با قلبی پر شور، با تمام حواس، با انتظاری مشتاقانه، و در حال مکالمه با خداوند، خواند. مطالعه کتاب مقدس بدون تفکر و توجه به آن، یا به صورت کتاب درسی، یا برای انجام شغل، مطالعه آن به عنوان کلام خدا محسوب نمی‌شود. وقتی کسی کتاب مقدس را طوری بخواند که نامه عاشقانه را می‌خوانند، آنگاه آن را به عنوان کلام خدا خوانده است."

۳. H.H. Rowley در کتاب The Relvance of the Bible صفحه ۱۹:

درک کتاب مقدس تنها به صورت عقلانی، هر قدر هم که کامل باشد، هرگز نمی‌تواند همه گنجینه‌های آن را از آن خود سازد. اینگونه فهم، ناچیز به شمار نمی‌آید چون برای استنباط کامل ضروری است. اما باید به درک روحانی گنجینه‌های روحانی این کتاب منتهی گردد تا کامل باشد. و برای آن درک روحانی، چیزی بیشتر از هوشیاری عقلانی لازم است. موضوعات روحانی با بینش روحانی دریافت می‌شوند و دانشجوی کتاب مقدس نیازمند طرز فکری پذیرنده از لحاظ روحانی، و اشتیاقی برای یافتن خدا است تا خود را به او تسلیم کند. در این صورت او می‌تواند از مطالعه علمی خود فراتر رفته، به میراث غنیتر این کتاب که بزرگترین کتابها است دست یابد."

۶. روش کتاب تفسیر پیش رو

کتاب تفسیر برای راهنمایی مطالعات به راه‌های ذیل برای کمک به رویه‌های تفسیری شما تنظیم شده:

۱. طرح کلی مختصر تاریخی، معرف هر کتاب است. پس از آنکه «مرحله مطالعه شماره ۳» را انجام داده‌اید، به این اطلاعات مراجعه کنید.
۲. بینشهای متنی در ابتدای هر فصل قرار دارند. اینها به شما کمک می‌کنند به بینید واحد ادبی چه ساختاری دارد.
۳. در ابتدای هر فصل یا هر واحد ادبی عمده، تقسیم‌بندی پاراگراف‌ها و عناوین توصیفی آنها از چند ترجمه جدید ارائه گردیده‌اند:
 - a. کتاب مقدس The New American Standard Bible، بروز آورده شده در سال ۱۹۹۵ (NASB)
 - b. کتاب مقدس The New King James Version ترجمه جدید (NKJV)
 - c. کتاب مقدس The New Revised Standard Version (NRSV)
 - d. کتاب مقدس Today's English Version (TEV)
 - e. کتاب مقدس The New Jerusalem Bible (JB)

تقسیم‌بندی پاراگراف‌ها الهام نشده‌اند. آنها باید از روی چارچوب متن محقق شوند. به وسیله مقایسه چند ترجمه معاصر که از نظریه‌های متفاوت ترجمه و دیدگاه‌های مختلف علم الهی می‌باشند، می‌توانیم ساختار گمان شده تفکر نویسنده اصلی را تجزیه و تحلیل کنیم. هر پاراگراف (بند) دارای یک حقیقت اعظم است که به آن «جمله اصلی» یا «ایده محوری متن» می‌گویند. این تفکر یکی کننده، راه تفسیر صحیح تاریخی و دستوری می‌باشد. شخص هرگز نباید تفسیر یا موعظه یا تدریس خود را بر پایه‌ای کمتر از یک پاراگراف انجام دهد! همچنین بیاد داشته باشید که هر پاراگراف با پاراگراف‌های اطرافش مرتبط است. به این دلیل است که «طرح کلی» تمام کتاب به صورت پاراگراف بندی این قدر مهم است. ما باید بتوانیم ترتیب و توالی منطقی مطلبی را که مورد بحث نویسنده الهام یافته و اصلی است دریافت کنیم.

۴. ترتیب یادداشت‌ها مطابق روش تفسیری آیه به آیه است. با این روش مجبور می‌شویم از اندیشه نویسنده اصلی پیروی کنیم. یادداشت‌ها از چند جنبه مختلف اطلاعات فراهم می‌کنند:

- a. ساختار ادبی
- b. بینشهای تاریخی و فرهنگی
- c. اطلاعات دستوری
- d. مطالعات واژه‌ای
- e. بخشهای موازی (مشابه یا مترادف) مربوطه

۵. در بعضی مقاطع کتاب تفسیر، متن درج شده ترجمه New American Standard Version (بروز شده در ۱۹۹۵) به وسیله چند ترجمه معاصر دیگر تکمیل خواهد شد:

- a. کتاب مقدس The New King James Version (NKJV) که مطابق پیرو متن نسخ خطی «متن دریافتی» می‌باشد.
- b. ترجمه جدید The New Revised Standard Version (NRSV) که بازنگری کلمه به کلمه کتاب مقدس ترجمه استاندارد تجدید نظر شده توسط شورای ملی کلیساها می‌باشد.
- c. ترجمه The Today's English Version (TEV) که ترجمه «معادل پویا» توسط انجمن کتاب مقدس آمریکا است.
- d. کتاب مقدس The New Jerusalem Bible (JB) که ترجمه‌ای انگلیسی است بر مبنای ترجمه «معادل پویا» کاتولیک فرانسوی.

۶. برای کسانی که به زبان یونانی آشنا نیستند، مقایسه ترجمه‌های انگلیسی به تشخیص مسائل در متن کمک می‌کند:

- a. تفاوتها در متون خطی
- b. معانی جانشین واژگان
- c. متون و ساختار مشکل دستوری
- d. متون دارای چند معنی. اگر چه ترجمه‌های گوناگون به زبان انگلیسی نمی‌توانند برطرف کننده این مسائل باشند، ولی باعث می‌گردند تا برای مطالعه هر چه بیشتر و کاملتر مورد نظر قرار گرفته شوند.
- e. در پایان هر فصل سوالات مربوطه برای گفتگو فراهم شده‌اند و در این سوالات سعی شده است مسائل عمده تفسیری آن فصل مورد نظر قرار بگیرند.

انجیل متی ۱

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تبارشناسی عیسی مسیح	تبارشناسی عیسی مسیح	پیشینه‌ی سلطنتی عیسی	شجره‌نامه‌ی عیسی مسیح	نیاکان عیسی مسیح
۱:۱	۱:۱-۱۷	۱:۱	۱:۱	۱:۱-۱۶
۶-۲:۱		۶-۲:۱	۶-۲:۱	۶-۲
۱۱-۶:۱		۱۱-۶:۱	۱۱-۶:۱	۶-۱۱
۱۶-۱۲:۱		۱۶-۱۲:۱	۱۶-۱۲:۱	۱۶-۱۲
۱۷:۱		۱۷:۱	۱۷:۱	۱۷:۱
میلاد عیسی مسیح	مریم عیسی را به دنیا آورد	تولد عیسی	میلاد عیسی مسیح	یوسف عیسی را به فرزندگی پذیرفت
۲۵-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱	۲۱-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱
۲۳		۲۳	۲۳-۲۲:۱	۲۳
			۲۵-۲۴:۱	

* پاراگراف‌ها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگراف‌ها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن پاراگراف را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعاً کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: انتقادات متنی، واژه‌نامه و اصطلاحات دستور زبان یونانی.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

نگرشی به آیات ۱-۲۵

A. فهرست نیاکان عیسی در متی ۱:۱-۱۷ با آنچه که در لوقا ۳:۲۳-۳۸ درج شده مطابقت نمی‌کند. درباره این عدم تطابق دو نظریه‌ی مهم وجود دارد:

۱. متی در نامه‌ی خود جامعه یهود را مورد خطاب قرار داده و با ثبت شجره‌نامه‌ی یوسف سعی در بدست آوردن رضایت قوم یهود داشت، در حالیکه خطاب لوقا، غیر یهودیان بوده و تبار مریم را ثبت کرد (لوتر). هر دوی این موارد به داوود ختم می‌گردند، اما لوقا فراتر رفته و به آدم می‌رسد (احتمالاً به دلیل اینکه غیر یهودیان را مورد خطاب قرار داده بود).

۲. متی تبار پادشاهان یهود را که داوود جانشین آنان بود به ثبت رساند (یا آنان که پس از دوران تبعید جانشین وی شدند)، در حالیکه لوقا نیاکان واقعی را به ثبت رساند.

- B. این شجره‌نامه می‌تواند هویت تبار عیسی را به اثبات رسانده و سرانجام پیشبینی را نشان دهد (پیدایش ۸: ۴۹-۱۲ و دوم سموئیل ۷، اول تواریخ ۱۷). به سرانجام رسیدن این پیشبینی (انجیل متی ۱: ۲۲؛ ۲: ۱۵، ۱۷، ۲۳؛ ۴: ۱۴؛ ۸: ۱۷؛ ۱۲: ۱۷؛ ۱۳: ۳۵؛ ۲۱: ۴؛ ۲۷: ۹، ۳۵) گواهی متقن بر وجود یک انجیل خارج از معیارهای انسانی بوده و همینطور اثبات تحت کنترل بودن زمان و تاریخ توسط خداوند می‌باشد.
- C. متی ۱: ۱۷ کلیدی را در اختیار ما قرار می‌دهد که درک کنیم چرا برخی افراد در این شجره‌نامه درج نگردیده‌اند. نویسنده از یک ساختار محاسباتی مبتنی بر ریاضیات نسل چهاردهم برای رسیدن به عیسی مسیح استفاده کرده است.
- D. در مقدمه‌ی این روایات مربوط به تولد عیسی، چهار نقل قول از عهد عتیق دیده می‌شود (متی ۱: ۲۳؛ ۲: ۶، ۱۵، ۱۸) که شامل انواع مختلفی از پیشبینی تولد عیسی هستند.
۱. متی ۱: ۲۳ - اشعیا ۷: ۱۴ شامل چندین مورد از تکمیل این پیشبینی می‌باشند. در روز اشعیا پسر یسری بدنیا آمد، متی ۱: ۱۵ - ۱۶؛ واژه عبری بکار رفته در متی ۱: ۱۴ باکره نمی‌باشد (*bethoolah*, cf. BDB 134)، اما "زنان در سن ازدواج". (*almah*, cf. BDB 761III). شخصاً من باور دارم که عیسی از یک مادر باکره زاده شده است! **به موضوع خاص: باکره** مراجعه شود.
 ۲. متی ۲: ۶ - میکاه ۵: ۲ به گونه‌ای شگفت‌انگیز و با جزئیات کامل به این نبوت، آنهم ۷۵۰ سال پیش از وقوع آن پرداخته‌اند. مکان تولد عیسی چیزی نبوده که بتوان آن را در متن دستکاری یا تحت تأثیر قرار دهد. اینگونه نبوت‌ها موارد زیر را صحه می‌گذارند:
 - a. سطح آگاهی خداوند به تاریخ و کنترل وی بر آن.
 - b. الهام و منحصر بفرد بودن کتاب مقدس. هیچیک از کتب مقدس ادیان دیگر داری چنین مواردی از نبوت نیستند.
 ۳. متی ۲: ۱۵ - هوشع ۱: ۱۱ و متی ۲: ۱۸-۱۸: ۳۱-۱۵ به لحاظ گونه‌شناسی دارای نبوت‌هایی هستند. آنچه که در طول حیات اسرائیل بوقوع پیوست، در زندگی عیسی نیز هویدا گردید و نویسندگان عصر جدید آن را بعنوان نشانه نبوت درک کردند. **به موضوع خاص: گونه‌شناسی** بر روی وبسایت مراجعه شود.
- E. ریمنون ای. براون (Raymond E. Brown) در کتاب مقدمه‌ای بر عهد جدید، صفحه ۱۷۵، درباره چگونگی ساختار شجره‌نامه متی اظهار نظر بسیار عالی ثبت کرده است.
۱. پدر سالاران - چهارده نام اول
 ۲. پادشاهان اسرائیل - چهارده نام دوم
 ۳. پیشینیان گمنام - چهارده نام سوم
- F. این شجره‌نامه به دقت انتخاب و ساختار بندی شده، اما علت آن روشن نیست.
۱. می‌تواند دلایل مرتبط با فنون ادبی داشته باشد
 ۲. می‌تواند نمادهای ادبی باشد
 - a. ۲×۷
 - b. تعداد حروف نام عبری داوود بعلاوه ۱۴
 - c. لوقا نام ۷۷ نفر از پیشینیان را ثبت کرده است.
 ۳. می‌تواند مرتبط با اجداد شناخته شده یا آسمانی باشد
 ۴. می‌تواند مرتبط با زنان/مردان؛ یهودیان یا غیریهودیان باشد (برای اطلاعات بیشتر به **موضوع خاص: برنامه ابدی یهوه** مراجعه نمایید).

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۱: ۱

^۱ این است شجره‌نامه عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم،

۱: ۱

" این است شجره‌نامه عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم."

NET, NASB

" کتاب تاریخچه عیسی مسیح"

Peshitta, NKJV

این شجره‌نامه (رجوع شود به کتاب پیدایش ۵: ۱ یا "تاریخچه" در کتاب پیدایش ۲: ۴) نقش دست خداوند را در بوقوع رساندن وعده‌ای که به ابراهیم، اشعیا، یعقوب، موسی و داوود داد به ترسیم می‌کشد (به موضوع خاص: وعده پیمان به پدران رجوع شود). عهد جدید مکمل عهد عتیق است. در برخی فرهنگ‌ها از شجره‌نامه بعنوان گواهی بر قابل اعتماد بودن تاریخچه آن خانواده استفاده می‌گردد.

□ "پسر داوود" این لقب مسیح موعود بود که مؤکد سلسله‌ی پادشاهی تبار یهودی وی از قبیله یهودا بوده است (رجوع شود به کتاب پیدایش آیات ۴۹:

۸-۱۲). وی شامل همه‌ی موارد زیر می‌گردد:

۱. نسل زن، پیدایش ۳: ۱۵
 ۲. نسل ابراهیم، پیدایش ۲۲: ۱۸
 ۳. نسل یهودا، پیدایش ۴۹: ۱۰
 ۴. نسل داوود، دوم سموئیل ۷: ۱۲-۱۴، ۱۶؛ اول تواریخ.
- این عنوان یک لقب رایج مسیحی در کتاب متی بود (رجوع شود ۹: ۲۷؛ ۱۲: ۳۳؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳۰-۳۱؛ ۲۱: ۹، ۱۵؛ ۲۲: ۴۲).

موضوع خاص: مسیح

(SPECIAL TOPIC: MESSIAH)

A. کاربرد در عهد عتیق

دشواری ترجمه این است که استفاده‌های متفاوتی است از کلمه "مسیح" یا "آن تدهین شده" (BDB 603, KB 645) وجود دارد. از این اصطلاح برای روغن مالی مخصوص بر روی یک فرد که مشخص کند فردی توسط خدا فراخوانده شده و تجهیز گشته تا وظیفه رهبری خاصی را به انجام برساند استفاده شده است.

۱. در مورد پادشاهان یهود استفاده شده (برای نمونه، اول سموئیل ۲: ۱۰، ۳: ۱۲، ۶: ۲۴ و ۱۰، دوم سموئیل ۲۱: ۱۹، ۱: ۲۳، مزمور ۵۱: ۸۹، ۱۰: ۱۳۲ و ۱۷، مراثی ارمیا ۴: ۲۰، حبقوق ۳: ۱۳، "شاهزاده تدهین شده" در دانیال ۹: ۲۵)
 ۲. در مورد کشیشهای یهود استفاده شده (برای نمونه "کشیشهای تدهین شده، کتاب خروج ۲۹: ۷، لویان ۳: ۴ و ۵ و ۱۶، ۱۵: ۶، ۳۶: ۷، ۱۲: ۸، احتمالاً مزمور ۹: ۸۴ الی ۱۰، ۲: ۱۳۳)
 ۳. در مورد ریش سفیدان قوم و پیامبران استفاده شده (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۶: ۷، اول تواریخ ۲۲: ۱۶، مزمور ۱۵: ۱۰۵، که اشاره به پیمان مشارکت مردم دارد، احتمالاً حبقوق ۳: ۱۳)
 ۴. در مورد پیامبران استفاده شده (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۶: ۱۹، احتمالاً اول تواریخ ۲۲: ۲۹)
 ۵. در مورد کورش استفاده شده است (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۴۵)
 ۶. ترکیب شماره‌های ۱ و ۲ در مزمور ۱۱۰ و زکریا ۴
 ۷. در مورد آمدن خاص خدا استفاده شده، داوود پادشاه که عصر جدید عدالت را می‌آورد
 - a. عصای یهودا (مراجعه شود به پیدایش ۱۰: ۴۹)
 - b. قصر ایشا (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷)
 - c. پادشاهی جهانی (مراجعه شود به مزمور ۲، اشعیا ۹: ۶، ۱۱: ۱ الی ۵، میکاه ۵: ۱ الی ۴)
 - d. بشارت به نیازمندان (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۶۱ الی ۳)
۸. کاربرد در مزامیر

بیشتر اشارات به مسیح منجی در غزلهای درباری دیده می‌شود (مزامیر ۲: ۱۸؛ ۲۰: ۲۱؛ ۴۵: ۷۲؛ ۸۹: ۱۰۱؛ ۱۱۰: ۱۳۲؛ ۱۴۴). این عبارات در متن کلام کتاب مقدس اشاره به پادشاه تدهین شده از نسل داوود دارند اما از آنجایی که این نبوت‌ها هرگز در تاریخ اسرائیل مورد قرار نگرفتند، لذا غالب مفسران تسریح می‌کنند که باید اشاره به دوره پایان جهان داشته باشند.

B. کاربرد در عهد جدید

من شخصا تمایل دارم که "آن تدهین شده" را با عیسی ناصری شناسایی کنم (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۴۱، ۴: ۲۵) به واسطه:

۱. معرفی پادشاهی جاویدان در دانیال ۲ در طول امپراتوری چهارم
 ۲. معرفی "فرزند انسان" در دانیال ۷: ۱۳ که پادشاهی ابدی به او داده می‌شود
 ۳. عبارات رستگاری در دانیال ۹: ۲۴ که به نقطه اول تاریخ سقوط جهان اشاره می‌کند
 ۴. استفاده عیسی از کتاب دانیال در عهد جدید (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۱۵، انجیل مرقس ۱۴: ۱۳)
- باید اعتراف کرد که این عنوان به ندرت در عهد عتیق استفاده شده، احتمالاً فقط در کتاب دانیال ۹: ۲۵ استفاده شده است. همچنین باید تأیید کرد که عیسی در شرایط کلی که در عهد عتیق در مورد مسیح تعریف شده، نمی‌گنجد.
۱. در اسرائیل رهبر نبوده
 ۲. به طور رسمی توسط یک کشیش تدهین نشده
 ۳. فقط نجات دهنده اسرائیل نیست
 ۴. نه فقط "فرزند انسان" بلکه به طور حیرت‌انگیزی "فرزند خدا" است.

■ "پسر ابراهیم" شجره‌نامه لوقا به آدم بر می‌گردد. انجیل لوقا برای غیر یهودیان به نوشته‌ی تحریر در آمده بود، لذا مؤید مشترکات انسانی نیاکان او می‌باشد (پیدایش ۱۲: ۳؛ ۲۲: ۱۸). ولی کتاب متی برای یهودیان نوشته شده، بنابراین تمرکز آن بر روی شروع قوم یهود، یعنی ابراهیم می‌باشد. در شجره‌نامه متی، "ابراهیم" و "داوود" بر اساس ساختار ریاضی برجسته شده‌اند (سه گروه از ۱۴ نسل).

متن NASB (بروز شده): متی ۱: ۲-۶

۱ ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر یهودا و برادران او. ۲ یهودا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تامار نام داشت)، فارص پدر حصرون بود، و حصرون پدر رام. ۳ رام پدر عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود. ۴ سلمون پدر بوعز بود (که مادرش راحاب بود)، بوعز پدر عوبید (که مادرش روت نام داشت)، و عوبید پدر یسی بود. ۵ یسی پدر داوود پادشاه بود و داوود پدر سلیمان (که مادرش قبلاً زن اوریا بود).

۱: ۲ "یهودا یکی از فرزندان یعقوب بود (پیدایش ۱۰: ۴۹؛ تثنیه ۳۳: ۷). کتاب متی ۱: ۲-۶ بصورت محدودی از شجره‌نامه ذکر شده در تواریخ ۱-۳ پیروی می‌کند.

۱: ۳ "فارص و زارح" فارص و زارح دو قلو بودند (پیدایش ۲۸: ۲۷ - ۳۰). نسل مسیحایی بواسطه فارص شکل می‌گیرد. این بخش از شجره‌نامه (متی ۱: ۳-۵) در ادامه‌ی کتاب روت ۴: ۱۸ - ۲۲ است.

■ "تامار" عروس یهودا بود که از وی باردار گردید (پیدایش ۳۸: ۱۲). افزودن نام یک زن در فهرست نام‌های شجره‌نامه‌های یهودیان امری نامرسوم بود. بسیاری از نام‌هایی که اینجا در کتاب متی فهرست شده بمنظور تأکید بر این امر بوده که نسل مسیح مبتنی بر ملیت یا شایستگی آن‌ها نبوده است. سه تن از زنان مندرج در شجره‌نامه یعنی تامار، راحاب و روت، غیر یهودی بودند و نفر چهارم یعنی بَتشَبَع با یک هیتی ازدواج کرده بود. نام‌های غیر یهودیان، حتی زنان، فقط بمنظور تأثیرات الهیاتی در شجره‌نامه‌ها منظور گردیده‌اند!

موضوع خاص: زنان در کتاب مقدس

(Special Topic: Women in The Bible)

I. عهد عتیق

A. از لحاظ فرهنگی زنان جزو اموال تلقی می شدند

۱. در لیست اموال ثبت می شدند (خروج ۱۷: ۲۰)
۲. رفتار با زنان برده (خروج ۷: ۲۱ الی ۱۱)
۳. پیمان زنان توسط مردی مسئولیت او را برعهده داشت قابل ابطال بود (اعداد ۳۰)
۴. زنان به عنوان غنیمت جنگی (تثنیه ۱۰: ۲۰ الی ۱۴، ۱۰: ۲۱ الی ۱۴)

B. همدلی عملا وجود داشت

۱. زن و مرد در تصویر خدا ساخته شدند (پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷)
۲. افتخار کردن به پدر و مادر (خروج ۱۲: ۲۰، تثنیه ۱۶: ۵)
۳. احترام گذاشتن به پدر و مادر (لاویان ۳: ۱۹، ۲۰: ۹)
۴. زنان و مردان می توانند ناصری باشند (اعداد ۱: ۶ الی ۲)
۵. دختران حق ارث دارند (اعداد ۱: ۲۷ الی ۱۱)
۶. بخشی از مردم تحت پیمان (تثنیه ۱۰: ۲۹ الی ۱۲)
۷. مشاهده تعالیم پدر و مادر (امثال ۸: ۱ و ۲۰: ۶)
۸. پسران و دختران Heman (خانواده لای) موسیقی معبد را رهبری می کردند (اول تواریخ ۵: ۲۵ الی ۶)
۹. پسران و دختران در عصر جدید نبوت می کنند (یوئیل ۲: ۲۸ الی ۲۹)

C. زنان نقش رهبری داشتند

۱. خواهر موسی، مریم، پیامبره خوانده شد (خروج ۱۵: ۲۰ الی ۲۱، همچنین به میکاه ۴: ۶ توجه کنید)
۲. به زنان نعمت بافتن داده شد تا پارچه های جشن خیمه ها را ببافند (خروج ۳۵: ۲۵ الی ۲۶)
۳. یک زن متاهل، بنام دبورا، یک پیامبره بود (مراجعه شود به داوران ۴: ۴) و تمامی قبایل را رهبری می کرد (داوران ۴: ۴ الی ۵، ۵: ۷)
۴. هلدا پیامبره ای بود که شاه یوشیا او را فراخواند تا کتاب قانونی که تازه یافت شده بود را بخواند و تفسیر کند (دوم پادشاهان ۲۲: ۱۴، دوم تواریخ ۳۴: ۲۲ الی ۲۷)
۵. ملکه استر، یک الهه، یهودیان را در پارس نجات داد

II. عهد جدید

A. از نظر فرهنگی زنان هم در یهودیت و هم در روم و یونان اتباع طبقه دوم تلقی می شدند و حقوق و مزایای کمتری داشتند (به استثنای مقدونیه)

B. زنان نقش رهبری داشتند

۱. الیزابت و مریم الهه هایی نزد خدا بودند (انجیل لوقا ۱ و ۲)
۲. آنا، الهه، در معبد خدمت می کرد
۳. لیدیا، مومن و رهبر کلیسای خانگی بود (اعمال رسولان ۱۴: ۱۶ و ۴۰)
۴. چهار دختر باکره فیلیپ الهه بودند
۵. فیبی، خادم کلیسا در کنخریه بود (رومیان ۱: ۱۶)
۶. پریسکا (پریسیلا) همکار پولس و معلم آپولو (اعمال رسولان ۱۸: ۲۶، رومیان ۳: ۱۶)
۷. ماری، تریفینا، تریفوسا، جولیان خواهران نرون همکاران پولس بودند (رومیان ۱۶: ۶ الی ۱۶)
۸. جونیا (KJV) احتمالا یک زن شاگرد بود (رومیان ۱۶: ۷)
۹. ائودیا و سینتیک، همکاران پولس بودند (فیلیپیان ۴: ۲ الی ۳)

چگونه یک مومن عصر مدرن در مثالهای انجیلی تعادل برقرار می کند

A. چگونه فرد می تواند حقایق تاریخی یا فرهنگی را مشخص کند که فقط در متن اصلی صادق هستند از حقیقت جاودانی که فقط برای تمامی کلیساها معتبر هستند، تمامی مومنین تمام عصرها؟

۱. ما باید نیت نگارنده اصلی را بسیار جدی بگیریم. انجیل کلام خداست و تنها منبع برای ایمان.

۲. ما باید با متون تحت الهام که به صورت تاریخی تغییر شکل یافته اند سروکار داشته باشیم.

(۱) فرهنگ (آداب و رسوم و خط مشی ها) اسرائیل (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۵، غلاطیان ۳)

(۲) یهودیت قرن اول

(۳) اظهارات پولس در اول قرن تیان که به وضوح از دید تاریخی شکل گرفته است

(۱) سیستم قانونی روم بت پرست (اول قرن تیان ۶)

(۲) برده باقی ماندن (اول قرن تیان ۷:۲۰ الی ۲۴)

(۳) امتناع از ازدواج (اول قرن تیان ۷:۱ الی ۳۵)

(۴) باکره ها (اول قرن تیان ۷:۳۶ الی ۳۶)

(۵) قربانی کردن غذا برای بت (اول قرن تیان ۸، ۲۳:۱۰ الی ۳۳)

(۶) کارهای بی ارزش در شام خدا (اول قرن تیان ۱۱)

۳. خدا به صورت کامل و به وضوح خودش را به عنوان یک فرهنگ مشخص در روز مشخص نشان داد. ما باید مکاشفه را جدی بگیریم، ولی نه تمام جنبه های تاریخی آن را. کلام خدا با کلمات انسانی نوشته شده و به یک فرهنگ مشخص در یک مقطع زمانی خاص خطاب شد.

B. تفسیر انجیلی باید در جستجوی نیت نویسنده اصلی باشد. به زبان عصر خودش چه می گوید؟ برای تفسیر درست، این یک امر بنیادی و حساس است. ولی بعد ما باید آن را با عصر خود مطابقت دهیم. مسئله اصلی تفسیر ممکن است تعریف اصطلاح باشد. آیا غیر از شبانهایی که به عنوان رهبر دیده شده اند، آیا مبشرین دیگری هم وجود داشتند؟ کاملاً مشخص است که پولس در اول قرن تیان ۱۴:۳۴ الی ۳۵ و اول تیموتائوس ۲:۹ الی ۱۵، تصریح می کند که زنان نباید دعاهای عمومی را رهبری کنند! ولی چگونه آن را با عصر حاضر مطابقت دهیم؟ من نمی خواهم فرهنگ پولس و یا فرهنگ خودم کلام و اراده خدا را ساکت کند. احتمالاً روزگار پولس خیلی محدود کننده بوده است، ولی همچنین روزگار من هم بسیار باز است. با گفتن اینکه حرفهای پولس و تعالیم او مشروط، مربوط به قرن اول و حقایق وضعیت محلی هستند، احساس ناراحتی می کنم. من کی هستم که فکرم یا فرهنگم با یک نویسنده تحت الهام و وحی مخالفت کند؟

با این وجود، وقتی در مورد زنانی که رهبر بودند، مثالهای انجیلی وجود دارند، چه کنم (حتی در نوشته های پولس، مراجعه شود به رومیان ۱۶)؟ یک مثال خوب در این مورد بحث پولس در مورد عبادت عمومی در اول قرن تیان ۱۱ الی ۱۴ است. در اول قرن تیان ۱۱:۵ به نظر می رسد او به زنان، با سر پوشیده، اجازه موعظه و دعا خواندن در جمع را می دهد، با این وصف، در ۱۴:۳۴ الی ۳۵ از آنان می خواهد ساکت باشند! خادمین (مراجعه شود به رومیان ۱:۱۶) و پیامبران زن (مراجعه شود به اعمال رسولان ۹:۲۱) وجود داشته اند. این گوناگونی است که به من اجازه می دهد تشخیص دهم که توضیحات پولس (در بخشی که مربوط به محدود کردن زنان می شود) محدود به قرنس و افسس قرن اول بوده است. در هر دو کلیساها مشکلاتی در مورد زنانی که آزادی جدید را یافته اند دیده می شد (مراجعه شود به *Bruce Winter, After Paul Left Corinth*) که می توانست باعث به وجود آمدن مشکلاتی برای کلیسا در رسیدن این جامعه (جامعه زنان) در رسیدن به مسیح شود. آزادی آنان باید محدود می شد تا انجیل بتواند موثرتر واقع افتد. روزگار من درست مخالف روزگار پولس است. در روزگار من انجیل می تواند محدود شود اگر زنان ماهر و سخنور اجازه نداشته باشند که خبر خوش را پخش کنند، یا اجازه رهبری نداشته باشند! هدف غایی عبادت عمومی چیست؟ آیا بشارت و شاگردی نیست؟ با رهبری زنان آیا خدا مفتخر و خشنود نمی شود؟ به نظر می رسد که پاسخ انجیل به عنوان کل "بله" باشد! من می خواهم به پولس بگویم که الهیات من بر اساس نظریات پولس است. من نمی خواهم بیش از حد تحت نفوذ و بازچه فمینیسم مدرن باشم! با

این وجود احساس می‌کنم کلیسا در پاسخ به حقایق بدیهی انجیلی کند پاسخ می‌دهد، همانند بردگی، نژادپرستی، تعصب و جنس‌گرایی. همچنین در مورد سو استفاده از زنان در دنیای مدرن هم پاسخ و واکنش مناسب به کندی داده می‌شود. خدا در مسیح برده و زن را آزاد می‌کند. من اجازه نمی‌دهم که محدودیتهای فرهنگی به اینها ریشخند بزند.

یک نکته دیگر: به عنوان یک مفسر، می‌دانم که قرنتس یک کلیسای بسیار درهم گسیخته بود. برکات کاریزماتیک به رخ کشیده می‌شدند. ممکن است زنان در این امر دست داشته می‌داشتند. همچنین باور دارم که افسس تحت تاثیر معلمین دروغینی بود که از زنان بهره می‌بردند و از آنان به عنوان سخنگویان جانشین در کلیساهای خانگی افسس استفاده می‌کردند.

C. منابعی برای مطالعات بیشتر

۱. How to Read the Bible For All Its Worth by Gordon Fee and Doug Stuart (pp. 61-77).

۲. Gospel and Spirit: Issues in New Testament Hermeneutics by Gordon Fee.

۳. Hard Sayings of the Bible by Walter C. Kaiser, Peter H. Davids, F. F. Bruce, and Manfred T.

Branch (pp. 613-616; 665-667)

موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه

(SPECIAL TOPIC: YHWH'S ETERNAL REDEMPTIVE PLAN)

باید به شمای خواننده اذعان دارم که در این نقطه من متعصب هستم. نظام خداشناسی من بر پایه مکتب جان کالوین یا سایر مکاتب ریاکار نیست، بلکه ترویج قوی مسیحیت است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸:۱۸ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴:۴۶ و ۴۷، اعمال ۸:۱). من معتقدم خدا یک برنامه جاودانی برای رستگاری تمامی بشریت دارد (برای مثال پیدایش ۳:۱۵ و ۱۲:۳، خروج ۱۹:۵ و ۶، ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۱۸، ۳۶:۲۲ الی ۳۹، اعمال ۲:۲۳، ۳:۱۸، ۴:۲۸، ۱۳:۲۹، رومیان ۳:۹ الی ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ الی ۳۱)، تمامی آنها در تصور او به زیبایی خلق شدند (رجوع شود به پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷). تمامی آن وعده‌ها در عیسی جمع شده‌اند (مراجعه شود به غلاطیان ۳:۲۸ و ۲۹، کولسیان ۳:۱۱). عیسی راز خداست، پنهان بود ولی اینک هویدا شده است (رجوع شود به افسسیان ۲:۱۱ و ۳:۱۳)! انجیل عهد جدید، و نه اسرئیل کلید کتاب مقدس است.

این درک مقدماتی، تمامی تفسیرهای مرا از کتاب مقدس رنگین می‌سازد. من تمامی متون را با این ذهنیت خواندم! یقیناً این تعصب است (در تمامی تفسیر دیده می‌شود!)، ولی این یک پیش فرض ناشی بر مبنای آگاهی به کتاب مقدس است.

تمرکز پیدایش ۱ الی ۲ بر آن است که یهوه مکانی را خلق می‌کند که او و بالاترین مخلوقش، نوع بشر می‌توانند با هم رفاقت کنند (رجوع شود به آفرینش ۱:۲۶ و ۲۷، ۳:۸). خلقت فیزیکی مرحله‌ای است برای این اقدام الهی.

۱. سنت آگوستین به این شخصیت حفره الهی شکل در انسان می‌دهد که فقط می‌تواند توسط خود خدا پر شود

۲. سی اس لوتیس به این سیاره نام "سیاره لمس شده" را می‌دهد (توسط خداوند برای بشر تهیه شده).

عهد عتیق اشارات زیادی بر این اقدام الهی دارد.

۱. آفرینش ۳:۱۵ نخستین وعده‌ای است که یهوه نوع بشر را در فاجعه و گناه و شورش رها نمی‌کند. به اسرئیل اشاره نمی‌کند زیرا اسرئیلی وجود ندارد، یا مردم تحت پیمان، تا زمانیکه ابراهیم در آفرینش ۱۲ ظهور می‌کند.

۲. پیدایش ۱۲:۱ الی ۳ اولین نام بردن یهوه از رستگاری توسط ابراهیم است که مردم پیرو، و اسرئیل را بوجود می‌آورد. ولی حتی در این نخستین یادآوری، خدا مجبور بود که مراقب تمام دنیا باشد. به پیدایش ۱۲:۳ توجه کنید!

۳. خروج ۲۰ (سفر تثنیه ۵) یهوه فرمان او (خدا) را به موسی داد تا مردم خاص خود را هدایت کند. توجه کنید که در خروج ۱۹:۵ و ۶، یهوه رابطه خاصی را که اسرئیل خواهد داشت افشا می‌کند. ولی همچنین توجه داشته باشید که آنها، همانند ابراهیم، منتخب بودند تا جهان را برکت دهند (رجوع شود به خروج ۱۹:۵ "تمامی زمین از آن من است"). اسرئیل باید مکانیزمی می‌بود برای ملتها تا یهوه را بشناسند و به خدا روی آورند. متأسفانه آنها موفق نشدند (رجوع شود به حزقیال ۳۶:۲۲ الی ۳۸).

۴. در اول پادشاهان ۸ سلیمان معبدی را اهدا می کند تا همه بتوانند بسوی یهوه بیایند (رجوع شود به اول پادشاهان ۴۳: ۸ و ۶۰).

۵. در مزمور ۲۷: ۲۲ و ۲۸، ۴: ۶۶، ۹: ۸۶ (مکاشفه ۴: ۱۵)

۶. از میان پیامبران یهوه به طور مستمر برنامه های رستگاری او (خدا) را آشکار می کرد.

a. اشعیا - ۲: ۲۰ الی ۴: ۱۲، ۵: ۶، ۶: ۲۵، ۹: ۴۲ و ۱۰ الی ۱۲، ۲۲: ۴۵، ۵: ۴۹، ۶: ۵۱، ۵: ۶، ۶: ۵۶ الی ۸، ۱: ۶۰ الی ۳،

۱۸: ۶۶ و ۲۳

b. ارمیا ۱۷: ۳، ۲: ۴، ۱۹: ۱۶

c. میکاه ۱: ۴ الی ۳

d. ملاکی ۱: ۱۱

تاکید کلی با به کارگیری "پییمان جدید" آسانتر می شود (ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸)، که بر بخشش یهوه تاکید دارد، نه بر عملکرد انسان انحطاط یافته. این "قوت قلب جدیدی" است، "تفکری جدید"، و "روحی جدید". اطاعت ضروری ولی درونی است، نه فقط اعمال ظاهری (رجوع شود به رومیان ۳: ۲۱ الی ۳۱).

عهد جدید به وضوح برنامه رستگاری جهانی را به راه های مختلف به اجرا می گذارد.

۱. کمیسون عالی (انجیل متی ۲۸: ۱۸ الی ۲۰، انجیل لوقا ۴۶: ۲۴ و ۴۷، اعمال ۸: ۱)

۲. برنامه جاودانه خدا (یعنی از پیش تعیین شده) - انجیل لوقا ۲۲: ۲۲، اعمال ۲: ۲۳، ۳: ۱۸، ۴: ۲۸، ۴: ۲۹، ۱۳: ۲۹

۳. خدا می خواهد تمامی انسانها نجات یابند - انجیل یوحنا ۱۶: ۳، ۴: ۴۲، اعمال ۳: ۳۴ و ۱۰، ۳۵، تیموتائوس ۲: ۴ الی ۶، تیتوس ۱: ۱۱، دوم

پطرس ۳: ۹، اول یوحنا ۲: ۲ و ۱۴: ۴

۴. مسیح عهد قدیم و عهد جدید را متحد می سازد - غلاطیان ۳: ۲۸ و ۲۹، افسسیان ۲: ۱۱ الی ۳: ۱۳، کولسیان ۳: ۱۱. تمامی موانع و

تمایزات در مسیح از بین می روند. عیسی "راز خداست"، که پنهان بود ولی اینک آشکار شده است (افسیسیان ۲: ۱۱ الی ۳: ۱۳).

عهد جدید بر عیسی تمرکز دارد، نه اسرائیل. انجیل، نه منطقه ای و نه جغرافیایی، بلکه در مرکزیت است. اسرائیل اولین مکاشفه بود ولی عیسی

آخرین است (رجوع شود به انجیل متا ۱۷: ۵ الی ۴۸).

امیدوارم زمانی را نیز صرف خواندن این مقاله کنید: موضوع خاص: چرا به نظر می رسد که وعده ها و پیمانهای عهد عتیق با وعده ها و پیمانهای عهد

جدید متفاوت هستند؟ می توانید آن را در www.freebiblecommentary.org بیابید

۵: ۱ "راحاب" وی یک روسپی کنعانی بود که به جاسوسان کمک می کرد (یوشع ۲: ۱۳؛ ۶: ۱۷، ۲۳، ۲۵). مطابق سنت یهودیان و مسیحیان، از راحاب

بعنوان نمادی از توبه یاد می گردد (عبرانیان ۱۱: ۳۱؛ یعقوب ۲: ۲۵).

□ "روت" روت زنی از موآب بود (کتاب روت ۱). موآبیان از حضور در مراسم مذهبی اسرائیل منع شده بودند (تثنیه ۲۳: ۳). روت نماد مثال زدنی از

ایمان در میان زنان، غیریهودیان و البته شامل محبت خداوند بوده است. وی مادر جد پادشاه داوود بود.

۶: ۱ "که مادرش قبلاً زن اوریا بود" این آیه مربوط به بَثْشَبَع، مادر سلیمان است (دوم سموئیل ۱۱ و ۱۲). احتمالاً وی نیز، همچون راحاب و روت، اهل

اسرائیل نبوده است. نام وی شبیه اهالی کنعان بوده که در اول تواریخ ۲: ۳ درباره آنان صحبت شده است.

متن NASB (بروز شده): متی ۱: ۶-۱۱

۷ سلیمان پدر رحبعام بود، و رحبعام پدر ابیا، و ابیا پدر آسا بود. ^۸آسا پدر یهوشافاط بود، یهوشافاط پدر یورام، و یورام پدر عزیا

بود. ^۹عزیا پدر یوتام، یوتام پدر آحاز، و آحاز پدر حزقیا بود. ^{۱۰}حزقیا پدر مَنَسَّى، منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. ^{۱۱}یوشیا

پدر یکنیا و برادران او بود که در زمان تبعید بنی اسرائیل به بابل، به دنیا آمدند.

۷: ۱۱ این بخش (با برخی تفاوتها) از اول تواریخ ۳: ۱۰-۱۱ پیروی می نماید.

"آسا" NASB, NKJV, TEV, NJB, Peshitta, REB, NET

"آساف" NRSV

از این پادشاه آبیامی در اول پادشاهان ۹:۱۵ و اول تواریخ ۳:۱۰ نام برده شده است. نام آسا در متون خطی یونانی MSS L و W دیده شده و کاملاً با متن کتاب مقدس تطابق دارد. در نسخ اولیه یونانی B، C و به گونه شگفت‌انگیزی از آساف نام برده شده است. آساف، رهبر گروه نوازندگان داوود بود (مزموز ۵۰، ۷۳، ۸۳). غالب منتقدین بر این باورند که آوردن این نام در کتاب مقدس یا بر حسب اشتباه کاتبین درج گردیده و یا خطای نگارش نام پادشاه بوده است. در هر صورت، نسخه UBS⁴ رتبه‌ی B (دارای برخی شباهت) داده است.

۸:۱ نام سه تن از پادشاهان ایلام که بین دوره‌های پادشاهی یورام و عزیا حکمرانی می‌کردند، از قلم افتاده است.

۱. اخزیا (دوم پادشاهان ۸، ۹؛ دوم تواریخ ۲۴)

۲. یوآش (دوم پادشاهان ۱۱:۲؛ ۱۲:۱۹ - ۲۱؛ دوم تواریخ ۲۴)

۳. اَمصیا (دوم پادشاهان ۱۴؛ دوم تواریخ ۲۵)

دلیل این از قلم افتادگی مشخص نیست. دو نظریه در اینمورد وجود دارد:

۱. یورام بشدت تحت تأثیر همسرش، عزالیا، دختر ایزبل قرار داشت و لذا گناه زناکاری وی تا سه نسل منتقل گردید (تثنیه ۵:۹).

۲. متی در حال ساختار دادن و در عین حال محدود کردن شجره‌نامه به سه قسمت از چهارده جد پیشین خود است (متی ۱:۱۷). این

بخش باید قسمت میانی آنها باشد.

موضوع خاص: پادشاهان سلطنت دوپاره شده									
پادشاهان اسرائیل					پادشاهان یهود (تواریخ ۱:۳-۱۶؛ متی ۱:۶-۱۱)				
آیات	هریسون	یانگ	برایت	نام‌ها و تاریخ‌ها	آیات	هریسون	یانگ	برایت	نام‌ها و تاریخ‌ها
۱ پادشاهان :۲۶:۱۱-۴۰ - ۱۲:۱۲ ۲۰:۱۴	۹۱۰-۹۳۱ ۰۹/۳۰	۹۱۲-۹۳۳	۹۰۱-۹۲۲	یُرعیام اول	۱ پادشاهان ۱۱:۴۳- ۳۱-۲۱:۱۴؛ ۲۷:۱۲ ۲ تواریخ ۹:۳۱-۱۲:۱۶	۹۱۳-۳۰/۹۳۱	۹۱۷-۹۳۳	۹۱۵-۹۲۲	رُعیام
					۱ پادشاهان ۱۴:۳۱-۱۵:۸ ۲ تواریخ ۸:۱۵-۳۰:۱۶؛ ۲۹، ۲۳، ۱۰ ۴۶، ۴۳، ۴۱:۲۲	۱۰/۹۱۱-۹۱۳	۹۱۴-۹۱۶	۹۱۴-۹۱۵	آبیام (آبیام)
۱ پادشاهان :۲۰:۱۴ ۳۱-۲۵:۱۵	- ۰۹/۹۱۰ ۰۸/۹۰۹	۹۱۱-۹۱۲	۹۰۰-۹۰۱	ناداب	۱ پادشاهان ۱۵:۸-۳۰: :۲۹، ۲۳، ۱۰، ۸:۱۶ ۴۶، ۴۳، ۴۱:۲۲	- ۱۰/۹۱۱ ۶۹/۸۷۰	۸۷۳-۹۱۳	۸۷۳-۹۱۳	آسا
۱ پادشاهان - ۱۶:۱۵ ۷:۱۶ ۲ پادشاهان ۹:۹ : ۲ تواریخ ۱۶:۱-۶؛ ارمیا ۹:۴۱	- ۰۸/۹۰۹ ۸۵/۸۸۶	۸۸۸-۹۱۱	۸۷۷-۹۰۰	بعشا	ارمیا ۹:۴۱				
۱ پادشاهان ۸:۱۶-۱۴	- ۸۵/۸۸۶ ۸۴/۸۸۵	۸۸۷-۸۸۸	۸۷۶-۸۷۷	ایله	۱ پادشاهان ۱۵:۲۴-۱:۲۲- ۵۱ ۲ پادشاهان ۳:۱-۱۲: ۱۶:۸-۱۹ ۱ تواریخ ۳:۱۰ ۲ تواریخ ۱۷:۱-۲۱:۱	۸۴۸-۶۹/۸۷۰	۸۴۹-۸۷۳	۸۴۹-۸۷۳	یهوشافات

پادشاهان ۹:۱۶-۲۰	۸۴/۸۸۵	۸۸۷	۸۷۶	زمری (فرمانده لرتش)	۱ پادشاهان ۵۰:۲۲ ۲ پادشاهان ۱۷:۱:۱۶:۸ ۱۸:۱۲	۸۴۸-۸۵۳	-----	-----	پهورام
پادشاهان ۳۱:۹	-۸۴/۸۸۵ ۷۳/۸۷۴	۸۷۷-۸۸۷	۸۶۹-۸۷۶	عمری (فرمانده لرتش)					
پادشاهان ۱۵:۱۶-۲۸									
پادشاهان ۲۶:۸									
میکاه ۱۶:۶									
					۲ پادشاهان ۱۶:۸ متی ۸:۱	۸۴۱-۸۴۸	۸۴۲-۸۴۹	۸۴۲-۸۴۹	پهورام (بورام)
پادشاهان -۲۹:۱۶ ۴۰:۲۲	۸۵۳-۷۳/۸۷۴ ۸۵۲-۸۵۳	۸۵۴-۸۷۶	۸۵۰-۸۶۹ ۸۴۹-۸۵۰	آخاب آخزیا	۲ پادشاهان ۲۹:۹-۲۴:۸ ۲ تواریخ ۹-۱:۲۲	-----	۸۴۲	۸۴۲	آخزیا
پادشاهان ،۴۱،۴۰:۲۲ ۵۱-۵۳،۴۹									
۲ تواریخ ۱:۱۸ ۱۹،۳									
پادشاهان -۱:۳:۱۷:۱ -۱۶:۸:۴۷ ۲۹:۹	۸۴۱-۸۵۲	۸۴۲-۸۵۳	۸۴۲-۸۴۹	پهورام (بورام)	۲ پادشاهان ۱:۱۱:۲۶:۸ ۲۰ ۲ تواریخ ۲۱:۲۳-۲:۲۲	۸۳۵-۸۴۱	۸۳۶-۸۴۲	۳۳۷-۸۴۲	عَثَلِیا (ملکه)
پادشاهان ۱۶:۱۹-۱۷	۱۳/۸۱۴-۸۴۱	۸۱۵-۸۴۲	۸۱۵-۸۴۲	بیهو (فرمانده لرتش)	۲ پادشاهان ۱:۱۲:۳-۲:۱۱ ۲۱ ۲ تواریخ ۱:۲۴:۱۲-۱۱:۲۲ ۲۷	۷۹۶-۸۳۵	۷۹۷-۸۳۶	۸۰۰-۸۳۷	یوآش
پادشاهان -۱:۹ ۱۲:۱۵:۳۶:۱۰									
۲ تواریخ ۷:۲۲ ۹ هوشع ۴:۱									
					۲ پادشاهان ۱:۱۴:۲۱:۲۱ ۲۲ ۲ تواریخ ۲۸-۱:۲۵	۷۶۷-۷۹۶	۷۷۹-۷۹۷	۷۸۳-۸۰۰	آمَصِیا
پادشاهان :۳۵:۱۰ ۱:۱۳-۹	۷۹۸-۱۳/۸۱۴	۷۹۸-۸۱۴	۸۰۱-۸۱۵	بیهوآحاز	۲ پادشاهان ۱:۱۵:۲۱:۱۴ ۷	۷۶۷-۹۰/۷۹۱	-----	-----	عَزْرِیا
پادشاهان ۲۵،۹:۱۳-۱۳	۸۱/۷۸۲-۷۹۸	۷۸۳-۷۹۸	۷۸۶-۸۰۱	بیهوآش	۲ تواریخ ۲۳-۱:۲۶ هوشع ۱:۱ عاموس ۱:۱ زکریا ۵:۱۴	۳۹/۷۴۰-۷۶۷	۷۴۰-۷۷۹	۷۴۲-۷۸۳	عَزْرِیا
۲ تواریخ ۱۷:۲۵-۲۵ هوشع ۱:۱ عاموس ۱:۱									

یونانام	۷۴۲-۷۵۰	-----	۳۹/۷۴۰-۷۵۰	۲ پادشاهان ۷:۱۵، ۳۲-۳۸	آرمید	-----	-----	۹۲/۷۹۳- ۸۱/۷۸۲	۲ پادشاهان ۱۳:۱۳- ۲۳، ۱۶:۱۴ ۲۹ هوشع ۱:۱
یونانام	۷۳۵-۷۴۲	۷۳۶-۷۴۰	- ۳۹/۷۴۰ ۳۱/۷۳۲	۱ تواریخ ۵:۱۷ ۲ تواریخ ۲۶:۲۳-۲۷:۹ اشعیا ۱:۱:۷ هوشع ۱:۱:۱؛ میکاه ۱:۱	یُزبعام دوم زکریا	۷۴۶-۷۸۶ ۷۴۳	۷۴۲-۷۸۳	۷۵۳-۸۱/۷۸۲	عاموس ۱:۱: ۹:۷-۱۱ ۲ پادشاهان ۸:۱۵-۱۲
آحاز	-----	-----	- ۴۳/۷۴۴ ۳۱/۷۳۲	۲ پادشاهان ۱۵:۳۰-۲۰:۱۶ ۲ تواریخ ۲۷:۲۸-۹:۲۷	شلوم	۷۴۵	۷۴۳	۷۵۲	۲ پادشاهان ۱۳-، ۱۰:۱۵ ۱۵
آحاز	۷۱۵-۷۳۵	۷۲۸-۷۳۶	- ۳۱/۷۳۲ ۱۵/۷۱۶	اشعیا ۱:۱:۷؛ ۱:۲۸؛ ۱۴+ ۸:۳۸ هوشع ۱:۱؛ میکاه ۱:۱	مَنحیم	۷۳۸-۷۴۵	۷۳۷-۷۴۳	۴۱/۷۴۲-۷۵۲	۲ پادشاهان - ۱۶، ۱۴:۱۵ ۲۲
حزقیا	-----	-----	۱۵/۷۱۶-۷۲۹	۲ پادشاهان ۱۶:۲۰؛ ۱۸:۱- ۲ تواریخ ۲۷:۲۸-۳۳ امثال ۱:۲۵	فَقْحیا	۷۳۷-۷۳۸	۷۳۶-۷۳۷	- ۴۱/۷۴۲ ۳۹/۷۴۰	۲ پادشاهان ۲۳:۱۵-۲۶
حزقیا	۶۸۷-۷۱۵	۶۹۹-۷۲۷	- ۱۵/۷۱۶ ۸۶/۶۸۷	اشعیا ۱:۱:۳۶-۱:۳۹ هوشع ۱:۱ میکاه ۱:۱ متس ۱:۹-۱۰	فَقْح	۷۳۲-۷۳۷	۷۳۰-۷۳۶	- ۳۹/۷۴۰ ۳۱/۷۳۲	۲ پادشاهان :۲۷:۱۵-۳۱ ۵:۱۶ ۲ تواریخ ۲۸:۶؛ اشعیا ۱:۷
منسی	-----	-----	- ۹۵/۶۹۶ ۸۶/۶۸۷	۲ پادشاهان ۲۰:۲۱-۲:۲۴ ۲:۲۴؛ ۲۶، ۱۲:۳۲؛ ۱۸:۲۱	هوشع	۷۲۴-۷۳۲	۷۲۲-۷۳۰	- ۳۱/۷۳۲ ۲۲/۷۲۳	۲ پادشاهان ۱:۱۷-۱۸
منسی	۶۴۲-۸۶/۶۸۷	۶۴۳-۶۹۸	- ۸۶/۶۸۷ ۴۱/۶۴۲	۲ پادشاهان ۳۲:۳۳-۲۰:۳۳ ارمیا ۱۵:۴؛ ۲ پادشاهان ۲۶-۱۸:۲۱	سقوط سامره	۷۲۴ پیش از میلاد	۷۲۲ پیش از میلاد	۷۲۲ پیش از میلاد	
عامون	۶۴۰-۶۴۲	۶۴۱-۶۴۳	- ۴۱/۶۴۲ ۳۹/۶۴۰	۲ تواریخ ۳۳:۲۰-۲۵ ارمیا ۲:۱؛ صفتیا ۱:۱ ۱ پادشاهان ۱۳:۳-۲					
یوشیا	۶۰۹-۶۱۰	۶۰۹-۶۴۰	۶۰۹-۳۹/۶۴۰	۲ پادشاهان ۲۱:۲۴؛ ۲۲:۱- ۳۰:۲۳ ۲ تواریخ ۳۲:۲۵-۲۷:۳۵ ارمیا ۲:۱؛ صفتیا ۱:۱ متی ۱:۱۰-۱۱					
یهوآحاز	۶۰۹ (۳ ماه)	۶۰۹	۶۰۹	۲ پادشاهان ۲۳:۳۰-۳۴ ۲ تواریخ ۳۶:۱-۴					
یهویاقیم	۵۹۸-۶۰۹	۵۹۸-۶۰۹	۵۹۷-۶۰۹	۲ پادشاهان ۲۳:۲۴-۲۴:۶- ۱۹					

					۲تواریخ ۴:۳۶-۸ ارمیا ۱:۲۳:۳:۲۲:۱۸-۲۳: ۱:۲۵:۱:۲۶:۱:۳۵:۱:۳۶: دانیال ۱:۲-۱				
					۲پادشاهان ۶:۲۴:۸-۱۷: ۳۰-۲۷:۲۵ ۲تواریخ ۸:۳۶-۹: ارمیا ۵۲:۳۱:۱:۲	۵۹۷	۵۹۸	۹۷/۵۹۸ (۳ماه)	یهویاخین
					۲پادشاهان ۷:۲۵-۱۷: ۲تواریخ ۱۱-۱۰: ارمیا ۱:۳:۲۱:۷-۱:۲۴-۸: ۱:۲۷:۱:۳۲:۴-۵: ۲۲-۲۴:۱:۳۷-۱:۳۹: ۱:۵۲-۱۱	۵۸۷-۵۹۷	۵۸۶-۵۹۷	۵۸۶-۵۹۷	صدقیا
					مراثی ارمیا	۵۸۷ پیش از میلاد	۵۸۷ پیش از میلاد	۵۸۶ پیش از میلاد	سقوط اورشلیم تا بابل

۹:۱ "عزیا پدر یوتام" در کتاب دوم پادشاهان ۱۵: ۱-۱۷ و اول تواریخ ۳: ۱۲ عزیا (BDB739) عَزْرِيَا (BDB741) نوشته شده (نسخه فارسی هزاره نو). وی پادشاهی خداپرست بود که بدلیل اینکه یک قربانی را به شیوه‌ای نادرست تقدیم خداوند کرد، به جذام مبتلا گردید.

۱۰:۱ "حزقییا" حزقییا (BDB306) یکی از پنج پادشاه خداپرست بود (آسا، یهوشافاط، عزیا، حزقییا و یوآش). شرح زندگی وی در کتاب دوم پادشاهان ۱۸-۲۰ و دوم تواریخ ۲۹-۳۲ و اشعیا ۳۶-۳۹ ذکر گردیده است.

□ "منسی" وی پسر حزقییا بود. منسی (BDB586) مشهور به شیطان‌ترین پادشاه تاریخ یهود بود (دوم تواریخ ۲۱: ۲-۷). دوران سلطنت وی نیز طولانی‌ترین بود. وی ۵۵ سال سلطنت کرد (دوم تواریخ ۳۳: ۱-۹). وی در پایان عمر خود توبه نموده و مورد عفو خداوند قرار گرفت (دوم تواریخ ۳۳: ۱۰-۲۵).

□ "آمون" وی پسر منسی و پدر عوزیا بود (BDB541II). دوم پادشاهان ۲۱: ۱۸-۱۹، ۲۳-۲۵: اول تواریخ ۳: ۱۴؛ دوم تواریخ ۳۳: ۲۰-۲۵). در برخی نسخه‌های خطی یونانی اولیه، B و C، نام وی را 'آموس' نوشته‌اند. این مشکل خطی بیشتر شبیه متی ۷: ۱ است.

□ "عزیا" وی نیز یکی دیگر از پادشاهان (BDB78) خداپرست بود که زمانی که فقط هشت سال داشت به سلطنت رسید (دوم پادشاهان ۲۲-۲۳؛ دوم تواریخ ۳۴ و ۳۵). بسیاری از کاتبین بر این باورند که این "پدر صالح"، "پسر ناخلف پدر صالح" و "پسر صالح از پدر ناخلف" در حزقیال (حزقیال ۱۸: ۵-۹، ۱۰-۱۳، ۱۴-۱۸) بطور مستقیم به حزقییا، منسی و عزیا بوده است.

۱۱:۱ "یوشیا" وی همچنین یکنیا (BDB220)، ارمیا ۲۲: ۲۴) و یهویاکین (BDB220)، دوم پادشاهان ۲۴-۲۵) نامیده شده است. پس از آخرین نسل از سلسله پادشاهان داوودی و پیش از سلطه بابلیان، یوشیا یا هشت ساله بود که به تخت سلطنت نشست (دوم تواریخ ۳۶: ۹) یا ۱۸ ساله (دوم پادشاهان ۲۴: ۸) که فقط سه ماه حکمرانی کرد (اول تواریخ ۳: ۱۶-۱۷؛ ارمیا ۲۴: ۱: ۲۹: ۲). تاریخ نبوت‌های حزقیال از زمان سال تبعید پادشاه توسط نبوکدنصر دوم در ۵۹۷ پیش از میلاد برمی‌گردد (حزقیال ۱: ۱، ۲: ۸، ۱: ۲۰؛ ۱: ۲۴؛ ۱: ۲۶؛ ۱: ۲۹؛ ۱: ۳۰؛ ۲۰: ۳۰؛ ۱: ۳۱؛ ۱: ۳۲؛ ۱: ۳۳؛ ۲۱: ۴۰: ۱).

□ "تبعید به بابل" این تبعید در دوره پادشاهی نبوکدنصر دوم محقق گردید. اورشلیم بارها توسط سپاه بابل به تسخیر درآمد - در سال ۶۰۵، ۵۹۷، ۵۸۶ و ۵۸۲ پیش از میلاد. در طول حیات اسرائیل موارد متعددی از تبعید بارها دیده می‌شود.

۱. تبعید دانیال به همراه سه تن از یارانش در ۶۰۵ پیش از میلاد.

۲. تبعید یهویاکین، حزقیال و ده هزار سرباز در سال ۵۹۷ پیش از میلاد (اول پادشاهان ۲۴: ۱۰-۱۷)

۳. تبعید اکثریت باقی ماندگان از جمعیت اورشلیم (شهر اورشلیم نابود گردیده بود) در ۵۸۶/۵۸۷ پیش از میلاد، دوم پادشاهان (۲۵)

۴. آخرین تهاجم و تبعید یهودیان در ۵۸۲ پیش از میلاد که به انتقام قتل فرمانروای دست‌نشانده نبوکدنصر، قلديا و نگهبانان بابلی وی صورت پذیرفت.

متن NASB (بروز شده): متى ۱۲:۱ - ۱۶

۱۲ بعد از تبعید به بابل: یکنیا پدر سالتی نیل و سالتی نیل پدر زروبابل بود. ۱۳ زروبابل پدر ابي هود بود، ابي هود پدر ايلياقيم، و ايلياقيم پدر عازور. ۱۴ عازور پدر صادق، صادق پدر ياکين، و ياکين پدر ايلي هود بود. ۱۵ ايلي هود پدر العازار، العازار پدر متان، و متان پدر يعقوب بود. ۱۶ يعقوب پدر يوسف، و يوسف نیز شوهر مريم بود. از مريم، عيسى، که لقبش مسيح بود، به دنيا آمد.

موضوع خاص: پادشاهان بابل جديد

۱۲:۱ "سالتی نیل پدر زروبابل" زروبابل (BDB279) رهبر یهودیان در دوره تبعید دوم بود. اولین بازگشت یهودیان در دوره شیشبصر بوقوع پیوست (BDB1058). عزرا ۱:۸؛ ۵:۱۴). وی از تبار داوود بود (عزرا ۲-۶). در تواریخ ۳:۱۶-۱۹، نام پدر وی پدیه و نام پدر بزرگ او شلتیئیل ثبت شده است. مفاهیم نام‌های عبری در خانواده‌ها بسیار قابل انتعاط بوده و منعکس کننده بسیاری دسته‌بندی‌ها یا حتی اعضای خانواده بوده باشند. شلتیئیل یکی از عموهای خانواده بود. این ابهام را اینگونه می‌توان توجیه کرد که شلتیئیل زروبابل را پس از مرگ پدرش به فرزند خواندگی پذیرفته بود (عزرا ۳:۸؛ ۵:۲؛ نحما ۱:۱۲؛ حجی ۱:۱).

همچنین این دو نام در شجره‌نامه خاندان لوقا نیز دیده می‌شود که البته مربوط به دوره‌های تاریخی بعدی می‌باشد.

۱۳-۱۵ نام پسر زروبابل، ابي هود تا يعقوب در منابع عهد عتیق ناشناخته می‌باشد.

موضوع خاص: عناوین عهد جديد برای آن موعود که می‌آید

(SPECIAL TOPIC: NT TERMS FOR CHRIST'S RETURN)

تأکید اسکاتولوژیک یک روز خاص برای زمانی که انسان عیسی مسیح را (به عنوان نجات دهنده و قاضی) ملاقات می‌کند، توسط چندین اسم مشخص میشوند:

۱. "روز خداوندان عیسی مسیح" (مراجعه شود به اول قرن‌تینان ۱: ۸)
 ۲. "روز خداوند" (مراجعه شود به اول قرن‌تینان ۵: ۵، اول تسالونیکیان ۵: ۲، دوم تسالونیکیان ۲: ۲)
 ۳. "روز خداوند عیسی" (مراجعه شود به دوم قرن‌تینان ۱: ۱۴، در MS در اول قرن‌تینان ۵: ۵ "... ارباب عیسی" آمده است)
 ۴. "روز عیسی مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۶)
 ۵. "روز مسیح" (مراجعه شود به فیلیپیان ۱: ۱۰، ۲: ۱۶)
 ۶. "روز او (پسر انسان)" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۲۴)
 ۷. "روز ظهور پسر انسان" (انجیل لوقا ۱۷: ۳۰)
 ۸. "مکاشفه خداوندان عیسی مسیح" (اول قرن‌تینان ۱: ۷)
 ۹. "زمانی که خداوند عیسی از آسمان ظهور کند" (اول تسالونیکیان ۱: ۷)
 ۱۰. "در حضور خداوندان عیسی به هنگام ظهور او" (اول تسالونیکیان ۲: ۱۹)
- حداقل چهار شیوه وجود دارند که در عهد جدید نگارندگان به بازگشت عیسی اشاره میکنند

۱. *epiphaneia*، که اشاره به روشنایی خیره کننده است که از نظر الهی (و نه لغوی) مرتبط به "جلال" است. در دوم تیموتائوس ۱: ۱۰، تیتوس ۲: ۱۱ و ۳: ۴ اشاره به اولین آمدن عیسی (یعنی قیام او از مردگان) و دومین آمدن او دارد. در دوم تسالونیکیان ۲: ۸ استفاده شده که شامل هر سه اصطلاح مهم برای آمدن دوم است: اول تیموتائوس ۶: ۱۴، دوم تیموتائوس ۴: ۱ و ۸، تیتوس ۲: ۱۳
۲. *parousia*، که دلالت بر حضور دارد و اساسا به بازدید سلطنتی اشاره دارد. این شایع ترین اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۳۹، اول قرنتیان ۱۵: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹، ۳: ۱۳، ۴: ۱۵۶، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱ و ۸، یعقوب ۵: ۷ و ۸، دوم پطرس ۱: ۱۶، ۳: ۴ و ۱۲، اول یوحنا ۲: ۲۸).
۳. *apokalupsis* (یا آپوکالیپس)، که یعنی پرده برداری کردن به منظور نمایان ساختن است. نام آخرین کتاب در عهد جدید است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۷: ۳۰، اول قرنتیان ۱: ۷، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، اول پطرس ۱: ۷، ۴: ۱۳).
۴. *phaneroō*، که یعنی در نور آوردن یا به وضوح نمایان ساختن. این اصطلاح اغلب در عهد جدید برای بسیاری از جنبه های مکاشفه خدا استفاده شده است. این اصطلاح همانند *epiphaneia*، میتواند اشاره به اولین آمدن مسیح (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۲۰، اول یوحنا ۱: ۳، ۲: ۵ و ۸، ۴: ۹) و آمدن دوم او (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳۰، کولسیان ۳: ۴، اول پطرس ۵: ۴، اول یوحنا ۲: ۲۸، ۳: ۲) داشته باشد.
۵. متداولترین اصطلاح برای "آمدن" یعنی *erchomai*، هم اغلب برای بازگشتن مسیح استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۲۷ الی ۲۸، ۲۳: ۳۹، ۲۴: ۳۰، ۲۵: ۳۱، اعمال رسولان ۱: ۱۰ الی ۱۱، اول قرنتیان ۱۱: ۲۶، مکاشفه ۱: ۷ و ۸)
۶. همچنین با اصطلاح "روز خداوند" استفاده شده است (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵: ۲)، که یک عنوان عهد عتیقی برای روز نعمت خدا (قیام) و داوری است.

عهد جدید به طور کلی بر اساس نگرش و جهان بینی عهد عتیق نوشته شده است که اینها را تصریح میکند:

- a. عصر پلیدی و یاغیگری حال
- b. عصر پارسایی که می آید
- c. عصری که توسط نماینده روح القدس از طریق کار مسیح (آن مطهر) می آید

فرضیه الهیات مکاشفه پیشرفته مورد نیاز است، زیرا نگارندگان عهد عتیق به میزان اندکی انتظارات اسرائیل را تغییر میدهند. به جای آمدن مسیح با یک ارتش، ملی (اسرائیل)، دو آمدن وجود دارند. اولین رسیدن به مفهوم تولد عیسی ناصری است. او به عنوان غیرنظامی غیرداور "بنده رنجور" اشعیا ۵۳ آمد. همچنین سوار بر یک کره الاغ آمد (نه یک اسب جنگی و یا پادشاه فاتح) از زکریا ۹: ۹. اولین آمدن، آغازگر عصر جدید مسیحیت، پادشاهی خدا در زمین شد (نگاه کنید به موضوع ویژه: پادشاهی خدا). در یک نگاه پادشاهی در اینجا است، اما البته، یکی دیگر هست ولی دور است. این تنش بین دو دیدگاه مسیحیت است (نگاه کنید به موضوع ویژه: مسیح) که به نوعی بیش از هر زمان بیانگر تفکر دوقطبی یهودیان است (نگاه کنید به موضوع ویژه: این عصر و عصری که خواهد آمد) و نامعلوم بود، یا حداقل مشخص نیست. واقعیت این است که این دوگانگی بر تعهد یهوه برای رهایی تمام بشریت تأکید می کند (مراجعه شود به پیدایش ۳: ۱۵، ۱۲: ۳؛ خروج ۱۹: ۵ و موعظه پیامبران، به ویژه اشعیا و یونس).

کلیسا منتظر تحقق نبوت عهد عتیق نیست زیرا بیشتر نبوتها اشاره به اولین آمدن دارند (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth*، صفحه ۱۶۵ الی ۱۶۶). آنچه مومنین پیش بینی میکنند آمدن پر شکوه شاه شاهان و سرور سرورها، تحقق تاریخی عصر جدید پارسایی بر زمین همانگونه که در بهشت است، میباشد (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰). گفته های عهد عتیق نادرست نیستند، بلکه ناقص هستند (موضوع خاص: چرا وعده های پیمانی عهد عتیق بسیار متفاوت از وعده های پیمان عهد جدید هستند؟ را مطالعه کنید). او مجددا خواهد آمد، درست همانگونه که انبیا پیشگویی کرده بودند، با قدرت و اقتدار یهوه.

عنوان "آمدن دوم" یک اصطلاح انجیلی نیست، اما مفهوم جهان بینی و چارچوب کل عهد جدید است. خداوند همه چیز را درست می کند. رفاقت میان خدا و انسان در تصویر او احیا خواهد شد. شرارت محکوم خواهد شد. اهداف خدا شکست نخواهند خورد، نمی توانند شکست بخورند!

کلیسای اولیه هم در روز شبات و هم روز اول هفته (یعنی روز یکشنبه، روز قیامت) عبادت می‌کنند. کنیسه به جنبش رو به رشد مسیحی اعتراض کرده و خواست عیسی را به عنوان مسیح انکار کنند (یعنی بندیکت هیجدهم). در این نقطه (یعنی در سال ۷۰ میلادی) مسیحیان انحصارا در روزهای یکشنبه ملاقات و عبادت میکنند.

۱۴:۱ 'صادوق' وی کاهن ایماندار روزگاران داوود نبود (BDB843، دوم سموئیل ۲۵:۲۰؛ اول تواریخ ۳۹:۱۶) زیرا صادوقی که مربوط به دوران متی است، از تبار یهود بود و نه لای.

۱۶:۱ 'یوسف شوهر مریم' در ترجمه لاتین، فعل "begot" که در فهرست سایر پدران حائز اهمیت می‌باشد، از قلم افتاده است! نام یوسف بعنوان پدر شرعی درج گردیده و تبار وی نیز به دلیل اینکه یهودیان قرن اول الزامی می‌دانستند، به رسمیت شناخته شده است. اما وی پدر واقعی نبود. عیسی از یک مادر باکره و بواسطه روح القدس زاده گردید (متی ۱: ۲۳-۲۵؛ لوقا ۱: ۳۴-۳۵).

موضوع خاص: باکره

☐ "که لقبش مسیح بود" "مسیح" (NKJV) ترجمه یونانی واژه‌ی عبری مسایاح بود (BDB603، اول سموئیل ۲: ۱۰، ۳۵؛ دوم سموئیل ۲۲: ۵۱؛ مزمور ۲: ۱۸؛ اشعیا ۵۱: ۸؛ اشعیا ۵۱: ۸۹؛ اشعیا ۵۱: ۱۳۲؛ اشعیا ۷: ۱۰؛ اشعیا ۷: ۱۷؛ اشعیا ۷: ۲۴، ۲۵). که بمعنای "کسی که در روغن مسح داده شده" می‌باشد. عیسی خادم مخصوص خدای یهوه بود (اشعیا ۷: ۱۴؛ اشعیا ۷: ۱۹؛ اشعیا ۷: ۱۱؛ اشعیا ۷: ۱۳؛ اشعیا ۷: ۱۲)، کسی که روزی خواهد آمد و عصر نوینی از حقانیت بر پا خواهد کرد.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می‌آید

(SPECIAL TOPIC: OT TITLES FOR THE SPECIAL COMING ONE)

A. پیامبر - تشبیه ۱۸: ۱۵ و ۱۸

B. پادشاه

۱. از قبیله یهود، پیدایش ۴۹: ۱۰، مزمور ۶۰: ۷، ۱۰۸: ۸

۲. از خانواده داوود، دوم سموئیل ۷ (از ایشا، اشعیا ۱۱: ۱)

۳. از سایر متون، اول سموئیل ۲: ۱۰، مزمور ۸۹: ۳ و ۴، اشعیا ۹: ۱۱، ارمیا ۳۰: ۸ و ۹، حزقیال ۳۷: ۲۱ و ۲۲، زکریا ۹: ۹ و ۱۰

C. پادشاه / کشیش

۱. مزمور ۱۱۰ (پادشاه، ۱-۳، کشیش، بخش ۴)

۲. زکریا ۴: ۱۴ (دو درخت زیتون، دو تدهین شده، زروبابل (عصای داوود) و یوشع (عصای آرون))

D. آن تدهین شده (به موضوع خاص: مسیح مراجعه شود)

۱. پادشاه خدا، مزمور ۲: ۲، ۴۵: ۷

۲. حضور روح القدس، اشعیا ۱۱: ۲، ۶۱: ۱

۳. آن که می‌آید، دانیال ۹: ۲۶

۴. سه رهبر عهد عتیق تدهین شدند به عنوان نشانی مبنی بر فراخواندن توسط خدا و قدرت داده شدن به آنها (مراجعه شود به

داوران ۹: ۸ و ۱۵، اول سموئیل ۲: ۱۰، ۹: ۱۶، ۲۴: ۱۰، دوم سموئیل ۱۹: ۲۱، ۲۳: ۱، مزمور ۱۸: ۵۰، کشیشان (مراجعه

شود به کتاب خروج ۲۸: ۴۱، لویان ۴: ۳، ۶: ۲۲)، و پیامبران (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۹: ۱۶)

E. پسر پادشاه

۱. مزمور ۲: ۷ و ۱۲

۲. پادشاه اسرائیل به نماد پادشاهی خدا (مراجعه شود به اول سموئیل ۸)

F. پسر انسان (دانیال ۷: ۱۳، به موضوع خاص: پسر انسان مراجعه شود)

۱. انسان، مزمور ۸: ۴، حزقیال ۲: ۱

۲. خدا، دانیال ۷: ۱۳

G. عناوین رستگاری خاص

۱. خدمتگذار رنج دیده، اشعیا ۵۲: ۱۳ الی ۵۳: ۱۲

۲. چوپان رنج دیده، زکریا ۱۲ الی ۱۴

۳. سنگ زیرین، مزمور ۱۱۸، اشعیا ۸: ۱۴ الی ۱۵، ۲۸: ۱۶ (به موضوع خاص: سنگ زیرین مراجعه شود)

۴. فرزند خاص، اشعیا ۷: ۱۴، ۹: ۶ و ۷، میکاه ۵: ۲

۵. شاخه، اشعیا ۴: ۲، ۱۱: ۱ الی ۵، ۵۳: ۲، ارمیا ۲۳: ۵ الی ۶، ۳۳: ۱۵، زکریا ۳: ۸، ۶: ۱۲ (به موضوع خاص: عیسی ناصری

مراجعه شود)

عهد عتیق از این مراجع پراکنده درباره نماینده اش برای رستگاری خاص استفاده می کند و آنها را توضیح داده و شفاف می سازد تا به حدی که به این درک برسیم که عیسی به عنوان آن فرد خاصی است که خدا وعده داده بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶: ۱۳: ۲۰، یوحنا ۱۱: ۲۵ الی ۲۷). دو آمدن مسیح ابزاری هستند که توسط آن عملکردها و عناوین متفاوت و پراکنده به یکدیگر مرتبط می شوند (به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد مراجعه شود).

برای مطالعه خوب در باره تمایز میان فرزند انسان به عنوان نماد اختیار در مقابل خدمتگذار رنج دیده، به *A Theology of the New Testament* نوشته George E. Ladd صفحات ۱۴۹ الی ۱۵۸ مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۷: ۱

^{۱۷} به این ترتیب، همه آنانی که نامشان در بالا برده شد، از ابراهیم تا داوود، چهارده نسل، و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابل، چهارده نسل، و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند.

۱۷: ۱ "نسل" این عبارت به تاریخچه کامل شجره نامه بر نمی گردد. واژه ی عبری بکار برده شده برای "نسل" مبهم بوده و مشخص نیست که به پدر بزرگ، پدر جد یا سایر نیاکان اشاره دارد.

□ از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل " در اینجا سه بخش از چهارده نسل فهرست شده است:

۱. ابراهیم تا داوود

۲. داوود تا زمان تبعید

۳. از زمان تبعید تا عیسی

در سومین بخش فقط نام سیزده نفر درج شده، لذا احتمالاً نام یهویاکین در هر دو قسمت دوم و سوم تکرار گردیده است. نحوه بافت اعداد نشان دهنده این امر است که برخی اسامی از قلم افتاده اند (اول تواریخ ۱-۳). برخی از مفسران بر این باورند که این فهرست های چهارده تایی بر اساس تعداد حروف صامت در نام داوود به زبان عبری محاسبه گردیده اند (مبانی رمزگذاری اعداد، دال، ۴ + واو، ۶ + دال، ۴ = ۱۴).

متن NASB (بروز شده): متی ۱: ۱۸ - ۲۵

^{۱۸} واقعه ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلوم شد که مریم به واسطه روح القدس آبستن شده است. ^{۱۹} یوسف، شوهر او، مرد نیک و خداشناسی بود و نمی خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس تصمیم گرفت بی سر و صدا از او جدا شود.

۲۰ او غرق در چنین افکاری بود که فرشته‌ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و به او گفت: «یوسف، ای پسر داوود، از ازدواج با مریم هراسان مباش، زیرا کودکی که در رحم اوست از روح القدس است. ۲۱ او پسری به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.»

۲۲ تمام اینها اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به واسطه نبی خود فرموده بود، جامه عمل بپوشد که: ۲۳ «دختری باکره آبستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند.» (عمانوئیل به زبان عبری به معنی «خدا با ما» است.)

۲۴ چون یوسف بیدار شد، طبق دستور فرشته خداوند عمل کرد و مریم را به خانه‌اش آورد تا همسر او باشد؛ ۲۵ اما با او هم‌بستر نشد تا او پسرش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را «عیسی» نام نهاد.

۱۸:۱ "ولادت" در نسخه خطی یونانی میان "آغاز" [genesis] و "ولادت" [gennasis]. واژه genesis احتمالاً اصل است (USB4:B, C, 8, MSS P1 رتبه B را به این واژه اختصاص داده است). در عین حال که هر دو واژه می‌تواند معنی "ولادت" داشته باشد، اما واژه‌ی اول دارای بار مفهومی وسیع‌تری است (آفرینش، نسل، و غیره. پیدایش جدید بواسطه‌ی عیسی بعنوان دومین آدم محسوب می‌گردد، رومیان ۵: ۱۲-۲۱) و لذا می‌تواند معنی "بوجود آمده" داشته باشد. اینگونه تلقی می‌گردد که بعدها کاتبین با نیت قبلی اولین واژه را به "ولادت" تغییر داده‌اند تا در آینده با موضوع بدعت (عرفان) در مسیحیت مقابله گردد.

"نامزد یوسف بود" نامزدی (در نسخه Peshitta نوشته شده "در ازای مبلغی خریداری شده بود") یک سنت قانونی و شرعی یهود برای وصلت بود که معمولاً تا زمان ازدواج یک سال به طول می‌انجامید. در طول این مدت هر یک از طرفین باید جدا از یکدیگر زندگی کرده به لحاظ قراردادی مزدوج محسوب می‌گردیدند. فقط مرگ یا طلاق می‌توانست باعث قطع این پیمان نامزدی گردد.

NASB " معلوم شد که مریم به واسطه روح القدس فرزندی را آبستن شده است "

NKJV, Peshitta " معلوم شد که مریم فرزندی را از روح القدس آبستن است "

NRSV " معلوم شد که مریم از روح القدس آبستن شده است "

TEV " مریم بناست که بواسطه روح القدس فرزندی داشته باشد "

NJB, REB " معلوم شد که مریم از طریق روح القدس فرزندی را آبستن شده است "

این آیه به اشاره مستقیم به تولد از یک زن باکره داشته که حاصل از ارتباط جنسی میان مریم و روح القدس نبوده است. این امر حکایت از تکمیل نبوتی است که در کتاب پیدایش ۳: ۱۵ ذکر آن برده شده ("بین تو و زن، و نیز بین نسل تو و نسل زن، خصومت می‌گذارم. نسل زن سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی زد")، نشانه‌های دیگر به سرانجام رسیدن این نبوت را می‌توان در اشعیا ۷: ۱۴ نیز مشاهده کرد (حال که چنین است خداوند خودش علامتی به شما خواهد داد. آن علامت این است که باکره آبستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد و نامش را عمانوئیل خواهد گذاشت).

با کمال تعجب، هیچ موعظه‌ای در کتاب اعمال یا سایر رسالات به این موضوع اشاره نمی‌کند، احتمالاً به این دلیل که می‌توانست با اساطیر یونانی-رومی اشتباه گرفته شود (خدایان کوه المپوس اغلب زنان را انتخاب و باردار می‌کردند).

به موضوع خاص باکره مراجعه شود.

۱۹:۱ "مرد نیک و خداشناسی بود" در آن دوران فردی را "خداشناس" می‌نامیدند که ضوابط و استانداردهای شریعت موسی را رعایت کرده و قوانین کلامی آن پایبند بود. این واژه بمفهوم بی‌گناهی وی نیست؛ نوح و یعقوب هم به نوعی خداشناس بودند (کتاب پیدایش ۶: ۹؛ یعقوب ۱: ۱).

موضوع خاص: بی‌گناه، معصوم، منزّه، بدون رسوایی

(SPECIAL TOPIC: BLAMELESS, INNOCENT, GUILTLESS, WITHOUT REPROACH)

A. کلام آغازین

۱. این مفهوم از نظر الهیاتی شرایط اصلی نوع بشر را توصیف میکند (یعنی کتاب پیدایش ۱، باغ عدن)

۲. گناه و شورش این حالت از رفاقت کامل را تخریب کرده است (یعنی پیدایش ۳)

۳. انسانها (زن و مرد) آرزوی احیا دوستی با خدا را دارند زیرا آنان از تصویر او و شبیه او خلق شده‌اند (پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷)

۴. خدا با انسان گناهکار به طریق مختلف برخورد کرد

a. رهبران الهی (یعنی ابراهیم، موسی، اشعیا)

b. سیستم قربانی (لاویان ۱ الی ۷)

c. مثالهای الهی (نوح و یعقوب)

۵. نهایتا خدا مسیح را فرستاد

a. جهت مکاشفه کامل خودش (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱ الی ۱۴، کولسیان ۱: ۱۳ الی ۱۷، عبرانیان ۱: ۲ الی ۳)

b. به عنوان یک قربانی کامل برای گناه (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، دوم قرنتیان ۵: ۲۱)

۶. مسیحیان بی گناه شدند

a. به طور قانونی از طریق پارسایی منتسب به مسیح (مراجعه شود به رومیان ۴: ۳، ۶، ۸، ۱۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، یعقوب ۲: ۲۳)

b. به طور پیشرونده از طریق کار روح القدس (انجیل یوحنا ۱۶: ۸ الی ۱۱)

c. هدف مسیحیت، همانند مسیح بودن است (مراجعه شود به رومیان ۸: ۲۸ الی ۳۰، دوم قرنتیان ۳: ۱۸، غلاطیان ۴: ۱۹،

افسسیان ۱: ۴، ۱۳، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۴، ۳: ۵، ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳، تیتوس ۲: ۱۴، اول پطرس ۱:

۱۵)، که در واقعیت احیا تصویر گم شده خدا در آدم و حوای سقوط کرده است.

۷. بهشت احیا کامل رفاقت باغ عدن است. بهشت اورشلیم جدید است که در حضور خدا به یک زمین پاک شده (مراجعه شود به دوم

پطرس ۳: ۱۰) به پائین می آید (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱: ۲). انجیل با یک موضوع آغاز و خاتمه می یابد.

a. رابطه دوستانه صمیمانه با خدا

b. در یک باغ (پیدایش ۱ الی ۲ و مکاشفه ۲۱ الی ۲۲)

c. با بیان یک نبوت، و حضور و همراهی حیوانات (مراجعه شود به اشعیا ۱۱: ۶ الی ۹)

B. عهد عتیق

۱. بسیاری واژه‌های عبری وجود دارند که مفهوم کمال، بی گناه و معصوم را بیان میدارند، به طوری که به سختی میتوان آنها را نام برد و تمامی ارتباطات پیچیده میان آنها را گفت.

۲. اصطلاحات اصلی که مفهوم کمال، معصومیت یا بی گناهی را در بر می گیرند (بر طبق Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament*, صفحات ۹۴ الی ۹۹) به این شرح میباشند

a. *shalom* (BDB1022, KB 1532)

b. *thamam* (BDB1070, KB 1743)

c. *calah* (BDB478, KB 476)

۳. ترجمه Septuagint (انجیل کلیسای اولیه) این مفاهیم عبری را به اصطلاحات یونانی کوبین ترجمه میکند که در عهد جدید استفاده شده اند (به بند C در زیر مراجعه کنید).

۴. مفهوم کلیدی به سیستم قربانی کردن مرتبط است.

a. *amōmos* (BDB 1071)، مراجعه شود به خروج ۲۹: ۱، لاویان ۱: ۳ و ۱۰، ۳: ۱ و ۶، اعداد ۶: ۱۴)

b. *aspilus* و *amiantos* همچنین مفهوم کلاسیک دارند

C. عهد جدید

۱. مفهوم قانونی

a. مفاهیم قانون کالتیک عبری ترجمه شده توسط *amōmos* (BDB 1071)، مراجعه شود به افسسیان ۵: ۲۷، فیلیپیان ۲:

۱۵، اول پطرس ۱: ۱۹)

b. مفاهیم قانونی یونانی (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱: ۸، کولسیان ۱: ۲۲)

۲. مسیح آن بیگناه، بی تقصیر و معصوم است (*amōmos*)، مراجعه شود به عبرانیان ۹: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۹)
۳. پیروان مسیح باید همانند او رفتار کنند (*amōmos*)، مراجعه شود به افسسیان ۱: ۴، ۵: ۲۷، فیلیپیان ۲: ۱۵، کولسیان ۱: ۲۲، دوم پطرس ۳: ۱۴، یهودا ۱: ۲۴، مکاشفه ۱۴: ۵)
۴. این مفهوم همچنین در مورد رهبران کلیسا استفاده می‌شود
- a. *aneglētos* "بدون متهم کردن" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۱۰، تیتوس ۱: ۶ الی ۷)
- b. *anepileptos* "فرا تر از انتقاد" یا "هیچ مسئولیتی برای سرزنش وجود ندارد" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۲، ۵: ۷، ۶: ۱۴، تیتوس ۲: ۸)
۵. مفهوم "بدون شک" (*amiantos*) در موارد زیر استفاده می‌شود
- a. خود مسیح (مراجعه شود به عبرانیان ۷: ۲۶)
- b. میراث مسیحیان (مراجعه شود به اول پطرس ۱: ۴)
۶. مفهوم "یکپارچگی" یا "یک صدایی" (*holoklēria*) (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۱۶، اول تسالونیکیان ۵: ۲۳، یعقوب ۱: ۴)
۷. مفهوم "بدون خطا"، "معصوم بی گناه" با *amemptos* بیان می‌شود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱: ۶، فیلیپیان ۲: ۱۵، ۳: ۶، اول تسالونیکیان ۲: ۱۰، ۳: ۱۳، ۵: ۲۳)
۸. مفهوم "سرزنش نمی‌شود" با *amōmētos* بیان می‌شود (مراجعه شود به دوم پطرس ۳: ۱۴)
۹. مفهوم "بی عیب"، "بدون شک" اغلب در عباراتی استفاده می‌شود که دارای یکی از موارد فوق نیز هستند (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۶: ۱۴، یعقوب ۱: ۲۷، اول پطرس ۱: ۱۹، دوم پطرس ۳: ۱۴)
- D. تعداد کلمات در زبان عبری و یونانی که این مفهوم را بیان می‌کنند اهمیت آن را نشان می‌دهد. خداوند ما را از طریق مسیح فراهم کرده است و اکنون از ما می‌خواهد مثل او باشد.
- مؤمنان از لحاظ موقعیتی و قانونی از طریق کار مسیح «درست»، «صالح»، «بی تقصیر» اعلام می‌شوند. اکنون مؤمنان باید جایگاه خود را بدست آورند. "در نور گام بردارند زیرا او در نور است" (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۷). "ارزش فرا خواندن برای قدم زدن دارد" (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۱، ۱۷: ۵، ۲: ۱۵). عیسی تصویر خداوند را احیا کرد. دوستی صمیمانه اینک امکان پذیر است، اما به یاد داشته باشید که خداوند مردمی را میخواهد که منعکس کننده شخصیت او باشند، همانطور که پسر، در برابر دنیای گمراه و سقوط کرده رفتار کرد. ما به هیچ چیز کمتر از تقدس فرا خوانده نمی‌شویم (متی ۵: ۲۰، ۴۸؛ افسسیان ۱: ۴؛ اول پطرس ۱: ۱۳-۱۶). تقدس خدا، نه تنها به لحاظ قانونی، بلکه از نظر وجودی!

"بی‌سر و صدا از او جدا شود" یوسف این کار را در طول دو مرحله‌ی شرعی و قانونی انجام داد:

۱. در یک محکمه‌ی علنی
 ۲. ارائه درخواست طلاق در حضور دو شاهد (تثنیه ۲۴).
- اما توجه داشته باشید که مریم درباره برنامه خداوند در ارتباط با حاملگی خود چیزی با یوسف در میان نگذاشته بود. قوانین شریعت عهد عتیق مجازات مرگ را برای خیانت جنسی در نظر گرفته بود (تثنیه ۲۲: ۲۰-۲۱، ۲۳-۲۴).
- ۲۰:۱ به یوسف اطلاع داده شد که نامزدش توسط یک فرشته آسمانی باردار شده است. در کتاب لوقا ۱: ۲۶ این فرشته را جبرئیل نامیده است (متی ۱۹: ۱؛ دانیال ۸: ۱۶؛ ۹: ۲۱).
- کلمه "خواب" (*onar*) پنج بار در دو کتاب اول متی دیده می‌شود (متی ۱: ۲۰؛ ۲: ۱۲، ۱۳، ۱۹، ۲۲)، اما تا متی ۲۷: ۱۹ دیگر دیده نشده و در هیچ کجای دیگر نیز در عهد جدید تکرار نگردیده است.

موضوع خاص: شیوه‌های مکاشفه

□ "فرشته‌ای از جانب خداوند" این عبارت به دوروش در عهد عتیق بکار برده شده است:

۱. فرشته‌ای (پیدایش ۲۴:۷، ۴۰؛ خروج ۲۳:۲۰-۲۳:۲۳؛ اعداد ۲۲:۲۲؛ داوران ۵:۲۳؛ اول سموئیل ۱۶:۲۴؛ اول تواریخ ۲۱:۱۵؛ زکریا ۲۸:۱).

۲. بعنوان اشاره به خدای یهوه (پیدایش ۱۶:۷-۱۳:۲۲؛ ۱۱-۱۵:۳۱؛ ۱۱، ۱۳؛ ۴۸:۱۵-۱۶؛ خروج ۳:۲، ۴؛ ۱۳:۲۱؛ ۱۴:۱۹؛ داوران ۲:۱؛ ۶:۲۲-۲۴؛ ۱۳:۳-۲۳؛ زکریا ۱:۳-۲).

متی اغلب از این عبارت استفاده می‌کرد (متی ۱:۲۰، ۲۴:۲، ۱۳:۲؛ ۱۹:۲۸، ۲۸:۲)، اما همیشه در حالت شماره یک که اشاره به آن شد. عهد جدید، بجز در کتاب اعمال ۸:۲۶ و ۲۹، در جایی که می‌گوید "فرشته‌ای از جانب خداوند" که آنهم در اشاره به روح القدس بوده، از حالت شماره ۲ از این عبارت استفاده نکرده است.

موضوع خاص: فرشته‌ای از جانب خداوند

SPECIAL TOPIC: THE ANGEL OF THE LORD (BDB 521 CONSTRUCT BDB 217)

بدیهی است که در عهد عتیق خداوند خود را در قالب فیزیکی انسانی نشان می‌دهد. سوال پیروان تثلیث این است که کدامیک از شخصیت تثلیث در این نقش جا می‌گیرند. از آنجا که خدا، پدر (یهوه) و روح او دارای جسم نیستند، اینطور به نظر می‌رسد که می‌توان گفت که این آشکار شدنها در قالب انسانی بیان‌کننده از پیش وجود داشتن مسیح است.

صورت زیر برای نشان دادن دشواری که فرد برای سعی در تشخیص تمایز میان تجلی خدا به انسان و برخورد با یک فرشته دارد، تدوین شده است:

۱. فرشته خدا در قالب فرشته (اغلب "فرشته او"، "یک فرشته‌ای"، "فرشته"، "فرشته خدا")

a. سفر پیدایش ۷:۲۴ و ۴۰

b. سفر خروج ۲۰:۲۳ الی ۲۳:۳۴، ۳۲

c. اعداد ۲۲:۲۲

d. داوران ۲۳:۵

e. دوم سموئیل ۱۶:۲۴

f. اول قزنتیان ۱۵:۲۱ الی ۳۰

g. زکریا ۱:۱۲ و ۱۳

۲. فرشته خدا به عنوان تجلی خدا بر انسان

a. سفر آفرینش ۷:۱۶ الی ۱۳، ۱۸:۱ الی ۳۳، ۲۲:۱۱ و ۱۵، ۳۱:۱۱ و ۱۳، ۴۸:۱۵ و ۱۶

b. سفر خروج ۲:۳، ۴، ۱۹:۱۴ (۲۱:۱۳)

c. داوران ۱۵:۲، ۶:۲۲ الی ۲۴، ۳:۱۳ الی ۲۳

d. هوشع ۳:۱۲ الی ۴

e. زکریا ۳:۱ الی ۵

f. اعمال رسولان ۷:۳۰ و ۳۵ و ۳۸

فقط متن می‌تواند تمایز میان دو گزینه را مشخص نماید

۲۱:۱ "و تو باید نامش را عیسی بگذاری" این نام (Joshua در زبان عبری، BDB221) بمعنای "خدای یهوه نجات‌بخش است"، "خدای یهوه رستگاری می‌آورد"، و یا "خدای یهوه ناجی است" می‌باشد (برخی افعال باید صرف شوند، لوقا ۱:۳۱). نام یهوه دارای معانی زیر است:

۱. این نام بازتاب‌دهنده‌ی خداوند بعنوان بوجود آورنده‌ی پیمان است؛ همان خدای منجی و احیا کننده! انسان عهد خود را با خدا شکست، اما خداوند به وعده‌ای که داد پایبند بود (مزمور ۱۰۳). اولین بار این نام بصورت تلفیق با الوهیم در پیدایش ۴:۲ بکار برده شد. در کتاب پیدایش ۲-۱ از دو آفرینش سخن برده نشده، بلکه دوبار تأکید گردیده است: (۱) خداوند بعنوان آفریننده کائنات (فیزیکی) و (۲) خداوند بعنوان آفریننده بشریت. کتاب پیدایش ۴:۲ مکاشفه خاصی را درباره جایگاه ویژه بشریت در آفرینش آغاز می‌کند، همانگونه که از معضلات گناه و سرکشی مرتبط با آن سخن می‌گوید.

۲. در پیدایش ۲۶:۴ گفته شده که "مردم به خواندن نام خداوند (یهوه) آغاز کردند". با این وجود، کتاب خروج ۳:۶ اینگونه عنوان می‌کند که مردم پیمان اول (ریش سفیدان قوم و خانواده‌های آنان) خداوند را فقط بعنوان *El-Shaddai* می‌شناختند. نام یهوه فقط یکبار در خروج ۳:۱۳-۱۶ (بخصوص ۳:۱۴) بکار برده شده است. با اینحال، باید توجه داشت که نوشته‌های موسی اغلب بازی با کلمات است و نه مبتنی بر علم اشتقاق و واژه‌پژوهی (پیدایش ۱۷:۵؛ ۲۷:۳۶؛ ۲۹:۱۳-۳۵). نظریه‌های زیادی درباره این نام وجود دارد (بر گرفته از کتاب IDB جلد دوم صفحات ۴۰۹ تا ۴۱۱).

- a. از یک ریشه عربی بمعنی "عشق پرشور از خود نشان دادن"
- b. از یک ریشه عربی بمعنی "وزیدن" (یهوه بعنوان خدای طوفان)
- c. از یک ریشه اوگاریتی (زبان کنعانیان) بمعنی "سخن گفتن"
- d. بر مبنای کتیبه‌ای از فینیقیان، مفهوم وجه وصفی معلوم داشته بمعنی "کسی که توان می‌بخشد" یا "کسی که سازنده است"
- e. از حالت عبری قال "بمعنی "آن کسی که هست" یا "آن که حاضر است" (بصورت فعل آینده، "آن که خواهد بود")
- f. از حالت عبری هیفیل بمعنی "آن کس مسبب بوجود آوردن کسی یا چیزی می‌گردد"
- g. از ریشه عبری "زندگی کردن" (پیدایش ۳:۲۰)، بمعنی "آن که زندگی ابدی دارد"، یا "آن که همیشه هست"
- h. از متن کلام کتاب خروج ۳:۱۳-۱۶ حالت ناقص تغییر داده شده که بصورت حال کامل بکار برده شده است، "باید آنگونه باشم، همانگونه که قبلا بوده‌ام" و یا "باید آنگونه باشم، همانگونه که همیشه بودم" (رجوع شود به کتاب "A Survey of Syntax in the Old Testament" صفحه ۶۷. نام یهوه همیشه بصورت مخفف (YHWH) و یا تا جای ممکن در حالت اصلی نوشته می‌شود:

۱) یه (هللو - یاه)

۲) یاهو (اسامی، اشعیا)

۳) یو (یوئیل)

۳. بعدا در یهودیت این نام بقدری تقدیس شد (بصورت چهارگانه) که یهودیان از وحشت آنکه مبادا فرمان داده شده در خروج ۲۰:۷؛ تثنیه ۵:۱۱؛ ۱۳:۶ شکسته شود، از بر زبان آوردن آن خودداری می‌کردند. لذا یهودیان مفهوم عبری آن را با "مالک و صاحب"، "ارباب"، "شوهر"، "سرور" - آدون یا آدونای (سرورم) جایگزین کردند. آنان بهنگام خواندن کلام عهد عتیق به کلمه یهوه می‌رسیدند، آن را "Lord" بمعنی "سرور" تلفظ می‌کردند. بهمین دلیل است که در متون انگلیسی یهوه را Lord ترجمه کرده‌اند.

۴. همچون ال (Ed)، یهوه نیز اغلب با مفاهیم دیگر ترکیب شده تا مؤکد ویژگی‌های شخصیتی خداوندگار پیمان با اسرائیل باشد. ترکیبات زیادی از این مفهوم وجود دارد که ما در اینجا فقط به چند مورد از آنها اشاره می‌کنیم:

- a. یهوه - یری (Yireh - خداوند تدارک می‌بیند)، پیدایش ۲۲:۱۴
- b. یهوه - روفیخا (Rophekha - خداوند شفا دهنده تو) خروج ۱۵:۲۶
- c. یهوه - نسی (Nissi - خداوند بیرق من است)، خروج ۱۷:۱۵
- d. یهوه - مکاددیشکم (Meqaddishkem - خداوند شما را تقدیس می‌کند)، خروج ۳۱:۱۳
- e. یهوه - شالوم (Shalom - خداوند آرامش است)، داوران ۶:۲۴
- f. یهوه - سبوث (Sabbaoth - خداوند میزبان است)، اول سموئیل ۱:۳، ۱۱:۴؛ ۴:۱۵؛ ۲:۱۵؛ اغلب در پیامبران
- g. یهوه - روای (Ro D - خداوند شبان من است) مزمو ۲۳:۱
- h. یهوه - صدقنو (Sidqenu - خداوند عدالت ما) ارمیا ۲۳:۶
- i. یهوه - شمّاه (Shammah - خداوند آنجاست)، حزقیال ۴۸:۳۵

■ "چرا که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید" عیسی به سه دلیل مشخص آمد.

۱. هویت پدر را کاملاً روشن کند
۲. به انسان‌ها سرلوحه‌ای برای پیروی ارائه کند
۳. بشریت را از گناه نجات دهد

پیدایش ۳ بر روی حیات روی زمین اثر گذارد (رومیان ۳: ۹-۱۸؛ ۵: ۱۲-۲۱؛ ۸: ۲۰-۲۳؛ به موضوع خاص سقوط مراجعه نمایید). عیسی آمد که بجای ما بمیرد (مرقس ۱۰: ۴۵؛ یوحنا ۱: ۲۹؛ دوم قرن تیان ۵: ۲۱؛ فیلیپیان ۲: ۶-۱۱؛ اشعیا ۵۳). وعده‌ای که خداوند در پیدایش ۳: ۱۵ به انسان داد در مسیح تجلی می‌یابد!

موضوع خاص: سقوط

(پیدایش ۳، به یادداشتهای غیر تفسیری در تفسیر پیدایش ۳ مراجعه کنید)

(SPECIAL TOPIC: THE FALL)

سقوطی که همه انسانها را تحت تاثیر قرار داد به وضوح توسط پولس در رومیان ۵: ۱۲ الی ۲۱ تشریح شده است. او نظریه الهیاتی خود را در مورد گناه‌آلود بودن کل بشریت در کتاب رومیان بسط می‌دهد. نخستین نکته "خبر خوب" گاسپل خبر نیاز انسان است! پل این امر را در رومیان ۱: ۱۸ الی ۳: ۱۸ بسط می‌دهد (جمع‌بندی خلاصه در رومیان ۳: ۱۹ الی ۳۱ قرار دارد). رومیان تنهایی، گناه آلود بودن و نیاز همه انسانها را توصیف می‌کند.

۱. کافران غیر اخلاقی (کسانیکه نه مسیحی هستند و نه یهودی و هیچ اصول اخلاقی را رعایت نمی‌کنند)

۲. کافران اخلاقی (کسانیکه نه مسیحی هستند و نه یهودی ولی اصول اخلاقی را رعایت می‌کنند)

۳. یهودیان

هر کسی نسبت به خدا مسئول است به واسطه

۱. مکاشفه طبیعی، رومیان ۱: ۱۸ الی ۲۳

۲. شهادتهای داخلی اخلاقی، رومیان ۲: ۱۴ الی ۱۶

یکی از وحشتناکترین عبارات تکراری در رومیان ۱ الی ۳ "پس خدا ایشان را به حال خود گذاشت تا..." (مراجعه شود به رومیان ۱: ۲۴ و ۲۶ و ۲۸، افسسیان ۴: ۱۷ الی ۱۹). یک مناجات حیرت‌انگیز متون عهد عتیق در رومیان ۳: ۹ الی ۱۸ نقل شده است! انسانها در دردسر، شورش و نیاز عمیقی هستند! تا زمانی که فرد نیازش را به یک ناجی احساس نکند، به ناجی نیاز ندارد!

رومیان ۵: ۱۲ الی ۲۱ بحثی دارد در مورد اینکه عیسی آدم دوم است (مراجعه شود به اول قرن تیان ۱۵: ۲۱ الی ۲۲، ۴۵ الی ۴۹، فیلیپیان ۲: ۶ الی ۸). این بحث بر مفهوم الهیاتی گناه فردی و گناه جسمی تاکید دارد. بسط مفهوم سقوط انسان (و خلقت او، مراجعه شود به رومیان ۸: ۱۸ الی ۲۳) در آدم، از آنچه روحانیان یهود ارائه می‌دهد کاملا متفاوت و منحصر به فرد است، در عین حال نگرش او در مورد جسم کاملا مطابق آموزشهای روحانیان یهود است. این توانایی پولس را نشان می‌دهد که تحت الهام، آنچه را که در طول آموزش خود در اورشلیم زیر نظر جمالیلی فراگرفته بود را استفاده و کامل کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۲: ۳).

دکترین گناه اولیه در پیدایش ۳ و پولس، توسط آگوستین و کالوین بسط پیدا می‌کند. این دکترین تصریح می‌کند که انسانها گناهکار بدنیا می‌آیند. اغلب از مزمور ۵۱: ۵، ۵۸: ۳ و یعقوب ۱۴: ۱۵، ۵: ۲۵ در عهد عتیق به عنوان مدرک توجیهی استفاده می‌شود. نظریه الهیاتی دیگری انسانها را در این موقعیت قرار می‌دهد که از نظر اخلاقی و معنوی مسئول انتخابهای خودشان و سرنوشتشان هستند که این نظریه در ابتدا توسط روحانیون، و بعد در کلیسا توسط پلاگیوس و آرمینیوس توسعه یافت. شواهدی برای این دیدگاه در تثنیه ۱: ۳۹، اشعیا ۷: ۱۵، یونا ۴: ۱۱، یوحنا ۹: ۴۱، ۱۵: ۲۲ و ۲۴، اعمال رسولان ۱۷: ۳۰، رومیان ۴: ۱۵ وجود دارند. محور این نظریه الهیاتی حول این است که کودکان تا زمانیکه به سن مسئولیت اخلاقی برسند (از نظر روحانیون برای پسران ۱۳ سال و دختران ۱۲ سال است)، معصوم هستند.

یک نظریه هم در این میان هست که در آن گرایش شیطان درونی و سن مسئولیت اخلاقی هر دو درست می‌باشند. شیطان فقط جسم نیست، بلکه شیطان و گناه درون خود فرد هستند که در حال توسعه است (زندگی جدای از خدا). ضعف انسان مسئله نیست (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶: ۵ و ۱۱ الی ۱۲ و ۱۳، رومیان ۳: ۹ الی ۱۸ و ۲۳) ولی چه موقع، در زمان تولد یا بعدها در طول زندگی؟

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی یهوه

۲۳: ۱ متی به سرانجام رسیدن نبوت عهد عتیق را بعنوان مدرک مستدلی برای یهودیان دانسته تا باور داشته باشند که مسیح همان مسایح موعود است.

۱. متی ۲۲: ۱ - اشعیا ۷: ۱۴

۲. متی ۱۵:۲ - هوشع ۱:۱۱ و خروج ۲۲:۴-۲۳
۳. متی ۲۳:۲ و احتمالا اشعیا ۱:۱۱
۴. متی ۱۵:۳ - "هر آنچه که اراده خداست"
۵. متی ۱۴:۴ - اشعیا ۹:۱، ۲
۶. متی ۱۷:۵ - "تا آنها را به انجام رسانم"
۷. متی ۱۷:۸ - اشعیا ۵۳:۴
۸. متی ۱۷:۱۲ - اشعیا ۴۲:۱، ۲، ۳، ۴
۹. متی ۱۴:۱۳ - اشعیا ۶:۹، ۱۰
۱۰. متی ۳۵:۱۳ - مزمور ۷۸:۲
۱۱. متی ۴:۲۱ - اشعیا ۶۲:۱۱ یا زکریا ۹:۹
۱۲. متی ۹:۲۷ - زکریا ۱۱:۱۲، ۱۳

موضوع خاص: نبوت در عهد عتیق

SPECIAL TOPIC: PROPHECY (OT)

I. معرفی

A. کلام آغازین

۱. جامعه مذهبی بر چگونه تفسیر کردن نبوت اتفاق نظر ندارد. حقایق دیگری به عنوان یک موقعیت ارتدوکس در طول قرن ها برقرار شده اند، اما نه این.
۲. چندین مرحله به خوبی تعریف شده از نبوت عهد عتیق وجود دارند
 - a. قبل از دوران پادشاهی و سلطنت (قبل از شاه شائول)
 - (۱) افرادی که پیامبر نامیده شدند
 - (a) ابراهیم، کتاب پیدایش ۲۰:۷
 - (b) موسی - اعداد ۱۲:۶ الی ۸، کتاب تثنیه ۱۸:۱۵، ۳۴:۱۰
 - (c) هارون - کتاب خروج ۷:۱ (سخنگوی موسی)
 - (d) میریام - کتاب خروج ۱۵:۲۰
 - (e) مداد و اِداد - اعداد ۱۱:۲۴ الی ۳۰
 - (f) دبورا - داوران ۴:۴
 - (g) بی نام - داوران ۶:۷ الی ۱۰
 - (h) سموئیل - اول سموئیل ۳:۲۰
 - (۲) اشارات به انبیا به صورت یک گروه - کتاب تثنیه ۱۳:۱ الی ۵، ۱۸:۲۰ الی ۲۲
 - (۳) گروه های انبیا - اول سموئیل ۱۰:۵ الی ۱۳، اول پادشاهان ۲۰:۳۵ و ۲۲:۴۱ و ۶ و ۱۰ الی ۱۳، دوم پادشاهان ۲:۳ و ۷، ۴:۱ و ۳۸، ۵:۲۲، ۶:۱
 - (۴) مسیح پیامبر خواند شد - کتاب تثنیه ۱۸:۱۵ الی ۱۸
 - b. نبوت های سلطنتی نوشته نشده (آنها پادشاه را خطاب میکنند)
 - (۱) جاد - اول سموئیل ۷:۲، ۱۲:۲۵، دوم سموئیل ۲۴:۱۱، اول تواریخ ۲۹:۲۹
 - (۲) ناتان - دوم سموئیل ۷:۲، ۱۲:۲۵، اول پادشاهان ۱:۲۲
 - (۳) اخیا - اول پادشاهان ۱۱:۲۹
 - (۴) بیهو - اول پادشاهان ۱۶:۱ و ۷ و ۱۲
 - (۵) بی نام - اول پادشاهان ۱۸:۴ و ۱۳، ۲۰:۱۳ و ۲۲

۶) الیاس - اول پادشاهان ۱۸، دوم پادشاهان ۲

۷) میکایا - اول پادشاهان ۲۲

۸) ایلیا - دوم پادشاهان ۲: ۸ و ۱۳

b. نوشته های کلاسیک انبیا (آنان مردم و پادشاهان را مورد خطاب قرار میدهند): اشعیا، ملاکی (به استثنای دانیال)

B. اصطلاحات انجیلی

۱. *ro'eh* = ناظر، اول سموئیل ۹: ۹. این مرجع انتقال به اصطلاح نبی را نشان میدهد، که به معنی "پیامبر" و از ریشه "تماس می‌گیرد" است. *ro'eh* از اصطلاح عمومی عبری "دیدن" استفاده می‌کند. این شخص راهها و برنامه های خدا را درک کرده و برای اطمینان از اراده خداوند در مورد آن مشاوره میدهد.
۲. *hozeh* = ناظر، دوم سموئیل ۲۴: ۱۱. اساسا مترادف با *ro'eh* است. اشاره به یک اصطلاح نادر عبری برای "دیدن" دارد. حالت وجه وصفی آن بیشتر و اغلب برای اشاره به انبیا مورد استفاده قرار میگیرد.
۳. *nabi* = پیامبر، هم ریشه از فعل آکادایی *nabu* به معنی "صدا کردن" و در عربی *naba'a* به معنی اعلام کردن. این متداولترین اصطلاح عهد عتیق برای پیامبران است. بیش از ۳۰۰ مرتبه استفاده شده است. ریشه این اصطلاح مشخص نیست، ولی "فرا خواندن / صدا زدن" در حال حاضر به نظر میرسد که بهترین گزینه باشد. احتمالاً بهترین درک می‌تواند به توصیف یهوه از رابطه موسی با فرعون از طریق هارون باشد (مراجعه شود به کتاب خروج ۴: ۱۰-۱۶، ۷: ۱، کتاب تثنیه ۵: ۵). یک پیامبر کسی است که برای مردم خود از طرف خدا سخن می‌گوید (مراجعه شود به عاموس ۳: ۸؛ ارمیا ۱: ۱۷، ۷: ۳؛ حزقیال ۳: ۴).
۴. هر سه اصطلاح از دفتر پیامبر در اول تواریخ ۲۹: ۲۹، سموئیل - *ro'eh*؛ ناتان - *nabi*؛ و جاد - *hozeh* استفاده می‌شود
۵. عبارت "*ish ha - 'elohim*"، "مرد خدا" نیز یک تعریف وسیع برای سخنگوی خداوند است. این در مفهوم "پیامبر" ۷۶ بار در عهد عتیق استفاده شده است.
۶. ریشه کلمه "*prophet*" یا پیامبر یونانی است. این کلمه از *pro* (۱) به معنی "قبل"، "پیش" یا "برای" و *phemi* (۲) به معنی "سخن گفتن" است.

II.

مفهوم نبوت

- A. اصطلاح "پیشگویی" در زبان عبری گسترده تر از زبان انگلیسی بود. یهودیان کتابهای تاریخی "یوشع" تا "پادشاهان" (به استثنای روت) "پیامبران سابق" نامگذاری کردند. هم ابراهیم (کتاب پیدایش ۲۰: ۷؛ مزامیر. ۱۰۵: ۵) و موسی (تثنیه ۱۸: ۱۸) به عنوان پیامبر (همچنین میریام، خروج ۱۵: ۲۰) بودند. بنابراین، در مورد مفهوم آن در زبان انگلیسی دقت کنید!
- B. "نبوت ممکن است رسماً به عنوان درک تاریخی تعریف شود که معنای آن را تنها از لحاظ نگرانی الهی، هدف الهی، مشارکت الهی تعریف میکنند" (*Interpreter's Dictionary of the Bible*، جلد ۳، صفحه ۸۹۶)
- C. "پیامبر نه فیلسوف و نه خداشناس سیستماتیک است، بلکه فقط یک واسطه پیمانی است تا کلام خدا را به مردم او منتقل کند تا بتوانند آینده خود را با اصلاح خود شکل دهند" (*Encyclopedia Judaica*، "Prophets and Prophecy"، جلد ۱۳، صفحه ۱۱۵۲)

III.

هدف از نبوت

- A. نبوت راهی برای خداست که با مردم خود صحبت کند، راهنماییهایی را در موقعیت فعلی خود ارائه دهد و امیدوار باشد که در کنترل زندگی و رویدادهای جهان باشد نقشی ایفا کند. پیام آنها اساساً همکاری بود. این به معنای بازجویی، تشویق، تحقق ایمان و توبه است و مردم خدا را درباره خود و برنامه های او معرفی می‌کند. اغلب این موارد به وضوح نشان می‌دهند که منتخب خدا یک سخنگوی رسمی (کتاب تثنیه ۱۳: ۱ الی ۳، ۱۸: ۲۰-۲۲) است. این، در نهایت، به مسیح اشاره دارد.
- B. اغلب پیامبر یک بحران تاریخی یا الهیاتی در روزگار خود گرفته و آن را به یک محیط اسکاتولوژیکی تبدیل میکنند. این دیدگاه آخر زمانی (تولوژیکی) منحصر به اسرائیل انتخابات الهی و وعده های عهد عتیق است.
- C. مقام پیامبر به نظر می‌رسد تعادل (ارمیا ۱۸: ۱۸) برقرار کرده و جایگزین مقام مقدس به عنوان راهی برای شناخت اراده خدا است. ارویم و تومیم به پیمانی از سوی سخنگوی خداوند فراتر می‌روند. به نظر می‌رسد مقام پیامبر نیز پس از ملاکی در اسرائیل از بین رفت. این مقام تا ۴۰۰ سال بعد و توسط یحیی تعمید دهنده ظاهر نمی‌شود. معلوم نیست چطور هدیه عهد جدید «نبوت» به عهد عتیق مربوط است. پیامبران عهد جدید (اعمال رسولان ۱۱: ۲۷-۲۸؛ ۱۳: ۱؛ ۱۴: ۳۷، ۳۲، ۲۹؛ ۱۵: ۳۲؛ اول قرنتیان ۱۲: ۲۸، ۱۰-۲۹؛ افسسیان ۴: ۱۱)

آشکار ساز نیستند اما پیشگامان اراده خدا تحت پیمان هستند.

D. طبیعت نبوت به طور انحصاری یا اساساً قابل پیش بینی نیست. پیش بینی یک راه برای تایید مقام و پیام او است، اما باید اشاره کرد . . . کمتر از ۲٪ از نبوت عهد عتیق مربوط به مسیح است. کمتر از ۵٪ به طور خاص عصر عهد جدید را شرح می دهد. کمتر از ۱٪ مربوط به رویدادهایی است که تاکنون رخ داده اند (Fee & Stuart, *How To Read The Bible For All It Is Worth*, صفحه ۱۶۶)

E. پیامبران خدا را به مردم نشان می دهند، در حالی که کشیشان مردم را به خدا معرفی می کنند. این یک بیانیه کلی است. استثنایهایی مانند هاباکوک وجود دارد که به سوالات خداوند پاسخ می دهد.

F. یکی از دلایلی که سخت بتوان انبیا را درک کرد این است که ما نمی دانیم چگونه کتبشان ساختار یافته اند. آنها بر اساس ترتیب زمانی نیستند. آنها به نظر می رسد موضوعی باشند، اما همیشه اینطور نیست که انتظار داشته باشید. اغلب نکات تاریخی آشکار، چارچوب زمانی یا تقسیم بندی واضحی بین وحی ها وجود ندارد، مشکل است

(۱) کتب را از طریق یک نشست بخوانید؛

(۲) آنها را بر اساس موضوع مشخص کنید؛

(۳) برای حقیقت اصلی یا قصد نیت هر وحی را معلوم کنید.

IV. مشخصه های نبوت

A. به نظر می رسد در مفاهیم "پیامبر" و "نبوت" در عهد عتیق توسعه های صورت گرفته باشد. در اسرائیل اولیه، مشارکت انبیا به رهبری یک رهبر شایسته ای مانند الیاس یا الیشا ایجاد شد. گاهی اوقات اصطلاح "پسران پیامبران" برای تعیین این گروه مورد استفاده قرار گرفت (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲). پیامبران بارها با اشکال اکتسابی (اول سموئیل ۱۰: ۱۰ الی ۱۳؛ ۱۹: ۱۸-۲۴) مشخص شدند.

B. با این حال، این دوره به سرعت به دوران پیامبران انفرادی تبدیل شد. آن پیامبرانی (هر دو واقعی و نادرست) بودند که با پادشاه شناخته میشدند و در کاخ زندگی میکردند (جاد، ناتان). همچنین کسانی بودند که مستقل بودند، گاهی اوقات کاملاً با وضعیت موجود جامعه اسرائیلی (آموس) ارتباط نداشتند. آنها هم مرد و هم زن هستند (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۲۲: ۱۴).

C. پیامبر اکثراً آشکار کننده آینده بود، که با واکنش فوری انسان مطابقت داشتند. اغلب کار پیامبر این بود که طرح کلی خدا برای مخلوق خود را که توسط واکنش انسانی تحت تأثیر قرار نگرفته است، آشکار کند. این برنامه کلی اسکاتولوژیک در میان انبیای خاور نزدیک باستان منحصر به فرد است. پیش بینی و وفاداری به پیمانها، دو جنبه از پیام های نبوتی هستند (مراجعه شود به Fee and Stewart, صفحه ۱۵۰). این بدان معنی است که پیامبران در درجه اول با یکدیگر همکاری میکردند بودند. آنها معمولاً، اما نه به طور انحصاری، ملتها را مورد خطاب قرار می دادند.

D. بیشتر مطالب انبیا به صورت شفاهی ارائه میشد. بعداً آنها را با استفاده از موضوع یا زمان سنجی یا سایر الگوهای ادبیات خاورمیانه ترکیب میشد که برای ما قابل درک نبودند. از آنجایی که اینها شفاهی بودند، همانند مطالب مکتوب ساختار یافته نبودند. این باعث می شود که خواندن این کتب دشوار بوده و درک آنها بدون توجه به شرایط تاریخی خاص به سختی صورت پذیرد.

E. انبیا از چندین الگو برای انتقال پیامهای خود استفاده میکردند

۱. سخن دادگاه - خدا مردمش را به دادگاه می گیرد؛ اغلب این مورد طلاق است که همسرش (اسرائیل) را برای عدم وفاداری خود رد می کند (هوشع ۴، میکاه ۶).

۲. مراسم تشییع جنازه - این نوع پیام و مشخصه آن "غصه / پریشانی" آن را به عنوان یک فرم خاص مشخص میسازد (اشعیا ۵؛ حقوق).

۳. اعلامیه برکت پیمان - ماهیت و مشروعیت پیمان تاکید شده و پیامدهای آن، مثبت و منفی، برای آینده بیان می شود (تثنیه ۲۷-۲۸).

V. راهنمائیهای مفید برای تفسیر نبوت

A. هدف پیامبر اصلی (ویرایشگر) را با اشاره به محیط تاریخی و زمینه ادبی هر وحی، پیدا کنید. معمولاً این امر به اسرائیل مربوط می شود که به طریقی پیمان موسی را شکست.

B. تمام وحی را بخوانید و تفسیر کنید، نه فقط بخشی از آن را؛ آن را به عنوان محتوا در نظر بگیرید. ببینید که چگونه به وحی های دیگر مربوط می شود. سعی کنید تمام کتاب (توسط واحدهای ادبی و سطح پاراگراف) را مشخص کنید.

C. فرض یک تفسیر لفظی از متن را در نظر بگیرید تا زمانی که چیزی در متن خودش به شما کاربرد دیگری را اشاره کند. سپس زبان نمادین

- را به نثر امروزی تبدیل کنید.
- D. عمل نمادین را در نور شرایط تاریخی و متون موازی تحلیل کنید. اطمینان خاطر داشته و همیشه به یاد داشته باشید که این ادبیات خاور نزدیک است، نه ادبیات غربی یا مدرن.
- E. با پیشگوییها با احتیاط برخورد کنید
۱. آیا آنها انحصارا برای روزگار نویسنده هستند؟
 ۲. آیا آنها متعاقبا در تاریخ اسرائیل تحقق یافتند؟
 ۳. آیا آنها رخدادهای مربوط به آینده هستند؟
 ۴. آیا آنها در دوران معاصر تحقق یافته اند و یا در آینده تحقق خواهند یافت؟
 ۵. به نگارندگان انجیل و نه نگارندگان عصر مدرن اجازه دهید تا پاسخ شما را هدایت کنند
- F. توجهات خاص
۱. آیا پیش بینی با واکنش مشروط واجد شرایط میشود؟
 ۲. آیا مشخص است که نبوت به چه کسی مورد خطاب است؟
 ۳. آیا احتمال انجیلی یا تاریخی برای چندین بار تحقق یافتن آن وجود دارد؟
 ۴. نویسندگان عهد جدید تحت الهام قادر بودند مسیح را در مکانهای زیادی در عهد عتیق ببینند که برای ما بدیهی و قابل دیدن نبودند. به نظر میرسد آنان از واژه شناسی و نقش کلام استفاده میکردند. از آنجا که ما تحت الهام نیستیم؛ بهتر است این گرایش را به آنان واگذار کنیم.

VI. کتب مفید

A *A Guide to Biblical Prophecy* by Carl E. Armerding and W. Ward Gasque

B. *How to Read the Bible for All Its Worth* by Gordon Fee and Douglas Stuart

C. *My Servants the Prophets* by Edward J. Young

D. *Plowshares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic*

E. *New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis* جلد چهارم، صفحات ۱۰۶۷-۱۰۷۸

□ "باکره" این یک نقل قول از اشعیا ۷:۱۴ است. واژه‌ی عبری بکار برده شده در اشعیا (BDB761 III) *almah* بوده که بمعنای "زن پاکدامن در سن ازدواج" می‌باشد. در روز تولد آحاز، پادشاه اسرائیل، تولد ویژه‌ای روی داد (اشعیا ۷:۱۵-۱۶). تاکنون فقط از یک باکره، و نه دو، فرزند دنیا آورده شده است؛ بنابراین، در چنین روزی تاریخی در دوران اشعیا، برخلاف حامله شدن از روح القدس، نشانه‌ای برای آحاز محسوب می‌گردید. این یکی از چندین مثال برای محقق شدن نبوت است. نام کودک برای آحاز همان نشانه بود. به تفسیر اشعیا ۷:۱۴ بر روی وبسایت www.freebiblecommentary.org مراجعه نمایید.

NASB, NKJV, NJB, Peshitta "عیمانوئیل"

NRSV, TEV, REB, NET "عمانوئیل"

NJB "خدا با ما است"

واژه‌ی عبری "عیمانوئیل" به معنی "خدا با ما است" می‌باشد (BDB 769). همین امر نشان دهنده اینست که بخش عهد عتیق از تاریخ زمان خود جلوتر بوده است. اشعیا ۷:۱۲ در نهایت به حلول روح خداوند در بدن انسانی اشاره می‌کند که همان عیسای ناصری است (یوحنا ۱:۱؛ ۵:۱۸؛ ۱۰:۳۳؛ ۱۴:۹-۱۰؛ فیلیپیان ۲:۶). با اینحال، باید بخاطر سپرد که یهودیان انتظار این را نداشتند که مسیح به عرش خداوند متصل باشد. آنها اسامی نیرومند ذکر شده در اشعیا ۹:۶ را بخشی از تصورات نویسنده می‌پنداشتند. این امر تا عهد جدید که عیسی بعنوان خدای زنده تبیین یافت، ادامه داشت.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا متی دارای چنین شجره نامه‌ی طولانی بود؟
۲. چرا شجره نامه‌ی لوقا متفاوت با متی بود؟
۳. آیا اشعیا در زمان خود تولد از یک زن باکره را پیشبینی کرده بود؟

انجیل متی ۲

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته*

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تبارشناسی عیسی مسیح	تبارشناسی عیسی مسیح	پیشینه‌ی سلطنتی عیسی	شجره‌نامه‌ی عیسی مسیح	نیاکان عیسی مسیح
۱:۱	۱:۱-۱۷	۱:۱	۱:۱	۱:۱-۱۶
۶-۲:۱		۶-۲:۱	۶-۲:۱	۶-۲
۱۱-۶:۱		۱۱-۶:۱	۱۱-۶:۱	۶-۱۱
۱۶-۱۲:۱		۱۶-۱۲:۱	۱۶-۱۲:۱	۱۶-۱۲
۱۷:۱		۱۷:۱	۱۷:۱	۱۷:۱
میلاد عیسی مسیح	مریم عیسی را به دنیا آورد	تولد عیسی	میلاد عیسی مسیح	یوسف عیسی را به فرزندگی پذیرفت
۲۵-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱	۲۱-۱۸:۱	۲۵-۱۸:۱
۲۳		۲۳	۲۳-۲۲:۱	۲۳
			۲۵-۲۴:۱	

* پاراگراف‌ها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگراف‌ها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن پاراگراف را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعاً کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: انتقادات متنی، واژه‌نامه و اصطلاحات دستور زبان یونانی.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

متن NASB (بروز شده): متی ۱:۲-۶

^۱ عیسی در دوران سلطنت هیروودیس، در شهر بیت لحم، در دیار یهودیه، چشم به جهان گشود. در آن زمان، چند مُغ از مشرق زمین به اورشلیم آمده، پرسیدند: ^۲ «کجاست آن نوزاد که باید پادشاه یهود گردد؟ ما طلوع ستاره او را در شرق دیده‌ایم و آمده‌ایم تا او را بپرستیم.»
^۳ چون این خبر به گوش هیروودیس پادشاه رسید، او و همه مردم اورشلیم با او، مضطرب شدند. ^۴ او همه کاهنان اعظم و علمای دین قوم یهود را فرا خواند و از ایشان پرسید: «مسیح موعود کجا باید متولد شود؟»
^۵ ایشان پاسخ دادند: «در بیت لحم یهودیه، چرا که نبی چنین نوشته است:
^۶ تو ای بیت لحم که در سرزمین یهودا هستی، در میان شهرهای مهم یهودا، به هیچ وجه کمترین نیستی، زیرا از تو فرمانروایی ظهور خواهد کرد که قوم من، بنی اسرائیل را رهبری خواهد نمود.»

۱:۲ "بیت لحم" معنی این نام "خانه نان" است (BDB 111). اینجا زادگاه بوعز و بعداً داوود پادشاه بود (روت ۱: ۱ و ۴: ۱۸-۲۲). بیت لحم یک روستای کوچک روستایی با حدود ۳۰۰ نفر بود که در ۴-۵ مایلی جنوب اورشلیم قرار داشت. دو روستا به این نام وجود داشت. یکی در یهودا (میکاه ۵: ۲) و دیگری در زبولون (یوشع ۱۹: ۱۵). در میکاه ۵ آنکه در یهودا بود "بیت لحم افراتا" نامیده شده است.

□ "هیرودیسی" هیرودیسی کبیر یک فرمانروای آدومی حسود و متوهم بود که توسط رومی‌ها به فرمانروایی منصوب شده بود. او معبد دوم را گسترش داد تا از یهودیانی که از حکمرانی یک حاکم غیر یهودی بر آنها ناراحت بودند، دلجویی کند. وی چهار سال پیش از میلاد مسیح درگذشت؛ بنابراین، عیسی باید زمانی بین ۶ تا ۴ قبل از آن به دنیا آمده باشد.

موضوع خاص: خانواده هیروود بزرگ

(Special Topic: The Family Of Herod The Great)

۱. هیروود بزرگ

- a. پادشاه یهودیه (۳۷ الی ۴ قبل از میلاد)، از اهالی ادوم (از ادوم) که از طریق مانورهای سیاسی و حمایت مارک آنتونی توسط سنای روم در سال ۴۰ قبل از میلاد به عنوان حاکم بخش عظیمی از فلسطین (کنعان) منصوب شد.
- b. از او در انجیل متی ۱: ۲ الی ۱۹ و انجیل لوقا ۵: ۱ نام برده شده است
- c. پسران او

i. هیروود فیلیپ (پسر ماری آمنه سیمون)

۱. شوهر هیرودیاس (از ۴ قبل از میلاد تا ۳۴ میلادی)
۲. در انجیل متی ۳: ۱۴ و انجیل مرقس ۶: ۱۷ از او نام برده شده است
- ii. هیروود فیلیپ اول (پسر کلئوپاترا)
۱. حاکم منطقه شمال و غرب دریای جلیل (۴ قبل از میلاد تا سال ۳۴ میلادی)
۲. در انجیل لوقا ۱: ۳ از او نام برده شده است
- iii. هیروود آنتیوخوس

۱. حاکم جلیل و پیرییه (۴ قبل از میلاد تا سال ۳۹ میلادی)
۲. در انجیل متی ۱: ۱۴ الی ۱۲، انجیل مرقس ۶: ۱۴ و ۲۹، انجیل لوقا ۱: ۳ و ۱۹، ۷: ۹ الی ۹، ۳۱: ۱۳، ۶: ۲۳ الی ۱۲ و ۱۵، اعمال رسولان ۲۷: ۴، ۱: ۱۳ از او نام برده شده است
- iv. آرخلئوس، هیروود اترناخ

۱. حاکم یهودیه، سامریه و ادومیه (۴ قبل از میلاد تا سال ۶ میلادی)
۲. از او در انجیل متی ۲: ۲۲ نام برده شده است
- v. آریستوبولوس (پسر ماری آمنه)

۱. به عنوان پدر هیروود آگریپا اول نام برده شده که
- a. پادشاه یهودیه بوده است (۳۷ الی ۴۴ میلادی)
- b. در اعمال رسولان ۱: ۱۲ الی ۲۴ و ۲۳: ۳۵ از او نام برده شده است

- i. پسر او هیروود آگریپا دوم است
- حاکم منطقه شمالی (سال ۵۰ الی ۷۰ میلادی)
- ii. دختر او برنیس بود
همسر برادرش
- در اعمال رسولان ۱۳: ۲۵ الی ۲۶: ۳۲ از او نام برده شده
- iii. دختر او دروسیلا بود
همسر فلیکس
- در اعمال رسولان ۲۴: ۲۴ از او نام برده شده

۲. اشارات انجیلی به هیروود

- a. هیروود والی که در انجیل متی ۱:۱۴، انجیل لوقا ۱:۳، ۷:۹، ۳۱:۱۳ و ۷:۲۳ از او نام برده شده پسر هیروود بزرگ است. پس از مرگ هیروود بزرگ، پادشاهی او میان پسرانش تقسیم شد. اصطلاح والی به معنی "رهبر چهار بخش" است. این هیروود، به هیروود آنتیوخوس که خلاصه آنتیپادر است، معروف است. او منطقه جلیل و پیریه را کنترل می‌کرد. این بدین معنی است که بیشتر بشارت عیسی در قلمرو این دومین نسل حاکمان ادومی بود.
- b. هیروود یاس دختر برادر هیروود آنتیوخوس، آریستوبلوس بود. او پیشتر با فیلیپ، برادر ناتنی هیروود آنتیوخوس ازدواج کرده بود. این فیلیپ والی که شمال جلیل را اداره می‌کرد نبود، بلکه برادر دیگر فیلیپ بود که در روم زندگی می‌کرد. هیروود یاس یک دختر از فیلیپ داشت. در بازدید هیروود آنتیوخوس از روم، او با هیروودیتاس ملاقات کرد و توسط او مورد سو استفاده قرار گرفت زیرا بدنبال پیشرفت سیاسی بود. بنابراین، هیروود آنتیوخوس همسرش را که شاهزاده نباتیان بود طلاق داد و هیروود یاس از فیلیپ طلاق گرفت تا بتواند با هیروود آنتیوخوس ازدواج کند. او خواهر هیروود آگریپا اول هم بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۲).
- c. از کتاب فلاویوس جوزفوس متوجه می‌شویم که نام دختر هیروود یاس، سالومه بود. *The Antiquities of the Jews* ۴:۵:۸. در این زمان او باید بین سنین دوازده تا هفده سالگی بوده باشد. بدیهی است که او تحت کنترل مادرش بود. او بعداً با فیلیپ والی ازدواج کرد ولی خیلی زود بیوه شد.
- d. حدود ده سال پس از گردن زدن یحیی تعمید دهنده، هیروود آنتیوخوس به تحریک همسرش به روم رفت تا بدنبال لقب پادشاهی باشد زیرا آگریپای اول، برادرش، چنین عنوانی را گرفته بود. ولی آگریپای اول به روم نامه‌ای نوشت و آنتیوخوس را به متهم به همدستی با پارتها که از دوران مزوپوتامیا دشمن منفور رومیان بودند، کرد. ظاهراً امپراتور حرف آگریپای اول را باور کرد و هیروود آنتیوخوس همراه با همسرش هیروود یاس به اسپانیا تبعید شدند.
- e. راحتتر می‌توان اینهمه هیروود را به خاطر سپرد زیرا هیروود بزرگ در عهد جدید کودکان را در بیت اللحم قتل عام کرد، هیروود آنتیوخوس یحیی تعمید دهنده را به قتل رساند، هیروود آگریپا اول یعقوب شاگرد را به قتل رساند، هیروود آگریپای دوم دادخواست ثبت شده پولس در کتاب اعمال رسولان را شنید.
۳. برای اطلاعات کاملتر در مورد خانواده هیروود بزرگ به ایندکس فلاویوس جوزفوس مراجعه کنید

۱:۲

NASB, Peshitta

"مغ"

NKJV, NRSV, NJB, NET

"مردان خردمندی"

TEV

"مردانی که ستارگان را مطالعه کرده بودند"

REB

"ستاره‌شناسانی"

چنین افراد حکیمی احتمالاً از ماد سرچشمه گرفته بودند. آنها گروهی شناخته شده از حکیمان، مشاوران و اخترشناسان در سرتاسر بین‌النهرین بودند. هرودوت آنها را کاهنان ماد نامید (هرودوت اول، 101). گاهی در ادبیات بابل از آنها به عنوان "کلدانیان" یاد می‌شد (دانیال ۲:۲-۱۳؛ به موضوع خاص: کلدانیان مراجعه شود).

کسانیکه در این متن به آنها اشاره می‌شود احتمالاً زرتشتیان ایران بوده‌اند، اما می‌توانند مانند دانیال از یهودیان تبعیدی نیز بوده باشند. ما مطمئن نیستیم که چند نفر آمده بودند، اما آنها سه هدیه گران قیمت برای عیسی کودک آورده بودند. غیرعادی است که متی، با نوشتن به یهودیان، داستان حکیمان (غیر یهودیان) از شرق را نیز تعریف کرده بود، در حالیکه لوقا هنگام نوشتن به غیریهودیان، داستان شبانان یهودی (یهودیان رانده شده) را تعریف کرد.

موضوع خاص: جادو

□ "از مشرق زمین" تحلیلگران سنتی سعی می‌کنند مشخص کنند که آن‌ها چند نفر بوده و از کجا آمده بودند، همچنین نژاد و موقعیت اجتماعی آنها چه بوده، اما کتاب مقدس در مورد این مسائل سکوت کرده است.

۲:۲ "پادشاه یهود" این لقب هیروودیس کبیر بود. نظیر همین عنوان بر روی صلیب مسیح گذارده شد (متی ۲۷:۳۷). این عنوان روشی بود برای اشاره به مسیح موعود (اول سموئیل ۸:۷؛ مزمور ۱۰۶:۱۰؛ ۱۰۲:۹؛ ۹۸:۶).

NASB, NKJV, Peshitta "ما ستاره‌ای را در آسمان شرق دیده‌ایم"

NKJV, REB "ما طلوع ستاره‌ی او را مشاهده کردیم"

TEV "ما ستاره‌ی او را هنگامی که از شرق طلوع می‌کرد، دیدیم"

NJB, NET "ما ستاره‌ی او را در حالیکه بالا می‌آمد دیدیم"

REB "ما طلوع ستاره‌ی وی را مشاهده کردیم"

این عبارات به مفهوم واقعی کلمه از "طلوع خورشید" برگرفته شده است. معنای آن می‌تواند چنین باشد:

۱. "ما هنگامی که در مشرق زمین بودیم ستاره‌ی وی را دیدیم"

۲. "ما در شب هنگام شاهد بالا آمدن ستاره‌ی وی بودیم"

این عبارت نمی‌تواند به این معنا باشد که ستاره در شرق طلوع کرد زیرا که می‌توانست آن‌ها را به سمت اشتهای راهنمایی و سوق دهد، مگر اینکه در شرق طلوع کرده، اما به سمت غرب آسمان حرکت کرده باشد.

دنیای باستان تولد افراد یا رویدادهای مهم را با مشاهدات نجومی مرتبط می‌دانست. خداوند به گونه‌ای به آنها خود را نشان می‌داد تا بتوانند درک کنند. به یک معنا آنها نشان دهنده جهان در جستجو و یافتن مسیح موعود یهودی هستند. این "ستاره" ممکن است مربوط به نبوتی باشد که در اعداد 24:17 به آن اشاره شده: "او را می‌بینم، اما نه اکنون، او را می‌بینم، اما نه نزدیک، ستاره‌ای از یعقوب بیرون می‌آید، عصایی از اسرائیل طلوع خواهد کرد."

۳:۲ "او و همه مردم اورشلیم با او، مضطرب شدند" هیرودیس بزرگ آنقدر بی‌رحم و غیرقابل پیش‌بینی بود که وقتی ناراحت می‌شد همه می‌ترسیدند! نمونه بارز ظلم او این بود که وقتی به مرگ نزدیک شد، می‌ترسید کسی برای مرگش سوگواری نکند، بنابراین در هنگام مرگ بسیاری از فریسیان را که قرار بود به صلیب کشیده شوند، زندانی کرد. بدین ترتیب می‌خواست مطمئن گردد که روز مرگ او روز غم و اندوه خواهد بود. البته این دستور اجرا نشد، اما شخصیت وی به تصویر کشیده شد.

۴:۲ "همه کاهنان اعظم و علمای دین قوم یهود" این جمله اشاره به سانهدرین دارد (به موضوع خاص: سانهدرین مراجعه شود)، که بالاترین مقامات قضایی و دینی دادگاه قوم یهود بودند. آن‌ها شامل ۷۰ تن از رهبران منطقه اورشلیم بودند. رهبری آن را کاهن اعظم بر عهده داشت (صدوقیان، به موضوع خاص: صدوقیان مراجعه شود)، که در آن زمان جایگاه وی توسط مقامات رومی انتخاب می‌گردید. سانهدرین معمولاً با عبارات "کاهنان اعظم"، "کاتبان" (فریسیان، به موضوع خاص: فریسیان و موضوع خاص: کاتبان رجوع شود)، و "بزرگان قوم" اشاره می‌گردید (متی ۲۶:۵۷؛ ۲۷:۴۱؛ مرقس ۱۱:۲۷؛ ۱۴:۴۳، ۵۳؛ اعمال رسولان ۴:۵؛ به موضوع خاص: بزرگان قوم مراجعه شود. هیرودیس سال‌ها پیش از این بسیاری از رهبران اورشلیم را دستگیر و به قتل رسانده بود، لذا مشخص نیست که این عبارات اشاره به سانهدرین رسمی داشته باشد.

موضوع خاص: سانهدرین

(Special Topic: The Sanhedrin)

۱. منابع اطلاعاتی

a. خود عهد جدید

b. *Antiquities of the Jews* از Flavius Josephus

c. بخش میشناح (*Mishnah*) از تلمود (تراکت "سانهدرین")

متاسفانه عهد جدید و جوزفوس با نوشته‌های روحانیون موافق نیستند، که به نظر می‌رسد بر دو سانهدرین در اورشلیم تصریح می‌شود، یکی روحانی (سادوجس‌ها) که توسط کاهن اعظم رهبری می‌شود و با مسائل اجتماعی و جرائم و قضاوت سر و کار دارد و دیگری توسط فریسیان و کاتبین کنترل می‌شود که در رابطه با مسائل مذهبی و مسائل سنتی است. نوشته‌های روحانیون از سال ۲۰۰ به بعد منعکس کننده شرایط فرهنگی پس از سقوط اورشلیم توسط ژنرال رومی تیتوس در سال ۷۰ میلادی است. یهودیان (یعنی رهبران فریسیان) ستاد مرکزی را برای زندگی مذهبی در شهری بنام جمینا دوباره راه اندازی کردند که بعداً (در سال ۱۱۸ میلادی) به جلیل منتقل شد.

۲. واژه‌شناسی

مشکل تعیین هویت این بدنه قضایی شامل اسامی مختلفی است که با آنها شناخته می‌شود. کلمات زیادی برای توصیف بدنه قضایی در جامعه یهود در اورشلیم وجود دارد.

- a. *Gerousia* به معنی "سنا" یا "شورا". این قدیمی‌ترین اصطلاحی است که در پایان دوره پارس استفاده شده است (مراجعه شود به جوزفوس، *Antiquities* ۱۲/۳/۳ و مکابیان ۱۱:۲۷). این اصطلاح توسط لوقا در اعمال رسولان ۵:۲۱ همراه با "سانهدرین" استفاده شده است. احتمال دارد راهی برای توصیف اصطلاح برای خوانندگان یونانی زبان باشد (مراجعه شود به اول مکابیان ۱۲:۳۵)
- b. *Synedrion* - "سانهدرین". این اصطلاح ترکیبی از *syn* (همراه با) و *hedra* (صندلی) است. جالب است که این اصطلاح در زبان آرامی استفاده شده است ولی یک کلمه یونانی است. در انتهای دوره مکابیان، تبدیل به اصطلاح پذیرفته شده برای دادگاه عالی یهودیان در اورشلیم شد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶:۵۹، انجیل مرقس ۱:۱۵، انجیل لوقا ۲۲:۶۶، انجیل یوحنا ۱۱:۴۷، اعمال رسولان ۵:۲۷). مشکل زمانی به وجود می‌آید که این واژه در مورد شواری قضات محلی خارج از اورشلیم استفاده می‌شود (مراجعه شود به انجیل متی ۵:۲۲، ۱۷:۱۰).
- c. *Presbyterion* - "بزرگان شورا" (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۲:۶۶). این یک اسم عهد عتیقی برای رهبران قبایل است. با این وجود، برای اشاره به دادگاه عالی در اورشلیم استفاده شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵:۲۲).
- d. *Boulē* - این اصطلاح به معنی "شورا" توسط جوزفوس استفاده شده است (یعنی Wars ۲/۱۶/۲، ۲/۴/۲ ولی نه در عهد جدید) برای توصیف بدنه های قضایی مختلف:

i. سنای روم

ii. دادگاه‌های محلی روم

iii. دادگاه عالی یهود در اورشلیم

iv. دادگاه محلی یهودیان

از جوزف اهل اریماتنا به عنوان یکی از اعضای سانهدرین با شکلی از این اصطلاح توصیف شده است (یعنی *bouleutēs* که به معنی "عضو شورا"، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۵:۴۳، انجیل لوقا ۲۳:۵۰).

۳. توسعه تاریخی

گفته می‌شود که در ابتدا عزرا کنیسه بزرگ را برپا کرد (مراجعه شود به تارگوم در غزل غزلهای ۱:۶) در دوره پس از تبعید، که به نظر می‌رسد تبدیل به سانهدرین روز عیسی شد.

- a. میسناح ثبت کرده که دو دادگاه اصلی در اورشلیم وجود داشت (مراجعه شود به سانهدرین ۱:۷).
- b. در دوره پس از تبعید، رزوبابل از نسل داوود و از نسل آرون، یوشع بود. پس از مرگ رزوبابل، نسل داوود ادامه نیافت و بنابراین ردای داوری انحصاراً به روحانیون رسید (مراجعه شود به اول مکابی ۱۲:۶) و بزرگان محلی (مراجعه شود به نمبیا ۱۶:۲، ۷:۵).
- c. این نقش روحانی مانند در تصمیمات قضایی در دیودوروس ۴:۳:۴۰ الی ۵ در طول دوره هلنی به ثبت رسیده است
- d. این نقش روحانی در دولت در دوره سلوسید ادامه یافت. جوزفوس در *Antiquities* ۱۳۸/۱۲ الی ۱۴۲ از آنتیوخوس سوم (۲۲۳ تا ۱۸۷ قبل از میلاد) نقل می‌کند.
- e. این قدرت روحانی بر اساس *Antiquities* اثر جوزفوس ۱۳/۱۰/۵ الی ۶ و ۱۳/۱۵/۵ در طول دوره مکابی ادامه داشت.
- f. در طول دوران روم، حاکم سوریه (گابینیوس ۵۷ ال ۵۵ قبل از میلاد) پنج منطقه سانهدرین ایجاد کرد (مراجعه شود به 'Josephus' *Antiquities* 14.5.4 و Wars 1.8.5) ولی بعداً توسط روم در سال ۴۷ قبل از میلاد منسوخ شد.
- g. سانهدرین با هیروود در مسائل سیاسی مقابله می‌کرد (مراجعه شود به *Antiquities*، ۱۴/۹/۳ الی ۵) که در سال ۳۷ قبل از میلاد انتقام گرفت و بیشتر اعضای دادگاه عالی را به قتل رساند (مراجعه شود به *Antiquities*، ۱۴/۹/۴، ۱۵/۱/۲).
- h. در دوران دادستانهای روم (۶ تا ۶۶ بعد از میلاد) جوزفوس می‌گوید (مراجعه شود به *Antiquities*، ۲۰/۲۰۰ و ۲۵۱) که سانهدرین مجدداً قدرت و نفوذ قابل توجهی بدست آورد (انجیل مرقس ۱۴:۵۵). در عهد جدید سه دادگاه ثبت شده است که سانهدرین تحت رهبری کاهن اعظم عدالت را اجرا کردند.
- i. دادگاه عیسی (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴:۵۳ الی ۱۵:۱، انجیل یوحنا ۱۸:۱۲ الی ۲۳ و ۲۸ الی ۳۲)
- ii. پطرس و یوحنا (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۴ الی ۶)
- iii. پولس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۵:۲۲ الی ۳۰)
- i. وقتی که یهودیان در سال ۶۶ میلادی قیام کردند، رومیان متعاقباً در سال ۷۰ میلادی جامعه یهود و شهر اورشلیم را نابود کردند. سانهدرین برای همیشه از بین رفت، هر چند فریسیان در جیمینا سعی کردند که دادگاه عالی (یعنی *Beth Din*) را دوباره به زندگی مذهبی یهودیان بازگردانند (ولی نه برای مسائل مدنی یا سیاسی).

۴. عضویت

a. نخستین اشاره انجیلی به دادگاه عالی دوم قرن‌تیان ۸:۱۹ الی ۱۱ است. این دادگاه از این گروه‌ها تشکیل می‌شد:

i. لاویان

ii. روحانیون

iii. سران خانواده‌ها (یعنی بزرگان، مراجعه شود به اول مکابی ۲۰:۱۴، دوم مکابی ۴:۴۴)

b. در طول دوره مکابی تحت سلطه (۱) خانواده‌های روحانی سادوجس و (۲) اشراف محلی (مراجعه شود به اول مکابی ۷:۳۳، ۲۳:۱۱،

۲۸:۱۴). بعدها در همین دوران کاتبین (وکلا، معمولاً فریسیان) ظاهراً توسط همسر آکساندر جانیوس، سالومه (۷۶ تا ۶۷ قبل از

میلاد) هم اضافه شدند. حتی گفته می‌شود که او کاری کرد که فریسیان گروه غالب باشند (مراجعه شود به *Wars of the Jews*،

۲/۵/۱، اثر جوزفوس).

c. در روز عیسی دادگاه از گروه‌های زیر تشکیل شد

i. خانواده‌های روحانیون ارشد

ii. افراد محلی از خانواده‌های اشراف

iii. کاتبین (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴۷:۱۹)

۵. منابع مورد استفاده

a. Dictionary of Jesus and the Gospels, IVP, pp. 728-732

b. B. The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible, vol. 5, pp. 268-273

c. C. The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge, vol. 10, pp. 203-204

d. D. The Interpreter's Dictionary of the Bible, vol. 4, pp. 214-218

e. E. Encyclopedia Judaica, vol. 14, pp. 836-839

موضوع خاص: صدوقیان

(Special Topic: Sadducees)

۱. منشا گروه

a. بیشتر اساتید معتقدند که این اسم از زادوک می‌آید، که یکی از کاهنان اعظم داوود بود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۷:۸، ۲۴:۱۵).

بعداً سلیمان ابیاتار را به دلیل پشتیبانی از شورشیان آدونیا تبعید کرد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۲:۲۶ الی ۲۷) و زادوک را به عنوان تنها کاهن اعظم انتخاب کرد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۳:۳۵). پس تبعید بابلی‌ها این خط مشی کشیشانه در یوشع مجدداً برقرار شد (مراجعه شود به حاجی ۱:۱). خانواده لاویان برای اداره معبد انتخاب شدند. بعداً آنان که جزو این سنت کشیشانه بودند و نیز حامیان آنان زادوکی یا صدوقی خطاب شدند.

b. یک سنت قرن نهم میلادی روحانیون (*Aboth* ربی ناتان) می‌گوید که زادوک شاگرد آنتیگون سوخو (قرن دوم قبل از میلاد) بود. زادوک گفته معروف استادش "پاداش پس از مرگ" را نادرست درک کرد و الهیاتی را بسط داد که منکر زندگی پس از مرگ بود و در نتیجه منکر رستاخیز و زندگی دوباره بود.

c. بعداً در میان یهود صدوقیان با بوئوسیان شناخته می‌شدند. بوئوس هم شاگرد آنتیگون سوخو بود. او الهیاتی مشابه زادوک بسط داد که آن هم منکر زندگی پس از مرگ بود.

d. اسم صدوقیان تا روزگار جان هیرکانوس (۱۳۵ تا ۱۰۴ قبل از میلاد) به میان نیامد، که توسط جوزفوس (مراجعه شود به *Antiquities*

۱۰:۱۳ الی ۶) مطرح شد. در *Antiquities* ۹:۵:۱۳ می‌گوید که سه مکتب فکری وجود دارند: فریسیان، صدوقیان و اسن‌ها.

e. یک نظریه رقیب هم وجود دارد که آنان از دوران حاکمان سلولیت آمدند که تلاش می کردند مذهب را تحت حکومت آنتیخوس اپیفانس چهارم (در سالهای ۱۷۶ تا ۱۳۵ قبل از میلاد) هلنیزه کنند. در دوران مکابیان در زمان سیمون مکابی (در سالهای ۱۴۲ الی ۱۳۵ قبل از میلاد) مذهب جدیدی و وارثان او (مراجعه شود به اول مکابی ۱۴:۴۱) شکل گرفت. این کاهنان اعظم هاسمونی احتمالاً شروع صدوقیان آریستوکرات بودند. فریسیان در همین دوران از هاسیدیم شکل گرفت (یعنی "جدا شدگان"، مراجعه شود به اول مکابی ۲:۴۲، ۷:۵ الی ۲۳).

f. یک نظریه مدرن هم وجود دارد (T. W. Manson) که صدوقیان یک اصطلاح ترجمه شده از واژه یونانی *sundikoi* است. این اصطلاح اشاره به مقامات محلی دارد که در حکومت با رومیان همکاری میکردند. این ممکن است توضیح دهد که چرا برخی از صدوقیان کشیشان آریستوکرات نبودند ولی از اعضا سانهدرین بودند.

۲. باورهای متمایز

a. آنها یک فرقه مذهبی محافظه کار (فقط تورات را به عنوان کتاب تحت الهام پذیرفته بودند) یهود در دوران هاسمونیان و رومیان بودند.

b. آنها به ویژه با روال معبد، پروتکل و مراسم مذهبی مشغول به کار بودند.

c. آنان بر فقط بر تورات مکتوب (یعنی از کتاب پیدایش تا کتاب تثبیه) به عنوان مرجع اقتدار اعتقاد داشتند و سنتهای شفاهی (یعنی تلمود) را رد می کردند.

d. بنابراین آنان بسیاری از دکنترین هایی که توسط فریسیان بسط یافته بودند را رد می کردند.

i. رستاخیز بدن (مراجعه شود به انجیل متی ۲۳:۲۳، انجیل مرقس ۱۲:۱۸، انجیل لوقا ۲۰:۲۷، اعمال رسولان ۴:۱ الی ۲، ۲۳:۸)

ii. جاودانگی روح (مراجعه شود به *Antiquities* ۳:۱۸:۱ الی ۴، جنگها ۱۴:۸:۲)

iii. وجود یک سلسله مراتب پیچیده و زنجیروار فرشتگان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲۳:۸)

iv. آنان به "چشم در برابر چشم" (*lex talionis*) اعتقاد داشته و از مجازات فیزیکی و مرگ (بجای حل و فصل پولی) حمایت می کردند.

e. زمینه دیگری از جدلهای مذهبی جدل میان تقدیر و اراده آزاد بود. یکی از سه گروهی بودند که توسط جوزفوس از آنان نام برده شد

i. اسن ها نوعی جبرگرایی را تأیید می کردند

ii. صدوقیان بر اراده آزاد انسان تأکید می کردند (مراجعه شود به *Antiquities* ۹:۵:۱۳، جنگها ۱۴:۸:۲)

iii. فریسیان جایگاه میانه ای و متوازی بین دو گروه فوق را داشتند

f. در یک مفهوم، مناقشه میان این دو گروه (یعنی صدوقیان و فریسیان) بر سر تنش میان کشیشها و انبیا عهد عتیق بود.

تنش دیگر از اینجا ناشی می شد که صدوقیان نمایندگان جامعه و زمینداران اصیل بودند. آنان آریستوکرات بودند (مراجعه شود به *Antiquities* جوزفوس ۶:۱۰:۱۳، ۴:۱۸:۱ الی ۵، ۹:۲۰)، در حالی که فریسیان و عالمین و کاتبین تحصیلکردگان مذهبی از میان مردم بودند. این تنش را می توان با معبد اورشلیم در برابر کنیسه های محلی در سراسر سرزمین متمایز کرد.

مناقشه دیگر می تواند این باشد که صدوقیان نفوذ دین زرتشت را در الهیات فریسیان رد می کردند. مثالهای این الهیات عبارتند از (۱) نظریه شدیدا بسط یافته در مورد فرشتگان، (۲) دوالیسم میان یهوه و شیطان، و (۳) نگرش استادانه به زندگی پس از مرگ با اصطلاحات فیزیکی جذاب. این زیاده روی ها توسط اسن ها و فریسیان منجر به الهیاتی در میان صدوقیان شد. آنان با تلاش جهت خنثی کردن افکار سایر گروه های یهودیان، به وضعیت محافظه کارانه الهیات فقط موسی روی آوردند.

۳. منابع اطلاعاتی

a. جوزفوس منبع اصلی اطلاعات در مورد صدوقیان است. او با هم حفظ تعهدش نسبت به فریسیان و علاقه اش در ترسیم کردن وجهه مثبت از زندگی یهود برای رومیان از آنان جانبداری می کرد.

b. منبع دیگر کتب روحانیون و ربی ها است. با این حال، در اینجا نیز یک جانبداری شدید مشهود است. صدوقیان منکر ربط و اقتدار سنتهای شفاهی ریش سفیدان بودند (یعنی تلمود). این نوشته های فریسیان به صورت کاملاً مشهود مخالفان آنان را به صورت منفی و احتمالاً اغراق شده (انسان پوشالی، تاکتیکها) توصیف می کند.

c. هیچ نوشته شناخته شده ای در مورد خود صدوقیان وجود ندارد که باقی مانده باشد. با تخریب اورشلیم و معبد در سال ۷۰ میلادی تمامی اسناد و نفوذ کشیشان نخبه از بین رفت.

موضوع خاص: فریسیان

(Special Topic: Pharisees)

۱. منشا این اصطلاح احتمالاً یکی از موارد زیر است
 - a. "جدا بودن". این گروه در طول دوره مکابی بسط یافتند (این دیدگاه بیشتر پذیرفته شده است)، و خود را از توده مردم جدا کردند تا سنتهای شفاهی قوانین موسی را حفظ کنند (*Hasidim*).
 - b. "تقسیم کردن" یک معنی دیگر این اصطلاح از همان ریشه عبری لغت است (BDB 827, BDB 831 I, KB 976)، هر دو به معنی تقسیم کردن هستند. برخی اساتید می‌گویند معنی آن مفسر یا مترجم است (مراجعه شود به نحما ۸:۸، دوم تیموتائوس ۲:۱۵).
 - c. "پارسی" این معنی دیگر این اصطلاح از همان ریشه آرامی است (BDB 828, KB 970). برخی از دکترین‌های فریسیان وجوه اشتراک زیادی با دوالیسم زرتشتیان ایران دارد.
۲. نظریات زیادی وجود دارند که چه کسی فریسیان را به وجود آورد
 - a. یک بخش خداشناسی از یهودیسم اولیه (جوزفوس)
 - b. یک گروه سیاسی از دوره های هاسمونیان و هردویان
 - c. یک گروه اساتید مفسرین موسی که به مردم عادی کمک می‌کردند پیمان موسی و سنتهای شفاهی پیرامون آن را درک کنند
 - d. جنبشی از منشیان، مانند عزرا و *Great Synagogue*، در رقابت با رهبری روحانیون معبد شکل‌گیری آنها ناشی از درگیری گروه‌های زیر بود
 ۱. مافوقهای غیر یهودی (به خصوص آنتیخوس چهارم)
 ۲. اشراف در مقابل شریعت
 ۳. آنان که به پیمان زندگی متعهد بودند در برابر یهودیان عامی فلسطین
۳. اطلاعات ما در مورد آنها از این منابع است
 - a. جوزفوس که فریسی بود
 - i. *Antiquities of the Jews*
 - ii. *Wars of the Jews*
 - b. عهد جدید
 - c. منابع جدیدتر یهود
۴. دکترین اصلی آنها
 - a. اعتقاد به آمدن مسیح، که تحت تاثیر ادبیات آخرازمانی یهود قرار گرفته بود، مانند اول انوش.
 - b. اعتقاد به اینکه در زندگی روزانه ما خدا فعال است. این کاملاً مخالف اعتقادات سادوجس‌ها بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸:۲۳). بسیاری از دکترین‌های فریسیان از دیدگاه الهیات و خداشناسی در نقطه متضاد دکترین‌های سادوجس‌ها بود.
 - c. اعتقاد بر زندگی پس از مرگ بر اساس زندگی شیوه زندگی زمینی، که شامل پاداش و مجازات است (مراجعه شود به دانیال ۲:۱۲)
 - d. اعتقاد بر اقتدار فرامین خدا در عهد عتیق بر اساس آنچه که در مدارس روحانیون تفسیر می‌شدند (شامای، محافظه کار و هیلل، لیبرال). تفسیر روحانیون بر اساس مناظره میان روحانیون دو مکتب فلسفی مختلف صورت می‌گرفت، یکی محافظه کار و دیگری لیبرال. این مناظرات شفاهی بر اساس معنی کتاب مقدس نهایتاً در دو حالت نوشته می‌شدند: تلموذ بابلی و تلموذ غیر کامل فلسطینی. آنها معتقد بودند که موسی این تفاسیر شفاهی را در کوه سینا گرفته است. شروع تاریخی این مباحثات با عزرا و مردان *Great Synagogue* که بعداً سانه‌درین نامیده شدند آغاز شد.
 - e. اعتقاد به فرشته شناسی والا. این شامل هم معنویت خوب و معنویت شیطانی بود. این از دوالیسم پارسی و ادبیات کتاب مقدس یهود بسط یافت.

- f. اعتقاد به پادشاهی خدا، و البته آزادی اراده انسان (*yetzers*)
۵. قدرت جنبش فریسیان
- a. آنها عاشق مکاشفه خدا بوده و به آن احترام می‌گذاشتند و اعتماد داشتند. (یعنی تمام آن، منجمله قوانین، پیامبران، نوشته‌ها، و سنتهای شفاهی).
- b. آنها متعهد بودند که پیروان صادق (ایمان روزانه و زندگی) مکاشفه خدا باشند. آنها یک اسرائیل تحت عدالت می‌خواستند تا وعده‌های نبوتی روز جدید و پر رونق تحقق یابد.
- c. آنها حامی برابری جامعه یهود بودند که شامل تمامی مردم از تمامی اقشار و سطوح بود. به مفهومی، آنها رهبری روحانیون (یعنی سادوجسها) و الهیات آنها را رد می‌کردند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۸: ۲۳).
- d. آنها با یک مولفه انسانی معبر بر پیمان موسی فائق آمدند. آنها تماما پادشاهی خدا تصریح کردند، ولی همچنین نیاز انسان بر تجربه آزادی اراده را حفظ نمودند (دو *yetzers*).
- e. عهد جدید از چندین فریسی قابل احترام نام می‌برد (مثلا نیکودیموس، حاکم ثروتمند جوال، و جوزف از آریماتئا).
۶. آنها تنها گروه قرن اول یهودی بودند که از تخریب اورشلیم و معبد توسط رومیان در سال ۷۰ میلادی باقی ماندند. آنها یهودیان مدرن شدند.

موضوع خاص: کاتبین

(Special Topic: Scribes)

این عنوان از اسم عبری (*BDB 706, DB767*) می‌آید که به معنی "پیام گفته شده"، "سند نوشته شده" (*KB766*) است. ترجمه یونانی *grammateus* (LXX) معمولا اشاره به پیام نوشته شده دارد. می‌تواند به یکی از موارد زیر اطلاق شود:

۱. مربی (نحمیا ۸)
 ۲. مقام دولتی (دوم پادشاهان ۳: ۲۲ الی ۱۳)
 ۳. ثبت کننده / منشی (اول تواریخ ۶: ۲۴، دوم تواریخ ۱۳: ۳۴، ارمیا ۲۲: ۳۶)
 ۴. افسر تشریفاتی نظامی (داوران ۱۴: ۵)
 ۵. رهبر مذهبی (عزرا، عزرا ۶: ۷، نحمیا ۱۲: ۱۲ الی ۱۳)
- در عهد جدید آنان اغلب به فریسیان نسبت داده می‌شدند (موضوع خاص: فریسیان را مطالعه کنید). به مفهومی، آنان کسانی بودند که در مورد عهد عتیق و سنتهای شفاهی (تلمود) آموزش دیده بودند. آنان به تفسیر و تطابق سنتهای یهود در زندگی روزمره کمک می‌کردند (سیرا ۶: ۳۹). ظاهرا به کاتبین "وکیل" هم گفته می‌شد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۲: ۲۸، انجیل لوقا ۷: ۳۰، ۷: ۲۵، ۱۰: ۴۵، ۱۱: ۳، ۱۴: ۱). با این حال، پارسایی آنان (یعنی گرایش به قوانین یهود و آداب و مراسم مذهبی) نمی‌تواند به آرامش با خدا کمک کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۰: ۵، رومیان ۳: ۱۹ الی ۲۰، ۹: ۱ الی ۵، ۳۰ الی ۳۲، ۱۰: ۱ الی ۶، کولسیان ۲: ۲۰ الی ۲۲).
- از آنان اغلب در سایر اناجیل یاد شده است (یوحنا هرگز از آنان نام نبرده است، انجیل یوحنا ۳: ۸ اصل نیست)، زیرا آنان بر ضد عیسی بودند، و ظاهرا به عنوان مقام رسمی از اورشلیم می‌آمدند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳: ۲۲، ۷: ۱). با این حال، برخی به او پاسخ دادند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹: ۸).

۱. مشاجره بر سر غذا خوردن با گناهکاران، مالیات گیران، انجیل مرقس ۱۶: ۲، انجیل متی ۹: ۹ الی ۱۳
۲. بحث بر سر منشا اقتدار عیسی در بیرون راندن دیوها، انجیل مرقس ۳: ۲۲
۳. بحث بر سر بخشیدن گناهان توسط عیسی، انجیل متی ۹: ۳، انجیل لوقا ۵: ۲۱
۴. درخواست یک معجزه، انجیل متی ۳۸: ۱۲
۵. بحث بر سر شستم دستان (مراسم شستشوی دستها، انجیل متی ۱۵: ۱ الی ۲، انجیل مرقس ۷: ۱ الی ۵)
۶. بحث بر سر تأیید جمعیت در زمان ورود فاتحانه به اورشلیم، انجیل متی ۱۵: ۲۱
۷. متهم شدن توسط عیسی و انگیزه‌های آنان (در جستجوی احترام و مقام)، انجیل مرقس ۳۸: ۱۲ الی ۴۰
۸. عیسی آنان را به ریاکاری و هدایت کورکورانه در مقام موسی متهم کرد، انجیل متی ۲۳: ۱ الی ۳۶

به واسطه دانش آنان از کتاب مقدس آنان باید نخستین کسانی می‌بودند که عیسی را می‌پذیرفتند ولی سنت‌های آنان (مراجعه شود به اشعیا ۱۳:۲۹، ۹:۶ الی ۱۰) آنان را کور کرده بود! وقتی که نور تبدیل به تاریکی می‌شود، تاریکی چقدر بزرگ است!

موضوع خاص: بزرگان قوم

(Special Topic: Elder)

I. کاربرد در عهد عتیق

- A. استفاده از فرشتگان خدا که شورای فرشتگان را بوجود آوردند (BDB 278, KB 278, اشعیا ۲۴:۲۳). مشابه این اصطلاح درباره موجودات آسمانی کتاب مکاشفه بکار برده شده است (مکاشفه ۴:۴، ۱، ۴:۵:۵، ۶، ۸، ۱۱، ۱۴:۷:۱۱، ۱۳، ۱۱:۱۶:۱۴:۳:۱۹:۴).
- B. استفاده از رهبران قبایل در عهد عتیق (خروج ۳:۱۶؛ اعداد ۱۱:۱۶). بعدها در عهد جدید این عبارت به گروهی از رهبران اورشلیم اطلاق شد که دادگاه عالی یهودیان، سانهدرین را تشکیل دادند (متی ۲۳:۲۱؛ ۲۳:۲۶:۵۷). در روزگاران عیسی، این هفتاد عضو توسط کاهنان فاسد کنترل می‌شدند (بر خلاف سلسله هارون، آنان توسط اربابان رومی خریداری شده بودند).

II. کاربرد در عهد جدید

- A. استفاده از رهبران یک کلیسا در عهد جدید. این یکی از لغات هم معنی بود (واعظ، ناظر، و پیر، تیتوس ۱:۵، ۷؛ اعمال رسولان ۱۷:۲۰، ۲۸). پطرس و یوحنا از این واژه برای لحاظ کردن خود در رهبری گروه استفاده کردند (۱ پطرس ۵:۱؛ ۱ یوحنا ۱:۳؛ ۳ یوحنا ۱).
- B. در ۱ پطرس ۱:۱ و ۵ با این عبارت بازی شده است. به روشنی این واژه برای رهبری (آیه ۱) و تعیین سن (آیه ۵) بکار برده شده است. شیوه کاربرد این واژه گویای این نکته است که ابتدا به ساکن درباره مشخصه سن رهبر قومی در میان یهودیان می‌باشد، در حالیکه "اسقف" یا "ناظر" (*episcopos*) مشخصه شهر-ایالت یونانی برای رهبر بوده است. ۱ پطرس از واژه عبرانی برای مورد خطاب قرار دادن غیر یهودیان ایماندار استفاده می‌کند.

پطرس خود را یک "مرد پیر" می‌نامد، واژه *presbuteros* علاوه حرف اضافه *syn*، "واژه مشترکی را بوجود می‌آورند". پطرس سخنی از میزان اختیارات آخرالزمانی به میان نمی‌آورد (۲ یوحنا ۱، در جایی که نبی خود را "پیر" خطاب می‌کند)، اما پند می‌دهد ("نصیحت می‌کنم"، عبارت حال کامل اخباری) رهبران محلی را به عمل و زندگی معقول در سایه‌ی

۱. سرمشق قرار دادن عیسی

۲. نزدیکی بازگشت او

کلیسای اولیه ترتیبی برای موقعیت‌های رهبری قائل نبود، اما نعمت خدادادی صدارت و بشارت و رهبری را در میان کلیساهای محلی به رسمیت شناخته بود. این تأیید برای نعمات الهی باید توازنی میان تکریم محلیان برای "خردمندان سالخورده" بوجود می‌آورد، بویژه در میان جامعه باورمندان یهود. لذا، پطرس هر دو گروه رهبران را مورد خطاب قرار داد.

همچنین به جمع بستن "رهبران" توجه نمایید. این می‌تواند اشاره به (۱) تعدادی از رهبران کلیساهای خانگی داشته باشد (اعمال رسولان ۱۷:۲۰)، یا (۲) نعمات معنی مختلف در میان گروهی از رهبران (افسیان ۴:۱۱)، که بوضوح می‌گوید خدمات بشارتی از آن تمام ایمانداران است. این امر به موازات مفهوم "پادشاهی کاهنان" است (۱ پطرس ۲:۵، ۹).

C. استفاده از مردان پیر در کلیسا، الزاماً نه برای رهبری (۱ تیموتائوس ۵:۵؛ ۱ تیتوس ۲:۲).

□ "و از ایشان پرسید" این جمله می‌تواند چنین معنایی داشته باشد: (۱) وی بصورت مکرر می‌پرسید، و یا (۲) وی شروع کرد به پرسیدن.

۶:۲ این کنایه از میکاه ۵:۲ بود. یک نقل قول دقیق از متن ماسورتی یا سپتواژینت نبود. بطور مشخص این نبوت شواهدی قوی برای الهام گرفتن از کتاب مقدس به دست می‌دهد. میکا تقریباً ۷۵۰ سال قبل از تولد مسیح نوشت، با این حال او وی روستای کوچکی را که مسیح به طور غیرمنتظره‌ای در آن متولد شد، پیش‌بینی کرد. قوی‌ترین شواهد برای یک کتاب مقدس الهام گرفته، پیشگویی نبوت است که تنها منحصر به کتاب مقدس است!

موضوع خاص: کتاب مقدس

متن NASB (بروز شده): متی ۷:۲-۱۲

^۷آنگاه هیروودیس مُغان را به طور محرمانه به حضور خود فراخواند و زمان دقیق ظهور ستاره را از آنان جویا شد. ^۸پس ایشان را روانهٔ بیت لحم کرده، گفت: «بروید و به دقت آن کودک را جستجو کنید. چون او را یافتید، نزد من بازگردید و مرا آگاه سازید تا من نیز رفته، او را پرستم.»
^۹ایشان پس از شنیدن سخنان پادشاه به راه افتادند، و ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به بیت لحم هدایت کرد. آن ستاره پیشاپیش ایشان حرکت کرد تا بالای مکانی که کودک بود، توقف کرد. ^{۱۰}وقتی ایشان آن ستاره را دیدند، از شادی در پوست خود نمی گنجیدند!
^{۱۱}آنگاه وارد آن خانه شدند، و کودک را با مادرش، مریم، دیدند. پس پیشانی بر خاک نهاده، کودک را پرستش کردند. سپس صندوق‌های خود را گشوده، هدایایی از طلا و کُنْدُر و مُر، به پیشگاهش تقدیم کردند. ^{۱۲}چون زمان بازگشت فرا رسید، راه دیگری را در پیش گرفتند، زیرا خدا در خواب به آنها فرموده بود که نزد هیروودیس باز نگردند.

۷:۲

NASB, REB " زمان دقیق ظهور ستاره را تعیین کرد"

NKJV, Peshitta " زمان دقیق ظهور ستاره را جویا شد"

NRSV " از زمان دقیق ظهور ستاره مطلع گردید"

TEV " و از طریق آنان مطلع گردید که دقیقاً در چه زمانی ستاره ظهور خواهد کرد"

NJB "از آنان پرسید که دقیقاً در چه تاریخی ستاره ظهور خواهد کرد"

هیروودیس علاقمند بود به سن کودک را بداند. از آنجایی که سفر مغ‌ها از ایران ماه‌ها به طول انجامید، لذا عیسی در این زمان حداقل یک یا دو سال داشت.

۹:۲

NASB "ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به بیت لحم هدایت کرد. آن ستاره پیشاپیش ایشان حرکت کرد تا بالای مکانی که کودک بود، توقف کرد."

NKJV "ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به بیت لحم هدایت کرد. آن ستاره پیشاپیش ایشان حرکت کرد تا بالای سر کودک توقف کرد"

NRSV "و جلوتر از آنان، ستاره‌ای حرکت می‌کرد که ظهورش را دیده بودند، تا زمانی که بر بالای مکانی کودک در آنجا بود، متوقف گردید."

TEV "و آن ستاره جلوتر از آنان رفت تا به جایی رسید و متوقف شد که کودک در آنجا بود."

NJB "ستاره‌ای را که آنان شاهد ظهورش بودند به جلو پیش رفت تا بر روی مکانی کودک در آنجا بود، متوقف گردید"

پیش فرض‌ها همواره تعیین کننده تعابیر هستند. من به ماوراء الطبیعه اعتقاد دارم، اگرچه همیشه نمی‌توانم دلیل و چگونگی آن را توضیح دهم. ستاره حرکت کرد و ایستاد! احتمالاً آنچنان شگفت‌انگیز نبوده که همگان آن را دیده یا اهمیت آن را درک کرده باشند. این مردان برای دیدن چیزی که در آسمان شب در انتظار آن بودند، آموزش دیده بودند. این پدیده با یک الگوی استاندارد مطابقت نداشت. بنابراین، فقط یک پدیده طبیعی نبود. این آمیختگی طبیعی و ماوراء طبیعی شبیه بلاهای مصر و فتح کنعان است.

این حکما همزمان با شبانان نیامدند. این که متی، با نوشتن به یهودیان، از آمدن غیریهودیان (ستاره‌ای که دیدند) و لوقا که به غیریهودیان می‌نویسد، به آمدن شبانان یهودی اشاره می‌کند (فرشتگان را شنید) برای من شگفت‌آور است. واقعیت الهیاتی که بر همگان آشکار است، این است که قدم همه مبارک بوده و خوش آمدند (یهودیان، یهودیان رانده شده).

به موضوع خاص: برنامه ابدی یهوه مراجعه شود.

۱۰:۲ "از شادی در پوست خود نمی گنجیدند" چرا شاد بودند؟

۱. جستجوی آن‌ها به سرانجام رسیده بود

۲. ستاره همچنان آن‌ها را هدایت می‌کرد

۳. در جستجوی آن‌ها چیزی معنوی وجود دارد (متی ۱۱:۲)؛ آن‌ها پادشاه و ارباب جدیدی یافته بودند!

ذات طبیعی نهفته در این بخش از کلام، صحت‌گزینه ۳ را تأیید می‌کند.

۱۱:۲ "خانه" روشن است که مدت زمانی از تولد کودک گذشته بود (حدود ۲ سال). یوسف، مریم و عیسی در خانه خود زندگی می‌کردند.

□ "کودک" در اینجا واژه یونانی (*paidion*) بکار برده شده، واژه مرسوم برای "نوزاد" نبوده است (در لوقا ۱:۴۱، ۲:۴۴، ۱۶ نسخه یونانی واژه *berphos* بکار برده شده)، اما "کودک نوپا" (لوقا ۲:۴۰؛ متی ۲:۱۸ نسخه یونانی) را بکار برده است. زمان میان ملاقات چوپانان و مرد حکیم بسیار طولانی بوده است.

□ "طلا و کُنْدُر و مُر" بطور سنتی می‌توان حدس زد که سه تن از حکما به ملاقات رفته بودند زیرا که سه هدیه اهدا شده بود. ترطولیان حتی پای را فراتر گذاشته و تسریح کردند که آنها سه تن از پادشاهان ذکر شده در اشعیا ۶۰:۳ بودند. تلاش زیادی شده تا اهمیت این هدایا تفسیر شود، اما آنچه به طور قطع مشخص است این است که این هدایا گران قیمت بوده و توسط خانواده سلطنتی استفاده می‌شده است. احتمالاً آن‌ها تکمیل آنچه که در اشعیا ۲۳:۴۹ یا مزمور ۷۲:۱۰-۱۲ گفته شده هستند.

موضوع خاص: کندر

Special Topic: Frankincense

کندر نیز مانند مر (BDB 526, NIDOTTE, vol. 2, pp. 750-757) از شیر درختان خوشبو از عربستان تهیه می‌شد (ارمیا ۶:۲۰). این گیاه موارد مصرف زیادی داشت:

۱. اهدای غلات، لویان ۲:۱؛ ۶:۱۴-۱۸
 ۲. قربانی کردن برای گناه، لویان ۵:۱۱ (اما در صورت قربانی کردن کیوتر مجاز نبود)
 ۳. بخور مقدس، خروج ۳۰:۳۴-۳۸؛ اول تواریخ ۹:۲۹ (این بخور را بر روی انواع مختلف پیشکش‌ها پخش می‌کردند)
 ۴. به همراه دوازده نان بر روی میز نمایش نان می‌گذاشتند، لویان ۲۴:۷
 ۵. بعنوان عطر شخصی استفاده می‌کردند، غزل غزل‌ها ۳:۶؛ ۴:۶، ۱۴
 ۶. بعنوان یادبود رفتگان مصرف می‌کردند (حتی شوهران حسود نیز استفاده می‌کردند)، اعداد ۵:۱۵
 ۷. در فهرست کالاهای بازرگانی نیز دیده شده است، ۶۰:۶؛ ارمیا ۶:۲۰؛ مکاشفه ۱۱:۱۱-۱۳
 ۸. بعنوان بخشی از هدایایی که برای عیسی کودک توسط مغ‌ها پیشکش شده بود نیز دیده می‌شود، متی ۲:۱۱
- به کتاب *USB, Fauna and Flora of the Bible* صفحات ۱۲۱ و ۱۲۲ مراجعه شود.
۹. به موضوع خاص: خوشبوکننده‌های ویژه کفن و دفن مراجعه شود
 ۱۰. به موضوع خاص: آداب کفن و دفن مراجعه شود.

موضوع خاص: خوشبوکننده‌های ویژه کفن و دفن

SPECIAL TOPIC: BURIAL SPICES

۱. مر، عطری از درختان عربی (BDB 600, KB 629)، به *UBS, Fauna and Flora of the Bible*، صفحات ۱۴۷ و ۱۴۸ مراجعه شود
- a. از این ماده ۱۲ مرتبه در عهد عتیق استفاده شده است، بیشتر در نوشته‌های عرفانی به عنوان عطر نام برده شده (مراجعه شود به مزمور ۴۵:۸، غزل غزلها ۱:۱۳، ۱:۱۴، ۴:۱ و ۵:۵)

- b. یکی از هدایایی بود که مگی برای عیسی نوزاد برده بود (مراجعه شود به انجیل متی ۲:۱۱)
- c. نمادگرایی آن قابل توجه است
- i. در "روغن مقدس تدهین" از آن استفاده میشود (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۳:۳۰ الی ۲۵)
- ii. برای هدیه دادن به پادشاه استفاده شده است (انجیل متی ۲:۱۱)
- iii. از آن برای تدهین عیسی در موقع دفن استفاده شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۹:۳۹، و به صورت نمادین در انجیل یوحنا ۱۱:۲). این کار بر اساس سنتهای یهودی که در تلمود توصیف شده انجام میشود (Berakhoth 53a)
- iv. توسط زنان اورشلیم به مردان محکوم در راه مصلوب شدن داده میشد تا آن را بنوشند
۲. الوئه، یک نوع چوب معطر (BDB 14 III, KB 19)
- a. مرتبط با عطرها و خوشبو است (مراجعه شود به اعداد ۶:۲۴، مزمور ۸:۴۵، امثال ۱۷:۷، غزل غزلها ۱۴:۴، به UBS, Fauna and Flora of the Bible صفحات ۹۰ و ۹۱ مراجعه شود).
- b. همراه با مر توسط مصریان در طی مراحل مومیایی کردن استفاده میشد.
- c. نیقودیموس مقدار زیادی از آن را با خود برد و عیسی را با آن تدهین کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۹:۳۹). این کار بر اساس سنتهای یهودی که در تلمود توصیف شده انجام شد (Berakhoth 6a)

موضوع خاص: مراسم تدفین

SPECIAL TOPIC: BURIAL PRACTICES

۱. بین النهرین
- a. تدفین مناسب برای زندگی پس از مرگ بسیار مهم بود، زیرا اغلب به عنوان ادامه این زندگی به آن نگاه می‌شد (موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ را مطالعه کنید)
- b. مثالی از نفرین بین النهرینی این بود که "زمین جسدت را نگیرد".
۲. عهدعتیق
- a. تدفین مناسب بسیار مهم بود (مراجعه شود به امثال ۳:۶).
- b. بسیار سریع انجام می‌شد (مراجعه شود به سارا در پیدایش ۲۳ و راشل در پیدایش ۳۵:۱۹ و به تشنیه ۲۳:۲۱ توجه کنید)
- c. تدفین نامناسب نشانی از ترد و گناه بود
- i. تشنیه ۲۶:۲۸
- ii. اشعیا ۲۰:۱۴
- iii. ارمیا ۲:۸، ۱۹:۲۲
- d. در صورت امکان تدفین در مکانی در اطراف خانه و آرامگاه خانوادگی انجام می‌شد (مثلا "با پدرانش آرمید").
- e. مومیایی انجام نمی‌شد، آنطور که در مصر انجام می‌شد. انسان از خاک آمده و باید به خاک بازگردد (پیدایش ۳:۱۹، مزمور ۱۴:۱۰۳، ۲۹:۱۰۴). همچنین به موضوع خاص: مراسم ترحیم مراجعه کنید.
- f. در روحانیت یهود برقراری توازن میان ادای احترام مناسب و درخور و خاکسپاری با مفهوم نابودی آن در رابطه با جسد مرده بسیار مشکل بود.
۳. عهد جدید
- a. تدفین خیلی سریع پس از مرگ انجام می‌شد، معمولا ظرف ۲۴ ساعت. یهودیان اغلب برای سه روز به قبر نگاه می‌کردند، آنها اعتقاد داشتند که ممکن است طی یک دوره زمانی مشخص روح دوباره به بدن باز گردد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۱:۳۹).

- b. تدفین شامل شستن/تمیز کردن جسد و پیچیدن آن با ادویه جات معطر بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۱:۴۴، ۱۹:۳۹ الی ۴۰).
- c. در فلسطین قرن اول، تمایز خاصی میان مراسم تدفین مسیحیان و یهودیان (یا چیزهایی که در قبر می گذارند) وجود نداشت

۱۲:۲ "خدا در خواب به آنها فرموده بود که نزد هیروودیس باز نگردند" خدا درحالی با مغ صحبت کرد که خود را در خواب مریم و یوسف به آن‌ها عیان کرده بود (متی ۲:۱۳، ۱۹). آن‌ها به لحاظ روحانی انسان‌های حساسی بودند. ممکن است آنان همچون دانیال و سه تن از دوستانش، از یهودیان تبعیدی بوده باشند.

موضوع خاص: راه‌های مکاشفه

متن NASB (بروز شده): متی ۱۳:۲

۱۳ پس از رفتن مُغان، فرشته خداوند در خواب بر یوسف ظاهر شد و گفت: «برخیز و کودک و مادرش را برداشته، به مصر فرار کن، و همان جا بمان تا به تو خبر دهم؛ زیرا هیروودیس در جستجوی کودک خواهد بود تا او را به قتل برساند.»

۱۳:۲ "فرشته خداوند" به یادداشت متی ۱:۲۰ مراجعه شود.

موضوع خاص: فرشته خداوند

□ "هیروودیس در جستجوی کودک خواهد بود تا او را به قتل برساند" حماقت افراد شرور را می توان به وضوح در تلاش آنها برای خنثی کردن اراده خدا مشاهده کرد.

موضوع خاص: تلاش‌های شیطنانی برای خنثی کردن خط مسیحایی در آغاز آفرینش

متن NASB (بروز شده): متی ۱۴:۲-۱۵

۱۴ او همان شب برخاست، مریم و کودک را برداشته، رهسپار مصر شد،^{۱۵} و تا زمان مرگ هیروودیس در آنجا ماند. پس آنچه خداوند به زبان یکی از انبیا پیشگویی کرده بود، جامه عمل پوشید که «پسر خود را از مصر فرا خواندم.»

۱۵:۲ "پسر خود را از مصر فرا خواندم" منبع این نقل قول نبوتی هوشع ۱۱:۱ است. در عهد عتیق "پسر" اشاره به اسرائیل، پادشاه یا مسیح منجی داشت. جمع آن، "پسران" معمولاً اشاره به فرشتگان دارد.

هوشع ۱۱:۱ در متن کلام اشاره به خروج دارد. بنابراین می‌توان استفاده از "پسر" را بازی با کلمات برای اشاره مستقیم به اسرائیل ارزیابی کرد. متی به تنهایی این واقعه را ثبت کرده است. غیر ممکن است که ساختار گاه‌شماری دقیق از زندگی اولیه عیسی از اناجیل بدست آورد. مصر محل زندگی جامعه بزرگی از یهودیان بود. شاید این نمادی از خروج یا رهایی دوم باشد.

موضوع خاص: پسر خدا

(Special Topic: The Son Of God)

این یکی از القاب اصلی عیسی در عهد جدید است. مطمئناً مفهومی الهی دارد. این لقب عیسی "پسر" یا "پسرم" را هم شامل می‌کند، همچنین خدا به عنوان "پدر" خطاب می‌شود (به موضوع خاص: پدر بودن خدا مراجعه کنید). بیش از ۱۲۴ مرتبه این لقب در عهد جدید تکرار شده است. حتی وقتی عیسی خودش را "پسر انسان" معرفی می‌کند، بر طبق دانیال ۷:۱۳ الی ۱۴، باز هم مفهوم الهی دارد. در عهد عتیق اصطلاح "پسر" به چهار رده خاص اشاره می‌کند (به موضوع خاص: پسر.... مراجعه شود).

A. فرشتگان (معمولاً به صورت جمع به کار می‌رود، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲:۶، ایوب ۱:۶، ۲:۱)

B. پادشاه اسرائیل (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷:۱۴، مزمو ۷:۲، ۲۶:۸۹ الی ۲۷)

C. مردم اسرائیل به صورت کل (مراجعه شود به کتاب خروج ۴:۲۲ الی ۲۳، تثنیه ۱:۱۴، هوشع ۱:۱۱، ملاکی ۱:۱۰:۲)

D. داوران اسرائیلی (مراجعه شود به مزمو ۶:۸۲)

مفهوم دوم که به عیسی مرتبط است. بدین ترتیب، "پسر داوود" و "پسر خدا" هر دو با دوم سموئیل ۷، مزمو ۲ و ۸۹ مرتبط می‌شوند. در عهد عتیق "پسر خدا" هرگز به صورت مشخص و صریح در مورد مسیح به کار نرفته است، به جز بصورت پادشاه اسکاتولوژیک به عنوان یکی از "تدهین شدگان" اسرائیل. با این وجود، در کتیبه بحر المیت، لقب مسیح یک دلالت عمومی دارد (به مراجع خاص در *Dictionary of Jesus and the Gospels*). صفحه ۷۷۰ مراجعه شود. همچنین، "پسر خدا" یک لقب مسیحی در دو اثر یهودی بنیادی در مورد مکاشفه یوحنا است (مراجعه شود به دوم اسداس ۷:۲۸، ۱۳:۳۲ و ۳۷ و ۵۲، ۱۹:۱۴ و اول انوش ۲:۱۰۵).

زمینه عهد جدیدی آن، چنان که به عیسی اشاره می‌کند را می‌توان به بهترین شکل در چند گروه خلاصه کرد:

۱. از قبل وجود داشتن او (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۱۵ الی ۳۰، ۸:۵۶ الی ۵۹، ۱۶:۲۸، ۱۷:۵، دوم قرنتیان ۸:۹، فیلیپیان ۲:۶ الی

۷، کولسیان ۱:۱۷، عبرانیان ۳:۱، ۵:۱۰ الی ۸)

۲. تولد منحصر به فرد بودنش (از یک باکره) (مراجعه شود به اشعیا ۷:۱۴، انجیل متی ۱:۲۳، انجیل لوقا ۳:۳۱ الی ۳۵)

۳. تعمیدش (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۱۷، انجیل مرقس ۱:۱۱، انجیل لوقا ۳:۲۲، صدای خدا از بهشت که پادشاه مزمو ۲ را با

خدمتگزار رنج‌دیده اشعیا ۵۳ متحد می‌سازد)

۴. وسوسه‌های شیطان (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱ الی ۱۱، انجیل مرقس ۱:۱۲ و ۱۳، انجیل لوقا ۴:۱ الی ۱۳. او وسوسه شد تا نسبت

به فرزندی خود تردید کند یا حداقل ماموریت خود را به شیوه دیگری غیر از مصلوب شدن انجام دهد)

۵. تأیید او توسط اعتراف کنندگان غیر قابل قبول

a. شیاطین (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱:۲۳ الی ۲۵، انجیل لوقا ۴:۳۱ الی ۳۷ و ۴۱، انجیل مرقس ۳:۱۱ و ۱۲، ۷:۵، به موضوع

خاص: شیطان (روح ناپاک) مراجعه شود)

b. بی‌ایمانان (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷:۴۳، انجیل مرقس ۱۴:۶۱، انجیل یوحنا ۷:۱۹)

۶. تأیید او توسط شاگردانش

a. انجیل متی ۱۴:۳۳، ۱۶:۱۶

b. انجیل یوحنا ۱:۳۴ و ۴۹، ۶:۶۹، ۱۱:۲۷

۷. تأیید او توسط خودش

a. انجیل متی ۱۱:۲۵ الی ۲۷

b. انجیل یوحنا انجیل یوحنا ۱۰:۳۶

۸. استفاده‌های استعاره‌ای او در مورد خدا به عنوان پدر

a. استفاده او از *abba* برای خدا

(۱) انجیل مرقس ۱۴:۳۶

(۲) رومیان ۸:۱۵

(۳) غلاطیان ۴:۶

b. استفاده مکرر او از پدر (*patēr*) برای توصیف رابطه خودش با خدا

به طور خلاصه، عنوان "پسر خدا" برای آنان که عهد عتیق و وعده‌هایش و طبقه‌بندی‌هایش را می‌دانند، مفهوم الهیاتی عظیمی دارد، ولی نویسندگان عهد جدید نسبت به استفاده آن توسط پیروان سایر ادیان به واسطه سابقه شرک آنان در مورد "خدایان" که با زنان صحبت می‌کردند که نتیجه آن تایتان‌ها و زیانت‌ها بودند، نگران بودند.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۶:۲ - ۱۸

۱۶ چون هیروودیس پی برد که مُغان فرییش داده‌اند، سخت به خشم آمده، سربازانی فرستاد تا در بیت لحم و در آن نواحی، تمام پسران دو ساله و کوچکتر را، مطابق زمانی که از مُغان تحقیق کرده بود، به قتل برسانند.^{۱۷} اینچنین، آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامهٔ عمل پوشید:

۱۸ «صدای زاری و ماتم از رامه به گوش می‌رسد. راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلی‌اش بدهند، چرا که آنها دیگر نیستند.»

۱۶:۲ "تمامی پسران دو ساله و کوچکتر را ... به قتل رساند" بیت لحم روستای کوچکی بود، بنابراین احتمالاً تعداد کمی از نوزادان در میان کشته شدگان بودند. عبارت «دو ساله و کمتر»، سن عیسی را به عنوان یک کودک نوپا، نه نوزاد، در زمان دیدار مغان تقویت می‌کند.

۱۸:۲ "رامه": ۱۸:۲ این آیه نقل قولی از ارمیا ۱۵:۳۱، اما مربوط به پیدایش ۷:۴۸ است. راشل، مادر یوسف، با ده قبیله شمالی مرتبط می‌شد، در حالی که پسر دیگرش، بنیامین، با یهودا ارتباط داشت. هر دو خاندان اسرائیل در این مادر تجلی یافته‌اند. شهر رامه (6 مایلی شمال اورشلیم) محل جمع‌آوری برای تبعید ده قبیله شمالی تحت فرمان سارگون دوم آشور در سال 722 قبل از میلاد بود. راشل به طور نمادین دوباره برای فرزندان گمشده‌اش گریه می‌کند.

NASB "زاری و ماتم فراوان"

NKJV "سوگواری، زاری و ماتم فراوان"

NRSV "ناله و شیون بلند"

TEV "صدای سوگواری تلخ"

NJB "ناله و گریه سوزناک"

Peshitta "گریه و زاری بسیار زیاد"

REB "گریه در اندوهی تلخ"

این آیه اشاره‌ای به همسر مورد علاقه یعقوب، راشل است که دو فرزند داشت، یکی از آنها بخشی از ده قبیله شمالی (پس از انشعاب پادشاهی متحد در سال ۹۲۲ قبل از میلاد) و دیگری در قبایل جنوبی بود. او در حال گریه کردن بر تبعید پسرانش به تصویر کشیده شده است (ارمیا ۱۵:۳۱، اشاره به تبعید اسرائیل در سال ۷۲۲ قبل از میلاد و یهودا در ۵۸۶ پیش از میلاد). در این متن، غم او تصویری از مرگ فرزندان بیت لحم توسط هیروودیس است. برخی از نسخه‌های خطی یونانی یک فعل دارند، «گریه کردن» (B, Z, & MSS)، بقیه "عزاداری" را اضافه کرده‌اند که از LXX ارمیا ۱۵:۳۱ اقتباس شده (MSS C, D, L, W). مانند بسیاری از این نسخه‌های خطی، تفاوت کمی در درک معنای آیه ایجاد می‌کند. ⁴ USB به کلمه "زاری" رتبه B یعنی تقریباً نامطمئن داده است.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۹:۲ - ۲۳

۱۹ پس از مرگ هیروودیس، فرشتهٔ خداوند در مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: ^{۲۰} «برخیز و کودک و مادرش را بردار و به سرزمین اسرائیل بازگرد، زیرا کسانی که قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند.»

۲۱ پس یوسف برخاست و کودک و مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. ^{۲۲} اما چون شنید که پسر آرکلائوس پسر هیروودیس، به جای پدرش در یهودیه سلطنت می‌کند، ترسید به آنجا برود؛ و پس از آنکه در خواب به او هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت ^{۲۳} و در شهر ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود، جامهٔ عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

۱۹:۲ "فرشته خداوند" به یادداشت ۲۰:۱ رجوع شود.

۲۲:۲ "آرکلائوس" وی یکی دیگر از اعضای بی‌رحم خانواده هیروودیس بود که یوسف به او اعتماد نداشت. او از سال 4 قبل از میلاد تا 6 بعد از میلاد بر بخش جنوبی قلمروهای هیروودیس بزرگ (یهودا، سامره و ادومیا) حکومت کرد تا زمانی که رومیان او را به دلیل ظلم و ستمش تبعید کردند.
به موضوع خاص: خانواده هیروودیس بزرگ مراجعه شود.

۲۳:۲ "او ناصری خوانده خواهد شد" دهکده ای که عیسی در آن بزرگ شد ناصره نام داشت. در عهد عتیق، تلمود، یا در Josephus به آن اشاره نشده است. ظاهراً تا زمان یوحنا هیرکانوس (یعنی هاسمونائین) که از ۱۳۴ تا ۱۰۴ قبل از میلاد حکومت می کرد، بوجود نیامده بود. حضور یوسف و مریم از این روستا حاکی از آن است که طایفه ای از نسل داوود در آنجا ساکن شده بودند.

ممکن است بین نام‌های ناصره و عنوان مسیحایی «شاخه» که در زبان عبری *nester* گفته می‌شود، به لحاظ علم ریشه‌شناسی ارتباط وجود داشته باشد (BDB 666)، رجوع کنید به اشعیا ۱۱:۱؛ ارمیا. ۵:۲۳، ۱۵:۳۳؛ زکریا ۳:۸، ۶:۱۲؛ مکاشفه 5:5 و 16:22). گواه این تفسیر این واقعیت است که هیچ پیامبری هرگز از تولد یا بزرگ شدن عیسی در ناصره را پیشگویی نکرده بود، اما آنها آمدن یک پادشاه از نبار داوودی مسح شده را نبوت کرده بودند (اشعیا 7:14-14:9؛ اشعیا 7:11-11:5؛ دانیال 2:44-13:14).

روشن است که این عبارات بدلیل قرار گرفتن آن به دور از اورشلیم در یک منطقه غیریهودی یکی از شرایط سرزنش آنان محسوب می‌گردید، (یوحنا 1:46 و اعمال رسولان 24:5 اگرچه این نیز نبوت محسوب می‌گردید، اشعیا 9:1). ممکن است به همین دلیل باشد که بر روی تخته بالای عیسی روی صلیب (یعنی عیسی ناصری، پادشاه یهودیان) درج شده است.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن موعود که خواهد آمد

موضوع خاص: عیسی ناصری

(Special Topic: Jesus The Nazarene)

در عهد جدید وقتی از عیسی صحبت می‌شود، از چندین اصطلاح مختلف یونانی استفاده می‌شود.

A. اصطلاحات عهد جدید

۱. ناصری - شهری در جلیل (مراجعه شود به انجیل لوقا 1:26، 4:2 و 39 و 51، 4:16، اعمال رسولان 38:10). از این شهر در منابع آن زمان اسمی برده نشده است، ولی بعدها در کتیبه‌هایی یافت شد. اهل ناصره بودن برای عیسی افتخار نبود (مراجعه شود به انجیل یوحنا 4:1). درج این نام در پای صلیب عیسی نشانگر تحقیر کردن وی توسط یهودیان است.
۲. Nazārēnos - به نظر می‌رسد که به یک مکان جغرافیایی اشاره دارد (مراجعه شود به انجیل لوقا 3:4، 24:19).
۳. Nazōraios - ممکن است به شهری اشاره داشته باشد، ولی می‌تواند هم بازی با کلمه مسیحی "Branch" در زبان عبری باشد (BDB 666, KB 718 II, netzer), اشعیا 11:1، BDB 855، ارمیا 5:23، 33:15، زکریا 3:8، 6:12، در مکاشفه 16:22 به آن اشاره شده). لوقا از این برای عیسی در 18:37 و اعمال رسولان 22:2، 6:3، 10:4، 14:6، 22:8، 24:5، 26:9 استفاده کرده است.
۴. در ارتباط با شماره 3، nāzīr (BDB 634, KB 684) که به معنی "آن تقدیس شده به وسیله پیمان" است.

B. استفاده‌های تاریخی از کلمه خارج از عهد جدید

۱. به معنی یک گروه یهودی (قبل از مسیح) است (در زبان آرامی nāsōrayyā)
۲. در دایره‌های یهودی استفاده می‌شد تا کسانی که به مسیح ایمان دارند را توصیف کند (مراجعه شود به اعمال رسولان 5:24 و 14، 28:22, nosri)
۳. تبدیل به اصطلاحی شد که برای مومنین در کلیساهای سوریه به کار می‌رفت (آرامی). کلمه "مسیحی" در کلیساهای یونانی برای مومنین به کار می‌رفت.
۴. مدتی پس از سقوط اورشلیم، فریسیان در جمنیا تجدید سازمان یافتند و رسماً کنیسه و کلیسا را از یکدیگر تفکیک کردند. نمونه‌ای از دشنام‌های علیه مسیحیان در دعای هیجدهم از پراکوت 28 ب الی 29 که مومنین را "ناصریان" خطاب می‌کند، یافت می‌شود.

"بسیاری از ناصریان و مرتدها در لحظه ناپدید می‌شوند، آنها باید از کتاب زندگی حذف شوند و با وفاداری نباید نوشته شوند"

۵. توسط جاستین مارتیر در *Dial*، ۱: ۱۲۶ استفاده شده است، که از *netzer* اشعیا (اشعیا ۱: ۱۱) در مورد عیسی استفاده کرده است.

C. نظر نویسند

من از این همه نگارندهای متفاوت در شگفت هستم، هر چند که می‌دانم در عهد عتیق بسیار تکرار شده است، مانند "یوشع" که در عبری از چندین نگارش متفاوت استفاده کرده است. موارد زیر باعث شدند که در مورد معنی آن اطمینان نداشته باشم:

۱. نزدیکی بسیار زیاد با نگارش اصطلاح "Branch" (*netzer*) یا اصطلاحات مشابه *nāzir* (آن که با پیمان بستن قدیس شد)

۲. مفهوم منفی جلیل برای پیروان سایر ادیان

۳. نبود مدرک در مورد وجود شهری بنام ناصره در جلیل

۴. از دهان شیطان با مفهوم اسکاتولوژیک بیرون می‌آید (مثلا "آیا برای نابودی ما آمده ای؟")

برای مطالعه انجیلی کامل این مجموعه کلمات به کتاب *New International Dictionary of New Testament Theology* اثر کالین براون، جلد دوم، صفحه ۳۴۶ و یا *Birth of the Messiah* اثر ریموند ایبی براون، صفحات ۲۰۹ الی ۲۱۳ و ۲۲۳ الی ۲۲۵ مراجعه کنید.

موضوع خاص: شاخه خداوند (عنوان مسیحایی)

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. حکما چه کسانی بودند؟ آیا یهودی بودند؟

۲. ستاره‌ای که درباره آن سخن می‌گفتند چگونه بود؟

۳. در هنگام آمدن مغان، عیسی چند ساله بود؟

۴. میکا ۵: ۲-۶ چه ارتباطی با اعتبار کتاب مقدس بعنوان یک کتاب از ماورا الطبیعه دارد؟

۵. آیا نقل قول‌های عهد عتیق به دور از واقعیت‌های کلام کتاب بنظر می‌رسند؟ چرا؟

انجیل متی ۳

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته*

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
موعظه‌ی یحیای تعمید دهنده ۶-۱:۳	یحیی، هموارکننده‌ی راه مسیح ۱۲-۱:۳	فعالیت یحیای تعمید دهنده ۶-۱:۳	موعظه‌ی یحیای تعمید دهنده ۳-۱:۳ ۶-۴:۳	ندای یحیای تعمید دهنده ۱۲-۱:۳
۱۲-۷:۳		۱۰-۷:۳ ۱۲-۱۱:۳	۱۲-۷:۳	
تعمید عیسی ۱۷-۱۳:۳	یحیا عیسی را تعمید داد ۱۷-۱۳:۳	تعمید عیسی ۷-۱۳:۳	تعمید عیسی ۱۴-۱۳:۳ ۱۵:۳ ۱۷-۱۵:۳	عیسی تعمید گرفت ۱۵-۱۳:۳
				۱۷-۱۶:۳

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن متی ۱:۳-۱۷

A. حد فاصل نوشتن انجیل دوم و سوم متی، سال‌های خاموش کودکی عیسی است. جز یک تجربه در سن دوازده سالگی، جزئیات مربوط به دوران کودکی عیسی مشخص نیست. گمانه‌زنی‌های زیادی توسط ایمانداران در این مورد وجود داشته است. چندین انجیل کاذب و غیرمتعارف که در طول دویست سال پس از تولد عیسی نوشته شد، بطور مشخص رویدادهای دیگری را ثبت کرده‌اند که ظاهراً در دوران نوجوانی او رخ داده، اما این سال‌ها در کتاب مقدس ثبت نشده‌اند.

B. از آیات هم‌تراز با متی ۱:۳-۱۲ می‌توان مرقس ۱:۳-۸، لوقا ۱:۳-۱۷ و یوحنا ۱:۶-۸، ۱۹-۲۸ را نام برد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۱:۳-۶

^۱ در آن روزها، یحیای تعمیددهنده ظهور کرد. او در بیابان یهودیه موعظه می‌کرد و به مردم می‌گفت: ^۲ «از گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان به زودی فرا خواهد رسید.» ^۳ او همان است که اشعیای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیابان که بانگ بر می‌آورد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او هموار سازید!»
^۴ لباس یحیی از پشم شتر، کمر بند او از چرم، و خوراکش ملخ و عسل صحرايي بود. ^۵ مردم از اورشلیم و از سراسر دیار یهودیه و تمامی دره اردن، نزد او به بیابان می‌رفتند. ^۶ آنان به گناهان خود اعتراف کرده، در رود اردن از او تعمید می‌گرفتند.

۱:۳ "در آن روزها" این یک اصطلاح است که بنا را بر آن ندارد تا به دوره خاصی اشاره داشته باشد.

- "یحیا" این نام، مخفف شده نام «یوحنا» (BDB 220) بود که به معنای «یهوه مهربان است» یا «هدیه یهوه» بود. نام او بسیار مهم بود، زیرا، مانند همه نام‌های کتاب مقدس، به هدف خدا برای زندگی او اشاره می‌کرد. یوحنا آخرین پیامبر عهد عتیق بود. از زمان ملاکی، حدود ۴۳۰ تا ۴۰۰ قبل از میلاد، پیامبری در اسرائیل وجود نداشته است. حضور او باعث شور و نشاط روحانی فراوانی در میان مردم ایماندار یهودی شد.
- "تعمید دهنده" تعمید از مناسک رایج میان یهودیان قرون اول و دوم بود.

۱. آمادگی برای مراسم پرستش در معبد (مراسم تطهیر)

۲. تعمید نوکیشان

چنانچه فردی از پیشینه‌ی غیر یهود بنا بر آن داشت تا تمام و کمال فرزند قوم بنی‌اسرائیل شود، باید سه کار را انجام می‌داد:

a. در صورت مرد بودن باید ختنه می‌گردید

b. در حضور سه شاهد خود را تعمید می‌داد

c. در معبد گوشتی را قربانی می‌کرد

در میان فرقه‌های تعدد در فلسطین قرن اول، مانند اسن‌ها، تعمید ظاهراً تجربه‌ای رایج بوده و همواره انجام می‌گردید. با اینحال، برای تطبیق اصالت یهودیت، برای یحیا بعنوان یک فرزند اصیل از نژاد ابراهیم تحقیرآمیز بود که مراسم تعمید برای یک غیریهودی را انجام دهد.

برخی موارد که سابقاً در عهد عتیق روی می‌داد را بعنوان مراسم شستشو عنوان می‌کردند.

۱. بعنوان نمادی برای پاکسازی روحانی (اشعیا ۱: ۱۶)

۲. بعنوان مناسک عادی که توسط کاهنان انجام می‌پذیرفت (خروج ۱۹: ۱۰؛ لاویان ۱۵).

لازم به ذکر است که تمام تعمیدهای دیگر در فرهنگ یهودی قرن اول به صورت شخصی انجام می‌پذیرفت. فقط یحیا بود که تشخیص می‌داد تا او این مراسم را اجرا کند. ظاهراً یحیا یک ارزیابی روحانی از شایستگی‌های روحانی آن فرد انجام می‌داد که سطح توبه آن فرد را مشخص کند (متی ۳: ۷-۱۰).

موضوع خاص: تعمید

Special Topic: Baptism

I. تعمید در زندگی یهود

A. تعمید در میان یهودیان قرن اول و دوم امر رایجی بود

۱. آمادگی برای عبارت در معبد (یعنی پاکیزگی)

۲. خود تعمیدی نوایمانان

اگر کسی از سایر ادیان بخواهد فرزند اسرائیل شود، باید این کار را انجام دهد

a. ختنه، اگر مرد باشد

b. خود تعمیدی توسط غسل، در حضور سه شاهد

c. قربانی کردن در معبد

۳. عمل طهارت (مراجعه شود به لاویان ۱۵)

در گروه‌های فرقه‌ای فلسطین قرن اول، مانند اسن‌ها، تعمید ظاهراً متداول بود و تکرار می‌شد. با این وجود، برای یهودیان مادرزاد، تعمیدهای توبه‌ای یحیی برای فرزندان ابراهیم که باید همان مراحل پذیرش نوایمانان از سایر ادیان را طی می‌کردند، تمسخرآمیز بود.

B. برخی نمونه‌های عهد عتیقی برای مراسم شستشو را می‌توان ذکر کرد

۱. به عنوان نمادی برای پاکی معنوی (مراجعه شود به اشعیا ۱: ۱۶)

۲. به عنوان یک تشریفات منظم که توسط کشیشان اجرا می‌شد (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۹: ۱۰، لاویان ۱۶)

باید توجه داشت که سایر تعمیدهای قرن اول فرهنگ یهود توسط خود فرد اجرا می‌شد. فقط فراخوانده‌های یحیی تعمید دهنده او را به عنوان ارزیاب و (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۳ الی ۱۲) مسئول این عمل توبه مشخص می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۶)

II. تعمید در کلیسا

A. با اهداف الهیات

۱. بخشش از گناهان - مراجعه شود به اعمال رسولان ۲:۳۸، ۱۶:۲۲
۲. دریافت روح القدس - مراجعه شود به اعمال رسولان ۲:۳۸ (اعمال رسولان ۱۰:۴۴ الی ۴۸)
۳. وحدت با مسیح - مراجعه شود به غلاطیان ۳:۲۶ و ۲۷
۴. عضویت در کلیسا - مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۲:۱۳
۵. نمادی از تحول معنوی - مراجعه شود به اول پطرس ۳:۲۰ الی ۲۱
۶. نمادی از مرگ معنوی و رستاخیز - مراجعه شود به رومیان ۶:۱ الی ۵

B. تعمید در کلیسای اولیه فرصتی برای فرد بود تا در ملا عام اقرار (یا اعتراف) کند. این مکانیزمی برای رستگاری نبوده و نیست، ولی فرصتی برای تأیید کلامی ایمان بود/است (احتمالاً "عیسی خدا است"). به خاطر داشته باشید که کلیسای اولیه هیچ ساختمان و بنایی نداشت و به دلیل پیگرد، اغلب مردم همدیگر را در خانه‌ها یا مکانهای مخفی ملاقات می‌کردند.

C. بسیاری از مفسرین تصریح می‌کنند که اول پطرس یک مراسم تعمید است. هر چند این امکان هست، ولی تنها گزینه نیست. البته، این درست است که پطرس تعمید را یک عمل بسیار مهم در ایمان می‌داند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲:۳۸ و ۴۱، ۱۰:۴۷). با این وجود، یک مراسم مقدس نبوده و نیست، بلکه یک رخداده ایمان است که نمادی از مرگ، دفن و رستاخیز است و ایمان آورنده با تجربه خودش عیسی را شناسایی می‌کند (مراجعه شود به رومیان ۶:۷ الی ۹، کولسیان ۲:۱۲). این عمل مقدس نیست بلکه نمادین بوده و فرصتی برای اقرار است نه مکانیسمی برای رستگاری.

III. تعمید و توبه در اعمال رسولان ۲:۳۸

اعمال نوشته Curtis Vaughan پی نویس جالبی در صفحه ۲۸ در ارتباط با اعمال رسولان ۲:۳۸ دارد.

"کلمه یونانی که برای "تعمید" (baptized) استفاده شده سوم شخص دلالتی است، کلمه‌ای که برای "توبه" استفاده شده دوم شخص است. این تغییر از دستور دوم شخص به سوم شخص دلالت بر این دارد که درخواست اولیه پطرس توبه بوده است."

این امر با تأکید یحیی تعمید دهنده (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۲) و عیسی (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱۷) ادامه پیدا می‌کند. به نظر می‌رسد که توبه کلید معنوی و تعمید اظهار بیرونی این تغییر معنوی می‌باشد. عهد جدید در مورد مومنین تعمید داده نشده چیزی نمی‌داند. برای کلیسای اولیه، تعمید اقرار در ملا عام ایمان بود. این فرصتی برای اقرار در ملا عام نسبت به ایمان به عیسی بود، نه مکانیسمی برای رستگاری. باید به خاطر داشت که تعمید در موعظه دوم پطرس ذکر نشده است، ولی توبه ذکر شده است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۱۹، انجیل لوقا ۲۴:۱۷). تعمید مثالی بود که توسط عیسی بنا شد (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۱۳ الی ۱۸). عیسی امر به تعمید کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸:۱۹). سوال مدرن در مورد الزام به تعمید برای رستگاری در عهد جدید مطرح نشده است. باید تمامی مومنین تعمید داده شوند. با این وجود، از فرد باید در مقابل مکانیسم مقدس بودن محافظت شود. رستگاری یک مسئله ایمانی است، نه یک مکان درست، یا کلمات درست یا عمل مناسب.

□ "او در بیابان یهودیه موعظه می‌کرد" بیابان "مرتع خالی از سکنه بود، نه یک بیابان خشک. یحیا نه تنها مانند الیاس لباس می‌پوشید (دوم پادشاهان ۸:۱)، بلکه در همان محیط خشک نیز زندگی می‌کرد. یحیا مدعی مقام نبوی بود (زکریا ۴:۱۳). زندگی عشایری او شبیه بیابانگردان در بیابان‌های اسرائیل بود که زمان ایده آلی برای رابطه نزدیک میان خدای یهوه و اسرائیل بود.

آیات موازی نشان می‌دهند که موقعیت جغرافیایی موعظه یوحنا در جایی نزدیک به شهر اریحا در شمال دریای مرده، نزدیک رود اردن بوده است.

۲:۳ "توبه" این یک فعل دستوری است که تداوم فرمانی را نشان می‌دهد. نجات یافتن بدون توبه، غیرممکن است (لوقا ۱۳: ۳). معادل عبری آن به معنای "تغییر دادن اعمال خود" بود، در حالی که کلمه یونانی به معنای "تغییر افکار خود" بوده است. این عمل دلالت بر تمایل به تغییر داشت. نجات مستلزم ایمان به مسیح و توبه است (مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱). خدمت یحیا یکی از آمادگی‌های روحانی برای آمدن عیسی مسیح و پیام او محسوب می‌گردد.

عیسی هم شنوندگان موعظه‌های خود را به توبه دعوت می‌کرد (متی ۴: ۱۷؛ مرقس ۱: ۱۵).

موضوع خاص: توبه (عهد عتیق)

(Special Topic: Repentance-OT)

این مفهوم بسیار حساس بوده و در عین حال تعریف آن سخت است. بیشتر ما تعریفی داریم که از تفکرات دینی ما ناشی می‌شود. با این وجود، معمولاً یک مجموعه تعاریف مذهبی بر چندین کلمه عبری (و یونانی) اعمال می‌شوند که معمولاً دلالت بر این مفهوم ندارند. باید به خاطر داشت که نویسندگان عهد جدید (به استثنای لوقا) با تفکر عبری اصطلاحات یونانی کوین را استفاده می‌کردند، بنابراین جایی که باید شروع کنیم خود اصطلاحات عبری هستند که اساساً دو اصطلاح می‌باشند:

۱. *nacham* (BDB 636, KB 688)

۲. *shub* (BDB 996, KB 1427)

کلمه نخست، *nacham*، که در اصل به معنی "نفس عمیق کشیدن" است، در چندین مفهوم استفاده شده است:

- a. "استراحت"، "راحتی" (برای مثال، کتاب پیدایش ۵: ۲۹، ۲۴: ۶۷، ۲۷: ۴۲، ۳۷: ۳۵، ۳۸: ۱۲، ۵۰: ۲۱، اغلب به صورت اسم استفاده شده، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۴: ۱۵، اول تواریخ ۱۹: ۴، نحمیا ۱: ۱، ۷: ۷، ناحوم ۱: ۱)
- b. "اندوهگین"، "مغموم" (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶: ۶ و ۷)
- c. "تغییر یافتن عقیده" (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۷: ۱۳، ۱۲: ۳۲ و ۱۴، اعداد ۱۹: ۲۳، یعقوب ۵: ۴۲ الی ۶)
- d. "رحم و شفقت" (مراجعه شود به تثنیه ۳۶: ۳۲)

توجه داشته باشید که تمامی اینها در بردارنده احساسات عمیق هستند. نکته کلیدی اینجاست: احساسات عمیقی که منجر به عمل می‌شوند. تغییر عمل معمولاً به سوی افراد دیگری، و همچنین خدا، هدایت می‌شود. این تغییر گرایش و عمل به سوی خدا است که به این اصطلاح چنین اهمیت الهیاتی می‌دهد. ولی در اینجا محبت و توجه را نیز باید آموخت. خدا گفت که باید توبه کرد (مراجعه شود به پیدایش ۶: ۶ و ۷، خروج ۱۴: ۳۲، داوران ۱۸: ۲، اول سموئیل ۱۱: ۱۵ و ۳۵، مزمو ۴۵: ۱۰۶)، ولی این نتیجه اندوه به خاطر گناه و یا خطا نیست، بلکه یک شیوه مفهومی برای نشان دادن رحم و شفقت خدا و توجه خدا است (مراجعه شود به اعداد ۱۹: ۲۳، اول سموئیل ۲۹: ۱۵، مزمو ۴: ۱۱۰، ارمیا ۲۷: ۴ الی ۲۸، حزقیال ۱۴: ۲۴). اگر گناهکار واقعاً به سوی خدا روی آورد، مجازات گناه و شورش او بخشیده می‌شود. این یک تغییر مسیر زندگی است.

اصطلاح دوم، *shub*، یعنی "چرخیدن" (چرخش از، به عقب چرخیدن، چرخیدن به طرف). فعل *shub* (BDB 996, KB 1427) اساساً به معنی به عقب برگشتن یا "بازگشتن" است. در موارد زیر استفاده شده است:

۱. روی گرداندن از خدا، اعداد ۴۳: ۱۴، یوشع ۱۶: ۲۲ و ۱۸ و ۲۳ و ۲۹، داوران ۱۹: ۲، ۳۳: ۸، اول سموئیل ۱۱: ۱۵، اول پادشاهان ۶: ۹، ارمیا ۸: ۴، ۳: ۱۹
۲. روی آوردن به سوی خدا، اول پادشاهان ۳۳: ۸ و ۴۸، دوم تواریخ ۱۴: ۷، ۱۵: ۴، ۳۰: ۹، مزمو ۱۳: ۵۱، اشعیا ۱۰: ۶، ۲۱: ۱۰ و ۲۲، ۳۱: ۶، ارمیا ۷: ۳ و ۱۲ و ۱۴ و ۲۲، ۴: ۱، ۵: ۳، هوشع ۳: ۵، ۴: ۵، ۶: ۱، ۷: ۱۰ و ۱۶، ۱۱: ۵، ۱۴: ۱ و ۲، عاموس ۶: ۴ و ۸ الی ۱۱ (به خصوص به ارمیا ۷ و عاموس ۴ توجه کنید)
۳. یهوه در ابتدا به اشعیا می‌گوید که قوم یهود نمی‌تواند توبه کند و نخواهد کرد (مراجعه شود به اشعیا ۱۰: ۶)، ولی نه برای نخستین بار در کتاب، او آنان را فرا می‌خواند تا به سمت او بازگردند.

توبه آنقدر که گرایش به سمت خدا است، احساسی نیست. تغییر مسیر زندگی است از خود به سمت او. نشان دهنده تمایل به تغییر در زندگی و تغییر کردن است. توقف کامل گناه نیست، بلکه توقف روزانه شورش آگاهانه است! حالت معکوس نتایج خود-محوری سقوط در پیدایش ۳ است. نشان دهنده تصویر و شباهت خدا (پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷)، هر چند آسیب دیده، ولی احیا شده است. رفاقت با خدا مجدداً توسط انسان گمراه ممکن است.

توبه در عهد عتیق اساساً به معنی "تغییر اعمال" است، در حالیکه در عهد جدید به معنی "تغییر فکر" است (موضوع خاص: توبه در عهد جدید را مطالعه کنید). هر دوی اینها برای توبه واقعی انجیلی ضروری هستند. همچنین ضروری است که تشخیص دهیم توبه هم عمل اولیه و هم یک فرایند ممتد است. عمل اولیه را می‌توان در انجیل مرقس ۱:۱۵، اعمال رسولان ۳:۱۶ و ۱۹، ۲۱:۲۰ مشاهده کرد، در حالیکه فرایند در حال انجام را می‌توان در اول یوحنا ۱:۹، مکاشفه ۲ و ۳ دید. توبه یک گزینه نیست (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳:۱۳ و ۵).

اگر این درست باشد که دو پیش نیاز پیمان جدید توبه و ایمان باشند (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۲، ۴:۱۷، انجیل مرقس ۱:۴ و ۱۵، ۲:۱۷، انجیل لوقا ۳:۳ و ۸، ۳۲:۵، ۱۳:۳، ۵، ۷:۱۵، ۳:۱۷)، پس *nacham* اشاره به احساسات شدید تشخیص دادن گناه فرد و روی برگرداندن از آن است، در حالیکه *shub* اشاره به روی برگرداندن از گناه و بعد روی آوردن به سمت خدا است (یکی از مثالهای این دو عمل معنوی عاموس ۶:۴ الی ۱۱ است، "به سمت من نخواهید آمد" [پنج مرتبه] و عاموس ۴:۵ و ۶ و ۱۴ "مرا بجوئید... خدا را بجوئید... خدا را بجوئید نه شیطان را).

بزرگترین مثال در مورد قدرت توبه گناه داوود با بتشبا است (مراجعه شود به دوم سموئیل ۱۲، مزمور ۳۲ و ۵۱). عواقب دنباله داری برای داوود، خانواده اش و اسرائیل وجود داشت، ولی داوود دوستی اش با خدا را تجدید نمود! حتی مناسخ ضعیف می‌تواند توبه کند و بخشیده شود (مراجعه شود به دوم تواریخ ۱۲:۳۳ الی ۱۳).

هر دو این اصطلاحات به صورت همسو در مزمور ۱۳:۹۰ استفاده شده‌اند. باید گناه تشخیص داده شود و از روی عمد و به صورت فردی باید از آن روی برگرداند، همچنین باید تمایل به جستجوی خدا و پارسایی او وجود داشته باشد (مراجعه شود به اشعیا ۱:۱۶ الی ۲۰). توبه جنبه شناختی، جنبه فردی و جنبه اخلاقی دارد. هر سه مورد نیاز و ضروری هستند، دو تا برای شروع رابطه با خدا و برقراری رابطه جدید. احساس عمیق تاسف و پیشمانی به اطاعت و پیروی و وقف خدا شدن منتهی می‌شوند.

□ "ملکوت آسمان" متی در نوشتار خود با یهودیان، نسبت به بیزاری آنها از استفاده از نام خدا حساسیت به خرج می‌دهد، لذا از عبارت، "ملکوت آسمان" استفاده می‌کند (متی ۴:۱۷)، در حالیکه سایر انجیل سینیوپتیک از "پادشاهی خدا" استفاده می‌کنند (متی از "پادشاهی آسمان" ۳۲ بار و "پادشاهی خدا" فقط ۴ بار استفاده کرد). پادشاهی خدا، در چارچوب کاربردهای عهد عتیق، اشاره کلی به سلطنتی از بدو تاریخ دارد و نه یک منطقه جغرافیایی خاص. خداوند پادشاه خلقت است!

موضوع خاص: پادشاهی خدا

(Special Topic: The Kingdom Of God)

در عهد عتیق یهوه به عنوان پادشاه اسرائیل تصور می‌شد (مراجعه شود به اول سموئیل ۸:۷، مزمور ۱۰:۱۶، ۷:۲۴ الی ۹، ۱۰:۲۹، ۴:۴۴، ۱۸:۸۹، ۳:۹۵، اشعیا ۱۵:۴۳، ۶:۴۴) و مسیح به عنوان پادشاه ایده‌آل معرفی می‌گشت (مراجعه شود به مزمور ۲:۶، اشعیا ۹:۶ الی ۷، ۱۱:۱ الی ۵). با تولد عیسی در بیت‌الحم (۶ الی ۴ قبل از میلاد) پادشاهی خدا با قدرت جدید و رستگاری ("پیمان جدید"، مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۲۷:۳۶ الی ۳۶) وارد تاریخ انسانی شد.

۱. یحیی تعمید دهنده نزدیک بودن پادشاهی خدا را اعلام کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۲، انجیل مرقس ۱:۱۵).

۲. عیسی به وضوح تعلیم می داد که پادشاهی در او و در تعالیم او هستند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۴ و ۲۳:۷، ۱۰:۲۸، انجیل لوقا ۱۰:۹ و ۱۱:۲۰، ۱۷:۲۱، ۲۱:۳۱ الی ۳۲). با این حال، پادشاهی در آینده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۶:۲۸، ۲۴:۱۴، ۲۶:۲۹، انجیل مرقس ۹:۱، انجیل لوقا ۳۱:۲۱، ۱۶:۲۲ و ۱۸).

در همسوهای سایر اناجیل در انجیل مرقس و انجیل لوقا عبارت "پادشاهی خدا" را می بینیم. این موضوع متداول در تعالیم عیسی بود که شامل قلمرو حال حاضر در قلب انسان، که روزی در تمامی زمین تحقق خواهد یافت بود. این در دعای عیسی در انجیل متی ۶:۱۰ منعکس شده است. متی، در نوشته هایش برای یهودیان ترجیح داد که از نام خدا استفاده نکنند و به جای آن عبارت "پادشاهی بهشت" را استفاده کرد، در حالیکه مرقس و لوقا که برای پیروان سایر ادیان و کفار می نوشتند، از عنوان متداول، که نام خدا بود استفاده کردند.

این یک عبارت کلیدی در سایر اناجیل است. عیسی در اولین و آخرین موعظه اش، و بیشتر تمثیلهایش، روی این موضوع صحبت می کرد. اشاره به قلمرو حکومت خدا در حال حاضر در قلب انسانها دارد! حیرت انگیز است که یوحنا از این عبارت فقط دو مرتبه استفاده کرده است (و هرگز در تمثیلهای عیسی نیاورده است). در انجیل یوحنا، حیات جاویدان استعاره کلیدی است.

دو بار آمدن عیسی در این عبارت تنش ایجاد می کند. عهد عتیق فقط بر یک مرتبه آمدن مسیح تمرکز دارد - یک آمدن نظامی، داوری کننده و باشکوه - ولی عهد جدید آمدن او را در مرحله اول به عنوان خادم رنج کشیده اشعیا ۵۳ و پادشاه فروتن زکریا ۹:۹ نشان می دهد. دو عصر یهود (به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد مراجعه کنید) عصر شرارت و عصر پارسایی و صداقت همپوشانی می شوند. عیسی در حال حاضر در قلبهای مومنین حکومت می کند، ولی روزی بر تمامی مخلوقات حکومت خواهد کرد. او همان گونه که عهد عتیق پیش گویی کرده خواهد آمد (مراجعه شود به مکاشفه ۱۹)! مومنین در پادشاهی خدا که از "قبل وجود داشته" در برابر "هنوز نیامده" زندگی می کنند (مراجعه شود به Gordon D. Fee and Douglas Stuart's *How to Read The Bible For All Its Worth* صفحات ۱۳۱ الی ۱۳۴).

NASB, NKJV "در دستان اوست"

NRSV "به زودی فرا خواهد رسید"

TEV, Peshitta, NET "در دسترس است"

REB "پیش روی شماست"

فعل این جمله زمان کامل است که اوج و نتایج ادامه روندی را که پیشتر شروع شده است را توصیف می کند. نزدیک بودن ملکوت در اناجیل تأکید شده است (متی ۴:۱۷؛ ۱۰:۷؛ مرقس ۱:۱۵؛ لوقا ۹:۱۱-۱۱؛ ۱۱:۲۰؛ ۲۱:۳۱ را ببینید). عبارت "نزدیک" را می توان به یکی از دو روش زیر درک کرد:

۱. نزدیکی به لحاظ مکانی

۲. نزدیکی به لحاظ زمانی (متی ۱۲:۲۸)

این تنش "از قبل" و "هنوز" عصر جدید است. این امر زمان بین دو آمدن مسیح را توصیف کرده و می توان آن را تداخل دو عصر یهودی ارزیابی کرد.

موضوع خاص: این دوران و دوران پیش رو

(Special Topic: This Age and the Age to Come)

پیامبران عهد عتیق آینده را در امتداد زمان حاضر می دیدند. از منظر آنان، آینده تجدید حیات جغرافیایی اسرائیل می بود. با این وجود، آینده را حتی بعنوان روزی جدید می پنداشتند (اشعیا ۶۵:۱۷؛ ۶۶:۲۲). با تکرار نفی مغرضانه یهوه توسط نوادگان ابراهیم (حتی پس از تبعید) پارادایم جدیدی در ادبیات میان دوره ای دو عصر جدید و عتیق شکل گرفت (I Enoch, IV Ezra, II Baruch). چنین نوشتاری، تمایزی را میان دو عصر پدید آورد: دوران شریبانه امروزی که شیطان بر آن مسلط است و دوران پیش رو که توسط روح القدس و مسیح منجی به حقانیت خواهد رسید. در مبحث کنونی الهیات (آخرت شناسی) پیشرفت مشهودی حادث شده است. الهیات دانان آن را "الهام در حال توسعه" می خوانند. عهد جدید بر این واقعیت دو دوره الهی صحه می گذارد.

عبرانیان (پولس)

پولس

عیسی

عبرانیان ۲:۱؛ ۵:۶؛ ۱۱:۳

رومیان ۲:۱۲

متی ۳۲:۱۳؛ ۲۲:۳۹

اول قرنطیان ۲۰:۱؛ ۲:۶؛ ۸:۸

مرقس ۱۰:۳۰

۱۸:۳

لوقا ۱۶:۸؛ ۱۸:۳۰؛ ۲۰:۳۴-۳۵

دوم قرنطیان ۴:۴

غلاطیان ۴:۱

افسیان ۲۱:۱؛ ۲:۲؛ ۷:۶؛ ۱۲:۶

اول تیموتائوس ۱۷:۶

دوم تیموتائوس ۱۰:۴

تیتوس ۱۲:۲

در الهیات عهد جدید این دو دوران یهود به دلیل پیشگویی‌های دو ظهور مسیح موعود، هم‌تراز یکدیگر قرار گرفته‌اند. تجسم دوباره مسیح بیشتر پیشگویی‌های گشایش عهد جدید را تکمیل می‌کند (دانیال ۲:۴۴-۴۵). با این حال، ورود وی را در چارچوب قاضی و فاتح می‌نگرد، در عین اینکه او از ابتدا بشکل خادمی زجر دیده (اشعیا ۵۳؛ زکریا ۱۲:۱۰) و متواضع و فروتن (ذکریا ۹:۹) آمد. وی همانگونه که در عهد عتیق پیشبینی شده بود، به قدرت باز خواهد گشت (مکاشفه ۱۹). تکمیل این دو مرحله منجر به پادشاهی امروز (آغاز شده)، اما آینده (هنوز به نتیجه نرسیده) خواهد گردید.

۳:۳ " او صدایی است در بیابان که بانگ بر می‌آورد" این عبارات نقل قول از اشعیا ۴۰:۳ در ترجمه نسخه (LXX) بود، که ترجمه‌ای بود که توسط کلیسای اولیه استفاده می‌گردید. همین مورد در اشعیا ۵۷:۱۴ و ۶۲:۱۰، و ملاکی ۱:۳ نیز منعکس شده است. یحیا خود را آماده کننده آمدن مسیح موعود می‌دانست (یوحنا ۱:۲۳). این امر نبوت‌های مربوط به ایلیا را که در ملاکی ۱:۳ و ۵:۴ دیده می‌شود را محقق کرد. هر چهار انجیل این سخنان یحیا را ثبت کرده‌اند (مرقس ۱:۳؛ لوقا ۳:۴؛ یوحنا ۱:۲۳).

" راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او هموار سازید!" این عبارات در متن اصلی کلام کتاب مقدس بصورت دو بیت‌های شاعرانه نوشته شده‌اند. عبارت دوم معمولاً برای بوجود آوردن ذهنیت بمنظور آماده شدن برای بازدید خانواده سلطنتی بکار برده می‌شد. ذکر این نکته حائز اهمیت است که در اشعیا ۴۰:۳ واژه "خداوند" به یهوه اشاره دارد که در این نقل قول به عیسی نصری اشاره دارد. نویسندگان عهد جدید از چندین روش ادبی برای اثبات الوهیت عیسی استفاده می‌کنند.

۱. عناوین عهد عتیق برای یهوه به عیسی اطلاق می‌گردید

۲. اعمال یهوه در عهد عتیق در عیسی دیده می‌شود

۳. نقل قول‌های عهد عتیق در ارتباط با یهوه اکنون برای عیسی بکار برده می‌شوند

۴. هم خداوند و هم عیسی در دستور زبان بعنوان یک فعل یا حرف اضافه بکار برده می‌شوند

عبارت "مستقیم" در متن اصلی کلام، اغلب به صورت استعاره برای شخصیت خدا (شبیبه "درست"، "عادل"، "عدل"، "عدالت کردن") استفاده می‌گردید. بیشتر کلمات عبری و یونانی که برای گناه به کار برده می‌شوند، منعکس کننده انحراف از معیارها و استانداردها یا "نی اندازه‌گیری" هستند. معیار، خود خداست (لاویان ۱۱:۴۴؛ ۲:۱۹؛ متی ۵:۴۸؛ ۷:۲۰؛ اول پطرس ۱:۱۶).

موضوع خاص: پارسایی

(Special Topic: Righteousness)

"پارسایی" یکی از موضوعات حساس است که هر دانشجوی انجیل باید مطالعات فردی جامعی در خصوص این مفهوم انجام دهد.

در عهد عتیق، شخصیت خدا به صورت "عادل" و "پارسا/صالح" (فعل، BDB 842, KB 1003، اسم مذکر، BDB 841, KB 1004، اسم

مؤنث، BDB 842, KB 1006) توصیف شده است. این اصطلاح بین‌النهرینی از "ساقه نی" می‌آید که از آن در ساختمان به عنوان ابزاری برای

تشخیص صاف بودن سطح افقی دیوارها و پرچینها استفاده می‌شد. خدا این اسم را برای استفاده استعاره‌ای برای ماهیت خودش انتخاب کرد. او یک سطح کاملاً صاف است (مانند خطکش) که توسط آن همه چیز ارزیابی می‌شوند. این مفهوم صادق بودن و همچنین حق داوری او را تصریح می‌کند. انسان با تصویری از خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷، ۱:۵ و ۳، ۹:۶). نوع بشر برای دوستی با خدا خلق شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳:۸). کل خلقت مرحله‌ای است برای تعامل میان خدا و نوع بشر. خدا می‌خواست بالاترین مخلوقش، یعنی نوع بشر، او را بشناسد، دوستش داشته باشد، به او خدمت کند، و مانند او باشد! وفاداری نوع بشر آزمایش شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳) و اولین زوج در آزمایش شکست خوردند. این باعث شد رابطه خدا با انسان قطع شود (مراجعه شود به رومیان ۵:۱۲ الی ۲۱).

خدا قول داد که این دوستی را مجدداً برقرار کند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳:۱۵). به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه شود). او این کار را با اراده خود و توسط پسرش انجام داد. انسانها توانایی مرمت این شکاف را نداشتند (مراجعه شود به رومیان ۱:۱۸ الی ۳:۲۰). مکاشفه (۵).

پس از سقوط، نخستین گام خدا برای برقراری مجدد این رابطه، مفهوم پیمان بر اساس دعوت انسان به توبه، وفاداری و پاسخ به اطاعت از وی بود (مراجعه شود به ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶:۲۲ الی ۳۸). به واسطه سقوط، انسانها فاقد توانایی دادن پاسخ مناسب بودند (مراجعه شود به رومیان ۳:۲۱ الی ۳۱، غلاطیان ۳). خدا خودش باید نخستین گام را برمی‌داشت تا پیمان شکنی انسانها را مرمت کند. او این کار را با اقدامات زیر انجام داد:

۱. از طریق کارهای مسیح نوع بشر را صادق اعلام کردن (عدالت قضایی)
۲. از طریق مسیح به رایگان صداقت را به نوع بشر دادن (عدالت محسوب شده)
۳. دادن روح به نوع بشر که صداقت را ایجاد می‌کند (مسیح گونه بودن، بازیابی تصویری از خدا)
۴. تجدید دوستی باغ عدن (کتاب پیدایش ۱ الی ۲ را با مکاشفه ۲۱ الی ۲۲ مقایسه کنید)

با این وجود، خدا می‌خواهد که به پیمان‌ش پاسخ دهیم. خدا حکم می‌کند (به رایگان می‌دهد، مراجعه شود به رومیان ۵:۸، ۶:۲۳) و تأمین می‌کند ولی انسانها باید پاسخ داده و آن را ادامه دهند با

۱. توبه
۲. ایمان
۳. پیروی شیوه زندگی
۴. استقامت

بنابراین، پارسیایی یک پیمان و اقدام دوجانبه میان خدا و بالاترین مخلوقش است، بر اساس شخصیت خدا، کار عیسی و فعال کردن روح القدس، که به آن هر فرد باید شخصاً و به صورت مداوم پاسخ مناسب بدهد. به این مفهوم "دادن حق با لطف و از طریق ایمان" گفته می‌شود (مراجعه شود به افسسیان ۲:۸ الی ۹). این مفهوم در اناجیل فاش می‌شود، ولی نه با این کلمات. در ابتدا توسط پولس، که از اصطلاح یونانی صداقت به اشکال مختلف بیش از یکصد مرتبه استفاده شده مطرح شد.

پولس که یک روحانی آموزش دیده است، از اصطلاح *dikaosunē* در مفهوم عبری کلمه *tsaddiq* که در نسخه عبری انجیل به کار رفته، استفاده می‌کند، نه از نسخه یونانی. در نوشته‌های یونانی این کلمه به کسی گفته می‌شود که توقعات خدا و جامعه را برآورده می‌کند (مانند نوح، یعقوب). در مفهوم عبری همیشه در قالب کلمات پیمان است (به موضوع خاص: پیمان مراجعه شود). یهوه خدای عادل، با اخلاق و معنوی است. او می‌خواهد مردمش منعکس کننده شخصیتش باشند. انسان آزاد شده تبدیل به مخلوق جدیدی می‌شود (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۵:۱۷، غلاطیان ۶:۱۵). این تازگی حاصلش تازگی شیوه جدید زندگی خداپسندانه است (مراجعه شود به انجیل متی ۵:۷، غلاطیان ۵:۲۲ الی ۲۴، جیمز، اول یوحنا). از آنجا که اسرائیل یک حکومت مذهبی بود، هیچ تعریف واضحی میان سکولار و روحانی (اراده خدا) وجود نداشت. این تمایز در قالب کلمات عبری و یونانی به کلمه "justice" (عدالت) (در رابطه با جامعه) و "پارسا" در رابطه با مذهب ترجمه شده است.

خبر خوب عیسی این است که رابطه انسان سقوط کرده با خدا تجدید می‌شود. این کار با عشق، رحم و لطف خدا انجام می‌شود، زندگی، مرگ و قیام از مردگان پسرش و با اظهار عشق روح القدس و جلب توجه به سوی خبر خوش. *Justification* یک حرکت آزاد از جانب خداست، ولی باید در قالب خداپسندانه باشد (وضعیت آگوستین، که منعکس کننده شکل بخشی مجدد که بر آزادی انجیل و کلیسای کاتولیک رم تأکید بر زندگی تغییر یافته بر اساس عشق و وفاداری نسبت به خدا). برای اصلاح کنندگان کلمه "صداقت خدا" حالت اضافه عینی است (این عمل که انسان گناهکار برای قابل

پذیرش شود) [تقدیس موقعیتی]، در حالیکه برای کاتولیکها این یک مضاف الیه است، که فرایند بیشتر تبدیل شدن به خدا است [تقدیس تجربی در حال پیشرفت]. در واقعیت یقینا این هر دو است.

در دیدگاه من از تمام انجیل، از کتاب پیدایش ۴ گرفته تا مکاشفه ۲۰، حکایت از این دارد که خدا رابطه دوستی با بهشت را تجدید می کند. انجیل از دوستی خدا با انسان از همان ابتدا شروع می شود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲) و انجیل با همین شیوه خاتمه می یابد (مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). تصویر و هدف خدا بازایی می شود.

برای مستندسازی بحث فوق به عبارتهای منتخب از عهد جدید در زیر بر اساس گروه کلمات یونانی مراجعه کنید

۱. خدا صادق است اغلب با اینکه خدا قاضی است مرتبط می باشد)

a. رومیان ۳:۲۶

b. دوم تسالونیکیان ۵:۱ الی ۶

c. تیموتائوس ۸:۴

d. مکاشفه ۵:۱۶

۲. عیسی صادق است

a. اعمال رسولان ۳:۱۴، ۷:۵۲، ۲۲:۱۴ (عنوان مسیح)

b. انجیل متی ۱۹:۲۷

c. اول یوحنا ۱:۲ و ۲۹:۷

۳. اراده خدا برای مخلوقش صداقت است

a. لایوان ۲:۱۹

b. انجیل متی ۵:۴۸ (مراجعه شود به ۱۷:۵ الی ۲۰)

۴. ابزار خدا برای تامین و ایجاد صداقت

a. رومیان ۳:۲۱ الی ۳۱

b. رومیان ۴

c. غلاطیان ۳:۶ الی ۱۴

d. رومیان ۵:۶ الی ۱۱

۵. داده شده توسط خدا

a. رومیان ۳:۲۴، ۶:۲۳

b. اول قرنتیان ۳۰:۱

c. افسسیان ۸:۲ الی ۹

۶. دریافت با ایمان

a. رومیان ۱:۱۷، ۳:۲۲ و ۲۶، ۴:۳ و ۵ و ۱۳، ۹:۳۰، ۱۰:۴ و ۶ و ۱۰

b. دوم قرنتیان ۷:۵ و ۲۱

۷. توسط کارهای پسر

a. رومیان ۵:۲۱

b. دوم قرنتیان ۵:۲۱

c. فیلیپیان ۲:۶ الی ۱۱

۸. اراده خدا این است که پیروانش صادق باشند

a. انجیل متی ۵:۳ الی ۴۸، ۷:۲۴ الی ۲۷

b. رومیان ۲:۱۳، ۵:۱ الی ۵، ۶:۱ الی ۲۳

c. افسسیان ۱:۴، ۲:۱۰

d. اول تیموتائوس ۶:۱۱

e. دوم تیموتائوس ۲:۲۲، ۳:۱۶

f. اول یوحنا ۳:۷

g. اول پطرس ۲:۲۴

۹. خدا جهان را با صداقت داوری میکند

a. اعمال رسولان ۱۷:۳۱

b. دوم تیموتائوس ۴:۸

صداقت یک مشخصه خدا است، که آن را توسط مسیح به انسان گناهکار می‌دهد.

۱. یک حکم خدا

۲. هدیه‌ای از خدا

۳. یک کار مسیح

۴. زندگی که باید زندگی کرد

ولی صالح شدن هم فرایندی دارد که باید با نیرومندی و پایداری آن را طی کرد، که با فرارسیدن بازگشت دوم، به سرانجام خواهد رسید. دوستی با خدا در رستگاری تجدید می‌شود ولی تداوم و پیشرفت آن در طی زندگی و مواجهه رو در رو با او (مراجعه شود به اول یوحنا ۲:۳) در زمان مرگ انجام می‌شود.

برای جمع بندی این بحث، در اینجا نقل قول خوبی را برگرفته از *Dictionary of Paul and His Letters* از IVP بیان می‌دارم:

"کالوین بیش از لوتر بر جنبه رابطه‌ای صداقت و صالح بودن خدا تاکید دارد. به نظر می‌رسد دیدگاه لوتر از صداقت خدا در بردارنده جنبه برائت باشد. کالوین بر طبیعت حیرت‌انگیز ارتباط یا رساندن صداقت خدا به ما تاکید می‌کند" (صفحه ۸۳۴).

از نظر من، رابطه مومن با خدا شامل این سه جنبه است:

۱. انجیل یک فرد است (تاکید کلیسای شرقی و کالوین)

۲. انجیل حقیقت است (تاکید آگوستین و لوتر)

۳. انجیل زندگی تغییر یافته است (تاکید کاتولیک)

همه اینها درست هستند و باید برای مسیحیت سالم و انجیلی با همدیگر حفظ شوند. اگر هر کسی بیش از حد تاکید کرده یا مسامحه نماید، مشکلاتی به وجود می‌آیند.

ما باید عیسی را بپذیریم!

ما باید به انجیل ایمان داشته باشیم!

ما باید همچون مسیح بودن را ادامه دهیم!

۴:۳ این آیه را با لباس و سبک زندگی ایلینا که در دوم پادشاهان ۱:۸ ثبت شده و در ملاکی ۴:۵ انعکاس یافته مقایسه کنید. لباس‌های بافته شده از موی شتر ارزان‌ترین لباس‌های موجود بودند. یحیا به زندگی در یک بیابان و رژیم غذایی موجود در آنجا عادت داشت. ملخ‌ها خوراکی بودند که بنا بر قانون موسی مجاز بود (لاویان ۱۱:۲۲). این واژه برای لوبیاهای درختی یا خرنوب نیز به کار می‌رفت. رجوع کنید به *UBS, Fauna and Flora of the Bible* صفحات ۱۰۳-۱۰۴.

۵:۳ اهالی یهودی در یهودیه، یحیی را به عنوان یک نبی می‌دیدند (متی ۲۱:۲۶؛ به موضوع خاص پیامبران عهد عتیق مراجعه کنید). این آیه عطش شدید را برای خدای یهودیان قرن اول نشان می‌دهد. حتی رهبران مذهبی نیز آمدند. با وجودی که این آیه مبهم است، اما این شور و شوق مذهبی را که یحیا بوجود آورد را نشان می‌دهد.

۶:۳ " آنان به گناهان خود اعتراف کرده" واژه‌ی یونانی "توبه" [homologeō] بمعنی "چیز مشابهی را گفتن" است. هم دلالت بر اعتراف در ملا عام دارد و هم ایمان بعنوان یک حرفه (اعمال رسولان ۱۹: ۱۸؛ یعقوب ۵: ۱۶). مردم به طور کلی نیاز به تجدید معنویت را تشخیص دادند. سوابق عهد عتیق در لایوان ۵: ۵ و ۲۶: ۴۰ دیده می‌شوند.

موضوع خاص: اعتراف

(Special Topic: Confession)

- A. در زبان یونانی دو حالت متفاوت برای کلمه‌ای از یک ریشه برای "اعتراف" و "اقرار" به کار می‌رود، *exomologō / homologeō*. لفظ مرکب از *homo*. است مشابه *legō* به معنی صحبت کردن، یا *ex* به معنی بیرون از. معنی پایه گفتن یک مطلب مشابه یا موافق بودن است. حرف اضافه *ex* که اضافه شده دلالت بر اعلام عمومی است.
- B. ترجمه انگلیسی این کلمه مرکب اینها هستند:
۱. Praise - ستایش
 ۲. Agree - موافق
 ۳. Declare - اعلام (رجوع شود به انجیل متی ۷:۲۳)
 ۴. Profess - اقرار
 ۵. Confess اعتراف (رجوع شود به عبرانیان ۴:۱۴ و ۱۰:۲۳)
- C. این کلمه مرکب کاربردهای متضاد هم دارد
۱. ستایش کردن (خدا)
 ۲. اقرار به گناه
- اینها ممکن است نشات گرفته از احساسات انسانی نسبت به مقدس بودن خدا و گناهکار بودن خودش باشد. تأیید کردن حقیقت هر کدام تأیید کردن هر دو می‌باشد.
- D. کاربردهای این کلمه مرکب در عهد جدید به شرح زیر می‌باشند.
۱. وعده دادن (رجوع شود به انجیل متی ۷:۱۴، اعمال رسولان ۷:۱۷)
 ۲. موافقت کردن یا رضایت دادن به چیزی (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱:۲۰، انجیل لوقا ۶:۲۲، اعمال ۲۴:۱۴، عبرانیان ۱۱:۱۳)
 ۳. ستایش کردن (رجوع شود به انجیل متی ۱۱:۲۵، انجیل لوقا ۸:۱۲، انجیل یوحنا ۹:۲۲، رومیان ۹:۱۰، فیلیپیان ۱:۱۱، اول یوحنا ۲:۲۳، مکاشفه ۳:۵)
 ۴. موافق بودن با
 - a. یک فرد (رجوع شود به انجیل متی ۱۰:۳۲، انجیل لوقا ۸:۱۲، انجیل یوحنا ۹:۲۲، رومیان ۹:۱۰، فیلیپیان ۱:۱۱، اول یوحنا ۲:۲۳، مکاشفه ۳:۵)
 - b. حقیقت (رجوع شود به اعمال رسولان ۸:۲۳، اول یوحنا ۲:۴)
 ۵. اعلام عمومی کردن (مفهوم قانونی و حقوقی در تأیید مذهبی وارد شده است، رجوع شود به اعمال رسولان ۱۴:۲۴، اول تیموتائوس ۶:۱۳)
 - a. بدون اقرار به گناه (رجوع شود به اول تیموتائوس ۶:۱۲ و عبرانیان ۱۰:۲۳)
 - b. با اقرار به گناه (رجوع شود به انجیل متی ۳:۶، اعمال رسولان ۱۸:۱۹، عبرانیان ۴:۱۴، یعقوب ۱۶:۵، اول یوحنا ۹:۱)

متن NASB (بروز شده): متی ۷:۳-۱۰

اما وقتی دید که بسیاری از فریسیان و صدوقیان نزد او می‌آیند تا تعمیم بگیرند، به ایشان گفت:

«ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب آینده خدا بگریزید؟^۸ با رفتارشان نشان دهید که واقعاً توبه کرده‌اید.^۹ این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این سنگهای بیابان برای

ابراهیم فرزندان به وجود آورد! اکنون تیشه بر ریشه درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد، بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد.

۷:۳ " اما وقتی دید که بسیاری از فریسیان و صدوقیان نزد او می آیند تا تعمید بگیرند، به ایشان گفت: " شدت اظهارات یحیا به این رهبران مذهبی تکان دهنده است ("ای افعی زادگان"، لوقا ۳: ۷؛ و توسط عیسی در متی ۱۲: ۳۴؛ ۲۴: ۳۳؛ بکار برده شده است). چندین نظریه در مورد علت چنین واکنش شدید توسط او مطرح شده است.

۱. او نمایندگان شیطان را در آنها می دید
 ۲. او به لحاظ حقیقت روحانی آنها را مرده می دید
 ۳. او آنها را متظاهر و متقلب می دید
 ۴. او آنها را رهبرانی می دید که تحت تأثیر عوامل بیرونی قرار گرفته و مشاغل عمومی با دیدگاهها و رفتارهای آنها سازگاری نداشت
- این نکته قابل توجه است که این رهبران خود به تعمید باور داشتند. احتمالاً آنها می خواستند خود را با اکثریت جامعه نشان بدهند و از این طریق موقعیت رهبری خود را حفظ کنند. یحیا نیت درونی و واقعی آنها را تشخیص داد.

موضوع خاص: فریسیان

موضوع خاص: صدوقیان

□ " از غضب آینده خدا بگریزید" از آیات همتراز در ملاکی ۳: ۲-۳، اینگونه بر می آید که به دلیل نقض پیمان موسی علیه اسرائیل، داوری در راه بود (تثنیه ۲۷-۲۸). عاموس آن را "روز یهوه" نامید (عاموس ۵: ۱۸)، که عصر جدید عدالت یا پادشاهی مسیحایی را آغاز کرد. در اینجا یوحنا داوری عنوان شده در ملاکی را تأیید می کند. توجه داشته باشید که پیام یحیا مانند پیام ملاکی ملی یا مشارکتی نبود، بلکه فردی بود (حزقیال ۱۸؛ ۳۳؛ ارمیا. ۳۱: ۳۱-۳۴). ۸:۳

NASB "با توبه، میوه را به محصول برسانید"

NKJV, NRSV "ارزش حاصل کارتان را با توبه نشان دهید"

TEV "کارهایی را انجام دهید که نشان دهد از گناه به دور شده اید"

NJB "اما اگر اهل توبه هستید، حاصل آن را تولید کنید"

REB "با حاصل کارتان ثابت کنید که توبه کار هستید"

حتی در عهد عتیق، ایمان چیزی بیش از تشریفات یا عضویت در یک گروه مردمی بود (تثنیه ۱۰: ۱۲، ۱۶؛ متی ۷: ۱۵-۲۳؛ رومیان ۲: ۲۸-۲۹). ایمان هم مشارکتی و هم فردی بوده و هست، هم ایمان و هم اعمال بوده و هست (یعقوب ۲: ۱۴-۲۶). زندگی افراد باید رابطه جدید آنها را با خدا نشان دهد (متی ۷: ۲۰-۱۶؛ ۱۲: ۳۳؛ لوقا ۶: ۴۳-۴۴؛ اعمال رسولان ۲۶: ۲۰). زندگی ابدی دارای ویژگی های مشهود است.

موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق

(Special Topic: Believe, Trust, Faith And Faithfulness In The OT)

۱. مقدمه

لازم به ذکر است که استفاده از این مفهوم الهیات، در عهد جدید بسیار حیاتی است، و به این وضوح در عهد عتیق تعریف نشده است. یقیناً در آنجا نیز هست، ولی در قالب افراد و شخصیت های کلیدی به نمایش گذاشته شده است.

عهد عتیق اینها را در هم ادغام می کند

a. فرد و جامعه

b. برخورد شخصی و اطاعت فرد با ایمان

ایمان هم برخورد شخصی است و هم شیوه زندگی روزانه! راحت تر می توان زندگی یک مرید مومن را توصیف کرد تا در قالب کلمات (یعنی مطالعه کلمات) نوشت. ویژگی شخصی در این موارد به بهترین وجه به تصویر کشیده شده است:

a. ابراهیم و فرزندان

b. داوود و اسرائیل

این افراد با خدا دیدار می‌کنند و زندگی آنها برای همیشه تغییر می‌یابد (نه زندگی کامل، بلکه زندگی از روی ایمان و وفاداری). آزمایش ضعف‌ها و قوت‌ها را در ایمان به خدا در مواجهه با او آشکار کرد، ولی رابطه صمیمی و ناشی از اعتماد در طول زمان تداوم یافت. آزمایش شد و بهبود داده شد، ولی با وقف کردن خود و شیوه زندگی خود به اثبات رسید و تداوم یافت.

۲. استفاده از ریشه اصلی

a. אָמֵן (آمین) (KB 63, BDB 52)

i. فعل

۱. ریشه *qal* - پشتیبانی، تغذیه (دوم پادشاهان ۱۰:۱ و ۵، استر ۷:۲، کاربرد غیر دینی)

۲. ریشه *Niphal* - اطمینان حاصل کردن، مطمئن شدن، سخت شدن، بنا کردن، تأیید کردن، وفادار و یا قابل اعتماد بودن

a. انسانها، اشعیا ۲:۸، اشعیا ۱:۵۳، ارمیا ۱۴:۴۰

b. چیزها، اشعیا ۲۳:۲۲

c. خدا، تثنیه ۹:۷، اشعیا ۷:۴۹، ارمیا ۵:۴۲

۳. ریشه *Hiphil* - سخت ایستادن، باور داشتن، اعتماد کردن

a. ابراهیم به خدا ایمان داشت، پیدایش ۱۵:۶

b. اسرائیلی‌ها در مصر ایمان آوردند، خروج ۴:۳۱، ۱۴:۳۱ (در تثنیه ۱:۳۲ نفی شده)

c. اسرائیلی‌ها به یهوه ایمان آوردند و توسط موسی با او صحبت کردند، کتاب خروج ۹:۱۹، مزامیز ۱۲:۱۰۶ و ۲۴

d. آهاز به خدا اعتماد نکرد، اشعیا ۹:۷

e. هر کس که به او ایمان آورد، اشعیا ۱۶:۲۸

f. حقایق نسبت به خدا را باور کرد، اشعیا ۱۰:۴۳ الی ۱۲

ii. اسم (مذکر) - وفاداری (تثنیه ۲۰:۳۲، اشعیا ۱:۲۵ و ۲:۲۶)

iii. قید - صادقانه، به راستی، موافقم، شاید این طور باشد (رجوع شود به تثنیه ۱۵:۲۷ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱:۳۶، اول قرن‌تیان

۱۶:۳۶، اشعیا ۱۶:۶۵، ارمیا ۵:۱۱ و ۶:۲۸). این کاربرد ادبی "آمین" در عهد عتیق و عهد جدید است.

۳. אָמֵן (حقیقت) (KB 68, BDB 54) - اسم مونث، سختی، وفاداری، حقیقت

a. انسانها (اشعیا ۲۰:۱۰، ۳:۴۲، ۱:۴۸)

b. خدا - خروج ۶:۳۴، مزبور ۲:۱۱۷، اشعیا ۱۸:۳۸ و ۱۹:۸، ۶۱:۸

c. حقیقت - تثنیه ۴:۳۲، اول پادشاهان ۱۶:۲۲، مزبور ۴:۳۳، ۳:۹۸، ۵:۱۰۰، ۳۰:۱۱۹، ارمیا ۵:۹، زکریا ۱۶:۸

۴. אָמֵן (ایمان) (KB 62, BDB 53) - سختی، استقامت، وفاداری

a. داستان - خروج ۱۲:۱۷

b. زمان - اشعیا ۶:۳۳

c. انسانها - ارمیا ۳:۵، ۲۷:۷، ۲:۹

d. خدا - مزبور ۱۱:۴۰، ۱۱:۸۸، ۱:۸۹ و ۲:۵ و ۸، ۱۳۸:۱۱۹

۳. استفاده پولس از این مفهوم عهد عتیق

a. پولس مبنای درک جدید خود از یهوه و عهد عتیق را در برخورد با عیسی در مسیر دمشق بنا نهاد (اعمال ۱:۹ الی ۱۹، ۳:۲۲ لی ۱۶،

۹:۲۶ الی ۱۸)

b. او پشتیبانی عهد عتیق از درک جدید خود را در این دو متن کلیدی عهد عتیق یافت که از ریشه אָמֵן (آمین) استفاده می‌کردند

i. پیدایش ۶:۱۵ - ملاقات شخصی ابراهیم با خدا (پیدایش ۱۲) که منجر به زندگی اطاعت گونه از روی ایمان وی شد (پیدایش

۱۲ الی ۲۲). پولس به این مورد در رومیان ۴ و غلاطیان ۳ اشاره دارد

ii. اشعیا ۲۸:۱۶ - آنان که ایمان می‌آورند (یعنی خدا آنها را آزمایش کرد و سنگ بنایشان را نهاد) هرگز

۱. رومیان ۹:۳۳ "شرمنده" یا "نا امید" نخواهند شد

۲. رومیان ۱۱:۱۰: همانند بالا

iii. حبقوق ۲:۴ - آنان که به خدای وفادار ایمان دارند پارسا زندگی می‌کنند (رجوع شود به ارمیا ۷:۲۸). پولس از این متن در

رومیان ۱:۱۷ و غلاطیان ۳:۱۱ استفاده می‌کند (همچنین به عبرانیان ۱۰:۳۸ توجه کنید).

۴- استفاده پطرس از مفهوم عهد عتیق

۱. پطرس اینها را ادغام می‌کند

a. اشعیا ۱۴:۸ - اول پطرس ۲:۸ (سنگ لغزان)

b. اشعیا ۱۶:۲۸ - اول پطرس ۲:۶ (سنگ بنا)

c. مزمو ۲۲:۱۱۸ - اول پطرس ۲:۷ (سنگی که رد کردند)

۲. او از زبان خاصی استفاده می‌کند که اسرائیل را توصیف نماید، مانند "نژاد منتخب، دیانت سلطنتی، قوم مقدس، مردمی برای مالکیت

خاص خدا" در

a. تثنیه ۱۵:۱۰، اشعیا ۲۱:۴۳

b. مزمو ۶:۶۱، ۲۱:۶۶

c. خروج ۱۹:۶، تثنیه ۷:۶

۵- استفاده یوحنا از مفهوم

۱. استفاده در عهد جدید

کلمه "ایمان" از کلمه یونانی *pisteuō* می‌آید که همچنین می‌تواند به "ایمان"، "باور" یا "اعتماد" ترجمه شود. برای مثال، به عنوان اسم در انجیل یوحنا استفاده نشده است ولی در قالب فعل اغلب استفاده شده است. در انجیل یوحنا ۲:۲۳ الی ۲۵ عدم قطعیتی در تعهد جمعیت نسبت به عیسی ناصری به عنوان مسیح وجود دارد. سایر مثال‌ها از این نوع کاربرد سطحی کلمه "ایمان" در انجیل یوحنا ۸:۳۱ الی ۵۹، و اعمال ۱۳:۱۳ و ۱۸ الی ۲۴ دیده می‌شود. ایمان واقعی انجیلی بیش از پاسخ اولیه است. باید همراه با یک فرایند شاگردی باشد (رجوع شود به انجیل متی ۱۳:۲۰ الی ۲۲ و ۳۱ و ۳۲).

۲. استفاده به عنوان حرف اضافه

a. *Eis* به معنی "در" است. این ساختار خاص تاکید بر این دارد که مومنین باید به عیسی اعتماد/ایمان داشته باشند.

i. در نام او (یوحنا ۱:۱۲، ۲:۲۳، ۳:۱۸، اول یوحنا ۵:۱۳)

ii. در او (یوحنا ۲:۱۱، ۳:۱۵ و ۱۸، ۴:۳۹، ۶:۴۰، ۷:۵ و ۳۱ و ۳۹ و ۴۸، ۸:۳۰، ۹:۳۶، ۱۰:۴۲، ۱۱:۴۵ الی ۴۸، ۱۲:۳۷، متی

۱۸:۶، اعمال ۱۰:۴۳، فیلیپینیان ۱:۲۹، اول پطرس ۱:۸)

iii. در من (یوحنا ۶:۳۵، ۷:۳۸، ۱۱:۲۵ و ۲۶، ۱۲:۴۴ و ۴۶، ۱۴:۱ و ۱۲، ۱۶:۹، ۱۷:۲۰)

iv. در پسر (یوحنا ۳:۳۶، ۹:۳۵، اول یوحنا ۵:۱۰)

v. در عیسی (یوحنا ۱۲:۱۱، اعمال ۱۹:۴، غلاطیان ۲:۱۶)

vi. در نور (یوحنا ۱۲:۳۶)

vii. در خدا (یوحنا ۱:۱۴)

b. *ev* یعنی "به" آنطور که در یوحنا ۳:۱۵، مرقس ۱:۱۵ و اعمال ۵:۱۴ آمده است

c. *epi* یعنی "این" یا "بر اساس" مانند انجیل متی ۲۷:۴۲، اعمال ۹:۴۲، ۱۱:۱۷، ۱۶:۳۱ و ۱۹:۲۲، رومیان ۴:۵ و ۲۴، ۹:۳۳، ۱۰:۱۱،

اول تیموتائوس ۱:۱۶، اول پطرس ۲:۶

- d. به صورت دلخواه و بدون حرف اضافه در غلاطیان ۳:۶، اعمال ۸:۱۸، ۲۷:۱۵، اول یوحنا ۳:۲۳ و ۵:۱۰
- e. *hoti* که به معنی "باور کرد که" در متن می‌گوید که به چه باید باور کرد
- i. عیسی محبوب مقدس و اول خداست (یوحنا ۶:۶۹)
 - ii. عیسی همان من هستم است (یوحنا ۸:۲۴)
 - iii. عیسی در پدر و پدر در عیسی است (یوحنا ۱۰:۳۸)
 - iv. عیسی مسیح است (یوحنا ۱۱:۲۷، ۲۰:۳۱)
 - v. عیسی پسر خدا است (یوحنا ۱۱:۲۷، ۲۰:۳۱)
 - vi. عیسی توسط پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۱:۴۲، ۸:۱۷ و ۲۱)
 - vii. عیسی آن است که با پدر است (یوحنا ۱۴:۱۰ الی ۱۱)
 - viii. عیسی از جانب پدر فرستاده شد (یوحنا ۱۶:۲۷ و ۳۰)
 - ix. عیسی در چهار چوب یک پیمان در خدا خود را معرفی می‌کند، "منم" (یوحنا ۸:۲۴ و ۱۳:۱۹)
 - x. با او زندگی خواهیم کرد (رومیان ۸:۶)
 - xi. عیسی مرد و مجدداً برخاست (اول تسالونیکیان ۴:۱۴)

۶. جمع بندی

۱. ایمان انجیلی پاسخی است به کلام/وعده الهی. خدا همیشه نخستین گام را برمی‌دارد (یعنی انجیل یوحنا ۴:۴ و ۶:۵)، ولی بخشی از این ارتباط الهی نیازمند پاسخ انسان است (رجوع شود به موضوع خاص: پیمان).

- a. توبه (موضوع خاص: توبه را ببینید)
- b. ایمان/اعتماد (موضوعات خاص را ببینید)
- c. اطاعت
- d. استقامت (موضوع خاص: استقامت را ببینید)

۲. ایمان انجیلی

- a. یک رابطه فردی است (ایمان اولیه)
- b. تأیید حقیقت انجیلی است (ایمان به مکاشفه خدا، یعنی کتاب مقدس)
- c. پاسخ به صورت پیروی درست از آن (وفاداری روزانه)

ایمان انجیلی بلیط به بهشت یا یک بیمه‌نامه نیست. یک رابطه فردی است. هدف خلقت است، انسان با هدف و با دوست داشتن خدا خلق می‌شود (پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷). مسئله "صمیمیت" است. خدا خواهان دوستی است، نه یک مواجهه الهی خاص. ولی دوستی خدال متعال نیازمند فرزندان است که ویژگی "خانواده" را نشان می‌دهند. (یعنی تقدس، لایوان ۲:۱۹، متی ۵:۴۸، اول پطرس ۱:۱۵ و ۱۶). سقوط (پیدایش ۳) بر پاسخ مناسب ما تاثیر گذاشت. در نتیجه خدا از جانب ما عمل کرد (رجوع شود به حزقیال ۳۶:۲۷ الی ۳۸)، به ما "قلبی جدید" و "روحی جدید" داد، که ما را قادر می‌سازد از طریق ایمان و توبه با وی دوستی و از وی اطاعت کنیم!

هر سه اینها مهم و حیاتی هستند. هر سه باید انجام شوند. هدف شناخت خداست (با هر دو مفهوم عبری و یونانی) تا شخصیت او را در زندگیمان منعکس کنیم. هدف ایمان روزی به بهشت رفتن نیست، بلکه هر روز همانند مسیح بودن است!

۳. وفاداری انسان نتیجه (عهد جدید) است، نه پایه (عهد عتیق) برای یک رابطه با خدا: ایمان انسان به وفاداری او، اعتماد انسان به قابل اعتماد بودن او. قلب نگرش عهد جدید به رستگاری این است که انسان باید با برداشتن اولین گام پاسخ دهد و دائماً به لطف و رحمت خدا که در عیسی است، پاسخ دهد. او دوست داشته است، او فرستاده است، او فراهم کرده است، ما باید با ایمان و وفاداری پاسخ دهیم (اشعیا ۸:۲ و ۹ و ۱۰)!

خداوند وفادار به مردم وفادار نیاز دارد تا خود را به جهان بی‌ایمان نشان دهد و آنها را با ایمان فردی بسوی خود آورد.

۹:۳ "این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم است، از غضب خدا در امان خواهید ماند" همین وابستگی به تبار قومی را می‌توان در یوحنا ۸:۳۱-۵۹ و تلمود ۱:۱۰ مشاهده کرد. یهودیان معتقد بودند که شایستگی ایمان ابراهیم در مورد آنها اعمال می‌شود. با این حال، ملاکی ۲:۳ و ۴:۱ نشان می‌دهد که دآوری یهودیان به خاطر نقض عهد آنها خواهد بود (همچنین به متی ۸:۱۱-۱۲ توجه کنید). ایمان سبک زندگی، نه نسب، راه شناخت فرزند واقعی ابراهیم است (رومیان ۲:۲۸-۲۹).

□ "سنگها... فرزندان" این عبارات از واژگان آرامی برای "سنگها" (*ebnayya*) و "فرزندان" (*benyaya*) گرفته شده که بنظر شبیه به هم می‌آیند. به کتاب *The Language and Imagery of the Bible* نوشته G.B.Caird صفحه ۴۸ مراجعه نمایید.

۱۰:۳ "اکنون تیشه بر ریشه درختان گذاشته شده است" این نقش دآوری شبیه پیام ملاکی به یهودا است. مشابه آن را می‌توان در اشعیا ۳۳:۱۰-۳۴ دید. یکی از دلایلی که یحیای تعمید دهنده تعجب کرد که آیا عیسی واقعاً مسیح موعود است یا خیر، این بود که پیام او اساساً آنطور که پیش بینی می‌کرد، نبود.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۱:۳ - ۱۲

۱۱ من آنانی را که از گناهانشان توبه می‌کنند با آب تعمید می‌دهم، اما شخص دیگری خواهد آمد که مقامش بسیار برتر از من است، آنقدر که من شایسته نیستم کفش‌هایش را پیش پایش بگذارم. او شما را با روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۲ او آماده است تا با چارشاخ خود، گاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما گاه را در آتشی خاموش نشدنی خواهد سوزاند."

۱۱:۳

NASB	"من در جایگاهی نیستم که کفش‌هایم را درآورم"
NKJV, NRSV, NET	"من لایق حمل کفش‌های او نیستم"
TEV	"من در حدی نیستم که حتی کفش‌های او را حمل کنم"
REB	"کسی که من شایستگی در آوردن کفش‌هایم را ندارم"

این عبارت را به دو روش می‌توان ترجمه کرد

۱. پیرو واژگان بکار برده شده در لوحه‌های مصری، "برای درآوردن و حمل کفش‌های بازدیدکنندگان به محل نگهداری"

۲. برای "باز کردن بند و در آوردن آن"

هر دو عمل به طور سنتی توسط بردگان انجام می‌شد. حتی از شاگردان کاهنان نیز خواسته نشد که این وظیفه را انجام دهند. این اصطلاحی از درک یحیا در ارجحیت عیسی بود.

□ "او شما را با روح القدس و آتش تعمید خواهد داد" وجود تنها یک حرف اضافه و یک گزاره در متن یونانی "روح القدس" و "آتش" را به هم پیوند می‌دهد، که دلالت بر موازی بودن آنها دارد (اشعیا ۴:۴). چندین راه برای درک این عبارت وجود داشته است.

۱. در لوقا ۳:۱۷، آتش می‌تواند اشاره به دآوری داشته باشد، در حالیکه روح القدس اشاره به پاکسازی یا کمال دارد.

۲. هر دو اشاره به تجربه پنتیکاست در اعمال رسولان ۲ دارند

۳. یک تعمید دو منظوره: یکی برای فرد درستکار و دیگری برای گناهکار

۴. عیسی بعنوان منجی یا داور تعمید می‌دهد

۵. مرتبط با تغییر دین پیش از پنتطیکاست و رویدادهای مخصوص آن روز بوده است

از اول قرن‌های ۱۲:۱۳ اینگونه برداشت می‌شود که عیسی همان تعمید دهنده‌ایست که در روح القدس، همراه روح القدس و توسط روح القدس بوده است (مرقس ۱:۸؛ لوقا ۳:۱۶؛ یوحنا ۱:۳۳؛ اعمال رسولان ۲:۳۳).

موضوع خاص: تعمید روح

(Special Topic: Baptism Of The Spirit)

نخستین مرتبه که این عبارت بیان شده در ارتباط با بشارت یحیی تعمید دهنده است (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۱۱، انجیل مرقس ۱:۸، انجیل لوقا ۳:۱۶، انجیل یوحنا ۱:۳۳). این عبارت با "آتش" مرتبط است. تعمید عیسی با روح القدس و آتش، که دلالت بر فرایند پاکسازی و همچنین قدرت و اقتدار بخشیدن دارد.

مسیح آغازگر عصر جدید روح القدس است (مراجعه شود به یوئیل ۲:۲۸ الی ۳۲). تعمید او با "یا" در "یا" یا "بوسیله" روح القدس (پنتیکاست، مراجعه شود به اعمال رسولان ۱:۵، ۱:۲۱ الی ۴). بحثهای زیادی میان مذاهب در خصوص اینکه این امر بر چه رخدادی در تجربه مسیحی اشاره می‌کند، وجود دارد. برخی معتقدند این اشاره به تجربه اقتدار بخشیدن پس از رستگاری دارد، یعنی یک نوع برکت دوم. شخصا فکر می‌کنم این اشاره به تبدیل شدن به یک مسیحی دارد (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۱:۱۳، از دیدگاه الهیات این مترادف است با "متولد شدن در روح القدس" در انجیل یوحنا ۳:۵ الی ۶). من منکر پر از روح شدن و تکرار بعدی آن نیستم (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲:۴، ۴:۸ و ۳۱، افسسیان ۵:۱۸)، ولی معتقدم فقط یک تعمید معنوی در مسیح وجود دارد که در آن ایمان آورنده با مرگ عیسی و قیام او از مردگان شناسایی می‌شود (مراجعه شود به رومیان ۶:۳ الی ۴، افسسیان ۴:۵، کولسیان ۲:۱۲). این کار آغازین روح القدس در انجیل یوحنا ۱۶:۸ الی ۱۱ ترسیم شده است. آنچه من درک کرده‌ام، کارهای روح القدس عبارتند از:

۱. محکوم کردن گناه
 ۲. آشکار ساختن حقیقت در باره مسیح
 ۳. هدایت به سوی پذیرش خبر خوش
 ۴. تعمید در مسیح
 ۵. منع کردن مومن از تداوم گناه
 ۶. شکل بخشیدن به مسیح گونه بودن در ایمان آورنده
- به نظر می‌رسد که این عبارت برای دو مورد به کار رفته است:
۱. شروع کلیسای اقتدار بخشیده شده توسط روح القدس (اعمال رسولان ۱:۵)
 ۲. رستگاری اولیه ایمان آورندگانی که برای بشارت اقتدار داده شده‌اند (اول قرنیتیان ۱:۱۳)

۱۲:۳ "اما گاه را در آتشی خاموش نشدنی خواهد سوزاند" تصویری که عیسی برای توصیف داوری ابدی خدا به کار برد (اشعیا ۲۴:۶۶) همان جهنم (یا همان جهنم) Gehenna (انقباض "دره پسران هنوم"؛ به موضوع خاص: GEHENNA مراجعه کنید)، که زباله‌دانی واقع در جنوب اورشلیم بود (مرقس ۹:۴۸؛ متی ۱۸:۸؛ ۲۴:۴۱؛ یهودا ۷). یک خدای آتش و باروری کنعانی در جهنم پرستش می‌شد (فعالیتی به نام *Molech* معروف بود). این خدا در گذشته‌ی اسرائیل با قربانی کردن کودکان پرستیده میشد (لاویان ۱۸:۲۱؛ ۲۰:۲-۵؛ اول پادشاهان ۷:۱۱؛ دوم پادشاهان ۲۱:۶؛ ۲۳:۱۰). این جنبه از داوری ابدی برای خوانندگان امروزی تکان دهنده است، اما برای یهودیان قرن اول آشکار (آموزه خاخامانه) و گویا بود. عیسی به عنوان قاضی نیامد، بلکه همه کسانی که او را رد کنند، داوری خواهند شد (لوقا ۳: ۱۶-۱۷، یوحنا ۳: ۱۷-۲۱). یک پیشینه احتمالی عهد عتیق برای این استعاره، اشعیا ۳۴ بود که داوری خدا در مورد ادوم را توصیف کرد.

موضوع خاص: آتش (KB 92, BDB 77)

(Special Topic: Fire)

در کتاب مقدس، آتش هم مفهوم مثبت و هم مفهوم منفی دارد.

A. مثبت

۱. گرمی (مراجعه شود به اشعیا ۴۴: ۱۵، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۸)
۲. نور (مراجعه شود به اشعیا ۵۰: ۱۱، انجیل متی ۲۵: ۱ الی ۱۳)
۳. آشپزی (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲: ۸، اشعیا ۴۴: ۱۵ الی ۱۶، انجیل یوحنا ۲۱: ۹)
۴. پاک کننده (مراجعه شود به کتاب اعداد ۳۱: ۲۲ الی ۲۳، امثال ۱۷: ۳، اشعیا ۱: ۲۵، ۶: ۶ الی ۸، ارمیا ۶: ۲۹، ملاکی ۳: ۲ الی ۳)
۵. تقدس خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۱۷، کتاب خروج ۳: ۲، ۱۹: ۱۸، حزقیال ۱: ۲۷، عبرانیان ۱۲: ۲۹)
۶. رهبری خدا (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳: ۲۱، کتاب اعداد ۱۴: ۱۴، اول پادشاهان ۱۸: ۲۴)
۷. قدرت بخشیدن خدا (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۳)
۸. محافظت خدا (مراجعه شود به زکریا ۲: ۵)

B. منفی

۱. سوزاندن (مراجعه شود به یوشع ۶: ۲۴، ۸: ۸، ۱۱: ۱۱، انجیل متی ۲۲: ۷)
۲. نابود کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۹: ۲۴، لاویان ۱۰: ۱ الی ۲)
۳. خشم (مراجعه شود به کتاب اعداد ۲۱: ۲۸، اشعیا ۱۰: ۱۶، زکریا ۱۲: ۶)
۴. مجازات کردن (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳۸: ۲۴، لاویان ۲۰: ۱۴، ۲۱: ۹، یوشع ۷: ۱۵)
۵. نشانه های اسکاتولوژیک دروغین (مراجعه شود به مکاشفه ۱۳: ۱۳)

C. خشم خدا در برابر گناه اغلب به صورت تصویری از آتش بیان میشود

۱. خشم او میسوزاند (مراجعه شود به هوشع ۸: ۵، صنفیا ۳: ۸)
۲. او آتش فرو میریزد (مراجعه شود به نحمیا ۱: ۶)
۳. آتش ابدی (مراجعه شود به ارمیا ۱۵: ۱۴، ۱۷: ۴، انجیل متی ۲۵: ۴۱، یهودا آیه ۷)
۴. داوری اسکاتولوژیک (مراجعه شود به انجیل متی ۳: ۱۰، ۵: ۲۲، ۱۳: ۴۰، انجیل یوحنا ۱۵: ۶، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، دوم پطرس ۳: ۷ الی ۱۰، مکاشفه ۸: ۷، ۱۶: ۸، ۲۰: ۱۴ الی ۱۵)

D. آتش اغلب به عنوان تجلی خدا بیان میگردد

۱. کتاب پیدایش ۱۵: ۱۷
۲. کتاب خروج ۳: ۲
۳. کتاب خروج ۱۹: ۱۸
۴. مزامیر ۱۸: ۷ الی ۱۵، ۲۹: ۷
۵. حزقیال ۱: ۴ و ۲۷، ۱۰: ۲
۶. عبرانیان ۱: ۷، ۱۲: ۲۹

E. همانند بسیاری از استعاره ها در انجیل (یعنی خمیرمایه، شیر) آتش میتواند بسته به متن نعمت یا نفرین باشد.

موضوع خاص: داوری در عهد جدید

(SPECIAL TOPIC: JUDGMENT IN THE NT)

داوری قطعی است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲: ۳۶، عبرانیان ۹: ۲۷، دوم پطرس ۲: ۴ و ۹، ۳: ۷).

A. کسی که داوری میکند

۱. خدا است (مراجعه شود به رومیان ۲: ۲ الی ۳، ۱۴: ۱۰ و ۱۲، اول پطرس ۱: ۱۷، ۲: ۲۳، مکاشفه ۲: ۱۱ الی ۱۵)
۲. مسیح است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۹: ۳۹، انجیل متی ۱۶: ۲۷، ۲۵: ۳۱ الی ۴۶، اعمال رسولان ۱۰: ۴۲، ۱۷: ۳۱، دوم قرنتیان ۵: ۱۰، دوم تیموتائوس ۴: ۱)

۳. پدر از طریق پسر (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۵: ۲۲ الی ۲۷، اعمال رسولان ۱۷: ۳۱، رومیان ۲: ۱۶)
- داوری یک موضوع نامطبوع است، ولی یک موضوع تکراری در انجیل میباشد. بر اساس چندین حقیقت انجیلی است
۱. این یک جهان اخلاقی است که توسط یک خدای با اخلاق خلق شده است (هر چه بکاریم، همان را درو خواهیم کرد، مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۷)
 ۲. انسان گمراه و سقوط کرده است، ما شورش کردیم
 ۳. این جهانی نیست که خدا نیت آن را داشت
 ۴. همه مخلوقات آگاه (فرشتگان و انسانها) به خالق خود بابت نعمت زندگی حساب پس میدهند. ما خدمتگزار هستیم.
 ۵. ابدیت همیشه با اعمال و انتخابهای ما در زندگی تعیین میشود
- B. آیا مسیحیان باید یکدیگر را داوری کنند؟ به دو شیوه باید با این مسئله برخورد کرد
۱. به مومنین نصیحت میشود که بر یکدیگر داوری نکنند (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۱ الی ۵، انجیل لوقا ۶: ۳۷ و ۴۲، رومیان ۲: ۱ الی ۱۱، یعقوب ۴: ۱۱ الی ۱۲)
 ۲. به مومنین نصیحت میشود که رهبران را مورد ارزیابی قرار دهند (مراجعه شود به انجیل متی ۷: ۶ و ۱۵ الی ۱۶، اول قرنتیان ۱۴: ۲۹، اول تسالونیکیان ۵: ۲۱، اول تیموتائوس ۳: ۱ الی ۱۳، و اول یوحنا ۴: ۱ الی ۶)
- برخی شروط ممکن است برای داوری مناسب کمک کننده باشند
۱. ارزیابی باید با هدف تأیید کردن باشد (مراجعه شود به اول یوحنا ۴: ۱ - "آزمودن" با نگرش به سوی موافقت، موضوع خاص: آزمودن [peirazō and dokimazō] را مطالعه کنید)
 ۲. ارزیابی باید با فروتنی و مهربانی انجام شود (مراجعه شود به غلاطیان ۶: ۱)
 ۳. ارزیابی نباید بر اساس غرض ورزیهای شخصی باشد (مراجعه شود به رومیان ۱۴: ۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸: ۱ الی ۱۳، ۱۰: ۲۳ الی ۳۳)
 ۴. ارزیابی باید آن دسته از رهبران را شناسایی کند که کلیسا یا جامعه "تتواند از آنها انتقاد کند" (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳)

متن NASB (بروز شده): متی ۳: ۱۳-۱۷

۱۳ در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد. ۱۴ ولی یحیی سعی کرد مانع او شود، و گفت: "این منم که باید از تو تعمید بگیرم. چرا تو نزد من می‌آیی؟"

۱۵ اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام بشود، زیرا باید هرآنچه را که اراده خداست انجام دهیم.» پس یحیی راضی شد که او را تعمید دهد.

۱۶ پس از تعمید، در همان لحظه که عیسی از آب بیرون می‌آمد، آسمان باز شد و یحیی روح خدا را دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. ۱۷ آنگاه ندایی از آسمان در رسید که "این است پسر عزیز من، که از او خوشنودم."

۳: ۱۳ " در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد" اناجیل در ثبت تواریخ اولیه خدمت عیسی در جلیل و یهودیه با یکدیگر متفاوت هستند. به نظر می رسد که یک خدمت یهودیان اولیه و یک خدمت بعدی نیز وجود داشته، اما هر چهار گاهشماری انجیل باید هماهنگ شده باشند تا بتوانیم این دیدار اولیه یهودیان را درک کنیم (یوحنا ۲: ۱۳-۴: ۳).

چرایی تعمید عیسی همواره مورد توجه ایمانداران بوده زیرا تعمید یحیی تعمید توبه محسوب می‌گردد. عیسی نیازی به بخشش نداشت زیرا او بی‌گناه بود (یوحنا ۸: ۴۶؛ اعمال رسولان ۳: ۱۴؛ رومیان ۸: ۳؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱؛ عبرانیان ۴: ۱۵؛ ۷: ۲۶؛ اول پطرس ۲: ۲۲؛ اول یوحنا ۳: ۵). نظریه‌ها به شرح زیر بوده‌اند:

۱. نمادی بود برای ایمانداران تا پیروی کنند
۲. مشخصه‌ی وی با نیاز ایمانداران بود

۳. ملزومات و تجهیزات وی برای خدمت بود

۴. نماد او بعنوان امر توبه محسوب می‌گردید

۵. تأیید وی برای خدمت و پیام یحیی‌ای تعمیم دهنده بود

۶. نبوتی درباره مرگ، دفن و قیام او بود (رومیان ۴:۶؛ کولسیان ۲:۱۲)

به هر دلیلی، این لحظه تعیین کننده‌ای در زندگی عیسی بود. اگرچه به این معنا نیست که عیسی در این مرحله مسیح موعود گردید. این امر برای او اهمیت زیادی داشت.

۱۴:۳ "ولی یحیی سعی کرد مانع او شود" این جمله کامل نیست. بسیاری از مفسران بر آن بودند که بفهمند یحیی به چه دلیل بارها و بارها سعی در ممانعت وی از تعمیم داشت. در این مورد نظریه‌هایی وجود دارد که در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌کنیم:

۱. برخی اینگونه می‌بینند که یحیی از قبل درباره عیسی آگاهی داشت، اما این نکته با یوحنا ۱:۳۱، ۳۳ در تعارض است

۲. برخی اینگونه می‌بینند که یحیی عیسی را یهودی درستکاری می‌شناخت، اما وی را مسیح موعود قلمداد نمی‌کرد

۳. در فرهنگ خاور نزدیک امروزی فرد باید صداقت خود را سه بار به اثبات برساند.

۱۵:۳ "اما عیسی گفت" متی ۳:۱۴-۱۵ فقط در انجیل متی یافت می‌شود. این آیات اطلاعات کافی برای پاسخ کامل به سؤال مطرح شده در آیه ۱۴:۳ ارائه نمی‌دهد. با این حال، مسلم است که تعمیم هم برای عیسی و هم برای یحیی معنی داشت و اراده خدا برای زندگی هر دوی آنها بود.

۱۶:۳

NASB "عیسی بلافاصله از آب بیرون آمد"

NKJV "بلافاصله از آب به بیرون آمد"

NRSV, TEV "همان لحظه که عیسی از آب بیرون می‌آمد"

TEV "عیسی از آب به بیرون آمد"

NJB "او بلافاصله به بیرون از آب آمد"

Peshitta "او بلافاصله از آب بیرون رفت"

این آیه توسط کسانی استفاده شده است که از غوطه‌ور شدن روی آب به عنوان تنها شیوه تعمیم کتاب مقدس برای اثبات غوطه‌ور شدن عیسی استفاده می‌کنند. با اینحال، می‌توان فهمید که او در کنار ساحل از آب رفت (به کتاب مایکل مگیل، *New Testament TransLine*، ص ۹، #۳۵ و ۳۶ مراجعه کنید).

▣ "آسمان باز شد" این تصویر نمادین، نشانگر تأیید خداوند است (اشعیا ۲۲:۲۲؛ مکاشفه ۷:۳). فقط خداست که می‌تواند "آسمان" (در متن اصلی "بهشت" نوشته شده) را باز کند (ملاکی ۳:۱۰؛ مکاشفه ۴:۱؛ به موضوع خاص: بهشت مراجعه شود).

خداوند چشمان نابینا را باز می‌کند (متی ۹:۲۷-۳۱؛ ۱۲:۲۲-۲۳؛ ۲۰:۲۹-۳۴؛ همینطور به یادداشت اشعیا ۲۹:۱۸؛ ۳۵:۵؛ ۴۲:۷، ۱۶ مراجعه نمایید) و دعای ایمانداران را مستجاب نماید (متی ۷:۷، ۸).

مطمئناً این احتمال وجود دارد که چنین تصویرسازی از اشعیا ۶۴:۱ گرفته شده است.

▣ "و یحیی... دید" نسخه یونانی فقط "او" را ثبت کرده، که می‌تواند اشاره به یحیی یا عیسی داشته باشد. برخی نسخه‌های خطی یونانی (C, D, & 1) , (L, W)، برخی ترجمه‌های باستانی (Vulgate و Coptic) و نسخه‌های یونانی که توسط کلیساهای اولیه بکار برده می‌شدند (Irenaeus, Eusebius, Chrysostom, Jerome, and Augustine) بطور ضمنی اشاره می‌کنند که تنها عیسی بود که آمدن کبوتر را مشاهده کرد، زیرا در متن کلام نوشته شده "آسمان (بهشت) به روی او باز شد". با اینحال، کبوتر برای یحیی نشانه‌ای بود به مسیح موعود اشاره نماید (یوحنا ۱:۳۲).

▣ "روح خدا را دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت" این در هر چهار انجیل ثبت شده است (مرقس ۱:۱۰؛ لوقا ۳:۲۲؛ یوحنا ۱:۳۲). آیا آن واقعا کبوتر بود یا چیزی شبیه کبوتر بود؟ به این سؤال نمی‌توان به طور کامل پاسخ داد (لوقا ۳:۲۲). این آیه با اشعیا ۱۱:۲؛ ۴۲:۱؛ ۴۸:۱۶؛ ۶۱:۱ مرتبط است. شکل خاص روح به اندازه خود روح که بر عیسی فرود آمد مهم نیست. این امر بدین معنا نیست که روح القدس پیش از این همراه با عیسی نبوده، بلکه این یک گشایش ویژه از وظیفه مسیحایی او بود. در مورد منشاء و اهداف نمادسازی از کبوتر بسیار مورد بحث قرار گرفته است.

۱. این موضوع بر می‌گردد به کتاب پیدایش ۱، جایی که روح بر روی آب‌ها دمیده می‌شد
۲. این موضوع بر می‌گردد به کتاب پیدایش ۸، جایی که نوح کیبوتری را به بیرون از کشتی فرستاد
۳. رابی‌های یهود می‌گفتند که کیبوتر نماد اسرائیل بوده (مزمور ۶۸:۱۳؛ هوشع ۷:۱۱؛ ۱۱:۱۱؛ تلمود ۹۵ الف و R Ber. ۳۹؛ II Edras 5.26).
۴. تاسکر در کتاب *Tyndale New Testament Commentary Series* می‌گوید که کیبوتر اشاره به ملاطفت دارد، که می‌تواند با عبارت آتش در متی ۳:۱۱ در تناقض باشد (رومیان ۱۱:۲۲؛ متی ۱۱:۲۹؛ ۲۵:۴۰).

۱۷:۳ "ندایی از آسمان" این عبارت به دلایل متعددی قابل توجه است. در دوره بین انجیلی، زمانی که نبی واقعی وجود نداشت، رابی‌های یهودی می‌گفتند که خداوند انتخاب و تصمیمات خود را با استفاده از مفاهیم *bath kol* که صدایی از بهشت بود تأیید می‌کرد. همچنین، این صدا به شیوه‌ای که مختص فرهنگ آن زمان بود، نشانه‌ای از جانب خدا بود که این یهودیان قرن اول می‌توانستند آن را درک کنند (اعمال رسولان ۱۰:۹-۱۶؛ ۷:۹-۱۱؛ مکاشفه ۱:۱۰؛ ۴:۱؛ ۱۰:۸؛ ۱۱:۱۲). ظاهراً برای عیسی به همان اندازه که برای یحیی و احتمالاً برای جمعیتی که تعمید او را مشاهده می‌کردند، حائز اهمیت بود. ترکیبی از نقل قول "پسر من که از او خوشنود هستم" به جنبه‌ی سلطنتی مسیحایی از نسل داوود که مزمور ۷:۲ با داستان خدمتکار تحت رنج اشعیا ۴۲:۱ متصل است. در اینجا، در این نقل قول، مسیح به خدمتکار رنج کشیده اشعیا مرتبط است.

عبارت "پسر عزیز من" (همچنین به متی ۵:۱۷ توجه کنید) منشأ احتمالی عبارت "پسر خدا" است که در متی ۳:۴، ۶ یافت می‌شود. توجه به این نکته حائز اهمیت است که در مرقس ۱:۱۱ ترجمه شده "تو پسر عزیز من هستی"، که نشان می‌دهد پدر کلام خود را به عیسی هدایت می‌کند، در حالیکه در متی ۳، به گونه‌ای ترجمه شده که نشان می‌دهد خدا با یحیی و جمعیت حاضر صحبت کرده است. به **موضوع خاص: پسر خدا** مراجعه شود.

متی ۳: ۱۶-۱۷ شامل هر سه مورد تثلیث است. واژه "تثلیث" در کتاب مقدس نیست، اما این مفهوم مطمئناً در متن نهفته است. این واقعیت که کتاب مقدس بر یگانگی خدا تأکید می‌کند (توحید، تثنیه ۴:۶) باید با آسمانی بودن عیسی و شخصیت روح متعادل شود. یک ذات الهی و سه تجلی شخصی ازلی است. سه شخصیت آسمانی اغلب در متن کلام دیده می‌شوند (متی ۳:۱۶-۱۷؛ ۲۸:۱۹؛ اعمال رسولان ۲:۳۳-۳۴؛ رومیان ۸:۹-۱۰؛ اول قرنتیان ۱۲:۴-۶؛ دوم قرنتیان ۱:۲۱-۲۲؛ افسسیان ۳:۱-۱۴؛ ۴:۴-۶؛ تیتوس ۳:۴-۶؛ اول پطرس ۱:۲).

موضوع خاص: یکتاپرستی

SPECIAL TOPIC: MONOTHEISM

نوع بشر همیشه احساس می‌کرد که واقعیت بیش از دنیای فیزیکی است (این امر نشأت گرفته از رخدادهایی بود که خارج از کنترل انسان بودند مانند توفان‌ها، خسوف و کسوف؛ شهاب سنگ‌ها، رخدادهای جوی و آب و هوایی، و مرگ).

انسانشناسان به ما می‌گویند اشیایی در گورهای اولیه انسانها یافته‌اند که ظاهراً برای زندگی بعدی، که آن را در ادامه این زندگی تصور می‌کردند، بودند.

نخستین تمدن مکتوب، تمدن سومری است (در جنوب تیگرس، رودخانه فرات)، که حدود ۱۰۰۰۰ تا ۸۰۰۰ سال قبل میلاد مسیح شروع شد. آنها در اشعاری که می‌نوشتند، دیدگاه خود از خدایان و تعاملات با آنها را بیان می‌کردند. که بیشتر همانند انسانها بودند و ضعفهای آنها را داشتند. سنتهای آنها به مراتب قبل از اینکه نگاشته شوند، وجود داشته‌اند.

خداشناسی در این دوره تحول یافت

۱. همزادگرایی به
۲. چند خدایی به
۳. یک خدای برتر (دوالیسم)

مفهوم "یکتاپرستی" (فقط و فقط یک شخص، یک خدا بدون شریک)، نه فقط "خدای ارشد" در چند خدایی یا خدای نیکی در دوالیسم ایرانی (زرتشتی)، فقط برای اسرائیل است (ابراهیم و یعقوب، ۲۰۰۰ قبل میلاد). فقط یک استثنای نادر در مصر (آمنهوتپ چهارم، که به آخناتن هم معروف بود، ۱۳۶۷ تا ۱۳۵۰ یا ۱۳۸۶ تا ۱۳۶۱ قبل از میلاد، که آتن، خدای خورشید را به عنوان تنها خدا، پرستش می‌کرد). به *The Mind of Egypt* صفحات ۲۱۶ و ۲۱۷ مراجعه کنید.

این مفهوم در عبارات مختلف در عهد عتیق بیان شده است

۱. "هیچکس مانند یهوه یا الوهیم"، سفر خروج ۱۰:۸، ۱۴:۹، تثنیه ۲۶:۳۳، اول پادشاهان ۲۳:۸
۲. "هیچکس در کنارش نیست"، تثنیه ۳۵:۴ و ۳۹:۳۲، اول سموئیل ۲:۲، دوم سموئیل ۳۲:۲۲، اشعیا ۲۱:۴۵، ۶:۴۴ و ۸:۴۵، ۲۱ و ۴۵
۳. "یهوه تنهاست" تثنیه ۴:۶، رومیان ۳:۳۰، اول قرنتیان ۸:۴ و ۶، اول تیموتائوس ۵:۲، یعقوب ۱۹:۲
۴. "هیچکس مانند تو نیست" دوم سموئیل ۷:۲۲، ارمیا ۱۰:۶
۵. "تو تنها خدایی" مزمو ۱۰:۸۶، اشعیا ۳۷:۱۶
۶. "پیش از من خدایی مصور نشده، و پس از من نیز نخواهد بود."، اشعیا ۴۳:۱۰
۷. "غیر از من کسی نیست؛ من یهوه هستم و دیگری نیست؛" اشعیا ۴۵:۵ و ۶ و ۲۲
۸. "او منشا همه چیز است"، اشعیا ۴۵:۷
۹. "هیچ کس دیگری نیست، هیچ خدای دیگری نیست"، اشعیا ۴۵:۱۴ و ۱۸
۱۰. "هیچکس غیر از من نیست"، اشعیا ۴۵:۲۱
۱۱. "هیچ کس دیگری..... هیچکس مثل من نیست"، اشعیا ۹:۴۶

باید اذعان داشت که این دکترین قاطع به شیوه پیشرفته‌ای ظاهر شد. اظهارات اولیه را می‌توان به صورت "هنوته‌ایسم" یا یکتا شناسی عملی درک کرد (خدایان دیگری هم وجود دارند، یوشع ۱۵:۲۴، اول پادشاهان ۱۸:۲۱)، ولی فقط یک خدا برای ما وجود دارد (سفر خروج ۱۱:۱۵، ۲:۲۰ الی ۵، تثنیه ۷:۵، ۶:۴، ۱۴، ۱۷، ۱۰:۱۲، ۳۲، اول پادشاهان ۲۳:۸، مزمو ۱۸:۸۳، ۸:۸۶، ۱:۱۳۶ الی ۹).

متون اولیه که با مشخص کردن وحدانیت (یکتا شناسی فلسفی) شروع می‌شوند، ابتدایی هستند (سفر خروج ۱۰:۸، ۱۴:۹، ۲:۲۰ و ۳، تثنیه ۳۵:۴ و ۳۹، ۲۶:۳۳). ادعاهای کامل و قابل رقابت در اشعیا ۴۳ الی ۴۶ (۴۳:۱۰ و ۱۱، ۶:۴۴ و ۸، ۷:۴۵ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۲، ۵:۴۶ و ۹) دیده می‌شوند.

عهد عتیق خدایان ملتها را بی ارزش جلوه می‌دهد، به عنوان مثال

۱. مخلوقات انسانها - تثنیه ۲۸:۴، دوم پادشاهان ۱۸:۱۹، مزمو ۴:۱۱۵، اشعیا ۸:۱۵، ۱۳۵:۱۸ الی ۱۸، اشعیا ۸:۲، ۸:۱۷، ۱۷:۳۷، ۱۹:۴۰، ۴۱:۷ و ۲۴ و ۲۹، ۱۰:۴۴ و ۱۲، ۶:۴۶ و ۷، ارمیا ۳:۱۰ الی ۵، مکاشفه ۱۰:۹
 ۲. شیاطین - تثنیه ۱۷:۳۲، مزمو ۳۷:۱۰۶، اشعیا ۸:۱۹، ۳:۱۹، اول قرنتیان ۲۰:۱۰، مکاشفه ۲۰:۹
 ۳. پوچ، خالی - تثنیه ۳۲:۲۱، دوم پادشاهان ۱۵:۱۷، مزمو ۶:۳۱، اشعیا ۱۸:۲، ۲۹:۴۱، ارمیا ۵:۲، ۱۴:۲۲، ۱۰:۸، ۵:۲، ۱۹:۸
 ۴. خدایانی نیستند - تثنیه ۳۲:۲۱، دوم قرنتیان ۹:۱۳، اشعیا ۳۷:۱۹، ارمیا ۱۱:۲، ۷:۵، اول قرنتیان ۴:۸ و ۵، ۱۰:۲۰، مکاشفه ۲۰:۹
- عهد جدید در رومیان ۳:۳۰، اول قرنتیان ۸:۴ و ۶، افسسیان ۶:۴، اول تیموتائوس ۲:۵ و یعقوب ۱۹:۲ از تثنیه ۴:۶ الهام می‌گیرد. عیسی آن را در انجیل متی ۲۲:۳۶ و ۳۷، انجیل مرقس ۱۲:۲۹ و ۳۰، انجیل لوقا ۲۷:۱۰ به عنوان اولین فرمان نقل قول می‌کند. عهد عتیق و همچنین عهد جدید، واقعیت سایر موجودات معنوی را تصریح می‌کنند (شیاطین، فرشتگان) ولی فقط یک خالق یعنی خدا (یهوه، سفر پیدایش ۱:۱) را تأیید می‌کند.

وحدانیت انجیلی با این ویژگی‌ها مشخص می‌شود

۱. خدا تنها و منحصر به فرد است (هستی شناسی در نظر گرفته می‌شود، ولی مشخص مشخص نمی‌شود)
۲. خدا فرد است (رجوع شود به سفر پیدایش ۲۶:۱ و ۲۷:۸)
۳. خدا اخلاق است (رجوع شود به سفر خروج ۶:۳۴، ناحوم ۱۷:۹، مزمو ۸:۱۰۳ الی ۱۰)
۴. خدا انسان‌ها را در شکل خود ایجاد کرد (سفر پیدایش ۲۶:۱ و ۲۷) برای دوستی و رفاقت (یعنی شماره ۲). خدا حسود است (سفر خروج ۵:۲۰ و ۶)

در عهد جدید

۱. خدا دارای سه شکل ابدی است (به موضوع خاص: تثلیث مراجعه شود)
۲. خدا بطور کامل در عیسی ظاهر شد (رجوع شو به انجیل یوحنا ۱:۱ الی ۱۴، کولسیان ۱:۱۵ الی ۱۹، عبرانیان ۲:۱ و ۳)

برنامه ابدی خدا برای انسان فانی رستگار، قربانی کردن تنها پسر خود است (اشعیا ۵۳، انجیل مرقس ۴۵:۱۰، دوم قرنتیان ۲۱:۵، فیلیپیان ۲:۶ الی ۱۱، عبرانیان)

موضوع خاص: تثلیث

SPECIAL TOPIC: THE TRINITY

به فعالیت هر سه نفر در یک قالب متحدالشکل توجه کنید. کلمه "تثلیث" که نخستین بار توسط ترتولین ها به کار برده شد، یک کلمه انجیلی نیست، ولی مفهوم آن فراگیر است.

۱. انجیل

a. انجیل متی ۳:۱۶ و ۱۷، ۲۸:۱۹ (و بقیه بطور موازی)

b. انجیل یوحنا ۱۴:۲۶

۲. اعمال رسولان - اعمال رسولان ۲:۳۲ و ۳۳، ۳۸ و ۳۹

۳. پولس

a. رومیان ۱:۴ و ۵، ۵:۱ و ۵، ۸:۱ الی ۴، ۸:۱۰

b. اول قرنتیان ۲:۸ الی ۱۰، ۱۲:۴ الی ۶

c. دوم قرنتیان ۱:۲۱ و ۲۲، ۱۳:۱۴

d. غلاطیان ۴:۴ الی ۶

e. افسسیان ۱:۳ الی ۱۴، ۱۷، ۱۸:۲، ۳:۱۴ الی ۱۷، ۴:۴ الی ۶

f. اول تسالوکیان ۱:۲ الی ۵

g. دوم تسالوکیان ۲:۱۳

h. تیتوس ۳:۴ الی ۶

۴. پیتر - اول پطرس ۱:۲

۵. یهودا - ۲۰ الی ۲۱

چندگانگی خدا در عهد عتیق دیده می شود

۱. کاربرد به صورت جمع برای خدا

a. نام الوهیم (*Elohim*) جمع است (به موضوع خاص: اسامی الهی مراجعه کنید)، ولی وقتی در مورد خدا به کار می رود همیشه فعل به صورت مفرد است

b. "به ما" در سفر پیدایش: ۱:۲۶ و ۲۷، ۳:۲۲، ۱۱:۱۷

۲. "فرشته خدا" (به موضوع خاص: فرشته خدا مراجعه کنید) نماینده مرئی الهیات است

a. سفر پیدایش ۷:۱۶ الی ۱۳، ۱۱:۲۲ الی ۱۵، ۳۱:۱۱ و ۱۳، ۴۸:۱۵ و ۱۶

b. خروج ۳:۲ و ۴، ۱۳:۲۱، ۱۴:۱۹

c. داوران ۱:۲، ۶:۲۲ و ۳، ۱۳:۳ الی ۲۲

۳. خدا و روح القدس جدا هستند، سفر پیدایش ۱:۱ و ۲، مزامیر ۳۰:۱۰۴، اشعیا ۹:۶۳ الی ۱۱، حزقیال ۱۳:۳۷ و ۱۴

۴. خدا (یهوه) و مسیح (*Adon*) جدا هستند، مزامیر ۶:۴۵ و ۷، ۱۱۰:۱، زکریا ۲:۸ الی ۱۱، ۱۰:۹ الی ۱۲

۵. مسیح و روح القدس جدا هستند. زکریا ۱۰:۱۲

۶. هر سه در اشعیا ۱۶:۴۸ و ۱:۶۱ نام برده شده اند.

الهی بودن مسیح شخصیت روح القدس باعث مشکلاتی برای یکتاپرستان سختگیر و مومنین اولیه شد (به موضوع خاص: یکتاپرستان مراجعه شود)

۱. ترتولین - پسر را زیر دست پدر می دانستند
 ۲. اوریگن - ذات الهی پسر و روح القدس را پائینتر می دانستند
 ۳. آریوس - الهی بودن پسر و روح القدس را انکار می کردند
 ۴. یکتاپرستان - از لحاظ ترتیب زمانی مطرح شدن، به یک خدا در قالب پدر، پسر و روح القدس اعتقاد داشتند.
- تثلیث از لحاظ تاریخی یک فرمول بسط یافته است که توسط مطالب انجیلی مطرح شده است
۱. به طور کامل الهی بودن عیسی، برابر بودن با خدا در ۳۲۵ پس از میلاد توسط شورای نیکیا تصریح شد (رجوع شود به یوحنا ۱:۱، فیلیپیان ۲:۶، تیتوس ۲:۱۳)
 ۲. برابر بودن شخصیت و الهیت کامل روح القدس با پدر و پسر در سال ۳۸۱ پس از میلاد توسط شورای قسطنطنیه تصریح شد
 ۳. دکترین تثلیث سه گانه به طور کامل در اثر آگوستین بنام *De Trinitate* بیان شده است
- این واقعا یک راز است. ولی عهد عتیق یک ذات الهی را (یکتاپرستی) با سه شخصیت (پدر، پسر، روح القدس) تصریح می کند.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. یحیای تعمید دهنده برای شما یادآور کدام نبی عهد عتیق است؟
۲. توبه را تعریف کنید؟
۳. چرا متی عبارت "پادشاهی آسمان" را بکار بردند اما مرقس و لوقا از عبارت "پادشاهی خدا" استفاده نمودند؟
۴. اهمیت نقل قول آیه اشعیا ۴۰ در متی ۳:۳ چیست؟
۵. چرا رهبران دینی می خواستند تعمید بگیرند؟ تعمید در آن روزگاران نماد چه بود؟
۶. چرا تأکید پیام یحیای تعمید دهنده بر داوری بود و نه رستگاری؟
۷. چرا عیسی با توبه تعمید گرفت؟
۸. چرا سخن گفتن خداوند با خارج از آسمان حائز اهمیت است؟ دو منبع عهد عتیق را از نقل قول پدر ذکر و اهمیت آنها را توضیح دهید.

انجیل متی ۴

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
وسوسه عیسی	شیطان عیسی را وسوسه می کند	وسوسه عیسی	وسوسه عیسی	آزمایش در بیابان
۱۱ - ۱:۴	۱۱ - ۱:۴	۴ - ۱:۴	۳ - ۱:۴	۱۱ - ۱:۴
۴			۴:۴	۴
		۷ - ۵:۴	۶ - ۵:۴	
۶	۶	۶	۶	۶
		۱۱ - ۸:۴	۷:۴	۷
۱۰			۱۰:۴	
			۱۱:۴	
			۱۷ - ۱۵:۳	
شروع ماموریت در جلیل	عیسی ماموریت خود را در جلیل شروع می کند	شروع کار عیسی در جلیل	عیسی کار خود را آغاز می کند	بازگشت به جلیل
۱۶ - ۱۲:۴	۱۷ - ۱۲:۴	۱۷ - ۱۲:۴	۱۶ - ۱۲:۴	۱۷ - ۱۲:۴
(۱۶ - ۱۵)	(۱۶ - ۱۵)	(۱۶ - ۱۵)	(۱۶ - ۱۵)	(۱۶ - ۱۵)
۱۷:۴			۱۷:۴	
فراخوانی چهار ماهیگیر را فراخواند	چهار ماهیگیر بعنوان شاگرد فراخوانده شدند		عیسی چهار نفر ماهیگیر را فراخواند	چهار شاگرد اول فراخوانده شدند
۲۲ - ۱۸:۴	۲۲ - ۱۸:۴	۲۲ - ۱۸:۴	۲۰ - ۱۸:۴	۲۰ - ۱۸:۴
			۲۲ - ۲۱:۴	۲۲ - ۲۱:۴
خدمت به جماعتی بزرگ	عیسی تعداد زیادی را شفا داد		عیسی آموزش می داد، موعظه می کرد، و بیماران را شفا می داد	عیسی مژده ملکوت خدا را اعلام می کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا می بخشید
۲۵ - ۲۳:۴	۲۵ - ۲۳:۴	۲۵ - ۲۳:۴	۲۵ - ۲۳:۴	۲۵ - ۲۳:۴

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

A. بسیار حائز اهمیت است که بلافاصله پس از تأییدیه خداوند درباره فرزند بودن عیسی، روح القدس وی را بسوی بیابان "هدایت" می‌کند تا وی را وسوسه نماید (مرقص ۱: ۱۲). وسوسه بخشی از خواست خداوند برای فرزندش بود. وسوسه می‌تواند بعنوان وسوسه را می‌توان به عنوان اغوای یک میل خدادادی فراتر از مرزهای خدادادی تعریف کرد. وسوسه گناه نیست. این وسوسه از سوی خداوند بوجود آورده شده بود. ابلیس فقط مأمور آن بود (دوم پادشاهان ۲۲: ۱۳ - ۲۳؛ یعقوب ۱-۲؛ زکریا ۳). به موضوع خاص زیر، شیطان مراجعه نمایید.

موضوع خاص: شیطان

(Special Topic: Satan)

به دلایل متعددی این موضوع بسیار دشواری است.

۱. عهد عتیق به عنوان دشمن خوبی او را نشان نمی‌دهد، بلکه به عنوان بنده یهوه نشان می‌دهد (به *OT Theology*, A. B. Davidson). صفحات ۳۰۰-۳۰۶ مراجعه کنید)، که جایگزینی را به بشریت ارائه می‌دهد و همچنین انسان را به نادرستی متهم می‌کند. تنها یک خدا وجود دارد (به موضوع ویژه: یکتاپرستی مراجعه کنید)، یک قدرت، یک علت در عهد عتیق، یعنی یهوه (مراجعه کنید به اشعیا ۴۵: ۷؛ عاموس ۳: ۶).
 ۲. مفهوم دشمن شخصی شخصی خداوند در ادبیات بین فرهنگی (غیر کانونی) تحت تاثیر ادیان دوالیسم پارسی (زرتشتیان) توسعه یافت. این، به نوبه خود، به شدت تحت تاثیر یهودیت روحانیون و جامعه اسسن (به عنوان مثال، کتیبه بحرالمیت).
 ۳. عهد جدید تم‌های عهد عتیق را به شکل شگفت‌انگیزی، اما انتخابی، دسته بندی می‌کند. اگر کسی به مطالعه شر از دیدگاه الهیات کتاب مقدس (هر کتاب یا نویسنده یا زانر به طور جداگانه مورد مطالعه و تعریف قرار گیرد) توجه کند، دیدگاه‌های بسیار مختلفی از شر بدست می‌آید.
- با این حال، اگر کسی به مطالعه شر از رویکرد غیر کتاب مقدس یا کتاب مقدس ادیان جهانی یا ادیان شرقی توجه کند، در این صورت بیشتر توسعه عهد جدید در پیشگویی دوالیسم ایرانی و روح‌گرایی یونانی-رومی حاصل می‌شود.
- اگر کسی به طور پیش شرطی به اقتدار الهی کتاب مقدس متعهد باشد (همانطور که من هستم)، پس توسعه عهد جدید باید به عنوان معرفت مترقی شناخته شود. مسیحیان باید در برابر نفوذ فولکلور یهودی یا ادبیات غربی (دانت، میلتن) از این مفهوم بیشتر جبهه‌گیری کنند. مطمئناً رمز و راز و ابهام در این زمینه وحی است. خدا خواسته است که تمام جنبه‌های شر و پلیدی، منشاء آن (موضوع خاص: لوسیفر)، توسعه آن، و هدف آن را فاش نکند، اما او شکست خود را نشان داده است!
- در عهد عتیق اصطلاح "شیطان" یا "متهم کننده" (KB 1317, BDB 966) می‌تواند به سه گروه جداگانه مرتبط باشد.
۱. متهم کنندگان انسانی (به جز ۱ سموئیل ۲۹: ۴، دوم سموئیل ۱۹: ۲۲؛ اول پادشاهان ۱۱: ۱۴، ۲۳، ۲۵؛ مزمور ۱۰۹: ۶)
 ۲. فرشتگان متهم کننده (مراجعه شود به اعداد ۲۲: ۲۲ الی ۲۳؛ یعقوب ۱-۲؛ زکریا ۳: ۱)
 ۳. شیاطین متهم کننده (مراجعه شود به اول تواریخ ۲۱: ۱، اول پادشاهان ۲۲: ۲۱، زکریا ۲: ۱۳)
- تنها بعداً، در دوره مقدماتی، مار پیدایش ۳ به عنوان شیطان شناسایی شده است (مراجعه شود به کتاب خرد ۲: ۲۳ الی ۲۴؛ دوم انوش ۳: ۳۱، و حتی بعداً این تبدیل به گزینه روحانیون می‌شود) (مراجعه شود به Sot ۹ ب و سانه‌درین ۲۹ الف). "فرزندان خدا" در پیدایش ۶ تبدیل به فرشتگان در اول انوش ۵۴: ۶ می‌شوند. من این را ذکر می‌کنم، نه به دقت کلامی آن، بلکه برای نشان دادن توسعه آن. در عهد جدید، این کارهای عهد عتیق به شرارت فرشتگی و شخصیتی شیطان نسبت داده می‌شود (مراجعه شود به دوم قرنتیان به ۱۱: ۳؛ مکاشفه ۱۲: ۹).
- منشا شرارت شخصیت (بسته به دیدگاه شما) در عهد عتیق دشوار یا غیرممکن است. یکی از دلایل این امر، یکتاپرستی قوی اسرائیل است (به موضوع ویژه: یکتاپرستی مراجعه کنید؛ همچنین به اول پادشاهان ۲۲: ۲۰ الی ۲۲؛ جامعه ۷: ۱۴؛ اشعیا ۴۵: ۷، عاموس ۳: ۶ مراجعه کنید). همه علیت (مراجعه شود به اشعیا ۴۵: ۷؛ عاموس ۳: ۶) به یهوه نسبت داده میشوند تا یکتا بودن و اولویت او را نشان دهند (مراجعه شود به اشعیا ۴۳: ۱۱، ۴۴: ۶ و ۸ و ۲۴، ۴۵: ۵ الی ۶ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۲).

منابع اطلاعات احتمالی عبارتند از: (۱) یعقوب ۱ الی ۲، جایی که شیطان یکی از "پسران خدا" است (یعنی، فرشتگان)؛ یا (۲) اشعیا ۱۴ و حزقیال ۲۸، که در آن پادشاهان مغرور شرقی (بابل و تایلر) احتمالاً برای نشان دادن غرور شیطان به کار استفاده شده‌اند (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۳: ۶). من احساسات مختلفی در مورد این رویکرد دارم. حزقیال از استعاره‌های باغ عدن، نه تنها برای پادشاه تایلر به عنوان شیطان (مراجعه شود به حزقیال

۲۸: ۱۲ الی ۱۶) بلکه برای پادشاه مصر نیز به عنوان درخت آگاهی از خیر و شر (حزقیال ۳۱) استفاده می‌کند. با این حال، اشعیا ۱۴، به خصوص در آیات ۱۲ الی ۱۴، به نظر می‌رسد شورش فرشتگان را از روی غرور توصیف می‌کند. اگر خدا بخواهد ماهیت و منشا شیطان را به ما نشان دهد، این یک شیوه و مکان بسیار مبهم برای انجام آن است. ما باید علیه روند الهیات سیستماتیک در استفاده بخشهای کوچک و متضاد آیات مختلف، نویسندگان، کتاب ها و ژانرها و ترکیب آنها به عنوان قطعه یک پازل الهی محافظت کنیم.

من با Alfred Edersheim (*The Life and Times of Jesus the Messiah*)، جلد ۲، پیوست‌های XIII (صفحات ۷۴۸ الی ۷۶۳) و XVI (صفحات ۷۷۰ الی ۷۷۶) موافقم که روحانیون یهودی به شدت تحت تأثیر حدس و گمان دوالیسم پارسی و اهریمنی قرار گرفته‌اند. روحانیون منبع خوبی برای حقیقت در این زمینه نیستند. مسیح عمدتاً از آموزه‌های کنیسه در این حوزه دور می‌شود. من فکر می‌کنم که مفهوم دشمن قوی یهوه از دو خدای بزرگ دوالیسم ایرانی، اهریمن و اهورامزدا تشکیل شده است و سپس توسط روحانیون به دوالیسم یهوه و شیطان تبدیل شد.

یقیناً مکاشفه مترقیانه‌ای در عهد جدید در خصوص شخصیت پردازی پلیدی وجود دارد، اما نه به آن دقت روحانیون. مثال خوبی از این تفاوت "جنگ در بهشت" است. سقوط شیطان ضرورت منطقی است، اما مشخص نیست (نگاه کنید به موضوع ویژه: سقوط شیطان و فرشتگان او). حتی آنچه که داده می‌شود، در سبک آخرالزمانی ظاهر شده است (مراجعه شود به مکاشفه ۱۲: ۴ و ۷ و ۱۲ الی ۱۳). اگر چه شیطان از عیسی مسیح شکست خورده و به زمین فرستاده می‌شود، او همچنان به عنوان خادم یهوه عمل می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۴: ۱؛ انجیل لوقا ۲۲: ۳۱ الی ۳۲؛ اول قرنتیان ۵: ۵؛ اول تیموتائوس ۱: ۲۰).

ما باید کنجکاوبمان را در این زمینه محدود کنیم. یک نیروی شخصی از وسوسه و بدی وجود دارد، اما تنها یک خدا وجود دارد و ما هنوز در برابر انتخاب خود مسئول هستیم. یک جنگ معنوی وجود دارد، هم قبل و هم بعد از رستگاری. پیروزی فقط با خدای سه گانه حاصل می‌شود و دوام می‌آورد. پلیدی شکست می‌خورد و از بین می‌رود (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰: ۱۰)!

B. همچنین قابل توجه است که در این بخش، شناخت ساختاری عیسی و اسرائیل بسط یافته است. عیسی در این بخش بعنوان یه یک "اسرائیلی ایده‌آل" دیده شده که وظیفه‌ای را که قوم بنی اسرائیل اصالتاً باید انجام می‌داد، به سرانجام رسانده است (اشعیا ۴۱: ۸-۹؛ ۴۲: ۱، ۱۹؛ ۴۳: ۱۰). هر دو "پسر" نامیده شده‌اند (هوشع ۱: ۱۱). این امر برخی شبهاتی را که در اشعیا ۴۱: ۵۳ در ارتباط با تغییر کلمات از جمع به مفرد دیده می‌شود، برطرف نموده است (اشعیا ۵۲: ۱۳-۱۵ در نسخه LXX). مبحث اسرائیل/عیسی شبیه بحث آدم/عیسی بوده که در آیات رومیان ۵: ۱۲-۲۱؛ قرنتیان ۲۱: ۱۵-۲۱، ۲۲، ۴۵-۴۹؛ فیلیپیان ۲: ۶-۸ دیده می‌شود.

موضوع خاص: گونه‌شناسی

C. آیا واقعاً مسیح می‌توانست مرتکب گناه شود؟ حقیقتاً این رازی در دو ذات وجودی مسیح قلمداد می‌شود. وسوسه واقعی بود. عیسی، در ذات انسانی خود، می‌توانست خواست خدا را زیر پا بگذارد. این داستان نمایش عروسکی نبود. عیسی انسان راستینی بود که اثری از آثار بیرون رانده شدن از بهشت در او دیده نمی‌شود (عبرانیان ۴: ۱۵؛ ۷: ۲۶). بهمین دلیل شبیه آدم بود. ما همین طبیعت انسانی را در باغی می‌بینیم که عیسی سه بار برای مواردی بجز صلیب دعا می‌کند (متی ۲۶: ۳۶-۴۶؛ مرقس ۱۴: ۳۲-۴۲). این امر، جوهره هر یک از وسوسه‌های شیطان در متی ۴ است. چگونه عیسی از عطایای مسیحایی خود برای احیای نوع بشر استفاده خواهد کرد؟

D. عیسی باید بعدها درباره این تجربه با شاگردان خود صحبت کرده باشد، زیرا که در بیابان تنها بود. این امر بیانگر این مطلب است این بخش تنها درباره وسوسه عیسی با ما درس می‌دهد، بلکه در رویاروی با وسوسه‌هایی که ما نیز با آن‌ها مواجه هستیم، به ما کمک می‌کند.

E. باید به خاطر داشت که کتاب مقدس یک تاریخ غربی بر اساس علت و معلول نیست. تاریخ خاور نزدیک گزینشی است، اما نادرست نیست. اناجیل شرح حال نیستند، بلکه رساله‌های انجیلی هستند که برای گروه‌های مختلف مردم با هدف بشارت و شاگردی نوشته شده‌اند، نه فقط از دیدگاه یک کتاب تاریخ. غالباً نویسندگان انجیل مطالب را برای مقاصد الهیاتی و ادبی خود انتخاب، اقتباس و ترتیب می‌دهند (رجوع شود به کتاب *How to Read the Bible for All Its Worth* نوشته گوردون فی و داگلاس استوارت، صفحات ۹۴-۱۱۲، ۱۱۳-۱۱۴). چندین مورد خوب از تمایلات متی برای ساختار انجیل وی به تصویر کشیده شده است.

۱. وی آموزه‌های عیسی را در عین اینکه به معجزات و تمثیل‌های وی نیز می‌پردازد، در یک موعظه در کنار یکدیگر قرار می‌دهد (متی ۵-۷).

۲. وی برای موارد زیر، ساختار مبتنی بر اعداد بوجود آورده است (NIDOTTE، جلد ۳، صفحه ۶۵۷)

a. عدد سه

- (۱) سه وسوسه، متی ۱:۴-۱۱
- (۲) سه عمل پارسایی در یهودیت، متی ۶:۱-۱۸
- (۳) سه مورد شفا، ۸:۱-۱۵
- (۴) توصیه برای نترسیدن از "سه چیز"، متی ۱۰:۲۶، ۲۸، ۳۱
- (۵) سه روز، متی ۱۲:۴۰
- (۶) سه سوال، متی ۲۲:۱۵-۴۰
- (۷) سه دعای عیسی برای پدر در جُسیمانی، متی ۲۶:۳۹-۴۴
- (۸) سه روز برای بازسازی معبد، متی ۲۷:۴۰ (شماره ۵)
- (۹) سه روز زمان برای رستاخیز عیسی، متی ۲۷:۶۳ (شماره‌های ۵ و ۸)

b. عدد هفت

- (۱) ارواح شریر، متی ۱۲:۴۵
- (۲) هفت نان، متی ۱۵:۳۴، ۳۶
- (۳) هفت سبد، متی ۱۵:۳۷
- (۴) بخشش از یک برادر، متی ۱۸:۲۱، ۲۲ (هفت، هفتاد مرتبه هفت)
- (۵) هفت برادر، متی ۲۲:۲۵
- (۶) هفت مرتبه "واي"، متی ۲۳:۱۳، ۱۵، ۱۶، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹

انجیل مرقس (اولین انجیل مکتوب که توسط متی و لوقا مورد استفاده قرار گرفت) برای موارد ۲، ۳ و ۵ عدد هفت را ثبت کرده‌اند، که نشان می‌دهد این عدد برای متی ساختار منحصر بفردي نداشت. دشوار است که بدانیم این استفاده از اعداد بخشی از سنت بوده یا صرفاً تمایل متی به این اعداد و ساختار باعث بکار بردن این روش شده است. این بدان معنا نیست که رویدادهای انجیل و کلمات و عبارات آن ساخته و پرداخته ذهن نویسندگان آن است. تفاوت‌های موجود در انجیل وحی را انکار نمی‌کنند. بلکه اظهارات شاهدان عینی را تأیید می‌کند.

F. آیات موازی با وسوسه‌های عیسی را می‌توان در مرقس ۱:۱۲-۱۳ و لوقا ۴:۱-۱۳ مشاهده کرد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۱:۴-۴

آنگاه روح، عیسی را به بیابان هدایت کرد تا ابلیس وسوسه‌اش کند. ^۲عیسی پس از آنکه چهل شبانه‌روز را در روزه سپری کرد گرسنه شد. ^۳آنگاه وسوسه‌گر نزدش آمد و گفت: «اگر پسر خدایی، به این سنگها بگو نان شوند!» ^۴عیسی در پاسخ گفت: «نوشته شده است که: «انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر شود.»»

۱:۴ "آنگاه روح، عیسی را به بیابان هدایت کرد تا ابلیس وسوسه‌اش کند"

این آیه بسیار مهم است زیرا نشان می‌دهد که اراده خدا برای زندگی عیسی مواجهه با وسوسه بود (عبرانیان ۵:۸). این تجربه وسوسه به این موضوع مربوط می‌شود که عیسی چگونه از قدرت مسیحایی خود برای احیای نوع بشر استفاده می‌کند (استفاده از جملات شرطی نوع اول در متی ۴:۳، ۶).

موضوع خاص: اصطلاحات دستور زبان یونانی

SPECIAL TOPIC: GREEK GRAMMATICAL TERMS, VII

یونانی کوین (Koine Greek) که اغلب یونانی هلنی (Hellenistic Greek) هم گفته می‌شود، زبان متداول در منطقه مدیترانه بود که از زمان اسکندر کبیر (۳۳۶ تا ۳۲۳ قبل از میلاد) رایج شد و تا هشت صد سال (۳۰۰ قبل از میلاد تا ۵۰۰ بعد از میلاد) دوام یافت. این زبان صرفاً یک زبان ساده شده و کلاسیک یونانی نبود، بلکه از جهات مختلف حالت جدیدی از زبان یونانی بود که تبدیل به زبان دوم سرزمینهای باستانی خاور نزدیک و مدیترانه شده بود.

نسخه یونانی عهد جدید از برخی جهات منحصر به فرد است، زیرا نویسندگان آن به استثنای لوقا و نویسندگان عبری، زبان اولش احتمالاً آرامی بود. بنابراین نوشته‌های او تحت تأثیر کلمات و چارچوب ساختاری زبان آرامی بود. همچنین آنها Septuagint (ترجمه یونانی عهد عتیق) را می‌خواندند و از آن نقل قول می‌کردند که آن هم به زبان یونانی کوین نوشته شده بود. ولی Septuagint توسط اساتید یهودی که زبان مادری آنها یونانی نبود، نوشته شده بود.

این امر به ما یادآوری می‌کند که ما نمی‌توانیم عهد جدید را در قالب دستور زبانی درست ببینیم. منحصر به فرد است و وجوه اشتراک زیادی با (۱) Septuagint، (۲) نوشته‌های یهودی مانند نوشته‌های جوزفوس و (۳) پاپیروسی که در مصر یافت شد، دارد. پس چگونه می‌توانیم عهد جدید را از نظر دستور زبانی مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم؟

ویژگی‌های دستور زبانی یونانی کوین و عهد جدید روان هستند. از جهات بسیاری نوعی ساده‌سازی دستور زبان است. متن راهنمای اصلی ما می‌باشد. کلمات فقط در متون طولانی دارای معنی هستند، بنابراین ساختار دستور زبانی را فقط می‌توان در سایه (۱) شیوه نگارش یک نویسنده خاص، و (۲) یک متن خاص درک کرد.

زبان یونانی کوین اساساً یک زبان گفتاری بود. اغلب کلید تفسیر و ترجمه نوع و فرم کلمات و افعال هستند. در بیشتر عبارات اصلی فعل اول می‌آید تا برتری آن را نشان دهد. در تحلیل فعل در زبان یونانی باید به سه بخش اطلاعات توجه کرد: (۱) تأکید اولیه زمان فعل، لحن گفتار و حس گفتار (اصول صرف و نحو و تاریخ لغوی)، (۲) معنی اصلی یک فعل خاص (واژه نگاری)، و (۳) موضوع متن (هماهنگی قسمتهای مختلف متن).

۱. زمان فعل

a. زمان یا وضع فعل شامل رابطه افعال برای تکمیل یک عمل یا کامل نشدن یک عمل است. این اغلب "کامل" یا "ناکامل" گفته می‌شود.

i. فعل زمان کامل بر رخداد یک عمل تمرکز دارد. هیچ گونه اطلاعات بیشتری داده نمی‌شود به جز اینکه اتفاقی رخ داده است!

شروع، طول مدت یا دوام و پایان آن مشخص نمی‌شود.

ii. فعل زمان ناکامل بر تداوم فرایند یک عمل تمرکز دارد. می‌توان آن را در قالب یک حرکت خطی، مدت زمان سپری شده و پیشرفت

عمل توصیف کرد.

b. زمانهای افعال را می‌توان بر اساس اینکه نویسنده چگونه پیشرفت عمل را می‌بیند، طبقه‌بندی کرد

i. رخ داد (عمل انجام شد) = آنوریستی

ii. رخ داد و نتایج آن متوقف شد = کامل

iii. در زمان گذشته در حال انجام بود و خاتمه یافت، ولی نه در حال = ماضی بعید

iv. در حال وقوع است = زمان حال

v. در حال انجام بود = ناکامل

یک مثال صریح از اینکه چگونه این زمان‌ها به ترجمه و تفسیر کمک می‌کنند می‌تواند فعل "نجات دادن" (save) باشد. این در

چندین حالت زمانی مختلف استفاده شده است تا روند اجرا و نقطه اوج آن نشان داده شود.

a. آنوریست - "نجات داد" (رجوع شود به رومیان ۸:۲۴)

b. کامل - "نجات داده شد و نتیجه آن همچنان ادامه دارد" (رجوع شود به افسسیان ۵:۲ و ۸)

c. حال - "نجات داده می‌شود" (رجوع شود به اول قرنیتیان ۱۸:۱، ۲:۱۵)

d. آینده - "نجات داده خواهد شد" (رجوع شود به رومیان ۹:۵ و ۱۰:۹، ۱۰)

c. با تمرکز بر روی زمان فعل، مترجمین باید بدنبال دلیلی بگردند که چرا نویسنده اصلی یک زمان خاصی را برای بیان عبارت خویش

استفاده کرده است. زمان فعل "ریشه‌دار نکردن" آنوریستی بود. از آن می‌توان برای طیف وسیعی از شیوه‌هایی که متن باید تعیین

- کننده باشد، استفاده کرد. خیلی ساده، می گوید که اتفاقی رخ داده است. جنبه گذشته زمان صرفا به منظور این است که نشان دهند حالت باشد. اگر هر زمان دیگری استفاده شده بود، بر روی چیزی دقیقتر تاکید شده بود. ولی چه؟
- i. زمان کامل. از کامل شدن عملی با نتیجه مشخص صحبت می کند. در برخی شرایط، ترکیبی از زمان آنوریستی و زمان حال است. معمولا تمرکز بر روی نتایج حاصله و یا کامل شدن عمل است (مثال: افسسیان ۵: ۲ و ۸، "از راه ایمان نجات یافته اید")
 - ii. زمان ماضی بعید. این زمان همانند زمان کامل است با این تفاوت که نتیجه آن کامل شده است. مثال: انجیل یوحنا ۱۶: ۱۸ "پطرس پشت در ایستاد".
 - iii. زمان حال. این زمان از عملی ناقص و خاتمه نیافته صحبت می کند. تمرکز آن معمولا بر روی ادامه یک رخداد است. مثال: اول یوحنا ۳: ۹، "آن که در او می ماند گناه نمی کند". "آن که از خدا مولود شده است گناه نمی کند"
 - iv. زمان غیر کامل. در این زمان، رابطه با زمان حال مشابه رابطه میان زمان کامل و ماضی بعید است. زمان غیر کامل از کامل نشدن عملی در گذشته خبر می دهد. مثال: انجیل متی ۵: ۳ "مردمان اورشلیم و سراسر یهودیه و تمامی نواحی اطراف رود اردن، جملگی نزد او می رفتند" یا "پس همه مردم اورشلیم بیرون آمده و نزد او می رفتند".
 - v. زمان آینده. این زمان از عملی صحبت می کند که باید در یک مقطع زمانی در آینده رخ دهد. تمرکز آن بر روی احتمال وقوع آن است تا حتم بر وقوع آن. مثال: انجیل متی ۴: ۵ الی ۹، "خوشا به حال ... خواهد شد".

۲. لحن گفتار

- a. لحن یا صدای گفتار از رابطه میان عمل فعل و موضوع سخن می گوید.
- b. لحن فعال یک شیوه معمولی، قابل انتظار، غیر تاکیدی برای بیان موضوعی است که عمل فعل بر روی آن انجام می گیرد.
- c. لحن مجهول یعنی موضوع عمل فعل را که توسط یک عامل خارجی انجام شده، دریافت می کند. عامل خارجی که عمل را ایجاد می کند در نسخه یونانی عهد جدید با حروف اضافه و حالات مختلف نشان داده اند.
 - i. عامل مستقیم فردی توسط *hupo* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۲۲: ۱، اعمال رسولان ۳۰: ۲۲)
 - ii. یک عامل فردی واسطه توسط *dia* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۲۲: ۱)
 - iii. یک عامل غیر فردی توسط *en* با حالت موردی
 - iv. گاهی اوقات یک عامل فردی یا غیر فردی و توسط مفعول عنه به تنهایی
- d. لحن متوسط یعنی موضوع عمل فعل را ایجاد می کند و همچنین به صورت مستقیم با عمل فعل در ارتباط است. این حالت اغلب لحن بلند با اهداف شخصی گفته می شود. این ساختار به شیوه ای تاکید بر موضوع جمله یا عبارت دارد. این ساختار در زبان انگلیسی وجود ندارد. احتمالات زیادی برای معانی و ترجمه آن از زبان یونانی وجود دارد. برخی مثالهای این حالت به شرح زیر هستند:
 - i. انعکاسی - عمل مستقیم موضوع بر روی خودش. مثال: انجیل متی ۵: ۲۷، "خود را حلق آویز کرد"
 - ii. شدید - موضوع عملی را برای خودش ایجاد می کند. مثال: دوم قرنتیان ۱۴: ۱۱، "شیطان نیز خود را به شکل فرشته نور درمی آورد"
 - iii. متقابل - عمل متقابل دو موضوع. مثال: انجیل متی ۴: ۲۶، "شور کردند"

۳. حس گفتار (یا "حالت")

- a. در یونانی کوبین چهار نوع حالت وجود دارد. آنها، حداقل از دیدگاه شخصی نویسنده، دلالت بر رابطه فعل با واقعیت دارند. حالتها به دو گروه کلی تقسیم می شوند: آنها که بر واقعیت دلالت دارند (دلالت کننده) و آنها که بطور بالقوه دلالت می کنند (وجه شرطی، دستوری و آرزویی).
- b. حالت دلالت کننده حالت معمولی برای بیان عملی است که رخ داده است و یا در حال وقوع است، حداقل از دیدگاه نویسنده. اینها حالتی در دستور زبان یونانی هستند که زمان مشخصی را بیان می کنند، و حتی در اینجا این یک جنبه ثانویه است.
- c. حالت وجه شرطی احتمال وقوع عمل در آینده است. چیزی که هنوز اتفاق نیافتاده است، ولی احتمال وقوع آن می رود. این زمان وجه اشتراک زیادی با آینده دلالت کننده دارد. تفاوت در این است که وجه شرطی تردیدی را نشان می دهد. در انگلیسی این حالت معمولا با *may*، *would*، *could* و یا *might* بیان می شود.

- d. حالت آرزو، آرزویی را که از نظر تئوری وقوع آن ممکن است را بیان می‌دارد. یک گام جلوتر از واقعیت نسبت به وجه شرطی در نظر گرفته شد. حالت آرزویی احتمال وقوع را تحت شرایط خاصی بیان می‌دارد. حالت آرزویی در عهد جدید به ندرت استفاده شده است. بیشترین کاربرد آن توسط پولس در جمله معروف او است: "شاید که هرگز نباشد" (انجیل نسخه شاه جیمز، "خدا منع می‌کند")، پانزده مرتبه استفاده شده است (رجوع شود به رومیان ۴: ۳ و ۶ و ۳۱، ۲: ۶ و ۱۵، ۷: ۷ و ۱۳، ۹: ۱۴، ۱۱: ۱ و ۱۱، اول قرنتیان ۱۵: ۶، غلاطیان ۲: ۱۷، ۳: ۲۱، ۶: ۱۴)
- e. حالت دلالت کننده بر فرمانی که احتمالش هست، تاکید می‌کند، ولی تاکید بر روی قصد گوینده است. فقط احتمال قابل نقض و مشروط، انتخاب دیگر است. یک کاربرد دلالت کننده خاص در درخواست دعای شخص ثالث هم هست. این دستورات فقط در زمان آئوریستی در عهد جدید هستند.
- f. برخی دستورات گرامری ضمایر مفعولی را به عنوان نوع دیگری از حالت طبقه‌بندی می‌کنند. آنها در عهد جدید یونانی بسیار متداول هستند، معمولاً به عنوان صفت شفاهی تعریف می‌شوند. تنوع زیادی در ترجمه صفات مفعولی وجود دارد. آنها در ترکیب با فعل اصلی که به آن مرتبط هستند ترجمه می‌شوند. احتمال تنوع در ترجمه صفت مفعولی بسیار زیاد است. بهترین کار این است که به ترجمه‌های مختلف مراجعه کرد. *The Bible in Twenty Six Translations* از انتشارات بیبر کمک زیادی می‌کند.
- g. زمان آئوریست دلالت کننده فعال یک شیوه معمولی و بدون نشان برای ثبت یک رخداد است. سایر زمانها، لحن یا حالت یک اهمیت تفسیری خاصی دارند که نویسندگان اصلی قصد داشته تا بدان طریق ارتباط برقرار کند.
۴. برای کسی که با زبان یونانی آشنایی نداشته باشد، مطالعات ذیل کمک کرده و اطلاعات مورد نیاز را ارائه می‌کنند:
- a. باربارا و تیموتی فرایبرگ. *Analytical Greek New Testament*. انتشارات بیبر، سال ۱۹۸۸
- b. آلفرد مارشال. *Interlinear Greek-English New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۷۶
- c. ویلیام دی. ماونس. *The Analytical Lexicon to the Greek New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۹۳
- d. ری سامرز. *Essentials of New Testament Greek*. انتشارات برادمن، سال ۱۹۵۰
- e. دروس مکاتباتی زبان یونانی کوین که دارای تأیید آکادمیک می‌باشند نیز توسط Moody Bible Institute در شیکاگو ایلینویز قابل دسترسی است.
۵. اسم
- a. از نظر دستور زبان، اسمها بر اساس موردی طبقه‌بندی می‌شوند، یعنی بر اساس یک اسم که رابطه آن با فعل و سایر اجزا جمله را نشان می‌دهد، طبقه‌بندی می‌شوند. در زبان یونانی کوین، بسیار از عملکردهای مورد دلالت بر ضمایر مفعولی دارند. از آنجا که حالت موردی می‌تواند روابط مختلفی را شناسایی کند، از ضمیر مفعولی برای بسط آن استفاده می‌شود تا تفکیک سازی بهتر این اعمال انجام شود.
- b. مورد در دستور زبان یونانی به هشت گروه زیر تقسیم می‌شود:
- i. حالت فاعلی برای نامگذاری استفاده می‌شد و معمولاً موضوع جمله یا عبارت بود. همچنین برای اسمهای پیش فرض و صفت با متصل کردن به افعال "بودن" یا "شدن" استفاده می‌شد.
- ii. حالت مضاف الیه برای توصیف کردن استفاده می‌شد و معمولاً یک صفت یا کیفیتی که با آن در ارتباط بود، به کلمه اطلاق می‌شد. این به سوال "چه نوعی" پاسخ می‌دهد. در زبان انگلیسی با حرف اضافه of این حالت توصیف می‌شود.
- iii. حالت مفعول عنه به همان شیوه صرف شده برای مضاف الیه استفاده می‌شد، ولی برای توصیف جداسازی به کار می‌رفت. معمولاً برای بیان جدا شدن از یک نقطه در زمان، مکان، مبدأ، منشا یا درجه استفاده می‌شد. در زبان انگلیسی این حالت با حرف اضافه "از" (*from*) بیان می‌شود.
- iv. حالت مفعولی برای توصیف نفع شخصی استفاده می‌شد. می‌توانست به جنبه مثبت یا منفی دلالت کند. اغلب مفعول غیر مستقیم بود. اغلب در زبان انگلیسی با حرف اضافه "به" (*to*) بیان می‌شد.
- v. حالت مکانی مشابه فرم صرفی حالت مفعولی است، ولی موقعیت یا مکان را در فضا، زمان یا محدودیت‌های منطقی بیان می‌کرد.

- این معمولا در زبان انگلیسی با یکی از حروف اضافه "در، آن، روی، میان، در طول، توسط، و باضافه" بیان می‌شود.
- vi. حالت‌یابی مشابه همان حالت صرف حالت مفعولی و حالت مکانی است. از آن برای بیان ابزار یا پیوستگی استفاده می‌شد. اغلب در زبان انگلیسی با "بوسیله" یا "با" بیان می‌شد.
- vii. حالت مفعولی اتهامی برای توصیف جمع‌بندی یک عمل استفاده می‌شد. این حالت محدودیت را بیان می‌کرد. استفاده اصلی آن برای مفعول بیواسطه بود. این حالت به سوال "چه اندازه" یا "تا چه حد" پاسخ می‌دهد.
- viii. حالت آوایی برای بیان مستقیم استفاده می‌شد.

۶. حروف ربط

- a. یونانی زبان بسیار دقیقی است زیرا کلمات ربط بسیار زیادی دارد. آنها افکار (عبارات، جملات و پاراگرافها) را به یکدیگر متصل می‌سازند. آنها بسیار متداول هستند بطوری که بودن آنها اغلب اهمیت خاصی دارد. در حقیقت، این حروف ربط مشخص کننده مسیر فکری نویسنده هستند. اغلب آنها در تعیین اینکه گوینده دقیقا چه چیزی می‌خواهد بگوید بسیار مهم هستند.
- b. در اینجا فهرستی از برخی حروف ربط و معنی آنها را ارائه می‌کنم (این اطلاعات بیشتر از *A Manual Grammar of the Greek New Testament* اثر H. E. Dana and Julius K. Mantey گردآوری شده‌اند).

i. حروف ربط زمانی

۱. *epei, epeidē, hopote, hōs, hote, hotan* (موضوع) - "وقتی که"
۲. *heōs* "در حالی که"
۳. *hotan, epan* (موضوع) - "هر وقت"
۴. *heōs, achri, mechri* (موضوع) - "تا وقتی که"
۵. *priv* (مصدر) - "قبل از"
۶. *Hōs* - "از وقتی که"، "وقتی که"، "از"

ii. حروف ربط منطقی

۱. هدف

- a. *hina, hopōs, hōs* - به منظور، "که"
 - b. *hōste* (مصدر مفعولی) - "که"
 - c. *Pros* (مصدر مفعولی) یا *eis* (مصدر مفعولی) - "که"
۲. نتیجه (ارتباط نزدیکی میان حالات دستوری هدف و نتیجه وجود دارد)
- a. *hōste* (مصدر، این متداولترین است) - "به منظور اینکه"، "بنابراین"
 - b. *hiva* (موضوع) - "تا"
 - c. *Ara* - "بنابراین"

۳. دلیل یا سبب

- a. *gar* (سبب/تاثیر یا دلیل/جمع بندی) - "برای"، "زیرا"
- b. *dioti, hotiy* - "از"
- c. *dia* (با حالت مفعولی) و (با حالت مفصل انتزاعی) - "زیرا"

۴. استنتاج

- a. *ara, poinun, hōste* - "بنابراین"
- b. *dio* (قویترین حرف ربط استنتاجی) - "به چه حسابی"، "بر چه اساسی"، "بنابراین"، "به چه دلیل"
- c. *oun* - "بنابراین"، "در نتیجه"، "بدنبال آن"
- d. *Toinoun* - "متعاقبا"

۵. حرف نقض یا مخالف

- a. *Alla* (قویترین حرف نقض) - "ولی"، "بجز"
- b. *De* - "ولی"، "اما"، "با این حال"، "به عبارت دیگر"
- c. *kai* - "اما"
- d. *mentoi, oun* - "معهدا"
- e. *plēn* - "با این وجود"
- f. *oun* - "معهدا"

۶. مقایسه

- a. *hōs, kathōs* - (معرفی جمله مقایسه‌ای)
- b. *kata* - (در ترکیب، *kathosper, kathaper, katho*)
- c. *hosos* - (در عبرانیان)
- d. *ē* - "از"
- e. توالی یا سری
- f. *de* - "و"، "حالا"
- g. *kai* - "و"
- h. *tei* - "و"
- i. *hina, oun* - "که"
- j. *oun* - "بعد" (در انجیل یوحنا)

c. کاربردهای تاکیدی

- i. *Alla* - "قطعیت"، "اری"، "در حقیقت"
- ii. *ara* - "در واقع"، "یقینا"، "واقعا"
- iii. *gar* - "اما واقعا"، "یقینا حتما"
- iv. *de* - در واقع
- v. *ean* - "حتی"
- vi. *kai* - "حتی"، "در واقع"، "واقعا"
- vii. *mentoi* - "در واقع"
- viii. *oun* - "واقعا"، "با تمام قوا"

۷. جملات شرطی

- a. یک جمله شرطی جمله‌ای است که شامل یک یا چند شرط باشد. این ساختار دستور زبانی به تفسیر جمله کمک می‌کند زیرا شرایط یا دلایلی را ارائه می‌دهد یا عواملی را نشان می‌دهد که چرا عمل فعل اصلی انجام شده یا انجام نشده است. چهار نوع جمله شرطی وجود داشتند. آنها از آن که تصور می‌شود از دیدگاه نگارنده یا برای منظورش درست بودند شروع می‌شود و تا اینکه فقط یک آرزو بود ختم می‌شوند.
- b. جمله شرطی نوع اول برای بیان عمل یا حضوری استفاده می‌شود که از دیدگاه نگارنده و یا به خاطر منظورش تصور می‌شود درست باشد، حتی در صورتیکه "اگر" در جمله به کار رفته باشد. در بسیاری از جملات می‌توان آن را "از آنجا که" ترجمه کرد (رجوع شود به انجیل متی ۴:۳، رومیان ۸:۳۱). با این حال، این بدین معنی نیست که تمامی جملات شرطی نوع اول در واقعیت درست هستند. اغلب از آنها برای ایجاد یک نکته در بحث و یا مشخص کردن یک اشتباه استفاده می‌شود (رجوع شود به انجیل متی ۲۷:۱۲).
- c. به حالت جملات نوع دوم شرطی اغلب "برخلاف واقعیت" گفته می‌شود. بیان‌کننده چیزی است که خلاف واقعیت است و برای

ایجاد یک نکته استفاده می‌شود. مثالها:

i. "اگر این مرد برآستی پیامبر بود، می‌دانست این زن که لمسش می‌کند کیست و چگونه زنی است - می‌دانست که بدکاره است" (انجیل لوقا ۳۹:۷)

ii. "اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید، چرا که او درباره من نوشته است" (انجیل یوحنا ۴۶:۵).

iii. "اگر همچنان در پی خشنودی مردم بودم، خادم مسیح نمی‌بودم" (غلاطیان ۱:۱۰)

d. حالت سوم از احتمال وقوع عملی در آینده صحبت می‌کند. اغلب احتمال وقوع عملی را تصور می‌کند. معمولا بر یک احتمال دلالت دارد. عمل فعل اصلی احتمال عمل در "اگر" است. مثالهای این حالت: اول یوحنا ۶:۱ الی ۱۰، ۲:۴ و ۶ و ۹ و ۱۵ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۴ و ۲۹، ۳:۲۱، ۴:۲۰، ۵:۱۴ و ۱۶.

e. حالت چهارم شرط، دورترین حالت احتمال است. این حالت به ندرت در عهد جدید به کار رفته است. در واقع، هیچ جمله شرطی نوع چارمی که در آن هر دو حالت شرط در آن قرار بگیرند، کامل نمی‌شوند. به عنوان مثال جمله شرطی چهارم در اول پطرس ۳:۱۴ دیده می‌شود. مثال جمله شرطی نوع چارم تقریبا جمله جمع‌بندی در اعمال رسولان ۸:۲۱ می‌باشد.

۸. ممانعت‌ها

a. زمان حال امری با پسوند ME اغلب (ولی نه انحصارا) تاکید بر متوقف کردن عملی را دارد که در حال حاضر در حال انجام است. برخی مثالها: "بر زمین گنج می‌اندوزید" انجیل متی ۱۹:۶، "نگران زندگی خود نباشید" (انجیل متی ۲۵:۶)، "اعضای بدن خود را تسلیم گناه نکنید تا ابزار شرارت باشند" (رومان ۱۳:۶)، "روح قدوس خدا را که بدان برای روز رهایی مهر شده‌اید، غمگین مسازید" (افسسیان ۴:۳۰)، "مست شراب مشوید" (افسسیان ۵:۱۸).

b. وجه شرطی آنوریستی با پسوند ME تاکید بر "عملی را حتی شروع یا آغاز نکن" دارد. برخی مثالها: "گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات و نوشته‌های پیامبران را نسخ کنم" (انجیل متی ۱۷:۵)، "پس نگران نباشید و نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم و یا چه بپوشیم" (انجیل متی ۳۱:۶)، "از شهادت بر خداوند ما عار مدار" (دوم تیموتائوس ۸:۱).

c. منفی مضاعف با حالت وجه شرطی نفی کاملا محرز است. "هرگز، نه هرگز"، یا "تحت هیچ شرایطی نه". برخی مثالها: "مرگ را تا به ابد نخواهد دید" (انجیل یوحنا ۵۱:۸)، "تا ابد گوشت نخواهم خورد" (اول قرنطیان ۱۳:۸).

۹. حرف تعریف

a. در یونانی کوین حرف تعریف مطلق "the" کاربردی دقیقا مشابه انگلیسی دارد. کاربرد اصلی آن به عنوان یک نشانگر است که توجه به یک کلمه، اسم یا عبارت جلب شود. کاربرد آن میان نویسندگان عهد عتیق متفاوت است. حرف تعریف مطلق می‌تواند کاربردهای زیر را داشته باشد

i. به عنوان تضاد روش برای نشان دادن ضمیر

ii. به عنوان نشان برای اشاره کردن که موضوع یا فردی که قبلا معرفی شده

iii. شیوه‌ای برای شناسایی موضوع در یک جمله با فعل ربط. مثالها: "خدا روح است" (انجیل یوحنا ۴:۲۴)، "خدا نور است" (اول یوحنا ۵:۱)، "خدا محبت است" (اول یوحنا ۴:۸ و ۱۶)

b. یونانی کوین حرف تعریف نامعین همانند "a" یا "an" نداشت. عدم وجود حرف تعیین مطلق به یکی از معانی زیر می‌تواند باشد:

i. تمرکز بر روی مشخصه یا کیفیت چیزی

ii. تمرکز بر روی طبقه‌بندی چیزی

c. نویسندگان عهد جدید از روشهای کاملا متنوعی برای استفاده از حرف تعریف استفاده کرده‌اند.

۱۰. راه‌های نشان دادن تاکید در عهد عتیق یونانی

a. در عهد جدید تکنیک‌های به کار رفته برای نشان دادن تاکید میان نگارندگان کاملا متفاوت است. رسمی‌ترین و ثابت‌ترین قدم‌ترین نویسندگان لوقا و نویسندگان عبرانیان بودند.

b. پیشتر گفتیم که آئوریست دلالت کننده فعال یک روش استاندارد برای تاکید است، ولی زمان، لحن و حالت اهمیت تفسیری دارند.

این دلالت بر این ندارد که آتوریست دلالت کننده فعال اغلب برای مفاهیم دستور زبانی مهمی بکار نمی‌رفت. (مثال: در رومیان ۶:۱۰ دو مرتبه تکرار شده)

c. ترتیب کلمه در یونانی کوین

i. زبان یونانی کوین زبان متفاوتی است که به ترتیب کلمات مانند زبان انگلیسی وابسته نیست. در نتیجه، نویسنده می‌تواند از ترتیبی که انتظار می‌رود برای نشان دادن موارد زیر استفاده کند

۱. آنچه که نگارنده می‌خواست به خواننده تاکید کند

۲. آنچه که نگارنده تصور می‌کرد برای خواننده حیرت‌انگیز باشد

۳. آنچه نگارنده عمیقاً بدان فکر می‌کرد

ii. هنوز ترتیب درست کلمات در ادبیات یونانی معضلی است. با این حال، ترتیبی که تصور می‌شود درست باشد، به شرح زیر است

۱. برای وصل کردن افعال

a. فعل

b. فاعل

c. متمم

۲. برای افعال متعدی

a. فعل

b. فاعل

c. مفعول

d. مفعول با واسطه

e. حرف اضافه

۳. برای عبارات اسمی

a. اسم

b. تعدیل کننده

c. حرف اضافه

iii. ترتیب کلمات می‌تواند یک نکته بیش از حد مهم در ترجمه و تفسیر باشد. مثالها:

۱. "دست رفاقت به من و برنابا دادند." عبارت "دست رفاقت" در متن اصلی و انگلیسی جدا شده و در ابتدای جمله آمده تا اهمیت آن نشان داده شود (غلاطیان ۲:۹).

۲. "با مسیح" در اول جمله آمده. مرگ او در وسط (غلاطیان ۲:۲۰).

۳. "بارها و از راه‌های گوناگون" (عبرانیان ۱:۱) در اول جمله قرار گرفته است. این شیوه‌ای است که خدا خودش را نشان داد که متناقض است، نه واقعیت مکاشفه.

d. معمولاً مقداری تاکید نشان داده می‌شود توسط:

i. تکرار ضمیری که قبلاً در حالت تعریف فعل معرفی شده است. مثال: "من هر روزه تا پایان این عصر با شما هستم!" (انجیل متی ۲۸:۲۰)

ii. نبود حرف ربطی که باید باشد، یا سایر اضافاتی که میان کلمات، عبارات یا جملات باید باشند. به این حالت غیر مرتبط گفته می‌شود. انتظار یک رابط می‌رفت، بنابراین نبود آن جلب توجه می‌کند. مثالها:

۱. سعادت جاویدان، انجیل متی ۵:۳ (تاکید در لیست)

۲. انجیل یوحنا ۱:۱۴ (موضوع جدید)

۳. رومیان ۹:۱ (بخش جدید)

۴. دوم قرتیان ۲۰:۱۲ (تاکید در لیست)
- iii. تکرار کلمات یا عبارات حاضر در یک متن مشخص. مثالها: "فیض پر جلال او ستوده شود" (افسیان ۶:۱ و ۱۲ و ۱۴). از این عبارت استفاده شده تا نقش هر فرد در تثلیث نشان داده شود.
- iv. استفاده از یک کلمه (صدا) یا اصطلاح برای بازی میان کلمات
۱. Euphemisms - کلمات با فاعل‌های تابورا جایگزین می‌کند مانند "خواب" برای مرگ (انجیل یوحنا ۱۱:۱۱ الی ۱۴) یا "پا" برای اندام تناسلی مرد (روت ۷:۳ و ۸، اول سموئیل ۳:۲۴)
۲. بیان غیر مستقیم - نام خدا را با کلمات دیگر جایگزین می‌کند، مانند "پادشاهی بهشت" (انجیل متی ۲:۳) یا "صدایی از بهشت" (انجیل متی ۱۷:۳)
۳. حالات سخن گفتن
- a. اغراق غیر ممکن (انجیل متی ۹:۳، ۲۹:۵ و ۳۰، ۲۴:۱۹)
- b. اظهارات زیادی ملایم (انجیل متی ۵:۳، اعمال رسولان ۳۶:۲)
- c. تجسم شخصیت (اول قرتیان ۵۵:۱۵)
- d. وارونه گویی (غلاطیان ۱۲:۵)
- e. شعر (فیلیپیان ۶:۲ الی ۱۱)
- f. اصوات میان کلمات
- i. کلیسا
۱. کلیسا (افسیان ۲۱:۳)
۲. صدا کردن (افسیان ۱:۴ و ۴)
۳. فرا خوانده شدن (افسیان ۱:۴ و ۴)
- ii. آزاد
۱. زن آزاد (غلاطیان ۳۱:۴)
۲. آزادی (غلاطیان ۱:۵)
۳. آزاد (غلاطیان ۱:۵)
۴. زبان اصطلاحی - زبانی است که اولاً فرهنگی و مشخص است
- a. استفاده تمثیلی از "غذا" (انجیل یوحنا ۳۱:۴ الی ۳۴)
- b. استفاده تمثیلی از "معبد" (انجیل یوحنا ۱۹:۲، انجیل متی ۶۱:۲۶)
- c. اصطلاح عبری مقایسه، "نفرت" (سفر پیدایش ۳۱:۲۹، تثنیه ۱۵:۲۱، انجیل لوقا ۲۶:۱۴، انجیل یوحنا ۲۵:۱۲، رومیان ۱۳:۹)
- d. "همه" در مقابل "بسیاری". اشعیا ۶:۵۳ (همه) را با ۱۱:۵۳ و ۱۲ (بسیاری) مقایسه کنید. اصطلاحات مترادف هستند مانند آنچه رومیان ۱۸:۵ و ۱۹ نشان می‌دهد.
- v. استفاده از یک عبارت کامل دستوری در مقابل یک کلمه. مثال: "خداوند عیسی مسیح".
- vi. استفاده خاص *autos*
۱. وقتی که با مفعول (صفت مکانی) "همان" ترجمه شده باشد
۲. وقتی که بدون مفعول (موقعیت پیش‌بینی شده) و به عنوان ضمیر انعکاسی با شدت ترجمه شده باشد، مانند "خودش".
- e. دانشجویی که انجیل غیر یونانی را مطالعه می‌کند، می‌تواند تاکیده‌ها را به شیوه‌های مختلف شناسایی کند:
- i. استفاده تحلیلی فرهنگ لغت و مقایسه سطر به سطر متن یونانی/انگلیسی
- ii. مقایسه ترجمه‌های مختلف انگلیسی، به خصوص ترجمه‌هایی از دیدگاه‌های مختلف. مثال: مقایسه "کلمه به کلمه" (نسخه شاه

جیمز، نسخه بازرینی شده شاه جیمز، نسخه استاندارد انگلیسی، نسخه انگلیسی امروز، نسخه بازرینی شده استاندارد، نسخه استاندارد بازرینی شده جدید) با "معادل دینامیک" (ویلیامز، نسخه انگلیسی استاندارد، انجیل انگلیسی جدید، نسخه انگلیسی بازرینی شده، انجیل اورشلیم، انجیل جدید اورشلیم، نسخه انگلیسی امروز). کمک مفید در اینجا *The Bible in Twenty-Six Translations* از انتشارات بیکر است.

iii. استفاده از *The Emphasized Bible* اثر جوزف برایت روترهام (کرگل، ۱۹۹۴)

iv. استفاده از ترجمه‌های تحت الفظی

۱. *The American Standard Version* (نسخه استاندارد امریکایی) از سال ۱۹۰۱

۲. *Young's Literal Translation of the Bible* از رابرت یانگ (انتشارات گاردین، ۱۹۷۶)

مطالعه دستور زبان خسته کننده است ولی برای ترجمه درست لازم است. این تعاریف، تفسیرها و مثالهای مختصر به منظور تشویق و آماده کردن خوانندگانی است که نسخه غیر یونانی را می‌خوانند تا بتوانند از توضیحات دستور زبانی که در اینجا قید شده استفاده نمایند. به طور قطع این تعاریف بیش از حد ساده شده‌اند. از آنها نباید بطور محض (دگماتیک) یا غیر قابل انعطاف استفاده شوند، بلکه به عنوان آگاهی بیشتر برای درک بهتر می‌باشند. امیدواریم که این تعاریف به درک خواننده از ترجمه‌های سایر منابع مطالعاتی مانند تفاسیر فنی عهد جدید کمک کنند. ما باید بتوانیم تعبیر خود را بر اساس بخشهای اطلاعاتی که در متون انجیل یافت می‌شوند، تأیید نمائیم. دستور زبان یکی از کمک کننده‌ترین این موارد است. سایر اقلام شامل زمینه‌های تاریخی، متون تحت الفظی، و کاربرد کلمات امروزی عبارات مترادف می‌باشند.

"هدایت کرد" در آیه موازی مرقس ۱:۱۲ با این آیه ما عبارت "توسط روح هدایت شد" را می‌بینیم. این تجربه برای عیسی لازم بود (عبرانیان ۸:۵).

□ "بیابان" این کلمه دلالت بر منطقه‌ای خالی از سکنه در نزدیکی جریحه دارد. همچنین می‌تواند منطقه‌ای باشد که این افراد در آنجا زندگی می‌کرده‌اند:

۱. موسی (خروج ۲۸:۳۴)

۲. ایلیا (اول پادشاهان ۸:۱۹)

۳. یحیای تعمید دهنده (متی ۳:۱).

"وسوسه‌اش کند" در زبان یونانی دو واژه وسوسه یا آزمون را تعریف می‌کنند. دو واژه در زبان یونانی وسوسه یا امتحان را توصیف می‌کنند. یکی به معنای «آزمایش با هدف تقویت» [*dokimazo*] و دیگری «آزمایش با نگاه به سوی نابودی» [*peirasmo*] است. اصطلاحی که در اینجا به کار می‌رود، اصطلاحی است که برای تخریب استفاده می‌شود (متی ۶:۱۳؛ یعقوب ۱:۱۳-۱۴). خداوند هیچ‌گاه وسوسه‌ی نابودی کسی یا جایی را در ما بوجود نمی‌آورد، اما اغلب با این نگرش که ما را قوی کند، آزمایش می‌کند (پیدایش ۲۲:۱؛ خروج ۱۶:۴؛ ۲۰:۲۰؛ تثنیه ۸:۲، ۱۶؛ ۳:۳۳؛ داوران ۲:۲۲؛ دوم تواریخ ۳۱:۳۲؛ اول تسالونیکیان ۴:۲؛ اول پطرس ۱:۷؛ ۴:۱-۱۲-۱۶). این شیطان است که بقصد تخریب وسوسه می‌کند.

موضوع خاص: اصطلاحات یونانی برای آزمودن و مفاهیم آنها

SPECIAL TOPIC: GREEK TERMS FOR TESTING AND THEIR CONNOTATIONS

دو اصطلاح یونانی وجود دارند که به مفهوم "آزمودن کسی برای هدفی" هستند.

۱. *Dokimazō, Dokimion, Dokimasia*

این اصطلاح یک اصطلاح متالورژیست است برای آزمودن اصل بودن چیزی (به صورت استعاره برای فردی) با استفاده از آتش (موضوع خاص: آتش را مطالعه کنید). آتش ماهیت واقعی فلز را نشان می‌دهد و مواد خارجی را می‌سوزاند (یعنی خالص می‌کند). این فرایند فیزیکی تبدیل به اصطلاحی قدرتمند برای خدا ویا شیطان و یا انسانها برای آزمودن دیگران شد. این اصطلاح فقط در مفهوم مثبت آزمایش و با دید پذیرش استفاده می‌شود (موضوع خاص: خدا مردمش را می‌آزماید [عهد عتیق] را مطالعه کنید).

در عهد عتیق برای آزمودن موارد زیر استفاده شده است:

a. گاوها، انجیل لوقا ۱۹:۱۴

b. خودمان، اول قرن‌تین ۱۱:۲۸

c. ایمان ما، یعقوب ۱:۳

d. حتی خدا، عبرانیان ۳:۹

تصور می‌شد که حاصل این آزمونها مثبت باشد (مراجعه شود به رومیان ۲:۱۸، ۱۴:۲۲، ۱۶:۱۰، دوم قرن‌تین ۱۰:۱۸، ۱۳:۳ و ۷، فیلیپیان ۲:۲۷، اول پطرس ۱:۷)، بنابراین اصطلاح دربردارنده این عقیده در مورد کسی است که آزموده شده و پذیرفته می‌شود

a. ارزش دارد

b. خوب است

c. اصل است

d. ارزشمند است

e. قابل احترام است

۲. *Peirazō, Peirasmus*

این اصطلاح اغلب مفهوم آزمودن به منظور یافتن خطا و یا رد کردن دارد. در مورد وسوسه عیسی در بیابان استفاده شده است.

a. دربردارنده تلاش برای بدام انداختن عیسی است (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱، ۱۶:۱، ۱۹:۳، ۱۸:۲۲ و ۳۵، انجیل مرقس

۱:۱۳، انجیل لوقا ۴:۲، عبرانیان ۲:۱۸)

b. این اصطلاح (*Peirazōn*) به عنوان لقبی برای شیطان در انجیل متی ۴:۳، اول تسالونیکیان ۳:۵ (یعنی "وسوسه") استفاده شده است

c. کاربرد

i. توسط عیسی استفاده شد تا به انسانها هشدار دهد خدا را نیازماینده (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۷، انجیل لوقا ۴:۱۲، [یا مسیح مراجعه شود به اول قرن‌تین ۹:۱۰])

ii. همچنین به تلاش برای انجام کاری است که شکست خورده است (مراجعه شود به عبرانیان ۱۱:۲۹)

iii. در رابطه با وسوسه و محاکمه مومنین استفاده شده است (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۷:۵، ۹:۱۰ و ۱۳، غلاطیان ۶:۱، اول تسالونیکیان ۳:۵، عبرانیان ۲:۱۸، یعقوب ۱:۲ و ۱۳ و ۱۴، اول پطرس ۴:۱۲، دوم پطرس ۲:۹)

□ "شیطان" در عهد عتیق، عنوان موجود آسمانی که به بشر حق انتخاب می‌دهد، شیطان است (BDB 966)، متهم (مرقس ۱:۱۳). در عهد جدید او تبدیل به *diabolos* (به پیروی از نسخه LXX) یا شیطان می‌شود که به معنای تهمت‌زن، دشمن یا وسوسه کننده بود. در عهد جدید او خادم خدا بود (ایوب ۱-۲؛ دوم پادشاهان ۱۳:۲۳-۲۲؛ اول تواریخ ۱:۱۲؛ زکریا. ۳:۱، ۲). با اینحال، در دوران عهد جدید، شریک شدت و حدت یافت و تبدیل به دشمن اصلی خدا شد. یکی از بهترین کتابها در مورد توسعه یافتن شریک در کتاب مقدس، کتاب *Old Testament Theology* نوشته آ.ب دیودسون، صفحات ۳۰۰-۰۶ که توسط ت.ت. کلارک بچاپ رسیده است.

موضوع خاص: شیطان فردی

(Special Topic: Personal Evil)

I. شیطان موضوع بسیار سختی است

A. عهد عتیق یک دشمن قوی بر علیه نیکی (خدا) را نشان نمی‌دهد، بلکه یک خادم پیهوه که به انسان جایگزینهایی را معرفی کرده و انسان را متهم به بی‌صدافتی می‌کند (A. B. Davidson, *A Theology of the OT*, صفحه ۳۰۰ الی ۳۰۶).

B. مفهوم دشمن خدا تحت تاثیر نفوذ دین زرتشتی پارسیان و در نوشته‌های غیر انجیلی ساخته شد. این، به نوبه خود، شدیداً روحانیون یهود را تحت تاثیر قرار داد (تبعید اسرائیل در بابل، پارس).

C. عهد جدید موضوع عهد عتیق را به شیوه بسیار زیبایی بسط داد، ولی به صورت منتخب و طبقه‌بندی شده. اگر کسی بخواهد از دیدگاه الهیات انجیلی، شیطان را مورد مطالعه و بررسی قرار دهد (هر کتاب، نویسنده، و موضوع جداگانه) نگرشهای کاملاً متفاوتی نسبت به شیطان آشکار خواهد شد. اگر مطالعه شیطان از روی منابع غیر انجیلی و از دیدگاه سایر مذاهب یا مذاهب شرقی باشد، بیشتر توسعه‌های عهد جدید در سایه دوگانگی پارسی و یونانی-رومی قرار می‌گیرند.

اگر به صورت پیش فرض، فرد خود را بر اقتدار الهی کتب مقدس متعهد بداند (همانطور که من هستم)، پس بسط عهد جدید باید به صورت مکاشفه تصاعدی دیده شود. مسیحیان باید در برابر اجازه دادن به فولکور یهودی یا ادبیات انگلیسی، جبهه بگیرند (یعنی دانت، میلتن) تا مفهوم را بیشتر روشن کنند. یقیناً رازها و ابهاماتی در زمینه مکاشفه وجود دارند. خدا چنین تصمیم گرفت که همه جنبه‌های پلیدی، منشا آن (موضوع خاص: لوسیفر را مطالعه کنید)، و هدف آن را آشکار نکنند، بلکه شکست آن را آشکار کرده است!

.II

شیطان در عهد عتیق

در عهد عتیق به نظر می‌رسد "شیطان" (BDB 966, KB 1317) یا "متهم کننده" به سه گروه جداگانه مرتبط باشد:

A. انسانهای متهم کننده (اول سموئیل ۴:۲۹، دوم سموئیل ۲۲:۱۹، اول پادشاهان ۴:۵ و ۱۱:۱۴ و ۲۳ و ۲۵، مزمور ۶:۱۰۶ و ۲۰ و ۲۹)

B. فرشتگان متهم کننده (اعداد ۲۲:۲۲ الی ۲۳، زکریا ۱:۳)

۱. فرشته خدا - اعداد ۲۲:۲۲ الی ۲۳

۲. شیطان - اول تواریخ ۱:۱، یعقوب ۱ الی ۲، زکریا ۱:۳

C. شیاطین (احتمالاً شیطان) متهم کننده (اول پادشاهان ۲۱:۲۲، زکریا ۲:۱۳)

ابلیس فقط در دوره تعاملی پیدایش ۳ به عنوان شیطان معرفی می‌شود (مراجعه شود به کتاب حکمت ۲:۲۳ الی ۲۴، دوم انوش ۳:۳۱)، و حتی بعداً این تبدیل به گزینه روحانیون شد (مراجعه شود به تورات یهودیان Sanh 29a و Sot 9b). "پسران خدا" در پیدایش ۶ تبدیل به فرشتگان شیطان در اول انوش ۶:۵۴ می‌شوند. آنها تبدیل به منشا الهیات روحانیون می‌شوند. این را برای تصریح دقیق بودن الهیات نمی‌گوئیم، بلکه برای نشان دادن بسط و گسترش آن. در عهد جدید این فعالیت‌های عهد عتیقی در دوم تواریخ ۳:۱۱، مکاشفه ۹:۱۲ به فرشتگان پلید (شیطان) منتسب می‌شوند.

از عهد عتیق منشا شخصیت دادن به شیطان را (بسته به دیدگاه شما) به سختی می‌توان تعیین کرد یا حتی می‌توان گفت غیر ممکن است. یک دلیل برای این امر، یکتاپرستی قوی اسرائیل است (مراجعه شود به تنبیه ۴:۶ الی ۶، اول پادشاهان ۲۰:۲۲ الی ۲۲، جامعه ۷:۱۴، اشعیا ۷:۴۵، عاموس ۶:۳). تمام علت و معلول به یهوه منسوب است تا منحصر به فرد بودن و ارشدیت خود را نشان دهد (مراجعه شود به اشعیا ۱۱:۴۳، ۶:۴۴ و ۸ و ۲۴، ۵:۴۵ الی ۶ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۲).

منابع احتمالی اطلاعات عبارتند از: (۱) یعقوب ۱ الی ۲، که شیطان یکی از پسران خدا است (یعنی فرشته است) یا (۲) اشعیا ۱۴، حزقیال ۲۸ که از پادشاهان مغرور شرقی (بابل و تیریه) برای نشان دادن غرور شیطان استفاده شدند (اول تیموتائوس ۳:۶). در مورد این گرایش، احساسات را هم ادغام کردم. حزقیال از استعاره‌های باغ عدن نه فقط برای پادشاه تیریه به عنوان شیطان استفاده می‌کند (مراجعه شود به حزقیال ۱۲:۲۸ الی ۱۶)، بلکه برای پادشاه مصر هم به عنوان درخت دانش خوبی و بدی استفاده می‌کند (حزقیال ۳۱). با این حال، به نظر می‌رسد اشعیا ۱۴ به خصوص آیات ۱۲ الی ۱۴، یک شورش از روی غرور فرشتگان را توصیف می‌کند. اگر خدا می‌خواست ماهیت خاص و منشا شیطان را بر ما آشکار کند، این یک شیوه کاملاً غیر مستقیم و محل انجام آن بود (موضوع خاص: لوسیفر را مطالعه کنید). ما باید در مقابل گرایش الهیات سیستماتیک برداشتهای کوچک و مبهم از اظهارات، نویسندگان، کتب و موضوعات جبهه‌گیری کنیم و آنها را به عنوان قطعاتی از یک پازل الهی ببینیم.

.III

شیطان در عهد جدید

آلفرد ادرسهایم (*The Life and Times of Jesus the Messiah*)، جلد دوم ضامم ۸، صفحات ۷۴۸ الی ۷۶۳ و ضمیمه ۹ صفحات ۷۷۰ الی ۷۷۶، می‌گوید که روحانیون یهود شدیداً تحت تأثیر دوالیسم پارسی و حدس و گمان شیطانی قرار داشتند. روحانیون در این زمینه منبع خوبی برای حقیقت نیستند. عیسی بر انشعابات تعالیم کنیسه شدیداً حمله می‌کرد. من فکر می‌کنم که مفهوم روحانی وساطت فرشتگان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷:۵۳) و مخالفت در دادن قانون به موسی در کوه سینا، درب را برای مفهوم دشمن بزرگ یهوه و نوع بشر باز کرد. دو خدا در دوگانگی خدایان ایرانی (زرتشتی) وجود دارند.

۱. اهورا مزدا، که بعداً اهور مزدا گفته شد، و خدای خالق و خدای نیکی بود

۲. انگرا مینیو که بعداً اهریمن به آن گفته شد، نابود کننده روح و خدای پلیدی

آنان بر سر برتری در زمین می‌جنگند. این دوگانگی به صورت دوگانگی میان یهوه و شیطان به صورت محدودتر در یهودیسم بسط یافت. یقیناً مکاشفه تصاعدی در عهد عتیق در خصوص بسط شیطان وجود دارد، ولی نه با جزئیاتی که روحانیون یهود ادعا می‌کردند. یک مثال خوب در مورد این تفاوت، "جنگ در بهشت" است. سقوط شیطان یک الزام منطقی است، ولی مشخصه‌های آن داده نشده است (مراجعه شود به موضوع خاص: سقوط شیطان و فرشتگان). حتی آنچه که ارائه شده در یک حجاب آخرالزمانی پوشیده شده است (مراجعه شود به مکاشفه ۴:۱۲ و ۷ و ۱۲ الی ۱۳). هر چند شیطان شکست خورد و به زمین تبعید گردید، هنوز به عنوان خادم یهوه خدمت می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۱، انجیل لوقا ۳:۲۲ الی ۳۲، اول قرنتیان ۵:۵، اول تیموتائوس ۱:۲۰).
ما باید محدوده کنجکاوی خود را به این زمینه محدود کنیم. یک نیروی انسانی وسوسه و شیطان وجود دارند، ولی هنوز فقط یک خدا هست و نوع بشر هنوز مسئول انتخاب‌هایش می‌باشد. یک نبرد معنوی وجود دارد، هم قبل و هم بعد از رستگاری. پیروی فقط از طریق تثلیث خدا می‌آید و باقی خواهد ماند. شیطان شکست خورده و حذف خواهد شد (مکاشفه ۱۰:۲۰)!

موضوع خاص: شیطان

موضوع خاص: شریب

۲:۴ "پس از... در روزه سپری کرد" به موضوع خاص زیر: روزه مراجعه شود.

موضوع خاص: روزه

(Special Topic: Fasting)

هر چند در عهد جدید روزه گرفتن دستور داده نشده است، در زمانهای مناسبی شاگردان عیسی باید روزه بگیرند (مراجعه شود به انجیل متی ۶:۱۶ و ۱۷، ۹:۱۵، انجیل مرقس ۱۹:۲، انجیل لوقا ۳۵:۵). شرایط روزه گیری مطلوب در اشعیا ۵۸ توصیف شده است. عیسی خودش در این زمینه پیش قدم شد (مراجعه شود به انجیل متی ۴:۲). کلیسای اولیه روزه می‌گرفت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳:۲ الی ۳، ۱۴:۲۳، دوم قرنتیان ۶:۵، ۱۱:۲۷). انگیزه و اعمال بسیار مهم هستند، مدت و دوره آن انتخابی است. روزه داری به شیوه عهد عتیق برای مومنین عهد جدید الزامی نیست (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۹:۱۵ الی ۲۹). روزه داری شیوه ای برای نمایش معنویت و ایمان‌داری نیست (مراجعه شود به اشعیا ۵۸، انجیل متی ۶:۱۶ الی ۱۸)، بلکه برای نزدیکتر شدن به خدا و راهنمایی گرفتن از او است (عیسی، انجیل متی ۴:۲). از نظر معنوی میتواند بسیار مفید باشد.
گرایش کلیسای اولیه نسبت به ریاضت باعث شد که کاتبین در چندین متن "روزه گرفتن" را اضافه کنند (یعنی انجیل متی ۱۷:۲۱، انجیل مرقس ۹:۲۹، اعمال رسولان ۳۰:۱۰، اول قرنتیان ۷:۵). برای اطلاعات بیشتر در مورد این متون سوال برانگیز به *A Textual Commentary on the Greek New Testament* اثر Bruce Metzger از انتشارات United Bible Societies مراجعه کنید.

▣ "چهل شبانه روز" در اینجا متی باز هم فضایی را از عهد عتیق بتصویر می‌کشد، (۱) ماجرای چهل شبانه‌روز موسی در کوه سینا (خروج ۱۸:۲۴؛ ۲۸:۳۴؛ تثنیه ۹:۹؛ ۱۰:۱۰) و (۲) سرگردانی قوم بنی‌اسرائیل در بیابان به مدت چهل سال (اعداد ۱۴:۲۶-۳۵). متی عیسی را بعنوان شریعت جدید می‌دید که دست دهنده داشت و فراهم کننده بود (خروج جدید).
واژه "چهل" اغلب در کتاب مقدس بکار برده شده که هم گویای کاربرد واقعی (چهل سال از مصر تا کنعان) و هم کاربرد نمادین (طوفان) دارد. کتاب عبرانیان اغلب از تقویم قمری استفاده کرده است. عدد "چهل" نشانگر زمان بسیار طولانی‌تر از گردش ماه دارد و نه دقیقاً چهل شبانه روز.

موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس

(Special Topic: Symbolic Numbers in Scripture)

A. برخی اعداد خاص هم به صورت نماد و هم به صورت عدد رفتار میکنند

۱. یک - خدا (یعنی تثنیه ۶: ۴، افسسیان ۴: ۴ الی ۶)
۲. شش - کامل نبودن انسان (یک منهای ۷، یعنی مکاشفه ۱۳: ۱۸)
۳. هفت - کامل بودن الهی - (هفت روز خلقت). به کاربرد نمادین در مکاشفه توجه کنید:
 - a. هفت شمعدان، مکاشفه ۱: ۱۲ و ۲: ۲۰، ۱
 - b. هفت ستاره، ۱: ۱۶ و ۲: ۲۰، ۱
 - c. هفت کلیسا، مکاشفه ۱: ۲۰
 - d. هفت روح خدا، مکاشفه ۳: ۱، ۴: ۵، ۵: ۶
 - e. هفت چراغ، مکاشفه ۴: ۵
 - f. هفت مُهر، مکاشفه ۵: ۱ و ۵
 - g. هفت شاخ و هفت چشم، مکاشفه ۵: ۶
 - h. هفت فرشته، مکاشفه ۸: ۲ و ۶، ۱۵: ۱ و ۶ و ۷ و ۸، ۱۶: ۱، ۱۷: ۱
 - i. هفت شیپور، ۸: ۲ و ۶
 - j. هفت رعد، مکاشفه ۱۰: ۳ و ۴
 - k. هفت هزار، مکاشفه ۱۱: ۱۳
 - l. هفت سر، مکاشفه ۱۳: ۱، ۱۷: ۳ و ۷ و ۹
 - m. هفت پلاک، مکاشفه ۱۵: ۱ و ۶ و ۸، ۲۱: ۹
 - n. هفت کوزه، مکاشفه ۱۵: ۷، ۲۱: ۹
 - o. هفت پادشاه، مکاشفه ۱۷: ۱۰
 - p. هفت پیاله، ۲۱: ۹

۴. ده - کامل بودن

- a. کاربرد در اناجیل
 - (۱) انجیل متی ۲۰: ۲۴، ۲۵: ۱ و ۲۸
 - (۲) انجیل مرقس ۱۰: ۴۱
 - (۳) انجیل لوقا ۱۴: ۳۱، ۱۵: ۸، ۱۷: ۱۲ و ۱۷، ۱۹: ۱۳ و ۱۶ و ۱۷ و ۲۴ و ۲۵
- b. استفاده در مکاشفه
 - (۱) مکاشفه ۲: ۱۰، ده روز آزمایش سخت
 - (۲) مکاشفه ۱۲: ۳، ۱۷: ۳ و ۷ و ۱۲ و ۱۶، ده شیپور
 - (۳) مکاشفه ۱۳: ۱، ده تاج شاهی
- c. ضرایب ۱۰ در مکاشفه
 - (۱) $144000 = 12 \times 12 \times 1000$ ، مراجعه شود به مکاشفه ۷: ۱۴، ۴: ۱ الی ۳ و ۳
 - (۲) $1000 = 10 \times 10 \times 10$ ، مکاشفه ۲: ۲ و ۳ و ۶

۵. دوازده - ساختار/نهاد انسانی

- a. دوازده پسر یعقوب (یعنی دوازده قبیله اسرائیل، کتاب پیدایش ۳۵: ۲۲، ۴۹: ۲۸)
- b. دوازده ستون، خروج ۲۴: ۴
- c. دوازده سنگ بر سینه کاهن اعظم، کتاب خروج ۲۸: ۲۱، ۳۹: ۱۴
- d. دوازده قرص نان برای میز در مکان مقدس (به عنوان نماد تدارکات خدا برای دوازده قبیله)، لایان ۲۴: ۵، خروج ۲۵: ۳۰
- e. دوازده جاسوس، تثنیه ۱: ۲۳

f. دوازده شاگرد، انجیل متی ۱۰: ۱

g. کاربرد در مکاشفه

۱) دوازده هزار مُهر، مکاشفه ۷: ۵ الی ۸

۲) دوازده ستاره، مکاشفه ۱۲: ۱

۳) دروازه، دوازده فرشته، دوازده قبیله، مکاشفه ۲۱: ۱۲

۴) دوازده سنگ زیربنا، اسامی دوازده شاگرد، مکاشفه ۲۱: ۱۴

۵) اورشلیم جدید دوازده هزار پرتاب تیر مربع بود، مکاشفه ۲۱: ۱۶

۶) دوازده دروازه ساخته شده از دوازده مروارید، مکاشفه ۲۱: ۲۱

۷) درخت زندگی با دوازده نوع میوه، مکاشفه ۲۲: ۲

۶. چهل - عدد زمان

a. بعضی جاها به صورت مفهومی است (خروج و بیابانگردی، کتاب خروج ۱۶: ۳۵)، تثنیه ۲: ۷، ۸: ۲،

b. میتواند به صورت مفهومی و یا نمادین باشد

۱) سیل، پیدایش ۷: ۴ و ۱۷، ۸: ۶

۲) موسی در کوه سینا، خروج ۲۴: ۱۸، ۳۴: ۲۸، تثنیه ۹: ۹ و ۱۱ و ۱۸ و ۲۵

۳) تقسیم بندی زندگی موسی

a) چهل سال در مصر

b) چهل سال در صحرا

c) چهل سال رهبری اسرائیل

۴) عیسی چهل روز روزه گرفت، انجیل متی ۴: ۲، انجیل مرقس ۱: ۱۳، انجیل لوقا ۴: ۲

c. (از لحاظ مطابقت) به تعداد دفعات تکرار در خصوص تعیین زمان در انجیل توجه داشته باشید!

۷. هفتاد - عدد گرد برای مردم

a. اسرائیل، کتاب خروج ۱: ۵

b. هفتاد تن از بزرگان، خروج ۲۴: ۱ و ۹

c. اسکاتولوژیک، دانیال ۹: ۲ و ۲۴

d. هیئت مامور، انجیل لوقا ۱۰: ۱ و ۱۷

e. بخشش (۷۷۷۰) انجیل متی ۱۸: ۲۲

B. منابع مفید

۱. John J. Davis, *Biblical Numerology*

۲. D. Brent Sandy, *Plowshares and Pruning Hooks*

□ "گرسنه شد" روزه بمعنی نخوردن خوراک بود و شامل آب نمی‌شد. برخی از مفسران آن را این گونه می‌دانند که شیطان تا پایان روزه عیسی صبر کرد تا وی ضعیف و خسته شود و سپس خود را به او عیان سازد. برخی دیگر معتقدند که شیطان در تمام طول روزه حضور داشت. گزینه اول به بهترین شکل با کلام مطابقت دارد.

همین بخش از آیه نشان دهنده جنبه کمال انسانی عیسی بوده که با روح القدس پر گشته و بواسطه او فرستاده شده است.

۳:۴ "آنگاه وسوسه گر" این جمله وجه وصفی معلوم است که بصورت قائم فعل "وسوسه کردن" به ذات در متی ۴: ۱ نوشته شده است.

موضوع خاص: شیطان

□ " نزدش آمد و گفت " این وسوسه‌ها می‌توانستند هم جنبه فیزیکی داشته باشند و هم جنبه روانی. بر اساس این واقعیت که شیطان وی را به کوه بلندی خواهد برد تا تمام پادشاهی زمین را در یک قاب تماشا کند (لوقا)، لذا احتمال می‌رود که این یک رؤیا بوده باشد، اما هنوز یک رویارویی میان عیسی و شیطان تلقی می‌گردد.

□ "اگر تو پسر خدا هستی" همچون متی ۴:۶، این عبارت جمله شرطی نوع اول بوده که واقعی بنظر می‌رسد، حداقل از نگاه یک نویسنده؛ بنابراین، برای درک بهتر خوانندگان انگلیسی زبان، بجای "اگر" باید "و از آنجایی که" ترجمه شود. شیطان در ارتباط مسیح موعود بودن عیسی تردیدی نداشت، (تأییدیه خداوند را در متی ۱۷:۳ خواندیم)، اما قصد داشت وی را وسوسه نموده تا از قدرتی که خداوند در اختیارش قرار داده سو استفاده نماید. این شکل دستوری بکار برده شده در متن کلام، تمام تجربه وسوسه را روشن و نمایان می‌کند (رجوع شود به کتاب *The Life and Teachings of Jesus Christ* نوشته جیمز استوارت).

موضوع خاص: پسر خدا

□ " به این سنگها بگو نان شوند " ظاهراً این صخره‌ها به شکل قرص‌های نان پخته شده در قرن اول فلسطین بودند. شیطان عیسی را وسوسه می‌کرد که از قدرت مسیحایی خود هم برای رفع نیازهای شخصی و هم برای جلب وفاداری انسان‌ها با تغذیه آنها استفاده کند. در عهد عتیق، مسیح به عنوان فردی توصیف شده که بین فقرا غذا پخش می‌کرده است (اشعیا ۵۸:۶-۷، ۱۰). این تجربیات، تا حدودی، در طول خدمت عیسی ادامه یافت. غذا دادن به پنج هزار نفر (متی ۱۴:۱۳-۲۱) و از چهار هزار نفر (متی ۱۵:۲۹-۳۳) نشان داد که چگونه انسان‌ها از غذای فیزیکی که خداوند برای آنان فراهم نموده سوء استفاده می‌کنند. این موضوع را باز هم می‌توان هم‌تراز با مشکلات قوم بنی‌اسرائیل در زمان آوارگی قلمداد کرد. متی میان موسی و عیسی شباهت‌هایی را می‌دید. یهودیان انتظار داشتند که مسیح بسیاری از اعمال موسی را انجام دهد.

وسوسه شیطان در دو سطح عمل کرد. اول این بود که سطح انتظارات قوم یهود از مسیحی که همچون موسی خوراک فراهم می‌کرد را بالا برد (یوحنا ۶). دوم این که می‌گفتند اگر مسیح واقعاً پسر خدا بود، اجازه دهید او آن را با "به زبان آوردن" اراده خود ثابت کند. این بدیهی است که اشاره به پیدایش دارد (پیدایش ۱). آزمون‌های شیطان به شرح زیر است:

۱. همچون موسی برای انسان‌ها خوراک فراهم کند
۲. با بوجود آوردن معجزه، قدرت خود را نشان دهد.

۴:۴ "نوشته شده است که...": این جمله مجهول کامل است. این روش استاندارد بود که نقل قول‌های مبتنی بر وحی را از عهد عتیق (متی ۴:۴، ۷، ۱۰)، در این مورد خاص، از تثنیه ۸:۳ نسخه Septuagint LLX، معرفی نمایند. این نقل قول خاص به فراهم نمودن منا توسط خداوند برای فرزندان قوم بنی‌اسرائیل ارتباط دارد که در بیابان آواره شده بودند.

همه‌ی پاسخ‌های عیسی به شیطان و وسوسه‌های او در تثنیه اقتباس گردیده است. این کتاب باید یکی از کتاب‌های مورد علاقه وی بوده باشد. وی این کتاب را از دوره مدرسه ناصریه بخوبی بخاطر داشت.

۱. وی در طول زمانی که در بیابان توسط شیطان وسوسه می‌شد، بطور مکرر از این کتاب نقل قول می‌کرد، متی ۴:۱-۱۶؛ لوقا ۴:۱-۱۳.

۲. احتمالاً طرح کلی خطبه‌ای است که بر روی کوه وعظ کرد، متی ۵-۷.

۳. عیسی طوری از تثنیه ۶:۵ نقل کرد که گویی بزرگترین فرامین است، متی ۲۲:۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲:۲۸-۳۴؛ لوقا ۱۰:۲۵-۲۸.

۴. عیسی بیشتر از این بخش عهد عتیق نقل می‌کرد (پیدایش-تثنیه) زیرا یهودیان آن دوران آن را معتبرترین بخش از شریعت قلمداد می‌کردند.

متن NASB (بروز شده): متی ۴:۵-۷

۵:۴ سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدس برد و بر روی بام معبد قرار داد، و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، چون نوشته شده است: "به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد."»
۷ عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده که: "خداوند، خدای خود را آزمایش نکن."»

۵:۴ "ابلیس" واژه یونانی *Diabolos*، ۳۷ مرتبه در عهد عتیق استفاده شده، در حالیکه واژه *Satanas* ۳۶ مرتبه بکار برده شده است؛ هر دوی این واژگان به شخصی اشاره می‌کنند که اتهام زنده بوده، وظیفه‌ای که در عهد عتیق بر عهده داشته است. متی و لوقا واژه *diabolos* را برای تجربه وسوسه عیسی بکار می‌برند، در حالیکه مرقس از واژه *Satanos* استفاده می‌کند.

موضوع خاص: ابلیس

□ « او را به اورشلیم، آن شهر مقدس برد » عبارت «شهر مقدس» در نظر متی منحصر بفرد بوده و برای اورشلیم مشخصه ویژه ای محسوب می‌گردید (متی ۲۷:۵۳؛ دانیال ۹:۲۴؛ نحیما ۱۱:۱، ۱۸؛ مکاشفه ۱۱:۲).

متی می‌دانست که یهودیان بلافاصله این امر را بعنوان اشاره ای به عهد عتیق درک خواهند کرد (اشعیا ۴۸:۲؛ ۵۲:۱۰؛ ۶۴:۱۰). ترتیب زمان محقق شدن رویدادهای وسوسه در متی و لوقا با یکدیگر تفاوت دارند. علت این امر مشخص نیست. احتمالاً آنچه که در متی مطرح می‌شود جنبه زمانی داشته («سپس»)، در حالیکه ساختار آنچه که در لوقا آمده مبتنی بر تأثیرات اقلیمی بوده است («دوباره»).

NASB, NKJV, NRSV, Peshitta

«او را بر بام معبد قرار داد»

TEV

«او را بر بالاترین نقطه معبد گذارد»

NJB, REB

«او را بر دیواره معبد گذارد»

«دیواره» یا «بام» را در ساختار ادبیاتی می‌توان «بال» نیز ترجمه کرد. این واژه می‌تواند دارای معانی زیر نیز باشد:

۱. بیرونی‌ترین قسمت گوشه جنوب شرقی معبد که مشرف به دره بود.

۲. بخشی از معبد هیروودیس که مشرف به صحن داخلی بود

به دلیل اینکه مطابق سنت یهودیان مسیح منجی قرار بود ناگهان در معبد ظاهر شود (ملاکی ۳:۱)، این سنت به یکی از وسوسه‌های شیطان تبدیل شد که چگونه می‌توان با انجام معجزه پریدن و شناور شدن روی هوا در محوطه معبد، مثلاً در یک روز جشن، سرسپردگی مردم را به دست آورد.

۶:۴ «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن» این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به نوع دیدگاه نویسنده، درست بنظر می‌رسد (متی ۳:۴). شیطان از مزمور ۹۱:۱۱-۱۲ نقل قول می‌آورد. برخی از مفسران تسریح می‌کنند که این آیه را شیطان به اشتباه گفته است. با وجود اینکه وی عبارت «به هر روشی که خود دانی» را از قلم انداخت، اما این نقل قول مطابق با استفاده رسولان از عهد عتیق کتاب مقدس است. مشکل این نبود که شیطان آیه را اشتباه نقل می‌کرد، بلکه آن را به اشتباه به کار می‌برد.

موضوع خاص: پسر خدا

موضوع خاص: واژگان دستوری در ادبیات یونانی، VII

۷:۴ «عیسی به او گفت» این آیه از تثنیه ۶:۱۶ بر گرفته شده، که اشاره به زمانی دارد که قوم اسرائیل در طول زمانی که در بیابان آواره بودند، خدا را آزمایش کردند (خروج ۱۷:۱-۷). اسرائیل، در این زمان، اعتماد نداشت که خداوند نیازهای اولیه‌اش را برطرف خواهد کرد، لذا منتظر معجزه بود. انگشت اشاره این نقل قول به سوی اسرائیل است و نه شیطان (متی ۴:۱۰).

□ «خداوند، خدای خود را آزمایش نکن» همین مورد انگیزه‌ی «آزمون» است (ekpoirazo، اول قرن‌تین ۹:۱۰ [اعداد ۲۱]؛ اعمال رسولان ۵:۹؛ ۱۵:۱۰). ایمانداران فراخوانده شده‌اند که همواره به وعده‌های خداوند باور و ایمان داشته باشند (یوشع ۱:۲۶؛ اشعیا ۷:۱۰-۱۳؛ ملاکی ۳:۱۰).

موضوع خاص: واژگان یونانی برای آزمودن

متن NASB (بروز شده): متی ۸:۴-۱۱

«سپس ابلیس او را به قلّه کوهی بسیار بلند برد و تمام ممالک جهان، و شکوه و جلال آنها را به او نشان داد،^۹ و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرستش کنی، همه اینها را به تو خواهم بخشید.»^{۱۰} عیسی به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدس آمده: «خداوند، خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن.»^{۱۱} آنگاه ابلیس از او دور شد و فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند.»

۸:۴ - ۹ این وسوسه به جای یک رویداد واقعی، نشان دهنده یک رویا است. لوقا ۴:۵ را مقایسه کنید که می‌گوید: «در یک لحظه از زمان». در هر صورت، این یک وسوسه واقعی و شخصی بود که با عیسی روبرو شد.

در ارتباط با ادعایی که شیطان در متی ۹:۴ مطرح کرده، بحث‌های زیادی شده است:

۱. آیا به این معناست که او بر تمام پادشاهی زمین تملک داشته است؟

۲. آیا به این معناست که او با نشان دادن شکوه و عظمت خود به عیسی، گناه جهان را بی‌اهمیت جلوه می‌داد؟

شیطان را "خدای این جهان" (یوحنا ۱۲: ۳۱؛ دوم قرنتیان ۴: ۴) و فرمانروای آن می‌نامند (افسیان ۲: ۲؛ اول یوحنا ۵: ۱۹) ولی با این وجود، مالک این جهان خداوندیست که آن را خلق کرده و از آن نگهداری می‌کند! علت دقیق نفوذ، مالکیت (لوقا ۴: ۶)، و خواست شیطان (یعقوب ۱-۲؛ ذکریا ۳) نامشخص، اما قدرت شیطانی او فراگیر است (اول پطرس ۵: ۸).

۹: ۴ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که احتمال وقوع عملی را در آینده می‌هد. این آیه تمایل حقیقی شیطان برای جایگزین شدن با خدای یهوه را نشان می‌دهد!

۱۰: ۴ "عیسی به او گفت" این نیز نقل قولی از تثنیه ۶: ۱۳ است. این عبارت در هیچیک از نسخ خطی باستانی ماسوری (MT) یا هفتادگانی (LXX) دیده نمی‌شود. عیسی کلمه "فقط" را اضافه کرد. همین آیه و آیه بکار رفته در تثنیه ۵: ۶ تأکید بر لزوم تعهد قلبی، فکری به خداوند را در زندگی می‌کند (تثنیه ۵: ۶).

این واقعیت که عیسی آزادانه از یک متن در کتاب مقدس نقل می‌کند، باید ما مشوق ما در یادگیری کتاب مقدس باشد (مزمور ۱۱۹: ۱۱؛ ۳۷: ۳۱؛ ۴۰: ۸). هدف این است که نکته اصلی آن را بدانیم و روزانه با آن زندگی کنیم، نه اینکه هر زمان که دچار وسوسه می‌شویم فقط این آیات را بیان کنیم.

□ "دور شو از من" این عبارت شبیه آیه متی ۲۳: ۱۶ است. برخی نسخه‌های خطی یونانی، C², D, L, Z, عبارت "عقب برو شیطان" را اضافه کرده‌اند. ظاهراً کاتبین اولیه این عبارت را از متی ۲۳: ۱۶ برگرفته بودند. USB⁴ به عبارت کوتاه‌تر رتبه B (تقریباً مطمئن) را داده است.

موضوع خاص: انتقادات متنی

۱۱: ۴ "آنگاه ابلیس از او دور شد" در لوقا ۱۳: ۴ عبارت "برای مدتی" آورده شده است. وسوسه چیزی یکبار برای همیشه نیست، بلکه همواره در جریان است. عیسی ممکن بود دوباره وسوسه شود. سخنان پطرس در قیصریه به اندازه سخنان شیطان در بیابان وسوسه‌انگیز و برنده بود (متی ۱۶: ۲۱-۲۳).

□ "فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند" واژه "خدمت" در زبان یونانی اغلب ارتباط پیدا می‌کند با خوراک فیزیکی (متی ۸: ۱۵؛ ۲۵: ۴۴؛ اعمال رسولان ۲: ۶). این امر یادآور اول پادشاهان ۶: ۱۹-۷ است، جایی که خداوند بشکل معجزه‌آسایی برای ایلیا غذا تهیه کرد. فرشتگان خداوند اکنون برای پسرش خدمت‌رسانی می‌کنند. خداوند هر آنچه را که شیطان وعده داد، از قبل فراهم کرده بود. اینک چرا پسر خداوند با جسم انسانی به خدمت فرشتگان نیاز دارد یک راز است. فرشتگان ارواح خدمتگزار به پارسایان هستند. فرشتگان در زندگی عیسی دو بار در زمان ضعف جسمانی او، در اینجا و در جتسیمان، به او کمک کردند (لوقا ۲۲: ۴۳ در نسخه خطی *L, MSS, D و نسخه Vulgate).

موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین

(Special Topic: Angels and Demons)

- A. مردم قدیم تصورگرا بودند. آنها شخصیت انسان را با نیروهای طبیعت، حیوانات و اشیا طبیعی توصیف می‌کردند. زندگی با تعامل میان این هویت‌های معنوی با انسان توصیف می‌شد.
- B. این شخصیت‌سازها به مرور پلی‌تئیسم (*polytheism*) یا چند خدایی را به وجود آورد. معمولاً شیطان (*genii*) خدای پائین‌تر یا کوچکتر بود و (نیکی در مقابل اهریمنی قرار داشت) که بر زندگی انسانها تاثیر می‌گذاشتند.
۱. بین‌النهرین، شورش و تقابل
 ۲. مصر، نظم و عملکرد
 ۳. کنعان، به *Archaeology and the Religion of Israel* نوشته W. F. Albright جلد پنجم، صفحه ۶۷ الی ۹۲ مراجعه شود.
- C. عهد عتیق با موضوع خدایان کوچکتر، فرشتگان یا شیاطین صحبتی نمی‌کند، احتمالاً به خاطر یکتاپرستی شدید (به موضوع خاص: یکتاپرستی مراجعه کنید، کتاب خروج ۸: ۱۰، ۹: ۱۴، ۱۱: ۱۵، تثنیه ۴: ۳۵ و ۴: ۳۹، ۶: ۴، ۳۳: ۲۶، مزمور ۱۰: ۳۵، ۱۹: ۷۱، ۸: ۸۶، اشعیا ۹: ۴۶، ارمیا ۶: ۱۰ الی ۷، میکاه ۷: ۱۸). به خدایان دروغین مردم کافر اشاره می‌کند (*Shedim*، BDB 993 مراجعه شود به تثنیه ۱۷: ۳۲، مزمور ۱۰۶: ۳۷) و از برخی از آنها حتی اسم می‌برد.

۱. *Sē im* (موجود نیمه‌انسان نیمه بز یا شیطان پشمالو، BDB 972 III، KB 1341 III، مراجعه شود به لویان ۷:۱۷، دوم تواریخ ۱۱:۱۵، اشعیا ۲۱:۱۳، ۱۴:۳۴)
۲. *Lilith* (مونث، شیطان متجاوز شبها، BDB 539، KB 528، مراجعه شود به اشعیا ۱۴:۳۴)
۳. *Mavet* (اصطلاح عبری برای مرگ که برای خدای زیر زمینی کنعانیان استفاده می‌شد، Mot، BDB 560، KB560، مراجعه شود به اشعیا ۱۵:۲۸ و ۱۸، ارمیا ۲۱:۹، و احتمالا تثنیه ۲۲:۲۸)
۴. *Resheph* (بلا، آتش، تگرگ، BDB 958، KB 958، مراجعه شود به تثنیه ۲۴:۳۲، مزمور ۷۸:۴۸، حبقوق ۳:۵)
۵. *Dever* (بلا، BDB 184، مراجعه شود به مزمور ۹۱:۵ الی ۶، حبقوق ۳:۵)
۶. *Azazel* (معنی این اسم مشخص نیست، ولی احتمالا شیطان صحرا و یا نام مکانی است، BDB 736، KB 736، مراجعه شود به لویان ۱۶:۸ و ۱۰ و ۲۶)
- (این مثالها از Encyclopaedia Judaica جلد ۵، صفحه ۱۵۲۳ اقتباس شده‌اند.)
- با این وجود، هیچ دوالیسم یا جدایی فرشتگان از یهوه در عهد عتیق وجود ندارد. شیطان خدمتگزار یهوه است (مراجعه شود به ایوب ۱ الی ۲، زکریا ۳)، نه یک دشمن مستقل و خود رای (مراجعه شود به A Theology of the Old Testament نوشته A. B. Davidson، صفحات ۳۰۰ الی ۳۰۶).
- D. یهودیت در طول دوران تبعید در بابل توسعه یافت (۵۸۶ تا ۵۳۸ قبل از میلاد). از نگاه الهیاتی، از دوالیسم دین زرتشت ایران تحت تاثیر قرار گرفت، یک خدای نیک و والا بنام مزدا یا اهورامزدا و شیطان در مقابلش بنام اهریمن. در دوران بعد از تبعید یهود این شخصیت بخشیدن دوالیسم میان یهوه و فرشتگانش و شیطان و فرشتگانش و شیاطین شکل گرفت.
- شخصیت بخشیدن به شیطان در الهیات یهود به خوبی در کتاب *The Life and Times of Jesus the Messiah* نوشته Alfred Edersheim، جلد ۲، ضمیمه ۸، صفحات ۷۴۹ الی ۸۶۳ توصیف شده است. یهودیسم شیطان را به سه شیوه شخصیت داده:
۱. شیطان یا سمانل
 ۲. نیت شیطانی انسان (*yetzer hara*)
 ۳. فرشته مرگ
- ادرسهایم (*Edersheim*) اینها را به شیوه زیر مشخص می‌کند
۱. متهم کننده
 ۲. وسوسه کننده
 ۳. تنبیه کننده (جلد ۲ صفحه ۷۵۶)
- یک تمایز مشخص الهیاتی میان یهودیت بعد از تبعید و عهد جدید در معرفی شیطان وجود دارد.
- E. عهد جدید بخصوص اناجیل وجود و مقابله روح شیطانی انسانها با یهوه را تصریح می‌کنند (در یهودیت، شیطان دشمن انسانها است، نه دشمن خدا). آنها مخالف اراده، حکومت و پادشاهی خدا هستند.
- عیسی با این اهریمنان مقابله کرده و آنها را از وجود انسانها خارج می‌کند، به آنها (۱) روح ناپاک (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴:۳۶، ۶:۱۸) یا روح‌های شیطانی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۷:۲۱، ۸:۲) گفته می‌شود. به وضوح عیسی تمایزی میان بیماری (فیزیکی و ذهنی) و اهریمن قائل می‌شود. او قدرت و بیش خود را با تشخیص دادن آنها و بیرون راندن این ارواح شیطانی به نمایش می‌گذارد. آنها اغلب او را شناخته و بر او شهادت می‌دهند ولی عیسی شهادت آنها را رد کرده و ساکت کرده و خارج می‌سازد. بیرون کردن شیطان، نشانه شکست پادشاهی شیطان است.
- در نامه‌های شاگردان در عهد جدید هیچ گونه اطلاعاتی در این خصوص وجود ندارد. بیرون راندن شیطان هرگز به عنوان یک برکت معنوی فدرست نشده و هیچ روش یا فرایندی برای نسلهای بعد برای بشارت دهندگان یا مومنین ارائه نشده است.

F. شیطان واقعی است، شیطان شخصی است، شیطان حضور دارد. نه مبدا او و نه هدفش فاش نشده است. انجیل واقعی بودن او را تصریح کرده و شدیداً با نفوذ او مقابله می‌کند. در واقعیت نهایت دوالیسمی وجود ندارد. همه چیز تحت کنترل کامل خدا است، شیطان شکست می‌خورد، قضاوت می‌شود و از مخلوقات بیرون رانده می‌شود.

G. مردم خدا باید در مقابل شیطان مقاومت کنند. (مراجعه شود به جیمز ۷:۴). نمی‌توانند توسط او کنترل شوند (مراجعه شود به اول یوحنا ۵:۱۸)، ولی می‌توانند وسوسه شوند و شهادت و نفوذ آنها آسیب ببیند (مراجعه شود به افسسیان ۱۰:۶ الی ۱۸) / شیطان یک بخش افشا شده در جهان بینی مسیحیان است. مسیحیان مدرن هیچ حقی ندارند که شیطان را دوباره تعریف کنند (تفسیر Rudolf Baltmann). شیطان را بدون شخصیت کنند (ساختارهای اجتماعی پل تیلیچ)، نه سعی کنند تا او را با اصطلاحات روانشناسی توصیف کنند (زیگموند فروید). نفوذ او فراگیر است، ولی شکست می‌خورد. مومنین باید در مسیر پیروزی مسیح گام بردارند.

متن NASB (بروز شده): متی ۴:۱۲-۱۷

۱۲ چون عیسی شنید که یحیی گرفتار شده است، به جلیل بازگشت. ۱۳ سپس ناصره را ترک کرده، به کفرناحوم رفت و در آنجا اقامت گزید. کفرناحوم در کنار دریاچه جلیل و در نواحی زبولون و نفتالی واقع بود. ۱۴ این واقع شد تا کلام ایشعای نبی به حقیقت پیوندد که گفته بود:

۱۵ «دیار زبولون و نفتالی،
راه دریا، فراسوی اردن،
جلیل ملتها؛
۱۶ مردمی که در تاریکی به سر می‌بردند،
نوری عظیم دیدند،
و بر آنان که در دیار سایه مرگ ساکن بودند،
روشنایی درخشید.»

۱۷ از آن زمان عیسی به موعظه این پیام آغاز کرد که: «توبه کنید، زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است!»

۱۲:۴ دلایل خاصی برای دستگیری یحیی، در متی ۱۴:۳-۵ ارائه شده است.

۱۳:۴ "سپس ناصره را ترک کرد" عیسی بدلیل اینکه اهالی شهر بی‌ایمان بودند، محل اقامت خود را ترک کرد (لوقا ۴:۱۶-۳۱).

موضوع خاص: عیسی ناصری

□ "به کفرناحوم رفت و در آنجا اقامت گزید" این شهر زادگاه پطرس و یوحنا بود. "کفرناحوم" یعنی "روستای ناحوم". بنابراین، ممکن است زادگاه سنتی انبیای عهد عتیق باشد. این شهر در ساحل شمالی دریای جلیلیه قرار داشت.

۱۳:۴ - ۱۶ بدلیل عبارات پایانی در متی ۴:۱۳، این آیه را می‌توان تکمیل نبوت قلمداد کرد (اشعیا ۹:۱-۲). همه انتظار داشتند که مسیح در وحله‌ی اول یهودا و اورشلیم را خدمت کند، اما نبوت‌های باستانی اشعیا بشکل منحصر بفردی زندگی و خدمت عیسی را تکمیل کرد (یوحنا ۷:۴۱). سرزمین زبولون و نفتالی اولین مکان‌هایی بودند که آشوریان فتح نموده و در عین حال اولین‌هایی بودند که خبر خوش را شنیدند.

۱۵:۴ "فراسوی اردن" این عبارت معمولاً اشاره به بخش شرقی اردن دارد، اما در اینجا اشاره به غرب دارد (کنعان). البته این امر بستگی داشت به اینکه فرد سخنران (یا متفکر) در کجا ایستاده بود.

□ "جلیل ملتها" (در متن اصلی "غیریهودیان" نوشته شده) مردم جلیل تلفیقی از یهودیان و غیریهودیان بودند (LLX، *ethne*، اشعیا ۹:۱)، اما اکثریت را غیریهودیان تشکیل می‌دادند. این منطقه غیریهودی توسط یهودیان یهودا تحقیر می‌گردید. قلب خداوند همیشه نجات و رستگاری همه دنیا

بوده است (پیدایش ۳:۱۵؛ ۳:۱۲؛ خروج ۵:۱۹-۶؛ اشعیا ۲:۲۴؛ ۶-۲۵؛ یوحنا ۳:۱۶؛ ۴:۱۶؛ افسسیان ۲:۱۱-۳:۱۳؛ اول تیموتائوس ۲:۴؛ ۴:۱۰؛ تیتوس ۲:۱۱؛ دوم پطرس ۳:۹؛ اول یوحنا ۲:۲؛ ۴:۱۴).

موضوع خاص: برنامه رستگاری ابدی یهوه

۱۶:۴ "مردمی که در تاریکی بسر می‌بردند" این امر می‌تواند دلایل زیر را داشته باشد:

۱. اشاره‌ای به گناهان آنها
۲. اشاره‌ای به بی‌اعتنایی آنها
۳. یک اصطلاح کنایه‌آمیز به دلیل تفاوت سبک زندگی آنها با آداب و رسوم یهودیان در یهودیه

□ "دیار سایه مرگ" تصویری از خطری بزرگتر (یعقوب ۳۸:۱۷؛ مزمور ۲۳:۴؛ ارمیا ۲:۴).

۱۷:۴ "از زمان" این عبارت سه بار در متی بکار برده شده است (متی ۴:۱۷؛ ۱۶:۲۱؛ ۲۶:۱۶) و به نظر می‌رسد نشانگر ادبیات هدفمندی از تقسیم‌بندی‌های اصلی سخنرانی‌های متی درباره عیسی باشد.

□ "از آن زمان عیسی به موعظه این پیام آغاز کرد که: «توبه کنید، زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است» این عبارات شبیه پیام یحیی تعمیددهنده است (متی ۳:۲). این کلام از زبان عیسی معنای جدیدی به خود می‌گیرد. پادشاهی حال و آینده است. این تنش "از قبل" اما "هنوز" عصر جدید است (رجوع شود به کتاب *The Method and Message of Jesus' Teachings* نوشته رابرت استاین، صفحات ۷۵-۷۹).

موضوع خاص: پادشاهی خدا

موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو

□ "توبه" توبه برای رابطه ایمانی با خدا بسیار مهم است (متی ۳:۲؛ ۴:۱۷؛ مرقس ۱:۱۵؛ ۶:۱۲؛ لوقا ۱۳:۳، ۵؛ اعمال رسولان ۲:۳۸؛ ۳:۱۹؛ ۲۰:۲۱). این اصطلاح در زبان عبری به معنای تغییر اعمال است (BDB996)، در حالیکه در زبان یونانی به معنای تغییر ذهن است. توبه تمایل به تغییر از ذات خود محورانه به زندگی آگاهانه و هدایت شده توسط خداوند است. او خواستار بازگشت به ذات اولویت و رهایی از اسارت خود است (پیدایش ۳). اساساً این یک نگرش جدید، یک جهان‌بینی جدید، یک دانش جدید است. توبه، اراده خداوند برای هر انسانی است که از ذات او ساخته شده است (حزقیال ۱۸:۲۱، ۲۳، ۳۲ و دوم پطرس ۳:۹).

بهترین آیاتی که تفاوت واژگان یونانی برای توبه را بازتاب می‌دهند در دوم قرن‌تبیان ۷:۸-۱۲ دیده می‌شوند

۱. *Lupe*، بمعنی "عزاداری" یا "اندوه"، دوم قرن‌تبیان ۷:۸ (دوبار بکار رفته)، دوم قرن‌تبیان ۷:۹ (سه بار بکار رفته)، دوم قرن‌تبیان ۷:۱۰ (دو بار بکار رفته)، دوم قرن‌تبیان ۷:۱۱

۲. *Meramelomai*، بمعنی "مراقبت در دوره نقاهت"، دوم قرن‌تبیان ۷:۸ (دو بار بکار رفته)، دوم قرن‌تبیان ۷:۹

۳. *Metanoeo*، "توبه"، دوم قرن‌تبیان ۷:۹، ۱۰

تضاد این امر، توبه دروغین (*metamelomai*) (یهودا، متی ۲۷:۳ و عبرانیان ۱۲:۱۶-۱۷) با توبه راستین است (*metanoeo*).
به لحاظ الهیاتی، توبه متصل است به:

۱. موعظه عیسی درباره شرایط عهد جدید (متی ۴:۱۷؛ مرقس ۱:۱۵؛ لوقا ۱۳:۳، ۵)

۲. موعظه رسولان در اعمال رسولان [*kerygma*] (اعمال رسولان ۳:۱۶، ۱۹؛ ۲۰:۲۱)

۳. هدیه‌ی شاهانه خداوند (اعمال رسولان ۵:۳۱؛ ۱۱:۱۸ و دوم تیموتائوس ۲:۲۵)

۴. نابود کردن (دوم پطرس ۳:۹)

توبه امری انتخابی نیست.

موضوع خاص: توبه در عهد جدید

متن NASB (بروز شده): متی ۱۸:۴-۲۲

۱۸ چون عیسی در کنار دریاچه جلیل راه می‌رفت، دو برادر را دید به نامهای شمعون، ملقب به پطرس، و برادرش آندریاس، که تور به دریا می‌افکندند، زیرا ماهیگیر بودند. ۱۹ به ایشان گفت: «از پی من آید که شما را صیاد مردمان خواهم ساخت.» ۲۰ آنان بی‌درنگ تورهای خود را وانهادند و از پی او شتافتند. ۲۱ چون به راه خود ادامه داد، دو برادر دیگر یعنی یعقوب پسر زبیدی و برادرش یوحنا را دید که با پدرشان زبیدی در قایق بودند و تورهای خود را آماده می‌کردند. آنان را نیز فرا خواند؛ ۲۲ ایشان بی‌درنگ قایق و پدر خود را ترک گفتند و از پی او روانه شدند.

۱۸:۴ "دریاچه جلیله" مساحت دریاچه ۱۳x۱۹ کیلومتر بود. رود اردن به این دریاچه سرازیر می‌شد. این دریاچه در کتاب مقدس با چهار نام مختلف شناخته می‌شود.

۱. دریای کینرت (اعداد ۱۱:۳۴)

۲. دریاچه جنیسارت (لوقا ۵:۱)

۳. دریاچه تیبیره (یوحنا ۶:۱؛ ۲۱:۱)

۴. در همین انجیل، دریای جلیلیه

□ "دو برادر" مشخص نیست که آیا این اولین باری بود که این مردان با هم ملاقات می‌کردند و به سخنان عیسی گوش می‌دادند. ظاهراً پاسخ سریع آنها منعکس کننده جلسه‌ای پیش از این بود که احتمالاً در انجیل یوحنا ۱:۴۵-۵۱ ثبت شده است. باید به خاطر داشت که یوحنا خدمت قبلی در جلیل و یهودیه را ثبت کرده است. یوحنا زندگی عیسی را در جلیلیه، یهودیه، ثبت کرده است.

سوالی که مطرح می‌شود اینست: رویدادهای این انجیل "تاریخی" هستند یا "الهیاتی"؟

□ "تور" این واژه به توری گرد و دستی اشاره دارد، اما کلمه "تور" متی ۴:۲۰ و ۲۱ کلمه متفاوتی است و به تورهای بزرگتری اشاره دارد که توسط قایق‌ها کشیده می‌شوند.

۱. یک نوع تور از پشت قایق یا میان دو قایق نصب می‌گردد

۲. یک نوع دیگر از تور، یک سر آن در ساحل میخکوب می‌شد و یک سر دیگر آن توسط قایق به دریا برده می‌شد و در یک شکل نیم‌دایره قایق می‌چرخید و سید را جمع و به ساحل باز می‌گشت.

۱۹:۴ "از پی من آید که شما را صیاد مردمان خواهم ساخت" عیسی در یک چارچوب یهودی، رسماً این مردان را فرا می‌خواند تا شاگردان او شوند. قوانین و رویه‌های مشخصی در مورد نحوه انجام این کار توسط یک کاهن یهودی تعیین شده بود. ریشه واژه، بازی با واژه‌ای در مورد حرفه فعلی ماهیگیری و حرفه جدید آنها به عنوان شاهد و مبشر است.

متن NASB (بروز شده): متی ۲۳:۴

۲۳ بدین‌سان، عیسی در سرتاسر جلیل می‌گشت و در کنیسه‌های ایشان تعلیم می‌داد و بشارت پادشاهی را اعلام می‌کرد و هر درد و بیماری مردم را شفا می‌بخشید.

۲۳:۴ "بدین‌سان، عیسی در سرتاسر جلیل می‌گشت" این جمله شامل سه خدمت خاص می‌شود:

۱. آموزش

۲. موعظه

۳. شفا

جالب است بدانید که برخلاف دو گزینه اول، آنها گزینه سوم را مورد توجه قرار دادند. سومی صرفاً تأییدی بر اعتبار و اقتدار دو گزینه اول بود. این امکان وجود دارد که شفا پیدا کنند ولی نجات نیابند (یوحنا ۵).

SPECIAL TOPIC: HEALING

برای من تکان دهنده است که همه کسانی که در عهد جدید شفا یافتند، نجات نیافتند (به عنوان مثال، اعتماد به مسیح و زندگی ابدی). درمان جسمانی یک جایگزین ضعیف برای نجات معنوی است. اگر ما را به خداوند برساند، معجزات واقعا مفید خواهند بود. همه انسان ها در یک جهان سقوط کرده زندگی می کنند. چیزهای بد اتفاق می افتند خدا اغلب تصمیم می گیرد که مداخله نکند، اما چیزی در مورد عشق و نگرانی خود نمی گوید. مراقب باشید که از خدا درخواست معجزه های برای هر نیازی در این عصر شیطانی کنونی نداشته باشید. او حاکم است و ما مفاهیم کامل هر وضعیت خاص را نمی دانیم.

در این نقطه من می خواهم یادداشت های تفسیری خود را از دوم تیموتائوس ۴: ۲۰ درباره پولس و شفای فیزیکی اضافه کنم. (برای اطلاعات بیشتر مراجعه شود به www.freebiblecommentary.org):

"سوالات بسیاری وجود دارند که ما می خواهیم از نویسندگان عهد جدید بپرسیم. یکی از موضوعاتی که همه مومنین در مورد آن فکر می کنند شفای فیزیکی است. در اعمال رسولان (مراجعه شود به ۱۹: ۱۲، ۲۸: ۷-۹) پولس قادر به شفا است، اما در اینجا و در دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۱۰ و فیلیپیان ۲: ۲۵-۳۰، او به نظر می رسد ناتوان است. چرا برخی بهبود یافتند و برخی نه، و آیا یک پنجره زمانی متصل به درمان است که بسته شده است؟ من مطمئنا به پدر ماورا الطبیعی و دلسوز اعتقاد دارم که از لحاظ جسمی و روحانی شفا می یابد، اما چرا این جنبه شایع ظاهرا وجود دارد و سپس به طور قابل توجهی غایب است؟ من فکر نمی کنم که آن به ایمان انسانی متصل شده باشد، زیرا مطمئنا پولس ایمان داشت (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱۲). من احساس می کنم که معجزات شفا و اعتقادی تایید صحت و اعتبار انجیل باشد که هنوز در مناطقی از جهان که در آنجا برای اولین بار اعلام میشود، انجام می گردد. با این حال، احساس می کنم که خداوند می خواهد ما را با ایمان گام برداریم و نه بر اساس چشم انداز. همچنین بیماری فیزیکی اغلب در زندگی مؤمن مجاز می باشد:

۱. به عنوان مجازات زمانی برای گناه

۲. به عنوان پیامدهای زندگی در یک جهان افتاده

۳. برای کمک به مؤمنان به لحاظ بلوغ معنوی

مشکل من این است که من هرگز نمی دانم کدام یک درگیر است. نماز من برای اراده خدا در هر مورد انجام می شود، فقدان ایمان نیست، بلکه تلاشی صادقانه برای اجازه دادن به خداوند مهربان و مهربان است تا کار اراده خود را در زندگی هر فردی انجام دهد". اینها نتیجه گیری من هستند:

۱. شفا بخش مهمی از بشارت عیسی و رسولان بود.

۲. به طور عمده در نظر گرفته شد تا پیام رادیکال جدیدی درباره خداوند و پادشاهی او تأیید شود.

۳. این قلب خدا را برای مردم بیمار نشان می دهد.

۴. خدا تغییر نکرده است (ملاکی ۳: ۶) و او هنوز برای شفا دادن با عشق عمل می کند، (تمام نعمات روحانی ادامه می یابد، مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۲: ۹، ۲۸، ۳۰).

۵. نمونه هایی وجود دارند که در آن درمان کسانی که دارای ایمان بزرگ هستند انجام نمی شود (کتابچه ای که در این زمینه به من کمک کرده است، *The Disease of the Health, Wealth Gospel*, Gordon Fee است).

a. پولس، دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۱۰

b. تروفیسوس، دوم تیموتائوس ۴: ۲۰

۶. گناه و بیماری در اندیشه های ربی ها (مراجعه شود به اعداد ۹: ۲، یوحنا ۵: ۱۳-۱۸).

۷. شفا تضمین عهد جدید نیست. این جزء ختنه نیست که در اشعیا توصیف شده است. ۵۳: ۴-۵ و مزامیر ۱۰۳: ۳، جایی که شفا دادن تصویری برای بخشش است (نگاه کنید به: اشعیا ۱: ۵-۶، جایی که بیماری یک استعاره برای گناه است).

۸. رمز و راز واقعی در مورد این است که چرا برخی شفا داده شده و برخی شفا نمی یابند.

۹. ممکن است که هر چند که در هر عصری درمانی وجود داشته باشد، در طول حیات عیسی افزایش قابل توجهی داشته است. این افزایش دوباره قبل از بازگشت او رخ خواهد داد.

نویسنده مدرنی که به من کمک کرد تا متوجه شوم که روایات شیطانی من، کارهای روح را، به خصوص معجزات را، خنثی میکنند، Gordon Fee است. او دارای چندین کتاب است، اما دو کتابی که به این امر میپردازند، به شرح زیر هستند:

۱. *Paul, the Spirit, and the People of God*

۲. *God's Empowering Presence: The Holy Spirit and the Letters of Paul*

همانند بیشتر مسائل کتاب مقدس، دو وضعیت افراطی وجود دارد. ما همه باید در نور خود با عشق گام برداریم، اما همیشه به نور بیشتری از کتاب مقدس و روح نیاز داریم.

متن NASB (بروز شده): متی ۲۴:۴-۲۵

۲۴ پس آوازهاش در سرتاسر سوریه پیچید و مردم همه بیماران را که به انواع امراض و دردها دچار بودند، و نیز دیوزدگان و مصروعان و مفلوجان را نزدش می آوردند و آنان را شفا می بخشید. ۲۵ پس جماعت های بزرگ از جلیل و دکاپولیس، اورشلیم و یهودیه و فراسوی اردن از پی او روانه شدند.

۲۴:۴ "آوازهاش در سرتاسر سوریه پیچید" سوریه در آن زمان تحت حاکمیت امپراطوری روم بود که تا شمال فلسطین را شامل می گردید. با اینحال، در این متن، می تواند اشاره به تمام آن محیط اشاره داشته باشد که نشان دهنده محبوبیت گسترده این شفا دهنده از ناصریه است.

□ " همه بیماران را که به انواع امراض و دردها دچار بودند، و نیز دیوزدگان و مصروعان و مفلوجان " در اناجیل، بین بیماری جسمانی و جن زدگی تمایز قائل شده است. اگرچه نیروهای اهریمنی ممکن است علائم فیزیکی در فرد بیمار ایجاد کنند، اما درمان برای هر یک متفاوت است. عیسی همه کسانی را که نزد او آورده بودند شفا داد (به موضوع خاص: شفا مراجعه شود) از سایر دوره های ذکر شده در کتاب مقدس ما می دانیم که شفا دادن

۱. گاهی بر مبنای ایمان هر فرد بود

۲. گاهی بر مبنای ایمان دوستان فرد بیمار بود

۳. گاهی حتی بدون داشتن ایمان هم محقق می گردید.

شفا فیزیکی همیشه بمفهوم رستگاری و پارسای روحی و معنوی نبود (یوحنا ۹).

□ "دیوزدگان" به موضوع خاص: نیروهای اهریمنی (ارواح ناپاک) در عهد جدید مراجعه کنید

□ "مصروعان" به یادداشت متی ۱۷:۱۵ مراجعه کنید.

۲۵:۴ "جماعتی بزرگ پی او روانه شدند" متی ۲۵:۴ توصیفی تصویری از میزان محبوبیت عیسی است (مرقس ۳: ۷-۸؛ لوقا ۶: ۱۷). این محبوبیت باعث شد تا رهبران یهود حسادت نموده و مردم رسالت او را اشتباه درک کنند.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. هدف از وسوسه عیسی چه بود؟

۲. شیطان کیست و هدفش چیست؟

۳. آیا این وسوسه ها روانی، جسمی یا خیالی بودند؟
۴. چرا اناجیل بر خدمت عیسی در جلیلیه تأکید می کند؟
۵. وقتی عیسی شاگردان را فرا خواند، آیا این افراد پیش از این او را ملاقات کرده یا موعظه های او را شنیده بودند؟
۶. آیا عهد جدید بین تسخیر جسم توسط اهریمن و بیماری جسمی تمایزی قائل شده است؟ اگر چنین است، چرا؟

انجیل متی ۵

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
موعظه بر روی کوه	سعادت‌مندان	موعظه بر روی کوه (۱:۵ - ۲۷:۷)	موعظه بر روی کوه	سعادت‌مندان
۲ - ۱:۵	۱۲ - ۱:۵	۲ - ۱:۵	۲ - ۱:۵	۱۲ - ۱:۵
سعادت‌مندان		سعادت‌مندان	خوشحالی حقیقی	
۱۲ - ۳:۵		۵:۳	۱۰ - ۳:۵	
	(۳ - ۱۰)		(۳ - ۱۰)	(۳ - ۱۰)
		۴:۵		
		۵:۵		
		۶:۵		
		۷:۵		
		۸:۵		
		۹:۵		
		۱۰:۵		
	۱۲ - ۱۱:۵	۱۱:۵	۱۲ - ۱۱:۵	
نمک و نور	ایمانداران نمک و نور هستند	شهادت شاگردان	نمک و نور	نمک برای زمین نور برای جهان
۱۶ - ۱۳:۵	۱۶ - ۱۳:۵	۱۳:۵	۱۳:۵	۱۳:۵
		۱۶ - ۱۴:۵	۱۶ - ۱۴:۵	۱۶ - ۱۴:۵
تعلیم تورات	مسیح شریعت را به سرانجام رساند	ارتباط پیام عیسی با شریعت یهود	آموزه‌هایی درباره تورات	تکمیل شریعت
۲۰ - ۱۷:۵	۲۰ - ۱۷:۵	۲۰ - ۱۷:۵	۲۰ - ۱۷:۵	۱۹ - ۱۷:۵
تعلیم درباره خشم	قتل از قلب شروع می‌شود	ترسیم درک واقعی شریعت	تعلیم درباره خشم	استاندارد جدید بالاتر از قدیمی
				۲۰:۵
۲۶ - ۲۱:۵	۲۶ - ۲۱:۵	۲۶ - ۲۱:۵	۲۴ - ۲۱:۵	۲۶ - ۲۱:۵
			۲۶ - ۲۵:۵	
تعلیم درباره زنا	زنا در قلب		تعلیم درباره زنا	
۳۰ - ۲۷:۵	۳۰ - ۲۷:۵	۳۰ - ۲۷:۵	۲۰ - ۲۷:۵	۳۰ - ۲۷:۵
تعلیم طلاق	ازدواج مقدس و الزام‌آور است		تعلیم درباره طلاق	
۳۲ - ۳۱:۵	۳۲ - ۳۱:۵	۳۲ - ۳۱:۵	۳۲ - ۳۱:۵	۳۲ - ۳۱:۵
تعلیم درباره قسم خوردن	عیسی قسم خوردن را		تعلیم نذورات	

ممنوع می‌کند				
۳۷ - ۳۳:۵	۳۷ - ۳۳:۵	۳۷ - ۳۳:۵	۳۷ - ۳۳:۵	۳۷ - ۳۳:۵
تعلیم درباره انتقام			تعلیم درباره انتقام	
۴۲ - ۳۸:۵	۴۲ - ۳۸:۵	۴۲ - ۳۸:۵	۴۲ - ۳۸:۵	۴۲ - ۳۸:۵
محبت در برابر دشمنان	دشمنان را محبت کنید		محبت در برابر دشمنان	
۴۸ - ۴۳:۵	۴۸ - ۴۳:۵	۴۸ - ۴۳:۵	۴۸ - ۴۳:۵	۴۸ - ۴۳:۵

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن متی ۵ - ۷

A. این موعظه را به نام‌های زیر می‌شناسند

۱. "خطاب به دوازده نفر"

۲. "مجموعه دکترین مسیحی"

۳. "پادشاهی ماگنا کارتا"

۴. "مرامنامه پادشاه"

عبارت "موعظه بر روی کوه" در ابتدا توسط آگوستین در تفسیری که از انجیل متی به زبان لاتین انجام داد، استفاده شد (۳۵۴ - ۴۳۰ پس از میلاد). این عنوان از انجیل کاوردیل که در سال ۱۵۳۵ پس از میلاد نوشته شد، وارد انجیل به زبان انگلیسی که ما امروزه استفاده می‌کنیم وارد گردید.

B. "موعظه روی کوه" در متی ۵-۷ احتمالاً همان "موعظه در دشت" در لوقا ۶ است. تفاوت در محتوا را می‌توان با مقایسه مخاطبان و هدف نویسندگان انجیل توضیح داد. خوانندگان متی، یهودیان فلسطینی و خوانندگان لوقا غیریهودیان بودند. با اینحال، از آنجا که تفاوت‌ها بسیار زیاد است، بسیاری معتقدند که آنها یک خطبه نبودند. این خطبه‌ها ممکن است نمونه‌هایی از مضامین بوده باشند که اغلب توسط عیسی در بسیاری از مکان‌ها تکرار شده و با مخاطبانی متفاوت باشند. نمونه ای از آن مثل گوسفند گمشده است. در متی ۱۸ شاگردان، اما در لوقا ۱۵ گناهکاران را خطاب می‌کرد.

C. تحت الهام خدا، نویسندگان انجیل آزاد بودند که از میان تعالیم و اعمال عیسی انتخاب کرده و آنها را به روش‌های غیر زمان‌شناسی ترکیب نموده تا حقیقت الهیات را به اشتراک بگذارند. رجوع کنید به کتاب فی و استوارت چگونه کتاب مقدس را با تمام ارزشش بخوانیم (How to Read the Bible for All Its Worth)، صفحات ۱۲۷-۱۴۸. انجیل بیوگرافی نیستند - آنها رساله‌های بشارتی و کتابچه راهنمای شاگردی عیسی هستند. انجیل متی آموزه‌ها و معجزات عیسی را در واحدهای موضوعی ترکیب می‌کند، در حالیکه انجیل لوقا همین آموزه‌ها را در زمینه‌های مختلف در سراسر انجیل خود ثبت می‌کند.

D. ساختار اولین و طولانی‌ترین موعظه متی در مورد عیسی بسیار ساختار یهودی داشته و احتمالاً ساختاری موازی و هوشمندانه با ده فرمان. گزاره‌ها جملات گنومیک اشاره‌دار، اغلب متناقض هستند که سعی در خلاصه کردن حقیقت و کمک به حافظه دارند. از نظر موضوعی ارتباط ضعیفی دارند اما از نظر دستوری جدا هستند.

E. این آموزه‌ها جنبه نهایی اخلاق پادشاهی خداوند است که برای محکوم کردن مردمانی که راه خود را گم کرده‌اند و ایجاد انگیزه در آنانی که نجات‌یافته‌اند ارائه شده‌اند. مخاطبان این آموزه‌ها از چند گروه مختلف تشکیل شده بودند:

۱. شاگردان مسیح

۲. آنان که کنجکاو بودند
۳. بیماران
۴. آنان که مردد بودند
۵. روشنفکران دینی

متون متفاوت سعی در تفکیک گروه‌ها داشت، اما متاسفانه، هیچکدام هرگز موفق نبودند

- F. این آموزه‌ها اساساً یک نگرش به زندگی یا یک «جهان‌بینی» هستند که به‌طور ریشه‌ای به سمت ایمان و اطاعت از خدا تغییر جهت داده‌اند (پیمان جدید در ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴). در خروج ۲۰ و تثنیه ۵ نمایش روشنی وجود دارد. "دوراه" عهد جدید (یعنی تثنیه ۳۰: ۱۵، ۱۹؛ مزمور ۱) ابتدا با فیض و سپس شبیه شدن به مسیح با هدایت روح القدس جایگزین شده است. هدف آن هنوز مردمی است که منعکس کننده شخصیت خدای یهوه هستند، اما راه تغییر کرده است (یعنی عملکرد انسانی در مقابل رحمت الهی).
- G. هدف این نیست که به کسانی که راه خود را گم کرده‌اند نشان دهیم چگونه می‌توانند نجات یابند، بلکه هدف خدا این است که آن کسی که نجات یافته چگونه زندگی کند. اخلاق جدید پادشاهی به قدری رادیکال است که حتی متعهدترین قانون‌گرایان خودپسند نیز احساس ناکافی می‌کنند. فیض تنها امید برای رستگاری است (اشعا ۵۵: ۱-۳) و قدرت روح القدس تنها امید برای زندگی ملکوتی (اشیا ۵۵: ۶-۷).
- H. کتاب خوبی را که در زمینه روش‌های تعلیم و موعظه عیسی می‌توانم به شما معرفی کنم *The Methods and Message of Jesus' Teaching*، اثر رابرت اچ. استاین، چاپ انتشارات وست مینیستر ۱۹۷۸ بشماره 2-24216-664-0 ISBN است.

دیدگاه‌های متنی به آیات ۵: ۳-۱۲ (سعادت‌مندان)

- A. این افراد سعادت‌مندی که با کلام عیسی آشنا شدند نردبانی روحانی را بوجود آوردند
۱. از رستگاری تا شبیه مسیح شدن
 ۲. از حس نیاز معنوی بشریت تا زندگی جدید بشر در راه مسیح
- B. تعداد آنها بین ۷، ۸، ۹ و حتی ۱۰ نفر تخمین زده می‌شود.
- C. آنان خواستار پاسخ از خوانندگان و شنوندگان خود بودند! آنان افرادی مطلع نبوده بلکه بسیار مشوق بودند!
- D. سه نقل قول مفید:
۱. هر نظام اخلاقی راهی است که انسان با انکار و انضباط و تلاش در پی رسیدن به هدف آن است. مسیح با این هدف شروع می‌کند و شاگردانش را فوراً در موقعیتی قرار می‌دهد که همه معلمان دیگر به عنوان نقطه‌ی پایانی به آن اشاره می‌کنند. آنها با فرمان شروع کردند، او با عطا: زیرا او بشارت بخشش و رحمت می‌دهد. *'The Life and Times of Jesus the Messiah'* اثر آلفرد ادرشیم، ص ۵۲۸-۵۲۹.
 ۲. خطبه روی کوه نه یک ایده آل غیرعملی است و نه مجموعه‌ای از مقررات قانونی ثابت. بلکه، بیانی از اصول زندگی ضروری در یک جامعه عادی است. . بسیاری از آنچه که در این خطبه‌ها گفته شد، استعاره یا ضرب‌المثل است و به معنای لغوی یا حقوقی قابل فهم نیست. در آنها، عیسی اصول را به صورت عینی به تصویر می‌کشد. *The International Standard Bible Encyclopedia*، جلد ۴، ص ۲۷۳۵.
 ۳. اصول مقدماتی و اساسی:
 - a. شخصیت راز خوشحالیست.
 - b. پارسایی و رستگاری در زندگی درونی ریشه دارد. شخصیت چیزی نیست که از بیرون تحمیل شود، بلکه زندگی‌ای است که از درون هویدا می‌شود.
 - c. زندگی درونی یک وحدت است.
 - d. محبت جهانی مبنای قوانین اجتماعی است.
 - e. شخصیت و حیات ما در همنشینی با پدر و بخاطر او ماهیت پیدا می‌کند. تمام پرستش و نیایش ما نگاه به درگاه او دارد و
 - f. به سرانجام رسیدن، آزمون نهایی زندگیست.
 - g. اعمال و سیرت تنها چیزهایی است که ماندگار بوده و استقامت در آن، آزمون نهایی است.
- The International Standard Bible Encyclopedia*، جلد ۴. صفحه ۲۷۳۵.

متن NASB (بروز شده): متی ۱:۵-۲

۱ روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده‌اند. پس به بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند. ^۲ آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان و فرمود:

۱:۵ " عیسی جماعت زیادی را دید" مردم از همه بخش‌های جامعه به سوی عیسی هجوم آوردند. این جمعیت عظیم در متا ۴:۲۳-۲۵ و لوقا ۶:۱۷ نیز حضور داشتند. احتمالاً شاگردان عیسی و کسانی که واقعاً علاقه‌مند بودند، نزدیکترین حلقه به عیسی را با سایرین در پس زمینه تشکیل دادند (متی ۷:۲۸).

□ "بالای کوه" در لوقا ۶:۱۷ محیط مسطح است، اما محتوای پیام‌ها اساساً یکسان است. موقعیت تاریخی لوقا بهترین به نظر می‌رسد. عیسی در کوه در مورد انتخاب دوازده نفر دعا می‌کرد، اما برای خوش‌آمدگویی از جمعیت به دشت پایین آمد و سپس با فاصله کوتاهی از دامنه تپه به بالا برگشت تا همه بتوانند بشنوند و ببینند. اصطلاح یونانی بکار رفته در متی می‌تواند به کوهپایه اشاره داشته باشد و اصطلاح بکار برده شده در لوقا می‌تواند به یک مکان هموار در منطقه تپه اشاره کند. بنابراین شاید تناقض ظاهری یک مشکل در ترجمه انگلیسی باشد. با اینحال این دو پیام از بسیاری جهات متفاوت هستند. متی ممکن است مشخصات کوهی را به هم‌تراز با ارائه شریعت در کوه سینا توصیف کرده باشد. اکنون عیسی قانون‌گذار جدید است (متی ۴۸-۵:۲۱). متی عمده‌اندگی زندگی عیسی را بگونه‌ای ترسیم می‌کند که به مثابه کسی باشد که موسی موسی گفت پس از وی خواهد آمد (تثنیه ۱۸:۱۴-۲۲). انسان (هم یهودی و هم غیریهودی) رستگاری و نجات خود را در وی خواهند یافت، نه در مذهب (ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶:۲۲-۳۸، "پیمان جدید")!

□ "و نشست" این یک اصطلاح و شیوه کاهنان یهودی برای برای جلسات رسمی درس بود (۵۵:۲۶؛ مرقس ۹:۳۵؛ لوقا ۴:۲۰؛ ۵:۳؛ یوحنا ۸:۲)، همین‌طور عبارت "دهانش را باز کرد" (متی ۵:۲). این عبارات، همچون بخش پایانی کلام در متی ۷:۲۸، "وقتی عیسی این مبحث را بست"، نشان دهنده اینست که متی در یک موعظه سخنانش را ارائه کرده بود. این اولین و طولانی‌ترین موعظه توسط عیسی بود که متی آن را ثبت نمود (متی ۱۰، ۱۳، ۲۴-۲۵).

□ "شاگردانش دور او جمع شدند" برخی، با فرض اینکه متی و لوقا موعظه‌های متفاوتی هستند، ادعا می‌کنند که فقط شاگردان در آنجا حضور داشتند. آنها هدف و دریافت کنندگان اصلی این موعظه بودند، اما مردم عادی و رهبران مذهبی در اطراف ایستاده و گوش می‌دادند (متی ۷:۲۸). ممکن است که عیسی ابتدا با یک گروه و سپس با گروهی دیگر صحبت کرده باشد.

۲:۵ " آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان" این جمله می‌تواند دو معنی داشته باشد

۱. وی شروع به تعلیم دادن کرد
 ۲. وی به تکرار این موارد در مناسبت‌های مختلف ادامه داد
- ذات انجیل متی با ترکیب آموزه‌های عیسی در قالب موضوعات مختلف شکل گرفته است. محتوای متی ۵ تا ۷ در بسیاری از فصل‌های لوقا پراکنده هستند.

متن NASB (بروز شده): متی ۳:۵

۳ «خوشا به حال فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است.»

۳:۵ "خوشا به حال" (در نسخه اصلی: برکت خدا بر) این اصطلاح به معنای "خوشبخت" یا "تکریم" بود (متی ۵: ۳-۱۱). کلمه انگلیسی "happy" از کلمه انگلیسی قدیمی "hapenstance" گرفته شده است. شادی خدادادی ایمانداران بر اساس شرایط جسمانی نیست، بلکه شادی درونی است. هیچ فعلی در این عبارات وجود ندارد. این عبارات تعجب‌آور (مکاشفه ۱:۳) از زبان آرامی یا عبری هستند (مزمور ۱:۱). این سعادت هم نگرش فعلی نسبت به خدا و زندگی و هم امید آخرت شناسی است. شخص سعادت‌مند شخص عادل بود (به مزمور ۱۱۹: ۱-۲ مراجعه کنید).

□ " فقیران که به خدا محتاجند" دو اصطلاح در یونانی برای توصیف فقر استفاده می‌گردید. مورد استفاده شده در اینجا شدیدتر از بود. اغلب برای گداهایی که به یک حامی وابسته بودند استفاده می‌شد. در عهد عتیق این تنها امید به خدا بود! متی روشن می‌کند که این به امر بخ فقر جسمانی اشاره نمی‌کند، بلکه به نارسایی معنوی اشاره دارد. انسان باید کفایت خدا و نارسایی خود را بشناسد (یوحنا ۵:۱۵؛ دوم قرنتیان ۹:۱۲). این آغاز انجیل است

(رومیان ۱: ۱۸ - ۳: ۳۱). احتمالاً این چند نفر از جمع کوچک سعادتمندان منعکس کننده آیات اشعیا ۶۱: ۱-۳ هستند که برکات مسیحایی عصر جدید را پیش بینی می‌کرد.

موضوع خاص: انجیل

■ «ملکوت آسمان» این عبارت «پادشاهی آسمان» یا «پادشاهی خدا» بیش از ۱۰۰ بار در انجیل استفاده شده است. در لوقا ۶: ۲۰ «پادشاهی خدا» نوشته شده است. متی برای افرادی با پیشینه یهودی می‌نوشت که به خاطر آیه خروج ۲۰: ۷ از بکار بردن نام خدا مضطرب بودند. اما روی سخن انجیل مرقس (متی ۱۰: ۱۴) و لوقا غیریهودیان است. این دو عبارت مترادف هستند. این عبارت به سلطنت خدا در قلب انسانها اشاره دارد که روزی در تمام زمین به حکمرانی خواهد کرد (متی ۶: ۱۰). این احتمالاً توسط متی تأیید شده است که با استفاده از جمله حال حاضر در متی ۵: ۳ و ۱۰، و آینده ساده «باید باشد» در متی ۵: ۴-۹ جملات خود را تنظیم می‌کرد.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

متن NASB (بروز شده): متی ۴: ۵

«خوشا به حال ماتمزدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت.»

۴: ۵ «ماتمزدگان» این عبارت به «نالۀ بلند» اشاره داشت که قوی‌ترین اصطلاح برای عزاداری در زبان یونانی بود. متن حاکی از آن است که عزاداری برای گناه ما بوده است. نتیجه دیدن گناه انسان (متی ۵: ۳) باید توبه باشد (متی ۵: ۴). این امکان وجود دارد، اگر عهد عتیق از اشعیا اقتباس می‌کند، ۶۱: ۱-۳، پس به این معنی خواهد بود که عزاداری امری مشارکتی و در غالب اجتماع بوده است.

■ «تسلی» رجوع کنید به اشعیا ۱۲: ۱؛ ۴۰: ۱؛ ۴۹: ۱۳؛ ۵۱: ۳؛ ۱۲؛ ۶۲: ۹؛ ۶۶: ۱۳. عصر جدید در مسیح تجلی پیدا کرده است. خداوند نه تنها مردمان عهد عتیق خود، بلکه هر آنکس که به مسیح ایمان بیاورد و اطمینان کند را تسلی می‌دهد. وعده‌های عهد عتیق به قوم بنی اسرائیل اکنون سرتاسر عالم را شامل گردیده است.

موضوع خاص: دلگرمی

Special Topic: Comfort

I. دلگرمی در عهد عتیق (یادداشت از اشعیا ۴۰: ۱)

این واژه (BDB 636, KB 688, *Piel* جمع، دستوری) در اشعیا ۱-۳۹ سه بار تکرار شده، اما در اشعیا ۴۰-۶۶ چهارده بار بکار رفته است (عمدتاً *Piel*). «دلگرمی یا دلگرم باشید» می‌تواند عنوانی برای این بخش از کتاب اشعیا تلقی گردد. این عبارت حس همدردی و اهمیت دادن یهوه را نشان می‌دهد (اشعیا ۱۲: ۱). این لغت ظاهراً از زمانی که اسبهای خسته نفس می‌زدند، بوجود آمده است. یهوه از اینکه باید قوم خود را تنبیه می‌کرد، اندوهناک بود. اکنون زمان تنبیه به سر آمده است. مشخص نیست که این امر به دلایل زیر است یا خیر:

A. توبه آنان (حزقیال ۱۸)

B. انتخاب یهوه برای عمل کردن به جای آنان، حتی با وجود اینکه آنان قادر به توبه راستین نبودند (حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸)

اکنون روزی جدید فرا رسیده است! سر زدن این آفتاب به دلیل شخصیت یهوه، نه توبه قوم او (رومیان ۳: ۲۱-۳۱؛ غلاطیان ۳؛ افسسیان ۲: ۸)؛ کارایی او و نه آنان، برنامه ابدی او که آنان نیز بخشی از آن هستند، می‌باشد.

II. دلگرمی در عهد جدید (یادداشت از دوم قرنتیان ۱: ۴-۱۱)

این عبارت، *paraklēsis*، به اشکال مختلف خود، ده بار در دوم قرنتیان ۱: ۳-۱۱ بکار رفته است. این عبارت یک واژه کلیدی در طول تمامی آیات بوده و همچنین در دوم قرنتیان ۱-۹ بیست و پنج بار تکرار گردیده است. معنی اصل آن «در کنار یکدیگر بودن» است. این واژه اغلب در پرونده‌های قضایی، زمانی که وکیل مدافع دادخواست قانونی را تنظیم می‌کرد بکار برده می‌شد.

در این متن بمنظور تشویق و دلداری بکار رفته است. واژه مرتبط با آن *paraklētos* است که در یوحنا ۱۴:۱۶، ۲۶؛ ۱۵:۲۶؛ ۱۶:۷ در رابطه با روح القدس و همینطور در اول یوحنا ۲:۱ در رابطه با عیسی بکار رفته است. در این متن در رابطه با پدر بکار برده شده است (به موضوع خاص: شفیع [*paraklētos*] مراجعه نمایید).
 فعل آن در حالات مختلفی بکار برده شده است.

A. نسخه Septuagint

۱. تشویق و تقویت کردن، تثنیه ۳:۲۸
 ۲. تسلی یافتن در پیدایش ۲۴:۶۷؛ ۳۷:۳۵؛ مزمور ۵۰:۱۱۹ (در یک قالب مسیحایی در اشعیا ۴۰:۱؛ ۴۹:۱۳؛ ۵۱:۳؛ ۶۱:۲)
 ۳. شفقت داشتن، تثنیه ۳۲:۳۶؛ داوران ۲:۱۸؛ مزمور ۱۳۵:۱۴
 ۴. دلداری دادن، اشعیا ۳۵:۴
 ۵. فرا خواندن، خروج ۱۵:۱۳
- B. نامه‌های پولس به قرنتس
۱. نصیحت کردن، اول قرنتیان ۱:۱۰؛ ۴:۱۶؛ ۳۰:۱۴-۳۱؛ ۱۶:۱۵-۱۶؛ دوم قرنتیان ۲:۸؛ ۵:۲۰؛ ۶:۱؛ ۸:۴؛ ۱۰:۱۰
 ۲. آرامش دادن و خوشحال کردن، دوم قرنتیان ۱:۴؛ ۶:۷؛ ۷:۲؛ ۷:۶؛ ۱۳:۷؛ ۱۳:۱۱
 ۳. ابراز همدردی کردن، اول قرنتیان ۴:۱۳
 ۴. عجز و لایه کردن، التماس کردن، درخواست کردن، اول قرنتیان ۱۶:۱۲؛ دوم قرنتیان ۹:۵؛ ۱۲:۱۸

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی خداوند

متن NASB (بروز شده): متی ۵:۵

«خوشا به حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین خواهند گشت.»

۵:۵ "فروتن" این کلمه دقیقاً به معنی "افتاده" یا "خاضع" است. عیسی این اصطلاح را برای خود به کار برد (متی ۱۱:۲۹؛ ۲۱:۵). منشأ آن به معنای اهلی و تحت کنترل درآمده، رام شده، مانند قاطر، شتر یا اسب آموزش دیده است. شناخت نیاز ما به خدا و عنایت او به راه مسیح، ایمانداران را متواضع و قابل تعلیم می‌کند (اول پطرس ۳:۴). خدا می‌خواهد نقاط قوت ما را به سمت اهدافش هدایت کند، نه اینکه آنها را بشکند (مزمور ۱۳۹؛ اول قرنتیان ۱۲).

□ "وارث زمین" این عبارت هم‌شبه به سرزمین موعود اشاره داشت (مزمور ۳۷:۱۱)، اما می‌تواند گاهی اشاره به کل زمین داشته باشد (اشعیا ۱۱:۶-۹). این عبارت بازتاب‌دهنده ابهام موجود در واژه عبری *erets* (BDB 75) باشد. تکرار می‌کنم، وعده‌های داده شده خداوند در عهد عتیق اکنون شامل حال تمام بشریت شده است.

موضوع خاص: سرزمین، کشور، زمین (۴۶۲)

SPECIAL TOPIC: LAND, COUNTRY, EARTH

همانند تمام ریشه‌های عبری، متن در تعیین معانی مورد نظر بسیار مهم است. تعداد محدودی از ریشه‌های عبری (به عنوان مثال، زبان سامی باستانی) هر یک از آنها را با معانی و مفاهیم مختلف عمل می‌کند. این ریشه (BDB 75, KB 90) می‌تواند معنی باشد

۱. کل سیاره (هرچند قدمت آن اندازه و شکل آن را درک نمی‌کرد. معمولاً از "جهان شناخته شده" استفاده می‌شود)
 - a. پیدایش ۱-۲-۶-۹؛ ۱۰:۳۲؛ ۱۱:۱، ۴، ۸، ۹؛ ۱۴:۱۹؛ ۱۸:۱۸، ۲۵؛ ۲۲:۱۸ و غیره
 - b. خروج ۹:۲۹؛ ۱۹:۵
 - c. مزمور ۸:۱، ۹؛ ۲۴:۱؛ ۴۷:۲؛ ۷:۲۵؛ ۲۶، ۲۹، ۳۰
 - d. امثال ۸:۳۱
 - e. اشعیا ۲:۱۹، ۲۱؛ ۶:۳؛ ۱۱:۴، ۹؛ ۱۲:۱۲؛ ۵
۲. زمین در برابر بهشت

- a. پیدایش ۱: ۲
 b. خروج ۲۰: ۴
 c. تثنیه ۵: ۸، ۳۰: ۱۹
 d. اشعیا ۳۷: ۱۶
۳. استعاره برای انسانهای ساکن در سیاره
 a. پیدایش ۶: ۱۱، ۱۱: ۱
 b. اول پادشاهان ۲: ۲، ۱۰: ۲۴
 c. یعقوب ۳۷: ۱۲
 d. مزامیر ۳۳: ۸، ۶۶: ۴
۴. کشور یا قلمرو
 a. پیدایش ۱۰: ۱۰، ۱۱: ۱۱، ۲۸: ۳۱ و
 b. به خصوص اسرائیل (نعمتی از یهوه، او مالکش است)
 ۵. خاک، مراجعه شود به یوشع ۷: ۲۱
 ۶. دنیای زیرین
 a. خروج ۱۵: ۱۲
 b. مزامیر ۲۲: ۲۹، ۷۱: ۲۰، ارمیا ۱۷: ۱۳، یونا ۲: ۶
 ۷. دنیای جدید
 a. اشعیا ۹: ۱ الی ۷، ۶۵: ۱۷، ۶۶: ۲۲
 b. مراجعه شود به عهد جدید رومیان ۸: ۱۹ الی ۲۲، غلاطیان ۶: ۱۵، دوم پطرس ۳: ۱۳، مکاشفه ۲۱: ۱ و ۵
 به یاد داشته باشید که متن، متن، متن، متن بسیار مهم است. اغلب ریشه های شناخته شده می توانند کمک کنند، اما نه همیشه.

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۶

«خوشا به حال آنان که گرسنه و تشنه عدل و انصاف هستند، زیرا سیر خواهند شد.»

۵: ۶ «گرسنه و تشنه» این جمله وجه وصفی معلوم است که نیازهای معنوی نوع بشر (یوحنا ۴: ۱۰-۱۵) را توصیف می کند... این استعاره نشان دهنده نگرش مستمر یک فرد نسبت به خدا است (مزمور ۴۲: ۲؛ ۶۳: ۱-۵؛ اشعیا ۵۵: ۱؛ آموس ۸: ۱۱-۱۲). این موضوع نشانه آن است که تصویر خدا که در زمان سقوط انسان گم شده بود، از طریق مسیح بازسازی شده است.

NASB, NKJV, NRSV, NET "عدالت"

TEV "آنچه را که خداوند لازم می داند انجام دهند"

NJB "برای راستی"

REB "برای چیره شدن حق"

Peshitta "برای عدل"

این واژه کلیدی الهیاتی می تواند معانی زیر را داشته باشد

۱. اعلام جایگاه عدالت (شرعی) یا منتسب.

۲. یک پادشاهی اخلاقی فردی، که واژه ای است که متی بکار می برد (متی ۶: ۱ برای استفاده در کنیسه)

این واژه هم عدل را در بر می گیرد و هم عدالت را؛ هم تقدیس و هم زندگی تقدیس شده را!! این مثال دیگر است از بیان غیرمستقیم متی، جایگزینی کلمه یا عبارت دیگری برای نام خدا (متی ۵: ۷-۸).

موضوع خاص: عدالت

متن NASB (بروز شده): متی ۷:۵

۷ «خوشا به حال آنان که بر دیگران رحم می‌کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد.»

۷:۵ "رحم" رحم کردن نتیجه آشنایی با خداست و نه زمینه او. ترحم قابلیت این است که فرد خود را در موقعیت فرد دیگری که کاری را انجام داده، قرار دهد (متی ۶:۱۲، ۱۴-۱۵؛ ۱۸:۲۱-۳۵؛ لوقا ۶:۳۶-۳۸؛ یعقوب ۲:۱۳).

در اینجا یک تغییر در سعادت‌ها رخ می‌دهد. دو مورد قبلی بر احساس نیاز معنوی پادشاهی فردی متمرکز شده‌اند. با اینحال، موارد زیر بر روی نگرش‌هایی متمرکز می‌کنند که باعث انگیزه اعمال فرد می‌شود. این همان چیزی بود که در فریسیسم آن زمان و قانون‌گرایی اکنون گم شده بود.

□ "بر ایشان رحم خواهد شد" این یک جمله شرطی زمان آینده است که دقیقاً "باید مورد ترحم قرار گیرند" ترجمه می‌شود. این جمله اینگونه مورد فهم قرار می‌گیرد:

۱. زمان آینده با حس قطعیت در زمان، در همین عصر بکار برده شده بود.

۲. بخشش در آینده در آخرین روز قیامت

حالت مجهول جمله می‌تواند بصورت غیر مستقیم همچون "پادشاهی آسمان" برای پرهیز از بردن نام خدا بکار برده شده باشد.

متن NASB (بروز شده): متی ۸:۵

۸ «خوشا به حال پاکدلان، زیرا خدا را خواهند دید.»

۸:۵ "پاکدلان" نگرش ما بسیار مهم است (تیتوس ۱:۱۵). ارجحیت‌ها نیز بطور مساوی بسیار مهم هستند (عبرانیان ۱۲:۱۴). با عنایت به آیات مزبور ۴:۲۴ و ۳۱:۱ می‌توان واژه "پاک" را چنین تعریف کرد:

۱. با اراده

۲. متمرکز

۳. تطهیر شده (عبرانیان ۱۲:۱۴)

این اصطلاح در عهد عتیق برای آیین شستشو استفاده می‌شد. توجه کنید که تمرکز بر قلب است، مرکز وجودی فرد، نه عقل یا اعمال مناسکی. جنبه مرکزی شخصیت در عهد عتیق "قلب" بود، در حالی که در تفکر یونانی "ذهن" بود.

موضوع خاص: قلب/دل (عهد جدید)

(SPECIAL TOPIC: THE HEART (NT))

اصطلاح یونانی *kardia* که در نسخه Septuagint و عهد جدید استفاده شده است منعکس کننده اصطلاح یونانی *lēb* (BDB 523, KB)

513) است. به شیوه‌های مختلفی این اصطلاح استفاده شده است (مراجعه شود به *A Greek-English Lexicon* اثر Bauer, Arndt, Gingrich and Danker چاپ دوم، صفحات ۴۰۴ الی ۴۰۴).

۱. مرکز زندگی فیزیکی، استعاره‌ای برای یک فرد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۴:۱۷، دوم قرنتیان ۳:۲ الی ۳، یعقوب ۵:۵)

۲. مرکز زندگی معنوی (یعنی اخلاقی)

a. خدا دل را می‌شناسد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۶:۱۵، رومیان ۸:۲۷، اول قرنتیان ۱۴:۲۵، اول تسالونیکیان ۲:۴، مکاشفه ۲:۲۳)

b. در مورد زندگی معنوی نوع بشر استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۱۵:۱۸ الی ۱۹، ۱۸:۳۵، رومیان ۶:۱۷، اول تیموتائوس ۱:۵، دوم تیموتائوس ۲:۲۲، اول پطرس ۱:۲۲)

۳. مرکز زندگی فکری (یعنی فکر، مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۱۵، ۲۴:۴۸، اعمال رسولان ۷:۲۳، ۱۶:۱۴، ۲۸:۲۷، رومیان ۱:۲۱،

۱۰:۶، ۱۶:۱۸، دوم قرنتیان ۴:۶، افسسیان ۱:۱۸، ۴:۱۸، یعقوب ۱:۲۶، دوم پطرس ۱:۱۹، مکاشفه ۱۸:۷، در دوم قرنتیان ۳:۱۴ الی ۱۵ و فیلیپیان ۴:۷ قلب مترادف با ذهن است)

۴. مرکز اراده (مراجعه شود به اعمال رسولان ۵: ۴، ۱۱: ۲۳، اول قرنتیان ۴: ۵، ۷: ۳۷، دوم قرنتیان ۹: ۷)
۵. مرکز احساسات (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۲۸، اعمال رسولان ۲: ۲۶ و ۳۷، ۷: ۵۴، ۲۱: ۱۳، رومیان ۱: ۲۴، دوم قرنتیان ۲: ۴، ۷: ۳، افسسیان ۶: ۲۲، فیلیپیان ۱: ۷)
۶. مکان منحصر به فرد فعالیت‌های معنوی (مراجعه شود به رومیان ۵: ۵، دوم قرنتیان ۱: ۲۲، غلاطیان ۴: ۶، [مسیح در قلب ما است، افسسیان ۳: ۱۷])
۷. قلب استعاره‌ای است برای اشاره یک فرد کامل (مراجعه شود به انجیل متی ۲۲: ۳۷، نقل از تثنیه ۶: ۵). افکار، انگیزه‌ها و اعمال منتسب به قلب کاملاً نوع فرد را مشخص می‌سازند. عهد عتیق برخی استفاده خاص از این اصطلاح دارد.
- a. پیدایش، ۶: ۶، ۸: ۲۱، "خدا تا قلبش ناراحت شد"، همچنین به یوشع ۱۱: ۸ الی ۹ مراجعه کنید
- b. تثنیه ۴: ۲۹، ۶: ۵، ۱۰: ۱۲، "با تمام قلب و با تمام روح خود"
- c. تثنیه ۱۰: ۱۶، ارمیا ۹: ۲۶، "قلب غیر یهودی"
- d. حزقیال ۱۸: ۳۱ الی ۳۲، "قبل جدید"
- e. حزقیال ۳۶: ۲۶، "دل جدید" در مقابل "دلی از سنگ"، (حزقیال ۱۱: ۱۹، زکریا ۷: ۱۲)

□ "خدا را خواهد دید" فرد پاکدل می‌تواند خدا را در تمام خلقت و در هر موقعیتی ببیند. پاکی باعث باز چشم‌های روحانی انسان می‌شود. در عهد عتیق خدا می‌توانست معنای مرگ بدهد (پیدایش ۱۶: ۱۳؛ ۳۲: ۳۰؛ خروج ۳: ۶؛ ۳۳: ۲۰؛ داوران ۶: ۲۲، ۲۳؛ ۱۲: ۲۲؛ اول پادشاهان ۱۹: ۱۳؛ اشعیا ۶: ۵؛ به یادداشت خروج ۲۴: ۱۱ بر روی وبسایت مراجعه فرمایید). بنابراین، این بیانیه احتمالاً به یک دوره‌ی معادشناسی اشاره داشته باشد.

موضوع خاص: آیا انسان‌ها می‌توانند خدا را ببینند و زندگی کنند؟

متن NASB (بروز شده): متی ۹: ۵

۹ «خوشا به حال آنان که برای برقراری صلح در میان مردم کوشش می‌کنند، زیرا ایشان فرزندان خدا نامیده خواهند شد.»

۹: ۵ " آنان که برای برقراری صلح" این کلمه مرکب فقط در اینجا دیده می‌شود. این واژه به آشتی بین خدا و بشریت اشاره دارد که نتیجه آن صلح بین افراد است. اما این صلح به هر قیمتی نیست، بلکه صلح از طریق توبه و ایمان است. (مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹: ۲۰؛ ۲۱: ۲۰؛ رومیان ۵: ۱). این خدا نیست که تغییر کرده، بشریت تغییر کرده است (پیدایش ۳؛ رومیان ۳: ۹-۱۹؛ غلاطیان ۳: ۲۲)، اما با مسیح طرز فکر اولیه بازسازی شده است.

موضوع خاص: صلح و جنگ

SPECIAL TOPIC: PEACE AND WAR

I. مقدمه

- A. کتاب مقدس، تنها منبع ما برای ایمان و عمل، هیچ عبارت قطعی برای صلح ندارد. در حقیقت، در ارائه آن متناقض است. ممکن است عهد عتیق به عنوان رویکردی به صلح اشاره شود که نظامی‌گرایی است. عهد جدید، با این حال، جنگ را در مفهوم معنوی نور و تاریکی قرار می‌دهد.
- B. ایمان انجیلی، و همچنین ادیان گذشته و حال جهان، هنوز در جستجو و در انتظار عصر طلایی رفاه هستند که درگیری در آن وجود نداشته باشد.
۱. اشعیا ۲: ۲-۴؛ ۱۱: ۶-۹؛ ۳۲: ۱۵-۱۸؛ ۵۱: ۳؛ هوشع ۲: ۱۸؛ میکاه ۴: ۳
۲. ایمان انجیلی آگاهی فردی از مسیح را پیشگویی میکند، اشعیا ۹: ۶-۷
- C. با این حال، چگونه ما در یک دنیای پر از درگیری زندگی می‌کنیم؟ سه پاسخ اساسی مسیحی وجود دارد که بین دوره مرگ رسولان و قرون وسطی به لحاظ تاریخی بسط یافتند.
۱. Pacifism - اگرچه در دوران قدیم نادر بود، اما پاسخ اولیه کلیسا به جامعه نظامی روم بود.

۲. فقط جنگ - پس از ایمان آوردن کنستانتین (۳۱۳ میلادی) کلیسا شروع به منطقی ساختن حمایت نظامی از "دولت مسیحی" در پاسخ به تجاوزات متوالی بربرها کرد. این اساسا موقعیت کلاسیک یونان بود. این موقعیت اولین بار توسط Ambrose مطرح شد و توسط آگوستین گسترش و توسعه یافت.

۳. جنگ صلیبی - این شبیه به مفهوم جنگ مقدس عهد عتیق است. این در قرون وسطی در واکنش به پیشرفتهای مسلمانان در "سرزمین مقدس" و مناطق مسیحی باستان مانند شمال آفریقا، آسیای صغیر و امپراتوری روم شرقی ساخته شده است. این از طرف دولت نبود، بلکه به نمایندگی از کلیسا و تحت نظارت آن بود.

۴. همه این سه دیدگاه در قالب مسیحی با دیدگاه‌های متفاوتی در مورد اینکه چگونه مسیحیان باید به یک نظام جهانی افتاده مرتبط شوند، توسعه یافته است. هر کدام بر متون کتاب مقدس تاکید کردند تا دیگران را رد کنند. Pacifism تمایل خود را جدا از جهان میداند. پاسخ "فقط جنگ" از قدرت دولت برای کنترل دنیای شیطانی (مارتین لوتر) حمایت کرده است. موضع جنگ صلیبی از این جهت حمایت کرده است که کلیسا به سیستم جهان افتاده حمله می کند تا آن را کنترل کند.

۵. Roland H. Bainton در کتاب خود، *Christian Attitudes Toward War and Peace*، منتشر شده توسط Abingdon، صفحه ۱۵ می گوید: "اصلاحات باعث جنگهای مذهبی شدند که در آن سه موقعیت تاریخی ظاهر شدند: جنگ عادلانه در میان لوترها و Anglicans، جنگ صلیبی در کلیساهای اصلاح شده، و صلح آمیز در بین Anabaptists و بعد Quakers. قرن هجدهم در تئوری و در عمل، آرمانهای صلح انسانی رنسانس را احیا کرد. قرن نوزدهم عصر آرامش نسبی و تبعید بزرگ برای از بین بردن جنگ بود. قرن بیستم شاهد دو جنگ جهانی است. در این دوره، سه موقعیت تاریخی دوباره ظهور کرده اند. کلیساهای ایالات متحده به خصوص در مورد جنگ جهانی اول گرایش جهادی گرفتند؛ پاسیفیسم بین دو جنگ شایع بود؛ خلق و خوی جنگ جهانی دوم تقریباً آن جنگ واقعی است."

D. تعریف دقیق "صلح" مورد بحث قرار گرفته است.

۱. به نظر می رسد که یونانی ها به یک جامعه نظم و انسجام اشاره می کنند.

۲. برای رومیان، عدم تعارض ناشی از قدرت حکومت بود.

۳. برای یهودیان صلح هدیه ای از یهوه بود که بر مبنای پاسخ مناسب انسان به او بود. معمولا با اصطلاح کشاورزی (به اصطلاح تثنیه ۲۷-۲۸) بیان میشود. نه تنها رفاه، بلکه امنیت و حمایت الهی نیز شامل می شود.

II. مطالب انجیلی

A. عهد عتیق

۱. جنگ مقدس یک مفهوم اساسی عهد عتیقی است. عبارت "کشتن" خروج ۲۰: ۱۳ و تثنیه ۱۷: ۵ در عبری اشاره به قتل عمد دارد (BDB 953)، نه مرگ ناشی از تصادف یا اشتیاق و یا جنگ. یهوه حتی به عنوان یک جنگجو از جانب مردم او دیده می شود (مراجعه شود به یوشع - داوران و اشعیا ۵۹: ۱۷، اشاره به افسسیان ۶: ۱۴).

۲. خداوند حتی از جنگ به عنوان وسیله ای برای مجازات مردم متکبرش استفاده می کند - آسوریان اسرائیل را تبعید می کنند (۷۲۲ قبل از میلاد)؛ بابل جدید یهودا را تبعید میکند (۵۸۶ قبل از میلاد).

۳. در چنین فضای نظامی، ترسناکی شوکه کننده است که از "بنده رنجور" در اشعیا ۵۳ بخوانیم که می تواند به عنوان صلح طلبی رستگاری طبقه بندی شود.

B. عهد جدید

۱. در اناجیل سربازان بدون محکوم شدن ذکر شده است. "سینتوریان" رومی اغلب و تقریباً همیشه به عنوان شریف ذکر شده اند.

۲. حتی به سربازان مذهبی فرمان داده نمیشود که خدمشان را (کلیسای اولیه) رها کنند.

۳. عهد جدید از نظر تئوری یا عمل سیاسی پاسخ دقیقی به بدبختی اجتماعی نمی دهد، بلکه متمرکز بر رستگاری معنوی است. تمرکز بر روی جنگ های فیزیکی نیست، بلکه در نبرد معنوی بین نور و تاریکی، خیر و شر، عشق و نفرت، خدا و شیطان (افسسیان ۶: ۱۰-۱۷) است.

۴. صلح یک نگرش قلب در میان مشکلات جهان است. این فقط مربوط به رابطه ما با مسیح است (رومیان ۵: ۱؛ یوحنا ۲۷: ۱۴).
 نه دولت. صلح طلبان انجیل متی ۵: ۹.
 ۵. سیاسی نیستند، بلکه اعلام کنندگان انجیل هستند! فداکاری، نه اختلاف، باید مشخصه زندگی کلیسایی باشد هم برای خودش و هم برای جهان از دست رفته.

■ «فرزندان خدا» این عبارت در عهد عتیق معمولاً برای اشاره به فرشتگان بکار برده می‌شد. یک اصطلاح عبری برای منعکس کردن ذات خدا است. هدف مسیحیت هر چه بیشتر شبیه مسیح شدن است (رومیان ۸: ۲۸-۲۹؛ غلاطیان ۴: ۱۹)، که بازسازی ذاتی است که انسان پس از رانده شدن از بهشت، آن را گم کرد (پیدایش ۳).

موضوع خاص: سقوط

موضوع خاص: فرزندان ... (عهد عتیق)

موضوع خاص: فرزندان خدا در پیدایش ۶

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۱۰

«خوشا به حال آنان که در راه عدالت آزار می‌بینند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است.»

۵: ۱۰ «آنان که ... آزار می‌بینند» این یک جزء منفعل کامل است. روی سخن این آیه با کسانی است که توسط یک عامل بیرونی مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند و این آزار همچنان نیز ادامه دارد (شیطان، شریان، کافران). آزار و اذیت ایمانداران یک احتمال واقعی، حتی یک واقعیت مورد انتظار، برای فرزندان خدا در دنیای سقوط کرده است (اعمال رسولان ۱۴: ۲۲؛ رومیان ۵: ۳-۴؛ ۸: ۱۷؛ فیلیپیان ۱: ۲۹؛ اول تسالونیکیان ۳: ۳؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۲؛ یعقوب ۴: ۱-۲؛ اول پطرس ۳: ۱۴؛ ۴: ۱۲-۱۹؛ مکاشفه ۱۱: ۷؛ ۱۳: ۷). توجه داشته باشید که رنج به دلیل سبک زندگی خداپسندانه و شهادت ایمانداران رخ می‌دهد. خدا از آن برای ساختن ایماندارانی مانند مسیح استفاده می‌کند (عبرانیان ۵: ۸).

این آیه یک تعادل لازم برای آمریکایی امروزی است (سلامت، ثروت و رفاه، رجوع کنید به Gordon Fee, The Disease of the Health Wealth Gospel) که بر وعده‌هایی که تشنه ۲۷-۲۹ داد، به طور مستقیم و بدون قید و شرط (یعنی نادیده گرفتن نفرین‌ها برای نافرمانی) به همه ایمانداران اعمال می‌شود. وعده‌های سلامتی، ثروت و رفاه باید با اذعان مکرر رنج مؤمنان متعادل شود، زیرا آنها مردمی با ایمان در دنیایی سقوط کرده و بی‌خدا هستند. عیسی رنج کشید، رسولان رنج کشیدند، مسیحیان اولیه رنج کشیدند، ایمانداران نیز در هر عصری چنین خواهند بود! با در نظر گرفتن این حقیقت، این احتمال وجود دارد که کلیسا دوره مصیبت را پشت سر بگذارد (بدون خلسه پنهانی)!

موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می‌کشند؟

(Special Topic: Why Do Christians Suffer)

۱. به واسطه گناهان فردی (داوری موقتی). این دلالت بر تمامی مشکلات و شرایط منفی به واسطه نتیجه گناه ندارد (مراجعه شود به یعقوب، مزامیر ۷۳، انجیل لوقا ۱۴: ۱ الی ۵، نحمیا ۹، انجیل لوقا ۹، اعمال رسولان ۵: ۱ الی ۱۱، اول قرنتیان ۱۱: ۲۹ الی ۳۰، غلاطیان ۶: ۷)
۲. برای همانند مسیح شدن (عبرانیان ۵: ۸). حتی عیسی، اگر به زبان انسانی سخن بگوئیم، باید بالغ میشد، همچنین پیروانش (مراجعه شود به رومیان ۵: ۳ الی ۴، ۸: ۲۸ الی ۲۹، دوم قرنتیان ۱۲: ۷ الی ۱۰، فیلیپیان ۳: ۱۰، عبرانیان ۱۲: ۵ الی ۱۲، یعقوب ۱: ۲ الی ۴، اول پطرس ۱: ۷).
۳. به منظور توسعه یک شهادت موثر و قدرتمند (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۱۰ الی ۱۲، انجیل یوحنا ۱۵: ۱۸ الی ۲۲، اول پطرس ۲: ۱۸ الی ۲۱، ۳: ۱۳ الی ۱۷)
۴. به عنوان نشانه‌ای همانند درد تولد عصر جدید (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۶، انجیل مرقس ۱۳: ۸)

دو کتاب که به من در درک بیعدالتی و پلیدی این دنیای گمراه کمک کردند *The Christian's Secret of a Happy Life* اثر Hannah و *The Goodness of God* اثر John W. Wenham و Whithall Smith هستند. مومنین باید به خاطر داشته باشند که مشکلات و رنج الزاما نشان خشم یا طرد شدن توسط خدا نیستند. در جهان گمراه اتفاقات ناگواری برای مومنین وفادار رخ میدهند (مراجعه شود به اول پطرس ۴: ۱۲ الی ۱۹). وعده های خدا و جان دادن مسیح نشانه های محبت خدا هستند (مراجعه شود به رومیان ۵: ۸). کتاب مقدس باید بر شرایط موقتی اولویت داشته باشد.

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۱۱ - ۱۲

«خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند و درباره شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی در مورد شما بر زبان بیاورند. ^{۱۲} شاد و خوشحال باشید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با انبیای قدیم نیز چنین کردند.»

۱۱:۵ - ۱۲ همراه با آیه ۱۱ باید یک پاراگراف شروع شده باشد (نسخه های NRSV & TEV). ضمیر در این آیات از سوم شخص به دوم شخص تغییر می کنند. لوقا ۶: ۲۲-۲۳ دارای واژگان محکمتری هستند.

۱۱:۵ " شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند " اینها هر دو در دستور زبان باستانی بیانگر یک امر احتمالی هستند (رومیان ۵: ۳-۵؛ یعقوب ۱: ۲-۴؛ اول پطرس ۴: ۱۲-۱۹)، اما با ساختار جمله شرطی نوع سوم که نشان می دهد آزار و شکنجه بالقوه ممکن است رایج باشد اما نباید بدنبال آن رفت یا تمایلی به این کار نشان داد (همانطور که بسیاری از پدران اولیه کلیسا انجام دادند). در عهد عتیق، مشکلات و آزار و اذیت اغلب به عنوان نشانه ای از نارضایتی خدا به دلیل گناه تفسیر می شد. انسان های صالح رنج می برند. اما عیسی یک قدم جلوتر رفت. کسانی که برای او زندگی می کنند و شهادت می دهند، مانند او مورد طرد جهان گناهکار قرار خواهند گرفت و آزار خواهند دید (یوحنا ۱۵: ۲۰؛ اعمال رسولان ۱۴: ۲۲؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۲).

"بر علیه شما هر نوع دروغ شیطانی بگویند" NASB, NKJV, NRSV

"در باره شما دروغ بگویند" TEV

"هر نوع سخن بدی درباره شما بگویند" NJB

برخی تردیدها در نسخه خطی در مورد استفاده زمان حال "به غلط" وجود دارد. در نسخه خطی uncial غربی D، Diatesseron، و متون یونانی مورد استفاده اورینگن، ترتولیان، و سوییوس وجود ندارد. این عبارت در نسخه های خطی یونانی اولیه A، B، C، W، و ترجمه های Vulgate و قبطی گنجانده شده است. این امر منعکس کننده وضعیت تاریخی کلیسای اولیه است. مسیحیان اولیه به زنانی با محارم، آدمخواری، خیانت و الحاد متهم شدند. همه اینها اتهامات مربوط به سوء تفاهم در مورد اصطلاحات و اعمال عبادی در مسیحیت بود (اول پطرس ۲: ۱۲، ۱۵؛ ۳: ۱۶). UBS⁴ به اضافه شدن این عبارت رتبه C (دشواری تصمیم گیری درباره آن) داده است.

□ "بخاطر من" این عبارت به آیه ۵: ۱۰ وصل شده است. در این آیه مبحث جفا بطور اخص در ارتباط با پیروان فعال مسیح مورد بحث قرار گرفته است (اول پطرس ۴: ۱۲-۱۶).

۱۲:۵ "شاد و خوشحال باشید" اینها دو کلمه دستوری زمان حال هستند (اعمال رسولان ۵: ۴۱؛ ۱۶: ۲۵). شادی از جایی نشأت می گیرد که ارزش رنج برای مسیح و با مسیح را درک کنید و پاداش نیز دریافت کنید (رومیان ۸: ۱۷). باید مراقب ترجمه به خود باشید. هیچ چیز برای فرزندان خدا "بطور اتفاقی" روی نمی دهد (رومیان ۵: ۲-۵؛ یعقوب ۱: ۲-۴). به کتاب *The Christian's Secret of a Happy Life* نوشته هانا اسمیت رجوع شود. در برنامه خداوند، رنج بردن دلیل دارد.

موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می برند

□ "در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست" به موضوع خاص زیر: درجات پاداش و تنبیه مراجعه شود.

(Special Topic: Degrees Of Rewards And Punishment)

- A. پاسخ مناسب یا نامناسب به خدا بر اساس سطح دانش فرد است. هر اندازه میزان دانش فرد کمتر باشد، مسئولیت او نیز کمتر است. بر خلاف این امر هم درست است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۲:۴۵)
- B. دانش در مورد خدا از دو شیوه ابتدایی حاصل میشود
۱. خلقت (مراجعه شود به مزمور ۱۹، رومیان ۱ الی ۲)
 ۲. کتاب مقدس (مراجعه شود به مزمور ۱۹، ۱۱۹، عیسی آنطور که در عهد عتیق آشکار شد)
- C. شواهد عهد عتیق
۱. پاداشها
 - a. کتاب پیدایش ۱:۱۵ (معمولا همراه با پاداش زمینی، زمین و پسران همراه است)
 - b. لاویان ۱:۲۶ الی ۱۳، کتاب تثنیه ۱:۲۸ الی ۱۴ و ۵۸ الی ۶۸ (اطاعت از پیمان نعمت همراه دارد)
 - c. دانیال ۳:۱۲
 ۲. مجازاتها - لاویان ۱۴:۲۶ الی ۳۹، تثنیه ۱۵:۲۷ الی ۲۶، ۲۶:۱۵ الی ۲۸، ۳۷ (نافرمانی از پیمان لعن و نفرین همراه دارد)
 ۳. الگوی عهد عتیقی پاداش برای فرد پارسای تحت پیمان به واسطه گناه انسانی تغییر یافته است. این تغییر در یعقوب و مزمور ۷۳ (یعنی "آن دو شیوه"، مراجعه شود به تثنیه ۱۵:۳۰ و ۱۹، مزمور ۱) دیده میشود. عهد جدید تمرکز را از عمل به فکر منتقل می کند (مراجعه شود به مؤنزه کوه، انجیل متی ۵ الی ۷).
- D. شواهد عهد جدید
۱. پاداشها (فراسوی رستگاری)
 - a. انجیل مرقس ۹:۴۱
 - b. انجیل متی ۵:۱۲ و ۴۶، ۱:۶ الی ۴، ۵ الی ۶، ۶ الی ۱۸، ۱۰:۴۱ الی ۴۲، ۲۷:۱۶، ۱۴:۲۵ الی ۲۳
 - c. انجیل لوقا ۲۳:۶ و ۳۵، ۱۱:۱۹ الی ۱۹، ۲۵ الی ۲۶
 ۲. مجازاتها
 - a. انجیل مرقس ۳:۳۸ الی ۴۰
 - b. انجیل لوقا ۱۲:۱۰، ۱۲:۴۷ الی ۴۸، ۱۹:۲۰ الی ۲۴، ۴۷:۲۰
 - c. انجیل متی ۵:۲۲ و ۲۹، ۷:۱۹، ۱۰:۱۵، ۲۸ و ۱۱:۲۲ الی ۲۴، ۲۴:۱۳ الی ۵۰، ۶:۱۸، ۱۴:۲۵ الی ۳۰
 - d. یعقوب ۱:۳
- E. از نظر من تنها قیاسی که معنی می دهد، از اپرا است. من در برنامه های اپرا شرکت نمیکنم بنابراین آن را درک نمیکنم. هر قدر بیشتر در مورد سختی و پیچیدگی موسیقی و رقص می فهمیدم، بیشتر اجرا را تحسین می کرد. من باور دارم که بهشت جام های ما را لبریز می کند، ولی فکر می کنم خدمت زمینی ما اندازه جام را تعیین می کند.
- بنابراین، دانش و آگاهی و پاسخ بر مبنای آن آگاهی منتهی به پاداش و مجازات میشود (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۱۶، انجیل لوقا ۱۲:۴۸، اول قرنیتیان ۳:۸، ۱۴، ۱۷:۹ و ۱۸، غلاطیان ۷:۶، دوم تیموتائوس ۱۴:۴۳). یک اصل معنوی هم وجود دارد - ما هر آنچه را که بکاریم درو خواهیم کرد! کمی بیشتر کاشتن و دروی بیشتر (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۳ و ۲۳).
- F. "تاج پارسایی" کار عیسی مسیح است که ما آن را پایان دادیم (مراجعه شود به دوم تیموتائوس ۸:۴)، ولی توجه کنید که "تاج زندگی" به استقامت در طی محاکمه بستگی دارد (مراجعه شود به یعقوب ۱:۱۲، مکاشفه ۲:۱۰، ۳:۱۰ الی ۱۱). "تاج جلال" برای رهبران مسیحی مرتبط با شیوه زندگی آنان است (مراجعه شود به اول پطرس ۱:۵ الی ۴). پولس میدانند که او یک تاج همیشگی دارد، ولی شدیداً خود را کنترل میکرد (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۲۴:۹ الی ۲۷).

راز زندگی مسیحی این است که از کار خاتمه یافته مسیح آزاد است، ولی از آنجا که ما باید از طریق مسیح به پیام خدا پاسخ دهیم، ما همچنین باید به اقتدار زندگی مسیحی وار پاسخ دهیم. زندگی مسیح گونه به همان اندازه رستگاری ما را طبیعی است، با این حال ما باید آن را دریافت کرده و حفظ کنیم. پارادوکس رایگان ولی با هزینه هر چیزی راز پاداشها و کاشت/برداشت است. ما با کارهای خوب نجات نمی یابیم، بلکه به خاطر کارهای خوب نجای می یابیم (مراجعه شود به افسسیان ۲:۸ الی ۱۰). کارهای خوب شاهی هستند که ما او را دیده ایم (مراجعه شود به انجیل متی ۷). سزاواری انسان در زمینه رستگاری به تخریب منتهی می شود، ولی به زندگی خدا پسندانه پاداش داده می شود.

■ «انبیا» این کلمه اشاره پنهانی به مقام آسمانی مسیح بود. همانطور که انبیای عهد عتیق به خاطر رابطه و خدمت به خدای یهوه رنج بردند، فرد مسیحی نیز به دلیل ارتباط و خدمت به مسیح رنج خواهد برد.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۳:۵

۱۳ «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می توان طعم و خاصیتش را به آن بازگرداند؟ دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه بیرون انداخته شود و مردم آن را پایمال کنند.

۱۳:۵ شما نمک جهان هستید" نمک به دلیل ارزش بسیار زیادی که دوران باستان داشت، موارد مصرف متعددی داشت. از آن جمله

۱. برای شفا و پاکسازی

۲. برای نگهداری خوراک

۳. برای طعم خوراک

۴. برای حفظ رطوبت بدن انسان در مناطق بسیار خشک

نمک یک دارایی ارزشمند بود. اغلب برای پرداخت دستمزد سربازان استفاده می گردید. مسیحیان را به دلیل قدرت نفوذ و حفظ آنها در دنیای گناهکار، «نمک زمین» می نامند.

'شما' جمع بسته شده و حالت تأکیدی دارد، همچون متی ۵:۱۴. ایمانداران نمک هستند (مرقس ۹:۵۰). این گزینه اختیار نیست. تنها انتخاب برای انسان اینست که می خواهد چگونه نمکی باشد. نمک می تواند بی استفاده نیز باشد (لوقا ۱۴:۳۴-۳۵). انسان های گمراه نظاره گر ما هستند.

موضوع خاص: نمک

■ «اگر نمک طعمش را از دست دهد» این یک جمله شرطی نوع سوم است که بمعنی احتمال وقوع رویدادی است. نمک هرگز نمی تواند خاصیتش را از دست بدهد اما وقتی که با ناخالصی مخلوط شود، می تواند از بین برود و در نتیجه، محتوای نمک رقیق شود. مسیحیان می توانند شهادت خود را از دست بدهند و/یا به آنها آسیب برسانند!

واژه "بی طعم" معمولاً با هدف نشان دادن "حماقت" افراد بکار برده می گردید (رومیان ۱:۲۷؛ اول قرنتیان ۱:۲۰).

■ "به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه بیرون انداخته شود و مردم آن را پایمال کنند" نمکی که به عنوان نگهدارنده یا تقویت کننده طعم غیرقابل استفاده بود، کاملاً بی فایده می گردید. مردم آن را روی مسیرهای پیاده رو یا بالای پشت بام پرتاب می کردند تا یک عایق بندی محکم بوجود آید. نمک گرفته شده از دریای مرده ناخالصی های زیادی داشت. مردم این نقطه از جهان به نمک غیرقابل استفاده عادت داشتند.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۴:۵ - ۱۶

۱۴ «شما نور جهانید، همچون شهری که بر تپه ای بنا شده و نمی توان آن را از دیده ها پنهان ساخت. ^{۱۵} همچنین چراغ را روشن نمی کنند تا آن را زیر کاسه ای بگذارند، بلکه آن را روی چراغدان می گذارند تا به همه کسانی که در خانه هستند، روشنایی ببخشد. ^{۱۶} به همین شکل، بگذارید کارهای نیک شما مانند نور بر مردم بتابد، تا آنها این کارها را ببینند و پدر آسمانی تان را ستایش کنند.

۱۴:۵ "شما نور جهانید" نور همیشه تصویرسازی کتاب مقدس برای حقیقت و شفا بوده است. عیسی برای توصیف خود از آن استفاده کرد (یوحنا ۹: ۵). سؤال این نیست که "آیا نور جهان خواهید بود؟" به عنوان یک ایماندار، شما نور جهان هستید (فیلیپیان ۲: ۱۵). تنها سوال واقعی این است که "تو چه نوع نوری خواهی بود؟" همه چیزهایی که برخی از مردم از خدا می دانند، از شما و زندگی شما می دانند! "شما" مانند متی ۵: ۱۳، جمع بسته شده و جنبه تاکیدی دارد.

▣ "شهری" این کلمه یک اشاره کلی بود که به یکی از موارد زیر مربوط می شد

۱. مکان شهری در یک فضای مسطح
۲. سنگ آهک سفیدی که در آفتاب می درخشید

۱۵:۵

"یک سبد"	NASB, NKJV, Peshitta, NET
"یک پیمانانه"	NKJV
"یک کاسه"	TEV
"یک طشت"	NJB
یک طشت-غذا"	REB

این عبارات اشاره به یک ظرف سفالی دارد که برای اندازه گیری غلات بکار برده می گردید.

▣ "چراغ" برجستگی کوچکی از دیوار در خانه های باستانی فلسطینی وجود داشت که روی آن یک چراغ نفتی کوچک قرار داده بودند که تمام اتاق را روشن می کرد (مرقس ۴: ۲۱-۲۲؛ لوقا ۸: ۱۶-۱۷).

۱۶:۵ سبک زندگی ایمانداران باید خداوند را جلال دهد ("فرزندان خدا" در متی ۵: ۹؛ افسسیان ۱: ۴؛ ۲: ۸-۱۰). ممکن است محور این آیه مربوط به انحصارطلبی و محصور شدن گروه هایی مانند اسنی ها باشد. ایمانداران باید با یک جامعه شیطنانی درگیر بمانند، اما هرگز عضو آن نشوند (یوحنا ۱۷: ۱۵-۱۸).

▣ "پدر" حالت عادی نماز یهودیان ایستاده با چشمان باز و سر و بازوهای بلند شده به سمت بالا بود. آنها به گونه ای دعا می کردند که گویی در حال گفتگو با خدا بودند.

استفاده عیسی از عنوان پدر برای توصیف یهوه یکی از جنبه های منحصر به فرد تعالیم اوست. متی بیش از چهل بار استفاده عیسی از عنوان خدا را ثبت کرده است.

موضوع خاص: پدر

SPECIAL TOPIC: FATHER

عهد عتیق به صورت استعاره رابطه صمیمی با خدا را تحت عنوان پدر معرفی می کند (به موضوع خاص: پدر بودن خدا مراجعه شود):

۱. قوم اسرائیل اغلب به عنوان فرزند "پسر" یهوه توصیف می شوند
۲. حتی کمی قبل تر در تشبیه از خدا به عنوان پدر یاد شده است
۳. در تشبیه ۳۲ از اسرائیل به عنوان "فرزندان او" و خدا به عنوان "پدر" شما یاد شده است
۴. این الهام در مزمور ۱۳: ۱۰۳ مطرح شده و در مزمور ۵: ۶۸ (به صورت پدر یتیمان) بسط یافته است
۵. در میان پیامبران متداول بود (رجوع شود به اشعیا ۱: ۲، ۶۳: ۸، اسرائیل به عنوان پسر، خدا به عنوان پدر، ۶۳: ۱۶، ۶۴: ۸، ارمیا ۳: ۴ و ۱۹، ۳۱: ۹)

عیسی به زبان آرامی صحبت می کرد که بدین معنی است که بسیاری از جاهایی که "پدر" به کار رفته است، کلمه یونانی آن "Pater" است، و می تواند منعکس کننده کلمه *abba* در زبان آرامی باشد (رجوع شود به انجیل مرقس ۱۴: ۳۶). این کلمه شبیه "بابا" (Daddy) یا "پاپا" (Papa) منعکس کننده

صمیمیت با پدر است، و افشا کردن آن برای پیروانش رابطه صمیمی ما با پدر را تشویق می‌کند. کلمه "پدر" به سختی برای یهوه در عهد عتیق استفاده شده است، ولی عیسی اغلب و به صورت فراگیر از آن استفاده می‌کند. این یک مدرک بزرگ رابطه با خدا از طریق مسیح برای پیروان است (رجوع شود به انجیل متی ۹:۶).

موضوع خاص: نقش پدری خدا (Special Topic: The Fatherhood Of God)

I. عهد عتیق

A. این حس وجود دارد که خدا به واسطه خلقت، پدر است

۱. پیدایش ۱:۲۶-۲۷

۲. ملاکی ۲:۱۰

۳. اعمال رسولان ۱۷:۲۸

B. پدر قیاسی است که در حالات متعدد بکار برده شده است

۱. پدر اسرائیل (با انتخاب)

a. "پسر" - سفر خروج ۲۲:۴، تثنیه ۱:۱۴، اشعیا ۲:۱، ۱۶:۶۳، ۸:۶۴، ارمیا ۱۹:۳، ۹:۳۱ و ۲۰، هوشع ۱:۱۰، ۱۱:۱، ملاکی ۱:۶

b. "نخستین زاده" - ارمیا ۱۹:۳

۲. پدر پادشاه اسرائیل (مسیحیت)

a. دوم سموئیل ۷:۱۱ الی ۱۶

b. مزمور ۷:۲، اعمال رسولان ۳۳:۱۳، عبرانیان ۵:۱ و ۵:۵

c. هوشع ۱:۱۱، انجیل متی ۱۵:۲

۳. تشبیه عشق والدین

a. پدر (استعاره)

(۱) پسر خود را حمل می‌کند - تثنیه ۱:۳۱

(۲) تادیب - تثنیه ۵:۸، امثال ۱۲:۳

(۳) ارائه می‌دهد (سفر خروج) - تثنیه ۶:۳۲

(۴) هرگز فراموش نمی‌کند - مزمور ۱۰:۲۷

(۵) عشق می‌ورزد - مزموز ۱۳:۱۰۳

(۶) دوست/راهنما - ارمیا ۴:۳

(۷) شفا دهنده/بخشنده - ارمیا ۲۲:۳

(۸) ترحم می‌کند - ارمیا ۲۰:۳۱

(۹) مربی - هوشع ۱:۱۱ الی ۴

b. مادر (استعاره)

(۱) هرگز فراموش نمی‌کند - مزمور ۱۰:۲۷

(۲) عشق مادرانه - اشعیا ۱۵:۴۹، ۹:۶۶ الی ۱۳، و هوشع ۴:۱۱ (با تصحیح پیشنهادی در متن کلمه تغییر کلمه بنده به نوزاد)

II. عهد جدید

A. تثلیث (متونی که هر سه در آنها ذکر شده‌اند)

۱. انجیل

a. انجیل متی ۳:۱۶ و ۱۷، ۱۹:۲۸

b. انجیل یوحنا ۱۴:۲۶

۲. پولس

a. رومیان ۱:۴-۵؛ ۵:۱، ۵:۱۸-۱۹، ۸-۱۰

b. ۱ قرنتیان ۲:۸-۱۰؛ ۴:۱۲-۱۳

c. ۲ قرنتیان ۱:۲۱-۲۲؛ ۱۳:۱۴

d. غلاطیان ۴:۴-۶

e. افسسیان ۱:۳-۱۴، ۱۷:۲؛ ۳:۱۴-۱۷؛ ۴:۴

f. ۱ تسالونیکیان ۱:۲-۵

g. ۲ تسالونیکیان ۲:۱۳

h. تیتوس ۳:۴-۶

۳. پطرس - اول پطرس ۲:۱

۴. یهودا - ۲۰-۲۱

B. عیسی

۱. عیسی به عنوان "تنها تولد یافته" - انجیل یوحنا ۱:۱۸، ۳:۱۶ و ۱۸، اول یوحنا ۹:۴

۲. عیسی به عنوان "پسر خدا" - انجیل متی ۳:۴، ۳۳:۱۴، ۱۶:۱۶، انجیل لوقا ۳:۳۲ و ۱، ۳۵، انجیل یوحنا ۱:۳۴ و ۱، ۶:۶۹، ۶:۲۷ و ۱۱

۳. عیسی به عنوان پسر محبوب - انجیل متی ۱۷:۳، ۱۷:۵

۴. استفاده عیسی از پدر برای خدا - انجیل مرقس ۱۴:۳۶

۵. استفاده عیسی از ضمائر برای نشان دادن رابطه خودش و ما با خدا

a. "پدرم" - برای مثال در انجیل یوحنا ۱۸:۵، ۱۰:۳۳، ۱۰:۷، ۱۹:۷، ۱۷:۲۰

b. "پدرت" برای مثال انجیل متی ۱۶:۵ و ۵، ۴۵ و ۴۸، ۱:۶ و ۴ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۸ و ۲۶ و ۲۳، ۷:۱۱، ۲۰:۱۰ و ۲۹، ۱۸:۱۴

c. "پدر ما" برای مثال انجیل متی ۶:۹ و ۱۴ و ۲۶

C. یکی از استعاره‌های خانوادگی که زیاد برای رابطه صمیمی میان خدا و نوع بشر به کار رفته است:

۱. خدا به عنوان پدر

۲. مومنین به عنوان

a. فرزندان خدا

b. فرزندان

c. تولد یافته توسط خدا

d. تولد دوباره

e. به سرپرستی گرفته شده

f. ثمر یافت

g. خانواده خدا

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. این اظهارات خطاب به چه کسی بوده است؟
۲. آیا کسی به این استانداردها برسد؟
۳. چرا متی و لوقا یک مؤظه را به گونه ای متفاوت ثبت کرده اند؟
۴. چرا این اظهارات تا این حد متناقض هستند؟
۵. سعادت‌مندان چه ارتباطی با یکدیگر دارند؟
۶. علت مؤظه بر روی کوه چه بود؟
۷. مرکزیت حقیقت هر پاراگراف بر اساس آنچه برداشت کرده اید را نوشته و آن را خلاصه کنید.

دیدگاه‌هایی به متن آیات متی ۵: ۱۷-۴۸

- A. برای درک آیات ۵: ۱۷-۲۰ باید توجه نمود که عیسی سنت شفاهی یهود (تلمود) را که سعی در تفسیر عهد عتیق مکتوب داشت، رد کرد. عیسی عهد عتیق را در اظهارات قوی و قطعی اهمیت داد (متی ۵: ۱۷-۱۹)، سپس خود را به سرانجام رساننده و مفسر نهایی آن نشان داد (۴۸: ۵-۴۸). این را می‌توان در این واقعیت مشاهده کرد که عیسی از عبارت «شنیده‌اید» استفاده کرد نه «نوشته شده». با توجه به احترام یهودیان به شریعت مکتوب و شفاهی، این آیات بسیار تاریخی و قدرتمند هستند.
- B. این بخش از تفسیرهای غلط یهودیت قرن اول نیست، بلکه معرف آنها است. کل موعظه، متی ۵-۷، بررسی نگرش برای ایمانداران فروتن و برای شریعت‌مداران خودپسند گفته شده است. عیسی ذهن را در کنار دست، به عنوان منبع گناه و عصیان علیه شریعت خدا قرار داد. او انسان درونی را نیز مورد خطاب قرار داد. گناه از درون فکر شروع می‌شود.
- C. معیار داوری خدا با انسان‌های گناهکار بسیار متفاوت است (اشعیا ۵۵: ۸-۹). عدالت ایمانداران هم یک هدیه اولیه و هم شبیه مسیحیت در حال رشد است، هم قانونی، جایگاه شرعی و هم تقدیس در حال رشد است که روح توسط هدایت می‌شود. این بخش بر مورد دوم تمرکز داشت.

موضوع خاص: تقدس در عهد جدید

(Special Topic: New Testament Holiness-Sanctification)

عهد جدید معتقد است که وقتی گناهکاران با توبه و ایمان به سوی عیسی باز می‌گردند (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۹، ۱۶؛ ۲۱: ۲۰)، آنها بلافاصله موجه و تقدیس می‌شوند. این موقعیت جدید آنها در مسیح است. پارسایی او به آنها نسبت داده میشود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۶؛ رومیان ۴). آنها درست و مقدس (عملی از سوی خدا) اعلام میشوند.

اما عهد جدید نیز مؤمنان را به تقدس و تقدیس دعوت می‌کند. این هر دو موقعیت الهیات در کار پایان یافته عیسی مسیح و دعوت به مسیحیت در نگرش و اعمال در زندگی روزمره است. به عنوان رستگاری یک هدیه رایگان است و هزینه زندگی و شیوه زندگی هم همینطور تقدس است.

مسیحیت پیشرو

پاسخ اولیه

رومیان ۶: ۱۹	اعمال رسولان ۲۶: ۱۸
دوم قرنتیان ۷: ۱	رومیان ۱۵: ۱۶
افسیسیان ۱: ۴، ۲: ۱۰	اول قرنتیان ۱: ۲ الی ۳، ۶: ۱۱
اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۴: ۳ الی ۴ و ۷، ۵: ۲	دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳

عبرانیان ۲: ۱۱، ۱۰: ۱۰ و ۱۴، ۱۳: ۱۲

اول تیموتائوس ۲: ۱۵

دوم پطرس ۱: ۲

دوم تیموتائوس ۲: ۲۱

اول پطرس ۱: ۱۵ الی ۱۶

عبرانیان ۱۲: ۱۴

D. اگر این آیات در زمینه تاریخی مسیحیت محافظه کار امروزی بیان می‌شد، همه ما از اینکه خدا چگونه دینداری ما را می‌بیند شگفت‌زده می‌شدیم!
مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۱۷ - ۱۹

۱۷ «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات موسی و نوشته‌های انبیای گذشته را منسوخ و باطل سازم، بلکه آمده‌ام تا آنها را به انجام رسانم. ۱۸ برآستی به شما می‌گویم که آسمان و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. ۱۹ پس اگر کسی کوچکترین حکم را نادیده بگیرد و به دیگران نیز تعلیم دهد که چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خواننده خواهد شد. اما هر که از احکام خدا اطاعت نماید و آنها را تعلیم دهد، در ملکوت آسمان بزرگ خواننده خواهد شد.»

۱۷:۵ «گمان مبرید» این بخش در ساختار دستور زبان آئوریست بمعنی «هرگز آغاز نکنید» است!

□ «که آمده‌ام ... منسوخ و باطل سازم» محتوای متن آیات ۵: ۱۷-۲۰ اظهاراتی است که مؤکد وحی و جاودانگی عهد عتیق است (به موضوع خاص: پیمان مراجعه کنید. عیسی به نوعی به عنوان شارع جدید و موسی دوم، عمل کرد. عیسی خود به سرانجام رساننده عهد عتیق بود. پیمان جدید اکنون یک فرد است، نه مجموعه‌ای از قوانین مورد نیاز. این دو پیمان نه از نظر هدف بلکه در ابزار تحقق آن هدف کاملاً متفاوت هستند. هدف در اینجا بر ناتوانی عهد عتیق در اصلاح انسان نیست. هدف در اینجا بر ناتوانی عهد عتیق در درست کردن ارتباط انسان با خدا مانند غلاطیان ۳ نیست، بلکه بیشتر بر تفسیر ناقص و نادرست کاهنان یهود از متون کتاب مقدس با استفاده از روش تفسیری سقراطی یا دیالکتیکی است. تأثیر کار عیسی این بود که دامنه شریعت را از اعمال آشکار به افکار ذهنی گسترش داد. این امر، دشواری عدالت واقعی را از طریق عهد عتیق به سطحی از غیرممکن می‌رساند (غلاطیان ۳: ۱۰، ۲۱-۲۲). این ناممکن توسط خود مسیح برآورده خواهد شد و از طریق پارسایی یا عدالت بواسطه ایمان به جامعه ایمانی توبه‌کننده/با ایمان بازگردانده می‌شود (رومیان ۴: ۴؛ ۶: ۱۰؛ ۴). زندگی دینی بشر نتیجه رابطه با خداست نه وسیله‌ای برای آن رابطه.

موضوع خاص: پیمان

(Special Topic: Covenant)

اصطلاح عهد عتیقی berith (KB157، BDB 136) به معنی «پیمان» را نمی‌توان به راحتی ترجمه کرد. هیچ فعلی که با این اصطلاح همخوانی داشته باشد در زبان عبری وجود ندارد. تمامی تلاشها برای مشتق و استخراج کردن و تعریف یک مفهوم ایدئولوژیک یا معنی دار نامتقاعد کننده بوده اند. احتمالاً بهترین حدس «قطع کردن» باشد (BDB 144) که دلالت بر حیوان قربانی باشد که همراه پیمان است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۰: ۱۵ و ۱۷). با این حال، محور اصلی این مفهوم استاتید را وادار کرد تا کاربرد واژه را مورد بررسی قرار دهند و تلاش کنند معنی عملی آن را دریابند. پیمان ابزاری است که توسط آن یک خدای واقعی (موضوع خاص: یکتا پرستی را مطالعه کنید) با مخلوقات انسانی سر و کار دارد. مفهوم پیمان، عهد، یا موافقتنامه در درک مکاشفه انجیلی بسیار حساس است. تنش میان سلطه خدا و اراده آزاد انسان به وضوح در مفهوم پیمان دیده می‌شود. برخی از پیمانها انحصاراً بر اساس شخصیت و اعمال خدا هستند.

۱. خود خلقت (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱ الی ۲)

۲. مقاومت و وعده به نوح (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶ الی ۹)

۳. فرا خواندن ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲)

۴. پیمان با ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵)

با این وجود، ماهیت طبیعی خود پیمان نیازمند پاسخ به آن است.

۱. با ایمان آدم باید از خدا اطاعت کند و میوه وسط عدن نخورد.

۲. با ایمان نوح باید یک کشتی عظیم دور از دریا بسازد و حیوانات را گردآوری کند

۳. با ایمان ابراهیم باید خانواده خود را ترک کند، از خدا پیروی کند، و به وارثین آینده اعتماد کند.

۴. با ایمان موسی باید اسرائیلیان را از مصر بیرون برده به کوه سینا برسد و راهنمائیهای خاص برای زندگی دینی و اجتماعی با وعده نعمت و لعن دریافت کند (مراجعه شود به لاویان ۲۶، کتاب تثنیه ۲۷ ای ۲۸).

مشابه همین تنش در مورد رابطه خدا با انسان در پیمان جدید مطرح شده است (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، عبرانیان ۷: ۲۲، ۸: ۶ و ۸ و

۱۳، ۹: ۱۵، ۱۲: ۲۴). این تنش را به راحتی می توان با مقایسه حزقیال ۱۸: ۳۱ با حزقیال ۳۶: ۲۷ الی ۳۸ دید (اعمال یهوه). آیا پیمان بر اساس اعمال ناشی از لطف خدا است یا پاسخ اجباری انسان؟ این یک نکته داغ میان پیمان قدیم و پیمان جدید است. اهداف هر دو یکی هستند:

۱. احیا رابطه با یهوه که در کتاب پیدایش ۳ از بین رفت

۲. ایجاد مردمی پارسا که منعکس کننده شخصیت خدا هستند.

پیمان جدید ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴ این تنش را با حذف عملکرد انسان به عنوان ابزاری برای مقبول شدن برطرف می کند. قانون خدا به جای کدی

برونی قانونی تبدیل به میل درونی می شود. هدف مردم خداپرست و پارسا تغییر نمی کند، بلکه روش ها تغییر می کنند. انسان گمراه اثبات کرد که

نمی تواند انعکاس مناسبی از تصویر خدا باشد. مسئله پیمان خدا نبود، بلکه ضعف و گناهکاری انسان بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳، رومیان ۷، غلاطیان ۳).

تنش مشابهی میان پیمان مشروط و غیر مشروط عهد عتیق همچنان در عهد جدید باقی می ماند. رستگاری مطلقا با کار خاتمه یافته عیسی مسیح رایگان

است، ولی نیازمند توبه و ایمان است (هم در آغاز و هم اینکه باید استمرار داشته باشد، موضوع خاص: ایمان به عهد جدید را مطالعه کنید). عیسی رابطه

جدید خود با مومنین را "یک پیمان جدید" می نامد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸: ۲۶، انجیل مرقس ۱۴: ۲۴، انجیل لوقا ۲۰: ۲۲، اول قرنتیان

۱۱: ۲۵). این یک اعلامیه رسمی و قانونی و یک فراخواندن به همانند مسیح بودن است (مراجعه شود به انجیل متی ۵: ۴۸، رومیان ۸: ۲۹ الی ۳۰، دوم

قرنتیان ۱۸: ۳، ۷: ۱، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۱: ۴، ۱۳: ۴، اول تسالونیکیان ۳: ۱۳، ۳: ۴ و ۷، ۲۳: ۵، اول پطرس ۱: ۱۵)، یک اعلام خبری از پذیرش

(رومیان ۴) و امر به مقدس بودن (انجیل متی ۵: ۴۸)! مومنین با عملکرد خود نجات پیدا نمی کنند، بلکه با اطاعت (مراجعه شود به افسسیان ۲: ۸ الی

۱۰، دوم قرنتیان ۵: ۳ الی ۶). زندگی خداپسندانه تبدیل به شهادی برای رستگاری می شود، نه ابزاری برای رستگاری (یعنی یعقوب و اول یوحنا). با این

حال، زندگی جاویدان مشخصه های قابل مشاهده ای دارد! این تنش به وضوح به عنوان هشدار در عهد جدید دیده می شود (به موضوع خاص: ارتداد

مراجعه کنید).

□ "تورات موسی و نوشته های انبیا" این اصطلاحی بود که به دو بخش از سه بخش شریعت یهود اشاره می کرد: تورات و نوشته های انبیا (به موضوع

خاص زیر: شریعت یهود مراجعه کنید). این یک روش برای مشخص کردن کل عهد عتیق بود. همچنین نشان داد که درک عیسی از کتاب مقدس به

الهیات فریسیان نزدیکتر است تا صدوقیان که فقط تورات یا شریعت (پیدایش - تثنیه) را معتبر می دانستند.

موضوع خاص: شریعت یهود

SPECIAL TOPIC: HEBREW CANON

انجیل عبری به سه بخش تقسیم شده است (انجیل انگلیسی بر اساس ترتیب انجیل یونانی است)

۱. تورات (پنتیکاست)، پیدایش، تثنیه

۲. پیامبران (Nevi'im)

a. پیامبران قدیمی، یوئیل، پادشاهان (به غیر از روت)

b. پیامبران بعدی، اشعیا، ملاکی (به غیر از مراثی و دانیال)

۳. نوشته‌ها (Kethubim)

a. نوشته‌های خردمندان، ایوب - امثال

b. نوشته‌های Post-exilic - عزرا - استر

c. Megilloth - پنج کتیبه، در روزهای جشن خوانده می‌شوند

i. روت (در پنتیکاست بخوانید)

ii. کلیسای هاست (Ecclesiastes) - در جشن خیمه‌ها خوانده می‌شود

iii. غزل غزلها - (در پسح خوانده می‌شود)

iv. مراثی (مراثی را بخوانید تا سقوط اورشلیم در ۵۸۶ قبل از میلاد را به خاطر داشته باشید)

v. استر (در پوریم بخوانید)

d. اول و دوم تواریخ

e. دانیال

آخرین کتاب، قانون دوم تواریخ است. تاریخ آن به واسطه اضافاتی که توسط برخی خانواده‌ها اضافه شده، به طور دقیق مشخص نیست.

NASB, NKJV, NRSV, Peshitta "اما... به انجام رسانم"

TEV "اما برای تحقق آموزه‌های آنان"

NJB, REB "تا... کامل کنم"

این یک اصطلاح رایج (*plerōō*) بود که به چند معنا استفاده می‌شد. در این متن به معنای کامل کردن یا رسیدن به یک پایان مشخص می‌باشد (رومیان ۴:۱۰). پیمان موسی محقق شده و عهد جدید از آن پیشی گرفته است. این حقیقت اصلی کتاب عبرانیان و غلاطیان ۳ است!

موضوع خاص: دیدگاه پولس نسبت به قوانین موسی

(Special Topic: Paul's Views Of The Mosaic Law)

خوب است و از جانب خداست (مراجعه شود به رومیان ۷:۱۲ و ۱۶).

A. راهی برای عدالت و پذیرش توسط خدا نیست (حتی می‌تواند لعن و نفرین هم باشد، مراجعه شود به غلاطیان ۳).

به موضوع خاص: قوانین موسی و مسیحیت مراجعه شود.

B. هنوز هم اراده خدا بر مومنین است زیرا این خود-آشکارسازی خدا است (پولس اغلب از عهد عتیق نقل قول می‌کند تا مومنین را متقاعد و یا تشویق کند).

C. مومنین توسط عهد عتیق آگاه می‌شوند (مراجعه شود به رومیان ۴:۲۳، ۴:۲۴، ۱۵:۴، اول قرنتیان ۶:۱۰ و ۱۱)، ولی با عهد عتیق نجات نمی‌یابند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۵، رومیان ۴، غلاطیان ۳، عبرانیان). عملکرد آن بر اساس تقدس است نه توجیه.

D. بر مبنای پیمان جدید عمل می‌کند تا:

۱. گناه آلود بودن را نشان دهد (مراجعه شود به غلاطیان ۳:۱۵ الی ۲۹)

۲. انسان‌ها شده در جامعه را هدایت کند

۳. تصمیمات اخلاقی مسیحیت را اعلام کند

این طیف الهیاتی در ارتباط با قوانین موسی وجود دارد، از نفرین (مراجعه شود به غلاطیان ۳:۱۰ الی ۱۳) و فوت تا برکت و ثبات که باعث می‌شوند در درک نگرش پولس نسبت به قوانین موسی با مشکل مواجه شویم. در *A Man in Christ* جیمز استوارت تفکر و نگارش پارادوکسی پولس را نشان می‌دهد:

"معمولاً از کسی که در تلاش است تا یک سیستم فکری و دکترینی را بنا کند، انتظار می‌رود که تا حد ممکن معنی و مفهوم اصطلاحاتی را که به کار می‌برد، روشن و مستحکم سازد. انتظار دارید که هدف او دقت در بیان نظراتش در میان پاراگراف‌های متن باشد. می‌خواهید وقتی که توسط یک نگارنده کلمه خاصی استفاده شد، در تمامی متن یک معنی و مفهوم مشخص داشته باشد. بیشتر عبارات و جملات او سیال و هستند، نه

ثابت.... "او می نویسد "قانون مقدس و الهی است"، "من از قوانین خدا برای انسان فانی مسروم (مراجعه شود به رومیان ۷:۱۲ و ۲۲) ولی به وضوح جنبه دیگر *nomos* است که باعث می شود او در جای دیگری بگوید "مسیح به جای ما لعن شد و این گونه ما را از لعنت شریعت باز خرید کرد" (مراجعه شود به غلاطیان ۳:۱۳) (صفحه ۹۶).

۱۸:۵ "براستی" این عبارت بمعنی "آمین" است.

موضوع خاص: آمین

(Special Topic: Amen)

I. عهد عتیق

- A. اصطلاح آمین در زبان عبری برای موارد زیر به کار می رود
۱. حقیقت (BDB 49, *emeth*)
 ۲. راستی (BDB 53, *emunah*, *emun*)
 ۳. ایمان یا باوفا بودن
 ۴. اعتماد (BDB 52, *dmm*)
- B. ریشه یابی این واژه دلالت بر ثبات فیزیکی فرد دارد. مخالف آن فردی است که ثبات ندارد، می لغزد (مراجعه شود به مزمور ۳۵:۶، ۴۰:۲، ۷۳:۱۸، ۷۳:۱۲) یا تکان می خورد (مراجعه شود به مزمور ۷۳:۲). از این کاربرد مفهومی مفهوم استعاره ای برای وفاداری، قابل اعتماد بودن، صداقت و قابل اتکا بودن مشتق می شود (مراجعه شود به عبرانیان ۲:۴).
- C. کاربردهای خاص (موضوع خاص: باور، اعتماد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق را مطالعه کنید).
۱. ستون، مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۸:۱۶ (اول تیموتائوس ۳:۱۵)
 ۲. تضمین، مراجعه شود به خروج ۱۷:۱۲
 ۳. ثبات، مراجعه شود به خروج ۱۷:۱۲
 ۴. پایداری، مراجعه شود به اشعیا ۳۳:۶
 ۵. راستی، مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۰:۶، ۱۷:۲۴، ۲۲:۱۶، امثال ۱۲:۲۲
 ۶. محکم، مراجعه شود به دوم تواریخ ۲۰:۲۰، اشعیا ۷:۹
 ۷. قابل اعتماد (تورات)، مراجعه شود به مزمور ۱۱۹:۴۳ و ۱۴۲ و ۱۵۱ و ۱۶۰
- D. در عهد عتیق دو کلمه عبری دیگر برای ایمان فعال/جدی استفاده شده است
۱. Bathach (BDB 105)
 ۲. yra (BDB 431)، ترس، احترام، پرستش (مراجعه شود به پیدایش ۱۲:۲۲)
- E. از مفهوم اعتماد یا قابل اعتماد بودن مفهوم خاصی مشتق شد که برای تأیید صحت یا قابل اعتماد بودن اظهارات دیگری به کار می رفت (مراجعه شود به اعداد ۵:۲۲، تثنیه ۲۷:۱۵ الی ۲۶، اول پادشاهان ۱:۳۶، اول تواریخ ۱۶:۳۶، نحمیا ۵:۱۳، ۸:۶، مزمور ۴۱:۱۳، ۷۲:۱۹، ۸۹:۵۲، ۱۰۶:۴۸، ۱۱۵:۵، ۱۱:۵، ۲۸:۶)
- F. کلید الهیاتی این اصطلاح وفاداری انسان نیست، بلکه بیهوده است (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۴:۶، کتاب تثنیه ۳۲:۴، مزمور ۱۰۸:۴، ۱۱۵:۱، ۱۱۷:۲، ۱۳۸:۲). تنها امید انسان سقوط کرده ترحم، وفاداری، پیمان وفاداری بیهوده و قول او است. آنها که بیهوده را می شناسند باید مانند او باشند (مراجعه شود به حبقوق ۲:۴). انجیل تاریخ و ثبت باز یابی تصویر خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷) در نوع بشر است. رستگاری توانایی نوع بشر را برای اینکه رابطه صمیمانه با خدا داشته باشد، احیا می کند. به این دلیل است که ما خلق شده ایم.
- II. عهد جدید
- A. استفاده کلمه "آمین" در عهد جدید برای کلام پایانی و تأیید اظهارات قابل اعتماد متداول است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۴:۱۶، مکاشفه ۱:۷، ۵:۱۴، ۷:۱۲).

- B. استفاده از این اصطلاح برای پایان بخشیدن به دعا در عهد جدید مرسوم است (مراجعه شود به رومیان ۱:۲۵، ۹:۵، ۱۱:۳۶، ۱۶:۲۷، غلاطیان ۱:۵، ۶:۱۸، افسسیان ۳:۲۱، فیلیپیان ۴:۲۰، دوم تسالونیکیان ۳:۱۸، اول تیموتائوس ۱:۱۷، ۶:۱۶، دوم تیموتائوس ۴:۱۸).
- C. عیسی تنها کسی بود که از این اصطلاح (به صورت دوبار تکرار در انجیل یوحنا ۲۵ مرتبه، انجیل یوحنا ۱:۵۱، ۳:۳ و ۵ و ۱۱، و غیره) برای معرفی بیانات مهم استفاده می‌کرد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴:۲۴، ۱۲:۳۷، ۱۸:۱۷ و ۲۹، ۲۱:۳۲، ۲۳:۴۳).
- D. به عنوان عنوانی برای عیسی در مکاشفه ۳:۱۴ استفاده شده است (همچنین به دوم قرنتیان ۱:۲۰، و احتمالاً عنوان یهوه در اشعیا ۶۵:۱۶ توجه کنید).
- E. مفهوم وفاداری، ایمان، قابل اعتماد یا اعتماد در یونانی با اصطلاح *pistos* یا *pistis* بیان می‌شود که در انگلیسی *believe, faith, trust* ترجمه می‌گردد (موضوع خاص: ایمان، باور یا اعتماد را مطالعه کنید).

□ **آسمان و زمین** در عهد عتیق از این دو نهاد ابدی به عنوان دو شاهد الزامی برای تأیید اظهارات خدای یهوه استفاده شده است. آنها جنبه‌هایی از جهان ما هستند که تا زمانی که این عصر ادامه دارد، باقی خواهند ماند. این جمله مانند یک سوگند از جانب یهوه بود.

موضوع خاص: آسمان (بهشت)

NASB	"نه حتی کوچکترین حرف یا جزء آن را"
NKJV	"یک ذره یا عنوان"
NRSV, NET	"نه یک حرف، نه یک جزئی از حرف را"
TEV, REB	"نه یک حرف، یا یک نقطه‌ی کوچک را"
NJB	"نه یک نقطه، نه یک علامت"
Peshitta	"یا حتی یک زیر و زبر آن را"

این عبارات اشاره به موارد زیر دارند:

۱. کوچکترین حرف الفبای عبری، *yodh*، به موازات با کوچکترین حرف الفبای یونانی، *iota*.
 ۲. اضافات تزینی به خط عبری، شبیه به خطوط Serifs در خوشنویسی مدرن.
 ۳. یک علامت کوچک که بین دو حرف عبری مشابه تمایز قائل می‌شود.
- نکته این است که تمام قسمت‌های عهد عتیق قابل توجه است. حتی ناچیزترین بخش‌های آن نیز از جانب خدا بود. با این حال، عهد عتیق به طور کامل در شخصیت، کار و تعالیم مسیح تحقق یافت.

NASB	"مطابق شریعت عمل شده باشد تا همه چیز تکمیل شود"
NKJV, Peshitta	"بدون هیچ کسری عمل شود... تا همگی به سرانجام رسند"
NRSV	"عمل خواهد شد... تا زمانی که همه چیز تکمیل شود"
TEV	"بدون آن انجام نخواهد شد - تا آخر دنیا"
NJB	"محو خواند شد... تا زمانی که مقصود حاصل گردد"
REB	"از شریعت محو خواهد شد تا زمانی که آن اتفاقی که باید افتد، بیافتد"

اصطلاح اول معمولاً به تخریب چیزی از طریق پایین آوردن آن، مانند دیوار اشاره دارد. اصطلاح دوم در متی ۱:۲۲ استفاده شده، بمفهوم به سرانجام رسیدن است، دقیقاً آنگونه که ماهیت وجودی آن چیز تعریف شده است. اگرچه این اصطلاح در سایر بخش‌های عهد جدید معانی دیگری داشت، اما در اینجا از تکمیل عهد عتیق بواسطه مسیح صحبت می‌کند. تعالیم عیسی مانند شراب جدیدی است که نمی‌توان آن را در قالب‌های شراب قدیمی قرار داد (متی ۱۶:۹-۱۷).

تحقق این اهداف به زندگی، مرگ، رستاخیز، آمدن ثانویه، داوری و پادشاهی ابدی عیسی اشاره داشت که به نوعی در عهد عتیق آغاز شده است. عهد عتیق به مسیح و کار او اشاره می کند. رسولان عهد عتیق را به در غالب رویدادهای دوران مسیح تفسیر کردند! عهد جدید در رابطه با عیسی نوشته شده، نه اسرائیل!

۱۹:۵ این آیه تهدیدی برای مفسران و معلمان مدرن نیست، بلکه رد شریعتمداری سنتی فریسیایی، تکبر معنوی و جزم گرایی فرقه ای است. خود عیسی به وضوح سنت شفاهی (تلمود) و همچنین بخشهایی از شریعت مکتوب را کنار گذاشت! دو نمونه ای که در اینمورد می توان به آنها اشاره کرد:

۱. مفهوم طلاق در تثنیه ۲۴: ۱ - ۴ در متی ۵: ۳۱-۳۲ مردود اعلام گردید

۲. غذاهای حلال در لاویان ۱۱ در مرقس ۷: ۱۵-۲۳ مردود اعلام گردیدند

بکار بردن واژه های "حداقل" و "حداکثر" را می توان بعنوان شاهی دال بر وجود برخی در درون پادشاهی خدا قلمداد کرد (متی ۲۰: ۲۰-۲۸؛ لوقا ۴۸-۱۲: ۴۷؛ اول قرنتیان ۳: ۱۰-۱۵).

به موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۲۰

«این هشدار را نیز به شما می دهیم: تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریسیان نباشد، هرگز وارد ملکوت آسمان نخواهید شد.»

۲۰:۵ این یک آیه تکان دهنده برای ایمانداران صادق و شرع گرا بود. خودپسندی آفت رایج بشر دیندار است. (اشعیا ۲۹: ۱۳؛ کولسیان ۲: ۱۶-۲۳). نه آموزه صحیح (یعقوب ۲: ۱۹) و نه اعمال دینی (متی ۷: ۲۱-۲۳) جای نیاز به رابطه توبه شخصی / ایمان را نخواهند گرفت (مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹: ۲۰؛ ۲۱: ۲۰؛ مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹: ۲۰؛ ۲۱: ۲۰؛ فیلیپیان ۳: ۸-۹؛ رومیان ۱۰: ۳-۴). متی ۵: ۲۰ و ۴۸، کلیدهای تفسیر کل موعظه بر روی کوه هستند.

برای اطلاع بیشتر درباره ریشه و الهیات فریسیان، به موضوع خاص: فریسیان مراجعه نمایید.

NASB, Peshitta "نخواهند"

NKJV "بهیچوجه"

NRSV, NJB, REB "هرگز"

این دو برابر شدن دو اصطلاح یونانی برای تاکید بر حالت منفی است. یکی با حالت اشاره و دومی با حالت های ویژه یونانی عمل می کند. این یک روش دستوری بسیار تأکیدی برای نفی یک عبارت می باشد (متی ۵: ۱۸، ۲۶: ۱۰، ۳۳: ۴۲، ۱۳: ۱۴، ۵: ۶؛ ۱۶: ۲۲، ۲۸، ۱۸: ۳؛ ۲۳: ۳۹؛ ۲۴: ۲، ۲۱، ۳۴، ۳۵؛ ۲۹: ۲۶؛ ۳۵).

موضوع خاص: واژگان یونانی، VIII

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۲۱ - ۲۶

«شنیده اید که به نیاکان ما گفته شده که "قتل نکن و هر که مرتکب قتل شود، محاکمه خواهد شد".^{۲۲} اما من می گویم که حتی اگر نسبت به برادر خود خشمگین شوی، مورد محاکمه قرار خواهی گرفت؛ و اگر به کسی بگویی "ابله"، در دادگاه پاسخگو خواهی بود. اگر به دوستت ناسزا بگویی، سزاوار آتش جهنم خواهی بود.»

«پس اگر هنگام تقدیم قربانی بر مذبح معبد، به یادت آید که دوستت از تورنجیده است،^{۲۴} قربانی ات را همان جا بر مذبح رها کن و اول برو و از دوستت طلب بخشش نما و با او آشتی کن؛ آنگاه بیا و قربانی ات را به خدا تقدیم نما.^{۲۵} وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می برد، در راه، اختلاف خود را با او حل کن، مبادا او تو را به قاضی بسپارد، و قاضی نیز تو را به مأمور تحویل دهد، و به زندان بیفتی؛^{۲۶} و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا دینار آخر را نپرداخته باشی، بیرون خواهی آمد.»

۲۱:۵ " شنیده‌اید که به نیاکان ما گفته شده" این آیه را می‌توان بعنوان "به نیاکان" یا "از سوی نیاکان" درک کرد. بخش اول این آیه از ده فرمان است، اما شناسایی قسمت دوم دشوارتر بوده و ممکن است نقل قولی از مکاتب کاهنان یهود (شمای محافظه‌کار، یا هیلل نوگرا) باشد. این امر حاکی از رد تفسیر کاتبان فریسیایی بود، در حالی که در عین حال بر الهام عهد عتیق تأکید می‌کرد.

□ "قتل" این آیه نقل قول از کتاب خروج ۱۳:۲۰ نسخه Septuagint (LXX) یا تثنیه ۱۲:۵ می‌باشد. این جملات ضمائر اشاره زمان آینده (در نسخه انگلیسی) است که به عنوان یک شاخص ضروری استفاده می‌شود. نسخه KJV فعل "کشتن" را ثبت کرده، اما دامنه این عبارات بسیار گسترده است. نسخه NKJV از کلمه "قتل" استفاده کرده است. ترجمه دقیق‌تر «قتل عمد غیرقانونی» خواهد بود. در عهد عتیق یک قتل عمد شرعی وجود داشت - «خون‌خواهی» (تثنیه ۱۹؛ اعداد ۳۵؛ یوشع ۲۰).

موضوع خاص: یادداشتهایی در مورد خروج ۲۰ (قتل)

SPECIAL TOPIC: NOTES ON EXODUS 20 (MURDER)

I. متن

A. لازم به یادآوری است که حتی دستوراتی که به نظر می‌رسد از طبیعت اجتماعی ناشی میشوند، در واقع مذهبی هستند. حاکمیت خدا بر خلقت و رستگاری در این دستورات سایه انداخته شده است. فرمان به قتل نکردن، در تمرکز مناسب، یک کلمه در مورد تصویر خداوند در هر انسان و مراقبت و نگرانی خدا برای زندگی انسان است.

B. لازم به ذکر است که هر فرمانی منعکس کننده جامعه مذهبی است. ممنوعیت گرفتن زندگی به نحوی غیرقانونی عمدتاً در اصل با جامعه مومنین است. پیامدهای آن به گستردگی بشریت است!

II. مطالعه کلمات و اصطلاحات مهم

A. "قتل"

۱. این یک اصطلاح نادر (rasah) برای گرفتن زندگی است، تنها ۴۶ بار در عهد عتیق استفاده شده است. دو اصطلاح دیگر بسیار رایج وجود دارد.

- a. *Harag*، ۱۶۵ مرتبه استفاده شده است
- b. *Hemit*، ۲۰۱ مرتبه استفاده شده است

۲. اصطلاح (Rasah) به نظر می‌رسد یک معنای محدود و معنای گسترده‌ای داشته باشد.

a. در اصل، این امر مربوط به زندگی یک شریک پیمان در یک راه قانونی و به طور پیش بینی شده است، که اغلب با "بازخرید زوجین" یا "go'el" همراه است. این استفاده شامل تعمد بود، اما به معنای انتقام قانونی (مراجعه شود به اعداد ۳۵ : ۳۰-۳۴؛ لویان ۲۴ : ۱۳-۲۳). در واقع Lex Talionis، "چشم در برابر چشم" (مراجعه شود به پیدایش ۹ : ۵-۶) راهی برای محدود کردن انتقام بود. بعدها، شهرهای پناهگاه (تثنیه ۴ : ۴۱؛ یوشع ۲۰ : ۳) تاسیس شدند تا یک عضو پیمان که به طور تصادفی یا عصبانی یک عضو دیگر جامعه را می‌کشید بتواند از خشم خانواده قربانی فرار کند.

b. بعدها این اصطلاح برای اشاره به انگیزه یا نگرش در پی گرفتن زندگی بود. مفهوم "تعمد" بالا می‌رود! (مراجعه شود به خروج ۲۱ : ۱۲-۱۴؛ اعداد ۳۵ : ۱۱، ۲۲؛ تثنیه ۲۸ : ۲۴).

c. تمایز در این فرمان بسیار قابل توجه است. به نظر می‌رسد در متن فقط به دیگران در جامعه پیمان اشاره میکند. این مربوط به بازخرید زن و شوهر یا انتقام خون است. با این حال، اصطلاح در عبارات بعدی که منعکس کننده دکالوگ، هوشع ۴ : ۲ و ارمیا ۷ : ۹، برای اشاره به یک قاتل است، استفاده می‌شود. این کلمه نه تنها به قانون، بلکه به انگیزه نیز مربوط می‌شود. این از همسایه به انسان دیگر گسترش می‌یابد.

۳. این اصطلاح قطعاً مرتبط با مسئله اخلاقی مدرن مجازات اعدام یا جنگ نیست. یهودیان هرگز با اعدام جامعه یا جنگ مقدس (و یا در این مورد جنگ ننگین) هیچ مشکلی نداشتند.

۴. بهترین ترجمه برای فرهنگ مدرن ما "قتل عمد است".

III. بینش متنی

- A. دستورات ششم، هفتم و هشتم فقط از دو واژه عبری تشکیل شده است. آنها بسیار کوتاه هستند و صریح.
- B. زندگی، مانند تمام زندگی، متعلق به خدا است. اینکه چگونه با دیگران رفتار کنیم، افکار ما را درباره خدا بازتاب می‌دهد.

A. عیسی

۱. گسترش او از این فرمان (مراجعه شود به متی ۵: ۲۱-۲۶) به ما جهت گیری مناسب برای بحث مدرن ما در مورد چگونگی اعمال این متن به زندگی امروز ما می دهد.

۲. عیسی، ظاهراً دکالوگ را از قلمرو اعمال به قلمرو انگیزه ها منتقل کرد. ما آن چیزی هستیم که به آن می اندیشیم! "از آنجا که انسان در قلب خود فکر میکند، بنابراین او هست." فکر زندگی مرتبط تر و قابل توجه تر از آن است که معمولاً به آن اعتبار و بها میدهیم.

B. یوحنا

۱. اول یوحنا ۳: ۱۵، این همان مفهوم نفرت از قتل محسوب می شود.

۲. اصطلاحات یونانی در متی ۵: ۲۱ و اول یوحنا ۳: ۱۵ متفاوت هستند، اما معنای آنها اساساً یکسان است.

۳. به جنبه مثبت در اول یوحنا ۴: ۱۹-۲۱ توجه داشته باشید.

V. حقایق کاربردی

A. حتی اگر یک قتل غیر عمد با فرار به یک شهر پناهگاه رفته، از انتقال خون فرار کند (مراجعه شود به اعداد ۳۵، یوشع ۲۰)، مجازات محکومیت در آن شهر تا زمان مرگ کاهن اعظم است. عواقب عمل او هنوز هم باقی می ماند!

B. اگر چه این آیه مستقیماً به خودکشی مربوط نیست، همانطور که پیشینیان احتمالاً هرگز به این رویداد فکر نکردند، متن همچنان یک اصل روحانی را درباره تقدس زندگی انسانی و حاکمیت و هدف خدا برای زندگی انسان ساخته شده در تصویر او می دهد. این متن یک کلام قوی برای روزگار ما دارد!

C. با این حال، این متن، کلام قاطعی برای سوال مدرن ارائه نمیدهد: (۱) مجازات اعدام یا (۲) جنگ. برای اسرائیل، اینها به خودی خود چیزهای بدی نبودند. اسرائیلی ها در هر دو این اعمال دخیل بودند. با این حال، اصل اهمیت زندگی که در تصویر خدا و تحت کنترل او ساخته شده است، حقیقت مهمی در این زمینه است.

D. این متن در مورد حرمت و تقدس زندگی انسانی کلام مورد نیاز را بیان می کند! ما در جامعه مؤمن، نه تنها بر اعمال خودمان، بلکه بر جامعه ما نیز استوار است. هدیه زندگی هم شخصی و مشارکتی است.

ما مسئول بدرفتاری فیزیکی، اجتماعی و روحی بدنمان هستیم، زیرا ما خود حاصل سوء استفاده های جسمی، اجتماعی و روحی دیگران در جامعه هستیم. این خصوصاً در فرهنگی مانند که در آن مجاز به گفتگو و بنابراین تغییر سیستم هستیم، درست است. ما حافظان برادرانمان هستیم!

۲۲:۵ "اما من می گویم" تعالیم عیسی به شدت با کاهنان یهودی زمان خود متفاوت بود، مرجعیت این کاهنان در نقل قول معلمان یهودی قبلی بعنوان اقتدار آنها تلقی می گردید (متی ۷: ۲۸-۲۹؛ مرقس ۱: ۲۲). اقتدار عیسی در ماهیت وجودی او بود. او آشکار کننده واقعی معنای عهد عتیق است. عیسی ارباب کتاب مقدس است. کلمه "من" تأکیدی است - "من خودم و هیچ شخص دیگری" یا "خودم (به عنوان پسر خدا که ذهن خدا را می شناسد)."

موضوع خاص: عیسی بزرگتر از

■ "خشمگین شوی" این واژه یونانی این برای خشم ساکن، پرورش یافته، غیرقابل بخشش و طولانی مدت بکار برده می شد. این شخص همچنان به شدت خشمگین بود.

■ "به برادر خود" KJV عبارت "بدون دلیل" را اضافه کرده است. این یکی از تفاوت های نسخه خطی یونانی است. این اضافه، در نسخه های خطی یونانی اولیه P⁶⁷، B، *8، یا Vulgate دیده نمی شود. با اینحال، آن را در نسخه های خطی Diatesseron، W، L، K، D، 8^c uncial، و ترجمه های اولیه سوری و قبطی می توان دید. UBS⁴ به متن کوتاه تر امتیاز B (تقریباً قطعی) می دهد. این افزوده، جهت قوی این آیات را تضعیف می کند. توضیح درباره سوپراسکرپت ها (هنگامی که حروف کوچکتر در مقابل و بالای حرف قرار می گیرند):

۱. علامت * بمعنی قدیمی ترین نسخه خطی موجود است.

۲. علامت ^c بمعنی نسخه ای است اصلاح کلمه یا جمله ای که بعداً توسط افرادی که بازنویسی نمودند، انجام داده شده است. در این روش چنانچه چند ویرایشگر حضور داشته باشند، بصورت ^۱، ^۲، ^۳ و ... صورت می پذیرد.

۳. عددی که پس از حرف P مشاهده می‌کنید اشاره به نسخه خطی پاپیروس دارد. نسخه‌های خطی یونانی از روی حروف بزرگ شناسایی شده، در حالیکه نسخه‌های پاپیروس از روی اعداد شناسایی می‌گردند.

موضوع خاص: انتقادات متنی

NASB	"ای ابله"
NKJV, Peshitta	"بی‌ارزش (Raca)"
NRSV	"اگر توهین کنید"
TEV, REB	"هیچ خاصیتی ندارد"
NJB	"ابله"

کلمه "Raca" به زبان آرامی بوده و بمعنی "فرد تهی مغزی که قادر به زندگی کردن نیست" می‌باشد. این بخش به کلمات خاصی که می‌توان یا نمی‌توان افراد را با آنها خواند، نمی‌پردازد، بلکه به نگرشی که ایماندار نسبت به دیگران باید داشته باشد، به‌ویژه برادران پیمانی خود، می‌پردازد. اصطلاح یونانی *mōros* که "ابله" ترجمه شده، به معنای بازتاب اصطلاح آرامی *raca* بود. با اینحال، بازی کلمات عیسی با کلمه یونانی *mōros* نبود، بلکه کلمه عمدتاً عبری *mōreh* BDB 598، که به معنای «قیام علیه خدا» بود (اعداد ۲۰: ۱۰؛ تثنیه ۱۸: ۲۱، ۲۰؛ رجوع کنید به کتاب F. F. بروس، *Answers to Questions*، ص ۴۲). عیسی فریسیان را با همین اصطلاح در متی نامید. ۱۷: ۲۳. نه تنها اعمال ما، بلکه انگیزه‌ها، نگرش‌ها و اهداف ما تعیین کننده گناه علیه هموعانمان است. قتل، تا آنجا که به خدا مربوط می‌شود، می‌تواند در فکر ما باشد! نفرت از برادر یا خواهرمان به وضوح نشان می‌دهد که ما خدا را نمی‌شناسیم (اول یوحنا ۲: ۹-۱۱؛ ۳: ۱۵ و ۴: ۲۰). از نظر اجتماعی، یک فکر نفرت‌انگیز بهتر از مرگ است، اما به یاد داشته باشید که این بخش از کتاب مقدس برای از بین بردن تمام حقانیت خود و غرور به خوب-پنداری خود است. ممکن است این سه، بازی طعنه‌آمیزی با روش‌های تفسیر کاتبان کتاب مقدس باشد.

موضوع خواص: واژگانی برای مردمان ابله

NASB, NET	"جهنم آتشین"
NKJV, NJB, Peshitta, REB	"آتش جهنم"
NRSV	"جهنمی از آتش"
TEV	"آتش جهنم"

این واژه از کلمه یونانی *Gehenna* گرفته شده است. فقط و فقط عیسی (بجز یکبار در کتاب یعقوب) از واژه جهنم (*Gehenna*) که سخن از عقوبت ابدی دارد، استفاده کرده است.

موضوع خاص: مردگان، کجا هستند؟ (*Sheol/Hades, Gehenna, Tartarus*)

(Special Topic: Where are the dead)

۱. عهد عتیق

a. همه انسانها به *Sheol* (دنیای زیر زمین در زبان عبری) می‌روند (هیچ ریشه‌ای برای این کلمه موجود نیست و ریشه آن مشخص نیست، (BDB 982, KB 1368)، و شیوه‌ای است برای اشاره به مکانی که مردگان را در آنجا گذاشته و در آنجا زندگی می‌کنند یا قبر است، بیشتر در ادبیات عرفانی و اشعیا استفاده شده است. در عهد عتیق هستی در سایه، هشیار ولی بدون لذت وجود دارد (مراجعه شود به یعقوب ۱۰: ۲۱ الی ۲۲، ۱۷: ۳۸).

b. مشخصه های شئول (*Sheol*)

i. با داوری خدا همراه است (آتش)، تثنیه ۳۲: ۲۲

ii. زندانی با دروازه، یعقوب ۱۷: ۳۸، مزور ۹: ۱۳، ۱۰۷: ۱۸

- iii. سرزمین بدون بازگشت، یعقوب ۷:۹ (اصطلاح اکادادی برای مرگ)
- iv. سرزمین/قلمرو تاریکی، یعقوب ۱۰:۲۱ الی ۱۳:۱۷، ۱۷:۱۸، ۱۸:۱۸
- v. مکان سکوت، مزمور ۱:۲۸، ۱۷:۳۱، ۱۷:۹۴، ۱۷:۱۱۵، اشعیا ۵:۴۷
- vi. همراه با مجازات حتی قبل از روز داوری، مزمور ۴:۱۸ الی ۵
- vii. همراه با شیطان (تخریب، موضوع خاص: شیطان را مطالعه کنید)، که در آن خدا نیز حضور دارد، یعقوب ۶:۲۶، مزمور ۸:۱۳۹، عاموس ۲:۹
- viii. همراه با گودال است (قبر)، مزمور ۱۰:۱۶، ۳:۸۸ الی ۴، اشعیا ۱۵:۱۴، حزقیال ۳۱:۱۵ الی ۱۷
- ix. افراد شرور زنده وارد شئول می‌شوند، اعداد ۱۶:۳۰ الی ۳۳، یعقوب ۹:۷، مزمور ۱۵:۵۵
- x. انسان حیوان‌نمایی با دهان بزرگ، اعداد ۱۶:۳۰، امثال ۱۰:۱۲، اشعیا ۱۴:۵، حبقوق ۲:۵
- xi. به مردم آنجا رفائیم (یعنی روح مردگان) گفته می‌شود، یعقوب ۵:۲۶، امثال ۲:۱۸، ۲۱:۱۶، ۲۶:۱۴، اشعیا ۹:۱۴ الی (۱۱)
- xii. با این وجود، حتی در اینجا نیز یهوه حاضر است، یعقوب ۶:۲۶، مزمور ۸:۱۳۹، امثال ۱۱:۱۵
۲. عهد جدید
- a. کلمه عبری شئول در زبان یونانی به حادِس (Hades) ترجمه می‌شود (دنیای دیده نشده)
- b. مشخصه‌های حادِس (همانند شئول است)
- i. اشاره به مرگ دارد، انجیل متی ۱۸:۱۶
- ii. به مرگ مرتبط است، مکاشفه ۱:۱۸، ۸:۶، ۱۳:۲۰ الی ۱۴
- iii. اغلب شبیه مکانی برای مجازات دائمی است (*Gehenna* یا جهنم)، انجیل متی ۱۱:۲۳ (نقل از عهد عتیق)، انجیل لوقا ۲۳:۴۳
- c. احتمالا مجزا شده (روحانیون)
- i. بخش نیکی آن بهشت نامیده می‌شود (مراجعه شود به دوم قرن‌تین ۴:۱۲، مکاشفه ۷:۲)، انجیل لوقا ۲۳:۴۳
- ii. بخش پلیدی آن که تارتاروس نامیده می‌شود، مکانی به مراتب پایینتر از حادِس، دوم پطرس ۴:۲، که در آن شیاطین هستند (مراجعه شود به پیدایش ۶، اول انوش). پرتگاه (*Abyss*)، انجیل لوقا ۳:۸، رومیان ۷:۱۰، مکاشفه ۹:۱ الی ۲ و ۱۱:۷، ۱۷:۱ و ۸، ۲۰:۱ و ۳
- d. جهنما (جهنم)
- i. منعکس کننده یک عبارت عهد عتیقی است، "دره پسران هینوم"، (جنوب اورشلیم). مکانی بود که خدای آتش فینقیان، مولک (KB591, BDB 574) با قربانی کردن کودکی پرستش و عبادت می‌شد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۳:۱۶، ۶:۲۱، دوم قرن‌تین ۳:۲۸، ۶:۳۳)، که در لاویان ۲۱:۱۸، ۲:۲۰ الی ۵ منع شده بود.
- ii. ارمیا این مکان را از محل عبات کفار و بت پرستان تبدیل به محل داوری یهوه کرد (مراجعه شود به ارمیا ۳۲:۷، ۶:۱۹ الی ۷). این مکان تبدیل به محل داوری آتشین در اول انوش ۲۶:۹۰ الی ۲۷ و خویشان ۱:۱۰۳
- iii. یهودیان روزگار عیسی اجدادشان از حضور در مراسم عبادت بت پرستان و کفار به خاطر قربانی کردن کودکان ترسانده بودند، به همین دلیل آنها این مکان را تبدیل به زباله‌دانی شهر اورشلیم کرده بودند. بسیاری از استعاره‌های داوری جاودانی عیسی از این مکان می‌آیند (آتش، دود، کرمها، بوی تعفن، مراجعه شود به انجیل مرقس ۹:۴۴ و ۴۶). اصطلاح جهنما/جهنم فقط توسط عیسی استفاده شده است (به استثنای یعقوب ۶:۳).
- iv. استفاده عیسی از جهنم
۱. آتش، انجیل متی ۵:۲۲، ۹:۱۸، انجیل مرقس ۹:۴۳
۲. همیشگی، انجیل مرقس ۹:۴۸ (انجیل متی ۲۵:۴۶)
۳. محل خراب شدن (هم روح و هم جسم)، انجیل متی ۲۸:۱۰

۴. همسو با سئول، انجیل متی ۵:۲۹ الی ۳۰، ۱۸:۹
۵. پلیدی را بیان می‌دارد مانند "فرزند جهنم"، انجیل متی ۲۳:۱۵
۶. نتیجه حکم داوری، انجیل متی ۲۳:۳۳، انجیل لوقا ۵:۱۲
۷. مفهوم جهنم همسو با مرگ دوم است (مراجعه شود به مکاشفه ۲:۱۱، ۶:۲۰ و ۱۴) یا دریاچه آتش (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۴۲ و ۵۰، مکاشفه ۱۹:۲۰، ۱۰:۲۰ و ۱۴ الی ۱۵، ۸:۲۱). احتمال دارد که دریاچه آتش تبدیل به محل دائمی انسانها (از سئول) و شیطان (از تارتاروس، دوم پطرس ۲:۴، یهودا ۱:۶ یا هابویه، مراجعه شود به انجیل لوقا ۳:۱، مکاشفه ۹:۱ الی ۱۱، ۱:۲۰ و ۳) شود.
۸. این برای انسانها نبود، بلکه برای شیطان و فرشتگان او بود، مراجعه شود به انجیل متی ۲۵:۴۱
- e. این احتمال هست، به واسطه همپوشانی حادس و سئول و جهنم که:
- i. همه انسانها به سئول / حادس بروند
 - ii. کارهای (نیک و بد) آنها پس از داوری تشدید می‌شود، ولی مکان پلیدی بود، به همین دلیل انجیل KJV حادس را قبر و جهنم را جهنم ترجمه کرده است.
 - iii. تنها جایی در انجیل که مجازات قبل از داوری را ذکر کرده، تمثیل انجیل لوقا ۱۹:۱۶ الی ۳۱ (ایلعازر و مرد ثروتمند) است. سئول به عنوان مکان فعلی مجازات توصیف شده (مراجعه شود به تثنیه ۳۲:۲۲، مزمور ۱۸:۱ الی ۵). با این حال، کسی نمی‌تواند برای آن دکترینی یا تمثیلی تعریف کند.
۳. حالت میان مرگ و بازگشت از مرگ
- a. انجیل جاودانگی روح را تعلیم نمی‌دهد، که یکی از چندین نگرش باستانی در مورد پس از مرگ است، و تصریح می‌کند که:
- i. روح انسان قبل از زندگی فیزیکی وجود داشته است
 - ii. روح انسان قبل و بعد از مرگ فیزیکی جاویدان است
 - iii. اغلب جسم فیزیکی به عنوان زندان دیده می‌شود و مرگ آن را به حالت قبل از وجود تبدیل می‌کند
- b. عهد جدید به حالت جدا شدن از بدن میان مرگ و رستاخیز اشاره می‌کند
- i. عیسی از حالت جدایی میان بدن و روح صحبت می‌کند، انجیل متی ۲۸:۱۰
 - ii. ابراهیم ممکن است جسم داشته باشد، انجیل مرقس ۱۲:۲۶ الی ۲۷، انجیل لوقا ۲۳:۱۶
 - iii. موسی و الیاس در زمان تغییر شکل بدن فیزیکی داشتند، انجیل متی ۱۷
 - iv. پولس تصریح می‌کند که در زمان آمدن دوم، مومنینی که با عیسی می‌آیند ابتدا بدن جدیدی می‌گیرند، اول تسالونیکیان ۴:۱۳ الی ۱۸
 - v. پولس تصریح می‌کند که مومنین در روز رستاخیز بدن معنوی جدیدی می‌گیرند، اول قرنتیان ۱۵:۲۳ و ۵۲
 - vi. پولس تصریح می‌کند که مومنین به حادس نمی‌روند، ولی در زمان مرگ با عیسی هستند، دوم قرنتیان ۵:۶ و ۸، فیلیپیان ۱:۲۳. عیسی بر مرگ غلبه کرد و پارسایان را با خود به بهشت برد، اول پطرس ۳:۱۸ الی ۲۲.
۴. بهشت
- a. این اصطلاح به سه مفهوم در انجیل استفاده شده است
- i. اتمسفر بالای زمین، پیدایش ۱:۱ و ۸، اشعیا ۵:۴۲، ۴۵:۱۸
 - ii. بهشت درخشان، پیدایش ۱:۱۴، تثنیه ۱۰:۱۴، مزمور ۱۴۸:۴، عبرانیان ۴:۱۴، ۷:۲۶
 - iii. محل پادشاهی خدا، تثنیه ۱۰:۱۴، اول پادشاهان ۸:۲۷، مزمور ۱۴۸:۴، افسسیان ۴:۱۰، عبرانیان ۹:۲۴ (بهشت سوم، دوم قرنتیان ۱۲:۲)
- b. انجیل مطالب زیادی در مورد پس از زندگی بیان نمی‌کند، احتمالاً به این دلیل که انسان گمراه نمی‌تواند یا توان درک آن را ندارد (مراجعه شود به اول قرنتیان ۲:۹)

c. بهشت هم مکان (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲: ۱۴ الی ۳) و هم فرد (دوم قرن‌تیاں ۵: ۶ و ۸) است. بهشت می‌تواند باغ احیا شده عدن باشد (پیدایش ۱ الی ۲، مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). زمین پاک شده و احیا می‌گردد (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۱، رومیان ۸: ۲۱، دوم پطرس ۳: ۱۰). تصویر خدا (پیدایش ۲۶: ۱ الی ۲۷) در مسیح احیا می‌شود. اینک دوستی صمیمانه باغ عدن دوباره امکانپذیر است.

با این حال، این می‌تواند استعاره‌ای باشد (بهشت به عنوان یک شهر مکعب شکل عظیم مکاشفه ۹: ۲۱ الی ۲۷) و نه فقط مفهومی. اول قرن‌تیاں ۱۵ تفاوت‌های میان بدن فیزیکی و بدن معنوی را به عنوان بذر گیاه بالغ توصیف می‌کند. اول قرن‌تیاں ۹: ۲ (نقل قولی از اشعیا ۴: ۶۴ و ۱۷: ۶۵) وعده بزرگی است. می‌دانم که وقتی او را ببینیم، همانند او خواهیم بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۳).

۵. منابع مفید

a. William Hendriksen, *The Bible On the Life Hereafter*

b. Maurice Rawlings, *Beyond Death's Door*

۲۳:۵ این جمله شرطی نوع سوم بوده و بمعنی احتمال وقوع عملی می‌باشد.

□ "هنگام تقدیم قربانی بر مذبح معبد" این بخش از آیه قویا دلالت بر این دارد که انجیل متی قبل از تخریب معبد توسط تیتوس، ژنرال رومی در سال ۷۰ پس از میلاد نوشته است. سبک زندگی مقدم بر اعمال مذهبی است! روابط بر آیین‌های دینی ارجحیت دارد. مردم در نزد خداوند در درجه اول قرار دارند. فقط مردمان خدا جاودانه هستند.

۲۴:۵ "از دوستت (در متن انگلیسی "برادر" نوشته شده) طلب بخشش نما و با او آشتی کن" روابط فردی نسبت به موارد زیر از درجه اهمیت بالاتری برخوردار هستند

۱. آیین‌های دوره‌ای (متی ۵: ۲۴)

۲. تصمیمات قضایی (متی ۵: ۲۵)

۲۶:۵ "حقیقتاً (در متن آیه فارسی وجود ندارد) به موضوع خاص: آمین مراجعه شود.

□ "تا دینار آخر را نپرداخته باشی" (*Cent* در نسخه انگلیسی) "سنت" کوچکترین واحد سکه یونان باستان بود. داوری حداکثر جزا را در نظر می‌گرفت. ترحم و محبت همه را خواهد بخشید!

موضوع خاص: سکه‌هایی که در دوران مسیح، در فلسطین رواج داشت مراجعه نمایید

موضوع خاص: سکه‌هایی که در دوران عیسی در فلسطین استفاده می‌شد

(Special Topic: Coins In Use In Palestine In Jesus Day)

۱. سکه های مسی

a. چرما (*cherma*) - کم ارزش (مراجعه کنید به انجیل یوحنا ۲: ۱۵)

b. چالچوس (*charchos*) - کم ارزش (مراجعه شود به انجیل متی ۹: ۱۰، انجیل مرقس ۴۱: ۱۲)

c. اساریون (*assarion*) - سکه مسی رومی به ارزش تقریبی ۱/۱۶ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل متی ۲۹: ۱۰)

d. کدرانتس (*kodrantes*) - سکه مسی رومی به ارزش تقریبی ۱/۶۴ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶: ۵)

e. لپتون (*lepton*) - سکه مسی یهودی به ارزش تقریبی ۱/۱۲۸ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل مرقس ۴۲: ۱۲، انجیل لوقا

۲: ۲۱)

f. کوادرانس /فارتینگ (*quadrans/farthing*) - سکه رومی به ارزش خیلی کم

۲. سکه های نقره

a. آرگوروس (*arguros*) - سکه نقره - بسیار با ارزشتر از سکه های پرنز یا مسی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۹: ۱۰، ۱۵: ۲۶)

- b. دیناریوس (*dēnarius*) - سکه نقره رومی که ارزش آن معادل دستمزد یک روز کاری بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۸:۲۸، انجیل مرقس ۶:۳۷)
- c. دراخم (*drachmē*) - سکه نقره یونانی که ارزش آن برابر با ارزش دیناریوس بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۵:۹)
- d. دی-دراخمون (*di-drachmon*) - سکه دو دراخمایی که ارزش آن برابر نیم شکل یهودی بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۲۴)
- e. استاتر (*statēr*) - سکه نقره که ارزش آن برابر چهار *denarii* بود (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۲۷)
۳. سکه های طلا - کروزوس (*chrysolos*) - با ارزشترین سکه (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۹)
۴. اصطلاحات کلی وزن فلزات
- a. منا (*mina*) - لاتین مینا، واحد وزن فلز معادل ۱۰۰ *dēnarius* (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۹:۱۳)
- b. تالانتون (*talanton*) - واحد یونانی وزن (مراجعه شود به انجیل متی ۱۸:۲۴، ۱۵:۲۵ و ۱۶ و ۲۰ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۸)
- i. سکه نقره به ارزش ۶۰۰۰ *dēnarius*
- ii. سکه طلا به ارزش ۱۸۰۰۰۰ *dēnarius*
- c. شکل (*shekel*) - واحد یهودی عهد عتیقی وزن نقره (۴ اونس، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵:۲۳، ۳۷:۲۸، کتاب خروج ۲۱:۳۲)
- i. *pīm* - ۲/۳ شکل
- ii. *beka* - ۱/۲ شکل
- iii. *gerah* - ۱/۲۰ شکل
- d. واحدهای بزرگتر
- i. *maneh* - ۵۰ شکل
- ii. *kikkar* - ۳۰۰۰ شکل

متن NASB (بروز شده): متی ۲۷:۵ - ۳۰

۲۷ «شنیده‌اید که گفته شده "زنا نکن." اما من می‌گویم که حتی اگر با نظر شهوت‌آلود به زنی نگاه کنی، همان لحظه در دل خود با او زنا کرده‌ای. ۲۹ پس اگر چشم راستت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر است بخشی از بدنت را از دست بدهی، تا این که تمام وجودت به دوزخ انداخته شود. ۳۰ و اگر دست راستت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور بینداز، زیرا بهتر است بخشی از بدنت را از دست بدهی، تا اینکه تمام وجودت به دوزخ انداخته شود.

۲۷:۵ "زنا" کلمه‌ای که در نسخه یونانی بکار رفته (*moichaomai*) می‌باشد. این کلمه از ده فرمان، در خروج ۱۴:۲۰ و تثنیه ۱۸:۵ گرفته شده است. کلمه یونانی استخراج شده از نسخه Septuagint، *porneia* است. این کلمه معمولاً به ارتباط جنسی خارج از ازدواج اشاره می‌کند، اما در عین حال مضمون هر گونه فعالیت جنسی نامناسب خارج از ازدواج، مانند همجنس‌گرایی یا سکس با حیوان را نیز دارد. در عهد عتیق، زنا یک رابطه جنسی برای فرد متاهل بود. عیسی گناه جنسی را به عنوان نگرش قلبی دوباره تعریف کرد. سکس هدیه خداوند است، یک چیز خوب و مفید. اما خداوند برای رفاه و لذت طولانی مدت ما نیز برای بیان آن مرزهایی قرار داده است. انسان‌های مغرور و خود محور همیشه می‌خواهند از مرزهای خدادادی فراتر بروند. این سخنان عیسی به فعالیت جنسی قبل از ازدواج نیز اشاره دارد.

موضوع خاص: زنا (خروج ۱۴:۲۰)

موضوع خاص: مسائل جنسی بشر

۲۸:۵ "دل" به موضوع خاص: دل (قلب) مراجعه کنید.

۲۹:۵ - ۳۰ این آیات برای بیان اثرات احساسی اغراق‌آمیز است! گناه خطرناک است و عواقب آن تا ابد باقی خواهد ماند!

۲۹:۵ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به دیدگاه نویسندگان یا مقاصد ادبی وی، درست به نظر می‌رسد. انسانها تحت تأثیر کتاب پیدایش ۳ هستند. ما آن چیزی نیستیم که بخاطرش بوجود آمدیم.

موضوع خاص: سقوط

NASB, Peshitta "باعث لغزش تو می‌گردد"

NKJV, NRSV, TEV "مسبب گناه تو می‌شود"

NJB, REB "منجر به سقوط تو می‌شود"

این اصطلاح از مکانیسم تحریک کننده و به تله انداختن حیوانات استفاده می‌شد. تشابه را در مرقس ۹: ۴۳-۴۸ و اشاره دوم عیسی به این موضوع در متی ۱۸: ۸-۹ ببینید. از آنجایی که همه انسانها تحت تأثیر گناه قرار می‌گیرند (برای افراد مختلف، گناهان متفاوت است)، ما باید مسئولیت شخصی را بپذیریم که خود را از مکانها / چیزها / موقعیت‌های وسوسه‌انگیز دور نگه داریم (امثال ۱-۹؛ افسسیان ۴: ۲۷؛ ۶: ۱۰-۱۸؛ یعقوب ۴: ۷؛ اول پطرس ۵: ۸-۹). هنگامی که در برابر خداوند قرار بگیریم، هر یک از مسئول اعمال خود خواهیم بود و نخواهیم توانست شیطان را مسئول گناهان خود بدانیم (متی ۲۵: ۳۱-۴۶؛ مکاشفه ۲۰: ۱۱-۱۵). همه ما از نگاه خداوند انسان‌های با اخلاقی خلق شده‌ایم و همگی بخاطر زندگی که به ما داده شده در برابر او پاسخگو خواهیم بود!

پاورقی در ترجمه جورج ام. لامسا از نسخه Peshitta به انگلیسی، ص. ۹۵۵، اظهار می‌کند که عبارت "از حدقه در آور" یک اصطلاح آرامی برای "دزدی بس است" می‌باشد.

▣ "لغزش" این واژه هم در متی ۲۹:۵ و هم در ۳۰ دیده می‌شود. به موضوع خاص: تخریب (apollumi) توجه کنید.

موضوع خاص: تخریب (apollumi)

(Special Topic: Destruction)

این اصطلاح مفهوم گسترده‌ای دارد، که منجر به ابهامات بزرگی در مفهوم الهیاتی داوری جاودانی در برابر نابودی شده است. مفهوم پایه‌ای این اصطلاح مرکب از apo و ollumi خراب کردن، نابود کردن است.

مشکل از کاربرد نمادین این اصطلاح ناشی می‌شود. به وضوح می‌توان این را در *Greek-English Lexicon of the New Testament*،

اثر Louw و Nida، جلد دوم، صفحه ۳۰ دید. این کتاب معانی زیر را برای این اصطلاح فهرست می‌کند:

۱. خراب کردن (انجیل متی ۲۸: ۱۰، انجیل لوقا ۳۷: ۵، انجیل یوحنا ۱۰: ۱۰، ۱۲: ۱۷، اعمال رسولان ۳۷: ۵، رومیان ۲۲: ۹ از جلو ۱، صفحه ۲۳۲)

۲. شکست در بدست آوردن (انجیل متی ۴۲: ۱۰، جلد ۱، صفحه ۵۶۶)

۳. از دست دادن (انجیل لوقا ۸: ۱۵، جلد اول، صفحه ۵۶۶)

۴. ندانستن مکان (انجیل لوقا ۴: ۱۵، جلو اول صفحه ۳۳۰)

۵. مردن (انجیل متی ۳۹: ۱۰، جلد اول صفحه ۲۶۶)

Gerhard Kittel در کتاب *Theological Dictionary of the New Testament* جلد اول صفحه ۳۹۴ سعی می‌کند کاربردهای مختلف معانی فهرست شده را ترسیم نماید.

۱. نابود کردن یا کشتن (انجیل متی ۲: ۱۳، ۲۰: ۲۷، انجیل مرقس ۳: ۶، ۹: ۲۲، انجیل لوقا ۹: ۶، اول قرنتیان ۱۹: ۱)

۲. از دست دادن یا رنج از دست دادن (انجیل مرقس ۹: ۴۱، انجیل لوقا ۴: ۱۵ و ۸)

۳. از بین بردن (انجیل ۲۶: ۵۲، انجیل مرقس ۴: ۳۸، انجیل لوقا ۱۱: ۵۱، ۱۳: ۳، ۵ و ۳۳، ۱۵: ۱۷، انجیل یوحنا ۶: ۱۲ و ۲۷، اول قرنتیان

۹: ۱۰ الی ۱۰)

۴. همراه شدن / گم شدن (انجیل متی ۲۹: ۵ الی ۳۰، انجیل مرقس ۲: ۲۲، انجیل لوقا ۴: ۱۵ و ۶ و ۲۴ و ۳۲، ۲۱: ۱۸، اعمال رسولان ۳۴: ۲۷)

کیتل می گوید "در کل، می توانیم بگوئیم که شماره ۲ و ۴ زمینه گفته‌های مربوط به این دنیا در اناجیل سینوپتیک هستند در حالی که شماره‌های ۱ و ۳ زمینه مطالبی هستند که در رابطه با دنیای بعدی می‌باشند، همانند پولس و یوحنا" (صفحه ۳۹۴).

ابهام در اینجا قرار می‌گیرد. این اصطلاح معنی مفهومی بسیار گسترده‌ای دارد و هر یک از نویسندگان عهد جدید به شیوه‌های مختلف از مفاهیم مختلف استفاده کرده‌اند. من توضیح Robert B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament* صفحات ۲۷۵ الی ۲۷۷ را دوست دارم. او این اصطلاح را به انسانهایی ربط می‌دهد که از نظر اخلاقی نابود شده‌اند و منتظر جدایی ابدی از خدا در برابر کسانی هستند که مسیح را می‌شناسند و در او حیات جاویدان دارند. گروه آخر "نجات" یافته‌اند در حالی که گروه قبلی "نابودشدگان" هستند.

Robert B. Girdlestone در کتاب *Synonyms of the Old Testament*، صفحه ۲۷۶، اشاره می‌کند که جاهای زیادی هستند که این اصطلاح را نمی‌توان نابودی ترجمه کرد. "بلکه به مفهوم شیئی یا چیزی است که دیگر نمی‌توان برای کاربرد و هدف اصلی و اولیه از آن استفاده کرد".

۱. ته مانده‌های روغن مالی و تدهین، انجیل متی ۲۶:۸

۲. خراب شدن لرد شراب، انجیل متی ۹:۱۷

۳. بهم ریختن مو، انجیل لوقا ۲۱:۱۸

۴. فاسد شدن غذا، انجیل یوحنا ۶:۲۷

۵. ذوب شدن طلا، اول پطرس ۱:۷

۶. فاسد شدن فیزیکی بدن، انجیل متی ۱۳:۲، ۲۵:۸، ۱۴:۱۲، ۲۱:۴۱، ۲۲:۷، ۲۶:۵۲، ۲۷:۲۰، رومیان ۱۲:۲، ۱۴:۱۵ و اول قرنتیان

۸:۱۱

این اصطلاح هرگز به نابود شدن انسان یا خراب شدن انسان اشاره نمی‌کند، بلکه به پایان وجود داشتن بدن اشاره دارد. همچنین به صورت متداول در مفهوم اخلاقی استفاده می‌شود. "همه انسانها از نظر اخلاقی نابود شده تلقی می‌گردند، یعنی نتوانستند هدفی را که به خاطر آن نسل آنها خلق شده را تحقق بخشند" (صفحه ۲۷۶). پاسخ خدا به این مسئله گناه، عیسی مسیح بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۳:۱۵ الی ۱۶ و دوم پطرس ۳:۹). آنان که انجیل را انکار کنند، اینک محکوم به نابودی بیشتر هستند، که شامل جسم و روح است (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۸:۱، دوم قرنتیان ۱۵:۲، ۳:۴، دوم تسالونیکیان ۱:۲). برای نظر مخالف به *Fudge, The Fire That Consumes* را مطالعه کنید.

من شخصا (مراجعه شود به R. B. Girdlestone, *Synonyms of the Old Testament* صفحه ۲۷۶) فکر نمی‌کنم که این اصطلاح به مفهوم نابودی باشد (مراجعه شود به *E. Fudge, The Fire That Consumes*). اصطلاح جاویدان هم برای حیات جاویدان و هم مجازات ابدی در انجیل متی ۲۵:۴۶ استفاده شده است. از بین بردن یکی، از بین بردن دیگری است.

۲۹:۳۰، "جهنم" جهنمی ابدی وجود دارد (*Gehenna*) و گناه، بلیط ورود به آنجاست! به موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ II. D رجوع کنید.

متن NASB (بروز شده): متی ۵:۳۱ - ۳۲

۳۱ همچنین گفته شده که "هر که زن خود را طلاق دهد، باید به او طلاقنامه‌ای بدهد"..^{۳۲} اما من به شما می‌گویم، هر که زن خود را به هر علتی جز خیانت، طلاق دهد، باعث می‌شود آن زن مرتکب زنا گردد. و هر که با زنی ازدواج کند که طلاق داده شده، او نیز مرتکب زنا می‌شود.

۳۱:۵ "زن خود را طلاق دهد" آیات متی ۵:۲۷-۳۲ و ۱۹:۳-۱۲ بهمین موضوع می‌پردازد. مراقب باشید که مفاهیم فرهنگی که برای شما تبیین شده در این آیات نبینید! در این متن، عیسی راه‌هایی را نشان می‌داد که شخص مرتکب زنا می‌شود، غیر از راه‌هایی که کاتبان تعلیم داده‌اند:

۱. شهوات روانی

۲. همسر را بخاطر مواردی بجز خیانت جنسی طلاق دادن (تثنیه ۲۴:۱).

عیسی بخوبی خود را مفسر مناسبی برای کتاب مقدس نشان داد (۵:۱۷-۱۹، ۲۱-۴۸).

"طلاقنامه" NASB, NKJV, NRSV, REB

TEV	"درخواست طلاق"
NJB	"حکم عزل"
Peshitta	"کاغذهای طلاق"
NJB, NET	"حکم قانونی"

این نقل قول از تثنیه ۲۴: ۱-۴ است. موسی این کار را برای محافظت از همسری انجام داد که در آن روزگار و فرهنگ اصلاً حق و حقوقی نداشت. فرض ازدواج مجدد همواره وجود داشت. با این حال، عیسی گفت که این کار مد نظر خداوند نبوده و منجر به سقوط آنها می‌شد. طلاق گناه نابخشودنی نیست، بلکه شکستی است که بر ثبات جامعه تأثیر می‌گذارد.

موضوع خاص: طلاق

۳۲:۵

NASB, NRSV	"به هر علتی جز خیانت"
NKJV	"به هر علتی جز اعمال جنسی خلاف اخلاق"
TEV	"بی‌وفایی او"
NJB	"بجز بعلت رابطه‌ای نامشروع"
Peshitta	"بجز بعلت زنا"

این "بند استثنا" منحصر به انجیل متی است. احتمالاً به این دلیل که مربوط به دیدگاه یهودیان در مورد حقوق وراثتی از سوی خدا بوده و غیریهودیان آن را درک نمی‌کنند.

"بی‌عفتی" از واژه *porneia* گرفته شده است، همانطور که در متی. ۲۷:۵ دیده می‌شود. این کلمه به هر نوع سوء رفتار جنسی اشاره دارد. اغلب به "زنا" یا "بی‌وفایی" نیز تعبیر می‌شد. دو مکتب تفسیری میان کاهنان وجود داشت:

۱. شَمَا، که طلاق را فقط در صورت روابط جنسی غیر از کانون زن و شوهری مجاز می‌دانست (تثنیه ۲۴: ۱).
۲. حیلل، که طلاق را بهر دلیلی مجاز می‌دانست (تثنیه ۲۴: ۱).

در میان یهودیان، طلاق تبدیل به معضل بزرگی شده بود. برخی مفسران این واژه را مرتبط با زنا یا محارم ارزیابی می‌کنند و نه رابطه جنسی (لاویان ۱۸: ۱). هنوز هستند کسانی که فکر می‌کنند این واژه مرتبط با بحث بکارت در تثنیه ۲۲: ۱۳-۲۱ می‌باشد. در عهد عتیق زنا بشدت بر روی میراث خانواده که نزد خدا مقدس شمرده می‌گردید، اثر گذارده بود (یوشع ۱۲-۲۴). "سال جویلی" همین مبحث را به ترسیم می‌کشد.

□ "باعث می‌شود آن زن مرتکب زنا گردد" استفاده از جمله مجهول در درک صحیح "آن زن مرتکب زنا گردد" بسیار حائز اهمیت است. همین عمل طلاق زن باعث شد که زن از طرف جامعه به عنوان زناکار انگ گناهکار خورده باشد یا نه. کسی که دوباره با او ازدواج کرد نیز مورد انگ واقع شد. این یک گزاره جزمی نیست که به ازدواج مجدد به عنوان زنا اشاره کند (از کتاب *Word Pictures in the New Testament* نوشته الف. ت. رابرتسون، جلد اول صفحه ۱۵۵).

لازم به ذکر است که این موضوع دشوار طلاق باید در چارچوب مورد خاص خود بررسی قرار گیرد. در اینجا، بعنوان پیامی برای شاگردان مطرح شده، در حالیکه در متی ۱۹: ۱-۹ و مرقس ۱۰: ۲-۱۲، سؤالات با دیدگاه فریساتی شریعت مطرح گردیده است. ما باید با ادغام این زمینه‌ها و ادعای داشتن دیدگاه‌های بی‌طرف الاهیاتی عیسی در مورد طلاق، از شکل‌گیری الهیات خود در مورد طلاق مراقبت کنیم.

موضوع خاص: واژگان دستوری یونانی، II

متن NASB (بروز شده): متی ۳۳: ۵ - ۳۷

۳۳ «باز شنیده‌اید که به نیاکان ما گفته شده: "سوگند دروغ مخور و هرگاه به نام خدا قسم یاد کنی، به آن وفا کن."^{۳۴} اما من می‌گویم: هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان که تخت خداست،^{۳۵} و نه به زمین که پای‌انداز اوست، و نه به اورشلیم که شهر آن پادشاه بزرگ است؛ به هیچ‌یک از اینها سوگند یاد نکنید.^{۳۶} به سر خود نیز سوگند مخور، زیرا قادر نیستی مویی را سفید یا سیاه کنی.^{۳۷} تنها چیزی که باید بگویی، فقط "بله" یا "نه" است. هر سخنی فراتر از این، شیطانی است.

۳۳:۵ "سوگند" این کنایه از چندین متن در عهد عتیق گرفته شده است. این عبارت به معنای نفرین کردن نبود، بلکه نام خدا برای اطمینان از صحت گفته‌های شخص، وارد بحث می‌شد (متی ۲۳: ۱۶-۲۲؛ یعقوب ۵: ۱۲). قسم یا سوگند در عهد عتیق می‌تواند اشاره به موارد زیر داشته باشد:

۱. پرستش (تثنیه ۶: ۱۵)

۲. مراحل کارهای قانونی (خروج ۷: ۲۰؛ لاویان ۱۹: ۱۲)

۳. اخذ تأییدیه برای انجام عملی (لاویان ۲۷: اعداد ۳۰: ۲؛ تثنیه ۲۳: ۲۱-۲۲)

در متی ۲۶: ۶۳-۶۴ عیسی دخالت مستقیم کرده است. پولس در دوم قرنتیان ۱: ۲۳؛ غلاطیان ۱: ۲۰؛ فیلیپیان ۱: ۸؛ و اول تسالونیکیان ۲: ۵ سوگند یاد کرده است. در عبرانیان ۶: ۱۶ نیز مورد دیگری از سوگند دیده می‌شود. تمرکز بحث بر روی قسم خوردن نیست، بلکه در شکست اجرای آن است!

۳۴:۵-۳۶ این آیات نشان می‌دهند که کاهنان یهودی تا چه اندازه سوگندهای الزام آور و غیر الزام آور را توسعه داده بودند (متی ۲۳: ۱۶-۲۲). این روشی بود برای اینکه به نظر برسد که فرد با مرتبط ساختن اظهارات خود با خدا، حقیقت را می‌گوید، اما همیشه می‌دانستیم که سوگند شخص، که به روش‌های خاصی بیان شده، از نظر قانونی الزام آور نیست. ریاکاری مذهبی همیشه تکان دهنده است!

۳۴:۵ "سوگند یاد نکنید" عیسی در متی ۲۶: ۶۳-۶۴ با سوگند، شهادت داد. پولس رسول اغلب کلام خود را با سوگند با نام خدا تأیید می‌کرد (دوم قرنتیان ۱: ۲۳؛ غلاطیان ۱: ۲۰؛ فیلیپیان ۱: ۸؛ اول تسالونیکیان ۲: ۵؛ ۱۰). مشکل صداقت داشتن است نه محدود کردن سوگند (یعقوب ۵: ۱۲).

۳۷:۵ "تنها چیزی که باید بگویی، فقط "بله" یا "نه" است" عیسی نگران محتوای صداقت بود، نه شکل آن! دیگرانی که ادعای خداشناسی دارند، باید صادق و قابل اعتماد باشند، نه حقه‌باز.

"شیطانی"	NASB
"شیطان"	NKJV, NRSV, REB, NET
"شیطان"	TEV, NJB
"یک فریب"	Peshitta

شکل عطف این اصطلاح در یونانی می‌تواند بصورت خنثی، "شر" یا مذکر، "شیطان" باشد. همین ابهام در متی ۶: ۱۳؛ ۱۳: ۱۳، ۱۹؛ ۳۸؛ یوحنا ۱۷: ۱۵؛ دوم تسالونیکیان ۳: ۳؛ اول یوحنا ۲: ۱۳، ۱۴؛ ۳: ۱۲؛ ۵: ۱۸-۱۹، رخ می‌دهد.

شیطان اشکال مختلفی دارد

۱. بصورت نظم یک دنیای رو به انحطاط، پیدایش ۳؛ افسسیان ۲: ۲؛ یعقوب ۴: ۴

۲. شیطان فردی، افسسیان ۲: ۲

۳. سقوط اخلاقی بصورت فردی، افسسیان ۲: ۳؛ یعقوب ۴: ۱-۲

شیطان به دنبال فرصتی برای کشتن، سرقت و نابود کردن است. فقط رحمت خدا، پسرش و روح او می‌تواند ما را قادر سازد تا در این دنیای سقوط کرده زندگی شاد، هدفمند و رضایت بخشی داشته باشیم!

موضوع خاص: شیطان فردی

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۳۸ - ۴۲

۳۸ «شنیده‌اید که گفته شده مجازات شخص خطاکار باید با آسیبی که رسانده، متناسب باشد، یعنی "چشم به عوض چشم، و دندان به عوض دندان".^{۳۹} اما من می‌گویم که در برابر شخص شریر مقاومت نکنید! اگر کسی به طرف راست صورتت سیلی بزند، طرف دیگر را نیز به سوی او بگردان.^{۴۰} اگر کسی تو را به دادگاه بکشاند تا قبایت را از تو بگیرد، عباي خود را نیز به او ببخش.^{۴۱} اگر یک سرباز رومی به تو دستور دهد که باری را به مسافت یک میل برایش حمل کنی، تو دو میل حمل کن.^{۴۲} اگر کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواهد، او را دست خالی روانه نکن.

۳۸:۵ "چشم به عوض چشم" این کنایه از خروج ۲۱: ۲۴، لاویان ۲۴: ۲۰ و تثنیه ۱۹: ۲۱ گرفته شده است. این قانون، مانند طلاقنامه، در ابتدا برای مقابله با یک مشکل اجتماعی از طریق تلاش برای محدود کردن انتقام شخصی بود. این قانون اجازه نمی‌داد افراد با خانواده‌ها هر گونه که می‌خواهند، انتقام

بگیرند، اما در عین حال یک دستورالعمل برای دادگاه بود. غالباً توسط قضات یهودی به معادل‌های پولی تقلیل می‌یافت. با اینحال، اصل انتقام شخصی بصورت محدود، محفوظ باقی می‌ماند.

۳۹:۵-۴۲ این آیات مجموعه‌ای از پنج نمونه از اصول اخلاقی جدید عیسی در مورد نگرش ما نسبت به دیگران، اعم از خودی و غیر خودی بود. اینها نمونه‌های مشروط تاریخی هستند. آنها از یک نگرش دفاع می‌کنند، نه یک قانون سخت و فوری برای هر جامعه یا سنی. این روح فرد ایماندار آزاده است که باید در کردار محبت‌آمیز جلا یابد. این امر نباید به عنوان پوشش دادن درخواست‌های نامناسب یا مکرر از افراد حيله‌گر یا تنبل تفسیر شود.

۳۹:۵ "شخص شریر" این عبارت می‌تواند در این متن، به نظام حقوقی قرن اول اشاره داشته باشد، به این معنا که تحمل توهین‌های اضافی بهتر از بردن یک برادر ایمانی خود به نزد قاضی بی‌ایمان است. اگر "شر" را به متی ۳۷:۵ مربوط کنیم، می‌تواند به شیطان اشاره داشته باشد. کتاب *The New Testament in the Language of the People* نوشته چارلز ب. ویلیامز، نظر سومی به ما می‌دهد، "شریر کسی است که به شما صدمه می‌زند".

۴۰:۵ "قبا" ... "عبا" لباس رویی به زیر لباس و دومی به لباس بیرونی اشاره دارد. عیسی طرفدار برهنگی نیست! این کنایه از خروج ۲۶:۲۲-۲۷؛ تثنیه ۱۰:۲۴-۱۳ است. حقیقت اصلی کل این بخش این است که مسیحیان باید فراتر از انتظار دیگران از آنها عمل کنند. هدف تشویق کافران است تا با اعمال قوم خدا، به سوی خدا جذب شوند (متی ۱۶:۵؛ اول پطرس ۲:۱۲).

۴۱:۵ این آیه از نظر تاریخی در جهت زمانی است که یک ملت، ملتی دیگر را به طور نظامی اشغال کرده است. کلمه "مجبور کرد" (در نسخه انگلیسی) از مشتقات زبان فارسی گرفته شده است و در اصل به حامل پیام اشاره دارد. این اصطلاحی است که برای کار اجباری از هر نوع توسط یک دولت نظامی یا غیر نظامی اشغالگر استفاده می‌شود. یک نمونه از این موارد مت ۲۷:۳۲ است. مسیحیان حتی از آنچه خواسته یا انتظار می‌رود فراتر می‌روند.

۴۲:۵ این آیه به عنوان یک قاعده سخت و سریع در ارتباط قرض دادن تلقی نمی‌شد، بلکه نگرشی از محبت و گشاده رویی نسبت به دیگران، به ویژه فقرا، نیازمندان و رانده شدگان بوده است.

متن NASB (بروز شده): متی ۴۳:۵ - ۴۸

۴۳ «شنیده‌اید که می‌گویند: "همسایه‌ات را دوست بدار" و با دشمنت دشمنی کن. ^{۴۴} اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید، و برای آنان که به شما جفا می‌رسانند، دعای خیر کنید. ^{۴۵} اگر چنین کنید، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل کرده‌اید. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدان و هم بر نیکان می‌تاباند و باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌باراند. ^{۴۶} اگر فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی باجگیران فاسد نیز چنین می‌کنند. ^{۴۷} اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنید، چه فرقی با دیگران دارید؟ حتی بت‌پرستان نیز چنین می‌کنند. ^{۴۸} پس شما باید کامل باشید، همان‌گونه که پدر آسمانی شما کامل است.

۴۳:۵ نقل قولی که عیسی در اینجا به آن اشاره می‌کند، ترکیبی است.

۱. "همسایه‌ات را دوست بدار" از لویان ۱۸:۱۹ گرفته شده است. بنظر می‌رسد که این امر برای عیسی مهم بوده باشد، که حتی در ده فرمان نیز در

متی ۱۹:۱۸-۱۹ دیده می‌شود. در مرقس ۳۱:۱۲، دومین فرمان مهم پس از تثنیه ۶:۴-۷ بوده، و در به شیوه‌ای شبیه آن نیز در لوقا ۱۰:۲۵-۲۸ دیده می‌شود. پولس رسول این متن را بعنوان خلاصه‌ای از تمام شریعت در رومیان ۱۳:۸-۱۰ بکار می‌برد.

۲. "و با دشمنت دشمنی کن" در عهد عتیق دیده نمی‌شود، بلکه یک برداشت رایج در میان یهودیان و انحصارطلبان دینی است (صدوقیان، فریسیان).

اخلاق جدید پادشاهی چقدر با مدل سقوط کرده جهانی که به "خودخواهی"، "به هر قیمتی برای من بیشتر"، "برای من چه سودی دارد" باور دارد،

متفاوت است! شناخت خدا همه چیز را تغییر می‌دهد (متی ۵:۲۰، ۴۸)!

۴۴:۵ KJV عبارتی از لوقا ۶:۲۷-۲۸ اضافه می‌کند. در نسخه‌های خطی uncial یونان باستان B یا B با چندین نسخه خطی اولیه که از نظر جغرافیایی جدا با فاصله زیادی از یکدیگر پیدا شده بودند، دیده نمی‌شود. ⁴UBS به قرائت کوتاه‌تر، رتبه "A" (مطمئن) می‌دهد.

در این آیه دو فعل امری زمان حال وجود دارد: "دوست بدارید و دعای خیر کنید" و یک فعل خبری حال حاضر "جفا می‌رسانند". این زمان‌های حال از

دستورهای در حال تداوم، هم در مورد محبت و بخشش از جانب فرد ایماندار و هم از احتمال آزار و اذیت مداوم صحبت می‌کنند.

پادشاهی خدا بشدت با نظم جهان امروز تفاوت دارد!

۴۵:۵ "همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود" سبک زندگی ایمانداران به روشنی نشان دهنده خانواده ایست که به آن تعلق دارند: خانواده خدا یا شیطان. فرزندان همچون پدرانشان رفتار می کنند (لاویان ۱۹:۲).

۴۶-۴۷:۵ اعمال ایمانداران باید فراتر از اعمال اجتماعی مورد انتظار کافران باشد. این آیات شامل دو جمله شرطی نوع سوم است که دلالت بر عمل احتمالی آینده دارد.

۴۶:۵ "پاداش" این عبارت، بحثی بود که در موعظه روی کوه در جریان بود (متی ۶:۱، ۲، ۴، ۶).

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

۴۸:۵

NASB "قرار است که کامل باشید"

NKJV "باید کامل باشید"

NRSV, Peshitta, NET "کامل باشید"

TEV, NJB "باید کامل باشید"

REB "برای نیک بودن شما حدی نباید وجود داشته باشد"

این آیات اشاره ای به لاویان ۱۱:۴۴، ۱۹:۲؛ ۲۰:۷، ۲۶ است. این اصطلاح به مفهوم واقعی کلمه "بالغ" یا "کاملاً مجهز" معنی می دهد. این آیه اظهاراتی قوی است که می گوید معیار نهایی خدا برای عدالت، خود اوست. انسان ها جز بواسطه مسیح نمی توانند به کمال برسند. با اینحال، ایمانداران باید در زندگی روزمره خود برای حصول به آن تلاش کنند. بین دو مورد زیر باید به لحاظ الهیاتی توازن وجود داشته باشد:

۱. پذیرش رستگاری و نجات بعنوان هدیه ای الهی از عیسی، که تقدیس موضعی نامیده می شود

۲. تلاش برای شبیه به مسیح شدن، که تقدیس استمراری نامیده می شود

برخی مفسران این آیه را تنها بعنوان خلاصه ای از پاراگراف اول می دانند. اگر چنین باشد، بر محبت فراگیر خدا که فرزندانش باید از آن تقلید کنند، متمرکز خواهد شد.

موضوع خاص: تقدس/قدوسیت در عهد جدید

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. آیا عیسی عهد عتیق را دوباره تفسیر و یا تغییر داد؟

۲. "تحقق" در متی ۵:۱۷ و ۱۸ به چه معنی است؟

۳. آیا کسی می تواند نجات و رستگاری را بخاطر ناسزا گفتن به شخصی دیگر از دست بدهد (متی ۵:۲۲)؟

۴. آیات ۲۳ و ۲۴ در انجیل متی برای تمرینات پرستیش ما در این دوران چه می گویند؟

۵. آیا ازدواج مجدد زنا محسوب می شود؟

۶. آیا سوگند خوردن در دادگاه گناه است؟

۷. توضیح دهید چگونه متی ۵:۱۷-۲۰ و ۴۸ سایر آیات را شکل داد.

انجیل متی ۶

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تعلیم درباره صدقه	برای خشنودی خدا کار نیک انجام دهید	تعلیم تقوای عملی	تعلیم درباره صدقه دادن	صدقه در نهان
۱:۶	۴ - ۱:۶	۱:۶	۱:۶	۴ - ۱:۶
۴ - ۲:۶		۴ - ۲:۶	۴ - ۲:۶	
تعلیم درباره دعا	شیوه دعا		تعلیم درباره دعا	دعا در نهان
۱۵ - ۶:۶	۱۵ - ۶:۶	۶ - ۶:۶	۶ - ۶:۶	۶ - ۶:۶
				چگونه دعای خدایمان را بخوانیم
		۸ - ۷:۶	۱۳ - ۷:۶	۱۵ - ۷:۶
(۹-۱۳)	(۹-۱۳)	(۹-۱۳)	(۹-۱۳)	(۹-۱۳)
			۱۵ - ۱۴:۶	
تعلیم درباره روزه	روزه باید فقط توسط خدا دیده شود		تعلیم درباره روزه	روزه در نهان
۱۸ - ۱۶:۶	۱۸ - ۱۶:۶	۱۸ - ۱۶:۶	۱۸ - ۱۶:۶	۱۸ - ۱۶:۶
گنج در بهشت	ثروت خود را در بهشت بنهید		ثروتمندان در بهشت	گنج راستین
۲۱ - ۱۹:۶	۲۱ - ۱۹:۶	۲۱ - ۱۹:۶	۲۱ - ۱۹:۶	۲۱ - ۱۹:۶
روشنایی بدن خدا و مأمون	چراغ بدن نمی‌توانید هم بنده خدا باشید هم بنده پول		روشنایی بدن خدا و متعلقات ما	چشم، چراغ بدن خدا و پول
۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶
مراقبت و نگرانی	نگران مباشید			به مشیت او ایمان داشته باشید
۳۴ - ۲۵:۶	۳۴ - ۲۵:۶	۳۳ - ۲۵:۶	۲۷ - ۲۵:۶	۳۴ - ۲۵:۶
			۳۴ - ۲۸:۶	
		۳۴:۶		

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن متی ۱-۸ و ۱۶-۱۸

- A. متی ۵ ویژگی‌های قوم جدید خدا و دیدگاه خدا را در مورد عدالت واقعی توصیف می‌کند. متی ۶ به دیدگاه سنتی یهودیان در مورد آنچه که عدالت را تشکیل می‌دهد (یعنی صدقه، دعا، روزه) مربوط می‌شود.
- B. اینها قوانین چندان خاصی نیستند، بلکه بررسی نگرش و رفتار ایمانداران هستند. برای تعریف واقعی عدالت، به متی ۵: ۲۰، ۴۸ مراجعه کنید. این تنها عطای ما می‌تواند باشد، بعنوان هدیه‌ای از سوی خداوند در قالب مسیح (دوم قرن‌تبیان ۵: ۲۱). با اینحال، قدردانی ما، ما را به سمت مسیح-مانند شدن سوق می‌دهد.
- C. تعهد تندرانه که لازمه‌ی شاگردان است به وضوح ارائه شده، نه در قوانین مشخص بلکه در اصول معنوی.
- D. در موعظه روی کوه هم مقاصد مثبت دیده می‌شوند و هم منفی.
۱. برای نشان دادن نوع زندگی، خداوند حق دارد از قومش انتظار داشته باشد که درست زندگی کنند، الگویی برای زندگی پر از روح
 ۲. برای نشان دادن ناتوانی انسان در اجرای احکام خدا. مانند ده فرمان، که گناهکاری ما را به ما نشان می‌دهد (غلاطیان ۳: ۱۵-۲۹).
 - E. ممکن است متی ۶: ۵، ۶ خطاب به مشکل یهودیان در دعا گفته شده باشد، در حالیکه متی ۸: ۷، ۸ به مشکل کافران در دعا می‌پردازد.
- مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۱: ۶-۴

۱ "مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیاورید، به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد پدر آسمانی‌تان پاداشی نخواهید داشت. ۲ هرگاه به فقیری کمک می‌کنی، مانند ریاکاران عمل نکن، مانند آنان که در کنیسه‌ها و در کوچه و بازار جار می‌زنند تا مردم تحسین‌شان کنند. براستی به شما می‌گویم که ایشان پاداش خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند. ۳ اما وقتی به کسی صدقه‌ای می‌دهی، نگذار حتی دست چپت از کاری که دست راستت می‌کند، آگاه شود، ۴ تا نیکویی تو در نهان باشد. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را می‌بیند، تو را پاداش خواهد داد.

۱:۶

NASB, NRSV	"مراقب بجا آوردن ... باشید"
NKJV	"دقت کن که انجام ندهی"
TEV	"مراقب باش که بجا نیاوری"
NJB, REB	"مراقب باش که نمایش ندهی"
NET	"مراقب باش که نشان ندهی"

"مراقب باش" فعل زمان حال ساده است. این فعل دقیقاً بمعنی "همواره به یاد داشته باش" است. خداوند به قلب ما نگاه می‌کند (مشوق) پیش از اینکه نگاهش به دستان ما باشد (عمل)!

▣ "پرهیزکاری خود" (در متن انگلیسی نوشته شده: "مراقب پرهیزکاری خود باشید" این قسمت به سه جنبه از اعمال مذهبی یهودیان قرن اول می‌پردازد که تصور می‌رفت فرد را با یهوه آشتی می‌دهد:

۱. صدقه دادن (متی ۲: ۴-۶)

۲. دعا کردن (متی ۶: ۵-۱۵)

۳. روزه گرفتن (متی ۶: ۱۶-۱۸)

از خودنمایی‌های مذهبی برحذر باشید (متی ۵: ۲۰). بسته به نگرش، انگیزه و هدف ما، بسیاری از چیزها می‌توانند خوب یا بد باشند! "پرهیزکاری" در روزگار عیسی (Peshitta) به معنای انفاق بود. صدقه یک برنامه منظم هفتگی یهودی که شامل هدایای رایگان برای کمک به فقرا و نیازمندان کنیسه بود.

۱. خود اصطلاح
 - a. این اصطلاح در میان یهود بسط یافت
 - b. اشاره به دادن به فقیر یا نیازمند دارد
 - c. کلمه انگلیسی، *almsgiving*، مختصر شده اصطلاح یونانی *eleēmosunē* حاصل شده است.
 ۲. مفهوم عهد عتیقی
 - a. مفهوم کمک کردن به فقرا پیشتر در تورات بیان شده است.
 - i. به عنوان مثال، کتاب تثنیه ۷:۱۵ الی ۱۱
 - ii. "خوشه چینی کردن"، کنار گذاشتن بخشی از حاصل درو برای فقرا، لاویان ۹:۱۹، ۲۳:۲۲، کتاب تثنیه ۲۴:۲۰
 - iii. "سال سبت" اجازه دادن به فقرا که محصول هفتمین سال را بخورند، کتاب خروج ۲۳:۱۰ الی ۱۱، لاویان ۲۵:۲ الی ۷
 - b. مفهوم آن در ادبیات عرفانی بسط یافت (مثالهای منتخب)
 - i. یعقوب ۵:۸ الی ۱۶، ۲۹:۱۲ الی ۱۷ (ضعیف در ۲۴:۱ الی ۱۲ توصیف شده است)
 - ii. مزمور ۷:۱۱
 - iii. امثال ۴:۱۱، ۲۱:۱۴ و ۳۱:۶، ۱۶:۳ الی ۱۳
 ۳. بسط آن در یهود
 - a. نخستین بخش میشنا در رابطه با این است که چگونه با فقرا، نیازمندان و لاویان محلی برخورد کرد.
 - b. نقل قولهای منتخب
 - i. کلیسا (همچنین به عرفان بن سیراک نیز شناخته میشود) ۳:۳۰ "همانطور که آب شعله آتش را خاموش میکند، صدقه هم گناه را تدهین میکند" (NRSV)
 - ii. توبیت ۴:۶ الی ۱۱ "زیرا آنان که اعمال خود را بر اساس حقیقت انجام میدهند، تمامی کارهایشان رونق میگیرد. برای همه کسانی که عدالت را انجام می دهند، از اموال خود صدقه میدهند، و اجازه ندهید از صدقه ای که میدهید غبطه بخورید. چهره خود را از هر کسی که فقیر است دور نکنید و صورت خدا از شما دور نخواهد شد. اگر شما دارای اموال زیادی هستید، صدقات خود را از میان آنها تقسیم کنید؛ اگر کم بود، نگران نباشید با توجه به کمی که داشته اید. پس شما برای روزی که ضرورت دارد، گنج خوبی برای خودتان می گذارید. زیرا صدقه از مرگ از مرگ رهایتان میکند و شما را از رفتن به تاریکی دور میکند. ^{۱۱} ایده، برای همه کسانی که از آن بهره می برند، یک جایزه عالی در حضور والاترینها است" (NRSV)
 - iii. توبیت ۸:۱۲ الی ۹ "نماز و روزه خوب هستند، اما بهتر از هر دو طرف، عدالت و پارسایی است. کمی پارسا تر بهتر از ثروتی است که مرتکب اشتباه می شود. بهتر است به جای انباشتن طلا، صدقه داد. ^۹ زیرا صدقه شما را از مرگ رهایی داده و گناهانتان را پاک می کند. کسانی که صدقه میدهند، از زندگی کامل لذت خواهند برد." (NRSV)
 - c. آخرین نقل قول از توبیت ۸:۱۲ الی ۹ نشان میدهد که مسئله در حال بسط یافتن است. اعمال/منافع انسانی به عنوان مکانیزمی هم برای بخشش و هم فراوانی دیده میشوند.
- این مفهوم در نسخ یونانی انجیل بیشتر بسط می یابد به طوری که اصطلاح یونانی برای "صدقه دادن" (*eleēmosunē*) تبدیل به اصطلاح مترادف برای "پارسایی" (*dikaiosunē*) میشود. اینها را میتوان هنگام ترجمه به عبری برای "پارسایی" (BDB 842، پیمان محبت و وفاداری خدا، مراجعه شود به کتاب تثنیه ۲۵:۶، ۲۴:۱۳، اشعیا ۲۷:۱، ۲۸:۱۷، ۵۹:۱۶، دانیال ۴:۲۷) به جای یکدیگر استفاده کرد.
- d. اعمال خیرخواهانه انسان به خودی خود برای دستیابی به فراوانی شخصی فرد در اینجا و رستگاری در مرگ تبدیل شد. خود عمل به جای انگیزه ای از عمل، به لحاظ الهی به شدت تاکید میشود. خدا به قلب نگاه می کند، سپس کار دست را قضاوت می کند. این آموزش ربی ها بود، اما به نوعی در خود پارسایی فردی گم شد (مراجعه شود به میکاه ۸:۶).
۴. واکنش عهد جدید

a. این اصطلاح در آیات زیر یافت میشوند

i. انجیل متی ۱:۶ الی ۴

ii. انجیل لوقا ۱۱:۴۱، ۱۲:۳۳

iii. اعمال رسولان ۲:۳ الی ۳، ۱۰، ۲:۱۰ و ۴ و ۳۱، ۱۷:۲۴

b. عیسی درک سنتی از پارسایی را به عنوان موارد زیر توصیف میکند:

i. صدقه دادن

ii. روزه گرفتن

iii. دعا کردن

c. در موئله عیسی در کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷) او به صورت ریشه ای گرایش بینش سنتی پارسایی را تغییر میدهد (اعتماد کردن به اعمال فرد). "پیمان جدید" ارمیا ۳۱:۳۱ الی ۳۴ تبدیل به استاندارد جدید با خدا بودن میشود (مراجعه شود به رومیان ۳:۱۹ الی ۳۱). خدا قلب جدیدی میدهد، فکر جدیدی میدهد و روح جدیدی میدهد. تمرکز بر کارآیی انسان نیست بلکه بر عملکرد الهی است.

■ "پیش مردم" برخی کارها را ایمانداران باید "پیش مردم" انجام دهند.

۱. سعی کنید جلوی آنها بدرخشید، متی ۵:۱۶

۲. نزد مسیح شهادت دهید، متی ۱۰:۳۲

■ "به این قصد که شما را ببینند" واژه انگلیسی "Theatrical" از این کلمه یونانی (*theamai*) گرفته شده که به معنای "با دقت نگاه کردن" است، که بمفهوم "مورد توجه قرار دادن" می‌باشد. کلمه "ریاکاران" (در نسخه انگلیسی "منافقین" نوشته شده) در متی ۶:۲ همچنین ریشه نمایشی دارد. فریسیان مردمانی بودند که دین خود را به نمایش می‌گذارند (متی ۵:۲۰).

موضوع خاص: ریاکاران

(Special Topic: Hypocrites)

این اصطلاح مرکب (*hypokritēs*) معمولاً به مفهوم "داوری کردن تحت..." ترجمه می‌شود. می‌تواند به معنی (۱) اشاره ای که اصطلاح تئاتری برای صحبت کردن از پشت نقاب باشد (نمایش بازی کردن)، یا (۲) کاربرد قدیمی تر آن "اغراق در ترجمه و تفسیر" بود.

فریسیان ادای آداب و مراسم مذهبی تقلید می‌کردند (اغلب در ملا عام) تا مورد تمجید سایر انسانها قرار گیرند نه اینکه خدا را خشنود سازند (هر چند مطمئن هستیم آن هم یکی از انگیزه‌هایشان بود):

۱. خیرات می‌دادند که نه فقط به فقیری کمک کرده باشند، بلکه دیگر مردمان آنان را تحسین کنند، انجیل متی ۲:۶.

۲. به گونه‌ای در کنیسه و در ملا عام دعا می‌کردند که همه مردم آنها را ببینند، انجیل متی ۵:۶

۳. وقتی روزه می‌گرفتند خود را ژولیده نشان می‌دادند تا دیگران تحت تاثیر معنویت و روحانیت آنان قرار گیرند، انجیل متی ۱۶:۶

۴. یک حرفی را می‌زدند، ولی کار دیگری می‌کردند (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۱۵ الی ۹، انجیل مرقس ۱:۷ الی ۷، اشعیا ۱۳:۲۹).

۵. تلاش می‌کردند تا با سوالات انحرافی عیسی را به دام بیاورند، نه اینکه در جستجوی خرد و حقیقت باشند، انجیل متی ۱۵:۲۲ الی ۲۲

۶. مانع می‌شدند که دیگران وارد پادشاهی خدا شوند، انجیل متی ۱۳:۲۳ الی ۱۵

۷. از مطبخ‌ها ده یک می‌گرفتند، ولی موارد مهمتر و سنگینتر قانون را نمی‌دیدند، انجیل متی ۲۳:۲۳

۸. بیرون فتنان را تمیز می‌کردند، ولی درون آن را نه، ۲۳:۲۵

۹. آنان سفیدپوشانی سرشار از ناپاکی بودند، انجیل متی ۲۳:۲۷ الی ۲۸، (مراجعه شود به *Dictionary of Biblical Imagery*، صفحه

(۴۱۵)

۱۰. آنان خود را پارسا می‌دانستند، انجیل متی ۲۳:۲۹ الی ۳۰

۱۱. آنان جایگاه خاصی در جهنم دارند، انجیل متی ۵:۲۴

□ "پاداش" این اصطلاح در متی ۶: ۱، ۲، ۵، ۱۶ دیده می‌شود و به معنای "دریافت کامل وجه پرداختی" است (فیلیپیان ۴: ۱۸). کتاب مقدس پاداش‌ها را آموزش می‌دهد، اما بر اساس نگرش ایمانداران، نه اعمال آنها به تنهایی (متی ۷: ۲۱-۲۳). عبارتی مشابه در متی ۶: ۲، اصطلاحی بود برای "رسید امضا شده و دریافت شده".

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

□ "پدر آسمانی‌ات" به موضوع خاص: نقش پدری خدا مراجعه کنید.

۶: ۲ "به فقیری کمک می‌کنید" صدقه وسیله‌ای بود برای کمک به فقرا به صورت هفتگی. کاهنان یهودی حتی باور داشتند که این کار دارای ویژگی‌های نجات‌بخش است (توبیت ۱۲: ۸-۹؛ جامعه ۹: ۳۰؛ ۲۹: ۱۱-۱۲).

□ "جار می‌زنند" این عبارت اغلب برای اشاره به سیزده ظرف فلزی و شیپوری شکل در معبدی که در آن پول گذاشته می‌شد، تفسیر شده است (لوقا ۲۱: ۲). هر ظرف، هدف مشخصی داشت. با اینحال، هیچ مدرک تاریخی روشنی در ادبیات یهودی برای این ظروف یافت نشده است. بنابراین، احتمالاً نویسنده این عبارات را بصورت مثال برای افرادی که به اعمال مذهبی خود توجه می‌کنند، بکار برده است.

□ "منافقان" به موضوع خاص: ریاکاران توجه کنید

□

"تا مردم تحسین‌شان کنند"	NASB
"تا مردم او را جلال دهند"	NKJV, Peshitta
"تا بلکه مردم او را تحسین کنند"	NRSV
"تا مردم تو را تحسین کنند"	TEV
"نظر انسان‌ها را جلب کند"	NJB

خدا همیشه به قلب انسان نگاه می‌کند (اول سموئیل ۷: ۱۶؛ امثال ۲: ۲۱؛ لوقا ۱۵: ۱۶؛ یوحنا ۱۲: ۴۳؛ اعمال رسولان ۱: ۲۴؛ ۸: ۱۵؛ رومیان ۸: ۲۷؛ مکاشفه ۲: ۲۳).

□

"براستی به شما می‌گویم"	NASB, Peshitta
"با اطمینان به شما می‌گویم"	NKJV
"براستی به شما می‌گویم"	NRSV, REB
"بیاد داشته باشید"	TEV
"رسمًا به شما می‌گویم"	JB
"حقیقتًا به شما می‌گویم"	NJB

عبارات "آمین"، "آمین" (در متن فارسی نیست)، (متی ۶: ۲، ۵، ۱۶) بطور اخص توسط عیسی برای بیانات منحصر بفردش بیان شد. ریشه "آمین" در عهد عتیق بمعنی وفاداری و قابل اعتماد بودن است. مفهوم آن بدین شکل بود: "من اظهاراتی با ایمان بیان می‌دارم، خوب گوش کنید."

موضوع خاص: آمین

□ "پاداش خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند" واژه‌ی پاداش در نسخه پاپیروس مصری دیده شده (کتاب *The Vocabulary of the Greek Testament*، نوشته جیمز مولتون و جورج میلیگان، صفحه ۴۱۳)، نشان دهنده دستمزد یا درآمد است. این کلمه در متی ۵: ۱۲، ۴۶؛ ۱: ۶، ۲، ۵، ۱۶. ۶: ۳ این اصطلاح برای رازداری بکار برده می‌شد. مفهوم آن را نباید کلمه به کلمه ترجمه کرد. مفهوم آن عکس‌العمل و تقابل با خودنمایی بود.

۴:۶ " پدر آسمانی ات که امور نهان را می بیند " اهمیت ایمان فردی خصوصی در اعتماد فرد ایماندار به خدا یافت می شود. ایمانداران بیش از هر راه دیگری رابطه خصوصی خود را با خدا در فعالیت های پنهان نشان می دهند (متی ۶: ۶ و ۱۸). دیدگاه ما، نه پنهان کاری، رمز موفقیت است (متی ۵: ۱۶). غالباً فعالیت های مالی می تواند بعنوان شاهد بزرگی برای کارهای ما تلقی شوند، (نوشته، R. G. Letourneau و J. C. Penney).

موضوع خاص: توصیف خدا به مثابه یک انسان (زبان انسان شناسی)

(SPECIAL TOPIC: GOD DESCRIBED AS A HUMAN (ANTHROPOMORPHIC LANGUAGE))

I. نوع زبان که در عهد عتیق بسیار متداول است

A. اندام های فیزیکی بدن

۱. چشم - پیدایش ۱: ۴، ۳۱: ۶؛ ۸: خروج ۳۳: ۱۷؛ اعداد ۱۴: ۱۴؛ تثنیه ۱۱: ۱۲؛ زکریا ۴: ۱۰
۲. دست - خروج ۱۵: ۱۷؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۲: ۱۵
۳. بازو - خروج ۶: ۶؛ ۱۵: ۱۶؛ اعداد ۱۱: ۲۳؛ تثنیه ۴: ۳۴، ۱۵: ۵
۴. گوش - اعداد ۱۱: ۱۸؛ اول سموئیل ۸: ۲۱؛ دوم پادشاهان ۱۹: ۱۶؛ مزامیر ۵: ۱؛ ۱۷: ۱۸؛ ۶
۵. صورت - خروج ۳۲: ۳۰؛ ۳۳: ۱۱؛ اعداد ۶: ۲۵؛ تثنیه ۳۴: ۱۰، مزامیر ۱۱۴: ۷
۶. انگشت - خروج ۸: ۱۹؛ ۳۱: ۱۸؛ تثنیه ۹: ۱۰، مزامیر ۸: ۳
۷. صدا - پیدایش ۸: ۱۰ و ۱۰، خروج ۱۵: ۲۶؛ ۱۹: ۱۹؛ تثنیه ۲۶: ۱۷، ۲۷: ۱۰
۸. پاها - خروج ۲۴: ۱۰، حزقیال ۴۳: ۷
۹. حالت انسانی - خروج ۲۴: ۹ الی ۱۱، مزامیر ۴۷، اشعیا ۶: ۱، حزقیال ۱: ۲۶
۱۰. فرشته خدا - پیدایش ۱۶: ۷ الی ۱۳، ۲۲: ۱۱ الی ۱۵، ۳۱: ۱۱ و ۱۳، ۴۸: ۱۵ الی ۱۶، خروج ۳

B. اعمال و کارهای فیزیکی

۱. صحبت کردن به عنوان مکانیسم خلقت - پیدایش ۱: ۳، ۶، ۹، ۱۱، ۱۴، ۲۰، ۲۴، ۲۶
۲. پیاده روی (یعنی صدا) در ادن - پیدایش ۳: ۸؛ ۱۸: ۳۳؛ حبقوق ۳: ۱۵
۳. بستن درب قایق نوح - پیدایش ۷: ۱۶
۴. بو کردن قربانیها - پیدایش ۸: ۲۱؛ لاویان ۲۶: ۳۱؛ عاموس ۵: ۲۱
۵. پایین آمدن - پیدایش ۱۱: ۵؛ ۱۸: ۲۱؛ خروج ۳: ۸؛ ۱۹: ۱۱، ۱۸، ۲۰
۶. دفن موسی - تثنیه ۳۴: ۶

C. احساسات انسانی

۱. پشیمانی / توبه - پیدایش ۶: ۶، ۷؛ خروج ۳۲: ۱۴؛ داوران ۲: ۱۸؛ اول سموئیل ۱۵: ۲۹، ۳۵؛ عاموس ۷: ۳، ۶
۲. خشم - خروج ۴: ۱۴؛ ۱۵: ۷؛ اعداد ۱۱: ۱۰؛ ۱۲: ۹؛ ۲۲: ۲۲؛ ۲۵: ۳، ۴؛ ۳۲: ۱۰، ۱۳، ۱۴؛ تثنیه ۶: ۵؛ ۷: ۴؛ ۲۹: ۲۰
۳. حسادت - خروج ۲۰: ۵؛ ۳۴: ۱۴؛ تثنیه ۴: ۲۴؛ ۵: ۵؛ ۹: ۶؛ ۱۵: ۳۲؛ ۱۶: ۲۱؛ یوشع ۲۴: ۱۹
۴. بی رحمانه / بی حوصله - لاویان ۲۰: ۲۶؛ ۲۶: ۳۰؛ تثنیه ۳۲: ۱۹

D. اصطلاحات خانوادگی

۱. پدر

- a. اسرائیل - خروج ۴: ۲۲، تثنیه ۱۴: ۱، ۳۹: ۵
- b. پادشاه - دوم سموئیل ۷: ۱۱ الی ۱۶، مزامیر ۲: ۷
- c. استعاره ها برای کارهای پدرانه - تثنیه ۱: ۳۱؛ ۸: ۵؛ ۳۲: ۱؛ مزامیر ۲۷: ۱۰، امثال ۳: ۱۲؛ ارمیا ۳: ۴؛ ۲۲: ۳۱؛ ۲۰: ۱۱؛ ۱۱: ۱-۴؛ ملاکی ۳: ۱۷
۲. والدین - هوشع ۱۱: ۱ الی ۴
۳. مادر - مزامیر ۲۷: ۱۰ (همچون مادر پرستار)، اشعیا ۴۹: ۱۵، ۶۶: ۹ الی ۱۳
۴. معشوق وفادار جوان - هوشع ۱ الی ۳

II. دلایل برای استفاده از این نوع زبان

A. این ضرورت است که خداوند خود را به انسان نشان دهد. مفهوم فراگیر خدا به عنوان مرد، یک مورد انسان شناسی است؛ زیرا خدا روح است!

B. خداوند جنبه های معنی دار زندگی انسانی را می گیرد و از آنها برای نشان دادن خود به انسان سقوط کرده و گمراه (پدر، مادر، پدر و مادر، عاشق) استفاده می کند

C. اگر لازم باشد، خدا نمی خواهد به هیچ گونه شکل فیزیکی محدود شود (به عبارتی Exodus 20؛ تنبیه ۵)

D. انطباق نهایی تجسم عیسی است! خدا فیزیکی، قابل لمس شد (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۱-۳). پیام خدا به کلام خدا تبدیل شد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱: ۱-۱۸).

III. برای مطالعه بیشتر به کتاب *The Language and Imagery of the Bible* نوشته G. B. Caird، فصل ۱۰، "Anthropomorphism"، در *The International Standard Bible Encyclopedia* صفحات ۱۵۲ تا ۱۵۴ مراجعه نمایید.

▣ "پاداش می دهد" اصطلاح یونانی "با آغوش باز" (در نسخه فارسی نیست) در NKJV در متی ۶: ۴، ۶، و ۱۸ دیده می شود. نسخه های خطی اولیه یونانی K، L، و W، و متن یونانی مورد استفاده کریزستوم در اینجا و در متی «علناً» ۶: ۶ و ۱۸ را اضافه کرده اند. این کلمه نه در نسخه های خطی اصلی یونان باستان B، D، Z، و نه متون یونانی که توسط اورینگن، کپیریان، جروم یا آگوستین استفاده شده وجود ندارد. ⁴UBS به متن کوتاه تر رتبه "B" (تقریباً قطعی) می دهد.

متن NASB (بروز شده): متی ۵: ۶-۱۵

^۵ «و اما درباره دعا. هرگاه دعا می کنی، مانند ریاکاران نباش که دوست دارند در ملاً عام، در گوشه و کنار خیابانها و در کنیسه ها دعا کنند، تا همه ایشان را ببینند. برآستی به شما می گویم، ایشان پاداش خود را تماماً از مردم دریافت کرده اند. اما تو هرگاه که دعا می کنی، به اتفاق برو و در را پشت سرت ببند، و در خلوت دل، به درگاه پدر دعا کن. آنگاه پدر آسمانی ات که امور نهان را می بیند، به تو پاداش خواهد داد.

^۷ «وقتی دعا می کنی، مانند کسانی که خدای حقیقی را نمی شناسند، وردهای بی معنی تکرار نکنید. ایشان گمان می کنند که با تکرار زیاد، دعایشان مستجاب می شود. ^۸ شما مانند ایشان نباشید، زیرا پدر آسمانی شما به خوبی آگاه است به چه نیاز دارید، حتی پیش از آنکه از او درخواست کنید.

^۹ «پس شما این گونه دعا کنید:

«ای پدر ما که در آسمانی،

نام تو مقدس باد.

^{۱۰} ملکوت تو بیاید.

خواست تو آنچنان که در آسمان انجام می شود، بر زمین نیز به انجام رسد.

^{۱۱} نان روزانه ما را امروز به ما عطا فرما.

^{۱۲} گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آنانی را که در حق ما گناه می کنند، می بخشیم.

^{۱۳} و نگذار که تسلیم وسوسه شویم، بلکه ما را از آن شریر رهایی ده.

زیرا ملکوت و قدرت و جلال تا ابد از آن توست. آمین!

^{۱۴} «اگر آنانی را که در حق شما گناه می کنند ببخشید، پدر آسمانی تان نیز شما را خواهد بخشید. ^{۱۵} اما اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدرتان نیز گناهان شما را نخواهد بخشید.

۵: ۶ " که دوست دارند در ملاً عام در کنیسه ها دعا کنند" روش رایج برای نماز یهودیان، ایستادن با دستها و صورت بلند شده به آسمان با چشمان باز بود. موضوع موقعیت بدن مطرح نیست، بلکه به این شکل قلب خود را به نمایش می گذاردند.

- "در گوشه خیابان" یهودیان در اورشلیم دوران عیسی، در سه زمان مشخص در طول روز دعا می‌کردند. دو تا از این زمان‌ها ساعت ۹ صبح و ۳ بعد از ظهر بود که قربانی‌های خاصی در معبد تقدیم صورت می‌پذیرفت. به این زمان‌ها پیش از ظهر را نیز اضافه کردند. برخی از رهبران خودپسند ترتیبی می‌دهند که در این زمان‌های معین، مردم آنها را در مکان‌های عمومی و شلوغ ببینند تا مثلاً همه بتوانند به تقوای آنها را باور داشته باشند.
- "تا همه ایشان را ببینند" این عبارت به معنای واقعی کلمه "درخشیدن در برابر مردم" است. کلام خدا به ایمانداران توصیه می‌کند که روشنایی‌هایشان را بر مردم بتابانند، اما هدف این است که خدا، نه فرد، جلال یابد (متی ۶: ۲؛ ۵: ۱۶ و یوحنا ۱۲: ۴۳؛ فیلیپیان ۲: ۱۵).

موضوع خاص: منافقان

- "براستی" به موضوع خاص: آمین مراجعه شود.

۶:۶

NASB	"به اندرونی‌ات برو"
NKJV, NRSV, NET	"به اتاقت برو"
TEV	"به اتاقت برو"
NJB	"به اتاق خصوصی‌ات برو"
Peshitta	"به اتاق خواب درونی‌ات برو"
REB	"به اتاق خودت برو"

این بخش از آیه به یک انبار اشاره داشت (لوقا ۱۲: ۲۴). این عبارت از یک اصطلاح یونانی گرفته شده که از منظر ریشه‌شناسی به معنای "قطع کردن-شدن"، به معنای اتاق جداگانه یا تقسیم‌بندی شده بود (متی ۲۴: ۲۶؛ لوقا ۱۲: ۳). این تنها اتاقی بود که دارای درب بود.

۷:۶

NASB	"وردهای بی‌معنی"
NKJV	"وردهای تو خالی"
NRSV	"عبارات پوچ"
TEV	"بسیاری واژگان بی‌معنی"
NJB, REB	"یاوه‌گویی"
Peshitta	"تکرار کلمات"
NET	"اینقدر یاوه‌سرایی نکنید"

این کلمه فقط در اینجا در عهد جدید استفاده شده و معنای آن نامشخص است. به تنوع ترجمه این اصطلاح در نسخه‌های انگلیسی توجه کنید! عیسی و پولس دعا‌های خود را تکرار می‌کردند (متی ۲۶: ۴۴؛ دوم قرنتیان ۱۲: ۸). احتمالاً ترجمه "وردهای بی‌معنی" بهترین است. برای مثال‌های احتمالی در مورد استفاده از دعا‌های مذهبی که ریشه در کتاب مقدس دارند، به اول پادشاهان ۸: ۲۶ و اعمال رسولان ۱۹: ۳۴. مسئله تعداد دفعاتی که شخص یک عبارت را تکرار می‌کند (مثلاً دعای پروردگار) نیست، بلکه مسئله قلب‌گوینده است.

۸:۶ "شما" ضمیر بکار برده شده در این متن با دو گروه در تضاد است:

۱. کافرانی که در متی ۷: ۶ از آنها سخن گفته شد
۲. فریسیان شریعت‌مدار که در متی ۵: ۶ درباره آنها خواندیم.

دیدگاه‌های متنی به آیات ۹-۱۵

- A. این نمونه دعا برای اولین بار توسط سیپریان در ۲۵۰ پس از میلاد، "دعای خداوند" نام گرفت. با اینحال دعا برای شاگردان عیسی بود و عنوان "نمونه‌ی نماز" شخصیت‌پردازی بهتری برای آن است.
- B. این نمونه دعا متشکل از هفت بخش است. سه تای اول در ارتباط با خدا است. چهار تای آخر در ارتباط نیاز انسان.

C. این دعا احتمالاً نسخه مجدد ده فرمان توسط عیسی در زمان خود بود. سعادت‌ها نیز احتمالاً به ده فرمان مربوط می‌شوند. متی عیسی را به عنوان موسی دوم ترسیم کرد. پولس با اشاره به عیسی به عنوان آدم دوم، از همان نوع قیاس عهد عتیق استفاده کرد (رومیان ۵: ۱۲-۲۱؛ اول قرنتیان ۱۵: ۱-۶؛ فیلیپیان ۲: ۶-۱۱).

D. این نمونه دعا در حالت دستوری بیان می‌شود. آنها مثال‌هایی از درخواست‌های مردم بصورت دستور به خدا می‌باشند. ما به خدا فرمان نمی‌دهیم.
E. نسخه‌ای که لوقا ارائه می‌کند، بر مراتب کوتاه‌تر است. این دعا در لوقا ۱۱: ۲-۴ موجود است و در موعظه در دشت، لوقا ۶، که بموازات متی ۵-۷ بود دیده نمی‌شود. سرود نیایش بحث‌برانگیز متی ۶: ۱۳ نیز در نسخه لوقا وجود ندارد.

۹:۶

NRSV, NASB	"پس شما اینگونه دعا کنید"
NKJV, Peshitta	"به این روش، پس، دعا کنید"
TEV, REB	"پس، این است چگونگی دعا کردن"
NJB	"پس شما اینطور دعا کنید"
REB	"شما به اینگونه باید دعا کنید"

کلمه "دعا" در اینجا ضمیر امری حال ساده بوده که سبک زندگی که بیانگر عمل مستمر و عادت است را دستور می‌دهد. قرار بود این دعا یک نمونه باشد، نه لزوماً یک شکل مشخص. دامنه و نگرش دعا به مراتب مهمتر از استفاده از کلمات خاص است. این را می‌توان با این واقعیت نشان داد که نسخه لوقا با متی ۱۱: ۲-۴ متفاوت است. ممکن است عیسی این دعا را به اشکال کمی متفاوت آموزش داده باشد.

▣ "ما" این دعا برای گردهمایی، همینطور دعای فردی بود. همگی ما با *Abba*، پدر، یک خانواده را تشکیل داده‌ایم! در سایه این موضوع، آیات متی ۶: ۱۴-۱۵ معنای بیشتری پیدا می‌کنند.

▣ "پدر" پدر به نسل مذکر یا توالی تاریخی اشاره نمی‌کند، بلکه به روابط شخصی صمیمی در یک خانواده یهودی اشاره می‌کند. پیشزمینه این عبارت، کتاب تثنیه عهد عتیق، ۳۲: ۶، مزمور. ۱۳۰: ۱۳، اشعیا. ۶۶: ۱۶، ملاکی. ۲: ۱۰ و ۳: ۱۷ است. این مفهوم از خدا به عنوان پدر، موضوع اصلی نه در کتاب مقدس و نه در نوشته‌های خاخام‌های یهودی بود. شگفت‌آور است که ایمانداران می‌توانند یهوه را (رومیان ۸: ۱۵) از طریق رابطه ایمانی خود با عیسی "پدر" بخوانند!

موضوع خاص: نقش پدری خدا

۹:۶-۱۰ "مقدس" ... "به درگاه" ... "بیاید" اینها همه الزامات دستور زبان آتوریستی هستند. همچنین این الزامات همگی برای تأکید در جمله یونانی اول قرار می‌گیرند. مکان، زمان و حالت همگی از فوریت و تأکید صحبت می‌کنند. این گونه است که ایمانداران باید از حرمت خدا را نگه دارند. عبارت "آنچنان که در آسمان انجام می‌شود، بر زمین نیز به انجام رسد" به هر سه این افعال اشاره دارد.

▣ "مقدس" این اصطلاح از ریشه "*holy*" گرفته شده (عبرانیان ۱۰: ۲۹) و به معنای "تکریم"، "محترم" یا "ارزشمند" است. فعل اول در جمله یونانی برای تأکید است. این فعل تنها چهار بار در اناجیل یافت می‌شود (متی ۹: ۶؛ ۱۷: ۲۳، ۱۹؛ لوقا ۱۱: ۲).

▣ "نام" این نام نشان دهنده شخصیت و ذات خدا است (حزقیال ۳۶: ۲۲؛ یوئیل ۲: ۳۲). نام او در این دنیای سقوط کرده با فرمانبری فرزندان مشخص می‌شود (اشعیا ۲۹: ۲۳).

موضوع خاص: "نام" یهوه

SPECIAL TOPIC: "THE NAME" OF YHWH

استفاده از "نام" به عنوان یک جایگزین برای خود یهوه همسو با خروج ۲۳: ۲۳-۲۰ و استفاده از "فرشته"، که "نام من در اوست" نامیده می‌شود. این جایگزینی را می‌توان در استفاده از "جلال او" (به عنوان مثال، یوحنا ۱: ۱۴، ۱۷: ۲۲) دیده می‌شود. همه اینها در جهت این است که حضور شخصی یهوه در قالب انسان را ملایم نشان دهند (مراجعه شود به خروج ۳: ۱۳-۱۶، ۶: ۳). یقیناً از یهوه به صورت انسان صحبت میشود، اما میدانیم

که او در طول خلقت به لحاظ معنوی نیز حاضر بوده است (مراجعه شود به اول پادشاهان ۸: ۲۷؛ مزامیر ۱۳۹: ۷-۱۶؛ ارمیا ۲۳: ۲۴؛ اعمال رسولان ۷: ۴۹ نقل قول از اشعیا ۶۶: ۱).

نمونه های متعددی از "نام" است که نشان دهنده ماهیت الهی یهوه و حضور شخصی او میباشد:

۱. تثنیه ۱۲: ۵؛ دوم سموئیل ۷: ۱۳؛ اول پادشاهان ۹: ۳؛ ۳۶: ۱۱
۲. تثنیه ۲۸: ۵۸
۳. مزامیر ۵: ۱۱؛ ۷: ۱۷؛ ۹: ۱۰؛ ۳۳: ۲۱؛ ۶۸: ۴؛ ۹۱: ۱۴؛ ۱۰۳: ۱؛ ۱۰۵: ۳؛ ۱۴۵: ۲۱
۴. اشعیا ۴۸: ۹؛ ۵۶: ۶
۵. حزقیال ۲۰: ۴۴؛ ۳۶: ۲۱؛ ۳۹: ۷
۶. عاموس ۲: ۷
۷. یوحنا ۱۷: ۶، ۱۱، ۲۶

مفهوم "فراخوانی" (یعنی، پرستش) نام یهوه در اوایل پیدایش دیده می شود:

۱. ۴: ۲۶ خط سث
۲. ۱۲: ۸، ابراهیم
۳. ۱۳: ۴، ابراهیم
۴. ۱۶: ۱۳، حگار
۵. ۲۱: ۳۳، ابراهیم
۶. ۲۶: ۲۵، اسحاق

و در خروج:

۱. ۵: ۲۲ الی ۲۳، در نام تو سخن بگو
 ۲. ۹: ۱۶، نام من را از طریق تمام زمین نشان دهید (مراجعه شود به رومیان ۹: ۱۷)
 ۳. ۲۰: ۷، نام خداوند، خدای خود را بیهوده به کار نبرید (مراجعه شود به لویان ۱۹: ۱۲؛ تثنیه ۵: ۱۱؛ ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰)
 ۴. ۲۰: ۲۴، جایی که من نام خود را به خاطر می آورم (مراجعه شود به تثنیه ۱۲: ۵، ۲۶: ۲)
 ۵. ۲۳: ۲۰ الی ۲۱، یک فرشته ("چون نام من در اوست")
 ۶. ۳۴: ۵ الی ۷، موسی به نام خداوند (یا نامیده می شود). این یکی از چندین متن است که شخصیت YHWH را توصیف می کند (مراجعه شود به نحما ۹: ۱۷، مزامیر ۱۰۳: ۸؛ یوئیل ۲: ۱۳)
- دانستن کسی به نام، صمیمیت را نشان می دهد (مراجعه شود به خروج ۳۳: ۱۲)، موسی نام یهوه را می داند و در ۳۳: ۱۷ یهوه نام موسی را می داند. این زمینه ای است که موسی می خواهد جلال خدا را ببیند (آیه ۱۸)، اما خدا به او اجازه می دهد "خدای او" را ببیند (آیه ۱۹)، که همسو با "نام" است (آیه ۱۹).
- اسرائیلی ها باید "اسامی" خدایان کنعان را از بین ببرند (مراجعه شود به تثنیه ۱۲: ۳) و او را صدا بزنند (مراجعه شود به تثنیه ۶: ۱۳؛ ۱۰: ۲۰؛ ۲۶: ۲) و در جای خاصی نام او را قرار دهند (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۲۴؛ تثنیه ۱۲: ۵، ۱۱، ۲۱؛ ۱۴: ۲۳، ۲۴؛ ۱۶: ۲؛ ۶: ۱۱؛ ۲۶: ۲).

یهوه دارای یک هدف جهانی است که شامل نام او می شود:

۱. پیدایش ۱۲: ۳
۲. خروج ۹: ۱۶
۳. خروج ۱۹: ۵-۶
۴. تثنیه ۲۸: ۵۸، ۱۰
۵. میکاه ۴: ۱-۵

۱۰: ۶ "ملکوت تو بیاید" در این آیه خدا در مقام پادشاهی خوانده شده است. این دعایی بود برای تسلط خدا بر زمین، همانگونه که بر آسمان حیطه دارد. پادشاهی خدا در عهد جدید به صورت هر دو بیان شد

۱. واقعیت امروزی (متی ۴: ۱۷؛ ۱۲: ۲۸؛ لوقا ۱۷: ۲۱)

۲. به کمال رساندن امری در آینده (متی ۶: ۱۰؛ ۱۳: ۲؛ لوقا ۱۱: ۲؛ یوحنا ۱۸: ۳۶)

این آیات، بیانگر تناقض در پادشاهی خداوند است که با آمدن دوم مسیح تکمیل شد، اما اکنون، در زندگی شاگردان راستین او حضور دارد.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۱۱: ۶ "عطا فرما" از آنجایی که سه درخواست اول به نحوه احترام گذاردن ایمانداران به خدا می‌پردازد، چهار درخواست بعدی به درخواست آنها از خداوند و چگونگی رفتار خدا با آنها می‌پردازد.

□ "امروز" خدا می‌خواهد فرزندانش هر روز با ایمان به او زندگی کنند. یکی از نمونه‌های عتیق این بود که منا روزانه داده می‌شد (خروج ۱۶: ۱۳-۲۱). در خاورمیانه نان هر روز زود پخته می‌شود و یا خورده می‌شود در غیر اینصورت تا شب به سختی خشک می‌شود. نان امروز برای فردا حاصلی ندارد.

□ "روزانه" این یکی از واژگان نادر در زبان یونانی بود. موارد مصرف آن بشرح زیر بوده است:

۱. در نسخه مصری پاپیروس، برای اربابی که به برده‌اش در ازای انجام وظایف محوله، نان می‌دهد

۲. اصطلاحی در زبان یونانی "برای غذای لازم برای امروز" - "نانی که برای امروز نیاز است"

۳. کتاب *Commentary on Matthew* نوشته تیندیل اینگونه نوشته است: "قوت لازم را به ما عطا فرما تا امتحانات زندگی برای ما مصداق و سوسه‌های معنوی نشود" ص ۷۴.

۴. ترتولیان آن را "روزانه" ترجمه کرده است.

این واژه در عهد جدید فقط در اینجا و همتراز با آیه لوقا ۱۱: ۳ دیده می‌شود.

□ نان "چندین احتمال از چگونگی درک "نان" وجود دارد.

۱. نان واقعی

۲. شام عیسی (اعمال رسولان ۲: ۴۶)

۳. کلام خدا، انجیل (متی ۴: ۴؛ لوقا ۴: ۴)

۴. کلام زنده، عیسی (یوحنا ۶: ۴۱، ۴۸، ۵۱، ۵۵)

۵. ضیافت مسیحایی (لوقا ۱۴: ۱۵)

شماره یک بهترین گزینه برای این آیه است. با اینحال، به طور استعاری نشان دهنده تدارکات خداوند برای همه نیازهای زندگی بود.

۱۲: ۶

"بخشوده شده است" NASB, NRSV, NJB, Peshitta, REB

"بخش" NJKV, TEV

در این مرحله، یک نسخه خطی یونانی وجود دارد که مربوط به زمان دستوری استفاده دوم از فعل، "بخشیدن" است. رد پای دستور زبان AORIST در MSS *A, B, Z, Vulgate و Peshitta یافت می‌شود. تمام نسخه‌های دیگر MSS یونانی و باستانی از زمان حال استفاده کرده‌اند.

این واژه بمعنی "فرستادن" یا "پاک کردن" است، که هر دو تصویری در ارتباط با بخشیدن در عهد عتیق ارائه می‌دهند.

موضوع خاص: بخشش در عهد عتیق

□ "گناهان" (در نسخه انگلیسی "بدهی") آیه همتراز با این آیه، در لوقا ۱۱: ۴ واژه "گناهان" را ثبت کرده است. یهودیت قرن اول از "بدهی"

(*opheilēmata*) به عنوان اصطلاحی برای «گناهان» (*hamartias*) استفاده می‌کرد. در مت. ۱۴: ۶-۱۵ اصطلاح دیگری به کار می‌رود، «تخطی»

(*paraptōmata*). همه اینها به قیام علیه خدا اشاره دارد. گناه ما را در شورش علیه خدای عدالت و تقدس قرار می‌دهد. برای این سرکشی و شورش

باید بهایی پرداخت!

□ "ما نیز آنانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم" در حالیکه خداوند گناهان ایمانداران را می‌بخشد، پس آنان نیز می‌توانند گناه دیگران را

بخشند (متی ۱۸: ۳۵)! یکی از نشانه‌های ارتباط شخصی ما با خداوند بواسطه مسیح اینست که شروع به تقلید کارهای او کنیم.

۱۳: ۶

"ما را بسوی وسوسه هدایت نکنید"	NASB, NKJV
"ما را پای محاکمه نیاورید"	NRSV
"ما را وارد آزمون سخت نکنید"	TEV
"ما را آزمایش نکنید"	NJB, REB
"نگذارید ما وسوسه شویم"	Peshitta

این یک جمله منفی دستوری در دستور زبان اُتور است. این ساختار دستوری بمعنی "هرگز کاری را شروع نکنید" است. در مورد این آیه در مقایسه با یعقوب ۱:۱۳، در مورد حدود اختیارات خدا در آزمایش انسان، بحث‌های زیادی صورت گرفته است. با معنای دو کلمه یونانی که به "آزمون" یا "تلاش" ترجمه شده‌اند، تغییراتی صورت پذیرفته است. موردی که در اینجا و در یعقوب ۱:۱۳ آمده، معنای آزمایش به منظور از بین بردن [peirasmo] را دارد. دیگری به معنای آزمایش به منظور تقویت [dokimazo] است. خداوند ایمانداران را برای نابودی آزمایش نمی‌کند، بلکه برای تقویت آنها است.

احتمالاً این موضوع به محاکمات خشن دولتی و قانونی آن روزگاران اشاره دارد (متی ۲۶:۴۱؛ مرقس ۱۳:۸). سی سی توری در کتاب *The Four Gospels* ص ۱۲، ۱۴۳. آن را به این صورت ترجمه می‌کند: "ما را از شکست در زمان محاکمه محفوظ بدار"، (لوقا ۲۲:۴۰).

موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمایش" و مفاهیم آنان

"از شریر"	NASB, Peshitta
"از آن شریر"	NKJV, NRSV, JB, REB
"از آن شریر"	TEV, NJB

بلحاظ ساختار دستور زبانی غیر ممکن است که تشخیص دهیم این واژه مذکر یا خنثی است. مشابه همین شکل دستوری را می‌توان در متی ۵:۳۷؛ ۱۳:۳۸ و یوحنا ۱۷:۱۵ در اشاره به شیطان مشاهده کرد. همین شکل ابهام‌آمیز در متی ۵:۳۷؛ ۶:۱۳؛ ۱۳:۱۹، ۳۸؛ یوحنا ۱۷:۱۵؛ دوم تسالونیکیان ۳:۳؛ اول یوحنا ۲:۱۳، ۱۴؛ ۳:۱۲؛ ۵:۱۸-۱۹ نیز وجود دارد.

موضوع خاص: شیطان شخصی

▣ سرودهای پرستشی که در متی ۶:۱۳ وجود دارد در موارد زیر دیده نمی‌شوند:

۱. آیات موازی با لوقا ۱۱:۲-۴

۲. نسخه‌های خطی باستانی یونانی D, B, 8

۳. تفسیرهای اوریگن، سیپریان، جروم یا آگوستین.

در نسخه‌های خطی یونانی متی، اشکال مختلفی از این سرودهای پرستشی وجود دارد. احتمالاً این سرودها از اول تواریخ ۲۹:۱۱-۱۳ هنگامی که دعای خداوند به شیوه‌های مختلف مذهبی توسط کلیسای اولیه مورد استفاده قرار گرفت، اضافه شده‌اند. این شیوه‌ها فاقد اصالت بودند. آیین عبادت کاتولیک رومی آن را حذف کرد زیرا در کتاب قوانین مقدس لاتین، ولگاته موجود نبود. A. T. Robertson در مورد این متن در کتاب *Word Pictures in the New Testament* اظهار داشت: "دوکسولوژی (دعا شناسی بصورت سرودهای پرستشی) در حاشیه نسخه اصلاح شده قرار می‌گیرد. این سرودها در قدیمی‌ترین و بهترین نسخه‌های خطی یونانی کم‌رنگ هستند. فرم‌های اولیه آن بسیار متفاوت هستند، برخی کوتاه‌تر، برخی طولانی‌تر از فرم‌های موجود در نسخه مجاز نوشته شده‌اند. استفاده از دعاشناسی زمانی به وجود آمد که این دعا به عنوان عبادت برای خواندن یا خواندن در زمان دعاهای عمومی مورد استفاده قرار گرفت. این بخش، اصلی از "دعای نمونه" آنطور که عیسی ارائه کرد، نبود." صفحه ۵۵. کتاب UBS4 حذف این عبارات رتبه "A" (قطعی) داده است.

۱۴:۶-۱۵ متی ۱۴:۶-۱۵ نتیجه دعای نمونه است. این ادعا تسریع نمی‌کند که اعمال ما منجر به نجات ما می‌شوند، اما باید شاهد نجات ما باشند (دو جمله شرطی درجه سوم). این کارها مبنا نیستند، بلکه نتایج هستند (متی ۵:۷؛ ۱۸:۳۵؛ مرقس ۱۱:۲۵؛ لوقا ۶:۳۶-۳۷؛ یعقوب ۲:۱۳؛ ۵:۹). همانطور که ما این دعا را می‌خوانیم، "پدر ما"، باید این حقیقت درون اصول خانوادگی را در برخورد با برادران عهد خود زنده نگه داریم.

موضوع خاص: مسیحیت مشارکتی است

(Special Topic: Christianity Is Corporate)

- A. پولس و پطرس از حالت جمع در استعاره ها برای مردم خدا استفاده میکنند
۱. بدن (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۲: ۱۲ الی ۲۰)
 ۲. زمین (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۳: ۹)
 ۳. ساختن (مراجعه شود به اول پطرس ۲: ۴ الی ۵)
- B. اصطلاح "قدیس" همیشه جمع است (به استثنای فیلیپیان ۴: ۲۱، ولی حتی در آنجا نیز مشارکت وجود دارد)
- C. تأکید اصلاح طلبانه مارتین لوتر بر "کشیش بودن مؤمن" (یعنی صلاحیت روح) یک فرض کتاب مقدس است. در واقع کتاب مقدس از "کشیش بودن مؤمنان" سخن می گوید (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۹: ۶، اول پطرس ۲: ۵ الی ۹، مکاشفه ۱: ۶)
- D. به هر مومن برای خیر همگان نعمتی داده شده است (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۲: ۷)
- E. فقط با کار گروهی و مشارکتی است که مردم میتوانند برای خدا موثر باشند. بشارت مشارکتی است (مراجعه شود به افسسیان ۴: ۱۱ الی ۱۲)

۱۴:۶ "تخلفات" (در متن فارسی موجود نیست) این واژه به مفهوم واقعی کلمه بمعنی "کنار افتادن" است. یعنی انحراف از معیاری که ذات خداست، مانند بسیاری از کلمات مرتبط با گناه در زبان عبری و یونانی. این امر، آگاهانه عبور کردن از یک مرز تعیین شده را تعریف می کند.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۶:۶-۱۸

۱۶ «وقتی روزه می گیرید، مانند ریاکاران تظاهر نکنید، زیرا می کوشند صورت و قیافه خود را پریشان و نامرتب نشان دهند تا مردم آنها را به خاطر روزه داری شان تحسین کنند. براستی به شما می گویم که ایشان پاداش خود را به تمامی دریافت کرده اند. ۱۷ اما تو وقتی روزه می گیری، سر و صورت خود را تمیز و مرتب کن، تا کسی از روزه تو باخبر نشود جز پدرت که نادیدنی است؛ و او از آنچه در خلوت خود می کنی آگاه است، و تو را پاداش خواهد داد.

۱۶:۶-۱۸ نمونه های زیادی از ظاهرنامایی های مذهبی وجود دارد.

موضوع خاص: منافقان

۱۶:۶ "روزه" تنها یک مورد روزه به طور خاص در عهد عتیق ذکر شده بود، و آن روز کفاره بود (لاویان ۱۶)، که در ماه هفتم مشاهده گردید. رهبران یهودی روزهای دیگری را برای روزه گرفتن جهت یادآوری زمانهای استرس زا در تاریخ ملی اسرائیل تعیین کردند (زکریا ۷: ۳-۵: ۸: ۱۹). بعلاوه، ربای ها زمان روزه داری را به دو بار در هفته، دوشنبه و پنجشنبه افزایش دادند (لوقا ۱۸: ۱۲). پنج شنبه چون روزی بود که گفتند موسی به کوه سینا رفت و دوشنبه روزی بود که پایین آمد. آنها از این روزه ها به عنوان وسیله ای برای به رخ کشیدن معنویت خود استفاده می کردند.

موضوع خاص: روزه

موضوع خاص: جشن های اسرائیل، E. I. 2

SPECIAL TOPIC: FEASTS OF ISRAEL

- I. جشنهای سالانه موسی (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴-۱۷؛ لاویان ۲۳؛ اعداد ۲۸؛ تثنیه ۱۶)
- A. همه یهودیان مرد مجبور بودند در صورت امکان در سه مراسم سالانه (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۴، ۱۷؛ ۳۴: ۲۳) شرکت کنند.
 - B. این جشنها دارای اهمیت کشاورزی و همچنین ملی بودند.
 - C. هر کدام یک روز استراحت، عبادت و مشارکت اجتماعی بود.
 - D. سه جشن سالانه مورد نیاز
۱. عید پسخ (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱-۱۴، ۲۱-۲۸؛ لاویان ۲۳: ۴-۱۴؛ اعداد ۲۸: ۱۶-۲۵؛ تثنیه ۱۶: ۱-۸)
- a. تشکر و قدردانی از برداشت جو

- b. خروج را به یاد می آورد
- c. با یک جشن هفت روزه از نان کفیر (مراجعه شود به خروج ۱۲: ۱۵ الی ۲۰: ۳۴: ۱۸ الی ۲۰)
۲. پنتیکاست (جشن هفته ها، مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۶؛ ۳۴: ۲۲)
- a. شکرگذاری و فداکاری برداشت گندم
- b. جشن داده شدن تورات به موسی در کوه سینا با حساب ربی
- c. مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۱۵-۲۱؛ اعداد ۲۸: ۲۶-۳۱
۳. جشن خیمه ها / غرفه ها / کلبه ها (سوکوت)
- a. شکرگزاری برای برداشت عمومی
- b. آغاز دوره سرگردانی بیابان را یادآوری می کند
- c. مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۶؛ ۳۴: ۲۲؛ لاویان ۲۳: ۳۴-۴۴؛ تثنیه ۱۶: ۱۳-۱۷
- d. یک پیاده روی هشت روزه (مراجعه شود به لاویان ۲۳: ۳۶؛ اعداد ۲۹: ۳۵-۳۸)
- E. سایر جشن های سالانه

۱. جشن سال نو (روز هشانه)
- a. لاویان ۲۳: ۲۳-۲۵؛ اعداد ۲۹: ۱-۶ را ببینید
- b. این روز از استراحت و فداکاری در روز اول تیشری برگزار شد
- c. جنبه جشن این روز، در عهد جدید معمولی است، ولی در تورات مشخص نیست
۲. روز تطهیر - "روز پوشش" یا یوم کیپور (تنها روز روزه داری)
- a. روز استراحت، روزه گرفتن و توبه
- b. یک آیین برای از بین بردن ناپایداری های سازمانی (خیمه ها، کشیش ها و مردم)
- c. مراجعه شود به خروج ۳۰: ۱۰؛ لاویان ۱۶: ۲۳؛ ۲۶-۳۲؛ ۲۵: ۹؛ اعداد ۲۹: ۷-۱۱
- d. مشخص نیست که چه موقع بعد از خروج این جشن مجددا احیا شد

II. دیگر اعیاد

A. سبت

۱. هفته هفتگی استراحت و پرستش
۲. مراجعه شود به پیدایش ۲: ۳-۱؛ خروج ۱۶: ۲۲-۳۰؛ ۲۰: ۸-۱۱؛ ۲۳: ۱۲؛ ۳۱: ۱۲-۱۶؛ لاویان ۲۳: ۱-۳؛ اعداد ۲۸: ۹-۱۰

B. سال سبت

۱. در هر هفت سال سبت زمین استراحت میکند (بدون کاشت)
۲. مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۰ الی ۱۱؛ لاویان ۲۵: ۱-۷؛ تثنیه ۱۵: ۱
۳. این بدان معنی بود که یهوه مالکیت زمین را در دست داشت و آن را به اسرائیل داد
۴. همه برده ها آزاد شدند (مراجعه شود به خروج ۲۱: ۲-۶) و همه بدهی ها بخشیده شدند (مراجعه شود به تثنیه ۱۵: ۱-۶)

C. سال جبیلی

۱. هر سال هفتم سبت (یعنی ۵۰ سالگی)
۲. مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۸-۱۸؛ ۲۷: ۱۷-۲۴
۳. آزادی بدهی و بازگشت زمین، آزاد شدن برده ها (مراجعه شود به لاویان ۲۵: ۱۰، ۱۳، بسیار شبیه به سال سبت)

۴. آغاز آن هرگز ثبت نشده است

D. ماه جدید

۱. پیشنهادات ویژه و یک روز استراحت

۲. مراجعه شود به اعداد ۱۰: ۱۰؛ ۲۸: ۱۱-۱۵

۳. احتمالاً برپایی جشن خیمه ها بود (مراجعه شود به خروج ۴۰: ۲، ۱۷)

۴. تقویم یهودی بر اساس سال قمری است

III. این آیین ها و مقررات در طول زمان نشان دهنده توسعه هستند. این جشن ها و اعیاد ممکن است در تقویم های بت پرستان آغاز شده باشند، اما به ستایش و یاری رساندن منحصر به فرد یهودیان به یهوه تبدیل شده است. طبیعت (فصلی)، کشاورزی (کاشت، باران و برداشت) و رویدادهای ملی (خروج، صدور قانون و غیره) برای نشان دادن زمان خاصی از سال برای عبادت ترکیب شده اند.

▣ "قیافه پریشان" این واژه فقط در اینجا و لوقا ۱۷:۲۴ دیده می شود.

▣ "براستی" به موضوع خاص: آمین مراجعه کنید.

۱۷:۶ نظیر همین حقیقت را می توان در متی ۶:۶ دید. محتوای متن ظاهر نمایه های دینی است. زندگی روحانی ما در وحله اول باید توسط خداوند دیده شود! هدف ما جلب رضایت و تأیید اوست و نه تأیید انسان ها.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا عیسی این سه حوزه (صدقه، دعا و روزه) که توسط مذهب یون مورد سو استفاده قرار می گرفت، را برای محکوم کردن انتخاب کرد؟
۲. ما در زندگی روزمره خود چه حوزه هایی را برای خودنمایی استفاده می کنیم؟
۳. چرا کردار انسان مهم تر از رفتارش است؟

دیدگاه های متنی به آیات ۱۹ - ۲۴

A. حقایق موجود در این بخش با تفاوت هایی در انجیل لوقا نیز تکرار شده است.

۱. انسان ها باید گنجینه خود را در بهشت ذخیره کنند (لوقا ۱۲: ۳۳ - ۳۴)

۲. چشم روشنایی بدن است (لوقا ۱۱: ۳۴ - ۳۶)

۳. عنایت خداوند به طبیعت، نمونه ای از عنایت خداوند به مردم است (لوقا ۱۲: ۲۲ - ۳۱).

عیسی تعالیم خود را برای گروه های مختلف مردم تکرار می کرد و مشابه همین عبارات را به شیوه های مختلف بکار می برد.

B. عیسی از طبیعت برای تعلیم درباره خدا استفاده کرد:

۱. همه چیز متعلق به خداست

۲. انسانها نسبت به حیوانات و اشیا از درجه اهمیت بالاتری برخوردارند

C. این بخش را نباید به صورت تحت اللفظی، بلکه در تضاد مفاهیم آن درک کرد. تعلقات زمینی ما شر نیستند، اما اولویت نابجای چیزهای مادی می تواند

شر باشد (اول تیموتائوس ۶: ۱۰). نگرانی بی رویه بشر در مورد نیازهای روزمره زندگی، عدم ایمان به مراقبت و عنایت به خداوند را نشان می دهد

(فیلپیان ۴: ۶). اعتماد به خدا مسئله کلیدی است.

D. این بخش از کتاب مقدس را می‌توان به سه موضوع مرتبط تقسیم کرد:

۱. متی ۶: ۱۹-۲۱

۲. متی ۶: ۲۲-۲۴

۳. متی ۶: ۲۵-۳۴

این مبحث شبیه به چیزی است که ربای‌های یهودی آن "مروارید روی ریسمان" می‌نامند، که به این معنی است که چندین موضوع نامرتبط در مجاورت یکدیگر بررسی می‌شوند.

متن NASB (بروز شده): متی ۶: ۱۹-۲۳

۱۹ «گنج خود را بر روی این زمین ذخیره نکنید، جایی که بید و زنگ به آن آسیب می‌رسانند، و دزدان نقب می‌زنند و آن را می‌زدند. ۲۰ گنج خود را در آسمان ذخیره کنید، جایی که بید و زنگ نمی‌توانند به آن آسیب رسانند، و دزدان نیز نقب نمی‌زنند و آن را نمی‌زدند. ۲۱ گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود. ۲۲ «چشم تو چراغی است که روشنایی بدنت را تأمین می‌کند. اگر چشمت سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی خواهد بود. ۲۳ اما اگر چشمت بیمار باشد، تمام وجودت در تاریکی غوطه‌ور خواهد بود. پس اگر آن روشنایی که گمان می‌بری در توست، در واقع تاریکی باشد، چه تاریکی عمیقی خواهد بود!»

۶: ۱۹ «ذخیره نکنید» این عبارات بمعنی اینست که "برای گنج مادی ارزش قائل نباشید". نمونه‌ی همین بازی با لغات را می‌توان در متی ۶: ۲۰ دید. این یک جمله با فعل دستوری و حرف منفی است، که معمولاً بمعنی توقف کاری در حال انجام می‌باشد. آرزوی بشریت سقوط کرده این است که سعی کند با منابعی که در دسترس دارد، تمام آنچه برای یک زندگی شاد لازم است را فراهم کند. ساختار دستوری در اینجا نشان می‌دهد که این نیز وسوسه‌ای برای بشریت رستگار شده است. سعادت و موفقیت واقعی تنها در وابستگی به خدا و رضایت از آنچه او عنایت کرده است، یافت می‌شود (جامعه ۱-۲؛ ۲۴: ۲-۳؛ ۲۵: ۳؛ ۱۲: ۲۲؛ ۱۸: ۵؛ ۷: ۹-۹؛ فیلیپیان ۴: ۱۱-۱۲).

□ «گنج» در دوران باستان افراد ثروتمند از سه چیز شناسایی می‌شدند:

۱. طرز لباس پوشیدن

۲. نوع خوراکی که مصرف می‌کردند

۳. جواهرات و زیورآلاتی که به خود آویزان می‌کردند

هر یک از این موارد قابلیت از دست داده شدن یا دزدیده شدن دارند. بیدها به البسه حمله می‌کنند. فلزات زنگ می‌زنند و پوسیده می‌شوند و به نوعی "خورده می‌شوند" که در اینجا بصورت استعاره همچون کرم‌ها که مواد خوراکی را از بین می‌برند، بکار برده شده است. ربودن اشاره به دزدیده شدن زیورآلات و جواهرات اشاره دارد. اصولاً بدان معناست که هر آنچه که در این دنیا به آنها تعلق خاطر داریم، از بین رفتنی هستند. توجه داشته باشید که شادی ما برای هر آنچه که تصور می‌کنیم متعلق به ما است ممکن است با از دست دادن آنها در یک لحظه از بین برود. این مفهوم نادرست که می‌گوید رضایت و شادی در چیزهای جسمانی یافت می‌شوند در لوقا ۱۲: ۱۵ بیان شده است.

موضوع خاص: ثروت

(Special Topic: Wealth)

I. چشم انداز عهد عتیق در عنوان کل

A. خدا مالک همه چیز است

۱. پیدایش ۱ الی ۲

۲. اول تواریخ ۱۱: ۲۹

۳. مزمو ۱: ۲۴، ۱۲: ۵۰، ۱۱: ۸۹

۴. اشعیا ۲: ۶۶

B. انسانها ناظرین ثروت برای اهداف خدا هستند

۱. تثنيه ۱۱:۸ الى ۲۰

۲. لاويان ۹:۱۹ الى ۱۸

۳. يعقوب ۱۶:۳۱ الى ۳۳

۴. اشعيا ۶:۵۸ الى ۱۰

C. ثروت بخشى از عبادت است

۱. دو عشر

a. اعداد ۲۱:۱۸ الى ۲۹، تثنيه ۶:۱۲ الى ۷، ۲۲:۱۴ الى ۲۷

b. تثنيه ۱۰:۳، ۲۰:۸ الى ۲۱، ۲۲:۱۰، ۱۵:۶

۲. امثال ۹:۳

D. ثروت به عنوان هديه اى از جانب خدا براى وفاداران به پيمان

۱. تثنيه ۲۷ الى ۲۸

۲. امثال ۱۰:۳، ۲۰:۸ الى ۲۱، ۲۲:۱۰، ۱۵:۶

E. هشدار در برابر ثروت به قيمت ديگران

۱. امثال ۶:۲۱

۲. ارميا ۵:۲۶ الى ۲۹

۳. يوشع ۶:۱۲ الى ۸

۴. ميکاه ۹:۶ الى ۱۲

F. ثروت به خودى خود گناه نيست مگر اينکه اولويت داشته باشد

۱. مزمو ۷:۵۲، ۱۰:۶۲، ۳:۷۳ الى ۹

۲. امثال ۲۸:۱۱، ۴:۲۳ الى ۵، ۲۴:۲۷، ۲۰:۲۸ الى ۲۲

۳. يعقوب ۲۴:۲۱ الى ۲۸

II. چشم انداز منحصر به فرد امثال

A. ثروت حاصل تلاش فردى است

۱. سستی و تنبلی محکوم است، امثال ۶:۶ الى ۱۱، ۱۰:۴ الى ۵ و ۲۶، ۲۴:۱۲ و ۲۷، ۴:۱۳، ۱۹:۱۵، ۱۸:۱۹ و ۱۹:۲۴،

۴:۲۰ و ۱۳، ۲۱:۲۵، ۱۳:۲۲، ۳۰:۲۴ الى ۳۴، ۱۳:۲۶ الى ۱۶

۲. سخت کار کردن تشويق شده است - امثال ۱۱:۱۲ و ۱۴، ۱۱:۱۳

B. از فقر در برابر ثروت براى به تصوير کشيدن ضعف در برابر پارسايى استفاده شده است - امثال ۱۰:۱، ۱۱:۲۷ الى ۲۸، ۷:۱۳،

۱۵:۱۶ الى ۱۷، ۶:۲۸ و ۱۹ الى ۲۰

C. خرد (شناختن خدا و کلامش و زندگى با اين آگاهى) بهتر از ثروت است - امثال ۱۳:۳ الى ۱۵، ۸:۹ الى ۱۱ و ۱۸ الى ۲۱، ۱۳:۱۸

D. هشدارها و نصايح

۱. هشدارها

a. موقع تضمين وام همسايه مراقب باشيد - امثال ۱:۶ الى ۵، ۱۱:۱۵، ۱۷:۱۸، ۱۶:۲۰، ۲۶:۲۲ الى ۲۷، ۱۳:۲۷

b. مراقب باشيد که از راه هاى شيطانى ثروتمند نشويد - امثال ۱۹:۱، ۲:۱۰ و ۱۵، ۱:۱۱، ۱۱:۱۳، ۱۱:۱۶، ۱۰:۲۰ و ۲۳،

۶:۲۱، ۱۶:۲۲ و ۲۲:۸

c. موقع قرض گرفتن مراقب باشيد، امثال ۷:۲۲

d. حواستان باشد که ثروت کوتاه مدت است، امثال ۴:۲۳ الى ۵

e. ثروت در روز داورى کمک نخواهد کرد - امثال ۴:۱۱

f. ثروت "دوستان" زيادى دارد - امثال ۲۰:۱۴، ۴:۱۹

۲. نصايح

a. سخاوتمندى تشويق مى شود - امثال ۱۱:۲۴ الى ۲۶، ۳۱:۱۴، ۵:۱۷، ۱۷:۱۹، ۹:۲۲ و ۲۲ الى ۲۳، ۱۰:۲۳ الى ۱۱،

۲۸:۲۷

- b. پارسایی بهتر از ثروت است - امثال ۸:۱۶، ۶:۲۸ و ۸ و ۲۰ الی ۲۲
- c. دعا برای نیاز است نه فراوانی - امثال ۷:۳۰ الی ۹
- d. به فقیر کمک کردن همانند کمک کردن به خدا است - امثال ۳۱:۱۴

III. چشم انداز عهد جدید

A. عیسی

۱. ثروت یک وسوسه منحصر به فرد برای اعتماد به خود و منابع خود به جای خدا و منابع او است
 - a. انجیل متی ۶:۲۴، ۱۳:۲۲، ۱۹:۲۳
 - b. انجیل مرقس ۱۰:۲۳ الی ۳۱
 - c. انجیل لوقا ۱۵:۱۲ الی ۲۱ و ۳۳ الی ۳۴
 - d. مکاشفه ۱۷:۳ الی ۱۹
۲. خدا نیازهای فیزیکی ما را تأمین می‌کند
 - a. انجیل متی ۶:۱۹ الی ۳۴
 - b. انجیل لوقا ۱۲:۲۹ الی ۳۲
۳. هر آنچه بکاری، حاصل همان را برداشت می‌کنی
 - a. انجیل مرقس ۴:۲۴
 - b. انجیل لوقا ۶:۳۶ الی ۳۸
 - c. انجیل متی ۶:۱۴، ۱۸:۳۵
۴. توبه بر ثروت تأثیر می‌گذارد
 - a. انجیل لوقا ۱۹:۲ الی ۱۰
 - b. لاویان ۱۶:۵
۵. سو استفاده اقتصادی محکوم است
 - a. انجیل متی ۲۳:۲۵
 - b. انجیل مرقس ۱۲:۳۸ الی ۴۰
۶. داوری پایان زمان با استفاده ما از ثروت رابطه دارد - انجیل متی ۲۵:۳۱ الی ۴۶

B. پولس

۱. نگاه عملی همانند امثال
 - a. افسسیان ۴:۲۸
 - b. اول تسالونیکیان ۴:۱۱ الی ۱۲
 - c. دوم تسالونیکیان ۳:۸ و ۱۱ الی ۱۲
 - d. اول تیموتائوس ۵:۸
۲. نگاه معنوی همانند عیسی (همه چیز کوتاه مدت است)
 - a. اول تیموتائوس ۶:۶ الی ۱۰ (قناعت)
 - b. فیلیپیان، ۴:۱۱ الی ۱۲ (قناعت)
 - c. عبرانیان ۱۳:۵ (قناعت)
 - d. اول تیموتائوس ۶:۱۷ الی ۱۹ (سخاوتمندی و اعتماد به خدا، نه ثروت)
 - e. اول قرنتیان ۷:۳۰ الی ۳۱

IV. جمع بندی

- A. هیچ الهیات انجیلی سیستماتیکی در مورد ثروت وجود ندارد
- B. هیچ عبارت قطعی و مشخصی در این مورد وجود ندارد، بنابراین بینشها باید بسوی عبارتهای متفاوت باشند. مراقب باشید که در میان متون بدنبال عقیده خود نباشید.

- C. امثال، که توسط افراد خردمند نوشته شده، نگرش متفاوتی از سایر انواع ژانرهای انجیلی دارد. امثال عملی بوده و بر افراد تمرکز دارد. برقرار کننده توازن است و باید میان بقیه کتاب مقدس توازن برقرار کند (مراجعة شود به ارمیا ۱۸:۱۸)
- D. روزگار ما باید نگرش خود و تجربیاتش در رابطه با ثروت را در نور انجیل تحلیل کند. اگر فقط سرمایه داری یا کمونیسیم تنها راهنمای ما باشند، اولویتهای جابجا می شوند. چرا و چگونه یک نفر موفق می شود سوالات مهمتری هستند تا اینکه چقدر اندوخته است.
- E. انباشتن ثروت باید در توازن با عبادت و خدمتگزاری مسئولانه باشد (مراجعة شود به دوم قرنتیان ۸ الی ۹).

▣ "آسیب می‌رسانند" (در متن اصلی: از بین می‌روند) معنی این واژه "مخدوش شدن" (متی ۶:۱۶)، "باعث از بین رفتن" است (متی ۶:۲۰؛ اعمال رسولان ۱۳:۴۱؛ یعقوب ۴:۱۴).

▣ "دزدان نقب می‌زنند و می‌دزدند" واژه "نقب زدن" بمفهوم واقعی کلمه بکار برده شده است. بسیاری از منازل در این دوره زمانی دارای دیوارها گلی بودند. در زبان یونانی کلمه "سارق" از واژه ترکیبی "کسی که گل را می‌شکافد" بوجود آمده بود.

۶:۲۰ "گنج خود را در آسمان ذخیره کنید" این بخش از آیه اشاره به کردار و رفتار روحانی دارد. آیات ۱۶:۱۷-۱۹ در اول تیموتائوس به زیبایی مفهوم مشابهی را بیان کرده‌اند. خداوند از تمام ذخیره‌های ما در آسمان محافظت خواهد کرد (اول پطرس ۱:۴-۵).

فعل بکار رفته در این آیه از ریشه همان اسم است. به معنای واقعی کلمه این بازی با کلمات می‌توانست بدین صورت باشد "برای خود گنجی در بهشت جمع کنید". نحوه زندگی ایمانداران بر آخرت آنها تأثیر می‌گذارد.

موضوع خاص: درجات تنبیه و پاداش

۶:۲۱ "گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود." شگفت‌انگیز است که ضمیری که در آیات پیشین بصورت جمع بکار برده شده بود، در این آیا بصورت مفرد بکار رفته است. این بخش گذرا بودن چیزهای زمینی و جاودانگی چیزهای معنوی را آموزش می‌دهد. همچنین تأکید می‌کند جایی که شخص علاقه، منابع و انرژی خود را قرار می‌دهد، اولویتهای او را واقعاً آشکار می‌کند. قلب (یک اصطلاح عبری) مرکز شخص است. از طریق قلب فرد کلیت خود را بیان می‌کند.

۶:۲۲ "چشم تو چراغی است که روشنایی بدن را تأمین می‌کند" پیش‌زمینه این آیه، مفهوم یهودی "چشم دریچه روح است" بود. آنچه که شخص در طول زندگی با تفکرات خود می‌تواند هویت خود را تعیین کند. فکر امیال را بوجود می‌آورد، امیال منجز به عمل می‌شوند، اعمال نیز درون فرد را آشکار می‌کند.

۶:۲۳-۲۲ این دو آیه آشکارا با هم مخالفند. مخالفت، با این عبارات بیان شد: "خوب" در مقابل "بد"; "مفرد" در مقابل "دوگانه"; "سخاوتمند" در مقابل "خسیس"; یا "سالم" در مقابل "بیمار". در اینجا یک چشم بکار برده شد زیرا یک چشم می‌تواند دید خوبی داشته باشد و در مقابل دید دو چشم که می‌تواند یا تار بیند یا بیماری ایجاد کند.

این آیات شامل سه جمله شرطی (اگر) هستند. دو جمله اول شرطی نوع سوم هستند که از احتمال وقوع عملی سخن می‌گویند. کسانی هستند که حقایق روحانی را به روشنی می‌بینند و همچنین کسانی هستند که به لحاظ روحانی نابینا می‌باشند.

آخرین "اگر"، جمله‌ای شرطیست که شخصیت افراد نابینایی را عیان می‌کند که گمان می‌کنند همه چیز را می‌بینند!

موضوع خاص: بخشنده/صمیمی (*haplotēs*)

(SPECIAL TOPIC: GENEROUS/SINCERE (*haplotēs*))

این اصطلاح (*haplotēs*) دو مفهوم "بخشنده" یا "صمیمی" دارد. این اصطلاح استعاره‌ای در رابطه با بینش است. در عهد عتیق چشم به عنوان استعاره برای انگیزه به دو شیوه استفاده شده است:

۱. چشم شیطان (تنگ چشمی، مراجعه شود به تثنیه ۱۵:۹ و امثال ۲۳:۶، ۲۸:۲۲)
۲. چشم نیک (بخشاینده، مراجعه شود به امثال ۲۲:۹)

عیسی از این مفهوم استفاده میکرد (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۲۲ الی ۲۳، ۲۰: ۱۵)

پولس از این اصطلاح در دو مفهوم استفاده میکند:

۱. سادگی، صمیمیت، خلوص (مراجعه شود به دوم قرنتیان ۱: ۱۲، ۱۱: ۳، افسسیان ۶: ۵، کولسیان ۳: ۲۲)
۲. سخاوت (مراجعه شود به رومیان ۱۲: ۸، دوم قرنتیان ۸: ۲، ۹: ۱۱ و ۱۳)

متن NASB (بروز شده): متی ۲۴:۶

«هیچ کس نمی تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین نمی توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده پول.»

۲۴:۶ «هیچکس نمی تواند به دو ارباب خدمت کند» این آیه جهان را در واقعیتی آشکار قرار می دهد. همچنین کاهش زندگی واقعی در اندازه یک انتخاب ساده است. انسانها واقعا آزاد نیستند. آنها به یکی از دو ارباب خدمت می کنند (اول یوحنا ۲: ۱۵-۱۷).

□ «از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید» این دو رابطه به موازات یکدیگر هستند. واژه عبری «نفرت» و «مهر» اصطلاحاتی هستند که با یکدیگر قیاس شده اند (پیدایش ۲۹: ۳۰، ۳۱، ۳۳؛ ملاکی ۱: ۲-۳؛ متی ۲۱: ۱۵؛ لوقا ۱۴: ۲۶؛ یوحنا ۱۲: ۲۵ و رومیان ۹: ۱۳). این واژه اشاره به نفرت در یک چارچوب سنتی نداشته، بلکه اشاره به الویت های فرد دارد.

□

«شما نمی توانید هم خادم خدا باشید و هم خادم ثروت»	NASB, NRSV
«شما نمی توانید هم خادم خدا باشید و هم خادم ثروت شیطانی»	NKJV, Peshitta
«نمی توانید هم خدا و هم پول را خدمت کنید»	TEV, REB, NET
«نمی توانید هم برده خدا باشید و هم برده پول»	NJB

واژه «ثروت» از ریشه عبری «اندوختن» یا «سپرده گذاردن» گرفته شده است. این واژه در اصل درباره شخصی صحبت می کند که با سرمایه گذاری به همراه شخص دیگری، همه امیدش را به بسته است. اینگونه معنی میابد که «به کدامیک اعتماد دارید». به نظر می رسد که بر موضوعی تأکید می کند که فرد امنیت خود را بر اساس آن استوار کرده است.

ا. ت. رابرتسون تصریح کرده که این اصطلاح توسط سوری ها برای نام خدای پول بکار برده می شد. اگرچه این موضوع توسط تحقیقات اخیر رد شده، اما به نظر می رسد که یک قیاس منطقی باشد. ویلیام بارکلی، در کتاب *Daily Study Bible*، در مورد متی، در جلد ۱ ص ۲۵۲، تشریح می کند که در دنیای مدیترانه باستان، ثروت شیطانی با حروف بزرگ «ث» نوشته می شد، راهی برای تعیین ذات الهی بود.

پول به تنهایی مشکلی ندارد، بلکه ارجح قرار دادن پول مسئله ساز می گردد (اول تیموتائوس ۶: ۱۰). تراژدی پول این است که ما هرگز به اندازه کافی نداریم و به زودی به جای اینکه ما آن را داشته باشیم، این پول است که ما را تسخیر می کند. هر چه بیشتر داشته باشیم، بیشتر نگران از دست دادن آن هستیم و در نتیجه غرق حفاظت از آن می شویم.

موضوع خاص: ثروت

متن NASB (بروز شده): متی ۲۵:۶-۳۳

۲۵ «پس نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود نباشید، که آیا به اندازه کافی خوراک و نوشیدنی و پوشاک دارید یا نه. آیا زندگی از خوراک و بدن از پوشاک با ارزشتر نیست؟^{۲۶} به پرندگان نگاه کنید؛ نه می کارند، نه درو می کنند، و نه در انبارها ذخیره می کنند، زیرا پدر آسمانی شما روزی آنها را می رساند. آیا شما با ارزشتر از آنها نیستید؟^{۲۷} آیا همه نگرانی هایتان می تواند یک لحظه به عمرتان بیفزاید؟

۲۸ «چرا نگران لباس و پوشاک خود هستید؟ به گل‌های صحرایی نگاه کنید که چگونه رشد و نمو می‌کنند. آنها نه کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند.»^{۲۹} با این حال به شما می‌گویم که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به زیبایی آنها بر تن نکرد. ^{۳۰} پس اگر خدا به فکر گل‌های صحراست که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای کم‌ایمانان، به فکر شماست.

۳۱ «پس نگران این چیزها نباشید و نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم.»^{۳۲} زیرا بی‌ایمانان برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل می‌داند به اینها نیاز دارید. ^{۳۳} پس شما اول از همه به دنبال ملکوت و عدالت خدا باشید، و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت.

۲۵:۶ "پس نصیحت من اینست" این عبارات نشان دهنده وجود ارتباطی منطقی در متی ۱۹:۶-۲۴ است.

□ "نگران زندگی روزمره خود نباشید" این یک فعل دستوری دیگر با بار منفی است، که به معنای متوقف کردن عملی که از قبل در حال انجام بوده می‌باشد. برای خواندن آیات موازی، به فیلیپیان ۴:۶ و متی ۶:۲۵ رجوع کنید. این آیات از یک اصل کلی با توجه به آیات قبلی سخن می‌گویند. متاسفانه نسخه ترجمه KJV، عبارت "به هیچ عنوان فکر نکنید" نوشته که درست نیست، زیرا در عصر ما به این معنی است که هر گونه برنامه‌ریزی در مورد آینده نامناسب است. مطمئناً چنین نیست (اول تیموتائوس ۵: ۸). فکر اصلی "نگرانی" (متی ۶:۲۵، ۲۷، ۲۸، ۳۱ و ۳۴) است.

□ "آیا به اندازه کافی خوراک و نوشیدنی و پوشاک دارید" زندگی فیزیکی مهم است اما هدف نهایی نیست. این جهان صرفاً زمین‌تیرینی است برای مشارکت کاملتر و صمیمی‌تر با خدا. حقیقت کتاب مقدس این است که خدا به فرزندانش اهمیت می‌دهد و نیازهای اساسی آنها را تامین خواهد کرد.

۲۶:۶، ۲۷ "به پرندگان نگاه کنید؛ نه می‌کارند، نه درو می‌کنند" با توجه به متن اصلی، در اینجا ترجمه "پرندگان وحشی" و "گل‌های وحشی" مناسب است زیرا متن نوع خاصی از پرنده یا گل را مشخص نمی‌کند، بلکه فقط به انواع معمولی اشاره دارد. از آنجایی که موعظه روی کوه اتفاق افتاد، شاید عیسی به گله‌ای از پرندگان وحشی یا گل‌های وحشی در آن نزدیکی اشاره کرده است. این یک بحث تاریخی الهیاتی از کوچکتر به بزرگتر بوده است.

۲۶:۶ "آیا شما با ارزشتر از آنها نیستید" این بخش از آیه مقایسه‌ای از نوع دروس ربای یهودی از کوچکتر به بزرگتر است. کتاب مقدس بطور واضح می‌گوید که خدا حیوانات را آفریده و آنها را دوست دارد. اما برخلاف انسانها از تصور خداوند ساخته‌شده‌اند، حیوانات نمی‌توانند با خدا شراکت کنند. مواظب باشید مبادا جان حیوانات را با ارزش‌تر از جان انسان‌ها تلقی کنید. پس از سقوط، خداوند حیوانات را برای غذا و خدمات به ما داده است. آنها ابدی نیستند، انسان‌ها هستند! بشارت از "حقوق حیوانات" مهمتر است! بیشتر حیات حیوانی که خلق شده بود از بین رفته است. برخی از گروه‌ها بیشتر به حیوانات اهمیت می‌دهند تا مردم! چه جهان‌بینی منحرفی! گروه‌های حامی حقوق حیوانات بیشتر از انسانی که هنوز متولد نشده، از حشرات مراقبت می‌کنند!

فقط یک کلمه دیگر بگوییم: ظلم به حیوانات، چیزهای زیادی را در مورد یک فرد بی‌توجه و بی‌احساس می‌گوید. خدا حیوانات را با حواس تشخیص درد، درست مثل ما آفریده است. حیوانات بخشی از خلقت اولیه که در پیدایش ۱ به آنها اشاره شد، بودند و بخشی از خلقت جدید خواهند بود (اشعیا ۱۱:۶-۹).

موضوع خاص: علوم تفسیری ربایهای یهود

۲۷:۶

"می‌تواند یک ساعت به عمرتان بیفزاید"	NASB
"یک ذراع به قد او بیفزاید"	NKJV, Peshitta
"می‌تواند یک ساعت به چرخه‌ی زندگی او بیفزاید"	NRSV
"قدری بیشتر زندگی کند"	TEV
"یک ذراع به قد او بیفزاید"	NJB
"یک روز به عمر خود بیفزاید"	REB

این به معنای واقعی کلمه عبارت عبری "ذراع" است. ذراع به فاصله بین آرنج مرد و بلندترین انگشت او اشاره دارد. ذراع یک واحد اندازه‌گیری عهد عتیق بود که در ساخت و ساز استفاده می‌شد و به طور معمول حدود هجده اینچ بود. با اینحال، یک ذراع سلطنتی در معبد وجود داشت که اندازه آن بیست و یک اینچ بود (به موضوع خاص زیر: ذراع توجه نمایید).

موضوع خاص: ذراع

(Special Topic: Cubit)

دو نوع ذرع در کتاب مقدس استفاده شده است (BDB 52, KB 61). ذرع رایج عبارت است از فاصله میان آرنج تا بلندترین انگشت انسان، که تقریباً معادل ۴۵.۷۲ سانتیمتر است (پیدایش ۶: ۱۵؛ خروج ۲۵: ۱۰، ۱۷، ۲۳؛ ۲۶: ۲، ۸، ۱۳، ۱۶؛ ۲۷: ۱، ۹، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۸؛ اعداد ۳۵: ۴، ۵؛ تثنیه ۳: ۱۱). نوع دیگری نیز از ذرع وجود دارد که ذرع اشرافی نامیده شده و در ساخت و ساز از آن استفاده می‌گردید (معبد سلیمان)، که در مصر (۲۱ انگشت)، فلسطین (۲۴ انگشت)، و برخی اوقات در بابل (۳۰ انگشت) رواج داشت. طول آن ۵۳.۳۴ سانتیمتر بود (۲ تواریخ ۳: ۳؛ حزقیال ۴: ۵؛ ۱۳: ۴۳).

در دوران باستان از بدن انسان برای سنجش فواصل استفاده می‌کردند. بعنوان مثال روش‌های زیر میان مردمان شرق نزدیک رایج بود:

۱. استفاده از بازوان بصورت باز به اطراف
۲. فاصله طول آرنج تا انگشت میانه (ذرع)
۳. پهنای انگشت شصت تا انگشت کوچک دست بصورت کاملاً باز (در ایران نیز به نام وَجَبُ رواج داشت) - (خروج ۲۸: ۱۶؛ ۳۹: ۹؛ ۱ ساموئیل ۴: ۱۷)
۴. اندازه کف دست (خروج ۲۵: ۲۵؛ ۳۷: ۱۲؛ ۱ پادشاهان ۷: ۲۶؛ ۲ تواریخ ۴: ۵)
فاصله انگشت اشاره (ارمیا ۵۲: ۲۱)

در عهد جدید از این واحد برای قد یا زمان استفاده می‌شد: قد در لوقا ۱۹: ۳ (همچنین LXX حزقیال ۱۳: ۱۸) و زمان در یوحنا. ۹: ۲۱، ۲۳ و عبرانیان. ۱۱: ۱. از آنجا که برای یک فرد مضحک است که بتواند از نظر بدنی بیش از سیصد سانتیمتر بلندتر شود، لذا

۱. تصورات برای پا به سن گذاشتن

۲. یک اغراق بر اساس فرهنگ شرقی (*hyperbole*)

۳۰: ۶ "پس اگر خدا" این یک جمله شرطی نوع اول است که با توجه به دیدگاه گوینده یا مقاصد ادبی وی، درست بنظر می‌رسد. بدرستی که خداوند برای مخلوق خود همه چیز فراهم می‌کند.

▣ "امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند" یکی از کاربردهای رایج برای علف خشک، روشن کردن آتش در تنورهایی کوچکی بود که برای پخت نان استفاده می‌شد. این تصویرسازی برای گذرا بودن زندگی بود، نه یک قضاوت آخرت شناختی (مزمو ۵: ۹۰-۶؛ اشعیا ۴۰: ۶-۸؛ اول پطرس ۱: ۲۴-۲۵). ارزش ایمانداران بسیار بیشتر از علف‌های وحشی زیباست.

▣ "ای کم‌ایمانان" این عبارت بارها در انجیل متی بکار برده شده است (متی ۸: ۲۶؛ ۱۴: ۳۱؛ ۱۶: ۸). تعالیم عیسی برای بالا بردن سطح ایمانداران طراحی شده بود.

۳۱: ۶ "پس نگران نباشید" در دستور زبان اَنُورِیست، این یک جمله دستوری منفی بوده که دقیقاً بمعنی "نگران نباش" بوده است (فیلیپیان ۴: ۶). تأکید بر چگونگی اینکه یک شخص مابحتاج ابتدایی خود را فراهم خواهد کرد، نشان از عدم ایمان به خداست که وعده‌ی فراهم آوردن همه چیز را به ایمانداران داده است.

۳۲: ۶

"زیرا غیریهودیان مشتاقانه بدنبال همه چیز هستند"

NASB

"زیرا پس از همه چیزهایی که غیریهودیان دنبال می‌کنند"

NKJV

"زیرا این غیریهودیان هستند که در تلاش برای بدست آوردن همه چیز هستند"

NRSV

"چیزهایی وجود دارد که بی‌ایمانان همواره دغدغه آنها را دارند"

TEV

"این غیریهودیان هستند که دل به این چیزها می‌دهند"

NJB

"زیرا که مردمان دنیوی بدنبال این چیزها هستند"

Peshitta

یکی از ویژگی‌های انسان‌های سقوط کرده، اشتیهای سیری ناپذیر آنها به مادیات است. خدا می‌داند که ایمانداران برای زندگی به چیزهای این دنیا نیاز دارند. او نیازهای آنها را تأمین می‌کند، نه همیشه خواسته‌های آنها.

۳۳:۶

NASB, NKJV, Peshitta "اما به دنبال ملکوت و عدالت خدا باشید"

NRSV "اما اول تلاش کنید تا به ملکوت و عدالت خدا برسید"

TEV "بیش از هر چیز دیگر پادشاهی خدا در نظر داشته باشید"

NJB "ابتدا قلب خود را به پادشاهی و عدالت او بدهید"

این آیه، یک فعل دستوری است که از یک دستور عادی صحبت می‌کند. حقیقت این است که خداوند باید در اولویت زندگی ایمانداران باشد. عبارت "عدالت او" در اینجا به معنای اخلاقی به کار رفته است، نه به معنای قانونی، مانند مکاتبات پولس. این حالت اخلاقی را می‌توان در متی ۵:۶، ۱۰، ۲۰؛ ۶:۱؛ تثنیه ۶:۲۵؛ اشعیا ۱:۲۷-۲۸ و دانیال ۴:۲۷ مشاهده کرد. این آیه را نباید به منزله دعوت به عمل صالح دانست. بلکه حاکی از آن است که وقتی کسی خدا را بشناسد، سپس زندگی او با کارهای نیک مشخص خواهد شد (افسیان ۲:۱۰). عدالت زمانی انعکاس پیدا می‌کند که زندگی ما به مثابه مسیح باشد.

عبارت "پادشاهی او" مفهوم سلطنت کنونی خدا در دل انسانها بود که روزی بر سرتاسر زمین به پایان خواهد رسید (متی ۶:۱۰). این جملات کانون اصلی موعظه عیسی بود. این اخلاق پادشاهی باید بالاترین اولویت باشد. نسخه‌های خطی یونانی اولیه (B و K) "خدا" را بصورت مضاف الیه ندارند (به NRSV و TEV توجه کنید).

اصطلاح «اول» توسط عیسی چندین بار برای نشان دادن تازگی بنیادین "عصر جدید" روح القدس، که خداوند آن را افتتاح کرد، به کار برد.

۱. متی ۵:۲۴، پیش از دعا با برادر خود آشتی کنید

۲. متی ۳۳:۶، قبل از برآوردن نیازهای خود دنبال ملکوت خدا باشید

۳. متی ۵:۷، قبل از قضاوت درباره دیگران، خطاهای خود را بسنجید

۴. متی ۲۳:۲۶، تمام زندگی خود را پاکسازی کنید، بیرونی و درونی

موضوع خاص: پادشاهی خدا

موضوع خاص: عدالت

□ "او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت" این بخش از آیه به نیازهای فیزیکی و عادی زندگی اشاره داشت. خداوند ایمانداران را سرگردان نخواهد گذاشت. این یک اصل کلی است که همیشه نمی‌تواند به سؤالات خاص پاسخ دهد که چرا این یا آن فرد متحمل ضرر یا نیازمند شده است. گاهی اوقات خداوند برای ایمانداران شرایطی را بوجود می‌آورد تا آنان به او اعتماد کنند، به سوی او برگردند یا شخصیت خود را بهبود بخشند. این اظهارات از این نظر که اصول کلی را بیان می‌کنند بسیار شبیه کتاب امثال هستند. آنها قرار نیست برای هر شخص و رویداد خاصی توضیح دهند.

متن NASB (بروز شده): متی ۳۴:۶

«پس نگران فردا نباشید، زیرا فردا نگرانی‌های خود را به همراه دارد. مشکلات امروز برای امروز کافی است.»

۳۴:۶ این آیه سلسله افکار را می‌شکافد. زندگی مسیحی همچون یک پیاده‌روی روزانه در دنیای گناهکار است. اتفاقات بدی که برای فرد کافر می‌افتد اغلب برای شخص ایماندار نیز روی می‌دهد. این امر بدان معنا نیست که خدا اهمیتی نمی‌دهد. بلکه به سادگی به این معنی است که ایمانداران در یک نظم جهانی منحن گرفتار شده‌اند. اجازه ندهید مشکلات زندگی شما را فریب دهند و فکر کنید خدا اهمیتی نمی‌دهد. به کتاب *The Christian's Secret of a happy Life* نوشته هانا ویتوال اسمیت مراجعه کنید.

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. آیات متی ۶: ۱۹ - ۳۴ چگونه با تمامیت موعظه بر روی کوه ارتباط پیدا می کنند؟
۲. آیا آنان که به سخنان عیسی گوش می دادند، دارایی های خود را در زمین می اندوختند؟ این موضوع چگونه با تمرکزات امروزی ما بر حساب های پس انداز، بیمه یا برنامه ریزی برای بازنشستگی مرتبط است؟
۳. انسان چگونه ثروت را در بهشت می اندوزد؟ این ثروت های آسمانی متضمن چه چیزی هستند؟
۴. حقایق روحانی آیات ۶: ۲۲-۲۴ را مطابق تجربه و نمونه های مشابهی که با آنها برخورد داشته اید، توضیح دهید.
۵. آیا پول، شر است؟
۶. آیا نگرانی گناه محسوب می گردد (متی ۶: ۳۱)؟
۷. آیا متی ۶: ۳۳ اعمال صالح را تعلیم می دهد؟
۸. توضیح دهید که عیسی چرا رنج کشید.

انجيل متی ۷

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
قضاوت دیگران	قضاوت نکنید	ترسیم معنای عملی پیام عیسی	قضاوت دیگران	قضاوت نکنید
۵-۱:۷	۵-۱:۷	۵-۱:۷	۵-۱:۷	۵-۱:۷
				چیزهای مقدس را توهین نکنید
		۶:۷	۶:۷	۶:۷
درخواست کنید، بجوید، بجوید	همچنان درخواست کنید، بجوید، بکوید		درخواست کنید، بجوید، بکوید	دعای اثر گذار
۱۱-۷:۷	۱۱-۷:۷	۱۱-۷:۷	۱۱-۷:۷	۱۱-۷:۷
				قانون طلائی
		۱۲:۷	۱۲:۷	۱۲:۷
دروازه پهن	راه پهن		راه پهن	دو راه
۱۴-۱۳:۷	۱۴-۱۳:۷	۱۴-۱۳:۷	۱۴-۱۳:۷	۱۴-۱۳:۷
۱۸-۱۶:۶	۱۸-۱۶:۶	۱۸-۱۶:۶	۱۸-۱۶:۶	۱۸-۱۶:۶
درخت را از میوه اش می شود شناخت	ایشان را می توانید از میوه هایشان بشناسید		درخت و میوه آن	پیامبران دروغین
۲۰-۱۵:۷	۲۰-۱۵:۷	۲۰-۱۵:۷	۲۰-۱۵:۷	۲۰-۱۵:۷
شما را نمی شناختم	شما را نمیشناختم		شما را نمی شناختم	شاگردان راستین
۲۳-۲۱:۷	۲۳-۲۱:۷	۲۳-۲۱:۷	۲۳-۲۱:۷	۲۳-۲۱:۷
۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶	۲۴:۶
دو بنیاد	روی سخره بسازید		دو خانه ساز	
۲۷-۲۴:۷	۲۷-۲۴:۷	۲۷-۲۴:۷	۲۷-۲۴:۷	۲۷-۲۴:۷
			۲۷-۲۶:۷	
			اقتدار عیسی	جماعت شگفت زده
۲۹-۲۸:۷	۲۹-۲۸:۷	۲۹-۲۸:۷	۲۹-۲۸:۷	۲۹-۲۸:۷

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن انجیل متی ۷-۱-۲۹

A. نوشته‌ی سبک لوقا همان بخش را با یک عبارت مثبت شروع می‌کند ("رحم کنید...") لوقا ۶: ۳۶-۳۸، ۴۱-۴۲. معمولاً گزارش‌های لوقا از موعظه‌های عیسی کوتاه‌تر از موعظه‌های متی است، اما لوقا در اینجا بیشتر از سخنان عیسی استفاده کرده است.

B. این فصل دارای چندین آسیندتون است (عدم پیوند حروف اضافه که در دستور زبان یونانی کویین بسیار غیرمعمول بود). این یک روش دستوری برای برجسته کردن حقایق فردی بود. متی ۷: ۱، ۶، ۷، ۱۳، ۱۵). به لحاظ دستوری این فصل در نشان دادن حقایق فردی می‌درخشد. فرض بر این است که موعظه عیسی دارای مضمون یا طرح کلی ساختار بندی شده‌ای داشت. او ممکن است از تکنیک رایج تدریس ربای‌ها به نام "مروارید روی یک ریسمان" پیروی می‌کرده که موضوعات نامرتبط را به یکدیگر پیوند می‌دهد. اگرچه برخی از موضوعات منفرد در ابتدا با موضوعات متنی اطراف خود نامرتبط به نظر می‌رسند، اما بهترین رویکرد بلحاظ علم تفسیر کتاب مقدس، بمنظور تفسیر آنها در پرتو

۱. محتوای متن

۲. شیوه کاربرد آن‌ها در انجیل

۳. نویسنده متی یک موضوع واحد و طرح کلی ساختار بندی شده‌ای داشت که تعیین می‌کرد کدام یک از تعالیم عیسی را باید ضبط و به چه ترتیبی آنها را ثبت کرد.

C. می‌توان متی ۱: ۷-۱۲ را با زمینه قبلی به روش زیر مرتبط کرد:

۱. متی ۱: ۷-۵ خطرات گفته شده در آیات متی ۵: ۲۰ و ۴۸ را نشان می‌دهد

۲. متی ۶: ۷ خطر عشق عاطفی و غیرقابل تشخیص را نشان می‌دهد

۳. متی ۷: ۷-۱۱، دعا کلید ایمانداران برای تشخیص مناسب است

۴. متی ۱۲: ۷ خلاصه‌ای از حقیقت بزرگ است که باید شخصیت تمام مردم پادشاهی خدا را شکل دهد.

D. این بخش، همچون سرتاسر موعظه روی کوه، زندگی را سیاه و سفید ترسیم می‌کند. یک بحث عالی در مورد رابطه بین متی ۷: ۱-۵ و ۶ در تفسیر ویلیام هندریکسن بر انجیل متی وجود دارد. وی می‌گوید؛ "خداوند شنوندگان خود را توصیه می‌کند که باید از انتقاد بیش از حد دیگران خودداری کنند (متی ۷: ۱-۵) و همینطور رفتاری چون قضاوت کردن (متی ۶: ۷). افراط نکردن، انتقاد پذیر، متواضع و صبور بودن، در عین حال زیاد صبور بودن." صفحه ۳۶۰

E. بیاد داشته باشید که این معرفی انجیل نیست، بلکه پیام اخلاقی درباره زندگی در پادشاهی مسیحایی است. سه حقیقت بزرگ این پیام بشرح زیر است:

۱. گناه تندروی در مذهب

۲. برتری تعالیم عیسی درباره خدا

۳. واکنش ما به عیسی و تعالیم او و داوری خدا درباره واکنش ما

F. موعظه بر روی کوه با سه یا چهار دعوت و هشدار در ارتباط با دو انتخابی که بشریت با آن روبرو است، خاتمه می‌یابد (متی ۷: ۱۳-۲۷):

۱. دوراه

۲. دو میوه

۳. دو حرفه

۴. دو بنیاد

همه این‌ها با داوری مبتنی با رفتار و عمل کرد ما در روز قیامت ارتباط دارند.

G. متی ۲۸:۷ چکیده اظهارات متی است. متی در این بخش از انجیل تمام بخش‌های پنج درس عیسی را در یک بیان خلاصه و نتیجه‌گیری می‌کند. آنان باید این ساختار را مخصوص انجیل شکل داده باشند.

۱. متی ۲۸:۷

۲. متی ۱:۱۱

۳. متی ۵۳:۱۳

۴. متی ۱:۱۹

۵. متی ۱:۲۶

H. باید بخاطر داشت که در این دوره اولیه از وعظها و تعالیم عیسی، هنوز انجیل کامل شناخته نشده بود. شنوندگان، حتی شاگردان او، به طور کامل متوجه نبودند که عیسی کیست و بهای شاگردی او مستلزم پیروی از او در جفا، طرد و مرگ است.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۷:۱-۵

«در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. ^۲ زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاوت قرار دهید و برایشان رأی صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضاوت خواهد شد. و با همان معیاری که دیگران را قضاوت کنید، خود نیز مورد قضاوت قرار خواهید گرفت. ^۳ چرا پر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ ^۴ چگونه جرأت می‌کنی به برادرت بگویی: "بگذار پر کاه را از چشمت درآورم"، حال آنکه خودت تیر چوبی در چشم داری؟ ^۵ ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پر کاه را از چشم برادرت درآوری.»

۱:۷ "قضاوت نکنید" این یک جمله دستوری حال حاضر با بار منفی است که بمعنی توقف عملی در حال اجرا می‌باشد. مسیحیان تمایل دارند از یکدیگر انتقاد کنند. این آیه اغلب برای اثبات این موضوع نقل می‌شود که مسیحیان به هیچوجه نباید یکدیگر را قضاوت کنند. اما، متی ۵:۷، ۶، ۱۵، اول قرن‌تین ۵:۱-۱۲، و اول یوحنا ۴:۱-۶ نشان می‌دهد که عیسی فرض را بر این گذارده بود که ایمانداران یکدیگر را از نظر روحانی می‌سنجند. رفتار و انگیزه‌های فردی کلید این امر است (غلاطیان ۶:۱؛ رومیان ۲:۱-۱۱؛ ۱:۱۱-۱۴؛ یعقوب ۴:۱۱-۱۲).

■ "داوری" این کلمه یونانی بلحاظ ریشه‌شناسی از کلمه "منتقد" است. شکل دیگری از همین ریشه در متی ۵:۷ وجود دارد که "منافق" ترجمه شده است. به نظر می‌رسد استفاده از این کلمه در اینجا دلالت بر روحیه انتقادی، قضاوت‌گر و خودپسندانه افرادی دارد که دیگران را شدیدتر از خود قضاوت می‌کنند. این مفهوم بر مجموعه‌ای از گناهان و البته بر مجموعه‌ای دیگر از گناهان تأکید می‌کند. اینگونه افراد برای گناهان خود توجیه و دلیل می‌آورند ولی حاضر به بخشیدن گناه دیگران نیستند (دوم سموئیل ۱۲:۱-۹).

موضوع خاص: داوری (آیا مسیحیان باید دیگران را مورد قضاوت قرار دهند؟)

۲:۷ متن یونانی آیه دوم انجیل متی بصورت شعر و ریتم‌دار است. این آیه می‌تواند تمثیل شناخته شده‌ای باشد. این واقعیت که محتوای این آیه در سایر اناجیل به گونه‌های دیگری بکار برده شده، این تفسیر را تأیید می‌کند.

این آیه شامل حقیقت قابل توجهی بوده که اغلب در عهد جدید تکرار شده است (متی ۷:۵؛ ۱۴:۶-۱۵؛ ۱۸:۳۵؛ مرقس ۱۱:۲۵؛ یعقوب ۲:۱۳ و ۵:۹). نحوه رفتار ایمانداران با دیگران بازتابی از رفتار خداوند با آنهاست. این به معنای از بین بردن حقیقت کتاب مقدس، یعنی عادل شمرده شدن از طریق فیض

بواسطه ایمان نیست. این به معنای تأکید بر نگرش و سبک زندگی مناسب کسانی است که بخشیده شده‌اند. زندگی ابدی دارای ویژگی‌های قابل مشاهده است.

۳:۷ "چرا پر کاه را در چشم برادرت می‌بینی" نویسندگان سنتی یونان از کاه در نوشته‌هایشان بعنوان چیزی که پرندگان لانه‌هایشان را با آن می‌سازند، استفاده می‌کردند. بنابراین، ما در مورد ذرات مواد گیاهی و اقلام کوچک و بی‌اهمیت مشابه صحبت می‌کنیم.

□ "اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟" این یک اصطلاح از مشرق زمین است. "تیر چوب" به مقداری چوب بزرگ، یک چوب ساختمانی یا تیرک اشاره داشت. عیسی اغلب از این شکل ادبی برای انتقال حقایق معنوی استفاده می‌کرد (متی ۵:۲۹-۳۰؛ ۲۴:۱۹ و ۲۴:۲۳). به کتاب *The Language and Imagery of the Bible*, نوشته G. B. Caird صفحات ۱۱۰ تا ۱۱۷ مراجعه نمایید.

۵:۷ "ای ریاکار" این واژه از دنیای تأثر وارد کتاب مقدس شده است. در آنجا هنرپیشه در حالیکه نقاب بر چهره داشت از این واژه استفاده می‌کرد. این واژه از دو کلمه یونانی برای "داوری" و "تحت‌الزیر" تشکیل شده که معرف فردی است که عملی را انجام می‌دهد درحالیکه ذات وی چیز دیگریست (لوقا ۱۸:۹). مثال خوبی را در این مورد می‌توان در زندگی داوود دید (دوم سموئیل ۱۲:۱-۹). عیسی نیز از این واژه برای فریسیان در متی ۵:۲۰؛ ۲:۶، ۵، ۱۶؛ ۱۳:۲۰ استفاده کرده است.

این آیه دلالت بر توجه مناسب ایمانداران به سایر مسیحیان دارد، در صورتی که به شیوه‌ای توهین‌آمیز و خودپسندانه انجام نشود. غلاطیان ۱:۶ در مورد نگرش و انگیزه مناسب برای تشویق و اصلاح یکدیگر توسط مسیحیان مفید است. کلیسا همیشه مجبور بوده که رهبری و عضویت خود را بلحاظ روحی بررسی کرده و به سایر مسیحیان توصیه کند.

متن NASB (بروز شده): متی ۶:۷

«آنچه مقدس است به سگها ندهید، و مرواریدهای خود را جلوی خوکها نیندازید، زیرا آنها مرواریدها را لگدمال می‌کنند و برگشته، به شما حمله‌ور می‌شوند.»

۶:۷ "آنچه مقدس است به سگها ندهید" این یک جمله دستوری در دستور زبان قدیمی یونانی با بار منفی بوده که بمعنی "هرگز حتی فکر انجام چنین کاری را هم نکنید" است. کتاب دیداچه، (کتاب دوازده پیام‌آور، از رساله‌های اولیه و کوتاه مسیحی) که توسط کلیسای اولیه استفاده می‌گردید، از این آیه درباره مردمی که تعمیم نگرفته بودند و از شام خداوند محروم بودند، استفاده می‌کرد (دیداچه ۹:۵ و ترتولیان، *Dipraesc* 4). سؤالات اصلی همواره چنین بوده‌اند:

۱. چیزهای مقدس شامل چه چیزهایی می‌شدند؟

۲. عبارات "سگ‌ها" و "خوک‌ها" به چه کسانی اشاره دارند؟

"چیزهای مقدس" را باید در چارچوب کل موعظه روی کوه در نظر گرفت، که آموزه‌های مربوط به خدا در زندگی و خدمت عیسی ناصری، یا به بیان دیگر، انجیل تجسم یافته است.

اشاره حضرت عیسی به برخی از انسان‌ها به عنوان "سگ" یا "خوک" موجب تعجب مفسران شده است. هر دوی این حیوانات در جامعه‌ای که روی سخنش با آن بود، شرور و منفور بودند. بحث‌های زیادی در مورد اینکه این اصطلاحات به چه کسی اشاره دارند، وجود داشته است. در زندگی عیسی می‌توانست به رهبران یهودی خودپسند و نیز مردم بی‌تفاوت و بی‌تفاوتی فلسطین اشاره داشته باشد. این عبارات ممکن است اشاره‌ای نبوی به طرد و مرگ عیسی توسط رهبری یهود و جمعیت اورشلیم باشد. با اینحال، در طول دوران کلیسا، چندان واضح نیست که این اصطلاحات به چه کسی اشاره دارند. ویلیام هندریکسن، در تفسیر خود درباره متی نوشت: "این امر به عنوان مثال به این معنی است که شاگردان مسیح نباید تا ابد پیام انجیل را برای کسانی که آن را تحقیر می‌کنند ادامه دهند" (ص 359). نمونه‌ای از آن در متی ۱۴:۱۰ ثبت شده است. "غبار پاهای خود را تکان دهید" (اعمال رسولان ۵۱:۱۳ و ۵:۱۸-۶) در فیلیپیان ۳-۲:۳ درباره یهودیان استفاده می‌شود. در مکاشفه ۱۵:۲۲ برای کافرانی که از بهشت طرد شده‌اند استفاده شده است.

□ "مروارید" در دوران باستان سنگ‌های بسیار با ارزشی بودند.

«درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بجویید تا پیدا کنید؛ بگویید تا در به روی شما باز شود.^۸ زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد کرد، و هر که بگوید، در به رویش باز خواهد شد.^۹ کدام یک از شما اگر فرزندش از او نان بخواند، به او سنگ می‌دهد؟^{۱۰} یا اگر ماهی بخواند، به او مار می‌دهد؟^{۱۱} پس اگر شما، اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانمان بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، هدایای خوب عطا خواهد کرد.»

۷:۷ «درخواست کنید... بجویید... بگویید» اینها همه افعال دستوری حال ساده هستند که از دستورات معمولی و سبک زندگی صحبت می‌کنند (تثنيه ۲۹:۴؛ ارمیا ۱۳:۲۹). مهم است که فرد بین پایداری انسان و ذات پاسخگوی خداوند تعادل ایجاد کند. ایمانداران نمی‌توانند خداوند را مجبور به انجام کاری کنند که به نفع آنها نیست. با اینحال و در عین حال، آنها می‌توانند هر نیازی را برای پدر آسمانی خود بیاورند. عیسی همان دعا را سه بار در جتسیمانه خواند (مرقس ۱۴:۳۶، ۳۹، ۴۱؛ متس ۲۶:۳۹، ۴۲، ۴۴). پولس نیز سه بار در مورد خار در بدن خود دعا کرد (دوم قرنتیان ۸:۱۲). اما نکته مهم در مورد دعا این نیست که شخص پاسخ خاصی به درخواست خود دریافت می‌کند، بلکه این است که او زمانی را با پدر گذرانده است.

موضوع خاص: دعا، نامحدود ولی در عین حال محدود

موضوع خاص: دعا، نامحدود و با این حال محدود

(SPECIAL TOPIC: PRAYER, UNLIMITED YET LIMITED)

A. سایر اناجیل

- از مومنین خواسته می‌شود که دعا کنند و خدا یا "کارهای خوبی" را انجام می‌دهد (متی، انجیل متی ۷:۷ الی ۱۱) و یا روح را می‌آورد (لوقا، انجیل لوقا ۱۱:۵ الی ۱۳)
- در چهار چوب اصول کلیسا، مومنین تشویق می‌شوند که با یکدیگر و به صورت گروهی دعا کنند (انجیل متی ۱۸:۱۹)
- در مورد داوری اورشلیم از مومنین خواسته می‌شود که با ایمان و بدون تردید پاسخگو باشند (انجیل متی ۲۱:۲۲، انجیل مرقس ۱۱:۲۳ الی ۲۴)
- در مورد دو تمثیل (انجیل لوقا ۱۸:۱ الی ۸، داوری غیر منصفانه و انجیل لوقا ۱۸:۹ الی ۱۴، فریسی و گناهکار) مومنین تشویق می‌شوند که متمایز از داوران بدور از خدا و فریسیان خودپسند عمل کنند. خدا صدای افراد فروتن و توبه کار را می‌شنود (انجیل لوقا ۱۸:۱ الی ۱۴)

B. نوشته‌های یوحنا

- در جایی که عیسی مرد کور مادرزاد را شفا می‌دهد، کوری واقعی فرسیسان آشکار می‌شود. دعاها عیسی (همانند دیگران) مستجاب می‌شوند زیرا او خدا را می‌شناخت و در راه او زندگی می‌کرد (انجیل یوحنا ۹:۳۱)
- گفتگوی یوحنا در اتاق طبقه بالا (انجیل یوحنا ۱۳ الی ۱۷)
 - انجیل یوحنا ۱۴:۱۲ الی ۱۴ - دعای از روی ایمان مشخص کننده این است که:
 - از سوی مومنین می‌آید
 - بنام عیسی درخواست می‌شود
 - آرزو می‌شود که خدا جلال یابد
 - احکام حفظ می‌شوند (آیه ۱۵)
 - انجیل یوحنا ۱۵:۷ الی ۱۰ - مومنینی که دعا می‌کنند نشانه این هستند که:
 - پیروی از عیسی
 - کلام او در آنها مانده است
 - آرزو می‌کنند که خدا جلال یابد
 - ثمر بیشتری ایجاد می‌شود

۵ احکام حفظ می شوند (آیه ۱۰)

c. انجیل یوحنا ۱۵: ۱۵ الی ۱۷ - دعای مومنین نشانه این است که:

(۱) انتخاب آنها

(۲) ثمر دادن آنها

(۳) درخواست بنام عیسی

(۴) حفظ حکم محبت کردن به یکدیگر

d. انجیل یوحنا ۱۶: ۲۳ الی ۲۴ - دعا‌های مومنین نشانه این هستند که:

(۱) درخواست کردن بنام عیسی

(۲) تمایل به اینکه لذت لبریز شود

۳. نامه اول یوحنا (اول یوحنا)

a. اول یوحنا ۳: ۲۲ الی ۲۴ - مشخصه دعای مومنین

(۱) حفظ احکام او (آیات ۲۲ و ۲۴)

(۲) متناسب زندگی کردن

(۳) ایمان داشتن به عیسی

(۴) به یکدیگر محبت کردن

(۵) پیروی کردن از او، و او در ما است

(۶) داشتن نعمت روح

b. اول یوحنا ۵: ۱۴ الی ۱۶ - مشخصه دعای مومنین

(۱) تکیه به خدا

(۲) مطابق اراده او بودن

(۳) دعا کردن مومنین برای یکدیگر دعا

C. یعقوب

۱. یعقوب ۱: ۵ الی ۷ - مومنین به محاکم فراخوانده می شوند و از آنان خواسته می شود که بدون تردید به خردشان مراجعه کنند

۲. یعقوب ۴: ۲ الی ۳ - از مومنین باید با انگیزه‌های مناسب سوال شود

۳. یعقوب ۵: ۱۳ الی ۱۸ - مومنینی که با مسائل سلامتی درگیر می شوند باید

a. از بزرگان بخواهند برایشان دعا کنند

b. از روی ایمان دعا کنند

c. بخواهند که گناهانشان بخشیده شود

d. نزد یکدیگر به گناهانشان اعتراف کنند و برای همدیگر دعا کنند (مشابه اول یوحنا ۵: ۱۶)

کلید دعای موثر شبیه عیسی بودن است. این به معنی بنام عیسی دعا کردن است. بدترین کاری که خدا ممکن است انجام دهد برآورده کردن دعا‌های از روی خودخواهی است. ارزشمندترین جنبه دعا صرف وقت با خدا و اعتماد به خدا است.

۸:۷-۱۰ پافشاری مهم است (لوقا ۱۸: ۲-۸). با اینحال، کسی نمی‌تواند خداوند را وادار به کاری کند که تمایلی به انجام آن ندارد، بلکه سطح علاقه و نگرانی فرد ایماندار دعاکننده را آشکار می‌کند. نه سخنان زیاد و نه دعا‌های مکرر او، پدر را برای دادن چیزی که به نفع او نیست، بر نمی‌انگیزد. بهترین چیزی که ایمانداران از دعا به دست می‌آورند، افزایش رابطه و وابستگی به خداست.

۹:۷- ۱۰ عیسی از تشبیه پدر و پسر برای توصیف راز دعا استفاده کرد. متی دو مثال می‌زند در حالی که لوقا سه مثال استفاده می‌کند (لوقا 11: 12). تمام هدف از این تصویرسازی‌ها این بود که خداوند به ایمانداران "چیزهای خوب" را خواهد داد. لوقا این "چیز خوب" را "روح القدس" می‌خواند. (لوقا 11: 13). اغلب بدترین کاری که پدر ما می‌تواند برای ما انجام دهد این است که به دعا‌های نامناسب و خودخواهانه ما پاسخ دهد! هر سه نمونه، بازی با چیزهایی هستند که شبیه هم هستند: سنگ بعنوان نان، ماهی بعنوان مارماهی، و تخم مرغ بعنوان عقرب پیچیده و رنگ پریده.

سوالات متی ۹:۷ و ۱۰ انتظار یک پاسخ منفی "نه" را دارند (متی ۱۶:۷).

۱۱:۷ "پس اگر شما" این یک جمله شرطی نوع اول است که با توجه به دیدگاه نویسنده یا بنا بر ساختار ادبیاتی که بکار برده، کاملاً درست بنظر می‌رسد. این بخش از آیه به نوعی تأییدی بر گناهکار بودن همه انسانها است. تقابل بین انسان‌های شرور و خدای مهربان است. خداوند شخصیت خود را با قیاس خانواده انسانی نشان می‌دهد.

□ "چیزهای خوب را به فرزندانان بدهید" آیه موازی با این آیه در لوقا 11:13 "روح القدس" را به جای "خوب" نوشته است. در لوقا شرطی وجود ندارد. بنابراین، می‌تواند به معنای "عطایایی" باشد که توسط روح القدس داده شده است. این را نمی‌توان به عنوان یک متن اثباتی استفاده کرد که باید از خدا برای روح القدس درخواست کرد، زیرا محور کتاب مقدس این است که روح القدس برای نجات ایمانداران سکنی گزیده است. با این حال، حسی وجود دارد که در آن پر شدن روح بر اساس اراده ایمانداران قابل تکرار است.

موضوع خاص: سرشار از روح

موضوع خاص: عطایای روحانی

متن NASB (بروز شده): متی ۱۲:۷

۱۲ پس با مردم همان گونه رفتار کنید که می‌خواهید با شما رفتار کنند. این است خلاصه تورات و نوشته‌های انبیا.

۱۲:۷ غالباً این قانون طلایی نامیده می‌شود (لوقا ۶: ۳۱). این «گفتار خلاصه بر این فرض استوار بود که ایمانداران اهالی پادشاهی خدا و با قلبی تازه هستند. این پاسخ انسان خودمحور سقوط کرده نیست.

عیسی تنها کسی بود که این تمثیل را با حالت مثبت بیان کرد، با وجود این، حالت منفی آن را در مکتوبات ربایهای یهود مشاهده کرد (توبیت ۴: ۱۵ و رابی هیلل، که در تلمود، ب شبت ۳۱ الف و فیلون اسکندرانی می‌توان یافت. این عبارات تأکیدی بر خود ارزشمندی نامناسب نیست، بلکه پند خوبی است که بدانیم چه کسانی به مسیح ایمان دارند و این حس، صلح و خوبی را به نام عیسی به هموعان خود منعکس می‌کند. این امر مستلزم آن است که مردم آنچه را که خوب و درست است انجام دهند، که بسیار بیشتر از خودداری از انجام کارهای نادرست است.

□ "این است خلاصه تورات و نوشته‌های انبیا" (در کتاب مقدس "شریعت" نوشته شده است) شرع و انبیاء دو نام از سه بخش شریعت عبرانی محسوب می‌گردند. این عبارات خلاصه اصطلاح عبری بوده که به سرتاسر عهد عتیق اشاره دارد (متی ۵: ۱۷).

شگفت‌انگیز بود که عیسی اظهارات مبسوطی را بیان کرده که شامل تمام عهد عتیق شده است (متی ۲۲: ۳۴-۴۰؛ مرقس ۱۲: ۲۸-۳۴). چنین موردی برای یک یهودی قرن اول بسیار بحث‌برانگیز بوده است (رومیان ۱۳: ۹).

موضوع خاص: شریعت یهود

متن NASB (بروز شده): متی ۱۳:۷-۱۴

۱۳ «از در تنگ داخل شوید، زیرا فراخ است آن در و عریض است آن راه که به هلاکت منتهی می‌شود و داخل شوندگان به آن بسیارند. ۱۴ اما تنگ است آن در و سخت است آن راه که به حیات منتهی می‌شود، و یابندگان آن کم‌اند.»

۱۳:۷ این آیه به حق موارد زیر را اذعان می‌دارد

۱. ورود به یک در تنگ (در کتاب مقدس نسخه انگلیسی دروازه نوشته شده است) و قدم گذاشتن در راهی
۲. قدم گذاردن در راهی که به یک دروازه ختم می‌شود
۳. آیا مثالی از موازات در یهودیت هست

این واقعیت که در تنگ ابتدا ظاهر می شود و سپس راه را نشان می دهد، به شناخت شخصی خدا از طریق تعالیم عیسی و سپس زندگی در یک زندگی ملکوتی جدید اشاره دارد. برخی از سردرگمی ها در اینجا را می توان به جنبه سه گانه نجات کتاب مقدس نسبت داد:

۱. شروع ایمان و توبه
 ۲. سبک زندگی مسیح وار
 ۳. اوج معاد شناسی
- این تمثیل با لوقا ۱۳: ۲۳-۲۷ همتراز شده است. موضوع خاص زیر، "درب" در عهد جدید را مطالعه نمایید.

موضوع خاص: "درب" در عهد جدید

(Special Topic: "Door" In the NT)

عهد عتیق از کلمه "درب" در چندین مفهوم استفاده میکند

۱. مفهومی
 - a. برای خانه، انجیل متی ۶: ۶، انجیل مرقس ۱: ۳۳، ۲: ۲، ۱۱: ۷، اتاق طبقه بالا، انجیل یوحنا ۲۰: ۱۹ و ۲۶
 - b. برای معبد، اعمال رسولان ۳: ۲، ۲۱: ۳۰
 - c. برای زندان، اعمال رسولان ۵: ۱۹ و ۲۳، ۱۲: ۶، ۱۶: ۲۶ الی ۲۷
 - d. برای تابوت/قبر، انجیل متی ۲۷: ۶۰، ۲۸: ۲، انجیل مرقس ۱۵: ۴۶، ۱۶: ۳
 - e. برای آغل گوسفندان، انجیل یوحنا ۱۰: ۱ و ۲
 - f. برای محوطه دادگاه، انجیل یوحنا ۱۸: ۱۶، اعمال رسولان ۱۲: ۱۳
۲. استعاره ای
 - a. نزدیکی زمان، انجیل متی ۲۴: ۳۳، انجیل مرقس ۱۳: ۲۹، اعمال رسولان ۵: ۹، یعقوب ۵: ۹
 - b. محدودیت ورود برای ایمان واقعی، انجیل متی ۷: ۱۳ الی ۱۴، انجیل لوقا ۱۳: ۲۴، مکاشفه ۳: ۲۰
 - c. موقعیتی برای نجات ایمان گمراه شده، انجیل متی ۲۵: ۱۰، انجیل لوقا ۱۳: ۲۵، مکاشفه ۳: ۷
 - d. موقعیتی برای نجات ایمان، اعمال رسولان ۱۴: ۲۷، مکاشفه ۳: ۷
 - e. فرصتی برای بشارت، اول قرنطیان ۱۶: ۹، دوم قرنطیان ۲: ۱۲، کولسیان ۴: ۳، مکاشفه ۳: ۸
 - f. مکاشفه، مکاشفه ۴: ۱، ۱۹: ۱۱
۳. عنوان برای عیسی، انجیل یوحنا ۱۰: ۷ و ۹

"در تنگ" اینگونه حقایق که در قالب ضرب المثل بیان می شوند به "دو راه" معروف هستند (تثنیه ۳۰: ۱۵، ۱۵، ۱۹؛ مزمور ۱، امثال ۴: ۱۰-۱۹؛ اشعیا ۱۹: ۲۰-۲۰ و ارمیا ۲۰: ۸). بسختی می توان تشخیص داد که روی سخن عیسی با چه کسی بوده است:

۱. با شاگردان
۲. با فریسیان
۳. با جماعت

سیاق کلی دلالت بر این دارد که آیه مربوط به متی ۵: ۲۰ و ۴۸: ۵ است. اگر چنین است، پس این بدان معناست که ماهیت محدود آن در، قائده نیست، مانند شریعت گرای فریسی، بلکه عشق سبک زندگی ناشی از رابطه با مسیح است. مسیح قوانینی دارد (متی ۱۱: ۲۹-۳۰)، اما آنها از یک قلب تغییر یافته سرچشمه می گیرند! اگر این آیه را با زمینه یهودی-غیریهودی مد نظر قرار دهیم (متی ۶: ۷-۷، ۳۲)، آنگاه به ایمان به عیسی بعنوان منجی (دروازه) و خداوند (راه) ارتباط پیدا می کند.

با آغاز متی ۷: ۱۳-۲۷ مجموعه ای از تناقضات مرتبط با افراد مذهبی نمود پیدا می کنند.

۱. دو راه برای انجام مناسک مذهبی (متی ۷: ۱۳-۱۴)
۲. دو دسته از رهبران دینی (متی ۷: ۱۵-۲۳)
۳. دو بنیان از یک زندگی دینی (متی ۷: ۲۴-۲۷)

مسئله این نیست که عیسی به کدام گروه از افراد مذهبی اشاره داشت، بلکه این است که افراد مذهبی چگونه به درک خود از اراده خدا پاسخ می‌دهند. برخی از دین به عنوان پوششی برای کسب تمجید و امتیاز از سوی مردم استفاده می‌کنند. این یک سبک زندگی متمرکز بر "من" و "اکنون" است (اشعیا ۲۹:۱۳؛ کولسیان ۲:۱۶-۲۳). شاگردان واقعی زندگی خود را در پرتو سخنان عیسی درباره پادشاهی کنونی و آینده پیش روی خدا نظم می‌دهند.

□ "زیرا فراخ است آن در و عریض است آن راه که به هلاکت منتهی می‌شود" راه را می‌توان به دو شیوه برداشت کرد:

۱. استعاره‌ای برای سبک زندگی

۲. عنوان اولیه برای کلیسا (اعمال رسولان ۹:۲؛ ۱۹:۹؛ ۲۳:۲۲؛ ۲۴:۴؛ ۲۴:۱۴؛ ۲۲:۱۸؛ ۲۵-۲۶)

این آیه بیانگر این است که نجات یافتن تصمیم آسانی نیست که با جریان اصلی هر فرهنگ سازگاری داشته باشد، بلکه تغییری قاطع در زندگی است که اطاعت از اصول خدا بوجود می‌آید. این واقعیت که یک راه منجر به نابودی می‌شود، نشان دهنده کسانیست که مستقل از خدا زندگی می‌کنند. این افراد اغلب بسیار مذهبی و دیندار به نظر می‌آیند (اشعیا ۲۹:۱۳؛ متی ۷:۲۱-۲۳؛ کولسیان ۲:۲۳)!

این عبارت دارای یک متغیر خطی معمولی یونان باستان است. در آیه اول می‌گوید: "از در تنگ وارد شوید"، اما در نیمه دوم "عریض" در نسخه خطی uncial ۸، برخی از نسخه‌های خطی قدیمی لاتین، برخی از نسخه‌های خطی Vulgate، Diatessaron و متون یونانی که توسط کلمنت و یوسیبوس استفاده شده، حذف شده است. اما در نسخه‌های ۸^۱، B، C، L، W و برخی از نسخه‌های خطی قدیمی لاتین، Vulgate، سریانی و قبطی وجود دارد. بنابراین سوال این است که "آیا برای تعادل در متن اضافه شده است" یا "به طور تصادفی از قلم افتاده است"؟ UBS به متن طولانی‌تر (یعنی گنجاندن آن) رتبه "B" (تقریباً قطعی) می‌دهد. با این حال، درج یا حذف آن، معنای متن را تغییر نمی‌دهد. این امر در مورد اکثریت قریب به اتفاق تغییرات عهد جدید در 5300 عهد جدید یونانی که امروز وجود دارد، صدق می‌کند. به کتاب *A Textual Commentary on the Greek New Testament* نوشته بروس متزگر، ص. 19 مراجعه نمایید.

موضوع خاص: انتقادات متنی

۱۴:۷ در روزگار مردم به هر چیزی باور داشتند، بوجود آوردن چنین تعادلی لازم بوده است! این بدان معنا نیست که مسیحیت به تلاش انسان وابسته است، بلکه به این معناست که زندگی بر مبنای ایمان همواره پر از آزار و اذیت خواهد بود. "تنگ" در این آیه به مثابه همان کلمه "مصیبت" یا "آزار و شکنجه" در دیگر آیات عهد جدید است. این تاکید دقیقاً مصادمتی ۱۱:۲۹-۳۰ است. این دو آیه را می‌توان "درب" و "راه" شخصیت پردازی کرد. ما از طریق عیسی به عنوان هدیه رایگان خدا به سوی خدا باز می‌گردیم (رومیان ۳:۲۴؛ ۵:۱۵-۱۷؛ ۶:۲۳؛ افسسیان ۲:۸-۹)، اما هنگامی که او را بشناسیم، در خواهیم یافت که وی همان مروراید پربهای گزافی است که می‌فروشیم تا او را پیروی کنیم. نجات کاملاً رایگان است، اما بدست آوردن آن به قیمت تمام آنچه که هستیم و داریم تمام خواهد شد.

عبارت "یابندگان آن کم‌اند" را باید با آیات متی ۷:۱۳ و لوقا ۱۳:۲۳-۲۴ مقایسه کرد. سوال این است که "آیا بیش از آنچه که نجات یابند، از دست خواهند رفت؟" آیا آیه چنین چیزی را به ما می‌آموزد؟

متن NASB (بروز شده): متی ۷:۱۵-۲۰

^{۱۵} «مراقب پیامبران دروغین باشید، آنها که در لباس میش بی‌آزار نزد شما می‌آیند، اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند. ^{۱۶} ایشان را می‌توانید از میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوه عملکردشان. آیا انگور را از بوته خار یا انجیر را از خَس می‌چینند؟ ^{۱۷} درخت خوب، میوه خوب می‌دهد و درخت بد، میوه بد. ^{۱۸} درخت خوب نمی‌تواند میوه بد بدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوه خوب بدهد. ^{۱۹} پس هر درختی که میوه بد بدهد، بریده شده، در آتش انداخته می‌شود. ^{۲۰} بله، همان طور که درخت را از میوه‌اش می‌شناسند، شما نیز می‌توانید مردم را از اعمالشان بشناسید.

۱۵:۷ "مراقب پیامبران دروغین باشید" این یک جمله دستوری حال حاضر است. عیسی اغلب درباره پیامبران دروغین صحبت می‌کرد (متی ۲۴:۴، ۵، ۱۱، ۲۳-۲۴؛ مرقس ۱۳:۲۲). شناسایی این پیامبران دروغین اغلب امری دشوار بوده زیرا آنها معمولاً از عنصر حقیقت در پیام‌های خود استفاده کرده، و نمی‌توان انگیزه واقعی وی را تشخیص داد. بنابراین، این که چگونه ایمانداران متوجه می‌شوند که چه کسانی منادیان دروغین هستند، به یک سؤال اساسی تبدیل می‌گردد. چندین عنصر وجود دارد که باید در ارزیابی لحاظ گردند:

۱. تثنیه ۱۳:۱-۳ و ۱۸:۲۲

۲. تیتوس ۱:۱۶ و اول یوحنا ۴:۷-۱۱

۳. اول یوحنا ۴:۱-۳، بر اساس این سه شاخص، مسیحیان قادر خواهند بود تا ارزیابی خود را انجام دهند.

متی ۱۵:۷ - ۲۰ به موضوع بازرسی میوه می‌پردازد، در حالیکه متی ۲۱:۷-۲۳ به افرادی می‌پردازد که به ظاهر حاصل خوبی ارائه می‌کنند، اما هیچ رابطه شخصی با خدا ندارند. هم "دروازه" و هم "راه" وجود دارد که هر دو هم سرآغاز ایمان هستند و هم زندگی با ایمان!

□ **"آنها که در لباس میبش بی‌آزار نزد شما می‌آیند، اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند"** بلحاظ سنتی گرگها دشمن گوسفندان هستند (متی ۱۰:۱۶)؛ اعمال رسولان (متی ۲۰:۲۹). این ممکن است به این معنی باشد که یکی از جنبه‌های دشوار راهی که به زندگی منتهی می‌شود این است که همیشه افرادی هستند که در تلاشند با پیامی دروغین ما را از مسیر منحرف کنند (افسیسیان ۴:۱۴). معمولاً این پیام برای پیامبران دروغین منافع شخصی به همراه دارد. این افراد خود را خیلی مذهبی نشان می‌دهند! متی ۲۱:۷-۲۳ نشان می‌دهد که چگونه گرگ‌ها می‌توانند شبیه گوسفند باشند!

۱۶:۷ **"ایشان را می‌توانید از میوه‌هایشان بشناسید"** این تمثیل منحصر به متی است. این آیه یک جمله اخباری زمان آینده است که به عنوان یک امر در زمان حال استفاده می‌شود (متی ۲۰:۷). سؤال انتظار پاسخ "نه" را دارد (مانند متی ۱۰:۷). فعل "دانستن" جنبه‌ی تأکیدی داشته، به این معنا که ایمانداران می‌توانند و باید این منادیان دروغین را بشناسند. ما می‌توانیم آنها را با اولویت‌های سبک زندگی و آموزه‌های اعتقادی آنها بشناسیم. اغلب این سؤال مطرح شده است که کدام یک از اینها میوه یک فرد را تشکیل می‌دهند، در حالیکه واقعاً هر دو این میوه را تشکیل می‌دهند.

۱. تعالیم آنها (تثنیه ۱۰:۱۳-۳؛ لوقا ۱۸:۲۲؛ لوقا ۶:۴۵؛ اول یوحنا ۴:۱-۳)

۲. اعمال آنها (لوقا ۸:۳-۱۴؛ ۶:۴۳-۴۶؛ یوحنا ۱۵:۸-۱۰؛ افسسیان ۵:۹-۱۲؛ کولسیان ۱:۱۰؛ تیتوس ۱:۱۶؛ یعقوب ۳:۱۷-۱۸؛ اول یوحنا ۴:۷-۱۱)

چگونه زندگی مردم

۱. سرشت اصلی آنها

۲. ارتباط آنها با خدا

را منعکس می‌کند.

بسیار دشوار است که حقایق دوگانه دعوت کاملاً رایگان به رستگاری را با تمنای مسیح-مانند بودن در کنار هم نگه داریم. با این حال هر دو درست هستند! بحث مختصر خوبی در اینباره در کتاب *Abusing Scripture*، نوشته مانفرد تی. براوچ ص 104-116 نوشته شده است.

۱۹:۷ به دلیل استفاده یحیای تعمید دهنده از نظیر همین جمله‌بندی در متی ۳:۱۰، بسیاری بر این باورند که این ضرب‌المثل در آن زمان رایج بوده است.

متن NASB (بروز شده): متی ۲۱:۷-۲۳

۱ **"گمان مبرید هر که مرا "خداوندا! خداوندا!" صدا کند، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آنانی وارد خواهند شد که اراده پدر آسمانی مرا در عمل به جا آورند.** ۲ **در روز داوری، بسیاری به من خواهند گفت: "خداوندا! خداوندا! ما به نام تو نبوت کرده، پیام تو را به مردم رساندیم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را اخراج کردیم، و معجزات بسیاری به نام تو انجام دادیم."** ۳ **اما من با صراحت پاسخ خواهم داد: "هرگز شما را نشناخته‌ام. از من دور شوید، ای بدکاران."**

۲۱:۷ **"گمان مبرید هر که مرا صدا کند"** این جمله یک وجه وصفی معلوم بوده که از تداوم یک عمل سخن می‌گوید. در آن زمان مردم بارها و بارها این کلمات را تکرار می‌کردند.

□ **"خداوندا! خداوندا!"** رایج‌های یهودی می‌گفتند که دو بار تکرار یک نام نشان از تأثیرگذاری آن خواهد داشت (پیدایش ۲۲:۱۱).

کلمه یونانی *kurios* به شیوه‌های مختلفی در قرن اول بکار برده می‌شد. این کلمه می‌تواند چنین معنایی داشته باشد:

۱. "قربان"

۲. "سرور"

۳. "ارباب"

۴. "شوهر"

اما، در زمینه‌های الهیاتی، معمولاً با معنای کامل آن که از ترجمه عهد عتیق از نام یهوه گرفته شده، تفسیر می‌شود (خروج ۳:۱۴). در این زمینه، این مردان اظهاراتی درباره عیسی می‌کردند که جنبه الهیاتی داشت، اما رابطه شخصی با او نداشتند. در این مرحله ابتدایی از خدمت عیسی، دشوار است که بدانیم چقدر به این اصطلاح باید اهمیت داد. پطرس نیز در ابتدا این واژه را بعنوان یک عنوان الهیاتی برای عیسی به کار برد (لوقا ۵:۸)، همانطور که لوقا

۴۶:۶، جایی که عیسی تصدیقات کلامی فرد ایماندار را با اطاعت از خداوند پیوند می‌دهد. با اینحال، در این زمینه از جنبه معاد شناختی مد نظر قرار گرفته شده و این پیامبران دروغین در زمان آمدن دوم مسیح مورد قضاوت قرار خواهند گرفت.

سؤالی که مطرح می‌گردد این است که این افراد نجات یافتند و بعد به گمراهی کشیده شدند یا اصولاً هرگز نجات نیافته بودند؟

موضوع خاص: ارتداد (APHISTĒMI)

(Special Topic: Apostasy)

اصطلاح یونانی *aphistēmi* زمینه معنایی گسترده‌ای دارد. در زبان انگلیسی اصطلاح *apostasy* از این اصطلاح مشتق شده و کاربرد آن خوانندگان عصر مدرن را متعصب می‌کند. همیشه، متن کلید است نه مفهوم عصر حاضر.

این اصطلاح یک کلمه مرکب است که از پیشوند *apo* که به معنی "از" یا "به دور از" و *histēmi* به معنی "نشستن"، "ایستادن" یا "درست کردن" است. به کاربردهای غیر الهیاتی زیر توجه کنید.

۱. پاک کردن/حذف کردن به صورت فیزیکی

a. از معبد، انجیل لوقا ۲:۳۷

b. از خانه، انجیل مرقس ۱۳:۳۴

c. از فرد، انجیل مرقس ۱۲:۱۲، ۱۴:۵۰، اعمال رسولان ۵:۳۸

d. از همه چیز، انجیل متی ۱۹:۲۷ و ۲۹

۲. پاک کردن/حذف کردن به صورت سیاسی، اعمال رسولان ۵:۳۷

۳. پاک کردن/حذف کردن به صورت رابطه‌ای، اعمال رسولان ۵:۳۸، ۱۵:۳۸، ۱۹:۹، ۲۲:۲۹

۴. پاک کردن/حذف کردن به صورت قانونی (طلاق)، تشبیه ۱:۲۴ و ۳ (LXX) و عهد جدید، انجیل متی ۵:۳۱، ۱۹:۷، انجیل مرقس ۱۰:۴، اول قرنتیان ۷:۱۱

۵. پاک کردن/حذف کردن بدهی، انجیل متی ۱۸:۷

۶. نشان دادن بی‌توجهی با ترک کردن، انجیل متی ۴:۲۰، انجیل یوحنا ۴:۲۸، ۴:۳۲، ۱۶:۳۲

۷. نشان دادن توجه با ترک نکردن، انجیل یوحنا ۸:۲۹، ۸:۱۸، ۱۴:۱۸

۸. اجازه دادن، انجیل متی ۱۳:۳۰، ۱۹:۱۴، انجیل مرقس ۱۴:۶، انجیل لوقا ۱۳:۸

در مفهوم الهیاتی این فعال معنی گسترده‌ای دارد

۱. لغو کردن، عفو کردن، بخشیدن از گناه، خروج ۳۲:۳۲ (LXX)، اعداد ۱۹:۱۴، یعقوب ۴۲:۱۰ و عهد جدید انجیل متی ۱۲:۶ و ۱۴ الی ۱۵

۱۵، انجیل مرقس ۱۱:۲۵ الی ۲۶

۲. خودداری از گناه، دوم تیموتائوس ۲:۱۹

۳. بی‌توجهی کردن با دوری کردن از

a. قانون، انجیل متی ۲۳:۲۳، اعمال رسولان ۲۱:۲۱

b. ایمان، حزقیال ۸:۲۰ (LXX)، انجیل لوقا ۸:۱۳، دوم تسالونیکیان ۲:۳، اول تیموتائوس ۴:۱، عبرانیان ۳:۱۲

مومنین عصر مدرن سوالات الهیاتی بسیار زیادی می‌پرسند که نویسندگان عهد جدید هرگز راجع به آنها فکر نکرده بودند. یکی از این سوالات در رابطه با گرایش عصر مدرن نسبت به جدا کردن ایمان از وفاداری است.

افرادی در انجیل هستند که جزو مردمان خدا هستند ولی اتفاقاتی می‌افتند و باعث می‌شوند که آنها بروند.

I. عهد عتیق

A. آنان که گزارش جاسوسی دوازده (ده) نفر را شنیدند، اعداد ۱۴ (مراجعه شود به عبرانیان ۳:۱۶ الی ۱۹)

B. قورح، اعداد ۱۶

C. پسران القانه، اول سموئیل ۲ و ۴

D. شائول، اول سموئیل ۱۱ الی ۳۱

E. پیامبران دروغین مرد

۱. تشبیه ۱:۱۳ الی ۵، ۱۹:۱۸ الی ۲۲ (راه‌های شناختن پیامبران دروغین)

۲. از میا ۲۸

۳. حزقیال ۱:۱۳ الی ۷

F. پیامبران دروغین زن

۱. حزقیال ۱۷:۱۳

۲. نحμία ۱۴:۶

G. رهبران شیطانی اسرائیل

۱. ارمیا ۵:۳۰ الی ۳۱، ۸:۱ الی ۲، ۲۳:۱ الی ۴

۲. حزقیال ۲۳:۲۳ الی ۳۱

۳. میکاه ۳:۵ الی ۱۲

II. عهد جدید

A. این فعل یونانی به مفهوم "مرتد شدن" (to aposasize) است. عهد عتیق و عهد جدید هر دو تشدید فعالیت شیطان و تعالیم دروغین

قبل از آمدن دوم را تأیید می‌کنند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴:۲۴، انجیل مرقس ۱۳:۲۲، اعمال رسولان ۲۹:۲۰ و ۳۰، دوم تسالونیکیان ۲:۹ الی ۱۲، دوم تیموتائوس ۴:۴). این اصطلاح یونانی می‌تواند منعکس کننده حرفهای یهودیان در تمثیل خاک در انجیل متی ۱۳، انجیل مرقس ۴، و انجیل لوقا ۸ باشد. این معلمین دروغین بدیهی است که مسیحی نیستند، ولی از درون آمده‌اند (مراجعه شود به امثال ۲۹:۲۰ الی ۳۰، اول یوحنا ۱۹:۲). با این حال، آنان می‌توانند مومنینی را که از نظر معنوی به بلوغ معنوی نرسیده‌اند، اغوا و همراه کنند (مراجعه شود به عبرانیان ۳:۱۲).

سوال الهیاتی این است که اصولاً آیا این معلمین دروغین مومن بوده‌اند؟ به این سوال به سختی می‌توان پاسخ داد زیرا این معلمین دروغین در کلیساهای محلی بودند (مراجعه شود به اول یوحنا ۱۸:۲ الی ۱۹). اغلب سنتها یا نگرش الهیاتی یا مذهبی ما بدون استناد به متن خاصی در انجیل به این سوالات پاسخ می‌دهند (به استثنای روشهای شیوه بررسی و صحت مطلب که از نقل آیه و بطن محتوا می‌توان گرایش کسی را اثبات کرد).

B. ایمان بدیهی

۱. یهودا، انجیل یوحنا ۱۲:۱۷

۲. شمعون جادوگر، اعمال رسولان ۸

۳. کسانیکه در موردشان در انجیل متی ۱۳:۷ الی ۲۳ صحبت می‌شد

۴. کسانیکه در موردشان در انجیل متی ۱۳ و انجیل مرقس ۴ و انجیل لوقا ۸ صحبت می‌شد

۵. یهودیان انجیل یوحنا ۸:۳۱ الی ۵۹

۶. الکساندر و هیمنائوس، اول تیموتائوس ۱:۱۹ الی ۲۰

۷. آنان که در اول تیموتائوس ۶:۲۱ در موردشان صحبت شد

۸. هیمنائوس و فیلتوس، دوم تیموتائوس ۲:۱۶ الی ۱۸

۹. داماس، دوم تیموتائوس ۴:۱۰

۱۰. معلمین دروغین، دوم پطرس ۲:۱۹ الی ۲۲، یهودا ۱:۱۲ الی ۱۹

۱۱. ضد مسیحیان، اول یوحنا ۲:۱۸ الی ۱۹

C. ایمان بی ثمر

۱. اول قرتیان ۳:۱۰ الی ۱۵

۲. دوم پطرس ۱:۸ الی ۱۱

به دلیل الهیات سیستماتیک (کالوینیسم، ارمینیسم، و غیره) ما به ندرت به این متون فکر می‌کنیم، زیرا اینها پاسخ مجاز را بر ما دیکته می‌کنند. لطفاً در مورد من پیش داوری نکنید که این مطلب را مطرح می‌کنم. توجه من بر فرایند صحیح مطالعه انجیل است. ما باید اجازه دهیم که انجیل با ما صحبت کند و اینکه سعی نکنیم آن را در یک قالب الهیات از پیش آماده شده بگنجانیم. اغلب این کار به دلیل تعصبات فرهنگی، مذهبی و رابطه‌ای (والدین، دوستان، شبان) دردناک و ناراحت کننده است، نه به دلیل تعصبات انجیلی (موضوع خاص: دریافت کردن، ایمان آوردن اعتراف کردن یعنی چه؟ را مطالعه کنید). کسانی که جزو مردمان خدا هستند تبدیل به کسانی می‌شوند که جزو مردمان خدا نیستند (مراجعه شود به رومیان ۶:۹).

□ "وارد ملکوت آسمان خواهد شد" این یک جمله اخباری زمان آینده است. پادشاهی خدا مرکز ثقل موعظه عیسی بود. این عبارت با عبارت "پادشاهی خدا" که در مرقس و لوقا استفاده شده، مشابه است. متی که به یهودیان نامه می‌نوشت، از آسمان "به عنوان حلقه‌ای برای رجوع به "خدا" استفاده می‌کرد. این آیه دلالت بر جهت‌گیری در زمان آینده را دارد، در حالی که متی 3:2 از جهت‌گیری در زمان حال سخن می‌گوید. پادشاهی خدا، حکومت خدا در دل انسانهاست که روزی بر تمام زمین کاملاً احاطه خواهد یافت. عیسی در نمونه دعای خود از مت 6:10 برای آمدن ملکوت خدا بر روی زمین دعا می‌کرد.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

□ "فقط آنانی وارد خواهند شد که اراده پدر آسمانی مرا در عمل به‌جا آورند" تمرکز اصلی چند آیه بعدی روی افرادی قرار گرفته که می‌گویند ساکنان پادشاهی هستند اما به گونه‌ای زندگی می‌کنند که خلاف این ادعا را نشان می‌دهند. این را می‌توان در قسمت پایانی متی 7:23، و در متی 7:24 و 26 مشاهده کرد. اراده اعلام شده خدا این است که شخص به پسرش ایمان بیاورد (یوحنا 6:29، 39-40). این رابطه شخصی چیزی بود که این پیامبران دینی و دروغین فاقد آن بودند (متی 7:23). این ساختار دیالکتیکی یا متناقض بسیار مشخصه حقیقت کتاب مقدس است. اراده خدا هم یک تصمیم اولیه (دروازه) و هم یک سبک زندگی (راه) است.

موضوع خاص: نقش پدری خدا

موضوع خاص: اراده (THELĒMA) خدا

(Special Topic: The Will (*Thelēma*) Of God)

اراده خدا شامل طبقه بندیهای بسیاری می‌شود

انجیل یوحنا

- عیسی آمد که خواست خدا را انجام دهد (مراجعه شود به انجیل یوحنا 4:34، 5:30، 6:38)
- در روز آخر تمام کسانی که پدر به پسر داده برمی‌خیزند (مراجعه شود به انجیل یوحنا 6:39)
- تمام آنان که به پسر ایمان دارند (مراجعه شود به انجیل یوحنا 6:29 و 40)
- دعاهاى پاسخ داده شده در رابطه با اراده خدا (مراجعه شود به انجیل یوحنا 9:31 و اول یوحنا 5:14)

سایر انجیل

- انجام خواست خدا که مهم است (مراجعه شود به انجیل متی 7:21)
- انجام اراده خدا فرد را با عیسی خواهر یا برادر می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی 12:50، انجیل مرقس 3:35)
- خدا برای هیچکس آرزوی نابودی نمی‌کند (مراجعه شود به انجیل متی 18:14، اول تیموتائوس 2:4، دوم پطرس 3:9)
- کالواری ارائه خدا برای عیسی بود (مراجعه شود به انجیل متی 26:42، انجیل لوقا 22:42)

نامه‌های پولس

- خدمت به تمامی مومنین (مراجعه شود به رومیان 12:1 الی 2)
- مومنینی که از این عصر شیطانی می‌روند (مراجعه شود به غلاطیان 1:2)
- اراده خدا برنامه رستگاری او بود (مراجعه شود به افسسیان 1:5 و 9 و 11)
- مومنینی که زندگی سرشار از روح را تجربه می‌کنند (مراجعه شود به افسسیان 5:17 الی 18)
- مومنینی که سرشار از آگاهی نسبت به خدا هستند (مراجعه شود به کولسیان 1:9)
- مومنینی که کامل شده‌اند (مراجعه شود به کولسیان 4:12)
- مومنینی که تقدیس شدند (مراجعه شود به اول تسالونیکیان 4:3)
- مومنینی که بابت همه چیز شکرگزار هستند (مراجعه شود به اول تسالونیکیان 5:18)

نامه‌های پطرس

- مومنینی که کار درست را انجام می‌دهند (مثلا به مقامات ارجاع می‌دهند) و بدینوسیله کارهای احمقانه افراد را متوقف می‌کنند، بنابراین فرصتی برای بشارت فراهم می‌سازند (مراجعه شود به اول پطرس ۲: ۱۵)
- مومنینی که رنج می‌کشند (مراجعه شود به اول پطرس ۳: ۱۷، ۴: ۱۹)
- مومنینی که زندگیشان خود-محوارانه نیست (مراجعه شود به اول پطرس ۴: ۲)

نامه‌های یوحنا

- مومنینی که برای همیشه اطاعت می‌کنند (مراجعه شود به اول یوحنا ۲: ۱۷)
- کلید مومنین در دعا‌های مستجاب شده (مراجعه شود به اول یوحنا ۵: ۱۴)

موضوع خاص: ادبیات شرقی

(SPECIAL TOPIC: EASTERN LITERATURE (biblical paradoxes

A. این نگرش (یعنی انجیل یک کتاب شرقی است، نه یک کتاب غربی) خیلی به شخص من به عنوان کسی که عاشق انجیل است و به آن به عنوان کلام خدا اعتماد دارد، کمک کرد. در تلاش برای اینکه انجیل را جدی بگیرم، وقتی که متون مختلف را با شیوه‌های انتخابی و نه سیستماتیک امتحان کردم، حقیقت آشکار شد. یک متن نمی‌تواند متن دیگری را باطل نماید و یا خدشه‌دار سازد! حقیقت زمانی آشکار می‌شود که تمام کتاب مقدس را بدانیم (تمام کتاب مقدس، نه فقط برخی، مطالب الهام برانگیز، رجوع شود به تیموتائوس ۳: ۱۶ و ۱۷)، و نه نقل قول یک بخش (اثبات پیام)!

B. اکثر حقایق انجیلی (ادبیات شرقی)، بیشتر به صورت گویشی یا پارادوکس ارائه می‌شوند (بخاطر داشته باشید که نویسندگان عهد جدید به غیر از لوقا، تفکر عبری داشتند، که به زبان عامیانه یونانی می‌نوشتند. ادبیات عرفانی و شاعرانه حقیقت را در خطوط موازی ارائه می‌دهند. تناقضات موازی همانند پارادوکس عمل می‌کنند. موازی‌گرایی ترکیبی همانند متون موازی عمل می‌کنند). به نوعی هر دو یکسان و درست هستند! این پارادوکس‌ها برای سنتهای مذهبی و ساده مقدس ما دردناک هستند!

۱. تقدیر از پیش تعیین شده در مقابل اراده آزاد
۲. امنیت مومنین در مقابل نیاز به محافظه‌کاری (به موضوع خاص: محافظه‌کاری رجوع کنید)
۳. گناه ذاتی در مقابل گناه ارادی
۴. عیسی به عنوان خدا در مقابل عیسی به عنوان انسان
۵. عیسی به عنوان برابر با خدا در مقابل عیسی به عنوان زیرمجموعه‌ی خدا
۶. انجیل به عنوان کلام خدا در مقابل نگارش انسانی
۷. معصومیت (کامل بودن، رجوع شود به رومیان ۶) در مقابل کمتر گناه کردن
۸. داوری سریع و فوری و تقدس در مقابل تقدس مترقی (رجوع شود به موضوع خاص: تقدس)
۹. قضاوت از روی ایمان (رجوع شود به رومیان ۴) در مقابل قضاوت بر اساس اعمال (رجوع شود به یعقوب ۲: ۱۴ الی ۲۶)
۱۰. آزادی مسیحی (رجوع شود به رومیان ۱: ۱۴ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸: ۱ الی ۱۳، ۱۰: ۲۳ الی ۳۳) در مقابل مسئولیت مسیحی (رجوع شود به غلاطیان ۵: ۱۶ الی ۲۱، افسسیان ۴: ۱)
۱۱. تعالی خدا در مقابل بودن خدا در مخلوق
۱۲. خدا به عنوان نهایت ناشناختگی در مقابل قابل شناخت در کتاب مقدس و مسیح.

استعاره‌های پولس در مورد رستگاری

a. قبول

b. تقدس

- c. عدالت
- d. رستگاری
- e. شکوه
- f. تقدیر
- g. مصالحه، آشتی

- ۱۳. پادشاهی خدا به عنوان هدیه در مقابل نتیجه‌گیری آینده
- ۱۴. توبه به عنوان هدیه خدا (رجوع شود به اعمال رسولان ۱۱:۱۸، رومیان ۴:۲، دوم تیموتائوس ۲:۲۵) در مقابل توبه به عنوان پاسخ مجاز برای رستگاری (رجوع شود به انجیل مرقس ۱:۱۵، اعمال رسولان ۲۰:۲۱)
- ۱۵. عهد عتیق جاودانیست در مقابل دوره عهد عتیق گذشته و اینک پوچ و توخالی است (رجوع شود به انجیل متی ۳:۱۷ الی ۱۹ در مقابل انجیل متی ۵:۲۱ الی ۴۸، رومیان ۷ در مقابل غلاطیان ۳)
- ۱۶. مومنین خادم/برده هستند در مقابل فرزندان/وارثین

۲۲:۷ "در روز داوری، بسیاری به من خواهند گفت" ساختار این پرسش در ادبیات یونانی انتظار پاسخ مثبت را از شنونده دارد. عبارت "در روز داوری" اشاره به دومین بازگشت عیسی دارد. این روز، علیرغم اینکه شما وی را شخصاً بشناسید یا نه، اغلب به روز قیامت یا روز داوری شهرت دارد.

موضوع خاص: روز خداوند (عهد جدید)

□ "به نام تو... نام تو... به نام تو" این عبارات مفهوم "با اختیاری که به من دادی" یا "بعنوان شاگرد تو" را در خود دارد. از متی ۲۳:۷ روشن است که آن‌ها عیسی را شخصاً نمی‌شناختند. توجه داشته باشید که کاری که آن‌ها انجام می‌دادند، در راه خداوند بوده است. اما میوه بدون رابطه به همان اندازه مکروه است که رابطه بدون میوه. همین نوع معجزات توسط شاگردان واقعی عیسی (متی ۱۰:۱ - ۴)، از جمله یهودا اسخریوطی، انجام شد! معجزات به طور خودکار نشانه‌ای از جانب خدا نیستند (متی ۲۴:۲۴ و دوم تسالونیکیان ۲:۹ - ۱۰). خودفربیی مذهبی یک فاجعه بحساب می‌آید.

موضوع خاص: اسم خداوند - (عهد جدید)

Special Topic: The Name Of The Lord (NT)

در کلیسا این اسم متداول عهد جدیدی برای حضور و قدرت فعال خدای تثلیث است. یک فرمول جادویی نیست، بلکه درخواستی برای شخصیت خدا آن طور که در عیسی دیده شد، است.

اغلب این اصطلاح به عیسی به عنوان سرور اشاره می‌کند (مراجعه شود به فیلیپیان ۲:۱۱)

۱. در کار ایمان فرد به عیسی (مراجعه شود به رومیان ۹:۱۰ الی ۱۳، اعمال رسولان ۲:۲۱ و ۳۸، ۱۲:۸ و ۱۶، ۴۸:۱۰، ۱۹:۵، ۲۲:۱۶، اول قرنتیان ۱:۱۳ و ۱۵، یعقوب ۲:۷)

۲. در زمان جن‌گیری و بیرون راندن دیوها (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۲۲، انجیل مرقس ۹:۳۸، انجیل لوقا ۹:۴۳۹، ۱۰:۱۷، اعمال رسولان ۱۹:۱۳)

۳. در زمان شفا دادن (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳:۶ و ۱۶، ۴:۱۰، ۹:۳۴، یعقوب ۵:۱۴)

۴. در زمان بشارت (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۴۲، ۱۸:۵، انجیل لوقا ۹:۴۸)

۵. در زمان مراسم در کلیسا (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۵ الی ۲۰)

۶. در زمان موعظه برای پیروان سایر ادیان (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۴:۴۷، اعمال رسولان ۹:۱۵، ۱۵:۱۷، رومیان ۱:۵)

۷. در دعا (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۱۳ الی ۱۴، ۱۵:۷ و ۱۶، ۱۶:۲۳، اول قرنتیان ۱:۲)

۸. راهی برای اشاره به مسیحیت (مراجعه شود به اعمال رسولان ۹:۲۶، اول قرنتیان ۱:۱۰، دوم تیموتائوس ۲:۱۹، یعقوب ۲:۷، اول پطرس

(۴:۱۴)

هر آنچه به عنوان بشارت‌دهنده، کمک‌کننده، شفا دهنده، بیرون‌کننده دیو و غیره انجام دهیم، در شخصیت او، قدرت او و بنام او انجام می‌دهیم (یعنی فیلیپیان ۲:۹ الی ۱۰)!

□ " ارواح پلید را اخراج کردیم " به موضوعات خاص: جن‌گیری و ارواح پلید (ارواح ناپاک) در عهد جدید مراجعه کنید.

موضوع خاص: جن‌گیری

(Special Topic: Exorcism)

در روزگار عیسی جن‌گیری و بیرون‌راندن دیوها مرسوم بود، ولی روشهای عیسی کاملاً متفاوت بودند (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۶، انجیل مرقس ۱:۲۷). بیرون‌راندن دیوها توسط او معجزه عصر جدید بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۹:۱). ربی‌ها (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲:۲۷، اعمال رسولان ۱۹:۱۳) از فرمولهای جادویی استفاده می‌کردند (به *The Life and Times of Jesus, The Messiah* اثر Alfred Edersheim جلد ۲، ضمیمه ۸، صفحات ۷۴۸ الی ۷۶۳، ضمیمه ۹، صفحات ۷۷۰ الی ۷۷۶ مراجعه کنید)، ولی عیسی از اقتدار خود استفاده می‌کرد. ابهامات و اطلاعات بدی امروز در مورد بیرون‌راندن دیوها و شیاطین وجود دارد. بخشی از این مسئله از آنجا ناشی می‌شود که عهد جدید در این خصوص بحث نمی‌کند. به عنوان یک شبان‌آرزو می‌کنم ای کاش اطلاعات بیشتری در این مورد داشتیم. اینها برخی کتبی هستند که به آنها اعتماد دارم:

• *Christian Counseling and the Occult*, Kurt E. Koch

• *Demons in the World Today*, Merrill F. Unger

• *Biblical Demonology*, Merrill F. Unger

• *Principalities and Powers*, John Warwick Montgomery

• *Christ and the Powers*, Hendrik Berkhof

• *Three Crucial Questions About Spiritual Warfare* by Clinton Anton

برای من حیرت‌انگیز است که بیرون‌راندن دیوها در فهرست هدایای معنوی نیست و این موضوع در نامه‌های شاگردان مطرح نشده است. من معتقدم که جهان بینی انجیلی که قلمرو معنویت را در بر میگیرد (نیکی و پلیدی)، در فلمر و فیزیکی وجود دارد و فعال است (مراجعه شود به یعقوب ۱ الی ۲، دانیال ۱۰، افسسیان ۶:۱۰ الی ۱۸). با این حال، خداوند تصمیم گرفته است که شرایط خاصی را آشکار نکند. به عنوان مومنین، ما همه اطلاعات لازم را برای اینکه زندگی خداپسندانه داشته باشیم در اختیار داریم. اما برخی از موضوعات به طور کامل آشکار نشده و یا توسعه نیافته‌اند. مومنین باید به یاد داشته باشند که بیرون‌راندن دیوها یک سند مشهود از پیروزی عیسی بر شیطان است (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۰:۱۷ الی ۲۰). عهد جدید تمایز مشخصی بین بیرون‌راندن دیوها و جن‌گیری و شفا را ایجاد می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۸:۱۶، انجیل مرقس ۱:۳۲، انجیل لوقا ۴:۴۰ الی ۴۱).

موضوعات خاص زیر را مطالعه کنید:

۱. موضوع خاص: شیطان
۲. موضوع خاص: شیطان فردی
۳. موضوع خاص: شیاطین در عهد عتیق
۴. موضوع خاص: شیاطین در عهد جدید

۲۳:۷ "اما من با صراحت پاسخ خواهم داد" واژه یونانی این لغت به معنی "ادعای چیزی را داشتن یا بودن" و یا "اعتراف کردن" در ملا عام است. معنای این عبارت این است که عیسی مقام و اختیار داور داشته و این داور در رابطه با ایمان شخصی به او است.

موضوع خاص: اعتراف

□ «هرگز شما را نشناختم» این یک ساختار دستوری قوی در زبان یونانی است. اصطلاح «دانستن» دارای پس‌زمینه عهد عتیق به معنای «رابطه شخصی و صمیمی» بود (پیدایش ۱:۴ و ارمیا ۵:۱). ترسناک است که فکر کنیم فعالیت مذهبی متی ۲۲:۷ را می‌توان به گونه‌ای خودفربانه انجام داد (اول قرتیان ۱:۱۳-۳).

موضوع خاص: دانستن (بیشتر از تثنیه بعنوان آیات نمونه استفاده شده است)

(Special Topic: Knowing [using mostly Deuteronomy as a paradigm])

واژه «دانستن» در عبری (BDB 393) حالات مختلفی را به لحاظ معنایی در یک *Qal* در بر می‌گیرد.

۱. برای درک نیکی و پلیدی - پیدایش ۳:۲۲؛ تثنیه ۱:۳۹؛ اشعیا ۷:۱۴-۱۵؛ یوشع ۴:۱۱
۲. برای دانستن بوسیله درک کردن - تثنیه ۹:۲، ۳، ۶؛ ۱۸:۲۱
۳. برای دانستن بوسیله تجربه کردن - تثنیه ۳:۱۹؛ ۴:۳۵؛ ۸:۲، ۳، ۵؛ ۱۱:۲؛ ۲۰:۲۰؛ ۳۱:۱۳؛ یوشع ۲۳:۱۴
۴. برای در نظر داشتن - تثنیه ۴:۳۹؛ ۱۱:۲؛ ۲۹:۱۶
۵. برای اطلاع شخصی
 - a. شخص - پیدایش ۲۹:۵؛ خروج ۱:۸؛ تثنیه ۲۲:۲؛ ۲۸:۳۵؛ ۳۶:۹؛ ۳۳:۹
 - b. خدای دروغین - تثنیه ۱۱:۲۸؛ ۱۳:۶؛ ۱۳:۲۸؛ ۲۹:۲۶؛ ۳۲:۱۷
 - YHWH (یهوه) - ۴:۳۵، ۷:۳۹؛ ۹:۷؛ اشعیا ۱:۳؛ ۵۶:۱۰-۱۱
 - c. جنسیتی - پیدایش ۴:۱، ۱۷، ۲۵؛ ۲۴:۱۶؛ ۳۸:۲۶
۶. فراگرفتن یک مهارت یا دانش - اشعیا ۲۹:۱۱، ۱۲؛ آموس ۵:۱۶
۷. عاقل بودن - تثنیه ۲۹:۴؛ امثال ۱:۲؛ ۴:۱؛ اشعیا ۲۹:۲۴
۸. دانش خداوند
 - a. از موسی - تثنیه ۳۴:۱۰
 - b. از اسرائیل - تثنیه ۳۱:۲۱، ۲۷، ۲۹

□ «از من دور شوید» این یک جمله دستوری حال حاضر است که از یک دستور ادامه‌دار سخن می‌گوید که به معنی واقعی کلمه بمعنی «به دور شدن از من ادامه بده!» می‌باشد. بنابراین معنای ضمنی این است که «ارواح پلید، در حال دور شدن هستید - فقط کماکان از من دور بمانید!» این آیه اشاره‌ای به مزمور ۸:۶ می‌باشد.

□ «شما که بدون شریعت زندگی می‌کنید» (در آیه فارسی وجود ندارد) شگفت‌آور است که این عبارات اشاره روشن به رهبران دینی داشته که به دور از عیسی فعالیت می‌کردند.

متن NASB (بروز شده): متی ۲۴:۷-۲۷

«پس هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، همچون مرد نادانی است که خانه خود را بر سنگ بنا کرد.^{۲۵} چون باران بارید و سیلها روان شد و بادهای وزید و بر آن خانه زور آوزد، خراب نشد زیرا بنیادش بر سنگ بود.^{۲۶} اما هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل نکند، همچون مرد نادانی است که خانه خود را بر شن بنا کرد.^{۲۷} چون باران بارید و سیلها روان شد و بادهای وزید و بر آن خانه زور آوزد، ویران شد، و ویرانی‌اش عظیم بود!»

۲۴:۷ «هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند» این ضرب‌المثل مختص متی و لوقا بود (لوقا ۴۷:۶-۴۹). این آیه مشابه تفکرات موجود در کتاب عبرانی شیما در تثنیه ۶:۴، آنجایی که کلام می‌گوید «آنگونه که می‌شنوید عمل کنید» می‌باشد. مسیحیت شامل موارد زیر می‌باشد

۱. دانش
۲. واکنش شخصی
۳. خدمت در زندگی

جالب است که گفته می‌شود هر دو سازنده سخنان عیسی را می‌شنوند. باز هم به نظر می‌رسد که روی سخن این هشدارها افراد مذهبی بوده که تا حدی این سخنان را شنیده و پاسخ داده‌اند.

۲۴:۷-۲۷ این آیات شبیه به حقیقت متی ۱۳، مَثَل خاکهاست. تنها از طریق آزار و اذیت و ناملايمات است که شخصیت واقعی ایمانداران "خیالی" آشکار می‌شود. زندگی با آزار و اذیت یک امکان واقعی برای مسیحیان است (انجیل یوحنا ۱۵: ۲۰؛ ۱۶: ۳۳؛ اعمال رسولان ۱۴: ۲۲؛ رومیان ۸: ۱۷؛ اول تسالونیکیان ۳: ۳؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۲؛ اول پطرس ۲: ۲۱؛ ۴: ۱۲-۱۶).

۲۶:۷ جالب است که گفته می‌شود هر دو سازنده سخنان عیسی را می‌شنوند. تأکید می‌کنم، به نظر می‌رسد که زمینه این هشدارها افراد مذهبی است که تا حدودی شنیده و پاسخ داده‌اند. ا. ت. رابرتسون در کتاب *Word Pictures in the New Testament* می‌گوید: "شنیدن موعظه‌ها کار خطرناکی است اگر کسی آنها را عملی نکند." صفحه ۶۳، و من اضافه می‌کنم، همانطور که نوشتن و ارائه آنها کار خطرناکی خواهد بود.

متن NASB (بروز شده): ۲۸:۷-۲۹

۲۸ چون عیسی این سخنان را به پایان رسانید، مردم از تعلیم او در شگفت شده بودند،^{۲۹} زیرا با اقتدار تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین ایشان.

۲۸:۷ "چون عیسی این سخنان را به پایان رسانید" متی از این عبارات برای پایان دادن به بیشتر بخش‌های انجیلش استفاده کرد (متی ۷: ۲۸؛ ۱۱: ۱؛ ۱۳: ۵۳؛ ۱۹: ۱؛ ۲۶: ۱). این عبارات یک طرح کلی کتاب را تشکیل می‌دهند.

□ "مردم از تعلیم او در شگفت شده بودند" تعالیم عیسی بسیار متفاوت از کاتبان بود. او اعتبار خود را نه از معلمان قبلی، بلکه بر خود استوار کرد. این جنبه از اعتبار و اقتدار عیسی از ویژگی‌های انجیل متی است (متی ۸: ۹؛ ۹: ۶؛ ۸: ۱۰؛ ۱۰: ۲۱-۲۳، ۲۴؛ ۲۷: ۲۸؛ ۱۸). عیسی هم جایگاه مسیح موعود (یعنی موسی جدید یا شارع جدید) و هم داور روز قیامت را اعلام نمود.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. آیا قضاوت کردن درباره دیگران، برای مسیحیان گناه محسوب می‌شود؟
۲. منظور آیه ۶ انجیل متی ۷ چیست (متی ۷: ۶)؟
۳. آیا متی ۷: ۷ دلالت بر این دارد که استقامت انسان می‌تواند در هنگام دعا مفید باشد؟
۴. آیا متی ۱۳: ۷ دلالت بر این دارد که نجات امری دشوار است؟ منظور از دو راه دقیقاً چیست؟
۵. از کجا می‌توان فهمید که پیامبر دروغین چه کسیست؟
۶. مفهوم عبارت "میوه" چیست؟
۷. آیا امکان دارد که خادمین موفق جدا از رابطه شخصی با مسیح قدرت بگیرند؟
۸. میان شنیدن کلام و انجام آن در ایمان مسیحی چیست؟
۹. آیا رنج در زندگی مسیحی امری لازم محسوب می‌شود؟

انجیل متی ۸

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
شفای مردی با بیماری پوستی	عیسی یک جذامی را تطهیر می کند	وقایع جلیلیه (۱:۸ - ۳۸:۹)	عیسی یک جذامی را پاک می کند	شفای مردی با بیماری پوستی
۴-۱:۸	۴-۱:۸	۴-۱:۸	۲-۱:۸ ۴-۳:۸	۴-۱:۸
شفای خدمتکار یک افسر رومی	عیسی یک خدمتکار سنتریون را شفا می دهد	۱۳-۵:۸	عیسی خدمتکار یک افسر رومی را شفا می دهد	شفای خدمتکار یک افسر رومی
۱۳-۵:۸	۱۳-۵:۸	۱۳-۵:۸	۶-۵:۸ ۷:۸ ۹-۸:۸ ۱۳-۱۰:۸ ۱۳:۸	۱۳-۵:۸
شفای مادر زن پطرس	مادر زن پطرس شفا یافت	۱۷-۱۴:۸	عیسی بسیاری از مردم را شفا می دهد	شفای مادر زن پطرس
۱۷-۱۴:۸	۱۵-۱۴:۸	۱۷-۱۴:۸	۱۵-۱۴:۸	۱۵-۱۴:۸
تعدادی از شفا یافتگان	با طلوع شنبه، بسیاری شفا یافتند	۱۷-۱۶:۸	۱۷-۱۶:۸	۱۷-۱۶:۸
تعهد بی قید و شرط	هزینه شاگردی	۲۲-۱۸:۸	پیروان احتمالی عیسی	تعهد بی قید و شرط
۲۲-۱۸:۸	۲۲-۱۸:۸	۲۲-۱۸:۸	۱۹-۱۸:۸ ۲۰:۸ ۲۱:۸ ۲۲:۸	۲۰-۱۸:۸ ۲۲-۲۱:۸
آرام کردن طوفان	باد و موج از عیسی اطاعت می کنند	۲۷-۲۳:۸	عیسی طوفانی را آرام می کند	آرام کردن طوفان دریا
۲۷-۲۳:۸	۲۷-۲۳:۸	۲۷-۲۳:۸	۲۷-۲۳:۸	۲۷-۲۳:۸

دیوزدگان جدربان	عیسی دو مرد دیوزده را شفا می‌دهد	مردی که دیوزده بود شفا یافت	شفای دیوزدگان جدربان
۳۴-۲۸:۸	۲۹-۲۸:۸	۳۴-۲۸:۸	۳۴-۲۸:۸
	۳۱-۳۰:۸		
	۸:۳۲		
	۳۴-۳۳:۸		

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن انجیل متی ۱:۸-۳۴

A. متی ۸ و ۹ مجموعه ادبی از ده معجزه را تشکیل می‌دهند که قدرت و اقتدار عیسی را نه تنها بر انسان‌ها، بلکه بر بیماری و طبیعت را نیز توصیف می‌کند. تضاد نیست که این معجزات قدرتمند از موعظه روی کوه نشأت گرفته است. این معجزات

۱. مؤکد پیام عیسی می‌باشد

۲. نشان دهنده واقعیت دوره تاریخی است

۳. نشان دهنده شفقت الهی می‌باشد

B. در این فصل، روی سخن و خدمت عیسی به چندین گروه که توسط جامعه یهودی کم بها نشان داده شده‌اند، می‌باشد.

۱. جزامی - متی ۸:۲، ۴ (متی ۱۰:۸؛ ۱۱:۵؛ ۲۶:۶؛ لوقا ۵:۱۲-۱۴؛ ۱۷:۱۱-۱۴)

۲. غیریهودیان (افسر ارتش رومی) - متی ۸:۵-۱۳ (مرقس ۷:۲۶-۳۰، ۳۱-۳۷)

۳. زن - متی ۸:۱۴-۱۵ (لوقا ۸:۴۳-۴۸، ۷:۳۶-۵۰؛ ۱۰:۱۳-۱۲)

۴. دیوزده - متی ۸:۱۶، ۲۸

این فهرست بسط یافتنی است.

۱. کودکان - ۲:۱۸ (اصطلاحی در کتاب مقدس در رابطه با ایمانداران جدید)؛ مرقس ۱۰:۱۳-۱۶؛ لوقا ۱۸:۱۵-۱۷

۲. فقرا

۳. سامریان - لوقا ۱۰:۳۰-۲۷؛ ۱۷:۱۵-۱۹؛ انجیل یوحنا ۴:۱-۵۴

۴. مالیات جمع‌کنندگان - مرقس ۲:۱۵-۱۷؛ لوقا ۵:۲۷-۳۲؛ ۱۵:۱؛ ۱۹:۱-۱۰

۵. گناهکاران (آنان که سنت کلامی را پاس نداشتند) - متی ۹:۱۰-۱۱؛ ۱۱:۱۹؛ لوقا ۱۵:۲؛ ۱۸:۱۳؛ یوحنا ۹:۱۶، ۲۴، ۲۵، ۳۱. توجه عیسی

به شفای این مردم تکمیل نبوت عهد عتیق بود (متی ۱۱:۵، که نقل قولی از اشعیا ۳۵:۵-۶؛ و ۶:۱، و همچنین به آیه همتراز در لوقا ۷:۲۲ توجه فرمایید).

C. تفاوت‌هایی در ارتباط با زمان، مکان، و سایر جزئیات مربوط به این دوران، نسبت به آنچه که در اناجیل ثبت شده، وجود دارد. این تفاوت‌ها سخن از موارد زیر دارند:

۱. توانایی هر یک از نویسندگان انجیل تحت وحی برای خلق مباحث بشارتی/آموزشی عیسی برای مخاطبان خاص

ما نمی‌توانیم علت و چگونگی ترکیب اناجیل را توضیح دهیم، اما می‌توانیم صحت، الهام و اعتبار آنها را برای زندگی خود تأیید کنیم!

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۸: ۱-۴

۱ هنگامی که عیسی از بالای تپه به پایین می‌آمد، بسیاری به دنبال او به راه افتادند. ^۲ ناگهان مردی جذامی به او نزدیک شد و در مقابل او زانو زد و گفت: «ای سرورم، اگر بخواهی، می‌توانی مرا شفا داده، پاک سازی.»
 ۳ عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا بیاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت!
 ۴ آنگاه عیسی به او فرمود: «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگوئی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند، و آن هدیه‌ای را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.»

۱:۸ "هنگامی که عیسی از بالای تپه به پایین می‌آمد" شروع این آیه و متی ۵: ۱ هر دو، یک چارچوب ادبی را تشکیل می‌دهند. واضح است که متی به پایان موعظه روی کوه، متی ۵-۷ اشاره می‌کند. برخی علت این امر را اینگونه تفسیر می‌کنند که عیسی دومین شاعری است که مانند موسی از کوه فرود آمد. با این حال، در اینجا عیسی شریعت جدید را ارائه کرد، نه اینکه آن را دریافت کند!

□ "بسیاری به دنبال او به راه افتادند" هدف از معجزات اعتبار بخشیدن به پیام عیسی بود. بشر سقوط کرده همیشه جذب امور فوری، خود محور و مادی به جای ابدی، مشارکتی و معنوی است!

۲:۸ "مردی جذامی به او نزدیک شد" واژه‌ی امروزی در زبان انگلیسی ما "leper" از کلمه یونانی "scals" گرفته شده است. این اصطلاح باستانی بیماری‌های پوستی بسیار بیشتری را نسبت به نامگذاری امروزی ما پوشش می‌داد. لایوان ۱۳ و ۱۴ به نمونه‌هایی از جذام در عهد عتیق می‌پردازد. این واقعیت که یک جذامی به عیسی نزدیک شد، از نظر اجتماعی و الهیاتی امری نامناسب می‌نمود، زیرا جذام به عنوان یک بیماری شناخته می‌شد که به عنوان تنبیه از جانب خدا نازل گردیده بود. عهد عتیق و مبنای الهیات این موضوع، شاه عزیزه در دوم تواریخ ۲۶: ۱۶-۲۳ بوده است.

□ "سرورم" این عبارت از *Kurios* گرفته شده است. می‌توان از آن به عنوان یک خطاب مودبانه مانند "قربان" یا به عنوان یک نام الهیاتی برای سر منشا آسمانی عیسی استفاده کرد. محتوای کلام تعیین می‌کند که کدام استفاده در نظر گرفته شده است. اغلب، مانند این زمینه، نامشخص است.

موضوع خاص: سرورم (*Kurios*)

موضوع خاص: عیسی به عنوان خدا (از دوم قرن‌تین ۵: ۴)

SPECIAL TOPIC: CHRIST JESUS AS LORD

این عبارت در کلیسای اولیه اقرار به ایمان در زمان تعمید بود (مراجعه شود به رومیان ۹: ۱۰ الی ۱۳، اول قرن‌تین ۳: ۱۲، فیلیپیان ۲: ۹ الی ۱۱). سه عبارت اصلی در عهد جدید که دلالت بر آن موعود، خدمتگزار رنج کشیده داشتند در این عبارت استفاده می‌شدند.

۱. مسیح - این کلمه یونانی معادل کلمه عبری مسایاح (*messiah*) است که به معنی "آن تدهین شده" است (به موضوع خاص: مسیح مراجعه کنید. این دلالت بر "کسی که توسط خداوند برای ماموریت خاصی تعیین شده" است. در عهد عتیق سه گروه رهبران (فریسیان، پادشاهان و پیامبران) انتخاب شده بودند. عیسی کامل کننده هر سه منصب تعیین شده بود (مراجعه شود به عبرانیان ۲: ۱ الی ۳).
۲. عیسی - معنی آرامی این اسم "یهوه نجات می‌دهد" یا "یهوه رستگاری می‌آورد" است. این اسم توسط یک فرشته به والدینش گفته شد (مراجعه شود به انجیل متی ۱: ۲۱). "عیسی" مشتق شده از کلمه عبری *hosea* برای "رستگاری" است که مخفف شده و با پسوند به اختصار درآمده نام پیامبر خداوند "یهوه" به این اسم تبدیل شده. همانند کلمه عبری *Joshua* (به موضوع خاص: اسامی خداوند مراجعه کنید).
۳. خداوند - کلمه "Lord" (*kurios*) می‌تواند در مفهوم کلی و یا برای یک مفهوم الهیاتی خاص به کار رود. این کلمه می‌تواند به معنی (۱) ارباب، آقا، مالک، شوهر یا (۲) یک انسان کاملاً خدایی باشد. کاربرد این کلمه در عهد عتیق (*adon*) از اکراه یهودیان از تلفظ نام پیامبر

خدا، "یهوه"، می‌آید که از فعل "بودن" است (مراجعه شد به کتاب خروج ۱۴:۳). آنان از شکستن پیمان که می‌گفت: "بیهوده نباید نام خدا را بر زبان بیاوری" می‌ترسیدند (مراجعه شود به کتاب خروج ۷:۲۰، تثنیه ۱۱:۵). آنان فکر می‌کردند اگر آن را تلفظ نکنند، آن را بیهوده به کار نبرده‌اند. بنابراین کلمه عبری Adonai ("My Lord" یا "سرورم/اربابم") را به کار می‌بردند، که معنی مشابهی در زبان یونانی داشت، Kurios (معنی اول، مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۱:۴). نویسندگان عهد جدید این کلمه را برای توصیف کاملاً خداوندی/الهی مسیح به کار بردند.

۴. چندین عبارت اعترافی برای عیسی استفاده شده است:

a. عیسی مسایح/مسیح - اعمال رسولان ۴۲:۵، ۲۲:۹، ۳:۱۷، ۵:۱۸ و ۲۸، اول قرنتیان ۲۳:۱

b. عیسی پسر خداست - اعمال ۲۰:۹، رومیان ۱:۳ الی ۴، عبرانیان ۱۴:۴

c. عیسی خدا (Lord) - اعمال رسولان ۳۶:۲، ۳۶:۱۰، ۲۰:۱۱، رومیان ۹:۱۰، دوم قرنتیان ۵:۴، فیلیپیان ۱۱:۲، کولسیان ۶:۲

به بیانی اینها درک کلیسای اولیه از عیسی ناصری را خلاصه می‌کنند.

□ "اگر بخواهی" این یک جمله شرطی نوع سوم است که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده می‌باشد. این مرد درباره معجزات عیسی شنیده بود و باور داشت که عیسی اگر بخواهد، می‌تواند که وی را شفا دهد.

۸:۳ "عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت" مطابق قوانین عهد عتیق، لمس بدن یک فرد مبتلا به جذام امری خلاف محسوب می‌گردید (لاویان ۱۳:۴۵-۴۶). این امر نشان دهنده حس همدردی، عدم ترس و تمایل به زیر پا گذاردن قوانین سنتی شریعت یهود محسوب می‌گردد (متی ۵:۲۱-۴۸؛ مرقس ۷:۱-۲۳).

موضوع خاص: دست نهادن در انجیل

(Special Topic: Laying On Of Hands In The Bible)

این حرکت حضور فردی به شیوه های مختلف در انجیل استفاده شده است.

۱. سوگند خوردن (دست بر زیر ران گذاشتن، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۲۴:۲ و ۲۹:۴۷)

۲. انتقال رهبری خانواده (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۴۸:۱۴ و ۱۷ و ۱۸)

۳. به رسمیت شناختن مرگ حیوان قربانی به عنوان جایگزین

۴. کشیشان (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۰:۲۹ و ۱۵ و ۱۹، لاویان ۲۱:۱۶، اعداد ۱۲:۸)

۵. افراد غیر رسمی (مراجعه شود به لاویان ۴:۱، ۲:۳ و ۸، ۴:۴ و ۱۵ و ۲۴، دوم تواریخ ۲۳:۲۹)

۶. انتصاب فردی برای خدمت به خدا برای کار یا بشارتی خاص (مراجعه شود به اعداد ۱۰:۸، ۱۸:۲۷ و ۲۳، تثنیه ۹:۳۴، اعمال رسولان ۶:۶،

۳:۱۳، اول تیموتائوس ۴:۱۴، ۵:۲۲، دوم تیموتائوس ۱:۶)

۷. شرکت کردن در سنگسار کردن فردی گناهکار (مراجعه شود به لاویان ۱۴:۲۴)

۸. دست گذاشتن بر روی دهان فرد به معنی سکوت و یا تساهل است (مراجعه شود به داوران ۱۹:۱۸، یعقوب ۵:۲۱، ۹:۲۹، ۴:۴۰، میکاه

۷:۱۶)

۹. دست بر روی دست خود گذاشتن به معنی تاسف و عزاداری است (دوم سموئیل ۱۹:۱۳)

۱۰. دریافت کردن نعمتی برای شفا، شادی و خدایی بودن (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۱۹ و ۱۵، انجیل مرقس ۱۶:۱۰)

۱۱. در رابطه با شفای فیزیکی (مراجعه شود به انجیل متی ۳:۸، ۱۸:۹ و ۲۰، انجیل مرقس ۲۳:۵، ۵:۶، ۷:۳۲، ۸:۲۳، ۱۶:۱۸، انجیل لوقا

۴:۴۰، ۱۳:۱۳، اعمال رسولان ۱۷:۹، ۲۸:۸)

۱۲. دریافت کردن روح القدس (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۷:۸ الی ۱۹، ۱۷:۹، ۱۹:۶، به تثنیه ۹:۳۴ هم توجه کنید)

به طور شگفت انگیزی در اصطلاحاتی که از لحاظ تاریخی برای حمایت از انتصاب رهبران کلیساها استفاده شده است، ناهمگونی متنی وجود دارد (یعنی هماهنگی، به موضوع خاص: هماهنگی مراجعه شود).

۱. در اعمال رسولان ۶:۶ این شاگردان هستند که بر روی آن هفت نفر برای بشارت دست می‌نهند

۲. در اعمال رسولان ۳:۱۳ پیامبران و معلمین هستند که بر روی بارناباس و پولس برای ماموریت بشارتی دست می‌نهند.

۳. در اول تیموتائوس ۱:۴: بزرگان محلی هستند که در فراخوانی اولیه تیموتائوس و انتصاب حضور دارند.

۴. در دوم تیموتائوس ۱:۶ پولس است که بر تیموتائوس دست می‌نهد

این تنوع و ابهام فقدان سازماندهی در کلیسای قرن اول را به تصویر می‌کشد. کلیسای اولیه به مراتب پویاتر بود و به طور منظم برکات معنوی مومنین را دریافت می‌کرد (مراجعه شود به اول قرتیان ۱۲ و ۱۴). خیلی ساده، عهد جدید برای حمایت و یا طراحی یک مدل دولتی و یا فرایندهای ناهمگونی نوشته نشده است (به اعمال رسولان ۱۵ مراجعه شود). سنتهای ساختاری کلیسا ضروری هستند، ولی انجیلی نیستند. خداشناس بودن رهبری بسیار مهمتر از حالت رهبری است.

۴:۸ " مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگویی " اینگونه اظهارات غالباً راز مسیحایی اناجیل محسوب می‌گردند (متی ۸:۴؛ ۹:۳۰؛ ۱۲:۱۶؛ ۱۶:۲۰؛ ۱۷:۹؛ مرقس ۱:۴۴؛ ۳:۱۲؛ ۵:۴۳؛ ۷:۳۶؛ ۸:۳۰؛ ۹:۹؛ لوقا ۴:۴۱؛ ۵:۱۴؛ ۸:۵۶؛ ۹:۲۱). این موضوع با عدم تمایل عیسی به شناخته شدن بعنوان یک شفا دهنده معمولی ارتباط دارد. پیام انجیل هنوز کامل نشده بود (متی ۹:۱۷؛ مرقس ۹:۹). وی می‌دانست که انسان‌ها ممکن است به دلایل نادرست به او مراجعه نمایند.

به یادداشت کاملتر درباره راز مسیحایی در مرقس ۱۲:۳ و ۵:۴۳ مراجعه نمایید.

□ " بلکه نزد کاهن برو تا تورا معاینه کند " این تلاش عیسی برای تأیید شریعت موسی لایوان 13-14 بود. همچنین تلاشی برای نشان دادن قدرت خود به کاهنان در اورشلیم تلقی می‌گردید (مرقس ۱:۴۴؛ لوقا ۵:۱۴؛ ۱۷:۱۴). بیشتر در اعمال رسولان دیدیم که هزاران نفر از آنان عیسی و پیام وی را پذیرفتند (اعمال رسولان ۶:۷).

متن NASB (بروز شده): متی ۵:۸-۱۳

^۵وقتی عیسی وارد شهر کفرناحوم شد، یک افسر رومی نزدش آمد و خواهش کنان به او گفت: ^۶«سَرور من، خدمتکار جوانم فلج شده، در بستر افتاده، و از درد به خود می‌پیچد».

^۷عیسی به او گفت: «من می‌آیم و او را شفا می‌دهم.»

^۸اما افسر در پاسخ عرض کرد: «سَرورم، من شایسته نیستم که به خانه من بیایی. از همین جا فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. ^۹من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم "بیا"، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم "فلان کار را بکن"، انجام می‌دهد.»

^{۱۰}عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به کسانی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام. ^{۱۱}این را به شما بگویم که بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده، با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافت ملکوت آسمان همنشین خواهند شد؛ ^{۱۲}اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهیا شده بود، به تاریکی بیرونی افکنده خواهند شد، به جایی که در آن گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود.»

^{۱۳}سپس رو به افسر رومی کرد و گفت: «به خانه‌ات برگرد. مطابق ایمانت انجام شد.» خدمتکار جوان او در همان لحظه شفا یافته بود!

۵:۸ " کفرناحوم " پس از این که عیسی از ناصریه رانده شد (متی ۴:۱۳)، این شهر (واژگان ترکیبی از کلمات "خانه" و "ناحوم") مرکز جلیلی وی گردید. این مکان هسته‌ی مرکزی استقرار وی بود. پطرس و اندریاس در آنجا خانه‌ای داشتند.

□ "افسری رومی" در جامعه یهودی افراد طرد شده بیشتر از جذامیان (متی ۸:۲) و افسران ارتش رومی نبودند. این امر مفهوم محبت عیسی را به تمام بشریت نشان داد، همانطور که رفتار او با مردان جدری، متی ۸:۲۸، ۳۴؛ و زن فنیقی (متی ۱۵:۲۱-۲۸) به همین صورت بود. مشابه همین روایت را می‌توان در لوقا ۷:۱-۱۰، اما در موقعیتی متفاوت مشاهده کرد.

موضوع خاص: برنامه ابدی یهوه

۶:۸ "خدمتکار جوانم" دوره‌ای را که لوقا ثبت کرده، نشان می‌دهد که این مرد علاقه وافری به مردمان یهودی دارد (همانگونه که کورنلیوس در اعمال رسولان ۱۰ داشت). این بخش از متی نشان می‌دهد که وی تا چه حد به خدمتکار پسری که داشت، علاقمند بود. از افسران رومی در عهد جدید معمولاً با نگاه مثبتی یاد شده است.

۷:۸ " من می‌آیم و او را شفا می‌دهم" این یک استفاده تاکیدی از "من" است که در متی ۸:۸ توسط عمل ناشناخته‌ای که عیسی مایل بود وارد خانه غیریهودی شود، توضیح داده شده است. این امر یک تابو عمده فرهنگی/مذهبی محسوب می‌گردد.

۸:۸ " من شایسته نیستم" این عبارت در آیات زیر نیز بکار برده شده است:

۱. یحیای تعمید دهنده - متی ۳:۱۱؛ مرقس ۱:۷؛ لوقا ۳:۱۶

۲. افسر رومی - متی ۸:۸؛ لوقا ۷:۶

این بخش در یک مفهوم الهیاتی، گناهکاری همه انسان‌ها و نیز محبت و رحمت شگفت‌انگیز خداوند را بیان می‌کند. انسانها باید قبل از اینکه بتوانند شامل بخشش و پذیرش خداوند شوند، نیاز معنوی خود را تشخیص دهند (متی ۵: ۳-۶).

□ "فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت" این مرد، که یک فرد نظامی بود، اقتدار را درک می‌کرد و برای شفا نیازی به تشریفات یا فرمول جادویی یا حتی حضور فیزیکی عیسی نداشت. در لوقا، افسر شخصاً نزد عیسی نیامد، بلکه نمایندگانی فرستاد:

۱. رهبران یهودی (لوقا ۷: ۳-۵)

۲. دوستانش (لوقا ۷: ۶)

این مثال خوبی برای توضیح اینکه چگونه اناجیل یک رویداد را به روش‌های مختلف ثبت می‌کنند، می‌باشد. سوال این نیست که کدام درست هستند، بلکه سوال این است که چرا نویسندگان آن را اینگونه ثبت کرده‌اند. رجوع کنید به کتاب *How to Read the Bible for All Its Worth* نوشته گوردون فی و داگلاس استوارت، صفحات ۱۲۷-۱۴۸.

شفادهندگان یهودی و یونانی به شیوه‌هایی چون سراییدن اشعار، جادو و مراسم خاص بیماران را شفا می‌دادند، اما عیسی با سخن خود اینکار را انجام می‌داد. این کار راهی بود برای نشان دادن

۱. ارتباطش با آفرینش (پیدایش ۱)

۲. اقتدار شخصی خود (متی ۸: ۱۶)

۳. تفاوت‌هایش با سایر شفادهندگان روزگار خود

به همین دلیل است که عنوان *logos* (کلمه) در یوحنا ۱: ۱ بسیار مناسب است! عیسی می‌توانست با لمس کردن، بیمار را شفا دهد (متی ۸: ۳) یا کلمه‌ای را به زبان بیاورد (متی ۸: ۸)، و همچنین دیوها را از بدن خارج کند (متی ۸: ۱۶). او با اقتدار صحبت کرد (متی ۷: ۲۸-۲۹). او با اقتدار شفا می‌داد!

همچنین جالب است که در انجیل متی چگونه او از فرمول "آنچه گفته شد... برآورده شد" (به متی ۱: ۲۲؛ ۲: ۱۵، ۱۷، ۲۳؛ ۴: ۱۴؛ ۸: ۱۷؛ ۱۲: ۱۷؛ ۱۳: ۳۵؛ ۲۱: ۴؛ ۲۲: ۳۱؛ ۲۴: ۱۵؛ ۲۷: ۹) به عنوان راهی برای اثبات قابل اعتماد بودن کتاب مقدس و تحقق آن در وجود عیسی و عصر جدیدی که او آغاز کرد، استفاده می‌کند.

۱۰:۸

NASB, Peshitta "به تو می‌گویم"

NKJV "با اطمینان به تو می‌گویم"

NRSV, REB "حقیقتاً به تو می‌گویم"

JB "رسماً به تو می‌گویم"

NJB "در واقع به تو می‌گویم"

این روش متمایز عیسی برای نشان دادن تأکید بود. در ادبیات یونانی نمونه دیگری وجود ندارد. استفاده مجرد یا تکرار "آمین" برای شروع یک جمله بر اهمیت این بیانیه و همچنین قدرت شخصی عیسی تأکید دارد.

موضوع خاص: آمین

۱۱:۸ " بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده، با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافت ملکوت آسمان همنشین خواهند شد" این کنایه از گنجاندن غیریهودیان در خاندان خدا بود (اشعیا ۲۵: ۶-۹؛ ملاکی ۱: ۱۱؛ لوقا ۱۳: ۲۲-۳۰). ایمان این مرد نظامی رومی بیشتر از هر چیزی بود که عیسی در میان قوم یهود با آن روبرو شده بود. این نوع برخوردها با غیریهودیان (متی ۱۵: ۲۸؛ ۲۱: ۳۲؛ مرقس ۷: ۲۴-۳۰؛ لوقا ۱۰: ۳۰-۳۷؛ ۱۱: ۱۷-۱۹)،

همراه با اظهارات قوی عیسی در مورد ایمان آنها شاهی از ذات جهانی و هدف بشارتی کلام انجیل محسوب می‌گردد (متی ۲۸:۱۵؛ ۲:۲۲ - ۱۴:۱۴؛ ۱۸:۲۸ - ۲۰:۷؛ لوقا ۷:۹؛ ۲۴:۴۷؛ اعمال رسولان ۸:۱).

ساختار علمی این عبارات از مفهوم ضیافت مسیحایی در پایان جهان گرفته شده است (اشعیا ۲۵: ۶-۹؛ لوقا ۱۴: ۱۵؛ مکاشفه ۱۹: ۹). عیسی از این پدیسالاران به عنوان مردمان زنده در ملکوت آسمان (یعنی عصر جدید) صحبت می‌کند. آنها و همچنین سایر ایمانداران به طور کامل در رویدادهای تاریخی شرکت خواهند کرد.

این امر قطعاً شاهی قوی بر واقعیت زندگی پس از مرگ و همچنین وعده همنشینی با خدا و سایر ایمانداران محسوب می‌گردد.

موضوع خاص: برنامه ابدی یهوه

۱۲:۸ "اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهیا شده بود، به تاریکی بیرونی افکنده خواهند شد" بسیاری از یهودیان چیزی از رابطه شخصی با خدا نمی‌دانستند، بلکه فقط با دینی مبتنی بر نژاد، شریعت، و آیینی که به آنها منتقل شده بود، آشنایی داشتند (اشعیا ۶: ۹-۱۰؛ ۲۹: ۱۳؛ متی ۱۵: ۱۴). آنها بر اساس نژادشان (یوحنا ۸: ۳۱-۵۹) و اجرای آیین‌های دوره موسایی (متی ۳: ۹) مغرور و خودپرست بودند. عیسی در متی ۸: ۱۲ تأکید می‌کند که بسیاری از کسانی که بلحاظ تاریخی عضوی از قوم خدا نبودند نیز شامل خواهند شد، و بسیاری از کسانی که فکر می‌کردند عضوی از قوم خدا هستند حذف خواهند گردید (متی ۲۱: ۴۳؛ لوقا ۱۳: ۲۸).

□ "به جایی که در آن گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود" این تصویر در متی ۱۳: ۴۲، ۵۰؛ ۲۲: ۱۳؛ ۲۴: ۵۱؛ ۲۵: ۳۰ برای توصیف وحشت جدایی از خدا در جهنم (*Gehenna*) نیز استفاده شده است. آنچه اکنون مردان و زنان با عیسی مسیح انجام می‌دهند، سرنوشت نهایی آنها را تعیین می‌کند (متی ۲۵: ۳۱-۴۶). عیسی کسی است که به کسانی که از اعتماد به او امتناع می‌ورزند، جایگزین بدی را نشان می‌دهد که روی با آن روبرو خواهند شد.

در عهد عتیق، "دندان فروچه" به معنای "خشم" بود (ایوب ۱۶: ۹؛ مزمور ۳۵: ۱۶؛ ۳۷: ۱۲؛ ۱۱۲: ۱۰؛ لامیان ۲: ۱۶)، همانطور که در اعمال رسولان ۵۴: ۷ چنین بود، اما در اینجا حزن و اندوه بدلیل داوری در روز قیامت (یعنی جدایی از خدا در جهنم) را نشان می‌دهد.

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ D. II

متن NASB (بروز شده): متی ۸: ۱۴ - ۱۷

^{۱۴} هنگامی که عیسی به خانه پطرس رسید، دید که مادر زن او تب کرده و در رختخواب است.^{۱۵} اما وقتی عیسی دست او را لمس کرد تبش قطع شد. پس او برخاست و سرگرم پذیرایی از عیسی شد.

^{۱۶} هنگام غروب، مردم عده زیادی از دیوزدگان را نزد عیسی آوردند، و او فقط با گفتن یک کلمه، ارواح پلید را از وجود آنان اخراج کرد و همه بیماران را شفا بخشید.^{۱۷} به این شکل، کلام خدا توسط اشعیای نبی به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و مرض‌های ما را حمل کرد.»

۱۴:۸ "پطرس ... مادر زنش" پطرس ازدواج کرده بود (اول قرن‌تینان ۹: ۵). این از عادی بودن امر ازدواج در میان یهودیان صحبت می‌کند. ربایهای یهودی می‌گفتند که با توجه به دستور پیدایش ۲: ۲۴، ازدواج یک الزام محسوب می‌شود. ما در کتاب هرگز چیزی از همسرش نمی‌شنویم. شاید مرده بود. باید توجه داشته باشیم که اناجیل برای ارضای کنجکاوی ما نوشته نشده‌اند.

موضوع خاص: پطرس، آن مرد!

موضوع خاص: زندگی جنسی انسان

موضوع خاص: تجرد و ازدواج

۱۶:۸ "هنگام غروب" شنبه شب فرا رسیده بود (مرقس ۱: ۳۲) و یهودیانی تا به آنروز اینگونه یاد گرفته بودند که شفا دادن در روز شبت مجاز نیست، اکنون به درب خانه پطرس آمده بودند. روز شبت با شفق در روز جمعه آغاز و با غروب در روز شنبه پایان می‌پذیرد. این امر پیرو ترتیب روزهایی که در کتاب آفرینش، آیات ۱: ۵، ۸، ۱۳، ۱۹، ۲۳، ۳۱ گفته شد، بوجود آمده است.

این اصطلاح (BDB 992) به معنای "استراحت" یا "پایان دادن به فعالیت" است. استفاده از آن به عنوان یک روز عبادت شروع می‌شود با پیدایش ۲: ۲ الی ۳، جایی که یهوه از استراحت خود به عنوان الگویی برای حیوانات (مراجعه شود به خروج ۲۳: ۱۲) و انسان (انسان به برنامه منظم کار، استراحت و عبادت نیاز دارد) استفاده می‌کند. اولین استفاده تخصصی از این روز توسط اسرائیل در خروج ۱۶: ۲۵-۲۶ در جمع منا بود. سپس بخشی از "ده کلام" می‌شود (مراجعه شود به خروج ۲۰: ۸-۱۱؛ تثنیه ۵: ۱۲-۱۵). این یک مثال است که ده کلام در خروج ۲۰ کمی متفاوت از ده کلام در تثنیه ۵ است. تثنیه اسرائیل را برای استقرار، زندگی، و کشاورزی در کنعان آماده می‌کند.

□ "عده زیادی از دیوزدگان را نزد عیسی آوردند ... همه بیماران را شفا بخشید" همیشه بین تسخیر جن و بیماری جسمی در عهد جدید تمایزی وجود داشت. گاهی اوقات شیاطین مشکلات جسمی ایجاد می‌کنند، اما مطمئناً همیشه اینطور نیست. دردهای فیزیکی، جراحات و بیماری‌ها لزوماً دلایل شیطانی ندارند. به کتاب *Christian Counseling and Occultism* نوشته کورت ای کوچ مراجعه کنید.

موضوع خاص: جن‌گیری

موضوع خاص: دیوها (ارواح ناپاک) در عهد جدید

۱۷:۸ این نقل قول از اشعیا ۵۳: ۴ می‌باشد، و نه از متن ماسوریتی (عبری) و نه از ترجمه یونانی. این آیه تنها جایی است که در عهد جدید نقل شده است. این مورد توسط بسیاری از گروه‌های مدرن برای تأیید شفای فیزیکی استفاده می‌شود. خداوند، خدایی با نیروی ماوراء طبیعی است که در زندگی مردم به خوبی عمل می‌کند. بر اساس این آیه، شواهد کافی در کتاب مقدس برای تأیید این موضوع که همه بیماری‌ها در همه موارد خارج از اراده خدا هستند و اگر فقط با ایمان یا دعای کافی پاسخ دهیم، درمان خواهند شد، وجود ندارد (دوم قرن‌تبیان ۱۲: ۸-۱۰). دوم تیموتائوس ۴: ۲۰). به کتاب *The Disease of the Health and Wealth Gospels* نوشته گوردون فی مراجعه کنید.

مزمور ۳: ۱۰۳ نیز اغلب در ارتباط با این موضوع نقل قول‌هایی دارد. این آیه عبری بصورت شعر نوشته شده است. هر دو بخش این آیه اشاره به بخشش روحانی دارد. در عهد عتیق صدمات فیزیکی بعنوان نماد مشکلات روحانی نشان داده می‌شد (اشعیا ۱: ۵-۶). ربایه‌های یهود گناه و بیماری را با یکدیگر مرتبط می‌دانستند (یعقوب ۵: ۱۴-۱۶). به کتاب *Answers to Questions* نوشته اف اف بروس، صفحات ۴۴ و ۴۵ مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۸: ۱۸ - ۲۲

۱۸ وقتی عیسی دید که جمعیت بزرگی نزد او گرد می‌آیند، به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.»
 ۱۹ در آن لحظه، یکی از علمای دین یهود نزد او آمد و گفت: «استاد، هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.»
 ۲۰ اما عیسی به او گفت: «روباها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشیانه؛ اما پسر انسان جایی ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.»
 ۲۱ یکی دیگر از شاگردانش به او گفت: «سرورم، اجازه بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.»
 ۲۲ اما عیسی به او گفت: «دنبال من بیا، و بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند.»

۱۹:۸ "علمای دین" (در نسخه انگلیسی "کاتبان" نوشته شده) این افراد در شریعت کلامی (تلمود) و سنت‌های مکتوب (کلام متنی) یهودیان مهارت داشتند. این افراد جای لاویان را در عهد عتیق در تفسیر آیات گرفته بودند. آنها در مورد چگونگی اعمال شریعت موسی در امور روزمره مشورت می‌دادند. روزگار عیسی اکثر آنها را فریسیان تشکیل می‌دادند.

موضوع خاص: کاتبان

موضوع خاص: فریسیان

□ "استاد" این شکل ندایی (*didaskale*) عبارت "معلم" (*didaskalos*) است. این عبارت از زبان عبری، "معلم" ترجمه شده (یوحنا ۱: ۳۸؛ ۲۰: ۱۶) و به کسی اشاره دارد که به شریعت موسی آشنایی داشت (عنوانی قابل احترام). این عنوان در عهد جدید در آیات زیر بکار برده شده است:
 ۱. معلمان یهودی - لوقا ۲: ۴۶

۲. یحیای تعمید دهنده - لوقا ۳: ۱۲
 ۳. عیسی - متی ۸: ۱۹؛ ۹: ۱۱؛ ۱۷: ۲۴؛ ۲۵: ۲۶؛ ۲۹: ۴۹؛ مرقس ۹: ۵، ۱۷، ۳۸، ۱۱: ۲۱؛ لوقا ۱۰: ۲۵؛ یوحنا ۱: ۴۹
 ۴. نیکودیموس - یوحنا ۳: ۱۰
 ۵. پولس - اول تیموتائوس ۲: ۷؛ دوم تیموتائوس ۱: ۱۱
 ۶. معلمان مسیحی - اعمال رسولان ۱۳: ۱؛ اول قرنتیان ۱۲: ۲۸؛ افسسیان ۴: ۱۱؛ یعقوب ۳: ۱
- عیسی دایره کاربرد این عنوان /واژه را به خودش محدود می کند (متی ۲۳: ۷-۱۲؛ مرقس ۱۴: ۱۴؛ یوحنا ۳: ۲؛ ۱۱: ۲۷-۲۸؛ ۱۳: ۱۳-۱۴). فقط "یک" پدر وجود دارد؛ فقط یک "معلم" وجود دارد! او فقط اوست که حقیقت است؛ آن "بزرگ مرد"!
- ۸: ۲۰ "عیسی به او گفت" در این متن دو نفر حضور دارند. یکی حاضر بود به هر جایی برود؛ عیسی به او گفت که متوقف شود و هزینه را حساب کند (متی ۸: ۲۰). دیگری تمایلی به دنبال کردن آنان نداشت. عیسی به او گفت، به دلیل اولویت دعوت خدا بر زندگی انسان، به هر قیمتی که شده، پیروی کند (متی ۸: ۲۱). حقیقت اغلب دور راه را قطع می کند!
- "پسر انسان" این نامی بود که عیسی برای خود برگزید. این عنوان یک عبارت عبری بود که به یک انسان اشاره می کرد (مزمور ۸: ۴؛ حزقیال ۱: ۲). اما به دلیل کاربرد آن در دانیال ۷: ۱۳، صفات الهی به خود گرفت. بنابراین، این اصطلاح، ترکیبی از انسان بودن و آسمانی بودن عیسی است. این نام توسط رباها استفاده نمی شد. بنابراین، هیچ رنگ ملی گرایانه یا نظامی نداشت.
- در اینجا نقل قولی را از تفسیری که بر کتاب دانیال ۷: ۱۳ نوشته بودم، نقل می کنم.

موضوع خاص: فرزند انسان (دانیال ۷: ۱۳)

SPECIAL TOPIC: SON OF MAN

عبارت آرامی (BDB 1085 construct, "ben enosh" و 1081) "فرزند انسان" از مشابه عبارت عبری آن ("ben adam") که در مزمور و حزقیال یافت شده متفاوت است. هر دو عبارت به صورت مترادف در ایوب ۶: ۲۵، مزمور ۴: ۸، ۳: ۹۰، ۳: ۱۴۴، اشعیا ۱۲: ۱۳ استفاده شده اند. مشخص است این اشاره به مسیح دارد و به شخصیت انسانی او مرتبط است (مراجعه شود به دانیال ۱۷: ۸، ایوب ۶: ۲۵، مزمور ۴: ۸، حزقیال ۱: ۲ (و بسیاری دیگر) در حزقیال)، که معنی آرامی و عبری عبارت "فرزند انسان" با خدایی بودن آن، زیرا ابرها وسیله حمل و نقل خدا هستند (مراجعه شود به دانیال ۷: ۱۳، انجیل متی ۳۰: ۲۴، ۲۶: ۲۶، انجیل مرقس ۲۶: ۱۳، ۶۲: ۱۴، مکاشفه ۷: ۱۰، ۱۴: ۱۴). عیسی از این عبارت برای اشاره به خودش در عهد جدید استفاده می کند. از این عبارت برای مسیح در یهودیت استفاده نشده است. هیچ مفهوم انحصاری، ملیتی یا نظامی ندارد. به صورت منحصر به فردی مسیح را به عنوان یک انسان کامل و خدای کامل توصیف می کند (مراجعه شود به اول یوحنا ۱: ۴ الی ۳). استفاده دانیال، اولین موردی است که بر جنبه خدایی آن تمرکز می کند. عیسی از این مفهوم در سه حالت برای توصیف خودش استفاده می کند:

۱. برای دردها و مرگش (برای مثال، انجیل مرقس ۳۱: ۸، ۴۵: ۱۰، ۲۱: ۱۴، انجیل لوقا ۲۲: ۹ و ۴۴)
 ۲. آمدنش به عنوان قاضی (برای مثال، انجیل متی ۲۷: ۱۶، ۳۱: ۲۵، انجیل یوحنا ۲۷: ۵)
 ۳. آمدن باشکوهش برای برقراری پادشاهی خدا (برای مثال، انجیل متی ۲۸: ۱۶، ۲۸: ۱۹، انجیل مرقس ۲۶: ۱۳ و ۲۷: ۶۲ (۱۴))
- از کتاب مطالعه یهودی انجیل، صفحه ۱۶۵۷ (همچنین به A Theology of the New Testament اثر George E. Ladd صفحات ۱۳۶ الی ۱۳۹ مراجعه شود)، سنتهای دیگر یهود درباره این متن در دانیال فهرست شده اند.
۱. این متن مسیحی است (مراجعه شود به اول انوش ۱: ۴۶، ۱۰: ۴۸، چهارم عزرا فصل ۱۳، سانهدرین ۹۸)
 ۲. تمامی پیشگوییها در این متن قبلاً تحقق یافته اند (مراجعه شود به سانهدرین ۹۷)
 ۳. این متن به پایان زمان اشاره ندارد (مراجعه شود به پیدایش ۲: ۹۸)
 ۴. این متن معرف اسرائیل است (مراجعه شود به عزرا و راشی)

"یسری از انسان داشت می آمد" عبارت آرامی ("ben enosh"، ساختار BDB 1085 و 1081) "پسر انسان" با عبارت مشابه عبری ("ابن آدم") که در مزامیر و حزقیال یافت می شود متفاوت است. هر دو عبارت به طور موازی در ایوب ۲۵:۶؛ مزمور ۸:۴؛ ۹۰:۳؛ ۱۴۴:۳؛ اشعیا ۱۳:۱۲ بکار برده شده است. این عبارت بدیهی است که به مسیح اشاره می کند و انسان بودن او را به هم مرتبط می کند (دانیال ۸:۱۷؛ ایوب ۲۵:۶؛ مزمور ۸:۴؛ حزقیال ۲:۱)، که معنای عبارات آرامی و عبری است، "پسر انسان" با سابقه آسمانی خود، زیرا ابرها وسیله جابجایی خدا هستند (متی ۲۴:۳۰؛ ۲۶:۶۴؛ ۱۴:۶۲؛ مکاشفه ۱:۷؛ ۱۴:۱۴).

عیسی از این عبارت در عهد جدید برای اشاره به خود استفاده می کند. این عبارت کاربردی برای مسیحا در یهودیت نداشته و هیچ معنای انحصاری، ملی گرایانه و نظامی گری نداشت. این واژه به طور منحصر به فرد مسیح را به عنوان یک فرد کاملاً انسان و کاملاً خدا توصیف می کند (اول یوحنا ۴:۳-۱). دانیال اولین اولین کسی است که بر جنبه الهی آن تمرکز دارد!

عیسی در سه حالت از این عبارت در رابطه با خودش استفاده کرد:

۱. رنج و مرگش (مرقس ۸:۳۱؛ ۱۰:۴۵؛ ۱۴:۲۱؛ لوقا ۹:۲۲، ۴۴)
۲. بازگشتش بعنوان یک داور و قاضی (متی ۱۶:۲۷؛ ۲۵:۳۱؛ یوحنا ۷:۲۵)
۳. بازگشت پرشکوهش برای بوجود آوردن پادشاهی (متی ۱۶:۲۸؛ ۱۹:۲۸؛ مرقس ۱۳:۲۶-۲۷؛ ۱۴:۶۲).

از کتاب *The Jewish Study Bible*، ص. 1657 (همچنین به کتاب *Theology of the New Testament* نوشته جورج ای. لاد، ص 136-139 مراجعه نمایید)، ادامه سنت یهودی درباره این متن لحاظ شده است.

۱. متن جنبه مسیحایی دارد (I Enoch 46:1; 48:10; 4 Ezra [2 Esdras] Chapter 13; b. Sanh. 98a)
۲. تمامی نبوتها در این متن به حقیقت پیوستند (b. Sanh. 97b)
۳. این متن اشاره ای به پایان جهان ندارد (Gen. Rab. 98:2)
۴. این متن معرف اسرائیل است (Ibn Ezra and Rashi)

عناوین عهد عتیق برای آن موعود که می آید

Special Topic: OT Titles Of The Special Coming One

- A. پیامبر - تشبیه ۱۵:۱۸ و ۱۸
- B. پادشاه
 ۱. از قبیله یهود، پیدایش ۱۰:۴۹، مزمور ۷:۶۰، ۸:۱۰۸
 ۲. از خانواده داوود، دوم سموئیل ۷ (از ایشا، اشعیا ۱:۱۱)
 ۳. از سایر متون، اول سموئیل ۱۰:۲، مزمور ۳:۸۹ و ۴، اشعیا ۱۱:۹، ارمیا ۸:۳۰ و ۹، حزقیال ۲۱:۳۷ و ۲۲، زکریا ۹:۹ و ۱۰
- C. پادشاه / کشیش
 ۱. مزمور ۱۱۰ (پادشاه، ۱-۳، کشیش، بخش ۴)
 ۲. زکریا ۴:۱۴ (دو درخت زیتون، دو تدهین شده، زروبابل (عصای داوود) و یوشع (عصای آرون))
- D. آن تدهین شده (به موضوع خاص: مسیح مراجعه شود)
 ۱. پادشاه خدا، مزمور ۲:۲، ۷:۴۵
 ۲. حضور روح القدس، اشعیا ۲:۱۱، ۱:۶۱
 ۳. آن که می آید، دانیال ۹:۲۶
 ۴. سه رهبر عهد عتیق تدهین شدند به عنوان نشانی مبنی بر فراخواندن توسط خدا و قدرت داده شدن به آنها (مراجعه شود به داوران ۸:۹ و ۱۵، اول سموئیل ۱۰:۲، ۱۶:۹، ۱۰:۲۴، دوم سموئیل ۱۹:۲۱، ۱:۲۳، مزمور ۵۰:۱۸)، کشیشان (مراجعه شود به کتاب خروج ۴۱:۲۸، لاویان ۳:۴، ۲۲:۶)، و پیامبران (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۶:۱۹)

E. پسر پادشاه

۱. مزمور ۷:۲ و ۱۲

۲. پادشاه اسرائیل به نماد پادشاهی خدا (مراجعه شود به اول سموئیل ۸)

F. پسر انسان (دانیال ۷:۱۳، به موضوع خاص: پسر انسان مراجعه شود)

۱. انسان، مزمور ۴:۸، حزقیال ۱:۲

۲. خدا، دانیال ۷:۱۳

G. عناوین رستگاری خاص

۱. خدمتگزار رنج دیده، اشعیا ۱۳:۵۲ الی ۵۳:۱۲

۲. چوپان رنج دیده، زکریا ۱۲ الی ۱۴

۳. سنگ زیرین، مزمور ۱۱۸، اشعیا ۸:۱۴ الی ۱۵، ۱۶:۲۸ (به موضوع خاص: سنگ زیرین مراجعه شود)

۴. فرزند خاص، اشعیا ۷:۱۴، ۶:۹ و ۷، میکاه ۲:۵

۵. شاخه، اشعیا ۴:۲، ۱۱:۱ الی ۵، ۲:۵۳، ارمیا ۵:۲۳ الی ۶، ۱۵:۳۳، زکریا ۸:۳، ۱۲:۶ (به موضوع خاص: عیسی ناصری مراجعه

شود)

عهد عتیق از این مراجع پراکنده درباره نماینده اش برای رستگاری خاص استفاده می کند و آنها را توضیح داده و شفاف می سازد تا به حدی که به این درک برسیم که عیسی به عنوان آن فرد خاصی است که خدا وعده داده بود (مراجعه شود به انجیل متی ۲۰:۱۳:۱۶، یوحنا ۱۱:۲۵ الی ۲۷). دو آمدن مسیح ابزاری هستند که توسط آن عملکردها و عناوین متفاوت و پراکنده به یکدیگر مرتبط می شوند (به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد مراجعه شود).

برای مطالعه خوب در باره تمایز میان فرزند انسان به عنوان نماد اختیار در مقابل خدمتگزار رنج دیده، به *A Theology of the New Testament*

نوشته George E. Ladd صفحات ۱۴۹ الی ۱۵۸ مراجعه کنید.

۲۱:۸ " اجازه بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم" اگر سطحی نگاه کنیم، این تنها یک درخواست معقول می باشد. با اینحال، بلحاظ فرهنگی این عبارات اصطلاحی بودند برای اینکه فرد بگوید تا زمانی که پدر و مادرش زنده هستند، نزد آنها خواهد ماند و جایی نخواهد رفت. این امر یک وظیفه اجتماعی محسوب می گردید (اول پادشاهان ۱۹:۲۰).

۲۲:۸ " بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند" این بازی با کلمه "مرده" بود. می توان از این واژه می توان همچون متی ۱۰:۳۹ برای معنویت مرده و بی جان استفاده کرد. آنچه عیسی می گفت این بود که زندگی روحانی و اطاعت از پدر آسمانی مهمتر از تعهدات اجتماعی در قبال خانواده زمینی است متی ۱۰:۳۷؛ لوقا ۱۴:۲۶.

متن NASB (بروز شده): متی ۸۲۳ - ۲۷

^{۲۳} آنگاه عیسی سوار قایق شد و شاگردانش نیز او را دنبال کردند.^{۲۴} ناگهان دریاچه دچار توفانی سخت شد، به طوری که قایق نزدیک بود غرق شود. اما عیسی در خواب بود.^{۲۵} شاگردانش به او نزدیک شدند و بیدارش کرده، فریادکنان گفتند: «سرور ما، به دادمان برس؛ نزدیک است غرق شویم!»

^{۲۶} عیسی پاسخ داد: «ای کم ایمانان! چرا چنین وحشت کرده اید؟» سپس برخاست و بر باد و امواج نهیب زد، و آرامشی کامل پدید آمد.

^{۲۷} شاگردان که حیرت زده شده بودند، به یکدیگر می گفتند: «این چگونه شخصی است که حتی باد و امواج نیز از او فرمان می برند!»

۲۴:۸

NASB "و اینک طوفان بزرگی بر دریا برخاست"

NKJV "و ناگهان طوفان بزرگی در دریا برخاست"

NRSV "طوفانی بر روی دریا برخاست"

دریای جلیلی توسط تپه‌ها احاطه شده و نزدیکی آن به کوه هارمون و تحت تأثیر دریای مدیترانه قرار گرفته است. بادهای شدیدی که بر این ناحیه آبی می‌بارید اغلب ناگهانی، غیرمنتظره و شدید بود. حتی ماهیگیران حرفه‌ای هم از رفتن به آب می‌هراسیدند.

کتاب NIDOTTE جلد ۳، صفحه ۵۵۷ تفسیر جالبی درباره واژه *seismos* ("طوفان") نوشته است.

"یازده مورد از رویدادهای دیگری که در دوران عهد جدید روی داد همگی به زمین‌لرزه‌هایی اشاره داشته، و همواره معروف بوده که دست خدا در آنها دخالت داشته است: در لحظه مرگ عیسی (متی ۲۷:۵۴)؛ در زمان رستاخیز، جایی که با غلتیدن سنگ مرتبط است؛ و در فیلیپی، هنگامی که پولس و سیلاس در زندان خدا را ستایش می‌کردند (اعمال رسولان ۱۶:۲۶). زلزله یکی از نشانه‌های روز قیامت محسوب می‌شوند (متی ۲۴:۷؛ مرقس ۱۳:۸؛ لوقا ۱۱:۲۱؛ مکاشفه ۶:۱۲؛ ۸:۵؛ ۱۱:۱۳، ۱۹؛ ۱۶:۱۸)"

طوفان ناگهانی بطور اتفاقی روی نمی‌دهد، اما فرصتی خدادادی برای

۱. عیان شدن عیسی

۲. ایمان آوردن شاگردان

محسوب می‌شود.

۲۵:۸ "سرور ما، به دادمان برس" این جمله در عهد عتیق بمفهوم "نجات" فیزیکی بود (متی ۱۴:۳۰؛ یوحنا ۱۲:۲۷؛ اعمال رسولان ۲۳:۲۴؛ ۲۷:۲۰، ۳۱، ۳۴، ۴۳، ۴۴؛ ۲۸:۱، ۴؛ یعقوب ۵:۱۵).

موضوع خاص: رستگاری (واژه‌ای در عهد عتیق)

۲۶-۲۷ "آرامشی کامل پدید آمد." آنان از قدرتی که عیسی در برابر طبیعت داشت کاملاً شگفت زده شده بودند. با توجه به آیات مزبور ۸۹:۸، ۹، می‌توان نتیجه گرفت که این عبارات کنایه‌ای به آسمانی بودن عیسی دارد.

موضوع خاص: آب‌ها

متن NASB (بروز شده): متی ۸:۲۸ - ۳۴

^{۲۸}وقتی عیسی به آن طرف دریاچه، به ناحیه جَدْرِیان رسید، دو مرد دیو زده به او برخوردند. آن دو در قبرستان زندگی می‌کردند و چنان خشن و وحشی بودند که کسی جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند. ^{۲۹}آنها فریاد زدند: «ای پسر خدا، با ما چه کار داری؟ آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که خدا تعیین کرده، ما را عذاب دهی؟»
^{۳۰}از قضا، کمی دورتر یک گله خوک می‌چرید. ^{۳۱}پس ارواح پلید از عیسی خواهش کرده، گفتند: «اگر می‌خواهی ما را بیرون کنی، ما را به درون این گله خوکها بفرست.»
^{۳۲}عیسی به آنها گفت: «بسیار خوب، بروید.» ارواح پلید از وجود آن دو مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام گله، از سرایشی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. ^{۳۳}خوک چرانها فرار کرده، به شهر رفتند و به همه گفتند که بر آن دو دیو زده چه گذشت. ^{۳۴}در نتیجه، تمام اهالی شهر بیرون ریختند تا عیسی را ببینند، و وقتی او را دیدند، از او التماس کردند که از آنجا برود و ایشان را به حال خودشان بگذارد.

۲۸:۸

,NASB, NRSV, JB, Peshitta

REB "به درون دیار جَدْرِیان رسید"

NKJV "به دیار جَدْرِیان رسید"

TEV "به ناحیه جَدْرِیان در سوی دیگر دریاچه"

بحث‌های زیادی در مورد این موقعیت جغرافیایی صورت گرفته است. این مکان در نسخه‌های خطی متفاوت یونانی انجیل متی و همچنین در سه انجیل سینوپتیکی مختلف به سه روش مختلف نوشته شده است. ظاهراً نزدیک شهر خرسه بود، اما شهر جدریه دارای زمینی نزدیک دریاچه بود و با اینکه این شهر در شش فرسخی قرار داشت، غالباً آن را ناحیه جدریان می‌نامیدند.

□ "دو مرد" در انجیل متی همیشه "دو" نفر در یک داستان حضور دارند، در حالیکه در مرقس و لوقا فقط یک نفر را می‌بینیم (مرقس ۵: ۱؛ لوقا ۸: ۲۶). مثال دیگری که می‌توان آورد از داستان مرد یا مردان نابینا در شهر اریحا است (متی ۲۹: ۲۰؛ مرقس ۱۰: ۴۶؛ لوقا ۱۸: ۳۵). برخی معتقدند که علت ذکر دو نفر به این دلیل بوده که در عهد عتیق باستان حضور دو شاهد در دادگاه ضروری بوده است (اعداد ۳۵: ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۶؛ ۱۵: ۱۹؛ متی ۱۶: ۱۸).

□ "دو مرد دیورده ... در قبرستان (در نسخه انگلیسی از کلمه غار استفاده شده)" این دو مرد توسط جامعه طرد شده بودند و در تنها جایی که می‌توانستند سرپناهی پیدا کنند، غار بود. در این زمان، از غارهای کوچک دست ساز یا طبیعی به عنوان محل دفن استفاده می‌شد. مشخص نیست که آیا این مکان با جن‌زدگی آنها ارتباط دارد یا خیر. سؤالات خاص زیادی در مورد شیاطین و فرشتگان وجود دارد که نمی‌توان به آنها پاسخ داد زیرا در کتاب مقدس اطلاعات کافی در این زمینه وجود ندارد. دنیای ما توسط نیروی‌های شیاطینی همراه با بندگانشان، فرشتگان سقوط کرده احاطه شده که برای خنثی کردن اراده خدا و نابودی نوع بشر، مخلوق خدا و کانون توجه و محبت او مشغول فعالیت هستند.

موضوع خاص: شیطان شخصی

موضوع خاص: نیروی اهریمنی (ارواح ناپاک) در عهد جدید

□ "که کسی جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند" به انجیل مرقس ۵: ۲-۶ و لوقا ۸: ۲۷ مراجعه نمایید. ۲۹: ۸ "پسر خدا" این شیاطین عیسی را شناختند (یعقوب ۲: ۱۹). عنوان "پسر خدا" چندین بار در متی ۴: ۳؛ ۱۴: ۳۳؛ ۱۶: ۱۶؛ ۲۷: ۴۳، ۵۴ بکار برده شده است. واژه بکار برده شده بازی با کلمه "پسر" می‌باشد (متی ۲: ۱۵)، قوم بنی اسرائیل "پسر" نامیده می‌شود، پادشاه اسرائیل "پسر" نامیده می‌شود. و مسیح اسرائیل نیز "پسر" نامیده می‌شود. در اناجیل شیاطین چندین بار هویت عیسی را تشخیص می‌دهند (مرقس ۱: ۲۴؛ لوقا ۴: ۳۴). عیسی شهادت آنها را تصدیق نمی‌کند. آنها این را برای کمک به او نمی‌گفتند. بعداً عیسی به استفاده از قدرت شیطان متهم خواهد شد (۱۲: ۲۴). شهود شیاطین به عیسی به این اتهام اعتبار می‌بخشید.

موضوع خاص: پسر خدا

"آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که خدا تعیین کرده، ما را عذاب دهی؟" NASB, NKJV, NRSV, JB, Peshitta

REB

"آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که تعیین شده، ما را مجازات کنی؟"

TEV

دنیای معنویت می‌داند که چه زمانی را خداوند برای داوری مردگان و زندگان، انسان‌ها و فرشتگان تعیین کرده است (فیلیپیان ۲: ۱۰-۱۱؛ مکاشفه ۱۵: ۱۱).

۸: ۳۰ "گله خوک" آنجا منطقه‌ی غیریهودیان بود که با عبارت گله خوک به آن اشاره شده است. اینکه چرا شیاطین می‌خواستند به درون خوک‌ها بروند، صرفاً یک حدس و گمان است. اطلاعات کافی در این زمینه وجود ندارد. اشاره به نابودی این گروه از خوک‌ها، مقصود نهایی مرگ شیطان و بدنی که تسخیر کرده بود را نشان می‌دهد. همچنین، نابودی گله باعث می‌شد که مردم شهر از عیسی بخواهند که آنها را ترک کند!

□ "ارواح پلید" به موضوع خاص: ارواح پلید (ارواح ناپاک) در عهد جدید مراجعه نمایید

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است. عیسی می‌خواست که ارواح پلید را بیرون کند.

۸: ۳۴ "از او التماس کردند که از آنها برود" این آیه یکی از غم‌انگیزترین آیات در تمام کتاب مقدس است. در حضور بزرگترین مرد تاریخ، این روستاییان بجای رستگاری و نجات دو فرد جن زده و قابلیت معنوی انجیل برای منطقه خود، بیشتر نگران مرگ چند خوک بودند.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا در ثبت اعمال و گفتار عیسی در اناجیل تفاوت وجود دارد؟
۲. چرا شفای فرد جذامی، رویدادی شگفت آور محسوب می شود؟ متی ۱۱:۵
۳. چرا عیسی می خواست آنان که شفا یافتند بروند و خود را به کاهنان نشان دهند؟
۴. چه چیز غیرطبیعی درباره کار عیسی با افسر رومی وجود دارد؟
۵. نکته شگفت انگیز متی ۸:۱۱ و ۱۲ چیست؟
۶. ارواح پلید چه کسانی یا چه چیزهایی هستند؟ هدف از وجود آنها در جهان ما چیست؟
۷. آیه متی ۸:۱۷ به ما می آموزد که شفای فیزیکی بخشی از کفار است؟
۸. اهمیت عبارت "پسر انسان" و "پسر خدا" چیست؟ (حزقیال ۲:۱؛ دانیال ۷:۱۳).

انجیل متی ۹

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
شفای یک افلیج	عیسی یک فرد فلج را مورد عفو قرار داده و وی را شفا می دهد	وقایع جلیلیه (ادامه)	عیسی یک مرد فلج را شفا می دهد	شفای افلیج
		(۱:۸ - ۹:۳۸)		
۸-۱:۹	۸-۱:۹	۱:۹	۲-۱:۹	۸-۱:۹
		۸-۲:۹		
		۸-۲:۹		
			۳:۹	
			۶-۴:۹	
			۸-۷:۹	
دعوت از متی	متی باجگیر		عیسی متی را فراخواند	دعوت از متی
۱۳-۹:۹	۱۳-۹:۹	۹:۹	۹:۹	۹:۹
			۹:۹	ضیافت با گناهکاران
		۱۳-۱۰:۹	۱۱-۱۰:۹	۱۳-۱۰:۹
			۱۳-۱۲:۹	
سوال درباره روزه	سوالاتی از عیسی درباره روزه		سوالاتی درباره روزه	مبحث روزه
۱۷-۱۴:۹	۱۷-۱۴:۹	۱۷-۱۴:۹	۱۴:۹	۱۷-۱۴:۹
			۱۵:۹	
			۱۷-۱۶:۹	
دختر حکمران و زنی که ردای عیسی را لمس کرد	دختری به حیات بازگشت و زنی شفا یافت		دختر یک مقام و زنی که قبای عیسی را لمس کرد	عیسی دختر یک سرپرست کنیسه را زنده می کند و زنی را شفا می دهد
۲۶-۱۸:۹	۲۶-۱۸:۹	۲۶-۱۸:۹	۱۸:۹	۱۹-۱۸:۹
			۱۹:۹	
			۲۱-۲۰:۹	۲۲-۲۰:۹

			۲۲:۹	
			۲۴ - ۲۳:۹	۲۶ - ۲۳:۹
			۲۶ - ۲۳:۹	
شفای دو مرد نابینا	دو نابینا شفا یافتند	عیسی دو مرد نابینا را شفا می دهد	۲۷:۹	۳۱ - ۲۷:۹
			۲۸:۹	
			۲۸:۹	
			۳۰ - ۲۹:۹	
			۳۱:۹	
شفای یک لال دیورده	مردی لال سخن می گوید	عیسی مردی لال را شفا می دهد	۳۳ - ۳۲:۹	۳۴ - ۳۲:۹
			۳۴:۹	
			۳۸ - ۳۵:۹	۳۵:۹
			۳۸ - ۳۵:۹	
				۳۷ - ۳۶:۹

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه هایی به متن انجیل متی ۹: ۱-۳۸

A. متی اغلب رویدادهایی را که در مرقس و لوقا با جزئیات بسیار کامل تری ثبت شده اند را بصورت فشرده بیان می کند. مفسران نباید انجیل های دیگر را که به دنبال جزئیات کامل تر هستند، تا زمانی که مشخص نکنند که نویسنده انجیل چگونه وقایع را همانطور که انجام داده ثبت کرده قیاس کنند. به دنبال یک تاریخ کامل نیستیم، بلکه به دنبال هدف الهیاتی نویسنده اصلی از وحی که دریافت کرده، هستیم (از کتاب *How to Study the Bible for All Its Worth*، نوشته گوردون فی و داگلاس استوارت، صفحات ۱۲۰ - ۱۲۹).

B. این بخش به قسمت های متعدد دیگری تقسیم می شود:

۱. متی ۱: ۹ - ۸، رجوع شود به مرقس ۲: ۳ - ۱۲ و لوقا ۵: ۱۷ - ۲۶
۲. متی ۹: ۹ - ۱۷، رجوع شود به مرقس ۲: ۱۴ - ۲۲ و لوقا ۵: ۲۷ - ۳۸
۳. متی ۹: ۱۸ - ۲۶، رجوع شود به مرقس ۵: ۲۲ - ۴۳ و لوقا ۸: ۴۱ - ۵۸
۴. متی ۲۷: ۹ - ۳۱، که برای متی منحصر بفرد محسوب می شود
۵. متی ۲۲: ۹ - ۳۴، که باز هم برای متی منحصر بفرد محسوب می شود

۶. متی ۹:۳۵-۳۸، بسیاری بر این باورند که این بخش مقدمه‌ای برای مأموریت دوازده شاگردی است که باید در متی ۱۰ دنبال شود.
C. متی ۸ قدرت عیسی را در برابر بیماری‌ها، طبیعت و ارواح پلید نشان داد. متی از این بخش برای نشان دادن اقتدار و اعتبار عیسی در شرایط مختلف استفاده می‌کند.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۱

۱ پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف دریاچه بود، بازگشت.

۹:۱ " از نظر متنی، این آیه باید با متی ۸ مطابقت داشته باشد، زیرا آیه‌ای است که رویدادها را به رویداد بعدی منتقل می‌کند. پس از تجربه بی‌ایمانی و طرد شدن از ناصریه، جایی که او دوران کودکی خود را سپری کرد، کفرناحوم مقر خدمت عیسی گردید (مرقس ۲:۱؛ متی ۴:۱۳).

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۲-۸

۲ آنگاه مرد مفلوجی را که روی تشکی دراز کشیده بود، نزد او آوردند. عیسی وقتی ایمان ایشان را دید، به آن مرد مفلوج گفت:
"فرزندم، ناامید نباش! گناهایت بخشیده شد!"

۳ بعضی از علمای دین که در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند: «کفر می‌گوید! آیا او فکر می‌کند خداست؟»

۴ عیسی که از افکار ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلیدی به دل خود راه می‌دهید؟ گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگوییم "گناهایت آمرزیده شد"، یا اینکه بگوییم "برخیز و راه برو"؟ "پس اکنون به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آمرزش گناهان را دارد." آنگاه رو به مرد افلیج کرد و گفت: «برخیز و بستر را جمع کن و به خانه برو!»

۷ آن مرد از جا پرید و به خانه رفت!

۸ وقتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان خدا را شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است.

۹:۲ "مرد مفلوجی را ... نزد او آوردند" جزئیات کاملتری را درباره این رویداد می‌توان در مرقس ۲:۱-۲۲ مطالعه کرد. در این مقطع دوستان مرد فلج سقف را شکافته و وی را از بیرون به پایین آورده تا جلوی پای عیسی قرار دهند.

□ "عیسی وقتی ایمان ایشان را دید" در متن، "ایمان ایشان" نه تنها به مردی که نیاز به شفا داشت، بلکه در وحله‌ی اول دوستان وی اشاره داشت که پشتکار زیادی از خود نشان می‌دادند.

موضوع خاص: ایمان، باور، یا اعتماد

□ "فرزندم، ناامید نباش! گناهایت بخشیده شد" این یک جمله دستوری حال ساده، (متی ۹:۲۲) و در عین حال یک فعل مجهول حال ساده می‌باشد. یهودیان اغلب با گناه و بیماری مرتبط بودند (یوحنا ۵:۱۴؛ ۹:۲؛ و یعقوب ۵:۱۵-۱۶). اگرچه عیسی ظاهراً این ارتباط را تشخیص داده بود، اما به نظر می‌رسید که در برابر یک پیوند نیز مقاومت می‌کند (یوحنا ۲:۳ و لوقا ۱۳:۲-۳). این‌ها اظهارات قدرتمندی از درک عیسی از خودش است. تنها خداست که می‌تواند گناهان را ببخشد (اشاره به حالت مجهول در جمله).

عیسی این مرد فلج را "فرزند" خطاب کرد (*teknon*). با اینحال، این امر اشاره به سن وی نداشته، بلکه حکایت از عزیز شمردن آن فرد دارد (مرقس ۱۰:۲۴؛ همچنین لوقا ۱۶:۲۵ و پیدایش ۲۹:۴۳ در نسخه LXX).

۹:۳ "علمای دین" (در نسخه انگلیسی "کاتبان" نوشته شده است) از زمان اسارت بابلی‌ها، معبد تا حدودی با کنیسه به عنوان محل عبادت در جامعه یهودی رقابت می‌کرد.

این علمای دینی محلی در شریعت یهود، به پیروی از سنت عزرا (عزرا ۷:۱۰، ۸)، به عنوان کاتبان شناخته می‌شدند. آنها از چندین نسل گذشته در زمینه الهیاتی فعالیت داشتند، اما بیشتر از فریسیان بودند. اینکه آیا آنها به دلیل علاقه واقعی در آن جمع بودند یا برای جاسوسی از عیسی حضور داشتند نامشخص است. آنها مطمئناً از ادعای او مبنی بر داشتن قدرت بخشش گناه شگفت زده شده بودند. آنها معتقد بودند که فقط خدا دارای قدرت بخشش گناهان است. در این زمینه، آنها ادعاهای تندروانه‌ی عیسی را به عنوان کفر محکوم می‌کردند (مرقس ۲:۷). در واقع، اگر عیسی پسر خدا نبود، این‌ها بودند که کافر محسوب می‌شدند!

۴:۹ "عیسی که از افکار ایشان آگاه بود" این که آیا چنین چیزی را بعنوان نمونه‌ای از دانش ماوراء طبیعی عیسی قلمداد کنیم، که از متن کلام نیز اینگونه برداشت می‌شود، یا اینکه آیا کسی در میان جمعیت، درد دل خود را به صورت شفاهی به آگاهی عیسی رسانده، نامشخص است. در عهد جدید عباراتی وجود دارد که حکایت از آگاهی عیسی به طبیعت انسان داشته و آیات دیگری نیز موجود است که دلالت بر استفاده از قدرت ماوراءطبیعه وی دارد.

تفاوت‌هایی در نسخ خطی وجود دارد که در اینجا به آن‌ها اشاره می‌کنیم

۱. دیدن (*idon*) - C, D, L, W, ۴- و نسخه لاتین قدیمی، ولگاته و ترجمه‌های کوپتیک

۲. دانستن (*B, E^c*) و ترجمه‌های سوریه‌ای و ارمنی.

UBS⁴ به شماره یک رتبه B (تقریباً مطمئن) را داده است. دومین گزینه احتمالاً از متی ۱۲:۲۵؛ لوقا ۶:۸؛ ۹:۴۷ برداشت شده است. نسخه‌های NASB, NKJV و NJB از مورد شماره دو استفاده کرده‌اند.

۵:۹ " کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم "گناهانت آمرزیده شد"، یا اینکه بگویم "برخیز و راه برو" گفتن جمله "گناهانت بخشوده شده" بمراتب سخت‌تر است، اما به اندازه شفای فیزیکی وضوح عینی ندارد. در عین حال هر دوی این عبارات برای انسان گناهکار غیرممکن محسوب می‌گردد!

۶:۹ "پس اکنون به شما ثابت می‌کنم" در سراسر اناجیل، عیسی نه تنها به فقرا و نیازمندان، بلکه به رهبران یهود نیز توجه داشت (یوحنا ۱۱:۴۲، ۴۵). عیسی رو در روی آنان قرار می‌گرفت تا آنها را مجاب کند به او ایمان آورند. این شفا به همان اندازه برای کاتبان شگفت‌آور بود که برای مرد فلج و دوستانش. در واقع، این امر در مورد بیشتر خدمات شفای عیسی صدق می‌کند. اغلب این کارهای قدرتمند، برای تشویق ایمان شاگردان یا وجود آوردن ایمان در افرادی بود که به تماشا ایستاده بودند.

"پسر انسان" این یک عبارت وصفی از عهد عتیق بود که در حزقیال ۲:۱ و مزمو ۸:۴ بکار برده شده بود. معنای ریشه‌شناختی واقعی آن یعنی "بشریت". با اینحال، در کتاب دانیال ۷:۱۳ در غالب منحصر به فردی که متضمن انسانیت و الوهیت شخص مورد خطاب این عنوان بود، بکار برده شده است. از آنجا که این عنوان توسط نظام ربیانی یهودیت استفاده نمی‌شد، بنابراین مشمول هیچ یک از مفاهیم ملی‌گرایانه، انحصارگرایانه و نظامی نمی‌گردید. عیسی آن را بصورت عنوان کاملی برای پوشاندن و همزمان آشکار ساختن ماهیت دوگانه خود انتخاب کرد (اول یوحنا ۴:۱-۶). این عنوان، نامی مورد علاقه او محسوب می‌گردید.

موضوع خاص: پسر انسان

" اقتدار آمرزش گناهان را دارد" واژه «اقتدار» (*exousia*) بمفهوم "حق"، "قدرت" یا همان "اقتدار" بود. این واژه اگر بیشتر دلالت بر جنبه‌ی مسیحایی عیسی داشت تا آسمانی بودن او. یهودیان انتظار نداشتند که مسیحا الهی باشد، بلکه انتظار داشتند که یک رهبر نظامی/سیاسی دارای قدرت ماوراءطبیعی، مانند قضاات عهد عتیق باشد. تنها از طریق مکاشفه مترقی عهد جدید است که ایمانداران ذات تجسمی مسیح را تشخیص می‌دهند (انجیل یوحنا ۱:۱؛ ۵:۱۸؛ ۸:۵۸؛ ۱۰:۳۰؛ ۳۴-۳۸؛ ۱۴-۹-۱۰؛ ۲۰-۲۸؛ رومیان ۹:۵؛ فیلیپیان ۲:۶-۷؛ عبرانیان ۱:۸؛ دوم پطرس ۱:۱).

موضوع خاص: قدرت (*exousia*)

(SPECIAL TOPIC: AUTHORITY (*exousia*))

I. استفاده لوقا - مشاهده استفاده لوقا از قدرت جالب است (اختیار، قدرت، یا حق قانونی)

۱. در انجیل لوقا ۴:۶ شیطان ادعا می‌کند که می‌تواند به عیسی قدرت دهد
۲. در انجیل لوقا ۳:۲ و ۳۶ یهودیان از آموزش دادن عیسی که از قدرت شخصی خود استفاده می‌کرد، حیرت می‌کردند
۳. در انجیل لوقا ۱:۹ او قدرت و اختیارات خود را به شاگردانش داد
۴. در انجیل لوقا ۱۹:۱۰ او قدرت خود را به هفتاد نفر از مبشرین داد
۵. در انجیل لوقا ۲:۲ و ۸ سوال اصلی حول قدرت عیسی پرسیده می‌شد

۶. در انجیل لوقا ۵۳:۲۲ به شیاطین قدرت داده شد تا عیسی را محکوم کرده و بکشند
لوقا این کار را نکرد ولی معرفی متی به کمیته عالی (انجیل متی ۱۸:۲۲) "تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من سپرده شده است" یک
معرفی عالی در مورد اختیارات عیسی است.

عیسی بر این امر صحنه می گذاشت زیرا او قدرت این را داشت

۱. به واسطه حرفی که خدا

a. در زمان تعمیدش زد (انجیل لوقا ۳:۲۱ و ۲۲)

b. در زمان تحولش زد (انجیل لوقا ۳:۳۵)

۲. رسالت عهد عتیق کامل شد

a. قبیله یهودا (رجوع شود به سفر آفرینش ۱۰:۴۹)

b. خانواده ایشا (دوم سموئیل ۷)

c. متولد بیت اللحم (میکاه ۵:۲)

d. در دوران امپراتور چهارم (روم) متولد شده - دانیال ۲

e. به فقیران، نابینایان و نیازمندان کمک می کرد (اشعیا)

۳. جن گیری او قدرت و توانش را نسبت به شیطان و پادشاهی او نشان می داد

۴. قدرت زنده کردن مردگان او قدرتش را بر زندگی فیزیکی و مرگ نشان می دهد

۵. معجزات او همگی قدرت و اختیارش را بر مسائل دنیوی، فضایی و فیزیکی نشان می دهد

a. طبیعت

b. غذا دادن

c. شفا دادن

d. خواندن افکار

e. ماهیگیری

II. استفاده پولس از "قدرت" در ارتباط با زن مسیحی

مسئله قدرت که در اول قرن تیان مورد بحث قرار گرفته را می توان به طرق مختلف درک کرد.

اول قرن تیان ۱۰:۱۱ "از همین رو، و به خاطر فرشتگان، زن باید نشانی از اقتدار بر سر داشته باشد" استفاده از اقتدار در اول قرن تیان را
می توان به طرق مختلف درک کرد. نکته کلیدی (در این متن) این است که "اقتدار" (*exousia*) نمایانگر چیست.

نخست، باید توجه داشت که *exousia* اغلب با *dunamis* (قدرت) مرتبط است. اتو بتز مقاله جالبی در مورد *exousia* در New
International Dictionary of New Testament Theology. جلد دوم، صفحات ۶۰۶ تا ۶۱۱ دارد. پنج مثال در اینجا ذکر می شوند.

"این یک مشخصه در عهد عتیق است که *exousia* و *dunamis* هر دو با کار مسیح، عواقب نظم جدید جهان و ساختارهای جدید قدرت و
قدرت گرفتن مومنین مرتبط هستند" (صفحه ۶۰۹)

"قدرت (*exousia*) مومنین. اقتدار کسانی که به مسیح ایمان دارند بر اساس حکم مسیح و خنثی کردن تمام قدرتها است. این هم بر آزادی
و هم خدمت دلالت می کند" (صفحه ۶۱۱)

"او آزاد است که هر کاری انجام دهد (اول قرن تیان ۱۲:۶، ۲۳:۱۰، *exestin*)، این تصریح که در ابتدا برای فرقه گرایان در قرن تس گفته شد
توسط پولس برداشت شد که تأیید می کند درست است" (صفحه ۶۱۱)

"در عمل، این آزادی نامحدود، با این دیدگاه از حقیقت که رستگاری کامل هنوز باید به انجام رسد، بطور نظری بر این مبنا است که چه
چیز برای سایر مسیحیان و جمعیت در کل مفید و کمک کننده است (اول قرن تیان ۱۲:۶، ۲۳:۱۰)" صفحه ۶۱۱

"همه چیز برای من قانونی هستند (*exestin*)"، ولی همه چیز مفید نیستند. «همه چیز قانونی هستند (*exestin*)» ولی همه چیز بنا
نشده است. بگذاریم کسی دنبال نفع خودش نباشد، بلکه دنبال نفع همسایه اش باشد (اول قرن تیان ۲۳:۱۰ به بعد). نقل قولهای داخل نقل

قول احتمالا شعارهای بی‌دینان در قرن‌تس بودند. پولس با تأیید بر درست بودن آنها، آنها را نشان می‌دهد، ولی با نشان دادن اینکه این کل حقیقت نیست" (صفحه ۶۱۱).

پولس اغلب از این دو کلمه در نامه‌های خود به کلیسای قرن‌تس استفاده می‌کند:

۱. *Exousia*، اول قرن‌تس ۷:۳۷، ۹:۴ و ۵ و ۶ و ۱۲ (دو مرتبه)، و ۱۸، ۱۱:۱۰، دوم قرن‌تس ۱۰:۱۳

۲. *Dunamis*، اول قرن‌تس ۱:۱۸، ۲:۴ و ۵ و ۱۹:۴ و ۲۰، ۵:۴، ۱۵:۲۴ و ۴۳، دوم قرن‌تس ۷:۴، ۶:۷، ۸:۳ (دو مرتبه)، ۹:۱۲، ۴:۱۳ (دو مرتبه)

حقوق و قدرت دو مورد مهم برای هم قانون‌گرایان و هم بی‌دینان بودند. پولس سعی می‌کند که خط ظریفی میان این دو افراطی ترسیم نماید. در این متن، زنان مسیحی تشویق می‌شوند که فرمان خدادادی خلقت را بپذیرند (یعنی مسیح-مرد-زن) به منظور پیشرفت پادشاهی. پولس توافق دوجانبه اولیه (رجوع شود به سفر پیدایش ۱:۲۶ و ۲۷ و ۲:۱۸) را در آیات اول قرن‌تس ۱۱:۱۱ و ۱۲ تصریح می‌کند. از نظر خداشناسی این خطرناک است که:

۱. یک آیه را در این متن محافظت کنیم

۲. خطوط سیستماتیک سخت مذهبی در روابط زن و مرد و همسر و شوهر و همسران قرن اول را با هر فرهنگی و در هر قرن اعمال کنیم.

۳. تعادل پل را میان آزادی مسیحی و تعهدات پیمان مسیحی را فراموش کنیم

کجا زنان مسیحی این آزادی را بدست آوردند که به عنوان رهبر در گردهمایی‌های دینی (مثلا کلیساهای خانگی) دعا بخوانند؟ بطور قطع از کنیسه نبوده. آیا این گرایش از جامعه روم قرن اول بوده است؟ این امکان وجود دارد و به نظر من به توضیح جنبه‌های مختلف این فصل کمک می‌کند. با این حال، این احتمال هم هست که قدرت انجیل، بازسازی تصویر اصلی خدا باشد. یک برابری شوکه‌کننده جدید در تمامی جنبه‌های زندگی و اجتماعی انسان وجود دارد. ولی این برابری می‌تواند به مجوزی برای سو استفاده فردی تبدیل شود. این بسط نامناسب آن چیزی است که پولس برایش اظهار نگرانی می‌کند.

Answers to Questions اثر اف اف بروس واقعا کمک زیادی به من کرد تا در مورد بسیاری مسائل بحث براگیز در رابطه با سنت‌های کلیسا در مسیحیت غرب مدرن فکر کنم. به عنوان یک مفسر من همیشه فکر می‌کردم که پوشش زنان به منظور نشان دادن هدیه الهی است (یا برابر هم بودن در سفر پیدایش ۱:۲۶ و ۷)، نه اقتدار شوهر. ولی نتوانستم این تعبیر را میان منابع مختلف انجیلی که استفاده می‌کنم، پیدا نمایم، بنابراین، مردد بودم که آن را در توضیحات یا موعظه‌ها/آموزش‌هایم قرار دهم یا نه. هنوز احساس هیجان و آزادی را که وقتی اف اف بروس هم به همین فکر می‌کرد، بخاطر دارم (به بخش به "سوالات پاسخ دهید" صفحه ۹۵ مراجعه کنید). فکر می‌کنم تمامی مومنین فراخوانده شده‌اند تا مروجین تمام وقت مسیح باشند (رجوع شود به افسسیان ۴:۱۱ و ۱۲)!

موضوع خاص: الهی بودن مسیح از عهد عتیق (میکاه ۵:۲)

SPECIAL TOPIC: THE DEITY OF CHRIST FROM THE OT

دو سطر از میکاه ۵:۲ "طلوع او از قدیم است" و "از ایام ازل بوده است" با یکدیگر هم معنی هستند. "از قدیم است" (*Qal*, BDB 422, KB 425 دستوری) بسیار متداول است. این حالت هشت مرتبه در میکاه استفاده شده است:

۱. در مورد آمدن خدا در میکاه ۳:۱

۲. اجرای فرمان خدا در ۲:۴

۳. در مورد توبه اسرائیل که در میکاه ۷:۹ انجام شد (یعنی خروج جدید ۷:۱۵). همچنین می‌تواند به منشا مسیح نیز اشاره داشته باشد

(اصالت، نسخه استاندارد بازمینی شده و انجیل جدید اورشلیم، یا اعمال وی (رجوع شود به میکاه ۴:۴ و ۵).

این دو بیت شعر می‌توانند به یکی از موارد زیر اشاره داشته باشند:

۱. از پیش وجود داشتن مسیح (رجوع شود به امثال ۸:۲۲ الی ۳۱، انجیل یوحنا ۱:۱ و ۱۴ و ۱۵ و ۳۰، ۵۶:۸ الی ۵۹، ۱۶:۲۸، ۱۷:۵ و ۲۴، دوم قرنتیان ۸:۹، فیلیپیان ۲:۶ و ۷، کولسیان ۱:۱۷، عبرانیان ۱:۳ و ۱۰:۵ الی ۹).

۲. راهی برای اشاره به اجداد معروف گذشته (نوح، ابراهیم یا احتمالا داوود).

کل آیه به یک پادشاه الهی، از نسل داوود و از شهر داوود اشاره می‌کند. به داوود به عنوان یک پادشاه ایده آل نگاه می‌شود. کلمه "جاویدان" (BDB 761) یک 'olam است. به موضوع خاص: برای همیشه ('olam) مراجعه شود.

نیدوت (NIDOTTE) جلد ۳، صفحه ۳۴۷، که در مورد 'olam بحث می‌کند، این اظهارات را بیان می‌دارد:

"در حین اینکه تلاش می‌شود تا مرجعی برای از پیش وجود داشتن مسیح یافت شود، چنین دیدگاهی در نوشتجات انجیلی یهود و بعد از آن تا قبل از Similitudes Enoch حدود قرن اول قبل از میلاد - قرن اول پس از میلاد یافت نمی‌شود (به Enoch ۱:۲۱ الی ۶ مراجعه شود)".

فکر میکنم هر چند نکاتی در مورد تولد در عهد عتیق وجود دارند، سران یهود در دوران عیسی از ادعای او مبنی بر مساوی بودن با خدا شوکه شدند (رجوع شود به انجیل مرقس ۲:۵ الی ۷، انجیل یوحنا ۱:۱ الی ۱۴، ۵۸:۸، پولس، دوم قرنتیان ۴:۴، کولسیان ۱:۱۵، فیلیپیان ۲:۶، تیتوس ۲:۱۳).

بخشی از متون عهد عتیق در اینجا مورد استفاده قرار گرفته‌اند تا کاملاً خدایی بودن عیسی تصریح شود:

۱. مزمور ۲:۷، نقل قول شده در عبرانیان ۱:۵
۲. مزمور ۴۵:۶ و ۷ نقل قول شده در عبرانیان ۱:۸ و ۹
۳. مزمور ۱۱۰:۱ نقل قول شده در عبرانیان ۱:۱۳
۴. اشعیا ۹:۶، ۲۳:۵ و ۶، میکاه ۵:۲ الهام بخش انجیل لوقا ۳:۲۲
۵. دانیال ۷:۱۳ نقل قول شده در انجیل متی ۲۶:۶۴، مرقس ۱۴:۶۲
۶. زکریا ۱۳:۷ نقل قول شده در انجیل متی ۲۶:۳۱، انجیل مرقس ۱۴:۲۷
۷. ملاکی ۳:۱ نقل قول شده در انجیل مرقس ۱:۱ الی ۳، انجیل لوقا ۲:۲۶ و ۲۷

□ "رو به مرد افلیح کرد و گفت: «برخیز و بسترت را جمع کن و به خانه برو» در این جمله سه دستور شفاهی وجود دارد.

"برخیز" کلمه مجهول در دستور زبان آنوریست که بصورت دستوری بکار برده شده است

"بسترت را جمع کن" جمله دستوری در دستور زبان آنوریست

"به خانه برو" جمله دستوری زمان حال ساده.

این زمان‌ها دلالت بر این داشت که خدا عامل حالت مجهول جمله بوده است "برخیز". دو دستور بعدی بلافاصله پس از بهبودی مرد صادر گردید. برداشتن بستر، نشانه آن بود که روزهای گدایی او به پایان رسیده و زمان بازگشت به خانه است. این شفا ادعای خدایی و مسیحایی بودن عیسی را تأیید می‌کند.

۹:۸ "وقتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت" در نسخه خطی یونانی مشکلی وجود دارد که به عبارت "وحشت‌زده" مربوط می‌شود. در قدیمی‌ترین و بهترین متون یونانی عبارت "ترسیده بودند" نوشته شده است (B, D, W, X MSS). متونی که بعدها ترجمه شد این عبارت را تلطیف کرده و آن را به "شگفت زده" یا در نسخه NKJV "متحیر ماندند" (MSS C, L) ترجمه کردند. برخی از دست‌نوشته‌های یونانی در کل این واژه را حذف کردند (MS X).⁴ UBS به گزینه شماره ۱ رتبه "A" می‌دهد (مطمئن).

مردم در آن زمان عادت نداشتند که کسی با این اقتدار صحبت کند. یهودیان در دام سنت و نقل قول‌های باستانی ربای‌ها افتاده بودند. عیسی با حقیقت و اقتداری سخن گفت که این نسل از قوم یهود هرگز نشنیده بود. آنها خدا را شکر کردند که این قدرت را به یک مرد داده است. این امر را می‌توان کنایه‌ای پنهان از جنبه انسانی عیسی تلقی نمود که توسط بدعت‌های کلیسای اولیه به نام "گنوستیسم" مورد سوال قرار گرفت. همچنین با مطالعه بیشتر عهد جدید، این احتمال را می‌توان داد که رهبران مذهبی نسبت به محبوبیت عیسی حسد می‌ورزیدند.

(از کلمه یونانی *gnosis*، به معنی دانش و آگاهی، مراجعه شود به اول تیموتائوس ۶:۲۰)

(Special Topic: Gnosticism)

I. در قرن اول

دنیای روم در قرن اول زمان انتخاب میان ادیان شرقی و غربی بود. خدایان یونان و پانتئون‌های روم خوش نام نبودند. ادیان مرموز بسیار متداول بودند زیرا تاکید آنها بر رابطه فردی با خدا و دانش پنهان بود. فلسفه سکولار یونانی محبوب بود و با دیگر جهانبینی‌ها ادغام می‌شد. در این دنیا مذهب انتخابی ایمان انحصاری مسیحی وارد می‌شود (عیسی تنها راه به سوی خدا است، مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶:۱۴). زمینه دقیق عرفان هر چه باشد، تلاشی شد برای انحصار بخشیدن به مسیحیت (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶:۱۴، اول یوحنا ۵:۱۲) که باورکردنی و از نظر عقلانی برای طیف وسیعی از مخاطبین یونانی-رومی قابل قبول بود. این احتمال هست که تفکر عرفانی از فرقه‌های حاشیه‌ای یهودی ریشه گرفته باشد (مراجعه شود به *DSS Sect*). این می‌تواند برخی از عناصر یهودی در عهد جدید را که با عرفان رابطه دارند توضیح دهد.

II. برخی از فرضیه‌های ابتدایی ارتداد بر اساس شواهد داخلی از یوحنا ۱

- A. انکار قیام عیسی مسیح از مردگان
- B. انکار مرکزیت عیسی مسیح در رستگاری
- C. فقدان شیوه زندگی مسیحی مناسب
- D. تاکید بر دانش (اغلب رازها و اسرار)
- E. گرایش به انحصار گرایی و نخبه‌گرایی

III. نخستین عرفان قرن اول

A. آموزشهای عرفان اولیه در قرن نخست به نظر می‌رسد که تاکید بر دوالیسم هستی‌شناسی (ابدی) میان روح و جسم بوده باشند. روح (خدای والا) به عنوان نیکی تلقی می‌شد، در حالیکه جسم از نظر ذاتی شیطانی بود. این دوگانگی شبیه:

- ۱. فلسفه ایده‌آل در مقابل فیزیکی افلاطون
- ۲. بهستی در مقابل زمینی
- ۳. نامرئی در مقابل مرئی؛ (همچنین تاکید زیاده از حدی بر روی اهمیت دانش نهانی (رمزها یا کدهای رمزی که اجازه می‌دهند روح از طریق محیط فرشتگان به سمت بالا و به سوی خدای والا برود) که برای رستگاری لازم بود، می‌شد.
- ۴. احتمالاً نفوذ زرتشت

B. دو حالت اولیه عرفان وجود دارند که ظاهراً می‌توانستند زمینه اول یوحنا باشند

- ۱. عرفان دوکسی (*Docetic*)، که انسان بودن عیسی را نفی می‌کند، زیرا جسم شیطانی است
- ۲. عرفان سرینتی (*Cerinthian*) که عیسی را در میان فرشتگان خوب و بد ارزیابی می‌کرد. این "روح مسیح" را بدن انسانی عیسی را در زمان تعمید غرق می‌کند و قبل از به صلیب کشیده شدن بدنش را ترک می‌نماید
- ۳. از این دو گروه برخی ریاضت را تجربه کردند (اگر بدن بخواهد، شیطانی است)، بقیه آنتیسمیسم را (اگر بدن بخواهد، انجام می‌دهم)

C. هیچ مدرکی در مورد توسعه سیستم عرفان در قرن اول وجود ندارد. در حقیقت تا اواسط قرن دوم که شواهد و مستندات مکتوب وجود دارند (به متون Nag Hammadi مراجعه شود). برای اطلاعات بیشتر در مورد عرفان به منابع زیر مراجعه کنید

- ۱. *The Gnostic Religion* اثر هانس یوناس، از انتشارات بیکن
- ۲. *The Gnostic Gospels* اثر ایلین پاکلز، از انتشاران رندم هاوس
- ۳. *The Nag Hammadi Gnostic Texts and the Bible* اثر اندرو هلمبولد

IV. ارتداد امروز

- A. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم سعی می‌کنند حقیقت مسیحی را با سایر سیستم‌های فکری ادغام کنند
- B. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم بر دکترین "درست" برای جدا کردن رابطه فردی و سبک زندگی با ایمان تاکید می‌کنند
- C. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم از مسیحیت به سوی نخبگی فکری انحصاری روی می‌آورند

D. روح این ارتداد امروز در ما هست وقتی مردم مذهبی به سوی عرفان یا آنتیسمیسم به عنوان بهترین راه برای رسیدن به خدا روی می‌آورند.

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۹

۹ عیسی بر سر راه خود، به یک باجگیر برخورد به نام متی، که در جایگاه باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن!» او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد.

۹:۹ "عیسی بر سر راه خود" آیات ۹ تا ۱۷ نسبت به سایر اناجیل، بخصوص مرقس ۲ و لوقا ۵، به جزئیات بیشتری پرداخته است.

□ "باجگیری به نام متی" (در نسخه انگلیسی "مالیات جمع‌کن" نوشته شده است) در مرقس ۲:۱۴ و لوقا ۵:۲۷ متوجه شدیم که نام دیگر وی لاوی بوده است. این امر بدین معنا نیست که وی از لاویان و یا کشیش بوده است. یهودیان اغلب دارای دو نام بودند، یکی یهودی و دیگری یونانی که در زمان تولد به آنان داده میشد. این فرد شاگردیست که تألیف انجیل به وی نسبت داده شده است. ممکن است عیسی او را به خاطر نعمتی که خدا در نگهداری سوابق دقیق به وی داده بود، یا به عنوان راهی برای نشان دادن محبت خود به همه مردم، حتی مالیات جمع‌کنندگان، انتخاب کرده باشد!

موضوع خاص: نمودار نام‌های رسولان

□ "در جایگاه باجگیری نشسته بود" کفرناحوم در کنار دریای جلیلیه و در میان منطقه تحت سلطه فیلیپ تراخ و هرود تراخ قرار گرفته بود. لذا منطقه‌ای که شامل مالیات می‌گردید باید جایی میان سوریه و یهوده بوده باشد. دفاتر مالیات جمع‌کن از هرودیان یا مقامات رومی خریداری شده بود. گردآوری مالیات اغلب با این پیشنهاد ضمنی انجام می‌شد که تمام درآمد اضافی که جمع‌آوری می‌شود، دستمزد صاحب دفتر خواهد بود. این امر در زمان عیسی به گونه‌ای بسیار بد و ناهنجار انجام می‌گردید و بنابراین، این دفتر مترادف شرارت و استثمار مردم معروف شده بود. مطمئناً از باجگیران در کنیسه محلی یا در جامعه یهودی استقبال صورت نمی‌پذیرفت.

□ "از من پیروی کن!" او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد" احتمالاً اولین باری نبود که متی عیسی سخنان عیسی را می‌شنید. ظاهراً او بارها در محضر تعالیم عیسی قرار گرفته بود و این نقطه اوج فراخواندن یک ربای با پیروانی بود که بیاید و تمام وقت شاگرد باشد (متی ۴:۱۹، ۲۱).

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۱۰-۱۳

۱۰ روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانه متی، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان متی بودند.

۱۱ فریسیان وقتی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند: «چرا استاد شما با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟»

۱۲ عیسی وقتی این را شنید، فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان!»^{۱۳} سپس افزود: «بروید و کمی در مورد این کلام تفکر کنید که می‌فرماید: "من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی تقدیم کنید." زیرا من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود را عادل می‌پندارند!»

۱۰:۹ این عبارت به خانه‌ی متی اشاره داشت نه عیسی. ظاهراً در آن زمان برپایی میهمانی پس از یک تصمیم معنادار در زندگی بسیار رایج بود زیرا زگی، یکی دیگر از مالیات جمع‌کنندگان نیز همین کار را انجام می‌دهد (لوقا ۱۹).

اساساً "گناهکاران بدنام" به آن دسته از مطرودان جامعه یهودی اطلاق می‌شود که نمی‌توانند جزئیات دقیق شریعت موسی را که در سنت شفاهی یهودیت تقویت شده، اجرا کنند. این امکان وجود دارد که برخی از آنها آشکارا افراد بی‌اخلاقی بودند، اما باز هم ممکن است تجارت یا شغل آنها برای رهبران یهود غیرقابل قبول بوده باشد (مانند چوپان‌ها، دباغ‌ها و غیره).

عبارت "بر سر سفره نشسته بودند" به معنای "لم داده بودند" بود. مردم در این دوره تاریخی هنگام غذا خوردن بر روی آرنج چپ خود دراز می‌کشیدند. فقط در مصر بود که مردم برای غذا خوردن، سر سفره می‌نشستند.

۱۱:۹ "فریسیان وقتی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند" این فریسیان در هنگام شام حضور داشتند، اما بر سر سفره نبودند. غیرعادی به نظر می‌رسد اما در دنیای باستان هر کسی می‌توانست بیاید و کنار دیوارها بایستد یا به از پنجره به درون نگاه کند و در گفتگو شرکت کند بدون اینکه مهمان رسمی شام باشد. ظاهراً "فریسیان" نام دیگری برای "کاتبان" بود که قبلاً در این زمینه صحبت کردیم. آنها گروهی از یهودیانی بودند که به تعهدات خود پایبند، و پیرو گروه خاصی بودند که روایات شفاهی یهودیان (تلمود) را تأیید می‌کرد. توجه داشته باشید که آنها با شاگردان عیسی تقابل داشتند. عیسی با غذا خوردن با این گناهکاران بدنام، دوستی. هم‌نشینی خود را نشان می‌داد. یحیای تعمید دهنده قبلاً به عنوان زاهدی آمده بود که مطرود رهبران یهود واقع شده بود و اکنون عیسی را که به عنوان فردی اجتماعی تر ترد کردند (متی ۱۹:۱۱؛ لوقا ۷:۳۴). آنها حتی عیسی را متهم به "شراب خواری" کردند، به این معنا که وی "پرخور" یا "کسی که در شرابخواری زیاده روی می‌کند" بود. اغلب محافظه‌کاری مذهبی جنبه زشت و خودپسندانه‌ای دارد. برای مطالعه کاملتر بحث در مورد منشأ و الهیات فریسیان، به یادداشت متی ۱۵:۲۲ مراجعه کنید.

موضوع خاص: فریسیان

۱۲:۹ "عیسی وقتی این را شنید" روشن است که عیسی ذهن فریسیان را نخوانده بود (متی ۴:۹). یا آنچه که را که از جانب دیگران نقل می‌شد می‌شنید یا خود شخصاً شنوده‌ی آنان بود.

□ "بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان" این عبارت بدین معنا نیست که فریسیان از گناه مبرا بودند؛ بلکه بیشتر جنبه استحضا دارد.

۱۳:۹ "بروید و کمی در مورد این کلام تفکر کنید" این عبارت از هوشع ۶:۶ نقل شده است (همینطور متی ۷:۱۲). این آیه با یک جمله دستوری آغاز شده که تکیه کلام علمای یهودی خطاب به شاگردان بود برای اینکه در یک مورد خاص به مطالعه بپردازند. متی ۱۳:۹ در انجیل متی بسیار منحصر بفرد است.

□ "زیرا من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود را عادل می‌پندارند" لوقا ۵:۳۲، که هم‌تراز با سایر اناجیل در این دوره محسوب می‌شود، واژه "توبه" را نیز اضافه کرده است. با اینکه در انجیل متی چنین واژه‌ای بطور اخص درج نشده، اما متن اینگونه نشان می‌دهد که مفهوم توبه هدف بوده است. دو علامت طبیعی که نشان می‌داد مردم در کنار خدا قرار گرفته بودند، توبه و ایمان بود (مرقس ۱:۱۵؛ اعمال رسولان ۳:۱۶، ۲۰:۲۱). عیسی حتی تسریح می‌کرد که اگر مردم توبه نکنند هلاک خواهند شد (لوقا ۵:۱۳). توبه در اصل رویگردانی از نفس، گناه و عصیان و روی آوردن به اراده و راه خدا برای زندگی است. اینرا نمی‌توان خیلی به حساب احساسات گذاشت، بلکه تغییر در اولویت و سبک زندگی است. آن را می‌توان تمایل به تغییر دانست.

فعل (*kaleō*) "فرا خواندن" (در نسخه انگلیسی) را می‌توان "دعوت کردن" تعبیر کرد (متی ۲۲:۲-۱۰ و لوقا ۱۴:۱۶-۱۶:۲۵؛ یوحنا ۲:۲؛ مکاشفه ۱۹:۹). در یک چارچوب الهیاتی، این عبارت مفهوم عهد را برجسته می‌کند.

۱. خداوند دعوت می‌کند (فراخوان آسمانی)

۲. انسان‌ها باید پاسخ دهند (با شروع و تداوم ایمان، توبه، اطاعت و پشتکار)

موضوع خاص: توبه (عهد جدید)

موضوع خاص: انتخاب، تقدیر و نیاز برای برقراری یک توازن الهیاتی

(Special Topic: Election/Predestination And The Need For A Theological Balance)

انتخاب دکترین جالبی است. فراخواندن برای طرفداری یا حمایت نیست، بلکه فراخواندن برای این است که راه باشید، ابزاری برای رستگاری دیگران. در عهد عتیق این اصطلاح اساساً برای خدمت کردن استفاده شده است، در عهد جدید برای رستگاری استفاده شده که خدمتی است. انجیل هرگز آنچه که به نظر می‌رسد تضاد میان اراده خدا و اراده آزاد انسان است را نمی‌پذیرد، ولی هر دو را تأیید می‌کند. مثال خوبی از تنش انجیلی می‌توان رومیان ۹ در مورد انتخاب پادشاهی خدا و رومیان ۱۰ در مورد نیاز انسان به پاسخ باشد (مراجعه شود به رومیان ۱۱:۱۰ و ۱۳).

کلید این تنش الهیاتی را شاید بتوان در افسسیان ۴:۱ یافت. عیسی مرد منتخب خدا است و همه چیز در انتخاب او است (*Karl Barth*). عیسی پاسخ "بله" خدا به نیاز انسان سقوط کرده است (*Karl Barth*). افسسیان ۴:۱ همچنین با تصریح اینکه هدف تقدیر بهشت نیست، بلکه تقدس است کمک می‌کند تا مسئله مشخص شود (همانند مسیح بودن). ما اغلب جذب مزایای انجیل می‌شویم و مسئولیتها را فراموش می‌کنیم! فراخواندن خدا (انتخاب) برای زمان و در عین حال برای ابدیت است!

دکترین‌هایی در رابطه با سایر حقایق ارائه شده‌اند، البته نه یک حقیقت منفرد و نامربوط. یک مقایسه خوب می‌تواند یک کهکشان در برابر یک ستاره باشد. خدا حقیقت را در یک قالب شرقی ارائه داده نه غربی. ما نباید تنشی را که با پارادوکسهای دکترین حقیقت به وجود می‌آیند حذف کنیم (خدا به عنوان متعالی در برابر خدا به عنوان همه جا حاضر. امنیت در برابر استقامت، عیسی برابر با پدر در مقابل عیسی به عنوان خدمتگزار پدر، آزادی مسیحی در برابر مسئولیت مسیحی به پیمان، و غیره).

۱. تقدیر در برابر اراده آزاد بشر
۲. امنیت ایمانداران در برابر نیاز به استقامت
۳. گناه اصلی در برابر گناه ارادی
۴. بی‌گناهی (کمال‌گرایی) در برابر کم‌گناه کردن
۵. توجیه آنی اولیه و تقدیس در برابر تقدیس مترقی
۶. آزادی مسیحیت در برابر مسئولیت‌پذیری در مسیحیت
۷. برتری و تفوق خدا در برابر حضور وی در همه‌ی عرصه‌ها
۸. خدا بعنوان ناشناخته‌ترین در برابر خدا بعنوان شناخته شده در متن
۹. پادشاهی خدا در حال حاضر در برابر آینده فانی
۱۰. توبه بعنوان هدیه‌ای از خدا در برابر توبه بعنوان یک الزام برای اجابت انسان به عهد
۱۱. عیسی بعنوان برابر با پدر در برابر عیسی بعنوان تابع پدر
۱۲. عیسی بعنوان آسمانی در برابر عیسی بعنوان یک انسان

مفهوم الهیاتی پیمان پادشاهی خدا را (که همیشه پیش قدم بوده و دستور کار را تعیین می‌کند) با الزام اولیه در توبه پایدار و پاسخ از روی ایمان از جانب نوع بشر (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱:۱۵، اعمال رسولان ۳:۱۶ و ۱۹، ۲۱:۲۰) را به هم می‌پیوندد. مراقب باشید که تأیید یک وجه پارادوکس وجه دیگر را کم ارزش نکند.

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۱۴ - ۱۷

«آنگاه شاگردان یحیی نزد عیسی آمدند و گفتند: «چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟»^{۱۵} عیسی پاسخ داد: «آیا ممکن است میهمانان عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، سوگواری کنند؟ اما ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه روزه خواهند گرفت.^{۱۶} هیچ‌کس پارچهٔ نورا به جامهٔ کهنه وصله نمی‌زند، زیرا وصله از جامه کهنه می‌شود و پارگی بدتر می‌گردد.^{۱۷} و نیز شراب نورا در مشکهای کهنه نمی‌ریزند، زیرا مشکها پاره می‌شوند و شراب می‌ریزد و مشکها از بین می‌روند. شراب نورا در مشکهای نو می‌ریزند تا هر دو محفوظ بماند.»

۹:۱۴ «آنگاه شاگردان یحیی نزد عیسی آمدند» مشخص نیست که آیا آنان

۱. واقعاً علاقمند بودند

۲. دچار سردرگمی بودند

۳. قصد گول زدن عیسی را داشتند

آنان همچون فریسیان، میهمانان ناخوانده بودند، اما واضح است که در ضیافت حضور داشتند. اینطور که از اعمال رسولان ۱:۱۹ برداشت می‌شود، یحیی تعمید دهنده شاگردان زیادی داشت.

«چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟» در عهد عتیق سالانه تنها یک روز رسمی برای روزه گرفتن وجود داشت که *Yom Kippur* نامیده می‌شد (روز کفار، رجوع کنید به لایوان 16). با اینحال، ربایهای یهودی روز دوم و پنجم هفته را نیز برای روزه گرفتن قرار داده بودند (لوقا

۱۸:۱۲). ظاهراً انتخاب این روزها بر اساس روزی بود که موسی به کوه سینا بالا رفت و روزی که به پایین آمد. روزه راهی برای اثبات تعهد دینی شده بود. عیسی این عمل را محکوم نمی‌کند، اما آن طور که لازم است نیز تأیید نمی‌کند.

در نسخه دستنویس یونانی مشکلی در این آیه وجود دارد که با اصطلاح "اغلب" در NKJV و NRSV ارتباط دارد. ظاهراً این مشکل از آیه مشابه آن در لوقا ۳:۳۳ نشأت گرفته شده است. در آیه موازی با آن در مرقس ۲:۱۸ فقط "روزه" نوشته شده است. کمیته UBS⁴ اصطلاح دیگر "بسیار" را در پرانتز قرار داد، زیرا مطمئن نبودند که آیا این عبارت همچون انجیل متی، عبارت اصلی است یا بعداً توسط کاتبی که نسخه برداری کرده از لوقا اضافه شده است.

موضوع خاص: روزه گرفتن

موضوع خاص: انتقادات متنی، A, II.

۱۵:۹ با توجه به دستور زبان بکار برده شده در این آیه، خواننده انتظار پاسخ "نه" را دارد.

□ "اما ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه روزه خواهند گرفت" عیسی تصور می‌کرد که پس از مصلوب شدن، شاگردانش روزه خواهند گرفت. این اولین باریست که از مصلوب شدن بطور تلویحی سخن گفته می‌شود. فعل *apairo* (گرفته شدن)، که در این جمله بکار برده شده، دارای محتوای خشن می‌باشد (مرقس ۲:۲۰؛ لوقا ۵:۳۵). بکارگیری واژگانی چون عروس و داماد توسط عیسی دارای محتوای مسیحایی می‌باشد.

۱۶:۹-۱۷ بحث‌های زیادی در مورد چگونگی اعمال این حقیقت صورت گرفته است. به نظر می‌رسد که این آیه بر لزوم انعطاف‌پذیری در ایمان تأکید می‌کند. با اینحال، باید مراقب ماهیت و میزان این انعطاف بود. این آیه در واقع محکومیت تفسیر تحت‌اللفظی یهودیت سنتی از سنت شفاهی است. پیام عیسی کاملاً جدید و متفاوت از فرقه‌های یهودی زمان او بود! خدا به ما کمک کند، گاهی ما بیشتر از اینکه به یک رابطه پویا، مطیع و روزانه با خدا متعهد باشیم، به سنت‌ها و قوانین خود متعهد هستیم (اشعیا ۶:۹-۱۰؛ ۱۳:۲۹). این ضرب‌المثل مشابهت زیادی با مرقس ۲:۱۹-۲۰ و در لوقا ۵:۳۳-۳۹ دارد. چیز جدیدی آمده است (یعنی انجیل) که همه چیز را تغییر داده است!

موضوع خاص: تفسیر ضرب المثلها

(Special Topic: Interpreting Parables)

اناجیل چندین سال پس از زندگی عیسی نوشته شدند. نویسندگان انجیل (با کمک روح) به لحاظ فرهنگی به سنت شفاهی عادت داشتند. ربی‌ها به صورت شفاهی و بدون نوشته تعلیم می‌دادند. عیسی این رویکرد شفاهی را برای آموزش تقلید کرد. تا آنجا که می‌دانیم، او هرگز آموزه‌ها یا موعظه‌های خود را مکتوب نکرد. برای کمک به حافظه، تدریس و تعالیم تکرار و خلاصه می‌شدند. نویسندگان انجیل از این روشهای حفظ اطلاعات در حافظه استفاده کردند. تمثیلهای که به سختی می‌توان آنها را تعریف کرد، یکی از این روشها هستند.

"بهترین تعریفی که از تمثیل می‌توان به عمل آورد این است که آنها داستانهایی هستند با دو نوع مفهوم. سطح داستانی آینه‌ای از واقعیتی است که مشاهده و آن را درک می‌کنیم"، *Dictionary of Jesus and the Gospels* صفحه ۵۹۴

"تمثیل گفته یا داستانی است که توسط آن گوینده تلاش می‌کند نکته‌اش را با به تصویر کشیدن آن از شرایط زندگی عادی بیان کند"، *The Zondervan Pictorial Bible Encyclopedia* صفحه ۵۹۰

به سختی می‌توان تعریف کرد که از اصطلاح تمثیل در روزگار عیسی چه چیزی درک می‌شد.

۱. برخی می‌گویند منعکس کننده اصطلاح عبری *mashal* است که به هر گونه معمایی گفته می‌شود (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳:۲۳)،

گفته‌ای هوشمندانه (ضرب المثل، انجیل لوقا ۴:۲۳)، گفته کوتاه (انجیل مرقس ۷:۱۵)، یا گفته‌ای مرموز.

۲. دیگران به مفهوم یک داستان کوتاه معتقد هستند.

بسته به اینکه چگونه فرد این اصطلاح را تعریف کند، بیش از یک سوم تعالیم ثبت شده عیسی در قالب تمثیل هستند. این ژانر کلی و اصلی عهد جدید است. تمثیلهای یقیناً گفته‌های خود عیسی هستند. اگر کسی مفهوم دوم را بپذیرد، هنوز چندین نوع داستانهای کوتاه وجود دارند:

۱. داستانهای ساده (انجیل لوقا ۱۳:۶ الی ۹)
۲. داستانهای پیچیده (انجیل لوقا ۱۱:۱۵ الی ۳۲)
۳. داستانهای مقایسه‌ای (انجیل لوقا ۱۶:۱ الی ۸، ۱۸:۱ الی ۸)
۴. داستانهای نوعی/تمثیلی (انجیل متی ۱۳:۲۴ الی ۳۰، ۴۷ الی ۵۰، انجیل لوقا ۸:۴ الی ۸، ۱۱ الی ۱۵، ۲۵:۱۰ الی ۳۷، ۱۴:۱۶ الی ۲۴، ۲۰:۹ الی ۱۹، انجیل یوحنا ۱۰:۱، ۱۵:۱ الی ۸)

در رابطه با این تنوع در نوع تمثیل، فرد باید این گفته‌ها را در چندین سطح تفسیر کند. نخستین سطح اصول کلی زبان‌شناسی که بر ژانر کل انجیل حاکم است. برخی راهنماییها:

۱. شناسایی هدف کلی کتاب و یا حداقل بزرگترین واحد مطلب
۲. شناسایی مخاطبین اولیه. این مهم است که اغلب یک تمثیل به گروه‌های مختلف گفته میشود، مثال «
a. گوسفند گم شده در انجیل لوقا ۱۵ منظورش گناهکاران است
b. گوسفند گم شده در انجیل متی ۱۸ منظورش شاگردان است
۳. مطمئن شوید که بلافاصله مطلب مربوط به آن تمثیل را یادداشت کنید. اغلب عیسی یا نویسندگان انجیل نکته اصلی را میگویند (معمولا در انتهای تمثیل یا بلافاصله پس از آن).
۴. هدف اصلی تمثیل را در یک جمله بیان کنید. تمثیلهای معمولاً دو یا سه مشخصه اصلی دارند. معمولاً حقیقتی، هدفی یا نکته‌ای در هر مشخصه وجود دارد (انجیل لوقا ۱۱:۱۵ الی ۲۲ سه مشخصه دارد ولی مثال سامری خوب نه، انجیل لوقا ۲۵:۱۰ الی ۳۷).
۵. متون همسورا در سایر انجیل بررسی کنید، سپس سایر کتب عهد جدید و عهد قدیم را مطالعه کنید.

سطح دوم اصول تفسیری آنهاست که به طور خاص به موارد پارابولی مربوط می‌شوند

۱. خواندن (در صورت امکان، شنیدن) مثل دوباره و دوباره. اینها برای تاثیر شفاهی هستند، نه تحلیل کتبی.
۲. اکثر تمثیلهای تنها یک حقیقت مرکزی دارند که مربوط به زمینه‌های تاریخی و ادبی هم عیسی و/یا انجیلی است.
۳. مراقب تفسیر جزئیات باشید. اغلب آنها فقط بخشی از داستان هستند.
۴. به یاد داشته باشید که مثلها واقعیت نیستند. آنها شباهت‌های زندگی هستند، اما اغلب اغراق آمیز هستند، برای اینکه نکته‌ای را بیان دارند.
۵. شناسایی نکات اصلی داستان که مخاطبان قرن اول آن را درک کرده‌اند Kenneth E. Bailey, *Jesus Through Middle Eastern Eyes*. سپس بدنبال پیچ و تاب یا غافلگیری باشید. معمولاً در انتهای داستان به آن می‌رسید (به عبارتی A. Berkeley *Interpreting the Bible*, Mickelsen, صفحات ۲۲۱ الی ۲۲۴).
۶. تمام تمثیلهای به بدین منظور گفته میشوند تا منظور یا هدفی از آن استخراج شود. این پاسخ معمولاً مربوط به مفهوم "پادشاهی خدا" است. عیسی آغازگر پادشاهی جدید مسیحیت بود (انجیل متی ۳۱:۲۱؛ انجیل لوقا ۲۱:۱۷). کسانی که پیام او را شنیده‌اند، باید به او پاسخ دهند!
- پادشاهی نیز آینده بود (انجیل متی ۲۵). آینده فرد بستگی به این دارد که چگونه او در آن زمان به عیسی پاسخ داده باشد. تمثیل پادشاهی، پادشاهی جدیدی را که توسط عیسی آغاز میشود، توصیف میکند. آنها توصیف‌کننده خواسته‌های اخلاقی و رادیکال برای شاگردی هستند. هیچ چیز نمی‌تواند به همین شکل باقی بماند. همه چیز کاملاً جدید و متمرکز بر عیسی است!
۷. تمثیل اغلب نقطه یا حقیقت مرکزی را بیان نمی‌کند. مفسر باید به دنبال متون کلیدی باشد که حقایق مرکزی اصلی و فرهنگی را به مخاطبین اصلی نشان می‌دهد، ولی اکنون برای ما مبهم هستند.

سطح سوم که اغلب بحث برانگیز است، آن است که حقیقت را پنهان کرده است. عیسی اغلب از بخش پنهان تمثیل سخن می‌گوید (انجیل متی

۹:۱۳ الی ۱۵؛ انجیل مرقس ۹:۴ الی ۱۳؛ انجیل لوقا ۸:۸ الی ۱۰؛ انجیل یوحنا ۶:۱۰؛ انجیل لوقا ۱۰:۶؛ انجیل لوقا ۱۶:۲۵). این در رابطه با نبوشت اشعیا ۹:۶ الی ۱۰ است. قلب شنونده سطح درک را تعیین می‌کند (انجیل متی ۱۱:۱۵؛ انجیل لوقا ۹:۱۳ و ۱۵ و ۱۶ و ۴۳؛ انجیل مرقس ۹:۴ و ۲۳ و ۳۳ الی ۳۴؛ انجیل لوقا ۸:۱۸؛ انجیل لوقا ۸:۸؛ ۹:۴۴؛ ۹:۳۵؛ ۱۴).

با این حال، باید اظهار داشت که اغلب، جمعیت (انجیل متی ۱۰:۱۵؛ انجیل مرقس ۷:۱۴) و فریسیان (انجیل متی ۲۱:۴۵؛ انجیل مرقس ۱۲:۱۲، انجیل لوقا ۱۹:۲۰) دقیقاً آنچه را که عیسی گفته بود درک می‌کردند، اما حاضر به پاسخ به آن با ایمان و توبه نبودند. به یک معنا، این حقیقت تمثیل خاک است (انجیل متی ۱۳؛ انجیل لوقا ۸). تمثیلهای وسیله‌ای بودند که حقیقت را پنهان یا افشا کنند (انجیل متی ۱۳:۱۶ الی ۱۷؛ انجیل لوقا ۱۶:۱۳؛ انجیل لوقا ۱۰:۲۳؛ ۱۰ الی ۲۴).

Grant Osborne، در *Hermeneutical Spiral*، صفحه ۲۳۹، به این نکته اشاره می‌کند که "تمثیلهای مکانیسم برخوردار" هستند و به طور

متفاوتی به بسته مخاطب عمل می‌کنند... هر گروه (رهبران، جمعیت، شاگردان) با تمثیل متفاوتی مواجه می‌شود. "اغلب حتی شاگردان هم تمثیلهای یا تعالیم او را نمی‌فهمیدند (انجیل متی ۱۶:۱۵؛ انجیل مرقس ۶:۵۲؛ ۱۷:۸ الی ۱۸ و ۲۱؛ ۳۲؛ ۹؛ انجیل لوقا ۹:۴۵؛ ۱۸:۳۴؛ انجیل یوحنا ۱۶:۱۲).

سطح چهارم نیز بحث برانگیز است. آن را با حقیقت مرکزی تمثیلهای مقایسه می‌کند. بیشتر مفسرین عصر مدرن به تفسیر تمثیلهای واکنش نشان دادند. تمثیل جزئیات را به سیستم‌های حقیقی پیچیده تبدیل میکنند. این روش تفسیر نه بر محدوده تاریخی، ادبیات ادبی یا قصد نویسنده بلکه تفکر مترجم را ارائه می‌کند.

با این حال باید پذیرفت که تمثیلهایی که عیسی تفسیر می‌کند، بسیار نزدیک به تمثیل یا حداقل نوع شناختی هستند. عیسی از جزئیات برای انتقال حقیقت استفاده کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳؛ انجیل مرقس ۴؛ انجیل لوقا ۸ و مستاجران شرور؛ انجیل متی ۲۱؛ انجیل مرقس ۱۲؛ انجیل لوقا ۲۰).

بعضی از عبارات دیگر نیز حقایق متعددی دارند. مثال خوبی در این زمینه، مثال شاهزاده است (انجیل لوقا ۱۱: ۱۵ الی ۳۲). این نه تنها عشق پدر و خیالپردازی پسر جوان است، بلکه نگرش پسر بزرگتر است که به معنای کامل مثل است.

نقل قول مفید از *Linguistics and Biblical Interpretation* توسط Peter Cotterell و Max Turner:

Adulf Julicher بیش از هر کس دیگری است که دانش پژوهان عهد جدید را به تلاش قاطعانه برای درک نقش تمثیل در تعالیم عیسی می‌پردازد. تمثیل رادیکال از تمثیلهای رها شد و جستجو برای کلیدی شروع شد که ما را قادر می‌ساخت به معنای واقعی خود تمثیل برسیم، اما همانطور که ارمیا می‌گوید، تلاش‌های او برای آزاد کردن عالمان از تفسیرهای فوق العاده و دلسوزانه هر جزئیات باعث شد که او به یک اشتباه مرگبار تبدیل شود. خطا این بود که اصرار داشته نه فقط به این معنی که یک مثال باید به عنوان یک ایده تکمیلی در نظر گرفته شود، بلکه باید این ایده را به طور کلی پذیرفت" (صفحه ۳۰۸).

یک نقل قول مفید دیگر از *The Hermeneutical Spiral* توسط Grant Osborne:

"با این حال، متوجه شده ام که بسیاری از ضرب المثلهای در واقع تمثیل هستند، البته با توجه به نیت نویسنده یا گوینده، کنترل شده اند. بلومبرگ (۱۹۹۰) در واقع استدلال می‌کند که نکات بسیاری وجود دارند که در مثل‌ها به عنوان شخصیت هستند ولی آنها در واقع تمثیل هستند. در حالی که اینها تا حدودی اغراق آمیز هستند، به حقیقت نزدیکتر از نکته اصلی هستند (صفحه ۲۴۰).

آیا می‌توان از تمثیل برای تدریس دکترین حقیقت استفاده کرد یا دکترین حقیقت را روشن کرد؟ اکثر مترجمین تحت تأثیر سوء استفاده از روش تمثیلی برای تفسیر ضرب المثلهای قرار گرفته‌اند که به آنها امکان می‌دهد تا به ایجاد آموزه‌هایی بپردازند که هیچ ارتباطی با قصد اصلی عیسی و نویسنده انجیل نداشته باشد. معنی باید با قصد نویسنده باشد. عیسی و نویسندگان انجیل تحت الهام بودند، اما مترجمان و مفسرین نمی‌باشند. با این حال، هر اندازه مثلها به صورت نادرست مورد قرار گرفته‌اند ولی همچنان به عنوان ابزار آموزش حقیقت عمل می‌کنند. به گفته‌های برنارد رام در این توجه کنید:

"تمثیلهای دکترین را تدریس می‌کنند و این ادعا که از آنها نمیتوان در نگارش آموزه‌های دکترین استفاده کرد، نادرست است ... ما باید نتایج خود را با تدریس واضح و روشن پروردگاران و با بقیه عهد جدید بررسی کنیم. از تمثیلهای با احتیاط لازم میتوان برای نشان دادن دکترین استفاده کرد، تجربه مسیحی را به تصویر کشید کنند و دروس عملی را آموزش داد." *Protestant Biblical Interpretation* (صفحه ۲۸۵).

در کل اجازه دهید سه نقل قول داشته که هشدار را در تفسیر ما از معجزات نشان می‌دهند را ارائه کنم:

۱. از *How to Read the Bible For All Its Worth* توسط Gordon Fee و Doug Stuart گرفته شده است.

"تمثیلهای چندتاییه قبل از مکاشفه در کلیسا قربانی سوتعبیر شدند" (ص ۱۳۵).

۲. از *Understanding and Applying the Bible* توسط J. Robertson McQuilkin گرفته شده است.

"تمثیل‌ها منشاء نعمت بی‌ظنیر در روشن کردن مردم خدا در مورد حقیقت معنوی بوده است. در عین حال، تمثیلهای هم‌منشا ابهامات ناگفته هم در دکترین و هم در عمل در کلیسا بوده‌اند" (صفحه ۱۶۴).

۳. به نقل از *The Hermeneutical Spiral* اثر Grant Osborne،

"تمثیلهای از جمله مهم‌ترین بخشهای کتاب مقدس هستند که مورد سوء استفاده قرار گرفته‌اند. در عین حال، پویاترین و در عین حال از پیچیده‌ترین ژانرهای کتاب مقدس می‌باشند. پتانسیل تمثیل برای برقراری ارتباطات بسیار زیاد است، زیرا مقایسه یا داستانی بر اساس تجربیات روزمره ایجاد می‌کند. با این حال، این داستان به خودی خود دارای معانی بسیاری است، و خواننده مدرن به همان اندازه آن را تفسیر می‌کند که خوانندگان باستان" (صفحه ۲۳۵).

^{۱۸} در همان حال که عیسی این سخنان را برای آنان بیان می‌کرد، یکی از رؤسایان نزد وی آمد و در برابرش زانو زد و گفت: «دخترم هم‌اکنون مرد. با این حال بیا و دست خود را بر او بگذار که زنده خواهد شد.»^{۱۹} عیسی برخاست و به اتفاق شاگردان خود با او رفت.

۱۸:۹ "یکی از رؤسایان نزد وی آمد و در برابرش زانو زد" (در نسخه انگلیسی: "یکی از رؤسای کنیسه آمد و جلوی تعظیم کرد") در رابطه با این مورد اطلاعات بیشتری را می‌توان در مرقس ۵:۲۲-۴۳ و لوقا ۸:۴۱-۵۶ یافت. آن فردی دقیقاً یک "قانونگذار کنیسه" بود (مرقس ۵:۲۲؛ انجیل یوحنا ۳:۱). این مرد مسئول فضای فیزیکی کنیسه و فعالیت‌های عمومی آن بود. آنگونه که وی در مقابل دید مردم دوید و به پای کسی که مانند عیسی رسماً ربای نبود افتاد، امری کاملاً غیرمعمول تلقی می‌گردید. با اینحال، او به شدت نگران وضعیت دخترش بود که او را دوست داشت. وقتی این بخش را با مرقس ۵:۲۱ و لوقا ۸:۴۲ مقایسه می‌کنیم، متوجه می‌شویم در مورد اینکه آیا دختر در آستانه مرگ بود یا قبلاً مرده، اختلاف وجود دارد.

□ "دست خود را بر او بگذار" به موضوع خاص: دست‌گذاردن در انجیل مراجعه نمایید.

۱۹:۹ "عیسی برخاست و به اتفاق شاگردان خود با او رفت" روشن است که ایمان این مرد با موارد زیر ارتباط داشته است:

۱. حضور فیزیکی عیسی
۲. عمل دست‌گذاری وی
۳. دعا

در متی ۵:۱۱ برخواستن مردگان یکی از نشانه‌های یحیی تعمیددهنده برای تأیید خدمت مسیحایی عیسی بوده است. از متن نمی‌توان تشخیص داد که آیا این واقعاً یک عمل قیام از مردگان بوده یا بیرون آمدن فرد از کما.

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۲۰ - ۲۲

^{۲۰} در همان هنگام، زنی که دوازده سال از خونریزی رنج می‌برد، از پشت سر به عیسی نزدیک شد و لبهٔ ردای او را لمس کرد.^{۲۱} او با خود گفته بود: «اگر حتی به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.»^{۲۲} عیسی برگشته، او را دید و فرمود: «دخترم، دل قوی دار، ایمانت تو را شفا داده است.» از آن ساعت، زن شفا یافت.

۹:۲۰ "زنی که دوازده سال از خونریزی رنج می‌برد" ما جزئیات بیشتری در مورد این مورد خاص از مرقس ۵:۲۶ و لوقا ۸:۴۳ می‌آموزیم. ظاهراً او تمام پول خود را خرج پزشکان کرده و هیچ کمکی نیز دریافت نکرده بود. ما برخی از درمان‌های جادویی در آن دوران یهودیت را از تلمود می‌دانیم، به‌ویژه Shabb, 110 A, B. یکی از درمان‌ها حمل تخم شترمرغ یا ذرت جو بود که از سرگین یک الاغ سفید به دور گردن فرد می‌آمد. می‌توان انواع معالجه‌های وحشتناکی را که این زن در طول این دوازده سال امتحان کرده بود تصور کرد. این نوع خاص از بیماری او را از نظر تشریفات در مراسم عبادت منظم یهودیان، ناپاک و نامطلوب کرده بود (لاویان ۱۵:۲۵). این زن همچنین احتمالاً بیشتر اوقات از نظر جسمی خسته بود.

۹:۲۱ "اگر حتی به ردایش دست بزنم" در ایمان این زن خرافات وجود داشت ولی با اینحال عیسی حتی به ایمان ضعیف وی احترام می‌گذارد (جمله شرطی درجه سوم). با توجه به لاوین ۱۵:۱۹، می‌دانیم که دست زدن به ربایهای یهودی برای او امری غیرشرعی محسوب می‌گردید، زیرا این کار باعث ناپاک شدن مراسم عیسی می‌گردید. عیسی بیشتر به فکر مردم بود تا قوانین تشریفات! ردایی که به آن اشاره شده احتمالاً

۱. ردای بیرونی عیسی (یوحنا ۱۹:۲)
۲. شال مخصوص دعا (talith) که عیسی برای پوشاندن سر در زمان نیایش استفاده می‌کرد (اعداد ۱۵:۳۸-۴۰؛ تثنیه ۲۲:۱۲؛ متی ۲۳:۵) و در سایر اوقات بر روی شانه‌اش می‌انداخت.

۹:۲۲ "ایمانت تو را شفا داده است" این عبارت دقیقاً بمعنی "نجات یافتن" است. در عهد عتیق از این عبارت به معنای "رهایی فیزیکی" استفاده می‌شد (یعقوب ۵:۱۵). ایمان این زن، اگرچه به دلیل خرافات ضعیف بود، اما هنوز برای عیسی مورد احترام بود. در عهد جدید بحث ایمان افراد است که اشکال دارد.

موضوع خاص: ایمان، باور، یا اعتماد

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۲۳ - ۲۶

۲۳ هنگامی که عیسی وارد خانه آن رئیس شد و نوحه‌گران و کسانی را دید که شیون می‌کردند،^{۲۴} فرمود: «بیرون بروید. دختر نمرده بلکه در خواب است.» اما آنان به او خندیدند.^{۲۵} چون مردم را بیرون کردند، عیسی داخل شد و دست دختر را گرفت و او برخاست.^{۲۶} خبر این واقعه در سرتاسر آن ناحیه پخش شد.

۲۳:۹ "عیسی وارد خانه آن رئیس شد و نوحه‌گران و کسانی را دید که شیون می‌کردند" این یک رسم رایج در یهودیت سنتی بود (ارمیا ۹:۱۷؛ ۴۸:۳۶) که وقتی شخصی می‌میرد، حتی در فقیرترین خانواده، حداقل دو نوازنده فلوت و یک زن که وظیفه شیون و فغان کردن داشت، می‌بایست برای مراسم تدفین استخدام می‌شدند. تشییع جنازه یک تجربه اجتماعی بسیار بیرونی و احساسی بود.

موضوع خاص: مراسم عزاداری (Special Topic: Grieving Rites)

اسرائیلیها برای نشان دادن اندوه خود برای مرگ کسی که دوست دارند و برای توبه فردی به راه‌های مختلف ابراز می‌دارند:

۱. پاره کردن لباس بیرونی، پیدایش ۳۷:۲۹ و ۳۴، ۴۴:۱۳، داوران ۱۱:۳۵، دوم سموئل ۱:۱۱، ۳:۳۱، اول پادشاهان ۲۷:۲۱، یعقوب ۱:۱۰
 ۲. پوشیدن لباسی از جنس کرباس، پیدایش ۳۷:۳۴، دوم سموئل ۳:۳۱، اول پادشاهان ۲۷:۲۱، ارمیا ۳۷:۴۸
 ۳. درآوردن کفش، دوم سموئل ۱۵:۳۰، اشعیا ۳:۲۰
 ۴. گذاشتن دست بر روی سر، دوم سموئل ۱۹:۱۳، ارمیا ۳۷:۲
 ۵. ریختن خاک بر سر، یوسع ۶:۷، اول سموئل ۴:۱۲، نحμία ۱:۹
 ۶. نشستن بر روی زمین، مراثی ارمیا، ۲:۱۰، حزقیال ۱۶:۲۶، (دراز کشیدن بر روی زمین، دوم سموئل ۱۶:۱۲)، اشعیا ۱:۴۷
 ۷. بر سینه زدن، اول سموئل ۱:۲۵، دوم سموئل ۱۱:۲۶، نحμία ۷:۲
 ۸. ماتم گرفتن، اول سموئل ۱:۲۵، دوم سموئل ۱۱:۲۶
 ۹. بریدن بدن، تشنیه ۱:۱۴، ارمیا ۶:۱۶، ۳۷:۴۸
 ۱۰. روزه گرفتن، دوم سموئل ۱:۱۲ و ۱۶:۱۲ و ۲۱، اول پادشاهان ۲۷:۲۱، اول تواریخ ۱۲:۱۰، نحμία ۴:۱
 ۱۱. گریه کردن، دوم سموئل ۱:۱۷، ۳:۳۱، دوم تواریخ ۲۵:۳۵
 ۱۲. کچلی (کندن یا تراشیدن موهای سر) ارمیا ۳۷:۴۸
 ۱۳. کوتاه کردن ریش، ارمیا ۳۷:۴۸
 ۱۴. پوشاندن سر یا صورت، دوم سموئل ۱۵:۳۰، ۱۹:۴
- اینها نشانه‌های ابراز برونی احساسات بودند.

۲۴:۹ "بیرون بروید. دختر نمرده بلکه در خواب است" کلمه "خواب" غالباً برای مرگ بکار برده می‌شد، اما در این مورد ساختار آن با مرگ گره خورده بود. اینکه آیا آن دختر در یک کمای عمیق قرار داشت یا واقعاً مرده بود، اما بیدار شدن وی حقیقتاً یک معجزه واقعی محسوب می‌گردد.

۲۵:۹ "چون مردم را بیرون کردند" آیه لوقا ۸:۵۱ می‌گوید که والدین و حلقه درونی شاگردان، یعنی پطرس، یعقوب و یحیی اجازه داشتند که در مکان حضور داشته باشند. بسیاری از معجزات عیسی فرصتی برای شاگردان بود که تعلیم ببینند.

☐ "دست دختر را گرفت" مرقس ۵: 41 جزئیات بیشتری در مورد آنچه عیسی به دختر گفت را ثبت کرده است. دست زدن به بدن مرده او را از نظر تشریفاتی ناپاک می‌کرد. اما وقتی انسان بر مرگ احاطه دارد، آن زمان چیزی به نام مرده وجود نخواهد داشت!

۲۶:۹ "خبر این واقعه در سرتاسر آن ناحیه پخش شد" علت اینکه عیسی اتاق را خالی کرد این بود که کسی خبر این شفای معجزه‌آسا را پخش نکند (متی ۹:۴؛ ۳۰:۹؛ ۱۲:۱۶؛ ۱۶:۱۲؛ ۲۰:۱۶؛ ۹:۱۷؛ مرقس ۱:۴۴؛ ۳:۱۲؛ ۵:۴۳؛ ۷:۳۶؛ ۸:۳۰؛ ۹:۹؛ لوقا ۴:۴۱؛ ۵:۱۴؛ ۸:۵۶؛ ۹:۲۱). با اینحال، با توجه به در پیش رو بودن مراسم تشییع جنازه این دختر، قطعاً این خبر پخش می‌گردید.

^{۲۷} هنگامی که عیسی آن مکان را ترک می‌کرد، دو مرد نابینا در پی او شتافته، فریاد می‌زدند: «ای پسر داوود، بر ما رحم کن!»^{۲۸} چون به خانه درآمد، آن دو مرد نزدش آمدند. عیسی از آنها پرسید: «آیا ایمان دارید که می‌توانم این کار را انجام دهم؟» پاسخ دادند: «بله، سرور!»^{۲۹} سپس عیسی چشمانشان را لمس کرد و گفت: «بنا بر ایمانتان برایتان انجام شود.»^{۳۰} آنگاه چشمان ایشان باز شد. عیسی آنان را به تأکید امر فرمود: «مراقب باشید کسی از این موضوع آگاه نشود.»^{۳۱} اما آنها بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت دادند.

۹: ۲۷ " دو مرد نابینا در پی او شتافته، فریاد می‌زدند" از ویژگی‌های دورانی که اناجیل معجزات را نشان می‌دهد، مشخص بود که متی همیشه دو نفر، در حالی که مرقس و لوقا فقط یک نفر را ثبت کرده‌اند (متی ۸: ۲۸ و ۲۰: ۳۰). دلیل دقیق این امر نامشخص است. حدس زده می‌شود که متی به دو شاهد نیاز داشته تا ملزومات تحقق عهد عتیق را شهادت دهند (اعداد ۳۵: ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵).

□ " ای پسر داوود، بر ما رحم کن " این عنوان عهد عتیق در متی ۱: ۲۰ نیز بکار برده شده است. ظاهراً پیامدهای مسیحایی داشته که به دوم سموئیل ۷، اول تواریخ ۱۷ بر می‌گردد (متی ۱: ۱؛ ۱۲: ۲۳؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳۰؛ ۲۱: ۹، ۱۵). اینکه این افراد دقیقاً چه چیزی را با این عناوین فهمیده‌اند، نامشخص است، اما مطمئناً این نشانه ایمان آنها بود، نه درک کامل الهیات از شخص مسیح. یهودیان روزگار عیسی انتظار داشتند که وی مسیح شفا دهنده باشد.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن شخص خاصی که خواهد آمد

۹: ۲۸ "بله سرور!!" این عنوان "kurios" است که بمعنای "آقا" یا "سرور" به کار می‌رفت یا می‌توانست یک عنوان لفظی کامل از جنبه آسمانی عیسی باشد. در اینجا به نظر می‌رسد که بیشتر به معنای رایج استفاده می‌شود، اگرچه استفاده از عنوان "پسر داوود" نشان دهنده درک الهیاتی این افراد نابینا می‌باشد. عیسی آنها را از جمعیت دور کرد زیرا نمی‌خواست شفای آنها را برجسته کند (متی ۹: ۲۶؛ ۳۰: ۴: ۸).

۹: ۲۹ "عیسی چشمانشان را لمس کرد" شگفت‌انگیز است که چندین مورد از شفای نابینایان در اناجیل ثبت شده است. با اینحال، این موارد با تفاوت‌هایی انجام شده‌اند. در اینجا عیسی چشمان آنان را لمس می‌کند، که بوضوح برای بالا بردن سطح ایمان آنها این کار صورت پذیرفته است. احیای بینایی یکی از شواهد نبوت‌های مسیح منجی محسوب می‌گردد (مزمور ۱۴۸: ۸؛ اشعیا ۱۹: ۱۸؛ ۳۵: ۵؛ ۴۲: ۷، ۱۶، ۱۸؛ متی ۱۱: ۵).

موضوع خاص: دست گذاردن

^{۳۲} در همان حال که آنها بیرون می‌رفتند، مردی دیبوزده را که لال بود، نزد عیسی آوردند.^{۳۳} چون عیسی دیو را از او بیرون راند، زبان آن مرد لال باز شد. مردم حیرت‌زده می‌گفتند: «چنین چیزی هرگز در اسرائیل دیده نشده است!»^{۳۴} اما فریسیان گفتند: «او دیوها را به یاری رئیس دیوها بیرون می‌راند.»

۹: ۳۲ " مردی دیبوزده که لال بود" در اناجیل تمایز زیادی میان جن‌زدگی و بیماری جسمانی وجود دارد. نمونه خوبی از این موضوع را می‌توان در مرقس ۷: ۳۲ و ۹: ۲۵ مشاهده کرد: مردی که از نظر جسمی لمس بود، شفا یافت در حالی که یک مرد دیبوزده، که او نیز بی‌حس بود، شفا یافت و دیو از بدنش بیرون کشیده شد. اگرچه نیروهای اهریمنی می‌توانند باعث بیماری جسمی شوند، اما همه بیماری‌های جسمانی را نمی‌توان شیطان‌ی تلقی کرد. عهد جدید حضور شیاطین در دنیای ما را تأیید می‌کند. کسانی که زمان زیادی را در کشورهای جهان سوم گذرانده‌اند این واقعیت را تأیید کرده و این تجلی را بسیار بیشتر و در طبقه‌بندی‌های عهد جدید ارزیابی می‌کنند. این بدان معنا نیست که شیاطین بیشتر در جهان سوم وجود دارند. جهان بینی مدرن غربی در برابر امور ماوراء طبیعی تعصب بخرج می‌دهد.

واژه "لال" (kophos) می‌تواند دارای معانی زیر باشد

۱. کر (متی ۱۱: ۵؛ مرقس ۷: ۳۲، ۳۷؛ لوقا ۷: ۲۲، که توسط هومر بکار برده شد)

۲. ابله (متی ۱۲: ۲۲؛ ۱۵: ۳۰-۳۱؛ لوقا ۱: ۲۲؛ ۱۱: ۱۴، که توسط هرودوت بکار برده شد)

گزینه اول می‌تواند به گزینه دوم ختم شود. از محتوای متن بهتر می‌توان فهمید که کدام معنا مد نظر نویسنده بوده است.

موضوع خاص: جن‌گیری

"وی دیوان را با فرمان شیاطین خارج کرد"	NASB, NKJV, NRSV
"این رئیس دیوها است که دستور خارج شدن را صادر می‌کند"	TEV
"بوسیله ملک زاده شیطان است که او شیاطین را به بیرون می‌راند"	NJB
"او دیوها را به کمک شاهزاده شیاطین به بیرون می‌راند"	Peshitta

عبارت "رئیس دیوها" اشاره به "بعلزبول"، رئیس دیوها در متی ۲۵:۲۰ دارد. هر دو عنوان در متی ۲۴:۱۲ در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. به یادداشت کاملتر به همین نام مراجعه نمایید.

شگفت‌انگیز است که فریسیان که قدرت عیسی را دیدند و تعالیم او را شنیدند، می‌توانستند او را صرفاً به این دلیل که سنت‌های آنها را نقض می‌کرد، طرد کنند. همین روایت در مرقس ۳:۲۲ و لوقا ۱۱:۱۵ نیز دیده می‌شود. این کفرگویی که از طرف جمعیت عنوان می‌شد، در یوحنا ۷:۲۰ ثبت شده است. آنها نمی‌توانستند واقعیت این حوادث شگفت‌انگیز را انکار کنند، بنابراین آنچه را که می‌دیدند را به قدرت شیطان نسبت دادند.

عیسی به طور کامل به این اتهام که اغلب در متی ۲۲:۱۲ "گناه نابخشودنی" نامیده می‌شود، پاسخ داد. گناه نابخشودنی ظاهراً مردود شمردن مداوم ایمان به عیسی در حضور نور بزرگ، یعنی خداوند است. این افراد به قدری بر اساس تصورات قبلی خود کور شده بودند که نمی‌توانستند انجیلی را که به وضوح در کلمات و اعمال عیسی مسیح نازل شده بود ببینند. وقتی نور شما تاریک می‌شود، پس تاریکی چقدر خوب خواهد بود (متی ۶:۲۳؛ دوم قرن‌تینان ۴:۴).

جالب است که بدانید این آیه در نسخه خطی یونانی D (Bezae) و برخی از نسخه‌های لاتین MSS حذف شده یا از قلم افتاده است، اما در نسخه‌های قدیمی‌تر خطی موجود است. این آیه در متی ۲۴:۱۲ و لوقا ۱۱:۱۵ موجود است. UBS⁴ به این از قلم افتادگی رتبه B (بمعنی تقریباً مطمئن) داده است.

موضوع خاص: گناه نابخشودنی

SPECIAL TOPIC: THE UNPARDONABLE SIN

۱. به خاطر داشته باشید که اناجیل منعکس کننده موقعیت یهودی هستند
 - a. دو نوع گناه (موضوع خاص: گناه غیر عمد [عهد عتیق]، مراجعه شود به لاویان ۴:۲ و ۲۲ و ۲۷ و ۵:۱۵ و ۱۷ الی ۱۹، اعداد ۱۵:۲۷ الی ۳۱، تثنیه ۱۰:۴۳، ۱۷:۱۲ الی ۱۳)
 - i. غیر عمد
 - ii. عمد
 - b. دوره قبل از پنتیکاست یهودی (یعنی تحقق انجیل [یعنی مرگ، رستاخیز، معراج] و موهبت روح القدس هنوز صورت نگرفته است)
 ۲. به مفهوم واقعی انجیل مرقس ۳:۲۲ الی ۳۰ توجه کنید
 - a. بی‌ایمانی خانواده خود عیسی (مراجعه شود به انجیل مرقس ۳:۳۱ الی ۳۲)
 - b. بی‌ایمانی فریسیان (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲:۲۴، ۳:۱ و ۶ و ۲۲)
 ۳. همسوه‌های اناجیل را مقایسه کنید، جاهایی که "پسر انسان" تبدیل به "پسران انسانها" می‌شود
 - a. انجیل متی ۱۲:۲۲ الی ۳۷ (یعنی ۱۲:۳۲، "کلامی علیه پسر انسان")
 - b. انجیل لوقا ۱۱:۱۴ الی ۲۶، ۱۲:۸ الی ۱۲ (یعنی "کلامی علیه پسر انسان")
 - c. انجیل مرقس ۳:۲۸ (یعنی "تمام گناهان پسران انسانها آمرزیده می‌شود")
- گناه نابخشودنی انکار مداوم عیسی در حضور نور عظیم است. فریسیان به وضوح درک کردند ولی حاضر نشدند ایمان آورند. در این مفهوم، به "در گناه تا زمان مرگ" در اول یوحنا مرتبط است (مراجعه شود به موضوع خاص: در گناه تا مرگ).

□ «به یاری رئیس دیوها» این عبارات اشاره به شیطان دارد (متی ۱۲:۲۴-۳۲، مرقس ۳:۲۲، و لوقا ۱۱:۱۵). گرایش فریسیان به انکار قدرت و اعتبار عیسی منجر به هدایت آن‌ها به گناه نابخشودنی جدا شدن از خدا بسمت تاریکی گردید!

موضوع خاص: بعلزبول

متن NASB (بروز شده): متی ۳۵:۹-۳۸

۳۵ عیسی در همه شهرها و روستاها گشته، در کنیسه‌های آنها تعلیم می‌داد و بشارت پادشاهی را اعلام می‌کرد و هر درد و بیماری را شفا می‌بخشید. ۳۶ و چون انبوه جماعتها را دید، دلش بر حال آنان سوخت زیرا همچون گوسفندانی بی‌شبان، پریشانحال و درمانده بودند. ۳۷ پس به شاگردانش گفت: «محصول فراوان است، اما کارگر اندک. ۳۸ پس، از مالک محصول بخواهید کارگران برای درو محصول خود بفرستند.»

۳۵:۹ - ۳۸ این خلاصه اظهارات را به دوروش می‌توان به یکدیگر مرتبط دانست

۱. بعنوان خلاصه‌ای که به متی ۴:۳۳ باز می‌گردد

۲. مقدمه‌ای بر مأموریت دوازده نفره در متی ۱۰

۳۵:۹ «بشارت پادشاهی را اعلام می‌کرد» پادشاهی خدا هسته اصلی اولین و آخرین موعظه‌های عیسی و بیشتر شامل تمثیل‌های او بود. ظاهراً به سلطنت خدا در قلب انسانها اشاره داشت که روزی بر تمام زمین به سرانجام خواهد رسید (متی ۶:۱۰).

واژه «انجیل» (euangelion) در خلاصه صحبت‌های متی در متی ۴:۲۳ و ۳۵:۹ بکار برده شده است. عیسی نیز در متی ۲۴:۱۴ از آن استفاده کرده است. این واژه تبدیل به راهی برای اشاره به جمع منتخب به زندگی، تعلیم، مرگ، رستاخیز، آمدن ثانویه و پیشنهاد نجات در پولس می‌گردد. تنها در قرن دوم بود که این اصطلاح چهار روایت مکتوب درباره زندگی عیسی را بیان کرد (یعنی اناجیل در ایرنتوس و کلمنت اسکندریه).

موضوع خاص: انجیل

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۳۶:۹ «دلش بر آن‌ها سوخت» آرامبخش است که بدانیم عیسی منجی تا چه اندازه نسبت به جوامع مدنی و دیندار، اهمیت می‌داد (متی ۱۴:۱۴؛ ۱۵:۳۲؛ ۲۰:۲۴). این همدردی برای آن‌ها نشان دهنده واژگانی بود که در لوقا ۱۳:۳۴ دیده می‌شود.

□ «همچون گوسفندانی بی‌شبان» «شبان» استعاره‌ای رایج میان رهبران دینی بود (اعداد ۱۷:۲۷؛ اول پادشاهان ۱۷:۲۲؛ حزقیال ۱:۳۴-۱۶). این استعاره اغلب در ارتباط با شبانان دروغین نیز بکار برده می‌شد (حزقیال ۳۴؛ زکریا ۵:۱۱). عیسی شبانی نیک بود (انجیل یوحنا ۱۰:۱۱-۷:۱۴؛ ۱۳:۷-۹)، که از نامش از ریشه‌شناسی واژگان یهوه پیروی می‌کند (مزامیر ۲۳).

۳۷:۹ - ۳۸ خداوند دنیای خود را در نوری کاملاً متفاوت از انسان‌ها می‌بیند (اشعیا ۸:۵۵-۹). ایمانداران باید دعا کنند تا خداوند کارگران (یعنی انسان‌ها) را به مزرعه خرمن خود (یعنی خدا) هدایت یا بیرون کند. دیدن نیاز به منزله دعوت نیست اما خدا را شکر که وقتی دعا می‌کنیم گاهی خدا اجازه می‌دهد که برویم! توجه داشته باشید که جهان به عنوان مزرعه برداشت خدا دیده می‌شود. این دنیای اوست. او دوستش دارد. او می‌خواهد آن را احیا کند (انجیل یوحنا ۱۳:۱۶؛ ۴:۳۵؛ اول تیموتاوس ۲:۴؛ دوم پطرس ۳:۹).

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماس و قطعیت ندارند.

۱. چرا همین موارد از تعالیم عیسی در اناجیل به شکل متفاوتی ثبت شده‌اند؟
۲. اهمیت بخشش گناهان مرد فلج توسط عیسی چیست؟
۳. اهمیت الهیاتی واژه «پسر انسان» چیست؟
۴. غذا خوردن عیسی با گناهکاران و باجگیران از چه نظر حائز اهمیت است؟

۵. نظر عیسی درباره روزه چیست؟
۶. چرا زن بیمار می‌خواست ردای عیسی را لمس کند؟
۷. تشییع جنازه شرقی را توصیف کنید؟
۸. چرا متی همواره از دو مرد نابینا یا دو فرشتگان صحبت می‌کند در حالیکه لوقا فقط یک مورد را ثبت کرده است؟
۹. تفاوت میان بیماری فیزیکی و تسخیر توسط شیاطین را توضیح دهید.
۱۰. چگونه فریسیان در متی ۳۴:۹ مرتکب گناه نابخشودنی شدند؟
۱۱. آیات ۳۷ و ۳۸ درباره قلب خدا چه می‌گویند؟

انجیل متی ۱۰

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
رسالت دوازده رسول	دوازده رسول	راه اندازی و دستورالعمل آن دوازده نفر (۱:۱۰ - ۱:۱۱)	دوازده رسول	رسالت آن دوازده نفر ۱:۱۰ ۵-۲:۱۰
۴-۱:۱۰	۴-۱:۱۰	۴-۱:۱۰	۴-۱:۱۰	
راه اندازی آن دوازده نفر	گسیل دوازده نفره		رسالت آن دوازده نفر	
۱۵-۵:۱۰	۱۵-۵:۱۰	۱۵-۵:۱۰	۱۰-۵:۱۰ ۱۵-۵:۱۰	۱۰-۵:۱۰ ۱۶-۵:۱۰
محاكمات پیش رو	محاكماتی در پیش رو است		محاكمات پیش رو	رسولان به محكمه سپرده خواهند شد ۲۰-۱۷:۱۰
۲۳-۱۶:۱۰	۲۶-۱۶:۱۰	۲۳-۱۶:۱۰	۲۰-۱۶:۱۰	
			۹:۹	ضيافت با گناهكاران
			۲۳-۲۱:۱۰	۲۳-۲۱:۱۰
۲۵-۲۴:۱۰		۲۵-۲۴:۱۰	۲۵-۲۴:۱۰	۲۵-۲۴:۱۰
۳۱-۲۶:۱۰		۳۱-۲۶:۱۰	۳۱-۲۶:۱۰	۲۷-۲۶:۱۰
	۳۱-۲۷:۱۰			۳۱-۲۸:۱۰
اعتراف به عیسی در پیشگاه مردم	اعتراف به عیسی در پیشگاه مردم		اعتراف و انکار عیسی	
۳۹-۳۴:۱۰ (۳۵-۳۶)	۳۹-۳۴:۱۰	۳۹-۳۴:۱۰ (۳۵-۳۶)	۳۶-۳۴:۱۰	۳۶-۳۴:۱۰
				اعلام انصراف برای پیروی از عیسی
			۳۹-۳۷:۱۰	۳۹-۳۷:۱۰
پاداشها	پیمالهای آب سرد		پاداشها	نتیجه گیری از مقدمه

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

پیشزمینه انجیل متی ۱:۱۰ - ۴۲

A. شاگردان تازه انتخاب شده به مأموریتی فرستاده می‌شوند که در متی ۹:۳۷ - ۳۸ پیشبینی شده بود. بعدها عیسی نیز گروه بزرگتری از هفتاد شاگرد را به مأموریت اعزام کرد (لوقا ۱۰:۱).

B. این بخش از آیه به موازات آیات مرقس ۳:۱۴-۱۶؛ ۶:۷-۱۳؛ و لوقا ۹:۱-۶ می‌باشد. تعداد متنابهی از این سفرهای بشارتی در کتاب مقدس وجود دارند.

C. پیام عیسی به دوازده رسول دارای سه بخش است که با عبارت "به راستی به شما می‌گویم" تکرار و مشخص می‌شود، متی ۱۰:۱۵، ۲۳، ۴۲.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): متی ۱:۱۰

آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و آنان را اقتدار بخشید تا ارواح پلید را بیرون کنند و هر درد و بیماری را شفا دهند.

۱:۱۰ "دوازده" این اولین باریست که این عدد بکار برده می‌شود. احتمالاً بازتاب دهنده دوازده قبیله در اسرائیل بوده است.

موضوع خاص: عدد دوازده

SPECIAL TOPIC: THE NUMBER TWELVE

دوازده همیشه عدد نمادین برای سازمانها بوده است

۱. خارج از انجیل

a. ۱۲ نشان زودیاک

b. دوازده ماه سال

۲. در عهد عتیق (BDB 1040 و 797)

a. پسران یعقوب (قبایل یهود)

b. منعکس شده در موارد زیر

i. دوازده ستون در محراب در خروج ۲۴:۴

ii. دوازده جواهر بر روی سینه لباس کاهن اعظم (که نشان از قبایل است) در خروج ۲۸:۲۱

iii. دوازده قرص نان در مکان مقدس جشن خیمه‌ها در لاویان ۲۴:۵

iv. دوازده جاسوس به کنعان اعزام شدند در اعداد ۱۳ (از هر قبیله یک نفر)

- v. دوازده عصا (استانداردهای قبایل) در شورش کورا در اعداد ۱۷:۲
 vi. دوازده سنگ یوشع در یوشع ۴:۳ و ۹ و ۲۰
 vii. دوازده ناحیه فرماندهی در دولت سلیمان در اول پادشاهان ۴:۷
 viii. دوازده سنگ محراب الیاس برای یهوه در اول پادشاهان ۱۸:۳۱
 ۳. در عهد جدید

- a. دوازده شاگرد منتخب
 b. دوازده سید نان (یکی برای هر شاگرد) در انجیل متی ۱۴:۲۰
 c. دوازده تخت در عهد جدید برای نشستن شاگردان (اشاره به دوازده قبیله اسرائیل) در انجیل متی ۱۹:۲۸
 d. دوازده گروه از فرشتگان برای نجات عیسی در انجیل متی ۲۶:۵۳
 e. نمادگرایی در مکاشفه
 i. ۲۴ ریش سفید بر ۲۴ تخت در ۴:۴
 ii. ۱۴۴۰۰۰ (۱۲x۱۲۰۰۰) در ۷:۴، ۱۴:۱ و ۳
 iii. دوازده ستاره بر تاج زنان در ۱۲:۱
 iv. دوازده دروازه، دوازده فرشته منعکس کننده دوازده قبیله در ۲۱:۱۲
 v. دوازده سنگ زیرین اورشلیم جدید و بر روی هر یک نام یکی از شاگردان در ۲۱:۱۴
 vi. دوازده هزار محله در ۲۱:۱۶ (اندازه شهر جدید، اورشلیم جدید)
 vii. دیوارها ۱۴۴ ذراع هستند در ۲۱:۱۷
 viii. دوازده دروازه مروارید در ۲۱:۲۱
 ix. درختان در اورشلیم جدید با دوازده نوع میوه (یکی برای هر ماه) در ۲۲:۲

“شاگردان” این عبارت دقیقاً بمعنی کسانی هستند که شنونده تعالیم عیسی بودند. عهد جدید بر روی شاگردان تأکید دارد، نه فقط تصمیمات (متی ۱۹:۲۸؛ اعمال رسولان ۲۱:۱۴)!

- ▣ “شاگردان” این عبارت دقیقاً اشاره به افرادی دارد که در جمع “شنونده” بودند. تأکید عهد جدید بر روی شاگردان است، و نه تصمیمات (متی ۱۹:۲۸؛ اعمال رسولان ۲۱:۱۴).
- ▣ “آنان را اقتدار بخشید تا ارواح پلید را بیرون کنند” عیسی با نیروی خود به این افراد نیرو بخشید. آن‌ها تبدیل به نمایندگان رسمی وی شدند (رسولان). معجزات فیزیکی روشی برای تأیید پیام عیسی بودند.

موضوع خاص: اقتدار (exousia)

موضوع خاص: جن گیری

موضوع خاص: شیاطین و فرشتگان

- ▣ “ارواح پلید... هر درد و بیماری را شفا دهند” توجه داشته باشید که این بخش آیه بین دیوزدگی و بیماری تمایز قائل شده است. شیاطین می‌توانند باعث بیماری شوند، اما نه همیشه.

موضوع خاص: نیروی شیاطنی (ارواح ناپاک)

متن NASB (بروز شده): متی ۱۰:۲-۱۵

این است نامه‌های دوازده رسول: نخست، شمعون معروف به پطرس و برادرش آندریاس؛ یعقوب پسر زبدي و برادرش یوحنا؛ فیلیپس و

بَرْتُوَلْمَا؛ توما و مَتَّای خَرَا جِگیر؛ یعقوب پسر حَلْفای و تَدَّای؛ شَمعون غیور و یهودای اَسْخَریوطی که عیسی را تسلیم دشمن کرد.

شعیسی این دوازده تن را فرستاد و به آنان فرمود: «نزد غیر یهودیان مروید و به هیچ یک از شهرهای سامریان داخل مشوید، بلکه نزد گوسفندان گمشده قوم اسرائیل بروید. هنگامی که می روید، این پیام را موعظه کنید که پادشاهی آسمان نزدیک شده است. بیماران را شفا دهید، مردگان را زنده کنید، جذامیها را پاک سازید، دیوها را بیرون کنید. به رایگان یافته‌اید، به رایگان هم بدهید. هیچ طلا یا نقره یا مس در کمربندهایتان با خود نبرید^{۱۰} و برای سفر، کوله‌بار یا پیراهن اضافی یا کفش یا چوبدستی بردارید؛ زیرا کارگر مستحق مایحتاج خویش است. ^{۱۱} به هر شهر یا روستایی که داخل می‌شوید، فردی شایسته بجوید و تا هنگام ترک آن محل، در خانه‌اش بمانید. ^{۱۲} چون به خانه‌ای درمی‌آید، بگویند "سلام بر شما." ^{۱۳} اگر آن خانه شایسته باشد، سلام شما بر آن قرار می‌گیرد و اگر نه، به شما باز می‌گردد. ^{۱۴} اگر کسی شما را نپذیرد و یا به سخنانتان گوش نسیپارد، به هنگام ترک آن خانه یا شهر، خاک پایهای خود را بتکانید. ^{۱۵} آمین، به شما می‌گویم، در روز داوری، تحمل مجازات برای سدوم و غموزه آسانتر خواهد بود تا برای آن شهر.

۲:۱۰ "اسامی دوازده رسول" واژه "رسول" (به یادداشت متی ۵:۱۰) فقط در انجیل متی (در اینجا) و مرقس (۱۴:۳) در ارتباط با فهرست اسامی رسولان، و همچنین یکبار هم در مرقس ۶:۳۰ بکار برده شده است. این عبارت در لوقا و اعمال رسولان بیشتر رایج است.

۱. لوقا ۶:۱۳؛ ۹:۱۰؛ ۱۱:۴۹؛ ۱۵:۵؛ ۲۲:۱۴؛ ۲۴:۱۰

۲. اعمال رسولان

a. دوازده نفر، اعمال رسولان ۱:۲۶، ۲:۳۷، ۳:۳۵، ۴:۴۲، ۴:۳۳، ۶:۳۶، ۱۲:۲، ۱۸:۲۹، ۲۰:۴۰، ۲۶:۶، ۸:۱، ۱۴:۱۸، ۱۷:۹، ۲۷:۱۱؛ ۱:۱۵، ۲:۴

۴، ۶، ۲۲، ۲۳؛ ۱۶:۴

b. دیگر رسولان (استفاده‌ای که بعدها از این واژه شد)

(۱) پولس، اعمال رسولان ۱۴:۱۴، ۱۴ (برابری اقتدار با دوازده نفر)

(۲) بارنابه اعمال رسولان ۱۴:۱۴ (اقتدار کمتر)

فهرست رسولان در مرقس ۳:۱۶-۱۹، لوقا ۶:۱۲-۱۹، و اعمال رسولان ۱-۱۳ یافت می‌شود. نام و ترتیب این اسامی کمی تغییر می‌کند. با اینحال، آنها همیشه به سه گروه چهار نفره تقسیم می‌شوند. پطرس همیشه نفر اول قرار داشته و یهودا اسخریوطی همیشه آخرین است. گروه‌بندی‌ها اما ثابت می‌مانند. این گروه‌بندی‌ها احتمالاً یک سیستم چرخشی بودند که به موجب آن برخی از شاگردان می‌توانستند برای دوره‌های کوتاهی به خانه بروند تا وضعیت خانواده‌های خود را بررسی کنند.

موضوع خاص: نمودار اسامی رسولان

۳:۱۰ "بَرْتُوَلْمَا" وی همچنین نَتْنائیل نامیده می‌شد (یوحنا ۱:۴۵-۵۱).

☐ "مَتَّای خَرَا جِگیر" وی همچنین لاوی نامیده می‌شد (مرقس ۲:۱۴؛ لوقا ۵:۲۷).

☐ "تَدَّای" وی نیز یهودا نامیده می‌شد و پسر یا برادر یعقوب بود (لوقا ۶:۱۶؛ اعمال رسولان ۱:۱۳). وی همچنین در میان یونانیان به لبائوس معروف بود (نسخه یونانی MSS C² و W).

۴:۱۰

"شَمعون غیور" NASB, NJB, Peshitta, REB, NET

"شَمعون از کنعان" NKJV

"شَمعون کنعانی" NRSV

"شَمعون فدایی" TEV

وی همچنین کنعانی نامیده می‌گردید که اشاره‌ای بود به کسی که از کنعان می‌آمد (مرقس ۳:۱۸). با اینحال، در نسخه یونانی، واژه عبری یا آرامی "zealous" نوشته شده که بمعنی عملی غیورانه می‌باشد. وی یک رزمجوی یهودی و جدایی طلب بود (لوقا ۶:۱۵؛ اعمال رسولان ۱:۱۳). قرار گرفتن شمعون و متی در یک گروه نشان‌دهنده تغییر ساختاری در زندگی این دو نفر بوده که باعث آن عیسی بود.

□ "آسخریوطی" این واژه می‌تواند بمعنی مردی از شهری در یهودا یا خریوط (در عبری)، و یا بمعنی چاقوی قتل (در زبان یونانی) داشته باشد. وی از یهودا بوده و تنها رسولی بود که از جنوب می‌آمد.

موضوع خاص: یهودا اسخریوطی

SPECIAL TOPIC: ISCARIOT

یهودا برای سالها دید و شنید و با سرورمان عیسی رفاقت نزدیک داشت، ولی ظاهرا هنوز رابطه فردی با او از طریق ایمان نداشت (مراجعه شود به انجیل متی ۷:۲۱ الی ۲۳). پطرس هم به همان شدت یهودا وسوسه شد ولی نتایج آن تفاوت فاحشی داشت (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶:۷۵). بحثهای زیادی حول خیانت یهودا صورت گرفته است:

۱. اساسا مسائل مالی بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶:۱۲)

۲. اساسا مسائل سیاسی بود (مراجعه شود به *William Klassen, Judas Betrayer or Friend of Jesus?*)

۳. مسائل معنوی (مراجعه شود به انجیل لوقا ۳:۲۲، انجیل یوحنا ۶:۷۰، ۱۳:۲ و ۲۷)

در مورد نفوذ شیطان یا جن زده شدن (موضوع خاص: جن زدگی در عهد جدید را مطالعه کنید) منابع متعددی وجود دارند (به ترتیبی به آنها اعتماد دارم فهرست کرده‌ام)

۱. Merrill F. Unger, *Biblical Demonology, Demons in the World Today*

۲. Clinton E. Arnold, *Three Crucial Questions About Spiritual Warfare*

۳. Kurt Koch, *Christian Counseling and Occultism, Demonology Past and Present*

۴. C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christian*

۵. John P. Newport, *Demons, Demons, Demons*

۶. John Warwick Montgomery, *Principalities and Powers*

مراقب اسطوره‌های فرهنگی و خرافات باشید. شیطان در انجیل متی ۱۶:۲۳ بر پطرس تاثیر گذاشت تا به همان شیوه او را بر علیه عیسی وسوسه کند - بجای دیگری مردن. شیطان مُصر است. او هر شیوه‌ای برای متوقف کردن کار رستگاری عیسی از طرف ما را امتحان می‌کند.

۱. وسوسه عیسی، انجیل لوقا ۴

۲. استفاده از پطرس

۳. استفاده از یهودا و سانهدرین

عیسی حتی یهودا را در انجیل یوحنا ۶:۷۰ به عنوان شیطان توصیف می‌کند. انجیل در مورد شیطان و نفوذ او بر مومنین بحث نمی‌کند. ولی مشخص است که مومنین تحت تاثیر گزینه‌های اختیاری و شیطان درونی قرار می‌گیرند (موضوع خاص: شیطان فردی را مطالعه کنید). ریشه یابی "اسخریوطی" مبهم است ولی احتمالاتی وجود دارند:

۱. *Keruith*, شهر یهودیه (مراجعه شود به یوشع ۱۵:۲۵)

۲. *Kartan*, شهری در جلیل (مراجعه شود به یوشع ۲۱:۳۲)

۳. *Karōides*, نام درخت خرما که در اورشلیم یا جریکو رشد می‌کند

۴. *Scortea*, پیش بند یا کیف چرمی (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۳:۲۹)

۵. *Ascara*, خفه کردن (عبری) از انجیل متی ۲۷:۵

۶. چاقوی آدم‌کش مزدور (یونانی)، به معنی اینکه او همانند شعمون یک زبلوت بود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۴:۱۵)

□ "که عیسی را تسلیم دشمن کرد" کتاب جالبی موجود است بنام "یهودا، خیانتکار یا دوست عیسی؟". این کتاب سعی در تفسیر یهودا به روشی جدید و مثبت‌تر دارد، (نوشته ویلیام کلاسن، چاپ 1996، Fortress Press). با اینحال، برای باید اذعان داشت که برای انجام این کار کاملاً انجیل یوحنا را نادیده گرفته است.

۵:۱۰ "فرستاد" این واژه از ریشه یونانی کلمه "فرستاده" بوده [عربی، "رسول"]، (به یونانی *apostello*، در نسخه یونانی LXX برای خدا که پیامبرانی را می‌فرستاد تا از جانب او سخن بگویند، بکار برده شده است)، که بعدها در چارچوب ادبیات ربای‌ها و بمنظور القای کسی که رسماً از جانب آن‌ها یا خدا اعتبار دارد، معنای آن به "فرستاده" تغییر کرد. ما از مرقس ۷:۶ متوجه می‌شویم که عیسی رسولان خود را بصورت دو نفره گسیل می‌کرد.

موضوع خاص: فرستادن (*apostellō*)

(Special Topic: Send (*apostellō*), From Which Comes "Apostle")

این یک اصطلاح متداول یونانی برای فرستادن است (یعنی *apostellō*) که چندین کاربرد الهیاتی دارد:

۱. در یونانی کلاسیک و در میان روحانیون به مفهوم فراخواندن و فرستادن یک نماینده رسمی از طرف شخص دیگری است، همانند سفیر در انگلیسی (*ambassador*) (مراجعه شود به دوم قرن‌تیمیان ۲۰:۵)

۲. اناجیل معمولاً از این فعل در مورد عیسی استفاده می‌کنند که از سوی پدر فرستاده شده است. در انجیل یوحنا این اصطلاح مفهوم مسیحانه‌ای دارد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۰:۴۰، ۱۵:۲۴، انجیل مرقس ۹:۳۷، انجیل لوقا ۹:۴۸ و بخصوص انجیل یوحنا ۳۶:۵ و ۳۸:۲۹، ۵۷، ۷:۲۹، ۸:۴۲، ۱۰:۳۶، ۱۱:۴۲، ۱۷:۳ و ۸ و ۱۸ و ۲۱ و ۲۳ و ۲۵، ۲۰:۲۱ - هم مترادف آن *pempō* در آیه ۲۱ استفاده شده‌اند). در مورد عیسی که مومنین را می‌فرستد، استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۸:۱۷، ۲۱:۲۰ - هم اصطلاح *apostle* و هم مترادف آن *pempō* در آیه ۲۱:۲۰ استفاده شده‌اند).

۳. در عهد جدید حالت اسم *apostle* برای شاگردان استفاده شده است

a. دوازده شاگرد حلقه داخلی شاگردان (انجیل مرقس ۶:۳۰، انجیل لوقا ۶:۱۳، اعمال رسولان ۲:۲ و ۲۶)

b. گروه خاص شاگردان کمک‌کننده و همکارانشان

i. بارناباس (اعمال رسولان ۴:۱۴ و ۱۴)

ii. اندرونیوکوس و جانیکوس (*KJV, Junia*، مراجعه شود به رومیان ۱۶:۷)

iii. آپولس (اول قرن‌تیمیان ۶:۲ الی ۹)

iv. یعقوب برادر خداوند (مراجعه شود به غلاطیان ۱:۱۹)

v. سیلوانوس و تیموتی (اول تسالونیکیان ۶:۲)

vi. احتمالاً تیتوس (دوم قرن‌تیمیان ۸:۲۳)

vii. احتمالاً اپافرودیتوس (فیلیپیان ۲:۲۵)

c. هدیه‌ای به کلیسا (اول قرن‌تیمیان ۱۲:۲۸ الی ۲۹، افسسیان ۴:۱۱)

۴. پولس از این عنوان برای خودش برای تصریح اقتدارش به عنوان نماینده مسیح در اکثر نامه‌هایش استفاده می‌کند (مراجعه شود به رومیان ۱:۱، اول قرن‌تیمیان ۱:۱، دوم قرن‌تیمیان ۱:۱، غلاطیان ۱:۱، افسسیان ۱:۱، کولسیان ۱:۱، اول تیموتائوس ۱:۱، دوم تیموتائوس ۱:۱، تیتوس ۱:۱)

۵. مسئله‌ای که ما به عنوان مومنین مدرن با آن مواجه هستیم این است که عهد جدید هرگز مشخص نکرده است که این هدیه‌ای که از آن صحبت می‌کند چیست یا شامل چیست و چگونه مومن می‌تواند آن را شناسایی کند. بدیهی است فرد باید میان دوازده شاگرد اصلی (۳الف) و کاربرد بعدی (۳ب) بتواند تمایز قائل شود. اگر فرستادگان مدرن تحت الهام نباشند که کتب جدیدی بنویسند (مراجعه شود به یهودا آیه ۳) پس آنها چه کاری می‌کنند که متفاوت با پیامبران عهد جدید و یا مبشرین است (مراجعه شود به افسسیان ۴:۱۱)؟ اینها احتمالات من هستند

a. آغازگران کلیسای بشارتی در مناطقی که بشارت انجام نشده

b. رهبران شبانها در مناطق خاص

c. ؟

من شماره ۱ را ترجیح می‌دهم

□ " نزد غیر یهودیان مروید و به هیچ یک از شهرهای سامریان داخل مشوید، این اولین منبعیست که اولویت یهودیان و یونانیان را نزد پولس نشان می دهد (رومیان ۱: ۱۶). این امر به منزله تفکیک اقوام نبوده بلکه تمایل داشت تا به قوم ابراهیم شانس بیشتری جهت پاسخ به دعوت عیسی را بدهد. یهودیان از سامری ها متنفر بودند، زیرا آنها را نژاد ناقص می دانستند. این امر به تبعید آشوریان ده قبیله شمالی اسرائیل در سال ۷۲۲ پیش از میلاد اشاره داشت. هزاران یهودی به ماد تبعید شده و هزاران غیر یهودی نیز تبعید شدند تا جای خود را در اسرائیل بگیرند. در طول سالیان متمادی، ادغام دین و آداب و رسوم اجتماعی رخ داده بود (کتاب عزرا و نحمیا). در این مرحله اولیه خدمت عیسی، گنجاندن هر یک از این گروه ها بر توانایی او برای برقراری ارتباط با یهودیان تأثیر منفی می گذاشت!

۶:۱۰ "گوسفندان گمشده" این عبارت تلفیق غیر معمولی بود؛ "گوسفند" اغلب برای اشاره به قوم خدا بود (مزمور ۲۳؛ انجیل یوحنا ۱۰)، در حالیکه واژه "گمشده" اشاره به درماندگی و آسیب پذیری معنوی آنان دارد (متی ۹: ۳۶)، بویژه اگر شبانی هم وجود نداشته باشد (اعداد ۱۷: ۲۷؛ اول پادشاهان ۱۷: ۲۲؛ مزمور ۱۱۹: ۱۷۶؛ اشعیا ۵۳: ۶؛ زکریا ۱۳: ۷).

□ "قوم اسرائیل" (در نسخه انگلیسی "خانه ی اسرائیل" نوشته شده است) این عبارت استعاره ای برای اشاره به خاستگاه نوادگان قوم بنی اسرائیل، یعنی کشور اسرائیل بوده است. همچنین با عبارات زیر همواره به آن اشاره می گردید:

۱. خانه ی یعقوب (لوقا ۱: ۳۳؛ متی ۱۵: ۲۴؛ اعمال رسولان ۲: ۳۶؛ عبرانیان ۸: ۸)

خانه ی یهودا (عبرانیان ۸: ۸)

فرزندان ابراهیم (متی ۳: ۹؛ یوحنا ۸: ۳۳، ۳۹)

موضوع خاص: اسرائیل (نام)

SPECIAL TOPIC: ISRAEL (the name)

I. معنی این اسم مشخص نیست (BDB 975)

A. *El* ادامه دادن

B. بگذارید *El* سماجت کند (صیغه امری)

C. *El* مقاومت میکند

D. بگذارید *El* رقابت کند

E. *El* کوشش میکند

F. او که با خدا میجنگد (پیدایش ۳۲: ۲۸)

II. کاربرد آن در عهد عتیق

A. نام یعقوب (اصطلاحاً، پاشنه گیر، BDB 784، پیدایش ۲۵: ۲۶) پس از کشتی با شخصیت معنوی در رودخانه جبوک تغییر یافته است

(مراجعه شود به پیدایش ۳۲: ۲۲-۳۲؛ خروج ۱۳: ۱۳). اغلب معانی اسامی عبری عبارتند از بازی با صداها، و نه اصطلاحات

استخراج میشوند (مراجعه شود به پیدایش ۳۲: ۲۸). اسرائیل تبدیل به نام او شد (مراجعه شود به پیدایش ۳۵: ۱۰؛ ۳۲: ۱۳).

B. از این اسم به عنوان نام کلی برای تمام دوازده فرزند خود استفاده کرد (به عنوان مثال پیدایش ۳۲: ۳۲؛ ۴۹: ۱۶؛ خروج ۱: ۷؛ ۴: ۲۲؛ ۲۸: ۱۱؛ تثنیه ۳: ۱۸؛ ۱۰: ۶).

C. این اسم به ملتی که قبل از خروج از دوازده قبیله شکل گرفت (مراجعه شود به پیدایش ۴۷: ۲۷؛ خروج ۴: ۲۲؛ ۵: ۲) و پس از آن

(مراجعه شود به تثنیه ۱: ۱؛ ۱۸: ۱؛ ۶: ۳۳؛ ۱۰: ۱) اطلاق شد.

D. پس از سلطنت متحد شائول، داوود و سلیمان، قبایل زیر ربیعام تقسیم شدند (مراجعه شود به اول پادشاهان ۱۲).

۱. جدایی حتی قبل از تقسیم شدن رسمی آغاز شد (یعنی دوم سموئیل ۳: ۱۰، ۵: ۵، ۲۰: ۱، ۲۴: ۹، اول پادشاهان ۱: ۳۵، ۴: ۲۰)

۲. تا زمان سقوط سامره توسط آشوریان در ۷۲۲ قبل از میلاد به قبایل شمالی اطلاق میشد (مراجعه شود به دوم پادشاهان ۱۷)

E. در چند جا در مورد یهودا استفاده شد (اشعیا ۱، میکاه ۱: ۱۵ الی ۱۶)

F. پس از تبعید آشوریان و بابلیها، دوباره تبدیل به نام کلی برای همه پسران یعقوب (مراجعه شود به اشعیا ۱۷: ۷، ۹؛ ارمیا ۲: ۴، ۵۰؛

۱۷، ۱۹) شد.

در مورد مردم عوام در مقابل کشیشان استفاده میشد (مراجعه شود به اول تواریخ ۹: ۲، عزرا ۱۰: ۲۵، نحمیا ۱۱: ۳).

۷:۱۰ "هنگامی که می‌روید" این جمله یک وجه وصفی معلوم است که به صورت دستوری بکار برده شده است (متی ۱۹:۲۸).

■ "موعظه کنید" این نیز یک جمله دستوری است. این آیه نبوت موارد زیر است:

۱. سفر مأموریتی دوازده و هفتاد نفره

۲. مأموریت بزرگ متی در ۲۸:۱۹-۲۰؛ لوقا ۲۴:۴۶-۴۷؛ اعمال رسولان ۸:۱

■ "پادشاهی آسمان نزدیک شده است" این موضوعی بود که قرار است موعظه شود (متی ۳:۲؛ ۴:۱۷؛ مرقس ۱:۱۵؛ لوقا ۹:۱۰، ۱۱؛ ۲۰:۱۱؛

۳۱:۲۱). منظور از پادشاهی، سلطنت خداوند بر قلب انسان‌هایی است که روزی سیطره‌ی آن بر سرتاسر کره زمین گسترده خواهد شد (متی ۶:۱۰).

اگرچه شاگردان عیسی هنوز مفهوم آن را درک نکرده‌اند (لوقا ۲۴:۱۶، ۳۱)، اما سیر آن با جسم پیدا کردن مسیح (مسیح موعود) آغاز شد و در آمدن دوم مسیح نیز به پایان خواهد رسید. در ابتدا عیسی و شاگردان پیامی مشابه پیام یحیای تعمید دهنده را موعظه کردند.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۸:۱۰ "شفا دهید... زنده کنید... پاک سازید... بیرون کنید" اینها همگی جملات دستوری حال ساده هستند (متی ۱۰:۱). این رسولان رفتند و همانطور

که عیسی خدمت کرد، آنان نیز خدمت کردند. قدرت و اقتدار او در میان آنها جاری بود. این نشانه‌ها مؤکد پیام آنها را درباره عیسی بود.

در نسخه‌های یونانی تفاوت‌های زیادی درباره عبارت "مردگان را زنده کنید" وجود دارد. علت این امر می‌تواند به دلایل زیر باشد:

۱. شواهدی در انجیل وجود ندارد که این دوازده رسول مرده‌ای را زنده کرده باشند

۲. می‌تواند استعاره‌ای برای مرگ معنوی انسان‌ها بوده باشد

۳. متی بدون ذکر "زنده کردن مردگان"، غالباً از سه فعل دیگر استفاده می‌کرد

به کتاب *A Textual Commentary on The Greek New Testament* نوشته بروس متزگر صفحات ۲۷ و ۲۸ مراجعه کنید. این عبارت در uncial MSS، B، C، D، N و بسیاری از نسخه‌ها گنجانده شده است.

■ "جذامی‌ها" در عهد عتیق بیماری جذام (لاویان ۱۳-۱۴) نشانه‌ای از ناخوشنودی خدا محسوب می‌گردید (دوم تواریخ ۲۶:۱۶-۲۳).

■ **دیوها را بیرون کنید** قدرت عیسی از شیطان و نیروهای اهریمی بیشتر است (اول یوحنا ۸:۱۶). شیاطین با عبارات "ارواح" و "ارواح ناپاک" شناسایی

می‌شوند. کتاب مقدس مشخص نمی‌کند که این شیاطین از کجا سرمنشأ گرفته‌اند. رایبها منشأ شر در جهان را به کتاب پیدایش ۶ نسبت می‌دهند (پلوس

منشأ آنان را پیدایش ۳ عنوان می‌کند. رومیان ۵: ۱۲-۲۱). این رایبها معتقدند که "فرزندان خدا" که ذکر آن در کتاب در پیدایش ۶ شده، در هنگام مرگ

خود توسط طوفان نوح از بدن خارج شدند و شیاطین دوره عهد جدید که در جستجوی بدن دیگری هستند (I Enoch).

موضوع خاص: جن گیری

موضوع خاص: "پسران خدا" در کتاب پیدایش ۶

(Special Topic: The Sons Of God)

۱. مباحثات جدی در مورد شناسایی عبارت "فرزندان خدا" وجود دارد. سه تفسیر مهم در این زمینه وجود دارند:

a. این عبارت به سلسله مقدس سیت اشاره دارد

b. این عبارت به یک گروه از موجودات فرشته‌ای اشاره دارد

c. این عبارت به پادشاهان سلاطین سلسله کنعان اشاره دارد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۴)

۲. شواهدی برای اشاره به سلسله سیت است

a. مفهوم بلافصل متن کتاب پیدایش ۴ و ۵ گسترش سلسله یاغی کنعان و سلسله مقدس سیت را نشان می‌دهد. بنابراین به نظر میرسد

شواهد متنی به نفع خاندان سیت باشد

b. در درک این عبارت میان ربی‌ها اختلاف نظر وجود دارد. برخی تصریح میکنند که به سیت اشاره دارد (ولی بیشتر به نفع فرشتگان

است).

c. عبارت "پسران خدا" هر چند بیشتر در مورد فرشتگان استفاده شده است، به ندرت به انسانها اشاره دارد

i. کتاب تثنیه ۱۴: ۱، "پسران پهوه، خدای شما"

- ii. کتاب تشنیه ۳۲: ۵، "پسران او"
- iii. کتاب خروج ۲۱: ۶، ۲۲: ۸ الی ۹، (احتمالا لاویان و داوران، مراجعه شود به مزامیر ۸۲: ۱)
- iv. مزامیر ۷۳: ۱۵، "فرزندان تو"
- v. هوشع ۱: ۱۰، "پسران خدای زنده"
۳. شواهدی برای اشاره به موجودات فرشته ای
- a. این رایج ترین درک سنتی از این عبارت است. محدوده بیشتر کتاب پیدایش، می تواند این دیدگاه را به عنوان مثال دیگری از شر شیطانی که سعی در خرد کردن اراده خدا برای بشریت دارد، پشتیبانی کند (ربی ها از روی حسادت می گویند).
- b. عبارت "پسران خدا" به طور فزاینده ای در عهد عتیق در مورد فرشتگان استفاده شده است.
- i. یعقوب ۱: ۶
- ii. یعقوب ۲: ۱
- iii. یعقوب ۳۸: ۷
- iv. مزامیر ۲۹: ۱
- v. مزامیر ۸۹: ۶ و ۷
- c. کتاب اول انوش، که در دوران عهد جدید میان مومنین بسیار محبوب بود، همراه با *Genesis Apocryphon* از کتیبه بحرالمیت و جیبلی ۵: ۱، این فرشتگان یاغی را تفسیر میکنند (اول انوش ۱۲: ۴، ۱۹: ۱، ۲۱: ۱ الی ۱۰).
- d. به نظر میرسد متن کتاب پیدایش ۶ دلالت بر این دارد که "دلیر مردان قدیمی، مردان پرآوازه" از این ادغام نامناسب ترتیب خلقت می آید.
- e. اول انوش حتی تصریح میکند که سیل نوح برای نابودی این گروه فرشته /انسان ها آمد که نسبت به یهوه و طرح خلقت او دشمنی داشتند (مراجعه شود به اول انوش ۷: ۱ به بعد، ۱۵: ۱ به بعد، ۸۶: ۱ به بعد).
۴. شواهدی که این متن اشاره به پادشاهان و سلاطین سلسله کنعان دارد
- a. چندین ترجمه باستانی وجود دارند که این نگرش را پشتیبانی میکنند
- i. تارگوم و انکلوس (قرن دوم میلادی) "پسران خدا" را "پسران اشراف" ترجمه میکند
- ii. سیماکوس (قرن دوم میلادی) که ترجمه یونانی عهد عتیق است، "پسران خدا" را به عنوان "پسران پادشاهان" ترجمه کرده است
- iii. اصطلاح الوهیم گاهی اوقات در مورد رهبران اسرائیل استفاده شده است (مراجعه شود به کتاب خروج ۲۱: ۶، ۲۲: ۸، مزامیر ۸۲: ۱ و ۶، به انجیل NIV و NET توجه کنید).
- iv. نیفلیم (NIDOTTE، جلد ۳، صفحه ۱۳۰، شماره ۵) مرتبط با *Gibborim* در کتاب پیدایش ۶: ۴ است. *Gibborim* جمع *Gibbor* بوده و به معنی "مردی قدرتمند، دارای قدرت، ثروت یا قدرت" است
- b. این تفسیر و شواهد آن برگرفته از *Hard Sayings of the Bible*، صفحات ۱۰۶ الی ۱۰۸ میباشد.
۵. شواهد تاریخی که هر دو کاربرد را تقویت میکنند
- a. عبارت اشاره به سیتها دارد
- i. سیریل اسکندریه
- ii. تتودورت
- iii. آگوستین
- iv. جروم
- v. کالوین
- vi. کایل
- vii. گلیسون آرچر
- viii. واتس
- b. عبارت اشاره به فرشتگان دارد
- i. نویسندگان Septuagint

- .ii. فیلو
- .iii. جوزفوس (Antiquities ۱-۳-۱)
- .iv. شهید جاستین
- .v. کلمنت اسکندریه
- .vi. ترتولیان
- .vii. اوریگن
- .viii. لوتر
- .ix. دلجنتج
- .x. هنگستنبرگ
- .xi. اولفورد
- .xii. وسترن
- .xiii. ونهام
- .xiv. انجیل NET

۶. چگونه نیلیم کتاب پیدایش ۶: ۴ با "پسران خدا" و "دختران انسان" در کتاب پیدایش ۶: ۱ الی ۲ مرتبط است؟ به سه نظریه توجه کنید:

- a. آنها غولهای هستند که از اتحاد میان فرشتگان و زنان انسان به وجود آمدند (به Wisdom of Ben Sira ۱۶: ۷ مراجعه شود)
- b. اصلا به هم ربطی ندارند. خیلی ساده، از آنان به عنوان موجوداتی که در زمان رخدادهای پیدایش ۶: ۱ الی ۲ و پس از آن در زمین وجود داشتند، نام برده شده است.

c. R. K. Harrison در کتاب *Introduction to the Old Testament* صفحه ۵۵۷، چنین نقل میکند "به طور کامل بینش انسان شناسی ارزشمند را در رابطه میان انسان متفکر و گونه های پیش از آدم که در این متن هستند را فراموش میکند و گروهی از محققان مصر در جستجوی آنها هستند"

این به من نشان می دهد که او این دو گروه را به عنوان نمایندگان گروه های مختلف انسان دوستانه می بیند. این به معنای ایجاد آدمهای بعد از آدم و حوا است، بلکه تکامل تکاملی انسان نشاندهنده است.

۷. فقط منصفانه است که درک خود را از این متن جنجالی بیان کنم. اولاً، اجازه دهید به همه یاد آوری کنم که متن کتاب پیدایش کوتاه و مبهم

است. نخستین شنوندگان موسی، باید بینش تاریخی بیشتری داشته باشند یا موسی از زمان پدرسالاری سنت شفاهی یا نوشته ای استفاده می کرد که او به طور کامل درک نمی کرد. این موضوع یک موضوع خداپاورانه نیست. ما اغلب در مورد چیزهایی که در کتاب مقدس به آن اشاره شده اند کنجکاو هستیم. این بسیار جالب خواهد بود که الهیات دقیق را از این و بخشهای مشابه اطلاعات کتاب مقدس بیاموزیم. اگر به این اطلاعات نیاز داشتیم، خدا آن را در فرم واضح تر و کاملتری فراهم می کرد. من شخصا بر این باور بودم که فرشتگان و انسانها بودند:

- a. عبارت "پسران خدا" مرتب، هر چند به طور غیر انحصاری، در مورد فرشتگان در عهد عتیق استفاده شده است.
- b. Septuagint (اسکندریه ای) (اواخر قبل اول قبل از میلاد) "پسران خدا" را به صورت "فرشتگان خدا" ترجمه میکند.
- c. کتاب اول انوش (احتمالاً ۲۰۰ سال قبل از میلاد نوشته شده) به طور خاص به فرشتگان اشاره دارد (مراجعه شود به فصلهای ۶ الی ۷، همچنین به جیبلی ۴: ۱۹ توجه کنید)

d. دوم پطرس ۲ و یهودا از فرشتگانی صحبت میکند که گناه کردند و ماوای خود را حفظ نکردند (همچنین به اول انوش ۱۰: ۴ و ۱۲ توجه کنید)

میدانم که برای برخی این متضاد با انجیل متی ۲۰: ۳۰ به نظر میرسد، ولی این فرشتگان خاص نه در بهشت هستند و نه در زمین بلکه در زندانی خاص به سر میبرند (تارتاروس)

- e. فکر میکنم یک دلیل که بسیاری از رخدادهای کتاب پیدایش ۱ الی ۱۱ در بسیاری از دیگر جوامع دیده میشوند (یعنی مشابه داستانهای خلقت، مشابه داستان سیل، مشابه داستانهای فرشتگانی که زن میگیرند) به خاطر این است که همه انسانها با یکدیگر بودند و شناختی نسبت به یهوه در طول این دوران داشتند، ولی پس از تخریب برج بابل شناخت دچار فساد شد و با الگوی چند خدایی مطابقت پیدا کرد.

مثال خوبی در این مورد، اسطوره های یونانی هستند که غولهای نیمه انسان/نیمه سوپر انسان به نام تایتان در تارتاروس زندانی هستند، همین نام فقط یکبار در انجیل (دوم پطرس ۲) برای مکان نگاهداری فرشتگانی که در ماوای خود نماندند استفاده شده است. در الهیات ربی ها حادث به بخشی برای پارسایان (بهشت) و بخشی برای نافرمانان (تارتاروس) تقسیم شده است.

موضوع خاص: روح (pneuma) در عهد جدید

SPECIAL TOPIC: SPIRIT (pneuma) IN THE NEW TESTAMENT

واژه یونانی برای "روح" به روشهای گوناگونی در عهد جدید بکار برده شده است. در اینجا برخی نمونه‌ها و شیوه‌های ارائه شده را مطرح می‌نمایم.

A. برای تثلیث خدا (به موضوع خاص تثلیث مراجعه نمایید)

۱. برای پدر (کتاب یوحنا ۴:۲۴)
۲. برای پسر (رومیان ۸:۹-۱۰؛ ۲قرننتیان ۳:۱۷؛ غلاطیان ۴:۶؛ ۱پطرس ۱:۱۱)
۳. برای روح القدس (مرقس ۱:۱۱؛ متی ۳:۱۶؛ ۱۰:۲۰؛ یوحنا ۳:۵، ۶، ۸، ۷:۳۹؛ ۱۴:۱۷؛ اعمال رسولان ۲:۴؛ ۵:۹؛ ۸:۲۹، ۳۵؛ رومیان ۱:۴؛ ۸:۱۱، ۱۶؛ ۱قرننتیان ۲:۴، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۴؛ ۷:۱۲)

B. برای نیروی حیات بشری

۱. برای عیسی (مرقس ۸:۱۲؛ یوحنا ۱۱:۳۳، ۳۸؛ ۱۳:۲۱)
۲. برای انسان (متی ۲۲:۴۳؛ اعمال رسولان ۷:۵۹؛ ۱۷:۱۶؛ ۲۰:۲۲؛ رومیان ۱:۹؛ ۸:۱۶؛ ۱قرننتیان ۲:۱۱؛ ۵:۳-۵؛ ۷:۳۴؛ ۱۵:۴۵؛ ۱۶:۱۸؛ ۲قرننتیان ۲:۱۳؛ ۷:۱۳؛ فیلیپیان ۲:۵)
۳. هر آنچه که روح مولد آن است، چه در انسان چه در روح‌های انسان
 - a. روح عدم بردگی در برابر روح پذیرش - رومیان ۸:۱۵
 - b. روح نرمی و ملایمت - اول قرننتیان ۴:۲۱
 - c. روح ایمان - دوم قرننتیان ۴:۱۳
 - d. روح حکمت و مکاشفه در جهت دانش نشأت گرفته از خداوند - افسسیان ۱:۱۷
 - e. روح ترس در برابر قدرت، عشق و انضباط - تیموتائوس ۱:۷
 - f. روح خطا در برابر روح حقیقت - یوحنا ۴:۶

C. برای جهان معنویت

۱. موجودات معنوی و آسمانی
 - a. نیکی (فرشتگان، اعمال رسولان ۲۳:۸-۹؛ عبرانیان ۱:۱۴)
 - b. شر (شیاطین، متی ۸:۱۶؛ ۱۰:۱۰؛ ۱۲:۴۳؛ ۴۵؛ اعمال رسولان ۵:۱۶؛ ۷:۸؛ ۱۶:۱۶؛ ۱۹:۱۲-۲۱؛ افسسیان ۶:۱۲)
 - c. ارواح (لوقا ۲۴:۳۷)
۲. بصیرت معنوی (متی ۵:۳؛ ۲۶:۴۱؛ یوحنا ۴:۲۳؛ اعمال رسولان ۱۸:۲۵؛ ۱۹:۲۱؛ رومیان ۲:۲۹؛ ۷:۶؛ ۸:۴، ۱۰؛ ۱۱:۱۲؛ ۱قرننتیان ۱۴:۳۷)
۳. چیزهای معنوی (یوحنا ۶:۶۳؛ رومیان ۲:۲۹؛ ۸:۲، ۵، ۹، ۱۵؛ ۱۵:۲۷؛ اول قرننتیان ۹:۱۱؛ ۱۴:۱۲)
۴. عطایای معنوی و روحانی (اول قرننتیان ۱۲:۱؛ ۱۴:۱)
۵. الهام گرفته از روح (متی ۲۲:۴۳؛ لوقا ۲:۲۷؛ افسسیان ۱:۱۷)
۶. بدن روحانی (اول قرننتیان ۱۵:۴۴-۴۵)

D. برای شخصیت‌پردازی

۱. نگرش جهانی (رومیان ۸: ۱۵؛ ۱۱: ۸؛ اول قرن‌تینان ۲: ۱۲)

۲. مراحل تفکر انسانها (اعمال رسولان ۶: ۱۰؛ اول قرن‌تینان ۴: ۲)

E. جهان فیزیکی

۱. باد (متی ۷: ۲۵، ۲۷؛ یوحنا ۳: ۸؛ اعمال رسولان ۲: ۲)

۲. دم (اعمال رسولان ۱۷: ۲۵؛ ۲ سالونیکیان ۲: ۸)

روشن است که این واژه باید در نور درونی متن ترجمه و تفسیر گردد. معانی گوناگونی وجود دارند که می‌توانند اشاره به (۱) جهان فیزیکی؛ (۲) جهان غیرقابل روئیت؛ و یا (۳) همچون اشخاص جهان فیزیکی یا دنیای آسمانی داشته باشند. روح القدس آن قسمت از تثلیث خداوند است که بشدت در این مقطع از تاریخ فعال بوده است. عصر جدید روح فرا رسیده است. هر آنچه که نیک، مقدس، درست و حقیقت است، به او ارتباط دارد. حضور او، نعمات عطا شده‌ی او، و تبشیر، همگی در پیشبرد اهداف انجیل و موفقیت پادشاهی خدا موارد حیاتی محسوب می‌گردند (یوحنا ۱۴ و ۱۶). او توجه همگان را نه بسوی خود، بلکه بسوی عیسی معطوف می‌کند (یوحنا ۱۶: ۱۳-۱۴). او همه ایمانداران را سرزنش می‌کند، متقاعد می‌کند، جلب نظر می‌کند، تعمید می‌دهد و به بلوغ می‌رساند (یوحنا ۱۶: ۸-۱۱).

□ "به رایگان یافته‌اید، به رایگان هم بدهید" این عبارات به معنای نفی حقوق در قبال مأموریت‌ها نیست، بلکه بیشتر تشویق ایمانداران به اعتماد به خداوند، برای کارهایی که در پادشاهی وی انجام می‌دهند، می‌باشد. کارهایی که

۱. تحت قدرت وی

۲. با تدارکات وی

۳. بمنظور تحقق اهداف وی

صورت می‌پذیرند.

این آیات قواعد جهان شمول نیستند، بلکه راهکارهایی برای این سفر مأموریتی خاص می‌باشند (لوقا ۲۲: ۳۵-۳۶). این کارها برنامه‌های کاربردی متی ۳۴-۶ و ۲: ۶ و برای آن موقعیت زمانی و مکانی خاص بودند.

۹: ۱۰ "کمر بندهایتان" قرار دادن پول و طلا در کمر بند، شیوه‌ای بود که یهودیان در قرن اول برای حمل نقدینگی خود استفاده می‌کردند.

۱۰: ۱۰ "کوله‌بار" کوله‌بار نوعی کیسه بود که در آن زمان کار چمدان را انجام می‌داد. رسولان نباید هر چیزی را که ممکن بود نیاز داشته باشند، با خود حمل می‌کردند، بلکه باید به آنچه که خداوند برای آن روز برای آنها تدارک دیده بود، اعتماد می‌کردند.

□ "یا پیراهن اضافی یا کفش یا چوبدستی" در قیاس با آیات مرقس ۶: ۸-۹، بحث بزرگی بوجود خواهد آمد. نظریه‌هایی که وجود دارد بشرح زیر می‌باشند:

۱. "چوبدستی"، این واژه به شیوه‌های مختلفی می‌تواند بکار برده شود: عصایی برای راه رفتن یا ابزاری برای دفاع شخصی

۲. پیراهن اضافی، در متی ۱۰: ۱۰ بمفهوم "از این پیراهن، به تعداد بیشتر بر ندارید" می‌باشد

۳. لوقا ۲۲: ۳۵-۳۶ هماهنگی بیشتری را نشان می‌دهد

اناجیل برای ما نوشته نشده‌اند تا به جزئیات رویدادها بپردازیم. نکته کلیدی این متون اینست که به خداوند و آنچه که برای ما تدارک دیده اعتماد کرده، و به منابعی که در اختیار ما قرار می‌دهد، باور داشته باشیم!

□ "کارگر مستحق مایحتاج خویش است" عیسی احتمالاً به حقیقت تثنیه ۲۵: ۴ اشاره می‌کند (اول قرن‌تینان ۹: ۶-۷؛ اول تیموتائوس ۵: ۱۸)، که به تثنیه ۲۴: ۱۴-۱۵ برمی‌گردد. (لاویان ۱۹: ۱۳). واعظان انجیل باید توسط شنوندگانشان حمایت شوند! رهنمودهای عهد جدید برای پرداخت ده یکی که در عهد عتیق مرسوم بود، نیست، بلکه داوطلبانه، فداکارانه، شادی‌آور، بر اساس توانایی می‌باشد (دوم قرن‌تینان ۸-۹).

SPECIAL TOPIC: TITHING

عهد جدید دارای چند مرجع درباره ده یک می باشد. من اعتقاد ندارم که عهد جدید این کار را آموزش می دهد زیرا اینکار برخلاف شرع یهود است (متی ۲۳: ۱۳-۳۶). من معتقدم که عهد جدید ضوابط این کار در دوم قرنیتان ۸ و ۹ مشخص شده اند (اشاره به هدیه کلیساهای غیریهودیان به فقرای کلیسای مادر در اورشلیم)، که از مسئله ده یک فراتر رفته است اگر یک یهودی تنها با اطلاعاتی که از عهد عتیق درباره اهدای ده به سی (در عهد عتیق دو یا احتمالاً سه نوع وجود دارند؛ به موضوع خاص: ده یک در آیین موسی مراجعه نمایید) دارد فرمان صادر شده را اطاعت می کند، پس مسیحیان باید فراتر از این رفته و حتی وقت خود را با بحث درباره این مسئله از دست ندهند!

مسیحیان باید مراقب باشند تا مسیحیت تبدیل شریعتی همچون مسیحیت تلمود نگردد. تمایل آنان برای رضایت خدا باعث می گردد تا بدنبال ضوابطی برای هر بخش در زندگی خود باشند. با اینحال، بلحاظ الهیاتی بیرون آوردن قواعد قدیمی پیمان پیشین خداوند که مورد تأیید عهد جدید نیز نمی باشد، خطرناک بوده (شورای اورشلیم در اعمال رسولان ۱۵) و منجر به دگم اندیشی آنان می گردد، بویژه هنگامی که متکبران را سعادتمند و بدکاران را کامروا می خوانند (ملاکی ۳).

در اینجا نقل قول خوبی از Frank Stagg در کتاب New Testament Theology صفحات ۲۹۲-۲۹۳ ذکر می کنم.

"عهد جدید به یکباره ده یک را اهدا از روی بخشش معرفی نمی کند. این امر فقط سه بار در عهد جدید ذکر گردیده است:

۱. برای نادیده گرفتن احکام عدالت، رحمت و امانت در شریعت توسط فریسیان، درحالیکه از از نعناع و شیوید و زیره ی بعمل آمده در باغچه خانه خود ده یک می دادند (متی ۲۳: ۲۳؛ لوقا ۱۱: ۴۲)

۲. در اشاره به فریسی مغروری که با هفته ای دوبار روزه گرفتن برای خود دعا می کرد (لوقا ۱۸: ۱۲)

۳. در مبحث ملکیصدق که از لایوان نیز نبود، اما از ابراهیم ده یک می گرفت (عبرانیان ۷: ۶-۹)

بدیهی است که عیسی، ده یک را بعنوان بخشی از نظام کاری معبد پذیرفته بود، اما فقط بعنوان یک قاعده از برنامه های عمومی معبد و کنیسه ها حمایت می کرد. اما هیچ نشانه ای مبنی بر اعمال هر یک از قواعد معبد بر پیروانش در دست نمی باشد. ده یک ها عمدتاً محصولاتی بودند که قبلاً توسط کاهن در معبد خورده شده بودند. ده یکها در عهد عتیق حول محور نظام قربانی کردن حیوانات توسط شریعت بوجود آمده بودند

"بسیاری از مسیحیان این امر را برنامه ای عملی و منصفانه برای اهدا می دانند. این شیوه تا زمانیکه بصورت یک اجبار و حکم شرعی تبدیل نگردد، می تواند کارایی خود را ثابت نماید. با اینحال، کسی نمی تواند ادعا کند که هدایای ده یک در عهد جدید آموزش داده شده است. این امر برای مراعات یهودیان مناسب شناخته شده (متی ۲۳: ۲۳؛ لوقا ۱۱: ۴۲)، اما برای مسیحیان تحکم نشده است. در واقع، یهودیان و مسیحیان اکنون می توانند بنوعی شبیه به عهد عتیق ده یک خود را پرداخت نمایند. امروزه این عمل بسختی شبیه مراسم باستانی متعلق به سیستم قربانی کردن توسط یهودیان است."

Stagg جمع بندی می کند:

"درحالیکه درباره اهدای داوطلبانه بعنوان یک استاندارد برای اهدا کننده می توان گفت، بدون اینکه آن را به سایر مسیحیان تعمیم دهیم، بدیهی است که چنین امری بر اساس تعالیم عهد عتیق به ما نرسیده است. در نهایت شخص کاری را شبیه آنچه که در عهد عتیق صورت می پذیرفت، یعنی پرداخت مالیات برای حمایت از معبد و نظام کاهنیت و یک نظام مذهبی که دیگر وجود ندارد، انجام می دهد. ده یک در یهودیت بعنوان پرداخت مالیات امری واجب محسوب می گردید، تا زمانی که در سال ۷۰ پس از میلاد، معبد بزرگ تخریب گردید، ولی آن قواعد اکنون به گردن مسیحیان نمی باشد.

"آنچه گفته شد بمنظور کم اعتبار جلوه دادن ده یک نیست، بلکه برای روشن شدن رابطه آن با عهد جدید است. حمایت عهد جدید از انگیزه های مادی، منفعت طلبانه و چانه زنیهای شرعی که امروزه درباره ده یک اظهار می گردد را باید انکار کرد. بعنوان یک سیستم داوطلبانه، ده یک بسیار بیش از اینها است؛ اما اگر می خواهد مسیحی تلقی گردد باید بوسیله رحمت و بخشش عطا گردد.

صرف اعتراف به عملی بودن آن، فقط منجر به آزمایشهای پراگماتیک دنیوی می گردد. در اینصورت دیگر عمل مسیحی محسوب نمی گردد. پرداخت ده یک اگر همسان با الهیات عهد جدید باشد، باید ریشه در رحمت و محبت خداوند داشته باشد."

”فردی شایسته بجوید و همانجا بمانید تا هنگامی که بیرون بروید“	NKJV
”فردی شایسته پیدا کنید، و آنجا بمانید تا زمانی که آنجا را ترک کنید“	NRSV
”بروید و کسی را که تمایل به خوش آمدگویی به شما دارد را بیابید، و با وی بمانید تا زمانی که آن مکان را ترک کنید“	TEV
”فردی شایسته را بجوید و تا زمانی که آنجا را ترک کنید، نزد وی بمانید“	NJB
”پرسید که فرد شایسته آنجا کیست، و همانجا بمانید تا آنجا را ترک کنید“	Peshitta

هنگامی که رسولان به روستایی رسیدند

۱. می‌بایست بدنبال خانه‌ای می‌گشتند که پذیرای برکت حضور آنها و کلام انجیل باشد

۲. نمی‌بایست دوباره نقل مکان کرده و در جستجوی جای بهتری باشند

به احتمال خیلی زیاد اولین خانه جایی بوده که به اولین موعظه‌ی آنها پاسخ مثبت داده است.

۱۲:۱۰ ”بجوید ”سلام بر شما.“ این عبارات در اشاره به سنت آداب معاشرت یهودیان، شلوم بمعنی صلح بر شما بوده است.

موضوع خاص: صلح (Shalom) [OT]

SPECIAL TOPIC: PEACE (shalom) [OT]

واژه عبری *shalom* (BDB 1022, KB 1532) در میان واژگان هم ریشه زبان سامی، رواج داشته است.

A. زبان اکدی

۱. صدمه ندیدن
۲. سالم ماندن
۳. در وضعیت خوب بودن

B. زبان اوگاریتی (کنعانی)

۱. صدمه ندیدن
۲. سلامت بودن

C. عربی

۱. سلامت بودن
۲. در شادی بودن

D. آرامی

۱. کامل بودن
۲. به پایان رساندن
۳. صدمه ندیدن

E. عبری

۱. تکمیل
۲. سلامتی
۳. رفاه
۴. صلح

امروزه واژه شالوم برای سلام و خداحافظی بکار برده می‌شود. این واژه هنوز نبود شیر و حضور نیکی را در خود حفظ کرده است (خرسندی از زندگی). این واژه از حالت روانی امنیت و رضایت سخن می‌گوید. توجه نمایید که عهد عتیق چگونه از ”پییمان صلح“ حرف می‌زند (اعداد ۲۵:۱۲؛ حزقیال ۳۴:۲۵؛ ۳۷:۲۶؛ همچنین به پیدایش ۲۹:۳۱ و یوشع ۹:۱۵ نیز توجه نمایید). این امر باید پیگیری شود (مزمور ۱۴:۳۴؛ رومیان ۱۴:۱۹). AB جلد ۵ صفحه ۲۰۶ می‌نویسد، ”صلح“، ”حقیقت“ و ”عدالت“ مفاهیم هم‌تراز در زبان عبری هستند (زکریا ۸:۱۶-۱۹). بیهوه ”خدای صلح“ نامیده شده

است (داوران ۶:۲۴؛ رومیان ۱۶:۲۰؛ ۲قرن‌تیا ۱۳:۱۱؛ فیلیپیان ۴:۹؛ ۱تسالونیکیان ۵:۲۳). مسیحا "شاهزاده صلح" خوانده خواهد شد (اشعیا ۵:۹). روز جدید، زمانی که صلح، حقیقت و عدالت برای بشریت به واقعیت خواهد پیوست (اشعیا ۶۰:۱۷؛ ۶۶:۱۲، ۲۲). عبارت "خیلی خوب" که در پیدایش ۱:۳۱ بکار رفته، دوباره ممکن خواهد شد، قول می‌دهم ("بهشتی جدید و زمینی جدید").

۱۳:۱۰ "اگر... اگر..." این جمله شرطی نوع سوم بوده که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده می‌باشد.

۱۴:۱۰ "خاک پایهای خود را بتکانید" این عبارت یک نماد در میان یهودیان در هنگام مورد نفی واقع شدن بوده است (اعمال رسولان ۱۳:۵۱؛ ۱۸:۶).

۱۵:۱۰ این قسمتی است که بر درجاتی از داوری بر اساس میزان شدت انکار دعوت، دلالت دارد (متی ۱۱:۲۲-۲۴). همچنین توجه کنید همین کتابی که عشق بی‌همتای خدا را آشکار می‌کند، خشم و داوری خدا را نیز آشکار می‌کند.

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

□ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۰:۱۶-۲۰

۱۶ "من شما را همچون گوسفندان به میان گرگها می‌فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار. ^{۱۷} اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند سپرد، و در کنیسه‌ها شلاق خواهند زد. ^{۱۸} بله، به خاطر من شما را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. اما این فرصتی خواهد بود تا درباره من به فرمانروایان و غیریهودیان شهادت دهید. ^{۱۹} «وقتی شما را بازداشت می‌کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ دهید یا چه بگویید، زیرا کلمات مناسب به موقع به شما عطا خواهد شد. ^{۲۰} زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح پدر شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت.

۱۶:۱۰ "من شما را همچون گوسفندان به میان گرگها می‌فرستم" "گوسفند" استعاره‌ای برای جامعه نو ایمانداران است که شکننده، درمانده و نیازمند مراقبت و محافظت مداوم بود، به لوقا ۳:۱۰ و انجیل یوحنا ۱۰ مراجعه کنید. این اولین استعاره از چهار استعاره از قلمرو حیوانات است که بشریت را مشخص می‌کند.

□ "به میان گرگها" گرگها معرف کسانی است که در جامعه جدید ایمانی دعا می‌کنند (متی ۷:۱۵-۲۷؛ لوقا ۱۰:۳؛ یوحنا ۱۰:۱۲؛ اعمال رسولان ۲۰:۲۹؛ دوم پطرس ۲).

□ "مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار" ایمانداران باید در عین بی‌گناه بودن، هوشیار نیز باشند (رومیان ۱۶:۱۹). آنان باید از هر گونه درگیری تا حد ممکن پرهیز کرده، اما انجیل را جسورانه منادی باشند.

۱۷:۱۰ "مراقب باشید" این یک جمله دستوری حال ساده است (متی ۷:۱۵؛ ۱۶:۶، ۱۱). حتی با طلوع عهد جدید (رومیان ۵-۶)، عهد قدیم پا برجا می‌ماند (رومیان ۷)؛ این امر حاصل تنش دو عصر است. تنش میان آنچه که از قبل وجود داشته و آنچه که هنوز بوقوع نپیوسته است (دومین بازگشت عیسی).

موضوع خاص: عصر حاضر و عصر پیش رو

□ "محاکم" این واژه اشاره به دادگاه کنیسه‌های محلی یهودیان دارد (متی ۲۳:۳۴). جالب است بدانیم که برخی از جملاتی که مرقس از منظر روز قیامت در مورد عیسی بکار می‌برد (مرقس ۹:۱۳-۱۳) در اینجا به جای متی ۲۴ تکرار شده است. لذا می‌توان گفت که این مأموریت رسولان، پیامدهای معاد شناختی دارد (همانطور که متی ۱۰:۲۳ دارد).

□ "شلاق" این به شلاق زدن یهودیان اشاره داشته (تثنیه ۲۵:۳)، که شامل یک ضربه شلاق کمتر از چهل، یک سوم در جلوی بدن و دو سوم در پشت بود (دوم قرن‌تیا ۱۱:۲۴).

موضوع خاص: شلاق

□ "در کنیسه‌ها" به آیه هم‌تراز در متی ۲۳:۳۴ مراجعه نمایید. کنیسه مکانی محلی برای پرستش، تحصیل، و فوریت‌های امدادی بود.

۱۸:۱۰ " شما را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد" اشاره این آیه به گسترش جهانی انجیل در آینده است (متی ۲۸:۱۸-۲۰). مهم است که ویژگی انحصاری متی ۱۰:۵ با این آیه توازن یابد. گوردون فی (کتاب *How to read the Bible For All Its Worth* ص. ۱۳۳) تفسیر می‌کند که آیات ۱۲-۵:۱۰ در انجیل متی مرتبط با گسیل دوازده رسول جدید است، اما آیات ۱۰:۱۰-۲۰ شامل دستورالعمل‌هایی برای زمان آینده دارد (یعنی برای فرمانداران، پادشاهان، غیریهودیان) زیرا در ابتدا این عیسی بود که فقط برای گوسفندان گمشده اسرائیل (استعاره، اشاره به مردم اسرائیل که راه خود را گم کرده بودند) آمد. این نشان می‌دهد که چگونه نویسندگان انجیل تعالیم عیسی را برای برآوردن نیازهای کلیسای اولیه "انتخاب، تنظیم و تطبیق دادند".

مثال دیگری که می‌توان به آن استناد کرد آیه ۱۰:۲۳ است "تا آن زمان که فرزند انسان آید" (به یادداشت متی ۱۰:۲۳ مراجعه نمایید). روشن است که این آیه با توجه به دوره تاریخی که در آن قرار گرفته می‌تواند معانی متفاوتی داشته باشد.

□ "فرمانداران و پادشاهان" اینها اشاره به (۱) روز عیسی، عبارتی پونتیوس پیلاطس، و یا (۲) فعالیت‌های رسالتی پولس داشته باشد، بنابراین

۱. "فرمانداران" می‌تواند اشاره به فرماندار فلیکس (اعمال رسولان ۲۳:۲۴) یا فستوس (اعمال رسولان ۲۴:۲۷) داشته باشد

۲. "پادشاهان" می‌تواند اشاره به هیروودیس اول (اعمال رسولان ۱۲:۱) یا هیروودیس دوم (اعمال رسولان ۲۵:۱۳) داشته باشد

در واقع می‌توان این عناوین را به تمام مقامات دولتی از هر منصبی اطلاق کرد.

۱۹:۱۰ این آیه از فیض خاص در هنگام آزار و اذیت صحبت می‌کند (مرقس ۱۳:۱۱). باید توجه داشت که این آیه به منظور دستورالعمل برای واعظان و معلمان نیست! متی ۱۹:۱۰ و ۲۶ وجه شرطی با بار منفی در دستور زبان باستانی یونانی هستند که به معنای دستور ممانعت از شروع یک عمل است. متی ۱۰:۲۸ و ۳۱، که به موضوع ترس نیز می‌پردازند، افعال دستوری حال ساده با بار منفی هستند که معمولاً به معنای توقف یک عمل در حال جریان می‌باشد.

□ "به موقع" به موضوع خاص: زمان مراجعه نمایید.

موضوع خاص: ساعت

(Special Topic: Hour)

ساعت به شیوه‌های مختلفی در انجیل استفاده شده است:

۱. اشاره به زمان (مراجعه شود به انجیل متی ۱۳:۸، ۲۶:۴۰، انجیل لوقا ۷:۲۱، انجیل یوحنا ۹:۱۱)
۲. استعاره برای زمان آزمون و محاکمه (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹:۱۰، انجیل مرقس ۱۱:۱۳، انجیل لوقا ۱۲:۱۲)
۳. استعاره برای شروع بشارت عیسی (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۴:۲۳ و ۲:۴)
۴. استعاره برای روز داوری (آمدن دوم، انجیل متی ۲۴:۳۶ و ۲۴:۴۴، انجیل مرقس ۱۳:۲۵، انجیل یوحنا ۲۵:۵ و ۲۸)
۵. استعاره برای صبر عیسی (مراجعه شود به انجیل متی ۲۶:۴۵، انجیل مرقس ۱۴:۳۵ و ۴۱، انجیل یوحنا ۷:۳۰، ۸:۲۰، ۱۲:۲۳ و ۲۷، ۱۳:۱، ۱۶:۳۲، ۱۷:۱)

۲۰:۱۰ "روح پدر شماست" در اینجا روح القدس با پدر مرتبط شده است (رومیان ۸:۱۱، ۱۴). در رومیان ۸:۹؛ دوم قرنتیان ۳:۱۷؛ غلاطیان ۴:۶؛ و اول پطرس ۱:۱۱ روح القدس با پسر مرتبط گردیده است. بین شخصیت‌های تثلیث، سیالیت وجود دارد. همه آنها در امور مربوط به رستگاری مشارکت دارند.

موضوع خاص: تثلیث

موضوع خاص: نقش پدری خدا

موضوع خاص: نقش انسانی روح

(Special Topic: Personhood of the Spirit)

در عهد عتیق "روح خدا" (ruach) نیرویی بود که هدف بهوه را تحقق می‌بخشید، ولی اشاره کوچکی هست که فردی بود (یکتاشناسی عهد

عتیق، به موضوع خاص: یکتاپرستی مراجعه شود). با این حال، در عهد جدید شخصیت کامل و فردیت روح افشا می‌شود:

۱. می‌توان به او توهین کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲:۳۱، انجیل مرقس ۳:۲۹)

۲. آموزش می‌دهد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۱۲:۱۲، انجیل یوحنا ۱۴:۲۶)
۳. شهادت می‌دهد (انجیل یوحنا ۱۵:۲۶)
۴. محکوم، هدایت می‌کند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶:۷ الی ۱۵)
۵. می‌توان وی را "او" خطاب کرد (hos، مراجعه شود به افسسیان ۱:۱۴)
۶. می‌تواند ترسناک باشد (مراجعه شود به افسسیان ۴:۳۰)
۷. می‌تواند فرو بنشیند (مراجعه شود به اول تسالونیکیان ۵:۱۹)
۸. می‌تواند مقاومت کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷:۵۱)
۹. او حامی مومنین است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۲۶، ۱۵:۲۶، ۱۶:۷)
۱۰. او پسر را جلال می‌دهد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶:۱۴)

متون تثلیث (در اینجا به سه مورد از بسیار موارد اشاره می‌کنیم، موضوع خاص تثلیث را بخوانید) از سه فرد صحبت می‌کنند

۱. انجیل متی ۲۸:۱۹

۲. دوم قرنتیان ۱۳:۱۴

۳. اول پطرس ۱:۲

هر چند کلمه یونانی روح (*pneuma*) خنثی است، وقتی به روح القدس اشاره می‌شود، عهد جدید عمدتاً از صفت نشان دهنده مذکر استفاده می‌کند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۶:۸ و ۱۳ الی ۱۴)

روح به فعالیت‌های انسان مرتبط است

۱. اعمال رسولان ۱۵:۲۸

۲. رومیان ۸:۲۶

۳. اول قرنتیان ۱۲:۱۱

۴. افسسیان ۴:۳۰

در ابتدای اعمال رسولان، بر نقش روح تاکید میشود (همانند انجیل یوحنا). پنتیکاست شروع کار روح نیست، بلکه فصل جدیدی است. عیسی همیشه روح داشت. تعمیم او شروع کار روح نبود، بلکه فصل جدیدی بود. روح ابزار موثر هدف پدر برای احیای انسانها است که از تصویر او ساخته شده‌اند (به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه شود)!

متن NASB (بروز شده): متی ۲۱-۲۲:۱۰

۲۱ «برادر، برادر خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد.
۲۲ همه مردم به خاطر من از شما متنفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت.

۲۱:۱۰ این آیه از تعهد بی‌قید و شرط و لازم برای شاگردی صحبت می‌کند که حتی عشق خانوادگی خود را جایگزین و اغلب باعث ایجاد تقابل در خانواده‌ها می‌شود (متی ۱۰:۳۴-۳۹)

۲۲:۱۰ "مردم به خاطر من از شما متنفر خواهند شد" پیش‌بینی آزار و اذیت برای شاگردان عیسی شده بود (متی ۵: ۱۰-۱۲؛ انجیل یوحنا ۱۵: ۱۸-۲۱؛ ۳-۱۶: ۱؛ ۱۴: ۱۷؛ اعمال رسولان ۲۲: ۱۴؛ رومیان ۵: ۳-۴؛ ۸: ۱۷؛ دوم قرنتیان ۴: ۱۶-۱۸؛ ۶: ۳-۱۰؛ ۱۱: ۲۳-۳۰؛ فیلیپیان ۱: ۲۹؛ اول تسالونیکیان ۳: ۳؛ دوم تیموتائوس ۳: ۱۲؛ یعقوب ۱: ۲-۴؛ و سرتاسر اول پطرس).

موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می‌برند؟

موضوع خاص: اسامی خداوند (عهد جدید)

□ "هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت" دکترباری "بردباری" به همان اندازه جنبه کتاب مقدسی دارد که "امنیت مؤمنان!" از آن برخوردار است (متی ۲۴: ۱۳؛ غلاطیان ۶: ۹؛ مکاشفه ۲: ۷-۱۱، ۱۷، ۲۶: ۵؛ ۱۲: ۷: ۲۱). ما باید هر دو حقیقت را بپذیریم، حتی اگر آنها باعث دکترباری‌های تنش برانگیز شوند!

دکترین‌ها در رابطه پر تنش با آموزه‌های دیگر بوجود می‌آیند، نه حقایق سر بسته. بهترین مثال این است که بگوییم حقیقت کتاب مقدس به صورت صورت فلکی ستارگان آشکار می‌شود، نه بشکل ستاره‌های تنها. ما باید بر الگوهای کل مکاشفه کتاب مقدس تمرکز کنیم. "آخر" (telos) اشاره به انتهای این عصر دارد (متی ۲۴: ۶، ۱۳، ۱۴). "نجات" را باید در چارچوب دریافت فیزیکی عهد عتیق یا در غالب نجات معنوی عهد جدید درک کرد.

موضوع خاص: استقامت/محافظة

SPECIAL TOPIC: PRESERVANCE

توضیح دکترین انجیلی در ارتباط با زندگی مسیحی بسیار سخت است زیرا در قالب دیالکتیک شرقی ارائه شده است (به موضوع خاص: ادبیات شرق (پارادوکس‌های انجیلی) مراجعه شود). این دو متناقض به نظر میرسند، با این حال، هر دوی آنها انجیلی هستند. مسیحیان غربی گرایش به این دارند که یک حقیقت را بپذیرند و حقیقت دیگر را نادیده انگاشته و یا آن را کم ارزش تلقی کنند. برخی مثالها:

۱. آیا رستگاری یک تصمیم اولیه نسبت به ایمان آوردن به مسیح است یا یک تعهد مادام العمر که شاگرد او باشیم؟
 ۲. آیا رستگاری یک انتخاب است به وسیله لطف از جانب خداوند یا ایمان و پاسخ همراه با توبه از جانب نوع بشر به پیشنهاد الهی؟
 ۳. آیا وقتی رستگاری را دریافت کردیم، غیر ممکن است آن را از دست دهیم یا نیازمند تلاش مداوم برای حفظ آن است؟
- در طول تاریخ کلیسا، مسئله استقامت همیشه مورد منازعه بوده است. مشکل با تضاد میان عبارات عهد جدید آغاز می‌شود:
۱. متون در ارتباط با اطمینان

- a. اظهارات عیسی در انجیل یوحنا (انجیل یوحنا ۳۷: ۶، ۲۸: ۱۰ الی ۲۹)
 - b. اظهارات پولس (رومیان ۸: ۳۵ الی ۳۹، افسسیان ۱: ۱۳، ۵: ۲، ۸ الی ۹، فیلیپیان ۱: ۶، ۱۳: ۲، دوم تسالونیکیان ۳: ۳، دوم تیموتائوس ۱: ۱۲، ۴: ۱۸)
 - c. اظهارات پطرس (اول پطرس ۱: ۴ الی ۵)
۲. متونی که میگویند استقامت نیاز است
 - a. اظهارات عیسی در سایر اناجیل (انجیل متی ۲۲: ۱۰، ۱۳: ۱ الی ۹، ۲۴ الی ۳۰، ۲۴: ۱۳، انجیل مرقس ۱۳: ۱۳)
 - b. اظهارات عیسی در انجیل یوحنا (انجیل یوحنا ۳۱: ۸، ۴: ۱۵ الی ۱۰)
 - c. اظهارات پولس (رومیان ۱۱: ۲۲، اول قرنتیان ۲: ۱۵، دوم قرنتیان ۵: ۱۳، غلاطیان ۱: ۶، ۳: ۴، ۵: ۴، ۶: ۹، فیلیپیان ۲: ۱۲، ۳: ۱۸ الی ۲۰، کولسیان ۱: ۲۳، دوم تیموتائوس ۲: ۳)
 - d. اظهارات نویسندگان عبرانیان (۲: ۱، ۳: ۶، ۱۴، ۱۴، ۴: ۱۱، ۶: ۱۱)
 - e. اظهارات یوحنا (اول یوحنا ۲: ۶، دوم یوحنا ۹، مکاشفه ۷: ۲ و ۱۷ و ۲۶، ۵: ۳ و ۱۲ و ۲۱ و ۷: ۲۱)

رستگاری انجیلی حاصل عشق، رحمت، ترحم و بزرگی خدای سه گانه است. هیچ انسانی نمی‌تواند نجات یابد بدون شروع با روح القدس (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۴: ۶ و ۶: ۵). الهیت ابتدا می‌آید و دستور کار را تعیین می‌کند، ولی انسان باید با ایمان و توبه از ابتدا و تداوم آنها پاسخ دهد. خدا بر اساس رابطه پیمانی با انسان کار می‌کند. مزایایی هست و همینطور هم مسئولیتهایی!

رستگاری به همه انسانها ارائه شد. مرگ عیسی با مشکل گناه انسان سقوط کرده سر و کار دارد! خدا راهی را ارائه کرده و می‌خواهد همه تمامی کسانی که آنها را به تصویر کشیده با عشق به عیسی به او پاسخ دهند.

اگر مایل هستید که در این زمینه بیشتر مطالعه کنید به منابع زیر مراجعه نمایید

۱. Dale Moody, The Word of Truth, Eerdmans, چاپ ۱۹۸۱، صفحات ۳۴۸ الی ۳۶۵
۲. Kept by the Power of God از انتشارات Bethany Fellowship، اثر Howard Marshall، چاپ ۱۹۶۹
۳. Life in the Son، انتشارات Westcott، اثر Robert Shank، چاپ ۱۹۶۱

انجیل به دو مسئله متفاوت در این زمینه اشاره می‌کند: (۱) کسب اطمینان به عنوان مجوزی برای یک زندگی بیشتر، یک زندگی خودخواهانه و یا (۲) تشویق کردن آنان که با بشارت و گناهان فردی در تقلا هستند. مسئله اینجاست که گروه اشتباه پیام اشتباه دریافت میکند و سیستم های الهیات

انجیلی را بر روی عبارتهای محدود انجیل بنا میکنند. برخی مسیحیان ناامیدانه به پیام اطمینان نیاز دارند، در حالیکه دیگران به هشدار سفت و محکم استقامت نیازمند هستند. شما عضو کدام گروه هستید؟

یک جدل الهیاتی تاریخی میان آگوستین در مقابل پلاگیوس و کالوین و در مقابل آرمینیوس (نیمه پلاگیان ها) وجود دارد. این بحث شامل این سوال در مورد رستگاری است: اگر کسی واقعا نجات یابد، آیا باید در ایمان و مفید بودن محکم باشد؟

کالوینیستها در پشت آیاتی صف می بندند که بر پادشاهی خدا و حفظ قدرت (انجیل یوحنا ۲۷:۱۰ الی ۳۰، رومیان ۸:۳۱ الی ۳۹، اول یوحنا ۱۳:۵ و ۱۸، اول پطرس ۳:۱ الی ۵) و زمانهای فعال و مصدر کامل مجهول افسسیان ۲:۸ و تصریح دارد.

ارامنه پشت متونی که به ایمانداران هشدار می دهد صبر کنید، دست نگاهدارید یا ادامه دهید صف بسته اند (انجیل متی ۲۲:۱۰، ۲۴:۹ الی ۱۳، انجیل مرقس ۱۳:۱۳، انجیل یوحنا ۴:۱۵ الی ۶، اول قرنتیان ۱۵:۲، غلاطیان ۶:۹، مکاشفه ۲:۷ و ۱۱ و ۱۷ و ۲۶، ۳:۵ و ۱۲ و ۲۱ و ۲۱:۷). من به شخصه باور ندارم که عبرانیان ۶ و ۱۰ مصداق داشته باشند، ولی بسیاری از ارامنه از آن به عنوان هشدار علیه ارتداد استفاده می کنند. تمثیل بذر در انجیل متی ۱۳ و مرقس ۴ بر ایمان بدیهی تصریح دارند، همانند انجیل یوحنا ۸:۳۱ الی ۵۹ چنین تصریح می کند. کالوینیستها میگویند که افعال زمان کامل برای توصیف رستگاری استفاده شده است، و ارامنه عبارتهای با زمانهای حال کامل را نقل می کنند مانند اول قرنتیان ۱:۱۸، ۱۵:۲، دوم قرنتیان ۲:۱۵.

این یک مثال کامل است از اینکه چطور سیستمهای الهیاتی با روشهای تفسیری اثبات از صحت متون سو استفاده می کنند. معمولا اصول راهنما یا متن اصلی استفاده می شود تا یک شبکه الهیاتی برپا شود که توسط آن به تمامی دیگر متون نگاه شود. مراقب این چهارچوبها از هر منبعی باشید. آنها از منطق غربی می آیند نه از مکاشفه. انجیل یک کتاب شرقی است. حقیقت را در شرایط پر از تنش ارائه می دهد، ظاهرا به صورت دو پارادوکس. مسیحیان باید هر دو را بپذیرند و قبول کنند و در این تنش زندگی کنند. عهد جدید هم امنیت به ایمان آورنده ارائه می دهد و هم تقاضا بر تداوم ایمان و در کنار خدا بودن را دارد. مسیحیت پاسخ اولیه توبه و ایمان است که در پی آن باید تداوم پاسخ به توبه و ایمان باشد. رستگاری یک محصول نیست (یک بلیط به بهشت یا بیمه آتش سوزی)، بلکه یک رابطه است. یک تصمیم و شاگردی است. در عهد جدید با تمامی زمانهای افعال توصیف شده است.

- آوریست (عمل کامل شده)، اعمال رسولان ۱۵:۱۱، رومیان ۸:۲۴، دوم تیموتائوس ۱:۹، تیتوس ۳:۵
- کامل (عمل کامل شده و نتایج آن ادامه دارد)، افسسیان ۲:۵ و ۸
- حال (عمل در حال انجام)، اول قرنتیان ۱:۱۸، ۱۵:۲، دوم قرنتیان ۲:۱۵
- آینده (رخدادهای آتی یا رخدادهای قطعی)، رومیان ۵:۸ و ۱۰، ۱۰:۹، اول قرنتیان ۳:۱۵، فیلیپیان ۱:۲۸، اول تسالونیکیان ۵:۸ الی ۹، عبرانیان ۱:۱۴، ۹:۲۸

موضوع خاص: ادبیات شرقی (تضاد انجیلی)

موضوع خاص: نجات (عهد عتیق)

متن NASB (بروز شده): متی ۲۳:۱۰

«هرگاه شما را در شهری آزار رسانند، به شهری دیگر بگریزید. برآستی به شما می گویم که پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد.»

۲۳:۱۰ "هرگاه شما را... آزار رسانند" این عبارات در انجیل لوقا وجود ندارد، اما در مرقس ۹:۱ آیه ای همتراز موجود است. به موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می برند مراجعه نمایید.

□ "به شهری دیگر بگریزید" ایمانداران باید از رویارویی و درگیری تا جای ممکن اجتناب کنند. هدف نهایی باید اصل بشارت باشد!

□ "برآستی" به موضوع خاص: آمین مراجعه نمایید.

□ "پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد." اصولاً این بخش از آیه را می توان اینگونه درک کرد:

۱. پس از پایان مأموریت آن دوازده نفر، عیسی به آنها ملحق خواهد شد.

۲. عیسی اعتبار و اقتدار خود را در اورشلیم تسریح می کند.

۳. گشایش در کلیسا (پنطیکاست)

۴. عیسی به وعده‌های خود به آنان جامه عمل می‌پوشاند (رویداد طبقه‌ی بالا در انجیل یوحنا ۲۰:۱۹-۲۳)

۵. روز داوری در اورشلیم در سال ۷۰ پس از میلاد (نسخه NASB مطالعه کتاب مقدس، صفحه ۱۳۸۲)

۶. بازگشت دوم عیسی به قدرت در نقش داور (دانیال ۷:۱۳-۱۴)، شروع پادشاهی ابدی

موضوع خاص: زمان‌های مخالف با بازگشت عیسی در برابر "هنوز زود است"

موضوع خاص: بزودی باز می‌گردد

(Special Topic: Soon Return)

برای درک مفهوم "خیلی زود جای می‌گیرد"، آیات مکاشفه ۱:۳؛ ۲:۱۶؛ ۳:۱۱؛ ۲۲:۷، ۱۰، ۱۲، ۲۰ را با یکدیگر مقایسه کنید. این عبارت می‌تواند کنایه‌ی عهد عتیقی باشد به کتاب دانیال آیات ۲:۲۸، ۲۹ و ۴۵. در کتاب مکاشفه، یوحنا هرگز از عهد عتیق نقل قول نمی‌آورد اما اشارات زیادی به آن می‌نماید. از ۴۰۴ آیه، ۲۷۵ آیه از پیشزمینه عهد عتیقی برخوردار هستند. میان مترجمان در ترجمه این عبارت به دلیل عدم سازگاری با پیشفرضهای الهیاتی خود درباره مقصود کتاب مکاشفه، جدایی بوجود آمده است:

۱. بطور ناگهانی

۲. بمحض شروع سریع بوقوع خواهد پیوست

۳. بزودی شروع خواهد شد

۴. قطعاً روی خواهد داد

۵. قریب الوقوع

کاربرد این واژه در مکاشفه ۲۲:۷، ۱۲، ۲۰ نشان می‌دهد که یوحنا منتظر وقوع سریع این رویدادها در طول دوران زندگی خود بوده است (به تفسیر کامل مکاشفه ۱۰:۱۰؛ ۶:۲۲؛ ۳:۲۲ توجه فرمایید). از آنجایی که فاصله‌ای ۲۰۰۰ ساله میان نوشتن این کتاب و دوران امروزی ما وجود دارد، بسیاری اعتقاد دارند که یوحنا اشتباه می‌کرده است.

با اینحال، بنظر می‌رسد که استفاده از یک قالب زمانی قریب الوقوع، یک ادبیات نبوتی از عهد عتیق بوده باشد که باعث می‌گردد تصورات ما از رویدادهای امروزی بر روی رویدادهای آخر زمان سایه افکند.

۱. یوحنا از روم قرن اول برای ترسیم آخرین روزها بهره برده است.

۲. اشعیا و حزقیال از یک یهودای احیا شده استفاده کردند

۳. دانیال از آنتیوخوس چهارم بهره برد

فرا رسیدن عصر جدید پارسایی امیدی برای همه نسل‌های ایماندار است، اما تجربه واقعی آن در آخر فرا می‌رسد.

هیچکس نمی‌تواند توضیح دهد که چرا بازگشت عیسی تا این اندازه بطول انجامیده در حالیکه قرار بود زودتر از این بوقوع بپیوندد (متی ۱۰:۲۳؛ ۱۶:۲۸؛ ۲۳:۳۶؛ ۲۴:۳۴). میان هر لحظه از بازگشت عیسی و تاخیر *Parousia* در عهد جدید تنش وجود دارد. (به موضوع خاص: بازگشت دوم با تأخیر رجوع نمایید). همچنین برای کاربرد این عبارت بعنوان یک نماد نبوتی بشدت غیرمنتظره به کتاب *Plowshares and Pruning Hooks* نوشته D. Brent Sandy صفحات ۱۰۱-۱۰۲ رجوع نمایید.

موضوع خاص: پسر انسان

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۴:۱۰-۲۵

^{۲۴} شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش والاتر نیستند.^{۲۵} کافی است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر مرا که سرپرست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضای خانواده‌ام را با چه نامهای بدتری خواهند خواند.

۱۰:۲۵ "اگر" این جمله شرطی نوع سوم بوده که با توجه به دیدگاه نویسنده یا مقاصد ادبی بکار برده شده، درست به نظر می‌رسد.

□ «بعلزبول» (در نسخه فارسی «رئیس ارواح پلید» نوشته شده) این نام تلفیقی از دو واژه «بعل» و «زبوب» است. وی بعل اکرون بود (دوم پادشاهان ۱۶:۱). یهودیان نام فرمانروایان و خدایان بت پرست را با تغییر حروف صدا دار تغییر می دادند تا آنها را مسخره کنند. این اصطلاح را می توان به عنوان «ارباب خانه»، «ارباب مگس ها» یا «ارباب سرگین» ترجمه کرد.

واژه دوم اغلب زبؤل تلفظ می شد، که رئیس ارواح پلید در فرهنگ بومی یهودیان محسوب می گشت (متی ۲۴:۱۲؛ لوقا ۱۱:۱۵). این امر روشن می کند که چرا در نسخه NASB و NRSV بعلزبول نوشته شده، در حالیکه نسخه های NKJV و NIV بعلبواب را ثبت کرده اند.

موضوع خاص: بعلزبول

متن NASB (بروز شده): متی ۲۶:۱۰-۲۷

۲۶ ولی از آنان که شما را تهدید می کنند نترسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند.

۲۷ «سخنانی که اکنون در تاریکی به شما می گویم، آنها را در روز روشن بیان کنید. هر چه را که در گوش شما می گویم، بر بامها اعلام کنید تا همه بشنوند!»

۱۰:۲۶ «از آنان ... نترسید» این یک وجه شرطی مجهول دستوری منفی در دستور زبان باستانی، همچون متی ۱۰:۱۹ بوده که بصورت دستور معلوم مثل متی ۱۰:۲۸ و ۳۱ عمل می کند. ساختار این جمله بمعنی «حتی شروع به کار نکنید» است. این آیه چنین می گوید که نیروی محرکه و مقاصد قلب انسان ها، هم مثبت هستند و هم منفی، که در روز قیامت مشخص خواهد شد.

به سختی می توان ارتباط حقیقت این آیه را با وعده های انجیل مبنی بر اینکه آن زمان که خداوند ببخشد، فراموش هم خواهد کرد، درک کرد (مزمور ۱۰۳:۱۱-۱۴؛ اشعیا ۱:۱۸؛ ۳۸:۱۷؛ ۴۳:۲۵؛ ۴۴:۲۲؛ میکاه ۷:۱۹). این بخش می تواند اشاره به گناهان اعتراف نشده (ایمانداران، اول یوحنا ۱:۷-۹) یا گناهان بخشوده نشده (بی ایمانان) داشته باشد. من از «فراموشی خدا» خیلی خوشحالم! خون عیسی همه گناهان را پاک می کند (عبرانیان ۹)؛ ایمانداران نباید از انسانها بترسند، بلکه باید از خدا ترسیده و به او احترام بگذارند (متی ۱۰:۲۸؛ عبرانیان ۱۰:۳۱).

بطور کلی فکر می کنم این آیه اشاره به انگیزه ها و اعمال موارد زیر دارد:

۱. خانه های بی ارزش، متی ۱۰:۱۳
۲. گرگ ها، متی ۱۰:۱۶
۳. افراد پلید، متی ۱۰:۱۷
۴. فرمانروایان و پادشاهان، متی ۱۰:۱۸
۵. برادر، متی ۱۰:۲۱
۶. فرزند، متی ۱۰:۲۱
۷. «آنها» در متی ۱۰:۲۳
۸. «آنان» در متی ۱۰:۲۶
۹. «آنان که» در متی ۱۰:۲۸

۱۰:۲۷ «بامها» خانه های دارای بام صاف در فلسطین کاملاً رایج بود. از این فضا برای فعالیت های اجتماعی استفاده می گردید؛ بنابراین، آنچه که از روی بام فریاد می زدند، همگان می شنیدند. عیسی می خواست پیامش را تمام بشریت بشنود!

متن NASB (بروز شده): متی ۲۸:۱۰-۳۱

۲۸ «نترسید از کسانی که می توانند فقط جسمتان را بکشند، اما نمی توانند به روحتان آسیبی برسانند. فقط از خدا بترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در جهنم هلاک کند. ۲۹ قیمت دو گنجشک چقدر است؟ یک پول سیاه. اما حتی یک گنجشک هم بدون آگاهی پدر شما بر زمین نمی افتد. ۳۰ حتی موهای سر شما نیز شمارش شده است. ۳۱ پس نگران نباشید، زیرا ارزش شما بیشتر از هزاران گنجشک است.»

۱۰:۲۸ «نترسید» به یادداشت متی ۱۰:۲۶ مراجعه کنید.

□ «بکشند» به موضوع خاص: تخریب (apllumi) مراجعه کنید.

□ "روح و بدن" این آیه به دوگانگی شدید میان جسم و روح اشاره نمی‌کند، بلکه از احتمال مرگ جسمانی، اما نه مرگ ابدی برای ایمانداران سخن می‌گوید.

موضوع خاص: بدن و روح

Special Topic: Body and Spirit

بدن و روح دو انشعاب علم هستی‌شناسی در بشر نیستند، بلکه یک رابطه دو طرفه در این دنیا و برای خدا هستند. در کتاب پیدایش کلمه عبری *nephesh* (BDB 659)، به یادداشت کتاب پیدایش ۱۸:۳۵ در وبسایت مراجعه نمایید) هم برای بشر بکار رفته (پیدایش ۲:۷) و هم برای حیوانات (پیدایش ۱:۲۰، ۲۴، ۳۰؛ ۱۲:۱۹، ۱۵، ۱۶)، درحالی‌که "روح" (*ruah*) فقط برای بشر بکار رفته است. این عبارات بمنزله این نیستند که بشر دارای ذات دو گانه (*dichotomous*)، ۱ قرنیتیان ۷:۳۴؛ عبرانیان ۴:۱۲) یا سه جانبه (*trichotomous*) است (۱ تسالونیکیان ۵:۲۳). انسان در وحله اول در کتاب مقدس بصورت واحد معرفی گردیده (پیدایش ۲:۷؛ ۲ قرنیتیان ۷:۱). برای مطالعه مختصری از نظریه‌ها درباره بشر بعنوان موجود تقسیم شده به دو بخش یا سه بخش، یا واحد، به کتاب *Christian Theology* نوشته Millard J. Erickson صفحات ۵۳۸-۵۵۷ و کتاب *Polarities of Man's Existence in Biblical Perspective* نوشته Frank Stagg مراجعه نمایید.

□ "در جهنم" این اصطلاح عبری "*Gehenna*" است. این واژه ترکیبی از دو واژه "دره" و "فرزند) هینوم" می‌باشد. جهنم دره‌ای خارج از اورشلیم بود که در آن خدای باروری و آتش کنعانیان (لاویان ۱۸:۲۱) با قربانی کردن کودکان (موسوم به *molech*) پرستش می‌شد. یهودیان آن را به زباله‌دانی برای اورشلیم تبدیل کرده بودند. استعاره های عیسی از مجازات ابدی از این زباله‌دان سوزان، متعفن و کرم‌زده گرفته شده است.

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ II. D.

موضوع خاص: مولک

SPECIAL TOPIC: MOLECH

یهوه پرستش (*Molech* (BDB 574)، خدای آتش کنعان (آمون) را ممنوع کرده است، که با قربانی کردن فرزند اول متولد شده هر خانواده در جامعه به منظور ترویج باروری عبادت می‌شود. نام او (همانطور که توسط اسرائیل مورد استفاده قرار می‌گیرد) یک نام عبری است که برای "پادشاه" حرف بیصدا و حرف صدادار برای "شرم" تقسیم می‌شود. به اسرائیل درباره این خدا مرتب و اغلب هشدار داده می‌شود (مراجعه شود به لاویان ۱۸:۲۱؛ ۲۰:۲، ۳، ۴، ۵؛ اول پادشاهان ۱۱:۷؛ ارمیا ۳۲:۳۵؛ میکاه ۶:۷). این عبادت اغلب با عبارت «عبور از آتش» (مراجعه شود به ۱۲:۳۱، ۱۸، ۱۰؛ دوم پادشاهان ۱۶:۳، ۱۷:۱۷، ۱۷:۳۱، ۲۱:۶، مزامیر ۱۰:۳۷، ارمیا ۷:۳۱؛ ۱۹:۵) همراه است.

۱۰:۲۹-۳۰ "گنجشک ... موی سر" خداوند به تمام جنبه‌ها و زوایای زندگی ایمانداران آگاهی دارد (لوقا ۱۲:۶؛ ۱۸:۲۱؛ اول پطرس ۵:۷). این وعده ایست که به تک تک افراد داده شده و جنبه مشارکتی ندارد.

□ "پول سیاه" این واژه دقیقاً اشاره به "آساریون"، سکه مسی رایج رومیان دارد. احتمالاً با یک آساریون میشد ده‌ها گنجشک خریداری کرد.

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در دوران عیسی

۱۰:۳۱ "پس نگران نباشید" به یادداشت متی ۱۹:۱۰ و ۲۶ مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۰:۳۲-۳۳

۳۲ «هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز او را در حضور پدر آسمانی خود اقرار خواهم کرد. ۳۳ اما هر که مرا نزد مردم انکار کند، من نیز در حضور پدر آسمانی خود، او را انکار خواهم کرد.»

۱۰:۳۲ "هر که نزد مردم مرا اقرار کند" این عبارات بمعنای اذعان کردن در ملاء عام است (مرقس ۳:۳۸؛ لوقا ۱۲:۸-۹). متی ۱۰:۳۲ و ۳۳ در تضاد با اظهارات موازی هستند. مسیحیت پیمان‌یست که خداوند تقدیم ما کرده تا بصورت فردی و عمومی پذیرای آن بوده و آن را اطاعت کرده و ارج نهیم.

موضوع خاص: دریافت، باور، اعتراف و ندا برآوردن به چه معنا هستند؟

SPECIAL TOPIC: WHAT DOES IT MEAN TO "RECEIVE," "BELIEVE,"

"CONFESS/PROFESS," AND "CALL UPON"?

به عنوان یک مبلغ کمیسیون عالی خداوند زنده، انجیل متی ۱۸:۲۸ الی ۲۰ اهمیت بالاتری برای من دارد. فلسفه بشارتی من اجازه می‌دهد که فرد بتواند از طریق مسیح با خدا برخورد داشته باشد. همیشه در این فکر بوده‌ام که "شاگرد/پیرو ساختن" یعنی چه. معمولاً آن گروه‌های مسیحی که تاکید بر مدل برخورد اولیه دارند، از این موارد صحبت می‌کنند:

۱. "گرفتن/دریافت کردن" - انجیل یوحنا ۱:۱۲
 ۲. "ایمان آوردن" - انجیل مرقس ۱:۱۵، انجیل یوحنا ۳:۱۶ و ۱۸ و ۳۶، ۲۵:۱۱ و ۲۶، اعمال ۴۳:۱۰
 ۳. "اعتراف کردن" / "اقرار کردن" - انجیل متی ۳:۳۲، ۱۰، انجیل لوقا ۸:۱۲، انجیل یوحنا ۹:۲۲ و ۱۲:۴۲، اول تیموتائوس ۱:۱۲، اول یوحنا ۲:۲۳ و ۴:۱۵
 ۴. "فرا خواندن" - رومیان ۹:۱۰ الی ۱۳
- ولی کمیسیون عالی از "شاگرد ساختن" استفاده می‌کند و "به آنان آموزش می‌دهد تا تمامی آنچه را به شما یاد دادم مشاهده کنند". صحبت عیسی در مورد دروازه (برخورد اولیه شخصی) و جاده باریک (زندگی روزانه طبق دستورات الهی) در انجیل متی ۷:۱۳ و ۱۴، انجیل لوقا ۱۳:۲۴ به من مفهوم کلیدی مذهبی ارائه داد - رستگاری یک فرایند است (به موضوع خاص: صرف افعال یونانی که برای توصیف رستگاری به کار رفته‌اند مراجعه کنید). با مکانیزم "یک برخورد" شروع می‌شود ولی مشخص نیست که این کار دقیقاً چگونه انجام شده است. یقیناً این جلب توجه اولیه روح القدس است (انجیل یوحنا ۴:۴ و ۶:۶۵) و یک حس درونی گناه و نیاز معنوی، که با تمایل به توبه و ایمان ترکیب شده است (انجیل مرقس ۱:۱۵، اعمال ۲:۳۸، ۳:۱۶ و ۱۹، ۲۰:۲۱، ۲۰:۲۶). این برخورد اولیه (زمان متوجه شدن) باید یک زندگی مسیحی‌وار را بوجود بیاورد (رجوع شود به رومیان ۸:۲۸ الی ۳۰، دوم قرنتیان ۳:۱۸، غلاطیان ۴:۱۹، افسسیان ۱:۴، ۲:۱۰، ۴:۱۳، اول تسالونیکیان ۳:۱۳، ۴:۳، ۵:۲۳، دوم تسالونیکیان ۲:۱۳، تیتوس ۲:۱۴، اول پطرس ۱:۱۵).

توجه و تقدیس نمی‌توانند، و نباید از یکدیگر جدا شوند. من به این نتیجه رسیده‌ام که رستگاری باید شامل موارد زیر باشد:

۱. توبه، در ابتدای امر و نیز باید تداوم یابد (به موضوع خاص: توبه مراجعه شود)
 ۲. ایمان / اعتماد / باور، در ابتدای امر و نیز باید تداوم یابد (به موضوع خاص: باور {اسم، فعل، صفت} در عهد جدید مراجعه شود)
 ۳. استقامت در طول زندگی (به موضوع خاص: استقامت مراجعه شود)
- آنطور که می‌بینم، دو خطر وجود دارد:
۱. تاکید افراطی بر روی رستگاری اولیه که رستگاری را به عنوان بلیط به بهشت در پایان زندگی یا بصورت بیمه نامه‌ای که ربطی به انتخابهای ما در شیوه زندگی روزانه ندارد، می‌بینند
 ۲. تاکید بیش از حد بر روی راه به عنوان یک فرایند که در جایی مسئله تبدیل می‌شود به اینکه "آیا اعمال خوب من سنگینتر از اعمال بدم بودند؟" (حالتی از کارهای درستی که انجام داده می‌شود)
- رستگاری این است:

۱. کسی که (عیسی را) بپذیرد
 ۲. حقیقتی که شخص بدان ایمان می‌آورد (انجیل)
 ۳. نحوه زندگی که فرد زندگی می‌کند (مسیح گونه)
- رستگاری یک هدیه رایگان است (رجوع شود به رومیان ۳:۲۴ و ۶:۲۳) از مرحمت خدا، کار پایان یافته مسیح، و رهبری روح القدس. زندگی مسیحی یک هدیه جذاب است که باید روزانه گرفته شود. نکته الهیاتی اینجاست، چگونه فرد می‌تواند "دریافت کند/ایمان آورد/فرا خواند/اعتراف یا اقرار کند؟" لطفاً به یادداشتهای و موضوعات خاص زیر توجه کنید:

۱. گرفتن - به یادداشت مربوط به انجیل یوحنا ۱:۱۲ توجه کنید

۲. ایمان - به موضوع خاص: باور، اعتقاد، ایمان و وفاداری در عهد عتیق مراجعه کنید

۳. اعتراف/اقرار - به موضوع خاص: اعتراف/اقرار مراجعه کنید

۴. فراخواندن - به یادداشت مربوط به رومیان ۹: ۱۰ الی ۱۳ توجه کنید

رستگاری یک "دروازه" (تماس اولیه فردی) و یک راه (زندگی روزانه خداپسندانه) است. اینها را نمی‌توان از یکدیگر جدا کرد و یا به زمان عقب برگرداند! اینها نتیجه متداول رستگاری هستند:

۱. مسیح‌وار بودن (رجوع شود به رومیان ۱: ۷، ۲۸: ۸ الی ۳۰، دوم قرنیتیان ۳: ۱۸، غلاطیان ۴: ۱۹، افسسیان ۴: ۱، ۲: ۱۰، ۴: ۱۳، اول

تسالونیکیان ۱۳: ۳، ۴: ۳، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱۵، اول پطرس ۱: ۱۵)

۲. خدمت (رجوع شود به انجیل متی ۲۵: ۳۱ الی ۴۶)

"فقط ایمان داشته باشید، فقط ایمان داشته باشید" یا "بهتر انجام دهید" هر دو اظهارات نامناسب هستند.

تصور می‌کنم دلیل من برای این موضوع خاص تداخل من در ترویج مسیحیت میان مردم ارتدکس یا کاتولیک است. افراد زیادی را می‌بینم که مشخص است عیسی را می‌شناسند و عاشق او هستند ولی نمی‌توانند به "سوالات من" به شیوه‌ای که احساس راحتی کنم پاسخ دهند. ولی فکر می‌کنم مشکل از سنتهای من است. برای اینکه مشخص کنم، فرد باید به شیوه یک "گناهکار دعا کند"، اما از آنجا که بر روی این امر در عهد جدید تاکید نشده، این امر یک تعصب مذهبی را نشان می‌دهد. من به لزوم وجود یک مکانیزم مواجهه اعتقاد دارم، ولی باید باید درک خودم را نسبت به اینکه مسئله شامل چه چیزی است را گسترده‌تر کنم. اظهارات یک فرد در خصوص ایمان و ثمره شیوه زندگی نسبت به برخی ساختارهای دینی اولویت دارند. یک صحبت دینی فقط در مورد "ثمره/میوه". درک من از این موضوع از دو عبارت توسط عیسی ناشی می‌شود.

۱. موعظه در کوه - انجیل متی ۷: ۱۳ الی ۲۳

۲. "قیاس خاک" - انجیل متی ۱۳: ۱ الی ۲۴، انجیل مرقس ۴: ۱ الی ۲۰، انجیل لوقا ۸: ۴ الی ۱۵

"میوه" راهی برای نجات داده شدن نیست بلکه شاهی بر یک مکالمه درست است (رجوع شود به یعقوب ۱۴: ۲ الی ۲۶). بدون میوه ریشه‌ای نخواهد بود. زندگی جاودانه مشخصه‌های قابل مشاهده دارد!

یک صحبت دینی دیگر در مورد برخی روشهای نامناسب اثبات متن که توسط مروجین مذهبی مورد استفاده قرار می‌گیرند:

۱. استفاده از مکاشفه ۲: ۳ به عنوان مبنای دعوت به رستگاری و وقتی که بخشی از نامه‌های مربوط به هفت کلیسا باشد (مکاشفه ۲-۳)

۲. استفاده از "راه رومی" به عنوان راهی برای نجات یافتن. اولین سه آیه

a. رومیان ۳: ۲۳

b. رومیان ۶: ۲۳

c. رومیان ۸: ۵

پیام انجیل را به اختصار بیان می‌کنند، ولی هیچ آیه‌ای در مورد "مواجهه" در متن رومیان وجود ندارد، فصول ۱ الی ۸، بنابراین سراغ قسمت بعدی می‌رویم در "چرا اسرائیل به انجیل ایمان نیاورد؟" رومیان ۹: ۱۱) و از رومیان ۹: ۱۰ الی ۱۳ به عنوان جمع‌بندی در برنامه رستگاری نقل قول می‌کنیم.

برخی حتی اظهار می‌دارند که بواسطه رومیان ۹: ۱۰ الی ۱۳، این باید یک دعای شفاهی باشد (یعنی رومیان ۹: ۱۰).

۳. یا همانطور که قبلا در این موضوع خاص مطرح کردم، ما دعای "گناه کار" را (که احتمالا تمثیلی از فریسیان و گناهکار است، رجوع شود به

انجیل لوقا ۹: ۱۸ الی ۱۴) به عنوان مدلی برای رستگاری همه ادا می‌کنیم.

مجددا می‌خواهم بر لزوم یک مکانیزم "مواجهه" تاکید کنم ولی فکر می‌کنم راه‌های بسیاری وجود داشته باشند.

۱. لحظه خاص مکاشفه (مانند بیان عقیده)

۲. لحظه خاص عبادت (شنیدن یک شهادت یا خواندن یک مناجات)

۳. لحظات بحرانی زندگی

۴. مواجهه یک رویا

۵. بطور یقین دعا یک راه معتبر است

۶. و بسیاری دیگر

خدا منتظر یک پاسخ کوچک است تا سیل رحمت و رستگاری را بر ما روانه سازد!

رستگاری اراده خدا برای همه انسانها است (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱:۱۲، ۳:۱۶، اول تیموتائوس ۲:۴، ۴:۱۰، تیتوس ۲:۱۱، دوم پطرس ۳:۹، اول یوحنا ۲:۲ و ۴:۱۴) که در قالب تصویر خود برای دوستی ریخته شده است (به موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه مراجعه کنید). با زندگی، آموزشها و مرگ عیسی تاوان گناهان ما داده شد (رجوع شود به رومیان ۱ الی ۳). اینک "هر کسی"، "هر کس که" و "هر قدر که" تبدیل به دعوت عمومی می‌شوند. ترسیم روح القدس به انسان حقیر اجازه می‌دهد که نیازهایش را تشخیص دهد، دیدگاه خدا در مسیح را بشناسد و همچنین (۱) تصمیم شخصی و قاطع را درخواست کند (یعنی از روی قصد و رضایت انتخاب کند) و (۲) شیوه زندگی را تغییر دهد. انجیل مشکل، مکارانه، یا ابهام آور نیست بلکه در دسترس و قابل درک است و آغوشش برای همه باز می‌باشد. پیروان، آنها هستند که

۱. می‌شنوند

۲. درک می‌کنند

۳. پاسخ می‌دهند

۴. اطاعت می‌کنند

۵. ادامه می‌دهند (به موضوع خاص: استقامت مراجعه کنید)

خداوند غرور مذهبی و موانع ساخت انسان را ببخشاید، ولی همچنین رسوایی انحصاری انجیل یوحنا ۱:۱۰ الی ۸، ۱۴۶، اعمال ۴:۱۲، اول تیموتائوس ۲:۵ بر همه گفته شود! همه می‌توانند به سوی عیسی بیایند و همه می‌توانند به راه‌های بسیاری به سوی عیسی بیایند و بخاطرش زندگی کنند (و تغییر یابند، رجوع شود به انجیل متی ۲۰:۲۸)! فقط یک راه وجود دارد ولی باز و پهن است (رجوع شود به اعمال ۱۴:۲۷، کولسیان ۳:۴، مکاشفه ۳:۷ و ۸) -- "هر کسی"، "هر کس که" و "هر قدر که" بخوانند می‌توانند وارد شوند!

موضوع خاص: اعتراف/اقرار

(Special Topic: Confession-Profession)

A. در زبان یونانی دو حالت متفاوت برای کلمه‌ای از یک ریشه برای "اعتراف" و "اقرار" به کار می‌رود، *exomologō / homologeō*. لفظ مرکب از *homo*، است مشابه *legō* به معنی صحبت کردن، یا *ex* به معنی بیرون از. معنی پایه گفتن یک مطلب مشابه یا موافق بودن است. حرف اضافه *ex* که اضافه شده دلالت بر اعلام عمومی است.

B. ترجمه انگلیسی این کلمه مرکب اینها هستند:

۱. ستایش - Praise

۲. موافق - Agree

۳. اعلام - Declare (رجوع شود به انجیل متی ۷:۲۳)

۴. اقرار - Profess

۵. Confess اعتراف (رجوع شود به عبرانیان ۴:۱۴ و ۱۰:۲۳)

C. این کلمه مرکب کاربردهای متضاد هم دارد

۱. ستایش کردن (خدا)

۲. اقرار به گناه

اینها ممکن است نشات گرفته از احساسات انسانی نسبت به مقدس بودن خدا و گناهکار بودن خودش باشد. تأیید کردن حقیقت هر کدام تأیید کردن هر دو می‌باشد.

D. کاربردهای این کلمه مرکب در عهد جدید به شرح زیر می‌باشند.

۱. وعده دادن (رجوع شود به انجیل متی ۷:۱۴، اعمال رسولان ۷:۱۷)

۲. موافقت کردن یا رضایت دادن به چیزی (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱:۲۰، انجیل لوقا ۶:۲۲، اعمال ۱۴:۲۴، عبرانیان ۱۳:۱۱)
۳. ستایش کردن (رجوع شود به انجیل متی ۱۱:۲۵، انجیل لوقا ۸:۱۲، انجیل یوحنا ۹:۲۲، رومیان ۹:۱۰، فیلیپیان ۱۱:۲، اول یوحنا ۲:۲۳، مکاشفه ۳:۵)
۴. موافق بودن با
 - a. یک فرد (رجوع شود به انجیل متی ۳۲:۱۰، انجیل لوقا ۸:۱۲، انجیل یوحنا ۹:۲۲، ۱۲:۴۲، رومیان ۹:۱۰، فیلیپیان ۱۱:۲، اول یوحنا ۲:۲۳، مکاشفه ۳:۵)
 - b. حقیقت (رجوع شود به اعمال رسولان ۸:۲۳، اول یوحنا ۴:۲)
۵. اعلام عمومی کردن (مفهوم قانونی و حقوقی در تائید مذهبی وارد شده است، رجوع شود به اعمال رسولان ۱۴:۲۴، اول تیموتائوس ۱:۱۳)
 - a. بدون اقرار به گناه (رجوع شود به اول تیموتائوس ۶:۱۲ و عبرانیان ۲۳:۱۰)
 - b. با اقرار به گناه (رجوع شود به انجیل متی ۳:۶، اعمال رسولان ۱۸:۱۹، عبرانیان ۴:۱۴، یعقوب ۱۶:۵، اول یوحنا ۹:۱)

□ "پدر آسمانی خود" ضمائر متعددی به همراه "پدر" بکار برده شده است.

۱. شما - متی ۵:۱۶، ۴۵:۱:۶:۱۱

۲. ما - متی ۶:۹

۳. من - متی ۷:۲۱، ۱۰:۳۲، ۳۳:۱۲، ۵۰

تصور می‌کنم متی ۱۲:۵۰ آیه بسیار مهمی است، کسی که مانند عیسی، خواست پدر را انجام می‌دهد، بخشی از خانواده است. کسی که امتناع می‌کند عضوی از خانواده محسوب نمی‌شود. برای رهبران یهودی در دوران عیسی، شنیدن سخنان او، بعنوان کسی که ربای نبوده و ساکن جلیلیه نیز بوده، اشاره کردن به نام یهوه که برای اسرائیل به ویژه برای رهبران یهودی مقدس محسوب می‌شد، کاملاً آزار دهنده بوده است. حتی بیشتر از آن که اجازه دهیم فرد ترد شده در خانواده خدا قرار گیرد.

موضوع خاص: آسمان و آسمان سوم

(Special Topic: The Heavens And The Third Heaven)

در عهد عتیق اصطلاح "آسمان" معمولاً به صورت جمع به کار برده شده است (*shamayim*, BDB 1029, KB 1559). معنی عبری این کلمه "ارتفاع" است. خدا در ارتفاعات ساکن است. مفهوم این اصطلاح مقدس بودن و تعالی خدا است. در کتاب پیدایش ۱:۱، حالت جمع، این طور نگاه شده که خدا "آسمان‌ها و زمین"، (۱) اتمسفر بالای این سیاره یا (۲) راهی برای اشاره به تمامی واقعیت را خلق کرد (یعنی معنوی و فیزیکی). از این درک ابتدایی در سایر متون استفاده شده برای سطوح آسمان: "آسمان آسمان‌ها" (مراجعه شود به مزمو ۳۳:۶۸) یا "آسمان و آسمان آسمان‌ها" (مراجعه شود به تثنیه: ۱۴:۱۰، اول پادشاهان ۸:۲۷، نحیا ۶:۹، مزمو ۴:۱۴۸). روحانیون چنین جمع بندی کرده‌اند که احتمال دارد:

۱. دو آسمان وجود داشته باشد (R. Judah, Hagigah 12b)

۲. سه آسمان (تست، لاویان ۲ الی ۳، اشعیا ۶ الی ۷، Midrash Tehillim در مزمو ۱:۱۱۴)

۳. پنج آسمان (III Baruch)

۴. هفت آسمان (R. Simonb. Lakish, اشعیا ۷:۹)

۵. ده آسمان (دوم انوش ۳:۲۰، ۱:۲۲)

تمامی اینها برای این هستند که جدایی خدا را از مخلوقات فیزیکی و متعالی بودن او نشان دهند. متداولترین تعداد آسمان در ربین یهود هفت است. A. Cohen در کتاب *Everyman's Talmud* صفحه ۳۰ می‌گوید "این متداولترین عددی بود که به سیارات فضایی مرتبط می‌شده است، ولی من فکر می‌کنم به دلیل این است که عدد هفت، عدد کاملی است (یعنی روزهای خلقت باضافه هفت که روز استراحت خدا در کتاب پیدایش ۲:۲ است).

پولس در کتاب دوم قرن‌تین ۱۲:۲ می‌گوید که آسمان "سوم" (*Ouranos* در زبان یونانی) راهی برای شناسایی شخصیت و حضور والامنشانه خدا است. پولس خدا را شخصا دیده بود!

موضوع خاص: نقش پدری خدا

۳۳:۱۰ متضاد "اعتراف" (*Homologeō*، متی ۳۲:۱۰ [دوبار]) "انکار" است (*arneomai*، متی ۳۳:۱۰ [دوبار]؛ متی ۲۶:۷۰، ۷۲ [aparneomai] در متی ۲۶:۳۵، ۷۵).

این آیه، همچون دوم تیموتائوس ۱۲:۲ تکان دهنده است. باید به خاطر داشت که تصدیق در میان جمع با کلام (رومیان ۹:۱۰-۱۳) و در کردار (متی ۱:۱۳-۱؛ ۲۳-۲۵؛ ۳۶-۴۶) بسیار مهم است. تصمیماتی که اکنون گرفته می‌شود به زندگی ما در ابدیت مربوط می‌شوند (متی ۲۵:۴۶).

متن NASB (بروز شده): متی ۳۴-۳۶

۳۴ «گمان مبرید که آمده‌ام صلح به زمین بیاورم! نیامده‌ام تا صلح بیاورم، بلکه تا شمشیر بیاورم. ^{۳۵} من آمده‌ام تا "پسر را علیه پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش برانگیزم. ^{۳۶} به طوری که اهل خانه شخص، دشمنان او خواهند بود.»

۳۴:۱۰ "گمان مبرید" کتاب *Analytical Greek New Testament* به قلم باربارا و تیموتی فریبرگ می‌گوید، این فعل یک وجه شرطی معلوم در دستور زبان یونان باستان است که بصورت فعل دستوری معلوم استفاده می‌شود.

عیسی احتمالاً این سخنان را در جهت عکس توقعات یهودیان در مورد مسیحای منجی، که "شاهزاده صلح" نامیده می‌شد، می‌گفت (اشعیا ۹: ۶). یهودیان انتظار داشتند که مسیحا در غالب یک رده‌ی نظامی و صلح ملی گرایانه، از جانب یهودیان طلیعه‌گذار باشد.

□ "صلح" ریشه این واژه بمعنی "دو چیز شکسته را به هم چسباندن" بود. (انجیل یوحنا ۱۴:۲۴).

موضوع خاص: صلح (عهد جدید)

□ "نیامده‌ام تا صلح بیاورم، بلکه تا شمشیر بیاورم" عیسی نیامده بود که با خود جنگ و نزاع را به ارمغان آورد، بلکه هدف او وادار کردن انسان‌ها برای تصمیم‌گیری در انتخاب میان "پیروی" یا انکار بود (انجیل یوحنا ۳:۱۷؛ لوقا ۱۲:۵۱-۵۳).

۳۵:۱۰ "من آمده‌ام تا "پسر را علیه پدرش ... برانگیزم" به متی ۲۱:۱۰ رجوع کنید. در لوقا ۱۴:۲۶ همین عبارات ذکر شده اما واژه عبری "نفرت پدر" نوشته شده، که اصطلاحی برای قیاس بود. ما باید به جای تفسیر تحت اللفظی، آن را به عنوان یک اصطلاح عبری بپذیریم (پیدایش ۲۹:۳۱؛ تثنیه ۱۵: ملاکی ۱-۳؛ انجیل یوحنا ۱۲:۲۵). این عبارات سخن از تعهد بی‌قید و شرط می‌گوید که اولویت به عیسی بوده و باید جایگزین همه پیوندهای زمینی گردد.

۳۵-۳۶:۱۰ این آیات نقل قولی از میکاه ۶:۷ می‌باشند. این بخش اغلب در چارچوب تاریخی نقل قول شده است (مرقس ۱۳:۱۲ و لوقا ۱۲:۵۳).

۳۶:۱۰ "اهل خانه شخص، دشمنان او خواهند بود" مثال خوبی از این نوع فشارهای خانوادگی را می‌توان در پاسخ پطرس به ادعای مسیحیت عیسی مشاهده کرد (متی ۱۶:۲۲)

متن NASB (بروز شده): متی ۳۷-۳۹

۳۷ «اگر پدر یا مادر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید؛ و اگر پسر یا دختر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید. ^{۳۸} هر که حاضر نباشد صلیب خود را بردارد و از من پیروی کند، شایسته نیست که از آن من باشد. ^{۳۹} هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد، آن را خواهد یافت.»

۳۷:۱۰ "اگر ... بیش از من دوست بدارید" نکته کلیدی در اینجا اولویت مهم تعهد است. شاگردی بر خلاف تصمیم، تعهد مادام‌العمر در پیروی و اطاعت است! مأموریت بزرگ (متی ۲۸:۱۹-۲۰) فراخوانی برای شاگردی بدون قید و شرط است، نه تصمیمی زودگذر که تأثیری هم بر زندگی فرد نمی‌گذارد!

□ "شایسته نیستید" به تفسیر لوقا ۹:۶۲ مراجعه نمایید.

۳۸:۱۰ "صلیب خود را بردارد و از من پیروی کند" این یک استعاره نمادین برای نشان دادن تعهد کامل به مسیح در طول زندگی است. عیسی از پیروان احتمالی خود می‌خواهد که حساب هزینه‌ای را که باید پرداخت کنند، داشته باشند (لوقا ۱۴: ۲۵-۳۵). صلیب، شیوه‌ی فنیقیان برای اعدام بود که توسط

رومیان بکار گرفته شد، مصیبتی شامل چندین روز درد طاقت‌فرسا قبل از مرگ. هدف آن منع افراد غیر رومی از فعالیت‌های مجرمانه بود. استفاده از این روش در فلسطین سابقه تاریخی دارد:

۱. آنتیوخوس چهارم "اپیفانه" هشتصد فریسی را مصلوب کرد

۲. واروس، یک ژنرال رومی، دو هزار یهودی را در خیابان‌های فلسطین مصلوب کرد (ژوزفیوس، کتاب *Antiquities of the Jews* ۱۷: ۱۰: ۱۰)

۳. هیرودوس می‌خواست بسیاری از فریسیان را در زمان مرگش به صلیب کشد تا مردم را عذاب‌دار کند

این استعاره اشاره به برخی مشکلات در زندگی شما ندارد. بلکه اشاره به مرگ دارد، مرگ درون ما (دوم قرن‌تین ۵: ۱۴-۱۵؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ اول یوحنا ۳: ۱۶).

موضوع خاص: مصلوب شدن

۳۹: ۱۰ "جان ... جان" این کلمه یونانی *psuche* است. این واژه اغلب هم معنی با "روح" [*pneuma*] بکار برده می‌گردد. در این متن، اگرچه، بنظر می‌رسد که اشاره به یک فرد یا نهاد فرد داشته باشد. این اظهارات بمفهوم به صلیب کشیده شدن منفعت‌های فردی بخاطر منافع عیسی می‌باشد (متی ۳۹: ۱۰؛ مرقس ۸: ۳۵؛ لوقا ۹: ۲۴؛ ۱۷: ۳۳؛ یوحنا ۱۲: ۲۵). نجات شامل موارد گسترده‌تری می‌گردد تا یک فقط تصمیم یا دعا. نجات همه فرد را می‌طلبد (اموال، خانواده، سابقه، وقت و انرژی)! کمتر از این عملی نخواهد بود!

□ "از دست خواهد داد" به موضوع خاص: تخریب (*apollumi*) مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): متی ۴۰: ۱۰-۴۲

۴۰ "هر که شما را ببذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا ببذیرد، فرستنده مرا پذیرفته است." ۴۱ هر که پیامبری را به‌عنوان فرستاده‌ای از سوی خدا ببذیرد، خود نیز پاداش یک پیامبر را دریافت خواهد کرد، و هر که شخص صالحی را به خاطر صالح بودنش ببذیرد، پاداشی مانند پاداش او خواهد یافت. ۴۲ و اگر کسی به این کوچکان، از آن رو که شاگرد منند، حتی یک لیوان آب خنک بدهد، براستی به شما می‌گویم، بی‌پاداش نخواهد ماند.

۴۰: ۱۰، ۴۱ "هر که شما را ببذیرد، مرا پذیرفته است؛ ... پیامبری، ... شخص صالحی" به نظر می‌رسد که این آیه دلالت بر این داشته باشد که هر سه این اصطلاح اشاره به شخص عیسی دارد. واژه "پیامبر" به تشبیه ۱۸: ۱۵ و ۱۸ اشاره دارد. عبارت "شخص صالح" برابر است با "شخص عادل" در اعمال رسولان ۵۲: ۷ و احتمالاً عبارت "معلم عدالت" که در طومارهای دریای مرده به آن اشاره شده است.

پیام جدید جدی عیسی برای کسانی بود که به او و سخنانش اعتماد داشتند. شخص ابتدا باید توبه کرده و او را به عنوان ناجی و امید خود پذیرفت. با این کار آنها با پادشاهی معنوی جدید خدا شناخته می‌شوند. شاگرد نماینده شخص عیسی و پیام اوست. بنابراین، هر کس که شاگردان و پیام آنها را پذیرا باشد، عیسی را می‌پذیرد و پذیرش عیسی به معنای پذیرش پدر است. کسی نمی‌تواند پدر را بشناسد یا با هم‌نشینی کند مگر از طریق پسر (انجیل یوحنا ۱۴: ۶، ۱۱-۸).

□ "ببذیرد" به موضوع خاص: پذیرش مراجعه شود.

موضوع خاص: دریافت (از اول تسالونیکیان)

Special Topic: Receive

"دریافت" در اول تسالونیکیان یک صفت مفعولی فعال و نشان‌دهنده لزوم پاسخ شخصی ما است. در اینجا به پیام اشاره دارد، در انجیل یوحنا ۱: ۱۲ به شخص مسیح اشاره دارد، در اول تسالونیکیان ۱: ۴ به شیوه زندگی اشاره دارد. انجیل حول این سه محور تمرکز دارد:

۱. رابطه شخصی (رجوع شود به کولسیان ۲: ۶)

۲. دکترین حقیقت (رجوع شود به دوم تسالونیکیان ۳: ۶، اول قرن‌تین ۱: ۱۵ الی ۴)

۳. شیوه زندگی مسیح‌گونه (رجوع شود به فیلیپیان ۴: ۹)

مومن باید به منظور بلوغ به هر سه اینها پاسخ دهد.

عبارت "کلام خدا را دریافت کرد/گرفت" تبدیل به اصطلاحی برای "دریافت کردن خبر خوش" ("هر که کلام مرا به گوش گیرد و به فرستنده من ایمان آورد"، انجیل یوحنا ۲۴:۵).

۱. *dechomai* - انجیل لوقا ۱۳:۸، اعمال ۸:۱۴، ۱۱:۱، ۱۷:۱۱، اول تسالونیکیان ۱:۱۶
۲. *paralambanō* - اول تسالونیکیان ۲:۱۳
۳. *paradechomai* - انجیل مرقس ۲۰:۴
۴. *apolambanō* - یعقوب ۲۱:۱

توجه کنید که در اینجا یک عنصر شناختی و یک عنصر صوری قرار دارد. عهد جدید موارد بسیاری را در بر دارد که به فعلی که "دریافت کردن" ترجمه شده مرتبط هستند.

۱. نکات منفی

- a. رومیان ۸:۱۵ - دریافت نکردن (*lambanō*) روح بردگی
- b. اول قرنتیان ۲:۱۴ - انسان نفسانی امور مربوط به روح خدا را نمی‌پذیرد
- c. اول قرنتیان ۲:۱۲ - مورد لطف خدا قرار نگرفتن (*lambanō*)
- d. دوم قرنتیان ۶:۱ - بیهوده مورد لطف خدا قرار نگرفتن (*apolambanō*)
- e. دوم تسالونیکیان ۲:۱۰ - نخواستند حقیقت را دوست بدانند تا نجات یابند

۲. نکات مثبت

- a. اعمال ۸:۱ - گرفتن قدرت (*lambanō*)
 - b. اعمال ۲:۳۳ - دریافت کردن (*lambanō*) وعده پدر
 - c. اعمال ۲:۳۸، ۸:۱۵ و ۱۷ و ۱۹، ۱۹:۲ - دریافت کردن (*lambanō*) هدیه روح القدس
 - d. اعمال ۱۰:۴۳، ۲۶:۱۸ - گرفتن (*lambanō*) بخشش
 - e. رومیان ۵:۱۱ - گرفتن (*lambanō*) فراوانی نعمات و هدیه ایمان
 - f. رومیان ۸:۱۵ - گرفتن (*lambanō*) روح تصدیق
۳. غلاطیان ۳:۱۴ - دریافت (*lambanō*) وعده روح القدس توسط ایمان
- a. کولسیان ۲:۶ - رسیدن (*paralambanō*) عیسی مسیح
 - b. عبرانیان ۱۰:۳۶ - گرفتن (*anadechomai*) آنچه وعده داده شده
 - c. عبرانیان ۱۱:۱۷ - گرفتن (*anadechomai*) وعده‌ها
 - d. عبرانیان ۱۲:۲۸ - رسیدن (*paralambanō*) به پادشاهی که نمی‌توان آن را لرزاند
 - e. یعقوب ۲۱:۱ - گرفتن (*apolambanō*) کلامی که می‌تواند روح را نجات دهد
 - f. اول پطرس ۵:۴ - گرفتن (*komizō*) تاج شکوه محو ناشدنی
 - g. اول یوحنا ۲:۲۷ - مورد توهین قرار گرفتن (*lambanō*)

او... چه چیزهایی با خبر خوش (انجیل) همراه هستند!

"گرفتن... پذیرفتن" - این کلمات مترادف توصیف‌کننده نیاز انسان به پاسخ به پیام خوش الهی است! انسان گناهکار باید توبه کند و به پیام خوش ایمان آورد (رجوع شود به انجیل مرقس ۱:۱۵، اعمال ۱۶:۳ و ۱۹، ۲۰:۲۱)، و به توبه خود پایبند بوده، ایمان داشته و در چهارچوب انجیل زندگی کند. کلمه اخیر یک کلمه مرکب است که در انجیل یوحنا ۱:۱۲ یافت می‌شود. این آخری، به معنی پذیرفتن کسی به عنوان میهمان است. در این مفهوم، فرد باید پیام خوش را بپذیرد. عهد جدید پیام خوش را هم در قالب فرد و هم پیام توضیح می‌دهد.

"کلام خدا" - موعظه پولس (پیام انجیل) مکاشفه‌ای است که از خدا نشأت گرفته است (رجوع شود به دوم تیموتائوس ۳:۱۵ الی ۱۷، اول پطرس ۱:۲۳ الی ۲۵، دوم پطرس ۱:۲۰ الی ۲۱، ۳:۱۵ و ۱۶). در اول تسالونیکیان ۲:۱۳ این به انجیل اشاره نمی‌کند، بلکه یک اعلام رسمی و آموزش است. عهد جدید فقط بخش‌های منتخب از کلام و اعمال عیسی و نیز پیام فرستاده را ثبت می‌کند.

اخیراً من به این مورد "پذیرفتن" مسیح خیلی فکر کرده‌ام. لطفاً به موضوع خاص: معنی "پذیرفتن"، "ایمان داشتن" "اعتراف/اذعان" و "فرا خواندن" مسیح مراجعه کنید

▣ "فرستاده‌ای از سوی خدا" به موضوع خاص: فرستاده (apostello) مراجعه شود.

۴۲:۱۰ "به این کوچکان، ... یک لیوان آب خنک بدهد" عشق به کمک بوسیله هر فرد مسیحی باید به فردی دیگر نیز منتقل شود زیرا که همه به عیسی مسیح ارتباط خواهد داشت. "این کوچکان" اشاره کودکان ندارد، بلکه منظور ایمانداران جدید است (متی ۱۸:۶).

▣ "براستی" کتاب مقدس مملو از بیاناتی پیرامون پاداش مسیحیان است. این پاداش‌ها بر اساس عملکرد روح در ایمانداران و سرسپردن آنها به فعالیت‌های او است. با اینحال، در فیض پر برکت خدا، ایمانداران به خاطر تسلیم در مقابل مسیح مانند، و عملکرد مؤثر روح که از طریق استعداد معنوی آنها کار می‌کند، پاداش خواهند گرفت!

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا عیسی عمدتاً خود را معطوف به یهودیان کرد؟ آیا می‌توانید استثناهایی بیاورید؟
۲. چرا متی، مرقس و لوقا در دوران زندگی عیسی با یکدیگر تفاوت داشتند؟
۳. آیا پاداش و تنبیه در جاتی دارد؟ بر چه اساس؟
۴. آیه ۲۳:۱۰ اشاره به چه دارد؟
۵. چرا اعتراف به ایمان در راه مسیح در ملا عام دارای اهمیت است؟
۶. چرا عیسی چنین جنجالی بر پا کرد؟
۷. معنی عبارت "صلیب خود را بردار و وی را پیروی کن" چیست؟

انجيل متی ۱۱

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
<p>فرستادگان یحیای تعمید دهنده (۱:۱۱-۴۰:۱۰)</p>	<p>یحیای تعمید دهنده رسولانی را می فرستد ۱۹-۱:۱۱</p>	<p>راویان اقتدار عیسی را به تصویر می کشند (۵۰:۱۵-۲:۱۱)</p>	<p>فرستادگانی از سوی یحیای تعمید دهنده ۱:۱۱</p>	<p>۱:۱۱ پرسش تعمید دهنده: عیسی به او فرمان می دهد</p>
<p>۱۵-۲:۱۱</p>		<p>۶-۲:۱۱</p>	<p>۳-۲:۱۱ ۶-۴:۱۱</p>	<p>۶-۲:۱۱</p>
		<p>۱۵-۷:۱۱</p>	<p>۱۵-۷:۱۱</p>	<p>۱۰-۷:۱۱</p>
<p>(ب۱۰)</p>	<p>(ب۱۰)</p>	<p>(ب۱۰)</p>	<p>(ب۱۰)</p>	<p>(ب۱۰) ۱۵-۱۱:۱۱ عیسی عصر معاصر را محکوم می کند</p>
<p>۱۹-۱۶:۱۱ (۱۷)</p>		<p>۱۹-۱۶:۱۱ (۱۷)</p>	<p>۱۹-۱۶:۱۱</p>	<p>۱۹-۱۶:۱۱ (۱۷)</p>
<p>وای بر شهرهای توبه ناپذیر</p>	<p>وای بر شهرهای توبه ناپذیر</p>		<p>شهرهای بی ایمان</p>	<p>سوگواری بر شهرهای ساحلی</p>
<p>۲۴-۲۰:۱۱ (۲۳ الف)</p>	<p>۲۴-۲۰:۱۱</p>	<p>۲۴-۲۰:۱۱</p>	<p>۲۴-۲۰:۱۱</p>	<p>۲۰:۱۱ ۲۴-۲۱:۱۱</p>
<p>نزد من آید و بیمار امید</p>	<p>عیسی آرامش راستین می دهد</p>		<p>نزد آید و بیمار امید</p>	<p>خبر خوش به ساده ترین شکل عیان شد پدر و پسر</p>
<p>۳۰-۲۵:۱۱</p>	<p>۳۰-۲۵:۱۱</p>	<p>۲۷-۲۵:۱۱</p>	<p>۲۶-۲۵:۱۱ ۲۷:۱۱</p>	<p>۲۷-۲۵:۱۱ تسلط آرام مسیح</p>
		<p>۳۰-۲۸:۱۱</p>	<p>۳۰-۲۸:۱۱</p>	<p>۳۰-۲۸:۱۱</p>

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن انجیل متی ۱:۱۱-۳۰

A. این فصل اغلب به عنوان داستان‌های نامرتب با موضوع توصیف شده، اما به نظر می‌رسد عامل اصلی پاسخ به این سوال است که "چرا خدمت

عیسی در ظاهر موفق‌تر نبود؟"

B. یحیی‌ای تعمید دهنده شخصیت مرکزی این فصل از انجیل است (انجیل یوحنا ۱:۶-۸، ۱۹-۳۶). وی آخرین نبی از انبیای عهد عتیق بوده است

(متی ۹:۱۱).

C. اشعیا کارهای متعددی را که یهودیان بواسطه آنها می‌توانستند مسیح منجی را بشناسند و یحیی‌ای تعمید دهنده نیز در صدر بود، فهرست می‌کند

(اشعیا ۴۰:۴؛ ملاکی ۳:۱؛ ۴:۵). اینها همان کارهایی هستند که عیسی در انجیل ۸ و ۹ متی ثبت کرده است.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۱

عیسی پس از آنکه این دستورالعمل‌ها را به آن دوازده شاگرد خود داد، از آنجا روانه شد تا در شهرهای سرتاسر آن منطقه تعلیم دهد و موعظه کند.

۱:۱۱ "عیسی پس از آنکه این دستورالعمل‌ها را به آن دوازده شاگرد خود داد" این عبارتی بود که متی برای طرح کلی انجیل خود از آن استفاده کرد. اینها در پایان پنج واحد ادبی متی دیده می‌شوند (متی ۷:۲۸؛ ۱۱:۱؛ ۱۳:۵۳؛ ۱۹:۱؛ ۲۶:۱).

■ "منطقه تعلیم دهد و موعظه کند" این است مأموریت اصلی عیسی، وی باید تبلیغ انجیل خود را می‌کرد، نه شفا دادن (متی ۴:۲۳؛ ۹:۳۵). هدف

شفا برای تأیید و اعتبار بخشیدن به انجیل بود، نه تبدیل شدن به کانون خدمت او. شفا دادن راهی بود برای:

۱. نشان دادن محبت خداوند

۲. نشان دادن قدرت عیسی

۳. تحقق نبوت عهد عتیق درباره مسیح منجی (متی ۵:۱۱)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲:۱۱-۶

وقتی یحیی که در زندان بود، خبر کارهای مسیح را شنید، شاگردان خود را نزد او فرستاد تا از او بپرسند: «آیا تو همان مسیح

موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟»

عیسی در جواب ایشان فرمود: «نزد یحیی بازگردید و آنچه شنیدید و دیدید، برای او بیان کنید که چگونه نابینایان بینا می‌شوند،

لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. و به او

بگویید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.»

۲:۱۱ "وقتی یحیی که در زندان بود" یحیی تعمید دهنده در قلعه ماکور (ژوزفوس، از کتاب *Antiquities of the Jews*. ۲.۱۵.۱۸)، یکی از قلعه‌های هیروود آنتیپاس، زندانی شد. این قلعه در سمت شرقی دریای مرده بود. هیروود یحیی را به دلیل موعظه علیه ازدواج او با همسر سابق هیروود فیلیپ، هیروودیا، زندانی کرده بود. آنتیپاس او را در سفر به رم از فیلیپ دور کرد (ژوزفوس، از کتاب *Antiquities of the Jews*. ۲.۱۵.۱۸).

□ "مسیح" واژه "مسیح" برابر است با واژه مسایح در عهد عتیق که به معنای "آن مسح شده" است. این عبارت به معنای دعوت خاص خداوند به کار می‌رفت. در دوران عهد عتیق انبیا، کاهنان و پادشاهان فقط مسح می‌شدند. عیسی هر سه این وظایف مسح شده را با هم به سرانجام می‌رساند (عبرانیان ۱: ۳-۱). حتی کوروش، پادشاه امپراتوری ایران که ایماندار نبود نیز مسح خدا خوانده شد. (اشعیا ۴۴: ۲۸؛ ۴۵: ۱۱) /

موضوع خاص: مسایح منجی

۳: ۱۱ " آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟" این یک عنوان مسیحایی بود (مزمور ۱۱: ۲۶؛ ۲۱: ۹؛ ۲۳: ۳۹؛ مرقس ۹: ۱۱؛ لوقا ۳: ۳۵؛ ۱۹: ۳۸؛ انجیل یوحنا ۶: ۱۴؛ ۱۱: ۲۷؛ ۱۳: ۱۲؛ و عبرانیان ۱۰: ۳۷).

در انجیل لوقا ۱: ۱۵، یحیی اغلب سرشار از روح می‌گردید، اما در عین حال هنوز دچار تردید بود. دهها نظریه درباره این تردید وجود دارد:

۱. وی بدلیل زندانی شدن، سرخورده شده بود

۲. جان کلون معتقد است که این راهی برای وی بود تا شاگردان را به مسیح ارجاع دهد

۳. عیسی آنگونه که باید رفتار نمی‌کرد (متی ۳: ۷-۱۲)

در ادبیات یونانی "کسی دیگر" مترادف با *heteros* بوده (یونانی کلاسیک) که بمعنی "گونه‌ای متفاوت دیگر" می‌باشد. یحیی انتظار پیامی از داوری مسیح منجی داشت، اما در عوض عیسی رستگاری را برای همگان به ارمغان آورد.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن فرد خاصی که خواهد آمد

۴: ۱۱ - ۵: " عیسی در جواب ایشان فرمود" متی ۵: ۱۱ نقل قولی از اشعیا است. در رابطه با اینکه آیا نقل قولی از اشعیا ۲۶: ۱۹؛ ۲۹: ۱۸، ۱۹؛ ۳۵: ۵ - ۶؛ بوده یا ۶: ۱ همواره بحث بوده است. این آیه مؤکد خدمت مسیحا به عنوان خدمت همدردی و شفای فقرا و مطرودان بوده است.

۵: ۱۱ "انجیل" قالب این اسم (*euangelion*)، بیش از ۶۰ بار در نوشته‌های پولس دیده می‌شود) در متی ۴: ۲۳؛ ۹: ۳۵؛ ۲۴: ۱۴ و ۲۶: ۱۳ وجود دارد. قالب فعل آن (*euangelizumai*) فقط در اینجا در متی یافت می‌شود (نه در انجیل یوحنا). این کلمه محتوای پیام عیسی، "خبر خوش" را توصیف می‌کند. همچنین شامل "خبر بد" گناه و جدایی همه انسانها از خدا می‌گردد، اما در پیشنهاد بخشش، ترمیم و نجات ابدی برای همه ایمانداران به مسیح تداوم می‌یابد. خبر خوش غلبه بر درگیری روحانی.

موضوع خاص: انجیل

موضوع خاص: کاریگمای کلیسای اولیه

SPECIAL TOPIC: THE KERYGMA OF THE EARLY CHURCH

A. وعده‌هایی که خدا در عهد عتیق داده بود، اینک با آمدن عیسی مسیح تحقق یافته اند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲: ۳۰، ۳: ۱۹ و ۲۴، ۱۰: ۴۳، ۲۶: ۶ الی ۷ و ۲۲، رومیان ۱: ۲ الی ۴، اول تیموتائوس ۳: ۱۶، عبرانیان ۱: ۱ الی ۲، اول پطرس ۱: ۱۰ الی ۱۲، دوم پطرس ۱: ۱۸ الی ۱۹)

B. عیسی در زمان تعمید توسط خداوند مسح شد (اعمال رسولان ۱۰: ۳۸)

C. عیسی پس از تعمید بشارت خود را در جلیل آغاز کرد (اعمال رسولان ۱۰: ۳۷)

D. بشارت و خدمت او با انجام کارهای خوب و حیرت انگیز و با قدرت خدا مشخص شد (انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، اعمال رسولان ۲: ۲۲، ۱۰: ۳۸)

E. مسیح بر اساس هدف جاودانی خدا به صلیب کشیده شد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۰: ۴۵، انجیل یوحنا ۳: ۱۶، اعمال رسولان ۲: ۲۳، ۳: ۱۳ الی ۱۵ و ۱۸، ۴: ۱۱، ۱۰: ۳۹، ۲۳: ۲۶، رومیان ۸: ۳۴، اول قرنیتیان ۱: ۱۷ الی ۱۸، ۱۵۶: ۳، غلاطیان ۱: ۴، عبرانیان ۱: ۳، اول پطرس ۱: ۲ و ۱۹، ۳: ۱۸، اول یوحنا ۴: ۱۰)

F. او از مردگان برخاست و در برابر شاگردانش ظاهر گردید (اعمال رسولان ۲: ۲۴ و ۳۱ الی ۳۲، ۳: ۱۵ و ۲۶، ۱۰: ۴۰ الی ۴۱، ۱۷: ۳۱،

۲۶: ۲۳، رومیان ۸: ۳۴، ۱۰: ۹، اول قرنیتیان ۱۵: ۴ الی ۷ و ۱۲ به بعد، اول تسالونیکیان ۱: ۱۰، اول تیموتائوس ۳: ۱۶، اول پطرس ۱: ۲، ۱۸ و ۲۱)

- G. عیسی توسط خدا بالا برده شد و به او عنوان ارباب اطلاق گردید (اعمال رسولان ۲: ۲۵ الی ۲۹ و ۳۳ الی ۳۶، ۳: ۱۳، ۱۰: ۳۶، رومیان ۸: ۳۴، ۱۰: ۹، اول تیموتائوس ۳: ۱۶، عبرانیان ۱: ۳، اول پطرس ۳: ۲۲)
- H. اور روح القدس را داد تا جامعه جدید مردمان خدا را شکل بخشد (اعمال رسولان ۱: ۸، ۲: ۱۴ الی ۱۸ و ۳۸ الی ۳۹، ۱۰: ۴۴ الی ۴۷، اول پطرس ۱: ۱۲)
- I. او مجددا خواهد آمد تا داوری کند و همه چیز را احیا سازد (اعمال رسولان ۳: ۲۰ الی ۲۱، ۱۰: ۴۲، ۱۷: ۳۱، اول قرنطیان ۱۵: ۲۰ الی ۲۸، اول تسالونیکیان ۱: ۱۰)
- J. همه کسانی که پیام را می‌شنوند باید توبه کرده و تعمید بگیرند (اعمال رسولان ۲: ۲۱ و ۳۸، ۳: ۱۹، ۱۰: ۴۳ و ۴۷، ۴۸، ۱۷: ۳۰، ۲۶: ۲۰، رومیان ۱: ۱۷، ۱۰: ۹، اول پطرس ۳: ۲۱)

این طرح به عنوان اعلامیه اساسی کلیسای اولیه خدمت کرده است، هر چند نویسندگان مختلف عهد جدید ممکن است بخشی از آن را بخوانند و یا در موعظه‌های خود بر موارد دیگری تأکید کنند. تمام انجیل مرقس از جنبه کریگمای پطرسی پیروی می‌کند. انجیل مرقس به طور سنتی به عنوان ساختار موعظه‌های پطرس در رم است که به صورت انجیل نگاشته شده است. هم متی و هم لوقا از ساختار اساسی مرقس پیروی می‌کنند.

۶:۱۱ این آیه تویخ نرمی برای عدم ایمان یحیی بود. کتاب مقدس شخصیت‌ها را به دو صورت مثبت و منفی به تصویر می‌کشد. این امر نشان دهنده اعتبار آن است. بحث بزرگ‌نمایی نبود، بلکه موضوع افراد واقعی تاریخ و احساسات و عیوب آنها بود! متی تصمیم گرفت این نکته را ثبت کند، زیرا به موضوع اصلی الهیات، یعنی اینکه "عیسی کیست؟" باز گردد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۱: ۷-۱۵

۷ وقتی شاگردان یحیی می‌رفتند، عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت درباره او و فرمود: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟^۸ یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس بر تن دارند، در قصرهای پادشاهان زندگی می‌کنند.^۹ آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است.^{۱۰} یحیی همان کسی است که در کتب مقدس درباره‌اش نوشته شده: "من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت."^{۱۱}

۱۱ «پراستی به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحییای تعمیددهنده نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان بزرگتر از اوست.^{۱۲} و از زمان شروع رسالت یحیی تاکنون، ملکوت آسمان با قدرت و شدت رو به گسترش است، و زورمندان به آن حمله‌ور می‌شوند.^{۱۳} زیرا همه انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوت می‌کردند.^{۱۴} و اگر حاضرید آنچه را که می‌گویم بپذیرید، او همان ایلایای نبی است که طبق گفته انبیا، می‌بایست بیاید.^{۱۵} هر که گوش شنوا دارد، بشنود.

۱۱: ۷ "چون نی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید" به تقارن سه گانه توجه کنید، "برای دیدن چه چیزی بیرون رفتی؟" یحیی مانند الیاس بود؛ او نبوت‌های مربوط به ملاکی ۳: ۱ و اشعیا ۴۰: ۳ را محقق کرد (مرقس ۱: ۲-۳).

این امر می‌تواند به موارد زیر مرتبط باشد:

۱. تردید یحیی در سوالی که در جمع مطرح کرد هویدا بود (متی ۱۱: ۳)
۲. شخصیت ثابت قدم و شجاعت اخلاقی وی در تقبیح گناه (فریسیان و هیروود)

۹:۱۱ "یحیی از یک پیامبر نیز برتر است" یحیی اولین واعظ انجیل نبود، بلکه آخرین نبی عهد عتیق بود که توسط اشعیا و ملاکی نبوت گردیده بود. مقایسه پیامبران عهد عتیق با پیامبران عهد جدید دشوار است. پیامبران عهد جدید کتاب مقدس را نوشتند، اما پیامبران عهد عتیق خیر. برخی از حواریون، مانند پولس، ادعای نبوت کردند، اما نه همه. پس هدف از هدیه عهد جدید چیست؟

موضوع خاص: نبوت (عهد عتیق)

موضوع خاص: نبوت (عهد جدید)

۱۰:۱۱ این آیه نقل قولی از ملاکی ۱:۳ است که اشاره‌ای بود به ملاقات سلطنتی و آماده‌سازی حاد توسط مردم محلی که قبل از آن انجام شد. مرقس ۱: ۳-۲ نقل قول ترکیبی از ملاکی ۱:۳ و اشعیا ۳:۴۰ است. همین محتوا در اشعیا ۵۷:۱۴ و ۶۲:۱۰ نیز دیده می‌شود.

متی آموزه‌های عیسی را جمع‌آوری نمود تا یهودیان را متقاعد کند که عیسی همان مسیح منجی موعود است (کسی که روزی خواهد آمد). این امر از بسیاری از متون عهد عتیق نقل قول گردیده و به شیوه‌های متعددی معرفی و ارائه شده است.

۱. پیامبری بدون نام و یا اشاره به

a. نبی، متی ۲۲:۱ (بی‌نام، اشعیا ۷:۱۴)

b. نبی، متی ۵:۲ (بی‌نام، میکاه ۵:۲)

c. نبی، متی ۳۵:۱۳ (بی‌نام، مزمور ۷۸:۲)

d. نبی، متی ۴:۲۱ (بی‌نام، اشعیا ۶۲:۱۱)

۲. پیامبری با نام

a. اشعیا - متی ۳:۳؛ ۴:۱۴؛ ۱۲:۱۷؛ ۱۳:۱۴؛ ۱۵:۷

b. ارمیا - متی ۲:۱۸؛ ۲۷:۹

۳. نوشته شده (جمله مجهول)، متی ۴:۶؛ ۱۰:۱۱؛ ۱۱:۱۰؛ ۱۳:۲۱؛ ۲۴:۲۶، ۳۱

۴. خداوند می‌فرماید، متی ۴:۱۵؛ ۲۲:۳۱

۵. شما نخوانده‌اید، متی ۴:۱۹؛ ۲۱:۱۶، ۴۲

۶. موسی گفت، متی ۲۲:۲۴

۷. داوود در روح، متی ۲۲:۴۳

تولد، زندگی، مرگ، قیام و بازگشت مسیح تحقق نبوت عهد عتیق بود (متی ۲۶:۵۴ - ۵۶).

۱۱:۱۱ "براستی" این واژه بمعنی واقعی کلمه همان "آمین، کلمه‌ای عبری برای ایمان است (عبرانیان ۲:۴). ریشه اصلی این واژه بمعنی "تأکید شدن" یا "مطمئن بودن" است. این واژه اغلب توسط عیسی برای شروع اظهارات مهم وی بکار برده می‌گردید.

موضوع خاص: آمین

□ "از میان تمامی انسان‌ها" (در نسخه انگلیسی: "از میان تمامی آنان که از زنان به دنیا آمدند") این آیه بمعنی کنار گذاردن یحییای تعمید دهنده نیست، بلکه تأکیدی مبنی بر اینکه وی آخرین نبی از پیامبران عهد عتیق بوده، می‌باشد (متی ۱۳:۱۶، ۱۷). به نوعی این روش عیسی برای تأیید اهمیت عصر جدید بود (پییمان جدید، ارمیا ۳۱:۳۱ - ۳۴؛ حزقیال ۳۶:۲۲ - ۳۸) که با حضور وی آغاز گردید.

۱۲:۱۱

NASB, NKJV, NRSV "ملکوت آسمان از خشونت رنج می‌برد، و جباران آن را تصرف کرده‌اند"

TEV "ملکوت آسمان بخاطر حملات خشونت‌بار رنج برده، و مردان خشن سعی در تصرف آن دارند"

NJB "ملکوت آسمان مورد خشونت واقع گردیده و جابری به آن هجوم آورده‌اند"

Peshitta "ملکوت آسمان با زور و تهدید اداره می‌گردد و تنها آنان که در قدرت هستند، آنجا را کنترل می‌کنند"

درباره معنی این آیه و چگونه ترجمه و تفسیر آن بحث‌های زیادی شده است. اولین عبارت می‌تواند بدین صورت بکار برده شود:

۱. در حالت مثبت، نشان از این دارد که ملکوت آسمان بشدت رو به جلو حرکت می‌کند

۲. در حالت منفی، نشان از بازتاب خشونت‌آمیز رهبران یهودی نسبت به موعظه‌های عیسی و یحیی دارد

به نظر می‌رسد عبارت دوم بازی با کلمه "شدت" است و برای گناهکارانی که مشتاقانه انجیل را درک می‌کنند یا به آن پاسخ می‌دهند استفاده می‌شود

(لوقا ۱۶:۱۶). این فعل در کتاب عهد عتیق یهودیان به صورت "دعوت محکم" بکار برده شده است (کتاب پیدایش ۳۳:۱۱؛ داوران ۱۹:۷).

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۱۳:۱۱ "زیرا همه انبیا و تورات" شریعت عبرانی به سه بخش "شرع"، "انبیا" و "نوشته‌ها" تقسیم شده است. این راهی بود که عهد جدید سراسر عهد عتیق را نشان داد (لوقا ۲۴:۲۴). عهد عتیق به عیسی و انجیل او اشاره می‌کند.

۱۳:۱۱ "تازمان یحیی" به نظر می‌رسد این عبارت بدان معناست که عهد قدیم با موعظه یحییای تعمید دهنده، که آخرین نبی از عهد قدیمی بود، به پایان می‌رسد (غلاطیان ۳ و کتاب عبرانیان). به همراه عیسی چیزی کاملاً جدید آمده که یحیی پیشرو آنست! عصر جدید روح؛ عهد جدید؛ وعده‌ای که در کتاب پیدایش ۳:۱۵؛ ۱۲:۳ داده شده است! عهد جدید درباره عیسی است نه اسرائیل.

موضوع خاص: دیدگاه پولس درباره شریعت موسی

۱۴:۱۱ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به دیدگاه نویسنده و مقاصد ادبی وی درست بنظر می‌رسد.

□ "او همان ایلیای نبی است که طبق گفته انبیا، می‌بایست بیاید" به این آیه در لوقا ۱: ۱۷ اشاره شده است. در انجیل یوحنا ۱: ۲۰-۲۵، وی انکار کرد که او ایلیای نبی است، اما امر این در چارچوب سؤالی خاص توسط فریسیان بود. او انکار می‌کرد که ایلیا دوباره متولد شده است. عیسی تسریح می‌کرد که یحیی نبوت بازگشت الیاس را قبل از مسیح، از آیات ملاکی ۳: ۱ و ۴: ۵ تحقق بخشید (متی ۱۱: ۱۰).

۱۵:۱۱ "هر که گوش شنوا دارد، بشنود" این جمله دستوری به این واقعیت اشاره دارد که تا زمانی که روح القدس به نگرش ایمانداران کمک نکند، آنها حقیقت روحانی را درک نمی‌کنند (اشعیا ۶: ۹ - ۱۰؛ ۵: ۵؛ متی ۹: ۱۳؛ مرقس ۴: ۹، ۲۳؛ لوقا ۸: ۸؛ ۳۵: ۱۴؛ بسیار شبیه به مکاشفه ۲: ۷، ۱۱، ۱۷، ۲۹؛ ۳: ۶، ۱۳، ۲۲؛ ۹: ۱۳ می‌باشند). در عین حال، بیانگر آن است که تمایل فرد به شنیدن و پاسخ نیز ضروری می‌باشد. وحی شامل فردی فرستاده شده از پادشاهی خدا و یک شنونده/پاسخ دهنده انسانی است (پیمان).

متن NASB (بروز شده): متی ۱۶: ۱۶ - ۱۹

۱۶ "این نسل را به چه می‌توانم تشبیه کنم؟ مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت کرده، می‌گویند: "برایتان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؛ آهنگ عزا نواختیم، گریه نکردید." ۱۸ چون یحیی که وقت خود را صرف خوردن و نوشیدن نمی‌کرد، می‌گوید: "دیوزده است." ۱۹ اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گوید: "پرخور و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!" اما درست بودن حکمت را از نتایج و ثمراتش می‌توان ثابت کرد.»

۱۶:۱۱ "مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند" این عبارات مشابه آیات لوقا ۷: ۳۱-۳۲ می‌باشد. اگر چه یحیی تعمید دهنده به عنوان یک زاهد (یعنی پیامبری از صحرا مانند الیاس) آمد، اما یهودیان او را انکار کردند. عیسی بعنوان کسی آمد که به آسانی با انسان‌ها در تمام سطوح اجتماعی ارتباط داشت و در عین حال او نیز مورد انکار واقع گردید. این امر یا حکایت از بی‌ثباتی رهبران یهود دارد و یا تعصبات قدیمی آنها.

۱۷:۱۱ "برایتان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید" استفاده از چنین استعاراتی نشان دهنده شیوه عیسی در برقراری ارتباط با مردم است (متی ۱۹: ۱۱). فلوت (در متن انگلیسی) در آن زمان برای رقصیدن در جشن و عزا بکار می‌رفت (متی ۱۷: ۱۱).

□ "آهنگ عزا نواختیم، گریه نکردید" این رویکرد اندوهناک به دوره خدمت یحیی تعمید دهنده اشاره دارد (متی ۱۸: ۱۱).

۱۸:۱۱ "او نمی‌گوید دیوزده است" مشابه این اتهام در متی ۹: ۳۴ و ۱۲: ۲۴ علیه عیسی مطرح شده است. (یوحنا ۷: ۲۰؛ ۸: ۴۸-۴۹؛ ۵۲؛ ۱۰: ۲۰). این تنها متنی است که یحیی به داشتن دیو متهم می‌شود. یهودیان نمی‌توانستند قدرت یحیی و عیسی را انکار کنند، اما ادعا می‌کردند که منبع قدرت و اقتدار آنها شیطان است. در نهایت این عبارات گناهی نابخشودنی هستند.

موضوع خاص: دیوان و فرشتگان

موضوع خاص: گناهان نابخشودنی

۱۹:۱۱ "پسر انسان" این عنوان، انتخاب خود عیسی بود زیرا هیچ از محتوایی که دلالت بر نظامی و یا جنبه ملی‌گرایانه داشته باشد، برخوردار نبود. این جنبه‌های انسانی و آسمانی طبیعت مسیح را با هم ترکیب کرد (حزقیال ۲: ۱؛ مزمور ۸: ۴؛ دانیال ۷: ۱۳). این ترکیب جنبه‌ها تبدیل به حقیقت اساسی عهد جدید شد (اول یوحنا ۴: ۱۳).

موضوع خاص: پسر انسان

□ "پرخور و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!" عیسی به شیوه‌ای بسیار غیرمنتظره عمل کرد. او همنشین افرادی شد که رهبران مذهبی آنها را طرد کرده بودند (متی ۹: ۱۱؛ لوقا ۵: ۳۰؛ ۷: ۳۴؛ ۱۵: ۲). این عبارات در واقع محقق کننده نبوت‌های اشعیا می‌باشند.

شریعت‌مداری و زهد مذهبی به حدی موضوع کشمکش روحانی/الهیاتی برای کلیسا بوده است که می‌خواهم بخش مختصری از کتاب New International Dictionary of New Testament Theology، جلد ۱، ص. ۴۹۵ را در اینجا نقل کنم.

"با نگاهی عمیق، زهد به معنای دست کشیدن از اموال و دارایی‌ها، فعالیت‌های جنسی و محدودیت‌های غذایی معمولاً توسط تعالیم عیسی در اناجیل نیست. این امر بدان معنا نیست که چشمپوشی کردن از چیزی توسط یک فرد خاص در یک موقعیت خاص منتفی است (داستان حاکم جوان ثروتمند، متی ۱۹: ۲۱). نکته در این است که فقط از این بخش کلام (متی ۱۹: ۱۱؛ ۱۴: ۹؛ ملاکی ۲: ۱۸؛ لوقا ۵: ۳۳)، نمی‌توان یک نگرش اساسی از جانب عیسی را استنباط کرد، همانطور که نمی‌توان اراده او را برای اعتبار بخشیدن به یک اخلاق زاهدانه استنباط کرد. این چشم‌پوشی تنها در جایی درخواست می‌شود که چیزی مانع پیروی از عیسی شده باشد."

موضوع خاص: دیدگاه انجیل نسبت به الکل و سو استفاده از الکل

(Special Topic: Biblical Attitudes Toward Alcohol And Alcohol Abuse)

I. اصطلاحات انجیلی

A. عهد عتیق

۱. *Yayin*، این اصطلاح کلی برای شراب است (BDB 406, KB 409). که ۱۴۱ مرتبه تکرار شده است. ریشه‌یابی این اصطلاح نامشخص است زیرا ریشه آن عبری نیست. همیشه معنی آن آب میوه (معمولاً انگور) تخمیر شده است. برخی متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: پیدایش ۹: ۲۱، خروج ۲۹: ۴۰، اعداد ۵: ۱۵ و ۱۰.
۲. *Tirosh*، این اصطلاح یعنی "شراب تازه" (BDB 440, KB 1727). به واسطه شرایط آب و هوایی در خاور نزدیک، تخمیر از شش ساعت پس از گرفتن آب میوه شروع می‌شود. این اصطلاح به شرابی اشاره می‌کند در حین انجام فرایند تخمیر است. برخی از متونی که این اصطلاح در آنجا استفاده شده عبارتند از: تثبیه ۱۷: ۱۲، اشعیا ۴: ۱۸، اشعیا ۸: ۶۲ الی ۹، یوشع ۴: ۱۱).
۳. *Asis*، بدیهی است که این نوشیدنی الکلی است ("شراب شیرین"، BDB 1016, KB 1500، مثلاً یوئیل ۵: ۱، اشعیا ۴۹: ۲۶).
۴. *Sekar*، این اصطلاح یعنی "نوشیدنی قوی". ریشه عبری این اصطلاح در اصطلاح "مست" یا "می‌خواره" استفاده شده است. چیزی به آن اضافه شده تا بیشتر مست کند. این اصطلاح همسو با *yayin* است (مراجعه شود به امثال ۱: ۲۰، ۳۱: ۶، اشعیا ۷: ۲۸).

B. عهد جدید

۱. *Oinos*، معادل یونانی *yayin*
۲. *Neos oinos*، (شراب تازه)، معادل یونانی برای *Tirosh*، (مراجعه شود به انجیل مرقس ۲: ۲۲)
۳. *Gleuchos vinos*، (شراب شیرین، *asis*)، شرابی که در مراحل اولیه تخمیر است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۳: ۲)

II. استفاده انجیلی

A. عهد عتیق

۱. شراب هدیه خداست (پیدایش ۲۷: ۲۸، مزبور ۱۴: ۱۰۴ الی ۱۵، امثال ۹: ۷، یوشع ۲: ۸ الی ۹، یوئیل ۲: ۱۹ و ۲۴، عاموس ۹: ۱۳، زکریا ۷: ۱۰)
۲. شراب یکی از تقدیمی‌های مراسم قربانی کردن است (خروج ۲۹: ۴۰، لاویان ۱۳: ۲۳، اعداد ۷: ۱۵ و ۱۰، ۲۸: ۱۴، تثبیه ۲۶: ۱۴، داوران ۹: ۱۳)
۳. شراب به عنوان دارو استفاده می‌شود (دوم سموئیل ۲: ۱۶، امثال ۳۱: ۶ الی ۷)
۴. شراب می‌تواند یک مشکل جدی باشد (نوح-پیدایش ۹: ۲۱، لوط، پیدایش ۱۹: ۳۳ الی ۳۵، شمعون-داوران ۱۶، نابال-اول سموئیل ۲۶: ۲۵، اوریا-دوم سموئیل ۱۱: ۱۳، امنون-دوم سموئیل ۱۳: ۲۸، ایله-اول پادشاهان ۱۶: ۹، بنهدد-اول پادشاهان ۲۰: ۱۲، رهبران-عاموس ۶: ۶، و زنان-عاموس ۴)
۵. شراب می‌تواند مورد سو استفاده قرار گیرد (امثال ۱: ۲۰، ۲۳: ۲۹ الی ۳۵، ۳۱: ۴ الی ۵، اشعیا ۱۱: ۵ و ۲۲، ۱۹: ۱۴، ۲۸: ۷ الی ۸، یوشع ۴: ۱۱)

۶. شراب برای گروه‌های خاصی ممنوع شده است (کشیشان در حال خدمت، لاویان ۹: ۱۰، حزقیال ۲۱: ۴۴، ناصریان، اعداد ۶، و حاکمان، امثال ۳: ۴ الی ۵، اشعیا ۵۶: ۱ الی ۱۲، یوشع ۵: ۷)
۷. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (عاموس ۹: ۱۳، یوئیل ۳: ۱۸، زکریا ۹: ۱۷)

B. سایر نگرشها

۱. در برقراری میانه روی بسیار کمک کننده است (جامعه ۲۷: ۳۱ الی ۳۳)
۲. روحانیون می‌گویند "شراب بهترین داروها است، هر جا که شراب نباشد، به دارو نیاز است" (BB 58b)

C. عهد جدید

۱. عیسی حجم زیادی از آب را به شراب تبدیل کرد (انجیل یوحنا ۲: ۱ الی ۲)
۲. عیسی شراب نوشید (انجیل متی ۱۱: ۱۸ الی ۱۹، انجیل لوقا ۷: ۳۳ الی ۳۴، ۱۷: ۲۲)
۳. پطرس متهم به مستی با شراب تازه در پنتیکاست شد (اعمال رسولان ۲: ۱۳)
۴. شراب می‌تواند به عنوان دارو مورد استفاده قرار گیرد (انجیل مرقس ۱۵: ۲۳، انجیل لوقا ۳: ۳۴، ۱۰: ۱، اول تیموتائوس ۵: ۲۳)
۵. رهبران نباید سواستفاده گر باشند. این بدین معنی نیست که باید طرفدار منع استفاده از الکل باشند (اول تیموتائوس ۳: ۳ و ۸، تیتوس ۱: ۷، ۳: ۲، اول پطرس ۴: ۳)
۶. شراب به صورت اسکاتولوژیک استفاده شده است (انجیل متی ۲۲: ۱، مکاشفه ۹: ۱۹)
۷. مستی پشیمانی است (انجیل متی ۲۴: ۴۹، انجیل لوقا ۱۲: ۴۵، ۲۱: ۳۴، اول قرنتیان ۵: ۱۱ الی ۱۳، ۶: ۱۰، غلاطیان ۵: ۲۱، اول پطرس ۴: ۳، رومیان ۱۳: ۱۳ الی ۱۴)

III. بینش الهیاتی

A. تنشها و جدلها

۱. شراب هدیه خدا است
۲. مستی مشکل اساسی است
۳. مومنین در برخی از فرهنگها باید به خاطر انجیل آزادیهای خود را محدود کنند (انجیل متی ۱۵: ۱ الی ۲۰، انجیل مرقس ۷: ۱ الی ۲۳، اول قرنتیان ۸: ۱۰، رومیان ۱۴)

B. گرایش در عبور از مرزها

۱. خدا منشا همه خوبیها است
۱. غذا، انجیل مرقس ۷: ۱۹، انجیل لوقا ۱۱: ۴۴، اول قرنتیان ۱۰: ۲۵ الی ۲۶
۲. همه چیز پاک است، رومیان ۱۴: ۱۴ و ۲۰، اول تیموتائوس ۴: ۴
۳. همه چیز مجاز است، اول قرنتیان ۶: ۱۲، ۱۰: ۲۳
۴. همه چیز خالص است، تیتوس ۱: ۱۵
۲. انسان سقوط کرده از تمامی هدایای خدا با فرارفتن از مرزها و محدودیتها، سو استفاده کرده است
- C. سو استفاده در ما است، نه در چیزها. در خلقت هیچ چیز شیطانی وجود ندارد

IV. فرهنگ یهودیت قرن اول و تخمیر

- A. تخمیر خیلی سریع آغاز می‌شود، تقریباً شش ساعت بعد از اینکه انگور له شد
- B. آداب یهود می‌گوید وقتی کف نازکی بر روی سطح ظاهر شد (به نشانه تخمیر)، تبدیل به شراب شده است (ما آسروت ۷: ۱). به این "شراب تازه" یا "شراب شیرین" گفته می‌شود.
- C. تخمیر اولیه پس از یک هفته کامل می‌شود.
- D. تخمیر ثانویه حدود ۴۰ روز به طول می‌انجامد. در این مرحله به آن "شراب کهنه" گفته می‌شود و می‌توان آن را به محراب تقدیم کرد (ادهویوت ۱: ۶)

- E. شرابی که با نه‌نشین آن باشد (شراب قدیمی) شراب خوب تلقی می‌شود، ولی باید قبل از استفاده از به خوبی صاف و تصفیه شود.
- F. شراب یک سال پس از تخمیر به خوبی عمل می‌آید. سه سال بیشترین مدتی است که می‌توان شراب را نگاهداری کرد. در این مدت به آن شراب قدیمی گفته می‌شود و باید با آب رقیق گردد.
- G. فقط طی ۱۰۰ سال گذشته در محیط‌های استریل و مواد افزودنی شیمیایی می‌توان مدت زمان تخمیر را به تعویق انداخت. در دوران قدیم نمی‌توانستند فرایند تخمیر را متوقف سازند.
- V. جمع‌بندی
- A. اطمینان حاصل کنید که تجربه، الهیات و تفسیر انجیلی عیسی و فرهنگ یهودی / مسیحی قرن اول را کم بها نمی‌کند. بدیهی است که آنها به طور کامل طرفدار منع مصرف مشروبات الکلی نبودند.
- B. من مدافع مصرف الکل نیستم! با این وجود، بسیاری شاهد موضع‌گیری انجیل در این خصوص هستند و اینک ادعای ارجحیت بر رسوم فرهنگی را دارند.
- C. از نظر من، رومیان ۱۴ و اول قرن‌تین ۸:۱۰ بینش و خط مشی بر اساس محبت و رفاقت برای مومنین ارائه کرده‌اند و انجیل را در فرهنگ ما نشر کرده‌اند، نه آزادی فردی یا داوری انتقادی را. اگر انجیل تنها مرجع ایمان و تجربه است، پس شاید ما باید در مورد این مسئله مجدداً فکر کنیم.
- D. اگر ما کلاً منع مصرف الکل را اراده خدا بدانیم، پس در مورد عیسی چه باید گفت، در فرهنگ مدرن هم ما به طور مرتب شراب می‌نوشیم (مثلاً اروپا، اسرائیل، آرژانتین).

۱۹:۱۱

- NASB, NRSV "اما درست بودن حکمت را از نتایج و ثمراتش می‌توان ثابت کرد"
- NKJV "اما حکمت بواسطه فرزندانش قضاوت می‌شود"
- TEV "حکمت خداوند، در عین حال، بوسیله نتایج آن مشخص می‌شود که درست است"
- NJB, REB "اما درست بودن حکمت را از اعمالش می‌توان ثابت کرد"
- " Peshitta اما حکمت بواسطه کارش قضاوت می‌شود"

واژه "حکمت" اشاره به کتاب امثال ۸ اشاره دارد. این واژه در این کتاب تشریح می‌شود.

عیسی همان تجسم است. نمونه‌ای از این تصویرسازی در متی ۴۲:۱۲ دیده می‌شود. در آنجا عیسی بزرگتر از حکمت سلیمان است (همچنین توجه داشته باشید که او بزرگتر از معبد است، متی ۶:۱۲، و بزرگتر از یونس، متی ۱۲:۴۱). حتی ممکن است استفاده عیسی از کلمه "یوغ" در متی ۲۹:۱۱ در اشاره به تعالیم حکمت باشد.

در نسخه خطی یونانی تفاوتی وجود دارد. عبارت "اعمال" او در دست نوشته‌های یونانی باستان X, B, و W یافت می‌شود، در حالی که "فرزندان" در نسخه اصلاح شده واتیکان B, C, D, K, و L وجود دارد. واژه "فرزندان" در لوقا ۷:۳۵ نیز وجود دارد و به نظر می‌رسد که توسط کاتبان به اینجا اضافه شده تا آیات تطابق داشته باشند. ممکن است "اعمال" اشاره به متی ۲:۱۱ داشته باشد. UBS4 به "عملکردها" رتبه "B" (تقریباً قطعی) می‌دهد (در نسخه فارسی موجود نیست). همین حقیقت در عبارت "از ثمراتش می‌توان ثابت کرد" بیان شده است (متی ۷:۱۶، ۲۰:۱۲؛ ۳۳). این در مورد عیسی و همه مردم صادق است. اعمال عیسی در متی ۸-۹ برای کسانی که می‌دانستند که او مسیح موعود است آشکار شد (اشعیا ۲۹:۱۸-۱۹؛ ۳۵:۵-۶؛ ۶۱:۱-۱۲).

متن NASB (بروز شده) متی ۲۰:۱۱-۲۴

"آنگاه عیسی به سرزنش شهرهایی پرداخت که اکثر معجزات خود را در آنها به عمل آورده بود، اما آنها از گناهان خود توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت نکرده بودند." ^{۲۱} «وای بر تو ای خوززین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند. ^{۲۲} اما به شما می‌گویم که در روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. ^{۲۳} و تو ای

کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت، زیرا اگر معجزاتی که در تو به عمل آوردم، در شهر فاسد سدوم انجام داده بودم، تا به امروز باقی می‌ماند. ^{۲۴} به تو می‌گویم که در روز داوری، وضع سدوم بهتر از وضع تو خواهد بود.»

۱:۲۰-۲۴ "آنگاه عیسی به سرزنش شهرهایی پرداخت که اکثر معجزات خود را در آنها به عمل آورده بود" این حقیقت ضرب المثلی را نشان داد که به هر که بسیار داده شود، بیشتر نیاز خواهد داشت (لوقا ۱۲:۴۸). شهرها در دوران عیسی با شهرهای عهد عتیق مقایسه شده است. آنها معجزات او را دیده و تعالیم او را شنیده بودند. بر خلاف صور، صیدون، سدوم و عموره، نینوا از موعظه یونس توبه کرده بود. با این حال شهرهای جلیلیه در زمان عیسی بسیار راحت‌تر او را اجابت کردند. کسانی که نور بیشتری دارند مسئولیت بیشتری نیز دارند. صحبت‌های عیسی با "ای" شروع می‌گردد (مصبا برای مرثیه‌سرایی یا تشییع جنازه، متی ۷:۱۸؛ ۲۳:۱۳، ۱۵، ۱۶، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹، ۲۴:۱۹؛ ۲۴:۲۶). این یکی از سه حالتی بود که پیامبران عهد عتیق در پیام‌های خود با مردم ارتباط برقرار می‌کردند.

۱. وعده‌ای که در نبوت داده می‌شد

۲. سخن دادگاه

۳. مراسم تشییع جنازه یا مرثیه‌سرایی

■ "توبه" توبه بازگشت از گناه و خود، جنبه منفی نجات است، در حالی که ایمان بازگشت به خدا در راه مسیح، جنبه مثبت نجات است (مرقس ۱:۱۵؛ اعمال رسولان ۳:۱۶، ۱۹؛ ۲۰:۲۱). با ترکیب معانی کلمات یونانی و عبری، معنای توبه، تغییر فکر و به دنبال آن تغییر عمل می‌شود. توبه فراتر از احساس است (دوم قرن‌تین ۷:۸-۱۱). نتیجه توبه باید منتهی به تغییر سبک زندگی انسان شود. به یادداشت کامل‌تر در متی ۴:۱۷ مراجعه شود.

موضوع خاص: توبه (عهد عتیق)

موضوع خاص: توبه (عهد جدید)

۱۱:۲۱، ۲۳ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است که "در تضاد با واقعیت" نامیده می‌شود، بیان چیزی که اشتباه است باعث می‌شود که از آن موضوع نتیجه‌گیری اشتباه نیز صورت پذیرد.

موضوع خاص: مفاهیم دستوری زبان یونانی، VII.C

۱۱:۲۱ "خوززین" این عبارات حکایت از دانش اندک ما نسبت به کارهای عیسی می‌باشد، زیرا که ما هیچ سندی از معجزات وی در این شهر در دست نداریم. باید به خاطر داشته باشیم که اناجیل حقایق الهیاتی منتخبی هستند که برای آشکار ساختن عیسی به مخاطبان منتخب (یعنی یهودیان، رومیان، غیریهودیان) نوشته شده‌اند و نه تاریخ‌های زمانی و علت و معلول‌های غربی (انجیل یوحنا ۲۰:۳۰-۳۱).

■ "بیت صیدا" دو شهر به این نام وجود داشت. یکی در نزدیکی کفرناحوم و دیگری جایی در نزدیکی رود اردن که به دریای جلیلیه منتهی می‌گردید.

■ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است، به یادداشت متی ۱۱:۲۱ مراجعه نمایید.

■ "صور و صیدون" صور و صیدون در عهد عتیق مشهور به گناه و غرورهای ملی‌گرایانه بودند. عبارتی که در متی ۱۱:۲۳ در ارتباط با این مورد دیده می‌شود، در اشعیا ۱۴:۱۳-۱۵ و حزقیال ۲۸:۱۲-۱۶ می‌باشند. در این آیات غرور پادشاهان بابل و صور بعنوان نمونه‌ای از غرور شیطانی بکار برده شده است.

■ "پلاس پوش و خاکستر نشین" این عبارات می‌توانند اشاره‌ای به نشانه‌ی توبه باشند (یونس ۳:۵-۸).

موضوع خاص: آیین عزاداری

۱۱:۲۲ بر اساس میزان نوری که شنوندگان در معرض آن قرار گرفته‌اند، درجاتی از پاداش و کیفر تعریف شده است (لوقا ۱۲:۴۷، ۴۸؛ متی ۱۰:۱۵).

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

۱۱:۲۳ "و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز!" ساختار دستور زبانی این جمله از شنونده انتظار پاسخ "خیر" را دارد. این عبارات می‌تواند اشاره‌ای به اشعیا ۱۴:۱۳-۱۴ و حزقیال ۲۸:۲، ۵-۶، ۱۷ بوده باشد که غرور پادشاهان صور و بابل را انعکاس می‌دهند.

□ "تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت" این جمله ممکن است کنایه از اشعیا ۱۴:۱۵ یا حزقیال ۲۶:۲۰؛ ۲۸:۸؛ ۳۱:۱۴؛ ۳۲:۱۸، ۲۴ باشد. این کلمه به زبان عبری شئول بوده که به قلمرو مردگان اشاره دارد (لوقا ۱۶:۲۳). به گفته‌ی ربابها، قسمتی صالح به نام بهشت و قسمتی شریب به نام تارتاروس وجود داشت. ممکن است درست باشد. به نظر می‌رسد سخنان عیسی به یکی از خلافکارانی که با او مصلوب شده بود در لوقا ۲۳:۴۳ دلالت بر بخشی صالح دارد، زیرا عیسی تا روز پنطیکاست به بهشت بازنگشت. در رستاخیز عیسی، او به بخش صالح (شئول) رفت. بنابراین، پولس اکنون می‌تواند در دوم قرنیان ۵:۸ بگوید که غیبت از بدن به معنای حضور در نزد خداوند است. مراقب باشید که مفاهیم بهشت و جهنم را با هم ترکیب نکنید. آنها در عهد جدید متمایز هستند.

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ H.B.

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است که "در تضاد با واقعیت" نامیده می‌شود (همانگونه که در متی ۱۱:۲۱ بود). این آیه باید به اینگونه ترجمه شود، "اگر معجزات در سدوم روی داده بود، آنگونه که درون شما رخ داد (که این اتفاق نیفتاد)، پس تا این روز باید به جا می‌ماند (که این اتفاق نیز نیفتاد)".

۲۴:۱۱ "شهر فاسد سدوم" (در نسخه انگلیسی "سرزمین سدوم") کلمه "سرزمین" باید از زبان آرامی گرفته شده باشد که بمعنی "شهر" بود. باستانشناسان امروزی بر این باورند که این شهر عهد عتیق در جنوب دریای مرده واقع گردیده بود.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۱:۲۵-۲۷

۲۵ در این هنگام، عیسی دعا کرد و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، سپاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکان اند. ^{۲۶} بله ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کنی.

۲۷ پدرم همه چیز را به دست من سپرده است. هیچ کس برآستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ کس برآستی پدر را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان بشناساند.»

۲۵:۱۱ در لوقا ۱۰:۲۱ این سخنان عیسی پس از بازگشت مأموریت هفتاد نفر بیان شده است. به یاد داشته باشید که اناجیل لزوماً به ترتیب زمانی نیستند! به کتاب گوردون فی و داگلاس استوارت، *How to Read the Bible For All Its Worth* صفحات ۱۲۷ تا ۱۴۸ مراجعه نمایید.

□ "عیسی دعا کرد" این عبارت ترکیبی، در این مورد خاص می‌تواند به معنای اعتراف آشکار (متی ۳:۶؛ فیلیپیان ۲:۱۱)، ستایش کردن، یا جشن گرفتن باشد. همین واژه یونانی، در نسخه عبری تورات "ستودن" ترجمه شده است. احتمالاً نسخه آرامی آن به معنای "موافقت آشکار" بوده است.

□ "مالک آسمان و زمین" این یک اصطلاح عبری برای آفرینش فیزیکی است. این عبارت خدا را به عنوان خالق همه چیز تأیید می‌کند. جالب توجه است، انجیل یوحنا، یوحنا ۱:۳، ۱۰؛ پولس، اول قرنتیان ۸:۶؛ کولسیان ۱:۱۶؛ و نویسندگان عبرانیان، عبرانیان ۱:۲؛ ۲:۱۰، تسریح می‌کنند که عیسی نماینده پدر در آفرینش است.

موضوع خاص: بهشت

□ "این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکان اند." این یک اصطلاح سامی است و به معنای چیزهایی که همه انسان‌ها، نه فقط نخبگان مذهبی یا دنیوی، می‌توانند درباره خدا بدانند، می‌باشد. هنوز جای تعجب است که رهبران مذهبی یهودی که عهد عتیق را می‌شناختند، عیسی را شناخته و به او ایمان آوردند (رومیان ۹). اشعیا ۵۰:۵ باید قبل از اینکه نتیجه گناه (اشعیا ۶:۹-۱۰) جهت عکس بگیرد، اتفاق بیفتد.

"کودکان" اشاره به ایمانداران جدید دارد (متی ۱۸:۶).

۲۶:۱۱ "خشنودی تو این بود" این یک اصطلاح عبری بمعنی "خواست خدا بود" می‌باشد (لوقا ۱۰:۲۱).

موضوع خاص: خواست خدا (thelema)

۲۷:۱۱ "پدرم همه چیز را به دست من سپرده است." این عبارت تأییدی محکم بر درک خود و احساس قدرت منحصر به فرد عیسی بود که در اوایل خدمت او داده شد (متی ۱۸:۲۸؛ یوحنا ۳:۳۵؛ ۱۳:۳؛ افسسیان ۱:۲۰-۲۲؛ کولسیان ۱:۱۶-۱۹؛ ۲:۱۰؛ و اول پطرس ۳:۲۲). عیسی چنین نظر مستحکمی درباره خود دارد (یوحنا ۱۰:۱-۱۸؛ ۱۴:۱-۲۴). او نمی‌تواند معلم بزرگی باشد، بلکه یک نابغه دینی است! وی یا پسر زنده شده خداست یا یک بیمار روانی

و یا یک دروغگو! هیچ چیزی در این بین وجود ندارد! یا عهد جدید درست است و یا مسیحیت یک دروغ بزرگ (اول قرن‌تین ۱۵: ۱۲ - ۱۹). تصمیم‌گیرنده شما هستید!

این آیه بیشتر شبیه انجیل یوحنا می‌باشد (یوحنا ۳: ۳۵؛ ۱۰: ۱۵؛ ۱۳: ۳؛ ۱۷: ۲). همین حقیقت در متی ۱۸: ۲۸ نیز تکرار شده است.

موضوع خاص: نقش پدری خدا

■ «هیچ‌کس برآستی پدر را نمی‌شناسد» واژه «شناختن» که دو بار بکار شده، به معنای دانش شخصی کامل و تکمیل بود (یعنی *epiginosō*). هیچ‌کس پدر را جز پسر نمی‌شناسد (یوحنا ۱: ۱۸؛ ۱۷: ۲۵؛ اول یوحنا ۵: ۱ - ۱۲).

موضوع خاص: دانستن

■ «و نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان بشناساند» این یک متن برهان قاطع برای اثبات آیات نیست که عیسی برخی را انتخاب کند و برخی دیگر را انتخاب نکند. متی ۲۸: ۱۱ نشان می‌دهد که خدا با انتخاب مسیح، همه انسان‌ها را برگزید (یوحنا ۳: ۱۶؛ ۴: ۴۲؛ اول تیموتائوس ۲: ۴؛ ۴: ۱۰؛ تیتوس ۲: ۱۱؛ دوم پطرس ۳: ۹؛ اول یوحنا ۲: ۲؛ ۴: ۱۴). همچنین تسریح می‌کند که عیسی مکاشفه نهایی خدای نامرئی و ابدی است (متی ۵: ۱۷ - ۴۸؛ یوحنا ۱: ۱ - ۱۸؛ کولسیان ۱: ۱۵؛ عبرانیان ۱: ۳). او تنها راه است برای:

۱. آشنا شدن با پدر (یوحنا ۱: ۱۸؛ ۳: ۱۱)

۲. متحد شدن با پدر (یوحنا ۱: ۱۰ - ۹؛ ۱۴: ۶؛ اعمال رسولان ۴: ۱۲؛ اول تیموتائوس ۲: ۵).

موضوع خاص: پسر خدا

متن NASB (بروز شده): متی ۲۸: ۱۱ - ۳۰

۲۸ سپس فرمود: «بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان و گرانباران، و من به شما آسایش خواهم بخشید. ^{۲۹} یوغ مرا بر دوش بگیرید و از من بیاموزید، زیرا فروتن هستم و افتاده‌دل، و در جانهای خویش آسایش خواهید یافت. ^{۳۰} زیرا یوغ من راحت است، و باری که بر دوشتان می‌گذارم، سبک.»

۲۸: ۱۱ - ۳۰ این آیات منحصر به انجیل متی هستند. متی ۲۸: ۱۱ دکتترین توجیهی را تأیید می‌کند، در حالیکه ۲۹: ۱۱ مؤکد تقدیس تدریجی است. توجیه نباید از تقدیس جدا شود. همه ایمانداران به مسیح‌گونه بودن فراخوانده شده‌اند.

موضوع خاص: تقدیس در عهد جدید

۲۸: ۱۱ «بیایید نزد من» فعل «آمدن» بصورت دستوری در دستور زبان یونان باستان بکار برده شده است. این فعل بیانگر پاسخ ایمانی فوری به عیسی و پیام عهد جدید اوست (ارمیا ۳۱: ۳۱ - ۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲ - ۳۶). توجه داشته باشید که تأکید این آیه بر روابط شخصی بود، نه فقط بر محتوای اعتقادی. همین حقیقت اغلب در انجیل یوحنا تکرار شده است. انجیل یعنی

۱. کسی که به او خوش آمد گفته می‌شود

۲. حقایقی که درباره وی باید باور داشت

۳. زندگی شبیه آن شخص

■ «تمامی» خدا را شکر برای دعوت عهد جدید از «همه»، «تمامی»، «تا آنجا که ممکن است»، «هر کسی»!

■ «زحمتکشان» این یک وجه وصفی معلوم است. واژه «زحمتکشان» و «گرانباران» در این آیه کار سخت را تعریف می‌کند. این دو لغت مترادف هستند.

■ «گرانباران» این یک وجه وصفی مجهول است. این دو اصطلاح از نظر فرهنگی با تعهدات سنگین یهودیت ربابها مرتبط بود (اعمال رسولان ۱۵: ۱۰). همین نظر با اصطلاح عبری «یوغ» بیان شده است (متی ۲۹: ۱۱، ۳۰؛ متی ۲۳: ۴؛ لوقا ۱۱: ۴۶). همچنین از این واژه به عنوان نمایی برای سنت شفاهی یهودیان (تلمود) مورد استفاده قرار گرفته، که چنان بار سنگینی شده بود که بشر را به جای اینکه به سوی او برساند، از خدا جدا کرد. یهودیت به جای پل تبدیل به مانع شده بود!

عهد جدید در راه عیسی همچون عهد عتیق دارای الزاماتی است. با اینحال ما را به خدا نرسانده و مقبول نمی‌کنند. آنها نتیجه طبیعی شناخت او در راه مسیح می‌گردند. خدا هنوز هم مردمی صالح می‌خواهد که شخصیت او را به دنیا منعکس کنند. من معمولاً ملزومات عهد جدید را به صورت زیر بیان می‌کنم:

۱. توبه
۲. ایمان
۳. سرسپردگی
۴. استقامت
۵. خدمت

■ "آسایش خواهید یافت" این یک ساختار تاکیدی بلحاظ دستور زبان است. در واقع عیسی می‌گفت: "من خود شما را به آرامش خواهم رساند." "آرامش" به بی‌حرکتی دائمی اشاره نداشته، بلکه به زمان شادابی و تربیت اشاره دارد تا برای خدمت مفید برای مسیح حرکت کنیم. مفهوم استراحت یاز می‌گردد به استراحت روز هفتم در کتاب پیدایش ۱. برای یک بحث خوب در مورد روش‌های مختلف استفاده از این اصطلاح در کتاب عهد عتیق به کتاب عبرانیان، متی ۳ و ۴ مراجعه کنید.

۲۹:۱۱ "بیاموزید" این یک جمله دستوری در زبان یونان باستان است. به لحاظ ریشه‌شناسی با کلمه "شاگردان" که در متی ۱۱:۱ وجود دارد، مرتبط است. ایمانداران دستور دارند که بیاموزند و بلوغ یابند.

■ "فروتن هشتم و افتاده‌دل" این خصلت‌ها در دنیای یونانی فضیلت محسوب نمی‌شدند، اما عیسی این اخلاق را بصورت کلید درآورد. فروتنی و تواضع، کلمات گیرای پادشاهی جدید خدا گردیدند.

۳۰:۱۱ "زیرا یوغ من راحت است، و باری که بر دوستان می‌گذارم، سبک" در عهد جدید وظایفی وجود دارد که باید انجام شود. ایمان و توبه به نام عیسی اولین قدم است. دوم اطاعت و بلوغ؛ سوم پشتکار است. عیسی وظیفه سنگینی که بر دوش فریسیان بود (متی ۲۳:۴؛ لوقا ۱۱:۴۶) را به زندگی با سپاسگزاری و خدمت به نام او تبدیل کرد (انجیل یوحنا ۵:۳).

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا یحیای تعمید دهنده تردید داشت که عیسی همان مسیح موعود است؟
۲. چرا عیسی گفت که یحیای تعمید دهنده در پادشاهی جدید خداوند نیست؟
۳. چگونه متی ۱۷:۱۱ در ارتباط با عیسی و یحیای تعمید دهنده اعمال می‌گردد؟
۴. آیا تنبیه درجاتی دارد؟
۵. آیا عیسی همه انسان‌ها را به سوی خود دعوت کرد یا فقط قشر خاصی مد نظر او بود؟
۶. واژه "بار بر دوش" و "یوغ" را در آن دوره تاریخی/دینی تعریف کنید.

انجیل متی ۱۲

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
چیدن دانه در روز شبات	عیسی سرور شبات است	عیسی و قوانین روز شبات	سوال درباره روز شبات	چیدن ذرت در روز شبات
۸-۱:۱۲	۸-۱:۱۲	۸-۱:۱۲	۲-۱:۱۲	۸-۱:۱۲
			۸-۳:۱۲	
مردی با یک دست خشکیده	شفا در روز شبات		مردی با دست فلج	شفای مردی با دست خشکیده
۱۴-۹:۱۲	۱۴-۹:۱۲	۱۴-۹:۱۲	۱۰-۹:۱۲	۱۴-۹:۱۲
			۱۳-۱۱:۱۲	
			۱۴-۱۳:۱۲	
خدمتگذار برگزیده	خدمتگذار من بگوش باش	کار شفا	خدمتگذار برگزیده خدا	عیسی، خادم یهوه
۲۱-۱۵:۱۲	۲۱-۱۵:۱۲	۲۱-۱۵:۱۲	۲۱-۱۵:۱۲	۲۱-۱۵:۱۲
عیسی و بعلزبول	خانه دو دسته بقا ندارد	منابع قدرت عیسی	عیسی و بعلزبول	عیسی و بعلزبول
۳۲-۲۲:۱۲	۳۰-۲۲:۱۲	۳۲-۲۲:۱۲	۲۳-۲۲:۱۲	۲۴-۲۲:۱۲
			۲۴:۱۲	
			۲۸-۲۵:۱۲	۲۸-۲۵:۱۲
			۲۹:۱۲	۲۹:۱۲
			۳۲-۳۰:۱۲	۳۲-۳۰:۱۲
	گناه نابخشودنی			
	۳۲-۳۱:۱۲			
درخت و میوه اش	درخت را از میوه اش می توان شناخت		درختی با میوه اش	کلمات به قلب خیانت می کنند

۳۷-۳۳:۱۲	۳۷-۳۳:۱۲	۳۷-۳۳:۱۲	۳۵-۳۳:۱۲	۳۷-۳۳:۱۲
			۳۷-۳۶:۱۲	
نشانه‌ی یونس نبی	نشانه‌ی یونس نبی	نشانه‌ی یونس نبی	نشانه‌ی یونس نبی	نشانه‌ی یونس نبی
تقاضا برای یک نشانه	تقاضا برای یک نشانه	تقاضا برای یک نشانه	تقاضا برای یک معجزه	تقاضا برای یک معجزه
کاتبان و فریسیان یک نشانه می‌خواهند	کاتبان و فریسیان یک نشانه می‌خواهند	کاتبان و فریسیان یک نشانه می‌خواهند	کاتبان و فریسیان یک نشانه می‌خواهند	کاتبان و فریسیان یک نشانه می‌خواهند
۴۲-۳۸:۱۲	۴۲-۳۸:۱۲	۴۲-۳۸:۱۲	۳۸:۱۲	۴۲-۳۸:۱۲
			۴۲-۳۹:۱۲	
بازگشت روح ناپاک	بازگشت روح ناپاک	بازگشت روح ناپاک	بازگشت روح پلید	بازگشت روح ناپاک
بازگشت روح ناپاک می‌گردد	بازگشت روح ناپاک می‌گردد	بازگشت روح ناپاک می‌گردد	بازگشت روح ناپاک می‌گردد	بازگشت روح ناپاک می‌گردد
۴۵-۴۳:۱۲	۴۵-۴۳:۱۲	۴۵-۴۳:۱۲	۴۵-۴۳:۱۲	۴۵-۴۳:۱۲
خانواده راستین عیسی	خانواده راستین عیسی	خانواده راستین عیسی	مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی
مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی	مادر و برادران عیسی
بدنبال او می‌فرستند	بدنبال او می‌فرستند	بدنبال او می‌فرستند	بدنبال او می‌فرستند	بدنبال او می‌فرستند
۵۰-۴۶:۱۲	۵۰-۴۶:۱۲	۵۰-۴۶:۱۲	۴۷-۴۶:۱۲	۵۰-۴۶:۱۲
			۵۰-۴۸:۱۲	

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌هایی به متن انجیل متی ۱:۱-۵۰

- A. متی ۱۲ مخالفت فزاینده رهبران مذهبی یهودی (متی ۱۱:۱۲)، به ویژه فریسیان، با عیسی را به دلیل نقض سنت شفاهی (یعنی تلمود) توصیف می‌کند. دو تلمود وجود دارد؛ بابلی و فلسطینی. نسخه فلسطینی هرگز با تمام نرسید، به همین خاطر نسخه بابلی معتبرتر گردید.
- B. متی ۱۲ با متی ۲۸:۱۱-۳۰ که سنت شفاهی را بر حسب "بار بردوش" و "یوغ" توصیف می‌کند، ارتباط پیدا می‌نماید. یوغ عیسی آسان و سبک بوده و آرامش بخش است، اما قوانین تشریفاتی و شرعی فریسیان که شامل جزعیات است، اینگونه نمی‌باشد. یوغ عیسی وسیله‌ای برای پذیرش نیست، بلکه نتیجه طبیعی همراهی با اوست.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۲ - ۸

در یکی از آن روزها، عیسی در روز شبات با شاگردان خود از میان کشتزارهای گندم می‌گذشت. شاگردانش که گرسنه بودند، شروع به چیدن خوشه‌های گندم و خوردن دانه‌های آن کردند.^۱ اما فریسی‌ها وقتی این را دیدند، اعتراض کنان گفتند: «ببین، شاگردان تو با خوشه‌چینی در روز شبات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارند.»
^۲ عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند؟^۳ او وارد معبد شد و خودش و همراهانش با خوردن گرده‌های نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا گذاشتند، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند.
^۴ یا مگر در تورات موسی نخوانده‌اید که کاهنانی که در معبد مشغول خدمت هستند، اجازه دارند حتی در روز شبات نیز کار کنند؟^۵ به شما می‌گویم در اینجا کسی هست که از معبد نیز بزرگتر است.^۶ اما اگر معنی این جمله از کتب مقدس را درک می‌کردید که می‌فرماید: "من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی تقدیم کنید"، در آن صورت، شاگردان مرا که خطایی نکرده‌اند محکوم نمی‌کردید.^۷ زیرا پسر انسان، صاحب اختیار شبات نیز هست.»

۱:۱۲ "در یکی از آن روزها" نویسندگان اناجیل اغلب از این عبارت (و دیگری، این روزها) بعنوان روشی برای عبور به موضوع یا رویدادی جدید استفاده می‌کردند (متی ۱:۱۲:۲۵؛ لوقا ۱:۱۰:۲۱؛ ۱:۱۳:۱۳؛ اعمال رسولان ۷:۲۰؛ ۱:۱۲:۱۹؛ ۲۳:۲۳).

■ "عیسی در روز شبات ... از میان کشتزارهای گندم می‌گذشت" کتاب تلمود می‌گوید که هر سفری با بیش از ۲۰۰۰ قدم در روز شبات کار محسوب می‌شود و بنابراین مجاز نیست. جالب است که آن جمعیت، همراه با فریسیان و کاتبان در روز شبات به دنبال عیسی بودند. بنابراین، آنها نیز در نقض این قانون گناهکار محسوب می‌گردیدند. برای بحث کامل در مورد منشأ و الهیات فریسیان، به یادداشت متی ۱۵:۲۲ مراجعه کنید.
 نویسندگان انجیل مجبور بودند وقایع و آموزه‌های خاصی را از بین تمام آنچه که عیسی می‌گفت و انجام می‌داد انتخاب کرده (یوحنا ۳۰-۳۱) تا عهد جدید، شخصیت و کار مسیحایی او را آشکار کنند. تقریباً اینطور به نظر می‌رسد که این نویسندگان، دیدارهای روز شبات را برای نشان دادن چگونگی رویارویی و برخورد عیسی با رهبران مذهبی، فرقه‌ها و سنت‌های تلمود انتخاب کردند. خبر خوش عیسی با شریعتمداری و تشریفات سنت‌های یهودی متفاوت بود (متی ۵: ۲۱ - ۴۸).

■ "شبات" به موضوع خاص: شبات (عهد جدید) و موضوع خاص: شبات (عهد عتیق) مراجعه کنید.

■ "شروع به چیدن خوشه‌های گندم و خوردن دانه‌های آن کردند" معمولاً چنین کاری مجاز بود (تثنیه ۲۳:۲۵). مشکل از آنجا نشأت می‌گرفت که این کار در روز شبات صورت می‌پذیرفت (خروج ۳۴:۲۱). از دیگر اناجیل فهمیدیم که شاگردان عیسی گرسنه بودند. مطابق نظر رایجها، این شاگردان به دلایل زیر گناهکار محسوب می‌شدند

۱. چیدن
۲. پردازش کردن
۳. آماده کردن خوراک برای روز شبت
۴. و همه این موارد نیز با دستانی آلوده انجام می‌گردید

۳:۱۲ "مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند" این اظهارات عیسی از عهد عتیق نشأت می‌گرفت (متی ۱۷:۵ - ۱۹). برای مطالعه درباره این رویداد تاریخی به اول سموئیل ۱:۲۱ مراجعه کنید.

۴:۱۲ "معبد" متی ۱۲:۴ اشاره تاریخی به میشکان (خروج ۲۵-۳۰)، در روزگاری که داوود جوان‌تر بود، دارد. اما در عین حال باید اشاره به معبدی داشته باشد که توسط سلیمان نبی ساخته شد (متی ۶:۱۲). یهوه بصورت نمادین بین بالهای کروی‌باز بر روی صندوق عهد قرار داشت.

(Special Topic: The Ark of the Covenant)

I. طرح آن (خروج ۲۵: ۱۰-۲۲)

- A. سرپوش چوبی طلا اندود (خروج ۲۵: ۲۰-۱۱)
B. ۲/۵ ذرع در ۱/۵ ذرع (خروج ۲۵: ۱۰؛ برای اطلاع بیشتر از ذرع، به موضوع خاص: ذرع مراجعه کنید).
C. قابل حمل با چرخ و دسته (خروج ۲۵: ۱۲-۱۶)
D. درپوش صندوق جدا بوده است (خروج ۲۵: ۱۷-۲۱)
۱. ساخته شده از طلا که بر روی صندوق چوبی قرار می‌گرفت (خروج ۲۵: ۱۰، ۲۱)
۲. دو فرشته بالدار کروی بر روی درپوش قرار داشت که رو در روی یکدیگر بودند (خروج ۲۵: ۱۸-۲۰)

II. مکان آن و مقصود

- A. محل ملاقات با اسرائیل (خروج ۲۵: ۲۲)
B. مکان آن جایی بود که بیهوه (کرسی زیر پای، ۱ تواریخ ۲: ۲۸؛ مزمو ۱۳۲: ۷؛ اشعیا ۶۶: ۱) با مردمش ملاقات می‌کرد، بر صندوق عهد میان بال‌های کروی (به موضوع خاص: کروی‌ها مراجعه کنید)
C. محل بخشش گناهان (صندلی ترحم)، برای همه مردمان (اسرائیل، لایان ۱۶ و ۱ پادشاهان ۸: ۲۷-۳۰؛ برای خارجیان، ۱ پادشاهان ۸: ۴۱، ۴۳، ۶۰)
D. تنها مبلمان در اقدس‌الاقداس، پشت پرده

III. محتوای آن

- A. سنت ربیان
۱. دو لوح سنگی که بیهوه بر روی آن ده فرمان را مکتوب کرده بود (خروج ۳۱: ۱۸؛ ۳۲: ۱۵-۱۶)
۲. دو ستون نقره‌ای که لوح را نگه داشته بودند (هیچ مرجع انجیلی برای آن وجود ندارد)
۳. قطعات دو لوح اصلی توسط موسی شکسته شده بودند زیرا اسرائیل (هارون) گوساله طلایی را ساخته و پرستش می‌کردند (خروج ۳۲: ۱۹؛ تثنیه ۹: ۱۷؛ ۱۰: ۲)
۴. نسخه‌ای کامل از تورات (خروج ۲۵: ۱۶)
۵. اسامی خدا (۱ پادشاهان ۸: ۲۹) که در قباله، عرفان یهودی تشکیل گردید
B. مرجع انجیلی در ارتباط محتوای آن وجود دارد (البته مشخص نیست که این مراجع اشاره به درون صندوق دارند یا کناره‌های آن)
۱. یک شیشه منا (ترنجبین) - (خروج ۳۱: ۱۶-۳۶)
۲. عصای هارون که جوانه زد (اعداد ۱۷: ۴، ۱۰؛ عبرانیان ۹: ۴)
۳. پیشکش‌های فلسطینیان (پنج تمثال زرین دُمَل و پنج تمثال زرین موش، ۱ ساموئیل ۶: ۳-۴، ۸)
۴. نسخه‌ای از ده فرمان (خروج ۲۵: ۱۶، ۱۷؛ تثنیه ۱۰: ۴-۵؛ ۳۱: ۲۶)
C. در ارتباط با معبد سلیمان در ۱ پادشاهان ۸ گفته می‌شود که صندوق فقط حاوی دو لوح سنگی بوده است (ده کلام، ۱ پادشاهان ۸: ۹)

IV. اکنون کجاست؟

A. گزینه‌های تاریخی

۱. بوسیله شیشاک به مصر برده شد (۹۳۵-۹۱۴ پیش از میلاد) هنگامی که وی پادشاهی یهودا را در سال پنجم (۹۲۶ پیش از میلاد) سلطنت Rehoboam (پسر سلیمان) فتح کرد (۱ پادشاهان ۱۴: ۲۵-۲۶؛ ۲ تواریخ ۱۲: ۹)
۲. به مصر برده شد (زوان، تانیس، آواریس، اسامی مختلف برای پایتخت Seti اول)، بوسیله فرعون نکو دوم، که پهواحاز (پسر یوشا) را در ۵۹۷ پیش از میلاد تبعید کرد (۲ پادشاهان ۲۳: ۳۱-۳۵؛ ۲ تواریخ ۳۶: ۱-۴)
۳. بوسیله نبوکدنصر دوم به معبد مردوک در بابل برده شد، هنگامی که زدکیا تبعید (۵۸۶ پیش از میلاد) و معبد سوزانده شده بود (۲ پادشاهان ۲۵: ۹، ۱۳-۱۷؛ ۲ تواریخ ۳۶: ۱۸)

B. سنت‌های یهود

۱. در کوه نبو/پیسگاه بوسیله ارمیا پیش از سقوط اورشلیم پنهان گردید (2 Macc. 2:4-5)

۲. کتاب جعلی II Baruch می‌گوید که یک فرشته آن را پنهان کرده است
۳. بدلائل نامشخص پنهان شده، اما بوسیله ایلیای نبی و درست پیش از ظهور مسیح، بازگردانده خواهد شد (ملاکی ۴:۵)
۴. در کوه جرزیم پنهان است (Shechem)، جایی که سامری‌ها معبد خود را برای یهوه ساختند
- پیش از تصرف اورشلیم توسط نبوکدنصر، در زیر معبدی در کوهستان موریه دفن گردید

موضوع خاص: کرویبان

(Special Topic: Cherubim)

- A. یکی از چندین نوع فرشتگان آسمانی. این نوع خاص وظیفه محافظت از مناطق مقدس را بر عهده دارد (خروج ۲۵:۱۸-۲۲؛ اول پادشاهان ۶:۸-۷)
- B. ریشه این نام مشخص نیست:
۱. در آکادیان معانی "میانجی" میان خدا و انسان را دارد
 ۲. در عبری احتمالاً بازی با کلمات است، "Chariot" معنی ارابه و "Cherub" یا همان کروب، معنی کودک فرشته بالدار می‌دهد (جزقیال ۱:۱۰)
 ۳. برخی می‌گویند معنی "ظهور درخشان" می‌دهد
- C. حالت فیزیکی-اثبات این امر بسیار دشوار است زیرا توصیفات بسیار متفاوتی درون انجیل و در شرق نزدیک باستان پیرامون شکلی میان حیوان و انسان یافت شده است. برخی آن را وصل می‌کنند به:
۱. گاو بالدار بین النهرین
 ۲. شیر-عقاب‌های بالدار مصر بنام "غرفین"^۱
 ۳. موجودات بالدار بر تخت سلطنتی هیرام، پادشاه فینیقی
 ۴. ابوالهول مصر و شکل‌های مشابه آن که در قصر شاه احب در صامره یافت شده است
- D. شرح فیزیکی
۱. شکل این فرشته (کروب) مرتبط شده است با سرافین در اشعیا ۶.
 ۲. نمونه‌هایی از اشکال مختلف
 - a. تعداد چهره‌ها
 - ۱) دارای دو چهره - جزقیال ۱۸:۴۱
 - ۲) دارای چهار چهره - جزقیال ۱:۶، ۱۰:۱۰، ۱۴:۱۰، ۱۶، ۲۱، ۲۲
 - ۳) دارای یک چهره - مکاشفه ۷:۴
 - b. تعداد بال‌ها
 - ۱) دارای دو بال - اول پادشاهان ۶:۲۴
 - ۲) دارای چهار بال - جزقیال ۱:۶، ۱۱:۱۱، ۲۳:۲؛ ۷:۱۰، ۸-۲۱
 - ۳) دارای شش بال (همچون سرفین در اشعیا ۶:۲) - مکاشفه ۸:۴
 ۳. سایر امکانات

^۱ به انگلیسی Griffin و فارسی "شیردال" که در تخت جمشید نیز موجود است/مترجم.

a. دارای دست همچون انسان - جزقیال ۸:۱؛ ۸:۱۰؛ ۲۱

b. پاها

(۱) صاف، بدون زانو - جزقیال ۷:۱

(۲) پای گوساله - جزقیال ۷:۱

۴. Flavius Josephus تصدیق می‌کند که هیچکس نمی‌دانست کروبیان دارای چه شکلی بودند (کتاب *Antiquities of the Jews*, VIII:3:3)

E. مکان‌ها و علل یافت شده در انجیل

۱. محافظ درخت زندگانی، پیدایش ۳:۲۴ (احتمالاً بصورت استعاره درباره شیطان بکار رفته است - جزقیال ۲۸:۱۴، ۱۶)

۲. محافظ Tabernacle

a. بر روی جایگاه کفاره در خروج ۲۵:۱۸-۲۰؛ اعداد ۷:۸۹؛ اول سموئیل ۴:۴

b. نقش بر روی پرده‌ها و چادرها؛ خروج ۲۶:۱، ۳۱؛ ۳۶؛ ۸، ۳۵

۳. محافظ معبد سلمیان

a. دو کروی بزرگ در قدس الاقداس در اول پادشاهان ۶:۲۳-۲۸؛ ۸:۶-۷؛ دوم قرنطیان ۳:۱۰-۱۴؛ ۵:۷-۹

b. بر روی دیواره‌های درونی معبد، اول پادشاهان ۶:۲۹، ۳۵؛ دوم قرنطیان ۳:۷

c. بر روی قاب‌هایی که به چندین دیواره وصل بودند، اول پادشاهان ۷:۲۷-۳۹

۴. محافظ معبد جزقیال

a. حک شده بر روی دیوارها و درب‌ها، جزقیال ۴۱:۱۸-۲۰، ۲۵

۵. وصل است به شیوه‌های حمل و نقل الهی

a. استعاره‌ای است برای باد، دوم سموئیل ۲۲:۱۱؛ مزمور ۱۸:۱۰؛ ۱۰۴:۳-۴؛ اشعیا ۱۹:۱

b. محافظ تخت خداوند، مزمور ۸۰:۱؛ ۹۹:۱؛ اشعیا ۳۷:۱۶

c. محافظ ارابه سلطنتی خداوند، جزقیال ۱:۴-۲۸؛ ۳:۱۰؛ اول قرنطیان ۲۸:۱۸

۶. معبد هیرود

a. نقاشی شده بر روی دیوارها (محافظ تلمود "Yoma" 54a)

۷. صحنه تخت مکاشفه (محافظ، مکاشفه ۴-۵)

موضوع خاص: سندلی رحمت

"نان تبرک شده"	NASB
"نان"	NKJV
"نان وعده داده شده"	NRSV
"نان تقدیم شده از سوی خدا"	TEV
"نان‌های متبرک"	NJB
"نان بر روی میز بود"	Peshitta

این واژه به "نان نمایشی" یا "نان حضور" اشاره داشت که روی میز در مکان مقدس خیمه سپس به معبد تبدیل شد (هر کدام بیش از پنج کیلوگرم وزن داشتند) قرار می‌گرفت. به نظر می‌رسد که این نان، نماد تدارک مایحتاج و مراقبت‌های یهوه برای قومش بوده است، نه غذای یهوه! این نان بدون خمیرمایه

بود که به خروج مربوط می‌شود (پیدایش ۱۵: ۱۲-۲۱). این نان‌ها به غذای هفتگی منحصرأ برای کاهنان تبدیل شدند (لاویان. ۲۴: ۵-۹؛ خروج ۲۵: ۳۰). این دوازده نان هر هفته تعویض می‌شد. با اینحال، تحت شرایط ویژه که در اول سموئیل ۲۱ به آن پرداخته شده، داوود اجازه داشت آنها را بخورد.

موضوع خاص: نان نمایشی حضور

۵:۱۲ "کاهنانی که در معبد مشغول خدمت هستند، اجازه دارند حتی در روز شبات نیز کار کنند" شبات روز کار کردن کاهنان بود (اعداد ۲۸: ۹-۱۰). فعل "نقض کردن" (در نسخه انگلیسی موجود نیست) بمعنی "رواج داشتن" است. این فعل فقط در اینجا و اعمال رسولان ۲۴: ۶ دیده می‌شود. شکل ضمیر این فعل در اول تیموتائوس ۱: ۹ دیده می‌شود.

۶:۱۲ "به شما می‌گویم در اینجا کسی هست که از معبد نیز بزرگتر است" برخی از نسخه‌های خطی "کسی" را بصورت مذکر بکار برده‌اند (NKJV)، اما معتبرترین قرائت باستانی آن را بصورت خنثی، "چیزی" ثبت کرده‌اند (JB, TEV, NRSV, NASB). به نظر می‌رسد که این عبارت به پادشاهی خدا اشاره دارد، یک مرجع مسیحایی که نهان است (متی ۱۲: ۲۸، ۴۱-۴۲). این جملات برای یهودیان آن زمان باید بسیار تکان دهنده بوده باشند.

عیسی بمراتب بزرگ‌تر از:

۱. معبد، متی ۱۲: ۶
۲. یونس نبی، متی ۱۲: ۴۱
۳. سلیمان نبی، متی ۱۲: ۴۲
۴. یعقوب، یوحنا ۴: ۱۲
۵. یحیای تعمید دهنده، یوحنا ۵: ۳۶
۶. ابراهیم، ۸: ۵۳
۷. سایر بخش‌های کلام کتاب مقدس در متی ۵: ۲۱-۴۸؛ مرقس ۷: ۱۸-۱۹

موضوع خاص: عیسی بزرگتر از...

۷:۱۲ "اگر معنی این جمله از کتب مقدس را درک می‌کردید" این یک جمله شری نوع دوم بوده که "در تقابل واقعیت" معنی دارد. مفهوم آن اینست که "اگر می‌دانستید (اما در واقع نمی‌دانستید)، پس نباید بی‌گناه را محکوم می‌کردید (اما محکوم کردید)".

VII. C. موضوع خاص: واژگان دستوری در دستور زبان یونانی،

□ "من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی تقدیم کنید" این نقل قولی از هوشع ۶: ۶ است. این آیه مثالی بود از موعظه انبیای قرن هشتم، که بر رفتار بجای مراسم دینی تأکید می‌کرد (میکاه ۶: ۶-۸). برای روشن شدن این مشکل الهیاتی، من برخی از نظراتم را از میکاه ۶: ۶ در اینجا منعکس می‌کنم.

"من از وفاداری به جای فداکاری لذت می‌برم" خداوند به قلب انسانها نگاه می‌کند! انگیزه، کلید کار است (ارمیا ۹: ۲۴)! این بخش یکی از کلیدیترین بخش‌های الهیاتی کتاب مقدس است (هوشع ۸: ۷؛ ۱۱: ۱۲). "وفاداری" همچون هوشع ۶: ۴ است، اما در اینجا پیمان مودت و وفاداری راستین است. عیسی این مفهوم را در مباحثش با فریسیان در متی ۹: ۱۳؛ ۷: ۱۲ دنبال کرد. این امر بمعنی این نیست که خداوند از آنان می‌خواست که دیگر قربانی تقدیم نکنند، بلکه می‌خواست در داشتن انگیزه درست، احتیاط را رعایت نمایند (اول سموئیل ۱۵: ۲۲؛ اشعیا ۱۱: ۱-۱۳؛ ارمیا ۷: ۲۱-۲۳؛ آموس ۵: ۲۱-۲۴؛ میکاه ۶: ۶-۸). شما را به خواندن کتاب *Hard Savings of the Bible* صفحات ۲۰۷ و ۲۰۸، ۲۹۴-۲۹۵ دعوت می‌کنم. قربانی کردن روشی بود برای نشان دادن جدی بودن گناه و خواست خدا برای پذیرش گناهکاران به دنباله‌روی از وی. با اینحال، تبدیل شده بوده به مراسمی بدون توبه و ایمان، و یک مضحکه، و البته مانعی جدی برای ارتباط درونی با خداوند."

۸:۱۲ "زیرا پسر انسان، صاحب اختیار شبات نیز هست" این عبارات باید برای یهودیانی که ختنه و شبات را بی‌نهایت مقدس می‌شمردند، بسیار تکان دهنده بوده باشد (مرقس ۲: ۲۷). عیسی این حقیقت را در تفسیرهای جدید خود از موسی نشان می‌دهد (متی ۵: ۲۰-۴۸). وقتی مردم به جای خود خدا (یا مسیح او) هر چیزی یا کسی را به ملکوت اعلا ببرند، بت‌پرست می‌شوند.

موضوع خاص: پسر خدا

متن NASB (بروز شده): متی ۹:۱۲ - ۱۴

۱۰ "و در آنجا مردی را دید که دستش از کار افتاده بود. فریسی‌ها از عیسی پرسیدند: «آیا شریعت به شخص اجازه می‌دهد در روز شبات کسی را شفا دهد؟» البته آنها قصد داشتند از پاسخ او بهانه‌ای بیابند تا بر او اتهام وارد سازند. ۱۱ عیسی در پاسخ فرمود: «اگر یکی از شما گوسفندی داشته باشد که در روز شبات در گودالی بیفتد، آیا برای بیرون آوردن آن، کاری انجام نخواهید داد؟ ۱۲ اما ارزش انسان چقدر بیشتر از گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شبات روا است!» ۱۳ «آنگاه به آن مرد گفت: «دستت را دراز کن!» و وقتی چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. ۱۴ پس از آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه بچینند.

۱۰:۱۲ " آیا شریعت به شخص اجازه می‌دهد در روز شبات کسی را شفا دهد؟" به این سوال هرگز در عهد عتیق پرداخته نشد، اما اهمیت روز شبات تبدیل به بخشی از سنت کلامی ربایان در تفاسیر متون قدیمی عهد عتیق گردید (شفا در روز شبات فقط بمنظور نجات یک زندگی مجاز است). تمرکز آنان بر قواعد انسانی بود (اشعیا ۲۹:۱۳)، نه نیازهای انسانی!

موضوع خاص: شفا

□ " در آنجا مردی را دید که دستش از کار افتاده بود" از "کتاب عبرانیان" این سنت را می‌آموزیم که آن مرد سنگ‌تراش بود و دست راست حالت لمسی پیدا کرده بود. لذا وی قادر به کار نبود.

۱۱:۱۲ "گوسفند" این یکی از نمونه‌های متعددی است که در آن سنت شفاهی به جای شادی تبدیل به باری سنگین بر دوش مردم گردیده بود. ارزش گوسفندان از انسان‌ها بیشتر شده بود (متی ۱۰:۳۱)/

□ "اگر" این جمله شرطی نوع سوم بود که از احتمال وقوع عملی سخن می‌گوید.

۱۲:۱۲ عیسی از پرسش و پاسخ در سخنانش با افرادی که وی را به چالش گرفته بودند، استفاده می‌کرد (متی ۹:۵؛ ۱۲:۱۲؛ ۲۱:۲۵؛ حتی با شاگردانش؛ مرقس ۸:۱۷ - ۱۸).

۱۴:۱۲ " پس از آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند" از مرقس ۳:۶ آموختیم که بین هرودیان و فریسیان که دشمنان قدیمی بودند (در سیاست و در دین) مشورت کردن بوجود آمده بود.

موضوع خاص: فریسیان

□ " تا برای قتل او توطئه بچینند" این رهبران خود را مدافع اسرائیل قلمداد می‌کردند! شگفت‌آور است که رهبران مذهبی در قتل از پیش برنامه‌ریزی شده خود در مقایسه با مراسم فرضی عیسی و زیر پا گذاردن مراسم شبات هیچ مناقشه و تضادی نداشتند.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۵:۱۲ - ۲۱

۱۵ اما عیسی که از توطئه آنان آگاه بود، آن ناحیه را ترک گفت، و عده زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را شفا بخشید، ۱۶ اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که او کیست. ۱۷ و به این ترتیب، پیشگویی اشعیا نبی درباره او به انجام رسید، که می‌فرماید:

۱۸ «این است خدمتگزار من، که او را برگزیده‌ام. او محبوب من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد. ۱۹ او نخواهد جنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و برزن بلند نخواهد کرد. ۲۰ نی خردشده را نخواهد شکست، و شعله شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و انصاف را به پیروزی خواهد رساند. ۲۱ و نامش مایه امید همه قومها خواهد بود.»

۱۵:۱۲ "آگاه بود" به سختی می‌توان به منبع آگاهی عیسی درباره این موضوع پی برد.

۱. آیا از کسی شنیده بود؟

۲. آیا ذات انسانی را می‌شناخت؟

۳. آیا روح‌القدس به وی الهام کرده بود؟

این سوال را نمی‌توان پاسخ داد زیرا عیسی ترکیب منحصر بفردی از بشر خاکی و ذات آسمانی بود (تجسم).

■ " او تمام بیماران ایشان را شفا بخشید" در این عبارات قدرت، شفقت و تحقق در نبوت عهد عتیق وجود دارد. عیسی به مردم و همه مردم اهمیت می‌داد. باید به خاطر داشت که شفای جسمانی، حتی جن‌گیری، به طور خودکار شامل اصلاح یا رستگاری معنوی نمی‌گردد.

آیاتی که از خدمت شفای عیسی سخن می‌گویند، حد و حدود آن را به شیوه‌های مختلفی بیان می‌کنند.

۱. گاهی می‌گویند "همه"، (متی ۸:۱۶؛ ۱۲:۱۵؛ لوقا ۴:۴؛ اعمال رسولان ۱۰:۳۸)

۲. گاهی می‌گویند "هر گونه"، نه "هر کسی" (متی ۴:۲۳؛ ۹:۲۳).

۳. گاهی می‌گویند "بسیاری" نه "همه" (مرقس ۱:۳۴؛ ۳:۱۰؛ لوقا ۷:۲۱)

۴. اغلب اینگونه بیان می‌شود که عیسی همه‌ی بیماران را شفا داده است (متی ۱۴:۱۴؛ ۱۵:۳۰؛ ۱۹:۲؛ ۲۱:۱۴)

موضوع خاص: شفا

۱۶:۱۲ " اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که او کیست" این عبارات حکایت از اسرار مسیحایی دارد (بویژه انجیل مرقس). عیسی از مردم عامدانه می‌خواست که در رابطه با معجزات او با کسی سخن نگویند، بلکه پیام او را که هنوز در حال انجام بود به گوش دیگران برسانند. انجیل هنوز به اتمام نرسیده بود. این راز مسیحایی قالب مشترک انجیل محسوب می‌گردد (متی ۸:۴؛ ۹:۳۰؛ ۱۷:۹؛ مرقس ۱:۴۴؛ ۳:۱۲؛ ۵:۴۳؛ ۷:۳۶؛ ۸:۳۰؛ ۹:۹؛ لوقا ۴:۴۱؛ ۵:۶؛ ۹:۲۱). عیسی نمی‌خواست که بعنوان یک شفادهنده دوره گرد شناخته شود!

۱۷:۱۲ " اشعیای نبی" متی ۱۲:۱۸ - ۲۱ نقل قولی از اشعیا ۴۲:۱ است. این آیات از خط دقیق متن عبری یا انجیل یونانی پیروی نمی‌کنند. اما به روشنی سطح هوشیاری عیسی را نشان می‌دهند.

۱۸:۱۲ - ۲۱ این آیات نیز نقل قولی از اشعیا ۴۲:۱ - ۴ است (برخلاف نسخه LXX)، که اولین "غزل خدمتگذار" از اشعیا می‌باشد.

به ویژگی‌های شخصیتی از آن کسی که خواهد آمد دقت کنید که چگونه در عیسی تبلور می‌یابد.

۱. فرا خواننده

a. خدمتگذار من (یهوه)

b. محبوب من

c. کسی که روح من نزدش در آرامش است (یهوه)

d. کسی که من برگزیده‌ام

۲. روح یهوه بر فراز او

۳. منادی عدالت را برای غیریهودیان

۴. ویژگیهای شخصیتی

a. مجادله نمی‌کند

b. فریاد بر نمی‌آورد

c. صدای بلندش در خیابان‌ها شنیده نمی‌شود

۵. اعمال شخصی

a. نی کوبیده را نخواهد شکست

b. فتیله در حال دود شدن را خاموش نخواهد کرد

c. عدالت را تا پیروزی ادامه خواهد داد

d. با نام او غیر یهودیان امید خواهند داشت

۱۸:۱۲ " خدمتگذار من" این عنوان افتخاری ویژه‌ای بود (اعمال رسولان ۳:۱۳) که برای موسی، یوشع و داوود در عهد عتیق بکار برده می‌شد. به دلیل اشعار خاصی که در اشعیا ۴۲:۱ - ۹؛ ۴۹:۱ - ۷؛ ۵۰:۴ - ۱۱؛ ۵۲:۱۳ - ۵۳:۱۲، به نام "سرودهای ستایش" وجود داشت، مضامین مسیحایی به خود گرفت. این عنصر مسیحایی در اشعیا ۵۲:۱۳ - ۵۳:۱۲، "خادم رنج دیده" به اوج می‌رسد. یهودیان روزگار عیسی انتظار یک مسیحای رنج‌دیده را نداشتند، بلکه یک

مسیحی نظامی قدرت مند فوق طبیعی را انتظار داشتند. از این عبارات مشخص می شود که چرا رهبران یهود پیام عیسی را نپذیرفتند (حتی یحییای تعمید دهنده هم درک نکرد؛ متی ۱۱:۳).

یهودیان همواره باور داشتند که این سرودها بمنظور اشاره به ملت اسرائیل بوده، که البته مطمئناً درست است (اشعیا ۴۱:۸؛ ۴۲:۱، ۱۹؛ ۴۳:۱۰؛ ۴۹:۳ - ۶). با اینحال، این سرودها در یک فرد اسرائیلی صالح خلاصه می شوند (اشعیا ۵۲:۱۴، LXX ۱۵، LXX ۱۵؛ ۵۳:۱ - ۱۲). اسرائیل در مأموریت جهانی خود (پیدایش ۱۲:۳؛ خروج ۱۹:۵ - ۶) به دلیل نقض مداوم پیمان موسی شکست خورده بود (اشعیا ۴۲:۱۹؛ ۵۳:۸)؛ (لاویان ۲۶؛ تثنیه ۲۷-۲۸). بنابراین، تمام آنچه که جهان با آن روبرو شده بود، به جای برکت، قضاوت خدا بود. لذا، یهوه، خود باید عهد جدیدی را با تمرکز بر اعمال و وفاداری او منعقد می کرد (حزقیال ۳۶:۲۲ - ۳۸).

□ " او محبوب من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر او خواهم نهاد" این عبارات همچنین در زمان تعمید عیسی بکار برده شد (متی ۳:۱۷؛ ۱۷:۵). پدر از خدمت پسرش خشنود بود. این عنوان تأکیدات سلطنتی مزامیر ۲ و خدمتگزار رنجور اشعیا ۴۰-۵۳ را با هم یکی می کند. استفاده از واژه "روح" برای توصیف خدا استعاره ای برای موجودیت او است (عبرانیان ۱۰:۳۸). این توصیف از خدا با استفاده از واژگان انسانی را تصور شخصیت انسانی برای خدا (anthropomorphism) می نامند.

موضوع خاص: خداوند بشکل انسان تعریف شده است (anthropomorphism)

□ " روح خود را بر او خواهم نهاد" آیه سه شخصیت تثلیث را که از اشعیا ۴۲:۱ نقل شده، مشاهده می کنید؟ عیسی و روح القدس یک رابطه الهیاتی ترکیبی با یکدیگر دارند.

موضوع خاص: تثلیث

موضوع خاص: عیسی و روح

(Special Topic: Jesus And The Spirit)

جریان روانی میان کار روح و پسر وجود دارد. G. Campbell Morgan می گوید بهترین نام برای روح "عیسی دیگر" است (با این حال، آنها از یکدیگر متمایز و بوده و زندگی جاویدان دارند). فهرست زیر مقایسه مشخصه کار و عناوین پسر و روح هستند

۱. روح "روح عیسی" یا عبارات خطاب گفته می شود (مراجعه شود به رومیان ۸: ۹، دوم قرنتیان ۳: ۱۷، غلاطیان ۴: ۶، اول پطرس ۱: ۱۱) a. "حقیقت"

۱) عیسی (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶)

۲) روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۷، ۱۶: ۱۳)

b. "حامی"

۱) عیسی (اول یوحنا ۲: ۱)

۲) روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶ و ۱۵: ۲۶، ۱۶: ۷)

c. "مقدس"

۱) عیسی (انجیل مرقس ۱: ۲۴، انجیل لوقا ۱: ۳۵، اعمال رسولان ۳: ۱۴، ۴: ۲۷ و ۳۰)

۲. هر دو با اصطلاحات مشابه خطاب می شوند

a. عیسی (انجیل متی ۲۸: ۲۰، انجیل یوحنا ۱۴: ۲۰ و ۲۳)، ۱۵: ۴ و ۵، رومیان ۸: ۱۰، دوم قرنتیان ۱۳: ۵، غلاطیان ۲: ۲۰، افسسیان ۳: ۱۷، کولسیان ۱: ۲۷)

b. روح (انجیل یوحنا ۱۴: ۱۶ الی ۱۷، رومیان ۸: ۹ و ۱۱، اول قرنتیان ۳: ۱۶، ۶: ۱۹، دوم تیموتائوس ۱: ۱۴)

c. پدر (انجیل یوحنا ۱۴: ۲۳، دوم قرنتیان ۶: ۱۶)

۳. هر دو در مومنین مقیم هستند

۴. وظیفه روح شهادت دادن برای عیسی است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۵: ۲۹، ۱۶: ۱۳ الی ۱۵)

۱۸:۱۲، ۲۱ " او محبوب من است و مایهٔ خشنودی من. روح خود را بر او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد" این نکته که پادشاهی آسمان برای ایمانداران غیریهودی باز می‌باشد، برای یهودیان بسیار سنگین بود (اشعیا ۲: ۲-۴؛ ۱۲: ۴-۵؛ ۵: ۴۹؛ ۶: ۵۶-۸؛ ۳: ۶۰؛ ۱۸: ۶۶؛ ۲۳؛ همچنین به سخنان پولس در غلاطیان ۳ و افسسیان ۲: ۱۱-۱۳ توجه داشته باشید).

۱۹:۱۲ " او فریاد نخواهد زد و صدایش را ... بلند نخواهد کرد" این عبارات رفتار عیسی را در خدمت در برابر رهبران دولتی فلسطین، همچون پونتیوس پیلاطس و هرود تعریف می‌کند (اشعیا ۵۳: ۷).

۲۰:۱۲ "نی خردشده را نخواهد شکست، و شعلهٔ شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و انصاف را به پیروزی خواهد رساند"

معنی این عبارات می‌تواند چنین باشد:

۱. عیسی با گناهکاران با ملایمت برخورد می‌کرد
 ۲. پادشاهی عیسی با اینکه ضعیف و کوچک به نظر می‌رسید، با اینحال زمین را سرشار از مسرت خواهد کرد (متی ۱۳: ۳۱-۳۲)
- ۲۱:۱۲ "نامش" به موضوع خاص: نام خداوند (عهد جدید) مراجعه کنید.

■ "امید" به طور شگفت‌انگیزی تنها جایی که در انجیل متی و حتی در اینجا کلمه "امید" بکار رفته، در نقل قول عهد عتیق از اشعیا ۴۲: ۴ است. این عبارت در انجیل لوقا سه بار ظاهر می‌شود (لوقا ۶: ۳۴؛ ۸: ۲۳؛ ۲۱: ۲۴). این کلمه در نوشته‌های پولس، که نوزده بار از آن استفاده می‌کند، به یک نشان معادشناختی تبدیل می‌شود.

موضوع خاص: امید (elpis، در پولس)

(Special Topic: Hope)

پولس اغلب از این اصطلاح به شیوه‌های مختلف ولی در مفاهیم مرتبط استفاده کرده است. اغلب با تحقق یافتن ایمان مؤمن همراه بود (به عنوان مثال، اول تیموتائوس ۱: ۱). این می‌تواند به عنوان شکوه، زندگی ابدی، نجات نهایی، آمدن دوم و غیره بیان شود. تحقق یافتن قطعی است، اما عنصر زمان، آینده بوده و نامشخص است. امید اغلب با "ایمان" و "عشق" همراه بود (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۳: ۱۳؛ اول تسالونیکیان ۱: ۳؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۱۶؛ ۲). لیستی از برخی از کاربردهای پولس عبارتند از:

۱. آمدن دوم، غلاطیان ۵: ۵، افسسیان ۱: ۱۸، ۴: ۴، تیتوس ۲: ۱۳
۲. عیسی امید ما است، اول تیموتائوس ۱: ۱ (خدا امید ما است، اول تیموتائوس ۵: ۵، اول پطرس ۳: ۵)
۳. مومن به خدا نشان داده میشود، کولسیان ۱: ۲۲ الی ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹
۴. امید در بهشت قرار دارد، کولسیان ۱: ۵
۵. اعتماد به انجیل، کولسیان ۱: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹
۶. رستگاری نهایی، کولسیان ۱: ۵، اول تسالونیکیان ۴: ۱۳، ۵: ۸
۷. شکوه خدا، رومیان ۵: ۲، دوم قرنتیان ۳: ۱۲، کولسیان ۱: ۲۷
۸. رستگاری کفار توسط مسیح، کولسیان ۱: ۲۷
۹. تضمین رستگاری، اول تسالونیکیان ۵: ۸
۱۰. حیات جاویدان، تیتوس ۱: ۲، ۳: ۷
۱۱. نتایج بلوغ مسیحی، رومیان ۵: ۲ الی ۵
۱۲. رستگاری همه مخلوقات، رومیان ۸: ۲۰ الی ۲۲
۱۳. تصدیق پذیرش، رومیان ۸: ۲۳ الی ۲۵
۱۴. عنوان خدا، رومیان ۱۵: ۱۳
۱۵. اشتیاق پولس برای مومنین، دوم قرنتیان ۱: ۷
۱۶. عهد عتیق به عنوان راهنمایی برای مومنین عهد جدید، رومیان ۱۵: ۴

متن NASB (بروز شده): متی ۲۲:۱۲ - ۲۴

^{۲۲} سپس، مرد دیوزده‌ای را نزدش آوردند که هم کور بود و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به طوری که توانست هم حرف بزند و هم ببیند.
^{۲۳} مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟»
^{۲۴} اما وقتی خبر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.»

۲۲:۱۲ این آیه یکی از نشانه‌های مسیحایی است (اشعیا ۲۹:۱۸؛ ۳۵:۵؛ ۴۲:۷، ۱۶؛ متی ۹:۲۷ - ۳۱؛ ۱۲:۲۲؛ ۱۵:۳۰؛ ۲۱:۱۴). اسرائیل به چنین خدمت شفایی نیاز مبرم داشت (اشعیا ۶:۹ - ۱۰ و ۴۲:۱۸ - ۲۲). این نشانه‌ای بود که این مردم از دیدن آن خودداری می‌کردند.

۲۳:۱۲ "آیا ممکن است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟" در زبان یونانی، این سوال پاسخ "خیر" را به همراه داشت، اما با این احتمال که ممکن است حقیقت داشته باشد. واژه "پسر داوود" عنوان مسیحایی از دوم سموئیل ۷: اول تواریخ ۱۷ بود. این عبارت اغلب توسط متی بکار برده می‌شد (متی ۱:۱؛ ۹:۲۷؛ ۱۲:۲۳؛ ۱۵:۲۲؛ ۲۰:۳۰ - ۳۱؛ ۲۱:۹، ۱۵؛ ۲۲:۴۲؛ همچنین به یادداشت مکاشفه ۳:۷؛ ۵:۵؛ ۲۲:۱۶ مراجعه نمایید).

۲۴:۱۲ "وقتی خبر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند" این ذات گناه نابخشودنی است که کار خدا را به شیطان نسبت می‌دهد و حق را باطل و نور است تاریکی می‌خواند. فریسیان نمی‌توانستند قدرت‌های شگفت‌انگیز عیسی را انکار کنند، بنابراین آنها را به نیروهای ماوراءطبیعی شیطان نسبت می‌دادند (متی ۹:۳۲ - ۳۴؛ مرقس ۳:۲۲ - ۳۰؛ لوقا ۱۱:۱۴ - ۲۶).

موضوع خاص: گناه نابخشودنی

▣ "ارواح پلید" (بعل الذباب) این عبارت اشاره به بعل (خدای مذکر باروری کنعانیان) از شهر ذباب دارد (دوم پادشاهان ۱). یهودیان به آرامی نام آن را به بعلذبال که بمعنی "ارباب سرگین" یا "ارباب حشرات" تغییر دادند. این نام در متون باستانی به اشکال متفاوتی هجی شده است. کلمه ذبال در نسخه‌های لاتین ولگاته و پشیتا وجود داشته، در حالیکه ذباب در تمام نسخه‌های خطی یونانی موجود است. این عنوانی برای شیطان بود. بعدها در یهودیت، ذبال بعنوان رئیس شیاطین شناخته شد.

موضوع خاص: بعل الذبال

متن NASB (بروز شده): متی ۲۵:۱۲ - ۳۰

^{۲۵} عیسی از افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید.^{۲۶} حال اگر شیطان بخواهد شیطان را بیرون کند، به این معنی است که تجزیه شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد ماند؟^{۲۷} و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت!^{۲۸} اما اگر من به وسیله روح خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است.^{۲۹} و نیز چگونه امکان دارد شخص به خانه مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند.
^{۳۰} «هر که با من نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار می‌کند.»

۲۵:۱۲ - ۳۲ عیسی برای نشان دادن مضحک بودن ادعای فریسیان از استدلالی منطقی و تحلیلی استفاده کرد (مرقس ۳:۲۳ - ۲۷؛ لوقا ۱۱:۱۷ - ۲۲).

چهار مثال در این زمینه وجود دارد

۱. متی ۱۲:۲۵
۲. متی ۱۲:۲۷
۳. متی ۱۲:۲۸
۴. متی ۱۲:۲۹

اینها مجموعه‌ای از جملات شرطی نوع اول هستند که معمولاً از دیدگاه نویسنده یا برای اهداف ادبی او درست فرض شده‌اند، اما در اینجا نادرست هستند (متی ۱۲:۲۶ و ۲۷). با اینحال، جمله شرطی نوع اول در متی ۲۸:۱۲ به واقعیت نزدیک‌تر است! محتوا مهم است! محتوا مهم است! محتوا مهم است!

۲۵:۱۲ "از افکار ایشان آگاهی یافت" نامشخص است که عیسی برای اطلاع یافتن از افکار آنها، از نیروی ماورا الطبیعه خود بهره برده بود، یا آنچه را که پشت سر وی صحبت می کردند، شنیده بود (متی ۴:۹). به یادداشت متی ۱:۱۲ مراجعه نمایید.

□ "عیسی" قدیمی ترین نسخه خطی یونانی این نام را از قلم انداخته است (B, D, \aleph , P²¹) و برخی نسخه های قدیمی لاتین، سوری، و نسخه های خطی مصری). با اینحال، در نسخه های MSS، C، L و W از جمله بسیاری از متون رهبران کلیسای باستان همچون کریستوسوم، جروم و آگوستین موجود است. بهمین دلیل UBS⁴ نتوانسته صحت نسخه اصل را تأیید کند (رتبه C).

□

۲۷:۱۲

NASB, NKJV, Peshitta "بوسیله آنان فرزندان شما را اخراج می کنند"
NRSV "بوسیله آنان جن گیران خودتان آنان را اخراج می کنند"
TEV "چه کسی به عزیزان شما توان اخراج آنان را می دهد"
NJB "بواسطه چه کسی توانمندان شما آنان را بیرون خواهند راند"

یهودیان ("پسران شما") جن گیری را با فرمول ها و وردهای جادویی انجام می دادند (مرقس ۹: ۳۸؛ اعمال رسولان ۱۹: ۱۳). بنظر می رسد که در دوران غیرمتعارف متی ۴۳: ۱۲ - ۴۵ مربوط به این جن گیری یهودیت است که ارواح پلید را بیرون راند، اما ایمان به خدا را جایگزین آن نکرد و خلاء معنوی را باقی گذاشت.

موضوع خاص: جن گیری

۲۸:۱۲ "اگر ... پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است" این یک جمله شرطی نوع اول است که توسط نویسنده برای اهداف ادبی خود در نظر گرفته شده است. این امر یکی دیگر از منابع پوشیده مسیحایی است. همچنین بکار بردن عبارت "ملکوت خدا" که معمولاً در مرقس و لوقا وجود دارد، برای متی بسیار غیرمعمول است. متی معمولاً از عبارت "پادشاهی آسمان" استفاده می کرد. بجز در چهار مورد:

۱. همین بخش
۲. متی ۲۴: ۱۹
۳. متی ۲۱: ۳۱
۴. متی ۲۱: ۴۳

عیسی تسریح کرد که جن گیربهای او نشان می دهد که قدرت مسیحایی او فرا رسیدن عصر جدید روح را ثابت می کند! به خلاصه مبحثی درباره "درک تاریخی" در کتاب *Answers to Question* نوشته اف اف بروس صفحه ۱۹۸ مراجعه کنید.

موضوع خاص: ملکوت خدا

۲۹:۱۲ از این آیه اغلب برای پشتیبانی از روش بیرون راندن ارواح پلید از برنامه های پرستشی امروزی استفاده می شود. اما در متن کلام، "تضمینی" داده نشده که برای جن گیری های گروهی استفاده شود. ایمانداران این اختیار را ندارند که شسطان را در بند کنند ("مرد قوی"). حتی میکائیل فرشته محافظ اسرائیل نیز درباره شیطان قضاوت نمی کند (یهودا ۹). به رسولان و هفتاد نفر قدرت جن گیری داده شد (متی ۱۰: ۱؛ لوقا ۱۰: ۱۷ - ۲۰). با اینحال این مورد هرگز در میان برکاتی که روح القدس به کلیسا داد، ذکر نشده است. این تمثیل در آیات مرقس ۳: ۲۲ - ۲۷ و لوقا ۱۱: ۲۱ - ۲۳ نیز موجود است.

۳۰:۱۲ "هر که با من نباشد، بر ضد من است" باید یک انتخاب روشن و سخت صورت پذیرد (مرقس ۹: ۴۰؛ لوقا ۹: ۴۹، ۵۰؛ ۲۳: ۱۱). عیسی عصر جدید را به ارمغان می آورد، بشر باید در برابر او پاسخگو باشد. پاسخ ندادن به معنای انتخاب است!

متن NASB (بروز شده): متی ۳۱: ۱۲ - ۳۲

۳۱ "پس به شما می گویم، هر نوع گناه و هر کفری قابل بخشایش است - به جز کفر به روح القدس که هرگز آمرزیده نخواهد شد. ۳۲ هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل بخشایش است، اما هر که برضد روح القدس سخن گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد، نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد.

۳۲:۱۲ - ۳۲ اینگونه اشاره به کفر علیه روح القدس اغلب "گناه نابخشودنی" نامیده می‌شود. از آیه موجود در مرقس ۳:۲۸ نیز اینطور بر می‌آید که "پسر انسان" عنوانی برای عیسی در این مورد خاص نبود، بلکه استفاده‌ای کلی از اصطلاح عبری "پسران انسان" یا "بشریت" بود. این موضوع توسط آیات موازی متی ۱۲:۳۱ و ۳۲ پشتیبانی می‌شود. گناه مورد بحث، گناه جهالت نبود، بلکه انکار عمدی خدا و حقیقت او در حضور نور بزرگ بود. بسیاری از مردم نگران هستند که آیا این گناه را مرتکب شده‌اند یا خیر! کسانی که اشتیاق شناخت خدا را دارند یا می‌ترسند مرتکب این گناه شده باشند! این گناه عبارت است از انکار مداوم عیسی در حضور نور عظیم، تا حد بی‌عاطفه‌گی معنوی. این بحث مشابه با مبحث کتاب عبرانیان ۶:۴-۶ و ۱۰:۲۶ - ۳۱ است.

موضوع خاص: گناه نابخشودنی

موضوع خاص: شخصیت روح القدس

■ "نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد." به موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۱۲:۳۳-۳۷

«درخت را از میوه‌اش می‌توان شناخت. اگر درخت خوب باشد، میوه‌اش نیز خوب خواهد بود. و اگر درخت بد باشد، میوه‌اش هم بد خواهد بود. ^{۳۳} ای افعی‌زاده‌ها! شما که باطن‌تان اینقدر بد است، چگونه می‌توانید سخنان نیکو و درست بر زبان بیاورید؟ زیرا زبان از آنچه دل از آن پر است، سخن می‌گوید. ^{۳۴} شخص نیکو از خزانه دل نیکویش، چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان شریر از خزانه دل بدش، چیزهای شریرانه. ^{۳۵} این را نیز به شما می‌گویم که انسان برای هر سخن پوچ که بر زبان می‌راند، باید در روز داوری به خدا حساب پس بدهد. ^{۳۶} پس گفته‌هایتان یا شما را تبرئه خواهند کرد، یا محکوم.»

۳۳:۱۲ "درخت را از میوه‌اش می‌توان شناخت" هر کاری که انسان انجام می‌دهد، همچون هر حرفی که می‌زند، ذات درونی او را بازتاب می‌دهد. به یادداشت کاملتر در متی ۷:۱۶ مراجعه کنید.

۳۴:۱۲ "ای افعی‌زاده‌ها" عیسی از سخیف‌ترین زبان خود برای رهبران مذهبی زمان خود استفاده کرد. در این رابطه او موعظه یحیی تعمید دهنده را دنبال کرد (به متی ۳:۷ مراجعه کنید). مار کتاب پیدایش ۳ می‌تواند منبع اصلی این استعاره باشد (مکاشفه ۱۲:۹؛ ۲۰:۲).

■ "زیرا زبان از آنچه دل از آن پر است، سخن می‌گوید" آنچه که به درون انسان می‌رود آلوده نیست، آنچه که بیرون می‌آید کثیف است (مرقس ۷:۱۷ - ۲۳). انسان‌ها ذات خود را با آنچه که بیان می‌کنند، عیان می‌نمایند. کلام بخشی از تصویر خداست (متی ۷:۱۱۶، ۲۰؛ لوقا ۶:۴۴؛ یعقوب ۳:۱۲).

موضوع خاص: سخن انسان

(Special Topic: Human Speech)

I. تفکرات آغازین در مورد تمثیله‌ها

- A. زبان بخشی از تصویر خدا در نوع بشر است (یعنی خلقت با گفتن آغاز شد و خدا با انسان مخلوقش صحبت کرد). این بخشی حیاتی از فردیت ما است
- B. سخن گفتن ما را قادر می‌سازد تا با دیگران ارتباط برقرار کنیم و درباره اینکه چه احساسی نسبت به زندگی داریم حرف بزنیم. بنابراین، مشخص می‌کند که ما واقعا چه هستیم (امثال ۲:۱۸، ۴:۲۳، ۲۰ الی ۲۷). سخن گفتن آزمون انسان است (امثال ۷:۲۳).
- C. ما موجودات اجتماعی هستیم. ما نیازمند پذیرش و تأیید هستیم. ما از جانب و خدا و نیز از جانب هم‌نوعان خود به آن نیاز داریم. کلمات این قدرت را دارند تا این نیاز را تأمین کنند، هم به صورت مثبت (امثال ۱۰:۱۷) و هم منفی (امثال ۱۸:۱۲).
- D. قدرت وحشتناکی در کلام انسان وجود دارد (امثال ۱۸:۲۰ الی ۲۱) - قدرت برکت دادن و شفا بخشیدن (امثال ۱۱:۱۰ و ۲۱) و قدرت نفرین و تخریب (امثال ۹:۱۱).
- E. هرگونه که رفتار کنیم به همان صورت هم حاصلش به ما باز می‌گردد (امثال ۱۴:۱۲).

II. اصول تمثیله‌ها

A. پتانسیل منفی و مخرب کلام انسانی

۱. کلام انسان پلید (۱:۱۱ الی ۱۹، ۶:۱۰، ۹:۱۱ و ۱۱:۲، ۱۲ الی ۶)

۲. حرفهای زناکارانه (۵:۲ الی ۵، ۶:۲۴ الی ۳۵، ۷:۵، ۱۳:۹ الی ۱۴:۲۲)
 ۳. دروغ (۶:۱۲ الی ۱۵ و ۱۹، ۱۸:۱۰، ۱۷:۱۲ الی ۱۹ و ۲۲، ۱۴:۵ و ۲۵، ۱۷:۴، ۱۹:۵ و ۹ و ۲۸، ۲۱:۲۸، ۲۴:۲۸، ۲۵:۱۸، ۲۶:۲۳ الی ۲۸)
 ۴. حرفهای احمقانه (۱۰:۱۰، ۱۴، ۱۴:۳، ۱۵:۱۴، ۱۸:۶ الی ۸)
 ۵. شهادت دروغ (۶:۱۹، ۱۲:۱۷، ۱۹:۵ و ۹ و ۲۸، ۲۱:۲۸، ۲۴:۲۸، ۲۵:۱۸)
 ۶. شایعه پراکنی (۶:۱۴ و ۱۹، ۱۱:۱۳، ۱۶:۲۷، ۲۸، ۱۹:۲۰، ۲۵:۲۳، ۲۶:۲۰)
 ۷. حرف بیجا زدن (۱:۶ الی ۵، ۱۲:۱۸، ۲۰:۲۵، ۲۹:۲۰)
 ۸. تملق و حرفهای فریبنده (۲۵:۹)
 ۹. زیادی حرف زدن (۱۴:۱۰ و ۱۹ و ۲۳، ۱۱:۱۳، ۱۳:۳، ۱۶، ۱۴:۲۳، ۱۵:۲، ۱۷:۲۷، ۲۸، ۲۱:۲۳، ۲۹:۲۰)
 ۱۰. حرفهای منحرفانه (۱۷:۲۰، ۱۹:۱)
- B. پتانسیل مثبت، شفا دهنده و سازنده کلام انسانی
۱. حرفهای صادقانه (۱۱:۱۱ و ۲۰ الی ۳۱، ۳۲، ۱۲:۱۴، ۱۳:۲، ۱۵:۲۳، ۱۶:۱۳، ۱۸:۲۰)
 ۲. سخنان سنجیده (۱۰:۱۳، ۱۱:۱۲)
 ۳. سخنان خردمندانه (۱:۱۵ و ۴ و ۷ و ۸، ۱۵:۲۰)
 ۴. حرفهای شفا دهنده (۱۵:۴)
 ۵. پاسخهای مهربانانه (۱:۱۵ و ۴ و ۱۸ و ۲۳، ۱:۱۶، ۱۵:۲۵)
 ۶. پاسخهای دلپذیر (۱۲:۲۵، ۱۵:۲۶، ۳۰ و ۱۶:۲۴)
 ۷. حرفهای قانونمندان و شریعت (۱۷:۲۲ الی ۲۱)

III.

- الگوی عهد عتیق در عهد جدید ادامه دارد
- A. سخن گفتن ما را قادر می سازد تا با دیگران ارتباط برقرار کنیم و درباره اینکه چه احساسی نسبت به زندگی داریم حرف بزنیم. بنابراین، مشخص می کند که ما واقعا چه هستیم (انجیل متی ۱۲:۳۳ الی ۳۷، ۱:۱۵ الی ۲۰، انجیل مرقس ۷:۲ الی ۲۳)
 - B. ما موجودات اجتماعی هستیم. ما نیازمند پذیرش و تأیید هستیم. ما از جانب و خدا و نیز از جانب هموعان خود به آن نیاز داریم. کلمات این قدرت را دارند تا این نیاز را تأمین کنند، هم به صورت مثبت (دوم تیموتائوس ۱۵:۳ الی ۱۷) و هم منفی (یعقوب ۲:۳ الی ۱۲).
 - C. قدرت وحشتناکی در کلام انسان وجود دارد، قدرت برکت دادن و شفا بخشیدن (افسیان ۴:۲۹) و قدرت نفرین و تخریب (یعقوب ۳:۹). ما مسئول هر آنچه که می گوئیم، هستیم (انجیل متی ۱۲:۳۶ الی ۳۷، یعقوب ۳:۲ الی ۱۲)
 - D. بر اساس گفته های خود مورد داوری قرار خواهیم گرفت (انجیل متی ۱۲:۳۳ الی ۳۷، انجیل لوقا ۶:۳۹ الی ۴۵) و همچنین بر اساس اعمال خود (انجیل متی ۲۵:۳۱ الی ۴۶). هرگونه که رفتار کنیم به همان صورت هم حاصلش به ما باز می گردد

۳۵:۱۲ "گنج" اشاره به ذات درونی انسان دارد (لوقا ۶:۴۵).

۳۶:۱۲ "باید در روز داوری به خدا حساب پس بدهد" عیسی همواره سخن از داوری و عقوبت ابدی آن می گفت (متی ۷، ۲۵). این موضوع اشاره به آنان که عیسی را انکار می کردند، دارد. زندگی آنان، اولویت ها، و کلام آنها بازتاب دهنده انتخاب های معنوی آنان می باشد (متی ۱۲:۳۷).

۳۷:۱۲ به موضوع خاص: کلام انسان مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): متی ۳۸:۱۲ - ۴۲

^{۳۸} روزی برخی از علمای دین و عده ای از فریسی ها نزد عیسی آمدند و گفتند: «استاد، می خواهیم آیتی به ما نشان بدهی تا اقتدار خود را ثابت کنی.»

^{۳۹} اما عیسی پاسخ داد و فرمود: «نسل شریر و زناکار آیتی می طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می دهم، آیت یونس نبی است.^{۴۰} زیرا همان طور که یونس سه روز و سه شب در شکم آن ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه شب در دل زمین خواهد ماند.^{۴۱} در روز

داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا خاسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موعظه یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، اما حاضر نیستید توبه کنید. ^{۴۲} در روز داوری، ملکه سبا بر خواهد خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان حکیمانه سلیمان را بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجا است، اما چه کم هستند کسانی که به او گوش می دهند.

۳۸:۱۲ "کاتبان" (در نسخه فارسی: "علمای دین") به موضوع خاص: کاتبان مراجعه کنید

□ "می خواهیم آیتی به ما نشان بدهی" این افراد تعالیم عیسی را شنیده بودند و شفاها و جن گیریایی که توسط او انجام می شد را دیده بودند، اما نشانه‌ای عظیم از او می خواستند تا متقاعد شده و به او ایمان بیاورند. این دقیقاً وسوسه متی ۴:۵ - ۷ که عیسی تسلیم آن نشد. با اینحال، در واقع امر، عیسی به آنها پشت سر هم علامت‌هایی داده بود که آنها نمی دیدند یا نمی توانستند که ببینند (اشعیا ۶:۹ - ۱۰)!

موضوع خاص: نشانه

۳۹:۱۲ "زناکار" زنا تبدیل به بی‌ایمانی معنوی گردیده بود (لاویان ۲۰:۵؛ اعداد ۲۵:۱؛ هوشع ۱:۲؛ ۴:۱۰، ۱۸؛ ۳:۵؛ متی ۱۶:۴؛ مرقس ۸:۳۸؛ یعقوب ۴:۴).

□ "همانطور که یونس" همانطور که یونس سه روز را در شکم ماهی بزرگ گذراند، عیسی نیز سه روز در قبر (هادس) بود. باید به خاطر داشته باشیم که این سه روز مطابق محاسبات یهودیان بوده و نه سه دوره بیست و چهار ساعته. مطابق محاسبات یهودیان، هر روز از عصر تا عصر (پیدایش ۱)، به عنوان یک روز کامل به حساب می آمد. کنایه عیسی به یونس مؤید صحت قطعی کتاب یونس است. دقیقاً تجربه زندگی در ماهی عظیم بعنوان قیاس مورد استفاده قرار گرفته است (متی ۴:۱۶).

۴۰:۱۲ "سه شب" به یادداشت متی ۱۶:۲۱ مراجعه نمایید.

□ "در دل زمین" این به رفتن به هادس (متی ۱۱:۲۳)، قلمرو مردگان، قبر، یا مکان استعاری کودکان متولد نشده اشاره داشت (مزمور ۱۳۹:۱۵ - ۱۶). این زبان پدیدارشناختی است: زبان مشاهده و توصیف مشترکات انسانی. یهودیان نیز مانند ما مردگان خود را دفن کردند. بنابراین، آنها در زمین "زندگی می کردند".

شنوندگانی که در دوران عیسی زندگی می کردند، سخنان وی را تا پس از رستاخیز او درک نکردند. متی گفته‌های عیسی را برای مقاصد الهیاتی تنظیم کرده است، نه توالی زمانی (به متی ۷:۲۱ - ۲۳ مراجعه کنید، سخنان وی همچنین زمان‌های تاریخی بعدی معنی پیدا نکردند).

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ II.B

موضوع خاص: قیام از مردگان

(SPECIAL TOPIC: The Resurrection)

در انجیل بازگشت از مرگ سه مفهوم دارد.

- A. کسانی که نمی میرند، بلکه می روند تا با خدا باشند (انوش، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۵:۲۴، الیاس، دوم پادشاهان ۱۱:۲)،
- B. کسانی که به واسطه قدرت خدا از دروازه مرگ به سلامتی فیزیکی باز می گردند. به این "بازگشت از مرگ" یا "قیام از مردگان" گفته می شود. آنها در زمانی در آینده خواهند مرد.
- C. فقط یک قیام از مرگ یا بازگشت از مرگ وجود دارد (یعنی عیسی). او مرد ولی از مرگ بازگشت (یعنی *hades*) و توسط خدا به او بدن جدیدی برای زندگی ابدی داده شد. او نخستین ثمر از مرگ است (مراجعه شود به اول قرن تیان ۲۰:۱۵ و ۲۳، "نخستین مولود از مرگ"، مراجعه شود به کولسیان ۱:۱۵ و ۱۷). به واسطه او، مومنین در بازگشت دوم او از مرگ برمیخیزند (مراجعه شود به مزامیر ۱۵:۴۹، ۲۴:۷۳، اشعیا ۱۹:۲۶، دانیال ۱۲:۲، انجیل متی ۲۲:۳۱ الی ۳۲، انجیل مرقس ۱۲:۲۶ الی ۲۷، انجیل یوحنا ۵:۲۵ و ۲۸ الی ۲۹، ۳۹:۶ الی ۴۰ و ۴۴ و ۵۴، رومیان ۸:۱۱، اول قرن تیان ۱۵، اول تسالونیکیان ۴:۱۳ الی ۱۸، اول یوحنا ۲:۳).

شواهد قیام از مردگان

A. پنجاه روز بعد در پنتیکاست، قیام از مردگان موضوع کلیدی مؤنثه پطرس بود (مراجعه شود به اعمال رسولان ۲). هزاران نفر در که در ناحیه‌ای که این اتفاق رخداد زندگی می‌کردند، ایمان آوردند.

B. زندگی شاگردان به صورت ریشه‌ای از ترس (آنان انتظار بازگشت از مرگ را نداشتند) به شهامت و بیباکی تبدیل شد.

C. پولس چندین شاهد عینی منجمله خودش را در اول قرن‌تین ۵:۱۵ الی ۸ فهرست می‌کند (مراجعه شود به اعمال رسولان ۹).

اهمیت بازگشت از مرگ

A. نشان می‌دهد که عیسی همان است که ادعا می‌کرد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۲:۳۸ الی ۴۰، پیش‌گویی مرگ و بازگشت از مرگ)

B. خدا مهر تأیید خود را بر زندگی، تعالیم و مردن به عنوان جایگزین زد (مراجعه شود به رومیان ۴:۲۵)

C. وعده به تمام مسیحیان را نشان می‌دهد (بازگشتن از مرگ، مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۵)

ادعاهای عیسی که از مرگ برخوردار خواهد خواست

A. انجیل متی ۱۲:۳۸ الی ۴۰، ۱۶:۲۱، ۱۷:۹ و ۲۲ و ۲۳، ۲۰:۱۸ و ۱۹، ۲۶:۳۲، ۲۷:۶۳

B. انجیل مرقس ۸:۳۱، ۹:۱، ۱۰، ۳۱ و ۱۴:۲۸، ۵۸

C. انجیل لوقا ۹:۲۲ الی ۲۷

D. انجیل یوحنا ۲:۱۹ الی ۲۲، ۱۲:۳۴، فصل‌های ۱۴ الی ۱۶

هم پطرس و هم پولس تصریح می‌کنند که مزمور ۱۶ به عیسی مسیح اشاره می‌کند

A. پطرس در اعمال رسولان ۲:۲۴ الی ۳۲

B. پولس در اعمال رسولان ۱۳:۳۲ الی ۳۷

منابع برای مطالعات بیشتر

A. *Evidence That Demands a Verdict* by Josh McDowell

B. *Who Moved the Stone?* by Frank Morrison

C. *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, "Resurrection," "Resurrection of Jesus Christ"

۴۱:۱۲ "مردم نینوا" این نیز به متی ۱۱:۲۰ - ۲۴ ارتباط دارد، همینطور متی ۱۲:۴۲). نینوا بدلیل موعظه یونس توبه کرد و از خشم خدا در داوری امان ماند. همچنین این عبارات حکایت از این دارد که مردمان نینوا در دوران یونس پس از مرگ به زندگی ادامه دادند.

موضوع خاص: عیسی برتر از...

▣ "توبه" به موضوع خاص: توبه (عهد عتیق) مراجعه و یادداشت متی ۴:۱۷ را نیز مطالعه بفرمایید.

۴۲:۱۲ "ملکه سبا" (در متن انگلیسی: "ملکه جنوب") ملکه جنوب روشی به اشاره به ملکه سبا (اول پادشاهان ۱۰:۱ - ۱۵) بود که هنوز در قید حیات بوده و برای شهادت حاضر خواهد گردید.

▣ "شخصی برتر از سلیمان در اینجاست" این یک ادعای مسیحایی دیگر است. این عبارت درک عیسی را از خود عیان می‌کند. وی خود را برتر از حکیم‌ترین مردمان شرق باستان می‌دید (اول پادشاهان ۳:۱۲؛ ۴:۱۹ - ۳۴). به یادداشت متی ۶:۱۲ مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): متی ۴۳:۱۲ - ۴۵

۴۳ «وقتی یک روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحراهای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت بیابد، اما نمی‌یابد. ۴۴ پس می‌گوید: "به شخصی که از او درآمد، باز می‌گردم." پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانه قبلی‌اش خالی، جاروشده و مرتب است. ۴۵ سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود. تجربه این نسل شریر نیز چنین خواهد بود.»

۴۳:۱۲ "روح پلید" به موضوع خاص: شیاطین (ارواح پلید) در عهد جدید مراجعه نمایید.

▣ "صحراهای بی‌آب" در عهد عتیق صحرا جولانگاه شیاطین محسوب می‌گردید (عزازیل در لایوان ۱۶ و صحرای حیوانات در اشعیا ۱۳:۲۱؛ ۳۴:۱۴).

۴۴:۱۲-۴۵ این بخش از آیات سه معنی محتمل می‌توانند داشته باشند.

۱. جن‌گیران یهودی بدون داشتن ایمان اقدام به جن‌گیری کرده، لذا ارواح پلید دوباره به بدن باز می‌گشتند.
 ۲. این آیات کنایه‌ای باشند به قوم بنی اسرائیل در قالبی که بت پرستی را مردود می‌شمارند اما ارتباط ایمانی با یهوه را جایگزین نمی‌کنند
 ۳. اشاره به موعظه یحییای تعمید دهنده داشته باشد که در عین اینکه پذیرفتند وی از سوی خدا آمده، اما با اینحال عیسی را انکار کردند
- حالت آخر بمراتب بدتر از مشکلات دیگر بود (دوم پطرس ۲: ۲۰-۲۲).

متن NASB (بروز شده): متی ۱۲: ۴۶-۵۰

۴۶ در همان حال که عیسی با جماعت سخن می‌گفت، مادر و برادرانش بیرون ایستاده بودند و می‌خواستند با او صحبت کنند. ۴۷ پس شخصی به او گفت: «مادر و برادرانت بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند با تو صحبت کنند.» ۴۸ عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی هستند؟» ۴۹ سپس به شاگردانش اشاره کرد و گفت: «اینها هستند مادر و برادران من. ۵۰ هر که اراده پدر آسمانی مرا به‌جا آورد، او برادر و خواهر و مادر من است!»

۴۶:۱۲ "مادر و برادرانش بیرون ایستاده بودند" بوضوح آنان فکر می‌کردند یا عیسی زیاد کار می‌کند و یا اینکه از سنت زیاد از حد فاصله گرفته (مرقس ۲۰: ۲۱).

۴۷:۱۲ این آیه در نسخه‌های خطی یونانی B، C و L یا در برخی از نسخه‌های خطی لاتین باستان، سوری و قبطی گنجانده نشده است. اما در نسخه‌های خطی C و D و ولگاته و دیاتسارون وجود دارد. همچنین در مرقس ۳: ۳۲: ۳ و لوقا ۸: ۲۰ نیز دیده می‌شود. به نظر می‌رسد که کاتبان آن را به این آیه اضافه کرده‌اند تا این سه را قرینه کنند. این آیه در ترجمه‌های NASB، NKJV، NRSV و TEV ضمیمه شده است. کمیته ترجمه عهد جدید یونانی نسخه چهارم انجمن‌های متحد کتاب مقدس معتقد است که به دلیل لغزش چشم (*homoloteleuton*) بین دو کلمه مشابه ("صحبت کردن") در متن یونانی در انتهای متی ۴۶: ۱۲ و ۴۷، سهواً از متن حذف شده است. این آیه برای معنا بخشیدن به تمام پاراگراف بسیار الزامی است.

۵۰:۱۲ "هر که اراده پدر آسمانی مرا به‌جا آورد" خواست خدا توبه و ایمان به او و کسی که او فرستاده است (یوحنا ۶: ۳۹-۴۰). آن زمان که فرد نجات یافت، خداوند نیز آرزوی زندگی همچون مسیح را برای هر ایمان‌داری خواهد داشت (رومیان ۸: ۲۸-۲۹؛ غلاطیان ۴: ۱۹). کتاب NIDOTTE (فرهنگ جدید بین‌المللی واژگان و تفاسیر جدید عهد عتیق)، جلد یک صفحه ۴۸۸، بیان خوبی درباره فراخوان عیسی برای شاگرد بودن نوشته است.

۱. فداکاری بی‌قید و شرط در تمام زندگی فرد (متی ۱۰: ۳۷؛ لوقا ۹: ۵۹-۶۲؛ ۱۴: ۲۶-۲۷)
۲. فداکاری بی‌قید و شرط در زندگی فرد (متی ۱۶: ۲۴-۲۵؛ انجیل یوحنا ۱۱: ۱۶)
۳. عهد با عیسی و انجام خواست خدا (متی ۱۲: ۴۶-۵۰؛ مرقس ۳: ۳۱-۳۵)

فراخوان عیسی برای پیروی از او، فراخوانی بنیادین به کنار گذاردن هوای نفس است که نشان می‌دهد اثرات سقوط در حال از بین رفتن هستند! این یک فراخوان برای سرتاسر زندگی و فراگیر است!

موضوع خاص: خواست خدا (*thelema*)

موضوع خاص: نقش پدری خدا

■ "آسمانی" قالبی که در متی تکرار شده است (متی ۵: ۱۶، ۴۵: ۱، ۹: ۱۱: ۷، ۲۱؛ ۱۰: ۳۲-۳۳؛ ۱۲: ۵۰).

موضوع خاص: آسمان و آسمان سوم

■ "او برادر و خواهر و مادر من است" ایمان به مسیح جایگزین پیوندهای خانوادگی زمینی می‌شود (مرقس ۳: ۳۱-۳۵). مسیحیت خانواده‌ای است که بر پایه پدری خدا و برادری عیسی بنا شده است (رومیان ۸: ۱۵-۱۷).

موضوع خاص: مسیحیت مشارکتی است

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا چرا عیسی چنین تأییدی بر شریعت عهد عتیق در متی ۵: ۱۷ - ۲۱ کرده و در عین حال سنت شفاهی یهودیان را به شدت مردود می شمارد؟
۲. آیا عیسی در انجیل متی ۱۲ خود را مسیح موعود اعلام می کند؟
۳. آیا عیسی آن معجزات را در تقابل با فریسیان انجام می داد یا در عکس العمل به آنان؟
۴. چگونه اشعیا ۴۲: ۱ - ۴ خدمت مسیح را تعریف می کند؟
۵. توضیح دهید که چرا فریسیان، عیسی را بعلذباب می نامیدند.
۶. هادس چیست و کجاست؟
۷. تمثیل بکار رفته در متی ۱۲: ۴۳ - ۴۵ را توضیح دهید.

انجيل متی ۱۳

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
مثل کشاورز	مثل کشاورز	تعلیم بشکل تمثیل	مثل بذریاش	مقدمه
۹-۱:۱۳	۹-۱:۱۳	۹-۱:۱۳	۳-۱:۱۳ ۹-۳:۱۳	۳-۱:۱۳
				مثل کشاورز
				۹-۳:۱۳
مقصود از امثال	مقصود از امثال		مقصود از امثال	چرا عیسی بشکل تمثیل سخن می گوید
۱۷-۱۰:۱۳	۱۷-۱۰:۱۳	۱۷-۱۰:۱۳	۱۰:۱۳ ۱۵-۱۱:۱۳	۱۵-۱۰:۱۳
				(۱۵-۱۴)
			۱۷-۱۶:۱۳	۱۷-۱۶:۱۳
مثل کشاورز توضیح داده می شود	مثل کشاورز توضیح داده می شود		عیسی مثل کشاورز را توضیح می دهد	توضیح مثل کشاورز
۲۳-۱۸:۱۳	۲۳-۱۸:۱۳	۲۳-۱۸:۱۳	۲۳-۱۸:۱۳	۲۳-۱۸:۱۳
مثل علف های هرز در میان گندم	مثل گندم	مثل گندم	مثل علف هرز	مثل علف هرز
۳۲-۳۱:۱۳	۳۲-۳۱:۱۳	۳۲-۳۱:۱۳	۳۲-۳۱:۱۳	۳۲-۳۱:۱۳
	مثل وراورنده	خمیرمایه	مثل خمیرمایه	مثل خمیرمایه
۳۳:۱۳	۳۳:۱۳	۳۳:۱۳	۳۳:۱۳	۳۳:۱۳
کاربرد تمثیل	نبوت و تمثیل		عیسی از تمثیل سخن می گویند	مردم فقط با تمثیل آموزش می بینند
۳۵-۳۴:۱۳	۳۵-۳۴:۱۳	۳۵-۳۴:۱۳	۳۵-۳۴:۱۳	۳۵-۳۴:۱۳

مثل گندم توضیح داده می‌شود	مثل علف هرز توضیح داده می‌شود	مثل گندم توضیح داده می‌شود	مثل گندم توضیح داده می‌شود	مثل گندم توضیح داده می‌شود
۴۳-۳۶:۱۳	۴۳-۳۶:۱۳	۴۳-۳۶:۱۳	۳۶:۱۳	۴۳-۳۶:۱۳
			۴۳-۳۷:۱۳	
سه تمثیل	مثل گنج پنهان	گنج پنهان	مثل گنج پنهان	مثل گنج مروارید
۴۴:۱۳	۴۴:۱۳	۴۴:۱۳	۴۴:۱۳	۴۴:۱۳
	مثل مروارید با ارزش	مثل ارزش عظیم	مثل مروارید	
۴۶-۴۵:۱۳	۴۶-۴۵:۱۳	۴۶-۴۵:۱۳	۴۶-۴۵:۱۳	۴۶-۴۵:۱۳
	مثل تور ماهیگیری	تور ماهیگیری	مثل تور	مثل تور ماهیگیری
	۵۰-۴۷:۱۳	۵۰-۴۷:۱۳	۵۰-۴۷:۱۳	۵۰-۴۷:۱۳
				نتیجه‌گیری
۵۲-۵۱:۱۳		۵۳-۵۱:۱۳	۵۱:۱۳	۵۲-۵۱:۱۳
			۵۱:۱۳	
			۵۲:۱۳	
انکار عیسی در ناصره	عیسی در ناصره انکار شد	انکار در زادگاه	عیسی در ناصره انکار گردید	دیداری با ناصره
		۵۸-۵۴:۱۳		
			۵۸-۵۷:۱۳	

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

A. درک تمثیل با تعهد ایمان قبلی مرتبط بوده و هست. حتی شاگردان عیسی در ابتدا تعالیم وی را درک نکردند (مرقس ۴:۱۳، ۴۰:۶؛ ۵۲:۷؛ ۱۸:۷؛ ۱۷:۸، ۲۱:۳۳؛ ۹:۱۰، ۳۲). به نوعی می‌توان گفت که درک تعالیم عیسی مبتنی است بر:

۱. انتخاب

۲. نیروی نورانی روح القدس

۳. میل به توبه و ایمان (اشعیا ۶:۹ - ۱۰؛ ۶:۳۰)

درک تعالیم نیازمند نیرو بخشیدن آسمانی و پاسخ ایمانی انسان می‌باشد.

B. "تمثیل" واژه‌ای مرکب در یونانی به معنای "پرتاب کردن" است. رویدادهای متداول برای نشان دادن حقایق معنوی استفاده شد. با اینحال، باید به خاطر داشت که برای این کاتبان یهودی، این کلمه یونانی منعکس کننده کلمه عبری مشال است که در اصطلاح ادبیات حکمت به معنای "معما" یا "ضرب‌المثل" است. (هر مشال شامل تمثیل اخلاقی-مذهبی کوتاه در ادبیات عبری می‌باشد). تمثیل‌ها انواعی از روابط ادبی شبیه به تقارن شعر عبری را تشکیل می‌دهند.

۱. تمثیل‌هایی که شباهت‌ها را به تصویر می‌کشند

۲. تمثیل‌هایی که تضادها را به تصویر می‌کشند

۳. تمثیل‌هایی که انواع مشخصی از حقیقت‌های اقلیمی را به تصویر می‌کشند

تعیین نوع نقطه اوج تضاد و شباهتی که این تمثیل قصد نشان دادن آن را دارد، بسیار حائز اهمیت است. از دست دادن آن به معنای سوءتعبیر، مقصود مورد نظر تمثیل است. با توجه به ماهیت غافلگیر کننده مثل، باید در مورد مسائل و نتایج مورد انتظار تجدید نظر کرد.

C. برخی تمثیل‌ها در انجیل متی ۱۳ دو بیتی‌ها را تشکیل می‌دهند. مشابه همین هسته با مثال‌های مختلفی تکرار شده است.

۱. قیرها و تور

۲. دانه خردل و خمیرمایه

۳. گنج پنهان و مروارید گرانبها

ممکن است متی ۱۳:۵۱-۵۲ هشتمین تمثیل را شکل دهند.

D. تمثیل‌های انجیل متی ۱۳ به موازات سایر اناجیل سه‌گانه هستند

متی	مرقس	لوقا
۱۳:۱-۹، ۱۸-۲۳	۴:۱-۹، ۱۲-۲۰	۸:۴-۵، ۱۱-۱۵
۱۳:۶-۹		
۳:۲۴-۳۰، ۳۶-۴۳		
۱۳:۳۱-۳۲	۴:۳۰-۳۲	۱۳:۱۸-۱۹
۱۳:۳۳		۱۳:۲۰-۲۱
۱۳:۳۴		
۱۳:۴۴		
۱۳:۴۵-۴۶		

E. از هفت تمثیلی که در انجیل متی ۱۳ ذکر شده، تمثیل‌های خاک/بذر و دانه‌های خردل هم در لوقا و هم در مرقس وجود دارند، درحالی‌که تمثیل خمیرمایه فقط در لوقا تکرار شده است. درحالی‌که متی تعالیم عیسی را در قالب موعظه طولانی متی ۵-۷ گردآوری می‌کند، در عین حال این تمثیل‌ها را در محتوای یک متن نیز تنظیم می‌نماید.

F. ممکن است متی ساختار انجیل خود را به گونه‌ای تنظیم کرده باشد که پاسخ ایمان به موعظه و تعالیم عیسی با هم ادغام شده باشد (متی ۸-۱۲). برخی اجابت کردند و برخی انکار کردند. اگر عیسی مسیح خدا بود، چرا همه او را اجابت نکردند؟ این سؤالی است که این سلسله تمثیل‌ها به آن پاسخ می‌دهد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳: ۱ - ۲

همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه نشست. چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده بودند، به تعلیم ایشان پرداخت.

۱:۱۳

"آن روز"

NASB

"همان روز"

NKJV

"همان روز"

NRSV, TEV, NJB, Peshitta, REB

قرار نیست این متن روی مشکلات موقت دنیوی تمرکز کند، بلکه روش انتقال به زندگی جدید را آموزش می‌دهد. نمونه‌ای که مسائل موقت دنیوی را علامتگذاری می‌کند، متی ۲۳:۲۲ و مرقس ۴:۳۵ است.

□ "در کنار دریاچه نشست" حالت نشسته، شیوه رسمی تعلیم دادن رایج بود (متی ۱۳:۲؛ ۱۵:۲۹؛ ۲۴:۳؛ ۲۶:۵۵؛ لوقا ۴:۲۰؛ اعمال رسولان ۱۳:۱۴). آنها تورات را در حالت ایستاده قرائت می‌کردند (لوقا ۴:۱۶). این موقعیت و مکان حکایت از زمان درس دادن دارد. دریاچه برای آنان حکم سالن آمفی‌تئاتر را داشت.

۲:۱۳ "او نیز سوار قایق شد و نشست" به دلیل ازدحام جمعیت، همیشه قایقی برای عیسی آماده بود (لوقا ۵:۱ - ۳؛ مرقس ۳:۹).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳: ۳ - ۹

او مطالب بسیاری به شکل مَثَل برای ایشان بیان کرد، مانند این مَثَل:

"روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر بکارد. هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده افتاد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. بعضی روی خاکی افتادند که زیرش زمین سنگلاخ بود. بذرهای آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. ولی وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عمیقی نداشتند. بعضی دیگر از بذرهای لابلائی خارها افتاد، و خارها رشد کرده، آن گیاهان ظریف را خفه کردند. اما مقداری از بذرهای در زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا سی برابر آنچه کاشته شده بود. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!"

۳:۱۳ "کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر بکارد" این مثل (متی ۱۳: ۳ - ۹) بسیار حائز اهمیت است زیرا عیسی خود آن را تفسیر می‌کند. بذر، کاشتن، خاک و برداشت همگی در تمثیل عیسی اهمیت زیادی دارند (متی ۱۳: ۱۸ - ۲۳).

این بخش از آیه تا حدودی تمثیلی یا حداقل مربوط به گونه‌شناسی است. تمثیل در متن نهان و مفهومی عمیق دارد. به متن معنایی می‌دهد که اصلاً ارتباطی با معنای مورد نظر نویسنده اصلی یا روزگار او یا حتی محور اصلی کتاب مقدس به عنوان یک محتوای کلی ندارد. از سوی دیگر، گونه‌شناسی به دنبال تمرکز بر وحدت کتاب مقدس، بر اساس یک نویسنده الهی و یک برنامه الهی است. شباهت‌ها در حقایق عهد جدید پیش از عهد عتیق را مشاهده می‌کنید؟ این شباهت‌ها به طور طبیعی از خواندن کل کتاب مقدس مشخص می‌شوند (رومیان ۴:۱۵؛ اول قرنتیان ۱۰:۶، ۱۱).

۴:۱۳ - ۷ "جاده ... زمین سنگلاخ ... خارها" معمولاً کشاورزان روستا دست جمعی با هم کار می‌کردند و زمین دور خانه‌هایشان را شخم می‌زدند. در این منطقه، جاده خاکی پیاده رو بوده و گودال‌هایی وجود داشت که خارهای خود رو در آنجا از زمین سر زده بودند. تمام زمین شخم زده شده بود. ظاهراً کشاورزان بشکل بی‌رویه‌ای بذر را بر روی زمین شخم زده پراکنده کرده بودند.

۸:۱۳ "اما مقداری از بذرهای در زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا سی برابر آنچه کاشته شده بود" مقصود، گیاهانی هستند که میوه می‌دهند، البته بطور قطع. باید مراقب باشیم که جوانه زدن را با رستگاری هم‌تراز نکنیم! یوحنا ۸: ۳۱ می‌گوید "آن یهودیان به او ایمان آورده بودند"، که البته بعداً در متن کلام مشخص می‌شود که آنها نجات نخواهند یافت (یوحنا ۸: ۵۹). کتاب مقدس بین یک واکنش احساسی که در ابتدا روی می‌دهد و یک شاگرد دائمی که زندگی وی در حال تغییر است، تفاوت قائل می‌شود. در این مَثَل جوانه زدن به اولی و میوه دادن به دومی اشاره دارد.

۹:۱۳ به یادداشت متی ۱۱:۱۵ مراجعه نمایید.

۱۰ شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقتی با مردم سخن می‌گویی، از مثل استفاده می‌کنی؟»
۱۱ عیسی در پاسخ فرمود: «زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به دیگران. ۱۲ چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. ۱۳ به همین دلیل است که از این مثلها استفاده می‌کنم، زیرا نگاه می‌کنند، اما نمی‌بینند و گوش می‌دهند، اما نمی‌شنوند و درک نمی‌کنند. ۱۴ این امر به نبوت اشعیای نبی جامعه عمل می‌پوشاند که می‌فرماید:
«وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. ۱۵ زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوش‌هایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به گونه‌ای که چشمانشان نمی‌تواند ببیند، و گوش‌هایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم.»
۱۶ «اما خوشا به حال شما که چشمانتان می‌بینند و گوش‌هایتان می‌شنوند. ۱۷ برآستی به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، اما نشنیدند!

۱۰: ۱۳ - ۱۳ تفسیر صحیح تمثیل‌هایی که عیسی می‌گفت نیازمند ایمان از جانب شنونده و همچنین قدرت روشنگر روح القدس است. تمثیل‌ها پاسخ شنونده را می‌طلبند! این پاسخ ترکیبی از قدرت خداوند و اراده آزاد شنونده ایماندار است. به مقدمه‌ی ابتدای این فصل مراجعه کنید.

۱۱: ۱۳ " اسرار ملکوت آسمان " عیسی این عبارات را برای عهد جدید (انجیل متی ۵ تا ۷) با نگرشی جدید به واقعیت، بیان می‌کند. این اسرار درباره او و پادشاهی جدید او می‌باشند. این واژه برای تعریف برنامه خداوند برای احیای بشریت بوده که فقط بواسطه مسیح خداوند اجرا خواهد گردید (لوقا ۲۲: ۲۲؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ افسسیان ۱: ۱۱؛ اول پطرس ۱: ۱۲). هر شنونده‌ای نمی‌تواند آن را درک کند (متی ۱۳: ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۹، ۲۳؛ مرقس ۴: ۱۱-۱۲).

موضوع خاص: برنامه ابدی خداوند برای احیای بشریت

۱۲: ۱۳ اسرار ملکوت آسمان رهبری یهود، با دانش کتاب مقدس خود، باید عیسی و تعالیم او را به رسمیت می‌شناختند و می‌پذیرفتند، اما این کار را نکردند. بنابراین، کسانی که می‌توانند و باید از این دانش برخوردار باشند، مسئولیت بیشتری بر کرده آنان است (لوقا ۱۲: ۴۸). دانش مقطعی آنان منتهی به داوری خواهد گردید (مشابه دوم پطرس ۲: ۲۰ - ۲۲).

۱۴: ۱۵ - ۱۵ " نبوت اشعیای نبی جامعه عمل می‌پوشاند " این یک نقل قول از نسخه قدیمی یونانی عهد عتیق (LXX) است. این نسخه ترجمه‌ای بود که توسط کلیسای اولیه مورد استفاده قرار می‌گرفت. این عبارات اشاره به دعوت و مأموریت اشعیای دارد. خداوند به او گفت که صحبت خواهد کرد، اما مردم نشنیدند و پاسخی ندهند (اشعیای ۶: ۹ - ۱۰). همین گذاره عهد عتیق در انجیل یوحنا ۱۲: ۴۰ و اعمال رسولان ۲۸: ۲۵ - ۲۷ نیز نقل شده است. برای آنان که ایمان دارند می‌گویم؛ هر چه بیشتر در نوری که راه شما را روشن کرده راه بروید، خدا نیز به تدریج حقیقت بیشتری را برای شما آشکار خواهد کرد، اما برای آنان که ایمان ندارند، کتاب مقدس تاریک و خاموش است! تمثیل‌ها حقیقت را برای کسانی که شنونده هستند، می‌کشایند، اما حقیقت را برای کسانی که ایمان به مسیح را رد می‌کنند، می‌پوشانند. به کتاب F. F. Bruce, *Answers to Questions* صفحات ۱۷۶-۱۷۷ مراجعه نمایید.

موضوع خاص: تفسیر تمثیل‌ها

□ "دل" به موضوع خاص: قلب مراجعه نمایید.

۱۶: ۱۳ این آیه را به مرقس ۴: ۱۳ مقایسه نمایید.

۱۷: ۱۳ "برآستی" به موضوع خاص: آمین مراجعه نمایید.

□ " بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند " ایمانداران عهد جدید بیشتر از مجموع شخصیت‌های عهد عتیق از برنامه رستگاری خداوند برای احیای بشریت و مقصود آن، اطلاع دارند (اول پطرس ۱: ۱۰ - ۱۲). این امر مسئولیتی عالی به ما می‌دهد!

موضوع خاص: برنامه خداوند برای احیای ابدی بشریت

۱۸ «و حال، به معنی مَثَل کشاورز گوش کنید: ۱۹ گذرگاه کشتزار که بذرها بر آن افتاد، به کسی اشاره می‌کند که کلام مربوط به ملکوت را می‌شنود، اما آن را درک نمی‌کند. پس شیطان سر می‌رسد و بذرهایی را که در دل او کاشته شده بود، می‌رباید. این همان بذری است که در گذرگاه کاشته شده بود.

۲۰ «خاکی که زیرش سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با شادی می‌پذیرند، ۲۱ اما چون ریشه ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و اذیتی ببینند، فوری ایمان خود را از دست می‌دهند. ۲۲ زمینی که از خارها پوشیده شده بود، حالت کسی را نشان می‌دهد که کلام را می‌شنود، اما نگرانی‌های زندگی و زرق و برق ثروت، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و هیچ ثمری به بار نمی‌آید. ۲۳ و اما زمین خوب بیانگر کسی است که کلام خدا را می‌شنود و درک می‌کند و محصولی به بار می‌آورد که صد، یا شصت یا سی برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.»

۱۸:۱۳ - ۲۳ عیسی این بخش از تفاسیر خود را بطور خصوصی برای شاگردان بیان کرد.

۱۹:۱۳ " شیطان سر می‌رسد و بذرهایی را که در دل او کاشته شده بود، می‌رباید" (در نسخه انگلیسی: "فرد پلید" سر می‌رسد) در تمثیل مرقس ۱۵:۴ شیطان نامیده شده است. دوم قرتیان ۴:۴ کار او را در میان مردم تشریح می‌کند. شگفت‌آور است که شیر اغلب در این مثل‌ها ظاهر می‌شود (متی ۱۳:۲۵، ۲۸، ۳۹). عیسی وجود نیروی درونی شیطانی را که برای خنثی کردن اراده خدا در میان ملت‌ها و افراد فعال است را تأیید کرد. در این تمثیل‌ها به سه دشمن انسان در لفافه اشاره شده است:

۱. شیطان (متی ۱۳:۱۹؛ افسسیان ۲:۲)
۲. نظم جهانی (متی ۱۳:۲۲؛ افسسیان ۲:۲؛ یعقوب ۴:۴)
۳. ذات طبیعی بشر سقوط کرده (افسسیان ۲:۳)

موضوع خاص: شیطان فردی

۲۰:۱۳ " کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با شادی می‌پذیرند" همینطور که از متن کتاب مقدس آشکار است، این عبارات آشکارا پاسخی سطحی به عیسی و پیام او بود. رستگاری واقعی، پاسخ اولیه توبه و ایمان است که همچنان باید ادامه یابد. بسیاری از حضار در کلیسای از کلمات مسیحی استفاده می‌کنند، در جلسات مسیحیان شرکت می‌کنند و کتاب مقدس مسیحی را نیز می‌خوانند، اما در واقع هیچگونه رابطه شخصی با عیسی مسیح ندارند (متی ۲۱:۷ - ۲۳؛ دوم پطرس ۲).

۲۱:۱۳ - ۲۲ " زیاد دوام نمی‌آورند. اینها گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و اذیتی ببینند، فوری ایمان خود را از دست می‌دهند." سبک زندگی و رفتار مسیح‌وار شاهدهی دال بر معتبر بودن کار فرد است (اول یوحنا و یعقوب). هر اجابت اولیه به دعوت، هر چقدر هم که پربرکت باشد، هرگز دائمی و معتبر محسوب نمی‌گردد.

عهد جدید همواره از کسانی صحبت می‌کند که کلام را شنیدند اما روی برگرداندند

۱. فاقد ریشه بودند، متی ۳۱:۳۱؛ مرقس ۴:۱۷؛ لوقا ۸:۱۳
۲. از پای افتادند، متی ۲۴:۱۰
۳. پایبند نبودند، انجیل یوحنا ۱۵:۶
۴. به بیراهه رفتند، اول تیموتائوس ۱:۹؛ ۶:۲۱؛ دوم تیموتائوس ۲:۱۸
۵. غرق شدند، اول تیموتائوس ۱:۱۹
۶. به زانو در آمدند، اول تیموتائوس ۴:۱
۷. به ارتداد کشیده شدند، دوم تسالونیکیان ۲:۳
۸. سقوط کردند، عبرانیان ۳:۱۲
۹. به زانو درآمدند، عبرانیان ۶:۶
۱۰. روی برگرداندند، دوم پطرس ۲:۲۰ - ۲۲

مسیحیت رابطه ایست که باید تثبیت شود! این رابطه شامل اجابت اولیه (انجیل یوحنا ۱: ۱۲؛ رومیان ۴)، تداوم اجابت (یعقوب و اول یوحنا)، و نتیجه گیری از روی ایمان است (عبرانیان ۱۱)! زندگی ابدی ویژگیهای شخصیتی قابل رویتی دارد!

موضوع خاص: ارتداد (*aphistemi*)

موضوع خاص: رنج

Special Topic: Tribulation (Thlipsis)

به یک تمایز الهیاتی میان استفاده پولس از این اصطلاح و استفاده یوحنا وجود دارد:

A. استفاده پولس (که منعکس کننده استفاده عیسی است)

۱. مشکلات رنج و شر که در این دنیای گمراه وجود دارند

a. انجیل متی ۱۳: ۲۱

b. رومیان ۵: ۳

c. اول قرنتیان ۷: ۲۸

d. دوم قرنتیان ۷: ۴

e. افسسیان ۳: ۱۳

۲. مشکلات رنج و شر که توسط بی ایمانان به وجود می آیند

a. رومیان ۵: ۳، ۸، ۳۵، ۱۲: ۱۲

b. دوم قرنتیان ۱: ۴، ۸، ۶: ۴، ۷: ۴، ۸: ۲ و ۱۳

c. افسسیان ۳: ۱۳

d. فیلیپیان ۴: ۱۴

e. اول تسالونیکیان ۱: ۶

f. دوم تسالونیکیان ۱: ۴

۳. مشکلات رنج و شر مربوط به پایان زمان

a. انجیل متی ۲۴: ۲۱ و ۲۹

b. انجیل مرقس ۱۳: ۱۹ و ۲۴

c. دوم تسالونیکیان ۱: ۶ الی ۹

B. استفاده یوحنا

۱. یوحنا در مکاشفه تمایز خاصی را میان *thlipsis* و *orgē* یا *thumos* (خشم) به وجود می آورد. *thlipsis* چیزی است که کافران بر

مؤمنان انجام می دهند و *orgē* و *thumos* کاری است که خدا بر غیر مومنین انجام می دهد.

a. *thlipsis* - مکاشفه ۱: ۹، ۲: ۹ الی ۱۰ و ۲۲، ۷: ۱۴

b. *orgē* - مکاشفه ۶: ۱۶ الی ۱۷، ۱۱: ۱۸، ۱۶: ۱۹، ۱۹: ۱۵

c. *thumos* - مکاشفه ۱۲: ۱۲، ۱۴: ۸ و ۱۰ و ۱۹، ۱۵: ۱ و ۷، ۱۶: ۱، ۱۸: ۳

۲. یوحنا همچنین از این اصطلاح در انجیل خود استفاده می کند تا مسائلی را که مؤمنان در هر سنی با آنها مواجه هستند، نشان دهد

(انجیل یوحنا ۱۶: ۳۳).

۲۲: ۱۳ "نگرانی های زندگی و زرق و برق ثروت" به موضوع خاص: ثروت مراجعه کنید

۲۳:۱۳ "هیچ ثمری به بار نمی‌آید" رسیدن میوه شاهی بر اصالت تغییر بوده و نه فقط یک تصمیم ابتدایی! مسیحیت یک لحظه بزرگ نیست، بلکه زندگی سرتاسر شاگردی است.

مانفرد تی براخ در کتاب *Abusing Scripture: The Consequences of Misreading the Bible* صفحه ۱۰۶ به نکته جالبی اشاره می‌کند:

"عیسی در هشدار نسبت به پیامبران دروغین به ما یاد داد که آنها از میوه‌ای که به بار می‌آورند شناخته می‌شوند (متی ۷: ۱۵-۱۶). یعنی شخصیت ما، عمیق‌ترین ارزش‌ها و باورهای ما، در نهایت در زندگی ما آشکار می‌شود (متی ۷: ۱۷-۲۰؛ لوقا ۶: ۴۳-۴۵). لذا، هیچ تضمینی داده نشده که در ملکوت خدا و با اعتراف عیسی به عنوان ارباب ما، مشارکتی داشته باشیم. بلکه فقط کسانی که اراده خدا را در زندگی خود برقرار می‌کنند فرزندان آن ملکوت بحساب خواهند آمد (متی ۷: ۲۱؛ لوقا ۶: ۴۶-۴۸). عیسی در تفسیر مثل کشاورز (متی ۱۳: ۱۸ - ۲۳؛ مرقس ۴: ۱۳ - ۲۹؛ لوقا ۸: ۱۱ - ۱۵)، تسریح می‌کند که نه شنیدن و نه دریافت "کلام ملکوت" کافی است. تنها کسانی که ثمره حضور آن را در زندگی خود به بار می‌آورند به عنوان مردمانی به حساب خواهند آمد که واقعاً عمیق‌ترین اهمیت آن را درک کرده باشند (متی ۱۳: ۲۳)، آن را پذیرفته باشند (مرقس ۴: ۲۰) و آن را با دلی پاک و صادق حفظ کنند. (لوقا ۸: ۱۵)."

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳: ۲۴ - ۳۰

۲۴ عیسی مثل دیگری به این شرح برای ایشان بیان کرد:

«ملکوت آسمان مانند ماجرای شخصی است که در مزرعه خود بذر خوب کاشته بود. ^{۲۵} اما وقتی همه خواب بودند، دشمنش آمد و لابلای بذر گندم، علف هرز کاشت و رفت. ^{۲۶} وقتی گندم رشد کرد و خوشه داد، علف هرز هم با آن بالا آمد. ^{۲۷} پس کارگرانش آمده، به او گفتند: "آقا، مگر بذر خوب در مزرعات نکاشتی؟ پس علف هرز از کجا آمده است؟" ^{۲۸} او جواب داد: "این کار دشمن است." گفتند: "می‌خواهی برویم علفهای هرز را از خاک بیرون بکشیم؟" ^{۲۹} جواب داد: "نه! چون ممکن است موقع درآوردن آنها، گندمها را نیز از ریشه درآورید. ^{۳۰} بگذارید تا وقت درو، هر دو با هم رشد کنند. آنگاه به دروگرها خواهیم گفت که اول، علف هرز را درآورند و دسته کنند و بسوزانند، و بعد، گندم را جمع کنند و به انبارم بیاورند."»

۱۳: ۲۴ - ۳۰ تمثیل گندم وحشی در انجیل متی منحصر بفرد است (متی ۲۶ - ۴۳). در اینجا پاراگرافی را از کتاب *New International Dictionary of New Testament Theology (NIDOTTE)*، جلد اول، صفحه ۲۹۹ ذکر می‌کنم.

ایده کلیسای نامرئی در آگوستین دیده می‌شود، *City of God Wycliffe, De ecclesia Luther, Preface to Revolution Calvin*، و بسیاری نویسندگان دیگر (به نسخه کلون *Institutes, ed, J. T. McNeill, 1960, II 1022* مراجعه کنید). فکری که از همه مهمتر است این نیست که اهمیت عضویت در کلیسا را به پایین‌ترین سطح برسانیم، بلکه منظور، تشخیص احتمال ریاکاری و فریبکاری است. در آخرین تحلیل، کسانی که متعلق به خدا هستند، تنها برای خدا قابل مشاهده خواهند بود. در آخرین تحلیل، کسانی که متعلق به خدا هستند، تنها برای خدا قابل مشاهده هستند. عضویت در کلیسای واقعی حقیقتی است که برای انسان قابل مشاهده نیست. این امر یادآور آیه دوم تیموتائوس ۲: ۱۹ می‌باشد: "خداوند کسانی را که واقعاً به او تعلق دارند می‌شناسد." این امر به کلیسایی که پولس در مورد اسرائیل می‌گفت نیز تعمیم می‌یابد؛ این که آنها همه اسرائیلیانی نیستند که متعلق به اسرائیل هستند، بلکه فقط "فرزندان هستند که به آنها وعده داده شده است" (رومیان ۹: ۶). این آیه خطری را که درباره آن به اعضای کلیسا هشدار داده شده بود را نشان می‌دهد. دور کردن فساد تا مغز استخوان رسیده است (غلاطیان ۳: ۷؛ رومیان ۸: ۱۲). پولس نیاز به برقراری انضباط در در زندگی شخصی خود دیده بود (اول قرنتیان ۱۰: ۲۷؛ فیلیپیان ۲: ۱۲، ۱۹). امکان اینکه اعضای کلیسا به گمراهی کشیده شوند، یکی از مضامین اصلی کتاب عبرانیان است (عبرانیان ۲: ۳؛ ۳: ۷؛ ۴: ۱۴؛ ۶: ۱ - ۱۲: ۱۰؛ ۱۰: ۲۶ - ۳۹؛ ۱۲: ۱۲ - ۲۸). این مهم در مثل گندم (متی ۱۳: ۲۴ - ۴۳) و گوسفند و بزها (متی ۲۵: ۳۱ - ۴۶) نیز مورد اشاره قرار گرفته است. همچنین در مثل یهودا (متی ۱۰: ۴؛ ۱۴: ۲۶، ۲۵، ۴۷؛ ۲۷: ۳؛ مرقس ۱۰: ۱۴، ۴۳؛ لوقا ۶: ۱۶؛ ۲۲: ۳، ۴۷؛ یونس ۱۳: ۲؛ ۱۷: ۱۲؛ ۱۸: ۲۲؛ اعمال رسولان ۱: ۱۷، ۲۵)."

این هشدارها امنیت را به خطر نمی‌اندازد، بلکه برای اعتماد بیش از حدی که در تصمیم اولیه بوجود آمد تعادل برقرار کرده و دستور شاگردی و استقامت را نادیده می‌گیرد.

موضوع خاص: استقامت

۲۵:۱۳ "دشمن" در این آیه اشاره به شخصیت‌های زیر دارد:

۱. شیطان (لوقا ۱۰:۱۹)

۲. معلمان دروغین، انجیل متی ۷؛ دوم تیموتائوس ۲

و هر کسی که انجیل پادشاهی خدا را تحریف نماید. فقط رحمت خداوند است که می‌تواند در درک واقعیت به ایمانداران کمک کرده (متی ۱۳:۱۳، ۱۶، ۲۳) و خطا را جبران نماید.

□ "علفهای هرز" گندم وحشی (علف هرز) و خوراکی تا زمانی که به محصول رسند هر دو شبیه هم هستند. دانه وحشی دارای هسته‌ای تیره بوده در حالیکه گندم خوراکی دارای دانه روشن است.

۲۷:۱۳ "آقا" این واژه نمونه‌ای از کلمه *Kurios* (بمعنی ارباب) است که زمانی بکار برده می‌شود که بخواهیم طرف مقابل را محترمانه مورد خطاب قرار دهیم. بخاطر داشته باشید که آنچه که در محتوای متن نوشته شده حائز اهمیت است، و نه فرهنگ لغات که معنای لغوی واژگان را به تفصیل می‌نویسند. فرهنگ‌های لغات فقط معنای واژگانی را فهرست می‌کنند که در ادبیات زبان‌های شناخته شده یا همان فرهنگ خاص معنا پیدا می‌کنند.

موضوع خاص: عیسی بعنوان ارباب

۲۹:۱۳ "چون ممکن است موقع درآوردن آنها، گندمها را نیز از ریشه درآورید." در متن اینگونه به نظر می‌رسد که این موضوع به رهبران مذهبی دوران عیسی ارتباط پیدا می‌کند. هیچ راهی برای شناخت قلب انسان‌های دیگر برای انسان وجود ندارد. خداوند همه چیز را در روز قیامت ثابت می‌کند. دین یکی از مؤثرترین نقشه‌های شیطان است. مردم در ظاهر خود را روحانی نشان می‌دهند، اما اینگونه نیستند (متی ۷:۲۱ - ۲۳). گندم و علف هرز شبیه هم هستند، اما این زمان است که تفاوت آنها را آشکار می‌کند. بسیاری از مردم فریب دیندارانی را می‌خورند (اشعیا ۲۹:۱۳؛ کولسیان ۲:۱۶ - ۲۳) که خود را به عنوان روحانیت واقعی نشان می‌دهند (متی ۷:۱۵ - ۲۳)!

۳۰:۱۳ "علف هرز را درآورند و دسته کنند و بسوزانند، و بعد، گندم را جمع کنند و به انبارم بیاورند" سرنوشت نهایی همه ما ارتباط می‌یابد با اینکه انسان‌ها با پیام عیسی مسیح و شخص وی چه می‌خواهند بکنند (متی ۱۳:۴۲، ۵۰). جالب است بدانید که عیسی نیز بر روی عواقب شگفت‌انگیز و ابدی انکار ایمان به وی تأکید دارد.

موضوع خاص: مجازات ابدی (جهنم)

متن NASB (بروز شده): متی ۳۱:۱۳ - ۳۲

۳۱ عیسی مثل دیگری برای ایشان تعریف کرد: «ملکوت آسمان مانند دانه ریز خردل است که در مزرعه‌ای کاشته شده باشد. ۳۲ دانه خردل گرچه یکی از کوچکترین دانه‌هاست، اما وقتی رشد می‌کند، از تمام بوته‌های دیگر بزرگتر شده، به اندازه یک درخت می‌شود، به طوری که پرنده‌ها می‌آیند و در لابلای شاخه‌هایش لانه می‌کنند.»

۳۱:۱۳ - ۳۲ مثل‌های دانه خردل و خمیرمایه و آیات ۳۱ تا ۳۳ به موازات یکدیگر هستند. این مثلها در مرقس ۴:۳۰ - ۳۲ و لوقا ۱۳:۱۸ - ۱۹ تکرار شده‌اند. ممکن است کسانی که انجیل را اجابت می‌کنند، کوچک و ناچیز به نظر برسند، اما بخشی از یک ملکوت روحانی هستند که در نهایت زمین را در خواهد نوردید.

۳۲:۱۳ "به طوری که پرنده‌ها می‌آیند و در لابلای شاخه‌هایش لانه می‌کنند." حروف بزرگ در NASB (در نسخه انگلیسی این آیه با حروف بزرگ نوشته شده است) با این فرض است که قول از کتاب دانیل (۴:۱۱ - ۱۲) نقل شده است. این عبارت را راهی برای نشان دادن بزرگی گیاه دانه خردل بوده، که در اینجا نمادی برای وسعت پادشاهی مسیحایی است.

متن NASB (بروز شده): متی ۳۳:۱۳

۳۳ باز مثل دیگری بیان فرمود:

«ملکوت آسمان مانند خمیرمایه‌ای است که زنی آن را برمی‌دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می‌کند تا همه خمیر ور بیاید.»

۳۳:۱۳ "خمیرمایه" در عهد عتیق عموماً نمادی برای شریر بود، اما در اینجا بعنوان نمادی از رشد و فراگیر بودن پادشاهی خدا بکار برده شده است. باید مراقب ضمیمه کردن یک معنی یا محتوای یک کلمه به دیگری، بدون در نظر گرفتن متن آن بود. متن است که معنی را مشخص می‌کند!

واژه "خمیر" (BDB 329, KB 329 در زبان یونانی *zumē*) هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید در دو حالت بکار برده شده است:

۱. در حالتی از فساد، بنابراین می‌توان بعنوان نمادی از شیطان بکار برد

a. خروج ۱۲:۱۵، ۹:۱۳، ۳:۷، ۱۸:۲۳، ۲۵:۳۴؛ لاویان ۱۱:۲، ۱۷:۶؛ تثنیه ۳:۱۶

b. متی ۱۶:۶، ۱۱-۱۲؛ مرقس ۸:۱۵؛ لوقا ۱۲:۱؛ غلاطیان ۵:۹؛ اول قرنتیان ۵:۶-۸

۲. در حالتی از نفوذ، بنابراین می‌توان اثرگذاری را متصور بود و آن را نمادی از شیطان محسوب نکرد

a. لاویان ۷:۱۳، ۲۳:۱۷؛ عاموس ۴:۵

b. متی ۱۳:۳۳؛ لوقا ۱۳:۲۰-۲۱

معنی کلمه را فقط با توجه به متن می‌توان انتخاب کرد (که در رابطه با همه لغات چنین است!)

در رابطه با موضوع نان فطیر، باید گفت که اسرائیلیان نمی‌توانستند تا صبح برای نان منتظر بمانند. جزئیات این شب خروج، تا عید پسخ که با عید کشاورزی ادغام گردید ادامه یافت (خروج ۱۲:۱۵-۲۰؛ ۲۳:۱۴-۱۷؛ ۳۴:۱۸).

خمیر اغلب بخشی از موارد مراسم قربانی بود (لاویان ۷:۱۳؛ ۱۷:۲۳)، اما بعداً تبدیل به نمادی برای نشان دادن گناه و سرکشی گردید. مرحله تخمیر در این مقطع بصورت نمادی برای نشان دادن فرصت قوم بنی اسرائیل برای آزمودن زندگیشان بصورت فردی، برای مشاهده هرگونه نافرمانی یا قیام در برابر یهوه تبدیل شده بود. در حالیکه روز کفار (لاویان ۱۶) در یک مرحله ملی عملیاتی گردید، عید نان فطیر به سطح خانوادگی و فردی باقی ماند.

این جشن الزامی سالانه، با عید پسخ ادغام گردید و رحمت یهوه را بیش از پیش برای ذهن و قلب قوم خدا حفظ نمود. در حالیکه رحمت و وعده فراهم آوردن نعمات الهی از مصر مهیا گردید، پس اسرائیل بیش از پیش نیازمند این منابع آسمانی گردید تا بتواند قومش را در هر سالی که می‌گذرد، حفظ نماید (خروج ۱۳:۸، ۱۴؛ تثنیه ۴:۹؛ ۶:۲، ۷، ۲۰-۲۱).

□ "ور" در متن اشاره به مرحله مخلوط کردن دارد. این مثل پنهان بودن پادشاهی خدا را تعریف می‌کند.

□

"سوراخ می‌کند"

NASB

"می‌سنجد"

NKJV, NRSV, NJB, Peshitta

"با پیمانۀ وزن می‌کند"

TEV

واژه یونانی *saton* از واژه عبری *seah* ترجمه شده که بمعنی واحد اندازه‌گیری است (در نسخه فارسی نیست). میزان دقیق این واحد سنجش مشخص نیست، اما اندازه آن زیاد بوده است (در حد یک درخت بزرگ).

موضوع خاص: وزن و میزان (Metrology)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳:۳۴-۳۵

۳۴ عیسی برای بیان مقصود خود، همیشه از این نوع مَثَلها و حکایات استفاده می‌کرد. در واقع، او هیچگاه بدون استفاده از چنین مَثلهایی با آنان سخن نمی‌گفت. ۳۵ به این ترتیب، این کلام که خدا از طریق نبی بیان فرموده بود، به انجام رسید: «می‌خواهم با مَثَلها سخن گویم. می‌خواهم اسراری را بیان کنم که از زمان آفرینش جهان تا حال، پوشیده مانده است.»

۱۳:۳۵ " این کلام که خدا از طریق نبی بیان فرموده بود، به انجام رسید" این بخش نقل قولی از مزمور ۷۸:۲ است.

چندین نسخه خطی یونان باستان از جمله نسخه اصلی \aleph و نسخه‌های خطی یونانی مورد استفاده یوسیبوس و جروم عبارت "از طریق اشعیای نبی" را ثبت کرده‌اند. گمان می‌رود که متن اصلی "از طریق آساف" بوده که مزمور ۷۸ در متن ماسوری به او نسبت داده شده است. اما هیچ متن یونانی که این نام را داشته باشد وجود ندارد. احتمالاً یک کاتب اولیه:

۱. رهبر معبد لاوی را تشخیص نداده و آن را به "اشعیای" تغییر داده

۲. در میان ارجاعی که به متی ۱۳:۱۴ - ۱۵ شده، به نوعی ادامه یافته و دست نخورده است.

یهودیان معتقد بودند که تمام نویسندگان نسخ خطی آنان "انبیایی" بودند که کلام به آنها وحی شده بود. نام "اشعیای" در هیچ یک از نسخه‌های بی‌شمار خطی یونانی وجود ندارد.

■ "اسراری از زمان آفرینش جهان" حالت مالکیت در واژه "جهان" در نسخه‌های خطی \aleph و B و همچنین برخی از نسخه‌های خطی لاتین باستانی و سریانی و متون یونانی مورد استفاده اورینگن و جروم موجود نیست. عبارت کامل در متی ۲۵:۳۴ (یادداشت کامل را در آنجا ببینید) و بسیاری از دست نوشته‌های یونانی وجود دارد (\aleph , C, D, L, W, \aleph). کمیته^۴ UBS^۴ تصمیم گرفت که واژه "Kosmou" را درج کند، اما در داخل پرانتز، با رتبه "C" (بمعنی دشواری در تصمیم‌گیری).

موضوع خاص: آفرینش جهان

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳:۳۶ - ۴۳

۳۶ آنگاه عیسی جماعت را ترک گفت و به خانه رفت. پس شاگردانش نزد او آمده، گفتند: «خواهش می‌کنیم مثل گندم و علف هرز را برای ما شرح بده.»

۳۷ عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد. ^{۳۸}مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند. ^{۳۹}دشمنی که علفهای هرز را لابلائی گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروگرها، فرشتگان‌اند.

۴۰ «همان‌طور که علفهای هرز را جمع کردند و در آتش سوزاندند، در آخر زمان نیز همین‌طور خواهد شد. ^{۴۱}پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، ^{۴۲}و آنها را در داخل کوره آتش بیندازند، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان است. ^{۴۳}در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!»

۱۳:۳۶ - ۴۳ عیسی این بخش از تفاسیر خود را از آیات ۲۴ تا ۳۰، بطور خصوصی برای شاگردان بیان کرد.

۱۳:۳۷ "پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد" این تمثیلهای هم به مسیح بعنوان مسیح مورد علاقه خداوند، کسی که زندگی و حقیقت را با خود به ارمان آورد، ارتباط پیدا می‌کند، و هم پیام انجیل بعنوان محتوای آن حقیقت. حقیقت خداوند هم در شخص (کشاورز) و هم در پیام (دانه) نهفته است.

موضوع خاص: پسر انسان

۱۳:۳۸ "مزرعه نیز این جهان" این عبارت نکته کلیدی درک سایر تمثیل‌ها است. توجه داشته باشید که کلیسا نیست، بلکه جهان است (متی ۱۳:۴۷). بنظر می‌رسد که تنها مثل کشاورز به کسانی می‌پردازد که پیام انجیل را شنیده‌اند، و حتی می‌تواند اشاره داشته باشد به:

۱. فلسطین روزگار عیسی

۲. مکانهایی که انجیل در آنجا موعظه شده بود (جهان؛ متی ۲۸:۱۹؛ لوقا ۲۴:۴۶؛ اعمال رسولان ۱:۸)

■ "مردمان ملکوت ... پیروان شریر" به موضوع خاص: پسر انسان و همین‌طور اعمال رسولان ۱۳:۱۰ مراجعه نمایید.

۱۳:۳۹، ۴۰: "آخر زمان" این عبارات به معادشناسی ارتباط پیدا می‌کند. پادشاهی خدا هم "شروع شده"، اما "هنوز زمان آن فرا نرسیده"، همانند داوری.

موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو

۱۳:۴۰ "آتش" به موضوع خاص: آتش مراجعه کنید.

۴۱:۱۳ این آیه نقل قولی از زکریا ۳:۱ است. توجه داشته باشید که در این آیه ملکوت، "ملکوت او" نامیده شده است. موارد متعددی وجود دارد که ملکوت را به پسر نسبت داده‌اند (متی ۲۸:۱۶؛ لوقا ۲۲:۳۰؛ ۴۲:۲۳؛ انجیل یوحنا ۱۸:۳۶؛ دوم تیموتائوس ۱:۴، ۱۸). همچنین در بسیاری جاها پادشاهی هم به خدا و هم به پسر نسبت داده شده است (متی ۱۳:۴۳؛ افسسیان ۵:۵؛ مکاشفه ۱۱:۱۵).

پادشاهی پسر موقتی نیست (انجیل یوحنا ۱۸:۳۶)، بلکه ابدی است (دانیال ۷:۱۴؛ لوقا ۱:۳۳؛ دوم تیموتائوس ۴:۱۸؛ دوم پطرس ۱:۱۱). همینطور به کتاب *New Testament Theology* نوشته فرانک اشتاگ، صفحات ۱۶۴ و ۱۶۵ مراجعه نمایید. این امر با بسیاری از نظام‌های الهیاتی پیش از هزاره تناقض دارد!

۴۲:۱۳ به یادداشت متی ۸:۱۲، همینطور به موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟ مراجعه کنید.

۴۳:۱۳ "انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید" این آیه شبیه موضوع دانیال ۳:۱۲ است.

موضوع خاص: نقس پدری خدا

■ "هر که گوش شنوا دارد، بشنود" آنان که از خداوند اجازه شنیدن انجیل را دارند باید فوراً آن را اجابت کنند! این عبارت پر رمز و راز بارها در عهد جدید دیده می‌شود (متی ۱۱:۱۵؛ ۱۳:۹، ۴۳؛ مرقس ۴:۹، ۲۳؛ لوقا ۸:۸؛ ۱۴:۳۵؛ مکاشفه ۲:۷، ۱۱، ۲۹؛ ۱۳:۶، ۲۲؛ ۱۳:۹). این تمثیل‌ها به ما گوشزد می‌کنند که پیام باید سریعاً شنیده شده، به آن اعتماد شده و پاسخ داده شود. هم‌اکنون زمان اجابت است!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۴:۱۳

۴۴ "ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد و صاحب آن گنج شود."

۴۴:۱۳ "ملکوت آسمان" به آیات متی ۱۳:۴۵، ۴۷، ۵۲ مراجعه کنید. این عبارت معادل "ملکوت خدا" در مرقس و لوقا می‌باشد. متی در نوشته‌های خود برای یهودیان، از نام خداوند استفاده نکرده، بلکه بشکلی غیرمستقیم، "بهشت" بکار برده است. این مثل منحصر به انجیل متی است.

موضوع خاص: ملکوت آسمان

■ "پنهان در مزرعه" بخاک سپردن اشیای با ارزش برای محافظت امری رایج در دوران باستان بود. توجه داشته باشید که در آن زمان بانک وجود نداشت.

■ "فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد" این عبارات نشان دهنده ذات شاگردی است. شناخت عیسی با ارزش‌تر از هر چیزی است! تناقض در اینجا است:

۱. رستگاری رایگان تنها با رحمت خدا حاصل شده و می‌شود، بنابراین کاملاً رایگان است (رومیان ۳:۲۴؛ ۵:۱۵؛ ۶:۲۳؛ افسسیان ۲:۸-۹)
۲. هزینه آن برای شاگرد بسیار سنگین است (متی ۱۰:۳۴-۳۹؛ ۱۳:۴۴، ۴۶).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۵:۱۳ - ۴۶

۴۵ «و باز، ملکوت آسمان مانند تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. ^{۴۶}سرا انجام وقتی مروارید گرانبهایی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را بخرد.»

۴۵:۱۳ - ۴۶ مثل مروارید نفیس منحصر به انجیل متی است.

۴۵:۱۳ "مرواریدها" مروارید در دوران باستان بسیار گرانبه‌تر بوده و ارزشی معادل طلا داشت.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۷:۱۳ - ۵۰

۴۷ «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. ^{۴۸}وقتی تور پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. ^{۴۹}در آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از درستکاران جدا خواهند کرد ^{۵۰}و آنها را در داخل کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود.»

۴۷:۱۳ - ۵۰ مثل تور ماهیگیری منحصر به انجیل متی است. معنای آن شبیه به مثل علف‌های هرز بوده، که یعنی در نهایت میان ایمانداران و بی‌ایمانان جدایی روی خواهد داد (متی ۲۵:۳۱ - ۴۶).

۴۸:۱۳ این آیه تقسیم مردم را بر اساس اجابت آنان به عیسی و انجیل او در روز قیامت تعریف می‌کند (متی ۲۵:۳۱ - ۴۶؛ مکاشفه ۲۰:۱۱ - ۱۵).

۴۹:۱۳ "آخر دنیا" یهودیان واقعیت را به عنوان دو عصر می‌نگریستند: یهودیان واقعیت را به عنوان دو عصر می‌نگریستند: عصر شر فعلی و عصر پیش رو. آنها معتقد بودند که خداوند به یک رهبر انسانی قدرت می‌دهد تا عصر جدید را به زور آغاز کند. اکنون از عهد جدید می‌دانیم که این دو عصر با هم تداخل داشته‌اند، از تجسم روح خدا در بیت لحم تا آمدن دوم او. این آیه از داوری در روز قیامت سخن می‌گوید (متی ۲۵:۳۱ - ۴۶؛ مکاشفه ۲۰).

موضوع خاص: عصر حاضر و عصر پیش رو

موضوع خاص: داوری در عهد جدید

۵۰:۱۳ "و آنها را در داخل کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود" به متی ۱۳:۳۰، ۴۲، ۵۰؛ ۱۲:۸؛ ۲۵:۳۱ مراجعه کنید. عیسی کسی است که اغلب از جهنم سخن می‌گوید!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۱:۱۳ - ۵۲
«آیا همه اینها را درک می‌کنید؟»
شاگردانش جواب دادند: «بله!»
«سپس افزود: «هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خزانه خود گنج‌هایی نو و کهنه بیرون می‌آورد.»»

۵۲:۱۳ "هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده" عالم دینی شاعری بود که به قوانین شرعی نوشتاری و کلامی آگاهی داشت. عالم ایماندار قادر خواهد بود تا حقایق را از عهد عتیق بیرون آورده و در همان زمان آنچه را که در آموزه‌های عیسی محقق شده، ببیند (رومان ۴:۲۳ - ۲۴؛ ۱۴:۴؛ اول قرن‌تینان ۱۰:۶، ۱۱؛ دوم تیموتائوس ۳:۱۶). این احتمال نیز وجود دارد که متی در حال تعریف شخصیت خود است!

موضوع خاص: کاتبان، عالم دینی

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۳:۱۳ - ۵۸
«عیسی پس از بیان این حکایت‌ها، آن ناحیه را ترک گفت،^{۵۴} و به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟»^{۵۵} سپس تمسخرکنان گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را می‌شناسیم، و همین‌طور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا را»^{۵۶} خواهرانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از کجا آموخته است؟»^{۵۷} به همین دلیل، بسیار آزرده‌خاطر شدند و نخواستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نبی همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خانواده خود.»^{۵۸} از این رو، به علت بی‌ایمانی‌شان، معجزه زیادی در آنجا به عمل نیاورد.

۵۳:۱۳ "حکایات" (تمثیل‌ها) "این یک کلمه ترکیبی در زبان یونانی بود که به معنای "به گوشه‌ای پرتاب کردن" بود. در آن دوران معمولاً از رویدادهای رایج برای ترسیم حقایق روحانی استفاده می‌شد. با اینحال، باید به خاطر داشت که برای این نویسندگان یهودی، کلمه یونانی (*parabola*) بازتاب‌دهنده کلمه ماشال عبری بود (BDB 605) که به معنای "معما" یا "ضرب‌المثل" است. در چارچوب ذات شگفت‌انگیز ماشال، انسان باید درباره مشکلات و نتایج قابل پیشبینی تجدید نظر کند. دو دلیل متضاد برای استفاده از تمثیل‌های عیسی در تعالیم وی وجود دارد:

۱. برای برقراری ارتباط روح با آنان که ایمان را در راه عیسی تجربه کردند
۲. برای پنهان کردن حقایق از آنان که به وی و راه او ایمان ندارند

موضوع خاص: تفسیر تمثیل‌ها

۵۴:۱۳ " به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت" مورد مشابهی در لوقا ۴: ۱۶-۳۰ ذکر شده است. در میان مفسران بحث زیادی شده که آیا این همان دیدار است یا دیدار دوم. روایات متعددی در دوران بشارت عیسی وجود دارد که بسیار شبیه به هم هستند (انجیل یوحنا ۲: ۱۳ - ۲۲ در برابر متی ۱۲: ۲۱ - ۱۶؛ مرقس ۱۱: ۱۵ - ۱۸؛ لوقا ۱۹: ۴۵ - ۴۷؛ اما محققان باید مراقب باشند تا بر اساس پیش فرض‌های ادبی غربی خود برداشت نکنند، و نه اینکه آنها را یک رویداد فرض کنند. مثلاً ممکن است دو پاکسازی معبد انجام شده باشد، و در عین حال روایت لوقا نیز ممکن است به حادثه دیگری اشاره کند.

▣ " در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت" عیسی عادت داشت که در مناسک پرستشی روز شبات شرکت کند. وی عهد عتیق را در زمانی که در ناصره به مدرسه کنیسه می‌رفت فرا گرفته بود. کنیسه (از کلمه یونانی بمعنی "گرد آمدن") سازمانی یهودی بود که در طول دوران بابلیان به مقاصد زیر گسترش پیدا کرد

۱. آموزش کودکان

۲. پرستش

۳. خدمت به جامعه یهود

۴. حفظ فرهنگ غنی یهود در دوران تبعید با تأکید بر تعالیم شرعی و سنت‌هایی که از پدران به جا مانده بود

▣ " ایشان در حیرت افتادند" آنها نه بینش فوق‌العاده در تعالیم او، و نه اقتدار تعالیم او باور نداشتند. کاتبان با اعتبار ربایهای معروف پیشین تدریس می‌کردند؛ اما عیسی به اعتبار خود تعلیم می‌داد (متی ۷: ۲۸ - ۲۹).

▣ " این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است" سرمنشأ قدرت عیسی همواره مورد بحث بسیار بود. او یک پسر محلی بود که به طور رسمی آموزش ندیده بود. یهودیان حتی او را متهم کردند که با شریب همدست است. برای آنها اقدام او علیه شریعت شفاهی "گناه نابخشودنی" بود. برای کسانی که در ناصره بودند، سخت بود تا باور کنند که یک پسر محلی، مسیح، خدای تجسم یافته باشد.

۵۶، ۵۵:۱۳ " مگر او همان پسر نجار نیست؟" در این دو آیه سه سؤال وجود دارد؛ هر سه انتظار پاسخ "بله" دارند. نجار در معنای صنعتگر به کار می‌رفت. می‌توانست به صنعتگر سنگ، فلز یا چوب اشاره داشته باشد. اصطلاح انگلیسی "معمار" از این اصطلاح یونانی گرفته شده است. این سؤالات توسط مردم شهر زادگاه عیسی نشان می‌دهد که عیسی دوران کودکی عادی داشته است (لوقا ۲: ۴۰، ۵۲).

۵۵:۱۳ "برادرانش" نام مردانی که فهرست شده است:

۱. یعقوب، که رهبر کلیسای اورشلیم شد و کتاب یعقوب را نوشت

۲. یوسف، که در مرقس ۳: ۶ و چند نسخه خطی یونانی یوشا نامیده شده است. ما درباره او چیزی نمی‌دانیم.

۳. شمعون، ما درباره او چیزی نمی‌دانیم.

۴. یهوذا، وی کتاب یهوذا در عهد جدید را نوشت.

▣ "برادرانش ... خواهرانش" اینها فرزندان هستند که بعداً از مریم و یوسف دنیا آمدند (متی ۱: ۲۵؛ ۱۲: ۴۶؛ مرقس ۳: ۶)؛ و این احتمال هم هست که فرزندان حاصل از ازدواج پیشین یوسف بوده باشند (که در هیچ‌کجای کتاب مقدس در این مورد چیزی ثبت نشده است)، بنابراین، گزینه اول دارای احتمال بیشتری است (به کتاب *Answers to Questions* نوشته اف اف بروس صفحات ۴۷ و ۱۷۴ مراجعه نمایید).

۵۷:۱۳ " بسیار آزرده خاطر شدند" وی در برابر آزرده خاطران سخره بود در برابر افرادی که دچار لغزش بودند، همچون ریگ روان. سنگی که سازندگان او را نادیده گرفته بودند و تبدیل شده بود که ستون اصلی ساختمان (متی ۱۱: ۶؛ اشعیا ۸: ۱۴؛ ۲۸: ۱۶؛ ارمیا ۶: ۲۱).

▣ "نبی" این یک ضرب‌المثل رایج بود. هر آنچه که آشناست، از اهمیتش کاسته می‌گردد.

۵۸:۱۳ " معجزه زیادی در آنجا به عمل نیاورد." خواست خداوند همواره بر این بوده که ایمانداران در موضوعاتی که به او مربوط می‌شود با یکدیگر مشارکت داشته باشند (پیمان). اینگونه نبود که عیسی نتواند معجزه‌ای انجام دهد، بلکه او نخواست. ما از لوقا ۴: ۲۸ - ۲۹ یاد گرفتیم که آنان سعی داشتند تا عیسی را بدلیل نظرات و بیاناتش به قتل برسانند.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. هسته اصلی هر یک از این تمثیل ها را به زبان خود فهرستوار بنویسید. آیا در این فصل موضوع مشترکی وجود دارد؟
۲. چگونه می توان میان رستگاری رایگان و آن که هزینه ی گزاف دارد، توازن برقرار کرد؟
۳. آیا جهنم همچون بهشت، دکتترین انجیلی است؟
۴. تعالیم عیسی چه تفاوتی با تعالیم ربایها داشت؟
۵. چرا مردم ناصره او را انکار کردند؟

انجیل متی ۱۴

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
مرگ یحیای تعمید دهنده	یحیای تعمید دهنده گردن زده شد	رویدادهای مربوط به انکار و پذیرش عیسی (۲۷:۱۷-۵۳:۱۳) مرگ یحیی	مرگ یحیای تعمید دهنده	هیروودیس و عیسی
۲-۱:۱۴	۲-۱:۱۴	۲-۱:۱۴	۲-۱:۱۴	۲-۱:۱۴
				یحیی تعمید دهنده گردن زده شد
			۵-۳:۱۴	۱۲-۳:۱۴
			۷-۶:۱۴	
			۸:۱۴	
			۱۲-۹:۱۴	
خوراک دادن به پنج هزار نفر	خوراک دادن به پنج هزار نفر	پنج هزار خوراک	عیسی به پنج هزار نفر خوراک می‌دهد	اولین معجزه نان‌ها
۲۱-۱۳:۱۴	۲۱-۱۳:۱۴	۲۱-۱۳:۱۴	۱۴-۱۳:۱۴	۱۴-۱۳:۱۴
			۱۵:۱۴	۱۴-۱۵:۱۴
			۱۶:۱۴	
			۱۷:۱۴	
			۲۱-۱۸:۱۴	
راه رفتن روی آب	عیسی روی دریا راه می‌رود	عیسی روی آب راه می‌رود	عیسی به روی آب راه می‌رود	عیسی بر روی آب راه می‌رود و پطرس به همراه او
۳۳-۲۲:۱۴	۳۳-۲۲:۱۴	۲۷-۲۲:۱۴	۲۶-۲۲:۱۴	۳۳-۲۲:۱۴
			۲۷:۱۴	
		۳۳-۲۸:۱۴	۲۸:۱۴	
			۳۰-۲۹:۱۴	
			۳۱:۱۴	
			۳۳-۳۲:۱۴	
شفای بیمار در جنیسارت	بسیاری او را لمس کرده و بهبود یافتند		عیسی بیمار جنیسارت را شفا می‌دهد	شفای بیماران در جنیسارت
۳۶-۳۴:۱۴	۳۶-۳۴:۱۴	۳۶-۳۴:۱۴	۳۶-۳۴:۱۴	۳۶-۳۴:۱۴

* پاراگراف‌ها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگراف‌ها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن پاراگراف را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعاً کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق

ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: انتقادات متنی، واژه‌نامه و اصطلاحات دستور زبان یونانی.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

پیشزمینه‌ای از متی ۱:۱۴ - ۳:۶

A. هیروودیس تترارک که در متی ۱:۱۴؛ لوقا ۳:۱؛ ۷:۹؛ ۱۳:۱۳؛ و ۲۳:۷ ذکر شده است پسر هیروودیس بزرگ بود. در مرگ هیروودیس بزرگ، پادشاهی او بین سه پسر او (آرکلوس، هیروودیس آنتیپاس و فیلیپ) تقسیم شد. عنوان "تترارک" به معنی "رهبر بخش چهارم" بود. هیروودیس به عنوان "هیروودیس آنتیپاس" معروف بود که حالت کوتاه شده Antipater است. او جلیل و پریا را کنترل می‌کرد (سال چهارم پیش از میلاد تا ۳۹ بعد از میلاد). این امر بدان معنی بود که بخش زیادی از خدمت عیسی در قلمرو این نسل دوم حاکم یدومی بود.

B. هرودیا دختر برادر هیروودیس، آریستوبولوس بود که او را خواهرزاده خود کرد. او همچنین قبلاً با فیلیپ، برادر ناتنی هیروودیس ازدواج کرده بود. این فیلیپ تترارک نبود که منطقه شمال جلیل را کنترل می‌کرد، بلکه برادر دیگر فیلیپ بود که در روم زندگی می‌کرد. هرودیا یک دختر از فیلیپ (سالومه) داشت. در سفر هیروودیس آنتیپاس به رم، او با هرودیتاس که به دنبال پیشرفت سیاسی بود، ملاقات کرد و به دام عشق هرودیتاس افتاد. بنابراین، هیروودیس آنتیپاس همسرش را که یک شاهزاده نباتی بود طلاق داد و از دیگر سو، هرودیتاس نیز از فیلیپ طلاق گرفت تا او و هیروودیس آنتیپاس بتوانند با هم ازدواج کنند. او همچنین خواهر هیروودیس آگریپای اول بود (اعمال رسولان ۱۲).

C. نام دختر هرودیا، سالومه، را از فلاویوس ژوزفوس در کتاب The Antiquities of the Jews 18.5.4 می‌دانیم. او در این مقطع زمانی باید بین دوازده تا هفده سال سن داشته باشد. زندگی وی آشکارا تحت کنترل فرامین مادرش بود. او بعداً با فیلیپ تترارک ازدواج کرد اما خیلی زود بیوه شد. D. حدود ده سال پس از اعدام یحیی تعمید دهنده، هیروودیس آنتیپاس به تحریک همسرش هیروودیس به رم رفت تا به پادشاهی آنجا را بدست آورد، زیرا آگریپای اول، برادرش، این عنوان را دریافت کرده بود. اما آگریپای اول طی نامه‌ای که به روم نوشت آنتیپا را متهم کرد که با پادشاهی اشکانیان، دشمن منفور روم از هلال حاصلخیز (بین النهرین) همبستگی دارد. امپراتور معتقد بود آگریپای اول و هیروودیس آنتیپاس به همراه همسرش هیروودیس به اسپانیا تبعید شده بودند.

E. ممکن است این هیروودیس‌های مختلف را آنگونه که در عهد جدید معرفی شده‌اند، با موارد زیر بتوان راحت‌تر شناسایی کرد

۱. هیروودیس بزرگ که کودکان بیت‌الحم را به قتل رساند
۲. هیروودیس آنتیپاس که یحیی تعمید دهنده را اعدام کرد
۳. هیروودیس آگریپای اول که یعقوب نبی را به قتل رساند
۴. هیروودیس آگریپای دوم که به ندای پولس که در کتاب اعمال رسولان ثبت شده، پاسخ داد

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۴ - ۵

^۱در آن زمان آوازۀ عیسی به گوش هیروودیس حاکم رسید،^۲ و او به ملازمان خود گفت: «این یحیی تعمیددهنده است که از مردگان برخاسته و از همین روست که این قدرتها از او به ظهور می‌رسد.»

^۳و اما هیروودیس به خاطر هیروودیا که پیشتر زن برادرش فیلیپس بود، یحیی را گرفته و او را بسته و به زندان انداخته بود.^۴ زیرا یحیی به او می‌گفت: «حلال نیست تو با این زن باشی.»^۵ هیروودیس می‌خواست یحیی را بکشد، اما از مردم بیم داشت، زیرا یحیی را به پیامبری قبول داشتند.

۱:۱۴ "در آن زمان آوازۀ عیسی به گوش هیروودیس حاکم رسید" در اینجا روشن است که انجیل متی میان آیات ۱-۲ و ۱۳ یک پراکنش باز کرده که به موضوع مرگ یحیی تعمید دهنده می‌پردازد. (آنچه که عیسی در متی ۱۴:۱۳ می‌شنید درباره مرگ یحیی تعمید دهنده نبود، بلکه خبری بود که هیروودیس درباره او شنیده بود زیرا تصور کرده بود عیسی همان یحیی تعمید دهنده بوده که به زندگی بازگشته بود).

۲:۱۴ "این یحییای تعمیددهنده است" یادداشت کامل را در لوقا ۹:۷-۹ مطالعه بفرمایید.

□ "از همین روست که این قدرتها از او به ظهور می‌رسد" هیروودیس خرافاتی بود و همین موضوع گناه او را در قبال سر بریدن یحیی تعمید دهنده تشدید کرد. هیچ سابقه تاریخی مبنی بر انجام معجزه توسط یحیی تعمید دهنده وجود ندارد.

۳:۱۴ "یحیی را گرفته و او را بسته و به زندان انداخته بود" ما از ژوزفوس در کتاب *Antiquities of the Jews* 18.5.2 می‌آموزیم که این زندان ماخائروس بود (متی ۲:۴؛ ۱۲:۱). ظاهراً این زندان قلعه‌ای بلند و تسخیرناپذیر در جنوب شرقی دریای مرده در مرز امپراتوری نیتیان بوده است. جالب است بدانید که همسر اول هیروودیس با درخواست برای آمدن به این کاخ تابستانی خاص، با موفقیت به پدرش آرتاس پناه برد (دوم قرن‌تیم ۱:۳۲). بعدها پدر وی که با شوهر سابقش هیروودیس آنتیپاس وارد درگیر نظامی شده بود، او (هیروودیس) را کاملاً شکست داد. در آن زمان اگر مقامات رومی مداخله نمی‌کردند، هیروودیس از سمت خود برکنار می‌گردید.

□ "هیروودیا" کتاب *The New Testament Transline* نوشته مایکل مگیل خلاصه‌ای خوب از زندگی وی نوشته است:

"او نوه هیروودیس بزرگ، دختر اریستوبولوس، خواهر آگریپای اول بود. او با هیروودیس فیلیپوس اول، عموی خود ازدواج کرد. بعداً او را ترک کرد و با هیروودیس آنتیپاس ازدواج کرد که او نیز عمویش ولی از همسر دیگری بود. هنگامیکه آنتیپاس در سال ۳۹ بعد از میلاد تبعید شد، هیروودیا نیز تصمیم گرفت به‌مراه او به تبعید برود." (صفحه ۴۹).

۱۴:۴ "زیرا یحیی به او می‌گفت" فعل مجهول است (در نسخه انگلیسی) که به معنای تکرار عمل در زمان گذشته است. یحیی ظاهراً بارها این اتهام را مطرح کرده بود. این اتهامات یا بر این اساس بودند که هیروودیس آنتیپاس و هیروودیا (خواهر زاده او) برای ازدواج بیش از حد خویشاوند بودند (لاویان ۱۶:۱۸)، یا احتمالاً به این دلیل که هر یک به طور غیرقانونی طلاق گرفته بودند (تثنیه ۲۴:۱ - ۴).

۵:۱۴ "هیروودیس می‌خواست یحیی را بکشد، اما از مردم بیم داشت." به نظر می‌رسد که این قسمت با آیه ۱۴:۹ در تناقض باشد. در هر حال، این قدرتمندان شرقی دارای اسکیزوفرنی بسیار بدنام بودند. ظاهراً بهیبه دارای محبوبیت زیادی بود، زیرا هیروودیس اغلب او را فرا می‌خواند تا با او صحبت کند (مرقس ۶:۲۰)، اما در همان زمان، ترس زیادی هم وجود داشت!

□ "زیرا یحیی را به پیامبری قبول داشتند." عیسی در انجیل متی ۷:۱۱-۱۱ می‌گوید که یحیی آخرین پیامبر عهد عتیق بوده و بزرگترین مردیست که در عهد عتیق از یک زن به دنیا آمده است.

موضوع خاص: نبوت (عهد جدید)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۴:۶-۱۲

اما در جشن ولادت هیروودیس، دختر هیروودیا رقصی اجرا کرد که بسیار باعث شادی هیروودیس شد،^۷ به طوری که برای او قسم خورد که هر چه بخواهد، به او بدهد.^۸ دختر هیروودیا نیز به تحریک مادرش، گفت: «سر یحییای تعمیددهنده را در همین جا روی یک طبق به من بده.»^۹ پادشاه از گفته خود پشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش قسم خورده بود، دستور داد درخواست او را به جا آورند.^{۱۰} پس در زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده،^{۱۱} در یک طبق آوردند و تقدیم دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد.^{۱۲} آنگاه شاگردان یحیی آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. سپس نزد عیسی رفته، جریان را به او اطلاع دادند.

۶:۱۴ "اما در جشن ولادت هیروودیس" برخی شواهد باستان‌شناسی و زبان‌شناختی وجود دارد که نشان می‌دهد این بخش می‌تواند به جشن سالانه‌ای اشاره داشته باشد که مراسم تحلیف او را به رسمیت می‌شناسد. با توجه به شواهد تاریخی موجود، می‌توان گفت که فقط تولد او بود. اینگونه رویدادها طبق قانون آن زمان جشن‌های عمومی اعلام می‌گردید.

□ "دختر هیروودیا رقصی اجرا کرد" رقص سالومه (رجوع کنید به کتاب *Josephus, Antiq.* 18.5.4) باید همه حاضران را به شدت شگفت زده کرده باشد زیرا در آن روزگاران، زنان رقصنده افرادی غیراخلاقی تلقی می‌گردیدند. رقصیدن یک شاهزاده خانم در مقابل گروهی از مهمانانی که مست هم

بودند، به خصوص در این سن کم، باید بسیار عجیب بوده باشد. مفهوم متن این است که این یک رقص نفسانی بود که توسط مادرش برای جلب رضایت هیروودیس انجام شده بود.

۸:۱۴ " به تحریک مادرش " کلمه "تشویق" اصطلاح متقن یونانی بود. این امر نشان می‌دهد که این دختر جوان نه تنها توسط مادرش تحت کنترل بوده است، بلکه در یک طرح آشکارا از پیش طراحی شده برای تضمین مرگ یحیی تعمید دهنده توسط او، کنترل می‌شده است (مرقس ۶: ۲۲ - ۲۵).

۹:۱۴ " اما چون قسم خورده بود " او متأسف بود، نه به این دلیل که قرار بود مرتکب قتل عمد یک مرد بی‌گناه شود، بلکه به این دلیل که سوگند یاد کرده بود (استفاده عرفی از واژه "اعتراف"، لوقا ۲۲: ۶) و از اینکه در برابر میهمانان مست خود عهد شکنی کند، خجالت می‌کشید (مرقس ۶: ۲۶).

۱۱:۱۴ " در یک طبق آوردند و تقدیم دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد " ما نمی‌دانیم مادر با آن سر بریده چه کرد. روایتی وجود دارد که برای اولین بار توسط جروم در قرن چهارم پس از میلاد گفته شد مبنی بر اینکه آن زن زبان سر بریده یحیی را بیرون آورده و سنجاقی را در آن فرو کرده است. واژه یونانی "دختر" هم برای دختر هاریوس (مرقس ۵: ۴۱ - ۴۲، در جاییکه گفت قرار است دوازده ساله شود) و هم سالومه بکار برده شد، بنابراین احتمالاً وی دختر نوجوانی بوده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۴: ۱۳ - ۱۴
۱۳ وقتی عیسی از این امر آگاهی یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتاده‌ای رفت تا تنها باشد. اما مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهرهای بسیار با پای پیاده به آن سو روانه شدند. ۱۴ وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیمارانی را که در میان جمعیت بودند، شفا بخشید.

۱۳:۱۴ "وقتی عیسی از این امر آگاهی یافت" ظاهراً این عبارت اشاره به متی ۱: ۱۴ و ۲ داشته و نه پرائتزی که در متی ۱۴: ۳ - ۱۲ از آن صحبت کردیم.

■ "سوار قایقی شد و به جای دورافتاده‌ای رفت تا تنها باشد" این بخش از اطعام پنج هزار نفر نیز در مرقس ۶: ۳۲ - ۴۴، لوقا ۹: ۱۰ - ۷ و انجیل یوحنا ۶: ۱ - ۳ ثبت شده است. به روشنی وی می‌خواست از آنجا دور شده تا دعا کند. این رسم معمولی بود تا وی بتواند برای شرایطی که قرار بود با آن روبرو شود، آماده باشد. اگر عیسی نیاز داشت برای دعا کردن از جایی که در آن بود دور شود، پس ایمانداران چه باید کنند؟

■ " اما مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهرهای بسیار با پای پیاده به آن سو روانه شدند " عیسی هرگز از انبوه جمعیت خسته و بی‌تاب نشد، بلکه همیشه با شفقت با آنها برخورد می‌کرد (متی ۱۴: ۱۴). این چارچوب اصلی انجیل متی است (متی ۹: ۳۶؛ ۱۵: ۳۲). عیسی، اگر چه خسته بود و برای دعا به زمان استراحت نیاز داشت، اما مردم را در اولویت قرار داد. او همه کسانی را که نزد او آورده بودند، شفا داد، اگر چه معمولاً برای شفا از مسیری که در پیش داشت نیز به دور نمی‌افتاد. او در درجه اول نمی‌خواست به عنوان یک شفا دهنده معمولی شناخته شود، اما هر زمان که در برابر فلاکت انسانی قرار می‌گرفت، همدردی و مرحمت از او سرازیر می‌شد.
دست شفای عیسی دو کار را به سرانجام رسانید:

۱. پیام او را تأیید کردند

۲. شخصیت و حضور پادشاهی مسیحایی را به مردم نشان دادند

در انجیل متی از عیسی بارها به عنوان شفا دهنده مردم یاد شده است (متی ۴: ۲۳؛ ۸: ۱۶؛ ۹: ۳۵؛ ۱۴: ۱۴؛ ۱۵: ۳۰؛ ۱۹: ۲؛ ۲۱: ۱۴). من هنوز به خدای ماوراء طبیعه‌ای که شفا می‌دهد، اعتقاد دارم. اما نمی‌فهمم چرا خداوند بعضی‌ها را شفا می‌دهد و بعضی‌ها را شفا نمی‌دهد. من معتقدم که در قرن اول برای تأیید پیام عیسی، بر روی شفا تأکید ویژه‌ای وجود داشت، زیرا در طول زندگی او طغیان خاصی از سوی شیطان وجود داشت. همین الگو ممکن است پیش از آمدن دوم نیز تکرار شود.

موضوع خاص: شفا دادن

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۴: ۱۵ - ۲۱
۱۵ نزدیک غروب، شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو به دهات اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.»
۱۶ اما عیسی فرمود: «لازم نیست بروند. خودتان به ایشان خوراک دهید.»

^{۱۷} پاسخ دادند: «ما به جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!»

^{۱۸} عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!»

^{۱۹} سپس به مردم گفت که بر روی سبزه‌ها بنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا به مردم بدهند. همه خوردند و سیر شدند و شاگردان از خُرده‌های باقی‌مانده، دوازده سبد پر برداشتند. ^{۲۱} تعداد کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به جز زنان و کودکان، حدود پنج هزار مرد بود.

۱۵:۱۴ "نزدیک غروب" به متی ۱۴:۳۳ مراجعه کنید. متی این فصل را بعنوان یک روز در زندگی عیسی به تصویر می‌کشد (متی ۱۴:۲۳). اینگونه تصور می‌شود که یهودیان در دوران عیسی یک عصر زود هنگام داشتند و یک عصر دیر هنگام. زمان عصر زود هنگام حدود ساعت ۳ بعد از ظهر در هنگام تقدیم گوشت قربانی در معبد بود. زمان بعدی عصر حدوداً پس از غروب آفتاب بود.

موضوع خاص: شفق، گرگ و میش هوا

□ "در این جای دور افتاده" واژه عبری این عبارت بمعنی جایی بود که هیچ شهر یا روستای بزرگی در نزدیکی آن مکان وجود نداشته باشد، و البته به این معنی هم نبود که آنجا مکانی غیر قابل سکونت بود.

۱۶:۱۴ روشن است که عیسی از شاگردان خود می‌خواهد که برای مردم خوراک فراهم کنند (مرقس ۶:۳۷). جمله "به آنها چیزی برای خوردن دهید" در متن یونانی جمله‌ای تأکیدی است. شاگردان متعجب شده بودند. این، همچون داستان طوفان، برای آنها فرصتی طلایی برای یادگیری بود (متی ۱۴:۳۲).

۱۷:۱۴ "ما به جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم" این ناهار یک پسر بود (انجیل یوحنا ۶:۹). مفسرانی که از معجزات عصبی هستند (ویلیام بارکلی و سایر مثبت‌گرایان منطقی) سعی می‌کنند بگویند آنچه اتفاق افتاد این بود که این پسر جوان ناهار خود را به اشتراک گذاشت و دیگرانی که ناهار خود را آورده بودند با سایرین تقسیم کردند تا غذای کافی برای همه فراهم گردد. این نمونه آشکاری از پیش فرض‌های کسی است که مفهوم روشن نویسنده کتاب مقدس را نادرست تفسیر می‌کند. اگر این صرفاً ناهار بود، پس دوازده سبدهای باقی مانده بود و کاملاً هم پر بود، از کجا آمد؟ همچنین توجه کنید که عیسی با نیرویی غیر طبیعی نان را چند برابر کرد، اما هیچ یک از آن را هدر نداد زیرا شاگردان تکه‌های کوچک‌تر را برداشتند تا بعداً بخورند. این تکثیر غذا دقیقاً وسوسه شیطان در متی ۴:۱-۴ بود تا عیسی را مجبور کند که بشریت نیازمند را اطعام کند. یکی از دلایلی که ممکن است عیسی می‌خواست تنها بماند و دعا کند همین وسوسه قبلی بود. مردم می‌خواستند از او "پادشاه نان" بسازند (انجیل یوحنا ۶:۱۵).

۱۸:۱۴ "آنها را نزد من بیاورید!" قصد عیسی از اینکار نه تنها اطعام مردم بود بلکه می‌خواست به شاگردانش نیز درس ایمان دهد. هدف اصلی بسیاری از معجزاتش همین بود. شفقت برای نیازمندان و شوق بوجود آوردن ایمان برای شاگردانش، دو نیروی محرکه‌ی معجزات بودند. این تغذیه همچنین پیامدهای مسیحایی یهودی داشت. یهودیان از مسیح انتظار داشتند که اعمالی مانند موسی انجام دهد. این منانای جدید ممکن است یکی از این اقدامات بوده باشد (انجیل یوحنا ۶).

۱۹:۱۴ "به مردم گفت که بر روی سبزه‌ها بنشینند" عیسی در واقع به مردم می‌گوید "روی چمن لم دهید." این حالت عادی غذا خوردن در فلسطین بود. آنها در گروه‌های صد و پنجاه نفری بودند (مرقس ۶:۳۹-۴۰). وجود این چمن سرسبز به این معنی بود که احتمالاً رویداد در فصل بهار رخ داده است.

□ "به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد" حالت عادی دعا برای یهودیان این بود که چشم‌ها و دست‌ها به آسمان بلند می‌گردید. برای آنها زانو زدن برای دعا غیر عادی بود. رویه مدرن ما برای خم کردن سر و بستن چشم‌ها از تمثیل فریسی و گناهکار سر چشمه می‌گیرد. اگر قرار است سرمان را خم کنیم و چشمانمان را ببندیم، برای اینکه واقعاً مطابق کتاب مقدس عمل کرده باشیم، در آنصورت باید به سینه‌هایمان هم نیز بکوبیم.

۲۰:۱۴ "دوازده سبد پر" به موضوع خاص: عدد دوازده مراجعه نمایید.

۲۱:۱۴ "تعداد کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به جز زنان و کودکان، حدود پنج هزار مرد بود" به نوعی این مکان قدری محصور بود، چون احتمالاً زنان یا کودکان زیادی در آنجا حضور نداشتند، مگر اینکه بیمار باشند و یا برای شفا آورده شده باشند. تعداد کامل ممکن است حدود شش یا هفت هزار نفر باشد، اما مشخص نیست.

از آنجایی که انجیل متی خطاب به خوانندگان یهودی نوشته شده است، این ممکن است به موضوع غذا خوردن مردان جدا از زنان و کودکان پرداخته باشد که در میان یهودیان موضوعی فرهنگی محسوب می‌گردد (NASB Study Bible پانویس، صفحه ۱۳۸۹).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۲:۱۴ - ۲۷

۲۲ بلافاصله پس از آن، عیسی با اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه بروند، و خودش مردم را مرخص کرد. ۲۳ پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا دعا کند. شب فرا رسید و او هنوز در آنجا تنها بود. ۲۴ در این هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه گرفتار امواج شدند، زیرا باد تندی می‌وزید و ایشان با امواج دست و پنجه نرم می‌کردند. ۲۵ اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. ۲۶ ایشان وقتی او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت زده شدند و از ترس، فریاد برآوردند که «این شَبَح است». ۲۷ اما عیسی بی‌درنگ ایشان را صدا زده، گفت: «قوی باشید! نترسید! منم!»

۲۲:۱۴ " بلافاصله پس از آن، عیسی با اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند" مشخص نیست که عیسی چرا از شاگردانش خواست تا بلافاصله سوار قایق شوند. یکی از دو دلیل زیر می‌تواند دخیل باشد

۱. کارهای غیرمعقول جمعیت حاضر (مرقس ۶:۱۵)

۲. نمونه‌ی دیگری از نیروی ماورا الطبیعه عیسی برای ارتقای سطح ایمان شاگردان (مرقس ۶:۴۵ - ۵۱؛ انجیل یوحنا ۶:۱۵ - ۲۱)

□ " و خودش مردم را مرخص کرد" آنها از این اطعام معجزه‌آسا هیجان زده شده و سعی کردند او را پادشاه خود کنند (یوحنا ۶:۱۵). این دقیقاً و سوسه شیطان در مورد تبدیل سنگها به نان در متی ۴:۱ - ۴ بود. دقیقاً به همین دلیل بود که عیسی نیاز داشت که فرار کند، دعا کند و با پدر در مورد خدمت بعدی خود صحبت کند. در میان مردم در مورد شفاهای او و در اینجا، در مورد خوراک دادن به جمعیت، سردرگمی زیادی وجود داشت.

۲۲:۱۴ " پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا دعا کند" این نیت اصلی وی در متی ۱۴:۱۳ بود. اناجیل همواره موارد متعددی از تنها شدن عیسی بمنظور دعا را ثبت کرده‌اند. اگر وی، تجسم زنده خداوند، چنین نیازی داشت، پس ما چقدر نیازمند آن هستیم؟

۲۴:۱۴ " شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند" مرقس ۶:۴۷ می‌گوید که قایق به میانه‌ی دریاچه رسیده بود.

۲۵:۱۴

NASB, NKJV, NJB, Peshitta "در ساعت چهارم شب"

NRSV "در نزدیک‌های صبح"

TEV, REB "بین ساعت سه و شش صبح"

NET "در حالیکه شب رو به پایان بود"

این یک اصطلاح تکنیکی بود برای تعیین چهارمین ساعت رومی شب، که از ۳ صبح تا ۶ صبح طول می‌کشید (مرقس ۱۳:۳۵). یهودیان در اصل تنها سه ساعت در طول شب داشتند (داوران ۷:۱۹؛ لامیان ۲:۱۹)، اما در دوره روم آنها این تقسیم‌بندی چهارگانه را پذیرفتند. توجه کنید که عیسی بیشتر شبها را به دعا کردن می‌پرداخت.

□ " عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد" به دلیل وجود امواج بلند و هوای طوفانی، او باید در حالی که امواج قایق را بالا می‌بردند، به بیرون رفته باشد. در اینجا دوباره عیسی قدرت خود را بر طبیعت نشان داد. از اناجیل دیگر می‌آموزیم که عیسی قصد داشت به سادگی از کنار آنها رد شود اما به دلیل ترس آنها مجبور شد با آنها سوار قایق شود.

۲۶:۱۴ " این شَبَح است" انجیل پیشیطا جمله "این یک خطاست" را ثبت کرده است. این دقیقاً همان چیزی بود که آنان در اتاق بالا در انجیل لوقا ۲۴:۳۷ گفتند. آنان وحشتزده شده بودند. اولین چیزی که عیسی با آنان گفت "نترسید! منم" بود (جمله دستوری حال ساده با دستور منفی). این عبارات مشوقانه اغلب در کتاب مقدس تکرار شده‌اند (متی ۱۴:۲۷؛ ۱۷:۷؛ ۲۸:۱۹؛ مرقس ۶:۵۰؛ لوقا ۵:۱۰؛ ۱۲:۳۲؛ یوحنا ۲۰:۶؛ مکاشفه ۱:۱۷).

۲۷:۱۴ "عیسی با دو فرمان با شاگردانش سخن گفت.

۱. NASB، "شجاعت داشته باشید"

NKJV، "مسرور باشید"

NRSV، "جرأت داشته باشید"

این یک جمله امری حال ساده است. عیسی اغلب این سخنان را در مورد موارد زیر بیان می‌کرد:

- a. فرد افلیح، متی ۹: ۲
 - b. زنی که از خونریزی دائمی رنج می‌برد
 - c. شاگردان بر روی قایق، متی ۱۴: ۲۷؛ مرقس ۶: ۵۰
 - d. مرد نابینا، مرقس ۱۰: ۴۹
 - e. شاگردان در اتاق بالا، یوحنا ۱۶: ۳۳
 - f. پولس، اعمال رسولان ۲۳: ۱۱
۲. "نترسید" - جمله مجهول با دستور منفی. عیسی در موارد زیر اینگونه سخن گفت:
- a. شاگردان بر روی قایق، متی ۱۴: ۲۷؛ مرقس ۶: ۵۰؛ یوحنا ۶: ۲۰
 - b. پطرس پس از ماهیگیری، لوقا ۵: ۱۰
 - c. در حالیکه به شاگردان تعلیم می‌داد، لوقا ۱۲: ۳۲
 - d. در حال تغییر، متی ۱۷: ۷
 - e. زنان در مقبره، متی ۲۸: ۱۰
 - f. پولس در قرنتس، اعمال رسولان ۱۸: ۹
 - g. پولس در دریا، اعمال رسولان ۲۷: ۲۴
 - h. یوحنا در پاتموس، مکاشفه ۱: ۱۷
- نمونه همین عبارات در صحبت با فرشتگان دیده می‌شود

۱. زکریا، لوقا ۱: ۱۳

۲. مریم، لوقا ۱: ۳۰

۳. شبانان، لوقا ۲: ۱۰

۴. زنان در مقبره، متی ۲۸: ۵

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۴: ۲۸ - ۳۳

^{۲۸}پطرس در جواب گفت: «سَرورَم، اگر خودت هستی، بگو تا من هم روی آب راه بروم و نزدت بیایم.»

^{۲۹}عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!»

پطرس از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت. ^{۳۰}اما وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سَرورَم، نجاتم ده!»

^{۳۱}عیسی بلافاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود: «ای کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» ^{۳۲}وقتی سوار قایق شدند، باد از وزیدن بازایستاد. ^{۳۳}سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش کرده، حیرت‌زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی.»

۲۸:۱۲ "پطرس در جواب گفت" این رویداد فقط در انجیل متی ثبت شده است. پطرس بسیار پرشور بود. وی مخلوطی از ایمان قوی و در عین حال تردید بسیار بود.

▣ "اگر خودت هستی" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به دیدگاه نویسنده و مقاصد ادبیاتی وی، درست بکار برده شده است. پطرس به درستی تشخیص داده بود که وی عیسی بود.

۳۰:۱۴ "باد را دید" وی باد و امواج را دید و حس کرد و شروع به از دست دادن تمرکز خود بر روی ایمانش کرد.

▣ "سَرورَم، نجاتم ده!" این نمونه خوبی از بکار برده شدن واژه "نجات" و حالت بکار برده شدن آن در عهد عتیق بوده است (یعقوب ۵: ۱۵).

موضوع خاص: رستگاری در عهد عتیق

۳۱:۱۴ "ای کم ایمان" این چارچوب انجیل متی (متی ۶:۳۰؛ ۸:۲۶؛ ۱۶:۸) بوده که بطور مکرر تکرار شده است. بسیاری از معجزات عیسی بمنظور ارتقاع سطح کیفی ایمان شاگردانش بوده است. خداوند با آنان که ایمان کمی دارد بیشتر کار می‌کند. آمین!

موضوع خاص: ایمان، باور یا اعتماد

۳۲:۱۴ "او را پرستش کرده، حیرت‌زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی» عیسی این پرستش را پذیرفت. اینکه آنها واقعاً چقدر مفهوم عبارت "پسر خدا" درک کرده، و چقدر با شنیدن و دیدن جنبه‌های ماوراء طبیعه، خدمات او فهمیده بودند، نامشخص است. بدیهی است که این امر زمینه را برای اعتراف الهیاتی کامل آیه ۱۶:۱۶ از انجیل متی به اندازه انجیل مرقس "راز مسیحایی" را نشان نمی‌دهد (مرقس ۶:۵۲). عنوان "پسر خدا" اغلب در انجیل متی به کار رفته است (متی ۴:۳، ۶:۱۶؛ ۱۶:۲۶؛ ۲۷:۴۰، ۴۳، ۵۴). در اینجا مانند لوقا ۵۴:۲۷ حرف تعریفی با این عنوان وجود ندارد. بسیاری بر این باور بودند که این امر بدان معناست که آنها مفهوم درکی از کلامی کامل این عنوان را که دلالت بر خدایی کامل دارد، ندارند. ممکن است درست باشد. برداشت آنها مترقی بوده و لحظه‌ای نبود. اما ساختن بیش از حد الهیات بر وجود یا عدم وجود یک حرف تعریف در زبان یونانی امری خطرناک است!

موضوع خاص: پسر خدا

متن NASB بروز شده: انجیل متی ۱۴:۳۴ - ۳۶

^{۳۴}وقتی به آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند. ^{۳۵}چون مردم عیسی را شناختند، خبر ورودش را به سرعت در تمام منطقه پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیماران خود را آوردند تا شفا یابند. ^{۳۶}آنها به او التماس می‌کردند تا به بیماران اجازه دهد فقط به لبه رادایش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا می‌یافت.

۳۴:۱۴ "وقتی به آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند" در بکار برده شدن عبارت "آن سوی" در این آیه ابهام وجود دارد. در مرقس ۶:۴۵ مکانی وجود داشت به نام بیت صیدا که به معنای "خانه ماهی" بود. باید دو بیت صیدا وجود داشته باشد وگرنه با توجه به موقعیت‌های جغرافیای مختلف که در انجیل ثبت شده سردرگمی بوجود می‌آید. عیسی در قلمرو فیلیپوس تترارک می‌ماند و قصد بازگشت به قلمرو هیروودیس تترارک نداشت. جنیسارت در درجه اول یک منطقه غیر یهودی بود. شاید این شیوه او برای دور شدن از جماعت یهودی بود همانطور که بعداً در قیصریه انجام داد.

۳۵:۱۴ "چون مردم عیسی را شناختند" دقیقاً همان چیزی که در متی ۱۴:۱۳ رخ داد، دوباره اتفاق می‌افتد و عیسی دوباره برای خدمت به افراد نیازمند وقت می‌گذارد. آنها همان نوع ایمان خرافی را داشتند که آن زن با مشکل خونریزی در متی ۹:۲۰ داشت - آنان می‌خواستند منگوله شال نماز او را لمس کنند (متی ۱۴:۳۶). عیسی پذیرفت و حتی با این ایمان ضعیف آنان همراهی کرد. شفقت او حتی برای این غیر یهودیان خرافی نیز به وضوح قابل مشاهده است.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا اینگونه تصور می‌شود که آیات ۳ تا ۱۲ در پراکنش هستند؟
۲. آیا می‌توانید تفاوت‌هایی را که هیروودیس در عهد جدید عنوان کرد را شناسایی کنید؟
۳. چرا هیروودس تا آن حد از یحیی تعمید دهنده عصبانی بود؟
۴. هدف از معجزات عیسی چه بود؟
۵. چرا عیسی که تجربه وسوسه شیطان را در متی ۴:۱ - ۴ داشت، باز هم آن تعداد از جمعیت را اطعام کرد؟
۶. عکس‌العمل ترس آلود پطرس و شاگردان چه کمکی به ایمان می‌کند؟

انجیل متی ۱۵

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
آداب و رسوم اجداد ۹-۱:۱۵	نقصان از درون می تراود ۲۰-۱:۱۵	سنت‌های بزرگان ۹-۱:۱۵	تعالیم نیاگان ۲-۱:۱۵ ۹-۳:۱۵	سنت‌های فریسیان ۹-۱:۱۵
(۹-۸)	(۹-۸)	(۹-۸)	(۹-۸)	(۹-۸)
			چیزهایی که فرد را ناپاک می‌کنند	پاکی و ناپاکی
۲۰-۱۰:۱۵		۲۰-۱۰:۱۵	۱۱-۱۰:۱۵	۱۱-۱۰:۱۵
			چیزهایی که فرد را ناپاک می‌کنند	پاکی و ناپاکی
۲۰-۱۰:۱۵		۲۰-۱۰:۱۵	۱۱-۱۰:۱۵	۱۱-۱۰:۱۵
			۱۲:۱۵	۱۴-۱۲:۱۵
			۱۴-۱۳:۱۵	
			۱۵:۱۵	۲۰-۱۵:۱۵
			۲۰-۱۶:۱۵	
ایمان زن کنعانی ۲۸-۲۱:۱۵	یک غیر یهودی ایمان خود را به نمایش می‌گذارد ۲۸-۲۱:۱۵	زن کنعانی ۲۸-۲۱:۱۵	ایمان یک زن ۲۲-۲۱:۱۵	دختر زن کنعانی شفا یافت ۲۸-۲۱:۱۵
			۲۳:۱۵	
			۲۴:۱۵	
			۲۵:۱۵	
			۲۶:۱۵	
			۲۳:۱۵	
			۲۴:۱۵	
			۲۵:۱۵	
			۲۶:۱۵	
			۲۷:۱۵	
			۲۸:۱۵	
شفای بسیاری از مردم	عیسی جماعت زیادی را شفا می‌دهد ۳۱-۲۹:۱۵	شفا بخشی ۳۱-۲۹:۱۵	عیسی بسیاری را شفا می‌دهد ۳۱-۲۹:۱۵	شفا در نزدیکی دریاچه ۳۱-۲۹:۱۵
اطعام چهار هزار نفر ۳۹-۳۲:۱۵	اطعام چهار هزار نفر ۳۹-۳۲:۱۵	چهار هزار نفر غذا داده شد ۳۹-۳۲:۱۵	عیسی چهار هزار نفر را غذا می‌دهد ۳۲:۱۵ ۳۳:۱۵	دومین معجزه نان ۳۹-۳۲:۱۵
۳۱-۲۹:۱۵	۳۱-۲۹:۱۵	۳۱-۲۹:۱۵	۳۱-۲۹:۱۵	۳۱-۲۹:۱۵
اطعام چهار هزار نفر	اطعام چهار هزار نفر	چهار هزار نفر غذا داده شد	عیسی چهار هزار نفر را غذا می‌دهد	دومین معجزه نان

* پاراگراف‌ها، تحت تاثیر الهام صورت نگرفته، بلکه کلید درک مطلب و دنبال کردن عزم اولیه نویسنده می‌باشند. هر ترجمه جدید، پاراگراف‌ها را تقسیم و خلاصه کرده است. هر پاراگراف شامل یک موضوع مرکزی، حقیقت یا تفکری است. هر نسخه این موضوع را به شیوه‌ای متمایز به کار می‌گیرد. همانطور که متن را می‌خوانید، از خودتان سوال کنید که کدام ترجمه متناسب با درک شما از موضوع و تقسیم بندی آیه است. در هر فصل ما ابتدا باید کتاب مقدس را بخوانیم و سعی کنیم موضوعات آن پاراگراف را شناسایی کنیم، سپس درک خود با نسخه‌های جدید را مقایسه کنیم. تنها وقتی می‌توانیم هدف اصلی نویسندگان را دریابیم که با پیروی از منطق و نحوه ارائه آن، بتوانیم واقعاً کتاب مقدس را درک کنیم. فقط نویسنده اصلی الهام گرفته است - خوانندگان حق ندارند پیام را تغییر داده یا اصلاح کنند. خوانندگان کتاب مقدس مسئولیت اعمال حقیقت الهام گرفته را روزانه و در طول زندگی دارند. توجه داشته باشید که تمام اصطلاحات فنی و اختصارات به طور کامل در اسناد زیر توضیح داده شده است: انتقادات متنی، واژه‌نامه و اصطلاحات دستور زبان یونانی.

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۵ - ۱۱

۱ در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: ^۲ «چرا شاگردان تو آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند و پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند؟»
 ۳ «عیسی جواب داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گذشته خود را حفظ کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟ یکی از احکام خدا این است که "پدر و مادر خود را گرامی بدار" و نیز "هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود."^۵ اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: "ببخشید، نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم، در راه خدا صدقه داده‌ام." پس شما با این قانونی که وضع کرده‌اید، به آنها می‌گویید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را احترام کنند. این چنین شما برای حفظ سنت خود، کلام خدا را زیر پا می‌گذارید.^۷ ای ریاکاران، اشعیای نبی در وصف شما چه خوب گفته که ^۸ "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است.^۹ عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند."^{۱۰}
 ۱۱ «سپس، عیسی مردم را نزد خود خواند و فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید.^{۱۱} آنچه که به دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را نجس می‌سازد، بلکه آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد.»

۱:۱۵ "فریسی‌ها" آنها لایه‌ی بیرونی فرقه مذهبی در یهودیت قرن اول بودند. فریسیان در دوره مکابیان گسترش پیدا کرده بودند. این نام ممکن است به معنای "جدا افتادگان" باشد. عیسی همه فریسیان را محکوم نکرد بلکه فقط کسانی که از نظر ظاهری شرع‌گرا و بدون صداقت ذاتی بودند (اشعیا ۲۹:۱۳). فریسی‌ها بر انطباق مطلق با سنت شفاهی تأکید داشتند که بعداً در تلمود نقش بست. برای مطالعه بحث کامل‌تر درباره خاستگاه و الهیات فریسی‌ها به **موضوع خاص: فریسیان** مراجعه نمایید.

▣ "علمای دین" (در نسخه انگلیسی: "کاتبان") اینان گروهی حرفه‌ای متشکل از وکلای دینی بودند که آموزش سنت کتبی و شفاهی شریعت را دیده، که از آنها خواسته شده بود تا درباره حدود شرعی یهودیت در زندگی روزانه مردم مقرراتی وضع کنند.

موضوع خاص: کاتبان

▣ "از اورشلیم" عیسی در این زمان در جلیل بود، لذا این مردان راهی طولانی را برای شنیدن تعالیم او طی کرده بودند. آنان نمایندگانی از مراکز خود بودند!

۲:۱۵ "شاگردان تو" این شاگردان از جلیل بودند، جایی که یهودیت به اندازه اورشلیم محدود نبود.

▣ "آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است" اشاره به مجموعه بزرگی از سنت‌های شفاهی به نام میشنا دارد که شریعت موسی را تفسیر می‌کرد و به اعمال آن در زندگی روزمره کمک می‌نمود. میشنا به طور کامل توسط ربایه‌های یهودی در سال ۲۰۰ پس از میلاد تدوین گردید و بعداً به بخشی از تلمود اضافه شد. ربایه‌ها معتقد بودند که این تورات به اندازه تورات (کتاب پیدایش - تثنیه) دارای اعتبار است، زیرا اعتقاد بر این بود که خدا به صورت شفاهی آن را به موسی داده است (تثنیه ۴:۱۴).

▣ "پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند" شستن دست‌ها دلیل بهداشتی نداشت بلکه فقط رسمی برای تطهیر بود. عهد عتیق شستن دست‌ها پیش از غذا را الزامی نمی‌دانست، اما این رسم با توجه با آیات زیر گسترش یافته بود.

۱. از کتاب خروج ۱۹:۳۰، جایی که کاهنان باید شستشو می‌کردند

۲. از لاویان ۱۵، آنان که به چیزی نجس دست می‌زدند، باید دست خود را می‌شستند

تا رسیدن به دوران عیسی، شستشوی پیش از غذا بخش مهمی از زندگی دینی یهودیان بود. به حدی که حتی یکی از ربایه‌ها دلیل نشستن صحیح دست‌های خود مورد تکفیر قرار گرفته بود! نه تنها شستن دست‌ها پیش از غذا یک دستور بود، بلکه پس از صرف غذا و گاهی حتی بین خوردن غذاهای مختلف سفره نیز یک وظیفه مذهبی بحساب می‌رفت.

۴:۱۵ "یکی از احکام خدا اینست" (در نسخه انگلیسی: "خداوند فرمود") در مرقس ۷:۱۱ نوشته شده "موسی گفت". این امر نشان دهنده دیدگاه عیسی نسبت به اقتدار و وحی از عهد عتیق است (متی ۵: ۱۷ - ۱۹).

▣ "پدر و مادر خود را گرامی بدار" عیسی از یکی از فرامین ده فرمان نقل قول می‌کند (خروج ۲۰:۱۲؛ تثنیه ۵:۱۶). فعل اصلی "گرامی داشتن" یک مفهوم تجاری بمعنی "وزن مناسب به چیزی دادن" بوده است.

▣ این دومین نقل قول از عهد عتیق در متی ۴:۱۵ بوده که از خروج ۱۷:۲۱ یا لاویان ۹:۲۰ برگرفته شده است. ثبات جامعه مستلزم اقدام سریع و قاطع در برابر ناقضان عهد بود. خانواده اساس جامعه یهودی بود.

▣ "هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود" به آیات خروج ۱۷:۲۱ و لاویان ۱۰:۲۰ مراجعه شود.

۵:۱۵

NASB, NRSV "به خدا داده شده است"

NKJV "تقدیم به معبد شده است"

TEV "متعلق به خداست"

NJB "تقدیم به خدا شده است"

Peshitta "قربانی شده است"

REB "برای خدا کنار گذاشته شده است"

مفهوم تقدیم چیزهایی غیر ضروری به خدا "قربانی" نامیده می‌شد (که از واژه عبری "هدیه" گرفته شده است؛ لاویان ۲:۱؛ ۲۲:۲۷؛ ۲۳:۱۴؛ اعداد ۲۵:۷)، و یا "صدقه دادن" (مرقس ۷:۱۱) نامیده می‌شد. این قاعده باعث می‌گردید که موارد اهدایی دیگر بمنظور کمک به والدین سالخورده در دسترس نباشد (هر چند که ممکن است برای سایر موارد شخصی بکار برده شوند).

NASB	"دیگر واجب نیست"
NKJV	"از واجبات کنار گذاشته شده است"
TEV	"نیازی به بجا آوردن آن نیست"
NJB	"از انجام وظیفه معاف گردید"

با وجود اینکه احساس نهفته در این عبارات و مفاهیم را نمی‌توان در زبان انگلیسی بیان کرد، اما در اینجا به آنها اشاره می‌کنم

۱. مفهوم منفی دوبار تأکید شده
۲. دلالت بر یک سوال دارد
۳. نقل قولی از تعلیم (یا مفهومی از) فریسیان/کاتبان

NASB	"باطل شده"
NKJV	"بی اثر"
NRSV	"تهی"
NJB	"بی اثر"
Peshitta	"بی فایده شده"
REB	"خنثی و تهی"

این یک کلمه یونانی پر معنا است که فقط در اینجا استفاده شده و شبیه آن در مرقس ۷:۱۳ و غلاطیان ۳:۱۷ بکار رفته است. نیت کتاب مقدس به طمع انسان با عنایت به انگیزه‌ها و اعمالی که از آنها سر می‌زد، به خطر افتاد! این افراد در ظاهر مذهبی به نظر می‌رسیدند، اما شواهد مبتنی به انسان رانده شده از بهشت همچنان در آنها باقی مانده است (حداقل برای من بیشتر مشخص شده است).

▣ "برای حفظ سنت خود" این واژه (*paradosis*) به اشکال مختلفی بکار برده شده است.

۱. در قرنتیان ۱۱:۲، ۲۳ برای نشان دادن حقایق انجیل
۲. در متی ۱۵:۶؛ ۲۳:۱؛ مرقس ۷:۸؛ غلاطیان ۱:۱۴ برای نشان دادن سنت‌های یهودیان
۳. در کولسیان ۲:۶-۸ برای سخن درباره گمانه‌زنیهای عرفانی
۴. کاتولیک‌های رومی از این آیه بعنوان اثبات کتاب مقدس درباره اینکه کتاب مقدس و سنت از نظر اعتبار با یکدیگر برابر هستند استفاده می‌کنند با اینحال، در این متن اشاره به حقیقت گفته‌های رسولان، چه بصورت شفاهی و چه کتبی دارد (دوم تسالونیکیان ۳:۶).

۷:۱۵ "ای ریاکاران" این واژه‌ای بود که در تأثر بکار برده می‌شد و بمعنی "داوری آنچه در نهان است"، اما در قالب "پشت نقاب ریا بازی کردن" بود.

موضوع خاص: ریاکاران

۸:۱۵-۹ "با زبان خود مرا نکیریم می‌کنند" این عبارت نقل قولی از اشعیا ۲۹:۱۳ است. این آیه پر معنا می‌گوید که ایمان فردی افراد به وضوح با کردار و گفتار آنان نمود پیدا می‌کند (رومیان ۳:۴-۶؛ یعقوب ۲:۱۴-۲۶).

موضوع خاص: گفتار انسان

۸:۱۵ "دور" این عبارت سخن از فکر نگه داشتن چیزی یا شخصی را به اندازه یک دست را نشان می‌دهد.

۱۰:۱۵ "عیسی مردم را نزد خود خواند" عیسی بطور علنی این رهبران مذهبی اورشلیم را محکوم کرد.

۱۱:۱۵ "آنچه که به دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را نجس می‌سازد" این عبارت در درجه اول به مسئله شستن دست‌ها مربوط می‌شود (متی ۱۵:۱۸، ۲۰)، اما مرقس ۷:۱۹ عبارتی را اضافه می‌کند که محتوای متن را به همه غذاها تعمیم می‌دهد (اعمال رسولان ۱۰). خلوص نیت انسان از درون ساطع گردیده و فعالیت‌های بیرونی را هدایت می‌کند. عیسی قوانین شرعی عهد عتیق را تغییر داد تا نشان دهد که او ارباب کتاب مقدس است.

موضوع خاص: قوانین غذایی عهد عتیق

SPECIAL TOPIC: THE OT FOOD LAWS

به نظر من، این قوانین غذایی (لاویان ۱۱؛ تثنیه ۱۴) در درجه اول به دلایل بهداشتی یا بهداشتی (به عنوان مثال، Maimonides، راهنمای ۳: ۴۸؛ Kiddushin 49b [تراکت تلمودی]) داده نمی شود، بلکه به دلایل الهیاتی. اسرائیلیان هیچ ارتباطی با کنعانیان ندارند (اشعیا ۶۵: ۴؛ ۶۶: ۳، ۱۷). بسیاری از مقررات مربوط به اسرائیل از طریق موسی مربوط به غذا خوردن، اجتماعی شدن و عبادت کنعانیان است (به عنوان مثال، خروج ۲۳: ۸).

در مورد اینکه آیا این قوانین مربوط به غذا برای مؤمنان عهد جدید الزام آور هستند یا حتی مفید هستند، من می گویم نه! نه! اینها دلایل من هستند:

۱. عیسی قوانین غذا را به عنوان راهی برای برخورد با خدا، مرقس ۷: ۱۴-۲۳ رد کرد (مطمئناً نظر پطرس یا یوحنا مرقس در آیه ۱۹ به همان اندازه تحت الهام است)
۲. این سؤال به موضوع شورای اورشلیم در اعمال رسولان ۱۵ مربوط می شود، جایی که تصمیم گرفته شد که غیر یهودیان مجبور نیستند از قوانین فرهنگی عهد عتیق پیروی کنند (مراجعه شود به آیه ۱۹). آیه ۲۰ قانون غذایی نیست، بلکه دادن امتیاز به یهودیانی است که ممکن است در کلیساهای غیر یهودیان باشند.
۳. تجربه پطرس در اعمال رسولان ۱۰ در Joppa در مورد غذا نیست، بلکه در مورد پذیرش همه مردم است، با این حال روح القدس از ناسازگاری قانون مواد غذایی به عنوان نماد برای آموزش پطرس استفاده کرد!
۴. بحث پولس در مورد ایمان "ضعیف" و "قوی" به ما هشدار می دهد که تفسیر شخصی خود را، به ویژه قانون عهد عتیق، بر همه مؤمنان دیگر (رومیان ۱۴: ۱-۱۵: ۱۳؛ من قرنتیان ۸-۱۰) نباید بر دیگران تحمیل کنیم.
۵. هشدارهای پولس در مورد قانونگرایی و قضاوت در ارتباط با معلمان دروغین عرفان که در کل ۲: ۱۶-۲۳ ثبت شده است باید برای همه مؤمنان در هر سنی، هشداری باشد!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۲: ۱۴-۱۵

^{۱۲} در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و گفتند: «فریسی ها از گفته های شما ناراحت شده اند.»

^{۱۳} عیسی جواب داد: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه کنده خواهد شد. ^{۱۴} پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان کورهایی هستند که عصاکش کوره های دیگر شده اند، و اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود می کشد.»

۱۲: ۱۵ " فریسی ها از گفته های شما ناراحت شده اند" شاگردان از رفتار عیسی با این رهبران مذهبی، اظهارات او در مورد سنت های شفاهی، و به طور ضمنی، نفی قوانین غذایی که در لاویان ۱۱ به آنها اشاره شده شگفت زده شدند.

۱۳: ۱۵ " هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه کنده خواهد شد" این جملات یا به تعالیم فریسیان اشاره داشت یا به خود فریسیان. این آیه نشان داد که آنها از خدا نیستند (متی متی ۵: ۲۰؛ ۱۶: ۶، ۱۱). دینداری می تواند در نوع خود امری خطرناک باشد (۲: ۱۷-۲۹). صلح به هر قیمتی راهی نبود که مد نظر عیسی باشد!

این احتمال وجود دارد که عیسی این نهال را از اشعیا ۶۰: ۲۱؛ ۶۱: ۳ اقتباس کرده باشد. اسرائیل با اصطلاحات ویژه کشاورزی توصیف شد (اشعیا ۵؛ یوحنا ۱۵). اسرائیل تاک منتخب بیهوده بود، انتخاب شد تا خود را به ملتها نشان دهد! همانطور که اسرائیل شکست خورد، الهیات فریسیایی نیز شکست خورد. بزرگترین گناه غیر از بی ایمانی، خودپسندی است!

۱۴: ۱۵ این یک جمله شرطی نوع سوم بوده که احتمال وقوع عملی را می دهد.

□ "کور" از این واژه برای به تصویر کشیدن درک معنوی فریسیان و شاگردان آنها استفاده شده است (متی ۲۳؛ بویژه متی ۱۵: ۱۶، ۲۴).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵: ۱۵-۲۰

^{۱۵} آنگاه پطرس از عیسی خواست تا توضیح دهد که چگونه ممکن است انسان چیزی ناپاک بخورد و نجس نشود.

۱۶ عیسی گفت: «آیا شما نیز هنوز درک نمی‌کنید؟! ۱۷ آیا متوجه نیستید که آنچه انسان می‌خورد، وارد معده‌اش شده، و بعد از بدن دفع می‌گردد؟ ۱۸ اما سخنان بد از دل بد سرچشمه می‌گیرد و گوینده را نجس می‌سازد. ۱۹ زیرا از درون دل است که این قبیل چیزها: فکراهی پلید، آدمکشی، زنا و روابط نامشروع، دزدی، شهادت دروغ و تهمت. ۲۰ بله، این چیزها هستند که انسان را نجس می‌سازند، نه غذا خوردن با دستهای آب نکشیده!»

۱۵:۱۵ - ۲۰ این آیات از نیاز برای توازن معنوی میان آزاد در راه مسیح و محدودسازی خودخواسته بواسطه عشق به مسیح و دیگران سخن می‌گوید (رومیان ۱:۱۴ - ۱۳:۱۵؛ اول قرنتیان ۸: ۱۰ - ۲۳ - ۳۳؛ اول تیموتائوس ۴:۴؛ تیتوس ۱:۱۵).

موضوع خاص: آزادی مسیحی در برابر حس مسئولیت مسیحی

۱۶:۱۵ "آیا شما نیز هنوز درک نمی‌کنید" این یک اصطلاح یونانی نادر و تأکیدی است. حتی شاگردان مسیح هم تا بعد از قیام وی، موضوع را درک نکردند. (لوقا ۲۴:۴۵؛ همچنین لوقا ۲۴:۱۶، ۳۱؛ اعمال رسولان ۱۶:۱۴؛ اول یوحنا ۵:۲۰).

۱۸:۱۵ اینکه فرد چه غذایی می‌تواند بخورد یا نه، مشکل قلبی او نیست (متی ۱۲:۳۴؛ مرقس ۷:۲۰). عیسی با بیان این مطالب قوانین غذایی وضع شده در لایوان ۱۱ را نفی کرد! معمولاً گفته می‌شود که عیسی سنت شفاهی رایجاها را مردود می‌شمارست، اما وی عهد عتیق را صحت گذاشت. با این حال، در این مورد و برخورد او با موضوع طلاق (متی ۵:۳۱ - ۳۲؛ ۱۹:۸ - ۹) او شریعت عهد عتیق را تغییر می‌دهد. بهترین کار این است که حق عیسی را برای تفسیر مجدد سنت عهد عتیق و سنت رایجاها به رسمیت بشناسیم، بدون اینکه آن را به یک اصل هرمنوتیکی تبدیل کنیم. به مفسران امروزی وحی نازل نشده، بلکه موضوع برای آنان روشن شده است. ما آموزه‌های عیسی را تأیید می‌کنیم، اما جرأت پیروی تکنیک هرمنوتیک او را نداریم!

□ "دل" به موضوع خاص: دل/قلب رجوع شود.

۱۹:۱۵ "زنا و روابط نامشروع" (در نسخه انگلیسی از واژه **fornication** استفاده شده) کلمه انگلیسی "پورنوگرافی" از ریشه همین کلمه یونانی گرفته شده است. این واژه به معنی هرگونه فعالیت جنسی نامناسب می‌باشد: رابطه جنسی قبل از ازدواج، رابطه جنسی خارج از ازدواج، همجنسگرایی، گرایش جنسی به حیوان، و حتی امتناع از روابط ناخوشایند (عدم ارتباط جنسی برادر با بیوه برادر متوفی به منظور ارائه وارث). در عهد عتیق میان روابط جنسی در خارج چارچوب ازدواج (زنا) و پیش از ازدواج (روابط نامشروع) مرز وجود داشت.

□ "دزدی" کلمه انگلیسی "kleptomania" بمعنی "جنون دزدی" از مشابه واژه یونانی آن اقتباس گردیده است.

□ "تهمت" تمام آنچه که در این فهرست آمده اشاره به ده فرمان دارد. سخن گفتن علیه خدا کفر محسوب می‌گردد.

موضوع خاص: سخن انسان

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵:۲۱ - ۲۸

۲۱ آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور و صیدون رفت. ۲۲ در آنجا یک زن کنعانی نزد او آمد و التماس کنان گفت: «ای سرور من، ای پسر داوود، به من رحم کنید! دختر من سخت گرفتار روحی پلید شده است. روح یک لحظه او را راحت نمی‌گذارد.» ۲۳ اما عیسی هیچ جوابی به او نداد، تا اینکه شاگردان از او خواهش کرده، گفتند: «جوابی به او بده تا برود، چون با ناله‌هایش ما را خسته کرده است.»

۲۴ عیسی فرمود: «خدا مرا فرستاده تا یهودیان را کمک کنم، نه غیریهودیان را، زیرا یهودیان گوسفندان گم‌گشته خدا هستند.» ۲۵ آنگاه آن زن جلو آمده، پیش پای عیسی به خاک افتاد و التماس کرده، گفت: «سرور من، خواهش می‌کنم به من کمک کنید.» ۲۶ عیسی فرمود: «درست نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها بیندازیم.»

۲۷ زن جواب داد: «بله، سرورم، حق با شماست؛ ولی سگها هم از خرده‌های نانی که از سفره صاحبشان می‌ریزد می‌خورند.» ۲۸ عیسی به او فرمود: «ای زن، ایمان تو عظیم است. برو که آرزویت برآورده شد.» همان لحظه دختر او شفا یافت.

۲۱:۱۵ "صور و صیدون" اینها دو شهر ساحلی فینیقی بودند. اکثر جاهای عهد عتیق با پرستش بعل و شرارت مرتبط می‌باشند، با اینحال

۱. سلیمان، صنعتگران و مواد لازم برای معبد را از حورام، پادشاه صور تهیه کرد (اول پادشاهان ۷)

۲. ایلیا به بیوه‌ای از این ناحیه کمک کرد (لوقا ۴:۲۵ - ۲۶)

۲۲:۱۵ "زن کنعانی" این تنها جایی در عهد جدید است که از این عبارت استفاده می‌گردد، اگرچه شکل مشابهی از آن در یک نام دیده می‌شود (متی ۴:۱۰؛ مرقس ۳:۱۸). در مرقس ۷:۲۶ او یک زن از فینیقیه سوریه بود که در نقشه‌های امروزی جایی در جنوب لبنان است. او آشکارا غیر یهودی بود. این داستان، مانند آیات ۸: ۵-۱۳، عنایت عیسی را به غیریهودیان نشان می‌دهد. شفاها در آیات متی ۱۵: ۲۹-۳۱ خلاصه شده که در منطقه‌ای عمدتاً غیریهودی نشین رخ داده بود (مرقس ۷: ۳۱).

▣ "التماس کنان گفت" اینطور که معلوم است وی با صدای بلند و ممتد این عبارات را بیان می‌کرد. حالت مجهول جمله می‌تواند معانی زیر را داشته باشد:

۱. تکرار عملی در زمان گذشته

۲. شروع عملی در زمان گذشته

▣ به من رحم کنید" شهرت رحم و شفقت عیسی در برابر فقرا، بیماران، و آنان که دیو زده شده بودند، به فراسوی مرزها رسیده بود. تا جاییکه حتی یک زن غیریهودی احساس می‌کرد که عیسی می‌تواند از جانب او عمل نماید (متی ۹: ۲۷؛ ۱۷: ۱۵).

حالت دستوری حال ساده جمله در زبان آنوریست، نشان دهنده درخواست دعا بوده و نه یک دستور.

▣ "سرورم" این عنوان یکی از موارد زیر بوده است:

۱. حالت عمومی خطاب کردن فردی با عنوان "سرور"

۲. حالت الهیاتی عنوان "ارباب" و "مسیحای موعود"

تنها در متن کلام است که می‌تواند محتوای آن را درک کرد. با توجه به اینکه این عنوان با عنوان مسیحایی ادغام شده، دومین گزینه محتمل‌تر بنظر می‌رسد.

موضوع خاص: عیسی بعنوان سرور و ارباب

▣ "پسر داوود" این عنوان مسیحایی از دوم سموئیل ۷ و اول تواریخ ۱۷ گرفته شده بود. آن زن درباره ایمان و امید در یهودیت اطلاع داشت. به یادداشت متی ۹: ۲۷ مراجعه نمایید.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق درباره آن موعود که خواهد آمد

▣ "دختر من سخت گرفتار روحی پلید شده است" دیو زدگی واقعی بوده و هست که می‌تواند حتی بر روی کودکان تأثیر گذارد (متی ۱۷: ۱۴-۱۸). ما در این رابطه چیز زیادی نمی‌دانیم!

من در این زمینه کوشش‌های زیادی انجام دادم و به جهانبینی انجیلی معتقدم و باور دارم. با اینحال موضوعاتی وجود دارد که مرا آزرده می‌کند.

۱. جن گیری در فهرست عطایای معنوی وجود ندارد.

۲. این موضوع در هیچیک از مکاتبات عهد جدید مورد بحث قرار نگرفته است

۳. هیچیک از نویسندگان تحت وحی و الهام چیزی درباره آیین عبادی مربوط به این موضوع و چگونگی اجرای آن صحبت نکرده‌اند. من می‌توانم این واقعیت را صحت گذارم، اما نمی‌توانم چگونگی شناسایی، تشخیص، روبرو شدن با آن و خارج کردن آن را به رسمیت شناسم.

موضوع خاص: جن گیری

موضوع خاص: روح پلید (ارواح ناپاک) در عهد جدید

۲۳:۱۵ "شاگردان از او خواهش کرده" زمان فعل مجهول است. شاگردان سطح دلسوزی خود را بر خلاف عیسی نشان می‌دهند (متی ۹: ۳۶؛ ۱۴: ۱۴؛ ۱۵: ۳۲). پاسخ عیسی در متی ۱۵: ۲۴ خطاب به آنان بود، نه زن. این عبارت در مرقس باقی ماند زیرا روی سخن وی با غیر یهودیان بود که نمی‌توانستند عدم تمایل شاگردان را در کمک به یک غیریهودی درک کنند.

۲۴:۱۵ "خدا مرا فرستاده... زیرا یهودیان گوسفندان گم‌گشته خدا هستند" به یاد داشته باشید که عیسی به سایر غیر یهودیان نیز کمک کرد، اما در چارچوب مرزهای جغرافیایی سرزمین موعود. اگر عیسی خدمت شفا دادن را در یک سرزمین غیریهودی آغاز می‌کرد، به دلیل تعصباتی که یهودیان از خود نشان می‌دادند به طور کلی رد می‌شد. عبارت "گوسفند گمشده خدا" وضعیت معنوی مردم یهود را نشان می‌دهد (متی ۱۰: ۶؛ ۹: ۳۶).

تصویری که از "گوسفندچرانی" ارائه گردیده از اعداد ۱۷:۲۷ (زکریا ۱۰:۲) آمده است. مزامیر ۲۳:۷۸؛ اشعیا ۴۰:۱۱؛ ارمیا ۳۱:۱۰؛ یهوه را بعنوان شبان اسرائیل به تصویر کشیده‌اند. این تصویرسازی در میکاه ۵:۲؛ زکریا ۱۱:۴-۱۷؛ و انجیل یوحنا ۱:۱۰-۱۰ جنبه مسیحایی می‌یابد. شبانان بد در حزقیال ۳۴ در برابر شبان خود قرار گرفته‌اند.

گوسفندان نیاز به مراقبت دائم و محافظت دارند. آنان بی‌پناه، بی‌حفاظ بوده و بسادگی تحت تأثیر حیوانات قرار می‌گرفتند! گوسفند خطاب کردن قوم خدا یک تعریف نیست، بلکه واقعیت روحانیت!

آیا بیشتر از این می‌تواند درباره کلمه "فقط-تنها" (در نسخه فارسی موجود نیست) صحبت کرد! عیسی به این غیریهودی نیازمند کمک کرد، همانطور که به ده‌ها غیریهودی دیگر کمک کرده بود. اینها کارهایی هستند که هدف جهان شمول وی را تحت تأثیر قرار می‌دهند (متی ۲۸:۱۸ - ۲۰؛ لوقا ۴:۲۴ - ۴۷؛ اعمال رسولان ۸:۱). مسیح منجی برای نجات همه انسانها آمد (پیدایش ۱:۲۶ - ۲۷). پیدایش ۳:۱۵ هیچ وعده‌ای به اسرائیل نداد، بلکه به کل بشریت قول داد. ندایی که ابراهیم برآورد شامل غیریهودیان نیز می‌گردد (پیدایش ۱۲:۳). شریعتی که بر کوه سینا ارائه گردید، دغدغه خداوند برای جهان بود (خروج ۱۹:۵)!

۲۶:۱۵ "سگها" این کلمه تنها در عهد جدید بکار برده شده است. میزان شدت مفهوم آن با این واقعیت کاهش می‌یابد که بلحاظ محتوا، "توله سگ" (JB)، "خانه‌های خانه" کم‌رنگتر است. یهودیان، غیریهودیان را "سگ" می‌خواندند. این گفتگو برای کمک به شاگردان بمنظور غلبه بر تعصب خود علیه غیر یهودیان بود. عیسی این موضوع را به رسمیت شناخته و بصورت علنی در جمع ایمان این زن را عالی خواند.

۲۷:۱۵ "خرده‌های نان" مردم اغلب پس از صرف خوراک، از نان برای پاک کردن دست‌هایشان استفاده می‌کردند.

۲۸:۱۵ "ای زن، ایمان تو عظیم است" عیسی بارها غیریهودیان را تمجید کرده بود (متی ۸:۱۰). این امر بدین منظور بود:

۱. نشان دادن عطوفتش در مقابل غیریهودیان
 ۲. تحریک کردن دیدگاه‌های جهانی‌بینی شاگردانش
- "همان لحظه دختر او شفا یافت" توجه داشته باشید که این زن نیاز به حضور فیزیکی عیسی نداشت یا مراسم جادویی برایش برگزار شود (متی ۸:۹ - ۹). هنگامی که عیسی به او گفت که دخترش شفا یافت، وی به سادگی باور کرد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۹:۱۵ - ۳۱

۲۹ عیسی از آنجا به راه افتاد و به کناره دریای جلیل رسید. سپس از کوه بالا رفته، در آنجا نشست. آنجا مردم دسته‌دسته آمده، لنگان و کوران و افراد زمینگیر و لال و سایر بیماران را نزد او آوردند و او همه ایشان را شفا بخشید. کسانی که در عمرشان یک کلمه حرف نزده بودند با هیجان سخن می‌گفتند؛ لنگان راه می‌رفتند؛ کسانی که زمینگیر بودند جست و خیز می‌کردند؛ و آنانی که کور بودند با شگفتی به اطراف نگاه می‌کردند! مردم حیرت کرده بودند و خدای اسرائیل را سپاس می‌گفتند.

۳۰:۱۵ "مردم دسته‌دسته" این جمعیت متشکل از افراد کنجکاو، متعهد، رهبران دینی و بیماران بودند.

□ "او همه ایشان را شفا بخشید" این یک نشانه‌ی مسیحایی بود (متی ۵:۱۱) که قلب خداوند را نشان می‌داد.

موضوع خاص: شفا

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۲:۱۵ - ۳۸

۳۲ در این هنگام، عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: «دلّم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. نمی‌خواهم آنها را گرسنه به خانه‌هایشان بازگردانم، چون ممکن است در راه ضعف کنند.»

۳۳ شاگردانش جواب دادند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن این همه مردم نان تهیه کنیم؟»

۳۴ عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان و چند ماهی کوچک!»

۳۵ پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت نان و چند ماهی را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی مانده برداشتند. تعداد کسانی که خوراک خوردند، غیر از زنها و بچه‌ها، چهار هزار مرد بود.

۳۳:۱۵ "شاگردان جواب دادند" چگونه شاگردان می‌توانند تغذیه ۵۰۰۰ نفر را به این سرعت فراموش کنند (متی ۱۴: ۱۳-۲۱)؟ تفاوت در تعداد، موقعیت زمانی و مکانی و نوع سبدهای مورد استفاده نشان می‌دهد که دو تغذیه جداگانه برای تعداد زیادی از مردم مطرح است، نه فقط یک بار، بلکه دو بار ثبت شده است.

اگرچه به نظر می‌رسید که سخنان عیسی مسیح، خدمت به به‌یهودیان را محدود می‌کند، اما این تغذیه مانند بهبودی آن خانواده در متی ۸، شفای فرزند زن غیریهودی در متی ۱۵: ۲۱-۲۸ و خلاصه آنچه که در متی ۱۵: ۲۹-۳۰ گفته شد، همه به یهودیان اشاره دارد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۹:۱۵

۳۹:۱۵ نگاه عیسی مردم را مرخص کرد، ولی خودش سوار قایق شده، به ناحیه مجدل رفت.

۳۹:۱۵ "ناحیه مجدل" مکان این ناحیه نامشخص است. در آیات موازی که در مرقس ۸: ۱۰ آمده نام "دلمانوته" ذکر شده، اما اینجا نیز نامشخص است. برخی متون خطی یونانی نام مجدل را به مجدلا تغییر دادند که واژه‌ی سامی بمعنی "برج" است.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا علمای دینی و فریسیان بمنظور دیدار با عیسی به جلیله رفتند؟
۲. چرا سنت می‌تواند خطرناک باشد؟
۳. آیا بدون شناخت خدا می‌توان دیندار بود؟
۴. بعنوان مسیحیان، چگونه می‌توانیم توازن آزادی را در مسئولیت‌های خود برقرار کنیم؟
۵. چرا آنچه میان آنچه که مرقس و متی فهرست کرده‌اند، در آیه ۱۵: ۱۹ تفاوت وجود دارد؟
۶. چرا عیسی در وحله اول نمی‌خواست به آن زن کمک کند؟ آیا از خود رغبت نشان نمی‌داد یا در کل بی‌میل بود؟
۷. چگونه ممکن است کودکان دارای روح پلید باشند؟

انجيل متی ۱۶

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
درخواست یک نشانه	فریسی‌ها و صدوقی‌ها بدنبال یک نشانه	درخواست برای نشانه‌ها	درخواست معجزه	فریسی‌ها آیتی از آسمان خواستند
۴-۱:۱۶	۴-۱:۱۶	۴-۱:۱۶	۴-۱:۱۶ ۱۴:۱۶	۴-۱:۱۶
خمیر ترش فریسی‌ها و صدوقی‌ها	خمیر ترش فریسی‌ها و صدوقی‌ها	خمیرمایه فریسی‌ها	خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها	خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها
۱۲-۵:۱۶	۱۲-۵:۱۶	۱۲-۵:۱۶	۶-۵:۱۶ ۷:۱۶ ۱۱-۸:۱۶ ۱۲:۱۶	۱۲-۵:۱۶
عقیده پطرس درباره عیسی	پطرس اعتراف می‌کند که عیسی همان مسیح موعود است	اعتراف پطرس	عقیده پطرس درباره عیسی	ایمان پطرس و پیشینه او
۲۰-۱۳:۱۶	۲۰-۱۳:۱۶	۲۰-۱۳:۱۶	۱۳:۱۶ ۱۴:۱۶ ۱۵:۱۶ ۱۶:۱۶ ۱۹-۱۷:۱۶ ۲۰:۱۶	۲۰-۱۳:۱۶ ۲۰-۱۵:۱۵
عیسی مرگ خود را از پیش می‌گوید	عیسی مرگ و قیام خود را پیشگویی می‌کند		عیسی درباره آزار و اذیت و مرگ خویش می‌گوید	اولین نبوت پرشور
۲۸-۲۱:۱۶	۲۳-۲۱:۱۶	۲۳-۲۱:۱۶	۲۱:۱۶ ۲۲:۱۶ ۲۳:۱۶	۲۳-۲۱:۱۶
	صلیب را بردارید و بدنبال اوروید	درباره شاگردی		موقعیت پیروی از عیسی
	۲۸-۲۴:۱۶	۲۶-۲۴:۱۶ ۲۸-۲۷:۱۶	۲۸-۲۴:۱۶	۲۶-۲۴:۱۶ ۲۸-۲۷:۱۶

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۶ - ۴

۱ روزی فریسی‌ها و صدوقی‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم بودند، آمدند تا عیسی را بیازمایند. به این منظور از او خواستند آیتی آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقتدار خود را ثابت کند.

۲ او جواب داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر، آسمان سرخ باشد، می‌گویید فردا هوا خوب خواهد بود؛^۳ و اگر صبح، آسمان سرخ باشد، می‌گویید که باران خواهد بارید. شما که نشانه‌های آسمان را تعبیر می‌کنید، چطور نمی‌توانید نشانه‌های زمانها را تعبیر نمایید!^۴ نسل شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس نبی است.» این را گفت و از ایشان جدا شد.

۱:۱۶ "فریسی‌ها و صدوقی‌ها" متی این دو گروه را بعنوان رهبری یهودیت به یکدیگر ارتباط می‌دهد (متی ۷:۳؛ ۱۰:۱، ۶، ۱۱، ۱۲؛ ۲۲:۳۴). برای مطالعه بیشتر درباره این مبحث و ریشه و الهیات فریسی‌ها، به یادداشت متی ۱۵:۲ مراجعه نمایید.

موضوع خاص: فریسی‌هاموضوع خاص: صدوقی‌ها

▣ "بیازمایند" این واژه (*peirasmos*) با دلالت ضمنی "آزمودن با نگاه تخریبی" بکار برده شده است (متی ۶:۱۳؛ یعقوب ۱:۱۳).

موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمودن" و دلالت‌های آنها

▣ "آیتی آسمانی" عبارت "از آسمان" منظور "از خدا" است که بطور غیرمستقیم بیان می‌شود. آنها معجزات او را دیده بودند اما قانع نبودند. این همان وسوسه‌ای بود که شیطان در متی ۴:۵ - ۶ با استفاده از معجزه برای جلب نظر بشریت از خود نشان داد.

واضح است که مذهب یهودی شواهدی می‌خواستند که نشان دهد عیسی قدرت خود را از خدای یهوه دریافت می‌کند. آنان شفاهای عیسی را "کار شیطان" می‌نامیدند، لذا به مدرکی نیاز داشتند که بدون چون و چرا از سوی خدا باشد ("آسمان"). این که دقیقاً چه می‌خواستند نامشخص است. عیسی آن آیت را به آنان نشان داد، اما نه در آن زمان بلکه در آینده (قیام او).

۱۶:۲ - ۳ این جملات نه در قدیمی‌ترین نسخه‌های خطی یونان باستان X, B, 8 و متن یونانی که توسط اورینگن استفاده می‌شود، نسخه‌های یونانی که به نسخه جروم معروف است، وجود دارند، و نه در برخی از نسخه‌های پیشین یا قبلی، اما در نسخه‌های C, D, L و W موجود هستند. یک پاراگراف مشابه نیز در لوقا ۱۲:۵۴ - ۵۶ دیده می‌شود. تحلیل‌های متنی که در پس چاپ چهارم نسخه یونانی عهد جدید توسط United Bible Societies انجام شد نیز نتوانست درباره اصالت این آیات تصمیم‌گیری نماید (رتبه "C")، (بر گرفته از کتاب *A Textual Commentary on the Greek New Testament*، نوشته بروس متزگر، صفحه ۴۱).

موضوع خاص: دیدگاه‌های متنی

۳:۱۶ "نشانه‌های زمان‌ها" به جمع بسته شدن کلمه "زمان" توجه کنید. این امر اشاره به دو عصر دارد (به موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو مراجعه کنید). مذهب یهودی قادر بودند برخی بحران‌های آب و هوایی را پیش‌بینی و درک کنند، اما نتوانستند، یا بهتر بگوییم نمی‌توانستند عصر جدیدی را که بواسطه روح القدس در راه مسیح در پیش رو داشتند، درک کنند. عیسی آنان را بدلیل عدم دارا بودن قوه ادراک معنوی مورد سرزنش قرار داده بود (اشعیا ۹:۶ - ۱۰). نشانه و نبوت دیگر، بوقوع پیوسته بود!

۴:۱۶ "نسل شریر و زناکار" این عبارت در حالت استعاره بمعنی "بی‌ایمان" است. این استعاره (متی ۱۲:۳۹؛ یعقوب ۴:۴) به پیش از عهد عتیق و در ارتباط با پرستش‌های توأم با روابط نامشروع جنسی بر می‌گردد (ارمیا ۳:۸؛ ۹:۲؛ ۲۳:۱۰؛ ۲۳:۲۹؛ حزقیال ۲۳؛ هوشع ۴:۲ - ۳؛ ملاکی ۳:۵).

▣ "آیت یونس نبی" آنها هیچ حدس نمی‌زدند که او در مورد چه چیزی صحبت می‌کرد! این داستان سه روزی بود که یونس در ماهی بزرگ گذراند و عیسی نیز در هادس بود (پطرس ۳:۱۹). به یاد داشته باشید که عیسی تنها حدود سی و شش تا چهل ساعت در قبر بود، اما در سیستم شمارش یهودیان در روزگار عیسی، این زمان سه روز بحساب می‌آمد. بخشی از یک روز به عنوان یک روز کامل محسوب شده و یک روز با غروب شروع و با غروب به پایان می‌رسید (پیدایش ۱). به یادداشت‌های متی ۱۲:۳۹ و متی ۱۶:۲۱ مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۶:۵-۱۲

^۵وقتی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند که فراموش کرده‌اند با خود نان بردارند. عیسی به ایشان فرمود: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگه دارید.»
^۷پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور فراموش کردند نان بردارند.
^۸عیسی پی برد که با یکدیگر درباره چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟^۹ آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به یاد ندارید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد را که برداشتید؟^{۱۰} یا از یاد برده‌اید که یکبار دیگر با هفت نان، چهار هزار نفر را سیر کردم؟ چند زنبیل از خرده‌ها جمع کردید؟^{۱۱} پس چرا درک نمی‌کنید که من درباره نان سخن نمی‌گویم؟ باز هم می‌گویم: از خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگاه دارید.»
^{۱۲}بالاخره شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعلیمات فریسی‌ها و صدوقی‌ها است.

۱۶:۶ «خمیرمایه» این امکان وجود دارد که این واژه در اصل از واژه آرامی «سخت‌گیری قانون» گرفته شده باشد (بخاطر داشته باشید که عیسی و یهودیان آن روزگان به زبان آرامی صحبت می‌کردند). این دو کلمه (سخت‌گیری قانون) در زبان آرامی بسیار شبیه به یکدیگر هستند؛ با اینحال، در آیه ۱۲ «خمیر ترش» یا «خمیرمایه» بیشتر درست به نظر می‌رسند.

موضوع خاص: خمیرمایه

۱۶:۷ «شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند» در انجیل متی اغلب با موضوعاتی که دیگران درباره آن بحث می‌کردند، صحبت می‌کرد (متی ۳:۹؛ ۹:۳، ۲۱؛ ۱۶:۷-۸؛ ۲۱:۲۵، ۲۸). عیسی سوالات و مباحث آنان را بعنوان فرصتی برای بحث درباره مشکلات الهیاتی قلمداد می‌کرد. مشخص نیست که آیا عیسی صحبت‌های آنان را به نوعی شنیده بود یا بواسطه نیروی ماورا الطبیعه از ذهن آنان آگاهی پیدا کرده بود.

۱۶:۸ عیسی اغلب ایمان ضعیف آن دوازده نفر را مورد خطاب قرار می‌داد (متی ۶:۳۰؛ ۸:۲۶؛ ۱۴:۳۱؛ ۱۶:۸). همیشه آنان که سخنان او را شنیدند و با او زندگی کردند دارای درک و ایمان قوی نبودند. متی ۱۶:۷-۱۰ عمدتاً در میانه قرار دارد. عیسی می‌خواست درباره ایمان دروغین فریسیها صحبت کند (متی ۵:۲۰-۴۸)، اما شاگردان بدلیل نبود «نان» بحث را عوض کردند.

۱۶:۹ شاگردان از مزیت شنیدن سخنان عیسی با آن جماعت و همچنین بحث و گفتگو و تفسیر خصوصی پس از آن برخوردار بودند، اما هنوز هم آنها مانند اکثر شنوندگان (متی ۱۳:۱۳، ۱۴-۱۵ [اشعیا ۶:۹-۱۰، ۱۹])، مفاهیم اصلی را درک نمی‌کردند (متی ۱۷:۱۵؛ ۱۱:۱۶؛ لوقا ۲۰:۵۰؛ ۳۴:۱۸؛ انجیل یوحنا ۱۰:۶؛ ۱۲:۱۶). پیام عیسی بسیار منحصر به فرد و متفاوت از دین یهود بود («خمیرمایه فریسیها») که آنها با آنها بزرگ شده بودند و این یک مقدمه ماورا طبیعی‌ای بود که روح القدس آن را در ذهن آنان قرار داد تا بتوانند درک کنند (لوقا ۲۴:۴۵). این امر در دورانی که عیسی با آنان سپری کرد به آرامی صورت پذیرفت (متی ۱۶:۱۳-۲۸)، اما به سرانجام نرسید تا زمان:

۱. پس از قیام

۲. در اتاق طبقه بالا (انجیل یوحنا ۲۰)

۳. در کنار ساحل دریا در انجیل یوحنا ۲۱

۴. اعمال رسولان ۱، زمانی که به آسمان عروج کرد

۱۲:۱۶ شریعت‌گرایی و نبود محبت در میان آنان بود که باعث گردید عیسی چنین جملاتی را بر زبان آورد! گاهی دین می‌تواند بجای اینکه بمانند پیل عمل کند، تبدیل به مانع گردد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳:۱۶-۲۰

^{۱۳}وقتی عیسی به فیصریه فیلیپی رسید، از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟»
^{۱۴}جواب دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحییای تعمیددهنده است؛ عده‌ای نیز می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور کرده است.»
^{۱۵}سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما من که هستم؟»^{۱۶}شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر خدای زنده!»

۱۷ عیسی فرمود: «ای شمعون، پسر یونا، خوشا به حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی من این را بر تو آشکار ساخته است. ۱۸ و من نیز می‌گویم که تویی پطرس، یعنی "صخره"، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود. ۱۹ من کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌دهم. آنچه بر زمین ببندی، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین بگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.»
 ۲۰ آنگاه به شاگردانش دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است.

۱۳:۱۶ "قیصریه فیلیپی" این شهر با وسعتی در حدود ۳۲ کیلومتر، در ناحیه فیلیپی در شمال دریای جلیل قرار داشت. این دومین باری بود که عیسی می‌خواست از شاگردانش دور و تنها باشد (متی ۱۵).

□ "پسر انسان" این عبارت بارها در عهد عتیق تکرار شده است. "پسر انسان" نشان دهنده بشریت (مزمور ۸:۴؛ حزقیال ۲:۱) و خانواده آسمانی (دانیال ۱۳:۷) می‌باشد. این عبارت توسط ربایهای روزگار عیسی بکار نمی‌رفت؛ لذا، هیچ جنبه‌ای از نظامی‌گری یا ملی‌گرایی در آن دیده نمی‌شود. عیسی خود را اینگونه خواند زیرا این مفهوم دارای دو جنبه از شخصیت وی، خدای کامل و انسان کامل بود (فیلیپیان ۲:۶ - ۸؛ اول یوحنا ۴:۱ - ۳).

موضوع خاص: پسر انسان

- "یحیی تعمید دهنده" هرودیس آنتیپاس یحیی تعمید دهنده را با عیسی اشتباه گرفته بود (متی ۱۴:۱ - ۲).
- "ایلیا" این نام از نبوت ذکر شده در ملاکی ۳:۱؛ ۴:۵ آمده، که می‌گوید ایلیا راه را برای مسیح موعود هموار می‌سازد. این نام با طلیعه عصر جدید روح القدس شناخته می‌شود.
- "ارمیا" ربایها معتقد بودند که او صندوق عهد را در کوه نبو پنهان کرده بود و درست پیش از شروع عصر جدید آن را بیرون خواهد آورد.
- "یکی دیگر از پیامبران" این عبارت عیسی را یکی از سایر پیامبران عهد عتیق عنوان کرد. در عین حال می‌تواند با نبوت تثنیه ۱۸:۱۵ - ۲۲ (انجیل یوحنا ۲:۲) ارتباط داشته باشد. همه این گمان‌ها یک احیا را شامل می‌گردند!
- "شما چه می‌گویید؟ به نظر شما من که هستم" کلمه "شما" بصورت جمع بکار رفته و حالت مؤدبانه ندارد. عیسی این سوال را از همه شاگردان پرسید. پطرس اول از همه پاسخ داد. شخصیت وی او را به سخنگوی گروه تبدیل کرده بود.

۱۶:۱۶ "تویی مسیح" این عبارت توسط آندریاس در انجیل یوحنا ۱:۴۱، نتانیل در انجیل یوحنا ۱:۴۹ و پطرس در انجیل یوحنا ۶:۶۹ تکرار شده بود. عنوان یونانی "مسیح" برابر با عنوان عبری "مسیح" یا "آن تدهین شده" است.

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن شخص خاصی که خواهد آمد

موضوع خاص: مسایح

- "پسر خدای زنده" پطرس جنبه مسیحایی عیسی را آنگونه که در متی ۱۶:۲۱-۲۳ نشان داده شده، درک نکرده است. بنابراین، برکت آیه ۷:۱۶ مرتبط با عبارت "پسر خدای زنده" می‌باشد. عبارت "خدای زنده" از یهوه نشأت گرفته شده که خود از فعل عبری "بودن می‌آید" (خروج ۳:۱۴).

موضوع خاص: اسامی خداوند

۱۷:۱۶	
NASB	"شمعون بریونا"
NKJV	"شمعون بر-یونا"
NRSV, NJB, Peshitta, REB	"شمعون پسر یونا"
TEV	"شمعون پسر یونا"

کلمه آرامی "بریونا" بمعنی "پسر یوحنا" است.

- "پدر آسمانی من" مضمون اعتراف پطرس (متی ۱۶:۱۶) یک کشف انسانی نبود، بلکه مکاشفه الهی بود. روح القدس یکی از شخصیت‌های تثلیث است که این وظیفه به او نسبت داده می‌شود، اما در اینجا، احتمالاً به دلیل ذکر "پسر خدا"، پدر است.

انجیل را نمی‌توان بدون کمک الهی درک کرده یا به آن پاسخ داد (انجیل یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵؛ ۱۰: ۲۹). این امر اجبار پاسگویی انسان را از بین نمی‌برد (انجیل یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶؛ رومیان ۹: ۱۰ - ۱۳)، اما در عین حال نشان می‌دهد که انسان‌ها فقط می‌توانند به سرمنشأ قلمرو روحانی پاسخ دهند. آنها نمی‌توانند شروع کننده تصمیمات معنوی باشند! زمان افعال بکار برده شده در متی ۱۶: ۱۹ منعکس کننده همین حقیقت است!

موضوع خاص: آسمان‌ها و آسمان سوم

۱۸: ۱۶ "پطرس" کلمه یونانی "پطرس" اسم مذکر است. این نام به یک صخره جدا شده اشاره دارد. سرتاسر زندگی وی (متی ۱۶: ۲۲، ۲۳؛ مرقس ۱۴) به هر چیزی شباهت داشت جز "صخره"!

موضوع خاص: پطرس آن مرد است

□ "این صخره" این کلمه یونانی، "petra"، یک اسم مونث بوده که به سنگ بستر اشاره دارد (متی ۷: ۲۴). این دو کلمه (پطروس و پترا) به دلیل جنسیتشان از نظر دستوری قابلیت مرتبط شدن به یکدیگر را ندارند. شاگردان این امر را در اشاره به برتری پطرس نمی‌دانستند، زیرا همچنان بر سر اینکه چه کسی بزرگتر است، بحث می‌کردند (متی ۱۸: ۱، ۱۸؛ انجیل یوحنا ۲۰: ۲۱). این دو اصطلاح در زبان یونانی مرتبط اما متمایز هستند. بازی آشکاری بین ایمان پطرس و ایمان رسولان وجود داشت. با این حال، در زبان آرامی تنها یک اصطلاح، "kepha" ("Cephas"، انجیل یوحنا ۱: ۴۲؛ اول قرنتیان ۱: ۱۲؛ ۳: ۲۲؛ ۵: ۹؛ ۱۵: ۵) برای هر دو اصطلاح یونانی در رابطه با "صخره" وجود دارد. عیسی به زبان آرامی صحبت می‌کرد، اما سخنان او توسط نویسندگان الهام گرفته شده به یونانی ثبت شده است. بنابراین، ما باید به متن یونانی بپردازیم، نه یک فرضاً یک اظهار نظر به زبان آرامی.

□ "کلیسا" کلمه "Ekklesia" واژه‌ای بود که در نسخه قدیمی یونانی عهد عتیق برای "قوم بنی اسرائیل" بکار برده شده بود (Qahal، BDB 874، تثنیه ۱۸: ۱۶؛ ۲۳: ۲). باید مراقب بود که مفاهیم پسائپتیکاست و چارچوبهای آنها را بر اساس این عبارات اولیه یهودی برداشت نکنیم. این شاگردان اولیه خود را ضمیمه‌ای از قوم عهد عتیق (یعنی Qahal) خدا می‌دیدند. آنها تحقق مردم عهد عتیق بودند. خود این اصطلاح به معنای فراخواندن مردم به دور هم بنا به هر دلیلی است. پیشینه یونانی آن بمعنی فراخواندن شهر به یک نشست عمومی بود (اعمال رسولان ۱۹: ۳۲، ۳۹، ۴۱). این اصطلاح در مرقس، لوقا یا انجیل یوحنا وجود ندارد. در متی فقط سه بار دیده می‌شود (متی ۱۶: ۸؛ ۱۷: ۱۸ [دوبار]). بدیهی است که متن متی ۱۷: ۱۸ به دوره زمانی که هنوز اتفاق نیفتاده اشاره دارد. این اصطلاح اغلب در اعمال رسولان و نوشته‌های پولس به چشم می‌خورد.

موضوع خاص: کلیسا (ekklesia)

SPECIAL TOPIC: CHURCH (ekklēsia)

کلمه یونانی ekklesia از دو کلمه می‌آید "خارج از" و "فرا خواندن". این کلمه کاربرد دنیوی دارد (یعنی اتباع را به گردهمایی فرا خواندن، رجوع شود به اعمال ۱۹: ۳۲ و ۳۹ و ۴۱) و به واسطه استفاده Septuagint این کلمه برای "حضر در کلیسای" اسرائیل (Qahal، BDB 874، KB 1078، رجوع شود به اعداد ۳: ۱۶، ۴: ۲۰، تثنیه ۳۰: ۳۱)، به عنوان یک کاربرد دینی تلقی می‌گردد. کلیسای اولیه خود را به عنوان ادامه مردم خدا در عهد عتیق می‌دانستند. آنها اسرائیل جدید بودند (رجوع شود به رومیان ۲: ۲۸ و ۲۹، غلاطیان ۳: ۲۹، ۶: ۱۶، اول پطرس ۲: ۵ و ۹، مکاشفه ۱: ۶)، تحقق ماموریت جهانی خدا (رجوع شود به پیدایش ۳: ۱۵، ۱۲: ۳، خروج ۵: ۱۹ و ۶، متی ۱۸: ۲۸ الی ۲۰، لوقا ۴۷: ۲۴، اعمال ۸: ۱، موضوع خاص: برنامه رستگاری ابدی یهوه را مطالعه کنید).

این کلمه با چندین مفهوم در اناجیل و اعمال به کار برده شده است.

۱. دیدارهایی با جنبه غیر روحانی در شهر، اعمال ۱۹: ۳۲ و ۳۹ و ۴۱
۲. مردم خدا در عیسی، متی ۱۶: ۱۶ و افسسیان
۳. گردهمایی محلی مومنین در عیسی، انجیل متی ۱۷: ۱۸، اعمال رسولان ۵: ۱۱ (در این آیات، کلیسا در اورشلیم)، اعمال رسولان ۱۱: ۱۳، رومیان ۵: ۱۶، اول قرنتیان ۱۶: ۱۹، کولسیان ۴: ۱۵، فیلمون آیه ۲
۴. کل مردم اسرائیل، اعمال ۷: ۳۸ در مراسم استفان
۵. مردم خدا در منطقه، اعمال رسولان ۳: ۸، غلاطیان ۲: ۱ (یهودا یا فلسطین)

کلیسا، یعنی مردمی که گرد هم آمده اند، نه یک ساختمان. برای صدها سال هیچ ساختمانی برای کلیسا وجود نداشت. در یعقوب (یکی از نخستین کتب مسیحی) کلیسا به کلمه synagōgē (انجمن) اطلاق می‌شد. این اصطلاح برای کلیسا فقط در کتاب یعقوب دیده می‌شود (رجوع شود به کتاب یعقوب ۲: ۲ و ۱۴: ۵).

▣ "قدرتهای جهنم" (در نسخه انگلیسی: "دروازه هادس" نوشته شده است) "دروازه" می تواند اشاره به:

۱. ایده یک شهر مرگ، که کسی توان رهایی از آن را ندارد

۲. جلسه شورای شهر که در کنار دروازه برگزار می شود

۳. یک طرح شیطانی فعال علیه کلیسا

هادس از کلمه "دیدن" بشکل منفی استخراج شده، بنابراین نامرئی است. این عبارت برابر با واژه عهد عتیق "شئول" است، جایی که رستگاران و شیر به طور یکسان در هنگام مرگ به آنجا می روند.

II. B موضوع خاص: مرگان کجا هستند؟

▣ "قادر به نابودی آن نخواهند بود" این کلمه دلالت ضمنی به مفهوم "حمله کردن، به دست آوردن کنترل" داشت. مرگ و شر بر کلیسای خدای زنده نه غلبه کردند و نه حتی توانستند آن را (دو معنای این اصطلاح) درک کنند.

۱۹:۱۶ "کلیدهای ملکوت آسمان" این استعاره ای برای مفهوم تملک جایی بوسیله بدست آوردن درب یا دروازه ورودی آن بود (اشعیا ۲۲:۲۲؛ مکاشفه ۷:۳؛ ۱۸:۱). کلیدها اعلام انجیل به همراه یک دعوت برای اجابت آن است. این مفهوم از هادس و آسمان (بهشت) که دروازه هایی مانند شهر دارند به اشعیا برمی گردد (به موضوع خاصی که کمی جلوتر خواهد آمد توجه کنید). نویسنده کتاب عبرانیان همچنین از این استعاره برای بهشت (عبرانیان ۱۰:۱۱، ۱۶؛ ۱۲:۲۲؛ ۱۳:۴)، و همینطور یوحنا در کتاب مکاشفه (مکاشفه ۳:۱۲؛ ۲۱-۲۲) استفاده کرده است.

موضوع خاص: دو "شهر" در اشعیا

▣ "ملکوت آسمان" مرقس و لوقا از عبارت "ملکوت خدا" استفاده کرده اند. تفاوت این دو در جوهره ی آنها نیست بلکه در دریافت کنندگان است.

موضوع خاص: ملکوت خدا

▣

"بستن ... گشودن" NASB, NKJV, NRSV, NJB, Peshitta

"ممنوع شدن ... اجازه داشتن" TEV

اینها اصطلاحات مخصوص ربابها بودند که جهت تصمیم گیری بمنظور اجازه یا عدم اجازه چیزی بلحاظ شرعی و قانونی بکار برده می شدند. زمان این دو فعل معلوم نیز حائز اهمیت است. هر دوی آنها ضمائر اشاره آینده "من هستم" با بار معلوم کامل هستند. آنها باید "بسته شده باشند" و "باز شده باشند" ترجمه شوند (متی ۱۸:۱۸). این امر منعکس کننده این حقیقت است که تصمیماتی که انسانها با هدایت روح القدس بر روی زمین در مورد مسائل روحانی می گیرند، قبلاً در بهشت تصمیم گیری شده است. این قسمت بیانگر تصمیمات انسانی نیست، بلکه نشان دهنده انسانهایی است که از رهبری خدا پیروی می کنند (متی ۱۸:۱۸؛ یوحنا ۲۰:۲۳).

۲۰:۱۶ "به شاگردانش دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است" انجیل هنوز تکمیل نشده بود. پندارهای کنونی یهودیان درباره کار مسایح اشتباه بود. شاگردان هنوز باید صبر می کردند (متی ۸:۴؛ ۹:۳۰؛ ۱۲:۱۶؛ ۱۷:۹).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۶:۲۱ - ۲۳

^{۲۱} از آن پس عیسی به آگاه ساختن شاگردان خود از این حقیقت آغاز کرد که لازم است به اورشلیم برود و در آنجا از مشایخ و سران کاهنان و علمای دین آزار بسیار ببیند و کشته شود و در روز سوم برخیزد. ^{۲۲} اما پطرس او را به کناری برد و سرزنش کنان گفت: «دور از تو، سرورم! مباد که چنین چیزی هرگز بر تو واقع شود.» ^{۲۳} عیسی روی برگردانیده، به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! تو مانع راه منی، زیرا افکار تو انسانی است نه الهی.»

۲۱:۱۶ "لازم است" این لغت "dei" و بمعنی الزام اخلاقی بود (عیسی آمده بود که بمیرد، مرقس ۸:۳۱؛ ۱۰:۴۵؛ انجیل یوحنا ۳:۱۴، ۱۶). عیسی می دانست که طرحی آسمانی برای زندگی و خدمت او وجود دارد (متی ۱۲:۱۵ - ۲۱؛ لوقا ۲۲:۲۲؛ اعمال رسولان ۲:۲۳؛ ۳:۱۸؛ ۴:۲۸؛ ۱۰:۴۲؛ ۱۷:۳۱). وی این را از سن دوازده سالگی می دانست (لوقا ۲:۴۱ - ۲)!

□ "آزار بسیار ببینند" یوحنا این را با "بره خدا" نامیدن عیسی بیان کرد (انجیل یوحنا: ۱:۲۹)، اما شاگردان برای این حقیقت آماده نبودند. چنین چیزی در باورهای یهودیان قرن اول درباره مسیح وجود نداشت. ربابها تأکید داشتند که مسیح موعود در یک هیبت نظامی و بعنوان قاضی خواهد آمد (مکاشفه: ۱۹: ۱۱ - ۱۶). آنها در ارزیابی خود اشتباه نکرده بودند، اما نتوانستند اولین آمدن او را به عنوان خدمتگزاری دردمند (اشعیا ۵۳)، و فروتن سوار بر پشت الاغ (زکریا ۹: ۵) تشخیص دهند، که بنظر می‌رسد هر دو از پیدایش ۱۵: ۳ پیروی کنند.

این مکاشفه از رنج او چنان تکان دهنده بود که عیسی مجبور شد چندین بار آن را تکرار کند (متی ۹: ۱۷، ۱۲، ۲۲-۲۳؛ ۱۸: ۲۰ - ۱۹). او این کار را انجام داد تا وقتی اتفاقی افتاد، شاگردان، پس از اندوه و سردرگمی که گریبانگیرشان خواهد شد، متوجه شوند که عیسی بر سرنوشت خود تسلط داشت. این امر باعث می‌شد که آنها در مأموریت خود جسور باشند (متی ۲۸: ۱۸-۲۰؛ لوقا ۲۴: ۴۶-۴۷؛ اعمال رسولان ۱: ۸).

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی یهوه

موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می‌برند

□ "مشایخ و سران کاهنان و علمای دین" اینها عباراتی برای تعریف سانهدرین بودند. سانهدرین بدنه حاکم بر یهودیان بودند که متشکل از هفتاد نفر از رهبران ناحیه اورشلیم می‌شدند. سانهدرین در دوران عیسی توسط سیاستهای رومی به فساد کشیده شده بود زیرا مقام کشیش بوسیله پرداخت هزینه نقدی بدست می‌آمد.

موضوع خاص: سانهدرین

□ "در روز سوم" عیسی بطور مشخص از این عنصر زمانی در اشاره به یونس نبی و نشانه‌ای از مسایح بودن خود، بارها در متی ۱۲: ۴۰ و ۱۶: ۴ یاد کرده بود. پولس نیز در اول قرنیتیان ۴: ۱۵ و یونس ۱: ۱۶ گفته بود که این مسئله در عهد عتیق نبوت شده است. دو احتمال ممکن در هوشع ۶: ۲ و یونس ۱: ۱۶ می‌باشند. در این دو متن سخن عیسی باید به یونس اشاره داشته باشد.

بهر حال، هفتاد و دو ساعت کامل نبوده و تنها حدود ۳۶ تا ۴۰ ساعت بود. یهودیان بخشی از روز را بعنوان روز کامل به رسمیت می‌شناختند. روز آنها با شفق شروع می‌شد. عیسی ساعت ۳ بعد از ظهر روز جمعه از دنیا رفت و پیش از ۶ عصر دفن شد. این زمان را آنان یک روز حساب می‌کردند. وی تمام روز شبات را در هادس ماند، ۶ عصر روز جمعه تا ۶ عصر روز شنبه. سپس زمانی بین طلوع آفتاب در روز یکشنبه قیام کرد، یعنی سه روز یهودی.

موضوع خاص: قیام

□ ۲۲: ۱۶ "پطرس او را به کناری برد و سرزنش کنان گفت" پطرس از حد خود فراتر رفت. عیسی از واژه "سرزنش کردن" در چندین متن پر محتوا استفاده کرده بود (متی ۸: ۲۶؛ ۱۰: ۱۲؛ ۱۶: ۲۰). احساسات شخصی پطرس در برابر عیسی مانعی برای برنامه احیای خداوند بود.

□ "دور از تو!" این عبارت بمعنی "رحم بر تو" بوده که بیانگر "رحم خداوند بر تو باد تا چنین چیزی هرگز رخ ندهد" می‌باشد. افعال منفی قوی برای تأکید بر موضوعی.

□ ۲۳: ۱۶ "دور شو از من، ای شیطان" پطرس که لحظاتی قبل درباره‌ی مکاشفه‌ای از خدا می‌گفت، اکنون از وسوسه شیطان سخن می‌گوید. این همان وسوسه‌ای بود که عیسی در بیابان با آن روبرو شد تا از صلیب بگذرد (متی ۴: ۱ - ۱۱). در این متن، پطرس سخنگوی شیطان شده بود!

موضوع خاص: شیطان

□ "مانع راه" این عبارت به معنای واقعی کلمه به ماشه چوب تله حیوانات اشاره داشت. این واژه به صورت استعاره بعنوان یک مانع استفاده شده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۶: ۲۴ - ۲۷

۲۴ سپس رو به شاگردان کرد و فرمود: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید. زیرا هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که به خاطر من جان خود را از دست بدهد، آن را باز خواهد یافت. ۲۶ انسان را چه سود که تمامی دنیا را ببرد، اما جان خود را ببازد؟ انسان برای باز یافتن جان خود چه می‌تواند بدهد؟ ۲۷ زیرا پسر انسان در جلال پدر خود به همراه فرشتگانش خواهد آمد و به هر کس برای اعمالش پاداش خواهد داد.»

□ ۲۴: ۱۶ "شاگردان" آنان کسانی بودند که آموزش می‌دیدند. تأکید عیسی بر روی یک تصمیم‌گیری آنی نبود بلکه هدف وی تداوم و تعمیق شاگردی بود (متی ۱۹: ۲۸).

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به دیدگاه یا مقاصد ادبی نویسنده درست بکار برده شده است. عیسی تصور می‌کند که مردم دنباله روی وی خواهند شد.

□ "باید خود را انکار کرده" این یک جمله دستوری، در دستور زبان باستانی بوده است. باید عملی تعیین کننده وجود داشته باشد. ایمانداران باید از زندگی خودمحور در تمامی زمینه‌ها دوری کنند (که در نتیجه سقوط آنان در کتاب پیدایش ۳ به آن پرداخته شده است؛ به موضوع خاص: سقوط مراجعه نمایید). این مفهوم شبیه توبه است.

□ "صلیب خویش بر گیرد" این نیز یک جمله دستوری در دستور زبان یونان باستان است. مشابه همین تأکید در مرقس ۸:۳۵؛ لوقا ۹:۲۴؛ انجیل یوحنا ۱۲:۲۵ دیده می‌شود. تصمیمی دیگر برای آنان که فراخوانده شده‌اند. جانباں محکوم شده باید صلیب خود را تا محل اعدام بر دوش خود حمل می‌کردند (انجیل یوحنا ۱۲:۲۴). این استعاره از یک مرگ توأم با شکنجه، در این متن، مرگ زندگی خودمحور است (انجیل یوحنا ۱۲:۲۴؛ دوم قرنتیان ۵:۱۳-۱۴؛ غلاطیان ۲:۲۰؛ اول یوحنا ۳:۱۶).

موضوع خاص: مصلوب شدن

□ "از پی من بیایید" این نیز جمله‌ای دستوری در دستور زبان یونان باستان است. در حالیکه دو جمله قبلی دستورات قاطعی بودند، این یکی از روزمرگی زندگی صحبت می‌کند. پیروی (شاگردی بر مبنای یهودیت) در یک متن یهودی قرن اول دارای ملزومات خاصی بود. در حالیکه که عیسی دوازده شاگرد را دعوت کرد تا با همراه او باشند، ایمانداران را نیز در هر عصری فرا می‌خواند. عیسی جان خود را فدای این مردان نمود و آنها باید با فدا کردن جان خود به دیگران پاسخ می‌دادند (دوم تیموتائوس ۲:۲؛ اول یوحنا ۳:۱۶). عیسی اغلب سخن از تداوم ذات پیروی می‌گفت (متی ۱۰:۳۷-۳۹؛ مرقس ۸:۳۸-۳۹؛ لوقا ۹:۲۳-۲۷؛ ۱۴:۲۵-۲۷؛ ۳۳:۱۷؛ انجیل یوحنا ۱۲:۲۵).

□ ۲۵:۱۶ عصر جدید با عصر شیطنانی و خودمحور کنونی متفاوت است. انسان‌ها نشان می‌دهند که این انتقال بر اساس نحوه زندگی آنها صورت گرفته است (متی ۷ و ۱۳). درست زندگی کردن انسان را با خدا آشتی نمی‌دهد (افسیسیان ۲:۸-۹). اعتراف و ایمان این کار را انجام می‌دهند (۱۶:۱۶)، ولی شاهی بوده که نشان می‌دهد تغییر یا گذار صورت گرفته است!

واژه "زندگی" (*psuchē*) معادل *nepesh* (BDB 659) است که به زندگی بر روی سیاره زمین، و در این مورد خاص زندگی خودگردان (یعنی انسان) اشاره می‌کند. عصر جدید نیاز به جهت‌گیری کاملاً جدی و جدیدی دارد. عصر پیشین بوسیله رفتار خودخواهانه انسان شخصیت‌پردازی شده (پیدایش ۳)، اما عصر جدید با از خودگذشتگی مشخص می‌شود. تصویری که خدا از بشریت داشت (پیدایش ۱:۲۶-۲۷) با سقوط انسان خدشه دار گردید. رستگاری این تصویر را بازسازی می‌کند تا همنشینی با خدا (یعنی هدف اصلی خلقت) احیا شود! خدمت جایگزین خود، تقدیس جایگزین گناه، خدمت جایگزین من، و هر چه کمتر و کمتر برای من و بیشتر و بیشتر برای او!

□ ۲۶:۱۶ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم بوده که بمعنی احتمال وقوع عملی در زمان آینده است. برخی چیزهای دنیوی را به دست می‌آورند اما چیزهای معنوی و ابدی را از دست می‌دهند.

□ "انسان برای باز یافتن جان خود چه می‌تواند بدهد؟" زندگی خودخواهانه به مرگ ختم می‌شود، اما آن که زندگی خود را در راه مسیح می‌گذارد به حیات جاودانه دست می‌یابد (مرقس ۸:۳۴-۳۸). ایمانداران خادمین مسئول هدیه حیات جسمانی و زندگی معنوی هستند!

□ ۲۷:۱۶ "پسر انسان ... به همراه فرشتگانش خواهد آمد" این عبارت اشاره به بازگشت دوم دارد (متی ۱۰:۲۳؛ ۲۴:۳، ۲۷، ۳۷، ۳۹؛ ۲۶:۶۴؛ اعمال رسولان ۱:۱۱؛ اول قرنتیان ۱۵:۲۳؛ اول تسالونیکیان ۱:۱۰؛ دوم تسالونیکیان ۱:۷، ۱۰؛ ۲:۱، ۸؛ یعقوب ۵:۷، ۸؛ دوم پطرس ۱:۱۶؛ ۳:۴، ۱۲؛ اول یوحنا ۲:۲۸؛ مکاشفه ۱:۷). توجه داشته باشید که فرشتگان می‌تواند اشاره به فرشتگان پدر و یا پسر داشته باشند. این راه دیگری بود که عیسی جنبه آسمانی عیسی تسریح گردد. در انجیل متی بارها از اجتماع فرشتگان و تفکیک کنندگان انسان‌ها یاد شده است (متی ۱۳:۳۹-۴۱، ۴۹؛ ۲۴:۳۱).

موضوع خاص: پسر انسان

□ "در جلال پدر خود" در عهد عتیق رایج‌ترین کلمه عبری برای "جلال" (*kabod*) بود که در اصل یک اصطلاح بازرگانی (که به یک جفت ترازو اشاره دارد) که به معنای "سنگین بودن" بود. آن چه که سنگین بود با ارزش بود یا از ارزش ذاتی برخوردار بود. اغلب از مفهوم روشنایی برای بیان عظمت خدا در جمالات استفاده می‌گردید (خروج ۱۵:۱۶؛ ۱۷:۲۴؛ اشعیا ۶۰:۱-۲). عیسی خود به تنهایی شایسته و محترم است. وی بیش از آن درخشان است که بشریت سقوط کرده توان دیدن او را نداشته باشد (خروج ۳۳:۱۷-۲۳؛ اشعیا ۶:۵). خداوند تنها می‌تواند بواسطه مسیح شناخته شود (ارمیا ۱:۱۴؛ متی ۱۷:۲؛ عبرانیان ۱:۳؛ یعقوب ۱:۲).

واژه "جلال" به نوعی دارای ابهام است:

۱. مفهوم آن می‌تواند هم‌تراز با "عدالت خدا" باشد
۲. می‌تواند اشاره به "تقدس" یا "کامل" بودن خدا داشته باشد
۳. می‌تواند اشاره به تصویر خدا که بشر از روی آن خلق گردید (پیدایش ۱: ۲۶-۲۷؛ ۵: ۱؛ ۹: ۶)، اما بعداً سر به شورش برداشت، داشته باشد (پیدایش ۳: ۱-۲۲)

این واژه در ابتدا برای حضور یهوه در کنار قومش بکار برده شد (خروج ۱۶: ۷، ۱۰؛ لاویان ۹: ۲۳؛ اعداد ۱۴: ۱۰).

موضوع خاص: جلال (عهد عتیق، کبود)

موضوع خاص: نقش پدری خداوند

□ "به هر کس برای اعمالش پاداش خواهد داد" این جمله کنایه‌ای به آیات مزمور ۱۲: ۶۲ یا امثال ۱۲: ۲۴ است. این داوری اعمال در آیات زیر نیز دیده می‌شود:

یعقوب ۳۴: ۱۱؛ مزمور ۲۸: ۴؛ امثال ۱۲: ۲۴؛ جامعه ۱۲: ۱۴؛ ارمیا ۱۷: ۱۰؛ ۳۲: ۱۹؛ متی ۱۶: ۲۷؛ ۲۵: ۳۱-۶؛ رومیان ۲: ۶؛ ۱۲: ۱۴؛ اول قرنتیان ۳: ۸؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۰؛ غلاطیان ۶: ۷-۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱۴؛ اول پطرس ۱: ۱۷؛ مکاشفه ۲: ۲۳؛ ۲۰: ۱۲؛ ۲۲: ۱۲.

زندگی ما نشان دهنده تعهد و وفاداری ما است! اول یوحنا و کتاب یعقوب تسریح می‌کنند که چگونه نحوه زندگی ما گواهی بر اعتبار ایمان ما خواهد بود. تا ریشه‌ای وجود نداشته باشد، میوه‌ای نیز حاصل نخواهد گردید! عیسی به عنوان نجات دهنده آمد (انجیل یوحنا ۳: ۱۶ - ۲۱)، اما بعداً در لباس داوری باز خواهد گشت (مکاشفه ۱۹)!

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸: ۱۶

«آمین، به شما می‌گویم، برخی اینجا ایستاده‌اند که تا پسر انسان را نبینند که در پادشاهی خود می‌آید، طعم مرگ را نخواهند چشید.»

۲۸: ۱۶ تفسیر این آیه دشوار است. با توجه به متن اینگونه بنظر می‌رسد که اشاره به بازگشت دوم عیسی داشته باشد، اما انجیل متی بیش از چهل سال پس از مرگ عیسی نوشته شد و متوجه شد که اشتباه کرده بود. این آیه می‌تواند اشاره به موارد زیر داشته باشد:

۱. عروج عیسی
۲. پادشاهی که از پیش در وجود عیسی حلول پیدا کرده بود
۳. بازگشت دوم
۴. آمدن روح و تجهیز در پنطیکاست
۵. تخریب اورشلیم در سال هفتاد پس از میلاد توسط تیتوس، ژنرال رومی
۶. تغییر ماهیتی که در فصل بعد به آن اشاره می‌شود (به نزدیکی آیات مرقس ۹: ۱ و ۲: ۹ توجه کنید) با توجه به محتوای انجیل متی ۱۷، گزینه ششم درست‌تر بنظر می‌رسد.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

موضوع خاص: سلطنت در پادشاهی خدا

(Special Topic: Reigning in the Kingdom of God)

مفهوم پادشاهی به‌مراه مسیح بخشی از دسته‌بندی الهیاتی بزرگتر بنام "پادشاهی خدا" است. این عبارتی است که از مفاهیم عهد عتیق آورده شده، در زمانی که خدا بعنوان پادشاه حقیقی اسرائیل شناخته می‌گردید (۱ سموئیل ۸: ۷). سلطنت او (۱ سموئیل ۸: ۷؛ ۱۰: ۱۷-۱۹) در میان نوادگانی از قبیله یهودا (پیدایش ۴۹: ۱۰) و خانواده یسی (۲ سموئیل ۷) بصورت نمادین بود.

عیسی همان مکمل وعده داده شده در نبوت عهد عتیق در ارتباط نجات دهنده است. او با زنده شدن خود در بیت‌الحم، پادشاهی خدا را در اختیار گرفت. پادشاهی خدا هسته مرکزی موعظه‌های عیسی گردید. این پادشاهی بطور کامل و کمال بوسیله او نماد پیدا می‌کند (متی ۱۰:۷؛ ۱۱:۱۲؛ ۱۲:۱۲؛ ۲۸:۱۲؛ مرقس ۱:۱۵؛ لوقا ۹:۱۰؛ ۱۱:۱۱؛ ۲۰:۱۶؛ ۱۶:۱۶؛ ۲۰:۱۷؛ ۲۰:۲۱).

با اینحال، این پادشاهی همچنین برای آینده بود (اسکاتالوژی). زمان آن برای حال بود اما بیابان رسید (متی ۶:۱۰؛ ۸:۱۱؛ ۱۶:۲۸؛ ۲۲:۱-۱۴؛ ۲۹:۲۶؛ لوقا ۹:۲۷؛ ۱۱:۲؛ ۱۳:۲۹؛ ۱۴:۱۰-۲۴؛ ۲۲:۱۶، ۱۸). اولین بار عیسی بعنوان یک خدمتگذار در حال عذاب (اشعیا ۵۲:۱۳-۵۳:۱۲)؛ و فروتن (زکریا ۹:۹) آمد، اما دفعه بعد او بعنوان شاه شاهان باز خواهد گشت (متی ۲:۲؛ ۲۱:۵؛ ۲۴:۱۱-۱۵). بطور یقین مفهوم "سلطنت" بخشی از این الهیات "پادشاهی" است. خدا این پادشاهی را به پیروان مسیح ارزانی داشته است (لوقا ۱۲:۳۲).

مفهوم این پادشاهی در کنار مسیح ده‌ها جنبه و سوال در خود دارد.

۱. آیا این بخش کلام که تصریح می‌کند خدا بواسطه مسیح "پادشاهی" را پیروان مسیح ارزانی داشته، اشاره به "سلطنت" دارد؟ (متی ۵:۳، ۱۰:۱۲؛ لوقا ۱۲:۳۲)
۲. آیا کلام عیسی به شاگردان اصلی اش در متون یهودی قرن اول، اشاره به تمام ایمانداران دارد؟ (متی ۲۸:۱۹؛ لوقا ۲۲:۲۸-۳۰)
۳. آیا تأکید پولس بر پادشاهی در این زندگی، اکنون در تضاد با متون بالا است یا خیر؟ (رومیان ۵:۱۷؛ ۱ قرنتیان ۴:۸)
۴. سلطنت و عذاب چه ارتباطی با یکدیگر دارند؟ رومیان ۲:۱۷؛ ۲ تیموتائوس ۲:۱۱-۱۲؛ ۱ پطرس ۴:۱۳؛ مکاشفه ۱:۹)
۵. بازگشت مضمون مکاشفه جلال پادشاهی مسیح را به اشتراک همگان می‌گذارد، اما آیا این پادشاهی
 - a. زمینی است؟ مکاشفه ۵:۱۰
 - b. هزار ساله است؟ مکاشفه ۲۰:۴-۶
 - c. ابدی است؟ مکاشفه ۲:۲۶؛ ۳:۲۱؛ ۲۲:۵؛ و دانیال ۷:۱۴، ۱۷، ۲۷

▣ "بدرستی" (در نسخه فارسی "آمین" نوشته شده). به موضوع خاص: آمین مراجعه شود

▣ "طعم مرگ" این یک اصطلاح عبرانی در ارتباط با مرگ است (اول سموئیل ۱۵:۳۲).

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا آیات ۱۳ تا ۲۰ بیشتر چرخش بسوی کلیسای کاتولیک رومی دارند؟
۲. آیا شاگردان برتری پطرس را به رسمیت شناخته بودند؟
۳. عیسی با بکار بردن کلمه "کلیسا" به چه چیزی اشاره می‌کند؟
۴. آیا آیه ۱۸ سخن از حمله معلوم به کلیسا دارد یا مجهول؟
۵. کلیدهای ملکوت خدا چه هستند؟ (متی ۱۶:۱۹)
۶. چرا عیسی اصرار داشت که کسی نگوید وی مسیح، پسر خدا است؟
۷. چرا شاگردان در برابر مکاشفه عیسی از آینده خود ایستادگی کردند؟
۸. مرگ خود یعنی چه؟
۹. از آیه ۲۸ چه چیزی را می‌فهمید؟

انجيل متی ۱۷

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
دگرگونی عیسی	دگرگونی عیسی بر روی کوه	دگرگونی	دگرگونی	دگرگونی
۸-۱:۱۷	۱۳-۱:۱۷	۸-۱:۱۷	۴-۱:۱۷ ۵:۱۷	۸-۱:۱۷
۱۳-۹:۱۷		نبوت‌ها درباره ایلیا ۱۳-۹:۱۷	۸-۶:۱۷ ۹:۱۷ ۱۰:۱۷ ۱۲-۱۱:۱۷ ۱۳:۱۷	پرسش درباره ایلیا ۱۳-۹:۱۷
شفای پسری با دیو	پسری شفا می‌یابد	پسری دیوزده شفا می‌یابد	عیسی پسری دیوزده را شفا می‌دهد	دیوزدگی
۲۰-۱۴:۱۷	۲۱-۱۴:۱۷	۲۰-۱۴:۱۷	۱۶-۱۴:۱۷ ۱۸-۱۷:۱۷ ۱۹:۱۷ ۲۱-۲۰:۱۷	۱۸-۱۴:۱۷ ۲۰-۱۹:۱۷
۲۱:۱۷		۲۱:۱۷		۲۱:۱۷ (ضمیمه نشده است)
عیسی دوباره مرگ و رستاخیز خود را از قبل پیشبینی می‌کند	عیسی دوباره مرگ و رستاخیز خود را پیشگویی می‌کند	شوق نبوت برای بار دوم	عیسی دوباره درباره مرگ خود می‌گوید	دومین نبوت
۲۳-۲۲:۱۱۷	۲۳-۲۲:۱۱۷	۲۳-۲۲:۱۱۷	۲۳-۲۲:۱۱۷ ۲۳:۱۷	۲۳-۲۲:۱۱۷
پرداخت مالیات در معبد	پطرس و سرورش مالیات‌هایشان را پرداخت می‌کنند	پول برای پرداخت مالیات	پرداخت مالیات	معبد و پرداخت مالیات توسط عیسی و پطرس
۲۷-۲۴:۱۷	۲۷-۲۴:۱۷	۲۷-۲۴:۱۷	۲۴:۱۷ ۲۵:۱۷ ۲۵:۱۷ ۲۶:۱۷ ۲۷-۲۶:۱۷	۲۷-۲۴:۱۷

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

- A. دگرگونی، متی ۱:۱۷-۱۳ (متی ۱:۱۷-۱۱؛ مرقس ۲:۹-۱۳؛ لوقا ۹:۲۸-۳۶؛ دوم پطرس ۱:۱۶-۱۸)
 B. شفای پسر دیوزده، متی ۱۴:۱۷-۲۳ (مرقس ۹:۱۴-۲۹؛ لوقا ۹:۳۷-۴۲)
 C. معبد مالیات و پرداخت توسط پطرس و عیسی، متی ۲۴:۱۷-۲۷ (این موضوع منحصر به انجیل متی است)

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۱۷ - ۸

اَشش روز بعد، عیسی، پطرس و یعقوب و برادرش یوحنا را برگرفت و آنان را با خود بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. آدر آنجا، در حضور ایشان، سیمای او دگرگون شد: چهره‌اش چون خورشید می‌درخشید و جامه‌اش همچون نور، سفید شده بود. آدر این هنگام، موسی و ایلیا در برابر چشمان ایشان ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. ^۴ پطرس به عیسی گفت: «ای سرورم، بودن ما در اینجا نیکوست. اگر بخواهی، سه سرپناه می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای موسی و یکی هم برای ایلیا.» ^۵ هنوز این سخن بر زبان پطرس بود که ناگاه ابری درخشان ایشان را در بر گرفت و ندایی از ابر در رسید که: «این است پسر محبوبم که از او خشنودم؛ به او گوش فرا دهید!» ^۶ با شنیدن این ندا، شاگردان سخت ترسیدند و به روی، بر خاک افتادند. ^۷ اما عیسی نزدیک شد و دست بر آنان گذاشت و گفت: «برخیزید و مترسید!» ^۸ چون چشمان خود را برافراشتند، هیچ‌کس دیگر را ندیدند جز عیسی و بس.

۱:۱۷ "شش روز بعد" در آیات موازی در مرقس ۹ نیز شش روز نوشته شده، اما لوقا ۹:۲۸ هشت روز را ثبت کرده است. این مسئله تناقض نیست، بلکه دو روش متفاوت برای توصیف یک هفته است.

□ "عیسی، پطرس و یعقوب و برادرش یوحنا را برگرفت" این مردان حلقه‌ی داخلی را تشکیل می‌دادند ولی افراد مورد علاقه عیسی نبودند، هر چند که در عین حال از جمله معدود افرادی بودند که بلحاظ روحی سازگارتر و آموزش‌پذیرتر محسوب می‌شدند (متی ۲:۱۳؛ ۵:۴۵؛ ۱۲:۴۵). یعقوب زودتر از بقیه از دنیا رفت. خداوند احترامی برای افراد قائل نیست.

موضوع خاص: جدول نام‌های رسولان

□ "و آنان را با خود بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد" بوضوح انجیل متی این تغییر عیسی را با داستان موسی بر روی کوه در آیات خروج ۱۹:۲۴ و ۱:۲۴ مقایسه می‌کند. چهار زاویه‌ای که این قیاس انجام می‌گردد عبارتند از:

۱. هر دوی آنان بر روی کوه بودند
 ۲. با هر دوی آنان خداوند از بالای ابرها سخن می‌گوید (خروج ۱۶:۲۴)
 ۳. صورت موسی درخشان شد (خروج ۲۹:۳۴)، و در اینجا بدن عیسی درخشید
 ۴. اطرافیان موسی وحشت‌زده شدند، همین‌طور در اینجا اطرفیان عیسی
- در مورد اینکه این کوه، کدام کوه بود بحث‌های زیادی شده است. مکان سنتی کوه تابور است، اما محل آن بسیار دورتر از قیصریه است. برخی می‌گویند کوه هرمون بوده که البته این احتمال کاملاً وجود دارد. به احتمال زیاد کوه میرون، بلندترین کوه در محدوده مرزهای سرزمین موعود بوده است. همچنین در مسیر قیصریه فیلیپی به کفرناحوم نیز واقع شده است.

۲:۱۷ "در حضور ایشان، سیمای او دگرگون شد" این یک واژه یونانی مرکب از دو کلمه "پس از" (*meta*) و "حالت" (*morphē*) است. واژه "تغییر شکل" از نسخه لاتین عهد عتیق گرفته شده است. ما اصطلاح انگلیسی *metamorphosis* را از همین واژه ترکیبی یونانی اقتباس کرده‌ایم. مفهوم الهیاتی آن این است که ذات آسمانی ابدی عیسی بواسطه ذات انسانی او نماد پیدا می‌کند. این واژه همچنین برای آنچه در مفاهیم روحانی برای ایمانداران اتفاق می‌افتد به کار می‌رود (رومیان ۲:۱۲؛ دوم قرنتیان ۳:۱۸).

ما از آیه لوقا ۲:۲۸ یاد گرفتیم که این حالت در هنگام دعا کردن اتفاق افتاد. احتمالاً پس از یک راهپیمایی طولانی در شب بوده تا به کوه برسند؛ بنابراین شاگردان باید خسته و خواب‌آلود بوده باشند. این رویداد شبیه داستان باغ جتسیمانی می‌باشد.

□ "چهره‌اش چون خورشید می‌درخشید" بنظر می‌رسد که این یکی دیگر از قابلیت‌های انجیل متی برای معرفی عیسی بعنوان موسی جدید باشد. صورت موسی نیز درخشید (خروج ۳۴:۲۹ - ۳۵). این بخش از آیه را نباید همتراز ارزیابی کرد.

۱. صورت موسی رنگ پریده شد
۲. موسی این رنگ پریدگی را از سایرین پنهان کرد
۳. موسی کلام خدا را دریافت کرد، ولی عیسی خود کلام خداست (متی ۵: ۱۷ - ۴۸)

□ "جامه‌اش همچون نور، سفید شده بود" رنگ سفید منحصرأ با بهشت، هر آنچه که وابسته به بهشت است و فرشتگان و قدیسان بهشتی وابسته است.

۱. دگرگونی عیسی
۲. فرشتگان در کنار قبر او، متی ۲۸: ۳
۳. فرشتگان در هنگام خروج او، اعمال رسولان ۸: ۱
۴. فرشتگان (بعبارتی "بزرگان قوم") به دور سریر پادشاهی او، مکاشفه ۴: ۴
۵. لشکر آسمانی فرشتگان، مکاشفه ۱۹: ۱۴
۶. قدیسان جلال یافته، مکاشفه ۳: ۴ - ۵، ۱۸، ۶: ۱۱؛ ۷: ۹ - ۱۳

۱۷: ۳ "موسی و ایلیا در برابر چشمان ایشان ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند" در مورد اینکه چرا موسی و ایلیا بر وی ظاهر شده بودند بحث‌های زیادی شده است. برخی می‌گویند این امر نشان دهنده شریعت و پیامبران آن است. آنها هر دو بلحاظ معاد شناسی چهره‌های سرشناسی بودند، موسی از تنبیه ۱۸ و الیاس از ملاکی ۴. برخی دیگر معتقدند که هر دوی آنها مرگ‌های غیرعادی داشتند. هر دوی آنها نماینده نظم قدیمی بودند و عیسی را تشویق به بوجود آوردن نظم جدید می‌کردند. اینکه شاگردان از کجا می‌دانستند که آن دو چهره، موسی و ایلیا هستند، معلوم نیست، مگر اینکه کلام آنها را شنیده یا لباسی خاص به تن داشته و یا عیسی به آنها گفته باشد.

مانند معجزات و پیشگوییهای عیسی، این تجربه نیز به همان میزان برای ایمان و رشد معنوی این شاگردان بود (متی ۱۷: ۵) به همان اندازه هم برای تشویق عیسی بود.

فقط یک نکته اضافه کنم و اینکه، این موضوع نشان می‌دهد که ایمانداران عهد عتیق هنوز زنده بودند! این امر یک زندگی هوشیار پس از مرگ را تأیید می‌کند.

۱۷: ۴ "پطرس به عیسی گفت" پطرس کلام عیسی را قطع کرد و پاسخ پرسشی را داد که اصلاً مطرح نشده بود، این از ویژگی‌های شخصیتی پطرس بود.

□ "سه سرپناه می‌سازم" مفهوم این بود "بباید همینجا بمانیم (جمله شرطی نوع اول). این تجربه‌ای بسیار شگفت‌انگیز و روحانی بود." به نوعی، این ماجرا شبیه تجربیات وسوسه در متی ۴ عمل می‌کند - راهی دیگر برای عیسی عبور از صلیب. احتمالاً به همین دلیل بود که این روایت برای ما حفظ شد - عیسی خود را به عنوان خدای واقعی به شاگردان نشان داد و شاگردان نیز تلاش می‌کردند او را (متی ۱۶: ۲۲ - ۲۳) از مرگ از پیش تعیین شده دور نگه دارند (مرقس ۱۰: ۴۵). در همین متن (متی ۱۹: ۱۶ - ۱۷)، عیسی بار دیگر از مرگ قریب الوقوع خود می‌گوید (متی ۱۷: ۹ - ۱۳، ۲۲ - ۲۳).

۱۷: ۵ "ابری درخشان ایشان را در بر گرفت و ندایی از ابر در رسید" این ابر درخشان مرتبط می‌شود با *Shekinah* ابر جلال عهد عتیق، که نمادی از حضور فردی خداوند بود. این ابر یکبار هم در زمان تعمید عیسی ظاهر شده بود (متی ۳: ۱۷). پطرس در دوم پطرس ۱: ۱۷ - ۱۸ نیز بعداً به این ماجرا اشاره می‌کند. حتی ممکن است ارتباطی بین سخن گفتن خدا از این ابر و مفهوم *Bath Kol* در شریعت یهود وجود داشته باشد، که در دوران بین انجیلی روش تأیید اراده خدا بود زیرا در آن زمان پیامبری وجود نداشت.

عبارت "ایشان را در بر گرفت" از ریشه واژه یونانی است که برای اشاره به مفهوم عیسی توسط روح القدس در مریم باکره در لوقا ۱: ۳۵ بکار برده شده است. آنچه خدا که گفت قابل توجه است. آیه موازی در لوقا نقل قولی را از مزمو ۲: ۷ (پسر من) و اشعیا ۴۲: ۱ (برگزیده من، لوقا ۹: ۳۵) اضافه کرده است. مزامیر ۲ مزموری از سلطنت داوودی است و اشعیا ۴۲ آغاز سرودهای خدمتگزار اشعیا است. در اینجا ما خدای کامل عیسی را داریم که با خدمت بنده رنج کشیده اشعیا ترکیب شده است (مرقس ۹: ۲۸؛ لوقا ۹: ۲۸ - ۳۶). این موضوع منعکس کننده نبوت کتاب پیدایش ۳: ۱۵ می‌باشد.

□ "به او گوش فرا دهید" این جمله دستوری منعکس کننده آیات تنبیه ۱۸: ۱۵، ۱۸ - ۱۹ بوده و همچنین در اشعیا ۴۲: ۱ نیز به آن اشاره شده است. برای یک پیرو عیسی بودن فقط درک الهیاتی شخصیت و مأموریت وی کافی نیست، بلکه باید مطیع هم بود (تنبیه ۱۸: ۲۰).

۶:۱۷ " شاگردان سخت ترسیدند و به روی، بر خاک افتادند" مردمان دوران انجیل معتقد بودند که دیدن خدا مرگ آنان را به همراه خواهد داشت (خروج ۲۳-۲۳:۲۰؛ داواران ۲۲:۶-۲۳:۲۳؛ انجیل یوحنا ۱:۱۸؛ ۶:۴۶؛ کولسیان ۱:۱۵؛ اول تیموتائوس ۶:۱۶؛ اول یوحنا ۴:۱۲). صدای خداوند باعث وحشت این رسولان گردید درست همانطور که قوم یهود بر روی کوه سینا به وحشت افتادند (خروج ۱۹:۱۶). بخاطر داشته باشید؛ متی عیسی را بعنوان دومین شارح یا دومین موسی معرفی می‌نماید (تثنیه ۱۸:۱۵).

۷:۱۷ " عیسی نزدیک شد و دست بر آنان گذاشت" آنان بخواب رفته بودند (لوقا ۹:۳۲). این ممکن است یک تجربه در طول بوده باشد که احتمالاً باعث گردید تا شکوه عیسی در پس زمینه آسمان شب بسیار درخشنده‌تر دیده شود. این دست گذاشتن نشانه مراقبت عیسی از آنها بود.

□ " برخیزید و مترسید" هر دوی این افعال دستوری هستند.

۱. نه، ما نمی‌توانیم در کوه بمانیم (امری ضروری با منفی)

۲. از این تجربه نزدیکی به خدا نهراسید (امری حال ساده)

این تجربه معرف حرکت بود، نه عدم تحرک و شجاعت در کار بود، نه ترس!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۹:۱۷ - ۱۳

۹ هنگامی که از کوه فرود می‌آمدند، عیسی به آنان فرمود: «آنچه دیدید برای کسی بازگو نکنید، تا زمانی که پسر انسان از مردگان برخیزد.»^۹
۱۰ شاگردان از او پرسیدند: «چرا علمای دین می‌گویند که نخست باید ایلیا بیاید؟»^{۱۱} پاسخ داد: «البته که ایلیا می‌آید و همه چیز را اصلاح می‌کند.»^{۱۲} اما به شما می‌گویم که ایلیا آمده است، ولی او را نشناختند و هرآنچه خواستند با وی کردند. به همین‌سان پسر انسان نیز به دست آنان آزار خواهد دید.^{۱۳}
۱۳ آنگاه شاگردان دریافتند که درباره یحیی تعمیددهنده با آنها سخن می‌گوید.

۹:۱۷ " عیسی به آنان فرمود: «آنچه دیدید برای کسی بازگو نکنید، تا زمانی که پسر انسان از مردگان برخیزد» این یک راز مسیحایی است (متی ۸:۴؛ ۳۰:۹؛ ۱۲:۱۶؛ ۱۶:۱۲؛ ۲۰:۱۶؛ مرقس ۱:۴۴؛ ۳:۱۲؛ ۵:۴۷؛ ۷:۳۶؛ ۸:۳۰؛ ۹:۹؛ لوقا ۴:۴۱؛ ۵:۱۴؛ ۸:۵۶؛ ۹:۲۱). فعل "بازگو کردن" در دستور زبان یونان باستان بصورت ضمیر دستوری بکار رفته است. لوقا ۹:۳۰ می‌گوید که آنان به هیچکس حرفی نزدند. مشکل این بود که چه می‌خواستند بگویند؟ مردم در درک معجزات شفای عیسی مشکل داشتند و انجیل نیز هنوز به پایان نرسیده بود. آنطور که در متی ۹:۱۷ گفته شده، پس از قیام او زمان آن فرا خواهد رسید که این مفهوم الهیاتی را درک کنند (وی بارها و به شیوه‌های مختلف این موضوع را به آنان گوشزد کرده بود، ولی آنان ظاهراً نه می‌خواستند که بشنوند و نه منظور وی را درک می‌کردند!).

متی ۹:۱۷ همچنین دلالت بر این دارد که این موضوع یک اشاره به رنجهای عیسی بود (متی ۱۶:۲۱)، که همین امر تلاش پطرس را برای نگه داشتن آنها در کوه نشان می‌دهد. یکی دیگر از افراد عذر شیطان را می‌آورد.

موضوع خاص: پسر انسان

۱۰:۱۷ "شاگردان از او پرسیدند: «چرا علمای دین می‌گویند که نخست باید ایلیا بیاید؟ این آیه به نبوت ملاکی ۳:۱ و ۴:۵ اشاره دارد. در مورد پاسخی که عیسی داد، بحث‌های زیادی صورت گرفته است. وی به طور مشخص گفت که ایلیا قبلاً به خدمت یحیی تعمید دهنده در آمده است (متی ۱۱:۱۰، ۱۴؛ مرقس ۹:۱۱-۱۳؛ لوقا ۱:۱۷). با این حال، هنگامی که فریسیان از یحیی در انجیل یوحنا سؤال کردند (۱:۲۵-۲۰) که آیا آن شخص ایلیا بوده، او به صراحت آن را انکار کرد. این تضاد به ظاهر را می‌توان با این واقعیت برطرف کرد که یوحنا قیام ایلیا را انکار کرده، اما عیسی تأیید کرد که یحیی به طور نمادین آماده‌سازی خدمت ایلیا را انجام داده است. آنها هر دو شبیه به هم لباس می‌پوشیدند و رفتار می‌کردند، بنابراین تشخیص آنها در ذهن یهودیانی که ایلیا را می‌شناختند و کسانی که از یحیی تعمید دهنده شنیده یا وی را دیده بودند راحت خواهد بود (لوقا ۱:۱۷).

□ " به همین‌سان پسر انسان نیز به دست آنان آزار خواهد دید" این یک مضمون تکراری پس از اعتراف پطرس است (متی ۱۶:۲۱؛ ۱۷:۹، ۱۲، ۲۲-۲۳؛ ۲۳:۱۹-۱۸). او در مورد رنج خود به آنها گفت، اما ظاهراً آنان توان شنیدن نداشتند، وی همچنین از رستاخیز خود با آنها سخن گفت. مسیح رنج دیده آنقدر با سنت‌های یهودی آنها بیگانه بود که شاگردان نمی‌توانستند آن را درک کنند!

۱۴ چون نزد جماعت بازگشتند، مردی به عیسی نزدیک شد و در برابر او زانو زد و گفت: «سرورم، بر پسر من رحم کن. او صرع دارد و سخت رنج می‌کشد. اغلب در آتش و در آب می‌افتد. او را نزد شاگردانت آوردم، ولی نتوانستند شفایش دهند.»^{۱۵} عیسی در پاسخ گفت: «ای نسل بی‌ایمان و منحرف، تا به کی با شما باشم و تحملتان کنم؟ او را نزد من آورید.»^{۱۸} پس عیسی بر دیو نهیب زد و دیو از پسر بیرون شد و او در همان دم شفا یافت.

۱۵:۱۷ " سرورم، بر پسر من رحم کن " عنوان "سرورم" (*kurios*) می‌تواند به معنای "آقا" یا "ارباب" (*kurie*) باشد، اما در برخی متون از روی مفاهیم الهیاتی برداشت می‌شود. این احتمالاً یکی از آنهاست.

درخواستی که آن مرد داشت یک سوال را بوجود می‌آورد. آیا عیسی همانطور که آن مرد خواست ترحم نشان خواهد داد؟ (ضمیر دستوری در دستور زبان یونان باستان). این سؤالی است که عهد عتیق پیش‌بینی کرده بود، مسیح رحمت خواهد کرد (اشعیا ۳۵:۲-۶؛ ۶۱:۱-۲). قدرت و شفقت عیسی (متی ۹:۲۷؛ ۱۵:۲۲؛ مرقس ۱۰:۴۷، ۴۸؛ لوقا ۱۷:۱۳) "نشانه‌هایی" بود که رهبری یهود به دنبال آن بود!

NASB, NJB

"او دیوانه است"

NKJV, NRSV, TEV, Peshitta, REB

"او صرع دارد"

NJB

"او دچار زوال عقل است"

شرح بسیار دقیق تری از این بیماری در مرقس ۹:۱۸ - ۲۰ دیده می‌شود. واژه "صرع" به معنای واقعی کلمه عبارت "ماه زده" یا "مجنون" بود. این بیماری خاص توسط یک دیو بوجود آمد (متی ۱۷:۱۸). عهد جدید تلاش زیادی برای تمایز بین جن‌زدگی، که اغلب باعث بیماری‌های جسمانی می‌شود، و خود بیماری جسمانی بعمل آورد (متی ۴:۲۴). این مبحث مربوط به جن‌گیری بود، نه یک شفا.

۱۷:۱۶ " او را نزد شاگردانت آوردم، ولی نتوانستند شفایش دهند " این عبارات بسیار غیرعادی بودند زیرا متی ۱۰:۱، ۸ به ما می‌گوید که آنها دارای چنین توانایی بودند. علت دقیق شکست آنها در این مورد، فقدان ایمان و دعا اعلام بوده است. شرح بسیار دقیق تری از گفتگوی این پدر و عیسی در مرقس ۹:۲۱ - ۲۴ ثبت شده است.

۱۷:۱۷ "عیسی در پاسخ گفت: «ای نسل بی‌ایمان و منحرف» این عبارات کنایه‌ای به تشبیه ۳۲:۵، ۲۰ بوده است. در تجربه وسوسه عیسی (انجیل متی؛ انجیل لوقا ۴)، وی سه بار از تشبیه نقل قول آورده است. او باید این کتاب‌ها را خیلی خوب از حفظ بوده باشد. سؤالی که از متن بر می‌آید این است که روی سخن عیسی چه کسی بوده است.

۱. شاگردان (متی ۱۷:۱۹ - ۲۰)

۲. آن مرد، یا جماعت حاضر، و یا آن نسل بطور کلی

۳. رهبران یهودی

۴. بطور کلی بشریت سقوط کرده

جالب است که کلمه "نسل" اغلب یک دلالت منفی محسوب می‌شد (خروج ۱:۶؛ تشبیه ۱:۳۵؛ ۳۲:۵؛ مزمور ۷:۱۲). متوجه هستید که بی‌ایمانان چگونه شخصیت‌پردازی می‌گردند؟

۱. شرور و زناکار، متی ۱۲:۳۹

۲. بی‌ایمان و پلید، متی ۱۷:۱۷

۳. زناکار و گناهکار، متی ۸:۳۸

۴. بی‌ایمان یا بی‌تعهد، مرقس ۹:۱۹

۵. شرور، لوقا ۱۱:۲۹

۶. شیاد، اعمال رسولان ۲:۴۰

۷. پلید و شیاد، فیلیپیان ۲:۱۵

۱۸:۷ " پسر بیرون شد و او در همان دم شفا یافت " برای اطلاعات بیشتر به مرقس ۹:۲۶ مراجعه نمایید. باید بخاطر داشت که نویسندگان انجیل این موضوعات را هر یک بر طبق مقاصد خاصی که منحصر به آنان و حاضرین در جمع بود، ثبت می‌کردند. بنابراین، سعی در درک هریک از این موارد بطور جداگانه

و پیش از یکی کردن همه اطلاعات موجود، بسیار مهم است (کتاب *How to Read The Bible For All Its Worth* نوشته گوردون فی و داگلاس استوارت، صفحات ۱۱۳-۱۱۴).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی: ۱۷:۱۹ - ۲۱

^{۱۹} آنگاه شاگردان نزد عیسی آمدند و در خلوت از او پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم آن دیو را بیرون کنیم؟»^{۲۰} پاسخ داد: «از آن رو که ایمانتان کم است. آمین، به شما می گویم، اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل داشته باشید، می توانید به این کوه بگویید "از اینجا به آنجا منتقل شو" و منتقل خواهد شد و هیچ امری برای شما ناممکن نخواهد بود. [^{۲۱} اما این جنس جز به روزه و دعا بیرون نمی رود.]»

۱۷:۱۹ "چرا ما نتوانستیم آن دیو را بیرون کنیم؟" عیسی پاسخ این سوال را در آیه ۱۷:۲۰ داده بود. وی گفته بود که "شما ایمان کمی دارید". این سخن عیسی بارها تکرار شده است (متی ۶:۳۰؛ ۸:۲۶؛ ۱۴:۳۱؛ ۱۶:۸). رسولان قدیسان بزرگی نبودند. آنان قدیسان بزرگی نیستند!

۲۰:۱۷

NASB "کوچکی ایمان شما"

NKJV "بی ایمانی شما"

NRSV, Peshitta "ایمان کوچک شما"

TEV "ایمان کافی ندارید"

NJB "شما ایمان کوچکی دارید"

REB "ایمان شما بسیار خرد است"

قدیمی ترین نسخه خطی یونانی، شامل B و K، عبارت "ایمان کوچک" را ثبت کرده اند (*olieopistis*)، در حالیکه سایر نسخ از جمله C، D، L و W "بی اعتقادی" را نوشته اند (*apistis*). بدلیل اینکه واژه اول خیلی بندرت استفاده می شد، بنابراین اصل می باشد. UBS⁴ به این واژه رتبه "A" داده است.

II. B. موضوع خاص: نقدهای متنی.

□ "اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل داشته باشید، می توانید به این کوه بگویید "از اینجا به آنجا منتقل شو" " دانه خردل کوچکترین دانه ای بود که قوم یهود می شناختند. عیسی بر قدرت ایمان انسان تأکید نمی کرد، بلکه بحث، اصل ایمان آنها بود. عیسی نیاز آنها به ایمان را تحقیر نمی کرد؛ این نکته بسیار مهم است (عبرانیان ۱:۱). با توجه به آیه متی ۲۱:۲۱ اینگونه به نظر می رسد که "ایمان کوچک" توسط عیسی به عنوان "تردید" محسوب می شود. این جمله شرطی نوع سوم است؛ او فرض را بر این گذاشته بود که آنها ایمان خواهند داشت. مفهوم جابجایی کوه یک مثال برای اشاره کردن به یک مشکل بزرگ بود. این امر را می توان در آیات اشعیا ۴۰:۴؛ ۴۹:۱۱؛ ۵۴:۱۰ مشاهده کرد. برخی بر این باورند که عیسی به کوهی که شب قبل در آن دگرگون شده بود اشاره می کرد.

۱۷:۲۱ آیه ۲۱ در متن یونانی سینیاتیوکوس (N) یا واتیکانوس (B) وجود ندارد. به نظر می رسد که توسط نسخه برداران بسیار اولیه از آیه موازی در مرقس ۹:۲۹، حذف شده بوده است. UBS⁴ به اضافه شدن این آیه رتبه "A" داده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۷:۲۲ - ۲۳

^{۲۲} هنگامی که در جلیل گرد هم آمدند، عیسی به ایشان گفت: «پسر انسان به دست مردم تسلیم خواهد شد. ^{۲۳} آنها او را خواهند کشت و او در روز سوم بر خواهد خاست.» و شاگردان بسیار اندوهگین شدند.

۲۲:۱۷

NASB "هنگامی که در جلیل گرد هم آمدند"

NKJV "هنگامی که در جلیل ماندند"

NRSV "در حالیکه در جلیل گرد هم آمده بودند"

TEV "هنگامیکه شاگردان همگی در جلیل گرد هم آمدند"

NJB "روزی که همگی در جلیل گرد هم آمدند"

Peshitta "در حالیکه هنگام مسافرت از جلیل عبور می کردند"

در این مرحله یک تفاوت در نسخه خطی یونانی وجود دارد. نسخه‌های خطی باستانی A، B و متن یونانی مورد استفاده اوریکون نوشته شده "همه با هم آمدند"، در حالی که C، D، L و W از واژه "اقامتگاه" هم استفاده شده است. اصطلاح اول توسط کاتبان اولیه اشتباه برداشت شده و لذا به متنی آشناتر تغییر یافت. دلیل اینکه آن دوازده نفر به چهار گروه سه نفری تقسیم شدند این بود که آنها به نوبت با عیسی سفر می‌کردند و برای مدت کوتاهی به خانه‌های خود بازمی‌گشتند تا از وضعیت خانواده مطلع شوند. این آیه از ملاقات همه شاگردان و عیسی در یک مکان مشخص صحبت می‌کند.

موضوع خاص: فهرست اسامی رسولان

۲۲:۱۷-۲۳ "پسر انسان به دست مردم تسلیم خواهد شد. آنها او را خواهند کشت و او در روز سوّم بر خواهد خاست" عیسی بینش نبوی خود را در مورد رنج و مرگ خود نشان داد (متی ۱۶:۲۱؛ ۱۷:۹، ۱۲؛ انجیل یوحنا ۱۰:۱۱، ۱۵، ۱۷، ۱۸). عیسی شروع به پی‌ریزی بنیان درک شاگردان از آنچه قرار بود در هفته آخر زندگی او رخ دهد. از این قسمت می‌آموزیم که عیسی به غیریهودیان تحویل داده می‌شود (رومیان؛ متی ۱۹:۲۰).

۲۳:۱۷ "و شاگردان بسیار اندوهگین شدند" هر دو آیات موازی در انجیل مرقس (۹:۳۲) و انجیل لوقا (۹:۴۵) اضافه می‌کنند که آنها این موضوع را نمی‌فهمیدند اما از پرسش درباره آن نیز هراس داشتند. شگفت‌انگیز است که سانه‌درین نبوت عیسی درباره رستاخیز او را درک کرد، اما شاگردان از حضور او در اتاق بالا کاملاً شگفت‌زده شدند (لوقا ۲۴:۳۶-۳۸).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۴:۱۷-۲۷

۲۴ پس از آن که عیسی و شاگردانش به کفرناحوم رسیدند، مأموران اخذ مالیات دو دژهم، نزد پطرس آمدند و گفتند: «آیا استاد شما مالیات معبد را نمی‌پردازد؟»^{۲۵} او پاسخ داد: «البته که می‌پردازد!» چون پطرس به خانه درآمد، پیش از آنکه چیزی بگوید، عیسی به او گفت: «ای شمعون، پادشاهان جهان از چه کسانی باج و خراج می‌گیرند؟ از فرزندان خود یا از بیگانگان؟ چه می‌گویی؟»^{۲۶} پطرس جواب داد: «از بیگانگان.» عیسی به او گفت: «پس فرزندان معافند! اما برای اینکه ایشان را نرنجانیم، به کناره دریا برو و قلابی بینداز. نخستین ماهی را که گرفتی، دهانش را بگشا. سکه‌ای چهار دژهمی خواهی یافت. با آن سهم من و خودت را به ایشان بپرداز.»

۲۴:۱۷

NASB "مالیات دو درهم"
 NKJV, NRSV, TEV, REB "معبد مالیات"
 NJB "نیم مثقال"
 Peshitta "دو سکه نقره"

این به مالیات نیم مثقالی اشاره داشت که به طور داوطلبانه سالانه توسط مردان بین بیست تا پنجاه سال یهودی پرداخت می‌شد. این مالیات جهت هزینه نگهداری معبد بود. زمان آن در ماه مارس بود و بنابراین، اگر درک ما از تنظیم زمان این قسمت درست باشد، عیسی با تأخیر این مالیات را پرداخت کرده است. این مالیات احتمالاً بر اساس درخواست موسی برای خیمه در خروج ۳۰:۱۱-۱۶ بود. اگرچه پرداخت این مالیات داوطلبانه بود، اما یهودیان ارتدکس آن را مهم و واجب می‌دانستند. سکه‌ای که در دهان ماهی پیدا شد کفاف مالیات پطرس و عیسی را می‌کرد.

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در روزگار عیسی

۲۵:۱۷-۲۷ این آیه نشان می‌دهد که عیسی به دلیل اینکه او چه کسی بود، مدعی معافیت از مالیات است، با اینحال، او مالیات را پرداخت تا عدالت را بجا آورد (متی ۳:۱۵). عیسی می‌خواست به فرهنگ یهودی معاصر خود دست یابد.

۲۵:۱۷ "عیسی به او گفت" آیا عیسی از مکالمات را شنیده بود یا بواسطه قدرت خویش از آن آگاهی یافته بود؟ این سوالیست که بارها و بارها در انجیل تکرار می‌شود!

□ "باج و خراج" در این پاراگراف درباره سه نوع مالیات صحبت شده است

۱. مالیات یهودیان (دو درهم، متی ۲۴:۱۷)
۲. مالیات محلی (گمرکات، متی ۲۵:۱۷)
۳. مالیات بر عوارض عبور و مرور (مالیات امپراتوری یونان، متی ۱۷:۲۲)

۲۶:۱۷ "فرزندان معافند" این یکی از اظهارات مهم عیسی از جنبه آسمانی اوست. او حقیقتاً پادشاه ایده آل نسل داوود و پیروانش فرزندان راستین پادشاهی هستند که خراجی نمی‌پردازند! چیزی که شگفت‌آور است، اینست که یهودیان (مالیات جمع‌کنهای معبد مالیات) بخشی از فرزندان در این تصویر قرار ندارند! ۲۷:۱۷ بسیاری از این روایت انتقاد کرده‌اند زیرا به نظر می‌رسد عیسی از قدرت مسیحایی خود برای اهداف شخصی استفاده کرده است. این تمرین همیشگی از قدرت معجزه‌آسای عیسی بود که برای تربیت شاگردان و افزایش ایمان آنها استفاده شد. در این روایت، عیسی قدرت خود را بر طبیعت و آگاهی خود را نسبت به رویدادها پیش از وقوع آنها نشان داد، قدرتی که به پطرس در روزهای پیش رو کمک می‌کرد، زمانی که او در تمرین ایمان خود روزهای سختی را تجربه می‌کرد. همه اینها برای ما ثبت شده‌اند!

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا برخی رویدادها در تمام اناجیل ثبت شده‌اند؟
۲. چرا برخی جزئیات در سایر اناجیل با هم تفاوت دارند؟
۳. چرا عیسی چرخه درونی شاگردان را انتخاب کرد؟
۴. چرا موسی و ایلیا بر عیسی بر روی کوه دگرگونی ظاهر شدند؟
۵. نکته مهم بیانات خداوند در تلفیق مزامیر ۲ و اشعیا ۴۲ چیست؟
۶. انجیل متی ۱۷ چه ارتباطی در نبوت عیسی از رنج و مرگ خود، با انجیل متی ۱۶ دارد؟
۷. چرا عبارت "پسر انسان" درباره عیسی صدق می‌کند؟
۸. آیا یحیی تعمید دهنده همان ایلیا بود که دوباره زنده شده بود؟
۹. ایمان چه ارتباطی با جن‌گیری و شفا دارد؟
۱۰. دیوها چه هستند؟ آیا در دنیای ما وجود دارند؟
۱۱. آیا واژه "کوه" در آیه ۱۷: ۲۰ اشاره به بکارگیری فیزیکی اشعیا در ارتباط با مشکلات زندگی دارد؟
۱۲. چنانچه عیسی خیانت به خود و مرگ و قیام خود را نبوت کرد، پس چرا این رویدادها تا این حد باعث شگفتی شاگردانش شده بودند؟

انجیل متی ۱۸

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
پادشاهی بزرگترین در آسمان	چه کسی بزرگترین است؟	گفته‌هایی درباره فروتنی و بخشش	چه کسی بزرگترین است؟	چه کسی بزرگترین است؟
۵-۱:۱۸	۵-۱:۱۸	۵-۱:۱۸	۱:۱۸ ۵-۲:۱۸	۴-۱:۱۸
وسوسه‌هایی به سوی گناه	هشدار عیسی درباره تخلفات	هشدارهایی درباره جهنم	وسوسه‌هایی به سوی گناه	در هدایت دیگران به لغزش
۹-۶:۱۸	۹-۶:۱۸	۷-۶:۱۸ ۹-۸:۱۸	۷-۶:۱۸ ۹-۸:۱۸	۷-۵:۱۸ ۹-۸:۱۸
تمثیل گوسفند گمشده	تمثیل گوسفند گمشده	گوسفند گمشده	تمثیل گوسفند گمشده	۱۰:۱۸ (۱۱:۱۸ اضافه نشده) گوسفند گمشده
۱۴-۱۰:۱۸	۱۴-۱۰:۱۸	۱۴-۱۰:۱۸	۱۱-۱۰:۱۸ ۱۴-۱۲:۱۸	۱۴-۱۲:۱۸
برادری که گناه می‌کند	چگونگی برخورد با برادرانی که مرتکب گناه می‌شوند	انضباط در میان پیروان	برادری که گناه می‌کند	ارتباط برادرانه
۱۷-۱۵:۱۸	۲۰-۱۵:۱۸	۲۰-۱۵:۱۸	۱۷-۱۵:۱۸ نهی و مجاز	۱۷-۱۵:۱۸ ۸:۱۸
۲۰-۱۸:۱۸			۸:۱۸	۸:۱۸ دعا با هم
			۲۰-۱۹:۱۹	۲۰-۱۹:۱۸
مَثَل خادم بی‌رحم	مَثَل خادم بی‌رحم	بخشش	مَثَل خادم بی‌رحم	بخشش زخمها
۳۵-۲۱:۱۸	۳۵-۲۱:۱۸	۲۲-۲۱:۱۸	۲۱:۱۸ ۲۷-۲۲:۱۸	۲۲-۲۱:۱۸
				مثل خادم بدهکار
		۳۵-۲۳:۱۸		۳۵-۲۳:۱۸

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی

- A. روی سخن کلام این متن با کودکان نیست، بلکه نوایمانداران بزرگسال بوده و از کودکان بعنوان ابزاری برای رساندن پیام استفاده می‌شود.
- B. این متن ارتباطی با یافتن گمشده‌ای نداشته، بلکه منظور شخصیت‌پردازی ایمانداران است.
- C. انضباط در کلیسا که در آیات ۱۵ تا ۱۹ انجیل متی ۱۸ به آن پرداخته شده به مشکل محبت به دیگری در راه مسیح ارتباط دارد؛ رومیان ۱۴: ۱- ۱۳: ۱۵؛ اول قرنتیان ۸، ۱۰: ۲۳- ۳۳.
- D. تمثیل‌های آیات ۲۱ تا ۳۵ در انجیل متی ۱۸ به رفتار ایمانداران با ضعفا یا پیروان جدید مسیح، بر اساس رفتار خداوند با ایمانداران در راه مسیح ارتباط دارد. بخشش در بخشیدن نمود پیدا می‌کند! بخشش مبنی نیست بلکه نتیجه عمل خداوند در زندگی ما می‌باشد!

موضوع خاص: تعبیر تمثیل‌ها

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی: ۱: ۱۸ - ۶

در آن هنگام، شاگردان نزد عیسی آمدند و پرسیدند: «چه کسی در پادشاهی آسمان بزرگتر است؟»^۲ عیسی کودکی را فرا خواند و او را در میان ایشان قرار داد^۳ و گفت: «آمین، به شما می‌گویم، تا دگرگون نشوید و همچون کودکان نگردید، هرگز به پادشاهی آسمان راه نخواهید یافت.^۴ پس، هر که خود را همچون این کودک فروتن سازد، در پادشاهی آسمان بزرگتر خواهد بود.^۵ و هر که چنین کودکی را به نام من بپذیرد، مرا پذیرفته است.^۶ اما هر که سبب شود یکی از این کوچکان که به من ایمان دارند لغزش خورد، او را بهتر آن می‌بود که سنگ آسیابی بزرگ به گردنش بسته، در اعماق دریا غرق شود!

۱: ۱۸ "شاگردان نزد عیسی آمدند" این عبارت نشان دهنده اینست که عیسی با ایمانداران سخن می‌گفت نه بی‌ایمانان!

- "چه کسی در پادشاهی آسمان بزرگتر است؟" این سوال زمینه را برای همه موضوعات پیش رو آماده می‌کند. رجوع کنید به مرقس ۹: ۳۳- ۳۴؛ لوقا ۹: ۴۶- ۴۸. این سوال نشان داد که شاگردان هنوز ذات ملکوت خدا را درست درک نکرده بودند. همچنین نشان می‌دهد که شاگردان پطرس را بعنوان بزرگتر برسمیت نمی‌شناختند!

۲: ۱۸ "کودکی" مرقس ۹: ۳۳ می‌گوید این کودک فرزند پطرس بود.

۳: ۱۸ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه کنید.

- "تا دگرگون نشوید" واژه "دگرگون" نشان دهنده تجربه تغییرات است که در آن یک توبه درونی در تغییر سبک زندگی بوجود می‌آید (NJB، NRSV). در انجیل یوحنا ۱۲: ۴۰ از این کلمه برای ترجمه آیه اشعیا ۶: ۱۰ استفاده شده است. این آیه به "توبه" اشاره می‌کند (عبری *shub*، BDB 996). توجه

کنید که در آیه ۴، واژه "فروتن" مترادف با "دگرگونی" است. کودکان بی گناه به سایرین اعتماد دارند و به آنها وابسته هستند. آنها به آسانی قابل آموزش و اطاعت از مقام مافوق هستند (در اینجا مقام آسمانی).

این یک وجه شرطی مجهول است. جمله یونانی حکایت از یک عمل تعیین کننده دارد، در حالیکه محتوای وجه شرطی دخالت یک عنصر احتمالی و انتخابی را نشان می دهد. زمان مجهول پیش قدمی خداوند را نشان می دهد (انجیل یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵).

موضوع خاص: توبه (عهد عتیق)

□ "هرگز به پادشاهی آسمان راه نخواهید یافت" این یک حالت نفی تأکیدی پر محتوی به معنای "هرگز، هیچوقت و تحت هیچ شرایطی" است. همچنین توجه داشته باشید که ورود به پادشاهی فوری است! اعتماد به عیسی و پیام او مساوی است با ورود به عصر جدید! پادشاهی در دسترس همه کسانی بود که عیسی را شنیدند و به او پاسخ دادند.

۶، ۴، ۳: ۱۸ "همچون کودکان ... کودک ... یکی از این کوچکان" تمام این عبارات اشاره به بزرگسالان بی گناه ولی نابالغ در ایمان اشاره دارند و نه کودکان. در هر حال، اعتماد و محتاج بودن کودکان رفتار مناسبی برای بزرگسالان است.

۳: ۱۸ "هرگز به پادشاهی آسمان راه نخواهید یافت" این بخش از آیه به موارد زیر اشاره می کند:

۱. چگونه فرد به سوی عیسی می آید
۲. چگونه فرد راه عیسی را ادامه می دهد

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۵: ۱۸ این آیه مشابه محتوایی است که آیه متی ۱۰: ۴۰ بر روی آن تأکید داشت. همچنین به آیات متی ۲۵: ۳۵ - ۴۵؛ لوقا ۱۰: ۱۶؛ اعمال رسولان ۹: ۴ و اول قرنیتیان ۸: ۱۲ توجه نمایید. عیسی را بطور کامل با پیروانش می توان شناسایی کرد!

برای اطلاع بیشتر از مفهوم "پذیرفتن" در این آیه به موضوع خاص: دریافت مراجعه نمایید.

۶: ۱۸ "بهتر آن می بود" مرگ، بویژه مرگی که ناشی از زخم های روحی و روانی باشد، رویدادیست که یکبار رخ می دهد، اما داوری عواقب ابدی بدنال دارد (متی ۲۵: ۳۱ - ۴۶).

همین عبارت (بهتر آن می بود) یکبار دیگر نیز در دوم پطرس ۲: ۲۰ - ۲۲ دیده می شود.

□ "سنگ آسیاب بزرگ" اشاره به سنگ بسیار بزرگی که برای خرد کردن دانه ها و غلات بکار برده می شد و توسط حیوانات به حرکت در می آمد.

□ "در اعماق دریا غرق شود!" یهودیان بشدت از آب می هراسیدند زیرا اصولاً مردمانی صحرائشین بودند. لذا، این عبارت اشاره به مرگ جسمانی هولناکی دارد که بمراتب از به گناه کشیده شدن ایمانداران جدید، بهتر است (متی ۱۸: ۸ - ۱۰؛ رومیان ۱۴).

موضوع خاص: درجات مجازات و پاداش

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۷: ۱۸

وای بر این جهان به سبب لغزشها! زیرا هر چند لغزشها اجتناب ناپذیرند، اما وای بر آن که آنها را سبب گردد!

۷: ۱۸ "وای بر این جهان ... وای بر آن که" این عبارت مبتنی بر ادبیاتی بود که انبیای عهد عتیق از آن استفاده می کردند. آنان از مراسم تشیع جنازه برای نمادسازی داوری خدا بهره می بردند (متی ۱۱: ۲۱؛ ۱۸: ۷؛ ۲۳: ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹؛ ۲۴: ۱۹؛ ۲۶: ۲۴؛ لوقا ۱۷: ۱ - ۲). چنانچه کسی باعث شود ایمانداری دچار لغزش گردد، عقوبتی ابدی در انتظار او خواهد بود!

□ "لغزشها" همین کلمه (*skandalon*)، لوقا ۱۷: ۱) در متی ۱۶: ۲۳ در رابطه با اظهارات پطرس بکار برده شد. این واژه برای استفاده از حیوانات بعنوان طعمه بکار می رفت (LXX, Amos 3:5). نو ایمانداران بسیار آسیب پذیر بوده و بشدت قابلیت گول خوردن توسط معلمان دروغین را دارند (یهودیان و معلمان دروغینی که سالها بعد بوجود آمدند؛ متی ۷: ۱۵ - ۲۷؛ اول تیموتائوس ۴: ۱ - ۵؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۴ - ۲۶؛ ۳: ۱ - ۹؛ دوم پطرس ۲).

این فعل بارها در انجیل متی تکرار شده است (متی ۵: ۲۹، ۳۰؛ ۱۱: ۶؛ ۱۳: ۲۱، ۵۷؛ ۱۵: ۱۲؛ ۱۷: ۲۷؛ ۱۸: ۶، ۸، ۹؛ ۲۴: ۱۰؛ ۲۶: ۳۱، ۳۳). مشکلات و وسوسه‌ها همیشه در جلوی راه ما هستند!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۸: ۱۸ - ۹

«پس اگر دستت یا پایت تو را می‌لغزاند، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا تو را بهتر آن است که لنگ یا شل به حیات راه یابی تا آنکه با دو دست یا دو پا در آتش ابدی افکنده شوی. ^۹ و اگر چشمت تو را می‌لغزاند، آن را به در آر و دور انداز، زیرا تو را بهتر آن است که با یک چشم به حیات راه یابی تا آنکه با دو چشم در آتش دوزخ افکنده شوی!»

۸: ۱۸ - ۹ «اگر ... اگر» اینها هر دو جملات شرطی نوع اول هستند که با توجه به دیدگاه ادبی نویسنده یا برای اهداف ادبیاتی او درست بنظر می‌رسند. این اظهارات فرضی تکان دهنده بر جدی بودن گناه فردی و همچنین گناهکارانی که باعث لغزش دیگران می‌شوند تأکید دارد (متی ۱۸: ۶، ۷).

۸: ۱۸، ۹ «قطع کن و دور انداز» این دو دستور را نباید بمعنی واقعی کلمه ارزیابی کرد، بلکه اینها برای نشان دادن جدی بودن گناه و عواقب آن بدین شکل گفته شده‌اند (متی ۵: ۲۹ - ۳۰).

□ «آتش ابدی» به موضوع خاص ابدی مراجعه کنید.

موضوع خاص: جاودانی

(Special Topic: Eternal)

Robert B. Girdlestone در کتاب خود *Synonyms of the Old Testament*، تفسیر بسیار جالبی در مورد کلمه "جاودانی" دارد:

صفت *aiōnios* بیش از چهل بار در عهد جدید، در رابطه با زندگی ابدی، که تا حدودی به عنوان یک هدیه حاضر به شمار می‌رود، تا حدودی به عنوان وعده‌ای برای آینده است، استفاده شده است. همچنین به وجود بی پایان خدا در رومیان ۱۶: ۲۶ دلالت می‌کند؛ و تا کارآیی بی پایان تظہیر مسیح در عبرانیان ۹: ۱۲، ۲۰: ۱۳ و تا اعصار بعدی در رومیان ۱۶: ۲۵، دوم تیموتائوس ۱: ۹ و تیتوس ۱: ۲ اشاره می‌کند. این کلمه با اشاره به آتش ابدی، در انجیل متی ۸: ۱۸، ۴۱: ۲۵، داوران ۷: ۱، مجازات ابدی، انجیل متی ۲۵: ۴۶، داوری یا محکومیت ابدی، انجیل مرقس ۳: ۲۹، عبرانیان ۶: ۲، تخریب ابدی، دوم تسالونیکیان ۱: ۹ استفاده شده است. کلمه‌ای که در این قسمت‌ها استفاده شده به نهایت اشاره می‌کند، و ظاهراً نشان می‌دهد که زمانیکه این قضاوت‌ها اعمال می‌شود، زمان آزمایش، تغییر، یا احتمال بازیابی شانس، به طور مطلق و برای همیشه گذشته است. ما در مورد آینده، در مورد رابطه زندگی انسانی با مابقی حیات، و در مورد وزن اخلاقی بی‌ایمانی، در نگاه ابدی، درک بسیار اندکی داریم. اگر، از یک طرف، اشتباه به کلام خدا اضافه کردن اشتباه باشد، از سوی دیگر ما نباید از آن روی برگردانیم؛ و اگر ما تحت دگرترین مجازاتهای ابدی متلاشی شویم، همانطور که در کتاب مقدس مطرح شده است، ما باید محتاط باشیم و صبر کنیم، به عشق خداوند از طریق مسیح ببیندیم و در عین حال تصدیق کنیم که زمینه تاریکی وجود دارد که ما قادر به درک آن نیستیم" (صفحات ۳۱۸ الی ۳۱۹).

موضوع خاص: مجازات ابدی

۹: ۱۸ «آتش دوزخ» کلمه *Gehenna* از دو واژه *ge* بمعنی "دره" و *henna* بمعنی "پسران حینوم" تشکیل شده است (دوم پادشاهان ۲۳: ۱۰؛ دوم قرنیتیان ۳: ۲۸؛ ۳: ۳۳؛ ۶: ۳۳؛ ۷: ۳۱). این دره در بیرون از اورشلیم و درجایی که فینیقیان آتش پرست، خدای خود را بوسیله قربانی نمودن کودکان می‌پرستیدند (مراسمی که *Molech* نام داشت). یهودیان این دره را به محلی برای سوزاندن زباله تبدیل کردند. عیسی از این دره برای ترسیم جهنم استفاده کرده است. تنها عیسی این واژه بکار برد (بجز یک آیه در یعقوب ۳: ۶).

این آیه بسیار ترسناک است. با اینحال، باید استفاده از کلمات اغراق‌آمیز را در تعالیم عیسی به خاطر بسپارید (رجوع کنید به کتاب G. B. Caird, *The Language and Imagery of the Bible*، صفحات ۱۱۰-۱۱۷). محتوای متن به پیروان و ایمانداران ارتباط می‌یابد. با اینحال عیسی می‌خواهد حتی پیروان خود را در مورد نیاز به ایمان مستمر و محبت‌آمیز هشدار دهد (متی ۵: ۲۲).

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۰:۱۸ - ۱۱

۱۰ «آگاه باشید که هیچ‌یک از این کوچکان را تحقیر نکنید، زیرا به شما می‌گویم که فرشتگان ایشان در آسمان همیشه روی پدر مرا که در آسمان است، می‌بینند.» [۱۱ زیرا پسر انسان آمده است تا گمشده را نجات بخشد.]

۱۰:۱۸ " آگاه باشید که هیچ‌یک از این کوچکان را تحقیر نکنید" تمام این بخش (متی ۱۰:۱۸، ۹:۱۰ - ۱۱) منعکس کننده همین واقعیت است. خداوند نوایمانداران را دوست دارد و به آنها اهمیت می‌دهد!

□ «فرشتگان ایشان» از این عبارت اینگونه می‌توان فهمید که همه ایمانداران دارای فرشتگان نگهبان هستند (مزمور ۹۱:۱۱؛ اعمال رسولان ۱۲:۱۵؛ عبرانیان ۱:۱۴). این نکته جالبی است، اما در انجیل شواهد اندکی در این رابطه برای بوجود آوردن دکترین موجود است. مزمور ۲۴:۷ نیز از همین واقعیت می‌گوید، هر چند در یک چارچوب مشارکتی.

موضوع خاص: فرشتگان و شیاطین

۱۱:۱۸ این آیه در نسخه‌های خطی یونان باستان B، L یا متون یونانی مورد استفاده اورینگن، یوسیوس و جروم وجود ندارد. در نسخه‌های سریانی و قبطی نیز یافت نمی‌شود. احتمالاً در اصل بخشی از انجیل متی نبوده است. این بخش از لوقا ۱۹:۱۰ توسط نسخه‌برداران اولیه اضافه شده است. ⁴UBS حذف آن را با رتبه "B" (تقریباً قطعی) ارزیابی می‌کند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۲:۱۸ - ۱۴

۱۲ چه گمان می‌برید؟ اگر مردی صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها گم شود، آیا آن نود و نه گوسفند را در کوهسار نمی‌گذارد و به جستجوی آن گمشده نمی‌رود؟^{۱۳} آمین، به شما می‌گویم، که اگر آن را بیابد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای نود و نه گوسفندی که گم نشده‌اند.^{۱۴} به همین‌سان، اراده پدر شما که در آسمان است این نیست که حتی یکی از این کوچکان از دست برود.

۱۲:۱۸ - ۱۴ "صد گوسفند" این مثل به ایماندارانی مربوط می‌شود که از راه راست منحرف گشته اما دوباره به سوی خدا بازگشته‌اند. ایمانداران باید به یکدیگر کمک کرده و یکدیگر را بازسازی کنند (غلاطیان ۶: ۱-۳). در لوقا ۱۵: ۴-۷ همین مثل به فریسیان روحانی و خودپسندی که به انحراف کشیده شدند اشاره دارد. این امر نشان می‌دهد که عیسی از تمثیل‌های یکسان به شیوه‌های مختلف برای مخاطبان مختلف استفاده می‌کرد.

۱۳:۱۸ "اگر" هر دو آیات ۱۲ و ۱۳ در این انجیل جملات شرطی نوع سوم بوده که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده می‌باشند.

□ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه کنید.

۱۴:۱۸ "حتی یکی از این کوچکان از دست برود" در این رابطه موضوعات خاص متعددی نوشته شده است.

موضوع خاص: تخریب

موضوع خاص: ارتداد (aphistēmi)

موضوع خاص: پشت‌کار

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵:۱۸ - ۱۸

۱۵ «اگر برادرت به تو گناه ورزد، نزدش برو و میان خودت و او خطایش را به او گوشزد کن. اگر سخت را پذیرفت، برادرت را باز یافته‌ای؛^{۱۶} اما اگر نپذیرفت، یک یا دو نفر دیگر را با خود ببر تا "هر سخنی با گواهی دو یا سه شاهد ثابت شود." اگر نخواست به آنان نیز گوش دهد، به کلیسا بگو؛ و اگر کلیسا را نیز نپذیرفت، آنگاه او را اجنبی یا خراجگیر تلقی کن.^{۱۸} آمین، به شما می‌گویم، هرآنچه بر زمین ببندید، در آسمان بسته خواهد شد؛ و هرآنچه بر زمین بکشایید، در آسمان گشوده خواهد شد.

۱۵:۱۸ - ۱۷ "نزدش برو و میان خودت و او خطایش را به او گوشزد کن" این جمله شرطی نوع سوم با دو ضمیر دستوری همراه است.

۱. برو، حال ساده دستوری

۲. گوشزد کن، (در نسخه انگلیسی "سرزنش کن")، حال ساده دستوری در دستور زبان آئوریست (فقط اینجا در انجیل متی بکار رفته، اما به نوع کاربرد آن در انجیل یوحنا ۳:۲۰؛ ۸:۴۶؛ ۱۶:۸ و توسط پولس در افسسیان ۵:۱۱؛ اول تیموتائوس ۵:۲۰ نیز توجه کنید).

این حکمت کاربردی در مورد نحوه برخورد با گناه در جامعه کلیسایی است. این مربوط به دوره پساتاریخ کلیسا است. به این مراحل توجه کنید.

۱. کاملاً خصوصی نزد شخص خطاکار بروید (متی ۱۸:۱۵)

۲. یک یا دو شاهد به همراه خود ببرید

۳. مشکل را با کلیسا در میان بگذارید

۴. با او قطع ارتباط کنید.

این رهنمودها فقط رهبری کلیسا را مورد خطاب قرار نمی‌دهند، بلکه همه ایمانداران نیز شامل می‌باشند. ما محافظان برادرمان هستیم (لوقا ۱۷:۳؛ رومیان ۱:۱۴ - ۱:۱۵؛ غلاطیان ۶:۱ - ۲). هدف انضباط کلیسا همواره باید رستگاری اعضا باشد و نه مجازات. اما باید به آبروی بدن و آرامش جسم و سلامت (روحانی و جسمانی) اعضای گناهکار رسیدگی شود.

۱۵:۱۸ "اگر برادرت به تو گناه ورزد" این پاراگراف به موضوع انضباط در کلیسا در سایه آیات ۱:۱۸ - ۱۴ می‌پردازد. این موضوع مجموعه‌ای از جملات شرطی نوع سوم است؛ آیات ۱۵:۱۸ (دو بار)، ۱۶، ۱۷ (دو بار). این مبحث به موضوعاتی که در آینده امکان پیش آمدن آنها هست، می‌پردازد.

□ "گناهان" در اینجا یک تفاوت در نسخه‌های خطی یونانی وجود دارد. کاملترین نسخه قدیمی عهد جدید یونانی، κ و B ، پس از "گناهان"، "به تو" را نوشته‌اند. اما در نسخه‌های خطی D ، L ، و W و همچنین ترجمه‌های Vulgate و ارمنی وجود دارد. UBS^4 آن را در داخل پرانتز گنجانده و به گنجاندن آن در متن رتبه "C" داده است (به این معنی که کمیته نمی‌تواند تصمیم بگیرد).

□ "برادرت را باز یافته‌ای" این جمله از یعقوب ۵:۱۵، ۱۸، ۲۰ نیز وجود دارد.

۱۶:۱۸ "یک یا دو نفر دیگر را با خود ببر تا هر سخنی با گواهی دو یا سه شاهد ثابت شود" این عبارات از تثنیه ۱۹:۱۵ نقل قول شده است. در عهد عتیق برای اثبات موضوعی در دادگاه نیاز به حداقل دو شاهد بود (اعداد ۳۵:۳۰؛ تثنیه ۱۷:۶؛ انجیل یوحنا ۸:۱۷).

۱۷:۱۸ "کلیسا" برای مطالعه در مورد منشأ *ekklēsia* به یادداشت متی ۱۸:۱۶ مراجعه کنید. به نظر می‌رسد که این اشاره به زمانی در آینده است که گروهی از ایمانداران باید اعضای خود را تنبیه انضباطی کنند. برخی از اظهارات عیسی با این دوره اولیه از خدمت او مطابقت ندارد، اما نیازهای آینده کلیسا را پیشگویی می‌کند. متی، که در زمانی جلوتر از این زمان زندگی می‌کرد، اظهارات قبلی عیسی را (توسط روح القدس) یادآوری می‌کرد، که تنها پس از پنطیکاست موفق شد کاملاً آنها را درک کرد.

واژه "کلیسا" تنها در انجیل، و دو بار در انجیل متی دیده می‌شود. این واژه در اعمال رسولان نیز وجود دارد، که نشان می‌دهد لوقا از تغییرات پس از پنطیکاست مطلع بود.

□ "او را اجنبی یا خراجگیر تلقی کن" مورد خطاب انجیل متی، یهودیان بودند. غیریهودیان بعنوان خراجگیران (مالیات جمع‌کنان) ناپاکی بودند که حرفه‌ی آنان مورد انزجار یهودیان بود (متی ۵:۴۶؛ ۹:۱۰-۱۱؛ ۱۱:۱۹). این عبارت با مثال به همراه جزئیات، می‌توانست از سوی غیریهودیان اشتباه برداشت شود، لذا در سایر انجیل درج نگردید.

۱۸:۱۸ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه شود.

□ "به شما می‌گویم" کلمه "شما" بصورت جمع بکار برده شده است. عیسی هر دوازده نفر را مورد خطاب قرار داده بود و نه فقط پطرس را همچون آیه ۱۹:۱۶.

□ "ببندید ... بگشایید" این کلمات را می‌توان "ممنوع" و "مجاز" نیز ترجمه شوند. آنها هر دو اصطلاحات رایج را برای تصمیمات شرعی در مورد نحوه اعمال قوانین شرع در وضعیت کنونی بودند. این بحث را می‌تواندی در متی ۱۹:۱۶ مطالعه نمایید. در انجیل یوحنا ۲۰:۲۳ نیز همچون اینجا، این اصطلاحات به بخشش گناهان نیز اشاره دارد!

□ "در آسمان بسته خواهد شد؛ ... در آسمان گشوده خواهد شد" این وجه‌های وصفی مجهول کامل، راهی برای بیان این موضوع بودند که چیزی هم اکنون موجود می‌باشد. این قسمت بیانگر پیش‌قدمی انسان در امور روحانی نیست، بلکه اراده خدا بر روی زمین با هدایت قوم او توسط روح القدس

محقق می‌شود (متیمتی ۱۹:۱۶ - ۲۰؛ انجیل یوحنا ۲۰:۲۳). پیرو برنامه‌ای که خداوند برای ایمانداران دارد، انضباط در کلیسا نیز باید همواره در جهت رستگاری اعضا باشد (غلاطیان ۶:۱ - ۱۰).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹:۱۸ - ۲۰

۱۹ باز به شما می‌گویم که هر گاه دو نفر از شما بر روی زمین درباره هر مسئله‌ای که در خصوص آن سؤال می‌کنند با هم موافق باشند، همانا از جانب پدر من که در آسمان است برای ایشان به انجام خواهد رسید. ^{۲۰} زیرا جایی که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنجا در میان ایشان حاضرم.»

۱۹:۱۸ " هر گاه دو نفر از شما بر روی زمین درباره هر مسئله‌ای که در خصوص آن سؤال می‌کنند با هم موافق باشند" این جمله شرطی نوع سوم بوده که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده است. محتوای متن به قولی که ما کلیسا نسبت به برقراری انضباط و رفتار ما با سایر ایمانداران دادیم مربوط است. بدترین چیزی که ممکن بود رخ دهد این بود که خداوند پاسخ دعاهای مادی‌گرایانه و خودخواهانه آنان را بدهد.

کتاب مقدس دیدگاه متناقضی را درباره دعا ارائه می‌دهد. برخی آیات از سخن از دامنهی محدود و وعده به اجابت دارند (متی ۱۹:۱۸؛ یوحنا ۱۴:۱۳ - ۱۴:۱۵؛ ۷:۱۶؛ ۱۶:۱۶؛ ۲۳:۱۶). دیگر آیات اما، بوسیله موارد زیر محدود می‌گردند

۱. ایستادگی ما (متی ۷:۷-۸؛ لوقا ۱۱:۵-۱۳؛ ۱۸:۱-۸)

۲. نگرش ما (متی ۲۱:۲۲؛ مرقس ۱۱:۲۳-۲۴؛ لوقا ۱۸:۹-۱۴؛ یعقوب ۱:۶-۷؛ ۴:۱ - ۱۰)

۳. خواست خدا (اول یوحنا ۳:۲۲؛ ۵:۱۴-۱۵)

بلحاظ الهیاتی ایمانداران پذیرفته‌اند که:

۱. خداوند تحت تأثیر دعای ایمانداران قرار می‌گیرد

۲. هدیه بزرگ، پاسخ خداوند نبوده بلکه همنشینی با پدر است

۳. تمام دعاها اجابت شده است

۴. دعا زندگی ما را دگرگون می‌کند و همینطور زندگی آنان که ما برایشان دعا می‌کنیم

با این حال، با وجود هر آنچه که گفتیم و انجام دادیم، هنوز دعا "راز" مملو از راز است. این امر به بهترین وجه در حقیقتی خلاصه می‌شود که خداوند در حاکمیت خود انتخاب کرده است تا خود را به دعاهای فرزندان محدود کند. ما نداریم چون نخواستیم یا اشتباه خواستیم.

موضوع خاص: دعا، محدود یا نامحدود

۲۰:۱۸ عدد ذکر شده همان است که در متی ۱۶:۱۸ گفته شده است. این افراد ممکن است یک زن و شوهر (منظور محیط خانواده) یا دو یا چند نفر ایماندار (محل عبادت یا تعلیم) باشد. با اینحال، ممکن است به طور ضمنی گفته شود که وقتی ایمانداران برای دعا گرد هم جمع می‌شوند، عیسی نیز آنجاست (متی ۲۰:۲۸)!

□ "به نام من" به موضوع خاص: نام خداوند (عهد جدید) مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۱:۱۸ - ۲۲

۲۱ ^{۲۱} سپس پطرس نزد عیسی آمد و پرسید: «سرور من، تا چند بار اگر برادرم به من گناه ورزد، باید او را ببخشم؟ آیا تا هفت بار؟» ^{۲۲} عیسی پاسخ داد: «به تو می‌گویم نه هفت بار، بلکه هفتاد هفت بار.»

۲۱:۱۸

NASB, NKJV, TEV, REB "هفتاد بار هفت"

NRSV, NJB "هفتاد هفت بار"

Peshitta "تا هفتاد بار هفتاد هفت"

پطرس سعی می‌کرد با استفاده از هفت بار سخاوتمندی خود را نشان دهد (لوقا ۱۷:۴). تلمود نسخه بابلیان حد اکثر سه بار را درج کرده بود (عاموس ۱:۳؛ ۶:۲؛ ۶:۳). عیسی با استفاده از بخشش به میزان جدیدی از استعاره دست یافت: ۷ x ۷ (یا احتمالاً ۷۷؛ به موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب

مقدس مراجعه کنید). این بدان معنا نیست که در چهار صد و نود یکمین بار ایمانداران نمی بخشند، بلکه برادران پیمانی ما باید همیشه آماده باشند تا برادران دیگر هم پیمان خود را بخشند (لوقا ۱۷: ۴) همانطور که خدا آنها را می بخشد (متی ۱۸: ۳۵). عهد جدید جهت گیری کاملاً جدیدی برای زندگی دارد (متی ۱۵: ۱۸).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۳: ۱۸ - ۳۵

۲۲ «از این رو، می توان پادشاهی آسمان را به شاهی تشبیه کرد که تصمیم گرفت با خادمان خود تسویه حساب کند. ۲۴ پس چون شروع به حسابرسی کرد، شخصی را نزد او آوردند که ده هزار قنطار به او بدهکار بود. ۲۵ چون او نمی توانست قرض خود را بپردازد، اربابش دستور داد او را با زن و فرزندان و تمامی دارایی اش بفروشند و طلب را وصول کنند. ۲۶ خادم پیش پای ارباب به زانو درافتاد و التماس کنان گفت: «مرا مهلت ده تا همه قرض خود را ادا کنم.» ۲۷ پس دل ارباب به حال او سوخت و قرض او را بخشید و آزادش کرد. ۲۸ اما هنگامی که خادم بیرون می رفت، یکی از همکاران خود را دید که صد دینار به او بدهکار بود. پس او را گرفت و گلویش را فشرد و گفت: «قرضت را ادا کن!» ۲۹ همکارش پیش پای او به زانو درافتاد و التماس کنان گفت: «مرا مهلت ده تا همه قرض خود را بپردازم.» ۳۰ اما او نپذیرفت، بلکه رفت و او را به زندان انداخت تا قرض خود را بپردازد. ۳۱ هنگامی که سایر خادمان این واقعه را دیدند، بسیار آزرده شدند و نزد ارباب خود رفتند و تمام ماجرا را بازگفتند. ۳۲ پس ارباب، آن خادم را نزد خود فرا خواند و گفت: «ای خادم شریر، مگر من محض خواهش تو تمام قرضت را بخشیدم؟ ۳۳ آیا نمی بایست تو نیز بر همکار خود رحم می کردی، همان گونه که من بر تو رحم کردم؟» ۳۴ پس ارباب خشمگین شده، او را به زندان افکند تا شکنجه شود و همه قرض خود را ادا کند. ۳۵ به همین گونه پدر آسمانی من نیز با هر یک از شما رفتار خواهد کرد، اگر شما نیز برادر خود را از دل نبخشید.»

۲۳: ۱۸ "پادشاهی" این تمثیل منحصر به انجیل متی است. در نسخه آرامی (عیسی به زبان آرامی سخن می گفت و نه عبری) این واژه می تواند بمعنی "مقامی از سوی پادشاه" معنی داشته باشد.

۲۴: ۱۸ "ده هزار قنطار" این رقم بسیار سنگینی بود. ششصد قنطار میزان سالانه مالیات از سوی دولت روم برای یک فلسطینی جنوبی بود. این مثل از روی عمد جهت گیری بزرگنمایی شده دارد. عیسی اغلب از این تکنیک ادبی برای رسیدن به مقصود در تمثیلهایی که می گفت، بکار می برد.

موضوع خاص: سکه های رایج در فلسطین در دوران عیسی

۲۵: ۱۸ مردم (و اهل خانواده ی آنان) بعنوان برده برای پرداخت بدهی فروخته می شدند (لاویان ۲۵: ۳۹؛ دوم پادشاهان ۴: ۱؛ نحیا ۵: ۵؛ اشعیا ۵۰: ۱). تهدید پادشاه بسیار جدی بود!

۲۶: ۱۸، ۲۹ "مرا مهلت ده تا همه قرض خود را ادا کنم" اینها دقیقاً عباراتی هستند که هم در متی آیه ۲۶ و هم ۲۹ ذکر شده اند. این قلب مثل است. در متی ۱۸: ۳۰ وی هیچ رحمی بر دیگر انسانها از خود نشان نمی دهد!

۳۴: ۱۸ "شکنجه گران" در نسخه آرامی "زندانبانان نوشته شده است (در نسخه فارسی موجود نیست).

۳۵: ۱۸ "پدر آسمانی من نیز با هر یک از شما رفتار خواهد کرد، اگر شما نیز برادر خود را از دل نبخشید" این یک جمله شرطی نوع سوم است که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده دارد. بخشش باید به بخشیدن ختم شود (متی ۵: ۷؛ ۶: ۱۴ - ۱۵؛ ۷: ۱ - ۲؛ ۱۰: ۸؛ لوقا ۶: ۳۶؛ کولسیان ۳: ۱۳؛ یعقوب ۲: ۱۳؛ ۵: ۹). بخشش مبنای رستگاری ما نیست اما مدرکی مستدل برای بخشوده شدن است. با اینحال، عیسی جای سوال را در رابطه با کسانی که ادعای شناخت او را دارند، اما از بخشیدن سایر ایمانداران سر باز می زنند، محفوظ نگه می دارد! تمثیلهای، اساساً نمی توانند هیچ سوال الهیاتی را پاسخ دهند.

□ "دل" به موضوع خاص: قلب مراجعه نمایید.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. آیا این بخش از انجیل متی به مسئله ارتباط کودکان با خدا می پردازد؟
۲. دو مثالی که در این کتاب برای نشان دادن ماهیت سخت گناه شخصی ما آورده شده، کدامند؟
۳. آیا مثلی که در متی ۱۸: ۱۲ - ۱۴ گفته شده، همان حقیقت گفته شده در لوقا ۱۵: ۴ - ۷ را می رساند؟
۴. مثل متی ۱۸: ۲۳ - ۲۵ درباره بخشش به ما چه می گوید؟

انجیل متی ۱۹

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تعالیمی درباره طلاق	ازدواج و طلاق	ازدواج و طلاق	عیسی درباره طلاق تعلیم می‌دهد	سوالاتی درباره طلاق
۲-۱:۱۹	۱۰-۱:۱۹	۲-۱:۱۹	۲-۱:۱۹	۲-۱:۱۹
۱۲-۳:۱۹		۹-۳:۱۹	۳:۱۹	۶-۳:۱۹
			۶-۴:۱۹	
			۷:۱۹	۹-۷:۱۹
			۹-۸:۱۹	
				خویشترندی
		۱۲-۱۰:۱۹	۱۰:۱۹	۱۲-۱۰:۱۹
	تعالیم عیسی درباره مجرد			
	۱۲-۱۱:۱۹		۱۲-۱۱:۱۹	
خردسالان برکت داده می‌شوند	عیسی کودکان را برکت می‌دهد	برکت دادن به کودکان	عیسی کودکان را برکت می‌دهد	عیسی و فرزندان
۱۵-۱۳:۱۹	۱۵-۱۳:۱۹	۱۵-۱۳:۱۹	۱۴-۱۳:۱۹	۱۵-۱۳:۱۹
			۱۵:۱۹	
مرد جوان ثروتمند	عیسی مرد جوان ثروتمندی را مشاوره می‌دهد	جوان ثروتمند	مرد جوان ثروتمند	جوان ثروتمند
۲۲-۱۶:۱۹	۲۲-۱۶:۱۹	۲۲-۱۶:۱۹	۱۶:۱۹	۲۲-۱۶:۱۹
			۱۷:۱۹	
			۱۷:۱۹	
			۱۹-۱۸:۱۹	
			۲۰:۱۹	
			۲۱:۱۹	
			۲۲:۱۹	
	با خدا همه چیز ممکن است			خطرات ثروتمندان
۳۰-۲۳:۱۹	۳۰-۲۳:۱۹	۲۶-۲۳:۱۹	۲۴-۲۳:۱۹	۲۶-۲۳:۱۹
			۲۵:۱۹	
			۲۶:۱۹	پاداش چشم‌پوشی
		۳۰-۲۷:۱۹	۲۷:۱۹	۲۹-۲۷:۱۹
			۳۰-۲۸:۱۹	
				۳۰:۱۹

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی

- A. فریسیان واقعاً علاقه‌ای به طرح سوال درباره طلاق نشان نمی‌دادند، بلکه سعی داشتند با تفرقه‌افکنی میان پیروان او بر سر موضوع مورد مناقشه، از محبوبیت عیسی بکاهند (مرقس ۱۰: ۲-۱۲). پاسخ عیسی را باید در این زمینه تقابلی تفسیر کرد. این یک متن آموزشی خنثی نیست.
- B. آیات متی ۵: ۳۱-۳۲؛ مرقس ۱۰: ۱-۱۲؛ لوقا ۱۶: ۱۸ و اول قرنتیان ۷: ۱۲-۱۴ نیز باید در بحث طلاق در نظر گرفته شوند. این قسمت به دلایل شرعی طلاق و ازدواج مجدد در نوشته‌های موسی می‌پردازد.

موضوع خاص: مجوز طلاق

C. هنگام پرداختن به موضوعات مهمی نظیر این مبحث، باید بسیار مراقب بود که:

۱. زیاد تحت تأثیر فرهنگ جامعه و سن خود قرار نگیریم
۲. تحت تأثیر موقعیت و تجربیات وجودی خود قرار نگیریم
۳. تحت تأثیر پیشفرض‌ها قرار نگیریم (فرقه‌گرایی)
۴. برای هر مسئله‌ای قوانین و مقررات دگم و متعصبانه وضع نکنیم

موضوع خاص: مسائل جنسی انسان

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹: ۱-۲

۱ هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، جلیل را ترک گفت و از آن سوی رود اردن به نواحی یهودیه آمد. ۲ جمعیت انبوهی در پی او روانه شدند و او ایشان را در آنجا شفا بخشید.

۱: ۱۹ " هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید" روشن است که این متن برای ساختار بخشیدن انجیل متی به تعالیم عیسی حائز اهمیت است (متی ۷: ۲۸؛ ۱۱: ۱؛ ۱۳: ۵۳؛ ۲۶: ۱). نویسندگان اناجیل، که تحت وحی قرار داشتند، قدرت انتخاب، ترتیب و توازن بخشیدن به کلام و اعمال عیسی را داشتند (نه اینکه چیزی را از خودشان بسازند).

□ " جلیل را ترک گفت و از آن سوی رود اردن به نواحی یهودیه آمد" این دوره از خدمت عیسی اغلب به عنوان خدمت او در پره (بخشی از امپراتوری هرودیس) نامیده می‌شود. این بخش را متی ۱۹-۲۰ پوشش داده است. بسیاری از یهودیان از درون سامره عبور نمی‌کردند، بلکه به دیگر سوی منطقه اردن در ناحیه پره می‌رفتند، سپس به سمت جنوب به اورشلیم رفته و از اردن در اریحا به یهودیه می‌رفتند. این به دلیل نفرت آنها از سامریان بود. آنها معتقد بودند که آنها نیمی یهودی و نیمی بت‌پرست هستند. این امر نتیجه تبعیدی بود که آشوریان و اسکان مجدد این بت‌پرستان در منطقه تحت حکومت سرگون دوم که متشکل از ده قبیله شمالی بود، در سال ۷۲۲ قبل از میلاد بوجود آورده بودند.

۲: ۱۹ " جمعیت انبوهی در پی او روانه شدند" این جمعیت احتمالاً زائرانی بودند که به سوی اورشلیم می‌رفتند، اما ممکن افرادی هم در میان آنان بوده باشند که بدنبال شفا یافتن و یا از سوی کنجکاوی در پی او بودند.

□ " و او ایشان را در آنجا شفا بخشید" هدف از شفاهایی که عیسی می‌داد، تأیید پیام او و نشان دادن سعادت آینده بهشت و قلب خدا بود. او اساساً برای شفا نیامده، بلکه برای تعلیم آمده است. اما هر گاه مردم را در رنج حاصل از گناه می‌دید، وارد عمل می‌شد. و او هنوز هم همینکار را می‌کند!

موضوع خاص: شفا دادن

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹: ۳-۹

۳ فریسیان نزدش آمدند تا او را بیازمایند. آنان پرسیدند: «آیا جایز است که مرد زن خود را به هر علتی طلاق دهد؟» ۴ عیسی در پاسخ گفت: «مگر نخوانده‌اید که آفریننده جهان در آغاز ایشان را مرد و زن آفرید،^۵ و گفت "از همین رو، مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، به

زن خویش خواهد پیوست و آن دو یک تن خواهند شد؟^۷ بنابراین، از آن پس دیگر دو نیستند بلکه یک تن می‌باشند. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نسازد.»^۸ به وی گفتند: «پس چرا موسی امر فرمود که مرد به زن خویش طلاقنامه بدهد و او را رها کند؟»^۹ ایشان را گفت: «موسی به سبب سختدلی شما اجازه داد که زن خود را طلاق دهید، اما در آغاز چنین نبود. ^{۱۰} به شما می‌گوییم، هر که زن خود را به علتی غیر از خیانت در زناشویی طلاق دهد و زنی دیگر اختیار کند، زنا کرده است.»

۳:۱۹ برای مطالعه بحث کاملتر درباره ریشه و الهیات فریسیان به موضوع خاص: فریسیان مراجعه نمایید.

□ «او را بیازمایند» این واژه (*peirazō*) دارای بار منفی "آزمایش با نگاه به سوی تخریب" می‌باشد. این یک مناظره در یک فضای بی طرف نبود!

موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمودن" و دلالت‌های آنها

□

NASB	"بطور کلی به هر دلیلی"
NKJV	"به هر دلیلی"
NRSV, Peshitta	"به هر سببی"
TEV, REB	"به هر علتی که تمایل داشت"
NJB	"با هر بهانه و دستاویزی"

در مرقس ۱۰:۲ سؤال در مورد طلاق بود، اما در اینجا سؤال مربوط به زمینه‌های طلاق است. مکتب محافظه‌کار یهودی شمی عبارت "چیزی قبیح" را از تشبیه ۱:۲۴ در اینجا اضافه کرده بود، در حالی که مکتب یهودی متعادلتر هیلل عبارت "او (زن) هیچ لطفی نمی‌بیند" را انتخاب کرد. بنابراین مکتب اول می‌گفت که زمینه‌ها فقط برای زنا یا اعمال جنسی حرام دیگر است؛ و دومی گفت هر چه که سبب آن شود. بعدها، خاخام آکیبا، از مکتب هیلل، حتی گفت که اگر مردی، زنی زیباتر را پیدا کند، می‌تواند همسرش را طلاق داد!

فریسیان از عیسی سؤال می‌پرسند، نه برای اینکه اطلاعات کسب کنند، بلکه برای اینکه بدینگونه به او آزار رسانند

۱. با برخی از افراد بدنه پیروان او (فرقه‌های درونی یهودیت)

۲. با هیروود آنتیپاس (یحیی تعمید دهنده طلاق و ازدواج مجدد او را مورد نکوهش قرار داده بود)

۴:۱۹ "مگر نخوانده‌اید" عیسی انتظار داشت که یهودیان کتاب خدا را خوانده باشند (متی ۳:۱۲؛ ۴:۱۹؛ ۱۶:۲۱؛ ۲۲:۳۱). دانش کتاب مقدس برای زندگی خداپسندانه امری اساسی تلقی می‌گردید. عیسی از ایمانداران امروزی انتظار دارد که آنان نیز این کتاب را "خوانده باشند!" سنت‌های یهودی، کتاب مقدس را نیز مانند سنت‌های فرقه‌ای امروزی، تحریف و باطل می‌کردند. این سنت‌ها معمولاً یک متن یا بخشی از متن را خارج از متن نقل می‌کردند و همه بخش‌های موازی دیگر را نادیده می‌گرفتند!

موضوع خاص: کتاب مقدس (منحصر بفردی و الهام‌بخشی آن)

□ "آفریدن" (در آیه انگلیسی نوشته شده: "او که این جهان را آفرید") واژه یونانی (*ktisas*) در نسخه خطی MS B وجود دارد، اما فعل "آفریدن" (*pioesas*) در نسخه‌های MSS C, D, L, W, Z, ۸ موجود است. این عبارت از کتاب پیدایش ۱:۲۷ عهد عتیق عبری پیروی می‌کند. با اینحال، USB⁴ معتقد است که اولین گزینه اصالت دارد (رتبه "B" بمعنی تقریباً مطمئن).

□ "در آغاز" این نقل قول از کتاب پیدایش ۱:۲۷ و ۲:۵ از آفرینش مرد و زن گرفته شده است. ازدواج خواست خداوند است و باید همواره (متی ۱۹:۶) انسان بصورت تک‌همسری (پیدایش ۲:۲۳-۲۴) باقی بماند.

موضوع خاص: تجرد و ازدواج

۵:۱۹ "از همین رو، مرد پدر و مادر خود را ترک کرده" این نقل قول از پیدایش ۲:۲۴ است. توجه داشته باشید با اینکه این آیه به هر دو والدین اشاره می‌کند، اما در عین حال جدایی از خانواده‌ای سهمگین که ازدواج را سبب گردید را نیز مد نظر دارد. در دنیای باستان خانواده‌ها با چندین نسل در یک خانه زندگی می‌کردند. اولویت و استقلال هر نسل مورد تأکید قرار دارد.

□ "آن دو یک تن خواهند شد" قالب مفرد اما با مفهومی جمع در آیات پیدایش ۲:۲۴؛ تثنیه ۶:۴ و حزقیال ۱۷:۲۷ نیز دیده می‌شود. عشق افراد را با هم یکی می‌کند!

۶:۱۹ "پس آنچه را خدا پیوست" در دستور زبان یونان باستان این یک ضمیر اشاره بود که حکایت از تکمیل یک عمل دارد. جمله با "آنچه" شروع می‌گردد و نه "آنکس"، زیرا ساختار ازدواج مورد تأکید قرار گرفته است. واژه "پیوست" بمعنی "به یکدیگر چسبیدن" است.

۷:۱۹ "موسی امر فرمود که مرد به زن خویش طلاقنامه بدهد و او را رها کند" این جمله از تثنیه ۱:۲۴ - ۴ اقتباس شده است. عیسی گفت که موسی این کار را انجام داد، نه به این دلیل که خدا خواست، بلکه به دلیل سختی قلب مردم بود. موسی نسبت به مشکلات اجتماعی همسرش دلسوزی داشت. صدور این طلاقنامه

۱. روزها به طول می‌انجامید
۲. نیازمند مددهای قانونی بود
۳. ممکن بود نیازمند مرجوع کردن جهیزیه باشد
۴. نشان از ازدواج مجدد داشت

چیزی که فکر مرا در ارتباط با برخورد عیسی با کلام موسی بخود مشغول داشته، اینست که از کجا می‌شود فهمید که عهد عتیق شامل چه چیزهای دیگریست که خدا مردود می‌شمارد. اگر عیسی به چنین چیزی اشاره نمی‌کرد من نیز هیچوقت مطلع نمی‌شدم. من تمام زندگی خود را معطوف به مطالعه کلام خدا کردم، و از آن برای خدایت زندگی و اعمالم بهره بردم، اما اکنون عیسی می‌گوید بخشی از آن هرگز خواست خدا نبوده است!! این امر باعث می‌شود که تأمل نموده و وادارم می‌کند که به عهد جدید اتکا کنم و نه عهد عتیق. عهد عتیق را باید از طریق تفسیر آن توسط عیسی و رسولانش که به آنها وحی شده مطالعه کرد! عیسی ارباب کلام کتاب مقدس است (متی ۵: ۱۷ - ۴۸)!

۹:۱۹

NASB	"غیر از خیانت در زناشویی"
NKJV	"غیر از خیانت جنسی"
NRSV	"بی‌عفتی"
TEV	"بجز بی‌وفایی او"
JB	"من درباره زنا صحبت نمی‌کنم"
NJB	"من درباره ازدواج نامشروع صحبت نمی‌کنم"
Peshitta	"بجز محکومیت در ارتباط با زنا"
REB	"به هر دلیلی جز بی‌عفتی"

واژه یونانی *porneia* است که وارد زبان انگلیسی بشکل "پورنوگرافی" شده است. این واژه می‌تواند به روابط جنسی (فعالیت جنسی قبل از ازدواج)، زنا (فعالیت جنسی خارج از ازدواج)، یا سایر روابط جنسی غیراخلاقی مانند حیوان‌گرایی و همجنس‌گرایی (فعالیت جنسی ممنوع) اشاره داشته باشد.

□ "وزنی دیگر اختیار کند" در آن مقطع تاریخی فقط مردان یهودی حق طلاق داشتند. در انجیل‌های مرقس و لوقا که برای مخاطبان غیریهودی نوشته شده بود، زنان نیز مورد خطاب قرار می‌گیرند (مرقس ۱۰: ۱۲).

□ "زنا کرده است" این یک جمله خبری مجهول است (مرقس ۱۰: ۱۱ - ۱۲). در این آیه اختلافات متنی وجود دارد که احتمالاً ناشی از اشاره کاتبان به متی ۵: ۳۲ می‌باشد. زمان افعال از آیه ۵: ۳۲ این قسمت را روشن می‌کند. در متی ۵: ۳۲ ترجمه باید به این صورت باشد: "منجر می‌شود تا زن زنا گرایش پیدا کند." این زمان مجهول در نسخه خطی یونانی B و C* متی ۹: ۱۹ نیز دیده می‌شود. این آیه احتمالاً به یک شرم‌ساری اجتماعی‌ای اشاره دارد که توسط فرهنگ یهودی به زن مطلقه نسبت داده می‌شد و چون وی را کنار گذاشته بودند، او را زناکار قلمداد می‌کردند. در این مقطع، اف اف بروس در کتاب خود بنام *Answers to Questions* صفحه ۵۵ نظری دارد که به نحوه کاربرد این متن در زمان امروزی ارتباط پیدا می‌کند:

"او به شاگردانش فرصت نمی‌داد که بر اساس حکم او قانون‌گرایی جدیدی را ایجاد کنند، چنانکه برخی از آنها تلاش کردند. و نه برعکس. آنچه که عیسی درباره قانون شبت گفت، درباره قوانین ازدواج نیز صدق پیدا می‌کند: این مسئله برای بشریت بوجود آمده، و لا غیر." همینطور به نوارهای صوتی دکتر آتلی درباره موضوع طلاق در آدرس وبسایت زیر مراجعه نمایید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹:۱۰-۱۲
"شاگردان به او گفتند: «اگر وضع مرد در قبال زن خود چنین است، پس ازدواج نکردن بهتر است!»^{۱۱} عیسی گفت: «همه نمی‌توانند این کلام را بپذیرند، مگر کسانی که به ایشان عطا شده باشد.^{۱۲} زیرا بعضی خواهانند، از آن رو که از شکم مادر چنین متولد شده‌اند؛ بعضی دیگر به دست مردم مقطوع‌النسل گشته‌اند؛ و برخی نیز به خاطر پادشاهی آسمان از ازدواج چشم می‌پوشند. هر که می‌تواند این را بپذیرد، بگذار چنین کند.»

۱۹:۱۰ "شاگردان به او گفتند: ... پس ازدواج نکردن بهتر است" اظهارات عیسی آنها را متعجب کرد. آنها دیدگاه‌های مربوط به فرهنگ خود را در ذهن خود جا داده بودند. ما هم همین‌طور! ازدواج خواست خدا برای انسان است (این یک جمله شرطی نوع اول است). ازدواج یک نعمت بزرگ است اما مسئولیت بزرگی نیز دنبال دارد. در روزهایی که طلاق پشت سر هم رواج دارد، یک ازدواج قوی و خدایسندانه برای دنیای گمشده شاهدی بسیار قدرتمند محسوب می‌گردد.

موضوع خاص: تجرد و ازدواج

۱۹:۱۰-۱۱ ازدواج یک هنجار است (پیدایش ۱:۲۸؛ ۹:۱۷)، اما تجرد یک گزینه‌ی آسمانی است (اول قرن‌تین ۷:۷، ۱۷). دعای سرشار از شوق یک ایماندار او را در این مقطع هدایت می‌کند. اگر کسی تجرد را برگزیند، باید در خدمت خدا قرار بگیرد (اول قرن‌تین ۷:۳۲). یهودیان دوران عیسی تجرد را بعنوان یک گزینه‌ی قابل قبول برای خدا مردود می‌شماردند. عیسی در بسیاری از زمینه‌ها، تمام استانداردهای فرهنگش را به چالش کشیده بود.

۱. صاحب اختیاری تمام و کمال شوهر
 ۲. زوجین باید در کنار یکدیگر مانده و تمام مشکلات را با هم حل کنند
 ۳. تجرد گزینه‌ی قابل قبولی برای خداوند شمرده می‌شود
- ۱۹:۱۲ عیسی انواع مختلفی از تجرد را مورد بحث قرار می‌دهد
۱. مجرد از بدو تولد
 - a. عیوب از زمان تولد
 - b. گرایش‌های شخصی
 ۲. مقطوع‌النسل شدن به زور (اخته کردن، استر ۲:۳؛ و احتمالاً دانیال و دوستانش در اعمال رسولان ۸:۲۷)
 ۳. انتخاب شخصی به دلیل خدمت (من فکر نمی‌کنم که این مورد نیاز به اخته کردن فیزیکی داشته باشد، اگر چه برخی از رهبران اولیه کلیسا این کار را با خودشان انجام دادند، بعنوان مثال، اوریگن)
توجه نمایید که آیه ۱۲ چگونه شکل گرفته است
۱. متی ۱۱:۱۹، همه نمی‌توانند مجرد باشند
 ۲. متی ۱۹:۱۲، برخی می‌توانند این سبک زندگی را بپذیرند

موضوع خاص: تجرد و ازدواج

دیدگاه‌های متنی برای آیات ۱۳-۱۵

- A. آیات متی ۱۹:۱۳-۱۵ به موازات آیات مرقس ۱۰:۱۳-۳۱ و لوقا ۱۸:۱۵-۳۰ می‌باشند.
- B. عهد جدید به مبحث ارتباط روحانی کودکان با خداوند نمی‌پردازد.
- C. متی ۱۸ به مبحث وضعیت روحانی کودکان نمی‌پردازد اما از آنان بعنوان نمونه‌هایی برای ایمانداران جدید استفاده می‌کند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳:۱۹ - ۱۵

۱۳ آنگاه مردم کودکان را نزد عیسی آوردند تا بر آنان دست بگذارد و دعا کند. اما شاگردان مردم را سرزنش کردند. ^{۱۴} عیسی گفت: «بگذارید کودکان نزد من آیند و ایشان را بازمدارید، زیرا پادشاهی آسمان از آن چنین کسان است.» ^{۱۵} پس بر آنان دست نهاد و از آنجا رفت.

۱۳:۱۹ "کودکان" عیسی همنشین مطرود شده‌ها و محرومان از اجتماع بود و با آنها دوستی می‌کرد. او با مردم عادی، بردگان، فقرا، زنان و کودکان دوست شد.

▣ "تا بر آنان دست بگذارد و دعا کند" این شیوه تبرک دادن سنتی ربایه‌های یهود برای کودکان بود. این موضوع ارتباطی با رستگاری ندارد. والدین یهودی فرزندان خود را از هنگام تولد عضوی از اعضای کنیسه اسرائیل می‌دانستند.

موضوع خاص: دست‌گذاری

۱۴:۱۹ "بگذارید کودکان نزد من آیند" این یک جمله دستوری حال حاضر است. عیسی مؤکداً اشتیاق داشت که در دسترس همگان باشد.

▣ "ایشان را بازمدارید" این نیز یک جمله دستوری حال حاضر با بار منفی است. ساختار دستوری این جمله سخن از توقف عملی در حال انجام دارد.

▣ "زیرا پادشاهی آسمان از آن چنین کسان است" این جمله اشاره به کودکان بصورت بالفعل ندارد، بلکه

۱. آنان که بلحاظ شخصیتی کودک مسلک هستند

۲. آنان که خود را پایین‌تر از دیگران پنداشته و یا می‌پندارند حقیرتر از آنی هستند که وارد پادشاهی خدا شوند (متی ۲:۱۸ - ۴)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۶:۱۹ - ۲۲

^{۱۶} روزی مردی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، چه کار نیکویی انجام دهم تا حیات جاویدان داشته باشم؟» ^{۱۷} پاسخ داد: «چرا درباره کار نیکو از من سؤال می‌کنی؟ تنها یکی هست که نیکوست. اگر می‌خواهی به حیات راه یابی، احکام را به جای آور.» ^{۱۸} آن مرد پرسید: «کدام احکام را؟» عیسی گفت: «قتل مکن، زنا مکن، دزدی مکن، شهادت دروغ مده، ^{۱۹} پدر و مادر خود را گرامی دار،» و «همسایه‌ات را همچون خویشتن محبت نما.» ^{۲۰} آن جوان گفت: «همه این احکام را به جای آورده‌ام؛ دیگر چه کم دارم؟» ^{۲۱} عیسی پاسخ داد: «اگر می‌خواهی کامل شوی، برو و آنچه داری بفروش و به فقیران بده که در آسمان گنج خواهی داشت. آنگاه بیا و از من پیروی کن.» ^{۲۲} جوان چون این را شنید، اندوهگین شد و از آنجا رفت، زیرا ثروت بسیار داشت.

۱۶:۱۹ "روزی مردی نزد عیسی آمد" از آیه متی ۲۰:۱۹ متوجه می‌شویم که وی مردی جوان و ثروتمند بود، و از آیه لوقا ۱۸:۱۸ نیز دریافته‌ایم که او یک رئیس نیز بود (مرقس ۱۷:۱۰ - ۲۲).

▣ "استاد" آیات مرقس ۱۷:۱۰ و لوقا ۱۸:۱۸ که بلحاظ زمانی موازی با این انجیل هستند، عبارت "استاد نیکو" را بکار برده‌اند. نسخه خطی MSS (B, K, D, L) آن را از قلم انداخته‌اند (UBS⁴ به حذف آن رتبه A یعنی "مطمئن" داده است).

▣ "استاد، چه کار نیکویی انجام دهم تا حیات جاویدان داشته باشم؟" این مرد یهودی تصویری از رستگاری داشت که در میان اکثر یهودیان زمان خود کاملاً رایج بود. این تصور مبتنی بر انطباق فرد با شریعت موسی و سنت شفاهی بود (لوقا ۱۰:۲۵؛ رومیان ۹:۳۰ - ۳۳). او تصور می‌کرد که اعمال مذهبی وی او را به حیات ابدی خواهد رساند.

▣ "حیات ابدی" این عبارت مفهوم عهد عتیق درباره زندگی (zōē) عصر پیش رو بود (دانیال ۱۲:۲). این واژه از کیفیت زندگی جدید و زمان آن سخن می‌گفت.

در این متن ده‌ها تفاوت در نحوه تعریف از ارتباط یک شخص با خدا بوجود دارد.

۱. حیات جاویدان داشته باشم، متی ۱۶:۱۹

۲. به حیات راه یابی، متی ۱۷:۱۹

۳. کامل باش (کارهایی را انجام ده)، متی ۲۱:۱۹

۴. رسیدن به پادشاهی خدا، متی ۲۳: ۲۴

۵. نجات یابد، متی ۱۹: ۲۵

۶. حیات جاویدان را به دست خواهد آورد، متی ۱۹: ۲۹

۱۷: ۱۹ "تنها یکی هست که نیکوست" در رابطه با این عبارت به تفسیر مزمو ۱۱۸: ۱ مراجعه کنید. عیسی در مورد نیک بودن خود صحبت نمی‌کرد، بلکه معیار خوبی را به این مرد نشان می‌داد که برای درست بودن با خدا لازم بود. این آیه نباید به عنوان یک متن اثبات کننده الوهیت یا بی‌گناهی عیسی مورد استفاده قرار گیرد.

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول است که با توجه به دیدگاه نویسندگان و مقاصد ادبی او درست بنظر می‌رسد. در این متن هیچ چیزی که نشان دهد این مرد سعی در بوجود آوردن وسوسه در عیسی یا حقه زدن به او باشد، وجود ندارد.

□ " احکام را به جای آور" این یک جمله دستوری است (در نسخه یونانی Nestle Greek حال ساده دستوری بکار رفته است). این بخش به روشنی اشاره به ده فرمان موسی در کتابهای خروج ۲۰ و تثنیه ۵ دارد. ده فرمان هسته مرکزی شریعت یهودیان است.

موضوع خاص: ده فرمان

(Special Topic: The Ten Commandments)

۱. اصطلاحات

- a. به مفهوم "ده کلام" (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۴: ۲۸، تثنیه ۱۳: ۴، ۱۰: ۴)
- b. اسقف اسکندریه به آن "دکالوگ" (*Deka Logous*) می‌گوید و پدران کلیسای اولیه نیز آن را دنبال کردند.
- c. در انجیل به آن گفته می‌شود:
 - i. "پیمان" (در عبری berith، مراجعه شود به کتاب خروج ۳۴: ۲۸، تثنیه ۱۳: ۴، ۹: ۹، موضوع خاص: پیمان را مطالعه کنید)
 ۱. از آکادایی، barah - خوردن (یعنی غذای معمول)
 ۲. از آکادایی، biritu - پیمان بستن (یعنی پیمان میان مردم)
 ۳. از آکادایی، birit - میان (توافق میان دو گروه)
 ۴. Baru - طعم (یعنی وظیفه)
 - ii. "شهادت دادن" - کتاب خروج ۳۴: ۱۶، ۱۶: ۲۵ (یعنی دو لوح)

۲. هدف

- a. آنها آشکار کننده شخصیت خدا هستند (موضوع خاص: مشخصه‌های خدای اسرائیل در عهد عتیق را مطالعه کنید)
 - i. منحصر به فرد و مقتدر (یکتاپرستانه، موضوع خاص: یکتاپرستی را مطالعه کنید)
 - ii. اخلاقی، هم برای جامعه و هم فرد
- b. آنان برای:
 - i. تمامی مردم هستند زیرا آشکار کننده اراده خدا برای نوع بشر هستند و تمامی انسانها از تصویر خدا خلق شده‌اند
 - ii. فقط مومنین و پیمانداران هستند زیرا بدون کمک خدا غیر ممکن است که بتوان آنها را درک کرد
 - iii. احساسات درونی، حتی در میان قبایل اولیه (مراجعه شود به رومیان ۱: ۱۹ الی ۲۰، ۱۴: ۲ الی ۱۵) که C. S. Lewis از آن صحبت می‌کرد در اینجا منعکس می‌شوند.
- c. همانند تمامی قوانین باستانی آنها
 - i. برای قانونمند ساختن روابط بین فردی هستند
 - ii. برای برقراری ثبات جامعه می‌باشند
- d. آنها گروه ناهمگون بردگان و بیخانمانان مصری را تبدیل به یک جامعه مومن و قانونمند کردند. B. S. Childs در *Old Testament Library, Exodus* می‌گوید: "هشت جنبه منفی محدوده خارجی پیمان را نشان می‌دهند. هیچ بی‌نظمی نیست به جز شکستن رابطه ظریف خدا-انسان که وجود دارد. دو جنبه مثبت معنی زندگی در قالب پیمان را نشان می‌دهد. ده فرمان هم به درون و هم بیرون نگاه می‌کند، در برابر شیوه مردن محافظت می‌کند و به شیوه زندگی اشاره می‌کند"- (صفحه ۳۹۸)

a. انجیلی

- i. ده فرمان دو مرتبه ثبت شده‌اند، در خروج ۲۰ و تثنیه ۵. تفاوت اندک در فرامین ۴، ۵ و ۱۰ سازگار بودن این اصول در شرایط متفاوت را نشان می‌دهد.
- ii. با این وجود؛ یکسانی به دقتی اشاره می‌کند که بر آن اساس صادر شده‌اند.
- iii. آن طور که یوشع ۲۴ نشان می‌دهد، احتمالاً به صورت دوره آنها خوانده شده و مجدداً تأیید شده‌اند.

b. فرهنگی

- i. سایر قوانین از خاور نزدیک باستان
- ii. حالت قانون در خروج ۱۸: ۲۰ الی ۳۷: ۲۳ وجوه اشتراک بیشتری با قوانین سایر خاور نزدیک باستانی دارند. با این حال، ده فرمان در یک حالت منحصر به فرد هستند که دلالت بر اقتدار دارند (دستور دوم شخص - apodictic)
- iii. بدیهی ترین ارتباط فرهنگی با پیمان Hittite Suzerainty Treaties مربوط به ۱۴۵۰ تا ۱۲۰۰ قبل از میلاد وجود دارد. برخی مثالهای خوب در مورد این شباهتها را می‌توان در موارد زیر دید:

۱. ده فرمان

۲. کتاب تثنیه

۳. یوشع ۲۴

عناصر این پیمانها به شرح زیر هستند

۱. مشخصه پادشاه

۲. تنظیم قوانین اصلی

۳. تعهدات پیمان

۴. اصول قراردادن معاهده در محراب برای مطالعه عموم

۵. خداشناس/الهی بودن طرفین برای شهادت

۶. برکت برای صداقت و نفرین برای نقض

iv. برخی منابع خوب در این زمینه به شرح زیر می‌باشند

۱. George Mendenhall, Law and Covenant in Israel and the Ancient Near East

۲. Dewey Beegle, Moses, The Servant of Yahweh

۳. W. Bezzel, Origin and History

۴. D. J. McCarthy, Treaty and Covenant

۴. ساختار داخلی

- a. Alt در کتاب خود *The Origins of Israelite Law*، نخستین کسی بود که میان قوانین قاطع و انعطاف پذیر تمایز قائل شد.
- b. ده فرمان اصولاً فرامین منفی هستند (۸ مورد از ۱۰ مورد). حالت فرامین دوم شخص مفرد است. آنها بدین معنی هستند که یا خطاب به تمام جامعه تحت پیمان هستند، هر فرد عضو، و یا هر دو.
- c. دو کتیبه سنگی (خروج ۱۲: ۲۴، ۱۸: ۳۱) اغلب به عنوان مرتبط کننده افقی و عمودی رابطه با دیگر مردمان در شش فرمان دیگر هستند. با این وجود، در نور پیمان Hittite Suzerain، ممکن است دو کپی از کل فرامین وجود داشته باشد.
- d. ترتیب تاریخی ده فرمان
 - i. بدیهی است که ما ده دستور داریم. با این وجود، تمایز دقیق میان آنها ارائه نشده است.
 - ii. یهودیان عصر مدن کتاب خروج ۲: ۲۰ را به عنوان نخستین فرمان فهرست می‌کنند. به منظور حفظ تعداد فرامین، کتاب خروج ۳: ۲۴ الی ۶ را به عنوان دومین فرمان تلقی می‌کنند.
 - iii. کاتولیکهای رم و کلیسای لوتری به پیروی از آگوستین، کتاب خروج ۳: ۲۰ الی ۶ را به عنوان اولین فرمان تلقی می‌کنند و برای حفظ تعداد ده دستور، آیه ۱۷ را به دو دستور جداگانه تقسیم می‌کنند.
 - iv. کلیساهای اصلاح طلب، به پیروی از اوریگن و کلیساهای اولیه شرقی و غربی میگویند که کتاب خروج ۳: ۲۰ اولین فرمان است. این نگرش یهودیان قدیم است که توسط فیلو و جوزفوس ارائه شد.

۵. چگونه مسیحیان با ده فرمان رابطه دارند؟

- a. نگرش والای عیسی به کتاب مقدس در مؤظه کوه در انجیل متی ۵ الی ۷ و به خصوص ۱۷: ۵ الی ۴۸ که جدی بودن سوال را نشان می دهد، ثبت شده است. به نظر میرسد که مؤظه او بر اساس ده فرمان و کاربرد مناسب آنها بوده است.
- b. نظریات در مورد ارتباطات و روابط
- i. برای مومنین

۱. Roy Honeycutt، این ده فرمان

a. "ما ده فرمان را هرگز فراموش نمی کنیم؛ زیرا خداوند هرگز فراموش نخواهد شد" (صفحه ۷)

b. "با این حال، این فرامین شاهد خداوند هستند، اما حسی وجود دارد که در آن رابطه و ارتباط با خداوند چنان تقریباً در هم تنیده شده است که تقریباً غیر قابل تفکیک است. متعاقباً، اگر خدا خدا با زندگی شما رابطه دارد، فرامین هم عمیقاً رابطه دارند زیرا آنها برای شخصیت خدا نوشته شده اند." (صفحه ۸)

۲. شخصاً، ما باید این نشانها را که ناشی از رابطه از روی ایمان هستند، ببینیم. جدا کردن آنها از ایمان تعهد به خدا نابود کردن آنها است. بنابراین، از نظر من، آنها فقط در این مفهوم که خدا می خواهد همه انسانها او را بشناسند، کلی هستند آنها همچنین با شهادت درونی خدا بر تمامی انسانهای مخلوقش در رابطه هستند. پولس این را در رومیان ۱: ۱۹ الی ۲: ۱۴، ۲۰ الی ۱۵ بیان می دارد. در این مفهوم، فرامین منعکس کننده نور راهنمایی هستند که رابطه دائمی با تمامی نوع بشر دارند.

ii. برای تمامی انسانها در تمامی جوامع و تمامی دورانها

۱. Elton Trueblood در *Foundations for Reconstruction* می گوید: "تئ این کتاب کوچک، این است که بازسازی قانون اخلاقی، همانطور که توسط ده فرمان عبری بیان شده است، یکی از راههایی است که در آن مقابله ای برای انکار احتمالی یافت می شود" (صفحه ۶)

۲. George Rawlinson, *Pulpit Commentary*، کتاب خروج

"آنها برای همه زمانها یک خلاصه متمرکز از وظایف انسانی را تشکیل می دهند که بر چهره آن الوهیت قرار می گیرد، و برای هر نوع جامعه انسانی مناسب است و تا زمانی که جهان ادامه دارد، نمی تواند قدیمی شود. حفظ ده فرمان به عنوان بهترین خلاصه ای از قانون اخلاقی توسط جوامع مسیحی، بر این اساس توجیه می شود" (صفحه ۱۳۰)

iii. آنها ابزار رستگاری نیستند، و هرگز نبوده اند، اینها ابزار خدا برای برای رستگاری معنوی انسانهای گمراه هستند. پولس به صراحت این را در غلاطیان ۲: ۱۵ الی ۴: ۳۱ و رومیان ۳: ۲۱ الی ۶: ۲۳ بیان می دارد. آنها به عنوان خطوط راهنما برای انسان در جامعه هستند. آنها به خدا اشاره می کنند و سپس به انسانها. فراموش کردن اولی فراموش کردن کل آنها است. قوانین اخلاقی، بدون تغییر، قلبها را تسخیر می کنند، تصویری از انسانهای گمراه نامید! ده فرمان معتبر هستند، ولی فقط برای آماده شدن جهت ملاقات با خدا در زمان ناتوانی و درماندگی. بدون رستگاری آنها خطوط راهنمای بدون راهنما هستند!

۱۸:۱۹ - ۱۹ این فهرست بخشی از نیمه دوم ده فرمان است که به رابطه شخص با برادر دینی اش می پردازد. این فهرست با متن عبری ماسوریتی و septuagint تفاوت دارد.

موضوع خاص: قتل

موضوع خاص: زنا

موضوع خاص: یادداشتهایی درباره کتاب خروج ۲۰

۱۸:۱۹ "قتل" کتاب مقدس نسخه King James (KJV) و کتاب مقدس اورشلیم (JB) این فعل را "کشتن" ترجمه کرده اند، که ترجمه اشتباه این کلمه عبری برای "قتل غیر قانونی از پیش برنامه ریزی شده" است. NKJV از کلمه "قتل" استفاده کرده است. قانون "چشم در برابر چشم" شرع اسرائیل، یک انتقام جویی خون برای اجرای عدالت از کسی که یکی از اعضای خانواده ای را کشته است فراهم کرده است (اعداد ۳۵: ۱۲؛ تثنیه ۱۹: ۶، ۱۲؛ یوشع ۱: ۲۰ - ۹). این قانون برای جلوگیری از دشمنی یا انتقام نامحدود انجام می گیرد.

۲۰:۱۹ "جوان" در دوران عیسی مرد تا چهل سالگی جوان محسوب می‌گردید. لوقا ۱۸:۱۸ وی یک رئیس بود، که بمعنی رهبر یک کنیسه یا شورای شهر محلی بود.

□ " همه این احکام را به جای آورده‌ام" در فیلیپیان ۳:۶ پولس نیز همین ادعا را دارد. این نکته مغایرتی با آیه رومیان ۲۳»۳ ندارد، بلکه ماهیت شرعی تفسیر یهودیان از عهد عتیق را نشان می‌دهد که عیسی در متی ۵: ۲۰-۴۸ درباره آن صحبت کرد. در آن زمان عدالت به عنوان اجرای یک قانون شرعی تلقی می‌گردید. این مرد احساس می‌کرد که تمام وظایف دینی زمان و فرهنگ خود را انجام داده است.

□ نسخه NKJV عبارت "از دهانم" را نیز اضافه کرده که در مرقس ۱۰:۲۰ و نسخه‌های خطی MSS C و W و بسیاری دیگر از نسخه‌ها دیده می‌شود. در جامعه یهود یک فرد تا پس از یک دوره مطالعه و تعهد، مسئولیتی در قبال حفظ شریعت نداشت (*Bar Mitzvah* تا سن ۱۳ سالگی برای پسران و *Bat Mitzvah* تا سن ۱۲ سالگی برای دختران). این هم‌تراز با مفهوم "سن مسئولیت‌پذیری" در مسیحیت است.

□ " دیگر چه کم دارم" این عبارت قلب خستگی ناپذیر آن مرد را نشان می‌دهد. پس از بجای آوردن تمامی آداب و رسوم شریعت موسی و تفاسیر و تعبیر آن، هنوز احساس پوچی می‌کرد.

۲۱:۱۹ "اگر" این یک جمله شرطی نوع اول بوده که با توجه به دیدگاه نویسنده و مقاصد ادبی وی درست بنظر می‌رسد.

□

"همه‌ی"

NASB

"کاملاً" NKJV, NRSV, TEV, NJB, Peshitta, REB

واژه عبری بمعنی "پُر"، "بالغ"، "کاملاً مجهز برای انجام وظیفه محوله" (اقتباس از *telosi*) بوده است. این واژه از بی‌گناهی سخن نمی‌گوید.

موضوع خاص: پایان یا پُر (*telos*)

□ " برو و آنچه داری بفروش" این جمله ماهیت دشوار ایمان مسیحی را نشان می‌دهد (لوقا ۱۴:۳۳). این موضوع یک تعهد کامل است. در رابطه با این مرد، انتخاب در حوزه مال‌میک او بود. دارایی‌های وی او را تسخیر کرده بودند! این مسئله برای همه ایمانداران لازم نیست، بلکه آنچه که لازم است یک تعهد کامل و محکم به عیسی می‌باشد!

در این آیات مجموعه‌ای از جملات دستوری را مشاهده می‌کنیم.

۱. برو، حال کامل دستوری
۲. بفروش، آنوریست کامل دستوری
۳. ببخش، آنوریست کامل دستوری
۴. بیا، قید که بعنوان آنوریست کامل دستوری بکار برده شده است
۵. پیروی کن، حال کامل دستوری

این فرامین (بویژه شماره‌های ۴ و ۵) همچون ندای عیسی به دوازده شاگردش است. عیسی از این مرد دعوت می‌کرد که بخشی از هسته او باشد!

□ " به فقیران بده" از اول قرن‌تین ۱۳: ۱ - ۳ متوجه شدیم که این رفتار کلیدی است!

□ " در آسمان گنج خواهی داشت" به یادداشت متی ۶: ۱۹ - ۲۰ مراجعه کنید.

□ " بیا و از من پیروی کن" عیسی ساختار اولویت این مرد را درک کرد و او نیز خواستار مقام اول بود. ثروت او مشکل نبود، بلکه اولویت قرار داشتن بود (اول تیموتائوس ۶: ۱۰). به تعهدی که برای پیروی از عیسی نیاز است توجه کنید (متی ۱۰: ۳۴ - ۳۹).

۲۲:۱۹ " اندوهگین شد و از آنجا رفت" عیسی به این مرد علاقه داشت اما بخاطر او استانداردهای ملکوت خدا را پایین نیاورد. انجیل درباره نجات این مرد اطلاعاتی در اختیار ما قرار نمی‌دهد. این نکته تکان دهنده است وقتی در میابیم که:

۱. وی با انگیزه خوبی جلو آمد
۲. وی نزد شخص خوبی آمد
۳. وی با سوالات درست جلو آمد
۴. عیسی او را دوست می‌داشت (مرقس ۱۰: ۲۱)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹: ۲۳ - ۲۶

۲۳ آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: «آمین، به شما می‌گویم، راه یافتن ثروتمندان به پادشاهی آسمان بس دشوار است. ۲۴ باز تأکید می‌کنم که گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از راهیابی شخص ثروتمند به پادشاهی خدا.» ۲۵ شاگردان با شنیدن این مطلب بسیار شگفت‌زده شدند و پرسیدند: «پس چه کسی می‌تواند نجات یابد؟» ۲۶ عیسی بدیشان چشم دوخت و گفت: «این برای انسان ناممکن است، اما برای خدا همه چیز ممکن است.»

۱۹: ۲۳ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه کنید.

۱۹: ۲۴ "گذشتن شتر از سوراخ سوزن" در مورد این عبارت بحث‌های زیادی صورت پذیرفته است. آیا اصطلاح است یا واقعی؟ هرگز دروازه کوچکی در اورشلیم وجود نداشت که شترها برای ورود در جلوی آن زانو بزنند! این یک اصطلاح شرقی بود که در آن نجات افراد ثروتمند را غیرممکن نشان می‌داد! اما با خدا، همه چیز ممکن است (متی ۱۹: ۲۶). عیسی به وضعیت این مرد جوان و ثروتمند می‌پردازد. به نظر می‌رسید که او از نظر عهد عتیق مورد برکت قرار گرفته است، اما دلش با خدا نبود. ثروت و دارایی می‌تواند یک نفرین باشد (و اغلب اینگونه است)!

▣ "راه یافتن ثروتمندان به پادشاهی آسمان بس دشوار است" به موضوع خاص: ثروت مراجعه کنید.

▣ "پادشاهی آسمان" این یک کاربرد نادر از این عبارت در انجیل متی بود زیرا از اینکه بیهوده نام خدا را ببرند، می‌هراسیدند (خروج ۲۰: ۷؛ تثنیه ۵: ۱۱). این عبارت اغلب در آیات موازی انجیل مرقس و لوقا که برای غیریهودیان نوشته شده است دیده می‌شود.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

۱۹: ۲۵ "شاگردان ... بسیار شگفت‌زده شدند" عهد عتیق به ما یاد داد که خدا رستگاران را برکت داد و شریان را به طور موقت مجازات کرد (تثنیه ۲۷-۲۸). کتاب ایوب مزمور ۷۳ و ارمیا ۱۲: ۱-۴ در برابر این دیدگاه سنتی واکنش نشان می‌دهند. اغلب این افراد رستگار هستند که دچار محنت هستند و شریان پیروز می‌شوند. ثروت و مقام و سلامت همیشه نشانه لطف خدا نیست!

۱۹: ۲۶ این آیه به عهد عتیق باز می‌گردد (کتاب پیدایش ۱۸: ۱۴؛ ایوب ۴۲: ۲؛ ارمیا ۳۲: ۱۷، ۲۷). این آیه از شیوه تمثیلی برای تسریح ضعیف بودن انسان‌ها و قدرتمند بودن یهوه استفاده کرده است. در برابر مقاصد و برنامه‌های خدا نمی‌توان مقاومت کرد (ایوب ۴۲: ۲؛ لوقا ۱: ۳۷)!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۹: ۲۷ - ۳۰

۲۷ پطرس گفت: «اینک ما همه چیز را ترک گفته‌ایم و از تو پیروی می‌کنیم. چه چیزی نصیب ما خواهد شد؟» ۲۸ عیسی به ایشان گفت: «آمین، به شما می‌گویم، در جهان نوین، هنگامی که پسر انسان بر تخت شکوهمند خود بنشیند، شما نیز که از من پیروی کرده‌اید، بر دوازده تخت خواهید نشست و بر دوازده قبیله اسرائیل داوری خواهید کرد. ۲۹ و هر که به خاطر نام من خانه یا برادر یا خواهر یا پدر یا مادر یا فرزند یا املاک خود را ترک کرده باشد، صد برابر خواهد یافت و حیات جاویدان را به دست خواهد آورد. ۳۰ اما بسیاری که اولین هستند آخرین خواهند شد، و آخرینها اولین!

۱۹: ۲۷ "چه چیزی نصیب ما خواهد شد" پطرس همه چیز را در راه خدا داده بود، اما همواره به آنها فکر می‌کرد! شاگردان هنوز در انتظار یک پادشاهی زمینی با پادشاهای ویژه برای خود بودند (متی ۲۰: ۲۱، ۲۴)

۱۹: ۲۸ "پسر انسان" به یادداشت کاملتر در انجیل متی ۸: ۲۰ مراجعه کنید.

موضوع خاص: پسر انسان

▣ " شما نیز که از من پیروی کرده‌اید، بر دوازده تخت خواهید نشست و بر دوازده قبیله اسرائیل داوری خواهید کرد" این عبارات اشاره به دوازده رسول اصلی دارند (لوقا ۲۲:۳۰)، در حالیکه متی ۱۹:۲۹ مزایای برکات و زندگی ابدی را به همه ایمانداران تعمیم داده است (متی ۱۶:۲۰؛ مرقس ۱۰:۳۱؛ لوقا ۱۳:۳۰).

عبارت "دوازده قبیله اسرائیل به چه کسی اشاره دارد؟

۱. اسرائیل جدید، کلیسا (رومیان ۲:۲۸، ۲۹؛ غلاطیان ۶:۱۶؛ اول پطرس ۲:۵، ۹؛ مکاشفه ۱:۶)

۲. اسرائیل باورمند جدید در برنامه نهایی خداوند

به باور من این آیه مؤکد این نکته است که دوازده نفر در جلال و پادشاهی عیسی سهیم خواهند بود. آیاتی از این قبیل نباید برای ساختن و پرداختن نظریه‌های مفصل در مورد ماهیت برنامه نهایی خداوند مورد بهره‌برداری قرار گیرند!

موضوع خاص: عدد دوازده

موضوع خاص: سلطنت در پادشاهی خدا

▣

NASB, NJKV "در نوسازی نسل"

NRSV "در نو شدن همه چیز"

TEV "در عصر جدید"

NJB "هنگامی که همه چیز دوباره نو می‌شود"

Peshitta "در جهان جدید"

REB "در جهانی که باید باشد"

این کلمه به معنای "تولد دوباره" است. فیلون اسکندرانی از آن برای تولد دوباره پس از سیل استفاده کرد. متفکران یونانی از آن برای نظم نوین جهانی استفاده کردند. در اینجا به تولد دوباره در زمان به پایان رسیدن عصر جدید روح اشاره دارد. شاگردان هنوز فکر می‌کردند که این اتفاق در طول زندگی آنها خواهد افتاد. آنها از آمدن دو مرحله‌ای مسیح شگفت زده شدند.

شروع آفرینش با آسیب همراه بود؛ خلقت دوباره پس از طوفان نوح نیز آلوده بود، اما تولد دوباره مسیحایی، خالص و ایده‌آل خواهد بود (اشعیا ۷:۶ - ۹؛ ۱۰ - ۱:۱۱؛ میکاه ۵:۲ - ۵؛ مکاشفه ۲۱ - ۲۲).

۲۹:۱۹

NASB "تعداد متنابھی"

NKJV, NRSV, Peshitta "ده‌ها برابر"

TEV "صد برابر"

NJB "صد برابر بیشتر"

در این مرحله یک نسخه خطی یونانی متفاوت وجود دارد. عبارت "ده‌ها برابر" در نسخه خطی MSS A، C و D وجود دارد، در حالیکه "چندین" در MSS B و C است. گزینه اول از مرقس ۱۰:۲۹ و گزینه دوم لوقا ۱۸:۳۰ پیروی می‌کند. اکثر محققان بر این باورند که متی و لوقا از ساختار مرقس پیروی می‌کنند. تعهد فرد به عیسی باید بر تعهد او به خانواده، دارایی‌ها و حتی خود زندگی برتری داشته باشد (متی ۱۰:۳۴ - ۳۹؛ لوقا ۱۲:۵۱ - ۵۳).

عصر جدید عدالت در یک ساختار کشاورزی توصیف شده است (مانند عهد عتیق). در کتاب مقدس روشن نیست که بهشت چگونه جایی است.

۱. باغ عدن نوسازی شده

۲. مراتع کشاورزی

۳. شهری زیبا

۴. دنیای معنوی جدید

آنچه این کلام آشکار می‌کند این است که ایمان شخصی به عیسی اکنون برکت بهشت را در آینده تضمین می‌کند. هیچ فداکاری شخصی در حال حاضر بدون توجه یا بدون پاداش نخواهد ماند! برکت کلیدی "زندگی ابدی" با خدا در راه مسیح است! سایر چیزها دیگر بی‌اهمیت تلقی خواهند گردید.

ما باید مراقب ذخیره‌سازی الهیات فداکاری برای وفور در آینده باشیم! ثروت واقعی نزدیکی با خداست.

اظهارات عیسی

۱. اغراق‌آمیز

۲. خطاب به درک کنونی شاگردان

۳. نشان‌دهنده تصمیم سخت برای "پیروی کردن" از او می‌باشند.

به باور من سخنان عیسی در اینجا اغراق‌آمیز هستند و به تصویرسازی وی از کشاورزی در عهد عتیق مربوط می‌شوند. او به دلیل درک نادرست رسولان از ماهیت روحانی ملکوت خدا، سخنان خود را این گونه بیان کرد. برای من منطقی نیست که ایمانداران مادی‌گرایی را در زندگی دنیوی رد کنند و فقط در زندگی بعدی ادعای آن را داشته باشند. عیسی در تلاش است تا آنها را در سطحی که توان درک آن را دارند، تشویق کند. این متنی نیست که بخواهیم دیدگاه خود را از بهشت بر اساس آن قرار دهیم! آخرت، جهنم و بهشت بر ما پوشیده هستند. استعاره‌های زمینی برای توصیف هر دو مورد استفاده قرار می‌گیرند، اما تنها به دلیل کور بودن ما ناشی از سقوط ("ما از شیشه‌ای تاریک می‌بینیم"، اول قرنتیان ۱۳: ۹ - ۱۲). در مسیحیت ما باید همیشه در برابر "آنچه برای من مفید است" از خود سپر دفاعی نشان دهیم. بهشت، مانند ملکوت، از آن عیسی است!

موضوع خاص: وراثت ایمانداران

(Special Topic: Believers Inheritance)

در عهد عتیق هر قبیله به غیر از لاویان زمینی را به ارث بردند (مراجعه شود به یوشع ۱۴ الی ۲۲). به لاویان به عنوان کشیشان، خادمان معبد و آموزگاران محلی با دید اینکه یهوه را دارند و وارث او هستند، دیده می‌شد (مراجعه شود به مزمور ۵: ۱۶، ۲۳: ۷۳ الی ۲۶، ۵۷: ۱۱۹، ۵: ۱۴۲، مراثی ارمیا ۳: ۲۴). نگارندگان عهد جدید اغلب حقوق و امتیازات لاویان را از آنان سلب کرده و آنها را به تمامی مومنین اطلاق می‌کردند. این شیوه آنان در تصریح این بود که پیروان عیسی مردمان راستین خدا بودند و اینکه، هم اکنون تمامی مومنین برای خدمت به عنوان کشیشان خدا به خدمت فرا خوانده شده‌اند (مراجعه شود به اول پطرس ۵: ۲ الی ۹، مکاشفه ۱: ۶)، همانطور که عهد عتیق در مورد تمامی اسرائیل این امر را تصریح می‌کند (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۹: ۴ الی ۶). تاکید عهد جدید برای کشیش بودن هر فرد با امتیازات و مزایای خاص نیست، بلکه بر این حقیقت است که تمامی مومنین کشیشانی هستند که باید به صورت گروهی و جمعی خدمت کنند (مراجعه شود به اول قرنتیان ۷: ۱۲). به مردم عهد جدید خدا وظیفه بشارت دادن جهانی داده شده است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳: ۱۲، کتاب خروج ۵: ۱۹، انجیل متی ۲۸: ۱۸ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴: ۴۶ الی ۴۷، اعمال رسولان ۱: ۸، موضوع خاص: برنامه رستگاری جهانی یهوه را مطالعه کنید).

این است مفهوم کار عیسی به عنوان مالک خلقت زیرا او نماینده پدر در خلقت بود (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۳: ۱ و ۱۰، اول قرنتیان ۸: ۶، کولسیان ۱: ۱۶، عبرانیان ۱: ۲ الی ۳). ما شرکای این میراث هستیم زیرا او وارث است (مراجعه شود به رومیان ۸: ۱۷، غلاطیان ۴: ۷، کولسیان ۳: ۲۴). کتاب مقدس درباره مومنین که چیزهای بسیاری را به واسطه رابطه خانوادگی با عیسی که وارث همه چیز است (مراجعه شود به عبرانیان ۱: ۲) به ارث (مراجعه شود به اعمال رسولان ۳۲: ۲۰، ۱۸: ۲۶، افسسیان ۴: ۱، کولسیان ۱: ۱۲، ۳: ۲۴) می‌برند، صحبت می‌کند. بنابراین در به ارث بردن اینها شریک هستند (مراجعه شود به رومیان ۸: ۱۷، غلاطیان ۴: ۷):

۱. پادشاهی (مراجعه شود به انجیل متی ۲۵: ۳۴، اول قرنتیان ۶: ۹ الی ۱۰، ۱۵: ۵۰، افسسیان ۵: ۵)

۲. زندگی جاویدان (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹: ۲۹، عبرانیان ۹: ۱۵)

۳. وعده‌های خدا (مراجعه شود به عبرانیان ۶: ۱۲)

۴. تعهد خدا بر وعده‌هایش (مراجعه شود به اول پطرس ۴: ۱ الی ۵)

۱۹: ۳۰ چیزها آنگونه که ما آنها را می‌بینیم، نیستند (متی ۱۶: ۲۰؛ مرقس ۱۰: ۳۱؛ لوقا ۱۳: ۳۰). روشهای ارزیابی خدا با ما متفاوت است (اشعیا ۵۵: ۸-۱۱). به شاگردان کودک‌مانند با آغوش باز خوش آمد گفته خواهد شد، در حالی که افراد ثروتمند و ممتاز طرد می‌شوند (متی ۸: ۱۰-۱۲). ایمان کتاب مقدس باعث دگرگونی غیرمنتظره خلقت می‌شود!

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. آیا طلاق همیشه یک گناه تلقی می گردد؟
۲. عیسی از چه قوائد انجیلی در دفاع از سوال فریسیها استفاده کرد؟
۳. چرا با وجود مخالفت خدا، موسی همچنان ازدواج را جایز می شمارد؟ این امر امروزه چگونه است؟
۴. آیا تجرد بلحاظ روحانی ارجح تر از ازدواج است؟
۵. تعالیم کتاب مقدس را درباره کودکان و رستگاری برشمرد.
۶. آیا آیات متی ۱۹: ۱۳ - ۱۵ به مسئله رستگاری می پردازند؟
۷. چرا عیسی ادعای "خوب بودن" در متی ۱۷: ۱۹ نداشت؟ آیا این امر تأثیری بر روی دکتربین آسمانی بودن یا بی گناه بودن عیسی می گذارد؟
۸. آیا آن مرد ثروتمند تمام احکام دینی را بجا آورده بود؟ آیا او بی گناه بود؟ (متی ۱۹: ۲۰)
۹. آیا ثروتمندان شریر هستند؟
۱۰. چرا شاگردان در مورد طرد مرد ثروتمند مات و مبهوت بودند؟ (متی ۱۹: ۲۵)

انجیل متی ۲۰

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

UBS	NKJV	NRSV	TEV	NJB
کارگران در تاکستان ۱۶-۱:۲۰	تمثیل کارگران در تاکستان ۱۶-۱:۲۰	کارگران در تاکستان ۱۶-۱:۲۰	کارگران در تاکستان ۷-۱:۲۰ ۱۵-۱:۲۰ ۱۶:۲۰	تمثیل کارگران تاکستان ۱۶-۱:۲۰
سومین پیشگویی عیسی درباره مرگ و رستاخیز خود ۱۹-۱۷:۲۰	عیسی برای سومین بار از مرگ و رستاخیزش می گوید ۱۹-۱۷:۲۰	عیسی سه بار از مرگ می گوید ۱۹-۱۷:۲۰	عیسی برای سومین بار از مرگش می گوید ۱۹-۱۷:۲۰	سومین پیشگویی ۱۹-۱۷:۲۰
درخواست یعقوب و یوحنا ۲۸-۲۰:۲۰	سلیمان خواهشی دارد ۲۸-۲۰:۲۰	یعقوب و یوحنا بدنبال احترام ۲۳-۲۰:۲۰	درخواست یک مادر ۲۰:۲۰ ۲۱:۲۰ ۲۱:۲۰ ۲۲:۲۰ ۲۲:۲۰ ۲۳:۲۰	مادر زبدي درخواست خود را مطرح می کند ۲۳-۲۰:۲۰
شفای دو مرد نابینا ۳۴-۲۹:۲۰	دو نابینا بینایی خود را بدست می آورند ۳۴-۲۹:۲۰	دو مرد نابینا از اریحه ۳۴-۲۹:۲۰	عیسی دو نابینا را شفا می دهد ۳۰-۲۹:۲۰ ۳۱:۲۰ ۳۲:۲۰ ۳۳:۲۰ ۳۴:۲۰	مردان نابینای اریحه ۳۴-۲۹:۲۰

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه های متنی

A. در تفسیر تمثیلهای، توجه به بافت تاریخی و ادبی بسیار مهم است. در این تمثیل خاص، بافت تاریخی به عبارت پایانی متی ۱۹:۳۰ مربوط است، که در پایان متی ۱۶:۲۰ تکرار شده است. این فرینه ادبی نشان می دهد که تمثیل مورد بحث در درجه اول به مبحث ثروت و پاداشها مربوط می شود. مفهوم ادبی بزرگتر در متی ۱:۱۸ و ۲۰:۲۰-۲۱ دیده می شود، در جایی که شاگردان نگران این بودند که چه کسی در میان آنها از همه بهتر است.

موضوع خاص: تفسیر تمثیلهای

B. بسیاری این مثل را برای اشاره به رابطه بین یهودیان و غیریهودیان تفسیر کرده‌اند، که اگر با دید بازتر به کل عهد جدید نگاه کنیم (یا زمانی که اناجیل نوشته شده‌اند)، امکان پذیر می‌شود. اما، با برداشت سطحی، می‌شود گفت که این مثل به رابطه درونی شاگردان مربوط می‌شود. ملکوت خدا معیار ارزشیابی کاملاً متفاوتی نسبت به جهان دارد (اشعیا ۵۵: ۸-۱۱؛ متی ۵-۷). پادشاهی جدید خدا (ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۸) صرفاً بر اساس فیض است و نه شایستگی انسان. این به معنای بی‌ارزشی یا بی‌اعتبار کردن زندگی شاگردی مذهبی نیست. بلکه فیض برای رستگاری و زندگی عادلانه اساسی است (افسیسیان ۲: ۸-۱۰). شاگردی باید با قدردانی انگیزه پیدا کند، نه شایستگی (رومیان ۳: ۲۱-۲۴؛ ۲۳: ۶؛ افسسیان ۲: ۸-۹).

C. ما همواره باید هنگام تفسیر تمثیلهای خود یادآوری کنیم که هسته مرکزی حقیقت و متن کلام بسیار مهمتر از غرق شدن در جزئیات، در یک نظام الهیاتی است. کلید تمثیل‌ها این است که به دنبال حرف‌های غیرمنتظره یا تکان دهنده فرهنگی باشید.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱: ۲۰ - ۷

«زیرا پادشاهی آسمان صاحب باغی را می‌ماند که صبح زود بیرون رفت تا برای تاکستان خود کارگرانی به مزد بگیرد. او با آنان توافق کرد که روزی یک دینار بابت کار در تاکستان به هر یک بپردازد. سپس ایشان را به تاکستان خود فرستاد. نزدیک ساعت سوم دوباره بیرون رفت و عده‌ای را در میدان شهر بی‌کار ایستاده دید. به آنان نیز گفت: «شما هم به تاکستان من بروید و آنچه حق شماست به شما خواهیم داد.» سپس آنها نیز رفتند. باز نزدیک ساعت ششم و نهم بیرون رفت و چنین کرد. در حدود ساعت یازدهم نیز بیرون رفت و باز چند تن دیگر را بی‌کار ایستاده دید. از آنان پرسید: «چرا تمام روز در اینجا بی‌کار ایستاده‌اید؟» پاسخ دادند: «چون هیچ‌کس ما را به مزد نگرفت.» به آنان گفت: «شما نیز به تاکستان من بروید و کار کنید.»

۱: ۲۰ " زیرا پادشاهی آسمان" این تمثیل به عنوان نمونه‌ای از این که چگونه پادشاهی‌های مادی ارائه شده توسط این جهان کاملاً متفاوت از پادشاهی‌های معنوی ملکوت خدا بود، ارائه شد. این موضوع مثل منحصر به انجیل متی است. "پادشاهی آسمان" موضوع اصلی در تعلیم و موعظه عیسی بود. اشاره به پادشاهی آسمان در قلب انسانها بود که روزی بر روی زمین به پایان خواهد رسید (متی ۶: ۱۰). جنبه‌های کنونی و در عین حال آینده ملکوت خدا منشأ تنش و تناقض "از قبل" و "هنوز نشده" دو آمدن مسیح و زندگی مسیحی است.

موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو

□ " صاحب باغ" این یک اصطلاح ترکیبی "خانه" به اضافه "ارباب" (despotēs) است. این عبارت عبری بمعنی "صاحب زمین" ترجمه می‌شود. در انجیل متی اغلب از این نام استفاده می‌شود (متی ۱۰: ۲۵؛ ۱۳: ۲۷؛ ۵۲؛ ۲۰: ۱، ۱۱؛ ۲۱: ۳۳؛ ۲۴: ۴۳).

این نام ترکیبی در این آیه منعکس کننده فیض خداود در پرداختن به مخلوقش یعنی انسان می‌باشد. در انجیل متی آیات ۱۰: ۲۴ - ۲۵، عیسی «صاحبخانه» راستین بوده، اما او را بعزلباب نامیدند (رئیس شیاطین یا شیطان). گرانر آزرورن در کتاب *The Hermeneutical Spiral* صفحه ۲۴۴ نظر جالبی دارد.

"خداوند در مثل‌ها به شکل‌های مختلفی به‌عنوان پادشاه، پدر، صاحب زمین، کارفرما، پدر و قاضی ظاهر می‌شود. در کل، تصویر کسی است که با مهربانی و عطوفت بخشش می‌کند، اما در عین حال انتظار تصمیم‌گیری از ما دارد. .. رستگاری محیا است و او مصراانه پاسخ ما را می‌طلبد. حکم خدا با فیض مشخص می‌شود، اما این فیض شنونده را به چالش می‌کشد تا ضرورت توبه را تشخیص دهد."

□ "تاکستان" بسیاری از مفسران بر این باورند که این نام به ملت اسرائیل اشاره دارد. درست است که این نام در عهد عتیق اغلب برای اشاره به اسرائیل بکار می‌رفت (اشعیا ۵؛ ارمیا ۲: ۲؛ ۲۱: ۱۲؛ ۱۰: ۱۳؛ مزمور ۸۰: ۸-۱۳)، اما این بدین معنا نیست که در هر متنی در عهد جدید نیز باید همان اشاره را داشته باشد. در این آیه، بنظر می‌رسد که فقط چارچوب مثل است و نه یک حقیقت نمادین بزرگ.

۲: ۲۰ " او با آنان توافق کرد که روزی یک دینار بابت کار در تاکستان به هر یک بپردازد" اولین گروه از کارگران تنها کسی بودند که حقوق مشخصی بمنظور کار روزانه برای آنها مورد بحث قرار گرفت. کلمه "دینار"، مانند تمام ارزش‌های پولی در ترجمه‌ها، با معادل تاریخی خود مرتبط است. بسیار بهتر است

که این مبلغ پولی را با توجه به استفاده از آن در قرن اول به عنوان دستمزد یک روز سرباز یا کارگر کشاورزی در نظر بگیریم. این پول برای تامین غذا و مایحتاج یک روزه یک خانواده فلسطینی کافی بود.

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در دوران عیسی

۳:۲۰

NASB, NKJV, NJB "نزدیک ساعت سوم"

NRSV, TEV "نزدیک ساعت ۹"

Peshitta "در ساعت سوم"

REB "سه ساعت بعد"

تعیین زمانها (متی ۳:۲۰، ۵، ۶) در مَثَل، بر مبنای روزی است که از ساعت ۶ صبح شروع می‌شود. (زمان رومی)؛ بنابراین، ساعت نه صبح بود. یهودیان روز خود را در ساعت ۶ بعد از ظهر آغاز می‌کردند (پیدایش ۱:۵).

یکی از سوالات این است که چرا صاحب تاکستان افراد زیادی را در طول روز استخدام می‌کرد. مفسران اینگونه متصورند که آن زمان اوج برداشت انگور بوده و روز شبات نیز نزدیک بوده است. بنابراین، ضروری بود که هر چه سریعتر و تا آنجا که ممکن است انگورها قبل از خراب شدن برداشت شوند.

۶:۲۰ "چند تن دیگر را بی‌کار ایستاده دید" اگرچه در زبان انگلیسی این عبارت تحقیرآمیز به نظر می‌رسد، گویی صاحب تاکستان این افراد را به خاطر کار نکردن تمام روز سرزنش می‌کرد، اما در واقع او فقط تعدادی کارگر را دیده بود که هنوز استخدام نشده بودند. هیچ اشاره‌ای وجود ندارد که اینها کارگران تنبل یا بی‌تفاوت بودند، بلکه فقط کسانی بودند که برای آن روز کاری پیدا نکرده بودند (متی ۲۰:۷).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۸:۲۰ - ۱۶

«هنگام غروب، صاحب تاکستان به مباشر خود گفت: "کارگران را فرا خوان و از آخرین شروع کرده تا به اولین، مزدشان را بده." کارگرانی که در حدود ساعت یازدهم به سر کار آمده بودند، هر کدام یک دینار گرفتند. "چون نوبت به کسانی رسید که پیش از همه آمده بودند، گمان کردند که بیش از دیگران خواهند گرفت. اما هر یک از آنان نیز یک دینار دریافت کردند. "چون مزد خود را گرفتند، لب به شکایت گشوده، به صاحب باغ گفتند: "اینان که آخر آمدند فقط یک ساعت کار کردند و تو آنان را با ما که تمام روز زیر آفتاب سوزان زحمت کشیدیم، برابر ساختی!" او رو به یکی از آنان کرد و گفت: "ای دوست، من به تو ظلمی نکرده‌ام. مگر قرار ما یک دینار نبود؟" پس حق خود را بگیر و برو! من می‌خواهم به این آخری مانند تو مزد دهم. آیا حق ندارم با پول خود آنچه می‌خواهم بکنم؟ آیا چشم دیدن سخاوت مرا نداری؟" پس، آخرینها اولین خواهند شد و اولینها آخرین!»

۸:۲۰ "هنگام غروب، صاحب تاکستان به مباشر خود گفت: "کارگران را فرا خوان و از آخرین شروع کرده تا به اولین، مزدشان را بده" از شریعت موسی می‌آموزیم که کارگران باید در پایان هر روز کاری دستمزد خود را دریافت کرده تا بتوانند برای خانواده خود مایحتاج تهیه کنند (لاویان ۱۹:۱۳؛ تثبیه ۱۵:۱۴؛ ملاکی ۵:۳). غالباً مالکان زمین سعی می‌کردند از پرداخت دستمزدها تا روز بعد خودداری کرده تا اطمینان حاصل کنند که نیروی کارشان باز خواهد گشت، اما این برخلاف شرع موسی بود.

۱۰:۲۰ "چون نوبت به کسانی رسید که پیش از همه آمده بودند، گمان کردند که بیش از دیگران خواهند گرفت" کارگرانی که قبل از بقیه استخدام شده بودند، فکر می‌کردند که مستحق دریافت پول بیشتری هستند، زیرا کسانی که زمان کمتری کار می‌کردند، آنچه را که برای آن قرارداد بسته بودند، دریافت می‌کردند (متی ۲:۲۰). این مَثَل نشان می‌دهد که چگونه راه‌های خدا با روش‌های این دنیا دارای تفاوت‌های فاحش است. ما در متی ۱۱:۲۰ می‌بینیم که وقتی پول بیشتری دریافت نکردند، مدام گلایه داشتند. رفتار آنها بجای قدردانی از اینکه شاغل شده بودند، به خشم تبدیل شد زیرا آنها تمام آنچه را که انتظار داشتند به دست نیاورده بودند. آنها توجیه می‌کردند که چون تمام روز را در گرما کار کرده بودند، مستحق دستمزد بیشتری هستند. دلالت این امر در رابطه با ایمانداران و پادشاه‌های معنوی تکان دهنده است (متی ۱۹:۳۰؛ ۱۶:۲۰).

۱۳:۲۰ - ۱۵ مالک زمین با طرح سه سوال پاسخ آنها را می‌دهد. مالک زمین این حق را دارد تا هر طور که می‌خواهد عمل کند (رومیان ۹)، اما او ترجیح می‌دهد با ملاطفت برخورد کند!

۱۵:۲۰ این آیه هسته مرکزی الهیاتی مَثَل است. خداوند مقتدر بوده و اختیار عمل را در دست دارد (رومیان ۹-۱۰). او انتخاب می‌کند که در فیض بگونه‌ای ناشایست عمل کند (رومیان ۱۱). چه کسی می‌تواند او را به این خاطر سرزنش کند؟ این امر از نظر الهیاتی مشابه آن پسر ولگردی است که در لوقا ۱۱:۱۵ - ۳۲ درباره وی گفته شد. آیا رحمت خداوند به عده‌ای باید باعث رنجش کسانی شود که خود رحمت او را نیز تجربه کرده‌اند؟

"یا چشمان شما حسود است چون من سخاوتمندم"	NASB, NRSV
"یا چشمان شما شریر است چون من نیکم"	NKJV
"یا شما حسودید چون من سخاوتمندم"	TEV, Peshitta
"چرا حسودی می‌کنید چون من سخاوتمندم"	NJB, REB

این عبارات اشاره به "چشم شیطان" دارد (تثنیه ۹:۱۵؛ اول سموئیل ۱۸:۹). در این متن اشاره به حسادت و رشک دارد (مرقس ۷:۲۲).

موضوع خاص: سخاوت، صداقت (heplotes)

۱۶:۲۰

"پس، آخرینها اولین خواهند شد و اولینها آخرین"

NASB, NKJV, Peshitta

REB

"پس، آخرینها اولین خواهند شد و اولینها آخرین خواهند شد"

NRSV

"پس، آنان که آخر هستند اول خواهند شد، و آنان که اول، آخر خواهند شد"

TEV

"بدین ترتیب، آخرین اول خواهند گردید، و اولین، آخر"

NJB

در کتاب مقدس نسخه KJV در پایان این آیه عبارت "زیرا بسیاری فرا خوانده می‌شوند، اما اندکی برگزیده می‌شوند" وجود دارد، اما در نسخه‌های NASB، NKJV، TEV و JB حذف شده است. به نظر می‌رسد که این جمله از آیه متی ۱۴:۲۲ اقتباس شده است. در نسخه‌های خطی یونانی B، L، یا Z نیز دیده نمی‌شود. UBS⁴ به حذف این جمله رتبه "A" (قطعی) داده است.

میان آیات متی ۱۹:۳۰ و ۱۶:۲۰ ارتباط روشنی وجود دارد. پاداشها بر اساس شایستگی بما تعلق نمی‌گیرند بلکه بر مبنای الطاف الهی هستند. این امر را به دو روش می‌توان دریافت.

۱. همه ایمانداران پاداشهای برابر دریافت نخواهند کرد، اما در پادشاهی آسمان در کنار یکدیگر قرار خواهند گرفت. این یک بحث تنش‌آلود انجیلی میان رستگاری رایگان و شاگردی مسیح‌وار است.
۲. یهودیانی که قبل از همه وعده‌های خداوند را دریافت نمودند، پاداشها و برکات بیشتری نسبت به غیریهودیان دریافت نخواهند کرد (لوقا ۱۳:۳۰).

موضوع خاص: درجات پاداش و تنبیه

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. برای تفسیر این تمثیلهای چه رهنمودهایی وجود دارد؟ (به کتاب *How to Read the Bible For All Its Worth*، نوشته فی و استوارت صفحه ۱۴۸-۱۳۵ مراجعه کنید)

۲. محتوای این تمثیل به مفهوم واقعی کلمه چیست؟

۳. این تمثیل در ارتباط با فرزندان خدا و پاداشها چه می‌گوید؟

۴. شما درباره ارتباط میان این تمثیل و برادران بزرگتر در مَثَل پسر گمشده، چه فکر می‌کنید؟ (لوقا ۱۵)

دیدگاه‌های متنی به آیات ۱۷:۲۰ - ۱۸

A. آیه موازی با این دوره در مرقس ۱۰:۳۲ دیده می‌شود. این آیه صحنه را برای اعمال و کردار شاگردان فراهم می‌کند.

- B. از این دوره روشن می‌شود که شاگردان هنوز درک بنیادین نسبت به پادشاهی مسیحایی نداشتند. احتمالاً این آیه به اظهارات عیسی در متی ۲۸:۱۹ اشاره دارد.
- C. این سومین و دقیق‌ترین نبوت درباره مرگ و رستاخیز عیسی برای شاگردان است (متی ۱۶:۱۶؛ ۱۷:۹، ۲۲-۲۳). او می‌دانست که چرا آمده است! وی سرنوشت خود را کنترل کرد! (یوحنا ۱۰:۱۷-۱۸)

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۷:۲۰ - ۱۹

^{۱۷} هنگامی که عیسی به سوی اورشلیم می‌رفت، در راه، دوازده شاگرد خود را به کناری برد و به ایشان گفت: ^{۱۸} «اینک به اورشلیم می‌رویم. در آنجا پسر انسان را به سران کاهنان و علمای دین تسلیم خواهند کرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند نمود ^{۱۹} و به اقوام بیگانه خواهند سپرد تا استهزا شود و تازیانه خورَد و بر صلیب شود. اما در روز سوّم بر خواهد خاست.»

۱۷:۲۰ " هنگامی که عیسی به سوی اورشلیم می‌رفت" مرقس ۱۰:۳۲ می‌گوید که آنان در راه اورشلیم بودند و عیسی پیشاپیش ایشان راه می‌پیمود.

۱۸:۲۰ "پسر انسان" به موضوع خاص: پسر انسان مراجعه نمایید.

□ " به سران کاهنان و علمای دین" این اشاره به سانهدرین بود. آنان مجموعه‌ای از هفتاد رهبر جامعه یهودی را در اورشلیم تشکیل می‌دادند. عنوان کامل " مشایخ و سران کاهنان و علمای دین" بود (متی ۱۶:۲۱). آنها آخرین مرجع تصمیم‌گیری در مسائل مذهبی و سیاسی برای یهودیان بودند، اگرچه از نظر سیاسی توسط نیروهای اشغالگر رومی بسیار محدودتر عمل می‌کردند.

موضوع خاص: سانهدرین

۱۹:۲۰ "در آنجا پسر انسان را ... تسلیم خواهند کرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند نمود" این جمله اشاره به تحقیر و بدرفتاری با عیسی توسط مقامات رومی بود. سربازان رومی خصومت خود را با انحصارگرایی جمعیت یهودی از طریق بدرفتاری با عیسی نشان می‌دادند.

فعل "تسلیم کردن" (*paradidōmi*) اغلب در اشاره به عیسی و تحویل وی به مقامات گروهی یا فردی برای به دادگاه بردن وی بکار برده می‌گردید.

۱. به کاهنان اعظم و علمای دین، متی ۱۸:۲۰
۲. به مردان، متی ۲۲:۱۷
۳. به غیریهودیان (*ethnē*)، متی ۱۹:۲۰
۴. به پپلات، متی ۲:۲۷
۵. برای مصلوب کردن، متی ۲:۲۶

به دلیل آنچه که عیسی در متی ۱۰:۲۴-۲۵ گفت، ایمانداران نیز "تسلیم خواهند گردید" (متی ۱۰:۱۷؛ ۹:۲۴؛ لوقا ۱۲:۲۱).

□ " بر صلیب شود" این شکل از اعدام نه تنها باعث تحقیر و درد عمومی می‌گردید بلکه مردم از آن وحشت داشتند، و ضمن اینکه با آیه تثنیه ۲۳:۲۱ ارتباط پیدا می‌کرد. به گفته ربایه‌های زمان عیسی، "لعنت خدا" بر کسانی بود که به درخت آویزان شده بودند. عیسی برای بشر گناهکار "لعنت" شد (لاویان ۲۴؛ تثنیه ۲۸-۲۷؛ غلاطیان ۳:۱۳؛ کولسیان ۲:۱۴)!

موضوع خاص: حلق آویز کردن

SPECIAL TOPIC: HANG

فعل "آویزان کردن" (KB 1738, BDB 1067) دو مفهوم دارد:

۱. به معنای واقعی کلمه به آویزان کردن با طناب
 - a. عربی، "از طناب آویزان کردن"
 - b. یک عرف عبری، دوم سموئیل ۱۷:۲۳ و عهد جدید، متی ۱۷:۵
 - c. عرف بابلی، کد حمورابی

d. یک عرف پارسی، مراجعه شود به عزرا ۶: ۱۱؛ استر ۵: ۱۴؛ ۷: ۹-۱۰؛ ۹: ۱۳، ۲۵

۲. به فرد با یک میخ چوبی تیز ضربه زدن

a. یک عرف مصری، مراجعه شود به پیدایش ۴۰: ۱۹؛ ۴۱: ۱۳

b. یک عرف بابلی، مراجعه شود به کد حمورابی

c. یک عرف آشوری

معمولاً این کار پس از آنکه فردی به شیوه دیگری کشته میشد، به عنوان راهی برای شرمساری عمومی، انجام میشد. دفن مناسب برای مردم باستان بسیار مهم بود و بر دیدگاه آنها از زندگی پس از مرگ حاکم بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۲۳).

در خود کتاب مقدس به سختی میتوان تشخیص داد که کدامیک از موارد شماره ۱ یا ۲ بالا درست هستند. واضح است در تثنیه ۲۱: ۲۲ الی ۲۳؛ یوشع ۱۰: ۲۶-۲۷؛ اول سموئیل ۳۱: ۱۰، ۱۲؛ دوم سموئیل ۴: ۱۲؛ ۲۱: ۱۲، افرادی که در معرض دید عموم قرار گرفته بودند، مرده بودند، اما در مورد یوشع ۸: ۲۹ و دوم سموئیل ۲۱: ۹ مشخص نیست.

ریشه‌های روزگار عیسی این متن را به عنوان اشاره به مصلوب شدن دیدند. رهبران مذهبی خواستند عیسی مصلوب شود تا به عنوان کسی که ادعای مسیح میکند، او توسط یهوه نفرین شود (مراجعه شود به تثنیه ۲۱: ۲۳). مرگ طبیعی برای کفر گویی سنگسار بود. من اغلب شنیده ام که گفته شده است که رهبران یهودیان روزگار عیسی حق قانونی مجازات اعدام را از حکومت روم نداشته اند، به طوری که آنها عیسی را به نزد پیلاتس بردند تا او را به قتل برسانند. با این حال، آنان استفان (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷) را بدون اجازه رومیان سنگسار کردند. چرا عیسی را چنین نکردند؟ آنها می خواستند او را مصلوب کند تا نه تنها مرگ و ستم عمومی، بلکه لعنت خدا را منعکس کند.

موضوع خاص: مصلوب شدن

□ "در روز سوم" پولس در کولسیان ۴: ۱۵ اشاره کرد که این عنصر اساسی انجیل است. با این حال، وقتی به عهد عتیق نگاه می کنیم، به سختی می توانیم اشاره‌ای به "سه روز" پیدا کنیم. برخی سعی می کنند از ۶: ۲ استفاده کنند، اما در این مورد تردید زیاد وجود دارد. با توجه به آیه متی ۱۲: ۳۸ - ۴۰ بسیاری از داستان یونس در شکم ماهی بزرگ استفاده می کنند (یونس ۱: ۱۷). به نظر می رسد این مناسب ترین گزینه است.

برای یهودیان دوران عیسی هر بخش از روز به عنوان یک روز کامل محسوب می شد. به یاد داشته باشید که یهودیان روز خود را با گرگ و میش هوا شروع می کردند (پیدایش ۱: ۵). بنابراین مرگ عیسی در اواخر بعد از ظهر روز جمعه (۳ بعد از ظهر) و خاکسپاری وی قبل از ساعت ۶ بعد از ظهر بود. گرگ و میش روز جمعه تا شنبه غروب (شب‌ات) روز دوم بود. از گرگ و میش شنبه تا حدود قبل از طلوع آفتاب روز یکشنبه، سوم بود. به یادداشت متی ۱۶: ۲۱ مراجعه کنید.

□ "بر خواهد خاست" معمولاً رستاخیز به عنوان عملی از اراده پدر گفته می شود که تأیید او را از زندگی، خدمت و مرگ عیسی نشان می دهد. با این حال، در انجیل یوحنا ۱۰: ۱۷-۱۸ عیسی نفوذ خود را بر رستاخیز خود صحنه گذاشت. رومیان ۸: ۱۱ می گوید که روح القدس عیسی را زنده کرد. این یک مثال خوب از همه زوایای تثلیث که در اعمال رستگاری دخالت دارند، است.

موضوع خاص: قیام

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۰: ۲۰-۲۳

"آنگاه مادر پسران زبیدی با دو پسرش نزد عیسی آمد و در برابر او زانو زد و از وی درخواست کرد که آرزویش را برآورده سازد. ^{۲۱}عیسی پرسید: «آرزوی تو چیست؟» گفت: «عطا فرما که این دو پسر من در پادشاهی تو، یکی بر جانب راست و دیگری بر جانب چپ تو بنشینند.» ^{۲۲}عیسی در پاسخ گفت: «شما نمی دانید چه می خواهید! آیا می توانید از جامی که من به زودی می نوشم، بنوشید؟» پاسخ دادند: «آری، می توانیم.» ^{۲۳}عیسی گفت: «شکی نیست که از جام من خواهید نوشید، اما بدانید که نشستن بر جانب راست و چپ من در اختیار من نیست تا آن را به کسی ببخشم. این جایگاه از آن کسانی است که پدرم برایشان فراهم کرده است.»

۲۰: ۲۰ "مادر پسران زبیدی" از مرقس ۱۰: ۳۵ می آموزیم که یعقوب و یوحنا نیز در این درخواست دخیل بودند. وقتی متی ۲۷: ۵۶ را با آیات مرقس ۱۵: ۴۰ و یوحنا ۱۹: ۲۵ مقایسه می کند، کاملاً محتمل است که سالومه، همسر زبیدی، خواهر مادر عیسی بوده باشد.

موضوع خاص: زنانی که از عیسی پیروی کردند
(Special Topic: The Women Who Followed Jesus)

۱. نخستین جایی که از زنانی که به عیسی و گروه شاگردانش کمک میکردند انجیل لوقا ۸:۱ الی ۳ است.
 - a. مریم که مجدلیه خوانده میشد (انجیل لوقا ۲:۸)
 - i. انجیل متی ۲۷:۵۶ و ۶۱، ۲۸:۱
 - ii. انجیل مرقس ۱۵:۴۰ و ۴۷، ۱۶:۱ و ۹
 - iii. انجیل لوقا ۲:۸، ۱۰:۲۴
 - iv. انجیل یوحنا ۱۹:۲۵، ۲۰:۱ و ۱۱ و ۱۶ و ۱۸
 - b. یونا همسر چوزا (خدمتگزار هیرود، انجیل لوقا ۸:۳) در انجیل لوقا ۱۰:۲۴ هم از او نام برده شده است.
 - c. سوزانا (انجیل لوقا ۳:۸)
 - d. و بسیاری زنان دیگر که خوراک آنان را به حساب خود تامین میکردند (انجیل لوقا ۳:۸)
۲. از گروهی از زنان که در زمان به صلیب کشیده شدن عیسی حضور داشته اند نام برده شده است
 - a. فهرست انجیل متی
 - i. مریم مجدلیه (انجیل متی ۲۷:۵۶)
 - ii. مریم مادر یعقوب و یوسف (انجیل متی ۲۷:۵۶)
 - iii. مادر فرزندان زبیدی (انجیل متی ۲۷:۵۶)
 - b. فهرست انجیل مرقس
 - i. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۵:۴۰)
 - ii. مریم مادر یعقوب کوچکتر و یوشا (انجیل مرقس ۱۵:۴۰)
 - iii. سالومه (انجیل مرقس ۱۵:۴۰)
 - c. لوقا فقط میگوید "زنانی که از جلیل او را همراهی میکردند"
 - d. فهرست انجیل یوحنا
 - i. مریم، مادر عیسی (انجیل یوحنا ۱۹:۲۵)
 - ii. خواهر مادرش (انجیل یوحنا ۱۹:۲۵)
 - iii. مریم کلویاس (KJ)، کلویاس، این یعنی همسر یا دختر کلویا، انجیل یوحنا ۱۹:۲۵)
 - iv. مریم مجدلیه (انجیل یوحنا ۱۹:۲۵)
۳. از گروهی از زنان که شاهد دفن عیسی بوده اند نام برده شده است
 - a. فهرست انجیل متی
 - i. مریم مجدلیه (انجیل متی ۲۷:۶۱)
 - ii. آن مریم دیگر (انجیل متی ۲۷:۶۱)
 - b. فهرست انجیل مرقس
 - i. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۵:۴۷)
 - ii. مریم مادر یوشا (انجیل مرقس ۱۵:۴۷)
 - c. انجیل لوقا فقط میگوید: "زنانی که با او از جلیل آمده بودند" (انجیل لوقا ۲۳:۵۵)
 - d. یوحنا هیچ چیزی در مورد زنانی که قبر را دیده اند ثبت نکرده است.
۴. گروهی از زنان صبح روز یکشنبه به محل دفن عیسی رفتند
 - a. فهرست انجیل متی
 - i. مریم مجدلیه (۲۸:۱)
 - ii. آن مریم دیگر (انجیل متی ۲۸:۱)
 - b. فهرست انجیل مرقس
 - i. مریم مجدلیه (انجیل مرقس ۱۶:۱)

- ii. مریم مادر یوسف (انجیل مرقس ۱: ۱۶)
- iii. سالومه (انجیل مرقس ۱: ۱۶)
- c. فهرست انجیل لوقا
 - i. آنان به قبر رفتند (انجیل لوقا ۱: ۲۴ الی ۵ و ۲۴)
 - ۱. مریم مجدلیه (۱۰: ۲۴)
 - ۲. یونا (۱۰: ۲۴)
 - ۳. مریم مادر یوسف (۱۰: ۲۴)
- d. انجیل یوحنا فقط از مریم مجدلیه نام میبرد (انجیل یوحنا ۱: ۲۰ و ۱۱)
- ۵. در جلسه اتاق طبقه بالا از حضور گروهی از زنان نام برده شده است
 - a. زنان (اعمال رسولان ۱: ۱۴)
 - b. مریم مادر یوسف (اعمال رسولان ۱: ۱۴)
- ۶. رابطه دقیق میان زنان در این فهرستها مشخص نیست. بدیهی است مریم مجدلیه نقش مهمی در میان آنان داشته است. مقاله خوبی در مورد "زنان" در زندگی و بشارت عیسی در *Dictionary of Jesus and the Gospels* از انتشارات IVP صفحات ۸۸۰ الی ۸۸۰ چاپ شده است.

□ "در برابر او زانو زد" (در نسخه انگلیسی "در برابر او تعظیم کرد") این یک عمل عبادی نبود، بلکه یک عمل جاه طلبانه خانوادگی بود. چقدر مسیحیان در برابر خدا زانو می زنند تا به خواسته خود برسند؟ آنها سعی می کنند ایمان را با نعمت عوض کنند (یعقوب ۱: ۹ - ۱۱).

موضوع خاص: پرستش

SPECIAL TOPIC: WORSHIP

I. مقدمه

A. برخی سوالات مهم

- ۱. پرستش چیست؟
- ۲. چگونه و چطور شروع شد؟
- ۳. شامل چه مواردی می شود؟
- ۴. چه کسانی در آن شرکت دارند؟
- ۵. کجا و چگونه انجام می گیرد؟

B. این سوالات قالب بحث ما را شکل می دهند. باید بیاد داشت که هیچ پاسخ قاطعی برای این سوالات وجود ندارد، ولی مفاهیم کتاب مقدس و تحولات تاریخی در این زمینه موجود می باشد.

II. پرستش چیست؟

A. واژه انگلیسی آن از عبارتی در زبان ساکسون بنام "weorthscipe" گرفته شده که بمعنی شخص یا کسی است که به وی احترام گذاشته شده و مورد تکریم واقع شده.

B. واژگان اصلی عهد عتیق عبارتند از:

۱. "Abodah"، که از ریشه ای عبری گرفته شده بمعنی "خدمت کردن" یا "خدمت گذار" (BCB 715). معمولاً ترجمه می شود "خداوند را خدمتگذاری کردن".

۲. Hishtahawah، از ریشه عبری گرفته شده بمعنی "تعظیم کردن" یا "سجده کردن" (BDB 1005، خروج ۴: ۳۱).

C. واژگان عهد جدید از واژگان عبری دنباله روی می کنند.

۱. برای abodah واژه latreia استفاده می شود که به معنی کارگر یا برده استخدام شده است.

۲. برای hishtahawah واژه proskuneo استفاده می شود که به معنی "خود را به سجده بردن"، یا "پرستیدن" و یا "پرستش" است.

D. توجه داشته باشید که پرستش در دو حوزه مورد صدمه واقع می گردد.

۱. نگرش ما به احترام

۲. سبک زندگی روزانه ما

مجموع این دو با یکدیگر یا بصورت منفرد از بزرگترین مشکلات هستند (تثنیه (۱۱:۱۳)

III. چه زمان و چگونه شروع شد؟

A. عهد عتیق زمان مشخصی برای سرمنشا شروع پرستش ارائه نمی‌دهد، اما در سفر پیدایش، نشانه‌های متعددی وجود دارد.

۱. تاسیس روز سبت خداوند در پیدایش ۲: ۱-۳ به مرور زمان تبدیل به روزی برای پرستش بصورت هفتگی درآمد. پیدایش یک می‌گوید که خداوند هر هفته روزی را برای استراحت و عبادت توسط بشریت قرار داده است.

۲. بنظر می‌رسد که کشتن حیوانات برای فراهم آوردن پوشاک برای بشر، و تحمل محیط جدید زندگی این زوج سقوط کرده در پیدایش ۳: ۲۱، تبدیل به مرحله‌ای می‌شود برای استفاده از حیوانات برای نیازهای بشری، که به مرور زمان ابعاد آن به یک نظام قربانی کردن برای خداوند گسترش می‌یابد.

۳. بنظر می‌رسد داستان قربانی شدن قائن و هابیل در پیدایش ۴، رویدادی عادی محسوب می‌شود نه واقعه‌ای که فقط یکبار اتفاق افتاده باشد. این موضوع را نباید نسخه یا مجوزی برای قربانی کردن حیوانات دانست، بلکه نمونه‌ای واضح از نیاز به نگرشی در خور توجه در مقابل خداوند است. این موضوع نشان‌دهنده پذیرش یا رد ارتباط خود با انسان است.

۴. خط الهی شیت در پیدایش ۴: ۲۵ پیشرفت کرده است. نام خداوند، YHWH و در ۷.26 طی ستایشی عیان ذکر کرده است (این بند باید با خروج ۳: ۶ انتبای یابد).

۵. در پیدایش ۷: ۲ نوح میان حیوانات پاک و ناپاک تفاوت قائل می‌گردد. این امر نشان می‌دهد قربانی کردن در دوره‌های بسیار پیشین به خوبی اعمال می‌گردید.

۶. همانگونه که در پیدایش ۷: ۱۲، ۸، ۱۳: ۱۸؛ ۲۲: ۹ دیده می‌شود، ابراهیم نیز بخوبی با قربانی کردن آشنا بود. وی با اینکار به حضور و وعده‌های خداوند شکل می‌داد. نوادگانش بوضوح این کار را ادامه دادند.

۷. کتاب ایوب (۲۰۰۰) زمینه‌ای مردسالارانه دارد. آنطور که در ایوب ۱: ۵ دیده می‌شود، وی نیز با قربانی کردن آشنا بود.

۸. بنظر می‌رسد طبق مفاد کتاب مقدس، قربانی کردن از ترس و احترام نسبت به خداوند توسط بشر سرچشمه گرفته و روش خداوند را نیز در نحوه اجرای آن بیان می‌کنند.

a. ده فرمان و رموز مقدس آن

b. Tabernacle Cultus

IV. محتوای آن چیست؟

A. روشن است که نگرش انسان، کلید اصلی در موضوع قربانی کردن است (پیدایش ۴: ۳). این عنصر شخصی همیشه بعنوان یک رکن در ایمان به کتاب مقدس آشکار بوده است (تثنیه ۶: ۴-۹؛ ۱۱: ۱۳؛ ۳۰: ۶؛ ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ جزقیال ۳۶: ۲۶-۲۷؛ رومیان ۲: ۲۸-۲۹؛ غلاطیان ۶: ۱۵).

B. با اینحال، این احساس احترام عمیق بشر خیلی زود تبدیل به تشریفات مذهبی گردید.

۱. مراسم تطهیر و شستشو (مرتبط با احساس گناه)

۲. مراسم خدمتگذاری (جشن‌ها، قربانی کردن‌ها، هدایا، غیره)

۳. مراسم خصوصی پرستش (دعاهای خصوصی و عمومی)

C. بسیار مهم است در حالی که به سوال درباره محتوا اشاره می‌کنیم، به سه منبع وحی نیز توجه نماییم (ارمیا ۱۸: ۱۸)

۱. موسی و cultus (واعظان)

۲. ادبیات حکیمان خردمند

۳. پیامبران

هر یک از این موارد به درک ما درباره پرستش اضافه می‌کنند. هر یک بر جنبه سازگاری و حیاتی پرستش متمرکز شده‌اند.

۱. غالب (خروج-اعداد)

۲. نحوه زندگی (مزمور ۴۰؛ میکا ۶: ۶-۸)

۳. انگیزه (اول ساموئل ۱۵: ۲۲؛ ارمیا ۷: ۲۲-۲۶؛ هوشع ۶: ۶)

D. عیسی پیرو بافت پرستشی در عهد عتیق بود. وی هرگز عهد عتیق را مورد تمسخر قرار نداد (متی ۵: ۱۷)، اما وی سنت شفاهی را به شیوه‌ای که از قرن اول گسترش پیدا کرده بود، مردود دانست.

E. کلیسای اولیه برای دوره ای با شیوه یهودیت ادامه یافت (تا زمان احیا و اصلاحات در سال ۹۰ بعد از میلاد) و سپس تکامل منحصر بفرد خود را آغاز نمود، اما در کل بر الگوی پرستشگاه‌های یهودی استوار بود. مرکزیت عیسی، زندگی او، تعالیم او، مصلوب شدن او و قیام او جای خود را در عهد عتیق باز کرد. موعظه، تعمید، و عشای ربانی بصورت کانون اعمال در آمد. سبت جایگزین روز خداوند گردید.

V. چه کسی شرکت می‌کند؟

A. فرهنگ مردسالارانه شرق نزدیک باستان، صحنه را عرصه رهبری مردان در تمام بخش‌های زندگی، از جمله مذهب تعریف کرده بود.

B. مرد نقش کشیش را برای خانواده اش ایفا می‌کرد، هم در فداکاری کردن و هم در چارچوب‌های دینی (ایوب ۱:۵).

C. برای اسرائیل کشیش نقش ایفای وظایف مذهبی را در میان مردم و دعاهای دست جمعی داشت در حالیکه پدر خانواده کماکان از نقش خود برای دعاهای خصوصی برخوردار بود. با مهاجرت بابلیان (۵۸۶ پیش از میلاد) نقش پرستشگاه‌های یهود و ربی‌ها، به یک نظام آموزشی عبادتی تعمیم پیدا کرد. پس از نابودی معبد در سال ۷۰ بعد از میلاد، خادمین یهود که از فریسی‌ها بوجود آمده بودند، بر پیشینیان خود غلبه یافتند.

D. در کلیسا نیز الگوی مردسالاری حفظ شده است اما تاکید بر کیفیت حضور زنان و نامبردن از آنان بعنوان موهبت الهی نیز به این الگو اضافه شده است (اول قرنطیان ۵:۱۱؛ قلاطیان ۳:۲۸؛ اعمال رسولان ۹:۲۱؛ رومیان ۱۶:۱؛ دوم تیموتی ۳:۱۱). این برابری در پیدایش ۱:۲۶-۲۷ و ۲:۱۸ نیز دیده می‌شود اما در شورش پیدایش ۳ آسیب دید، ولی از طریق مسیح دوباره ترمیم شد. کودکان همیشه از طریق والدین خود به عبادت کمک می‌کنند، اما کتاب مقدس یک کتاب بزرگسالانه محسوب می‌گردد.

VI. پرستش کجا و چه موقع انجام می‌گیرد؟

A. در پیدایش برای بشریت مکانی در نظر گرفته شده تا خدای خود را ملاقات کنند. این مکان‌ها تبدیل شدند به محراب. پس از گذار از اردن، این مکان‌ها گسترش یافتند (Gilgal, Bethel, Shechem)، اما اورشلیم بعنوان مکان ویژه خداوند انتخاب گردید. جایی که ارتباط خدا و صندوقچه میثاق برقرار گردید (تثنیه).

B. دوران زراعت همواره زمانی برای شکرگذاری بشر از خداوند بابت تامین مایحتاج او بوده است. دیگر نیازهای شناخته شده همچون بخشش، به روزهای خاص واگذار گردید (لاویان ۱۶، روز کفار). یهودیت روزهای عید پسخ، پنطیکاست و آلاچیق‌ها را نیز بوجود آورد (لاویان ۲۳). همچنین برای انسان فرصت‌های ویژه را فراهم آورد (جزقیال ۱۸)

C. توسعه کنیسه‌ها باعث بوجود آمدن ساختاری برای مفهوم عبادتی سبت شد. کلیسا نام این روز را به روز خدا (اولین روز هفته) تغییر داد که به روشنی دلالت بر تکرار وعده عیسی به بازگشت وی در روز یکشنبه عصر پس از قیام، دارد.

D. در ابتدا کلیسای اولیه هر روز برگزار می‌شد (اعمال رسولان ۲:۴۶)، ولی خیلی زود به جلسات پرستشی خصوصی در طول هفته و جلسات همگانی پرستش در روزهای یکشنبه تقلیل یافت.

VII. نتیجه

A. پرستش خداوند ساخته و پرداخته نوع بشر نیست. یک نیاز احساس شده است.

B. پرستش واکنشی است به اینکه خداوند کیست و بواسطه عیسی چه برای ما انجام داده است.

C. پرستش تمامی شخص را درگیر خود می‌کند. هم در قالب فیزیکی و هم احساسی. هم عمومی است و هم خصوصی. هم برنامه‌ریزی شده است و هم فی‌البداهه.

D. پرستش واقعی، رشد یک ارتباط شخصی می‌باشد.

E. یوحنا ۴:۱۹-۲۶ بیشترین کمک را می‌تواند از جنبه الهیاتی عهد جدید درباره پرستش به شما نماید.

□ "از وی درخواست کرد" مرقس جمله "هر آنچه که می‌خواهیم برای ما برآورده کن" را ثبت کرده است. این همچون درخواست یک کودک نابالغ است.

موضوع خاص: دعا، نامحدود در عین حال دارای محدودیت

۲۱:۲۰ "عطا فرما که این دو پسر من در پادشاهی تو، یکی بر جانب راست و دیگری بر جانب چپ تو بنشینند" هر بار که عیسی سعی می‌کرد در مورد مرگ خود صحبت کند، شاگردان شروع به بحث می‌کردند که چه کسی از بین آنها برتر است. این یک سوء تفاهم اساسی، نه تنها از شخص و کار مسیح، بلکه از پادشاهی مسیحایی را نشان می‌دهد (لوقا ۱۸:۳۴). همچنین نتایج مستمر سقوط بشر در پیدایش ۳ را نشان می‌دهد.

۲۲:۲۰ "عیسی در پاسخ گفت: شما" کلمه "شما" در متی ۲۱:۲۰ بصورت مفرد و در خطاب به مادر گفته شده، اما در متی ۲۲:۲۰ جمع بوده و در خطاب به یعقوب بیان شد.

- "آیا می‌توانید از جامی که من به زودی می‌نوشم، بنوشید" واژه "جام" در ادبیات اوگاریتی به معنای سرنوشت به کار می‌رفت. با این حال، به نظر می‌رسد در کتاب مقدس به معنای تجربیات زندگی است، چه خوب باشد و چه بد. این عبارت معمولاً در حالت داوری بکار می‌رفت (مزمور ۷۵:۸؛ اشعیا ۵۱:۱۷-۲۳؛ ارمیا ۲۵:۲۵-۱۵، ۲۸، ۴۹:۱۲، ۵۱:۷؛ لامیان ۴:۲۱-۲۲؛ حزقیال ۲۲:۳۱-۳۴؛ حبقوق ۲:۱۶؛ زکریا ۱۲:۲؛ مکاشفه ۱۴:۱۰، ۱۶:۱۹، ۱۷:۴، ۱۸:۶). با اینحال در چند آیه بعنوان برکت از این واژه استفاده شده است (مزمور ۱۶:۵، ۲۳:۵، ۱۱۶:۱۳؛ ارمیا ۱۶:۷).
- در نسخه King James Version (KJV) این عبارات در اشاره به تعمید عیسی بکار رفته که اصالتاً بخشی از نسخه اصلی انجیل‌های یونانی، لاتین باستانی، یا ترجمه‌های سوری یا قبطی نبوده است. این عبارات از مرقس ۱۰:۳۸ و لوقا ۲۰:۵۰ اقتباس شد، که بعداً توسط نسخه‌برداران در انجیل متی بعنوان ضمیمه متی ۲۳:۲۰ گنجانده گردید. UBS4 به حذف آن رتبه "A" (مطمئن) داده است.
- ۲۳:۲۰ "از جام من خواهید نوشید" یعقوب اولین شهید گروه رسولان بود (اعمال رسولان ۱۲:۲). یحیی آنقدر عمر کرد که توسط دولت روم به پاتموس تبعید شد (مکاشفه ۹:۱) و بر اثر کهولت سن در افسس درگذشت (طبق سنت کلیسا).
- نسخه KJV عبارت "و با تعمید تعمید من تعمید بگیرید" را اضافه کرده است، اما خود این عبارت از مرقس ۱۰:۳۹ برداشت است. کاتبان تمایل داشتند انجیل بموازات یکدیگر باشند!
- "از آن کسانی است که پدرم برایشان فراهم کرده است" این یک جمله خبری مجهول کامل است. در اینجا مثال دیگری از تسلیم عیسی در برابر خواست و مقصود پدر به نمایش گذاشته شده است. پدر کنترل همه چیز را در دست دارد (اول قرن‌تین ۱۵:۲۷ - ۲۸).

موضوع خاص: تسلیم/ارائه (hupotassō)

(Special Topic: Submission)

انجیل Septuagint از این اصطلاح برای ترجمه ده اصطلاح متفاوت عبری استفاده کرده است. معنی اصلی آن "فرمان دادن" یا "حق فرمان" است. این برگرفته از Septuagint (LXX) است.

۱. فرامین خدا (مراجعه شود به لایوان ۱۰:۱، یونا ۲:۴، ۶ الی ۸)
 ۲. فرامین موسی (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۶:۶، کتاب تثنیه ۲۷:۱)
 ۳. فرمان پادشاهان (مراجعه شود به دوم تواریخ ۳۱:۱۳)
- در عهد جدید این حس تداوم پیدا میکند همانند اعمال رسولان ۱۰:۴۸، جایی که یکی از شاگردان فرمان صادر میکند. با این حال، مفاهیم جدیدی در عهد جدید بسط یافته اند.

۱. یک جنبه اختیاری بسط می‌یابد (اغلب زمان میانی)
 ۲. این عمل محدود میتواند در دستورات و خواسته های عیسی دیده شود
 - a. به پدر (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۱۵:۲۵)
 - b. به والدین زمینی خود (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲:۵۱)
 ۳. مؤمنان به جنبه های فرهنگی می‌پردازند تا انجیل تحت تاثیر قرار نگیرد
 - a. سایر مومنین (مراجعه شود به افسسیان ۵:۲۱)
 - b. همسران مومن (مراجعه شود به کولسیان ۳:۱۸، افسسیان ۵:۲۲ الی ۲۴، تیتوس ۲:۵، اول پطرس ۳:۱)
 - c. مومنین نسبت به دولتهای کافر (مراجعه شود به رومیان ۱۳:۱ الی ۷، اول پطرس ۲:۱۳)
- مومنین بر اساس انگیزه های عشق نسبت به خدا، نسبت به مسیح، نسبت به پادشاهی خدا، و به خاطر دیگران رفتار میکنند.
- همانند *agapao* (عشق) کلیسا این اصطلاح را با معنی جدیدی بر اساس نیازهای پادشاهی و نیازهای دیگران لبریز میسازد. این اصطلاح، یک عالم جدیدی از فروتنی، نه مبتنی بر یک فرمان، بلکه یک رابطه جدید با یک خداوند متعال و مسیح او است. مؤمنان اطاعت می‌کنند و به خاطر همه و برکت خانواده خداوند استوار می‌شوند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۴:۲۰ - ۲۸

۲۴ چون ده شاگرد دیگر از این امر آگاه شدند، بر آن دو برادر خشم گرفتند. ۲۵ عیسی ایشان را فرا خواند و گفت: «شما می دانید که حاکمان دیگر قومها بر ایشان سروری می کنند و بزرگانشان بر ایشان فرمان می رانند. ۲۶ اما در میان شما چنین نباشد. هر که می خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خادم شما شود. ۲۷ و هر که می خواهد در میان شما اول باشد، باید غلام شما گردد. ۲۸ چنانکه پسر انسان نیز نیامد تا خدمتش کنند، بلکه آمد تا خدمت کند و جانش را چون بهای رهایی در راه بسیاری بنهد.»

۲۴:۲۰ " چون ده شاگرد دیگر از این امر آگاه شدند، بر آن دو برادر خشم گرفتند " آنها عصبانی بودند چون سوال خود را اول مطرح نکرده بودند! اما آنها همچنین خشم خود را به نمایش گذاشتند که گویی می دانستند سوال از موضوع خارج بوده، اما مخفیانه می خواستند همان سوال را بپرسند.

۲۶:۲۰ " هر که می خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خادم شما شود " عیسی جاه طلبی آنها را برای بزرگ بودن محکوم نکرد، بلکه پارامترهای واقعی آن را در پرتو تعهد به او تعریف کرد. در پادشاهی عیسی رهبری خدمتگزار است (متی ۲۳:۱۱؛ مرقس ۹:۳۵؛ ۱۰:۴۳)! ایمانداران نجات می یابند تا خدمتگزار باشند! آنان از خدمت به گناه، به خدمت به خدا نجات می یابند (رومیان ۶)!

موضوع خاص: رهبری خادم

Special Topic: Servant Leadership

I. در عهد عتیق ("خدمتگذار من")

این عنوانی برای احترام و فراخواندن بود (BDB 713, KB 774)

A. این عبارت در یک حالت بهم پیوسته و کلی بکار می رفت

۱. پطریارخ بعنوان یک گروه - تثنیه ۹:۲۷

۲. پیامبران - پادشاهان ۷:۹؛ ۱۳:۱۷؛ عزرا ۹:۱۱؛ ارمیا ۷:۲۵؛ ۲۶:۵؛ ۲۹:۱۹؛ ۳۵:۱۵؛ ۴۴:۴

۳. اسرائیل - مزمو ۱۰۵:۶؛ ۱۳۶:۲۲؛ اشعیا ۴۱:۸-۹؛ ۴۴:۱، ۲، ۲۱؛ ۴۵:۴؛ ۴۸:۲۰؛ ۴۹:۳؛ ارمیا ۳۰:۱۰؛ ۴۶:۲۷، ۲۸؛

۴۹:۳؛ ارمیا ۳۰:۱۰؛ ۴۶:۲۷، ۲۸

۴. نسخه Septuagint عبارتی را به ارشیا ۴۲:۱ اضافه می کند که آن را در اشاره به ملیت بنی اسرائیل مبدل می کند ("یعقوب خدمتگذار من است، من به او کمک خواهم کرد؛ اسرائیل انتخاب من است")

B. این عبارت برای افراد بکار می رفت

۱. ابراهیم - پیدایش ۲۶:۲۴؛ مزمو ۱۰۵:۶

۲. ایوب - ایوب ۱:۸؛ ۲:۳؛ ۴۲:۷، ۸

۳. اسحاق - پیدایش ۲۴:۱۴

۴. یعقوب - ۱ تواریخ ۱۶:۱۳؛ مزمو ۱۰۵:۶؛ حزقیال ۲۸:۲۵

۵. موسی - خروج ۳۱:۱۴؛ اعداد ۷:۱۲-۸؛ تثنیه ۳۴:۵؛ یوشع ۱:۱-۲، ۷، ۱۳، ۱۵

۶. یوشع - یوشع ۲۴:۲۹؛ داوران ۲:۸

۷. کالیب - اعداد ۱۴:۲۴

۸. داوود - حزقیال ۳۷:۲۵

۹. زروبابل - حجی ۲:۲۳

۱۰. سلیمان - ۱ پادشاهان ۳:۸

۱۱. اشعیا - اشعیا ۲۰:۳؛ ۴۴:۲۶

۱۲. عیسی - متی ۱۲:۱۵-۲۱ نقل قول از اشعیا ۴۲:۴-۱

II. در عهد جدید (بویژه قرن‌تیان)

رهبران خداوند نعمتی در کلیسا هستند (افسسیان ۴: ۱۱)، اما آنها هنوز خدمتگذار هستند، نه رئیس! پولس از ده‌ها واژه برای مورد خطاب قرار دادن خدمتگذاران/مبشرین در نامه‌های قرن‌تیان استفاده کرده است.

A. کمک‌های محلی (در اصل "گرد و خاک بپا کردن)

۱. *Diakonos* ۱ قرن‌تیان ۳: ۵؛ ۲ قرن‌تیان ۳: ۶؛ ۴: ۶؛ ۱۱: ۱۵ (دو بار) ۲۳

۲. *Diakonia* ۱ قرن‌تیان ۱۶: ۱۵؛ ۲ قرن‌تیان ۳: ۷، ۸، ۹ (دو بار)؛ ۴: ۱؛ ۵: ۱۸؛ ۶: ۳؛ ۸: ۴؛ ۹: ۱؛ ۱۳: ۱۱؛ ۸:

۳. *Dialoneō* ۲ قرن‌تیان ۳: ۳

B. خدمتگذار یا دستیار، *hupēretēs* (در عهد جدید درباره طبقات مختلف نوکران بکار برده شده است)، ۱ قرن‌تیان ۴: ۱

C. برده (کسی که به مالکیت فردی دیگر در آمده و توسط دیگران هدایت می‌شود)

۱. *Doulos* ۱ قرن‌تیان ۷: ۲۱، ۲۲ (دو بار)، ۲۳؛ ۲ قرن‌تیان ۴: ۵

۲. *Douloō* ۱ قرن‌تیان ۹: ۱۹

D. همکار - کمکی (تلفیق خورشید+کارگر)، *sunergos*، ۲ قرن‌تیان ۱: ۲۴

E. کارپرداز (کسی که سرمایه گروه کر را تأمین می‌کند)

۱. *Chorēgō* ۱ قرن‌تیان ۹: ۱۰

۲. *Epichorēgō* ۲ قرن‌تیان ۹: ۱۰

F. مبشر (در نسخه *Sepruagint* در اشاره به بوتیفار، یوشع به موسی، سموئیل به الی، ابیشک به داود و لایوان به قوم بنی اسرائیل بکار

رفته بود، *leirourgia*، واژه کلی برای خدمت در نسخه *Septuagint*، ۲ قرن‌تیان ۹: ۱۲)

همه این عبارات نشان‌دهنده درک پولس از بشارت است. ایمانداران به مسیح تعلق دارند. در حالیکه مسیح خادم دیگران است

(مرقس ۱۰: ۴۵)، ایمانداران نیز به دیگران خدمت می‌کنند (۱ یوحنا ۳: ۱۶). رهبری کلیسا یک رهبری خادم است (متی ۲۰: ۲۰-۲۸؛

مرقس ۱: ۳۲-۴۵؛ لوقا ۲۲: ۲۴-۲۷). همه این تفرقه‌اندازان مغرور و خودشیفته در کلیسای قرن‌تس انجیل را کاملاً آشتباه برداشت

کرده و در درک قلب و بشارت عیسی شکست خورند!

ایمانداران عضوی از یک خانواده هستند. هدف هدایت آنان بسوی باورهای فردی نیست، بلکه هدایت آنان بسوی سلامتی و

رشد در بدن، خانواده و ساختمان معبد است (همه استعاره‌های عهد جدید). ایمانداران از نعمات الهی (۱ قرن‌تیان ۱۲: ۱۱) برای هدف

مشترک برخوردار هستند (۱ قرن‌تیان ۷: ۱۲). ما نجات یافته‌ایم تا خدمتگذار باشیم!

۲۸: ۲۰ " پسر انسان نیز نیامد تا خدمتش کنند، بلکه آمد تا خدمت کند" حقیقت اساسی در اینجا روشن می‌کند که چه کسی بزرگتر است (مرقس

۱۰: ۴۵؛ لوقا ۱۰: ۱۹). عیسی می‌دانست که وی آمده تا:

۱. پدر را عیان کند

۲. به بشریت سرمشقی بدهد (خدمت با از خودگذشتگی) تا پیرو او باشد

۳. بجای آنها بمیرد (پیدایش ۳: ۱۵؛ اشعیا ۵۳)

موضوع خاص: پسر انسان

□ " جانش را ... بنهد" برای بدست آوردن عظمت معنوی باید بهایی پرداخت و آن بها در خدمت کردن است، حتی گاهی اوقات والاترین خدمات، که فدا کردن جان برای یک دوست است (یوحنا ۱۵: ۱۳؛ دوم قرن‌تیان ۵: ۱۴ - ۱۵؛ اول یوحنا ۳: ۱۶).

□ "بهای رهایی" واژه (*lytron*) دو بار در عهد جدید بکار برده شده است، در اینجا و در مرقس ۱۰: ۴۵، که بمعنی پرداخت بهای آزادی یک برده یا زندانی جنگی می‌باشد. این واژه در نسخه LXX برای ترجمه واژه *Koper* (BDB 497 I) استفاده شده، که حکایت از دادن جان برای پوشاندن گناه دارد

(اعداد ۳۵: ۳۱، ۳۲). عیسی کاری برای ایمانداران کرد که آنان خود هرگز قادر به انجام آن نبودند. این بها، پرداخت شد تا عدالت و عشق خدا دوباره بدست آورده شود (اشعیا ۵۳؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

موضوع خاص: خونبها/بازخرید

(Special Topic: Ransom-Redeem)

I. عهد عتیق

A. اساسا دو اصطلاح عبری وجود دارند که دربردارنده این مفهوم می‌باشند.

۱. *Ga'al* (BDB 145 I, KB 169 I) که به معنی "بهای آن پرداخت شده و آزاد است" می‌باشد. حالت دیگر این اصطلاح *go'el* مفهوم واسطه انسانی را به آن اضافه می‌کند که معمولا عضو خانواده است (سرپرست خانواده). این جنبه فرهنگی حق بازخرید اشیا، حیوانات، زمین (مراجعه شود به لویان ۲۵ و ۲۷) یا اقوام (مراجعه شود به روت ۱۴: ۴، اشعیا ۲۲: ۲۹) از دید الهیاتی به تحویل اسرائیل از مصر توسط یهوه منتقل می‌شود (مراجعه شود به کتاب خروج ۶: ۶، ۱۳: ۱۵، مزمور ۲: ۷۴، ۷۷: ۱۵، ارمیا ۳۱: ۱۱). او تبدیل به ناجی می‌شود (مراجعه شود به یعقوب ۱۹: ۲۵، مزمور ۱۴: ۱۹، ۳۵: ۷۸، امثال ۱۱: ۲۳، اشعیا ۴۱: ۱۴، ۴۳: ۱۴، ۴۴: ۶ و ۲۴، ۴۷: ۴، ۴۸: ۱۷، ۴۹: ۷ و ۲۶، ۵۴: ۵ و ۸، ۵۹: ۲۰، ۶۰: ۱۶، ۶۳: ۱۶، ارمیا ۳۴: ۵۰).

۲. *Padah* (BDB 804, KB 911) که به معنی "تحویل دادن" یا "نجات دادن" است.

(۱) رستگاری تنها مولود (کتاب خروج ۱۳: ۳۵ الی ۱۵ و اعداد ۱۸: ۱۵ الی ۱۷)

(۲) رستگاری فیزیکی برابر رستگاری معنوی (مزمور ۷: ۴۹ و ۸ و ۱۵)

(۳) یهوه اسرائیل را از گناهانشان و شورشیان نجات خواهد داد (مزمور ۷: ۱۳۰ الی ۸)

B. مفهوم الهیاتی آن دربردارنده چندین رابطه است

۱. یک نیاز، تعهد، مجازات و زندانی شدن وجود دارد

(۱) فیزیکی

(۲) اجتماعی

(۳) معنوی (مراجعه شود به مزامیر ۸: ۱۳۰)

۲. برای آزادی، رهایی و احیا بهایی باید پرداخت شود

(۱) در ارتباط با قوم اسرائیل (مراجعه شود به تشنیه ۸: ۷)

(۲) در رابطه با فرد (مراجعه شود به یعقوب ۱۹: ۲۵ الی ۲۷، ۲۸: ۳۳، اشعیا ۵۳)

۳. شخصی باید به عنوان واسطه و ذینفع عمل کند. در *ga'al* این شخص معمولا یکی از اعضا خانواده یا نزدیکان است (*go'el*) (BDB 145)

۴. یهوه معمولا خود را با اصطلاحات خانوادگی معرفی می‌کند.

(۱) پدر

(۲) شوهر

(۳) یک ناجی از نزدیکان خانواده/ناجی رستگاری از طریق یهوه رها میشود، بهایش پرداخت می‌گردد و رستگاری حاصل می‌گردد.

II. عهد جدید

A. از چندین اصطلاح که در بر دارنده مفهوم الهیاتی بحث هستند، استفاده شده است.

۱. *Agorazō* (مراجعه شود به اول قرنتیان ۶: ۲۰، ۷: ۲۳، دوم پطرس ۱: ۲، مکاشفه ۹: ۵، ۳: ۱۴ الی ۴). این یک اصطلاح

تجاری است که منعکس کننده بهای پرداخت شده برای چیزی است. ما مردمانی هستیم که خونبها می‌گیریم که بر زندگی

خود کنترلی نداریم. ما به مسیح تعلق داریم.

۲. *Exagorazō* (مراجعه شود به غلاطیان ۳: ۱۳، ۵: ۴، افسسیان ۱۶: ۵، کولسیان ۵: ۴). این نیز یک اصطلاح تجاری است.

این اصطلاح منعکس کننده مرگ جایگزین عیسی از جانب ما است. عیسی نفرینی که بر بر مبنای شریعت بر ما بود و انسانهای

گناهکار نمی‌توانستند آن را تحقق بخشند، تحمل کرد (شریعت موسی)، مراجعه شود به افسسیان ۲: ۱۴ الی ۱۶، کولسیان

۲:۱۴). او نفرینی را که بر ما بود (مراجعه شود به تثنیه ۲۳:۲۱) برای همه ما (مراجعه شود به انجیل مرقس ۴۵:۱۰، دوم قرنیتیان ۵:۲۱) تحمل کرد! از طریق عیسی عدالت و عشق خدا در هم آمیخت و تبدیل به بخشش کامل و پذیرش شد!

۳. *Luō* (آزاد کردن/رها کردن)

a. *Lutron* "بهای پرداخت شده" مراجعه شود به انجیل متی ۲۸:۲۰، انجیل مرقس ۴۵:۱۰. اینها کلمات قدرتمندی هستند که از دهان خود عیسی بیرون آمده اند و در رابطه با هدف آمدنش می‌باشند، برای اینکه ناجی جهان باشد، برای اینکه بدهی گناہانی را که مرتکب نشده است، بپردازد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱:۲۹).

b. *Lutroō*

۱) که ناجی اسرائیل باشد (مراجعه شود به انجیل لوقا ۲۱:۲۴)

۲) تا خودش را قربانی کند که مردم را نجات دهد و پاک سازد (تیتوس ۲:۱۴)

۳) برای اینکه جایگزین بدون گناه باشد (اول پطرس ۱:۱۸ الی ۱۹)

c. *Lutrōsis* "رستگاری"، "آزادی"

۱) نبوت زکریا در مورد عیسی، انجیل لوقا ۱:۶۸

۲) دعای آنا با خدا برای عیسی، انجیل لوقا ۳:۳۸

۳) عیسی بهتر است، قربانی برای یک مرتبه، عبرانیان ۹:۱۲

۴. *Apolytrōsis*

a. رستگاری در آمدن دوم (مراجعه شود به اعمال رسولان ۱۹:۳ الی ۲۱)

۱) انجیل لوقا ۲۸:۲۱

۲) رومیان ۸:۲۳

۳) افسسیان ۱:۱۴، ۳۰:۴

۴) عبرانیان ۹:۱۵

b. رستگاری در زمان مرگ عیسی

۱) رومیان ۳:۲۴

۲) اول قرنیتیان ۱:۳۰

۳) افسسیان ۱:۷

۴) کولسیان ۱:۱۴

۵. *Antilytron* (مراجعه شود به اول تیموتائوس ۶:۲). این یک متن مهم است (همانند تیتوس ۲:۱۴) که رهایی را با مرگ عیسی بر بالای صلیب به عنوان جایگزین مرتبط می‌کند. او تنها قربانی قابل قبول است، کسی که به خاطر "همه" مرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲۹:۱، ۱۶:۳ الی ۱۷، ۲۴:۴، اول تیموتائوس ۲:۴، ۱۰:۱۰، تیتوس ۲:۱۱، دوم پطرس ۹:۳، اول یوحنا ۲:۲، ۱۴:۴).

B. مفهوم الهیاتی در عهد جدید

۱. انسان برده گناه است (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸:۳۴، رومیان ۳:۱۰ الی ۱۸ و ۲۳، ۲۳:۶)

۲. وابستگی انسان به گناه در قانون عهد عتیقی موسی آشکار شده است (مراجعه شود به غلاطیان ۳) و موظفه عیسی بر بالای کوه (مراجعه شود به انجیل متی ۵ الی ۷). عملکرد انسان تبدیل به مجازات ممرگ برای او شده است (مراجعه شود به کولسیان ۲:۱۴)

۳. عیسی، بره معصوم خدا، آمد و بجای ما مرد (مراجعه شود به انجیل مرقس ۴۵:۱۰، انجیل یوحنا ۲۹:۱، دوم قرنیتیان ۵:۲۱). ما را از گناه خریدند تا به خدا خدمت کنیم (مراجعه شود به رومیان ۶).

۴. به طور ضمنی هم پیهوه و هم عیسی "نسبت نزدیک" دارند که از طرف ما عمل می‌کنند. این استعاره‌های خانوادگی (یعنی پدر، شوهر، پسر، برادر، نزدیکان) تداوم می‌یابند.

۵. رستگاری بهایی نیست که به شیطان (یعنی الهیات قرون وسطی) پرداخت شده باشد، بلکه آشتی با خدا و عدالت خداوند با عشق خدا و کامل بودن در مسیح است. در صلیب صلح بازگردانده شد، شورش بشر آموزش داده شد، تصویر خدا در بشریت در حال حاضر به طور کامل در همکاری صمیمانه عمل می‌کند!

۶. هنوز یک جنبه آینده نگرانه ای در رستگاری وجود دارد (مراجعه شود به رومیان ۸:۲۳، افسسیان ۱:۱۴، ۴:۳۰)، که شامل احیا کالبد ما و صمیمیت فردی با تثلیث خدا است (موضوع خاص: تثلیث را مطالعه کنید). کالبدهای احیا شده ما همانند او خواهند بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۲:۳). او یک بدن فیزیکی دارد، ولی با یک بعد اضافی. به سختی می‌توان پارادوکس اول قرن‌تینان ۱۵:۱۲ را با اول قرن‌تینان ۱۵:۳۵ الی ۵۹ توصیف کرد. بدینی است یک کالبد فیزیکی و زمینی وجود دارد و همچنین یک کالبد معنوی و بهشتی. عیسی هر دو را داشت.

□ **در راه بسیاری** این اشاره‌ای به اشعیا، آیات ۵۳:۱۱ - ۱۲ است. واژه "بسیار" به معنای محدود شدن به عده خاص و معدود به کار نرفته، بلکه در نتیجه طبیعی کار مسیح بود. ربایها و جامعه قمران واژه "بسیار" را برای جامعه ایمانداران یا برگزیدگان به کار می‌بردند. با مقایسه آیات اشعیا ۵۳:۶ با ۵۳:۱۱ و ۱۲، می‌توانیم الهیات موازی بین "همه" و "بسیاری" را ببینیم. همین روش توسط پولس در رومیان ۵:۱۷ - ۱۹ استفاده شده است. آیات متی ۲۰:۱۸ و ۱۹ موازی هستند، به این معنی که "همه" و "بسیاری" بصورت مترادف بکار برده شده‌اند. این امر نمی‌تواند بعنوان سند اثباتی برای کالوینیسیم تندرو بکار رود! (کالوینیسیم، یکی از شاخه‌های اصلی پروتستان‌تیسیم است که از سنت الهیات و اشکال عمل مسیحی که توسط ژان کالوین (۱۵۶۴ - ۱۵۰۹)، الیهیدان و اصلاح طلب پروتستان فرانسوی و دیگر متکلمان دوران اصلاحات بیان شده است، پیروی می‌کند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۹:۲۰ - ۳۴

^{۲۹} هنگامی که عیسی و شاگردانش اریحا را ترک می‌کردند، عده زیادی از پی او روانه شدند. ^{۳۰} در کنار راه، دو مرد کور نشسته بودند. چون شنیدند عیسی از آنجا می‌گذرد، فریاد برآوردند: «سرور ما، ای پسر داوود، بر ما رحم کن!» ^{۳۱} جمعیت آنان را عتاب کردند و خواستند که خاموش باشند؛ اما ایشان بیشتر فریاد برمی‌آوردند که: «سرور ما، ای پسر داوود، بر ما رحم کن!» ^{۳۲} عیسی ایستاد و آن دو را فرا خواند و پرسید: «چه می‌خواهید برای شما بکنم؟» ^{۳۳} پاسخ دادند: «سرور ما، می‌خواهیم چشمانمان باز شود.» ^{۳۴} عیسی دلسوزانه چشمان آنها را لمس کرد و در دم بینایی خود را باز یافتند و از پی او روانه شدند.

۲۹:۲۰ - ۳۴ این یکی دیگر از معجزات شفا بخش عیسی بوده که شفقت و قدرت او را نشان می‌دهد. مشخصاً برای متی دو مرد نابینا شفا یافتند (و نه تنها یکی مانند مرقس ۱۰:۴۶ - ۵۲ و لوقا ۱۸:۳۵ - ۴۳).

موضوع خاص: شفا

۲۹:۲۰ "هنگامی که اریحا را ترک می‌کردند" جالب است که هم متی و هم مرقس (۱۰:۴۶ - ۵۲) این شفا را زمانی که عیسی اریحا را ترک کرد تعیین می‌کنند، در حالی که لوقا (۱۸:۳۵ - ۴۳) آن را در هنگام ورود او عنوان می‌کنند. در آن زمان دو اریحا وجود داشت، یکی قدیمی و یکی جدید. این امکان وجود دارد که هر دو محاسبه درست بوده باشند.

□ **دو مرد کور** شفای نابینایان از نشانه‌های مسیحایی در عهد عتیق محسوب می‌شود (اشعیا ۲۹:۱۸؛ ۳۵:۵؛ ۴۲:۷، ۱۶، ۱۸). عیسی در برابر آنان که مطرود شده بودند، همواره از خود شفقت نشان می‌داد (متی ۲۰:۳۱) /
 ۳۰:۲۰ **پسر داوود** به یادداشت متی ۹:۲۷ مراجعه کنید. این عبارت اشاره به وعده‌های خاص در دوم سموئیل ۷ و اول تواریخ ۱۷ است. متی در انجیل خود اغلب از این عنوان مسیحایی استفاده می‌کند (متی ۱:۱؛ ۹:۲۷؛ ۱۲:۲۳؛ ۱۵:۲۲؛ ۲۰:۳۰؛ ۲۱:۹، ۱۵؛ ۲۲:۴۲، ۴۵).

موضوع خاص: عناوین عهد عتیق برای آن شخص خاصی که خواهد آمد

سوالات این بحث

- این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.
- این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.
۱. وقتی عیسی، در هر بخشی از کلام، از مرگ خود سخن می‌گفت، شاگردان بحث را چگونه عوض می‌کردند؟
 ۲. سومین روزی که در عهد عتیق درباره قیام مسیح عنوان شده، در کجاست؟
 ۳. آیا مادر یعقوب و یوحنا با عیسی نسبتی داشت؟

۴. چرا آیه متی ۲۸:۲۰ اهمیت زیادی دارد؟

۵. توضیح دهید که عبارات "همه" و "بسیاری" چگونه می‌توانند دارای معنی مترادف باشند.

انجیل متی ۲۱

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
ورود پیروزمندانه به اورشلیم	ورود پیروزمندانه	یکشنبه نخل	ورود پیروزمندانه به اورشلیم	مسیح منجی وارد اورشلیم می‌شود
۱۱-۱:۲۱	۱۱-۱:۲۱	۱۱-۱:۲۱	۳-۱:۲۱	۹-۱:۲۱
			۵-۴:۲۱	
(۵)	(۵)	(۵)	(۵)	(۵)
(۹)	(۹)	(۹)	۹-۶:۲۱	(۹)
			۱۰:۲۱	۱۱-۱۰:۲۱
			۱۱:۲۱	
پاکسازی معبد	عیسی معبد را پاکسازی می‌کند	پاکسازی معبد	عیسی به معبد می‌رود	اخراج دلان از معبد
۱۳-۱۲:۲۱	۱۷-۱۲:۲۱	۱۳-۱۲:۲۱	۱۳-۱۲:۲۱	۱۷-۱۲:۲۱
۱۷-۱۴:۲۱		۱۷-۱۴:۲۱	۱۵-۱۴:۲۱	
			۱۶:۲۱	۱۶
		(۱۶)	۱۶:۲۱	
			۱۷:۲۱	
نفرین درخت انجیر	درخت انجیر	درخت انجیر خشک می‌شود	عیسی درخت انجیر را خشک می‌کند	خشک شدن درخت انجیر بی‌ثمر، ایمان و دعا
۲۲-۱۸:۲۱	۱۹-۱۸:۲۱	۲۲-۱۸:۲۱	۱۹-۱۸:۲۱	۲۲-۱۸:۲۱
	درس درخت انجیر خشک			
	۲۲-۲۰:۲۱		۲۰:۲۱	
			۲۲-۲۱:۲۱	

اقتدار عیسی زیر سؤال می‌رود	اقتدار عیسی زیر سؤال می‌رود	اقتدار عیسی	اقتدار درباره سؤال عیسی	اقتدار عیسی زیر سؤال می‌رود
۲۷-۲۳:۲۱	۲۷-۲۳:۲۱	۲۷-۲۳:۲۱	۲۳:۲۱	۲۷-۲۳:۲۱
			۲۵-۲۴:۲۱	
			۲۷-۲۵:۲۱	
			۲۷:۲۱	
مثل دو پسر	مثل دو پسر		مثل دو پسر	مثل دو پسر
۳۲-۲۸:۲۱	۳۲-۲۸:۲۱	۳۲-۲۸:۲۱	۳۲-۲۸:۲۱	۳۲-۲۸:۲۱
			۳۱:۲۱	
			۳۲-۳۱:۲۱	
و مثل متصرفین تاکستان	تمثیل تاکداران شرور	تمثیل تاکستان	تمثیل متصرفین در تاکستان	تمثیل شوهران شرور
۴۴-۳۳:۲۱	۴۶-۳۳:۲۱	۴۱-۳۳:۲۱	۲۹-۳۳:۲۱	۴۳-۳۳:۲۱
			۴۰:۲۱	
			۴۱:۲۱	
		۴۴-۴۲:۲۱	۴۲:۲۱	
(۴۲)	(۴۲)	(۴۲)		(۴۲)
			۴۴-۴۳:۲۱	
۴۶-۴۵:۲۱		۴۶-۴۵:۲۱	۴۶-۴۵:۲۱	۴۶-۴۵:۲۱

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی به آیات ۱:۲۱- ۱۷

A. ورود پیروزمندانه عیسی کار بزرگی بود که قبلاً نبوت آن صورت پذیرفته بود. این مورد، همراه با پاکسازی معبد، عیسی را به عنوان مسیح موعود اعلام کرد.

۱. ورود ظفرمندان، مرقس ۱۱:۱۰ - ۱۰، لوقا ۱۹:۲۹-۴۴، و انجیل یوحنا ۱۲:۱۲-۱۹

۲. پاکسازی معبد، مرقس ۱۱:۱۵-۱۸، لوقا ۱۹:۴۵-۴۷

B. یک جنبه متناقضی هم درباره این ورود ظفرمندان وجود دارد. عیسی به روشنی نبوتی را که در زکریا ۹:۹ شده بود، محقق کرده، و تشویق‌های جمعیت حاضر نیز بر مسایح بودن وی صحنه گذاشته است. با اینحال، باید بخاطر داشت که این اشعار تمجیدی مزامیر (مزامیر ۱۱۳-۱۱۸) هر ساله بعنوان خوش آمدگویی زواری که برای جشن پسخ به اورشلیم می‌رفتند، صورت می‌پذیرفت. حال اینکه چنین خوش آمدگویی را برای یک فرد انجام می‌دادند خود حکایت از منحصربفردی این رویداد دارد. چنین امری را بوضوح می‌توان در صورتهای حیرت‌زده رهبران دینی مشاهده کرد.

C. رویداد پاکسازی معبد که در متی ۲۱:۱۲-۱۷ ثبت شده است احتمالاً پاکسازی دوم توسط عیسی بوده است. اولین مورد در انجیل یوحنا ۲:۱۳-۱۶ ثبت شده است. من شخصاً اصول نقد ادبی را که این دو رویداد را در یک کادر بزرگ می‌کند، نمی‌پذیرم. اگرچه مشکلی در همسان کردن تاریخ‌های انجیل‌های هم‌نوا و انجیل یوحنا وجود دارد، اما به نظر من، به دلیل تفاوت بین این دو روایت، بهترین کار این است که به دو پاکسازی پایبند باشم، یکی در اوایل خدمت او و دیگری در اواخر خدمت. این (همراه با تمثیل‌های عیسی در مورد طرد از رهبری) دشمنی فزاینده رهبران مذهبی اورشلیم را نشان می‌دهد.

D. پاکسازی معبد مقاصد الهیاتی متعددی دارد.

۱. تسریح اقتدار و پادشاهی عیسی

۲. بعنوان عملی داورانه بر رهبران اسرائیل (حدود سال ۷۰ پس از میلاد نتیجه خود را نشان داد)

۳. بعنوان تأیید علت قرار گرفتن معبد بعنوان مکانی برای نیایش عمومی (متی ۲۸:۱۹؛ لوقا ۲۴:۴۶-۴۷؛ اعمال رسولان ۱:۸)

۴. بالا بردن سطح رو در رویی میان عیسی و رهبران یهودی که منتج به دستگیری و مرگ وی گردید (مرقس ۱۰:۴۵)

۵. نشان دادن اینکه یهودیان معبد را جلال داده و اعتماد داشتند (ارمیا ۷)، اما نیاز بر این بود که خدا را جلال داده و تنها به او و پادشاه مسیحایی او (عیسی) اعتماد داشته باشند.

۶. فضا را برای مثللهایی که موارد زیر آن را ترد کردند، آماده کنند

a. اسرائیل

b. رهبرای اسرائیل

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB بروز شده: انجیل متی ۱:۲۱- ۱۱

^۱ چون به اورشلیم نزدیک شدند و به بیت‌فاجی در دامنه کوه زیتون رسیدند، عیسی دو تن از شاگردان خود را فرستاده، ^۲ به آنان فرمود: «به دهکده‌ای که پیش روی شماست، بروید. به محض ورود، الاغی را با گُره‌اش بسته خواهید یافت. آنها را باز کنید و نزد من آورید. ^۳ اگر کسی سخنی به شما گفت، بگویید: «خداوند بدانها نیاز دارد،» و او بی‌درنگ آنها را خواهد فرستاد.» ^۴ این امر واقع شد تا آنچه نبی گفته بود تحقق یابد که:

^۵ «به دختر صهیون بگویید،

«هان پادشاهت نزد تو می‌آید،

فروتن و سوار بر الاغ،

بر گُره الاغ.»

^۶ آن دو شاگرد رفتند و طبق فرمان عیسی عمل کردند. ^۷ آنان الاغ و گُره‌اش را آوردند و ردهای خود را بر آنها افکندند و او بر ردها

نشست. ^۸ جمعیت انبوهی نیز ردهای خود را بر سر راه گسترده و عده‌ای نیز شاخه‌های درختان را بریده، در راه می‌گسترده.

۹ جمعیتی که پیشاپیش او می‌رفتند و گروهی که از پس او می‌آمدند، فریادکنان می‌گفتند:

«هوشیاعانا بر پسر داوود!»

«مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!»

«هوشیاعانا در عرش برین!»

۱۰ چون او وارد اورشلیم شد، شور و شوق همه شهر را فرا گرفت. مردم می‌پرسیدند: «این کیست؟»^{۱۱} و آن جماعت پاسخ می‌دادند:

«این است عیسیای پیامبر، از ناصره جلیل!»

۱:۲۱ "پیت فاجی" این نام به معنای "محلی که در آن انجیر کال وجود دارد" بود. این روستا در جایی بین بیتانی و اورشلیم بر روی سلسله جبال معروف به زیتون قرار داشت.

□ "کوه زیتون" مشخص نیست که عیسی آخرین هفته زندگی خود را در کجا گذراند. برخی ادعا می‌کنند که او به بیتانی بازگشت و نزد ایلعازر ماند. برخی دیگر می‌گویند که او در کوه زیتون، احتمالاً در مکان خاصی از باغ جتسیمانی، بیتوته کرد. احتمالاً ترکیبی از هر دو مورد حقیقت دارد (یوحنا ۱۲:۱ - ۱۰).

۲:۲۱ - ۳ این یکی از آن روایت‌هایی است که یا باید آن را معجزه‌ای از دانش ماوراء طبیعی عیسی محسوب کرد یا درباره آن از قبل هماهنگی شده بود. در عهد جدید روایاتی از هر دو وجود دارد. در متن، اینگونه به نظر می‌رسد که این یک جلسه از پیش تعیین شده است.

۲:۲۱ "الاغی را با گُزه‌اش بسته خواهید یافت" در یوحنا ۱۲:۱۴ یک الاغ ذکر شده و صحبتی از کره نشده است. علت اهمیت الاغ اینست که این حیوان برای اسرائیل یک نماد محسوب می‌گردید. الاغ مرکب پادشاه بود (دوم سموئیل ۹:۱۸). پادشاه یک الاغ سلطنتی داشت که هیچ کس جز او بر آن سوار نمی‌شد. این واقعیت که عیسی سوار بر الاغی آمد، مخصوصاً بر الاغی که هرگز سوار نشده بود، تحقق نبوتی که در متی ۲۱:۵، از زکریا ۹:۹ گفته شد، و با اشاره احتمالی به آیه اشعیا ۶۲:۱۱ می‌باشد. الاغ نه تنها نماد سلطنت بود، بلکه گُزه الاغ نیز نماد فروتنی و صلح می‌گردید.

در برخی نسخه‌های خطی یونانی، "زکریا" پیش از "پیامبر" نوشته شده، در حالیکه برخی ترجمه‌های ولگاته و کوپتیک "اشعیا" را نیز اضافه کرده‌اند.

موضوع خاص: فاطرها و الاغها

۳:۲۱ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است که از احتمال وقوع عملی می‌گوید.

۵:۲۱ این آیه ترکیبی از دو نقل قول از آیات اشعیا ۶۲:۱۱ و زکریا ۹:۹ است.

۷:۲۱ "الاغ و گُزه‌اش را آوردند و ردهای خود را بر آنها افکندند و او بر ردها نشست" گذاشتن ردها بر روی این دو حیوان بسیار شبیه کاری است که زین‌های روی اسب در هنگام رژه در جشنواره‌ها انجام می‌دهند. بدیهی است که عیسی بر گُزه الاغ سوار شد، اگرچه متن یونانی تا حدودی مبهم است. عبارت "آنها" در متون یونانی به ردهای روی هر دو حیوان اشاره دارد، نه فقط یک حیوان.

۸:۲۱ "نیز ردهای خود را بر سر راه گسترده" این یکی دیگر از زوایای رژه سلطنتی بود که شبیه "فرش قرمز پهن کردن" امروزی ما برای بازدیدکنندگان خاص می‌باشد. در رویدادهای تاریخی مشابهی این عمل دیده می‌شود

۱. پیهو در دوم پادشاهان ۱۳:۹

۲. شمعون مکابی در اول مکابیان ۵۱:۱۳ و دوم مکابیان ۷:۱۰ (تورات عبری)

□ " و عده‌ای نیز شاخه‌های درختان را بریده، در راه می‌گسترده" با وجودیکه این کار اغلب در جشن خیمه‌ها انجام می‌شد (لاویان ۲۳:۱۳ - ۲۰)،

اما آن شاخه‌ها بمراتب از اینها بزرگتر بودند. شاخه‌هایی که اینجا مورد استفاده قرار گرفته کوچکتر بودند و با رسم امروزی ریختن گلبرگ‌های گل رز در زیر پای عروس هنگام راه رفتن قابل مقایسه است. سه کاری که انجام شد بدین قرارند:

۱. قرار دادن ردهای روی دو حیوان

۲. گسترده ردها روی زمین

۳. ریختن شاخه‌ها بر روی زمین که نشان می‌دهد آنان چگونه رسم خوش آمدگویی عیسی بعنوان پادشاه داوود، نماد پادشاهی (مسیح منجی) بودند

۹:۲۱ " جمعیتی که پیشاپیش او می‌رفتند و گروهی که از پس او می‌آمدند، فریادکنان می‌گفتند" واژه "فریاد" بلحاظ ادبی زمان مجهول است و به این معنی است که آنها پشت سر هم فریاد می‌زدند. این نقل قول از مزامیر ۱۱۸:۲۶-۲۷ ذکر شده است. این بخشی از مراسم عید پسخ معروف به مزامیر هلل بود (مزمور ۱۱۳-۱۱۸). این شعارها هر ساله در محلی که جاده اورشلیم برای استقبال از زائران عید پسخ قرار داشت، سر داده می‌شدند، اما امسال برای شخص عیسی استقبال بی‌نظیری صورت گرفته بود. این آیات منحصرأ برای او صدق می‌کنند! او این آیات را به سرانجام رسانید!

NASB, NKJV, NRSV, NJB, Peshitta, REB, NET "هوشیاعانا"

"شکر بر"

TEV

این واژه می‌تواند دارای یک مفهوم در زبان آرامی بمعنای "قدرت سلطنتی بر" داشته باشد. این واژه بمفهوم واقعی کلمه در زبان عبری "هوشیاعانا" بود (BDB 446، مزمور ۱۱۸:۲۵)، که عموماً در خوش آمدگوییها از آن استفاده می‌گردید. در اصل بمعنی "هم‌اکنون ما را نجات ده" بود. اولین جایی که بکار رفت اشاره به عیسی داشت (مزمور ۱۱۸:۲۶؛ متی ۲۱:۱۰) و دومین جا اشاره به خدای پدر، که او را شکر برای فرستادن مسیح منجی.

"عرش برین" جایی بود که بطور غیرمستقیم برای بهشت یا مکانی که خداوند در آنجا حضور دارد، بکار می‌رفت.

"پسر داوود" این عنوان مسیحایی بود (متی ۹:۲۷؛ ۱۲:۲۳؛ ۱۵:۲۲؛ ۲۰:۳۰، ۳۱؛ ۲۲:۴۲). این عنوان کنایه‌ای به دوم سموئیل ۷ است، که مطابق نبوت آن، همیشه یک نسل از نسل داوود بر تاج و تخت خواهد بود. این مسأله یک الزام بود که همواره مسایح باید از تبار یهودا باشد (پیدایش ۴۹:۱۰؛ مزمور ۶۰:۷؛ ۱۰۸:۸).

"مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید" در آیه هم‌زمان با این رویداد، انجیل لوقا عبارت "او که پادشاه است" را نیز اضافه کرده که یک مفهوم صریح می‌باشد. برای مطالعه بیشتر درباره کلمه "خداوند" (در نسخه انگلیسی "سرور") به موضوع خاص: اسامی خداوند مراجعه نمایید.

۱۰:۲۱ "چون او وارد اورشلیم شد، شور و شوق همه شهر را فرا گرفت. مردم می‌پرسیدند: «این کیست؟»" درست است که بسیاری از مردم در مورد کارهای عظیم عیسی شنیده بودند و لقب نبی را به او نسبت داده بودند (متی ۲۱:۱۱)، اما لازم بود تا به وضوح آشکار شود که او نه تنها یک پیامبر، بلکه مسیحی بود که درباره او نبوت شده بود. وقایع بعدی این امر را به وضوح برای هر کسی که چشم الهیاتی برای دیدن داشت آشکار می‌کند. در این مرحله لوقا ۱۹:۴۱ - ۴۴ می‌گوید که عیسی در حال گریستن وارد شهر اورشلیم می‌شود. با این حال، این نکته را متی تا آیه ۲۳:۳۷ - ۳۹ اضافه نمی‌کند. نویسندگان انجیل تحت الهام این توانایی را داشتند که کلمات و تعالیم عیسی را انتخاب، تطبیق، ترتیب و خلاصه کنند. انجیل یک کتاب گاهشمار تاریخ غربی نیست، بلکه یک رساله الهیاتی برای به دست آوردن گمشدگان و آموزش نجات یافتگان است. رجوع کنید به کتاب *How To Read the Bible for All Its Worth* نوشته فی و استوارت، صفحات ۱۲۷-۱۴۸.

۱۱:۲۱ "جماعت پاسخ می‌دادند: «این است عیسی پیامبر" شناخت پیام و قدرت الهی عیسی به نبوت مسیحایی تشبیه ۱۸:۱۵ - ۱۹ مربوط می‌شود. مردم آزادانه اعتراف کردند که عیسی پیامبر خداست (لوقا ۷:۱۶؛ ۱۹:۲۴؛ یوحنا ۴:۱۹؛ ۶:۱۴؛ ۷:۴۰؛ ۹:۱۷). این محتوا همچنین مسیحا بودن او را نیز تشریح می‌کند.

"جماعت پاسخ می‌دادند: «این است عیسی پیامبر، از ناصره جلیل!" این برای بسیاری در اورشلیم که به خاطر جمعیت عمدتاً غیریهودی، آن منطقه را مورد تحقیر قرار می‌دادند، نمی‌توانست تعریف محسوب شود.

این نکته که عیسی از تاصره بود، اغلب بعنوان موارد زیر تلقی می‌گردید

۱. یک منطقه جغرافیایی

۲. عنوانی برای مسیح منجی

موضوع خاص: عیسی ناصری

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۲: ۲۱ - ۱۳

۱۲ آنگاه عیسی به داخل معبد رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد.

۱۳ عیسی به ایشان گفت: «کتب مقدس می‌فرماید که "خانه من خانه دعا خوانده خواهد شد"، اما شما آن را لانه دزدان ساخته‌اید.»

۱۲:۲۱ "آنگاه عیسی به داخل معبد رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد." این دومین پاکسازی معبد بود (یوحنا ۲: ۱۵). کاهن اعظم و خانواده‌اش صاحب این غرفه‌های خاص بودند. آنها امتیاز استفاده از این فضاها را از مقامات رومی خریداری کرده بودند. این فضاهای غرفه مانند در اصل برای کمک به زواری که از سرزمینهای خارج از اسرائیل می‌آمدند و قادر به آوردن حیوانات قربانی نبودند و به پول رایج (shekel) مورد نیاز معبد نیز دسترسی نداشتند، بوجود آمده بودند. این غرفه‌ها قیمت‌های سرسام‌آوری داشتند. اگر مردی حیوان خود را می‌آورد و بازرسان کشیش ایرادی در آن پیدا می‌کردند، مجبور می‌شدند از آن حیوان صرف نظر کرده و حیوانی را از متصدی غرفه به قیمت بسیار بالاتر بخرند.

معبد فقط مثقال (shekel) را می‌پذیرفت (خروج ۳۰: ۱۳). دیگر هیچ مثقال یهودی در دسترس نبود، اما مثقال‌های طور وجود داشت. برای مبادله با این سکه، زائران قیمت‌های گزافی دریافت می‌کردند. برای فقیرترین مردم، کبوترها در دسترس بودند تا بتوانند قربانی کنند (لاویان ۱: ۵؛ ۷: ۱۱؛ ۱۲: ۸؛ ۱۴: ۲۲؛ لوقا ۲: ۲۴)، اما کاهنان اعظم حتی برای کبوترها هم قیمت‌های طلب می‌کردند. این نمونه‌ای از خشم عیسی بر فساد بر رهبران مذهبی حاکم یهودی دورانش بود. اگر خشمگین بودن گناه محسوب شود، پس عیسی را می‌توان گناهکار قلمداد کرد (افسیان ۴: ۲۶).

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در دوران عیسی

۱۳:۲۱ "عیسی به ایشان گفت: «کتب مقدس می‌فرماید که "خانه من خانه دعا خوانده خواهد شد" تمام این خرید و فروشها در دادگاه غیریهودیان انجام می‌گردید، که قرار بود مکانی برای پرستش بپوهه برای همه ملتها باشد. عیسی این عبارات را از اشعیا ۵۶: ۷ نقل می‌کند و کنایه‌ای از ارمیا ۷: ۱۱، در آیات موازی مرقس (متی ۱۷: ۱۱)، او این عبارت را اضافه می‌کند: "برای همه ملتها خانه دعا خواهد بود." متی، که انجیل خود را برای یهودیان می‌نوشت، این تأکید جهان شمول را از قلم انداخت، در حالی که مرقس، که انجیل خود را برای رومیان می‌نوشت، آن را ثبت کرده است.

موضوع خاص: برنامه ابدی بپوهه برای احیا

متن NASB (بروز شده): انجیل متی: ۱۴: ۲۱ - ۱۷

۱۴ در معبد، نابینایان و لنگان نزدش آمدند و او ایشان را شفا بخشید. ^{۱۵} اما چون سران کاهنان و علمای دین اعمال خارق‌العاده او را مشاهده کردند و نیز دیدند که کودکان در معبد فریاد می‌زنند: «هوشیاعانا بر پسر داوود»، خشمناک شدند. ^{۱۶} پس به او گفتند: «آیا می‌شنوی اینها چه می‌گویند؟» پاسخ داد: «بله. مگر نخوانده‌اید که،
"از زبان کودکان و شیرخوارگان
ستایش را مهیا ساختی؟"
^{۱۷} پس عیسی ایشان را ترک گفت و از شهر خارج شده، به بیت‌عنیا رفت و شب را در آنجا به سر برد.

۱۴:۲۱ "نابینایان و لنگان نزدش آمدند و او ایشان را شفا بخشید" متی ۱۴: ۲۰، ۱۵ در این انجیل منحصر بفرده هستند، اما نشان می‌دهند که حتی در این تاریخ، عیسی همچنان تلاش می‌کرد تا با انجام اعمال معجزه‌آسا و نشان دادن مرحمت و شفقت از خود آنهم درست در محوطه معبد، پیام خود را به رهبران مذهبی برساند. اینها نشانه‌های عهد عتیق از مسیحا بودند.

۱. برگرداندن بینایی به نابینا (اشعیا ۲۹: ۱۸؛ ۴۲: ۷، ۱۶)

۲. کمک به انسانهایی که لنگان راه می‌رفتند (اشعیا ۴۰: ۱۱؛ میکاه ۴: ۶؛ صَفینا ۳: ۱۹)

۳. هر دو مورد بالا همزمان با هم در ارمیا ۳۱: ۸ و اشعیا ۳۵: ۵ - ۶

اگر آنها صرفاً چشم روحانی برای دیدن داشتند، می‌توانستند اقتدار، شفقت و تحقق نبوت عهد عتیق را ببینند، اما این کار را نکردند.

۱۵:۲۱ "اما چون سران کاهنان و علمای دین" این افراد معمولاً سانه‌دین بودند که شامل کاهن اعظم، کاتبان و مشایخ قوم می‌گردیدند (متی ۲۱: ۲۳؛ ۱۶: ۲۱). این روشی بود برای اشاره به کسانی که در زمان عیسی و در اورشلیم در مقام رهبری بودند.

□ "کودکان در معبد فریاد می‌زنند: «هوشیاعانا بر پسر داوود»، «خشمناک شدند» واضح است که کودکان (لوقا ۲: ۴۳) از روز قبل سرودهای هال را برای عیسی از بر کرده بودند زیرا شنیده بودند که آن اشعار برای او هستند و لذا تکرار این اشعار باعث عصبانی تر شدن فریسیان گردیده بود. ۱۶:۲۱ " به او گفتند: «آیا می‌شنوی اینها چه می‌گویند؟" در انجیل لوقا آیه ۳۹ گفته می‌شود که فریسیهای دیگری نیز در اینباره گلایه داشتند. عیسی این القاب را بعنوان راه دیگری برای اثبات ادعای مسیحا بودنش پذیرفته بود.

□ "پاسخ داد: «بله. مگر نخوانده‌اید» این پاسخ سنگین نشان می‌داد آنها با کتاب مقدس خود آشنا نبودند. عیسی چندین بار در رابطه با رهبران مذهبی سخنانی تمسخرآمیز و تند می‌گفت (۱۲: ۳؛ ۱۹: ۴؛ ۲۱: ۴۲؛ ۲۲: ۳۱). عیسی در این مرحله از مزمور ۸: ۲ نقل قول می‌کند. این عبارت لزوماً یک مزمور مسیحایی نبود، بلکه مزموری است که تسریح می‌کند کودکان (شیرخواران، احتمالاً تا سه سال یا بیشتر) حقیقت را حتی قبل از اینکه بزرگسالان بفهمند، بیان می‌کنند.

۱۷:۲۱ " پس عیسی ایشان را ترک گفت و از شهر خارج شده، به بیت‌عنیا رفت و شب را در آنجا به سر برد" در یوحنا ۱۲: ۱-۱۰، عیسی چند شب از آخرین هفته عمرش را نزد ایلعازر، مریم و مارتا ماند.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا ورود شاهانه عیسی حائز اهمیت است؟
۲. چرا سوار شدن عیسی بر روی کره الاغ مهم است؟
۳. اهمیت مزامیر ۱۱۸: ۲۶-۲۷ را توضیح دهید. چه نکته منحصر بفردی در جشن این سال وجود داشت؟
۴. چرا عیسی از فروشندگان و خریداران در معبد عصبانی بود؟
۵. چرا رهبران دینی از دیدن معجزات عیسی شاد نبودند؟

دیدگاه‌های متنی به آیات ۱۸:۲۱ - ۴۶

- A. متی ۲۱ با ورود پیروزمندانه عیسی مسیح شروع می‌شود و با مثل دوم از سه تمثیل پایان می‌یابد. این تلاشی بود برای بحث درباره مسیحایی بودن عیسی با رهبران یهود.
- B. دشوار می‌توان فهمید که آیا عیسی موارد زیر را مردود شمرده یا خیر.
- a. قوم یهود را
 - b. رهبران کنونی یهود را
 - c. یا هر دو
- C. عیسی چه کسی را رد می‌کرد؟
۱. پاکسازی معبد در متی ۱۲: ۲۱ - ۱۷ عمل رد کردن محسوب می‌شود
 ۲. نفرین درخت انجیر در متی ۱۸: ۲۱ - ۲۲ عمل رد کردن محسوب می‌شود
 ۳. تمثیل دو پسر در متی ۲۸: ۲۱ - ۳۲ عمل رد کردن محسوب می‌شود
 ۴. تمثیل اجاره‌نشینان در متی ۳۳: ۲۱ - ۴۶ عمل رد کردن محسوب می‌شود
 ۵. تمثیل جشن ازدواج پادشاه در متی ۱: ۲۲ - ۱۴ مَثَل رد کردن محسوب می‌شود
- سوال اصلی اینست که آیا این رهبران، نمادی از تمام قوم محسوب می‌گردیدند یا فقط یهودیت رباپها بطور خاص بود که توسط عیسی مورد انکار واقع گردید؟

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۸:۲۱ - ۱۹

۱۸ بامدادان عیسی در راه بازگشت به شهر، گرسنه شد. ۱۹ در کنار راه، درخت انجیری دید و به سوی آن رفت، اما جز برگ چیزی بر آن نیافت. پس خطاب به درخت گفت: «مباد که دیگر هرگز میوه‌ای از تو به بار آید!» در همان دم درخت خشک شد.

۱۸:۲۱ "بامدادان عیسی در راه بازگشت به" این زمان در انجیل مرقس قدری متفاوت است (مرقس ۱۱: ۱۲-۱۴، ۲۰-۲۱). عیسی به روشنی از بیتانی باز می‌گشت که حدوداً سه کیلومتر تا اورشلیم فاصله داشت (مرقس ۱۱: ۱۲).

۱۹:۲۱ "در کنار راه، درخت انجیری دید و به سوی آن رفت" برای مسافران تهیه آذوقه از درخت یا مزرعه غیرقانونی بود (تثنیه ۲۳: ۲۴-۲۵).

□ "اما جز برگ چیزی بر آن نیافت" مرقس ۱۳: ۱۱ می‌گوید که "فصل میوه دادن درخت انجیر نبوده است". همین امر باعث می‌شود که چنین کاری یک عمل طرد شدنی پیامبرانه در برابر رهبران یهودی یا قوم یهود باشد! در ظاهر آنان مرفه، روحانی و دیندار به نظر می‌رسیدند، اما کار آنان هیچ حاصل ماوراء طبیعه‌ای نداشت (متی ۲۱: ۷-۲۳؛ کولسیان ۲: ۲۱-۲۳؛ دوم تیموتائوس ۳: ۵؛ اشعیا ۲۹: ۱۳).

□ "دیگر هرگز میوه‌ای از تو به بار آید" عیسی به زبان آرامی سخن می‌گفت، اما افکارش مملو از واژگان عبری بود. به موضوع خاص پیش رو درباره کلمات "هر" یا "هرگز" که از تفسیرهای من درباره عهد عتیق گرفته شده، توجه نمایید.

موضوع خاص: هرگز (*olam*)

موضوع خاص: **Olam** (تا ابد)

Special Topic: **Olam (Forever)**

واژه عبری *Olam* 'לולם (BDB 761, 798) کاملاً گنگ است (کتاب Nidotte، جلد ۳، صفحه ۳۴۵). این واژه برای نشان دادن طول زمان در حالات مختلف استفاده می‌شود (که مفهوم آن در متن مشخص می‌گردد). به مثال‌های زیر توجه نمایید.

۱. چیزهای باستانی

a. مردم، پیدایش ۴: ۶؛ ۱ ساموئیل ۸: ۲۷؛ ارمیا ۵: ۱۵؛ ۲۸: ۸

b. مکان‌ها، اشعیا ۵۸: ۱۲؛ ۴: ۶۱

c. خدا، مزمور ۹۳: ۲؛ امثال ۸: ۲۳؛ اشعیا ۶۳: ۱۶

d. اشیا، پیدایش ۴۹: ۲۶؛ ایوب ۲۲: ۱۵؛ مزمور ۲۴: ۷، ۹؛ اشعیا ۴۶: ۹

e. زمان، اشعیا ۵۱: ۹؛ ۶۳: ۹، ۱۱؛ تثنیه ۳۲: ۷

۲. زمان آینده

a. زندگی افراد، خروج ۲۱: ۶؛ تثنیه ۱۷: ۱۵؛ ۱ ساموئیل ۱: ۲۲؛ ۱۲: ۲۷

b. مبالغه در تکریم به پادشاه، پادشاهان ۱: ۳۱؛ مزمور ۶۱: ۷؛ نمیا ۲: ۳

c. تداوم وجودی

(۱) زمین، مزمور ۷۸: ۶۹؛ ۱۰۴: ۵؛ جامعه ۴: ۱

(۲) آسمان‌ها، مزمور ۱۴۸: ۵

d. وجود خدا

(۱) پیدایش ۲۱: ۳۳

(۲) خروج ۱۵: ۱۸

(۳) تثنیه ۳۲: ۴۰

(۴) مزمور ۹۳: ۲

(۵) اشعیا ۴۰: ۲۸

(۶) ارمیا ۱۰: ۱۰

(۷) دانیال ۱۲: ۷

- e. عهد
- (۱) پیدایش ۹:۱۲، ۱۶:۱۷، ۱۷:۱۳، ۱۹
 - (۲) خروج ۳۱:۱۶
 - (۳) لاویان ۲۴:۸
 - (۴) اعداد ۱۸:۱۹
 - (۵) ۲ساموئیل ۲۳:۵
 - (۶) مزمور ۱۰۵:۱۰
 - (۷) اشعیا ۲۴:۵، ۳:۵۵، ۶۱:۸
 - (۸) ارمیا ۳۲:۴۰، ۵۰:۵
- f. عهد ویژه با داوود
- (۱) ۲ساموئیل ۷:۱۳، ۱۶، ۲۵، ۲۹، ۲۲:۵۱، ۲۳:۵
 - (۲) ۱پادشاهان ۲:۳۳، ۴۵:۹، ۵
 - (۳) ۲تواریخ ۱۳:۵
 - (۴) مزمور ۱۸:۵۰، ۴:۸۹، ۲۸، ۳۶، ۳۷
 - (۵) اشعیا ۹:۷، ۳:۵۵
- g. مسیح خداوند
- (۱) مزمور ۴۵:۲، ۷۲:۱۷، ۸۹:۳۵-۳۶، ۱۱۰:۴
 - (۲) اشعیا ۹:۶
- h. شرع خداوند
- (۱) خروج ۲۹:۲۸، ۳۰:۲۱
 - (۲) لاویان ۶:۱۸، ۲۲:۳۴، ۷:۱۵، ۲۴:۹
 - (۳) اعداد ۱۸:۸، ۱۱، ۱۹
 - (۴) مزمور ۱۱۹:۸۹، ۱۶۰
- i. وعده‌های خداوند
- (۱) ۲ساموئیل ۷:۱۳، ۱۶، ۲۵، ۲۲:۵۱
 - (۲) ۱پادشاهان ۹:۵
 - (۳) مزمور ۱۸:۵۰
 - (۴) اشعیا ۴۰:۸
- j. نوادگان ابراهیم و سرزمین موعود
- (۱) پیدایش ۱۳:۱۵، ۱۷:۱۹، ۸۴:۴
 - (۲) خروج ۳۲:۱۳
 - (۳) ۱تواریخ ۱۶:۱۷
- k. جشن‌های ویژه عهد خداوند
- (۱) خروج ۱۲:۱۴، ۱۷، ۲۴
 - (۲) لاویان ۲۳:۱۴، ۲۱، ۴۱
 - (۳) اعداد ۱۰:۸
- l. ابدیت، بی‌پایان
- (۱) ۱پادشاهان ۸:۱۳
 - (۲) مزمور ۶۱:۷-۸، ۷۷:۸، ۹۰:۲، ۱۰۳:۱۷، ۱۴۵:۱۳
 - (۳) اشعیا ۲۶:۴، ۴۵:۱۷
 - (۴) دانیال ۹:۲۴

m. ایمانداران به آنچه که مزامیر می‌گویند، تا ابد عمل خواهند کرد

(۱) شکرگذاری مزمور ۱۲:۳۰؛ ۱۳:۷۹

(۲) تحمل برای حضور وی، مزمور ۱۲:۴۱؛ ۷، ۴:۶۱

(۳) اعتماد به شفقت او، مزمور ۸:۵۲

(۴) شکر خداوند، مزمور ۹:۵۲

(۵) سرودن پرستشها، مزمور ۸:۶۱؛ ۱:۸۹

(۶) اعلام عدالت او، مزمور ۷:۷۵-۹

(۷) جلال دادن نام او، مزمور ۱۲:۸۶؛ ۲:۱۴۵

(۸) تقدیس نام او، مزمور ۱:۱۴۵

n. آنچه که در اشعیا بمنظور تعریف عصر جدید بکار رفته است

(۱) عهد بی‌انتهای اشعیا ۲۴:۵؛ ۵۵:۳؛ ۸:۶۱

(۲) یهوه، سخره‌ای تا ابد ماندگار، اشعیا ۴:۲۶

(۳) نشاط تمام نشدنی، اشعیا ۳۵:۱۰؛ ۵۱:۱۱؛ ۷:۶۱

(۴) خداوندگار لازل، اشعیا ۱۷:۴۵

(۵) رستگاری ابدی، اشعیا ۱۷:۴۵

(۶) محبت بی‌پایان (Hesed)، اشعیا ۸:۴۵

(۷) نشانی بی‌پایان اشعیا ۱۳:۵۵

(۸) نامی ماندگار، اشعیا ۵۶:۵؛ ۶۳:۱۲، ۱۶

(۹) نوری جاودان، اشعیا ۶۰:۱۹، ۲۰

یکی از کاربردهایی که در ارتباط با تنبیه ابدی فرد گناهکار بصورت منفی در اشعیا ۱۴:۳۳ دیده می‌شود، "آتشگاه جاودان" است. اشعیا اغلب از "آتش" برای نشان دادن خشم خدا استفاده می‌کند (اشعیا ۹:۱۸، ۱۹؛ ۱۰:۱۶؛ ۱۴:۴۷)، اما فقط در اشعیا ۱۴:۳۳ است که به آن لقب جاودان داده است.

۳. هم به سمت جلو و هم بسمت عقب در زمان ("از ابدیت تا ابدیت")

a. مزمور ۱۳:۴۱ (شکر خداوند)

b. مزمور ۲:۹۰ (خود خداوند)

c. مزمور ۱۰۳:۱۷ (محبت عیسی مسیح)

بخاطر داشته باشید که این متن است که وسعت معانی عبارات را مشخص می‌کند. عهدها و قول‌های بی‌انتهای همگی مشروط هستند (ارمیا ۷، به موضوع خاص پیمان رجوع کنید). مراقب نقطه نظر امروزی خودتان در هنگام قرائت، و یا الهیات سیستماتیک در بکار رفتن هر یک از لغات عهد عتیق، باشید. بیاد داشته باشید که عهد جدید، وعده‌های عهد عتیق را جهانی کرده است (به موضوع خاص: نبوت‌های عهد عتیق درباره آینده در مقابل نبوت‌های عهد جدید، رجوع نمایید).

□ "در همان دم درخت خشک شد" مرقس ۱۱:۲۰ می‌گوید که پژمردگی آن درخت در صبح روز بعد اتفاق افتاد. در لوقا ۱۳: ۶-۹ تمثیلی در همین مورد وجود دارد. این یک درس عینی در برابر ظاهر سازبهای دینی و خودنمایی رهبران یهود و فقدان نفرت‌انگیز عشق و تعهد به خدا بود.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۱:۲۰-۲۲

۲۰ شاگردان که از دیدن این واقعه حیرت کرده بودند، از او پرسیدند: «چگونه درخت انجیر چنین زود خشک شد؟»^{۲۱} عیسی در پاسخ به آنان گفت: «آمین، به شما می‌گویم، اگر ایمان داشته باشید و شک نکنید، نه تنها می‌توانید آنچه بر درخت انجیر گذشت انجام دهید، بلکه هر گاه به این کوه بگویید "از جا کنده شده، به دریا افکنده شو"، چنین خواهد شد.^{۲۲} اگر ایمان داشته باشید، هر آنچه در دعا درخواست کنید، خواهید یافت.»

۲۱:۲۱ "آمین" به موضوع خاص: آمین مراجعه نمایید.

□ "اگر" این یک جمله شرطی سوم شخص است که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده می‌باشد.

□ "اگر ایمان داشته باشید و شک نکنید" این موضوع بسیار مهم است (متی ۱۷: ۲۰؛ یعقوب ۱: ۶-۸) زیرا عصر جدید روح با عصر شیطانی کنونی متفاوت است. اکنون عصر ایمان/اعتماد به خدا، کلام او و پسرش است! این آیه مربوط به اراده تک تک ایمانداران نیست، بلکه مربوط به اراده عیان شده خداوند در زندگی است. اسرائیل در آزمون ایمان شکست خورد! این شکست عواقبی داشت! این رویداد از نظر الهیاتی با پاکسازی معبد در اوایل فصل، موازی است.

موضوع خاص: ایمان، اعتماد یا باور

□ "این کوه" اشاره به کوه زیتون دارد، که کاملاً در زاویه دید همگان قرار داشت. این کوهپایه در شرق بیت‌المقدس قرار داشت. از دروازه شرقی دیوار شهر این کوه کاملاً هویدا بود.

□ "دریا" اشاره به دریای مرده دارد که از کوه زیتون نیز قابل مشاهده بود. در عهد عتیق عمل اصطلاح پایین آوردن کوه‌ها و بالا بردن دره‌ها اشاره به دسترسی فیزیکی غیریهودیان به یهوه در اورشلیم داشت. این متن را نباید به عنوان حمایت از معجزات قدرتمندی که بواسطه ایمان رخ می‌دادند، تفسیر کرد، بلکه این فقط اصطلاحی است برای نشان دادن دسترسی معنوی غیریهودیان به خدا که اقدامات رهبران یهودی آن را غیرممکن کرده بود (یعنی فضای غیریهودیان عمده‌تاً برای غرفه‌های تجاری استفاده می‌شد). این متن را باید به عنوان یکی از مجموعه بخش‌های کلام کتاب مقدس در ارتباط با انکار و طرد دانست (متی ۲۱: ۱۲-۱۷، ۲۸-۳۲، ۳۳-۴۶؛ ۲۲: ۱-۱۴).

موضوع خاص: برنامه ابدی یهوه

۲۲:۲۱ "هرآنچه در دعا درخواست کنید، خواهید یافت" به وعده بی‌قید و شرط خداوند مرتبط با پاسخ مشروط بشر توجه کنید. این یک روش کاملاً متداول برای بیان حقیقت کتاب مقدس بود، اما برای افراد غرب‌گرا که جملات واضح سیاه و سفید را دوست دارند بشنوند، دشوار است که با تضادهای کتاب مقدسی و دیالکتیکی روبرو شوند. دعای مستجاب شده از سوی خداوند باید با اراده خدا و ایمان بشر مرتبط باشد (آیات متی ۱۸: ۱۹؛ یوحنا ۱۴: ۱۳-۱۴؛ ۱۵: ۷، ۱۶؛ ۱۶: ۳۳؛ اول یوحنا ۳: ۲۲؛ ۵: ۱۴-۱۵ را با آیات متی ۷: ۷-۸؛ لوقا ۱۱: ۵-۱۳؛ ۱۸: ۱-۸؛ ۹: ۱۴؛ مرقس ۱۱: ۲۳-۲۴؛ و یعقوب ۱: ۶-۷؛ ۳: ۴ مقایسه کنید).

بدترین کاری را که خداوند می‌تواند برای کودکان مادیگرای خودخواه انجام دهد، اجابت دعای آنان است. ایماندارانی که بدنال طرز تفکر عیسی مسیح هستند، از خدا چیزهایی را طلب می‌کنند که خوشایند او باشد و پادشاهی وی را گسترش دهد.

موضوع خاص: ادبیات مشرق زمین (تناقض‌های انجیلی)

موضوع خاص: دعا، نامحدود ولی در عین حال محدود

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۱: ۲۳-۲۷

۲۳ آنگاه عیسی وارد معبد شد و به تعلیم مردم پرداخت. در این هنگام، سران کاهنان و مشایخ قوم نزد او آمدند و گفتند: «به چه اجازه‌ای این کارها را می‌کنی؟ چه کسی این اقتدار را به تو داده است؟»^{۲۴} عیسی در پاسخ گفت: «من نیز از شما پرسشی دارم. اگر پاسخ گفتید، من نیز به شما می‌گویم با چه اقتداری این کارها را می‌کنم.»^{۲۵} نعمید یحیی از کجا بود؟ از آسمان یا از انسان؟ «آنها بین خود بحث کردند و گفتند: «اگر بگوییم از آسمان بود، به ما خواهد گفت، پس چرا به او ایمان نیاوردید؟»^{۲۶} و اگر بگوییم از انسان بود، از مردم بیم داریم، زیرا همه یحیی را پیامبر می‌دانند.»^{۲۷} پس به عیسی پاسخ دادند: «نمی‌دانیم.» عیسی گفت: «من نیز به شما نمی‌گویم با چه اقتداری این کارها را می‌کنم.»

۲۳:۲۱ "سران کاهنان و مشایخ قوم" توجه کنید که در متی ۱۵: ۲۱ آنها را "کاهنان اعظم" و "کاتبان" می‌نامند. این سه گروه، سانه‌دین را تشکیل می‌دادند. مشخص نیست که آیا آنها یک هیئت رسمی بودند یا غیر رسمی، اما بهر حال رهبری یهودیان را نمایندگی می‌کردند. عبارت "مشایخ قوم" منحصر به انجیل متی است (متی ۲۱: ۲۳؛ ۲۶: ۳، ۴۷؛ ۲۷: ۱).

□ "در هنگام تدریس" عیسی در زیر ایوان سلیمان را درس می‌داد (فضای طولانی سرپوشیده در نزدیکی یکی از دیوارها، اعمال رسولان ۳: ۱۱؛ ۵: ۱۲) در محل دادرسی غیریهودیان درون محوطه معبد. وی هنوز در تلاش برای دستیابی به رهبری یهودیان بود.

□ "به چه اجازه‌ای این کارها را می‌کنی، چه کسی این اقتدار را به تو داده است" این سوال اصلی بود! "این کارها" می‌تواند اشاره به تطهیر معبد (متی ۱۲:۲۱-۱۶)، انکار سنت کلامی، یا معجزات وی در ملا عام داشته باشد. وی نمی‌توانستند منکر کارهای معجزه‌آسای او شوند، لذا به منبع اقتدار او حمله می‌کردند. روشن است که رهبران دینی روزگار عیسی تصور می‌کردند که وی شیطانی بسیار نیرومند بوده که بدن انسانی را تصرف کرده بود (متی ۱۲:۲۴؛ مرقس ۳:۲۲؛ لوقا ۱۱:۱۵؛ یوحنا ۷:۲۰؛ ۸:۴۸؛ ۵۲؛ ۱۰:۲۰-۲۱).

موضوع خاص: اقتدار (exousia)

۲۴:۲۱-۲۷ این قسمت زمینه را برای سه تمثیل بعدی فراهم می‌کند. این عبارات نشان دهنده موضع سازشکارانه رهبران دینی است. این مردان چندین ماه در تلاش بودند تا عیسی را در "یک دوراهی" گیر اندازند. اکنون عیسی استراتژی آنها را معکوس کرد.

۲۴:۲۱، ۲۵، ۲۶ اینها سه جمله شرطی نوع سوم هستند که بمعنی احتمال وقوع عملی می‌باشند.

۲۶:۲۱ "پیامبر" به موضوع خاص: نبوت (عهد عتیق) مراجعه نماید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸:۲۱-۳۲

^{۲۸} «نظر شما چیست؟ مردی دو پسر داشت. نزد پسر نخست خود رفت و گفت: "پسر، امروز به ناکستان من برو و به کار مشغول شو."
^{۲۹} پاسخ داد: "نمی‌روم." اما بعد تغییر عقیده داد و رفت. "پدر نزد پسر دیگر رفت و همان را به او گفت. پسر پاسخ داد: "می‌روم، آقا،" اما نرفت.
^{۳۱} کدامیک از آن دو پسر خواست پدر خود را به جا آورد؟» پاسخ دادند: «اولی.» عیسی به ایشان گفت: «آمین، به شما می‌گویم، خراجگیران و فاحشه‌ها پیش از شما به پادشاهی خدا راه می‌یابند.
^{۳۲} زیرا یحیی در طریق پارسایی نزد شما آمد اما به او ایمان نیاوردید، ولی خراجگیران و فاحشه‌ها ایمان آوردند. و شما با اینکه این را دیدید، تغییر عقیده ندادید و به او ایمان نیاوردید.

۲۸:۲۱ "مردی دو پسر داشت" این تمثیل منحصر به انجیل متی است. در نسخه‌های خطی یونانی ترتیب پاسخ‌های دو پسر متفاوت است. این ترتیب اهمیت چندانی در نگاه به ارتباط این مثل با آیات متی ۲۱:۲۳-۲۷ ندارند. قیاس میان رهبران دینی و مردم عادی آن سرزمین است.

۳۱:۲۱ "خراجگیران و فاحشه‌ها پیش از شما به پادشاهی خدا راه می‌یابند." اینها سخنان بسیار شگفت‌انگیزی برای رهبران یهودی دوران عیسی بود. همچون آیات متی ۵:۲۰؛ ۸:۱۱-۱۲؛ ۱۹:۲۴-۲۵، ۳۰ و ۱۶:۲۰ آنها باید واقعاً شوکه شده باشند. این رهبران دریافتند که عیسی بدون هیچ تردیدی بر رد آنها و استقبال از گناهکاران و افراد عادی (و به طور ضمنی غیریهودیان) تأکید می‌کند.

متی عمدتاً عبارت "پادشاهی بهشت" را بکار می‌برد، زیرا او برای شنوندگان یهودی که از بر زبان آوردن نام خدا هراس داشتند، انجیل خود را می‌نوشت. با این حال، در متی ۶:۳۳؛ ۱۲:۲۸ و ۲۱:۳۱، عبارت رایج در انجیل‌های مرقس و لوقا توسط متی استفاده شده است. احتمالاً از آن برای شوکه کردن یهودیان استفاده می‌کرد تا سخن وی را بشنوند.

۳۲:۲۱ "زیرا یحیی در طریق پارسایی نزد شما آمد" عیسی و یحیی دو رویکرد را نشان دادند. یحیی به روش سنتی مشایخ قوم جلو آمد و طرد شد (متی ۲۶-۲۴:۲۱). عیسی به عنوان دوست گناهکاران آمد و متهم به شراب‌خواری شد (متی ۱۱:۱۹؛ لوقا ۷:۳۴). هر دو رد شدند!

واژه "طریق" اصطلاحی در عهد عتیق برای سبک زندگی ایمانی بود (خروج ۳۲:۸؛ تثنبه ۸:۶؛ ۱۰:۱۲؛ ۱۱:۲۲، ۲۸). این کلمه اولین عنوان کلیسا بود، "راه" (اعمال رسولان ۹:۲؛ ۱۹:۹؛ ۲۳:۲۲؛ ۴:۲۴-۲۲).

موضوع خاص: راه

□ "به او ایمان نیاوردید، ولی ... ایمان آوردند" در پس این کلام، نیاز به ایمان آوردن به عیسی و باز بودن راه برای تمام نوع بشری که بر اساس تصور خداوند بوجود آورده شده‌اند، رخ می‌نماید.

موضوع خاص: ایمان، باور یا اعتماد

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۳:۲۱-۴۱

^{۳۳} «به مثل دیگری گوش فرا دهید. صاحب ملکی تاکستانی غرس کرد و گرد آن دیوار کشید و چرخشتی در آن کند و برجی بنا نهاد. سپس ناکستان را به چند باغبان اجاره داد و خود به سفر رفت.
^{۳۴} چون موسم برداشت محصول فرا رسید، غلامان خود را نزد باغبانان فرستاد تا میوه او را تحویل بگیرند.
^{۳۵} اما باغبانان غلامان او را گرفته، یکی را زدند و دیگری را کشتند و سومی را سنگسار کردند.
^{۳۶} دیگر

بار، غلامانی بیشتر نزد آنها فرستاد، اما باغبانان با آنها نیز همان گونه رفتار کردند.^{۳۷} سرانجام پسر خود را نزد باغبانان فرستاد و با خود گفت: "پسرم را حرمت خواهند داشت."^{۳۸} اما هنگامی که باغبانان پسر را دیدند، به یکدیگر گفتند: "این وارث است. بیایید او را بکشیم و میراثش را تصاحب کنیم."^{۳۹} پس او را گرفتند و از تاکستان بیرون افکنده، کشتند.^{۴۰} با این اوصاف، وقتی صاحب تاکستان بیاید با این باغبانان چه خواهد کرد؟^{۴۱} پاسخ دادند: «آن افراد بی‌رحم را با بی‌رحمی تمام نابود خواهد ساخت و تاکستان را به باغبانان دیگر اجاره خواهد داد تا میوه آن را در فصلش به او بدهند.»

۳۳:۲۱ " به مثل دیگری گوش فرا دهید" این مثل در مرقس ۱۲: ۱- ۲ و لوقا ۹: ۲۰- ۱۹ نیز وجود دارد. این پرمحتواترین مثل در مورد طرد اسرائیل و رهبرانش از سوی خدا است! ما باید به خاطر داشته باشیم که عیسی آخرین و کامل‌ترین مکاشفه خدای اسرائیل است. عهد جدید درباره عیسی و انجیل او برای همه ملت‌های دنیا است و نه اسرائیل. نه عیسی و نه هیچ پیامبری هرگز نبوت ملیگرایانه برای اسرائیل را تایید نمی‌کنند. کلیسا همان اسرائیل جدید است (رومیان ۹-۱۱؛ دوم پطرس ۲: ۵، ۹؛ مکاشفه ۱: ۶).

□ " تاکستانی غرس کرد" این جمله ارتباط آشکاری با اشعیا ۵ دارد. تاکستان همیشه برای قوم اسرائیل یک نماد بوده است. این مثل، تمثیلی‌ترین مثل این آیات است. بردگان نماینده پیامبران هستند. پسر نمایانگر مسیح است (توجه کنید که در هر یک از مثل‌های این فصل یک پسر وجود دارد، اما در معانی مختلف به کار رفته است). باغبانان نماینده قوم اسرائیل یا حداقل رهبران آن هستند. بلافاصله در جمله بعد، باغبانانی که تاکستان را اجاره کرده بودند، بازتاب دهنده مردم عادی در آن سرزمین محسوب می‌گردند، اما در ابعادی بزرگتر اشاره به غیریهودیان پیدا می‌کند (متی ۲۸: ۱۸ - ۲۰؛ لوقا ۲۴: ۴۶؛ اعمال رسولان ۱: ۸).

۴۱:۲۱ جمعیت سوالات را پاسخ می‌دهند و سرنوشت خود را محتوم می‌کنند. در اینجا با یک لغت بازی شده است؛ "آن افراد بی‌رحم" (*kakous*) "با بی‌رحمی تمام" (*kakōs*).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۲:۲۱ - ۴۴

^{۴۲} «آنگاه عیسی به آنان گفت: «آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که،

«سنگی که معماران رد کردند،

مهمترین سنگ بنا شده است.

خداوند چنین کرده

و در نظر ما شگفت می‌نماید؟»

^{۴۳} پس شما را می‌گویم که پادشاهی خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوه آن را بدهند. [هر که بر آن سنگ افتد،

خرد خواهد شد، و هر گاه آن سنگ بر کسی افتد، او را در هم خواهد شکست.]»

۴۲:۲۱ "آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید" این نقل قول از مزامیر ۱۱۸: ۲۲ - ۲۳ بود. این عبارت در ابتدا به قوم اسرائیل اشاره داشت که توسط غیریهودیان طرد شده بود. چقدر طعنه‌آمیز است که اکنون به قوم اسرائیل اشاره دارد که توسط خدا طرد شده و وی اکنون افراد عادی و به طور ضمنی غیریهودیان را پذیرفته است.

□ "سنگ" لقب خداوند در عهد عتیق بود (مزمور ۱۸). از این کلمه بعنوان مسایح بعنوان تنها بنیان موجود در اشعیا ۲۸: ۱۶ بکار برده شده است. همچنین بصورت استعاره نیز درباره فرا رسیدن پادشاهی مسیح در دانیال ۲: ۳۴، ۴۴-۴۵ بکار رفته است. مسیح تنها می‌تواند هم پایه‌ای مطمئن و مستحکم و هم داوری ویرانگر باشد که از سوی خدا فرستاده شده! روز قیام نیز روز داوری خواهد بود!

موضوع خاص: سنگ بنا

موضوع خاص: سنگ (BDB 6, KB 7) و سنگ زیربنا (BDB 819, KB 944)

(SPECIAL TOPIC: "STONE" (BDB 6, KB 7) and "CORNERSTONE" (BDB 819, KB 944))

I. کاربرد در عهد عتیق

- A. مفهوم سنگ به عنوان یک عنصر سخت و با دوام که زیربنای خوبی را ایجاد می‌کند برای توصیف یهوه استفاده شده است (مراجعه شود به یعقوب ۳۸: ۶، مزمور ۱۸: ۲ از دو کلمه برای سنگ و تخته سنگ استفاده می‌کند، BDB700 و 849)
- B. این اصطلاح بعداً به یک اصطلاح مسیحانه تبدیل شد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۴۹: ۲۴، مزمور ۱۱۸: ۲۲، اشعیا ۲۸: ۱۶)
- C. اصطلاح "سنگ" یا "تخته سنگ" برای داوری از جانب یهوه توسط مسیح آمد (مراجعه شود به اشعیا ۸: ۱۶، BDB 6، زیربنای DBD 103 را می‌سازد)، دانیال ۲: ۳۴ الی ۳۵، ۴۴ الی ۴۵ {BDB1078}
- D. این اصطلاح تبدیل به استعاره برای ساختن و ساختمان شد (به ویژه در اشعیا ۲۸: ۱۶)
۱. سنگ زیربنا، نقطه آغاز، که زاویه ایمن برای بقیه ساختمان است و سنگ زیربنا نامیده می‌شود
۲. می‌تواند به آخرین سنگ ساختمان هم اشاره داشته باشد، که دیوارها به یکدیگر محکم را نگاه می‌دارد (مراجعه شود به زکریا ۴: ۷، افسسیان ۲: ۲۰ و ۲۱)، که به آن سنگ پوشش گفته می‌شود. از کلمه عبری rosh (به معنی سر)
۳. می‌تواند به سنگ کلیدی هم اشاره داشته باشد که در وسط هلال درب ورودی بوده و وزن تمامی دیوار را تحمل می‌کند.

II. کاربرد در عهد جدید

- A. عیسی از مزمور ۱۱۸ چندین مرتبه برای اشاره به خود نقل می‌کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۱: ۴۱ الی ۴۶، انجیل مرقس ۱۲: ۱۰ الی ۱۱، انجیل لوقا ۲۰: ۱۷)
- B. پولس از مزمور ۱۱۸ در رابطه با رد ایمان به یهوه توسط اسرائیلیان یاغی استفاده می‌کند (مراجعه شود به رومیان ۹: ۳۳)
- C. پولس از مفهوم سنگ زیربنا در افسسیان ۲: ۲۰ الی ۲۲ برای اشاره به مسیح استفاده می‌کند
- D. پطرس از این مفهوم برای عیسی در اول پطرس ۲: ۱ الی ۱۰ استفاده می‌کند. عیسی سنگ زیربنا است و مومنین سنگهای زنده هستند (یعنی مومنین به عنوان معبد، مراجعه شود به اول قرتیان ۶: ۱۹)، بر پایه او بنا شده اند (عیسی معبد جدید است، مراجعه شود به انجیل مرقس ۱۴: ۵۸، انجیل متی ۱۲: ۶، انجیل یوحنا ۲: ۱۹ الی ۲۰). یهودیان با انکار عیسی به عنوان مسیح، همین زیربنای امید خود را رد کردند.

III. توضیحات الهیاتی

- A. یهوه به داوود/سلیمان اجازه داد تا معبدی برپا کنند. به آنان گفت که اگر پیمان خود را حفظ کنند به آنان نعمت داده و با آنان خواهد بود (مراجعه شود به دوم سموئیل ۷)، ولی اگر این کار را نکنند، معبد آنان خراب خواهد شد (مراجعه شود به اول پادشاهان ۹: ۱ الی ۹)
- B. ربی های یهودیان بر روی شکل و مراسم تمرکز کرده و جنبه شخصی ایمان را نادیده گرفتند (مراجعه شود به ارمیا ۳۱: ۳۱ الی ۳۴، حزقیال ۳۶: ۲۲ الی ۳۸). خدا خواهان یک رابطه روزانه، فردی و خداپسندانه با کسانی است که بر اساس تصویر او خلق شده اند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷). انجیل لوقا ۲۰: ۱۷ الی ۱۸ در بر دارنده کلمات وحشتناکی در مورد داوری نسبت به یهودیت است، همینطور هم انجیل متی ۵: ۲۰.
- C. عیسی از مفهوم معبد برای معرفی کالبد فیزیکی خود استفاده کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۲: ۱۹ الی ۲۲). این ادامه پیدا کرده و مفهوم ایمان فردی به عیسی به عنوان مسیح کلید رابطه با یهوه است (یعنی انجیل یوحنا ۱۴: ۶، اول یوحنا ۵: ۱۰ الی ۱۲).
- D. رستگاری جهت احیا تصویر آسیب دیده خدا در انسان ها است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱: ۲۶ الی ۲۷ و کتاب پیدایش ۳) تا دوستی با خدا امکان پذیر شود. هدف مسیحیت همانند مسیح بودن است. مومنین باید تبدیل به سنگهای زنده شوند (معابد کوچک که بر اساس مسیح ساخته می شوند).
- E. عیسی زیربنا و سنگ آخر ایمان ما است (یعنی آلفا و امگا). با اینحال، سنگ زیربنا و سنگ آزموده شده است (مراجعه شود به اشعیا ۲۸: ۱۶). از دست دادن او، از دست دادن همه چیز است. هیچ حد واسطی در اینجا وجود ندارد.

۴۳:۲۱ " به قومی داده خواهد شد" این پاراگراف و مثلی که در متی ۲۲: ۱-۱۴ وجود دارد، ما را به سمتی هدایت می‌کند که بپذیریم این سه مثل مرتبط با طرد ملت اسرائیل و نه تنها رهبران آن، ارتباط دارند. حداقل می‌توان گفت که مردود شمردن یهودیت ربابها بود. کلمه بکار برده شده برای غیریهودیان به معنای واقعی کلمه "اقوام" است.

۴۴:۲۱ نسخه‌های NASB و NRSV آیه ۲۱:۴۴ را درج کرده‌اند، در حالیکه نسخه‌های RSV، TEV و JB فقط آن را در پاورقی قرار داده‌اند. این آیه شبیه لوقا ۱۸:۲۰ بوده و کمیته‌های ترجمه RSV، JB و TEV اینگونه فرض کردند که توسط یک نسخه‌بردار به انجیل متی اضافه شده است. ^{۴۴} UBS به آن رتبه "C" می‌دهد. با اینحال، متن یونانی در لوقا و متی دقیق نیست. این آیه همچنین در بسیاری از نسخه‌های خطی یونان باستان گنجانده شده: K, C, B, ۸. W & Z, L و در ترجمه‌های لاتین، سریانی، قبطی و ارمنی، و همچنین متون یونانی مورد استفاده کریزوستوم، سیریل، جروم و آگوستین نیز وجود دارد. در واقع، قدیمی‌ترین نسخه خطی یونانی که آن را حذف کرده، نسخه خطی قرن ششم (Bezae) D است. این آیه باید گنجانده شود.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۵:۲۱ - ۴۶
^{۴۵} چون سران کاهنان و فریسیان مثل‌های عیسی را شنیدند، دریافتند که دربارهٔ آنها سخن می‌گوید. ^{۴۶} پس بر آن شدند که او را گرفتار کنند، اما از مردم بیم داشتند زیرا آنها عیسی را پیامبر می‌دانستند.

۴۵:۲۱ " چون سران کاهنان و فریسیان مثل‌های عیسی را شنیدند، دریافتند که دربارهٔ آنها سخن می‌گوید " رهبران دینی دوران عیسی کاملاً متوجه شده بودند که عیسی درباره چه سخن می‌گفت. عجب سهمگین است! شاگردان نفهمیده بودند، اما صدوقیان و فریسیان فهمیده بودند!

۴۶:۲۱ "پیامبر" به تفسیر متی ۲۶:۲۱ مراجعه کنید.

موضوع خاص: نبوت (عهد عتیق)

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چه ارتباطی میان پاکسازی معبد، نفرین درخت انجیر و سه مثل وجود دارد؟
۲. آیا عیسی یهودیت رباپها را مردود می‌شمرد، یا رهبران دینی و یا قوم اسرائیل را؟ چرا؟
۳. چگونه ممکن است که گناهکاران غیرمذهبی و مطرود اجتماع، مانند خراج‌گیران و روسپی‌ها نجات یابند در حالیکه چنین رهبران دینی وارسته، محافظه‌کار و دارای گرایش کتاب مقدس از نظر روحانی گمشده به حساب آیند؟ (متی ۵: ۲۰، ۴۸)
۴. توضیح دهید که چگونه مزامیر ۱۱۸: ۲۲ - ۲۳ با سخنان عیسی درباره مطرود شدن او ارتباط می‌یابند؟
۵. آیات متی ۴۳: ۲۱ - ۴۶ چه ارتباطی با آیات ۸: ۱۱ - ۱۲، ۱۹: ۳۰، و ۲۰: ۱۶ دارند؟

انجیل متی ۲۲

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
مَثَل جشن ازدواج	مَثَل جشن عروسی	مَثَل جشن ازدواج	مَثَل جشن عروسی	مَثَل جشن عروسی
۱۴-۱:۲۲	۱۴-۱:۲۲	۱۰-۱:۲۲	۱۰-۱:۲۲	۱۴-۱:۲۲
		۱۴-۱:۲۲	۱۳-۱:۲۲	
			۱۴:۲۲	
پرداخت مالیات به قیصر	فریسیها: آیا پرداخت خُراج به قیصر رواست یا نه؟	پرداخت مالیات به قیصر	سوال درباره پرداخت مالیات	در باب خُراج به قیصر
۲۲-۱۵:۲۲	۲۲-۱۵:۲۲	۲۲-۱۵:۲۲	۱۷-۱۵:۲۲	۲۲-۱۵:۲۲
			۱۹-۱۸:۲۲	
			۲۰-۱۹:۲۲	
			۲۱:۲۲	
			۲۱:۲۲	
			۲۲:۲۲	
سؤال درباره قیامت	صدوقیان: نظرتان راجع به قیام مردگان چیست؟	سوال درباره قیامت	سوال درباره قیام مردگان	سؤال درباره قیامت
۳۳-۲۳:۲۲	۳۳-۲۳:۲۲	۲۸-۲۳:۲۲	۲۸-۲۳:۲۲	۳۳-۲۳:۲۲
		۳۲-۲۹:۲۲	۳۲-۲۹:۲۲	
			۳۳:۲۲	
بزرگترین حکم	فقیهان: کدام اولین حکم تاریخ است	بزرگترین فرمان	بزرگترین حکم	بزرگترین حکم تاریخ
۴۰-۳۴:۲۲	۴۰-۳۴:۲۲	۴۰-۳۴:۲۲	۳۶-۳۴:۲۲	۴۰-۳۴:۲۲
			۴۰-۳۷:۲۲	

سوال درباره پسر داوود	عیسی: چگونه داوود می‌تواند نوادگان خود را خدا بخواند؟	پسر داوود	سوال درباره مسیح	عیسی نه فقط پسر بلکه خدای داوود
۴۶-۴۱:۲۲	۴۶-۴۱:۲۲	۴۶-۴۱:۲۲	۴۲-۴۱:۲۲	۴۶-۴۱:۲۲
			۴۲:۲۲	
			۴۵-۴۳:۲۲	
(۴۴)	(۴۴)	(۴۴)	(۴۴)	(۴۴)
			۴۶:۲۲	

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی به آیات ۱:۲۲ - ۱۴

A. این آخرین تمثیل از سه مثل است که عیسی خطاب به رهبران مذهبی اورشلیم گفت (متی ۲۳:۲۱). این تمثیل‌ها در زمینه پاکسازی معبد توسط عیسی (متی ۱۲:۲۱، ۱۷) و نفرین درخت انجیر (متی ۲۱:۱۸-۲۲) گفته شده‌اند، که هر دو نشانه‌هایی از طرد خدا در موارد زیر هستند:

۱. رهبریت قوم یهود
۲. یهودیت ربایها
۳. قوم یهود

B. سوال اصلی که درباره تفسیر این مثلها مطرح می‌شود اینست که آنها به چه کسی اشاره می‌کنند و درباره چه کسی هستند؟

۱. رهبریت یهود در متی ۲۲ - مرد یهودی (متی ۲۱:۳۱)
۲. یهودیان در متی ۲۲ - غیر یهودیان (متی ۲۱:۴۱، ۴۳؛ ۲۲:۳-۵، ۸، ۹، ۱۰)
۳. مردمان بی تفاوت و توبه نکرده در متی ۲۲ - مردمان توبه کرده متواضع

C. احتمالاً دو مثل در متی ۱:۲۲ - ۱۴ وجود دارد. علت این امر:

۱. واژه "مثل" در متی ۱:۲۲ بصورت جمع بکار رفته است.
۲. بنظر می‌رسد که مشکلات درونی و محتوایی میان آیات متی ۱:۲۲ - ۱۰ و ۱۱-۱۴ وجود داشته باشد، بویژه در ارتباط با لباس عروسی

D. همچنین سوالی که در این ارتباط مطرح می‌گردد اینست که چند نفر در متی ۱:۲۲ - ۱۴ صحبت می‌کنند:

۱. به روشنی، پادشاه
۲. به روشنی، خدمتکاران پادشاه
۳. احتمالاً خود نویسنده انجیل در متی ۷:۲۲
۴. احتمالاً شخص عیسی که در متی ۱۴:۲۲ درباره خود نظر می‌دهد

E. سه تمثیلی که در این مجموعه گفته شده احتمالاً مرتبط با موارد زیر هستند:

۱. مثل اول درباره پس زدن پیام‌آور خدا، یحیی تعمید دهنده است
۲. مثل دوم درباره پس زدن پسر خدا، مسیح منجی است

۳. مثل سوم درباره پس زدن فیض خدا است

F. ممکن است که متی ۲۲: ۱-۱۰ مربوط به فیض ناروای خداوند نسبت به بشریت سقوط کرده باشد، در حالی که ۲۲: ۱۱-۱۳ مربوط به مسئولیت انسان پس از تجربه فیض خدا باشد. مثل در این مرحله برای بوجود آوردن یک دکترین بسیار مبهم است، اما همین حقیقت در افسسیان ۲: ۸-۹، ۱۰ یا فیلیپیان ۲: ۱۲-۱۳ منعکس شده است. سپس بر این حقیقت تأکید می‌شود که نجات با فیض خدا آغاز می‌شود، اما باید با توبه و ایمان اولیه و همیشگی تداوم یابد. ما با اعمالی که انجام می‌دهیم نجات نمی‌یابیم، بلکه برای اعمال نیکی که انجام دادیم نجات یافته‌ایم (یعقوب ۲: ۱۴-۲۶).

موضوع خاص: پیمان

G. این تمثیل از جهاتی شبیه به لوقا ۱۴: ۱۶-۲۴ است. مفسران انتقادی تشریح کرده‌اند که این دو دوره در یک جلسه آموزشی قرار دارند. عیسی از همان داستان‌های آموزنده در زمینه‌های مختلف استفاده کرد. نویسندگان انجیل این آزادی را نداشتند که کلمات را در دهان عیسی بگذارند. آنها تحت الهام از آزادی انتخاب، ترکیب و خلاصه کردن تعالیم او برخوردار بودند. یک مثال خوب می‌تواند "موعظه روی کوه" متی (متی ۵-۷) در مقایسه با "موعظه در دشت" لوقا باشد (لوقا ۶).

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱: ۲۲ - ۱۰

۱ عیسی باز به مثلها با ایشان سخن گفته، فرمود: ^۲ «پادشاهی آسمان را می‌توان به شاهی تشبیه کرد که برای پسر خود جشن عروسی به پا داشت. ^۳ او خادمان خود را فرستاد تا دعوت‌شدگان را به جشن فرا خوانند، اما آنها نخواستند بیایند. ^۴ پس خادمی دیگر فرستاد و گفت: «دعوت‌شدگان را بگویند اینک سفره جشن را آماده کرده‌ام، گاوان و گوساله‌های پروری‌ام را سر بریده‌ام و همه چیز آماده است. پس به جشن عروسی بیایید.» ^۵ اما آنها اعتنا نکردند و هر یک به راه خود رفتند، یکی به مزرعه و دیگری به تجارت خود. ^۶ دیگران نیز خادمان او را گرفتند و آزار دادند و کشتند. ^۷ شاه چون این را شنید، خشمگین شده، سپاهیان خود را فرستاد و قاتلان را کشت و شهر آنها را به آتش کشید. ^۸ سپس خادمان خود را گفت: «جشن عروسی آماده است، اما دعوت‌شدگان شایستگی حضور در آن را نداشتند. ^۹ پس به میدان شهر بروید و هر که را یافتید به جشن عروسی دعوت کنید.» ^{۱۰} غلامان به کوچه‌ها رفتند و هر که را یافتند، چه نیک و چه بد، با خود آوردند و تالار عروسی از میهمانان پر شد.

۱: ۲۲ "به مثلها" توجه داشته باشید که کلمه جمع بسته شده، که می‌تواند یکی از سه معنی زیر را داشته باشد:

۱. متی چندین مثل از عیسی را با هم ادغام کرده است
۲. عیسی یک داستان را چندین بار به شیوه‌های مختلف تعریف کرده است
۳. عیسی تنها به شیوه تمثیل با آنها سخن می‌گفت (مرقس ۴: ۱۰ - ۱۲)

موضوع خاص: تفسیر مثلها

۲: ۲۲ "پادشاهی آسمان" این مبحث یک موضوع تکراری در تعلیم و موعظه عیسی بود. پادشاهی آسمان واقعیت‌ست که هم برای زمان حال صدق می‌کند و هم یک امید برای آینده است. اساساً، اکنون حکومت خدا در دل انسانهاست که روزی در سرتاسر زمین گسترش پیدا خواهد کرد. این عبارت مترادف با "پادشاهی خدا" در انجیل‌های مرقس و لوقا بود. متی که برای یهودیان کتاب خود را می‌نوشت، تمایل چندانی از بکار بردن نام خدا از خود نشان نمی‌دهد.

موضوع خاص: پادشاهی خدا

▣ "پادشاهی ... پسر خود" اگرچه تبدیل مثلها به حکایات کار درستی نیست، اما به نظر می‌رسد که این موضوع شاهانه به خدا ارتباط داشته باشد. همچنین جالب است که در هر سه مثل متی ۲۸: ۲۱ - ۲۲: ۱۴ "یک پسر" در داستان نقش دارد. درست است که در این مثل نقش جزئی ایفا می‌کند، اما بهر حال وجود دارد. خواننده وسوسه می‌شود که خدا را در نقش پادشاه و عیسی را به عنوان پسر خاندان سلطنتی ببیند. در اینصورت جشن عروسی کنایه‌ای از ضیافت مسیحایی می‌شود (متی ۸: ۱۱؛ لوقا ۱۳: ۲۹؛ ۱۴: ۱۵؛ ۲۲: ۱۶؛ مکاشفه ۹: ۱۹، ۷).

۳: ۲۲ "دعوت‌شدگان" این عبارت دقیقاً بمعنی کسانی است که به سوی خداوند فراخوانده شده‌اند. در خاور نزدیک باستان مرسوم بود که دو دعوتنامه فرستاده می‌شد: دعوت نامه اصلی و اعلام آمادگی جشن.

▣ "اما آنها نخواستند بیایند" زمان فعل مجهول نشان می‌دهند که این دعوت چندین بار رد گردید.

۴:۲۲ " سفره جشن را آماده کرده‌ام" واژه بکار برده شده به دو وعده خوراک اول در طول روز اشاره دارد (لوقا ۱۴:۱۲). در فرهنگ این دوران، یک وعده غذایی در میان وعده صبح وجود داشت (ساعت ۹ صبح - ۱۲ ظهر)، و یک وعده هم در زمان غروب آفتاب (ساعت ۳ بعد از ظهر تا ۶ عصر). این وعده غذایی جشنی را آغازگر بود که چندین روز بطول می‌انجامید.

۵:۲۲ " اما آنها اعتنا نکردند" این به معنای بی‌اعتنایی یا بی‌تفاوتی نشان دادن نسبت به دعوت دربار بود. یک عبور آسان و آشکار به نگرشهای بشریت سقوط کرده نسبت به انجیل وجود دارد.

□ " یکی به مزرعه و دیگری به تجارت خود" این عبارات شبیه آیات لوقا ۱۴:۱۸ - ۱۹ می‌باشند. کاری که آنها کردند شرورانه نبود، اما بی‌تفاوتی نسبت به دعوت خدا به راه مسیح یک اشتباه جدی است.

۶:۲۲ خشونت وصف شده در این آیه تکان دهنده است. از این نوع واکنش در پاسخ به رد دعوت به جشن عروسی باید تعجب کرد. رد دعوت پادشاه برای هر چیزی در خاورمیانه توهینی غیرقابل توجیه تلقی می‌گردید. این احتمالاً یک تکنیک ادبی است که رابطه‌ای را با تمثیل قبلی نشان می‌دهد (متی ۲۱:۳۵). برخی دعوت خدا را نادیده می‌گیرند. برخی در طرد کردن نیز از خود خشونت نشان می‌دهند (یعنی شائول طرسوسی یا همان پولس رسول).

۷:۲۲ واکنش شاه نیز ناجبا به نظر می‌رسد. بسیاری بر این باورند که رد دعوت دربار واقعاً بمعنی قیام علیه پادشاه بوده است. برخی از مفسران به شباهت متی ۲۲:۷ با ویرانی تاریخی اورشلیم در سال ۷۰ بعد از میلاد توسط سردار رومی و بعداً امپراتور تیتوس اشاره کرده‌اند. برخی ادعا کرده‌اند که متی این موضوع را به مثل عیسی اضافه کرده است. من با این سطح از باز بودن دست متی در بوجود آوردن تغییرات در سخنان عیسی احساس ناراحتی می‌کنم. اگرچه من به نویسندگان انجیل حق می‌دهم در انتخاب، تطبیق، تنظیم مجدد و خلاصه کردن آموزه‌های عیسی تحت الهام آزاد باشند، اما نمی‌توانم به آنها این حق را بدهم تا کلماتی را در از قول او نقل کنند که هرگز به زبان نیاورد.

۸:۲۲ این آیه هم به همان صورت، شبیه لوقا ۱۴:۲۱ - ۲۳ است.

۹:۲۲ پادشاه می‌خواست که همه در جشن عروسی پسر او حضور داشته باشند. آنان که باید می‌آمدند، دعوت را رد کردند. از محتوای کلی متن و آیه ۱۵:۲۲ اینطور برداشت می‌شود که رهبری یهود به این درک رسیده بود که عیسی آنها را مورد خطاب قرار می‌داد.

۱۰:۲۲ " رفتند و هر که را یافتند، چه نیک و چه بد، با خود آوردند" این سوال همیشه مطرح بوده که "روی سخن این آیه چه کسی است؟". از محتوا اینگونه بنظر می‌رسد که به فقرای یهودی مطرود شده اشاره دارد. عبارات "نیک و بد" به تمایل و توانایی آنها برای حفظ یا عدم حفظ سنت‌های شفاهی بزرگان اشاره دارد (تلمود، متی ۱۵:۲). اما برداشت آشکار این است که خداوند گناهکاران را با روی باز می‌پذیرد. برخی نیاز خود را تشخیص می‌دهند و برخی نه! دعوت نامه صادر شده، حالا چه کسی قبول می‌کند؟

موضوع خاص: "دریافت"، "باور"، "اعتراف"، "فرا خواندن" به چه معنا هستند؟

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۱:۲۲ - ۱۴

۱۱ «اما هنگامی که شاه برای دیدار با میهمانان وارد مجلس شد، مردی را دید که جامه عروسی بر تن نداشت. ^{۱۲} از او پرسید: "ای دوست، چگونه بدون جامه عروسی به اینجا آمدی؟" آن مرد پاسخی نداشت. ^{۱۳} آنگاه پادشاه خادمان خود را گفت: "دست و پایش را ببندید و او را به تاریکی بیرون بیندازید، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود." ^{۱۴} زیرا دعوت شدگان بسیارند، اما برگزیدگان اندک.»

۱۱:۲۲ "جامه عروسی" در طول سال‌ها، بسیاری از مفسران به مشکلات میان آیات متی ۹:۲۲-۱۰ و ۱۱ اشاره کرده‌اند. در آیات ۹-۱۰ اشاره ای به تدارک ضیافت شام نمی‌شود، اما در آیه ۱۱ این نیاز حس می‌شود. آگوستین، به دنبال برخی شواهد تاریخی محدود، فرض می‌کرد که میزبان یک پیشنهاد ارائه کرده است. لباس مخصوص مهمانی بدان معنی است که مرد از پوشیدن آن امتناع کرده یا به روشی نامناسب وارد شده است. به نظر می‌رسد مردی که در آیه متی ۱۲:۲۲ لباس نامناسب پوشیده جایگاه خود را در عدم پاسخگویی دیده است.

۱۳:۲۲ همچون آیات ۶:۲۲ و ۷، آیه ۱۳:۲۲ نیز حاوی سخنان تکان دهنده‌ای است. احتمالاً تمام این آیات شیوه بیان اغراق‌آمیز عباراتی است که در مشرق زمین جریان دارد. با این حال، شدت مجازات با جرم رد پیشنهاد خداوند (متی ۶:۲۲-۷) و امتناع از قدم گذاشتن در فیض خدا همخوانی دارد (متی ۱۳:۲۲). به کتاب جی. بی. کایرد، *The Language and Imagery of the Bible* صفحات ۱۱۰-۱۱۷ مراجعه نمایید.

□ « او را به تاریکی بیرون بیندازید، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود» این اصطلاحی بود که متی اغلب در رابطه با موقعیت افرادی که دست رد به دعوت خداوند می‌زدند بکار می‌برد (متی ۸: ۱۲؛ ۱۳: ۴۲؛ ۵۰: ۲۲؛ ۲۴: ۵۱؛ ۲۵: ۳۰). چنین عباراتی (لوقا ۱۶: ۱۹ - ۳۱) سخن از موقعیت تاریخی آن زمان دارد (متی ۲۴: ۵۱).

موضوع خاص: جهنم، (Gehenna, II. D and E)

۱۴:۲۲ تفسیر این آیه دشوار است. بسیاری از مفسران معتقدند که به آیات متی ۲:۲۲ - ۱۰ مرتبط است، نه آیات ۱۱-۱۳. بنظر می‌رسد که مرحمت خداوند شامل حال همه شده است (یوحنا ۱: ۱۲؛ ۳: ۱۶؛ ۴: ۴۲؛ اول تیموتائوس ۲: ۴؛ ۴: ۱۰؛ تیتوس ۲: ۱۱؛ دوم پطرس ۳: ۹؛ اول یوحنا ۲: ۲؛ ۴: ۱۰). با اینحال، بشر سقوط کرده باید پاسخ مناسبی به دعوت خداوند بدهد. خداوند قطعاً انتخاب می‌کند، اما وی اینگونه خواسته که بشر باید بوسیله توبه و ایمان دعوت او را به انتخاب انجیل عیسی (مرقس ۱: ۱۵؛ اعمال رسولان ۳: ۱۶، ۱۹؛ ۲۰: ۲۱) که بوسیله روح القدس به او داده شده، اجابت کنند (یوحنا ۶: ۴۴، ۶۵). این آیه می‌تواند به مکاشفه خداوند بر فرزندان ابراهیم مرتبط باشد (اعمال رسولان ۳: ۲۶؛ رومیان ۱: ۱۶؛ ۲: ۹). آنان دعوت خداوند به قدم گذاشتن در راه مسیح را رد کردند، بنابراین، انجیل به غیریهودسانی داده شد که با شوق و اشتیاق آن را در آغوش کشیدند (رومیان ۹-۱۱). سرتاسر محتوای این کلام بیانگر این حقیقت است که نتیجه مورد انتظار در مسائل مهم معنوی معکوس خواهد شد (متی ۱۹: ۳۰؛ ۲۰: ۱۶)!

موضوع خاص: انتخاب

موضوع خاص: او ما را برگزیده است

موضوع خاص: برنامه جاودانه یهوه برای احیای بشریت

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. این تمثیل چه ارتباطی با متی ۲۱ دارد؟
۲. چند مَثَل در متی ۱: ۲۲ - ۱۴ وجود دارد؟
۳. عبارت "دعوت شدگان" به چه کسی در متی ۲۲: ۳ - ۵ اشاره دارد؟
۴. عبارت "هم نیک و هم بد" در متی ۲۲: ۱۰ به چه کسانی اشاره دارد؟
۵. وجود چنین خشونتی در آیات ۶: ۲۲، ۷ و ۱۳ را چگونه توضیح می‌دهید؟
۶. آیه متی ۱۴: ۲۲ چه ارتباطی با ۱: ۲۲ - ۱۴ دارد؟

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵: ۲۲ - ۲۲

^{۱۵}سپس فریسیان بیرون رفتند و شور کردند تا ببینند چگونه می‌توانند او را با سخنان خودش به دام اندازند. ^{۱۶}آنها شاگردان خود را به همراه هیرودیان نزد او فرستادند و گفتند: «استاد، می‌دانیم مردی صادق هستی و راه خدا را به درستی می‌آموزانی و از کسی باک نداری، زیرا بر صورت ظاهر نظر نمی‌کنی. ^{۱۷}پس رأی خود را به ما بگو؛ آیا پرداخت خراج به قیصر رواست یا نه؟» ^{۱۸}عیسی به بداندیشی آنان پی برد و گفت: «ای ریاکاران، چرا مرا می‌آزمایید؟ ^{۱۹}سکه‌ای را که با آن خراج می‌پردازید، به من نشان دهید.» آنها سکه‌ای یک دیناری به وی دادند. ^{۲۰}از ایشان پرسید: «نقش و نام روی این سکه از آن کیست؟» ^{۲۱}پاسخ دادند: «از آن قیصر.» به آنها گفت: «پس مال قیصر را به قیصر بدهید و مال خدا را به خدا.» ^{۲۲}چون این را شنیدند، در شگفت شدند و او را وا گذاشته، رفتند.

۱۵:۲۲ "فریسیان" به موضوع خاص: فریسیان مراجعه نمایید.

□ "شور کردند" (در متن انگلیسی "توطئه چیدند") این واژه به دفعات متعددی توسط متی برای نشان دادن گردهمایی رهبران دینی و توطئه علیه عیسی و خدمت او بکار برده شده است (متی ۱۲: ۱۴؛ ۲۲: ۱۵؛ ۲۶: ۴؛ ۲۷: ۱، ۷؛ ۲۸: ۱۲).

در این مقطع حتی فریسیان با هیرودیان بر علیه عیسی وارد شور شدند. آنان از یکدیگر تنفر داشتند، اما هر دو از سوی عیسی و آموزه‌های احساس خطر می‌کردند. نفرت "هم‌پیمانان" عجیبی بوجود می‌آورد!

۱۶:۲۲ "هیرودیان" به موضوع خاص: هیروود و خانواده‌ی او مراجعه کنید.

▣ "استاد" این گروه از رهبران دینی سعی داشتند تا با بکار بردن کلماتی و عنوانین اینچینی، او را بفریبند (متی ۱۵:۲۲). توجه کنید که چگونه او را شخصیت‌پردازی می‌کنند.

۱. می‌دانیم مردی صادق هستی

۲. راه خدا را به‌درستی می‌آموزانی

۳. از کسی باک نداری

۴. بر صورت ظاهر نظر نمی‌کنی

چنانچه این فریسیان و هیرودیان به همین حرف‌های خود باور داشتند، پس چرا دست رد به تعالیم او زدند؟

۱۷:۲۲ "رواست یا نه" (در متن انگلیسی "بر خلاف شریعت است یا نه") این به معنای بر اساس سنت‌های شفاهی است که شریعت موسی را تفسیر می‌کنند ("سنت‌های مشایخ"، متی ۱۵:۲). عیسی سوال را از "آیا/یا" به "هم/و" تغییر می‌دهد (متی ۲۱:۲۲).

▣ "سکه ... خراج" این مالیات مربوط به رومیها بود که مستقیماً به امپراتور می‌رسید. از هر مرد ۱۴ تا ۶۵ ساله و هر زن ۱۲ تا ۶۵ ساله که در مناطق تحت پوشش پادشاهی روم زندگی می‌کرد، اخذ می‌گردید.

۱۸:۲۲ "آزمودن" این اصطلاح یونانی به معنای "آزمایش با نگاه تخریب‌آمیز" بود. رهبران یهودی می‌دانستند که قوم یهود از پرداخت این مالیات حمایت نمی‌کنند. اگر عیسی به شیوه‌ی دیگری پاسخ می‌داد، با مقامات رومی مشکل پیدا می‌کرد و اگر به شیوه‌ی دیگر جواب می‌داد، با مردم یهود.

موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمودن" و مفاهیم آنها

▣ "ای ریاکاران" واژه اصلی بکار برده شده ترکیبی و بمعنی "داوری تحت شرایطی" بود (متی ۶:۲، ۵، ۱۶؛ ۷:۵؛ ۱۵:۷؛ ۱۶:۷؛ ۲۳:۱۳، ۱۵، ۲۵؛ ۲۶، ۲۷، ۲۹؛ ۲۹:۲۴). این واژه به مردمانی اشاره دارد که در ظاهر به شیوه‌ای عمل می‌کنند که با واقعیت زندگی یا احساس آنها تفاوت دارد

موضوع خاص: ریاکاران

۱۹:۲۲ "سکه‌ای را که با آن خراج می‌پردازید، به من نشان دهید" این سکه یک «دینار» که مزد یک روز سربازان و کارگران بود. بر روی آن تصویری از تیبیریوس با جمله "تیبیریوس سزار آگوستوس، پسر آگوستوس آسمانی" وجود داشت. بر روی دیگر آن تصویری از تیبیریوس که بر تخت نشسته بود و کتیبه‌ای با عنوان "کاهن اعظم" وجود داشت. تیبیریوس از ۱۴ تا ۳۷ پس از میلاد بر امپراتوری روم حکمرانی کرد. ضرب سکه همواره نمادی بود از اینکه حکومت تحت اختیار چه کسی است.

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در روزگار عیسی

۲۱:۲۲ "پس مال قیصر را به قیصر بدهید" کتاب درباره اینکه ایمانداران باید برای حکومتی که بر کشور آنها حاکم است، بدون در نظر گرفتن ماهیت سیاسی آن دعا کرده و از آن حمایت کنند، مگر اینکه آن حکومت جایگاه خدا را در زندگی ایمانداران غصب کند (رومیان ۱۳:۱؛ تیتوس ۳:۱؛ اول پطرس ۲:۱۳). عیسی کلمه "پرداخت" را در متی ۱۷:۲۲ به "پس دادن" تغییر داد.

▣ "و مال خدا را به خدا" "حکومت، اگر چه از سوی خداوند تعیین شده است، اما نمی‌تواند به عنوان یک قدرت الهی بیعت کند. ایمانداران باید تمام مدعیان قدرت نهایی را رد کنند، زیرا آخرین مرجع تنها خدا است. ما باید مراقب مبنا قرار دادن نظریه سیاسی امروز بر جدایی کلیسا و دولت باشیم. کتاب مقدس به وضوح در مورد این موضوع صحبت نمی‌کند، اما تاریخ غرب چنین می‌گوید.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. آیا می‌توانید همه گروه‌های سیاسی و مذهبی یهودی دوران عیسی را در عهد جدید فهرست‌وار تعریف کنید؟
۲. چرا این گروه‌ها سعی در توطئه علیه عیسی داشتند؟
۳. مفهوم سخنان عیسی در متی ۲۲:۲۱ در زمان امروزی ما چه می‌باشد؟

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۲:۲۳ - ۳۳

۲۳ در همان روز، صدوقیان که منکر قیامتند، نزدش آمدند و سؤالی از او کرده،^{۲۴} گفتند: «استاد، موسی به ما فرموده است که اگر مردی بی‌اولاد بمیرد، برادرش باید آن بیوه را به زنی بگیرد تا از او برای برادر خود نسلی باقی بگذارد.^{۲۵} باری، در میان ما هفت برادر بودند. برادر نخستین زنی گرفت و مُرد و چون فرزندی نداشت، زن بیوه‌اش را برای برادر خود باقی گذاشت.^{۲۶} همچنین دومین و سومین، تا هفتمین.^{۲۷} سرانجام، زن نیز مرد.^{۲۸} حال، در قیامت، آن زن همسر کدامیک از هفت برادر خواهد بود، زیرا همه او را به زنی گرفته بودند؟»^{۲۹} عیسی پاسخ داد: «شما گمراه هستید، زیرا نه از کتب مقدس آگاهید و نه از قدرت خدا!^{۳۰} در قیامت کسی نه زن می‌گیرد و نه شوهر می‌کند، بلکه همه همچون فرشتگان آسمان خواهند بود.^{۳۱} اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده‌اید که خدا به شما چه گفته است؟^{۳۲} او فرموده که، "من هستم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب". او نه خدای مردگان، بلکه خدای زندگان است.»^{۳۳} مردم با شنیدن این سخنان، از تعلیم او در شگفت شدند.

۲۳:۲۲ "صدوقیان" به موضوع خاص: صدوقیان مراجعه کنید.

□ "سؤال از او کرده" این سؤال نیز به این منظور بود که عیسی را مجبور کنند تا با یک موضوع بحث‌برانگیز دیگر برخورد کند، و در نتیجه، خود را از بخشی از جمعیت یهودی دور نماید.

۲۴:۲۲ "موسی به ما فرموده است" این جمله اشاره به تثنیه ۲۵:۵ - ۶ دارد.

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع سوم است که بمعنی احتمال وقوع عملی در آینده می‌باشد.

□ "برادرش باید آن بیوه را به زنی بگیرد" عبارت "ازدواج با زن برادر" (تثنیه ۲۵:۵-۶؛ روت ۴: ۱-۲) از اصطلاح لاتین برای "برادر خوانده" (برادر شوهر یا همسر) آمده است. در اسرائیل باستان، این سرزمین همواره بر اصول الهیاتی تأکید می‌ورزیدند (پیدایش ۱۲: ۱-۳). خدا زمین را در زمان یوشع به بخشهای قبیله‌ای تقسیم کرده بود. هنگامی که یک نواده مذکر بدون وارث بمیرد، چنین سؤالی در مورد سرنوشت مال میک او مطرح می‌شود. یهودیان راهی برای بیوه بوجود آوردند که در صورت امکان از یکی از اقوام نزدیک خود صاحب فرزند شود تا اموال مرد متوفی به وارث برسد. این کودک را فرزند برادر متوفی می‌دانند (اعداد ۲۷ و روت ۴).

۲۵:۲۲ "هفت برادر" این عبارات نشان می‌دهد که صدوقیان واقعاً بدنبال کسب اطلاعات الهیاتی نبودند، بلکه فقط می‌خواستند زمینه‌ای برای اتهام‌زنی فراهم کنند! بدون شک آنها بارها از این بحثهای الهیاتی برای سردرگمی و شرمساری فریسیان که به رستاخیز فیزیکی اعتقاد داشتند استفاده کرده بودند.

۲۹:۲۲ "شما گمراه هستید، زیرا نه از کتب مقدس آگاهید و نه از قدرت خدا" این اتهام باید واقعاً مایه شرمساری رهبران دینی شده باشد (متی ۲۱: ۴۲)! با اینحال، مشخص نیست که عیسی با طرح این مسئله به کدام بخش عهد عتیق اشاره می‌کرد.

۳۰:۲۲ "درباره قیامت مردگان" عیسی موافقت خود را درباره قیام مردگان در آینده با فریسیان اعلام می‌کند (دانیلا ۱۲: ۱-۲ و یا احتمالاً ایوب ۱۴: ۷-۱۵؛ ۱۹: ۲۵-۲۷).

موضوع خاص: رستاخیز

موضوع خاص: فریسیان

□ "کسی نه زن می‌گیرد و نه شوهر می‌کند" این حقیقت جدیدی بود که در جای دیگر کتاب مقدس آشکار نشده بود. این نشان می‌دهد که تمایلات جنسی فقط جنبه‌ای از زمان است. این بخشی از اراده خدا برای خلقت بود (پیدایش ۱: ۲۸؛ ۹: ۱۷)، اما نه تا ابد! به نظر می‌رسد که این عبارت دلالت بر این دارد که مشارکت شگفت‌انگیز یک‌جانبه‌ی میان زن و مرد با مشارکت نزدیک‌تر بین همه فرزندان خدا در ابدیت جایگزین خواهد شد.

□ " بلکه همه همچون فرشتگان آسمان خواهند بود" این جمله بیانگر این مطلب است که فرشتگان دارای جنبه جنسیتی نیستند. آنها خود را به شکل ما بازتولید نمی‌کنند. بسیاری از مفسران از این آیه برای تفسیر پیدایش ۶: ۱-۴ استفاده کرده‌اند که به فعالیت جنسی فرشتگان اشاره نمی‌کند، بلکه به گروه خاصی از فرشتگان اشاره دارد که در یهودا ۶ و احتمالاً اول پطرس ۳: ۱۹-۲۰ از آنها سخن گفته شده که در زندان نگهداری می‌شوند. (تارتروس که نام شیطان هادس بود).

۳۲:۲۲ " من هستم خدای ابراهیم" عیسی با کلمات به شیوه ربایهای یهودی بوده که فعل عبری "من هستم" از کتاب خروج ۳: ۶ بصورت زمان حال ساده بکار می‌برد. وی می‌خواهد ادعا کند که خدا، خدای ابراهیم و پدرسالاران بوده و هست. ابراهیم هنوز زنده است و خدا همچنان خدای اوست! عیسی از متنی از پنج کتاب (پیدایش - تثنیه) استفاده کرد که در آن صدوقیان ادعای اقتدار داشتند.

موضوع خاص: نام‌های خداوند، D.

۳۳:۲۲ آنها شگفت زده شدند زیرا عیسی از عهد عتیق بدون اشاره به سنتهای ربایی استفاده کرد (متی ۷: ۲۸؛ ۱۳: ۵۴). او اقتدارش را از خودش گرفته بود (متی ۵: ۲۱-۴۸).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۲: ۳۴ - ۴۰

۳۴ اما چون فریسیان شنیدند که عیسی چگونه با جواب خود دهان صدوقیان را بسته است، گرد هم آمدند. یکی از آنها که فقیه بود، با این قصد که عیسی را به دام اندازد، از او پرسید: «ای استاد، بزرگترین حکم در شریعت کدام است؟»^{۳۷} عیسی پاسخ داد: «خداوند خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود محبت نما. ^{۳۸} این نخستین و بزرگترین حکم است. ^{۳۹} دومین حکم نیز همچون حکم نخستین است: "همسایهات را همچون خویشتن محبت نما." ^{۴۰} تمامی شریعت موسی و نوشته‌های پیامبران بر این دو حکم استوار است.»

۳۵:۲۲ "فقیه" (در متن انگلیسی "وکیل") متی معمولاً این کارشناسان حقوقی را فقیه (در متن انگلیسی "کاتب") می‌نامید. او هرگز در هیچ جای دیگری از انجیل خود از این اصطلاح استفاده نکرد. این اصطلاح ممکن است توسط یک نسخه نویس از لوقا ۱۰: ۲۵ شبیه‌سازی شده باشد. لوقا اغلب از این اصطلاح استفاده می‌کرد (لوقا ۷: ۳۰؛ ۱۰: ۲۵؛ ۱۱: ۴۵، ۴۶؛ ۵۲؛ ۱۴: ۳). در مرقس ۱۲: ۲۸ قرینه این رویداد دیده نمی‌شود. با این حال تقریباً در تمام نسخه‌های خطی یونان باستان وجود دارد. این فقیهان دینی یهودی در دوران تبعید توسط بابلیها بوجود آمده و توسعه یافتند. عزرا نمونه همین گروه بود (عزرا ۷: ۱۰). آنها از بسیاری جهات جای لویان محلی را گرفته بودند. آنها ابتدا به ساکن به سؤالات کاربردی مربوط به شریعت مکتوب و شریعت شفاهی (تلمود) در زندگی مشترک پاسخ می‌دادند.

موضوع خاص: کاتبان (فقیهان)

□ " به دام اندازد" فعل بکار برده شده (*peiraze*)، "سوسه کردن"، "تلاش کردن"، "آزمایش" یا "اثبات" ترجمه شده، و بمعنی "آزمودن کسی یا چیزی با هدف تخریب" دارد (متی ۴: ۱؛ ۱۶: ۱؛ ۱۹: ۳؛ ۲۲: ۱۸، ۳۵؛ اسم مصدر در متی ۶: ۱۳؛ ۲۶: ۴۱).

موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمودن" و مفاهیم آنها

۳۶:۲۲ " بزرگترین حکم در شریعت کدام است" ربایها تشریح کرده بودند که از میان ۶۱۳ فرمان در نوشته‌های موسی، ۲۴۸ فرمان مثبت و ۳۶۵ فرمان منفی وجود داشته است (کتاب پیدایش - تثنیه).

۳۷:۲۲-۳۸ بزرگترین فرمان در تثنیه ۶: ۵ گفته شده است. تفاوت اندکی بین متن یه زبان عبری ماسوری و نقل قول عیسی وجود دارد، اما اصل آنها یکسان است. این آیه به ماهیت دوگانه انسان (عبرانیان ۴: ۱۲) یا سه گانه (۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳) مربوط نمی‌شود، بلکه به شخص به عنوان یک وحدت می‌پردازد (پیدایش ۲: ۷؛ اول قرنتیان ۱۵: ۴۵)، موجودی متفکر و احساس، جسمانی و روحانی. درست است که از آنجایی که انسان‌ها حیوانات زمینی بوده که به غذا، آب، هوا و همه چیزهای دیگری که حیات حیوانی برای بقا به آن نیاز دارد به این سیاره وابسته‌اند. انسان‌ها نیز موجودات روحانی هستند که با خدا و قلمروهای معنوی ارتباط دارند. با اینحال، بنیان گذاردن الهیات بر اساس این توصیفات متفاوت از ماهیت انسان، تفسیری نادرست است. کلید این آیه "همه" سه بار تکرار شده است، نه تمایزات فرضی میان "قلب"، "روح" و "ذهن".

عیسی با استناد به تأیید مرکزیت یگانگی خدا، درک عهد عتیق و عهد جدید از خدا را به طور جدایی ناپذیر پیوند می دهد. عهد جدید تکمیل عهد عتیق است. یهوه اکنون به عنوان یک وحدت سه گانه آشکار شده است. وحدانیت خدا دوباره تعریف شده است! ایمانداران عهد جدید کاملاً بر توحید تأکید می کنند. ظاهراً نویسندگان عهد جدید مفاهیم مزمور ۱۱۰: ۱ را تناقض نمی دانستند (اول قرنیتیان ۸: ۶؛ افسسیان. ۴: ۵؛ فیلیپیان. ۲: ۱۱). مطمئناً این راز بزرگی است!

موضوع خاص: توحید

موضوع خاص: تثلیث

۳۹:۲۲ فرمان دوم توسط فقیه درخواست نشده است، اما نشان می دهد که باید تعادل بین عشق ایمانداران به خدا و عشق آنها به هموعان خود حفظ شود. محبت به خدا و همزمان نفرت از مردم غیرممکن است (اول یوحنا ۲: ۹، ۱۱؛ ۳: ۱۵؛ ۴: ۲۰). این نقل قول از لوقا ۱۸: ۱۹ است.

۴۰:۲۲ عیسی مدعی مرکزیت یکپارچه عهد عتیق بود (عشق به عهد، متی ۱۲: ۷؛ مرقس ۳۱: ۱۲؛ رومیان ۸: ۱۳ - ۱۰؛ غلاطیان ۵: ۱۴). این دو فرمان از عهد عتیق به وضوح برای معتقدان عهد جدید قابل اجرا هستند. عشق به خدا خود را در شبیه بودن به خدا نشان می دهد، زیرا خدا عشق است (اول یوحنا ۴: ۷ - ۲۱).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۱: ۲۲ - ۴۳

۴۱ «هنگامی که فریسیان گرد هم جمع بودند، عیسی از آنها پرسید: ^{۴۲} «نظر شما دربارهٔ مسیح چیست؟ او پسر کیست؟» پاسخ دادند:

«پسر داوود.» ^{۴۳} عیسی گفت: «پس چگونه داوود به روح، او را خداوند می خواند؟ زیرا می گوید:

^{۴۴} «خداوند به خداوند من گفت:

به دست راست من بنشین

تا آن هنگام که دشمنانت را کرسی زیر پایت سازم.»

^{۴۵} اگر داوود او را خداوند می خواند، چگونه او می تواند پسر داوود باشد؟» ^{۴۶} بدین سان، هیچ کس را یارای پاسخگویی او نبود و از آن پس

دیگر کسی جرأت نکرد پرسشی از او بکند.

۴۶ - ۴۱: ۲۲ رهبران یهودی با طرح دهها سوال سعی در آزمودن عیسی داشتند، اکنون او سوالی از آنها می پرسد که فقدان درک روحانی آنان را بر ملا می کند (متی ۲۴: ۲۱ - ۲۷).

۴۲: ۲۲ «نظر شما دربارهٔ مسیح چیست؟ او پسر کیست؟» «این سؤال اساساً به اجداد مسیح می پردازد. عیسی عنوان مسیحایی «پسر داوود» را در عهد عتیق پذیرفته بود. این لقب رایجی در انجیل متی است (متی ۹: ۲۷؛ ۱۲: ۲۳؛ ۱۵: ۲۲؛ ۲۰: ۳۰؛ ۲۱: ۹، ۱۵). عیسی به وضوح ادعای مسیحایی خود را داشت. یهودیان زمان عیسی منتظر تجسم الهی نبودند، بلکه یک قدرت آسمانی مانند داوران را انتظار داشتند. عیسی از مزمور ۱۱۰ (متی ۴۴: ۲۲) برای نشان دادن نَسَب انسانی و نَسَب الهی مسیحا استفاده کرد.

۴۴: ۲۲ همین کاربرد مشابه از مزمور ۱۱۰ نیز در متی ۲۶: ۶۴ دیده می شود. متن عبری مزمور ۱۱۰: ۱ بازی با واژه یهوه (ارباب) و Adonai (ارباب) بود. اولی واژه معرف خدای اسرائیل؛ و دومی اشاره به مسیح منجی دارد.

موضوع خاص: مسایح

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. مضمون اصلی مَثَل بکار برده شده در متی ۱:۲۲ - ۱۴ چیست؟
۲. کلمات سخیف بکار برده شده در متی ۱۳:۲۲ را چگونه توضیح می دهید؟
۳. آیا آیات متی ۱۵:۲۲ - ۲۲ سخن از مشکلات جدایی کلیسا و جامعه امروزی می گویند؟
۴. گروههای سیاسی و مذهبی در فلسطین دوران عیسی را فهرست کرده و شخصیت پردازی کنید.
۵. چرا آن سه گروه سعی در به "دام" انداختن عیسی داشتند؟ (متی ۱۵:۲۲).

انجيل متی ۲۳

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
محکوم کردن فقیهان و فریسیان	وای بر فقیهان و فریسیان	وای بر فقیهان و فریسیان	عیسی درباره تعالیم شریعت و فریسیان هشدار می‌دهد	فقیهان و فریسیان: ریاکاری و غرور آنها
۱۲-۱:۲۳	۳۶-۱:۲۳	۱۲-۱:۲۳	۱۲-۱:۲۳	۷-۱:۲۳ ۱۲-۸:۲۳
			عیسی ریاکاری آنها را محکوم می‌کند	کیفرخواست هفتگانه کاتبان و فریسیان
۱۳:۲۳		۱۵-۱۳:۲۳	۱۳:۲۳	۱۳:۲۳
۱۴:۲۳			۱۴:۲۳	۱۴:۲۳ (در کتاب مقدس نیست)
۱۵:۲۳			۱۵:۲۳	۱۵:۲۳
۲۲-۱۶:۲۳		۲۲-۱۶:۲۳	۲۲-۱۶:۲۳	۲۲-۱۶:۲۳
۲۴-۲۳:۲۳		۲۴-۲۳:۲۳	۲۴-۲۳:۲۳	۲۴-۲۳:۲۳
۲۶-۲۵:۲۳		۲۶-۲۵:۲۳	۲۶-۲۵:۲۳	۲۶-۲۵:۲۳
۲۸-۲۷:۲۳		۲۸-۲۷:۲۳	۲۸-۲۷:۲۳	۲۸-۲۷:۲۳
			عیسی عقوبت آنها را پیشبینی می‌کند	
۳۶-۲۹:۲۳		۳۶-۲۹:۲۳	۳۶-۲۹:۲۳	۳۲-۲۹:۲۳
				گناهان آنها و فرارسیدن زمان مجازات
				۳۶-۳۳:۲۳
سوگ برای اورشلیم	عیسی در سوگ اورشلیم	سوگ برای اورشلیم	محبت عیسی در قبال اورشلیم	اندرز به اورشلیم

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی

- A. شکاف بین عیسی و ساختارهای قدرت یهودی در اورشلیم شدیدتر می‌شد.
- B. عیسی اغلب سعی داشت تا به آنها نزدیک شود، اما آنها از مفاهیم سنتی و ملی‌گرایانه خود دست بر نمی‌داشتند. آنها پیوسته سعی می‌کردند او را با طرح سؤالات به دام ببندازند. سوالهای آنها معمولاً تمرکز بر بحث و جدل میان گروه‌های زیر داشت:
 ۱. مکاتب ربای هیلیل (میان‌روها) و شمعیها (تندروها)
 ۲. قاصبان رومی و قوم یهود. آنها امیدوار بودند که عیسی میان گروه‌ها اتحاد برقرار کند
- C. پاکسازی معبد توسط عیسی (یوحنا ۲: ۱۵ و متی ۲۱: ۱۲ - ۱۷) منجر به تشدید درگیری شد.
- D. نفرین عیسی بر درخت انجیر، نمادی از اسرائیل (متی ۲۱: ۱۸ - ۲۲) و دو مثل از رد کردن (متی ۲۱: ۲۸ - ۴۶ و ۱: ۲۲ - ۱۴)، آخرین مرحله بود.
- E. این فصل با انکار عیسی توسط رهبران مذهبی به اوج خود می‌رسد. مشخص نیست که آیا سخنان عیسی منعکس کننده رد کلیت اسرائیل است یا صرفاً رهبران مذهبی آن.
- F. برخی دیگر از تمثیلهای انجیلی در انتقاد او از رهبران دینی، مرقس ۱۲: ۳۸ - ۴۰، لوقا ۱۱: ۳۹ - ۵۴ و ۴۵ - ۴۷ است. عیسی تندترین لحن گفتاری خود را برای مخاطب قرار دادن این رهبران مذهبی به کار برد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱: ۲۳ - ۱۲

۱' آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردان خود چنین گفت: ۲ «علمای دین و فریسیان بر مسند موسی نشسته‌اند. ۳ پس آنچه به شما می‌گویند، نگاه دارید و به جا آورید؛ اما همچون آنان عمل نکنید! زیرا آنچه تعلیم می‌دهند، خود به جا نمی‌آورند. ۴ بارهای توانفرسا را می‌بندند و بر دوش مردم می‌گذارند، اما خود حاضر نیستند برای حرکت دادن آن حتی انگشتی تکان دهند. ۵ هر چه می‌کنند برای آن است که مردم آنها را ببینند: آیه‌دان‌های خود را بزرگتر و دامن ردای خویش را پهنتر می‌سازند. ۶ دوست دارند در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند و در کنیسه‌ها بهترین جای را داشته باشند، ۷ و مردم در کوچه و بازار آنها را سلام گویند و 'استاد' خطاب کنند. ۸ اما شما 'استاد' خوانده مشوید، زیرا تنها یک استاد دارید، و همه شما برادرید. ۹ هیچ‌کس را نیز بر روی زمین 'پدر' مخوانید، زیرا تنها یک پدر دارید که در آسمان است. ۱۰ و نیز 'معلم' خوانده مشوید، زیرا فقط یک معلم دارید که مسیح است. ۱۱ آن که در میان شما از همه بزرگتر است، خدمتگزار شما خواهد بود. ۱۲ زیرا هر که خود را بزرگ سازد، پست خواهد شد و هر که خویشتن را فروتن سازد، سرافراز خواهد گردید.

۱: ۲۳ "عیسی خطاب به مردم و شاگردان خود چنین گفت" در واقع او مردم و رهبران مذهبی مورد نکوهش قرار داد. اگرچه کلمات بکار برده شده، هر یک از افراد فریسیان را توصیف نمی‌کنند، اما نگرش رایج این گروه را مشخص می‌کنند.

۲: ۲۳ "علمای دین" این افراد متخصصین شریعت مکتوب (عهد عتیق) و شریعت شفاهی (تلمود) اسرائیل بودند و برای وضع برنامه‌های کاربردی در دسترس عموم قرار داشتند. در واقع آنها جایگزین بخشهای سنتی عهد عتیق از لایوان محلی شدند. پس از تخریب اورشلیم و اصلاحاتی که یهودیان (فریسیان) در جمنیا در سال ۷۰ پس از میلاد بوجود آوردند، این علما به صورت دفتری برای ربایها تبدیل شدند و استقرار پیدا کردند.

موضوع خاص: فقیهان و کاتبان

▣ "فریسیان" آنها گروهی از یهودیان متعهد بودند که در دوره مکابیان رشد کردند. آنها تمام عهد عتیق مکتوب و سنت شفاهی را به عنوان یک الزام پذیرفتند. اکثر فقیهان فریسی بودند. برای بحث کاملتر درباره ریشه و الهیات فریسیان، به موضوع خاص: فریسیان مراجعه نمایید.

▣ "مسند موسی" اشاره به جایگاه آموزشی موسی در کنیسه یا جامعه یهود دارد.

۳:۲۳ "آنچه به شما می گویند، نگاه دارید و به جا آورید" عیسی از دو فرمان استفاده می کند.

۱. "بجا آوردن"، فعل دستوری حال ساده

۲. "نگه داشتن" فعل دستوری حال ساده

عیسی در واقع می گفت که اگر آن فقها توانستند که حقیقت شریعت را به شما نشان دهند، در آنصورت شما نیز مطابق آن عمل کنید. کلام خدا حقیقت است، مهم نیست که چه کسی آن را بر زبان جاری کند!

▣ "اما همچون آنان عمل نکنید" شیوه زندگی و رفتار آنها، نشان از شخصیت آنها داشت. به نوعی می توان گفت که آنها همان معلمان دروغینی هستند

که در متی ۱۵:۷ - ۲۳ به آنان اشاره گردید. این افراد مطابق ذات خدا عمل نمی کردند (متی ۷:۲۴ - ۲۷)، بلکه رفتارشان بر اساس رسوم انسانی بود (اشعیا ۶:۹ - ۱۰؛ ۱۳:۲۹)!

۴:۲۳ "بارهای توانفرسا را می بندند" این یک تصویر فرهنگی بود که به بار زدن بیش از حد توان متناسب با حیوانات اهلی اشاره داشت (متی ۱۱:۲۸ -

۳۰). رهبران دینی نسبت به افراد عادی دلسوزی نشان نمی دادند (لوقا ۱۱:۴۶؛ اعمال رسولان ۱۵:۱۰). آنها خودشان نمی توانستند قوانینی که خود آنها را وضع کرده بودند، بجا آورند (رومیان ۲: ۱۷-۲۴).

این آیه در نسخه های یونانی متفاوت است. مشخص نیست که عبارت "توانفرسا"، اصلی بوده یا از آیه لوقا ۱۱:۴۶ اقتباس شده است.

۵:۲۳ "هر چه می کنند برای آن است که مردم آنها را ببینند" آنها برگزار کنندگان نمایشگاه مذهب بودند (متی ۶:۲، ۵، ۱۶).

▣

"آیه دانهایشان را پهن تر می کنند"	NASB
"دامن ردایشان را پهن می کنند"	NKJV
"به بندهایشان بنگرید که آیات بروی آن نقش بسته و آنها را بر روی پیشانی و بازو می بندند، و ببینید که چقدر هم بزرگ هستند"	NRSV
"آیه دانهای پهن می بندند"	TEV
"نوارهای پهن بر پیشانی می بندند"	NJB
"دامن ردای خویش را پهن تر می سازند"	Peshitta

این نوارهای چرمی مشکی رنگ حاوی متون عهد عتیق از کتاب خروج ۱۳:۳ - ۱۶، تثنیه ۶:۴ - ۹، یا تثنیه ۱۱:۱۳ - ۲۱ بود. آنها این نوارهای چرمی را بر روی پیشانی و فقط کمی بالاتر از چشم می بستند. این کار تنها برجسته نمایی بیش از حد خروج ۱۳:۹ و تثنیه ۶:۸ و ۱۱:۱۸ بود. این متون قرار بود چراغ راه زندگی ایمانداران باشد و نه نوار مشکی بر روی پیشانی آنها!

▣

"منگوله های دامنهایشان را بلندتر می کنند"	NASB
"دامنهایشان را بزرگتر می کنند"	NKJV
"حواشیشان بلندتر می شود"	NRSV
"چقدر منگوله های دامنشان بلند است"	TEV
"دامنه های بلندتر"	NJB
"اتتهای ردایشان بلندتر است"	Peshitta

این زیورآلات آبی رنگ روی ردا یا شال نمازشان، آنها را به یاد تورات می انداخت (اعداد ۱۵:۳۸ و تثنیه ۲۲:۱۲).

۶:۲۳ این آیه نمونه مشابه وسوسه ای است که یعقوب و یحیی در انجیل متی ۲۰:۲۰ - ۳۸ آن را تجربه کردند.

۷:۲۳ "استاد" این واژه آرامی یک عنوان پر افتخار محسوب می‌گردد ("استاد من"). این لقبها (ربای، پدر، استاد، رهبر) به دلیل غرور و تکبر مرتبط با آنها در یهودیت قرن اول مورد انتقاد قرار گرفته بودند. رهبران دوست داشتند با این عناوین افتخارآمیز خوانده شوند.

ترجمه NKJV به دنباله‌روی از Textus Receptus کلمه "استاد" ("ربای") را دو بار تکرار کرده است. این یک شیوه فرهنگی قومی برای موارد زیر بود

۱. اضافه کردن تشریفات

۲. ابراز علاقه و مودت (متی ۲۳:۳۷)

با این حال، در متون اولیه یونانی (B و K، و همچنین Vulgate) فقط یک بار نوشته شده است.

۸:۲۳ - ۱۰ به تکرار کلمه "تنها" دقت کنید (در متن فارسی به شیوه دیگری نوشته شده است). عیسی (و متی) هیچ تناقضی در وحدانیت خدا نمی‌دیدند.

به پاراگراف دوم تفسیر متی ۲۲:۳۷ - ۳۸ مراجعه کنید.

۱. تنها یک نفر استاد شما است (می‌توانست پدر یا پسر باشد، ۲۲:۳۶)

۲. تنها یک پدر دارید (دو بار)

۳. تنها یک رهبر دارید، که آن هم عیسی است.

۸:۲۳ "همه شما برادرید" ایمانداران در نگاه خداوند همگی برابرند (پیدایش ۱:۲۶ - ۲۷). بنابراین، ما باید مراقب بکار بردن درجات و القاب باشیم! در عهد

جدید هیچ تمایزی میان "روحانی" و "غیر روحانی" وجود ندارد. به یادداشت رومیان ۳:۲۲؛ اول قرنتیان ۱۲:۱۲ - ۱۳؛ غلاطیان ۳:۲۸؛ کولسیان ۳:۱۱ مراجعه کنید.

موضوع خاص: انتصاب

۱۱:۲۳ "آن که در میان شما از همه بزرگتر است، خدمتگزار شما خواهد بود." این عبارات در متی ۲۰:۲۵ - ۲۸ و مرقس ۱۰:۴۲ - ۴۴ مورد بحث قرار گرفتند. عجب بیانات قدرتمندی! چنین کاری بطور قطع از رفتارهای رایج دنیوی به دور است. بهر حال، این کار نشانه عظمت راستین در عصر جدید است.

موضوع خاص: رهبری خادم

۱۲:۲۳ "هر که خویشتن را فروتن سازد، سرافراز خواهد گردید." این مضمون تکراری انجیلی است (ایوب ۲۲:۲۹؛ امثال ۲۹:۲۳؛ لوقا ۱۴:۱۱؛ ۱۴:۱۸؛ یعقوب ۴:۶؛ اول پطرس ۵:۵).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۳:۲۳-۱۴

۱۳ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما در پادشاهی آسمان را به روی مردم می‌بندید؛ نه خود داخل می‌شوید و نه می‌گذارید کسانی که در راهند، داخل شوند.

۱۴ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما از سوی خانهٔ بیوه‌زنان را غارت می‌کنید و از دیگر سو، برای تظاهر، دعای خود را طول می‌دهید. از همین رو، مکافاتتان بسی سخت‌تر خواهد بود.»

۱۳:۲۳ «وای بر شما» این قسمت (متی ۲۳:۱۳-۳۶) به «هفت وای» معروف است. متی اغلب ساختار انجیل خود را با استفاده از هفت چیز تشکیل می‌داد. این وای‌ها در تقابل با برکات هستند. در آیات موازی لوقا با موعظه عیسی در کوه، او چهار «وای» را به سعادت‌ها اضافه کرده است (متی ۵:۳-۱۱ در مقابل لوقا ۶:۲۰-۲۶). در عهد عتیق اصطلاح «وای» یک «نوحه» یا مرثیه را بوجود آورد. ساختار آن (ضرب آهنگ عبری، خطوط شعر برجسته شده) مانند موسیقی تشییع جنازه برای بیان داوری خدا بود.

▣ «ریاکار» این واژه ترکیبی یونانی بمعنی «داوری تحت شرایط» بود. این یک اصطلاح رایج در تئاتر بود که برای توصیف کسی که نقشی را پشت نقاب بازی می‌کرد به کار می‌رفت. این واژه پیشتر در انجیل متی آیات ۶:۲، ۵، ۱۶؛ ۷:۵؛ ۱۵:۷؛ ۱۶:۳؛ ۲۲:۱۸؛ و همچنین ۲۴:۵۱ بکار برده شده است.

موضوع خاص: ریاکاران

▣ «شما در پادشاهی آسمان را به روی مردم می‌بندید» این استفاده نادرستی از عبارت «کلیدهای پادشاهی آسمان» بود (متی ۱۶:۱۹؛ مکاشفه ۱:۱۸؛ ۷:۳). دانستن حقیقت مسئولیت شگفت‌انگیزی است! آنقدر که عیسی معرفی خود توسط کلیسا را با کلام، زندگی و اولویت‌هایش رد کرد، بشریت امروزی

و سکولار آنقدر عیسی را رد نکرده است! این همان کاری است که رهبران مذهبی دوارن عیسی نیز انجام دادند. امروزه چند نفر از فریسیان در کلیسا هستند؟

این اظهارات تکان دهنده و غم‌انگیز هستند.

۱. رهبران دینی در سوی درست با خدا نایستاده بودند (متی ۵: ۲۰)

۲. رهبران دینی دیگران را گمراه و آنان را از قرار گرفتن در سوی خدا دور نگه می‌داشتند (متی ۱۵: ۱۴؛ ۲۳: ۱۶، ۲۴؛ ۲۴: ۲۴؛ رومیان ۲: ۱۹)

□ «نه خود داخل می‌شوید» فعل وارد شدن در این جمله بعنوان بخشی از موقعیت تاریخی پادشاهی خدا بکار رفته است (پیمان جدید ارمیا ۳۱: ۳۱ - ۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲ - ۳۶). اکنون انسان بواسطه تأیید عیسی می‌تواند وارد شود! آنان که دست رد به سینه او زدند نمی‌توانند وارد پادشاهی شوند (متی ۵: ۲۰؛ ۷: ۲۱؛ ۱۸: ۳؛ ۱۹: ۲۳ - ۲۴؛ ۲۳: ۱۳).

عیسی تنها درب ورودی پادشاهی آسمان است (یوحنا ۱: ۱۲؛ ۷: ۱۸؛ ۱۴: ۶؛ رومیان ۱۰: ۹ - ۱۳).

موضوع خاص: "درب" در عهد جدید

موضوع خاص: دریافت

۱۴:۲۳ این آیه در نسخه‌های خطی یونانی A, B, D, L و البته در اکثر نسخه‌ها وجود ندارد، و بنابراین، احتمال اصالت آن به متی باز نمی‌گردد. احتمالاً این توسط یک نسخه‌بردار از مرقس ۱۲: ۴۰ یا لوقا ۴۷: ۲۰ به این انجیل اضافه شده است. این آیه در برخی نسخه‌های خطی پیش از متی ۲۳: ۱۳ و برخی بعد از متی ۲۳: ۱۳ دیده می‌شود. USB⁴ به حذف آن رتبه B (تقریباً قطعی) داده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵:۲۳

^{۱۵} «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما دریا و خشکی را در می‌نوردید تا یک نفر را به دین خود بیاورید و وقتی چنین کردید، او را دو چندان بدتر از خود، فرزند جهنم می‌سازید.

۱۵:۲۳ "ریاکاران" به موضوع خاص: ریاکاران مراجعه کنید.

□ "تا یک نفر را به دین خود بیاورید" برای تغییر دین به یهودیت دو راه وجود داشت:

۱. آنان که ختنه شده، خود را تعمیم داده، و برای معبد قربانی کرده بودند. آنها "تازه واردین از دروازه" نامیده می‌شدند

۲. آنان که همواره در کنیسه حاضر می‌شدند. این افراد "خدا ترسان" نامیده می‌شدند.

□ "او را دو چندان بدتر از خود، فرزند جهنم می‌سازید" این سخنان تکان دهنده هستند. عیسی از چنین شریعت‌مداری خودمحوری سخت آزرده شده بود! این سخنان در متی ۵: ۲۰ نیز دیده می‌شوند. این چرخش از انتظارات فرهنگی بسیار حائز اهمیت است.

موضوع خاص: "پسران..."

□ "جهنم" واژه جهنم از دو کلمه عبری "دره" و "هینوم" گرفته شده است. جهنم جایی بود که خدای آتش باروری فنیقی در جنوب اورشلیم در دره توفت، با قربانی کردن کودکان [molech] پرستش می‌شد (۲ پادشاهان ۱۶: ۳؛ ۱۷: ۱۷؛ ۲۱: ۶؛ دوم تواریخ ۲۸: ۳؛ ۳۳: ۶). این مکان تبدیل به زباله‌دانی برای اورشلیم شده بود. عیسی از آن بعنوان استعاره زمینی جهنم و داوری ابدی در سخنان خود استفاده می‌کرد.

این واژه به جز در یعقوب ۳: ۶، فقط توسط عیسی استفاده میشد. عشق عیسی به انسانهای سقوط کرده او را از پرداختن به عواقب هولناک رد سخنان و کارهایش باز نداشت (متی ۲۵: ۴۶). عیسی واقعیت ابدی جدایی از خداوند را تسریح کرد، این حقیقتی است که پیروان او باید آن را جدی بگیرند. جهنم یک تراژدی برای بشریت است، اما در عین حال یک زخم باز در قلب خداوند است که هرگز التیام نخواهد یافت!

موضوع خاص: مردگان کجا هستند؟

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۶:۲۳ - ۲۲

^{۱۶} «وای بر شما ای راهنمایان کور که می‌گویید: "اگر کسی به معبد سوگند خورد باکی نیست، اما اگر به طلای معبد سوگند خورد،

باید به سوگند خود وفا کند." ای نابخردان کور! کدام برتر است؟ طلا یا معبدی که طلا را تقدیس می‌کند؟^{۱۸} و نیز می‌گویید: "اگر کسی

به مذبح سوگند خورد، باکی نیست، اما اگر به هدیه‌ای که بر آن گذاشته می‌شود سوگند خورد، باید به سوگند خود وفا کند." ای کوران!

کدام برتر است؟ هدیه یا مذبحی که هدیه را تقدیس می‌کند؟^{۲۰} پس، کسی که به مذبح سوگند می‌خورد، همانا به مذبح و هرا آنچه بر آن است سوگند خورده است.^{۲۱} و هر که به معبد سوگند می‌خورد، به معبد و به آن که در آن ساکن است سوگند خورده است.^{۲۲} و هر که به آسمان سوگند می‌خورد، به تخت خدا و به آن که بر آن نشسته است سوگند خورده است.

۱۶:۲۳ "راهنمایان کور" این تصویرسازی تمسخرآمیز از رهبران دینی بود (متی ۱۵:۱۴؛ ۲۳:۱۶، ۲۴).

۱۶:۲۳ - ۲۲ "سوگند خورد" یهودیان نظام وسیعی از سوگندهای معتبر و نامعتبر با استفاده از نام خدا بوجود آورده بودند (متی ۵:۳۳ - ۳۷؛ یعقوب ۵:۱۲). این راهی بود برای دروغ گفتن مصلحتی مجاز در عین اینکه از نظر شرع هم مشکلی نداشته باشد (لاویان ۱۹:۱۲؛ تثنیه ۲۱:۲۳).

۱۷:۲۳ "ای نابخردان" به موضوع خاص زیر: مردم ابله (واژگان) مراجعه نمایید.

موضوع خاص: واژگانی که برای ابله بکار برده می‌شوند

SPECIAL TOPIC: FOOLISH

این رفتار/شخص بوسیله چندین واژه در عهد عتیق بیان شده‌اند.

۱. "ابله"، "شخص ابله" (BDB 17, KB 21) - ایوب ۵:۲، ۳؛ مزمور ۱۰۷:۱۷؛ امثال ۱:۷ (و بسیاری دیگر)؛ اشعیا ۱۹:۱۱؛ ۳۵:۸؛ ارمیا ۴:۲۲؛ هوشع ۷:۹

۲. "کسی که دارای اعتماد بنفس است" (BDB 493, KB 489) - مزمور ۴۹:۱۰؛ ۹۲:۶؛ ۹۴:۸؛ امثال ۱:۲۲، ۳۲ (و بسیاری دیگر)؛ جامعه ۲:۱۴-۱۶؛ ۱:۵؛ ۳، ۴ (و بسیاری دیگر)

۳. "شخص توخالی و پوچ" (BDB 614, KB 663) - تثنیه ۳۲:۶، ۲۱؛ ۲ سموئیل ۳:۳۳؛ ۱۳:۱۳؛ ایوب ۲:۱۰؛ ۳۰:۸؛ مزمور ۱۴:۱؛ ۳۹:۸؛ ۵۳:۱؛ ۷۴:۱۸؛ ۲۲؛ امثال ۱۷:۷، ۲۱؛ ۳۰:۲۲؛ ارمیا ۱۷:۱۱

۴. "کله‌پوک" (BDB 698, KB 754) - پیدایش ۳۱:۲۸؛ ۱ سموئیل ۱۳:۱۳؛ ۲ سموئیل ۱۵:۳۱؛ ۲۴:۱۰؛ ۱ تواریخ ۲۱:۸؛ ۲ تواریخ ۹:۱۶؛ جامعه ۲:۱۹؛ ۳:۱۰؛ ۱۴؛ اشعیا ۴۴:۲۵؛ ارمیا ۵:۲۱

عیسی از سه کلمه برای تعریف از اینگونه انسانها استفاده کرد

۱. *Aphrōn*، لوقا ۱۱:۴۰؛ ۱۲:۲۰

۲. *Anoētos*، لوقا ۲۴:۲۵

۳. *Mōros*، متی ۵:۲۲؛ ۲۳:۱۷، ۱۹

محکمترین اظهارات توسط عیسی در ارتباط با کاربرد اینگونه عبارات نسبت به یک شخص در متی ۲۲:۵ دیده می‌شود، در جاییکه عبارت *mōros* بازتاب دهنده لغت آرامی *raca* بمعنی ناتوان از زندگی است. این بخش به عناوین خاصی که شخص می‌تواند یا نمی‌تواند به شخص دیگری اطلاق کند، اختصاص ندارد، اما به رفتاری در مقابل دیگران بخصوص برادران دینی خود، می‌پردازد.

واژه یونانی *mōros* "احمق" ترجمه شده، اما واژه اولیه‌ی عبری آن *mōreh*، BDB 598، بمعنی "شورش علیه خداوند" می‌باشد (اعداد ۲۰:۱۰؛ تثنیه ۲۱:۱۸، ۲۰؛ به کتاب F. F. Bruce بنام *Answers to Question* صفحه ۴۲ مراجعه نمایید. عیسی فریسیان را با واژه مشابهی در متی ۱۷:۲۳ خطاب کرده است. نه فقط اعمال ما، بلکه انگیزه‌ها، گرایشات و اهداف ما گناه در برابر سایر انسانها را مشخص می‌کند. قتل، تا جاییکه به خدا مربوط می‌گردد، می‌تواند یک طرز فکر باشد! نفرت از برادران و خواهان ما بوضوح نشان می‌دهد که ما خدا را نمی‌شناسیم (۱ یوحنا ۲:۹-۱۱؛ ۳:۱۵؛ و ۴:۲۰). بخصوص، یک طرز فکر نفرت‌آور بهتر از مرگ است، اما بخاطر داشته باشید که این بخش از متن، بمعنی شکستن همه خودخواهی‌ها و غرور در نفس انسان است.

پولس بوسیله ده‌ها واژه از عهد عتیق و عیسی در تعریف از انسانهای ابله پیروی می‌کند.

۱. *Aphrōn*، اول قرنیتیان ۱۵:۳۶؛ دوم قرنیتیان ۱۱:۱۶، ۱۹؛ ۱۲:۱۱، ۱۶

۲. *Mōros*، اول قرن‌تین ۳:۱۸؛ ۴:۱۰ و یک شکل مرتبط در رومیان ۱:۲۲

مردمانی که مدعی شناخت خداوند هستند، اما رفتار و کردار آنها بشکل غیرمتمتعرفی آنان را همچون ابلهان نشان می‌دهد، اغلب بعنوان افرادی شناخته می‌شوند که از سطح فکری پایینی برخوردار هستند! توضیحات کنایه‌آمیز پولس، بیشتر در اول و دوم قرن‌تین، اینگونه افراد را عیان کرده است. آنها خیلی مطمئن بودند که به دانشی دست یافته‌اند که نه توان دیدن آن را داشتند و نه توان شناسایی دانش حقیقی را!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۳:۲۳ - ۲۴

۲۳ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما از نعناع و شیوید و زیره ده‌یک می‌دهید، اما احکام مهمتر شریعت را که همانا عدالت و رحمت و امانت است، نادیده می‌گیرید. اینها را می‌بایست به جای می‌آوردید و آنها را نیز فراموش نمی‌کردید. ای راهنمایان کور! شما پشه را صافی می‌کنید، اما شتر را فرو می‌بلعید!

۲۳:۲۳ "شما ... ریاکاران" به موضوع خاص: ریاکاران مراجعه نمایید.

□ " شما از نعناع و شیوید و زیره ده‌یک می‌دهید" این افراد در شرع‌گرایی خود (لاویان ۲۷: ۳۰-۳۳؛ تثنیه ۱۴: ۲۲-۲۹)، حتی کوچکترین ذره از ادویه‌ها را به گونه‌ای شمارش می‌کردند که دقیقاً ده درصد به خدا بدهد، اما عدالت، عشق و وفاداری را نادیده می‌گرفتند. عهد جدید به جز اینجا از ده یک سخن نمی‌گوید. قلب بخشنده عهد جدید در درصد خلاصه نمی‌شود (دوم قرن‌تین ۸-۹).

ایمانداران عهد جدید باید مراقب تبدیل مسیحیت به یک شرع جدیدی که مبتنی بر قواعد کیفی است، باشند (تلمود مسیحی). میل افراد به رضای خدا باعث می‌شود که سعی کنند برای هر زمینه‌ای از زندگی دستورالعمل‌هایی بیابند. با اینحال، از نظر الهیاتی، ترسیم قواعد عهد عتیقی که در عهد جدید مجدداً تأیید نشده و آنها را معیارهای جزمی قرار می‌دهند، خطرناک است، به ویژه وقتی ادعا می‌شود که آنها عامل فاجعه یا وعده سعادت هستند!

موضوع خاص: ده یک

۲۳:۲۴ " شما پشه را صافی می‌کنید، اما شتر را فرو می‌بلعید" فریسیان دوران عیسی آب آشامیدنی را از طریق پارچه فیلتر می‌کردند تا از بلعیدن ناخواسته حشرات ناپاک جلوگیری کنند، اما در واقع شرع‌گرایی عاری از عشق آنها باعث شده بود که آنها به طور تمثیلی یک شتر نجس را بلعند! این یک بازی با کلمات در زبان آرامی بود. کلمه "galma" و شتر "gamlā". این یک صنعت اغراق‌گویی در مشرق زمین است. عیسی اغلب در اظهارات خود از شتر استفاده می‌کرد (متی ۱۹:۲۴؛ مرقس ۱۰:۲۵؛ لوقا ۱۸:۲۵).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۳:۲۵ - ۲۸

۲۵ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌کنید، اما درون آن مملو از طمع و ناپرهیزی است. ای فریسی کور، نخست درون پیاله و بشقاب را پاک کن که بیرونش نیز پاک خواهد شد.

۲۷ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما همچون گورهایی سفیدکاری شده که از بیرون زیبا به نظر می‌رسند، اما درون آنها پُر است از استخوانهای مردگان و انواع نجاسات! ^{۲۸} به همین‌سان، شما نیز خود را به مردم پارسا می‌نمایید، اما در باطن مملو از ریاکاری و شرارتید.

۲۵:۲۳ "ریاکاران" به موضوع خاص: ریاکاران مراجعه کنید.

□ " شما بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌کنید" آنها به نظافت تشریفاتی بسیار اهمیت می‌دادند، اما دیدگاه‌ها و انگیزه‌هایشان از خدا دور بود (اشعیا ۲۹:۱۳). آنها از درون آلوده شدند (قلب، مرقس ۷:۱۵، ۲۰). معیار جدید رستگاری (پیمان جدید، ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶:۲۲-۳۶) عملکرد انسانی نبود، بلکه ایمان به عدالت مسیح بود که باید در جلگه خریداری شود و در یکشنبه عید پاک تأیید شود!

۲۷:۲۳ " گورهایی سفیدکاری شده" شهروندان اورشلیم قبل از روزهای جشن، قبرها را سفید می‌کردند تا مبادا زائری به‌طور تصادفی به آن‌ها دست بزند، در اینصورت از نظر تشریفاتی به مدت هفت روز نجس شده و از این رو نتواند حتی پس از طی مسافتی طولانی در جشن شرکت کند (اعداد ۱۹:۱۶؛ ۱۹:۳۱) این مقبره‌های تازه نقاشی شده مصداق دینداری ظاهری رهبران یهود بود.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۹:۲۳ - ۳۳

۲۹ «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما برای پیامبران مقبره می‌سازید و آرامگاه پارسایان را می‌آرایید^{۳۰} و می‌گویید: "اگر در روزگار پدران خود بودیم، هرگز در کشتن پیامبران با ایشان شریک نمی‌شدیم."^{۳۱} بدین‌سان، بر ضد خود شهادت می‌دهید که فرزندان قاتلان پیامبرانید.^{۳۲} حال که چنین است، پس آنچه را پدرانتان آغاز کردند، شما به کمال رسانید! ای ماران! ای افعی‌زادگان! چگونه از مجازات جهنم خواهید گریخت؟

۲۹:۲۳ "ریاکاران" به موضوع خاص: ریاکاران مراجعه کنید.

□ "شما برای پیامبران مقبره می‌سازید" در عهد عتیق، قوم خدا پیامبران خدا را می‌کشتند و سپس برای آنها مقبره‌های بزرگ می‌ساختند. بنای یادبود سخنگویان خدا آن چیزی نیست که خدا خواسته است. او مایل است از پیام او اطاعت شود (متی ۲۳: ۲۳-۳۴). همانطور که رهبران عهد عتیق پیامبران را کشتند، این رهبران عیسی و پیروانش را نیز خواهند کشت.

۳۰:۲۳ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است که "در تضاد با واقعیت" نامیده می‌شود. مقدمه‌ای بوجود می‌آید که صحت ندارد و بنابراین نتیجه‌ای که از آن گرفته می‌شود نیز نادرست است.

۳۳:۲۳ "ای ماران! ای افعی‌زادگان" عیسی همیشه آن مرد رحیم و ملایمی که روی خود را بر می‌گرداند تا طرف دیگر صورتش نیز سیلی بخورد، نیست (متی ۳: ۷؛ ۱۲: ۳۴). ریاکاری خودپسندانه مذهبی بشدت محکومیت او را برانگیخت - و هنوز هم بر می‌انگیزد!

موضوع خاص: واژگان یونانی، VII. C

□ "جهنم" به موضوع خاص: مردگان کجا هستند مراجعه کنید. II. D

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۴:۲۳ - ۳۶

۳۴ چرا که من انبیا و حکیمان و علما نزد شما می‌فرستم و شما برخی را خواهید کشت و بر صلیب خواهید کشید، و برخی را در کنیسه‌های خود تازیانه خواهید زد و شهر به شهر تعقیب خواهید کرد.^{۳۵} پس، همه خون پارسایان که بر زمین ریخته شده است، از خون هاییل پارسا گرفته تا خون زکریا بن برخیا، که او را بین محرابگاه و مذبح کشتید، بر گردن شما خواهد بود.^{۳۶} آمین، به شما می‌گویم، همه اینها دامنگیر این نسل خواهد شد.

۳۴:۲۳ "من انبیا و حکیمان و علما نزد شما می‌فرستم" خدا (توجه کنید که عیسی از "من" استفاده می‌کند) به مکاشفه‌اش بواسطه سخنگویی که انتخاب کرده، ادامه می‌دهد (متی ۲۱: ۳۴-۳۶؛ ۲۳: ۳۷). یهودیان حقیقت خدا را نادیده نمی‌گرفتند؛ آنها اینگونه انتخاب کرده بودند که سنت‌هایشان مهمتر از نادیده گرفتن خدا است (اشعیا ۹: ۶-۱۳؛ ۱۹: ۱۳؛ ۱۳: ۱۹؛ ارمیا ۵: ۲۰-۲۹)!

□ "شما برخی را خواهید کشت و بر صلیب خواهید کشید" پیش‌بینی آزار و شکنجه در ابتدای مسیحیت به طرز چشمگیری محقق شد. سخنگویان خدا اغلب دشمنی بشر سقوط کرده، حتی بشریت مذهبی را بر خلاف کلام و اراده خدا برداشت می‌کنند.

۳۵:۲۳ "خون ... به زمین ریخته شده" به موضوع خاص زیر: ریخته شدن توجه کنید.

موضوع خاص: ریخته شدن (عهد جدید)

(Special Topic: Poured Out)

اصطلاح یونانی کلاسیک *cheō* به معنی "ریختن" (معمولاً به مفهوم ریختن درون چیزی) است. حالت تشدید یافته آن *ekcheō*، دو مفهوم را بسط می‌دهد:

۱. ریختن خون بی‌گناه، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۹: ۶، ۳۷: ۲۲، کتاب تثنیه ۱۰: ۱۹، انجیل متی ۲۳: ۳۵، اعمال رسولان ۲۰: ۲۲، رومیان ۳: ۱۵
۲. دادن قربانی، مراجعه شود به داوران ۶: ۲۰، اول سموئیل ۷: ۶، دوم سموئیل ۱۶: ۲۳، انجیل متی ۲۶: ۲۸، انجیل مرقس ۱۴: ۲۴، انجیل لوقا ۲۲: ۲۰

در مورد عیسی، این دو مفهوم در زمان کالواری (مصلوب شدنش) (مراجعه شود به *The New International Dictionary of New Testament Theology* اثر Colin Brown، جلد ۲، صفحات ۸۵۳ الی ۸۵۵).

انجیل همچنین از این فعل در رابطه با موارد زیر استفاده میکند:

۱. درون کسی حلول یافتن روح القدس (مراجعه شود به یوئیل ۲:۲۸ الی ۲۹، حزقیال ۳۹:۲۹، زکریا ۱۲:۱۰، اعمال رسولان ۲:۱۷ الی ۱۸ و ۳۳، ۴۵:۱۰، تیتوس ۳:۶)
۲. محبت خدا (مراجعه شود به رومیان ۵:۵، به همسوی الهیاتی آن در غلاطیان ۴:۶ توجه کنید)
۳. خشم خدا (مراجعه شود به مکاشفه ۱۶، این فعل هشت مرتبه استفاده شده است).

□ "هابیل" به کتاب پیدایش ۸:۴ مراجعه کنید.

□ "زکریا" بحثهای زیادی صورت گرفته که این نام به چه کسی اشاره می کند. تنها شهید شناخته شده با این نام در دوم تواریخ ۲:۲۴ - ۲۲ دیده می شود، اما نام پدر او از با این آیه تفاوت دارد. بهر حال، آیه موازی در لوقا ۱۱:۵۱ نام پدر را حذف کرده است، همینطور نسخه یونانی MSS & انجیل متی. زکریا، از پیامبران پس از دوران تبعید یهودیان بود اما به این شکل کشته نشد. ممکن است پیامبر دیگری به این نام وجود داشته باشد که ما اطلاعی درباره وی نداریم. در هر حال، از آنجا که هابیل اولین شهید در عهد عتیق است، پس زکریای ذکر شده در دوم تواریخ ۲۴ آخرین شهید خواهد بود زیرا تواریخ آخرین کتاب شریعت عبری است.

۳۶:۲۳ " همه اینها دامنگیر این نسل خواهد شد" این عبارت به نوعی برتری عیسی را نشان می دهد (متی ۱۰:۲۳؛ ۲۳:۲۳؛ ۲۴:۲۴). وی برترین سخنگوی خدا بود. هنگامی که رهبران و مردم او را انکار کردند، دیگر امیدی وجود نداشت، بجز داوری. عهد جدید روح فرا رسیده است!

موضوع خاص: بازگشت نزدیک است

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۷:۲۳ - ۳۹

۳۷ «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل پیامبران و سنگسارکننده رسولانی که نزد تو فرستاده می شوند! چند بار خواستم همچون مرغی که جوجه هایش را زیر بالهای خویش جمع می کند، فرزندان تو را گرد آورم، اما نخواستی! اینک خانه شما به خودتان ویران وا گذاشته می شود. زیرا به شما می گویم که از این پس مرا نخواهید دید تا روزی که بگوئید: "مبارک است آن که به نام خداوند می آید."»

۳۷:۲۳ - ۳۹ عیسی آشکارا سرشار از احساسات است (لوقا ۱۳:۳۴، ۳۵). او و پدر هر دو مردی را که با آنها پیمان بسته اند را دوست دارند. او مشتاق بود که آنها را به شراکت بازگرداند، اما آنها به شریعت گرایی خود چسبیدند (اشعیا ۲۹:۱۳). فقط داوری می تواند نیاز به صمیمیت عهد را دوباره آغاز کند! این سؤال باقی می ماند که عیسی چه زمانی این کلمات را بیان کرد؟ آیا درست قبل از ورود پیروزمندانه او بود یا به یک ورود معنوی اشاره دارد؟ یک چیز مسلم است، نبوت زکریا ۱:۱۲ روزی فرا خواهد رسید! اتحاد قوم خدا که در رومیان ۹-۱۱ صحبت شده است، مشارکت در باغ عدن را باز خواهد گرداند (پیدایش ۳:۱۵).

۳۷:۲۳ "جمع می کند" این فعل نیز بعنوان گردهمایی نهایی منتخبان خدا در متی ۱۲:۳؛ ۱۳:۲۰؛ ۲۴:۳۱ بکار برده شده است.

□ "همچون مرغی که جوجه هایش را زیر بالهای خویش جمع می کند" بیهوده و عیسی اغلب از استعاره های مؤنث برای توصیف کار و نگرش خود استفاده می کردند (پیدایش ۱:۲؛ خروج ۱۹:۵؛ تثنیه ۳۲:۱۱؛ اشعیا ۴۹:۱۵؛ ۶۶:۹-۱۳). خداوند نه مرد است و نه زن، بلکه روح است. او جنس ها را آفرید و بهترین صفات هر دورا در خود دارد.

موضوع خاص: استعاره سایه برای محافظت و مراقبت

SPECIAL TOPIC: SHADOW AS METAPHOR FOR PROTECTION AND CARE

اصطلاح "سایه" در ANE رایج بود. به نمونه هایی در انجیل توجه کنید.

۱. اصطلاح حفاظت، اشعیا ۱۶: ۳؛ ۳۰: ۲-۳؛ مراثی ارمیا ۴: ۲۰
۲. اصطلاح "سایه دست"، مزامیر ۱۲۱: ۵؛ اشعیا ۴۹: ۲؛ ۵۱: ۱۶
۳. اصطلاح "سایه سقف"، پیدایش ۱۹: ۸
۴. اصطلاح "سایه ابر خاص خدا"، مراجعه شود به خروج ۱۳: ۲۱-۲۲؛ ۱۴: ۱۹، ۲۰، ۲۴؛ اشعیا ۴: ۶؛ ۲۵: ۴-۵؛ ۳۲: ۱-۲
۵. اصطلاح "سایه بال"، مزامیر ۱۷: ۸؛ ۳۶: ۷؛ ۵۷: ۱؛ ۶۱: ۴؛ ۶۳: ۷؛ ۹۱: ۱، ۴ (استعاره های مشابه در تثنیه ۳۲: ۱۰-۱۱؛ روت ۱۲: ۲؛ اشعیا ۳۱: ۵؛ متی ۲۳: ۳۷؛ لوقا ۱۳: ۳۴)
۶. اصطلاح "سایه درخت"، داوران ۹: ۱۵؛ حزقیال ۱۷: ۲۳؛ ۳۱: ۶، ۱۷؛ دانیال ۴: ۱۲؛ هوشع ۱۴: ۷

۳۸:۲۳ "خانه شما به خودتان ویران واگذاشته می شود" به نظر می رسد که این کنایه به ارمیا ۲۲: ۵ است. این عبارت می تواند به ویرانی اورشلیم در سال ۷۰ پس از میلاد یا سایر رویدادهای آینده اشاره داشته باشد. عهد منحصر بفرد خدا با اسرائیل به دلیل بی ایمانی آنها تغییر کرده است! اکنون عهد جدیدی وجود دارد (ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶-۲۲: ۳۶)، که مبتنی بر تبار نژادی نیست، بلکه بر اساس ایمان و وفاداری به خدا و مسیح او است.

۳۹:۲۳ "تا روزی که بگویند" این آیه بعنوان مرجعی به مزمور ۱۱۸: ۲۶-۲۷ شناخته می شود، که برای ورود ظفرمندانه بکار برده شده است (متی ۹: ۲۱). این عبارت بسیار شبیه نبوت فوق العاده زکریا ۱۲: ۱۰ می باشد که مطابق آن، یهودیان روزی بسوی کسی طردش کردند باز خواهند گشت (رومیان ۹-۱۱)!

همه ایمانداران برای بازگشت این یهودیان دعا می کنند!

موضوع خاص: ورود ظفرمندانه

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا عیسی اینقدر از رهبران دینی دوران خود انتقاد می کرد؟
۲. از کجا باید بدانیم که چگونه باور داشته باشیم و تمرین کنیم؟
۳. آیا رفتار مهمتر از اعمال است؟
۴. آیا ده یک، یکی از قواعد مهم آموزه های عهد جدید است؟
۵. آیا عیسی بطور کامل اسرائیل را طرد کرد؟

انجیل متی ۲۴

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
پیشبینی تخریب معبد	عیسی تخریب معبد را نبوت می‌کند	پیشبینی تخریب معبد	عیسی درباره تخریب معبد صحبت می‌کند	مقدمه
۲-۱:۲۴	۲-۱:۲۴	۲-۱:۲۴	۲-۱:۲۴	۳-۱:۲۴
شروع ای وای برها	نشانه‌های زمانها	پایان عصر	مشکلات و آزار و اذیت‌ها	شروع غم و اندوه‌ها
۱۴-۳:۲۴	۱۴-۳:۲۴	۸-۳:۲۴	۳:۲۴	
			۸-۴:۲۴	۸-۴:۲۴
			۱۴-۹:۲۴	۱۳-۹:۲۴
				۱۴:۲۴
مصیبت بزرگ	مصیبت بزرگ		وحشت سهمگین	مصیبت بزرگ اورشلیم
۲۸-۱۵:۲۴	۲۸-۱۵:۲۴	۲۸-۱۵:۲۴	۲۲-۱۵:۲۴	۲۲-۱۵:۲۴
			۲۵-۲۳:۲۴	۲۵-۲۳:۲۴
				آمدن پسر انسان
			۲۷-۲۶:۲۴	۲۸-۲۶:۲۴
			۲۸:۲۴	
آمدن پسر انسان	آمدن پسر انسان		آمدن پسر انسان	اهمیت جهانی این آمدن
۳۱-۲۹:۲۴	۳۱-۲۹:۲۴	۳۱-۲۹:۲۴	۳۱-۲۹:۲۴	۳۱-۲۹:۲۴
مَثَل درخت انجیر	مَثَل درخت انجیر		درس درخت انجیر	زمان این آمدن
۳۵-۳۲:۲۴	۳۵-۳۲:۲۴	۳۵-۳۲:۲۴	۳۵-۳۲:۲۴	۳۶-۳۲:۲۴
روز و ساعت نامشخص	هیچکس روز و ساعت آن را نمی‌داند		هیچکس روز و ساعت آن را نمی‌داند	بگوش باشید
۴۴-۳۶:۲۴	۴۴-۳۶:۲۴	۴۴-۳۶:۲۴	۴۴-۳۶:۲۴	

۴۱-۳۷:۲۴

۴۴-۴۲:۲۴

غلام امین یا خائن

غلام امین یا شرور

خدمتکار امین یا خائن

مَثَل خدمتکار امین

۵۱-۴۵:۲۴

۵۱-۴۵:۲۴

۵۱-۴۵:۲۴

۵۱-۴۵:۲۴

۵۱-۴۵:۲۴

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه های متنی برای آیات ۱:۲۴ - ۳۶ (آیات موازی در مرقس ۱:۱۳ - ۳۷)

A. یادداشتهای تفسیری من درباره مرقس ۱۳ نسبت به تفاسیر مرقس ۱ و دوم پطرس است. این یادداشتهای را می توانید بر روی وبسایت

www.freebiblecommentary.org مطالعه بفرمایید.

B. تفسیر انجیل متی ۲۴، مرقس ۱۳ و لوقا ۲۱ بسیار دشوار است، زیرا آنها به سوالات زیادی به طور همزمان می پردازند (متی ۲۴:۳).

۱. معبد چه زمانی تخریب خواهد شد؟

۲. نشانه های بازگشت مسیح چه هستند؟

۳. این عصر چه زمانی به پایان خواهد رسید؟

C. محتوای تاریخی آیات عهد جدید معمولاً تلفیقی از موضوعات مربوط به پایان دنیا (به موضوع خاص بخش G مراجعه کنید) و زبان نبوی که به عمد دارای ابهام و بشدت نمادین است، می باشد. به کتاب *Plowshares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalypics* نوشته د. برنت سندی مراجعه کنید.

D. آیات متعددی در عهد جدید (متی ۲۴، مرقس ۱۳، لوقا ۱۷ و ۲۱، اول و دوم تسالونیکیان و مکاشفه) به بازگشت دوم مسیح می پردازند. این آیات بر روی موارد زیر تأکید دارند:

۱. زمان دقیق رویداد نامشخص است، اما خود رویداد قطعی می باشد

۲. زمان کلی را می توان تخمین زد اما زمان قطعی رویدادها، خیر.

۳. این رویدادها بطور ناگهانی و غیرمنتظره رخ خواهند داد

۴. ما همواره باید در حال دعا، آماده و با ایمان به وظایف محوله خود عمل کنیم.

E. پارادوکسی میان موارد زیر وجود دارد

۱. هر لحظه ممکن است بازگردد (متی ۲۴:۲۷، ۴۴)

۲. این واقعیت که برخی رویدادها در تاریخ باید بوقوع بپیوندند

موضوع خاص: بازگشت مسیح در هر لحظه، در برابر هنوز زود است (پارادوکس عهد جدید)

(Special Topic: The Any-Moment Return Of Jesus Vs. The Not Yet (Nt Paradox))

A. آیات اسکاتولوژیک عهد جدید بازتاب دهنده بینش نبوتی عهد عتیق است که پایان دنیا را از منظر رویدادهای نوین می نگرند.

B. متی ۲۴، مرقس ۱۳ و لوقا ۲۱ برای تفسیر بسیار دشوار هستند زیرا آنان همزمان ده ها سوال را مطرح می کنند.

۱. معبد چه زمانی نابود خواهد گردید؟
 ۲. نشانه بازگشت مسیح چه خواهد بود؟
 ۳. این عصر چه زمانی به پایان می‌رسد (متی ۲۴:۳)؟
- C. سبک آیات اسکاتولوژیک عهد جدید معمولاً تلفیقی است از زبان آخر زمانی و نبوتی که بصورت بشدت نمادین بکار برده شده است (برگرفته از کتاب *Ploswhares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic* نوشته D. Brent Sandy).
- D. آیات متعددی در عهد جدید (متی ۲۴؛ مرقس ۱۳؛ لوقا ۱۷ و ۲۱؛ ۱ و ۲ تسالونیکیان و کتاب مکاشفه) به موضوع بازگشت دوم مسیح می‌پردازند. این آیات مؤکد موارد زیر می‌باشند:
۱. زمان دقیق این رویداد مشخص نیست، اما بوقوع پیوستن آن قطعی است.
 ۲. جنبه عمومی آن زمان را آگاهی داریم، اما زمان قطعی آن مشخص نمی‌باشد.
 ۳. این واقعه بصورت ناگهانی و غیرمنتظره رخ خواهد داد.
 ۴. ما باید دعا کرده و برای انجام وظیفه محوله آماده و ایمان داشته باشیم.
- E. تنش متناقضی میان موارد زیر وجود دارد:
۱. هر لحظه این بازگشت ممکن است (لوقا ۲۰:۴۰، ۴۶؛ ۲۱:۳۶؛ متی ۲۴:۲۷، ۴۴) و
 ۲. این حقیقت که برخی رویدادها در تاریخ امکان وقوع خواهند داشت (به مورد F توجه نمایید)
- F. عهد جدید می‌گوید که برخی رویدادها پیش از ظهور دوم مسیح بوقوع خواهند پیوست:
۱. انجیل برای تمام دنیا وعظ شده است (متی ۲۴:۱۴؛ مرقس ۱۳:۱۰)
 ۲. ارتداد بزرگ (متی ۲۴:۱۰-۱۳، ۲۱؛ ۱ تیموتائوس ۴:۱؛ ۲ تیموتائوس ۳:۱؛ ۲ تسالونیکیان ۲:۳)
 ۳. مکاشفه "مرد و گناه" (دانیال ۷:۲۳-۲۶؛ ۹:۲۴-۲۷؛ ۲ تسالونیکیان ۲:۳)
 ۴. حذف هر آنچه یا هر آنکس که مانع پیشرفت می‌گردد (۲ تسالونیکیان ۲:۶-۷)
 ۵. رویدادهایی که به تقویت مجدد یهودیان منجر گردد (زکریا ۱۲:۱۰؛ رومیان ۱۱)
- G. لوقا ۱۷:۲۶-۳۷ به موازات مرقس نوشته نشده است. این کتاب اما در متی ۲۴:۳۷-۴۴ بخش موازی سینوپتیکی در خود دارد.
- H. برای مبحث بازگشت مسیح، به موضوع خاص: بزودی باز می‌گردد مراجعه نمایید.
- I. برای مبحث تأخیر در بازگشت، به موضوع خاص: تأخیر در بازگشت دوم مراجعه نمایید.

F. عهد جدید می‌گوید که برخی رویدادها پیش از بازگشت دوم مسیح بوقوع خواهند پیوست:

۱. انجیل برای همه دنیا وعظ گردید (متی ۲۴:۱۴؛ مرقس ۱۳:۱۰)
 ۲. ارتداد بزرگ (متی ۲۴:۱۰-۱۳، ۲۱؛ اول تیموتائوس ۴:۱؛ دوم تیموتائوس ۳:۱؛ دوم تسالونیکیان ۲:۳)
 ۳. مکاشفه "مرد گناه" (دانیال ۷:۲۳-۲۶؛ ۹:۲۴-۲۷؛ دوم تسالونیکیان ۲:۳)
 ۴. احیای قوم یهود (زکریا ۱۲:۱۰؛ رومیان ۱۱)
- G. متی ۲۴:۳۷-۴۴ به موازات آیات انجیل مرقس نیستند. بخشی از آنها در انجیل موازی در لوقا ۱۷:۲۶-۳۷ ذکر شده‌اند.

موضوع خاص: ادبیات آخرالزمانی

(Special Topic: Apocalyptic Literature)

- مکاشفه یک ژانر منحصر به فرد ادبیات یهودی، آپوکالیپتیک، است. از آن اغلب در مواقع پر از تنش برای بیان این عقیده که خدا تاریخ را کنترل کرده و مردمش را رستگار می‌کند، استفاده می‌شود. مشخصه‌های این نوع ادبیات به شرح زیر هستند:
۱. احساس قوی حکومت جهانی خدا (یکتاپرستی و جبرگرایی)
 ۲. مبارزه میان نیکی و پلیدی، این عصر و عصری که خواهد آمد (دوالیسم)
 ۳. استفاده از کلمات و کدهای رمزی (معمولاً از عهد عتیق یا ادبیات تعاملی آپوکالیپتیک یهود)
 ۴. استفاده از رنگها، اعداد، حیوانات، گاهی اوقات حیوانات/انسانها
 ۵. استفاده از میانجیهای فرشتگان توسط بینشها و رویاها، ولی معمولاً از طریق میانجیگری فرشتگان

۶. اساسا بر پایان زمان تمرکز میکند (عصر جدید)
۷. استفاده یک نمادهای ثابت، نه واقعیت، به منظور برقراری و انتقال پیام آخر زمان
۸. برخی از مثالهای این نوع ژانر به شرح زیر هستند:
- a. عهد عتیق
- i. اشعیا ۲۴ الی ۲۷ و ۵۶ الی ۶۶
 - ii. حزقیال ۳۷ الی ۴۸
 - iii. دانیال ۷ الی ۱۲
 - iv. یوئیل ۲:۲۸ الی ۳:۲۱
 - v. زکریا ۱ الی ۶ و ۱۲ الی ۱۴
- b. عهد جدید
- i. انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳، انجیل لوقا ۲۱ و اول قرنیتیان ۱۵ (به شیوه هایی)
 - ii. دوم تسالونیکیان ۲ (در بیشتر شیوه ها)
 - iii. مکاشفه (فصل های ۴ الی ۲۲)
- c. غیر شرعی (بر گرفته از *The Method and Message of Jewish Apocalyptic* اثر D. S. Russell صفحات ۳۷ الی ۳۸)
- i. اول انوش، دوم انوش (اسرار انوش)
 - ii. کتاب جشنها
 - iii. سیبیلین اوراکل ۳ و ۴ و ۵
 - iv. عهد و پیمان دوازده شیخ
 - v. مزامیر سلیمان
 - vi. تصورات موسی
 - vii. شهادت اشعیا
 - viii. اپوکالیپس موسی (زندگی آدم و حوا)
 - ix. اپوکالیپس ابراهیم
 - x. عهد و پیمان ابراهیم
 - xi. دوم ادريس (چهارم ادريس)
 - xii. دوم و سوم باروخ
۹. در این ژانرها یک حس دوگانگی وجود دارد. واقعیت را به صورت یک مجموعه دوالیسمها، تضادها یا تنشها میان وارد زیر می بیند (که بسیار در نوشته های یوحنا متداول است):
- a. بهشت - زمین
- b. عصر پلیدی (انسانهای پلید و فرشتگان پلید) - عصر پارسایی (انسانهای خداپرست و فرشتگان خداپرست)
- c. شرایط حال حاضر - شرایط آینده
- تمامی اینها به سوی تحقیقی در حرکتند که توسط خدا ارائه شده اند. این دنیایی نیست که خدا قصد آن را داشت، ولی او به کار خود و پروژه اش ادامه می دهد تا رفاقت و دوستی در باغ عدن برقرار و احیا شود. رخداد مسیح نقطه آبیاری برنامه خدا است، ولی دو آمدن او این دوالیسم و دوگانگی را به وجود آورده است.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱:۲۴ - ۲

۱ هنگامی که عیسی از معبد خارج می شد، شاگردانش آمده، خواستند او را به دیدن ساختمانهای معبد ببرند. ۲ اما عیسی به ایشان گفت: «این ساختمانها را می بینید؟ براستی به شما می گویم که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهند شد.»

۱:۲۴ "معبد" این واژه یونانی برای کل محوطه معبد بکار می‌رفت (*hieron*، مرقس ۳:۱). از انجیل متی ۲۳:۲۱ یاد گرفتیم که عیسی در آنجا تعلیم می‌داد. ساختمان معبد (*naos*، مرقس ۱۵:۳۸) تبدیل به امید بزرگ یهودیان شده بود (ارمیا ۷)، نمادی از عشق خاص خدا به قوم یهود.

■ "ساختمانها" این ساختمانها ساخته شده از سنگ آهک صیقل داده شده‌ی سفید با تزئینات طلایی رنگ بودند. ساخت این پروژه ساختمانی برای هیروودیس کبیر بیش از ۴۶ سال طول کشید تا تکمیل شود (یوحنا ۲:۲۰). این پروژه به منظور آرام کردن یهودیان بود، زیرا از حکومت یک ایدومی (ادوم) بر آنها ناراحت بودند.

۲:۲۴ "سنگ" ژوزفوس می‌گوید که هیروودیس کبیر از سنگهای آهک صیقل داده شده یا *mezzeh* که در این منطقه رواج داشت، استفاده می‌کرد. این سنگ‌های زیربنایی و سنگ‌های بکار رفته شده برای دیوار بسیار بزرگ بودند، ۱۲×۸×۲۵ ذراع (یک ذراع ۱۸-۲۱ اینچ بود؛ بنابراین، حجم کل یکی از این سنگ‌ها تقریباً ۳۶۰۰ فوت مکعب بود).

موضوع خاص: ذرع

■ "سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهند شد" این ساختار با فعل منفی به لحاظ دستور زبان بسیار قوی است. این بخش از آیه از نابودی کامل صحبت می‌کند. باید شاگردان مات و مبهوت شده باشند! یوسفوس می‌گوید که در سال ۷۰ پس از میلاد ارتش روم این مکان را به طور کامل ویران کرد، به طوری که می‌شد زمین را، جایی که معبد در آن واقع شده بود شخم زد (میکاه ۳: ۱۲؛ ارمیا ۲۶: ۱۸).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲:۲۴

۳ ساعاتی بعد، وقتی او در دامنه کوه زیتون نشسته بود، شاگردانش آمده، از او پرسیدند: «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهند داد؟ نشانه بازگشت تو و آخر دنیا چیست؟»

۳:۴۳ "در دامنه کوه زیتون نشسته بود" این کوهپایه در شرق مشرف به اورشلیم و محوطه معبد بود. انجیل مرقس شاگردانی را که این سؤالات را از عیسی پرسیدند، معرفی می‌کند: پطرس، یعقوب، یوحنا و اندریاس. متی می‌گوید: "شاگردان نزد او آمدند..." (متی ۲۴: ۱ و ۳).

■ "این وقایع در چه زمانی روی خواهند داد؟ نشانه بازگشت تو و آخر دنیا چیست؟" مرقس ۴:۱۳ و لوقا ۷:۲۱ فقط یک سوال را ثبت کرده‌اند، اما متی ۲۴: ۳ سؤالات بیشتری را نشان می‌دهد. رویدادهای زیادی هستند که شاگردان می‌خواستند از وقوع آنها مطلع شوند:

۱. تخریب معبد

۲. دومین بازگشت

۳. پایان این عصر

شاگردان احتمالاً فکر می‌کردند هر سه این وقایع در یک زمان رخ خواهند داد.

واژه بکار برده شده که در اینجا "بازگشت" ترجمه شده (متی ۲۴: ۳، ۲۷، ۳۷، ۳۹؛ اول قرنطیان ۱۵: ۲۳؛ اول تسالونیکیان ۲: ۱۹؛ ۳: ۱۳؛ ۴: ۱۵؛ ۵: ۲۳؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۱، ۸؛ یعقوب ۵: ۷، ۸؛ دوم پطرس ۱: ۱۶؛ ۳: ۴، ۱۲؛ اول یوحنا ۲: ۲۸) *Parousia* می‌باشد.

موضوع خاص: پاسخ به دو سوال شاگردان

(Special Topic: Answers To The Disciples' Two Questions)

(به نقل از: *Answers to Questions* اثر F. F. Bruce صفحه ۵۷)

۱. هشدار در برابر گمراه کردن، توسط انبیا دروغین یا فجایع بزرگ، مبنی بر اینکه این پایان زمان است

a. انجیل متی ۴: ۲۴ الی ۸

b. انجیل مرقس ۵: ۱۳ الی ۸

c. انجیل لوقا ۸: ۲۱ الی ۱۱

۲. پیش‌گویی شکنجه و وعده کمک

a. انجیل متی ۹: ۲۴ الی ۱۴

b. انجیل مرقس ۹: ۱۳ الی ۱۳

- c. انجیل لوقا ۱۲:۲۱ الی ۱۹
۳. پاسخ به سوال نخست، در رابطه با تخریب اورشلیم و پراکنده شدن ساکنان آن
- a. انجیل متی ۱۵:۲۴ الی ۲۸
- b. انجیل مرقس ۱۳:۱۴ الی ۲۳
- c. انجیل لوقا ۲۰:۲۱ الی ۲۴
۴. پاسخ به سوال دوم، توصیف آمدن مسیح
- a. انجیل متی ۲۹:۲۴ الی ۳۱
- b. انجیل مرقس ۱۳:۲۴ الی ۲۷
- c. انجیل لوقا ۲۰:۲۱ الی ۲۴
۵. هشدار به مراقب بودن در وضعیتی که منجر به سقوط اورشلیم شد
- a. انجیل متی ۳۲:۲۴ الی ۳۵
- b. انجیل مرقس ۱۳:۲۸ الی ۳۱
- c. انجیل لوقا ۲۱:۲۹ الی ۳۳
۶. هشدار به مراقب بودن برای آمدن دوم مسیح
- a. انجیل متی ۳۶:۲۴ الی ۴۴
- b. انجیل مرقس ۱۳:۳۲ الی ۳۷
- c. انجیل لوقا ۲۱:۳۴ الی ۳۶

موضوع خاص: اصطلاحات به کار رفته برای آمدن دوم (Special Topic: Terms For The Second Coming)

چندین اصطلاح و عبارت هستند که به آمدن دوم عیسی اشاره میکنند

۱. *parousia* (یعنی یعقوب ۵: ۷)، که یعنی "حضور"، در مورد بازدید سلطنتی استفاده شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۳ و ۲۷ و ۳۷ و ۳۹، اول قرن‌تبیان ۱۵: ۲۳، اول تسالونیکیان ۲: ۱۹، ۳: ۱۳، ۴: ۱۵، ۵: ۲۳، دوم تسالونیکیان ۲: ۱ و ۸، دوم پطرس ۱: ۱۶، ۳: ۴ و ۱۲، اول یوحنا ۲: ۲۸)
 ۲. *epiphaneia* "رو در رو ظاهر شدن" (یعنی اول تیموتائوس ۶: ۱۴، دوم تیموتائوس ۱: ۱۰، ۴: ۱ و ۸، تیتوس ۲: ۱۳)
 ۳. *apokalupis* "نمایان شدن"، "آشکار شدن" (یعنی اول قرن‌تبیان ۱: ۷، دوم تسالونیکیان ۱: ۷، اول پطرس ۱: ۵ و ۱۳، ۴: ۵، ۱: ۴)
 ۴. "روز سرور" و حالات متفاوت این عبارت (موضوع خاص: روز سرور را مطالعه کنید)
- عهد جدید در کل با جهانبینی عهد عتیق نوشته شده است که اینها را تصریح میکند:
۱. حصر پلیدی و باغی حاضر
 ۲. آمدن عصر جدید پارسایی
 ۳. این ممکن است توسط عامل روح القدس از طریق کار مسیح (آن تطهیر شده، موضوع خاص: مسیح را مطالعه کنید) تحقق یابد.
- فرضیه الهیات مکاشفه پیشرفته مورد نیاز است، زیرا نویسندگان عهد جدید اندکی در توقعات اسرائیل تغییراتی ایجاد کردند. به جای آمدن نظامی متمرکز بر ناسیونالیسم (اسرائیل) مسیح، دو آمدن وجود دارد. اولین آمدن به مفهوم تولد عیسی ناصری بود. او به عنوان غیر نظامی "خدمتکار رنج کشیده" اشعیا ۵۳؛ همچنین سوار بر پشت یک الاغ (نه یک اسب جنگی و یا پادشاه) از زکریا ۹: ۹: ۹ آمد. با اولین آمدن، عصر جدید مسیحیت، پادشاهی خدا در زمین آغاز شد (نگاه کنید به موضوع خاص: پادشاهی خدا). در یک نگاه پادشاهی در اینجا است، اما البته دیگری هنوز هم دور است. این تنش بین دو دیدار مسیح است که به نوعی دو عصر همپوشان یهودی است که از عهد عتیق نامعلوم بوده و یا حداقل مشخص نشده است (نگاه کنید به موضوع خاص: این عصر و عصری که خواهد آمد). واقعیت این است که این دوگانگی تأکید بر تعهد یهوه برای رستگار ساختن تمام بشریت است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵: ۳؛ ۱۲: ۳؛ کتاب خروج ۱۹: ۵ و موعظه انبیا، به ویژه اشعیا و یونس؛ نگاه کنید به موضوع ویژه: طرح رستگاری جاودانگی یهوه).

کلیسا منتظر تحقق نبوت عهد عتیق نیست زیرا بیشتر نبوتها به آمدن اول اشاره دارند (مراجعه شود به *How to Read the Bible For All Its Worth* صفحات ۱۶۵ الی ۱۶۶). آنچه مومنین حدس میزنند آمدن باشکوه شاه شاهان، سرور سروران است، تحقق عصر جدید پارسایی بر زمین که اینک در بهشت حکمفرما است (مراجعه شود به انجیل متی ۶: ۱۰). گفته های عهد عتیق نادرست نبودند، اما ناقص بودند. او دوباره خواهد آمد، با قدرت و اقتدار بیوه، درست همانطور که انبیا پیشگویی کرده بودند (مراجعه شود به موضوع خاص: چرا وعده های عهد عتیق با وعده های عهد جدید اینهمه تفاوت دارند؟)

آمدن دوم یک اصطلاح انجیلی نیست، بلکه مفهومی است که چهارچوب و جهانبینی کل عهد عتیق را شکل میدهد. خدا همه چیز را مشخص میسازد. رفاقت میان خدا و انسانی که در تصویر او خلق شده احیا میشود (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). پلیدی مورد داوری قرار گرفته و از بین میروید (مراجعه شود به مکاشفه ۲۰: ۱۱ الی ۱۵). اهداف خدا نمیتوانند شکست بخورند و شکست نخواهند خورد!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴:۲۴ - ۸

۴ عیسی به ایشان گفت: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت، "من مسیح هستم" و عدۀ زیادی را گمراه خواهند کرد. از دور و نزدیک خبر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید زیرا جنگها اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید. قومها و ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد، و در جاهای مختلف دنیا، قحطیها و زمین لرزهها پدید خواهد آمد. اما اینها تنها آغاز درد زایمان است.

۴:۲۴ " مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند" این یک جمله دستوری با بار منفی، بمعنی توقف عمل در حال انجام می باشد. بسیاری از علائم یا نشانه های دروغین وجود داشت و همچنان وجود دارد. این جمله اغلب تکرار می شد (مرقس ۱۳: ۵، ۹، ۲۳، ۳۳). میان فقهای مسیحی در این زمینه آشفتگیهای فکری زیادی وجود دارد. کلیسا هرگز در معاد شناسی اتفاق نظر نداشته است. هر نسل از مسیحیان سعی کرده اند تاریخ معاصر خود را به نبوت های کتاب مقدس ربط دهند. تا به امروز همه آنها اشتباه کرده اند. بخشی از مشکل این است که ایمانداران باید لحظه به لحظه در انتظار آمدن دوم مسیح زندگی کنند، در عین اینکه پیشگویی های کتاب مقدس همه برای نسل آخر از پیروانی که تحت ستم قرار دارند، نوشته شده اند. خوشحال باش که نمی دانی!

موضوع خاص: پیشگوییهای عهد عتیق در برابر پیشگوییهای عهد جدید

(Special Topic: Old Testament Predictions Of The Future Vs. New Testament Predictions)

در طول سالهایی که بر روی اسکاتولوژی مطالعه می کردم، فراگرم که بیشتر مسیحیان یک پایان زمان سیستماتیک و توسعه یافته نمی خواهند. برخی مسیحیانی هستند که بر روی این زمینه مسیحیت به دلایل الهیاتی، روانشناسی و یا سایر دلایل مذهبی تمرکز می کنند. به نظر می رسد که این مسیحیان غرق در این شده اند که چگونه همه چیز پایان خواهد یافت، و به نوعی اولویت و فوریت انجیل را فراموش می کنند! مومنین نمی توانند بر دستور کار اسکاتولوژیک خدا (پایان زمان) تاثیر بگذارند، ولی می توانند در به اجرا گذاشتن حکم شرکت کنند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸: ۱۹ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴: ۴۶ الی ۴۷، اعمال رسولان ۸: ۱). بیشتر مومنین آمدن دوم مسیح و وعده های خدا مربوط به پایان زمان را تأیید می کنند. مشکلات تفسیری از آنجا ناشی می شوند که چگونه این شرایط موقتی را که از چندین پارادوکس انجیل می آیند درک کرد (موضوع خاص: پارادوکس در کتاب مقدس را مطالعه کنید).

۱. تنش میان الگوی پیمان انبیا عهد قدیم و الگوی شاگردان در عهد جدید
۲. تنش میان یکتا پرستی انجیل (یک خدا برای همه) و انتخاب اسرائیل (یک قوم خاص)
۳. تنش میان جنبه شرطی پیمان و وعده ها (اگر... پس) و وفاداری بی قید و شرط خدا به انسان گمراهی که رستگار شده است
۴. تنش میان ژانر ادبیات خاور میانه ای و الگوی ادبی جامعه مدرن غربی
۵. تنش میان پادشاهی خدا در حال ولی با این حال در آینده
۶. تنش میان بازگشت قطعی مسیح و این باور که برخی رخدادهای باید ابتدا به وقوع بپیوندند

اجازه دهید این رخدادهای را به تفکیک مورد بحث قرار دهیم

تنش نخست (طبقه بندیهای نژادی، قومی و جغرافیایی عهد قدیم در برابر تمامی مومنین از سراسر جهان)

انبیا عهد قدیم احیا پادشاهی یهود در فلسطین با مرکزیت اورشلیم را پیش گویی کردند، جایی که تمامی اقوام جهان گرد هم آمده و یک حاکم الهی را پرستش و عبادت کنند، ولی نه عیسی و نه هیچ یک از شاگردان عهد جدید بر این موضوع تمرکز نکردند. آیا تحت الهام عهد قدیم نیست (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۵ الی ۱۹)؟ آیا نگارندگان عهد جدید رخدادهای حیاتی پایان زمان را حذف کرده اند؟ منابع زیادی در باره پایان جهان وجود دارند

۱. انبیا عهد قدیم (اشعیا، میکاه، ملاکی)
۲. نگارندگان اپوکالیپتیک عهد قدیم (مراجعه شود به حزقیال ۳۷ الی ۳۹، دانیال ۷ الی ۱۲، زکریا)
۳. نگارندگان تعاملی و غیر مذهبی اپوکالیپتیک یهودی (مانند اول انوش، که توسط یهودا به او اشاره شده است)
۴. خود عیسی (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳، انجیل لوقا ۲۱)
۵. نوشته های پولس (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۵، دوم قرنتیان ۵، اول تسالونیکیان ۴ الی ۵، دوم تسالونیکیان ۲)
۶. نوشته های یوحنا (اول یوحنا و مکاشفه)

آیا همه اینها به وضوح موضوع آخر زمان را تعلیم می دهند (رخدادهای، زمان، اشخاص)؟ اگر نه، چرا؟ آیا همه آنان تحت الهام نبودند (به استثنای نگارندگان تعاملی یهودی)؟

روح حقایق را بر نگارندگان عهد عتیق با اصطلاحات و طبقه بندی هایی آشکار کرد که آنان بتوانند درک کنند. با این حال، در طول یک مکاشفه مترقی روح این مفاهیم اسکاتولوژیک را به مفاهیم کلی تبدیل کرد ("راز مسیح"، مراجعه شود به افسسیان ۲:۱۱ الی ۳:۱۳). اینها برخی مثالهای مرتبط هستند:

۱. شهر اورشلیم در عهد عتیق به عنوان استعاره برای مردم خدا (صهیون) استفاده شده است، ولی در عهد جدید به عنوان اصطلاحی برای بیان پذیرش تمامی انسانهای توبه کرده و ایمان آورده استفاده شده است ("اورشلیم جدید" مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). بسط مفهومی یک شهر فیزیکی به مردم جدید خدا (یهودیان و دیگرانی که ایمان آورده اند) در وعده خدا بر رستگار کردن انسان گمراه در کتاب پیدایش ۳:۱۵ پیش بینی شده است، یعنی پیشتر از زمانی که یهودی یا یک پایتخت یهودی وجود داشته باشد. حتی فرا خواندن ابراهیم (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲:۱ الی ۳) دیگران را هم شامل کرد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲:۳، کتاب خروج ۵:۱۹). موضوع خاص: برنامه رستگاری جاودانی یهوه را مطالعه کنید.
 ۲. در عهد عتیق دشمنان مردم خدا اقوام اطراف خاور نزدیک باستان هستند، ولی در عهد جدید آنها بسط یافته و تبدیل به تمامی مردم بی ایمان، ضد خدا، و شیطان زده شده اند. نبرد از حالت یک نبرد جغرافیایی و منطقه ای خارج شده و تبدیل به یک نبرد جهانی شده است (مراجعه شود به کولسیان).
 ۳. وعده سرزمینی که در عهد قدیم به طور کامل و تمام و کمال است (وعده های پدر سالارانه کتاب پیدایش، مراجعه شود به کتاب پیدایش ۷:۱۲، ۷:۱۵، ۷:۱۵ و ۱۶ و ۸:۷) اینک تبدیل به کل کرده زمین شده است. اورشلیم جدید تبدیل به زمین شده، نه فقط خاور نزدیک یا جای خاصی به صورت انحصاری (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲).
 ۴. برخی مثالهای نبوتی دیگر عهد عتیق که بسط یافته اند به شرح زیر می باشند:
 - a. بذر ابراهیم اینک مفهوم معنوی پیدا کرده است (مراجعه شود به رومیان ۲:۲۸ الی ۲۹).
 - b. مردم هم پیمان اینک دیگران را هم شامل می شود (مراجعه شود به یوشع ۱۰:۱، ۲:۲۳، نقل شده در رومیان ۹:۲۴ الی ۲۶، همچنین لویان ۱۲:۲۶، کتاب خروج ۲۹:۴۵ نقل شده در دوم قرنتیان ۱۶:۶ الی ۱۸ و کتاب خروج ۵:۱۹، کتاب تثنیه ۲:۱۴، نقل شده در تیتوس ۱:۴).
 - c. معبد اینک عیسی است (مراجعه شود به انجیل متی ۶:۲۶، ۲۷:۴۰، انجیل یوحنا ۲:۱۹ الی ۲۱) و از طریق او و کلیسای محلی (مراجعه شود به اول قرنتیان ۳:۱۶) یا مومنین به صورت انفرادی (مراجعه شود به اول قرنتیان ۶:۱۹)
 - d. حتی اسرائیل و عبارات مشخصه توصیفی عهد عتیقی آن به کل مردم خدا اشاره می کند (یعنی "اسرائیل"، مراجعه شود به رومیان ۹:۶، غلاطیان ۶:۱۶، یعنی "پادشاهی کشیشان"، مراجعه شود به اول پطرس ۵:۲، ۹ الی ۱۰، مکاشفه ۱:۶)
- الگوی انبیا تحقق یافته، بسط پیدا کرده و اینک جامعتر شده است. عیسی و شاگردان نگارنده اش همانند انبیا عهد عتیق در آخر زمان حضور ندارند (مراجعه کنید به *The Future of The Kingdom in Prophecy and Fulfillment* اثر Martin Wyngaarden). مفسرین عصر مدرن تلاش می کنند الگوی ادبی عهد عتیق بسازند یا پیچش های هنجاری کتاب مکاشفه را در داخل یک کتاب یهودی بگنجانند و مفاهیم را به زور در قالب

عبارت‌های ریز و مبهم عیسی و پولس قرار دهند. نگارندگان عهد جدید نبوت‌های عهد عتیق را نفی نمی‌کنند، ولی دلالت‌های کلی و غایی خود را ابراز می‌دارند. هیچ سیستم منطقی و سازمان یافته‌ای بر اسکاتولوژی عیسی و پولس وجود ندارد. هدف آنان اساساً رستگاری یا معنوی بوده است. با این حال، حتی در درون عهد جدید هم تنش وجود دارد. هیچ ساختار سیستماتیک و سازمان یافته‌ای در مورد رخدادهای اسکاتولوژیک وجود ندارد. به بسیاری از شیوه‌ها، مکاشفه از مفاهیم عهد عتیق برای توصیف آخر زمان استفاده می‌کند تا از تعالیم عیسی (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳)؛ از ژانر ادبی که توسط حزقیال، دانیال و زکریا آغاز گشت پیروی می‌کند، ولی در طول دوره تعاملی بسط یافت (ادبیات اپوکالیپتیک یهودی). این می‌تواند شیوه یوحنا برای ارتباط دادن پیمان‌های قدیم و جدید باشد. این الگوی قدمت شورش انسان و تعهد خدا بر رستگاری را نشان می‌دهد. ولی باید به این نکته توجه داشت هر چند مکاشفه از زبان، مردم و رخدادهای عهد قدیم استفاده می‌کند، ولی آنها را در نور روم قرن نخست مجدداً تفسیر می‌نماید (مراجعه کنید به مکاشفه ۱۷).

تنش دوم (یکتاپرستی در برابر قوم منتخب)

تاکید انجیل بر یک فرد معنوی و خالق رستگاری است، یعنی خدا (مراجعه شود به کتاب خروج ۸:۱۰، اشعیا ۴۴:۲۴، ۴۵:۵ الی ۷ و ۱۴ و ۱۸ و ۲۱ الی ۲۲، ۴۶:۹، ارمیا ۶:۱۰ الی ۷)، وحدانیت عهد عتیق به شیوه آن روزگار یکتا پرستی بود (به موضوع خاص: یکتاپرستی، مراجعه کنید). تمامی اقوام اطراف چند خدا را می‌پرستیدند. یکتا بودن خدا قلب مکاشفه عهد عتیق است (مراجعه شود به کتاب تثنیه ۴:۶). خلقت مرحله‌ای از هدف دوستی میان خدا و نوع بشری است که از تصویر او و شبیه او خلق شده است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱:۲۶ الی ۲۷). با این حال، نوع بشر قیام کرد، بر علیه محبت، رهبری و هدف خدا گناه کرد (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۳). محبت و هدف خدا بسیار قوی بود به طوری که یقین کرد وعده دهد انسان گناهکار را رستگار کند (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۵:۳)!

تنش از آنجا آغاز گردید که خدا یک نفر، یک خانواده، یک قوم را انتخاب کرد تا آن برای رسیدن به بقیه مردم استفاده کند. انتخاب ابراهیم توسط خدا (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲، ۱۵، ۱۷، ۱۸) و یهودیان به عنوان کشیش (مراجعه شود به کتاب خروج ۴:۱۹ الی ۶) منجر به غرور شد تا خدمتگزاری، جدا کردن شد به جای جمع کردن. فرا خواندن ابراهیم توسط خدا شامل نعمت بین المللی برای تمامی نوع بشر بود (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲:۳). باید به خاطر داشت و تاکید کرد که انتخاب عهد عتیق برای خدمتگزاری بود نه رستگاری. تمامی اسرائیل هرگز با خدا نبودند، هرگز برای ابد به واسطه صرفاً تولد نجات نیافتند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۸:۳۱ الی ۵۹، انجیل متی ۳:۹)، ولی با ایمان فردی و اطاعت (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۶:۱۵ نقل شده در رومیان ۳:۴ و ۹ و ۲۲، غلاطیان ۳:۶). اسرائیل در ماموریت خود شکست خورد (کلیسا اینک پادشاهی کشیشان است، مراجعه شود به مکاشفه ۶:۱، اول پطرس ۵:۲ و ۹) و فرمان را تبدیل به مزیت، خدمت را به جایگاه خاص کرد! خدا یکی را انتخاب کرد تا همه را انتخاب کند!

تنش سوم (پیمان مشروط در برابر پیمان بی قید و شرط)

این یک تنش الهیاتی یا پارادوکس میان پیمان‌های مشروط و بی قید و شرط است. یقیناً این درست است که برنامه/هدف رستگاری خدا بی قید و شرط است (مراجعه شود به کتاب پیدایش ۱۲:۱۵ الی ۲۱). با این حال، پاسخ انسان به فرمان او همیشه مشروط است! الگوی "اگر... پس" هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید دیده میشود. خدا وفادار است، انسان بی وفا است. این تنش ابهامات زیادی را منجر شده است. مفسرین تمایل به این دارند که فقط بر یک بخش این موضوع تمرکز کنند، وفاداری خدا یا تلاش انسان، حکومت خدا یا اراده آزاد انسان. هر دوی اینها انجیلی و ضروری هستند. موضوع خاص: انتخاب/تقدیر و نیاز به برقراری توازن الهیاتی مراجعه کنید.

این به اسکاتولوژی، به وعده عهد عتیق خدا به اسرائیل مربوط است. اگر خدا این را وعده میدهد، پس برقرار است. خدا به وعده خود متعهد است، پای اعتبارش در میان است (مراجعه شود به حزقیال ۳۶:۲۲ الی ۳۸). پیمان‌های مشروط و بی قید و شرط با مسیح مرتبط هستند (مراجعه شود به اشعیا ۵۳)، نه اسرائیل. فاداری غایی خدا بستگی به رستگاری تمامی کسانی دارد که توبه خواهند کرد و ایمان خواهند آورد نه به اینکه چه کسی پدر یا مادر شما باشد. عیسی و نه اسرائیل کلید تمامی پیمان‌ها و وعده‌های خدا هستند. اگر یک پراتز الهیاتی در انجیل وجود داشته باشد، آن کلیسا نیست، بلکه اسرائیل است (مراجعه شود به اعمال رسولان ۷، غلاطیان ۳).

ماموریت جهانی پیام انجیل به کلیسا واگذار شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۸:۱۹ الی ۲۰، انجیل لوقا ۲۴:۴۷، اعمال رسولان ۸:۱). هنوز یک پیمان مشروط است! بدین معنی نیست که خدا به طور کامل یهودیان را در کرده باشد (مراجعه شود به رومیان ۹ الی ۱۱). ممکن است مکانی و هدفی برای آخر زمان وجود داشته باشد که به اسرائیل اعتقاد داشته باشد (مراجعه شود به زکریا ۱۰:۱۲).

تنش چهارم (الگوهای ادبی خاور نزدیک در برابر الگوهای غربی)

ژانر یک عنصر حساس در تفسیر درست انجیل است (به *How To Read the Bible For All Its Worth* اثر Fee and Stuart مراجعه کنید). کلیسا بر اساس ضوابط فرهنگی غربی (یونانی) شکل گرفت و توسعه یافت. ادبیات شرقی به مراتب نمادین تر، استعاره‌ای و تمثیلی تر از الگوهای ادبی فرهنگی مدرن غربی است (به موضوع خاص: ادبیات شرقی (پارادوکسهای انجیل) مراجعه کنید). تمرکز آن بر مردم، رویارویی‌ها، و رخدادهای بیش

از حقایق قضایی مختصر است. مسیحیان در مورد استفاده از الگوهای ادبی و تاریخی جهت تفسیر نبوت انجیل (هم عهد قدیم و هم عهد جدید) گناهار هستند. هر نسلی و هر جمعیت منطقه ایی از تاریخ، فرهنگ و مفاهیم ادبی و لغوی خود برای تفسیر و مکاشفه انجیل استفاده کرده است. تک تک آنها در اشتباه هستند. معرورانه است که تصور کنیم فرهنگ غربی نقطه تمرکز بر نبوت انجیل است.

ژانری که نگارنده اولیه و تحت الهام انتخاب میکند تا بر آن اساس بنگارد، یک قرارداد ادبی با خواننده است (Bruce Corley). کتاب مکاشفه یک روایت تاریخی نیست. ترکیبی از نامه (فصول ۱ الی ۳)، نبوت، و عمدتاً ادبیات اپوکالیپتیک است. به همان اندازه اشتباه است که بگوئیم انجیل بیش از آنچه که نگارنده تحت الهام نوشته برای گفتن حرف دارد تا بگوئیم کمتر از آنچه قصد نگارنده بوده، حرفی برای گفتن دارد. غرور و دگماتیسم مفسرین در کتابی همچون مکاشفه بیشتر نامناسب است.

کلیسا هرگز با یک تفسیر مناسب مکاشفه موافقت نکرده است. توجه من شنیدن و سر و کار داشتن با کل انجیل است، نه برخی بخشهای منتخب. تفکر شرقی انجیل حقیقت را در جفتهای پر از تنش نشان می دهد. گرایش غربی ما نسبت به حقیقت پیش بینی شده معتبر نیست، بلکه نامتوازن است. فکر می کنم امکان این باشد که حد اقل برخی از تنگناها در تفسیر مکاشفه باید در نور و ژانر روزگار خودش تفسیر شوند. یک گرایش تاریخی نسبت به مکاشفه باید نخست با آنچه که نخستین خوانندگان درک میکردند و یا می توانستند در کنند، کار داشته باشد. به طرق مختلف مفسرین غربی مدرن معنی بسیاری از نمادهای کتاب را متوجه نشده اند. اعتماد اولیه کتاب مکاشفه برای تشویق مومنانی بود که مورد آزار و اذیت قرار می گرفتند. این کتاب کنترل خدا بر تاریخ (همانند انبیا عهد عتیق) را نشان می دهد، این کتاب تصریح می کند که تاریخ به سمت پایان، داوری یا نعمت تعیین شده در حرکت است (همانطور که انبیا عهد عتیق می گفتند). این کتاب با اصطلاحات یهودی آپوکالیپتیک، محبت حضور، قدرت و سلطه خدا را تصریح می کند.

این کتاب به همین شیوه های الهیاتی برای هر نسلی از مومنین مصداق دارد. این کتاب نبرد دائمی میان نیکی و پلیدی را نشان می دهد. ممکن است جزئیات قرن نخست برای ما از دست رفته باشند، ولی نه حقایق قدرتمند و آرامش بخش آن. زمانی که مفسرین غربی عصر مدرن تلاش می کنند تا جزئیات کتاب مکاشفه را به زور در تاریخ معاصر قرار دهند، الگوهای نادرست و اشتباه ادامه پیدا می کنند!

کاملاً امکان پذیر است که جزئیات کتاب مفهومی باشند (همانند عهد عتیق در رابطه با تولد، زندگی و مرگ مسیح) برای آخرین نسل مومنین که با تهاجم رهبر ضد خدا (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲) و فرهنگ مواجه می شوند. هیچ کس نمی تواند از این تحقق مفهومی مکاشفه آگاه شود تا زمانی که کلام عیسی (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳ و انجیل لوقا ۲۱) و پولس (مراجعه شود به اول قرنتیان ۱۵، اول تسالونیکیان ۴ الی ۵، و دوم تسالونیکیان ۲) هم از نظر تاریخی مشهود گردند. حدس و گمان و دگماتیسم همگی نامناسب هستند. ادبیات اپوکالیپتیک اجازه این انعطاف پذیری را میدهد. از خدا به خاطر این تصاویر و نمادها که بر روایتهای تاریخی تفوق دارند، سپاسگزاریم. خدا کنترل همه چیز را عهده دارد، حکومت می کند، خواهد آمد!

اکثر تفاسیر غربی نکته اصلی ژانر را گم کرده اند. مفسرین غربی عصر مدرن اغلب در جستجوی یک سیستم منطقی روشن الهیاتی هستند تا اینکه بخواهند با ژانر ادبیات اپوکالیپتیک مبهم، نمادین و درام یهودی منصفانه برخورد کنند. این حقیقت به خوبی توسط Ralph P. Martin در مقاله اش تحت عنوان *Approaches to New Testament Exegesis* در کتاب *New Testament Interpretation* ویرایش I. Howard Marshall بیان شده است:

"ما در درک ما از آخرالزمان بسیار دچار اشتباه می شویم و به اشتباه سعی خواهیم کرد که دیدگاه های آن را مانند یک کتاب معرفت شناختی که هدفش توصیف وقایع تاریخی تجربی و تاریخی است، درک کنیم، مگر اینکه ما کیفیت قابل توجهی از این نوشتار را تشخیص دهیم و به یاد آوریم که چگونه زبان به عنوان وسیله ای برای بیان حقیقت مذهبی مورد استفاده قرار می گیرد. برای حصول هدف اخیر، باید تمام مشکلات تفسیر را به کار گرفت. به طور جدی تر منجر به تحریف مفهوم اصلی آخرالزمان می شود و بنابراین ارزش عظیمی از این قسمت از عهد جدید را به عنوان ادعایی دراماتیک در زبان اسطوره ای حاکمیت خدا در مسیح و پارادوکس حکومت او که می تواند عشق و لطافت را در هم آمیزد، را از دست می دهد (مراجعه شود به مکاشفه ۵: ۵ و ۶، شیر بره است)" (صفحه ۲۳۵).

W. Randolph Tate در کتاب *Biblical Interpretations* میگوید:

"هیچ ژانر دیگری از کتاب مقدس با چنین نتایجی غم انگیز به عنوان آپوکالیپس، به ویژه کتابهای دانیال و مکاشفه، با اشتیاق خواننده نشده است. این سبک از یک تاریخ فاجعه آمیز سوء تفاهم ناشی از یک سوء برداشت اساسی از اشکال، ساختار و هدف ادبی اش بوده است. به دلیل همین ادعا جهت نشان دادن آنچه که در کوتاه مدت رخ می دهد، آپوکالیپس به عنوان یک نقشه راه و طرح آینده شناخته شده است. نقص غم انگیز در این دیدگاه این فرضیه است که مرجع کتابها، مراجع عصر معاصر خواننده است تا مراجع عصر نویسنده. این رویکرد اشتباه به آپوکالیپس (به ویژه مکاشفه) به گونه ای با کار برخورد میکند را همانطور که یک کریپتوگرافی است، که توسط آن رویدادهای معاصر می تواند برای تفسیر نماد متن مورد استفاده قرار گیرد. ابتدا، مترجم باید تشخیص دهد که آپوکالیپس پیام های خود را به شیوه های نمادین منتقل می کند. تفسیر یک نماد به معنای واقعی کلمه زمانی که به صورت استعاره باشد به سادگی به اشتباه تفسیر میشود. مسئله این نیست که آیا رویدادهای آخر زمانی تاریخی

هستند یا نه. حوادث ممکن است تاریخی باشند؛ ممکن است واقعا اتفاق افتاده یا ممکن است اتفاق بیافتد، اما نویسنده حوادث را می‌گوید و معنای آن را از طریق تصاویر و نمونه‌های اولیه ارتباط می‌دهد" (صفحه ۱۳۷)

به نقل از *Dictionary of Biblical Imagery* ویرایش شده توسط Longman III و Ryken, Wilhost:

"خوانندگان امروز اغلب از این سبک ناراحت و ناامید می‌شوند. تصاویر غیر منتظره و تجربیات خارج از این جهان، عجیب و غریب و بدون هماهنگی با بسیاری از کتاب مقدس است، به نظر می‌رسند. با در نظر گرفتن این ادبیات به صورت ظاهری بسیاری از خوانندگان حیران می‌شوند که "چه خواهد شد، کی اتفاق می‌افتد، چه زمانی"، بنابراین نیت پیام از بین می‌رود" (ص ۳۵)

تنش پنجم (پادشاهی خدا در حالی ولی با اینحال در آینده)

پادشاهی خدا حاضر است ولی با اینحال در آینده است. این پارادوکس الهیاتی در نقطه اسکاتولوژی تبدی به نقطه تمرکز می‌شود. اگر کسی انتظار تحقق مفهومی تمامی نبوت‌های عهد عتیق برای اسرائیل را داشته باشد، در نتیجه پادشاهی خدا عمدتاً تبدیل به احیا اسرائیل به صورت یک مکان جغرافیایی و پیشینه الهیاتی می‌شود. این امر ضرورت پیدا می‌کند که کلیسا در فصل ۵ به طور مخفیانه مورد سرزنش قرار گیرد و فصل‌های باقی مانده مربوط به اسرائیل باشد (به مکاشفه ۱۶: ۲۲ مراجعه کنید).

با این حال، اگر تمرکز بر روی پادشاهی که توسط مسیح عهد عتیق وعده داده شده، افتتاح شد، پس با اولین ورود مسیح حاضر است، و سپس تمرکز تبدیل به تجسم، زندگی، تعلیم، مرگ و رستاخیز مسیح است. تأکید بر خداشناسی بر رستگاری جاری است. پادشاهی خدا آمده است، عهد عتیق با پیشنهاد مسیح برای رستگاری برای همه تحقق یافته است، نه سلطنت خود بر برخی از مردم!

یقیناً این درست است که انجیل از دو بار آمدن مسیح سخن می‌گوید، ولی تأکید بر کجا باید واقع شود؟ به نظر من اینطور می‌آید که بیشتر نبوت‌های عهد عتیق بر آمدن اول و برقراری پادشاهی مسیح (مراجعه شود به دانیال ۲) تمرکز دارند. به بسیاری از شیوه‌ها این قابل قیاس پادشاهی جاودانه خدا است (مراجعه شود به دانیال ۷). در عهد عتیق تمرکز بر پادشاهی جاودانه خدا است، با این حال، مکانیسم بیانیه آن پادشاهی بشارت مسیح است (مراجعه شود به اول قرن‌تین ۲۵: ۱۵ الی ۲۷). سوال این نیست که کدامیک درست هستند، هر دو درست هستند، ولی تأکید بر کجاست؟ باید گفته شود که برخی از مفسرین بیش از حد بر پادشاهی مسیح تمرکز می‌کنند (مراجعه شود به *Contextual Insights to Revelation 20*) که آنها تمرکز انجیلی بر پادشاهی پدر را فراموش کرده‌اند. پادشاهی مسیح یک رخداد اولیه است نه نهایی (مراجعه شود به مکاشفه ۲۱ الی ۲۲). از عهد عتیق پنین بر نمی‌آید که پادشاهی موقتی الزامی باشد، در واقع، پادشاهی مسیح که در دانیال ۷ از آن صحبت شده، ابدی است.

تنش ششم (بازگشت قریب الوقوع مسیح در برابر آمدن دوم همراه با تاخیر)

به اکثر مومنین چنین آموزش داده شده است که عیسی به زودی، ناگهان و به صورت غیر منتظره خواهد آمد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۳: ۱۰، ۲۷: ۲۴ و ۳۴ و ۴۴، انجیل مرقس ۹: ۱، ۱۳: ۳۰، مکاشفه ۱: ۱ و ۳، ۱۶: ۲، ۱۱: ۳، ۲۲: ۷ و ۱۰ و ۱۲ و ۲۰، مراجعه شود به موضوع خاص: بزودی باز خواهد گشت). ولی هر نسل منتظری از مومنین تا کنون در اشتباه بوده‌اند! نزدیکی بازگشت عیسی (قریب الوقوع بودن آن) یک امید و وعده قوی برای هر نسل است، ولی واقعیت فقط برای یک نسل است (و آن همانی است که مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرد). مومنین باید چنان زندگی کنند که گویی فردا او خواهد آمد، ولی برای اگر تاخیر داشت، کمیسیون بزرگ را تشکیل دهند (مراجعه شود به انجیل متی ۱۹: ۲۸ الی ۲۰). برخی عبارتهای انجیل و اول و دوم تسالونیکیان بر اساس آمدن دوم همراه با تاخیر است (*Parousia*). برخی رخداد‌های تاریخی هستند که باید نخست به وقوع به پیوندند:

۱. بشارت جهانی (مراجعه شود به انجیل متی ۱۴: ۲۴، انجیل مرقس ۱۰: ۱۳)
۲. مکاشفه "انسان گناهکار" (مراجعه شود به انجیل متی ۱۵: ۲۴، دوم تسالونیکیان ۲، مکاشفه ۱۳)
۳. آزار و اذیت زیاد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۲۱ و ۲۴، مکاشفه ۱۳)
۴. یک ابهام تعمدی وجود دارد (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴: ۴۲ الی ۵۱، انجیل مرقس ۱۳: ۳۲ الی ۳۶)! هر روز به گونه‌ای زندگی کنید که گویی امروز آخرین روز زندگیتان است، ولی برای تعلیم و بشارت آینده برنامه ریزی کنید!

همبستگی و توازن

باید گفته شود که مکاتب تفسیری اسکاتولوژیک مدن متفاوتی وجود دارند که همه آنها در بردارنده نیمی از حقیقت هستند. آنها برخی از متون را به خوبی تفسیر می‌کنند. مسئول در همبستگی و توازن است. اغلب مجموعه‌ای از پیش فرض‌هایی وجود دارند که از متن کتاب مقدس برای تکمیل اسکلت الهیات پیشین استفاده می‌کنند. کتاب مقدس اسکاتولوژی منطقی، زمانی و سیستماتیک را نشان نمی‌دهد. این مانند یک آلبوم خانوادگی است. تصاویر درست است، اما نه همیشه در جهت، در زمینه یا در مسیر منطقی. بعضی از عکس‌ها از آلبوم افتاده‌اند و نسل‌های بعد از اعضای خانواده دقیقاً نمی‌دانند چگونه آنها را بازگردانند. کلید تفسیر مناسب از وحی، قصد نویسنده اصلی است که در انتخاب ژانر ادبی خود نشان داده است. اکثر

مترجمین تلاش می کنند ابزارها و شیوه های گوناگون خود را از دیگر ژانرهای عهد جدید به تفسیر مکاشفه برسانند. آنها بر روی عهد عتیق تمرکز می کنند تا بتوانند با تعالیم عیسی، پلی را برای ایجاد ساختار الهیاتی و قرار دادن به مکاشفه به عنوان نشانگر برقرار کنند. باید اعتراف کنم که من این تفسیر مکاشفه را با ترس و اضطراب به وحی می رسانم، نه به دلیل نفرین ادیان ۲۲: ۱۸-۱۹، اما به دلیل سطح اختلاف تفسیر این کتاب در میان مردم خدا. من مکاشفه خدا را دوست دارم. درست است که همه مردان دروغگو هستند (رومیان ۳: ۴)! لطفاً از این تفسیر به عنوان یک تلاش برای تحسین و نه قطعی، به عنوان یک پست نشانه و نه یک نقشه راه، به عنوان "آنچه که اگر"، نه "به این ترتیب خداوند می گوید:" استفاده کنید. من با ناراحتی های خود، تعصبات و دستور کار الهیات روبرو هستم. من نیز از دیگر مترجمان چنین مواردی را دیده ام. تقریباً به نظر می رسد که افراد در مکاشفه آنچه را که انتظار دارند پیدا می کنند. این ژانر خود به سوء استفاده منتهی می شود! با این حال، برای مقاصد خاصی در کتاب مقدس است. قرار دادن آن به عنوان ختم "کلام" تصادفی نیست. این یک پیام از خدا به فرزندانش از هر نسل است. خدا می خواهد ما را درک کند! بیایید دست در دست هم دهیم، نه اینکه کمپ درست کنیم؛ بگذارید تأکید کنیم که چه چیزی روشن و مرکزی است، ممکن است هر چیزی درست نباشد. خداوند به همه ما کمک کند!

۵:۲۴ "بسیاری به نام من آمده" این عبارات اشاره به مسیح های منجی دروغین دارد (متی ۲۴: ۱۱، ۲۳-۲۴؛ مرقس ۱۳: ۶). در عین حال می تواند اشاره ای به یکی از موارد آخرالزمانی زیر باشد:

۱. ضد مسیحان در اول یوحنا ۲: ۱۸

۲. "مرد گناه" در دوم تسالونیکیان ۲

۳. وحش دریا در مکاشفه ۱۳: ۱-۱۰

موضوع خاص: اسامی خداوند (عهد جدید)

□ "من مسیح هستم" "مسیح" ترجمه واژه عبری مسایح بمعنی "آن تدهین شده" است. این آیه نشان می دهد که بسیاری خواهند آمد که خود را می خواهند بجای مسیح منجی جا بزنند (متی ۲۴: ۱۱، ۲۴؛ اول یوحنا ۲: ۱۸).

موضوع خاص: مسایح

□ "و عدۀ زیادی را گمراه خواهند کرد" این عبارت نشان دهنده قدرت قانع کرد مسیح های دروغینی که در آینده خواهند آمد بوده، و همینطور نبود معنویت در بشر سقوط کرده است (متی ۲۴: ۱۱، ۲۳-۲۶؛ دوم تسالونیکیان ۲). همچنین ساده لوحی ایمانداران جدید و/یا مسیحیانی که در هوای نفس خود غرق هستند، نشان می دهد (اول قرنتیان ۳: ۱-۳؛ کولسیان ۲: ۱۶-۲۳؛ عبرانیان ۵: ۱۱-۱۴).

۶:۲۴ "اما پریشان نشوید" این جمله دستوری با بار منفی بوده که معمولاً بمعنی توقف عمل در حال اجرا می باشد.

□ "زیرا جنگها اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید" جنگها (متی ۲۴: ۶، ۷)، قحطی ها (متی ۲۴: ۷)، زمین لرزه ها (متی ۲۴: ۷)، و مسیح های دروغین (متی ۲۴: ۵) نشانه های پایان زمان نیستند، بلکه نشانه های شروع هر عصر می باشند (متی ۲۴: ۸). حضور اینگونه رویدادها نشانه پایان نبوده، بلکه حکایت از سقوط دنیا دارد.

۸:۲۴

NASB, NRSV "دردهای زایمان"

NKJV "غم و اندوهها"

TEV "اولین دردهای حاصل از تولد کودک"

NJB "درد زایمان"

Peshitta "شروع درد زایمان"

REB "اولین درد زایمان عصر جدید"

این عبارت به "دردهای زایمان" عصر جدید اشاره دارد (اشعیا ۱۳: ۸؛ ۱۷: ۲۶؛ ۷: ۶۶؛ میکاه. ۴: ۹-۱۰؛ مرقس ۸: ۱۳ را ببینید). این عبارات منعکس کننده اعتقاد یهودیان به تشدید اعمال شریر قبل از عصر جدید عدالت بود. یهودیان معتقد بودند که دو عصر وجود دارد. عصر شر فعلی که با گناه و عصبان علیه خدا شناسایی می شود و "عصر پیش رو". عصر جدید با آمدن مسیحا افتتاح خواهد شد. زمان عدالت و وفاداری به خدا خواهد بود. گرچه نظر یهودیان تا حدی درست بود، اما دو آمدن مسیح را در نظر نگرفته بودند. ما در دوره پایانی عصر پیشین و همزمان شروع عصر جدید زندگی می کنیم. پادشاهی خدا "از قبل" شروع شده، اما "هنوز" زمان تحقق آن فرا نرسیده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۹:۲۴ - ۱۴

«آنگاه شما را تسلیم خواهند کرد تا شکنجه شوید، و شما را خواهند کشت. تمام مردم دنیا به خاطر نام من از شما نفرت خواهند داشت. بسیاری از ایمان خود بر خواهند گشت و یکدیگر را تسلیم کرده، از هم متنفر خواهند شد. بسیاری برخاسته، خود را نبی معرفی خواهند کرد و عده زیادی را گمراه خواهند نمود. آنگاه آنقدر گسترش پیدا خواهد کرد که محبت بسیاری سرد خواهد شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت. ^{۱۴} «سرانجام وقتی مژده انجیل به گوش همه مردم جهان رسید و همه از آن باخبر شدند، آنگاه دنیا به آخر خواهد رسید.»

۹:۲۴ «آنگاه» این واژه بارها در بحث‌های مربوط به دوران آخر زمان توسط عیسی بکار برده شده است (متی ۹:۲۴، ۱۰، ۱۴، ۱۶، ۲۳، ۳۰، ۴۰؛ ۱:۲۵، ۷، ۳۱، ۳۴، ۳۷، ۴۱، ۴۴، ۴۵). سوالی که مطرح می‌شود اینست:

۱. آیا این فقط یک علامتگذاری مقطعی برای عبور به دوران بعد است؟

۲. آیا یک تسلسل زمانی را تعریف می‌کند؟

۳. آیا یک تسلسل محتوا را تعریف می‌کند؟ (همچون وای گفتن‌های پی در پی در کتاب عبرانیان)

□ مرقس ۹:۱۳ در این مرحله بسیار دقیق‌تر نوشته شده است. «دادگاه‌ها و کنیسه‌ها»، عبارتی هستند که در متی ۹:۲۴ دیده نمی‌شوند، اما آزار و شکنجه حاکمان و مذهبیبون بر مسیحیان را نشان می‌دهند (اول پطرس ۴:۱۲ - ۱۶). مسیحیان «کنک خوردند» یا به معنای واقعی کلمه «پوستشان کنده شد»، یهودیان آنان را هم که متخلف تشخیص می‌دادند، سی و نه ضربه شلاق زدند (تثنیه ۲۵:۱ - ۳؛ دوم قرنتیان ۱۱:۲۴).

□ «تمام مردم دنیا... از شما نفرت خواهند داشت» عیسی شاگردان خود را برای مورد نفرت واقع شدن توسط دنیا آماده می‌کرد (متی ۱۰:۲۲؛ ۳۵:۲۱ - ۳۶؛ ۳۷:۲۳؛ مرقس ۱۳:۱۳؛ لوقا ۱۷:۲۱؛ یوحنا ۱۵:۱۸، ۱۹؛ اول یوحنا ۳:۱۳). میزان مخالفت با انجیل شگفت‌انگیز است (افسیان ۶:۱۰ - ۱۸). برداشتی که از این بخش می‌شود اینست که مسیحیت به تمام دنیا گسترش خواهد یافت (متی ۱۴:۲۴) که این یعنی عیسی به زمان آینده اشاره می‌کند.

موضوع خاص: چرا مسیحیان رنج می‌برند؟

□ «بخاطر نام من» ایمانداران بخاطر شرارتها یا جنایات مدنی مورد آزار و اذیت قرار نخواهند گرفت، بلکه فقط بخاطر اینکه مسیحی هستند! (متی ۵:۱۰ - ۱۶؛ مرقس ۹:۱ - ۹؛ اول پطرس ۴:۱۲ - ۱۶).

۱۰:۲۴ «بسیاری از ایمان خود بر خواهند گشت» بسیاری از پیروان عیسی تحت آزار و اذیت و توهامات و معنویت دروغین «از دین گریزان خواهند شد» (به مفهوم واقعی کلمه دچار «لغزش می‌شوند»، متی ۶:۱۱). اینها همانهایی هستند که در مثل خاکها در متی ۲۱:۱۳ درباره آنان صحبت شده است (مرقس ۴:۱۷؛ ۸:۱۳). این افراد کسانی هستند که آیه یوحنا ۶:۱۵ می‌گوید «پایدار نخواهند ماند». آنها کسانی هستند آیات اول یوحنا ۲:۱۸ - ۱۹ می‌گویند ترک مودت با خداوند می‌کنند. آنها کسانی هستند که در عبرانیان و دوم پطرس ۲:۲۰ - ۲۲ توصیفشان را کرده است.

موضوع خاص: ارتداد (aphistemi)

۱۰:۲۴ - ۱۱ این آیات درباره مخالفان سازماندهی شده صحبت می‌کنند (مرقس ۱۳:۱۲). میان خانواده‌ها بر سر مسیح دو دستگی بوجود خواهد آمد (متی ۱۰:۳۵ - ۳۷). آنان که باید توسط انجیل تغییر می‌کردند، اکنون همچون کسانی رفتار می‌کنند که گویی هرگز نجات نیافته‌اند (تیتوس ۳:۲ - ۳).

۱۱:۲۴ «پیامبران دروغین» حتی فکر چنین چیزی نیز ترسناک است. این افراد گرگهایی هستند در لباس میش (متی ۷:۱۵ - ۲۳). ایمانداران باید انجیل را درک کرده، تسلیم روح شده، و شیوه زندگی خداپسندانه داشته باشند تا از خود در برابر اینگونه مدعیان محافظت کنند (دوم پطرس ۲: اول یوحنا ۲:۱۸ - ۱۹؛ مکاشفه ۱۳).

برخی از نمونه‌های اینگونه معلمان دروغین را در قرن اول، میتوان بقرار زیر نام برد:

۱. مسیحی‌نماهای یهودی (غلاطیان)
۲. گنوسی‌ها (یوحنا، کولسیان، افسسیان و اول یوحنا)
۳. پیروان یحیی تعمید دهنده (اعمال رسولان ۱۸: ۲۵؛ ۱۹: ۳؛ یوحنا ۱: ۸)
۴. پیامبران دروغین در دوم پطرس
۵. معلمان دروغین در یهودا
۶. معلمان دروغین در مکاشفه ۲: ۲۰

۱۲:۲۴ این آزار و اذیتها ذات درونی مسیحی‌نماها (متی ۱۳: ۲۰ - ۲۲) یا افراد ضعیف (اول تیموتائوس ۹: ۶ - ۱۰) را عیان می‌کند.

۱۳:۲۴ "هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت" (تحمل) یک ضمیر معلوم در دستور زبان آئوریست بوده و به دنبال آن یک جمله خبری مجهول زمان آینده، آمده است. (نجات خواهد یافت. متی ۲۲: ۱۰. این مبنای دگرترین شکیبایی است (مکاشفه ۲: ۲، ۱۱، ۱۲، ۲۶؛ ۳: ۵، ۱۲، ۲۱) و باید در کنار چالش دیالکتیکی با دگرترین امنیت هر ایماندار بررسی شود. هر دو درست است! عبارت "نجات خواهد یافت" را می‌توان به معنای رهایی جسمانی در قالب عهد عتیق، و معنای رهایی ابدی روحانی در قالب عهد جدید درک کرد. شکیبایی و بردباری ایمانداران مدرکی از تغییر زندگی به‌مراه عیسی مسیح است. این امر بمعنای بی‌گناهی نبوده، بلکه در تقابل با اعمالیست که در متی ۲۴: ۱۰ - ۱۲ به آنها اشاره شده است!

موضوع خاص: بردباری و شکیبایی

موضوع خاص: نجات (عهد عتیق)

۱۴:۲۴ "مژده انجیل" (در نسخه انگلیسی: "انجیل پادشاهی") این عبارت قبلاً نیز در متی ۲۳: ۴ و ۲۵: ۹ ذکر شده بود. اشاره آن به محتوای موعظه‌های عیسی است.

موضوع خاص: انجیل

□ "وقتی مژده انجیل به گوش همه مردم جهان رسید و همه از آن باخبر شدند" این عبارات هدف متی ۲۸: ۱۸ - ۲۰؛ لوقا ۴۴: ۴۶ - ۴۷ و اعمال رسولان ۱: ۸ است! این جملات نشان‌دهنده یک تغییر جهت بزرگ از سیاست "فقط اسرائیل" می‌باشد. این مورد یکی از مواردی است که باید قبل از بازگشت دوم مسیح اتفاق افتد. غیرممکن است که بدانیم چگونه می‌توان این عبارت را به طور خاص تفسیر کرد. آیا این به معنای تک تک قبایل یا مردم در گروه‌های نژادی یا احتمالاً همه افراد در دنیای روم در زمان پولس است؟ گزینه دوم امکان‌پذیر است زیرا عبارت "همه مردم جهان" به معنای واقعی کلمه "ساکنان کره زمین" می‌باشد.

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی یهوه

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۵: ۲۴ - ۲۸

^{۱۵} «پس وقتی "مکره ویرانگر" را ببینید که در جای مقدس بر پا شده است (خواننده توجه کند) ^{۱۶} آنگاه کسانی که در یهودیه هستند به تپه‌های اطراف فرار کنند، ^{۱۷} و کسانی که روی پشت بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی داخل خانه نروند؛ ^{۱۸} و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای برداشتن لباس به خانه برنگردند. ^{۱۹} «وای به حال زنانی که در آن زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. ^{۲۰} دعا کنید که فرار شما در زمستان یا در روز شَبّات که دروازه‌های شهر بسته است، نباشد. ^{۲۱} چون در آن روزها مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند شد که از آغاز جهان تا به حال روی نداده است و هرگز نیز روی نخواهد داد. ^{۲۲} «در واقع، اگر آن روزهای سخت کوتاه نمی‌شد، هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما محض خاطر برگزیدگان خدا، آن روزها کوتاه خواهد شد.

^{۲۳} «در آن روزها اگر کسی به شما بگوید، "ببین، مسیح اینجا است!" یا "ببین، آنجاست!" باور نکنید. ^{۲۴} چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین زیاد خواهند آمد و حتی معجزات حیرت‌انگیز نیز خواهند کرد، به طوری که اگر ممکن بود حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. ^{۲۵} ببینید، من اینها را از پیش به شما گفتم.

^{۲۶} «پس اگر بیابند و به شما بگویند که مسیح در بیابان دوباره ظهور کرده، به سخنشان اهمیت ندهید؛ و اگر بگویند نزد ما مخفی شده، باور نکنید.^{۲۷} زیرا همان طور که صاعقه در یک لحظه از شرق تا غرب را روشن می‌سازد، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود.^{۲۸} جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع خواهند شد!

۱۵:۲۴

NASB, NKJV, REB "مکروه ویرانگر"

NRSV "اهانت‌های ویرانگر"

TEV "وحشت مهیب"

NJB "نفرت مخوف"

Peshitta "نشانه‌ی نفرت و ناپاکی"

واژه "مکروه" (آلوده در نسخه انگلیسی) بمعنی توهین به مقدسات بود. این واژه در دانیال ۹:۲۷، ۱۱:۳۱ و ۱۱:۱۲ بکار رفته بود. بنظر می‌رسد که در اصل اشاره به آنتیوخوس چهارم داشته باشد که در سال ۱۶۸ پیش از میلاد می‌زیست (دانیال ۸:۹ - ۱۴:۱ میکاه ۱:۵۴). همچنین در کتاب دانیال آیات ۷:۷ - ۸ به دجالان در تمام اعصار مرتبط شده است (دوم تسالونیکیان ۲:۴). لوقا ۲۱:۲۰ در تفسیر این عبارت به ما کمک می‌کند که آن را بعنوان امکان آمدن ارتش تیتوس در سال ۷۰ پس از میلاد در نظر بگیریم. این واژه نمی‌تواند به حمله به اورشلیم اشاره داشته باشد زیرا زمان برای فرار ایمانداران بسیار دیر می‌گردید. این نمونه‌ای از یک عبارت است که در چندین معنی مختلف اما مرتبط به یکدیگر کار می‌رود. این عبارت تحقق نبوت‌های چندگانه نامیده می‌شود. اغلب تفسیر رویدادها تا زمانی که بوقوع نپیوندند، دشوار است. پس با نگاهی به گذشته، می‌توان متوجه شد که نشانه‌شناسی کاملاً آشکار است. برای مطالعه بیشتر درباره کتاب دانیال به تفسیر من در وبسایت www.freebiblecommentary.org مراجعه نمایید.

موضوع خاص: تخریب

(Special Topic: The Abomination Of Desolation)

M. R. Vincent اصطلاح تخریب را به این صورت توصیف میکند: این اصطلاح از فعل $\beta\delta\epsilon\lambda\upsilon\sigma\sigma\mu\alpha\iota$ ، بدین معنی است که شما نسبت به خوراک احساس تهوع یا ناراحتی کنید، از این رو به طور کلی برای بیزاری استفاده می‌شود. در یک مفهوم اخلاقی دلالت بر یک مورد منفور اخلاقی یا دینی دارد (مراجعه شود به دوم قرن‌تین ۸:۱۵، ارمیا ۲۷:۱۳، حزقیال ۲۱:۱۱، دانیال ۹:۲۷، ۱۱:۳۱). از آن به عنوان مترادف بت پرستی در اول پادشاهان ۱۱:۱۷، کتاب تثبیه ۷:۲۶، دوم پادشاهان ۱۳:۲۳ استفاده شده است. این دلالت بر هر چیزی دارد که دوری و بیگانگی از خداوند را از خود نشان می‌دهد؛ همچون خوردن جانوران ناپاک، لاویان. ۱۱:۱۱؛ کتاب تثبیه ۳:۱۴؛ و، به طور کلی، تمام انواع کارهایی که کفار انجام می‌دهند. این حس اخلاقی باید در عهد کاربرد جدیدی کلمه مورد تاکید قرار گیرد (یعنی مقایسه انجیل لوقا ۱۶:۱۵، مکاشفه ۴:۱۷ و ۵:۲۷، ۲۱). این فقط یک انزجار فیزیکی و زیبایی نیست. اشاره در اینجا احتمالاً به اشغال معابد توسط رومیان بت پرست تحت فرمان تیتوس با استانداردهای و نشانه‌های آنهاست. جوزفوس می‌گوید که پس از سوزاندن معبد، رومیان پرچمهای خود را در دروازه شرقی برافراشتند و در آنجا قربانی هدیه دادند و با هیجان اعلام کردند که تیتوس امپراتور شود "Word Studies in the New Testament" (صفحات ۷۴ الی ۷۵).

کلمه عبری "تخریب" (BDB 1055, KB 1640) به معنی توهین به مقدسات است. این عبارت در دانیال ۹:۲۷ و ۱۱:۳۱ و ۱۲:۱۱ استفاده شده است.

۱. در ابتدا به اشاره به آنتیوخوس چهارم ایپفانس اشاره داشت، که در معبد اورشلیم محرابی برای زئوس اولیمپوس در سال ۱۶۷ قبل از میلاد بنا کرد و خوکی را قربانی کرده و در آنجا گذاشت (مراجعه شود به دانیال ۸:۹ الی ۱۴، اول مکابیان ۵:۴ و ۵۹، دوم مکابیان ۱:۶ الی ۲).
۲. در دانیال ۷:۷ الی ۸ در رابطه با آخر زمان ضد مسیح است (مراجعه شود به دوم تسالونیکیان ۲:۴).
۳. در انجیل متی ۲۴:۱۵، انجیل مرقس ۱۴:۱۳، انجیل لوقا ۲۱:۲۰ اشاره به آمدن ژنرال رومی تیتوس (که بعداً امپراتور شد) و ارتش او در سال ۷۰ میلادی دارد که استانداردهایی را برای ارتش خود تعیین کرد که مختص خدایان بت‌ها بودند، و ارتش خود را در دروازه شرقی نزدیک به معبد مستقر کرد. این نمی‌تواند به محاصره بیت المقدس اشاره کند؛ زیرا برای مؤمنان خیلی دیر بود که بتوانند فرار کنند. این مثالی از عبارتی است که در چندین متن متفاوت ولی مرتبط استفاده میشود. به این "تحقق چندگانه نبوت" گفته میشود. غیر ممکن است که تا زمانی که رخدادی صورت نگرفته باشد، بتوان آن را تفسیر کرد، و به گذشته نگاه کرد.

"در جای مقدّس ایستاده است" NASB, NKJV, NRSV
 "در جای مقدّس خواهد ایستاد" TEV, REB
 "در جای مقدّس بر پا شده است" NJB
 "در جای مقدّس انباشته شده است" Peshitta

ضمیر یونانی "ایستاده" خنثی است، و نه مذکر. بنابراین واژه ترجمه شده باید بگونه‌ای بکار رود که نشان دهنده قرار داشتن تحت حکمرانی ارتش رومی تیتوس در سال ۷۰ پس از میلاد باشد. "جای مقدس" اشاره به اولین بخش مرکزی معبد دارد. تیتوس برای معرفی خدایان رومی خود در این بخش از معبد لحاظ کرده بود.

"(بگذارید خواننده درک کند)" NASB, NRSV, NJB, REB
 "(هر که می‌خواند، بگذارید درک کند)" NKJV, Peshitta
 "(خواننده توجه کند: بفهمید که این یعنی چه)" TEV

این نظری بود که متی برای خوانندگان مسیحی‌اش ابراز کرد. هر کسی که در دنیای مدیترانه باستان با صدای بلند بخواند. حضار معمولی در کنیسه باید کلام خدا را بدانند. این عبارت ممکن است اشاره به "مکروه ویرانگر" در دانیال ۹:۲۷، ۱۱:۳۱ و ۲۱:۱۱ داشته باشد.

۱۶:۲۴ "آنگاه کسانی که در یهودیه هستند به تپه‌های اطراف فرار کنند" یوسیبوس، یکی از مورخین کلیسای اولیه (قرن چهارم پس از میلاد)، ما را آگاه می‌کند که جامعه مسیحی با ظهور ارتش روم و آغاز محاصره اورشلیم، به شهر پلا در پریا گریخت.

۱۷:۲۴ "کسانی که روی پشت بام می‌باشند" خانه‌ها دارای پشت بام‌های صاف بودند. از این فضاها برای گردهمایی‌های خاص در ماه‌های گرم سال استفاده می‌شد. گفته می‌شود که مردم می‌توانستند از روی پشت بام خانه‌ها، که در جوار یکدیگر قرار داشتند، به دیگر سوی اورشلیم بروند. روشن است که برخی خانه‌ها در نزدیکی دیوار شهر ساخته شده بودند. هنگامی که ارتش روم دیده شد، فرار امری الزامی بود.

۱۸:۲۴ "برای برداشتن لباس به خانه برنگردند" این جمله اشاره به لباسی بود که در آن زمان هنگام خواب می‌پوشیدند. آنها بسرعت فرار کرده و حتی برای برداشتن ابتدایی‌ترین مایحتاج زندگی خود، به خانه برنگشتند.

۱۹:۲۴ "وای به حال زنانی که در آن زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند" به مرقس ۱۳:۱۷ مراجعه کنید. این جمله تنها اشاره به تخریب اورشلیم دارد! سؤالات این شاگردان از عیسی به سه موضوع جداگانه مربوط می‌شد: نابودی اورشلیم، آمدن دوم او و پایان عصر. مشکل اینجاست که به این سؤالات همزمان پرداخته شد. هیچ تقسیم‌بندی آسانی در آیه بر اساس موضوع وجود ندارد.

۲۰:۲۴ "دعا کنید که فرار شما در زمستان ... نباشد" این عبارت مربوط به مشکلات مربوط به فرار زنان باردار بود. این جملات را نباید بعنوان هشدار به زنان امروزی قلمداد کرد که تا قیامت باردار نشوند. انجیل متی، که برای یهودیان نوشته شده است، عبارت "یا در روز سبت" را اضافه می‌کند که از مرقس ۱۸:۱۳ حذف شده است.

ذهن من بشدت در ارتباط با دو موضوع در این آیه درگیر است.

۱. عیسی از زمان قطعی تخریب اورشلیم اطلاع نداشت.

۲. دعای ایمانداران می‌توانست بر روی تاریخ دقیق تخریب اورشلیم تأثیر بگذارد.

۲۱:۲۴ "مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند شد که از آغاز جهان تا به حال روی نداده است و هرگز نیز روی نخواهد داد" این عبارات اصطلاحی عبری شبیه بسیاری از آیات عهد عتیق است (خروج ۱۰:۱۴؛ ۱۱:۶؛ ارمیا ۳۰:۷؛ دانیال ۱:۲۱؛ ایوب ۲:۲).

موضوع خاص: لرزش بزرگ

۲۲:۲۴ اگر همه مسیحیان، همانطور که یوسیبوس به ما می‌گوید فرار می‌کردند، پس می‌توان اشاره‌ای به قوم یهود، یعنی منتخبان عهد عتیق محسوب شود (خدا هنوز برای اسرائیل هدفی دارد. رومیان ۹-۱۱). با این حال به دلیل استفاده از واژه "منتخب" در متی ۲۴:۲۴ و ۳۱، به نظر می‌رسد به یهودیان ایماندار اشاره داشته باشد.

موضوع خاص: چهل و دو ماه

(Special Topic: Forty-Two Months)

عبارت "چهل و دو ماه" از دیدگاه نبوتی مشخصه دوران آزار و اذیت است. لگدمال کردن محراب بیرونی ضرب المثل مردم مومن تحت سلطه کفار در دورانهای مختلف تاریخی است - آنتیخوس اپیفانس، رومیان در سال ۷۰ میلادی و ضد مسیحیان آخر زمان.

چهل و دو ماه، یا معادل آن، چندین مرتبه در انجیل تکرار شده است. به نظر می‌رسد منشا این اصطلاح کتاب دانیال باشد.

۱. دانیال ۷:۲۵، ۷:۱۲ "یک زمان، زمانی، زمانهایی و نیمی از زمان" یا ۱۲۷۷ روز را ذکر می‌کند (تصور می‌شود "زمان" معادل یک سال باشد).

مراجعه شود به مکاشفه ۱۴:۱۲

۲. دانیال ۸:۱۴ دو هزار و سیصد عصر و صبح را ذکر می‌کند

۳. دانیال ۱۲:۱۱ هزار و دویست و نود روز را ذکر می‌کند

۴. دانیال ۱۲:۱۲ عدد هزار و سیصد و سی و پنج روز را ذکر می‌کند. مشابه این عبارت در مکاشفه ۳:۱۱، ۶:۱۲ (هزار و دویست و شصت روز) و

۱۱:۵ و ۱۳:۵ (چهل و دو ماه).

شیوه دیگر نگاه کردن به این عبارت معمایی این است که آن را به صورت یک توالی بنگریم. یک، دو ولی نه سومین، بنابراین یک محدودیت الهی در میزان زمان وجود دارد که طی آن پادشاهی های کفار مردم خدا را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند. خدا در کتاب دانیال کنترل کامل همه چیز را بر عهده دارد (مراجعه شود به کتاب دانیال ۷:۴ و ۶ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۸ و ۲۲ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷)!

هنگامی که تمامی این وقایع را به حساب آوریم، تنوع آنها به نظر می‌رسد که از طبیعت نمادین اعداد سخن می‌گوید (موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس را مطالعه کنید). در حالی که نزدیک بودن اینها به چهل و دو ماه به نظر می‌رسد که یک عدد نمادین برای دوره آزار و اذیت را نشان می‌دهد. از آنجا که سه و نیم نصف عدد هفت است، به نظر می‌رسد که اشاره ای به کامل بودن دوران آزار و اذیت باشد که کوتاه شده است (مراجعه شود به انجیل متی ۲۴:۲۲، انجیل مرقس ۱۳:۲۰، انجیل لوقا ۲۴:۲۱).

۲۳:۲۴، ۲۶ آمدن مسیح واقعی، مخفی یا پنهان نخواهد بود. او برای یک گروه منتخب نخواهد آمد، بلکه برای همه قابل رویت خواهد بود (متی ۲۴:۲۷). از نظر انجیل هیچ "جنبه پنهانی" وجود ندارد. یادداشت کامل را در متی ۲۴:۴۰-۴۱ بخوانید. مفهوم "جنبه پنهان" در عهد عتیق یا عهد جدید مشهود نیست. این امر تبدیل به پیش فرض اصلی یک سیستم الهیاتی گردید که اولین بار توسط یک کشیش از پلیموث برترن به نام جان نلسون داربی (۱۸۸۲-۱۸۰۰) مطرح گردید. این سرآغاز نظام الهیاتی مدرن به نام دیسپاناسیونالیسم است که دارای چندین پیش فرض الهیاتی می‌باشد.

۱. تمام پیشگویی‌ها در ارتباط با اسرائیل باید بوقوع بپیوندند.

۲. لذا، عصر هزاره مختص اسرائیل بوده و کلیسا مطرح نیست.

۳. این امر دو دسته از مردمان خدا را بوجود می‌آورد، که هر یک سرنوشت خود را دارند. چنین موردی باعث می‌گردد که برخی متون انجیلی اشاره به یک گروه، و دیگر متون اشاره به دومین گروه داشته باشند.

من تمام این موارد غیر انجیلی را مردود می‌شمارم!

۲۳:۲۴، ۲۶ "اگر" اینها دو جمله شرطی نوع سوم بوده که حکایت از احتمال وقوع رویدادهایی دارند.

۲۴:۲۴ "حتی معجزات حیرت‌انگیز نیز خواهند کرد" این مسیحیان دروغین معجزاتی از خود نشان می‌دهند (متی ۷:۲۱ - ۲۳). همیشه باید مراقب تشخیص معجزات خدا باشیم (خروج، ۱۱:۷ - ۱۲، ۲۲؛ تثنیه ۱۳:۱ - ۳؛ دوم تسالونیکیان ۲:۹ - ۱۲؛ مکاشفه ۱۳:۱۳؛ ۱۴:۱۶؛ ۲۰:۲۰).

۲۷:۲۴ "همان‌طور که صاعقه در یک لحظه از شرق تا غرب را روشن می‌سازد، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود" به لوقا ۱۷:۲۴ مراجعه کنید. این عبارت در مرقس ۱۳ ثبت نشده است. این امر به معنای یک آمدن مشهود است. عهد جدید هیچ احساس وجد پنهانی را در ایمانداران آموزش نمی‌دهد (۲۴:۴۰ - ۴۱). اما آشکار می‌کند که ایمانداران مرده و زنده، آمدن ثانویه خداوند را در آسمان ملاقات خواهند کرد (اول تسالونیکیان ۴:۱۳ - ۱۸). هوا قلمرو اهریمن یا شیطان در نظر گرفته می‌شد (افسیسیان ۲:۲). ایمانداران عیسی را در میانه‌ی پادشاهی شیطان ملاقات خواهند کرد تا سرنگونی کامل آن را بر همگان هویدا کند!

موضوع خاص: وجد

۲۸:۲۴ "جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع خواهند شد" این عبارات در مرقس ۱۳ دیده نمی‌شود اما در لوقا ۱۷:۳۷ وجود دارد. این یک جمله ضرب‌المثلی بوده که احتمالاً از ایوب ۳۹:۳۰ اقتباس شده است. اگر این اشاره به نبرد آخر زمان مزمور ۲ تلقی شود، پس شاید منبع آن حزقیال ۱۷:۳۹ - ۲۰ باشد. ممکن است تصویری برای آزار و اذیت و مرگ آخرالزمان باشد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۹:۲۴ - ۳۱

۲۹ «بلافاصله، پس از مصیبت آن روزها

» «خورشید تاریک خواهد شد

و ماه دیگر نور نخواهد افشاند؛

ستارگان از آسمان فرو خواهند ریخت،

و نیروهای آسمان به لرزه در خواهند آمد.»

۳۰ «آنگاه نشانهٔ پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد و همهٔ طوایف جهان بر سینهٔ خود خواهند زد، و پسر انسان را خواهند دید که با قدرت و جلال عظیم بر ابرهای آسمان می‌آید. ۳۱ او فرشتگان خود را با نفیر بلند شیپور خواهد فرستاد و آنها برگزیدگان او را از چهار گوشهٔ جهان، از یک کران آسمان تا به کران دیگر، گرد هم خواهند آورد.

۲۹:۲۴ «بلافاصله» این یک کلمه پر معنی برای بوجود آوردن مکث در محتوای جمله است. توجه داشته باشید که مترجمین چگونه بخش‌های پاراگراف را علامتگذاری کرده‌اند.

□ «خورشید تاریک خواهد شد و ماه دیگر نور نخواهد افشاند» این زبان آخر زمانی عهد عتیق برای زیر و رو شدن دنیا است (اشعیا ۱۳:۱۰؛ ۴:۳۴؛ حزقیال ۷:۳۲ - ۸:۷؛ ایوب ۲:۱۰، ۳۱:۳؛ ۱۵:۳؛ عاموس ۸:۹). در زمان فرارسیدن روز خدا، آشوبی در دنیا به پا خواهد شد (دوم پطرس ۳:۷، ۱۰، ۱۱، ۱۲؛ مکاشفه ۶:۱۲، ۱۴). به کتاب *Plowshares and Pruning Hooks: Rethinking the Language of Biblical Prophecy and Apocalyptic* نوشته برنت سندی مراجعه نمایید.

□ «نیروهای آسمان به لرزه در خواهند آمد» این ادامه همان زبان پایان دنیایی است، و در نتیجه اشاره‌ای به آشوبهای طبیعت در زمان ظهور خداوند یا اشاره به قدرتهای فرشتگان است که بر روند تاریخ تأثیر می‌گذارند (دانیال ۱۰؛ افسسیان ۶:۱۲؛ کولسیان ۲:۱۵؛ مکاشفه ۱۲:۴).

۳۰:۲۴ «آنگاه نشانهٔ پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد» این امکان وجود دارد که این آیه مرتبط با اشعیا ۶۰:۱-۳ باشد. «نشانه» نور ابر پر شکوه *Shekinah* خواهد بود. نورهای زمینی خاموش می‌شوند، اما نور خدا (پیدایش ۱:۳)، ستاره صبحگاهی واقعی، خواهد درخشید!

بشریت عیسی (مزمور ۸:۴؛ حزقیال ۲:۱) و خانواده آسمانی (دانیال ۷:۱۳) بوسیله عبارت «پسر انسان» مورد تأکید واقع شده‌اند. ابرها بعنوان نماد جابجایی خانواده آسمانی در عهد عتیق بکار برده می‌شدند. عیسی از این ابرها در اعمال رسولان ۱:۹ و اول تسالونیکیان ۴:۱۷ برای ارجاع خود به خانواده آسمانی اش استفاده کرده است. این نشانه، بازگشت عیسی بر روی ابرهای بهشت خواهد بود که بصورت آسمان بکار برده شده است.

موضوع خاص: پسر انسان (از یادداشتهای کتاب دانیال ۱۳:۷)

□ «و همهٔ طوایف جهان بر سینهٔ خود خواهند زد» این جمله اشاره مستقیم به بازگشت عیسی دارد. این رویداد در سرتاسر دنیا قابل رؤیت خواهد بود. بی‌ایمانان به ناگاه در خواهند یافت که طبعاتی برای بی‌ایمانی در انتظارشان خواهد بود.

□ «بر ابرهای آسمان» به موضوع خاص زیر: آمدن بر روی ابرها مراجعه کنید.

موضوع خاص: سوار بر ابرها آمدن

(Special Topic: Coming On The Clouds)

سوار بر ابرها آمدن، یک نشان کاملاً اسکاتولوژیک است. در عهد عتیق به شیوه کاملاً متمایز استفاده شده است.

۱. برای نشان دادن حضور فیزیکی خدا، ابر جلال شکینا (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۳:۲۱، ۱۴:۱۹ و ۲۰ و ۲۴، ۱۶:۱۰، ۱۹:۹، کتاب اعداد ۱۱:۲۵، نحμία ۹:۱۹)

۲. برای پوشاندن تقدس او برای اینکه انسان با دیدن او نمیرد (مراجعه شود به کتاب خروج ۳۳:۲۰، اشعیا ۶:۵)

۳. برای جابجا شدن خدا (مراجعه شود به مزمور ۱۸:۹، ۳:۱۰، ۴:۱۰، اشعیا ۱۹:۱، ناحوم ۳:۱، اعمال رسولان ۹:۱، اول تسالونیکیان ۴:۱۷)

در کتاب دانیال ۷:۱۳ ابرها برای نقل و انتقال خدا، مسیح انسانی استفاده شده است (مراجعه شود به موضوع خاص: مسیح). به این نبوت کتاب دانیال بیش از ۳۰ مرتبه در عهد جدید اشاره شده است. همین ارتباط مسیح با ابرهای بهشتی را میتوان در انجیل متی ۲۴:۳۰، ۲۶:۶۴، انجیل مرقس ۱۳:۲۶، ۱۴:۶۲، انجیل لوقا ۲۷:۲۱، اعمال رسولان ۹:۱ و ۱۱، اول تسالونیکیان ۴:۱۷، مکاشفه ۱:۷ دید.

□ "قدرت و جلال عظیم" این عبارات نشان از تضاد شدیدی میان بازگشت اول و بازگشت دوم دارد. یهودیان انتظار داشتند که مسیح به این شیوه ظهور کند.

به یادداشت "جلال" در متی ۱۶:۲۷ و موضوع خاص: جلال در عهد عتیق مراجعه کنید.

۳۱:۲۴ "فرشتگان خود" به مرقس ۱۳:۲۷، ۸:۳۸ و دوم تسالونیکیان ۱:۷ مراجعه کنید. فرشتگان خداوند در اینجا فرشتگان عیسی نامیده شده اند. این امر نشانگر خدایی بودن او است.

□ "با نفیر بلند شیپور" این عبارت احتمالاً اشاره به شوفار، نوعی ساز بادی دارد که برای اعلام روزهای جشن و شبات توسط یهودیان بکار برده می شد. در اشعیا ۲۷:۱۳ از شیپوری نام برده شده که مرتبط با این روزها می باشد (اول قرنیتیان ۱۵:۵۲؛ اول تسالونیکیان ۴:۱۶).

موضوع خاص: شیپورهای استفاده شده توسط قوم بنی اسرائیل

(Special Topic: Horns Used By Israel)

در رابطه با شیپور و کرنا در زبان عبری چهار واژه وجود دارد:

۱. "کرنا ی شاخ قوچ" (BDB 901, KB 1144) - بعنوان ساز بادی از آن استفاده می گردید، رجوع شود به یوشع ۵:۶. همین واژه در پیدایش ۱۳:۲۲ برای قوچی که بوسیله شاخهایش گرفتار شده بود بکار برده شد.

۲. "شیپور" (BDB 1051) - از واژه آشوری برای بز وحشی کوهی گرفته شده است (ibex). این همان شیپوری است که در خروج ۱۶:۱۹، ۱۹ در کوه سینا استفاده گردید. شماره یک و دو در یوشع ۵:۶ موازی یکدیگر می باشند. این شیپورها برای برقراری ارتباط بکار می رفتند.

a. تعداد زمانهای عبادت (لاویان ۹:۲۵)

b. تعداد زمانهای نبرد (یوشع ۴:۶؛ داوران ۳:۲۷؛ ۶:۳۴؛ ۱ سموئیل ۱۳:۳؛ ارمیا ۴:۵؛ هوشع ۸:۵)

c. تعداد دفعات تدفین هر پادشاه جدید، ۱ پادشاهان ۱:۳۴، ۳۹

d. دمیده شده توسط خداوند، زکریا ۹:۱۴

۳. "شاخ قوچ" (BDB 385, KB 398) - از واژه فینیقی برای قوچ گرفته شده است (یوشع ۴:۶، ۶، ۸، ۱۳). همینطور به معنای فرا رسیدن جشن آزادی و شادی نیز هست (لاویان ۲۵:۱۳، ۲۸، ۴۰، ۵۰، ۵۲، ۵۴، ۱۷، ۷، ۱۸، ۲۳، ۲۴).

۴. "شیپورها" (BDB 348, KB 344) - احتمالاً از فعل "کشیده شده" گرفته شده، که نشان از استخوان کشیده دارد (نه شاخ شکل داده یک حیوان). این شیپورها از نقره ساخته شده اند (پس از شکل و غالبدهی از مصر). موارد مصرف آنها عبارت بودند از:

a. هنگام تشریفات پرستشی (اعداد ۱۰:۲، ۸، ۱۰؛ عزرا ۳:۱۰؛ نحμία ۱۲:۳۵، ۴۱)

b. مقاصد نظامی (نحمیا ۹:۱۰؛ ۳۱:۶؛ هوشع ۸:۵)

c. مقاصد سلطنتی و اشرافی (۲ پادشاهان ۱۱:۱۴)

یکی از این شیپورهای فلزی بر روی طاق نصرت تیتوس در جنوب شرقی فوروم رومی در شهر رم ایتالیا ترسیم شده، همچنین ژوزفوس در کتاب *Antiq 3.12.6* آنها را تعریف کرده است.

□ "برگزیدگان او را ... گرد هم خواهند آورد" این تصویرسازی عهد عتیق از دوره پس از تبعید بوده (تثنیه ۳۰:۴)، که در اینجا تبدیل به یک گردهمایی تاریخی شده است (متی ۱۳:۴۰ - ۴۳، ۴۷ - ۴۹). ترتیب دقیق این رویدادهای پایان دنیایی نامشخص است. پولس به ما یاد داد که در زمان مرگ، ایمانداران با مسیح خواهند بود (دوم قرنیتیان ۵:۶، ۸). اول تسالونیکیان ۴:۱۳ می گوید که بوضوح بخشی از بدن فیزیکی ما، که باقی می ماند، در زمان

بازگشت عیسی با روح ما یکی خواهد شد. این امر نشانگر حالت جدا شده روح از بدن در زمان مرگ و روز رستاخیز است. سخن درباره رویدادهای پایان زمان و زندگی پس از مرگ زیاد است اما در انجیل ثبت نشده‌اند.

□ "از چهار گوشه جهان، از یک کران آسمان تا به کران دیگر" این به معنای پیروی جهانی از عیسی بود! همچنین مستلزم یک دوره زمانی طولانی برای گسترش انجیل بود.

عدد چهار نمادی برای دنیا است. این نماد اشاره به چهار گوشه دنیا (اشعیا ۱۱:۱۲؛ مکاشفه ۷:۱)، چهار باد بهشت (دانیال ۷:۲؛ زکریا ۲:۶)، و چهار زاویه انتهایی بهشت دارد (ارمیا ۴۹:۳۶).

موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۴:۳۲ - ۳۵

۳۲ «حال، از درخت انجیر این درس را فرا بگیرید: به محض اینکه شاخه‌های آن جوانه زده برگ می‌دهد، درمی‌یابید که تابستان نزدیک است. ۳۳ به همین سان، هر گاه این چیزها را ببینید، درمی‌یابید که او نزدیک، بلکه بر در است. ۳۴ آمین، به شما می‌گویم، تا این همه روی ندهد، این نسل از میان نخواهد رفت. ۳۵ آسمان و زمین زایل خواهد شد، اما سخنان من هرگز زوال نخواهد پذیرفت.

۲۴:۳۲ "درخت انجیر" این مثل در مرقس ۱۳: ۲۸-۳۲ و لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳ نیز وجود دارد. درخت انجیر در این تمثیل ظاهراً مانند متی ۲۱: ۱۸-۲۰ و مرقس ۱۱: ۱۲-۱۴ نمادی از اسرائیل نبوده، بلکه راهی برای اطمینان دادن به ایماندارانی بود که اگر چه نمی‌توانند زمان‌های خاص معادشناسی را بدانند، اما می‌توانند زمانهای معاد را بدانند. زمان رویش برگهای درخت انجیر در ابتدای بهار بوده و همه می‌دانستند که بهار نزدیک است. به *USB, Fauna and Flora of the Bible* صفحات ۱۱۸ - ۱۱۹ مراجعه کنید.

۲۴:۳۲-۳۳ "در میابید" وقتی نوبت به آخرین نسل می‌رسد، آیات نبوی کتاب مقدس دقیقاً با تاریخ آن روز مطابقت پیدا می‌کنند. این دانش باعث تقویت اعتماد ایمانداران به خدا در میان آزار و اذیت در پایان دنیا می‌گردد. مشکل هر نسل از ایمانداران این است که آنها کتاب مقدس را به تاریخ روزگار خود تحمیل می‌کنند! تمام تلاشها تا کنون اشتباه بوده است!

۲۴:۳۳ "او" این اسم مذکر در متن یونانی وجود ندارد. در واقع باید "آن" نوشته می‌شد (متی ۲۴:۱۴).

□ "هر گاه این چیزها را ببینید" این عبارت می‌تواند اشاره به موارد زیر داشته باشد:

۱. تخریب اورشلیم

۲. تغییر ماهیت (مرقس ۹: ۱؛ متی ۱۶: ۲۷)

۳. هر یک از نشانه‌های آمدن دوم

۲۴:۲۳ این آیه اشاره به تخریب اورشلیم در سال ۷۰ پس از میلاد توسط ارتش یونانی تیتوس دارد. عیسی سوالات متی ۲۴: ۳ را در هم ادغام می‌کند:

۱. تخریب معبد

۲. نشانه بازگشت او در پایان دنیا

۳. پایان این عصر

همچنین می‌تواند اشاره به متی ۱۰: ۲۳؛ ۱۶: ۲۸ و ۲۴: ۳۴ داشته و نتیجه‌گیری می‌کند که عیسی انتظار بازگشت سریعتر را داشت، اما متی، نویسنده‌ای که دهه‌ها بعد می‌نوشت، متوجه "تأخیر در بازگشت" در تعالیم عیسی می‌شود.

موضوع خاص: بزودی باز می‌گردد

موضوع خاص: تأخیر در بازگشت دوم

۲۴:۳۵ این اظهارات عیسی در شناخت خود بسیار مهم است. بطور قطع ارتباط با متی ۵: ۱۷ - ۱۹ یا اشعیا ۴۰: ۸؛ ۵۵: ۱۱ دارد. عیسی مکاشفه کامل خدای نامرئی است (کولسیان ۱: ۱۵).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۴:۳۶ - ۴۱

^{۳۶} «هیچ کس آن روز و ساعت را نمی‌داند جز پدر؛ حتی فرشتگان آسمان و پسر نیز از آن آگاه نیستند. ^{۳۷} زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. ^{۳۸} در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح به کشتی درآید، مردم می‌خوردند و می‌نوشیدند و زن می‌گرفتند و شوهر می‌کردند ^{۳۹} و نمی‌دانستند چه در پیش است. تا اینکه توفان آمد و همه را با خود برد. ظهور پسر انسان نیز همین‌گونه خواهد بود. ^{۴۰} از دو مرد که در مزرعه هستند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد. ^{۴۱} و از دو زن که با هم دستاس می‌کنند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد.»

۳۶:۲۴ "هیچ کس آن روز و ساعت را نمی‌داند جز پدر؛ حتی فرشتگان آسمان و پسر نیز از آن آگاه نیستند" این آیه برای بازدارندگی مسیحیان از تعیین تاریخهای خاص برای آمدن دوم است.

عبارت "پسر" در متی ۳۶:۲۴ در برخی از نسخه‌های خطی یونان باستان ^{۳۸}، K، L، W گنجانده نشده است. این عبارت در اکثر ترجمه‌ها موجود است، زیرا در نسخه‌های خطی ^{۳۸}، B و D، دیاتسرون، و متون یونانی شناخته شده به ایرنائوس، اورینگن، کریزوستوم، و نسخه خطی لاتین قدیم مورد استفاده جروم وجود دارد. ^{۴۰} UBS به اضافه شدن این عبارت رتبه "B" (تقریباً قطعی) می‌دهد.

موضوع خاص: ساعت

۳۷:۲۴ "ظهور" به موضوع خاص: آمدن دوم مراجعه کنید.

□ "مانند روزگار نوح خواهد بود" این عبارت بمعنی تداوم زندگی همچون گذشته است (متی ۲۴:۳۸).

۳۹:۲۴ این داوری خدا بر بی‌ایمانان است. هم بصورت مقطعی و هم بلحاظ تاریخی.

موضوع خاص: داوری در عهد جدید

۴۰:۲۴ - ۴۱ "از دو مرد که در مزرعه هستند، یکی برگرفته و دیگری واگذاشته خواهد شد" بسیاری سعی دارند که این آیه را به یک خلسه پنهانی مرتبط کنند. با این حال، متن دلالت بر برکت دادن به برخی و داوری در مورد دیگران در روز غیر منتظره بازگشت خداوند دارد. معلوم نیست کدام گروه مورد برکت واقع می‌شوند. آیا "برگرفته" یا "دیگری" اشاره به نوح و خانواده‌اش دارد که پس از طوفان زنده ماندند یا کسانی هستند که خداوند را در آسمان ملاقات می‌کنند (متی ۲۴:۳۱)؟ مثالی از عهد عتیق از برکت گرفتن برخی افراد و داوری بر برخی افراد دیگر، طوفان نوح است (متی ۲۴:۳۹). در لوقا از مثال سدوم در عهد عتیق استفاده شده است (لوقا ۱۷:۲۹). در واقع، آیه ۲۷:۲۴ سخن از یک بازگشت جسمانی و مشهود عیسی دارد! تنها دلیلی که برخی بدنبال خلسه پنهان ایمانداران هستند (به یادداشت متی ۲۳:۲۴، ۲۶ مراجعه کنید)، اینست که ابتدا سعی کنند تنش دیالکتیک در عهد جدید را میان موارد زیر توضیح دهند

۱. بازگشت هر لحظه‌ای خداوند

۲. این حقیقت که برخی رویدادها ابتدا باید رخ دهند

عیسی ده‌ها مثال برای این بازگشت ناگهانی مطرح می‌کند

۱. طوفان نوح، متی ۲۴:۳۷ - ۳۸

۲. دزد در شب، متی ۲۴:۴۳

۳. بازگشت ارباب، متی ۲۴:۴۵ - ۴۶

۴. تأخیر عروس و داماد، ۵:۲۵ - ۶

۵. احتمالاً "رعد و برق" در متی ۲۴:۲۷

تنها گزینه ایمانداران اینست که در هر دوره‌ای آماده باشند (متی ۲۴:۴۴؛ ۲۵:۱۰، ۱۳)!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۲:۲۴ - ۴۴

^{۴۲} پس بیدار باشید، زیرا نمی‌دانید سرور شما چه روزی خواهد آمد. ^{۴۳} این را بدانید که اگر صاحبخانه می‌دانست دزد در چه پاسی از شب می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت به خانه‌اش دستبرد زنند. ^{۴۴} پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان در ساعتی خواهد آمد که انتظارش را ندارید.

۴۲:۲۴ "بیدار باشید، زیرا نمی‌دانید سرور شما چه روزی خواهد آمد" این مثل در لوقا ۱۲: ۳۹-۴۰ نیز وجود دارد. تأکید بر آماده بودن (متی ۲۴: ۴۳، ۴۴) و عدم قطعیت زمان آن (متی ۲۴: ۳۹، ۴۷، ۴۹، ۵۰، ۲۵: ۵، ۱۳) موضوعات تکرار شونده در این فصل هستند. نامشخص بودن زمان، انگیزه‌ای برای تداوم آمادگی هر نسل از ایمانداران را فراهم می‌کند. ظهور دوم واقعیت هر یک نسل از ایمانداران بوده، اما امید همه نسل‌های آنها است.

۴۳:۲۴ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است که "در تضاد با واقعیت" نامیده می‌شود. بیاناتی مطرح شده که صحت نداشته و بنابراین نتیجه‌گیری حاصل از آن نیز فاقد اعتبار است.

۴۴:۲۴ "شما نیز آماده باشید" این جمله زمان حال دستوری است (مرقس ۱۳: ۵، ۹، ۲۳). این جمله کلید ایمانداران است و نه حدس و گمان و دگم‌اندیشی درباره زمان و چگونگی روی دادن آن.

این حقیقت که بسیاری از مردم در انتظار ظهور قریب‌الوقوع هستند، می‌تواند شاهدهی دال بر این باشد که هنوز نسل آخر فرا نرسیده است!

□ "ساعت" به موضوع خاص: ساعت مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۵:۲۴ - ۵۱

۴۵ "پس آن غلام امین و دانا کیست که اربابش او را به سرپرستی خانواده خود گماشته باشد تا خوراک آنان را به موقع بدهد؟^{۴۶} خوشا به حال آن غلام که چون اربابش بازگردد، او را مشغول این کار ببیند.^{۴۷} امین، به شما می‌گویم، که او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت.^{۴۸} اما اگر آن غلام، شریر باشد و با خود بیندیشد که "اربابم تأخیر کرده است،"^{۴۹} و به آزار همکاران خود پردازد و با میگساران مشغول خوردن و نوشیدن شود،^{۵۰} آنگاه اربابش در روزی که انتظار ندارد و در ساعتی که از آن آگاه نیست خواهد آمد^{۵۱} و او را از میان دوپاره کرده، در جایگاه ریاکاران خواهد افکند، جایی که گریه و دندان به دندان ساییدن خواهد بود.

۴۵:۲۴ "به سرپرستی خانواده خود گماشته باشد" برخی این مثل را به رهبران مسیحی ربط می‌دهند (لوقا ۱۲-۴۰-۴۸). در این متن، به تداوم رویارویی عیسی با رهبران یهودی زمان مربوط می‌شود.

۴۶:۲۴ ایمانداران همواره باید آماده، فعال و وفادار باقی بمانند (لوقا ۱۲: ۳۷-۳۸؛ یعقوب ۱: ۱۲؛ مکاشفه ۱۶: ۱۵). زمان و چگونگی ظهور دوم عیسی مشکل اصلی نیست!

۴۷:۲۴ "او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت" به متی ۱۳: ۱۲، ۲۵: ۲۹ و لوقا ۱۹: ۱۷ مراجعه کنید.

۴۸:۲۴ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است که بمعنی احتمال وقوع عملی می‌لاشد.

□ "قلب" (در نسخه فارسی نیست) به موضوع خاص: قلب مراجعه کنید.

□ اربابم تأخیر کرده است" این جمله معرف مفهوم تأخیر در بازگشت دوم است (متی ۱۵: ۵؛ دوم تسالونیکیان ۲؛ دوم پطرس ۳: ۴)

موضوع خاص: تأخیر در بازگشت دوم

۵۰:۲۴ "اربابش در روزی که انتظار ندارد و در ساعتی که از آن آگاه نیست خواهد آمد" به متی ۲۷: ۲۴، ۴۴؛ ۲۵: ۶، ۱۳ مراجعه کنید. این جمله منعکس کننده "هر لحظه‌ای" بازگشت اربابمان است.

۵۱:۲۴ "او را از میان دوپاره کرده" مشخص نیست که این عبارات کنایه بوده یا بمعنی واقعی کلمه بیان شده است (دوم سموئیل ۱۲: ۳۱؛ عبرانیان ۱۱: ۳۷). اما مطمئناً توضیح داوری عهد عتیق است.

□ "در جایگاه ریاکاران" تمثیل نوشته شده در لوقا ۱۲: ۴۶ در برخی ترجمه‌ها کلمه "بی‌ایمانان" را نیز اضافه کرده است. متی بارها فریسیان را "ریاکاران" خوانده است.

موضوع خاص: ریاکاران

□ "گریه" این دوواژه آخر داوری خداوند را شبیه‌سازی کرده‌اند. گریه کردن یکی از نشانه‌های اندوه بزرگ بود (متی ۲۵: ۳۰).

□ "دندان ساییدن" نشان دهنده خشم و درد است (متی ۸: ۱۲؛ ۱۳: ۴۲، ۵۰؛ ۲۲: ۱۳؛ ۲۵: ۳۰).

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. مقصود ابتدایی از این فصل چیست؟
۲. آیا آیات ۴ تا ۷، پایان زمان را به تصویر می کشند؟
۳. نبوت دانیال نبی (دانیال ۷: ۲۳ - ۲۸؛ ۹: ۲۴ - ۲۷؛ ۱۱: ۲۶ - ۲۹) چه ارتباطی با این فصل دارد؟
۴. چرا عیسی از زبانی شبیه به متی ۲۴: ۲۴ استفاده می کند؟
۵. آیا می توانیم بفهمیم که خداوند چه زمانی دوباره ظهور خواهد کرد؟
۶. آیا بازگشت دوم قطعی است، یا با تاخیر بوده و زمان آن مشخص نیست؟
۷. چگونه عیسی از زمان بازگشت خود خبر نداشت؟ [متی ۲۴: ۳۶]
۸. تأکید اصلی این فصل بر چیست؟ (متی ۲۴: ۴۵ - ۵۱)
۹. آیا انتظار دارید که عیسی در طول دوران حیات شما ظهور کند؟ چرا؟

انجیل متی ۲۵

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته*

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
تمثیل ده ندیمه	تمثیل باکره‌های احمق و	تمثیل ندیمه‌های احمق	تمثیل ده دختر	تمثیل ده مدعوین عروسی
۱۳-۱:۲۵	۱۳-۱:۲۵	۱۳-۱:۲۵	۵-۱:۲۵	۱۳-۱:۲۵
	دانا	و دانا	۱۲-۶:۲۵	
			۱۳:۲۵	
تمثیل کیسه‌های طلا	تمثیل کیسه‌های طلا	تمثیل سه کیسه طلا	تمثیل سه خدمتکار	تمثیل کیسه‌های طلا
۳۰-۱۴:۲۵	۳۰-۱۴:۲۵	۳۰-۱۴:۲۵	۱۸-۱۴:۲۵	۳۰-۱۴:۲۵
			۳۰-۱۹:۲۵	
داوری ملتها	پسر انسان ملتها را	داوری بزرگ	داوری نهایی	آخرین داوری
۴۰-۳۱:۲۵	۴۶-۳۱:۲۵	۴۶-۳۱:۲۵	۴۰-۳۱:۲۵	۴۶-۳۱:۲۵
۴۶-۴۱:۲۵			۴۶-۴۱:۲۵	

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

دیدگاه‌های متنی

- A. مفهوم این آیه را به معنی واقعی کلمه باید برداشت کرد. در این مورد، محتوای متی ۲۴-۲۵، به بازگشت ناگهانی عیسی پرداخته و هشدار می‌دهد که همگان باید با اعتماد به خواست خدا "آماده" باشند، حتی اگر مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند.
- B. تفسیر کامل تمثیلهای را می‌توانید در **موضوع خاص: تفسیر تمثیلهای مطالعه** نمایید.
- C. حقیقت ذاتی هر تمثیل را با برداشتی که از آنها دارید، بنویسید (متی ۲۴: ۴۵-۵۱؛ ۲۵: ۱-۱۳؛ ۲۵: ۱۴-۳۰). این مَثَلها حقیقت آنچه را که در زندگی روزمره ما رخ می‌دهند، به تصویر می‌کشند (متی ۱۳: ۱۰-۱۷). همیشه بدنال اتفاقهای ناگهانی و غافلگیرکننده باشید! مَثَلها برای این بوجود آمده‌اند که رفتار ما را تغییر دهند.

D. آیات متی ۲۵: ۳۷- ۴۴ در انجیل مرقس وجود ندارند. برخی از تمثیلهای اناجیل در لوقا ۱۷: ۲۶- ۳۷ موجود هستند. هر نویسنده انجیل تحت نظارت وحی این حق را برای خود قائل بود که از تعالیم و اعمال عیسی آن مواردی را که می‌توانست کمک کند تا شنونده‌ها با انجیل رابطه برقرار کنند، انتخاب نماید.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۱- ۱۳

«در آن زمان، ملکوت آسمان شبیه ده ندیمه خواهد بود که چراغهای خود را روشن کردند تا به استقبال داماد بروند. پنج تن از این ندیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. ندیمه‌های نادان چراغهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبردند. اولی ندیمه‌های دانا با چراغهای خود ظرفهای پر از روغن نیز بردند. چون آمدن داماد به طول انجامید، ندیمه‌ها به خواب رفتند. اما در نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که: "داماد می‌آید! برخیزید و به پیشوازش بروید!" همه ندیمه‌ها بیدار شدند و چراغهای خود را آماده کردند. پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون چراغهایشان در حال خاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن خواستند. ولی ایشان جواب دادند: "اگر از روغن خود به شما بدهیم، برای خودمان کفایت نخواهد کرد. بهتر است بروید و از فروشندگان برای خودتان روغن بخرید." ولی وقتی آنان برای خرید روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به جشن عروسی داخل شدند و در بسته شد. کمی بعد، آن پنج دختر دیگر رسیدند و از پشت در فریاد زدند: "سرور ما، سرور ما، در را باز کنید!" اما او جواب داد: "براستی به شما می‌گویم، من شما را نمی‌شناسم!" پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز و ساعتی باز می‌گردم.

۲۵: ۱ "ملکوت آسمان" روزی فرا خواهد رسید که پادشاهی کنونی خدا بر زندگی مردم رستگار شده، بر تمام زمین گسترش خواهد یافت (متی ۶: ۱۰).

موضوع خاص: پادشاهی خدا

□ "ده" به موضوع خاص: اعداد نمادین در کتاب مقدس مراجعه کنید.

□ "به استقبال داماد بروند" پیشزمینه تاریخی این مَثَل (که منحصر به انجیل متی می‌باشد) بر می‌گردد به رسوم سنتی ازدواج در میان یهودیان قرن اول فلسطین (به کتاب *Manners and Customs of The Bible* نوشته جیمز فریمن مراجعه کنید). بعد از حدود یک سال نامزدی، داماد در روز مقرر به خانه عروس می‌رود تا او را برای یک میهمانی هفت شبانه روزی به خانه خود بیاورد.

یک نسخه خطی یونانی وجود دارد که به این رسم یهودیان مربوط می‌شود. بهترین و قدیمی‌ترین متون یونانی عبارت "به پیشواز داماد بیرون رفته‌اند" را ثبت کرده‌اند. نسخه خطی یونانی (D) Bezae و ترجمه‌های لاتین، سریانی، قبطی و ارمنی، و همچنین متون یونانی که توسط اورینگن، آتاناسیوس، کریزوستوم، جروم و آگوستین استفاده شده‌اند، عبارت "و عروس" را نیز اضافه کرده‌اند. این موضوع به زمانی اشاره دارد که عروس نیز به جشن عروسی می‌پیوندد. UBS⁴ به متن کوتاه‌تر رتبه "B" (تقریباً قطعی) داده است.

همچنین به کتاب *How to Read the Bible for All Its Worth* نوشته فی و استوارت، صفحات ۱۲۷ تا ۱۴۸ مراجعه کنید.

۲۵: ۵ "آمدن داماد به طول انجامید" این ممکن است به تأخیر در بازگشت عیسی اشاره داشته باشد. همچنین متی ۲۴: ۱۴، ۴۳-۴۴ حاکی از تأخیر بین ویرانی اورشلیم و آمدن دوم است. این تأخیر کلیسای اولیه را غافلگیر کرد، اما این مفهوم در تعالیم پولس و عیسی پنهان بود (به دوم تسالونیکیان ۲ مراجعه کنید). تمثیلهای معمولاً یک هدف اصلی دارند. مراقب باشید جزئیات را به دقت‌ترین تبدیل کنید! به کتاب *How to Read the Bible for All Its Worth* نوشته فی و استوارت، صفحات ۱۴۹ تا ۱۶۲ مراجعه کنید.

موضوع خاص: تأخیر در بازگشت دوم

□ "ندیمه‌ها به خواب رفتند" بخواب رفتن ندیمه‌ها را نمی‌توان محکوم کرد. این کار فقط زمینه را برای تأکید تمثیلهای بر روی آمادگی برای ظهور، مهیا می‌کند.

۲۹: ۹ همه انسانها باید بصورت فردی خود را برای پادشاهی خدا آماده کنند! اینکه چگونه مردم به عیسی و پیام او پاسخ دهند، آینده‌ی آنها را مشخص خواهد کرد.

۲۵: ۱۰ "در بسته شد" لوقا ۱۳: ۲۵ این مَثَل را به اسرائیل و غیریهودیان مربوط می‌کند، اما این متن مستلزم رابطه با ظهور دوم عیسی است. این امر نشان می‌دهد که چگونه مبلغان مسیحی در موقعیت‌های مختلف و برای اهداف مختلف از تعالیم عیسی استفاده کردند (به کتاب *How to Read the Bible for All Its Worth* نوشته گوردون فی و داگلاس استوارت، صفحات ۱۱۳ تا ۱۳۴ مراجعه کنید).

موضوع خاص: "درب" در عهد جدید

۲۵: ۱۱ " سرور ما، سرور ما" تکرار این کلمات نشان دهنده میزان نزدیکی آنها بود (لوقا ۶: ۴۶)، اما رابطه‌ای وجود نداشت (متی ۷: ۲۱، ۲۲). بخش تکان‌دهنده این مثالها این است که این افراد در ظاهر بخشی از پیروان عیسی بودند، اما به نحوی چنین نبودند (متی ۱۳، مَثَل خاک‌ها و مَثَل علف‌ها). همانطور که پولس در رومیان ۹: ۶ می‌گوید " همه کسانی که از قوم اسرائیل اند، اسرائیلی نیستند"، بنابراین، همه پیروان ظاهری عیسی نیز رستگار نشده‌اند (دوم پطرس ۲: ۲۰-۲۲؛ اول یوحنا ۲: ۱۸-۱۹ و حتی احتمالاً برخی از هشدارهای عبرانیان [عبرانیان ۲: ۴-۱؛ ۳: ۷-۱۳؛ ۴: ۱-۱۳؛ ۵: ۱۱-۱۲؛ ۶: ۱۲؛ ۱۰: ۲۶؛ ۱۲: ۱۴-۱۷]).

موضوع خاص: ارتداد (aphistemi)

۲۵: ۱۲ " من شما را نمی‌شناسم" عدم آمادگی عواقب ابدی دارد. این آیه به موازات متی ۲۴: ۵۰ - ۵۱؛ ۲۵: ۲۹ - ۳۰ و متی ۲۵: ۴۱-۴۴. انسان باید بین جنبه‌های مختلف نجات که در عهد عتیق عطا شده تعادل برقرار کند.

۱. تصمیم بر این است، یک حرفه‌ی عمومی (به افراد خوش آمد بگویند)
 ۲. شاگردی همین است، سبکی از زندگی خدادادی (همچون چنین شخصی زندگی کنید)
 ۳. این یک درک انجیلی است (حقیقت را درباره زندگی آن فرد بپذیرید)
- همه این موارد برای رسیدن به بلوغ لازم است.

واژه "نمی‌شناسم" در چارچوب عهد عتیق خود برای نشان دادن ارتباط نزدیک فردی بکار رفته است (پیدایش ۴: ۱؛ ۱: ۵؛ همینطور به موضوع خاص: شناختن مراجعه کنید).

مسیحیت تلفیقی از احساسات یهودی (ارتباط فردی) و احساسات یونانی (اطلاعات) است. انجیل یک فرد است، یک سبک زندگی است، و یک پیام است!

۲۵: ۱۳

NASB, Peshitta "بهبوش باشید، زیرا که نه روز آن را می‌دانید و نه ساعت آن را"

NKJV "بنابراین ببینید، زیرا که شما روز و ساعت آمدن پسر خدا را نمی‌دانید"

NRSV "پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز و ساعتی باز می‌گردم."

TEV "دقت کنید، زیرا که شما روز و ساعت آن را نمی‌دانید"

NJB "پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز و ساعتی باز می‌گردم."

این واقعیت را باید مقصود اصلی مَثَل دانست. به یادداشت کاملتر در متی ۲۴: ۴۰-۴۱ مراجعه کنید. تاریخ بازگشت دوم برای خدا مشخص است، اما برای انسانها چنین نیست (متی ۲۴: ۳۶، ۴۲، ۴۴، ۵۰؛ مرقس ۱۳: ۳۲). ایمانداران باید همچنان فعال و آماده بازگشت قطعی اما ناگهانی عیسی باشند (متی ۲۴: ۳۶).

در این مقطع تفاوت‌هایی در نسخه‌های خطی وجود دارد. نسخه‌برداران به وضوح عبارت "که پسر انسان باز می‌گردد" را از آیه متی ۲۴: ۴۴ برگرفته‌اند. این عبارت اضافی در نسخه‌های خطی یونان باستان $\text{Y, X, A, B, C}^*, \text{D, L, W, \text{X}, P}^{35}$ و همینطور نسخه‌های لاتین، سریانی، قبطی و ترجمه‌های ارمنی موجود نیست. روشن است که اصالت آن به متی باز نمی‌گردد. USB^4 جمله کوتاه‌تر رتبه "A" (قطعی) داده است.

موضوع خاص: انتقادهای متنی

☐ "ساعت" به موضوع خاص: ساعت مراجعه کنید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۱۴ - ۱۸

^{۱۴} «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت نیز تشریح کرد: مردی عزم سفر داشت. پس خدمتگزاران خود را فراخواند و به آنان سرمایه‌ای داد تا در غیاب او، آن را به کار بیندازند. ^{۱۵} به هر کدام به اندازه توانایی‌اش داد: به اولی پنج کیسه طلا، به دومی دو کیسه طلا و به سومی یک کیسه طلا. سپس عازم سفر شد. ^{۱۶} اولی که پنج کیسه طلا گرفته بود، بی‌درنگ مشغول خرید و فروش شد و طولی نکشید که پنج کیسه طلای دیگر هم به دارایی او اضافه شد. ^{۱۷} دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را کرد و دو کیسه طلای دیگر نیز سود برد. ^{۱۸} ولی سومی که یک کیسه طلا داشت، زمین را کند و پولش را زیر سنگ مخفی کرد.

۲۵: ۱۵ "کیسه طلا" به موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در دوران عیسی مراجعه کنید.

۲۵: ۱۶ "اولی که پنج کیسه طلا گرفته بود، بی‌درنگ..." این تمثیل در لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷ نیز وجود دارد. در نسخه خطی یونانی، در چگونگی ارتباط "بی‌درنگ" با متی ۲۵: ۱۵ تفاوت وجود دارد:

۱. آیا درباره صاحب خدمتگذار سخن می‌گوید؟

۲. یا درباره خود خدمتگذار؟

با اینکه متون یونانی متفاوت هستند، اما متن و شیوه استفاده متی از واژه "بی‌درنگ"، گزینه دورا الزامی می‌کند.

□ "پنج کیسه طلا" هر کیسه طلا برابر با ۶۰۰۰ دینار بود. حقوق یک کارگر یا سرباز در آن زمان روزانه یک دینار بود. پانویس نسخه RSV می‌گوید "این کیسه‌ها معادل دستمزد پانزده سال یک کارگر ساده بودند".

□ "هر کدام به اندازه توانایی‌اش" این یک قاعده انجیلی است (متی ۱۳: ۸؛ دوم قرن‌تینان ۸: ۳، ۱۱).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۱۹ - ۲۳

^{۱۹} «پس از مدتی طولانی، ارباب از سفر برگشت و خدمتگزاران خود را برای تسویه حساب فرا خواند. ^{۲۰} شخصی که پنج کیسه طلا گرفته بود، پنج کیسه دیگر نیز تحویل داد و گفت: "ای سرور، به من پنج کیسه دادی، این هم پنج کیسه دیگر که سود کرده‌ام." ^{۲۱} ارباب به او گفت: "آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی، مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!"

^{۲۲} «سپس آن که دو کیسه گرفته بود جلو آمد و گفت: "به من دو کیسه طلا دادی، این هم دو کیسه دیگر که سود کرده‌ام."

^{۲۳} «ارباب به او گفت: "آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی، مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!"

۲۵: ۲۱ - ۲۳ "آفرین، ای خادم نیک و امین" نکته در خدمت نیک بود، نه تعداد سکه‌ها.

موضوع خاص: درجات پاداش و جزا

□ "بیا و در شادی من شریک شو" این عبارت تکراری را می‌توان اصطلاحی برای ورود به ملکوت خدا دانست. خدمت برای عیسی، خدمت برای خانواده خدا است (اول قرن‌تینان ۱۲: ۷). "شادی" نشانگر سلامتی و رشد در همنشینی با خداست.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۲۴ - ۲۵

^{۲۴} «آنگاه خدمتگزاری که یک کیسه طلا گرفته بود، جلو آمد و گفت: "سرورم، می‌دانستم که آنقدر مرد سخنگیری هستی که از زمینی که چیزی در آن نکاشته‌ای، محصول درو می‌کنی، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ای محصول جمع می‌کنی. ^{۲۵} پس، از ترسم پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست برود. بفرما، این هم پول تو!"

۲۵: ۲۴ - ۲۵ شخصیت‌پردازی خدمتکاران به درستی خدا را تعریف نمی‌کنند. ما نباید خیلی روی این تمثیلهای تمرکز کنیم. عهد جدید مَثَل‌های زیادی دارد که هم با یکدیگر قابل قیاس هستند و هم در تضاد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۲۶ - ۲۸

«اما ارباب جواب داد: "ای خادم بدکار و تنبل! تو که می دانستی من آنقدر سختگیرم که از زمینی که چیزی در آن نکاشته‌ام، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ام محصول جمع می‌کنم،^{۲۷} پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟" سپس اضافه کرد: "پول این مرد را بگیرید و به آن شخصی بدهید که ده کیسه طلا دارد»

۲۵: ۲۷ "سود" این واژه اصطلاحی بود که از فرزندآوری گرفته شده بود. دستورالعمل‌های عهد عتیق در ارتباط با سود در تثنیه ۲۳: ۱۹ - ۲۰ نوشته شده‌اند. هر یهودی فقط می‌توانست از غیریهودیان ربا یا سود پول قرض داده شده را بگیرد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۲۹ - ۳۰

«چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد.^{۳۰} حالا این خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرید و در تاریکی بیندازید، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد.»

۲۵: ۲۹ "چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود" به متی ۱۳: ۱۲؛ مرقس ۸: ۱۸؛ ۱۹: ۲۶ مراجعه کنید. کلمه "بیشتر" در نسخه انگلیسی ایتالیک نوشته شده که در نسخه یونانی وجود ندارد، اما قطعاً مفهوم را به درستی می‌رساند.

۲۵: ۳۰ "خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرید و در تاریکی بیندازید، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد" خوانندگان غربی اغراق‌گوییهای شرقی و زبان استعاری را درک نمی‌کنند (متی ۸: ۱۲؛ ۱۳: ۴۲، ۵۰؛ ۲۲: ۱۳؛ ۲۴: ۵۱). این مثل نه تنها نیاز به رستگاری اولیه دارد، بلکه به مسئولیت مستمر را نشان می‌دهد. حرفه‌ی انسان نشان دهنده سبک زندگی اوست. درخت اگر ریشه نداشته باشد، محصولی هم ارائه نخواهد داد! زندگی ابدی دارای ویژگیهای مشهود است!

موضوع خاص: پیمان (آخرین پاراگراف)

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. حقیقت اصلی این تمثیلهای چه می‌باشند؟
۲. این تمثیلهای چه ارتباطی با محتوای بزرگتر متی ۲۴ و ۲۵ دارند؟
۳. توضیح دهید که چرا نویسندگان اناجیل این حق را برای خود قائل بودند که تحت وحی، تعالیم عیسی را انتخاب، تنظیم و ثبت نمایند؟

دیدگاه‌های متنی به آیات ۲۵: ۳۱ - ۴۶

A. این شخص عیسی بود که همواره درباره عواقب وحشتناک و ابدی گناه انسان سخن می‌گفت. این فقط و فقط عیسی است که نه تنها روی داوری نهایی، بلکه جهنم ابدی هم تأکید دارد.

موضوع خاص: جهنم

موضوع خاص: داوری در عهد جدید

B. این بخش از انجیل متی آیات متی ۱۶: ۲۷ را منعکس می‌کنند. نمونه آیات موازی بسیار خوبی که ارتباط با روز داوری وجود دارد، مکاشفه ۱۰: ۱۱ - ۱۵ می‌باشد.

C. عیسی دوباره باز خواهد گشت، آنهم بشکل پادشاه جلال یافته بهشت. این مشابه روشی است که یهودیان در انتظار بازگشت او برای اولین بار هستند.

D. انجیل از قطعیت داوری سخن می‌گوید، اما اغلب نشانه‌های متفاوتی می‌دهد.

۱. خداوند بعنوان داور (رومیان ۱۴: ۲؛ اول پطرس ۱: ۱۷)

۲. عیسی بعنوان داور (یوحنا ۵: ۲۲، ۲۷؛ متی ۱۶: ۲۷؛ اعمال رسولان ۱۰: ۴۲؛ دوم قرنتیان ۵: ۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱).

۳. خدا بواسطه عیسی (اعمال رسولان ۱۷: ۳۱؛ رومیان ۲: ۱۶)

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۳۱ - ۳۳

۳۱ «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست.

۳۲ سپس تمام قومهای روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و من ایشان را از هم جدا خواهم کرد، همان‌طور که یک چوپان، گوسفندان

را از بزها جدا می‌کند؛^{۳۳} گوسفندها را در طرف راستم قرار می‌دهم و بزها را در طرف چپم.

۲۵: ۳۱ "پسر انسان" این اصطلاحی بود که در عهد عتیق برای نشان دادن یک انسان به کار می‌رفت، مانند مزمور ۸: ۴ و حزقیال ۲: ۱. با اینحال، در دانیال ۷: ۱۳ انسانی که "پسر انسان" نامیده می‌شود، سوار بر ابرهای آسمان می‌آید - که وسیله حمل و نقل برای خدا قلمداد می‌شد - و پادشاهی ابدی به او داده می‌شود. عنوان "پسر انسان" در یهودیت ربایها استفاده نمی‌شد. عیسی این اصطلاح را برای عنوان کردن خود استفاده کرد که شامل مفاهیم انسانیت و الوهیت بود و مفهوم ملی‌گرایانه و نظامی‌گرایانه یهودیان را نداشت. همان‌طور که پسر انسان بر ابرهای آسمان در دانیال ۷: ۱۳ سوار شد، او اکنون با همه فرشتگان مقدس می‌آید تا درباره بشریت قضاوت کند (متی ۲۵: ۳۱؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱۳-۱۸).

موضوع خاص: پسر انسان

□ "تخت باشکوه خود" به یادداشت درباره "شکوه" در متی ۱۶: ۲۷ مراجعه کنید.

موضوع خاص: جلال (عهد عتیق)

موضوع خاص: جلال (doxa)

SPECIAL TOPIC: GLORY (doxa)

مفهوم انجیلی جلال را به سختی می‌توان توصیف کرد. LXX از doxa برای ترجمه بیش از بیست کلمه عبری استفاده کرده است. به کرار و به شیوه‌های متفاوت در عهد عتیق از این کلمه استفاده شده است. این کلمه بر خدا، عیسی، انسانها، و پادشاهی مسیحی دلالت دارد.

در عهد عتیق متداولترین کلمه برای "جلال" (kabod, BDB 458, KB 455-458) اساساً یک اصطلاح تجاری در ارتباط با مقیاس و اندازه‌گیری بود ("سنگین بودن"، KB 455). آن چیزی که سنگین بود با ارزش بود و یا ارزش چشمگیری داشت. اغلب مفهوم روشنایی به آن اضافه می‌شد تا عظمت خدا را بیان کند (رجوع شود به سفر خروج ۱۶: ۱۹ الی ۱۸، ۱۷: ۲۴، ۱۸: ۳۳، اشعیا ۱: ۶۰ و ۲). او به تنهایی با ارزش و قابل احترام است (رجوع شود به مزمور ۷: ۲۴ الی ۱۰، ۲: ۶۶، ۹: ۷۹). او درخشانتر از آن است که انسان کم ارزش بتواند او را ببیند، بنابراین او خود را در ابر، دست و یا دود می‌پوشاند (رجوع شود به سفر خروج ۱۶: ۷ و ۱۰، ۱۷: ۳۳ الی ۲۳، اشعیا ۵: ۶). یهوه را تنها و بطور درست می‌توان توسط مسیح شناخت (رجوع شود به انجیل یوحنا ۱: ۱۸، ۱: ۲۶، ۱۲: ۴۵، ۸: ۱۴ الی ۱۱، کولسیان ۱: ۱۵، اول تیموتائوس ۶: ۱۶، عبرانیان ۳: ۱، اول یوحنا ۱۲: ۴).

برای یک بحث کامل در مورد kabod به موضوع خاص: جلال (عهد عتیق) مراجعه کنید. جلال مومنین این است که آنها انجیل و جلال خدا را درک می‌کنند، نه اینکه خودش را (رجوع شود به اول قرنتیان ۱: ۲۹ الی ۳۱، ارمیا ۲۳: ۹ و ۲۴). برای بحث دقیقتر به NIDOTTE، جلد دوم، صفحه ۵۷۷ الی ۵۷۸ مراجعه کنید.

□ " و همراه با تمام فرشتگانم بیایم" فرشتگان وظیفه تفکیک و گردهم آوردن را انجام خواهند داد. آنها اغلب در ارتباط با آمدن دوم عیسی بکار برده می‌شوند (متی ۱۶: ۲۷؛ مرقس ۸: ۳۸؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۷؛ یهوذا ۱۴؛ و دانیال ۷: ۱۰).

□ " آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهی نشست" او بر جایگاه خدا خواهد نشست (مزمور ۱۰۱: ۱) تنها بعنوان ارباب و پادشاه، بلکه بعنوان داور (متی ۱۹: ۲۸). دست زدن به عیسی یک جنبه مقطعی دارد (یوحنا ۳: ۱۸) و یک جنبه تاریخی. داوری در زمان، در ابدیت به اتمام خواهد رسید.

موضوع خاص: صندلی داوری مسیح

۲۵: ۳۲ " تمام قومهای روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد" این بخش ممکن است یک تمثیل نباشد، بلکه یک نمایش دراماتیک منحصر به فرد برای متی باشد. به تمام سوالات مربوط به زمان پایان دنیا پرداخته نمی‌شود. خواننده تعجب می‌کند که آیا عبارت "همه ملت‌ها" شامل انسان‌هایی هستند که زنده و مرده هستند یا فقط آنهایی که زنده هستند می‌شود. عبارت "تمام قومها" دلالت بر گسترش جهانی انجیل برای همه مردم دارد (مکاشفه ۵) که شامل اسرائیل نیز می‌شود. هدف کتاب پیدایش ۳: ۱۵، ۱۲: ۳، و خروج ۱۹: ۴-۶ چنین است. ندای اسرائیل این بود که برای همه قومها تبلیغ کند! بسختی می‌توان مشخص کرد که "بزها" نشاندهنده چه کسانی هستند:

۱. آنان که انجیل را رد کردند

۲. آنان که در ظاهر پذیرفته‌اند

هر دو گروه عیسی را "ارباب" صدا می‌زنند (متی ۷: ۲۱-۲۳).

ظاهراً این داوری محدود به آن کسانی (یا حداقل در ظاهر) می‌شود که به انجیل پاسخ مثبت داده‌اند. بنابراین، معنی آن شبیه مثل خاکها می‌شود (متی ۱۳). فشار رویدادهای مربوط به پایان دنیا و نبود عشق برای سایر ایمانداران (اول یوحنا ۲: ۹، ۱۱: ۳؛ ۱۵: ۴؛ ۷-۲۱) همه دروغگویان را عیان خواهد کرد (متی ۱۳: ۲۱، ۲۲؛ اول یوحنا ۲: ۱۹).

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی یهوه

□ " من ایشان را از هم جدا خواهم کرد" بسیار شبیه تمثیل "گندم و علف‌ها" (متی ۱۳: ۲۴-۳۰، ۳۶-۴۳) که نمی‌توانستند تا روزی داوری تفکیک شوند، گوسفندان و بزها نیز تا آخرین روز در انتظار خواهند بود تا همگان از حاصل عمرشان مطلع شوند. همچنین توجه کنید که فقط دو دسته‌بندی وجود دارد.

□ " همان‌طور که یک چوپان، گوسفندان را از بزها جدا می‌کند" خداوند در نقش یک چوپان از استعاره‌های رایج در عهد عتیق بود (مزمیر ۴۳) "چوپان" در حزقیال ۳۴ برای تعریف چوپانان دروغین اسرائیل و خداوند در نقش چوپان و داور بکار برده شده است. همین واژگان شامل حال عیسی در زکریا ۱۱: ۱۴-۴؛ انجیل یوحنا ۱۰ نیز می‌گردد.

□ ۲۵: ۳۳ "در طرف راستم" این یک عبارت تشبیهی انجیلی برای تعریف جایگاه، وحشت، قدرت و اقتدار می‌باشد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۳۴ - ۴۰

۳۴ «آنگاه به عنوان پادشاه، به کسانی که در طرف راست منند خواهم گفت: "بیایید ای عزیزان پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود. ۳۵ زیرا وقتی من گرسنه بودم، شما به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛ غریب بودم، به من جا دادید؛ ۳۶ برهنه بودم، به من لباس دادید؛ بیمار و زندانی بودم، به عیادت‌م آمدید. ۳۷" (نیوکواران در پاسخ خواهند گفت: "خداوندا، کی گرسنه بودید تا به شما خوراک بدهیم؟ کی تشنه بودید تا به شما آب بدهیم؟ ۳۸ کی غریب بودید تا شما را به منزل ببریم یا برهنه بودید تا لباس بپوشانیم؟ ۳۹ کی بیمار یا زندانی بودید تا به ملاقات شما بیاییم؟" ۴۰ «آنگاه به ایشان خواهم گفت: "وقتی این خدمت‌ها را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در واقع به من می‌نمودید."

۲۵: ۳۴ "پادشاه" اغلب از عیسی بعنوان پادشاهی که ظهور می‌کند، یاد شده است (مکاشفه ۱۷: ۱۴؛ ۱۹: ۱۶). از یهوه نیز بعنوان پادشاه سخن گفته شده، که اهمیت مضاعفی به این واژه می‌دهد بویژه زمانی که برای عیسی بکار برده می‌شود (تثنیه ۱۰: ۱۷؛ اول تیموتائوس ۶: ۱۵). استفاده این عناوین سبک رایج نویسندگان عهد جدید برای تشریح خدایی بودن کامل عیسی ناصری بوده است.

□ "بیایید ای عزیزان پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم" این یک جمله مجهول است. آنها در گذشته برکت داده شده و هنوز هم برکت می‌گیرند. خداوند در همه اعصار تاریخ فعالانه کار می‌کند.

موضوع خاص: برکت

SPECIAL TOPIC: BLESSING

چندین نوع نعمت (BDB 139) در عهد عتیق وجود دارند. دو مورد رایج عبارتند از:

۱. نعمت خداوند:

- a. به همه ملت‌ها از طریق ابراهیم (ورهبان قبایل)، پیدایش ۱۲: ۳؛ ۲۷: ۲۹؛ مراجعه شود به اعمال رسولان ۳: ۲۵؛ غلاطیان ۳: ۸
- b. مشروط بر توبه، خروج. ۳۲: ۲۹؛ یوئیل ۲: ۱۲-۱۴
- c. مشروط به اطاعت از عهد، لاویان ۲۵: ۱۸-۲۱
- d. یک رابطه مناسب با خدا، رفاه را به ارمغان می‌آورد (به عنوان مثال، لعنت و برکت)، تثنیه ۱۱: ۲۶، ۲۷، ۲۹؛ ۲۳: ۵؛ ۲۸: ۲، ۸؛ ۳۰: ۱، ۱۹؛ یوشع ۸: ۳۴؛ مزامیر ۱۳۳: ۳؛ امثال ۱۰: ۲۲
- e. در اطاعت از اسرائیل، تثنیه ۱۲: ۱۵؛ ۱۶: ۱۷؛ ۳۲: ۲۳؛ اشعیا ۴۴: ۳؛ حزقیال ۳۴: ۲۵-۳۱؛ ملاکی ۳: ۱۰-۱۲
- f. بر کاهنان لاوی، حزقیال ۴۴: ۲۸ الی ۳۱؛ ملاکی ۳: ۱۰-۱۲
- g. بر روی داوود و خط مسیحیت، دوم سموئیل ۷: ۲۹؛ مزامیر ۳: ۸؛ ۲۱: ۳؛ ۱۱۸: ۲۶ (متی ۲۱: ۹؛ ۲۳: ۳۹؛ مرقس ۱۱: ۹؛ لوقا ۱۳: ۳۵؛ ۱۹: ۳۸؛ یوحنا ۱۲: ۱۳)
- h. بر کسی که توسط خدا فرستاده می‌شود، مزامیر ۱۱۸: ۲۶؛ ۱۲۹: ۸

۲. برکت والدین:

- a. اسحاق برکت یعقوب (با فریب)، پیدایش ۲۷: ۱۲، ۱۸-۲۹، ۳۵
 - b. یعقوب، پیدایش ۴۹: ۳-۲۷، ۲۸-۲۹
 - c. موسی (پدر و مادر جایگزین)، تثنیه ۳۳: ۱-۲۵
- کلام خدا، و در این مورد، نعمت گفتاری ریش سفیدان، به یک قدرت مستقل و خود هدایت برای رسیدن به هدف خود تبدیل شد، اشعیا ۵۵: ۱۱؛ ۴۵: ۲۳؛ متی ۲۴: ۳۵ (۵: ۱۷-۱۹)؛ مرقس ۱۳: ۳۱؛ لوقا ۲۱: ۳۳.
- قدرت کلام گفتاری را می‌توان در:
- ۱. خلقت (به عنوان مثال، "او گفت...")
 - ۲. مسیح "کلام" را نامیده، یوحنا ۱: ۱، ۱۴؛ اول یوحنا ۱: ۱؛ مکاشفه ۱۹: ۱۳
- بزرگترین برکت خداوند متعال، خودش است! حضور شخصی او با ما، برای ما!

موضوع خاص: نقش پدری خداوند

□ "سهیم" این یک جمله دستوری در دستور زبان آئوریست است. داوری بر ایمانداران (دوم قرنیتیان ۵: ۱۰) بر اساس گناهی که مرتکب شده‌اند انجام نخواهد شد (تیتوس ۲: ۱۴؛ اول یوحنا ۱: ۷)، بلکه بر اساس کارکرد عطایای روحانی که دریافت کرده‌ایم و میزان کارهای ما برای خدا خواهد بود (اول قرنیتیان ۳: ۱۰-۱۵).

موضوع خاص: سهیم ایمانداران

□ "برکاتی که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود" این نیز یک جمله مجهول است. عهد جدید بارها از این عبارات برای تعریف کارهایی که خداوند برای ایمانداران از پیش از آفرینش انجام داده، استفاده کرده است (یوحنا ۱۷: ۲۴؛ افسسیان ۱: ۴، ۱۱؛ اول پطرس ۱: ۱۹-۲۰؛ مکاشفه ۱۳: ۸). تثلیث از پیش از پیدایش ۱: ۱ فعالانه مشغول کار بوده است! کار خدا هرگز شکست نمی‌خورد!

۲۵: ۳۵ - ۳۹ اعمال نیک و عشق به سبک زندگی ما تعهد اولیه ایمان ما را به عیسی مسیح آشکار و تأیید می‌کند (افسیان ۲: ۸-۹، ۱۰: دوم تیموتائوس ۲: ۲۱؛ ۳: ۱۷؛ تیتوس ۳: ۱؛ عبرانیان ۱۳: ۲۱). ایمان بدون عمل مرگ است (یعقوب ۲: ۱۴-۲۶). این اعمال نیک به دیگران مربوط به کارهای نیک خود عیسی است (اشعیا ۵۸: ۶-۷). ایمانداران خدمت او را ادامه می‌دهند (تیتوس ۲: ۱۴).

۲۵: ۴۰ "وقتی این خدمتها را به کوچکترین برادران من می‌کردید" واژه "برادر" در اینجا باید به همسایه اشاره داشته باشد. مراقبت از انسانهایی که به شکل خدا ساخته شده‌اند، همواره بر ایمانداران تأکید می‌شود. رابطه نزدیک بین عیسی و پیروانش را می‌توان در اعمال رسولان ۹: ۴، ۲۲: ۷، ۲۶: ۱۴، و اول قرنتیان ۸: ۱۲ مشاهده کرد. صدمه زدن به یکی صدمه زدن به هر دو است. برکت دادن به یکی، برکت دادن به هر دو است. عیسی می‌خواهد که ایمانداران به گونه‌ای زندگی کنند که وظیفه او بر روی زمین ادامه یابد (یعنی به انسان‌های سقوط کرده کمک شود تا با خالق خود همنشینی پیدا کنند، پیدایش ۳: ۱۵؛ اشعیا ۵۳: متی ۲۰: ۲۸؛ مرقس ۱۰: ۴۵؛ اول یوحنا ۳: ۱۶).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۵: ۴۱ - ۴۶

۴۱ «سپس به کسانی که در طرف چپ من قرار دارند، خواهم گفت: "ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است. ۴۲ زیرا گرسنه بودم و شما به من خوراک ندادید؛ تشنه بودم و به من آب ندادید؛ ۴۳ غریب بودم و به من جا ندادید؛ برهنه بودم و مرا نپوشانیدید؛ بیمار و زندانی بودم و شما به ملاقاتم نیامدید." ۴۴ «آنها جواب خواهند داد: "خداوندا، کی شما گرسنه و تشنه یا غریب و برهنه یا بیمار و زندانی بودید و ما خدمتی به شما نکردیم؟" ۴۵ «در جواب خواهم گفت: "وقتی به کوچکترین برادران من کمک نکردید، در واقع به من کمک نکردید." ۴۶ «و این اشخاص به مجازات جاودان خواهند رسید، ولی نیکوکاران به زندگی جاوید خواهند پیوست.»

۲۵: ۴۱ "سپس به کسانی که در طرف چپ من قرار دارند، خواهم گفت: "ای لعنت شدگان از اینجا بروید" بدترین جنبه‌ی جهنم، جدایی از مجالست با خداوند است (متی ۷: ۲۳؛ لوقا ۱۳: ۲۷). خدا انسانها را به جهنم نمی‌فرستاد؛ آنها خودشان بوسیله سبک زندگی که انتخاب کرده‌اند، به جهنم می‌روند.

□ "ای لعنت شدگان" این جمله مجهول کامل است. این ساختار دستور زبانی بارها در این متن بکار رفته است. این عبارت سخن از آنچه که در گذشته رخ داده می‌گوید که نتیجه‌ی آن هنوز هم ادامه دارد. این کار توسط عوامل بیرونی انجام می‌شود. انکار خداوند و مسیح او در گذشته توسط این مردم تبدیل به کوری دائمی آنها شده است. این انکار در نبود عشق برای سایر انسانها نمود پیدا می‌کند (متی ۲۵: ۴۲ - ۴۳).

□ "و به آتش ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است" جهنم برای انسانها ساخته نشد، بلکه برای موجودات آسمانی در حال طغیان ساخته شد. شیطان فرشتگانی دارد که به او خدمت می‌کنند، که احتمالاً در دانیال ۸: ۱۰ و مکاشفه ۱۲: ۴ به آنها اشاره شده است. متی ۲۵ استعاره‌های تاریکی آن را در متی ۲۵: ۳۰ و آتش را در متی ۲۵: ۴۱ با یکدیگر ادغام کرده است. وحشت و عذاب جهنم آنقدر فراتر از واژگان بشری و تصورات متناهی است که کتاب مقدس از واضح‌ترین تصاویر ممکن استفاده کرده است. بیشتر استعاره‌ها از زباله‌دانی خارج از اورشلیم در دره پسران هینوم به نام "Gehenna" گرفته شده است. عیسی اغلب درباره آن سخن گفته است (اشعیا ۳۳: ۱۴؛ ۶۶: ۲۴؛ متی ۳: ۱۰، ۱۲؛ ۵: ۲۲؛ ۷: ۱۹؛ ۱۳: ۴۰، ۴۲؛ ۵۰؛ ۱۸: ۸، ۹؛ یهودا ۷؛ مکاشفه ۱۴: ۱۰؛ ۱۹: ۲۰؛ ۲۰: ۱۰، ۱۴، ۱۵؛ ۲۱: ۸).

موضوع خاص: عذاب ابدی

موضوع خاص: جهنم

۲۵: ۴۵ "در جواب خواهم گفت" بمفهوم واقعی کلمه "آمین!" این واژه عبری بمعنی "تأکید کردن" است. این عبارت توسط نویسندگان انجیلی برای تأکید بر واقعیت و حقیقت کلام خدا، مفاهیم و آموزه‌ها بکار رفته است. عیسی بشكل منحصر بفردی برای شروع سخنانش از این عبارت استفاده می‌کند. وی اغلب دو بار و برای تأکید بیشتر آن را تکرار می‌کند.

موضوع خاص: آمین

۲۵: ۴۶ " و این اشخاص به مجازات جاودان خواهند رسید، ولی نیکوکاران به زندگی جاوید خواهند پیوست " مشابه همین واژه [aiōnos] که بهشت را جاودانه توصیف می‌کند، در مورد جهنم ابدی به کار می‌رود (متی ۱۸: ۸؛ ۱۹: ۱۶؛ مرقس ۳: ۲۹؛ ۹: ۴۸؛ ۱۰: ۱۷؛ لوقا ۱۸: ۱۸؛ یهوذا ۷. مکاشفه ۲۰: ۱۰؛ همچنین با "داوری ابدی" در دوم تسالونیکیان ۱: ۹ و عبرانیان ۶: ۲). دانیال ۱۲: ۲؛ یوحنا ۵: ۲۹؛ و اعمال رسولان ۲۴: ۱۵ رستاخیز عادلان و شریران را توصیف می‌کند. یوسفیوس می‌گوید که فریسیان به جاودانگی همه "نفس‌ها" اعتقاد داشتند (Antiq. 18.1, 3)، اما فقط رستاخیز رستگاران در بدنی جدید قرار خواهد گرفت، در حالیکه شریران مجازات ابدی دارند (جنگ‌های یهودی ۸.۲، ۱۴). ابدیت و غایت انگیزه‌ی فوریت موعظه، تعلیم و شهادت انجیل است! جهنم ابدی نه تنها برای بشریت سرکش، بلکه برای خدا نیز یک تراژدی است! خداوند انسانها را به عنوان اوج خلاقیت خود آفرید. ما به شکل و شباهت او برای مشارکت با او آفریده شدیم (پیدایش ۱: ۲۶-۲۷). انتخاب خدا برای اجازه دادن به بشریت باعث شد که درصد قابل توجهی از خلقت خدا از وی جدا شود! جهنم زخمی است باز و در حال خونریزی در قلب خداوند که هرگز شفا نمی‌یابد.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. جهنم چطور می‌تواند هم تاریک باشد و هم آتشین؟
۲. آیا این آیات به ما می‌آموزند که برخی بواسطه اعمال نیکی که برای بشریت انجام می‌دهند، نجات خواهند یافت؟
۳. قلب حقیقت این آیات را با کلام خود بنویسد؟
۴. آیا مسیحیان مورد داوری قرار خواهند گرفت؟
۵. جهنم به چه قیمتی برای خدا تمام شده است؟

انجیل متی ۲۶

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
نقشه برای قتل عیسی ۵-۱:۲۶	نقشه قتل عیسی ۵-۱:۲۶	مرگ عیسی ۲-۱:۲۶ ۵-۳:۲۶	نقشه علیه عیسی ۲-۱:۲۶ ۵-۳:۲۶	توطئه علیه عیسی ۲-۱:۲۶ ۵-۳:۲۶
تدهین در بیت عنیا ۱۳-۶:۲۶	تدهین در بیت عنیا ۱۳-۶:۲۶	۱۳-۶:۲۶	تدهین عیسی در بیت عنیا ۹-۶:۲۶ ۱۳-۱۰:۲۶	تدهین در بیت عنیا ۱۳-۶:۲۶
موافقت یهودا با خیانت به عیسی ۱۶-۱۴:۲۶	موافقت یهودا با خیانت به عیسی ۱۶-۱۴:۲۶	۱۶-۱۴:۲۶	موافقت یهودا با خیانت به عیسی ۱۶-۱۴:۲۶	یهودا به عیسی خیانت می کند ۱۶-۱۴:۲۶
پسح با شاگردان ۲۵-۲۶:۱۷	عیسی پسح را با شاگردانش جشن می گیرد ۳۰-۱۷:۲۶	آخرین شام ۱۹-۱۷:۲۶	عیسی شام پسح را با شاگردانش می خورد ۱۷:۲۶ ۱۸:۲۶ ۱۹:۲۶	آمادگی برای شام پسح ۱۹-۱۷:۲۶
		۲۵-۲۰:۲۶	۲۱-۲۰:۲۶ ۲۲:۲۶ ۲۴-۲۳:۲۶ ۲۵:۲۶ ۲۵:۲۶	پیشبینی خیانت یهودا ۲۵-۲۰:۲۶
تأسیس شام ۳۰-۲۶:۲۶		۲۹-۲۶:۲۶	شام خداوند ۲۶:۲۶ ۲۹-۲۷:۲۶	تأسیس عشایر بانی ۲۹-۲۶:۲۶
		جتسیمانی ۳۰:۲۶	۳۰:۲۶	پیشبینی انکار پطرس ۳۵-۳۰:۲۶
پیشبینی انکار پطرس	عیسی انکار پطرس را پیشبینی می کند		عیسی انکار پطرس را پیشبینی می کند	

۳۵-۳۱:۲۶ (۳۱)	۳۵-۳۱:۲۶ (۳۱)	۳۵-۳۱:۲۶ (۳۱)	۳۲-۳۱:۲۶	
			۳۳:۲۶	
			۳۴:۲۶	
			۳۵:۲۶	
			۳۵:۲۶	
دعا در باغ جتسیمانی	دعا در باغ		عیسی در جتسیمانی دعا می‌کند	جتسیمانی
۴۶-۳۶:۲۶	۴۶-۳۶:۲۶	۴۶-۳۶:۲۶	۳۸-۳۶:۲۶	۳۷-۳۶:۲۶
				۴۶-۳۸:۲۶
			۳۹:۲۶	
			۴۱-۴۰:۲۶	
			۴۳-۴۲:۲۶	
			۴۶-۴۴:۲۶	
خیانت و دستگیری عیسی	خیانت و دستگیری در جتسیمانی		دستگیری عیسی	بازداشت
۵۶-۴۷:۲۶	۵۶-۴۷:۲۶	۵۶-۴۷:۲۶	۴۸-۴۷:۲۶	۵۶-۴۷:۲۶
			۴۹:۲۶	
			۵۰:۲۶	
			۵۴-۵۰:۲۶	
			۵۶-۵۵:۲۶	
			۵۶:۲۶	
عیسی در مقابل شورای یهود	عیسی روبروی سانهدرین می‌ایستد	عیسی در پیشگاه سایافاس	عیسی در مقابل شورا	عیسی در مقابل سانهدرین
۶۸-۵۷:۲۶	۶۸-۵۷:۲۶	۶۸-۵۷:۲۶	۶۱-۵۷:۲۶	۵۸-۵۷:۲۶
				۶۶-۵۹:۲۶
			۶۳-۶۲:۲۶	
(۶۴)		(۶۴)	۶۴:۲۶	
			۶۶-۶۵:۲۶	
			۶۶:۲۶	
			۶۸-۶۷:۲۶	۶۸-۶۷:۲۶
انکار عیسی توسط پطرس	پطرس عیسی را انکار		پطرس منکر می‌شود	انکار پطرس

می کند و به سختی می گیرد

۷۵-۶۹:۲۶

۷۵-۶۹:۲۶

۷۵-۶۹:۲۶

۶۹:۲۶

۷۵-۶۹:۲۶

۷۱-۷۰:۲۶

۷۲:۲۶

۷۳:۲۶

۷۴:۲۶

۷۵-۷۴:۲۶

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱: ۲۶ - ۲

۱ چون عیسی همه این سخنان را به پایان رساند، به شاگردانش گفت: ^۲ «همان طور که می دانید، دو روز دیگر عید پَسَح آغاز می شود. در این عید مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهند کشت.»

۱: ۲۶ " چون عیسی همه این سخنان را به پایان رساند" این عبارات به بحث معادشناختی عیسی در متی ۲۴-۲۵ اشاره دارد. این عبارت یک نشانه گذاری ادبی بوده که متی برای مشخص کردن مباحث عیسی از آن استفاده کرده است (متی ۷: ۲۸؛ ۱۱: ۱؛ ۱۳: ۵۳؛ ۱۹: ۱؛ ۲۶: ۱).

۲: ۲۶ " دو روز دیگر عید پَسَح آغاز می شود" اختلافات زیادی در مورد تاریخ دقیق شام خداوند و کل برنامه سفر هفته آخر خدمت عیسی وجود دارد. شام خداوند آشکارا با نماد عید پَسَح مرتبط بود (یوحنا ۱: ۲۹). مطابق انجیل سینوپتیک، این غذای عید پَسَح بود، اما یوحنا می گوید روز قبل از پَسَح بوده است. شواهدی وجود دارد که نشان می دهد چون کاهن اعظم با خرید از اشغالگران رومی فاسد شده بود، چندین فرقه از یهودیان عید پَسَح را در روز دیگری غیر از جشن رسمی برگزار می کردند (اسنی های که در طومارهای دریای مرده از آنها یاد شده، از تقویم خورشیدی استفاده می کردند و یک روز قبل عید پَسَح داشتند).

تاریخی که یوحنا برای شام یک روز قبل مشخص کرده، عیسی را به عنوان بره عید پَسَح معرفی می کند که برای نجات خانواده کشته شده است. اگر چنین باشد، پس یوحنا ممکن است تاریخ را برای اهداف الهیاتی تغییر داده باشد، همانطور که ممکن است زمان پاکسازی معبد را برای ارائه الهیات زندگی عیسی تغییر داده باشد (یوحنا ۲: ۱۳-۲۲). نویسندگان انجیل تحت الهام حق انتخاب، تطبیق و تنظیم سخنان و اعمال عیسی را داشتند تا او را به گروه های مختلف معرفی کنند (بر گرفته از کتاب *How to Read the Bible For All Its Worth* نوشته گوردون فی، داگلاس استوارت).

موضوع خاص: عید پَسَح

□ "پسر انسان" به یادداشت متی ۸: ۲۴ - ۳۰ مراجعه کنید.

موضوع خاص: پسر انسان

□ " مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهند کشت" عیسی بارها به شاگردانش هشدار داده بود (متی ۱۶: ۲۱؛ ۱۷: ۹، ۱۲، ۲۲-۲۳؛ ۲۰: ۱۸ - ۱۹؛ ۲۷: ۶۳). این پیشبینی ها می توانست پیروانش را در روزهای پس از هفته ی قیام، جرأت بخشد. عیسی زندگی خود را در میان گذاشت (مرقس ۱۰: ۴۵؛ یوحنا ۱۱: ۱۰، ۱۵، ۱۸). او همواره کنترل زمان بوقوع پیوستن رویدادها را در دست داشت.

□ "برصلیب خواهند کشت" مصلوب کردن شکلی از شکنجه عمومی بود که توسط فنیقی‌ها یا در بین‌النهرین برای جلوگیری از شورش و جنایت ایجاد شد، اما رومیان آن را تکمیل کردند (گناهکاران گاه چند روز بر بالای صلیب می‌ماندند تا جان دهند). هیچ شهروند رومی را نمیشد مصلوب کرد. فرد محکوم را در ملا عام مورد ضرب و شتم عمومی قرار داده و سپس بر روی صلیب با میخ زدن آویزان می‌کردند. شکل صلیب می‌تواند یک "T" بزرگ یا یک "۴" کوچک یا یک "X" باشد. حتی ممکن است زمانی که چند نفر با هم به صلیب کشیده می‌شدند از دایره‌بست استفاده می‌کردند. مرگ محکومین در نهایت بر اثر خفگی رخ می‌داد. شخص محکوم مجبور می‌شد پاهای میخکوب شده خود را فشار دهد تا نفس بکشد. به همین دلیل است که شکستن پاهای جنایتکاران مصلوب شده باعث مرگ سریع آنها می‌گردید (یوحنا ۱۹: ۳۲).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۳-۵

در این هنگام، کاهنان اعظم و مشایخ قوم در خانه قیافا، کاهن اعظم، گرد آمدند،^۴ و با یکدیگر مشورت کردند که با چه حيله‌ای عیسی را دستگیر کرده، بکشند؛^۵ ولی تصمیم گرفتند این کار را به هنگام عید نکنند تا آشوبی به راه نیفتد.

۳:۲۶ "کاهنان اعظم و مشایخ قوم" بطور خلاصه منظور سانهدرین هستند.

موضوع خاص: سانهدرین

□ "در خانه کاهن اعظم" اشاره به دادگاه مرکزی قیافا و احتمالاً عمارت آناس دارد.

□ "قیافا" قیافا کاهن اعظمی بود که از سال ۱۸ - ۳۶ پس از میلاد، در قبال پرداخت مبلغی به دولت روم باستان به این سمت گمارده شده بود. او داماد کاهن اعظم آناس بود که بین سالهای ۶ تا ۱۵ پس از میلاد در آن سمت بود. این خانواده پرنفوذ بیشتر تحت تأثیر مسائل سیاسی و ثروت بودند تا مسائل روحانی. بی‌انصافیست که تمام صدوقیان توسط سانهدرین محاکمه شوند.

موضوع خاص: صدوقیان

۴:۲۶ "با یکدیگر مشورت کردند که با چه حيله‌ای عیسی را دستگیر کرده، بکشند" آنها در همان اوایل خدمت عیسی تصمیم به قتل او گرفتند، اما به دنبال فرصتی بودند که مردم عادی حضور نداشته باشند، (متی ۱۲: ۱۴؛ مرقس ۱۴: ۱؛ لوقا ۲۲: ۲؛ یوحنا ۵: ۱۸؛ ۷: ۱، ۱۹، ۲۵؛ ۸: ۳۷، ۴۰؛ ۱۱: ۵۳). آنها نسبت به محبوبیت او حسادت کرده و از تعالیم و کارهایی که او انجام می‌داد می‌ترسیدند. وقتی همیشه باید مراقب بود که ملی‌گرایی جنبه غالب پیدا نکند.

۵:۲۶ "هنگام عید" عید پسخ با جشن نان فطیر تداخل پیدا کرده و تبدیل به هشت شبانه روز جشن شده بود (خروج ۱۲ و بر گرفته از کتاب *Antiquities of the Jews* 3.10.5 نوشته ژوزفوس).

□ "تا آشوبی به راه نیفتد" بسیاری از زائران از جلیله و مرزهای بیرونی برای برگزاری عید پسخ در اورشلیم حضور یافته بودند. عید پسخ برای همه یهودیان مرد بیست ساله و بالاتر الزامی بود (لاویان ۲۳: ۲، ۴، ۱۷، ۴۴؛ اعداد ۲۹: ۳۹). اورشلیم در طول سه جشنی که در طول سال برگزار می‌کرد به سه برابر جمعیت عادی خود افزایش می‌یافت. رومیان همیشه در ایام عید مجبور به انتقال سربازان بیشتر به این منطقه شده (متی ۲۷: ۲۴) و آنها را در قلعه مجاور معبد اسکان می‌دادند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۶-۱۳

در آن هنگام عیسی در بیت‌عنیا در خانه شمعون جذامی بود.^۷ سر سفره، زنی با یک شیشه عطر گرانبها وارد شد و عطر را بر سر عیسی ریخت.^۸ شاگردانش وقتی این را دیدند، اوقاتشان تلخ شد و گفتند:^۹ «حیف از این عطر که تلف شد. می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم.»

^{۱۰} عیسی که می‌دانست به یکدیگر چه می‌گویند، گفت: «چرا این زن را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من کرده است.^{۱۱} فقرا را همیشه با خود دارد، ولی مرا همیشه با خود نخواهید داشت.^{۱۲} این زن در واقع با ریختن این عطر روی من، بدن مرا برای دفن آماده کرد.^{۱۳} براستی به شما می‌گویم، در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به من کرد، ذکر خواهد شد.»

۶:۲۶ "خانه شمعون جذامی" مریم و مارتا غذا را بر سفره گذاشتند (یوحنا ۱۲: ۱)، اما این غذا در خانه خودشان نبود (مرقس ۱۴: ۳). این امکان وجود دارد که این موضوعات به نحوی با هم مرتبط بوده باشند، همه از یک روستای کوچک، بیت‌عنیا بودند. ظاهراً شمعون قبلاً توسط عیسی شفا یافته بود (اگرچه این موضوع در جایی ثبت نشده است).

۷:۲۶ "زنی" یوحنا ۳: ۱۲ می‌گوید که این زن مریم، خواهر ایلعازر بود. این داستان را نباید با فاحشه‌ای که در انجیل لوقا ۷: ۳۷ - ۳۹ اشتباه گرفت.

□ "با یک شیشه عطر گرانبها وارد شد" در واقع شیشه نبود. کوزه سنگی سفید/زرد رنگی بود که در مصر ساخته می‌شد. محتویات آن از یک گیاه معطر هندی به نام "نرد" یا "سُنْبُل" تهیه شده بود (غزل غزلهای ۱: ۱۲؛ ۴: ۱۳-۱۴؛ مرقس ۱۴: ۳؛ یوحنا ۱۲: ۳). این عطر بسیار گرانقیمت بود و شاید چهیزیه عروسی مریم بوده است.

□ "بر سر عیسی ریخت" یوحنا ۳: ۱۲ می‌گوید که مریم عطر سُنْبُل را بر روی پای عیسی ریخت. از آنجایی که این کوزه کوچک وزن زیادی نداشت، لذا آنقدر نبود که بتواند تمام بدن عیسی را پوشش دهد (آیه ۱۲). این نوع کوزه کوچک بمحض باز شدن دیگر قابل بستن نبود.

۸:۲۶ "شاگردانش ... اوقاتشان تلخ شد" یوحنا ۴: ۱۲ می‌گوید فقط یهودا اسخریوطی بود که اوقاتش تلخ شده بود.

۹:۲۶ "گرانبها" بهای این عطر حدود سیصد سکه نقره بود (یوحنا ۱۲: ۵) هر سکه نقره حقوق یک روز کارگر یا سرباز بود. از این عبارات اینگونه می‌توان برداشت کرد که یهودا بفکر فقرا بود. با اینحال، وی احتمالاً آن را برای خودش می‌خواست است (یوحنا ۱۲: ۶).

موضوع خاص: سکه‌های رایج در فلسطین در روزگار عیسی

۱۰:۲۶ "او کار نیکویی در حق من کرده است" اسم مصدر و فعل "کار" از یک ریشه هستند. این عبارت هم می‌تواند تشدید اظهارات عیسی باشد و هم یک اصطلاح (یوحنا ۳: ۲۱؛ ۶: ۲۸؛ ۹: ۴؛ اعمال رسولان ۱۳: ۴۱؛ اول قرنتیان ۱۶: ۱۰).

۱۱:۲۶ "فقرا را همیشه با خود دارد" این عبارات بی‌رحمی نسبت به فقر را نشان نمی‌دهد، بلکه به نشان از منحصر به فرد بودن حضور عیسی بود.

۱۲:۲۶ "بدن مرا برای دفن آماده کرد" مریم نیز یک شاگرد بود. شاید او بیش از سایر رسولان مسائل را درک کرده بود! از این عطر برای تدهین بدن جنازه پیش از دفن استفاده می‌شد (یوحنا ۱۹: ۴۰).

موضوع خاص: عطرها و خوشبوکننده‌های مخصوص کفن و دفن

۱۳:۲۶ "در هر نقطه جهان" عیسی تصور می‌کرد (متی نیز از همین واژه برای کارهایی که عیسی انجام می‌داد در متی ۴: ۲۳؛ ۹: ۳۵ استفاده کرد؛ و عیسی نیز این واژه را در متی ۲۴: ۱۴؛ ۲۶: ۱۳ بکار برد) که انجیلش در همه دنیا موعظه خواهد شد (متی ۲۴: ۹، ۱۴، ۳۲، ۲۸: ۱۹ - ۲۰). چنین کاری تمام نبوت‌های عهد عتیق را به سرانجام خواهد رساند (بویژه آنچه که در آیات اشعیا ۲: ۱ - ۴؛ ۴۲: ۶؛ ۴۵: ۲۲؛ ۴۹: ۶؛ ۵۱: ۴ - ۵؛ ۵۲: ۱۰؛ ۵۶: ۷ و همچنین ملاکی ۴: ۵ ثبت شده است). قولی که در پیدایش ۳: ۱۵ داده شد، محقق شدن برای تمام بشریت است.

موضوع خاص: برنامه جاودانه یهوه برای احیا

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۱۴ - ۱۶

^{۱۴} آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، نزد سران کاهنان رفت ^{۱۵} و گفت: «به من چه خواهید داد اگر عیسی را به شما تسلیم کنم؟» پس آنان سی سکه نقره به وی پرداخت کردند. ^{۱۶} از آن هنگام، یهودا در پی فرصت بود تا عیسی را تسلیم کند.

۱۴:۲۶ "اسخریوطی" نظریه‌های متعددی درباره این نظریه وجود دارد (هجی این کلمه در نسخه‌های متعدد یونانی متفاوت است). این کلمه می‌تواند به هر یک از موارد زیر اشاره داشته باشد:

۱. از اهالی خربوط، یکی از شهرهای یهودیه
۲. از اهالی خرطان، یکی از شهرهای جلیله
۳. نام یک چرمی که برای حمل وجوهات نقدی از آن استفاده می‌شد
۴. کلمه‌ی عبری بمعنی "خفه کردن"، "گلوی کسی را فشردن"
۵. کلمه‌ی یونانی برای قتل با چاقو

چنانچه مورد اول صحت داشته باشد بنابراین وی در میان آن دوازده نفر تنها کسی بود که اهل یهودیه بود. اگر مورد شماره پنج صحت داشته باشد پس می‌توان نتیجه گرفت که وی نیز همچون شمعون، یک مجاهد و جانفشان بود.

اخیراً کتابی منتشر شده که زندگی و کارهای یهودا را به گونه مثبتی ارزیابی می‌کند. این کتاب که یهودا، خیانتکار یا دوست عیسی؟ (*Judas, Betrayor or Friend of Jesus*) نام دارد توسط ویلیام کلاسن نوشته شده و در سال ۱۹۹۶ توسط انتشارات فورترس پرس منتشر گردیده است. مشکل من با این کتاب اینست که نقطه نظرات انجیل یوحنا را جدی نگرفته است.

موضوع خاص: یهودای آسخریوطی

۱۵:۲۶ " به من چه خواهید داد اگر عیسی را به شما تسلیم کنم" بنظر می‌رسد که انگیزه اینکار کاملاً روشن است (یوحنا ۱۲:۶). تراژدی یهودا وصف ناشدنی است. بسیاری از نظریات امروزی فرض را بر این گذاشته‌اند که او سعی داشت عیسی را تحت فشار قرار داده تا خود را همان مسیح منجی یهودی با قدرت و اقتدار یک نظامی معرفی نماید. انجیل یوحنا تسریح می‌کند که وی یک دزد بود.

■ " سی سکه نقره" این عبارت در واقع محقق شدن نبوت زکریا آیات ۱۲:۱۱ - ۱۳ است (متی ۹:۲۷ - ۱۰). عیسی یک شبان زخم خورده مطرود بود. این قیمتی بود که در عهد عتیق برای یک برده ناچیز پرداخت می‌شد (خروج ۲۱:۳۲). فصلهای ۹ تا ۱۴ کتاب زکریا بارها بعنوان منبع نبوت‌های مرتبط با مأموریت عیسی، نقل قول شده است.

۱. متی ۴:۲۱ - ۵ نقل قول از زکریا ۹:۹

۲. متی ۳:۴ نقل قول از زکریا ۱۲:۱۰

۳. متی ۱۵:۲۶ نقل قول از زکریا ۱۲:۱۱ - ۱۳

۴. متی ۳۱:۲۶ نقل قول از زکریا ۷:۱۳

۵. متی ۹:۲۷ - ۱۰ نقل قول از زکریا ۱۲:۱۱ - ۱۳

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۱۷:۲۶ - ۱۹

۱۷ در نخستین روز عید فطیر، شاگردان نزد عیسی آمدند و پرسیدند: «کجا می‌خواهی برای تدارک ببینیم تا شام پسخ را بخوری؟»^{۱۸} او به آنان گفت که به شهر، نزد فلان شخص بروند و به او بگویند: «استاد می‌گوید: "وقت من نزدیک شده است. می‌خواهم پسخ را در خانه تو با شاگردانم نگاه دارم."»^{۱۹} شاگردان همان‌گونه که عیسی گفته بود، کردند و پسخ را تدارک دیدند.

۱۷:۲۶ " در نخستین روز عید فطیر" زمان بندی دقیق هفته آخر زندگی عیسی گنج کننده است. اغلب اناجیل (متی، مرقس و لوقا) و یوحنا (۱۳: ۱؛ ۱۹: ۱۴، ۳۱، ۴۲) با یکدیگر تطابق ندارند. این عید هشت روزه شامل دو روز سبت بود که عید پسخ اولین روز می‌شد (لاویان ۲۳: ۴ - ۸؛ تثنیه ۱۶: ۸) /

■ "شاگردان" لوقا ۸:۲۲ می‌گوید این شاگردان پطرس و یوحنا بودند.

■ "پسخ" این نان رأس ساعت شش صبح روز پانزدهم نisan (نخستین ماه سال مدنی و هفتمین ماه مذهبی در تقویم عبری) خورده می‌شد. روز دقیق در هر هفته، سال به سال تغییر می‌کرد زیرا یهودیان از تقویم قمری استفاده می‌کردند (متی ۲۶: ۲۰).

۱۸:۲۶ " فلان شخص" لوقا ۱۰: ۲۲ می‌گوید که او را با "پارچ حمل آب" می‌شناختند. کاری که به طور سنتی توسط زنان انجام می‌پذیرفت.

■

NASB, NRSV, NJB "وقت من نزدیک شده است"

NKJV "زمان من رسیده"

TEV, Peshitta "ساعت من فرا رسیده است"

REB "زمان مقرر من نزدیک است"

این عبارت پر رمز و رازی بود که عیسی برای زمان مورد انکار واقع شدن، مورد خیانت واقع شدن و مصلوب شدن بکار برد (یوحنا ۲: ۴؛ ۶: ۷؛ ۸، ۳۰؛ ۱۲: ۲۳؛ ۱۳: ۱؛ ۱۷: ۱).

موضوع خاص: ساعت

□ «در خانه تو با شاگردانم» بسیاری معتقدند که این خانه متعلق به یوحنا مرقس بوده که:

۱. پسر عموی برنابا بود (کولسیان ۴: ۱۰)
 ۲. همکار در مأموریتها بود (اعمال رسولان ۱۲: ۲۵؛ ۱۳: ۵؛ ۱۳: ۱۳؛ ۱۵: ۳۷، ۳۹)
 ۳. کاتب خاطرات پطرس بود که انجیل مرقس را نوشت (اول پطرس ۵: ۱۳)
- همچنین گمان می‌رود که این مکان، همان اتاق بالا بوده است (اعمال رسولان ۱: ۱۳؛ ۱۲: ۱۲)، جایی که شاگردان منتظر آمدن روح القدس بودند (اعمال رسولان ۱: ۵؛ ۲: ۱).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۲۰ - ۲۵

۲۰ شب فرا رسید و عیسی با دوازده شاگرد خود بر سر سفره نشست. ^{۲۱} در حین صرف شام، عیسی گفت: «آمین، به شما می‌گویم، یکی از شما مرا تسلیم دشمن خواهد کرد.» ^{۲۲} شاگردان بسیار غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «من که آن کس نیستم، سرورم؟» ^{۲۳} عیسی پاسخ داد: «آن که دست خود را با من در کاسه فرو می‌برد، همان مرا تسلیم خواهد کرد. ^{۲۴} پسر انسان همان‌گونه که درباره او نوشته شده، خواهد رفت، اما وای بر آن کس که پسر انسان را تسلیم دشمن می‌کند. بهتر آن می‌بود که هرگز زاده نمی‌شد.» ^{۲۵} آنگاه یهودا، تسلیم‌کننده وی، در پاسخ گفت: «استاد، آیا من آنم؟» عیسی پاسخ داد: «تو خود گفتی!»

۲۶: ۲۰ «بر سر سفره نشست» در آن دوره از تاریخ، میز و صندلی فقط در مصر وجود داشت. در فلسطین میزهای بسیار کوتاهی وجود داشت که مردم روس زمین نشسته با پاها بسمت پشت، بر روی آرنج چپ خود روی میز کم میدادند (مرقس ۱۴: ۱۸). بهمین دلیل بود که مریم براحتی می‌توانست پایهای عیسی را تدهین کند (یوحنا ۱۲: ۳).

۲۶: ۲۱ «خیانت کرده» (در نسخه فارسی از واژه اصل یونانی استفاده شده) واژه‌ای که در نسخه یونانی بکار رفته (*paradidōmi*) بمعنی «تسلیم کردن» است. این واژه همواره در نسخه‌های انگلیسی «خیانت کردن» ترجمه شده، اما معنی درست را ندارد. این عبارت می‌تواند دارای معانی زیر باشد:

۱. جنبه مثبتی از «سپردن» (متی ۱۱: ۲۷)
 ۲. بازیابی یا ستایش (اعمال رسولان ۱۴: ۲۶؛ ۵۰: ۴۰)
 ۳. جنبه منفی از مفهوم کسی را تسلیم مقامات دولتی کردن
 ۴. کسی را در دستان شیطان قرار دادن (اول قرنتیان ۵: ۵؛ اول تیموتائوس ۱: ۲۰)
 ۵. برای کسی که خدا او را به دلیل خودستایی و خود بزرگ‌بینی رها کند (اعمال رسولان ۷: ۴۲)
- روشن است که معنی این افعال بکار رفته را باید با توجه به محتوای متن برداشت و تفسیر کرد.

۲۶: ۲۲ «من که آن کس نیستم، سرورم؟» هر یک از شاگردان چنین سوالی را مطرح کردند. ساختار دستور زبان یونانی انتظار یک پاسخ منفی را از سوی سوال شونده دارد. پرسشهای آنان نشان از سردرگمی آنها دارد.

۲۶: ۲۳ «آن که دست خود را با من در کاسه فرو می‌برد، همان مرا تسلیم خواهد کرد» در مشرق زمین اوج شرم محسوب می‌شد اگر کسی به میزبان خود خیانت کند (مزمور ۴۱: ۹). یهودا حتی جایگاه پر افتخار را در سمت چپ عیسی داشت. اما عیسی همچنان تلاش می‌کرد تا یهودا را به راه راست باز گرداند!

موضوع خاص: پسح (ترتیب مراسم)

(Special Topic: Passover (Order Of Service))

۱. دعا
۲. جام شراب
۳. شستشوی دست توسط میزبان و دادن لگن به نفرات بعدی
۴. سبزیجات تلخ و سس
۵. بره و خوراک اصلی
۶. دعا و مرحله دوم سبزیجات تلخ و سس
۷. جام دوم شراب با بخش پرسش و پاسخ برای کودکان (مراجعه شود به کتاب خروج ۱۲: ۲۶ الی ۲۷)

۸. خواندن مزمو ۱۱۳ الی ۱۱۴ و دعا
۹. مسئول مراسم برای هر نفر پس از شستن دستها سوپ میریزد
۱۰. همه میخورند تا زمانیکه کاملاً سیر شوند، و در انتها یک تکه گوشت بره میخورند
۱۱. جام سوم شراب پس از شستن دستها
۱۲. خواندن مزمو ۱۱۵ الی ۱۱۸
۱۳. جام چهارم شراب، که به معنی آمدن پادشاهی است
بسیاری معتقدند که رسم شام آخر در نقطه ۱۱ بنا شد

□ "کاسه" محتویات این کاسه، سس سنتی عید پسخ، آجیل، کشمش، خرما، انجیر و سرکه بود.

۲۴:۲۶ عیسی می دانست که بود و چه باید انجام دهد (یوحنا ۱۳:۱). عیسی آمده بود تا خداوند را عیان کرده، به بشریت سرلوحه‌ای برای پیروی داده و برای گناهی که آنان مرتکب شده بودند، فدا شود (مرقس ۱۰:۴۵؛ اعمال رسولان ۲:۲۳-۲۴؛ دوم قرنتیان ۵:۲۱). زندگی او در عهد عتیق نبوت شده بود (متی ۲۶:۳۱، ۵۴، ۵۶؛ ۱۰:۱۱؛ ۴۲:۲۱).

□ "اگر" این یک جمله شرطی نوع دوم است. خیانت یهودا اجتناب‌ناپذیر بود و همینطور مجازات وی بابت کاری که انجام داده بود. این یکی از رازهای انتخاب و خواست آزادانه است.

موضوع خاص: واژگان دستوری یونانی، VII. C.

۲۵:۲۶ "استاد، آیا من آنم؟" توجه داشته باشید که یهودا از عنوان "استاد" (ربای، در نسخه انگلیسی) بمعنی "معلم من" استفاده کرد، و نه "سرورم"، آنگونه که سایر شاگردان عیسی رو خطاب قرار می دادند.

□ "تو خود گفتی" عیسی هنوز سعی می کرد تا به یهودا نزدیک شود. چنین عبارات اصطلاح‌گونه‌ای در متی ۲۶:۶۴ و ۱۱:۲۷ نیز بکار برده شده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۲۶ - ۲۹

۲۶ چون هنوز مشغول خوردن بودند، عیسی نان را برگرفت و پس از شکرگزاری، پاره کرد و به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید، بخورید؛ این است بدن من.»^{۲۶} سپس جام را برگرفت و پس از شکرگزاری آن را به شاگردان داد و گفت: «همه شما از این بنوشید»^{۲۸} این است خون من برای عهد [جدید] که به خاطر بسیاری به جهت آمرزش گناهان ریخته می‌شود.^{۲۹} به شما می‌گویم که از این محصول مو دیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را با شما در پادشاهی پدر خود، تازه بنوشم.»

۲۶:۲۶ "چون هنوز مشغول خوردن بودند" محور غذای *seder*، که این بخش از آیه اشاره به آن دارد، سومین کاسه برکت داده شده بعد از غذای اصلی بود. عیسی می‌خواست با آنچه که در کتاب خروج رخ داد، شناسایی شود. او بره خدا بود (یوحنا ۱: ۲۹، ۳۶)، اما او نان و شراب را، نه بره عید پسخ، را به عنوان نماد عهد جدید انتخاب کرد (ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴؛ حزقیال ۳۶: ۲۲-۳۶). متی غالباً عیسی را به عنوان موسی دوم، شریعت‌گذار جدید به تصویر می‌کشد. عیسی "خروج" جدید از گناه را به ارمغان می‌آورد.

□ "نان" اشاره به نان‌های فطیر شبیه به کیک در شام پسخ دارد (خروج ۱۲).

۲۶:۲۶-۲۸ "این بدن من است... این خون من است" پولس اولین نفری است که شام خداوند را در اول قرن‌تبار ۱۱: ۱۷-۳۴ ثبت کرده است. این قسمت مطمئناً تصویرسازی است. این مردان یهودی مسلماً از آدم‌خواری و خون‌خواری وحشت فراوانی داشتند.

اناجیل سینوپتیک پس از برخی از مکاتبات انجام شده در عهد جدید نوشته شدند. تاریخ دقیق نامشخص است، اما همینقدر می‌دانیم که آنها اولین مکاتبات کلیسای اولیه نبودند (بر گرفته از کتاب *Birth of a New Testament* نوشته ویلیام ال. بلوینز، چاپ انتشارات پرسونال، کالج کارسون نیومان).

موضوع خاص: شام سرور در انجیل یوحنا ۶ (Special Topic: The Lords Supper In John 6)

۱. انجیل یوحنا خودش شام آخر سرور را ثبت نکرده است، هر چند فصل های ۱۳ الی ۱۷ مکالمات و دعای اتاق طبقه بالا را ثبت رسانده است. این حذف کردن ممکن است تعمدی باشد. کلیسای اواخر قرن اول شروع به نگاه کردن به مقررات در معنای مقدس کرد. و شروع کرد به آنها به عنوان کانالهای لطف الهی نگاه کردن. یوحنا با ثبت نکردن تممید عیسی یا شام آخر، احتمالاً به این بسط مفهومی واکنش نشان داد.
۲. انجیل یوحنا ۶ در مورد خوراک دادن به پنج هزار نفر است. با این حال بسیاری از آن برای تعلیم نگرش تقدسی اوکاریستی استفاده کردند. این منشا دکتورین کاتولیک رم است (انجیل یوحنا ۶:۵۳ الی ۵۶).
- سوال بر سر اینکه چگونه فصل ۶ با اوکاریست مرتبط است ماهیت دوگانه انجیل را نشان میدهد. بدیهی است که انجیل در رابطه با گفته ها و زندگی عیسی است، با این حال، آنها دهه ها بعد نوشته شدند و بیانگر نحوه ایمان نگارنده هستند. بنابراین سه سطح در نیت نویسندگان وجود دارد:
 - a. روح
 - b. عیسی شنوندگان اولیه
 - c. نویسندگان انجیل و مخاطبین آنها
۳. چگونه باید تفسیر کرد؟ تنها روش قابل تأیید باید گرایش متنی، دستور زبانی و لغوی بر اساس شرایط تاریخی باشد. ما باید به خاطر داشته باشیم که مخاطبین یهودیان بودند و زمینه فرهنگی توقعات مذهبی از مسیح بودند که یک سوپر موسی باید باشد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۳۰:۶ الی ۳۱)، به خصوص در رابطه با تجربیات کتاب خروج مانند مانا. ربی ها از مزمو ۱۶:۷۲ برای اثبات متن استفاده میکردند. گفته های غیر معمول عیسی (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۶:۶۰ الی ۶۲ و ۶۶) برای مقابله با توقعات خطای مردم از مسیح بودند (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۱۴:۶ الی ۱۵)..
۴. پدران کلیسای اولیه اتفاق نظر نداشتند که این عبارت به شام آخر اشاره میکند. کلمنت اسکندریه، اوریگن و ایسوبیوس هرگز در مباحثات خود در خصوص این متن به شام آخر اشاره نکردند.
۵. استعاره های این متن بسیار مشابه گفته های عیسی هستند که در مورد "زن در کنار چاه" در انجیل یوحنا ۴ استفاده شده اند. آب زمینی و نان به عنوان استعاره برای زندگی ابدی و واقعتهای معنوی و الهی استفاده شدند.
۶. این چند برابر کردن نان تنها معجزه ثبت شده در تمامی چهار انجیل است!

۲۸:۲۶ "این است خون من برای عهد [جدید] است" این بخش می تواند کنایه ای به آیه خروج ۲۴:۸ باشد. برخی از نسخه های خطی یونان باستان عبارت "جدید" را پیش از عهد قرار داده اند: MSS A, C, D, W. چنین کاری می تواند ارمیا ۳۱:۳۱ - ۳۴ را منعکس کند. با اینحال، بسیاری از نسخ خوب دیگر باستانی (MSS, P³⁷, B, L) این اضافه را منظور نکرده اند. چنین چیزی ممکن است برگرفته از لوقا ۲۲:۲۰ باشد. این مورد در مرقس ۱۴:۲۴ وجود ندارد. USB⁴ به عبارت کوتاه تر رتبه "B" (تقریباً مطمئن) داده است.

□ "به خاطر بسیاری ریخته می شود" این جمله کنایه ای به اشعیا ۵۳:۱۱ - ۱۲ است. بحثهای زیادی پیرامون ارتباط میان عبارت "بسیاری" در اشعیا ۵۳:۱۱، ۱۲ و "همه ما" در اشعیا ۵۳:۶ مطرح بوده است. همترازی آیات رومیان ۵:۱۷ - ۱۹ می تواند پاسخ به این سوال باشد. "همه ما" در متی ۵:۱۸ مشابه عبارت "بسیاری" در متی ۵:۱۹ است. عیسی برای تمام بشریت جان خود را فدا کرد (یوحنا ۳:۱۶)؛ عبارتی بسیاری از مردم بخاطر جانفشانی او نجات یافتند (یوحنا ۳:۱۶؛ ۴:۴۲؛ اول تیموتائوس ۲:۴؛ تیتوس ۲:۱۱؛ دوم پطرس ۳:۹؛ اول یوحنا ۲:۲؛ ۴:۱۴)!

موضوع خاص: ریخته شدن

موضوع خاص: برنامه احیای ابدی یهوه

□ "به جهت آموزش گناهان" این جمله، جهت دهی عهد جدید (ارمیا ۳۱:۳۱ - ۳۴) و اهمیت نام عیسی است ("یهوه نجات دهنده است" متی ۱:۲۱). "بخشش" دارای کلمات مترادف متعددی در عهد عتیق می باشد.

موضوع خاص: بخشش در عهد عتیق

۲۹:۲۶ "دیگر نخواهم نوشید تا ... پادشاهی پدر خود" این عبارات اشاره به شام ضیافت مسیحایی پایان-دنیایی دارد (متی ۸:۱۱؛ لوقا ۱۳:۲۸ - ۳۰؛ یادداشت ملاکی ۱:۱۱). این جملات اغلب مرتبط با مراسم ازدواج عیسی و کلیسا بکار می روند (افسیان ۵:۲۳ - ۲۹؛ مکاشفه ۱۹:۷).

موضوع خاص: پادشاهی خدا

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۳۰
«سپس سرودی خواندند و به سوی کوه زیتون به راه افتادند.»

۲۶: ۳۰ «سرودی خواندند» این سرود احتمالاً از سرودهای مزامیر ۱۱۳ - ۱۱۸ یا ۱۴۶ - ۱۵۰ بوده، که بصورت سنتی در بخش پایانی مراسم پسخ خوانده می‌شد یا سرودی خاص از خلیل بزرگ بوده است (مزامیر ۱۳۶).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۶: ۳۱ - ۳۵
«انگاه عیسی به ایشان فرمود: «امشب همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان گله پراکنده می‌شوند.^{۳۱} اما پس از زنده شدنم، به خلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم دید.»
«پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذارند، من از کنارت دور نخواهم شد.»^{۳۲} عیسی به او گفت: «باور کن که همین امشب، پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!»
«ولی پطرس گفت: «حتی اگر لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!»^{۳۵} بقیه شاگردان نیز چنین گفتند.»

۲۶: ۳۱ «همه شما مرا تنها می‌گذارید» این عبارت به وضوح بیان کننده این مطلب است که شاگردان عیسی او را در ساعتی که به آنها نیاز دارد، او را ترک خواهند کرد (متی ۲۶: ۵۶). بقیه نیز فرار کردند.

بدهی است که عیسی به شیوه مبالغه صحبت می‌کند. مسیحیان غربی امروزی تمایل دارند فکر کنند که اینگونه سخن گفتن نشان از محافظه‌کاری دارد. اینطور نیست، هدف نویسندگان کتاب مقدس کلیدی است. عیسی و نویسندگان عهد جدید از تصاویر و اصطلاحاتی استفاده کردند که شنوندگان به آن عادت داشتند، اما غربی‌ها اینطور نیستند. به کتاب *The Language and Imagery of the Bible* نوشته جی. بی. کایرد مراجعه کنید. کتاب مقدس بصورت تحت‌اللفظ نوشته شده و بسیاری از جملات آن را نباید به مفهوم واقعی کلمه برداشت کرد. سخن گفتن، کم یا بیش از آنچه که نویسندگان الهام گرفته شده قصد گفتن آن را داشته‌اند، درک نادرست وحی است.

□ «چون در کتب مقدس نوشته شده» این یک روش استاندارد برای مراجعه به کلام کتاب مقدس است. این عبارت نقل قول از زکریا ۱۳: ۷ می‌باشد. جالب است که هشت فصل اول زکریا اغلب در کتاب مکاشفه نقل شده است، در حالیکه شش فصل آخر آن عمدتاً در اناجیل نقل شده‌اند. این بیهوش است که به شبان ضربه می‌زند (اشعیا ۵۳: ۶، ۱۰؛ رومیان ۸: ۳۲). نقشه خدا برای رستگاری انسان همواره چنین بوده است (اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸؛ ۱۳: ۲۹).

موضوع خاص: برنامه ابدی یحوه برای احیای بشریت

□ «در کتاب مقدس گوسفند تبدیل به تصویری شد که پیروان عیسی را با آن مجسم می‌کنند.»

۱. متی ۷: ۱۵ (پیامبران دروغین در لباس میش بی‌آزار)
۲. متی ۹: ۳۶؛ ۲۶: ۳؛ مرقس ۱۴: ۲۷ (گوسفندان بی‌شبان)
۳. متی ۱۰: ۶؛ ۱۵: ۲۴ (گوسفند گمشده خدا)
۴. متی ۱۰: ۱۶؛ لوقا ۱۰: ۳ (بره در میان گرگ)
۵. متی ۱۸: ۱۲؛ لوقا ۱۵: ۶ (تمثیل)
۶. متی ۲۵: ۳۲ - ۳۳ (داوری گوسفند و بز)
۷. مرقس ۶: ۳۴ (گوسفند بی‌شبان)
۸. یوحنا ۱: ۱۰ - ۱۸ (عیسی بعنوان شبان نیکو)
۹. یوحنا ۱۶: ۲۱ - ۱۷ (پطرس، از گوسفندان من مراقبت کن)
۱۰. اول پطرس، ۲: ۲۵ (اشعیا ۵۳: ۶، گوسفندانی که راهشان را گم کرده بودند)

۲۶: ۳۲ «اما پس از زنده شدنم» به موضوع خاص: قیام از مردگان مراجعه نمایید.

□ "به جلیل خواهم رفت" این ملاقات پسارستاخیز بارها در کتاب مقدس مورد اشاره قرار گرفته است (متی ۲۶:۳۲؛ ۲۸:۷، ۱۹، ۱۶-۲۰؛ اول قرنتیان ۱۵: ۶؛ و یوحنا ۲۱). این عبارات باید مشوق شاگردان قرار می‌گرفت، اما روشن است که آنها از درک این مسئله عاجز بودند.

۳۳:۲۶ "اگر حتی همه تو را تنها بگذارند" این پیشفرض پطرس قابل پیشبینی بود. این جمله بسیار شبیه متی ۱۶: ۲۲-۲۳ است، در جاییکه پطرس نبوت عیسی را رد می‌کند.

۳۴:۲۶ "باور کن" (در نسخه‌ی انگلیسی: "بواقع به شما می‌گویم") باید گفت واقعاً "آمین". این عبارت در اصل بمعنی "محکم بودن" بود، اما بعد تبدیل به "موافقم" یا "من تصدیق می‌کنم" گردید. عیسی از این واژه بشکل منحصر بفردی برای شروع اظهارات مهم خود استفاده می‌کرد.

موضوع خاص: آمین

□ "بانگ خروس" این رویداد بین ساعات ۱۲ و یک بامداد رخ داد. این خروس باید رومی بوده باشد زیرا یهودیان اجازه نداشتند که این حیوان را وارد شهر مقدس نمایند. برخی اینگونه برداشت می‌کنند که یک شیپور رومی وجود داشته که نام آن را "بانگ خروس" نامیده بودند، که در پایان ساعت سه بامداد به صدا در می‌آمد، اما چنین چیزی هنوز نامشخص است.

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. رهبران دینی به چه علت قصد کشتن عیسی را داشتند؟
۲. مشکلات زمانبندی تاریخی در میان اناجیل چه هستند؟ آیا انجیل دچار خطا است؟
۳. آیا یهودا مسئولیت اعمالش را بعهده گرفت؟ وی چه کرد؟ چرا مرتکب چنین رفتاری شد؟
۴. اهمیت شام خداوند چیست؟
۵. آیا یهودا شام خداوند را برد؟
۶. چرا پیشگویی ارتداد شاگردان ثبت شده بود؟

مطالعه لغات و عبارات برای آیات ۳۶:۲۶ - ۷۵

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۶:۲۶ - ۳۸

۳۶:۲۶ پس عیسی با شاگردان خود به یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمانی معروف بود. او به ایشان گفت: «شما اینجا بنشینید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.»^{۳۷} سپس پطرس و دو پسر زبدی یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد و در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود،^{۳۸} به ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما همین جا بمانید و با من بیدار باشید.»

۳۶:۲۶ "پس عیسی با شاگردان خود به یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمانی معروف بود" "جتسمانی" در زبان عبری به معنای "زیتون فشرده" بود. ظاهراً این یک باغ خصوصی در خارج از محدوده شهر اورشلیم در نزدیکی کوه زیتون بود. داشتن باغ در داخل شهر غیرقانونی بود زیرا کود مورد نیاز برای گیاهان، شهر را از نظر شرعی نجس می‌کرد. ظاهراً عیسی اغلب به این باغ می‌آمد. حتی ممکن است که در هفته آخر او با شاگردانش به اینجا بیتوته کرده باشد. یهودا به این مکان بخوبی آشنایی داشت.

۳۷:۲۶ "سپس پطرس و دو پسر زبدی یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد" با توجه به آنچه که در مرقس ۱۴: ۳۳ و یوحنا ۴: ۲۱ گفته شد، اکنون می‌دانیم که آن دو نفر دیگر یعقوب و یوحنا بودند (در نسخه‌ی انگلیسی این دو نام در آیه ذکر نشده و نسخه فارسی دقیق‌تر می‌باشد). این افراد حلقه داخلی را در میان شاگردان تشکیل می‌دادند (متی ۱۷: ۱؛ مرقس ۵: ۳۷). این افراد در رویدادهای خاص در کنار عیسی حضور داشتند در حالی که سایر شاگردان غایب بودند. ظاهراً این امر منجر به تربیت خاص و در عین حال حسادت سایر شاگردان گردیده بود. اینکه چرا عیسی حلقه درونی داشت مشخص نیست. این فهرست دوازده نفره همیشه در چهار گروه سه تایی قرار داشتند. گروه‌ها هرگز تغییر نمی‌کنند. این امکان وجود دارد که گروه‌ها یک برنامه دوره‌ای را برای شاگردان تشکیل داده بودند تا به صورت دوره‌ای به خانه بروند و به امورات خانوادگی بپردازند.

□ " در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود" اینها واژگان پر معنایی در زبان یونانی بودند (مرقس ۱۴: ۳۳). ما در مکانی بسیار مقدس درون باغ هستیم، زیرا پسر خدا را در آسیب‌پذیرترین لحظه انسانی او می‌بینیم. عیسی باید این روایت را پس از رستاخیز خود به شاگردانش گفته باشد. ظاهراً فرار بود برای کسانی که با وسوسه روبرو می‌شوند و برای کسانی که به دنبال درک عذاب و هزینه تجربه آنچه که بر عیسی گذشت، هستند مفید باشد.

۳۸:۲۶ " از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستیم" این یک اصطلاح از عهد عتیق بود (مزامیر ۴۲: ۵؛ یونس ۶: ۹)، که بیانگر قدرت فوق‌العاده‌ای بود که در رستگاری انسان گناهکار دخیل بود. چیزی از مبارزه را می‌توان در آیه موازی لوقا ۲۲: ۴۳-۴۴ مشاهده کرد، که از فرشته‌ای می‌گوید که برای خدمت به عیسی آمده و قطرات زیادی از خون بجای عرق از وی می‌چکد. پیروزی بر شیطان، اینجا در باغ به دست آمد. مودیانه بودن وسوسه شیطان در متی ۴ و اظهارات ظاهراً مفید، اما بسیار مخرب پطرس در متی ۱۶: ۲۲، به طور کامل در این قسمت آشکار می‌شوند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۳۹:۲۶ - ۴۱

۳۹ سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار؛ اما نه به خواهش من، بلکه به خواست تو.»
۴۰ آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس به پطرس گفت: «توانستید حتی یک ساعت با من بیدار بمانید؟^{۴۱} بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند. روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.»

۳۹:۲۶ " سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاد و چنین دعا کرد" تصویر ارائه شده از زانو زدن عیسی در باغ جتسیمانی در کنار صخره متحرک، زیبا اما نادرست است. متن یونانی در اینجا تأکید می‌کند که او در این لحظات در عذاب و ناراحتی، حتی تا حد مرگ جسمانی، کاملاً به سجده رفته بود. بارها پرسیده شده است که چه چیزی عیسی را اینقدر ترسانده بود. برخی بر این گمانند که بخاطر ترس از مرگ فیزیکی، یا ترس او از اینکه شاگردان نتوانند کلیسا را رهبری کنند، بوده است. عیسی که از هر لحظه‌ی همنشینی با پدر آگاهی داشت، در آستانه تجربه آخرین از دست دادن ذات انسانی خود بود. متی اغلب عیسی را به عنوان موسی دوم، شارع جدید به تصویر می‌کشد. عیسی خروج جدید از گناه را به ارمغان می‌آورد متی اغلب عیسی را به عنوان موسی دوم، قانونگذار جدید به تصویر می‌کشد. عیسی راه خروج جدید از گناه را به ارمغان آورده است - نقض عهد با خداوند. این نقض و تحمل بار گناه همه مردم در همه دورانها بود که پسر را به وحشت انداخته بود. واقعاً چقدر مهیب و ویرانگر خواهد بود اگر بتوانیم این نوع درد و رنج شدید را از جانب عیسی ناصری، پسر بی‌همتای خدا را درک کنیم!

□ " پدر، اگر ممکن است، این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار" چندین جنبه بسیار مهم در این عبارت وجود دارد. با توجه به تمثیل مرقس متوجه می‌شویم که او اصطلاح آرامی "Abba" را بکار برده است که به یک رابطه صمیمی و خانوادگی اشاره داشت. اغلب این عبارت را در زبان انگلیسی "بابا" ترجمه می‌کنند. به فاصله چند ساعت این عبارت به "خدای من، خدای من، چرا مرا رها کردی" تغییر می‌یابد؟ (متی ۲۷: ۴۶). عبارت "اگر ممکن باشد (جمله شرطی درجه اول) در آیه موازی مرقس (مرقس ۱۴: ۳۶) جمله "همه چیز ممکن است" نوشته شده است. تفاوت جزئی بین آیات متی ۲۶: ۳۵ و ۴۲ و تفاوت میان اناجیل از اعتبار این واقعیت کم نمی‌کند. ما از آیه متی ۴۴: ۲۶ متوجه می‌شویم که عیسی یک دعا را سه بار تکرار کرده است. مفهوم "جام" در ادبیات کتاب مقدس نمادی از عهد عتیق را برای سرنوشت یک شخص، و معمولاً به معنای داوری خدا منعکس می‌کند (مزمور ۸: ۷۵؛ اشعیا ۵۱: ۱۷، ۲۲؛ ارمیا ۲۵: ۱۵، ۱۶، ۲۷، ۲۸). جام داوری که خدا برای بشریت سرکش آماده کرده بود توسط پسر بی‌گناه خداسر کشیده شد (دوم قرن تیان ۵: ۲۱؛ غلاطیان ۳: ۱۳).

موضوع خاص: جام

□ " اما نه به خواهش من، بلکه به خواست تو" ضمیر "من" و "تو" در دستور زبان یونانی بصورت تأکیدی بکار می‌روند. این امر، همراه با استفاده از جملات شرطی درجه یک و سه در متی ۴۲: ۲۶، نیت پسر را در دعایش به ما نشان می‌دهد. اگرچه ذات انسانی او برای رهایی فریاد می‌زند، اما قلب او بر انجام اراده پدر متمرکز است (مرقس ۱۰: ۴۵).

۴۰:۲۶ " آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند" قبل از اینکه بخواهیم بسرعت شاگردان را محکوم کنیم، بیایید توجه داشته باشیم که در لوقا ۲۲: ۴۵ جمله " از فرط غم و اندوه، به خواب رفته‌اند"، توضیح می‌دهد که آنها قادر به تحمل درد نبوت عیسی درباره مرگ خود و متعاقباً دوری از یکدیگر

نبودند. اگرچه عیسی مشتاق مشارکت و شفاعت انسانی در این زمان بحران نهایی زندگی خود بود، زیرا مجبور بود به تنهایی با این لحظه روبرو شود و به یاد داشته باشیم که او برای همه ایمانداران با چنین سرنوشتی روبرو شد!

۴۱:۲۶ "بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند" اینها دو جمله دستوری حال ساده هستند. هوشیاری دائمی همواره باید وجود داشته باشد. وسوسه واقعیت‌یست که همیشه در کمین ما می‌باشد (متی ۴:۱۱؛ لوقا ۴:۱۳؛ رومیان ۷). نظریه‌های مختلفی پیرامون "وسوسه" در این متن وجود دارد که به چیزی ممکن است اشاره داشته باشد

۱. به شاگردانی که بجای اینکه مشغول دعا باشند، بخواب رفته بودند
۲. به شاگردانی که نسبت به عیسی بی‌وفایی نشان داده بودند، (متی ۲۶:۵۶)
۳. به انکار پطرس در متی ۲۶:۶۹-۷۵
۴. به دادگاه‌های دولتی و مذهبی (متی ۵:۱۰-۱۲؛ یوحنا ۹:۲۲؛ ۱۶:۲)

واژه "وسوسه" (*peirasmos*) دارای مفهوم "وسوسه کردن یا تلاش کردن با هدف تخریبی" می‌باشد (به موضوع خاص: واژگان یونانی برای "آزمودن" و مترادف‌های آنها مراجعه کنید. متی ۶:۱۳؛ لوقا ۴:۱۱؛ یعقوب ۱:۱۳). این واژه اغلب بصورت متضاد با سایر افعال مورد استفاده برای آزمودن (*dokimazo*) بکار برده می‌شود که دارای مفهوم "وسوسه یا تلاش با نیت و دید تقویتی" می‌باشد. بهر حال، این مفاهیم همیشه در متن موجود نیستند. بلحاظ الهیاتی میتوان گفت که خدا فرزندان خود را هیچوقت به قصد نابودی وسوسه کرده، بلکه همیشه برای آنها فرصتهایی فراهم می‌کند تا بتوانند بلحاظ روحی رشد کرده و از آزمون‌ها با موفقیت عبور کنند (پیدایش ۲۲:۱؛ خروج ۱۶:۴؛ ۲۰:۲۰؛ تثنیه ۸:۲، ۱۶؛ متی ۴:۴؛ لوقا ۴:۵؛ عبرانیان ۸:۵). با اینحال، خداوند همیشه راهی را پیش پای فرزندان می‌گذارد (اول قرن‌تین ۱۰:۱۳).

□ "روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است" این اعتراف عیسی نشانگر پذیرش این حقیقت بود که به جنیه انسانی ما و نقاط ضعف آن کاملاً واقف است (عبرانیان ۴:۱۵). و با توجه به شناختی که از ما دارد، ما را دوست داشت و بخاطر ما مرد (رومیان ۵:۸) و اکنون نیز شفاعت ما را می‌کند (رومیان ۸:۳۴؛ عبرانیان ۷:۲۵؛ ۹:۲۴؛ اول یوحنا ۲:۱). هلولویا!

موضوع خاص: روح در عهد جدید

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۴۲:۲۶ - ۴۶

۴۲ "باز ایشان را گذاشت و رفت و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن نیست این جام از مقابل من برداشته شود، پس آن را می‌نوشم. آنچه خواست توست بشود.»

۴۳ وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی‌توانستند پلک‌هایشان را باز نگاه دارند. ۴۴ پس برای بار سوم رفت و همان دعا را کرد.

۴۵ سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در چنگ بدکاران گرفتار می‌شود. ۴۶ برخیزید، باید برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم کننده من!»

۴۲:۲۶ "اگر ممکن نیست این جام از مقابل من برداشته شود، پس آن را می‌نوشم" این عبارات ترکیبی از یک جمله شرطی نوع اول و یک جمله شرطی نوع سوم است. به این معنا که عیسی می‌دانست که این اراده خدا است که وی به روی صلیب برود، اما در عین حال نیز می‌دانست که می‌تواند نگرانی خود را به پدر بیان کند. خوب است بدانیم که خدا ما را به دلیل ترس و سردرگمی طرد نخواهد کرد، بلکه همانطور که با عیسی رفتار کرد، با ما نیز با عشق و ایمان برخورد خواهد نمود. ما حتی نمی‌توانیم بدون خواست خدا دعا کنیم.

۴۴:۲۶ "برای بار سوم رفت و همان دعا را کرد" عیسی سه بار دعا کرد. این شبیه به دعاهای سه گانه پولس در مورد خار در بدن است (دوم قرن‌تین ۱۲:۸). در اصطلاح عبری بکار برده شده نکته‌ای وجود دارد که تأکید بر سه بار تکرار می‌کند (اشعیا ۶:۳؛ ارمیا ۷:۴). ما می‌توانیم هر زمان که نیاز داشته باشیم، نگرانی‌هایمان را به خدا بیاوریم.

۴۵:۲۶

NASB, NKJV, TEV "آیا هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟"

NRSV "آیا هنوز در خوابید و مشغول استراحت هستید؟"

ترجمه این اصطلاح یونانی دشوار است. آیا عیسی سوالی را مطرح کرده است؟ آیا این سؤال را به طنز مطرح کرده است؟ آیا اظهار نظر کرده است؟ آیا دستور داده است؟ در هر صورت باوجودی که معنی آن نامشخص است، اما روشن است که عیسی پیروز شده و وی اکنون راست قامت و آماده رویارویی با محاکمه‌های شبانه، ضرب و شتم صبحگاهی و مصلوب شدن است.

□ «اکنون زمان مقرر فرا رسیده است» "زمان" عبارت مهمی است که در سرتاسر اناجیل، بویژه انجیل یوحنا (یوحنا ۱۲: ۲۳؛ ۱۳: ۱، ۳۲؛ ۱۷: ۱)، برای تعریف چنین لحظاتی بکار برده شده است (مرقس ۱۴: ۳۵، ۴۱).

موضوع خاص: ساعت

□ «پسر انسان در جنگ بدکاران گرفتار می‌شود» این عبارات محقق شدن نبوت آیه متی ۱۶: ۲۱ را نشان می‌دهد.

موضوع خاص: دست (جنگ)

متن NASB (پروز شده): انجیل متی ۴۷:۲۶ - ۵۰

۴۷ سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود که یهودا، از راه رسید. همراه او عده‌ای با شمشیر و چوب و چماق نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهنان اعظم و مشایخ قوم فرستاده شده بودند. ۴۸ تسلیم‌کننده او یهودا، به همراهان خود گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است؛ او را بگیرید.» ۴۹ پس یهودا مستقیم به سوی عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را بوسید. ۵۰ عیسی گفت: «دوست من، کار خود را انجام بده!» پس آن عده جلو رفتند و عیسی را گرفتند.

۴۷:۲۶ «یهودا، از راه رسید. همراه او عده‌ای با شمشیر و چوب و چماق نیز آمده بودند» بحثهای زیادی درباره انگیزه یهودا صورت پذیرفته است. باید گفت که هنوز هم انگیزه وی مشخص نیست. بوسه او در متی ۴۹:۲۶ یا

۱. علامت دادن به سربازان برای دستگیری این فرد (متی ۴۸:۲۶)

۲. نظریه‌های امروزی معتقدند که وی می‌خواست عیسی را مجبور به کاری کند (متی ۴:۲۷)

سایر آیات کتاب مقدس می‌گویند که وی دزد بود و از ابتدا ایمان نداشت (یوحنا ۱۲: ۶).

لوقا ۲۲: ۵۲ چارچوب این جماعت را به ما نشان داده است. سربازان رومی نیز آنجا بودند زیرا آنها تنها کسانی بودند که به طور قانونی مجوز حمل شمشیر داشتند. همچنین، پلیس معبد نیز حضور داشت، زیرا آنها معمولاً چماق حمل می‌کردند. در زمان دستگیری، نمایندگان از سانه‌ترین نیز حضور داشتند (متی ۴۷:۲۶، ۵۱).

۴۸:۲۶ «ببوسم» این یکی از نشانه‌های احترام و خوش آمدگویی میان رباپها بود. یهودا عیسی را در متی ۴۹:۲۶ «ربای» ("استادم") خطاب کرد.

۵۰:۲۶

NASB «ای دوست، کاری را که بخاطرش آمده‌ای را انجام بده»

NKJV «ای دوست، از چه روی آمده‌ای»

NRSV, REB «ای دوست، آنچه را که به هر علت آمده‌ای انجام ده»

TEV «سریعتر تمامش کن، ای دوست»

NJB «دوست من، کار خود را انجام بده»

Peshitta «به همین علت آمده‌ای، دوست من»

در رابطه با مفهوم این اصطلاح یونانی اختلاف نظرهایی وجود دارد. می‌تواند هر یک از موارد زیر باشد

۱. یک سؤال (NKJV)

۲. یک سرزنش (TEV)

۳. یک اصطلاح بمفهوم «آن کاری را که بخاطرش آمده‌ای، انجام بده» (NASB, NRSV, JB).

نسخه The American Standard Version و ترجمه ویلیامز معتقد هستند که این سخنی کنایه‌آمیز یا کتمان حقیقت است. با اینحال، King James Revised Standard Version آن را بعنوان یک سوال، همچنین کنایه برداشت می‌کنند. استفاده از واژه "دوست" ممکن است تلاشی برای یادآوری صحبت‌های یهودا در اتاق بالا (متی ۲۶: ۲۳) یا اصطلاحی بصورت طعنه باشد (متی ۲۰: ۱۳؛ ۲۲: ۱۲).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۱:۲۶ - ۵۴

۵۱:۲۶ در این لحظه یکی از همراهان عیسی شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام کاهن اعظم را برید.
۵۲ عیسی به او فرمود: «شمشیرت را غلاف کن. هر که شمشیر بکشد، با شمشیر نیز کشته خواهد شد. ۵۳ مگر نمی‌دانی که می‌توانم از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته به کمک من بفرستد؟ ۵۴ ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی‌های کتب مقدس جامه عمل خواهند پوشید که می‌فرمایند چنین وقایعی باید رخ دهند؟»

۵۱:۲۶ از آیات موازی در یوحنا ۱۸: ۱۰ و لوقا ۲۲: ۵۰-۵۱، یاد گرفتیم که این افراد پطرس و خادم کاهن اعظم بودند. به شاگردان قبلاً توصیه شده بود که شمشیر بخرند (لوقا ۲۲: ۳۶-۳۸)، اما بدیهی است که آنها معنای واقعی آنچه را که عیسی در این مورد می‌گفت، اشتباه درک کرده بودند. باید از طرف پطرس گفت که او در این مرحله کاملاً مایل بود برای اربابش بمیرد. در مواجهه با مشکلات بزرگ، او یکی از دو شمشیر را کشید. اما باز هم نامناسب بودن اعمال او از ویژگیهای شخصیت او بود.

۵۲:۲۶ "هر که شمشیر بکشد، با شمشیر نیز کشته خواهد شد" این یک ضرب‌المثل فرهنگی بود (مکاشفه ۱۳: ۱۰). قرار نبود که در هر مثالی به عنوان یک حقیقت محض در نظر گرفته شود، بلکه حقیقتی مشخص است که به خودی خود آشکار است. این نیز مانند کتاب امثال است. ممکن است به این واقعیت مربوط باشد که عیسی به عنوان یک جنایتکار دستگیر می‌شد. شاگردان او نیز بعنوان راهزنان و دزدانی بودند که شمشیر حمل می‌کردند!

موضوع خاص: تخریب (apollumi)

۵۳:۲۶ عیسی از هویت خود آگاهی داشت (یوحنا ۱۳: ۱). وی به پدر بعنوان منبع اقتدار خود آگاهی داشت، اما اکنون او مصمم بود که بمیرد (یوحنا ۱۰: ۱۷ - ۱۸).

□ "هزاران فرشته" (در نسخه انگلیسی "بیش از دوازده گردان از فرشتگان") هر گردان یونانی شامل ۶۰۰۰ سرباز می‌شد، اما شیوه بکار بردن واژه بصورت اصطلاح برای ده‌ها هزار استفاده شده است.

موضوع خاص: عدد دوازده

۵۴:۲۶، ۵۶ "چگونه پیشگویی‌های کتب مقدس جامه عمل خواهند پوشید" اگر این عبارت در متی ۵۴:۲۶ به عبارت متی ۵۶:۲۶ مربوط باشد، پس این یک اظهار نظر کلی بوده که همه چیز طبق یک برنامه از پیش تعیین شده الهی اتفاق افتاده است (لوقا ۲۲: ۲۲؛ اعمال رسولان ۲: ۲۳؛ ۳: ۱۸؛ ۴: ۲۸). ما می‌دانیم که یوحنا رسول در طول مراحل آزمایشات و مصلوب شدن عیسی را همراهی می‌کرد و پطرس نیز از راه دور وی را دنبال می‌کرد (متی ۲۶: ۵۸). بنابراین، این یک اظهار نظر کلی محسوب می‌شود که به اشعیا ۵۳: ۶ باز می‌گردد. عیسی می‌دانست که وقایع همان طور که باید، برای تحقق هدف پدر پیش می‌روند.

ممکن است که این عبارات به رنج‌هایی اشاره داشته باشد که عیسی چندین بار نزد شاگردان نبوت کرده بود (ابتدا در متی ۲۱: ۱۶-۲۸)، که شامل رنجی بود که مسیح را طرد کرده بود (پیدایش ۳: ۱۵؛ مزمور ۲۲؛ اشعیا ۵۳: ۹؛ زکریا ۹: ۱۲).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۵:۲۶ - ۵۶

۵۵:۲۶ آنگاه رو به آن عده کرد و گفت: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ من هر روز در برابر چشماتان در معبد بودم و به مردم تعلیم می‌دادم؛ چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ ۵۶ بله، می‌بایست اینطور می‌شد، چون تمام این وقایع را انبیا در کتب مقدس پیشگویی کرده‌اند.»
در این گیرودار، تمام شاگردان، او را تنها گذاشته، فرار کردند.

۵۵:۲۶ عیسی در این آیه توطئه رهبران مذهبی را آشکار می‌کند (متی ۱۲: ۱۴؛ یوحنا ۱۱: ۵۳). آنان بدنبال فرصتی برای دستگیری عیسی بودند تا بتوانند او را از جمعیت زائران و پیروانش دور کنند (متی ۴: ۲۶؛ لوقا ۲۲: ۲).

NASB, NLJV "دزد"

NJB "سارق"

Peshitta, REB "راهزن"

واژه بکار رفته ویژگیهای فردی را به تصویر می کشد که خشونت ورز بوده و به قانون پایبندی نداشت (لوقا ۱۰: ۳۰). این واژه بعداً برای ژوزفوس یک شورشی همچون باراباس بکار برده شد (متی ۲۷: ۱۶ - ۱۷).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۷:۲۶ - ۵۸

۵۷ پس آن گروه، عیسی را به خانه قیافا، کاهن اعظم بردند. در آنجا تمام علمای دین و مشایخ یهود جمع بودند.^{۵۸} در ضمن، پطرس هم از دور به دنبال عیسی رفت تا وارد حیاط خانه کاهن اعظم شد و کنار سربازان نشست تا ببیند بر سر عیسی چه می آید.

۵۷:۲۶ " آن گروه، عیسی را به خانه قیافا، کاهن اعظم بردند" با توجه به آیات موازی در یوحنا ۱۸: ۱۲، متوجه می شویم که او ابتدا به اقامتگاه حنا، که قدرت اصلی پشت پرده بود، برده شد. ظاهراً حنا و قیافا در یک خانه زندگی می کردند. اعضای منتخب سانهدرین قبلاً در آنجا جمع شده بودند. عبارت "علمای دین و مشایخ یهود" همراه با کاهن اعظم، اعضای کامل سانهدرین را توصیف می کند.

موضوع خاص: غیرقانونی بودن محاکمه شبانه سانهدرین

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۵۹:۲۶ - ۶۴

۵۹ کاهنان اعظم، و در واقع، تمام اعضای شورای عالی یهود جمع شده بودند و به دنبال شاهدانی می گشتند که به دروغ به عیسی تهمت بزنند، تا بتوانند به مرگ محکومش کنند.^{۶۰} ولی با این که چند نفر را یافتند و آنان نیز شهادت دروغ دادند، ولی سخنان ایشان با هم یکی نبود. سرانجام دو نفر را پیدا کردند که^{۶۱} می گفتند: «این مرد می گفت من می توانم معبد را خراب کنم، و آن را ظرف سه روز باز بنا نمایم.»

۶۲ آنگاه کاهن اعظم برخاست و به عیسی گفت: «خوب، چه می گویی؟ آیا آنچه می گویند صحت دارد؟»^{۶۳} ولی عیسی خاموش ماند.

کاهن اعظم به او گفت: «به نام خدای زنده از تو می خواهم جواب بدهی. آیا تو مسیح، پسر خدا هستی یا نه؟»

۶۴ عیسی جواب داد: «تو خودت می گویی! و من هم به شما می گویم که از این پس پسر انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای آسمان می آید.»

۵۹:۲۶ " به دنبال شاهدانی می گشتند که به دروغ به عیسی تهمت بزنند" بنظر می رسد که این عبارات سخن از این امر دارند که آنها بدنبال دو شاهد بودند که برای شهادت دادن علیه عیسی رضایت دهد، زیرا شرع عهد عتیق وجود دو شاهد را برای محکوم کردن یک فرد، الزامی می دانست (اعداد ۳۵: ۳۰؛ تثنیه ۱۷: ۶؛ ۱۹: ۱۵).

سانهدرین در یافتن شاهدانی برای شهادت علیه عیسی ناموفق بودند (متی ۲۶: ۶۰ - ۶۱). در نهایت آنها دو شهادت مشابه یافتند (مرقس ۱۴: ۵۹) که به اظهارات عیسی در رابطه با تخریب معبد مربوط می شدند (یوحنا ۲: ۱۹).

در شب محاکمه عیسی عناصر غیرقانونی زیادی وجود داشتند. این رهبران یهودی با قربانی کردن غیرقانونی یک نفر برای نجات کل ملت از انتقام رومیان، موضوع را منطقی می دانستند.

موضوع خاص: غیرقانونی بودن محاکمه شبانه سانهدرین، متی ۵۷:۲۶ - ۶۸

۶۱:۲۶ این آیه کنایه ای به اظهارات عیسی بوده که در یوحنا ۱۹: ۲ ثبت شده است، اگرچه ممکن است که عیسی اغلب از این سخنان بر زبان آورده باشد. او به تخریب معبد که قرار است در سال ۷۰ بعد از میلاد توسط تیتوس انجام خواهد شد، و بدن قیام کرده خود اشاره می کند (متی ۲۱: ۱۶؛ ۲۳: ۱۷؛ ۲۴: ۲۰؛ ۱۹)، که کانون جدید پرستش قوم خدای یهوه خواهد بود. برنامه قربانی کردن دائمی با یکبار برای همیشه قربانی شدن مسیح جایگزین می شود (عبرانیان ۷: ۲۷؛ ۹: ۱۲؛ ۲۸؛ ۱۰: ۱۰). کانون مرکزی پذیرش و پرستش تغییر کرده است! اکنون عیسی معبد جدید است (یوحنا ۲: ۱۹-۲۱)، همانطور که پیروان او هستند (اول قرن تیان ۳: ۱۶ - ۱۷؛ دوم قرن تیان ۶: ۱۹).

۶۳:۲۶ " ولی عیسی خاموش ماند" عیسی در طول دادگاه بعدی نیز، آنطور که متی ۱۲:۲۷، ۱۴ ثبت کرده است، خاموش ماند. این محقق شدن نبوت اشعیا ۷:۵۳ بود.

□ " کاهن اعظم به او گفت: به نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدهی. آیا تو مسیح، پسر خدا هستی یا نه؟" پذیرش اتهام آنهم بخاطر اینکه زیر سوگند قرار داشت، امری غیرقانونی اما مؤثر بود، زیرا عیسی در مقابل سوگند به نام یهوه سکوت نمی‌کرد. نام "YHWH" از کتاب خروج ۳:۱۴ و از فعل عبری "بودن" بود که به معنای "خدای همیشه زنده و بیگانه زنده" است (متی ۱۶:۱۶). این نام پیمانی خدای اسرائیل بود. این رهبران می‌دانستند که عیسی، حداقل بواسطه کارهایی که انجام می‌داد و کلامی که بر زبان جاری می‌کرد، ادعای مسیح موعود بودن داشته است (توجه داشته باشید که چگونه در این آیه "مسیح" و "پسر خدا" در گیومه نوشته شده است). آنان عیسی را یکی از مسیح‌های دروغینی می‌پنداشتند زیرا که او به سنت‌های کلامی (تلمود) و اقتدار این رهبران پایبند نبود.

موضوع خاص: اسامی خداوند

موضوع خاص: مسیح

موضوع خاص: پسر خدا

۶۴:۲۶	
NASB	"تو خودت می‌گویی"
NKJV	"همانطور که تو می‌گویی"
NRSV	"تو چنین گفتی"
TEV	"پس اینگونه می‌گویی"
JB, REB	"اینها کلام تو هستند"
NJB	"اینگونه می‌گویند"
Peshitta	"تو می‌گویی"

نظیر همین اصطلاح در متی ۲۵:۲۶ دیده می‌شود. این اصطلاح به نوعی مبهم است. احتمالاً عیسی می‌گفت، "بله، من مسیح منجی هستم، اما نه آنطور که شما تصور می‌کنید" (مرقس ۱۴:۶۲).

□ " من هم به شما می‌گویم که از این پس پسر انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای آسمان می‌آید" چنین اصطلاحات عبری در کتاب مقدس مؤید درک عیسی به ذات خود است. نشستن در سمت راست قدرت (یهوه) کنایه‌ای به مزمور ۱۱۰:۱ است. آمدن بر روی ابرهای آسمان نیز کنایه‌ای به دانیال ۷:۱۳ می‌باشد (مرقس ۱۳:۲۶؛ متی ۲۴:۳۰؛ و مکاشفه ۱:۷). با این عبارات از عهد عتیق، عیسی بدون هیچ ابهامی تشریح می‌کرد که مسایح کامل و آسمانی است. او می‌دانست که چنین اظهاراتی وی ره به جرم کفرگویی راهی مرگ خواهد کرد (ادعای برابری با خدا).

موضوع خاص: پسر انسان

موضوع خاص: آمدن بر روی ابرها

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۶۵:۲۶ - ۶۶
«آنگاه کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: «کفر گفت! دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ خودتان شنیدید که کفر گفت. چه رأی می‌دهید؟» همه فریاد زدند: «باید بمیرد!»

۶۵:۲۶ " آنگاه کاهن اعظم یقه لباس خود را درید " این نشانه‌ای از یک روح آشفته شدید ناشی از کفرگویی بود (اعمال رسولان ۱۴:۱۴). مجازات کفرگویی از لایوان ۱۵:۲۴، سنگسار بود. عیسی مستحق مرگ بر اساس تشبیه ۱۳-۱ و ۳-۱۸:۲۲ بود، اگر او همان کسی که قرار بود روزی بیاید، مسیح منجی، پسر خدا، نجات دهنده جهان نبوده باشد. اینجا هیچ حد وسطی وجود ندارد. یا او همان کسی است که ادعا می‌کرد هست، یا کفرگویی که مستحق مرگ است (بر گرفته از کتاب *Evidence That Demands a Verdict* نوشته جاشوا مک‌داول).

موضوع خاص: آداب عزاداری

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۶۷:۲۶-۶۸

۶۷ آنگاه به صورتش آب دهان انداخته، او را زدند. بعضی نیز به او سیلی زده،^{۶۸} با ریشخند می گفتند: «ای مسیح، نبوت کن! بگو ببینیم چه کسی تو را زد؟»

۶۷:۲۶-۶۸ مشخص نیست که آیا این اعمال توسط خود اعضای سانهدرین و دستیاران آنها انجام شده است یا خیر. مرقس ۱۴:۶۵ می گوید که چشمان عیسی را بسته بودند، او را می زدند و از او می خواستند که به آنها بگوید چه کسی بود که این کارها را با وی می کرد! این ممکن است تحقق اشعیا ۵۳:۳ باشد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۶۹:۲۶-۷۵

۶۹ اما پطرس هنوز بیرون خانه، در حیاط نشسته بود که یکی از کنیزان کاهن اعظم نزد او آمد و گفت: «به گمانم تو نیز با عیسی جلیلی بودی!»

۷۰ ولی پطرس در حضور همه منکر شد و گفت: «نمی دانم چه می گویی!»

۷۱ اندکی بعد، در کنار در، کنیز دیگری به او برخورد و به آنانی که در آنجا بودند گفت: «این مرد نیز با عیسی ناصری بود.»

۷۲ پطرس دوباره انکار کرد، و حتی این بار قسم خورده، گفت: «من اصلاً این مرد را نمی شناسم.»

۷۳ ولی کمی بعد، کسانی که آنجا ایستاده بودند پیش پطرس آمده، به او گفتند: «تو حتماً یکی از شاگردان او هستی، چون لهجه ات جلیلی است!»

۷۴ پطرس این بار به لعنت کردن و قسم خوردن شروع کرد و گفت: «من اصلاً این مرد را نمی شناسم.»

درست در همین هنگام خروس بانگ زد،^{۷۵} و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که گفته بود: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفت و به تلخی گریست.

۶۹:۲۶-۷۳ ترتیب دقیق این سه اتهام از انجیل به انجیل متفاوت است. این واقعیت که پطرس سه بار عیسی را مؤکداً انکار کرد، در همه روایات مشترک است. این واقعیت که آنها با هم تفاوت دارند، دلیلی بر اظهارات شاهدان عینی است، نه نادرستی تاریخی. اناجیل یک ژانر منحصر به فرد از شهادت های مردمان مشرق زمین است، نه یک تاریخ علت و معلولی غربی و زمانی.

۷۱:۲۶ "عیسای ناصری" به موضوع خاص: عیسی ناصری مراجعه کنید.

۷۲:۲۶ "من اصلاً این مرد را نمی شناسم" این اصطلاح یونانی با بیان کاملاً تحقیرآمیز بود.

۷۳:۲۶ "چون لهجه ات جلیلی است" آنان که در جلیل زندگی کرده بودند را می توانستند بواسطه اختلاف لهجه و تلفظ و صدای کلمات زبان آرامی، شناسایی کنند.

۷۴:۲۶ "این بار به لعنت کردن و قسم خوردن شروع کرد و گفت: «من اصلاً این مرد را نمی شناسم»" باز هم این اصطلاحی بود که نشان دهنده تحقیر، و بسیار غم انگیز است زیرا او نام خدا را برای تأیید دروغی که می گفت به کار برد. اگر کسی سزاوار لعنت باشد، پطرس است، زیرا در برابر چنین محبت، بخشش، نبوت و معجزات، سه بار با قاطعیت و سوگند، کسی را که ادعا می کرد دوستش دارد انکار می کرد. اگر پطرس را بتوان نجات داد، پس هر کسی را می توان نجات داد! تنها تفاوت بین پطرس و یهودا این بود که یهودا با ایمان به عیسی بازگشت.

▣ "درست در همین هنگام خروس بانگ زد" این باید یک خروس رومی بوده باشد، زیرا یهودیان اجازه نداشتند در اورشلیم مرغ و خروس نگهداری کنند، زیرا معتقد بودند که این حیوانات زمین را نجس و نامقدس می کردند (به یادداشت متی ۲۶:۳۴ مراجعه کنید).

از لوقا ۲۲:۶۱ یاد گرفتیم که عیسی به پطرس نگاه کرد. این حرکت نشان می دهد که حنا و قیافا در یک خانه زندگی می کردند و عیسی یا می توانست حیاط را ببیند یا بین دو خانه منتقل می شد.

۷۵:۲۶ "پس بیرون رفت و به تلخی گریست" پطرس در انکارهای خود نبوت را جامه عمل پوشانده بود و به همه ایماندارانی که عیسی را با زبان، زندگی و اولویت های خود انکار کرده بودند، امیدوار می کرد. برای هر کسی که با ایمان به او بازگردد، امیدی وجود دارد (یوحنا ۲۱).

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. عیسی چرا به جایی رفت که یهودا با آن آشنا بود؟
۲. در باغ چه چیزی عیسی را تا آن حد آزار داده بود که فکر می کرد رو به مردن است؟
۳. عیسی در این سه مرتبه دعا چه چیزی از خدا درخواست می کرد؟
۴. چرا یهودا چنین جمعیت کثیری را برای دستگیری عیسی آورده بود؟
۵. چرا عیسی با سخنانش خود را محکوم کرد؟ (متی ۲۶: ۶۴)
۶. چرا اناجیل در ثبت ترتیب انکارهای پطرس با یکدیگر متفاوت هستند؟

انجیل متی ۲۷

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
عیسی نزد پیلاتس آورده شد ۲ - ۱:۲۷	عیسی تحویل پیلاتس داده شد ۲ - ۱:۲۷	عیسی در مقابل پیلاتس ۲ - ۱:۲۷	عیسی نزد پیلاتس برده شد ۲ - ۱:۲۷	عیسی را نزد پیلاتس بردند ۲ - ۱:۲۷
مرگ یهودا ۱۰ - ۳:۲۷	یهودا خود را دار می‌زند ۱۰ - ۳:۲۷	۱۰ - ۳:۲۷	مرگ یهودا ۴ - ۳:۲۷ ۴:۲۷ ۵:۲۷ ۸ - ۶:۲۷ ۱۰ - ۹:۲۷	مرگ یهودا ۱۰ - ۳:۲۷
عیسی توسط پیلاتس مورد سوال قرار می‌گیرد ۱۴ - ۱۱:۲۷	عیسی رو در روی پیلاتس قرار می‌گیرد ۱۴ - ۱۱:۲۷	۱۴ - ۱۱:۲۷	پیلاتس از عیسی بازجویی می‌کند ۱۱:۲۷ ۱۲ - ۱۱:۲۷ ۱۳:۱۲ ۱۴:۲۷	عیسی در پیشگاه پیلاتس ۱۴ - ۱۱:۲۷
عیسی محکوم به مرگ می‌شود ۲۶ - ۱۵:۲۷	جای باراباس گرفته می‌شود ۲۶ - ۱۵:۲۷	۲۳ - ۱۵:۲۷	عیسی محکوم به مرگ می‌شود ۱۸ - ۱۵:۲۷ ۲۹:۲۷ ۲۱ - ۲۰:۲۷ ۲۱:۲۷ ۲۲:۲۷ ۲۲:۲۷ ۲۳:۲۷ ۲۳:۲۷ ۲۴:۲۷ ۲۵:۲۷	عیسی محکوم به مرگ ۱۸ - ۱۵:۲۷ ۱۹:۲۷ ۲۶ - ۲۰:۲۷

				۲۶:۲۷	
سربازان عیسی را مورد تمسخر قرار می‌دهند	سربازان عیسی را مورد تمسخر قرار می‌دهند	مصلوب شدن	سربازان عیسی را به استهزا می‌گیرند	عیسی با سیم‌های خاردار تاجگذاری می‌شود	۲۷:۲۷:۳۱
۲۷:۲۷:۳۱	۲۷:۲۷:۳۱	۲۷:۲۷:۳۱	۲۷:۲۷:۳۱	۲۷:۲۷:۳۱	۲۷:۲۷:۳۱
مصلوب شدن عیسی	پادشاه روی صلیب		عیسی بر صلیب می‌خکوب می‌شود	مصلوب شدن	
۴۴-۳۲:۲۷	۴۴-۳۲:۲۷	۳۷-۳۲:۲۷	۳۴-۳۲:۲۷	۳۶-۳۲:۲۷	
			۳۸-۳۵:۲۷		
					۳۸-۳۷:۲۷
		۴۴-۳۸:۲۷			
				عیسای مصلوب تمسخر می‌شود	
			۴۰-۳۹:۲۷	۴۴-۳۹:۲۷	
			۴۳-۴۱:۲۷		
			۴۴:۲۷		
مرگ عیسی	عیسی روی صلیب می‌میرد	مرگ عیسی	مرگ عیسی	مرگ عیسی	مرگ عیسی
۵۶-۴۵:۲۷	۵۶-۴۵:۲۷	۵۴-۴۵:۲۷	۴۶-۴۵:۲۷	۵۰-۴۵:۲۷	
			۴۸-۴۷:۲۷		
			۴۹:۲۷		
			۴۸-۴۷:۲۷		
			۴۹:۲۷		
			۵۰:۲۷		
			۵۳-۵۱:۲۷	۵۴-۵۱:۲۷	
			۵۴:۲۷		
		۵۶-۵۵:۲۷	۵۶-۵۵:۲۷	۵۶-۵۵:۲۷	
تدفین عیسی	عیسی در مقبره یوسف دفن شد		تدفین عیسی	تدفین	
۶۱-۵۷:۲۷	۶۱-۵۷:۲۷	۶۱-۵۷:۲۷	۶۱-۵۷:۲۷	۶۱-۵۷:۲۷	۶۱-۵۷:۲۷
نگهبان مقبره	پیلاتس نگهبان تعیین می‌کند		نگهبان در کنار مقبره	نگهبان مقبره	
۶۶-۶۲:۲۷	۶۶-۶۲:۲۷	۶۶-۶۲:۲۷	۶۴-۶۲:۲۷	۶۶-۶۲:۲۷	۶۶-۶۲:۲۷

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

مطالعه لغات و عبارات آیات ۱:۲۷ - ۵۶

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۱ - ۲

صبح زود، همه سران کاهنان و مشایخ گرد آمده، با هم شور کردند که عیسی را بکشند. آپس او را دست‌بسته بردند و به پیلاتس والی تحویل دادند.

۱:۲۷ "صبح زود" رومی‌ها هر روز دادگاه را در زمان سحرگاه، احتمالاً به دلیل گرما برگزار می‌کردند. در این زمان اکثر زائران و شهروندان بیت المقدس هنوز بیدار نشده بودند. حدود ساعت ۶ صبح می‌شد.

■ "همه سران کاهنان و مشایخ" کلمه جمع بسته شده اشاره به خانواده آناس دارد که این شغل را از رومیان خریداری کرده بود. بسیاری از پسران و دامادهای وی جانشین او شدند.

■ "با هم شور کردند" آنچه که عیسی در متی ۶۴:۲۶ در محکومیت خود بر زبان آورد باعث گردید که در نظر این کاهنان وی مرتد و کافر شناخته شود، که جزایش سنگسار بود، اما آنها می‌خواستند که او نفرین صلیب را تحمل کند (تثنیه ۲۱:۲۳). بنابراین، تصمیمی گرفتند که رومیان آن را اجرا کردند. اینجاست که اتهام او به عنوان پادشاه یهودیان بعنوان یک تهدید سیاسی علیه حکومت روم مورد استفاده قرار گرفت.

۲:۲۷ "دست بسته" در تمام طول این دادگاه‌ها دستان عیسی احتمالاً به دلایل زیر بسته بود

۱. آنان می‌ترسیدند که عیسی با ترفند و جادویی خود را رها کند
۲. این راهی برای توهین به او بود
۳. این کار روشی مرسوم در دادگاه‌های مجرمان بود

■ "پیلاتس والی" احتمالاً این رویداد در قلعه رومی آنتونیا که در کنار معبد ساخته شده بود، رخ داده است، اگرچه می‌توانست در کاخ هیروودیس نیز باشد، جاییکه زمانی که مقامات رومی در اورشلیم بودند برای استقرار آنها فراهم شده بود. رومیان در روزهای عید یهودیان در صورت بروز شورش، نیروهای اضافی را از قیصریه در کنار دریا در اورشلیم مستقر کردند (متی ۲۷:۲۴). پیلاتس از ۲۶ تا ۳۶ بعد از میلاد در سمت فرمانداری بود. تاریخ او را مردی بی‌رحم و مروت نشان می‌دهد.

حس زده می‌شود که رهبری یهودیان عیسی را نزد پیلاتس بردند تا

۱. پیشگویی عیسی درباره کشته شدن توسط غیریهودیان بوقوع پیوندد
۲. رومیان او را مصلوب کنند زیرا در آن روزگاران سانهدرین مجوز صدور احکام عمومی را نداشتند

با این حال، عیسی متهم به کفرگویی شد و بنابراین، باید سنگسار می‌شد. یهودیان در اعمال رسولان ۷ این کار را با استیفاء و بدون اجازه رومیان انجام دادند. من فکر می‌کنم این رهبران یهودی می‌خواستند عیسی مصلوب شود تا نفرین الهی تثنیه ۲۱:۲۳ بر او اعمال شود. آنها می‌خواستند این مدعی مسیحا بودن مورد لعنت خدا قرار بگیرد! عیسی بخاطر ما این "لعنت" را متحمل شد (غلاطیان ۳: ۱۳؛ کولسیان ۲: ۱۴).

در یک نسخه خطی یونانی اختلافی وجود دارد. در چندین نسخه خطی خوب باستانی، نام کوچک پیلاتس، پونتیوس نوشته شده (MSS A, C, W) و Vulgate). همچنین در لوقا ۳: ۱؛ اعمال رسولان ۴: ۲۷ و اول تیموتائوس ۶: ۱۳ نیز چنین نوشته شده است. این دو نام در ادبیات کلیسای اولیه رواج داشته است. با این حال، در MSS ۸، B، و L و همچنین مرقس ۱۵: ۱ و لوقا ۲۳: ۱ وجود ندارد.

موضوع خاص: پونتیوس پیلاتس

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۳ - ۱۰

۳ چون یهودا، تسلیم کننده او، دید که عیسی را محکوم کرده اند، از کرده خود پشیمان شد و سی سکه نقره را به سران کاهنان و مشایخ بازگردانید و گفت: ۴ «گناه کردم و باعث ریختن خون بی گناهی شدم.» اما آنان پاسخ دادند: «ما را چه؟ خود دانی!» ۵ آنگاه یهودا سکه ها را در معبد بر زمین ریخت و بیرون رفته، خود را حلق آویز کرد. ۶ سران کاهنان سکه ها را از زمین جمع کرده، گفتند: «ریختن این سکه ها در خزانه معبد جایز نیست، زیرا خونبهاست.» ۷ پس از مشورت، با آن پول مزرعه کوزه گر را خریدند تا آن را گورستان غریبان سازند. ۸ از این رو آن مکان تا به امروز به 'مزرعه خون' معروف است. ۹ بدین سان، پیشگویی ارمیای نبی به حقیقت پیوست که گفته بود: «آنان سی سکه نقره را برداشتند، یعنی قیمتی را که بنی اسرائیل بر او نهادند، ۱۰ و آن را به جهت مزرعه کوزه گر دادند، چنانکه خداوند به من امر فرموده بود.»

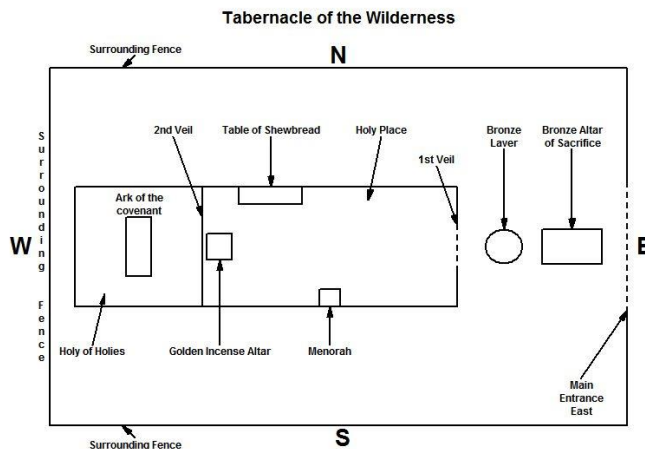
۳: ۲۷ " چون یهودا، تسلیم کننده او، دید که عیسی را محکوم کرده اند" این عبارت شامل یک ضمیر مبهم مذکر یعنی او است. ترجمه های ویلیامز و فیلیپس از عهد عتیق بر این فرض هستند اشاره این آیه به یهودا است، اما تمام ترجمه های مدرن دیگر این ضمیر را به عیسی ارجاع می دهند. توجه داشته باشید که در نسخه های لاتین NRSV، NASB، MIV، TEV، JB و "او" را با حروف درشت نوشته و حتی گاهی نام "عیسی" را برای این ضمیر اضافه کرده اند.

□ " از کرده خود پشیمان شد" دو زبان یونانی دو کلمه بمعنی "توبه" وجود داشت. کلمه ای که در اینجا استفاده شد، کلمه معمولی به کار رفته در متی ۳: ۲ نبود که به معنای "تغییر فکر و اعمال" بود. در اینجا این کلمه به معنای "غم و اندوه پس از آن" بود، اما بدون این برداشت که واقعاً تغییری صورت پذیرفته است (متی ۲۹: ۲۱؛ دوم قرن تیان ۸: ۷). بهترین متن در عهد جدید برای مقایسه معانی این اصطلاحات در دوم قرن تیان ۷: ۸ - ۱۰ است.

موضوع خاص: توبه در عهد جدید

□ "سی سکه نقره" اشاره به آیه زکریا ۱۲: ۱۱ دارد. این قیمتی بود که بابت خرید یک برده پرداخت می شد (متی ۲۶: ۱۵؛ خروج ۲۱: ۳۲). ۴: ۲۷ "خون بی گناه" در یکی از نسخه های خطی یونانی در این مقطع اختلاف وجود دارد. تمام ترجمه های انگلیسی که در این تفسیر مقایسه شده اند عبارت "بی گناه" را نوشته اند. با این حال، نسخه خطی باستانی B که در ابتدا دارای کلمه "بی گناه" بود، نسخه نویسی بعدی کلمه "عادل" را با توجه به آیه متی ۲۳: ۳۵ جایگزین کرد. پس از آن نسخه های ولگاته و دیاترسارون نیز از همین اصلاح پیروی کردند. نسخه قدیمی عهد عتیق از هر دو صفت برای توصیف "خون" استفاده می کند. کلمه "بی گناه" چهارده بار و "راست" چهار بار در LXX دیده می شود. ۴ UBS به کلمه "بی گناه" رتبه "B" (تقریباً قطعی) می دهد. ۵: ۲۷ "در معبد" این کلمه یونانی معمولاً به بخش مرکزی معبد اشاره دارد که از مکان مقدس و بخش قدیسی قدیسان جدا از محوطه اصلی معبد تشکیل شده است (یوحنا ۹: ۲).

SPECIAL TOPIC: TABERNACLE OF THE WILDERNESS

□ "خود را حلق آویز کرد" این یک سند الهیاتی در مورد اینکه خودکشی لعنت خداوند را به همراه خواهد داشت (الهیات کاتولیک) نیست. چندین خودکشی در کتاب عهد عتیق ذکر شده است: داوران ۹: ۵۴؛ ۱۶: ۳۰؛ اول ساموئیل ۳۱: ۴، ۵؛ دوم ساموئیل ۱۷: ۲۳؛ اول پادشاهان ۱۶: ۱۸. هرگز هیچ چیزی در نكوهش این عمل گفته نشده است. این عدم توبه واقعی یهودا بود که منجر به سرشکستگی او گردید، نه گرفتن جان خود. ماجرای مرگ یهودا در اعمال رسولان ۱: ۱۸ نه تنها تناقضی با آنچه که در انجیل متی گفته شد ندارد، بلکه مکمل آن نیز می‌باشد. یهودا بوضوح خود را بر روی یک سخره به دار آویخت و سپس طناب دار پاره شد و بدن وی بروی سخره‌ها افتاده و شکافته شد.

موضوع خاص: خودکشی

موضوع خاص: یهودا اسخریوطی

۶:۲۷ "خونبها" آنها هیچ ابایی از دادن پول برای خیانت به عیسی نداشتند، اما از پس گرفتن آن احساس ناراحتی می‌کردند! چه طنزی!

۷:۲۷ "با آن پول مزرعه کوزه‌گر را خریدند" این احتمالاً یک معدن خاک رس بود که مخروبه بود و بنابراین ارزش کمی داشت. ممکن است کنایه از ارمیا ۱۸-۱۹ باشد. از زمان جروم (قرن چهارم پس از میلاد) گفته می‌شود که در دره هینوم در نزدیکی اورشلیم قرار داشته است.

۸:۲۷ "مزرعه خون" این ترجمه واژه آرامی *Hakeldama* در اعمال رسولان ۱: ۱۹ است. نسخه ولگانه جروم این کلمه آرامی را در این آیه قرار داد.

۹:۲۷ "پیشگویی ارمیای نبی" این نقل قول مستقیم از زکریا ۱۲: ۱۱ - ۱۳ است. ارمیا ۱۸: ۱۹ نیز درباره یک کوزه صحبت کرده بود و همینطور در ارمیا ۷: ۳۲ - ۹ ذکر از خرید یک مزرعه شده بود. این مسئله مشکلات زیادی را برای مفسران بوجود آورده است.

۱. آگوستین، بزا، لوتر و کیل معتقدند که متی به اشتباه این نقل قول را از ارمیا آورده است
۲. نسخه Peshitta، یک ترجمه سوری قرن پنجم و نسخه دیاترسون تنها نام نبی را از متن حذف کردند
۳. اورینگن و یوبیوس گفته‌اند که این اشتباه از نسخه‌برداران بوده است
۴. جروم و ایوالد گفته‌اند که این یک نقل قول از نوشته‌ای آخرالزمانی منسوب به ارمیا است
۵. میده و و ارمیا فصلهای ۹ تا ۱۱ کتاب ارمیا را نوشته‌اند
۶. لایتفوت و سکاfileد گفته‌اند که ارمیا اولین بار در بخش عبری شریعت که به "انبیا" معروف است در فهرست قرار گرفت و بنابراین، نام او در این بخش از شریعت آمده است.
۷. هانگشتنبرگ گفته است که زکریا از ارمیا نقل قول کرده است
۸. کالوین گفته است که در متن خطایی رخ داده است
۹. اف اف بروس و نسخه JB در پانویس خود نوشته‌اند که نقل قولهای زکریا و ارمیا با هم ادغام شده‌اند

من تصور می‌کنم که مورد شماره ۶ بهترین توضیح را ارائه کرده است.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۱۱ - ۱۴

«اما عیسی در حضور والی ایستاد. والی از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهودی؟» عیسی پاسخ داد: «تو می‌گویی!»^{۱۲} اما هنگامی که سران کاهنان و مشایخ اتهاماتی بر او وارد کردند، هیچ پاسخ نگفت. پس پیلاتس از او پرسید: «نمی‌شنوی چقدر چیزها علیه تو شهادت می‌دهند؟»^{۱۴} اما عیسی حتی به یک اتهام هم پاسخ نداد، آن‌گونه که والی بسیار متعجب شد.

۱۱:۲۷ " آیا تو پادشاه یهودی؟" این سؤال بیانگر خیانت علیه حکومت روم بود. این مسئله یک مشکل سیاسی تلقی می‌گردید که مسئولیت آن با پیلاتس بود.

۱۱:۲۷

NASB, NKJV "اینگونه می‌گویی"

NRSV "تو می‌گویی"

TEV "تو اینطور می‌گویی"

NJB "این تویی که اینطور می‌گویی"

Peshitta "تو آن را می‌گویی"

REB "اینها کلام تو هستند"

پاسخ عیسی عبارتی مرموز بود که به معنای "بله!" اما با شرایطی بود (یوحنا ۱۸: ۳۳-۳۷)، که نشان می‌دهد پادشاهی او زمینی نبوده است.

۱۲:۲۷ "اتهامات" به یادداشت لوقا ۳:۲۲ مراجعه کنید.

□ "هیچ پاسخ نگفت" این موضوع بر می‌گردد به نبوت مسیحایی در اشعیا ۵۳:۷. وی پاسخ پیلاتس را بصورت خصوصی داد، اما در حضور رهبران یهود یا هیروودیس چیزی درباره اتهامات وارد نگفت.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۱۵ - ۱۸

والی را رسم بر این بود که هنگام عید یک زندانی را به انتخاب مردم آزاد سازد.^{۱۶} در آن زمان زندانی معروفی به نام باراباس در حبس بود.^{۱۷} پس هنگامی که مردم گرد آمدند، پیلاتس از آنها پرسید: «چه کسی را می‌خواهید برایتان آزاد کنم، باراباس را یا عیسی معروف به مسیح را؟»^{۱۸} این را از آن رو گفت که می‌دانست عیسی را از حسد به او تسلیم کرده‌اند.

۱۵:۲۷ "هنگام عید" این عید اشاره به عید پسخ دارد که یکی از سه عید سالانه‌ای است که همه یهودیان مرد بالای بیست سال ملزم به حضور در آن هستند (لاویان ۲۳).

موضوع خاص: عیدهای اسرائیل

□ "والی را رسم بر این بود" بجز نوشته‌های ژوزفوس و کتاب *Antiquities of the Jews 20.9.3* هیچ تأییدی تاریخی برای این بخش وجود ندارد. ۱۶:۲۷، ۱۷ "باراباس" برخی از ترجمه‌ها عبارن "عیسی بارباس" را ثبت کرده‌اند، اما این در حد یک سنت نیست. یک بحث خوب در کتاب *A Textual Commentary on the Greek New Testament* نوشته بروس متزگر، صفحات ۶۷-۶۸ (چاپ انجمن‌های کتاب مقدس متحد) وجود دارد. "باراباس" به معنای پسر پدر یا ربای بود. او واقعاً در اتهام خیانتی که عیسی به آن متهم شده بود، مقصر بود.

۱۸:۲۷ "ین را از آن رو گفت که می‌دانست عیسی را از حسد به او تسلیم کرده‌اند" پیلاتس به دلیل تحقیر رهبران یهود و فساد که در میان آنها بود، به شیوه‌های مختلفی سعی در آزاد کردن عیسی داشت.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۱۹ - ۲۳

۱۹ هنگامی که پیلاتس بر مسند داوری نشسته بود، همسرش پیغامی برای او فرستاد، بدین مضمون که: «تو را با این مرد بی‌گناه کاری نباشد، زیرا امروز خواهی درباره او دیدم که مرا بسیار رنج داد.»^{۲۰} اما سران کاهنان و مشایخ، قوم را ترغیب کردند تا آزادی باراباس و مرگ

عیسی را بخواهند.^{۲۱} پس چون والی پرسید: «کدامیک از این دو را برایتان آزاد کنم؟» پاسخ دادند: «باراباس را.»^{۲۲} پیلاتس پرسید: «پس با عیسیای معروف به مسیح چه کنم؟» همگی گفتند: «بر صلیبش کن!»^{۲۳} پیلاتس پرسید: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» اما آنها بلندتر فریاد برآوردند: «بر صلیبش کن!»

۱۹:۲۷ " همسرش پیغامی برای او فرستاد، بدین مضمون که: «تو را با این مرد بی‌گناه کاری نباشد، زیرا امروز خوابی درباره او دیدم که مرا بسیار رنج داد» این اطلاعات مختص انجیل متی است. این زوج باید درباره عیسی صحبت کرده باشند. این زن از یک عنوان مسیحایی استفاده کرد، اما اینکه چقدر درباره عیسی می‌دانست نامشخص است! نکته طنز این است که یک زن بت‌پرست چیزی را دید که رهبران یهود ندیدند (متی ۲۷:۵۴؛ یوحنا ۱:۱۱).
 ۲۳:۲۷ " چرا؟ چه بدی کرده است" پیلاتس درباره جرم عیسی قانع نشده بود. این متن روشی برای کلیسای اولیه بود (همینطور در دادگاه‌های نوشته شده در اعمال رسولان) تا نشان دهند مسیحیت تحدیدی برای امپراطوری روم محسوب نمی‌شود.

□ " آنها بلندتر فریاد برآوردند" این یک عبارت دستوری است که می‌توان به روشهای مختلفی تعبیر شود؛ "آنها شروع کردند به فریاد زدن" یا "دوباره فریاد زدند". این ازدحام با زائرنانی که در هنگام ورود پیروزمندانه عیسی شرکت داشتند یکی نبود. احتمالاً آنان دوستان باراباس بودند که برای آزادی او جمع شده بودند! برخی از مفسران بر این باورند که این جمعیت را سانه‌درین گردآوری کرده بودند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۲۴ - ۲۶

۲۴ " چون پیلاتس دید که کوشش بیهوده است و حتی بیم شورش می‌رود، آب خواست و دستهای خود را در برابر مردم شست و گفت: «من از خون این مرد بزی هستم. خود دانید!»^{۲۵} مردم همه در پاسخ گفتند: «خون او بر گردن ما و فرزندان ما باد!»^{۲۶} آنگاه پیلاتس، باراباس را برایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، سپرد تا بر صلیبش کشند.

۲۴:۲۷ " بیم شورش می‌رود" این امکان همیشه در طول برگزاری جشنها وجود داشت و اورشلیم هم مملو از زائران پرشور بود. رم همیشه در روزهای جشن، نیروهای اضافی را از قیصریه در قلعه آنتونیو مستقر می‌کرد.

□ " دستهای خود را در برابر مردم شست" این یک سنت در میان یهودیان بود و مربوط به رومیان نمی‌شد (تثنیه ۲۱:۶ - ۷؛ مزمور ۲۶:۶؛ لوقا ۱۳:۷۳).

۲۵:۲۷ " خون او بر گردن ما و فرزندان ما باد" این یک سوگند بزرگ محسوب می‌شد، به ویژه با توجه به دیدگاه عهد عتیق در مورد گناه مشارکتی (خروج ۲۰:۵ - ۶؛ دوم سموئیل ۳:۲۹). آنها در واقع خودشان را نفرین کردند! نفرینی که در سال ۷۰ پس از میلاد بوقوع پیوست.

۲۶:۲۷ " تازیانه زده" این مجازات سختی بود! اغلب کشنده است. همیشه قبل از مصلوب شدن، محکوم را شلاق می‌زدند، اما با توجه به آیات یوحنا ۱۹: ۱، ۱۲ به نظر می‌رسد که احتمالاً تلاش دیگری از سوی پیلاتس برای جلب همدردی با عیسی بوده باشد.

اناجیل از واژگان دیگری برای تعریف این عمل خشن استفاده کرده است.

۱. " *phragelloō* " در متی ۲۷:۲۶؛ مرقس ۱۵:۱۵، که در نسخه NASB "تازیانه" ترجمه شده است

۲. " *derō* " در لوقا ۲۲:۶۳ که در نسخه NASB "کتک زدن" ترجمه شده است

۳. " *mastigoō* " در یوحنا ۱۹:۱، که در نسخه NASB شلاق زدن" ترجمه شده است (متی ۱۹:۲۰؛ مرقس ۱۰:۳۴؛ لوقا ۱۸:۳۳)

این تازیانه زدن دهشتناک همیشه پیش از مصلوب کردن انجام می‌گردید. تعداد و شدت ضربات بقدری بودند که گاهی فرد در زیر ضربات تازیانه فوت می‌کرد. مجری احکام لباس فرد را از تن بدر می‌آورد و دستانش را به زمین می‌بست. سپس با یک سپس یک تازیانه از بند چرمی با تکه‌های سنگ، فلز یا استخوان که در انتهای ۹ بند بافته شده بود، روی پشت برهنه زندانی زده می‌شد. مستندات اینگونه نشان می‌دهند که این بندها

۱. منجر به کور شدن فرد محکوم می‌شدند

۲. گوشت را تا استخوان باز می‌کردند

۳. دندانها را از جای در می‌آوردند

هیچ محدودیتی برای تعداد ضربات شلاق دو سرباز، از دو سو وجود نداشت.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۲۷ - ۳۱

۲۷ سربازان پیلاتس، عیسی را به صحن کاخ والی بردند و همه گروه سربازان گرد او جمع شدند. ۲۸ آنان عیسی را عریان کرده، خرجه‌ای ارغوانی بر او پوشاندند ۲۹ و تاجی از خار بافتند و بر سرش نهادند و چوبی به دست راست او دادند. آنگاه در برابرش زانو زده، استهزاکنان می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» ۳۰ و بر او آب دهان انداخته، چوب را از دستش می‌گرفتند و بر سرش می‌زدند. ۳۱ پس از آنکه او را استهزا کردند، خرجه از تنش به در آورده، جامه خودش را بر او پوشاندند. سپس وی را بیرون بردند تا بر صلیبش کشند.

۲۷:۲۷

NASB, NKJV, NJB, Peshitta "قرارگاه (مرکز فرماندهی)"

NRSV, TEV "مقر فرمانروا"

این محل در قلعه آنتونیو یا کاخ هیروودیس بود که تبدیل به محل اقامت فرمانروای رومی، هنگامی که به اورشلیم سفر می‌کرد، شده بود. برخی بر این باورند که پادگان سربازان رومی بوده است.

موضوع خاص: نگهبان محافظ (PRÆTORIAN)

SPECIAL TOPIC: PRAETORIAN GUARD

در ابتدا اصطلاح "praetorian" به خیمه افسران رومی (praetor) اشاره داشت، ولی پس از فتح روم تبدیل به مفهوم مدیریتی شد در قالبی که اشاره به مقر فرماندهی یا اقامت فرماندهای سیاسی/نظامی داشت (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷:۲۷، انجیل یوحنا ۱۸:۲۸ و ۱۹:۹، اعمال رسولان ۲۳:۳۵، فیلیپیان ۱:۱۳).

با این حال، در روم قرن اول این اصطلاح برای افسرانی استفاده می‌شد که گارد سلطنتی را تشکیل می‌دادند. این گروه سربازان نخبه توسط آگوستوس در ۲۷ قبل از میلاد تشکیل شد ولی نهایتاً در روم توسط تایبریوس متمرکز شدند. آنها

۱. همگی از یک درجه نظامی برخوردار بودند
 ۲. حقوق دو برابر دریافت می‌کردند
 ۳. امتیازات خاصی داشتند (بجای ۲۵ سال، پس از ۱۶ سال خدمت بازنشسته می‌شدند)
 ۴. فوق العاده قدرتمند شدند به صورتی که انتخاب و تصمیم آنان برای امپراتور همیشه محترم بود
- در دوران کنستانتین، این گروه سیاسی نخبه و قدرتمند بالاخره منحل شد.

▣ "سربازان" آنها بطور کلی حدود ۶۰۰ نفر بودند، اما در واقع، تنها چند نفر از آنان در آن زمان در پست‌های خود حضور داشتند.

۲۸:۲۷ "خرجه‌ای ارغوانی" واژه یونانی از نوعی حشره اقتباس شده که برای رنگ آمیزی لباسها به رنگ قرمز تیره استفاده می‌شد. مرقس ۱۷:۱۵ و یوحنا ۱۹:۲ واژه "رنگ ارغوانی" را بکار برده‌اند. احتمالاً این یک شنل قرمز رنگ افسر رومی بوده است. ارغوانی رنگ ویژه دربار بود. کلیساهای اولیه استفاده از این خرجه با رنگ ارغوانی را نمادی از موقعیت پادشاهی عیسی می‌دانستند (همانطور که تاج خاردار استفانوس را قیاس کرده بودند). در زمانهای قدیم، نام‌گذاری رنگها به دقت آنچه که امروزه ما بکار می‌بریم، نبودند.

۲۹:۲۷ - ۳۰ سربازان خصومت خود را با جمعیت یهودی در مورد عیسی با تمسخر ادعای پادشاهی او نشان می‌دهند. "تاج خاردار" می‌تواند اشاره‌ای به

۱. تمسخر ادعای پادشاهی عیسی
 ۲. نفرین ذکر شده در کتاب پیدایش ۱۸:۳ (غلاطیان ۳:۱۳)
- خارها در کتاب مقدس بعنوان نماد انکار و طرد محسوب می‌شوند (عبرانیان ۸:۶)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۳۲

۳۲ در راه، به مردی برخوردند از اهالی قیروان که نامش شمعون بود. او را وادار کردند صلیب عیسی را بر دوش بگیرد و ببرد.

۲۷:۳۲ " مردی برخوردند از اهالی قیروان که نامش شمعون بود" قیروان همان لیبی امروزیست، اما نام این مرد یهودی است. این نکته که او در این زمان در اورشلیم بود، حکایت از این دارد که او یهودی یا حداقل انسان دینداری بوده است. در اورشلیم کنیسه‌ای برای یهودیان سیرنی وجود داشت (اعمال رسولان ۹: ۶). پیشینه نژادی یا قومی او نامشخص است، اما احتمالاً از یهودیان مهاجر بوده که در خارج از اسرائیل ساکن بوده است.

□ " او را وادار کردند" واژه اصلی در واقع یک کلمه فارسی است که در متی ۵: ۴۱ بکار برده شده است. نیروهای نظامی اشغالگر این حق را داشتند که به شهروندان محلی برای انجام وظایف خاص دستور صادر کنند.

□ " صلیب عیسی را بر دوش بگیرد" مشخص نیست که چوب‌های صلیب یا کل صلیب باید به جُلجُتا حمل میشد. شکل صلیب ممکن بود یک "T" بزرگ، یک "I" کوچک، یک "X" یا یک داربست باشد که چندین نفر را می‌توانست در خود جای دهد.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۳۳-۳۴

۳۳ وقتی به محلی به نام جُلجُتا که به معنی جمجمه است، رسیدند، ۳۴ سربازان به او شرابی مخلوط به زرداب دادند؛ اما وقتی آن را چشید، نخواست بنوشد.

۲۷:۳۳ " جُلجُتا" این کلمه عبری به معنی "جمجمه" بود. کلمه "کالواری" (نام دیگر این شهر در زبان انگلیسی) از لاتین گرفته شده است. این اصطلاح به یک تپه کم ارتفاع و صاف اشاره دارد، نه جمجمه کامل. بیرون از دیوارهای شهر در یک چهارراه قرار داشت. احتمالاً همان مکان است که اغلب برای مصلوب کردن محکومان و خائنان استفاده می‌گردید.

۲۷:۳۴ " به او شرابی مخلوط به زرداب دادند" تلمود بابلی می‌گوید که زنان اورشلیم این نوشیدنی قوی را به زندانیان محکوم می‌دادند تا از درد آنها کاسته شود (مرقس ۱۵: ۲۲، جایی که "گال" به معنای "مُر" است). این احتمالاً اشاره‌ای نبوت شده به مزمور ۶۹: ۲۱ بود.

□ " نخواست بنوشد" این عبارت ارتباطی به بحث فرقه‌ای امروزی درباره پرهیز و ریاضت ندارد. عیسی بعداً شراب ارزان قیمت سربازان را می‌نوشد (متی ۲۷: ۴۸). او از هر چیزی که برای تسکین درد یا حواس مفید باشد، خودداری می‌کند.

موضوع خاص: الکل و اعتیاد به آن

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۳۵-۳۷

۳۵ سربازان، پس از مصلوب کردن او، بر سر تقسیم لباسهای قرعه انداختند. ۳۶ سپس همان جا در اطراف صلیب به تماشای جان دادن او نشستند. ۳۷ تقصیرنامه او را نیز بالای سرش بر صلیب نصب کردند: «این است عیسی، پادشاه یهود.»

۲۷:۳۵ "پس از مصلوب کردن او" اناجیل به جنبه فیزیکی مرگ عیسی نمی‌پردازند (مزموز ۲۲: ۱۶). این شکل مرگ در بین‌النهرین گسترش یافت و یونانیان و رومیان از آن پیروی کردند. قرار بود یک مرگ طولانی مدت و طاقت فرسا باشد که چندین روز طول کشد. هدف آن تحقیر و ایجاد ترس به عنوان یک عامل بازدارنده برای شورش علیه روم بود. برای مطالعه بیشتر به نوشتار کامل‌تر در Zondervan Pictorial Bible Encyclopedia، جلد ۱، صفحات ۱۰۴۰-۴۲ مراجعه کنید.

موضوع خاص: مصلوب کردن

□ " سربازان بر سر تقسیم لباسهای قرعه انداختند" این عبارات از مزمور ۲۲: ۱۸ است. عیسی را احتمالاً یا برهنه کرده بودند یا احتمالاً فقط لباس کمرش را پوشانده بود.

دست‌نوشته‌های Textus Receptus عبارت‌های زیادی را به متن اضافه کرده‌اند که از یوحنا ۱۹: ۲۴ برگرفته شده، که آن آیه نیز از مزمور ۲۲: ۱۸ نقل شده است. اما اینها در نوشته‌های اصلی متی وجود ندارند. این اضافات در نسخه‌های خطی یونانی A, B, D, L یا W و نیز در ترجمه‌های لاتین یا سریانی وجود ندارد. ⁴UBS به متن کوتاه‌تر، رتبه "A" (قطعی) داده است.

"قرعه انداختن" در عهد جدید هم بعنوان یک بخت‌آزمایی، مانند دنیای امروزی، و هم راهی برای شناخت اراده خدا مانند آنچه که در اعمال رسولان ۱: ۲۶ ذکر شده، بکار می‌رفت. این امر به پیروی از تاریخچه‌ای اوریم و تومیم در عهد عتیق بود (اوریم و تومیم وسیله بود که مرتبط با افود و حوشن بوده است. این وسیله برای غیگویی و پیش‌بینی آینده بکار می‌رفت. در زمان معبد سلیمان لباس مخصوص کاهن اعظم افود دارای اوریم و تومیم بود). این

وسیله مکانیکی نشان می‌دهد که خواست خدا از بین رفته است. این امر مؤید این مهم است که کتاب مقدس چیزهایی را ثبت کرده که لزوماً از آنها حمایت نمی‌کند. یکی دیگر از نمونه‌های خوب، پشم گوسفند گیدون است (داوران ۶: ۳۶-۴۰).

۳۷:۲۷ "تقصیرنامه او" از یوحنا ۱۹: ۲۰ می‌آموزیم که اتهام به سه زبان (آرامی، لاتین و یونانی) نوشته شده است. پیلاتس عمداً این اتهامات را به گونه‌ای اعلام کرد که باعث خشم رهبران یهود شود. این اتهامات در چهار انجیل به شیوه‌های مختلفی نوشته شده است:

انجیل متی: - "این است عیسی، پادشاه یهود"

انجیل مرقس: - "پادشاه یهود" (مرقس ۱۵: ۲۶)

انجیل لوقا: - "این است پادشاه یهود" (لوقا ۲۳: ۳۸)

انجیل یوحنا: - "عیسای ناصری، پادشاه یهود" (یوحنا ۱۹: ۱۹)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۳۸-۴۴

۳۸ دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ او. ۳۹ کسانی که از آنجا رد می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان^{۴۰} می‌گفتند: «تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز بسازی، خود را نجات بده! اگر واقعاً پسر خدایی، از صلیب پایین بیا!»
۴۱ کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره کرده، می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد اما نمی‌تواند خودش را نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاید تا به او ایمان بیاوریم؟»^{۴۲} او به خدا توکل کرد، پس اگر خدا دوستش دارد، بگذار نجاتش دهد، زیرا ادعا می‌کرد که پسر خداست!
۴۴ حتی آن دو شورشی نیز که با او مصلوب شده بودند، به او دشنام می‌دادند.

۳۸:۱۲ "دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند" این عبارات اشاره‌ای به آیه اشعیا ۵۳: ۱۲ است. ژوزفوس از واژه "دزدان" استفاده کرده بود که نشان می‌دهد این افراد احتمالاً "فداییانی" نظیر باراباس بوده‌اند.

۳۹:۲۷ "کسانی که از آنجا رد می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان..." این عبارات نیز اشاره‌ای به مزمور ۷: ۲۲ است. شهر جُلجتا باید نزدیک جاده تقاطع اورشلیم قرار داشته باشد. هدف از مصلوب کردن مجرمان، پیشگیری از جنایت و شورش بود.

۴۰:۲۷ "اگر واقعاً پسر خدایی" این یک جمله شرطی نوع اول بود که گوینده متصور است آنچه که می‌گوید، بیانگر مقصودش است (متی ۴: ۳). این رهبران هیچ تردیدی نداشتند که عیسی چه کسی بود!

موضوع خاص: پسر خدا

۴۱:۲۷ "کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ" این افراد سانهدرین بودند.

موضوع خاص: سانهدرین

۴۲:۲۷ "او به خدا توکل کرد، پس اگر خدا دوستش دارد، بگذار نجاتش دهد" این عبارات نقل قولی از مزمور ۸: ۲۲ می‌باشند. این مزمور داوود جزعیات مصلوب شدن عیسی را بخوبی وصف می‌کند. این رویداد هرگز در طول زندگی داوود اتفاق نیافتاده بود، به همین دلیل این مزمور نبوت محسوب می‌شود.

۴۴:۲۷ متی می‌گوید که هر دو شورشی مصلوب شده به همراه عیسی در ابتدا به او توهین کردند، اما لوقا ۳۹: ۲۳ می‌گوید که تنها یکی از جنایتکاران به او بدگویی کرد. باز هم این تفاوت، متناقض نبوده بلکه مکمل است. هر دو در ابتدا عصبانی و گستاخ بودند، اما یکی رثوف شد و توبه کرد. او نمونه بزرگی از رحمت و بخشش عیسی می‌شود!

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۴۵-۵۴

۴۵ آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت.

۴۶ نزدیک به ساعت سه، عیسی با صدای بلند فریاد زد: «ایلی، ایلی، لَمَا سَبَقْتَنِي»، یعنی «خدای من، خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟»

^{۴۷} بعضی که آنجا ایستاده بودند، تصور کردند که ایلیا نبی را صدا می‌زند. ^{۴۸} یکی از آنان دوید و اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان او برد تا بنوشد. ^{۴۹} ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار ببینیم آیا ایلیا می‌آید او را نجات دهد یا نه؟»

^{۵۰} آنگاه عیسی فریاد بلند دیگری برآورد و روح خود را تسلیم کرد. ^{۵۱} در آن لحظه، ناگهان پرده معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لرزه‌ای رخ داد که سنگها شکافته، ^{۵۲} و قبرها باز شدند و بسیاری از مقدسین خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ ^{۵۳} و پس از زنده شدن عیسی، از قبرستان به اورشلیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند.

^{۵۴} آن افسر رومی و سربازانش که وظیفه نگهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این زمین لرزه و رویدادها وحشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر خدا بود.»

۴۵:۲۷ " از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر " این مدت به زمان روم باستان (یعنی ظهر تا ۳ بعد از ظهر) اشاره دارد (در نسخه اصلی "از ششمین ساعت تا نهمین ساعت" نوشته شده است). اغلب دشوار است که زمان دقیق را در آن زمان تشخیص بدهیم، به ویژه در انجیل یوحنا. آیا تعیین زمان به زمان رومی، که در سپیده دم شروع می‌شود، یا زمان یهودیان که در عصر شروع می‌شود، اشاره دارد. اینجا واضح است.

□ "تاریکی" تاریکی یکی از وحشتهای مصر باستان بود که در صورت عدم رعایت دستورات خدا به لعنت عهد تبدیل می‌شد (خروج ۱۰:۲۱؛ تثنیه ۲۸:۲۹؛ ایوب ۲:۱۰؛ و عاموس ۸:۹). از نظر الهیاتی، تاریکی نمادی از روگردانی خدا از پسرش بود، زیرا او بار گناهان جهان را بر دوش خود متحمل شده بود. این جدایی روحانی شخصی، و همچنین به دوش کشیدن بار تمام گناهان بشریت، چیزی بود که عیسی بیش از همه از آن می‌هراسید.

۴۶:۲۷ " ایلی، ایلی، لَمَا سَبَقْتَنِي " عیسی کلمات عبری و آرامی را از مزور ۱:۲۲ با یکدیگر ترکیب کرد. متی و مرقس (مرقس ۱۵:۳۴) از کلمات کمی متفاوت استفاده کرده‌اند. متی آنها را برای خوانندگانش که فقط آرامی صحبت می‌کردند ترجمه کرده بود. با توجه به متی ۲۷:۴۷ در میابیم که سخنان عیسی توسط جمعیتی که برای تماشای مصلوب شدن گرد آمده بودند اشتباه فهمیده شده است. به تفسیر مزور ۲۲ در وبسایت www.freebiblecommentary.org مراجعه نمایید.

□ " خدای من، خدای من، چرا مرا واگذاشتی " اینها اولین عبارات مزور ۲۲ است. عیسی با بیان این عبارات می‌خواهد مزامیر را بطور کامل به ذهن شنوندگان خود بیاورد. عیسی در حال تجربه جدایی از خدا بود، آخرین تجربه بزرگ بشر گناهکار (غلاطیان ۳:۱۳؛ دوم قرنتیان ۵: ۲۱). با این حال، مزور همچنین ایمان به وفاداری یهوه را منعکس می‌کند!

۴۷:۲۷ " بعضی که آنجا ایستاده بودند، تصور کردند که ایلیا نبی را صدا می‌زند " ایلیا باید پیشرو مسیحی منجی باشد (ملاکی ۴: ۵). این احتمال وجود دارد که عیسی به زبان آرامی "ایلیو" (مرقس ۱۵:۳۴) یا احتمالاً "ایلیا" که شبیه نام ایلیای نبی بوده، را صدا می‌زده است.

۴۸:۲۷

"شراب تلخ" NASB, NKJV, NRSV, REB

"شراب ارزان قیمت" TEV

"سرکه" NJB, Peshitta

این شرابی ارزان قیمت بود که سربازان از آن می‌نوشیدند. نوشاندن این شراب به عیسی یک عمل دلسوزانه از جانب سربازان محسوب نمی‌شد، بلکه راهی برای طولانی‌تر کردن عذاب می‌خکوب شدن بر روی صلیب بود. عیسی مقداری از آن را نوشید زیرا دهانش آنقدر خشک شده بود که نمی‌توانست صحبت کند (مزور ۲۲: ۱۵). این مرحله احتمالاً محقق شدن آیه مزور ۶۹: ۲۱ باشد.

۴۹:۲۷ در این مقطع عبارت دیگری از یوحنا ۱۹:۳۴ اضافه شده است. این عبارات در نسخه‌های خطی یونان باستان A, D, K و متون یونانی اورینگن، جروم و آگوستین وجود ندارد، اما در B, C, L و موجود است. تشخیص اصالت این آیات بسیار دشوار است زیرا

۱. بنظر می‌رسد این ادغام از سوی یوحنا صورت گرفته باشد

۲. بنظر می‌رسد از با ترتیب زمانبندی همخوانی نداشته باشد

۳. با اینحال در بسیاری از نسخه‌های خطی قابل قبول موجود است.

UBS⁴ به متن کوتاه‌تر رتبه «B» (تقریباً قطعی) می‌دهد. در متن انجیل متی، عیسی هنوز نمرده بود!

۲۷:۵۰ "آنگاه عیسی فریاد بلند دیگری برآورد" آیات یوحنا ۱۹:۳۰؛ مزمو ۲۲:۱۵؛ لوقا ۲۳:۴۶؛ مزمو ۳۱:۵ را با یکدیگر مقایسه کنید.

۲۷:۵۱ "ناگهان پردهٔ معبد از بالا تا پایین دو پاره شد" این پرده ای بود که مکان مقدس را از قدیس قدوسان که پرده درونی نامیده می شد جدا می کرد (خروج ۲۶:۳۱-۳۵). این کار خدا نشان داد که راه برای همه به سوی او باز است! پرده از بالای درب کنده شد، که نماد کار خدا برای برداشتن موانع حضور او و قابل دسترس کردن خود برای همه مردم بود.

۲۷:۵۲ "قبرها باز شدند" این اتفاق در اثر زلزله ایجاد شد (متی ۲۷:۵۴). اینکه این مردگان دقیقاً چه زمانی به زندگی بازگشتند مشخص نیست. به نظر می رسد که این مورد از احیای مردگان با رستاخیز عیسی مرتبط باشد (متی ۲۷:۵۳). اما به نظر می رسد متن این رویداد را منحصر به مرگ عیسی می داند. در اینجا یک مورد مبهم وجود دارد و آن اینکه که چه کسی، چه زمانی، کجا و چرا این اطلاعات مختص انجیل متی است.

□ "مقدسین" موضوع خاص زیر: قدیسان را مطالعه کنید.

موضوع خاص: قدیسان

(Special Topic: SAINTS [hagios])

این یک لغت هم عرض با واژه عبری *kadosh* می باشد (اسم، BDB871؛ فعل BDB872, KB 1066-1067؛ به موضوع خاص مقدس مراجعه کنید)، که معنی اولیه آن، "شخصی را، چیزی را، مکانی را برای استفاده انحصاری یهوه کنار گذاشتن (بمفهوم ذخیر کردن" است. در زبان انگلیسی این لغت بعنوان "مقدس" استفاده می شود. اسرائیل "قوم مقدس" یهوه بود (۱ پترس ۲:۹؛ که نقل قولی از خروج آیه ۱۹:۶ است). یهوه برای بشریت به واسطه ذاتش (ابدی و خلق نشده) و شخصیتش (غایت کمال) کنار گذاشته شد. او استانداردی است که هر آنچه که وجود دارد بر مبنی او قیاس و سنجیده می شوند. او والاتر و بالاتر از هر چیز است، ذاتی مقدس که دیگران را تقدیس می کند.

او آدمیزاد را برای دوستی آفرید، اما اخراج آنان از بهشت (پیدایش ۳) مسبب بوجود آمدی مرزهای دوستی و اخلاقی با خالق عظیم و بشریت گنهکار گردید. خواست خدا بوده که مخلوقات را هشیارانه بیافریند، لذا، مردمش را به تقدیس فرا خواند (لویان ۱۱:۴۴؛ ۲:۱۹؛ ۷:۲۰؛ ۲۶:۲۱؛ ۸). بوسیله ارتباطی مبتنی بر ایمان با خدای یهوه و با وعده او، مردمان او مقدس می شوند، اما در عین حال به ادامه چنین زندگی نیز فراخوانده می شوند (به موضوع خاص تحکیم و همینطور متی ۵:۴۸؛ افسسیان ۴:۱، ۱۷:۵-۲؛ ۳:۱۵؛ ۱ پترس ۱:۱۵ رجوع شود).

چنین زندگی ممکن است زیرا ایمانداران کاملاً پذیرفته شده و بواسطه (۱) زندگی عیسی و (۲) کار و حضور روح القدس در ذهن و قلب آنان، بخشیده شده اند.

این موضوع باعث بوجود آمدن تناقضی میان ایمانداران می گردد:

۱. مقدس بودن بخاطر حقانیت ذاتی عیسی (رومیان ۴)
 ۲. فراخوانده شدن به زندگی این چنینی بخاطر حضور روح القدس (به موضوع خاص تحکیم مراجعه شود)
- ایمانداران "قدیس" هستند (hagios) به دلیل:

۱. خواست روح اقدس (پدر، یوحنا ۶:۲۹، ۴۰؛ ۱ پترس ۱:۱۵-۱۶)
۲. کار پسر مقدس (عیسی، ۲ قرنتیان ۵:۲۱؛ ۱ پترس ۱:۱۸-۲۱)
۳. حضور دائمی روح القدس (رومیان ۸:۹-۱۱، ۲۷)

عهد جدید این کلمه را بصورت جمع بکار می برد، قدیسان (بجز یک جا در فیلیپیان ۴:۲۱، اما حتی در متن آن را تبدیل به جمع می کند). نجات یافتن بخشی از یک خانواده است، یک بدن و یک ساختمان! ایمان انجیلی با دریافت شخصی شروع می گردد، اما در دوستی مشکلاتی بوجود می آورد. همه ما بواسطه سلامتی، رشد و بدن نیکی که از عیسی داریم، یعنی کلیسا (۱ قرنتیان ۷:۱۲) دارای نعمتی خدادادی هستیم (۱ قرنتیان ۱۲:۱۱). ما نجات یافتیم که خدمتگذار باشیم! "تقدس" ساختار خانواده است!

این نام برای ایمانداران بصورت لقب (اعمال رسولان ۹:۱۳، ۳۲، ۴۱؛ ۲۶:۱۰؛ رومیان ۱:۷؛ ۱ قرنتیان ۱:۲؛ ۲ قرنتیان ۱:۱؛ افسسیان ۱:۱؛ فیلیپیان ۱:۱؛ کولسیان ۱:۲) و راهی برای خدمت به دیگران تبدیل شد (رومیان ۱۲:۱۳؛ ۲:۱۶؛ افسسیان ۱:۱۵؛ کولسیان ۱:۴؛ تیموتائوس ۵:۱۰؛ عبرانیان ۶:۱۰). پولس فقط یک بار چیزی را از کلیساهای بی ایمانان فراگرفت و آن را برای کلیسای مادر در اورشلیم استفاده کرد (رومیان ۲۶-۱۵:۲۵؛ ۱ قرنتیان ۱۶:۱؛ ۲ قرنتیان ۸:۴؛ ۱:۹).

☐ " که مرده بودند" (در متن اصلی: "بخواب رفته بودند") خواب تعبیری از عهد عتیق برای مرگ است (بیشتر در کتاب‌های پادشاهان و تواریخ استفاده شده است). این متن جهت اثبات نظریه "خواب ارواح" نیست. کتاب مقدس را باید در پرتو معنای کلمات برای اولین شنوندگان/خوانندگان تفسیر کرد!

۵۴:۲۷

"براستی او پسر خدا بود"	NASB, NKJV
"براستی این مرد پسر خدا بود"	NRSV, Peshitta
"او واقعاً پسر خدا بود"	TEV
"در واقع این پسر خدا بود"	NJB
"این باید پسر خدا بوده باشد"	REB

هیچ سندی که کلمه "پسر" در آن نوشته شده باشد وجود ندارد. این سرباز مطمئناً تحت تأثیر همه اتفاقات قرار گرفت. او ادعا می‌کند که عیسی "پسر خدا" بود. با این حال، در آیه موازی لوقا ۲۳:۴۷، عیسی به عنوان "پارسا" یا "بی‌گناه" ثبت شده است. نکته طنز این ماجرا این است که این سرباز رومی چیزی را دید که رهبران یهود توان دیدن آن را نداشتند (متی ۲۷:۱۹؛ یوحنا ۱:۱۱).

این عبارت به معنای واقعی کلمه "این مرد پسر خدا بود." تصویری که خدا از نوع بشر داشت، بازسازی شده است! هم‌نشینی صمیمی با خدا دوباره امکان پذیر است. با این حال، فقدان سند مکتوب به طور طبیعی به معنای قطعی نبودن آن نیست (متی ۴:۳، ۶:۱۴؛ ۳۳:۲۷؛ ۴۳:۳؛ لوقا ۴:۳، ۹). این سرباز رومی بسیار سرسخت بود. او مرگ بسیاری از مردمان را به چشم دیده بود (متی ۲۷:۵۴). این آیات می‌توانند نقطه تمرکز مرقس باشند زیرا این انجیل بویژه برای رومیان نوشته شده بود. انجیل مرقس حاوی بسیاری از واژگان لاتین و نقل قول‌های کمی از عهد عتیق است. همچنین رسومات یهودیان و عبارات آرامی در این انجیل ترجمه و تحلیل شده‌اند. اینجا یک فرمانده گروهان رومی است که به یک یهودی سرکش. مصلوب شده باور دارد!

احتمالاً رهگذران، کاهنان اعظم، و حتی سایر زندانیان با هدف و قصد قبلی عیسی را مسخره می‌کردند، اما یک سردار رومی با تأیید و ترس عکس‌العمل نشان می‌دهد!

موضوع خاص: پسر خدا

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷: ۵۵-۵۶

۵۵ عده‌ای از زنان که عیسی را خدمت می‌کردند و به دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر واقعه بودند.^{۵۶} در بین ایشان مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و یوسف، و نیز مادر یعقوب و یوحنا، پسران زبدي، دیده می‌شدند.

۵۵:۲۷ "عده‌ای از زنان" مرقس ۱۵: ۴۰ فهرستی موازی با این آیه دارد. این زنان همسفران عیسی و آن دوازده نفر بودند. آنها حتی ممکن است از عیسی و شاگردان حمایت مالی کرده باشند و همچنین برای آنها آشپزی کرده و نیازهای زنان دیگری را که عیسی و رسولان به آنها خدمت می‌کردند برآورده کرده باشند. به موضوع ویژه زیر مراجعه کنید.

موضوع خاص: زنانی که همسفر عیسی و شاگردانش بودند

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. چرا سانهدرین نزد پیلاتس رفتند؟ چرا عیسی را سنگسار نکردند؟
۲. چرا توبه یهودا با پطرس متفاوت است؟
۳. چرا پیلاتس سعی در آزاد کردن عیسی داشت؟
۴. هدف از یافتن تعداد متنابهی از اشارات عهد عتیق نسبت به مرگ عیسی چیست؟
۵. چرا وقتی عیسی روی صلیب بود، هوا تاریک شد؟ چرا عیسی حس می‌کرد خدا از او روگردان شده بود؟
۶. فهرست نشانه‌هایی که مرگ عیسی به‌مراه داشت را بنویسید؟ علت آنها را ذکر کنید.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷:۵۷-۶۱

^{۵۷} هنگام غروب، مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از پیروان عیسی بود،^{۵۸} به حضور پیلاتس رفت و از او جسد عیسی را درخواست کرد. پیلاتس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهند.^{۵۹} یوسف جسد را گرفت و در کتان پاکی پیچید،^{۶۰} و در مقبره‌ای که به تازگی برای خود در صخره تراشیده بود، جای داد. سپس سنگی بزرگ در مقابل قبر قرار داد و رفت.^{۶۱} مریم مجدلیه و آن مریم دیگر در آنجا روبروی قبر نشستند.

۵۷:۲۷ "هنگام غروب" این عبارت به این معنی است که نزدیک به آغاز عید پسح بود که در ساعت ۱۸:۰۰ یا گرگ و میش هوا شروع می‌شد. یهودیان دو شب داشتند. اولی ساعت ۱۵ و دومی ساعت ۱۸ که مطابق آن یک روز جدید شروع می‌شد.

□ "مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه" بخشهای متعددی در کتاب مقدس به شرح این مرد پرداخته‌اند.

۱. او مردی ثروتمند و از شاگردان عیسی بود (متی ۲۷:۵۷)

۲. او عضوی بانفوذ و قابل احترام از سانهدرین بود (مرقس ۱۵:۴۳)

۳. او مردی بسیار نیکو و قابل اعتماد بود (لوقا ۲۳:۵۰)

۴. او یکی از شاگردان پنهانی عیسی بود که از یهودیان هراس داشت (یوحنا ۱۹:۳۸)

۵۷:۲۷-۵۸ به دلایل زیر این کار شجاعانه‌ای از سوی یوسف محسوب می‌شد.

۱. او در ملاعام خود را با مردی که به جرم خیانت محکوم شده بود معرفی می‌کرد

۲. او حاضر بود برای عید پسح بلحاظ تشریفاتی ناپاک باشد

۳. این کار او قطعاً باعث خواهد شد که مطرود سانهدرین شود

۵۹:۲۷ یوسف عجله داشت تا جسد عیسی را قبل از ساعت ۶ بعد از ظهر که عید پسح آغاز می‌شد، آماده کند. زمان دقیق جابجا شدن سنگ مقبره نامشخص است. می‌دانیم که قبل از ساعت ۶ عصر بود. هر چند که زمان کوتاه بود، اما یک روز از سه روزی که عیسی در قبر بود به حساب می‌آمد.

۶۰:۲۷ "مقبره‌ای که به تازگی برای خود در صخره تراشیده بود" این عبارات محقق شدن نبوت ثبت شده در اشعیا ۵۳:۹ می‌باشند.

۶۱:۲۷ "مریم مجدلیه" برای آشنایی با این سه زن، به متی ۲۷:۵۵-۵۶ مراجعه نمایید.

موضوع خاص: زنانی که پیرو عیسی بودند

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۷:۶۲-۶۶

^{۶۲} روز بعد، پس از مراسم اولین روز پَسَح، کاهنان اعظم و فریسیان نزد پیلاتس رفتند^{۶۳} و گفتند: «قربان، به یاد داریم که آن فریبکار وقتی زنده بود، می‌گفت: "من پس از سه روز زنده می‌شوم." ^{۶۴} پس خواهش می‌کنیم دستور فرمایید قبر را تا سه روز زیر نظر داشته باشید، تا شاگردانش نتوانند بیابند و جسد او را بدزدند و ادعا کنند که او زنده شده است! اگر موفق به این کار شوند، وضع بدتر از اول می‌شود.»

^{۶۵} پیلاتس گفت: «چرا از نگهبانان معبد استفاده نمی‌کنید؟ آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت کنند.»

^{۶۶} پس رفتند و سنگ در قبر را مَهر و موم کردند و نگهبانان گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

۶۶-۶۲:۲۷ این دوره مختص انجیل متی است (متی ۲۸:۲-۴، ۱۱-۱۵).

۶۲:۲۷ "روز بعد، پس از مراسم اولین روز پَسَح" این عبارت اشاره آشکار به شبات است. حضور در نزد پیلاتس و دربار، رهبران یهود را از نظر تشریفاتی ناپاک می‌کرد و بنابراین نمی‌توانستند در عید پسح شرکت کنند. همین مورد نشان می‌دهد که آنها چقدر از عیسی و قدرت و نبوت‌های او هراس داشتند.

□ "کاهنان اعظم و فریسیان" این جمله بسیار تعجب‌آمیز است.

۱. که این افراد اساساً با یکدیگر ملاقات کردند
۲. که آنها در روز شبات و هفته پسح گرد هم آمدند
۳. که صدوقیان اصلاً به رستاخیز اعتقاد نداشتند
۴. که آنها ناخواسته، شاهد قیام بودند

۶۳:۲۷ این نکته که پیلاتس توسط این رهبران یهودی کوریه (قربان) نامیده شده و عیسی که ارباب است "آن فریبکار"، بسیار عجیب است.

NASB, NKJV, Peshitta "آن فریبکار"
 NRSV, NJB, REB "آن متقلب"
 TEV "آن دروغگو"

کلمه (*planos*) ممکن است به معنای واقعی کلمه "سرگردان" ترجمه شده باشد. کلمه انگلیسی "*planet*" از همان واژه گرفته شده و همینطور واژه "سرگردان" را برای نورهای آسمانی استفاده می‌گردید. این کلمه در ابتدا به مدار سیاراتی اشاره داشت که از الگوی استاندارد صور فلکی پیروی نمی‌کردند. این واژه در زبان یونانی دارای بار منفی بوده و برای خطاهای افراد یا دروغگوها به کار می‌رفت.

NASB "پس از سه روز من دوباره برخواهم خاست"
 NKJV "من پس از سه روز برمی‌خیزم"
 NRSV, NJB, Peshitta "من پس از سه روز من دوباره بر می‌خیزم"
 TEV "من سه روز دیگر به زندگی باز خواهم گشت"
 REB "من باید پس از سه روز برخیزم"

او به معنای واقعی کلمه "پس از سه روز برخاست". این یک جمله مجهول حال حاضر است. متن گویای این مطلب است که پیلاتس سربازان رومی را مأمور نگهداری مقبره کرده بود. رهبران یهود درباره پیشگویی‌های عیسی اطلاع داشته (متی ۱۲:۴۰؛ ۱۶:۴) و می‌هراسیدند. شاگردان از رستاخیز شگفت زده شده بودند. چقدر شگفت‌انگیز!

موضوع خاص: قیام

۶۵:۲۷ "چرا از نگهداران معبد استفاده نمی‌کنید" این یک اصطلاح است (جمله دستوری نبوده و خبری است) که برای اجازه به هیئت یهودی برای سربازان رومی برای محافظت از مقبره بکار برده شده است.

▣ "آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت کنند" (آیه انگلیسی: "بروید، خودتان می‌دانید چطور از مقبره محافظت کنید") "بروید" یک کلمه دستوری حال حاضر است که به دنبال آن یک جمله خبری آورده شده است. در اینجا کمی تمسخر وجود دارد ("خودتان می‌دانید"). این رهبران و کاهنان دوستان پیلاتس نبودند، اما در به دنبال منافع سیاسی مشترک بودند.

۶۶:۲۷ این آیه به نمایندگان رهبری یهود و سربازان رومی اشاره دارد. این رهبران می‌خواستند مطمئن شوند که مقبره مهر و موم شده و محافظت می‌شود! حتی ممکن است نمایندگان آنها خودشان به مهر و موم شدن مقبره کمک کرده باشند! عبارت "خدای زنده" یک بازی با لقب یهوه است (خروج ۳:۱۴؛ مزامیر ۲:۴۲؛ ۲:۸۴؛ متی ۱۶:۱۶). همین بازی با کلمات اغلب در سوگندهایی که در کتاب مقدس ثبت شده، مانند "آنگونه که خداوند زندگی می‌کند" دیده می‌شود.

موضوع خاص: اسامی خداوند

▣ "قبر را مهر و موم کردند" این عبارت به یک مهر و موم رسمی اشاره داشت که در آن از دو حباب موم در محل اتصال سنگ گرد و دیوار مقبره که با مهر رسمی رومی حک شده بود استفاده شده بود و رشته‌ای بین آنها وجود داشت.

موضوع خاص: مهر و موم

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماست و قطعیت ندارند.

۱. آیا یوسف اهل رامه در شب دادگاه حضور داشت؟
۲. چرا پپلائس اصرار داشت که اجساد را از بین ببرد؟
۳. نبوت‌های انبا را در این بخش فهرست وار بیان بنویسد.
۴. زنانی که رسولان را دنبال می کردند چه نقشی ایفا می کردند؟
۵. نکات پر اهمیت آیه متی ۲۷: ۶۴ و استهزای بکار برده شده در آیه متی ۲۷: ۶۵ را توضیح دهید.

انجیل متی ۲۸

بخشهای پاراگراف از ترجمه پیشرفته *

USB ⁴	NKJV	NRSV	TEV	NJB
عیسی رستاخیز می‌کند ۱۰-۱:۲۸	او قیام کرده است ۸-۱:۲۸	اولین عید پاک ۱۰-۱:۲۸	رستاخیز ۴-۱:۲۸ ۷-۵:۲۸ ۸:۲۸	مقبره خالی: پیام فرشته ۸-۱:۲۸
	زنان خدای قیام کرده را پرستش می‌کنند ۱۰-۹:۲۸			ظهور در برابر زنان ۱۰-۹:۲۸
گزارش نگهبان ۱۵-۱۱:۲۸	سربازان رشوه می‌گیرند ۱۵-۱۱:۲۸	رشوه‌گیری نگهبان ۱۵-۱۱:۲۸	گزارش نگهبان ۱۴-۱۱:۲۸ ۱۵:۲۸	اقدامات پیشگیرانه توسط رهبران مردم ۱۵-۱۱:۲۸
مأموریت شاگردان ۲۰-۱۶:۲۸	مأموریت بزرگ ۲۰-۱۶:۲۸	مأموریت عیسی برای شاگردان ۲۰-۱۶:۲۸	عیسی در برابر شاگردان ظاهر می‌شود ۲۰-۱۶:۲۸	ظهور در جلیل؛ مأموریتی برای جهان ۲۰-۱۶:۲۸

مطالعه حلقه سوم (رجوع کنید به "سمینار تفسیر کتاب مقدس")

به دنبال نیت اصلی نویسنده در سطوح پاراگراف

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می‌باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید. کل کتاب مقدس را در یک نشست بخوانید. موضوعات را مشخص نمایید (مطالعه حلقه شماره ۳). تقسیمات موضوعی خود را با پنج ترجمه بالا مقایسه کنید. پاراگراف‌بندی به نویسنده الهام نشده است، اما کلید پیگیری اهداف اصلی نویسنده است که قلب تفسیر است. هر پاراگراف تنها و تنها یک موضوع دارد.

مطالعه لغات و عبارات

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸: ۱-۷

^۱ بعد از شب‌ات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجدلیه و آن مریم دیگر به سر قبر رفتند.

^۲ ناگهان زمین لرزه‌ای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سنگ دهانه آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. ^۳ صورت فرشته می‌درخشید و لباسش مثل برف سفید بود. ^۴ نگهبانان با دیدن او به شدت ترسیده، لرزان شدند و همچون مرده، بی‌حرکت بر زمین افتادند.

فرشته به زنان گفت: «ترسید! می‌دانم به دنبال عیسی مصلوب می‌گردید؛^۶ او اینجا نیست! همان‌طور که خودش گفته بود، زنده شده است. بیایید و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به چشم خود ببینید.^۷ و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید که او زنده شده است و به جلیل می‌رود تا ایشان را در آنجا ببینند. فراموش نکنید این پیغام را به آنان برسانید.»

۱:۲۸ " بعد از شَبَات " این عبارت یونانی به غروب آفتاب در روز شنبه اشاره دارد (در نسخه ولگاته " در عصر روز شنبه " نوشته شده است). در انجیل مرقس، عبارت یونانی به طلوع خورشید در روز یکشنبه اشاره دارد. در تاریخ‌نگاری هفته آخر زندگی عیسی، به ویژه رویدادهای مربوط به رستاخیز، سردرگمی‌های زیادی وجود دارد. ذکر عبارت "صبح زود" باعث می‌شود فکر کنیم که ممکن است اشاره به زمان روم باشد نه زمان یهود. مواردی از استفاده از هر دوی این زمانبندی در اناجیل وجود دارد.

موضوع خاص: شَبَات (عهد جدید)

□ "مریم مجدلیه و آن مریم دیگر" هم انجیل متی ۱۶:۱ و انجیل لوقا ۲۴:۱۰ عبارت مریم دیگر را ثبت کرده‌اند، در حالیکه انجیل یوحنا ۲۰:۱ تنها از مریم مجدلیه نام برده است.

موضوع خاص: زنانی که به‌همراه عیسی سفر می‌کردند

۲:۲۸ " زمین لرزه‌ای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سنگ دهانه آن را به کناری غلتاند " این عبارات منحصر به انجیل یوحنا هستند. دو توضیح درباره چگونگی جابجا شدن سنگ در کنار یکدیگر ارائه شده‌اند. باید دو مورد زلزله رخ داده باشند:

۱. یک مورد در هنگام مرگ عیسی در متی ۲۷:۵۴
۲. دیگری برای برداشتن سنگ و اجازه دادن به پیروان عیسی به ورود به مقبره خالی.

به یادداشت "فرشته‌ای برای ارباب" در متی ۱:۲۰ مراجعه شود.

موضوع خاص: نامهای خداوند

۳:۲۸ " صورت فرشته می‌درخشید " این عبارت اشاره به فرشته‌ای دارد که پارچه کتان سفید پوشیده بوده که نماد پاکی بود. لوقا ۲۴:۴ و یوحنا ۲۰:۱۲ هر دو فرشته را ثبت کرده‌اند. این تفاوت میان یک یا دو فرد یا فرشته در میان اناجیل رواج داشته است، اما عدد معکوس شده، معمولاً این انجیل متی است که دارای "دو" است. مثالهای دیگر عبارتند از:

۱. روح پلید سرزمین جراسیان (مرقس ۵:۱؛ لوقا ۸:۲۶) و دو روح پلید (متی ۸:۲۸)
۲. مرد نابینا (مرقس ۱۰:۴۶؛ لوقا ۱۸:۳۵) و دو مرد نابینا (متی ۲۰:۳۰)

۵:۲۸ "ترسید" این دقیقاً همان چیزی است که عیسی در متی ۲۸:۱۰ به آنها گفت. این جمله در زمانی که دنیای ماورا الطبیعه وارد دنیای ما می‌گردید، گفته می‌شد.

۱. کلام عیسی در متی ۱۴:۲۷؛ ۱۷:۷؛ ۲۸:۱۰؛ مرقس ۶:۵۰؛ لوقا ۵:۱۰؛ ۱۲:۳۲؛ یوحنا ۶:۲۰؛ مکاشفه ۱:۱۷
۲. کلام فرشتگان در متی ۲۸:۵؛ لوقا ۱:۱۳، ۳۰؛ ۲۰:۱۰

۶:۲۸ "زنده شده است" در این متن، پذیرش و تأیید کلام و کارهای پسر توسط پدر در دو رویداد بزرگ بیان می‌شود.

۱. قیام عیسی از مرگ
۲. عروج عیسی به سوی دست راست پدر

۷:۲۸ "اکنون شتابان ... به جلیل می‌رود" عیسی با آنها گفته بود که آنان را در کوه جلیل ملاقات خواهد کرد (متی ۲۶:۳۲؛ ۲۸:۷، ۱۰؛ اول قرنتیان ۱۵:۶). این راهی بود برای اثبات رستاخیز او و امیدوار کردن آنها. او برای شاگردانش آخرین پیام را داشت (متی ۲۸:۱۸ - ۲۰؛ لوقا ۲۴:۴۶ - ۴۷؛ اعمال رسولان ۱:۸).

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸: ۸ - ۱۰

زنان با ترسی آمیخته با شادی بسیار از قبر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا پیغام فرشته را به ایشان بدهند.^۹ در همان حال که می‌دویدند، ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند!

او گفت: «سلام!» زنها به پاهای او افتادند و او را پرستش کردند.

^{۱۰} عیسی به ایشان فرمود: «نترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل بروند تا مرا در آنجا ببینند.»

۸:۲۸ ترس و شادی بزرگ مشخصه اولین رویارویی با رستاخیز است. ورود قلمرو روحانی به واقعیت فیزیکی نیز باعث وحشت گردید (که باید متوقف می گردید، متی ۲۸: ۱۰ را مطالعه کنید؛ اما شادی بزرگ تداوم خواهد داشت)، اما این بار پیام مسیح بود که قیام کرد و "شادی بزرگ" را به ارمغان آورد و هنوز هم این شادی ادامه دارد!

آنان دوان رفتند تا گزارش دهند. این همان جهتی است که متی ۲۸: ۱۹ - ۲۰ دنبال می کند. پیروان باید می رفتند و گزارش می دادند.

۹:۲۸

"و به آنها سلام کرد"

NASB

"شاد باشید"

NKJV

"سلام!" NRSV, NJB, REB

"صلح با شما باد"

TEV, Peshitta

این روش معمول عیسی برای خوش آمدگویی بود. این واژه از کلمه آرامی بمعنای "شاد باشید" است.

موضوع خاص: ظهور عیسی پس از رستاخیز

▣ "زنهار" مرقس و لوقا از یک زن نام برده اند، در حالیکه متی از تونز صحبت می کند.

▣ "به پاهای او افتادند" یوحنا ۱۷: ۲۰ فقط از یک مریم صحبت می کند که پای عیسی را گرفته است. این روش در مشرق زمین برای نشان دادن تسلیم، احترام و حتی عبادت بود.

۱۰: ۲۸ "به برادران من بگویید" چه مشخصه ای برای این شاگردان وحشت زده! (متی ۱۲: ۱۵)

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸: ۱۱ - ۱۵

^{۱۱} زنان هنوز به شهر نرسیده بودند، که چند نگهبان از سر قبر، خود را به شهر رساندند و به کاهنان اعظم جریان را گفتند. ^{۱۲} آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول زیادی به نگهبانان داده، ^{۱۳} گفتند: «بگویید، "شاگردان عیسی شبانه آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دزدیدند." ^{۱۴} اگر این موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوابش را خواهیم داد تا مشکلی برای شما ایجاد نشود.» ^{۱۵} نگهبانان رشوه را گرفتند و خبر دروغ را شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه را باور می کنند.

۱۱: ۲۸ عجیب است که سربازان رومی به کاهنان یهودی گزارش دادند! برخی از آنان باید به متی خبر داده باشند!

۱۲: ۲۸ "پول زیادی به نگهبانان داده" این سربازها باید چگونه فکر می کردند؟ با وجودی که حقیقت را می دانستند ولی دروغ می گفتند!

این رهبران یهودی (سائهدرین) از هیچ کاری برای از بین بردن عیسی دریغ نمی کردند. آنها

۱. از خیانت دیگران استفاده می کردند تا عیسی را یافته و دستگیر کنند

۲. شبانه بصورت غیرقانونی دادگاهی برگزار کرده تا او را محکوم کنند

۳. از شاهدان دروغگو برای محکوم کردن عیسی بهره بردند

۴. سپس به شاهدان رشوه دادند تا سکوت خود را حفظ کنند

۱۳: ۲۸ "شاگردان عیسی شبانه آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دزدیدند" سوالی که پیش می آید اینست که اگر خواب بودند، از کجا می دانستند که شاگردان جسد او را دزدیده اند؟ در هر صورت، این روایت مؤکد این نکته است که بنا به گزارش نگهبانان رومی، زنان و شاگردان، مقبره خالی بوده است.

۱۴: ۲۸ "مشکلی برای شما ایجاد نشود" به خواب رفتن نگهبانان رومی در پستهای خود جرم سنگینی بود که گاهی مجازات آن اعدام بود.

۱۵:۲۸ "هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه را باور می‌کنند" به یاد داشته باشید که متی برای مخاطبان یهودی نوشته شده است. مطلب مشابهی را جاستین مارتیر (۱۱۴-۱۱۵ پس از میلاد) بنام *Dialogue with Trytho* (۱۰۸) نوشته است. این صدوقیان و رومیان بودند که باید از ربوده شدن جسد عیسی جلوگیری می‌کردند.

متن NASB (بروز شده): انجیل متی ۲۸: ۱۶ - ۲۰

۱۶ پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند. ۱۷ وقتی عیسی را در آنجا دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او همان عیسی باشد. ۱۸ آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود: «تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. ۱۹ پس بروید و تمام قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید؛ ۲۰ و به ایشان تعلیم دهید که تمام دستورهایی را که به شما داده‌ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا که بروید، حتی اگر دورترین نقطه دنیا باشد، من همیشه همراه شما هستم!»

۱۶:۲۸ "پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند" عیسی قبلاً به شاگردان گفته بود (متی ۲۶:۳۲؛ ۲۷:۲۷؛ ۱۰،) که آنها را در کوه ملاقات خواهد کرد. اگر با دقت به سخنان عیسی گوش می‌کردند، پس باید انتظار رستاخیز را نیز می‌داشتند، اما چنین نکردند. این کوهی نبود که عیسی از آنجا به معراج رفت. عروج عیسی در کوه زیتون چهل روز پس از رستاخیز صورت گرفت (لوقا ۲۴: ۵۰-۵۱؛ اعمال رسولان ۱: ۴-۱۱).

۱۷:۲۸

NASB, Peshitta, REB "ولی برخی شک داشتند"

NKJV, NRSV "ولی برخی تردید داشتند"

TEV "برخی از آنها شک داشتند"

NJB "برخی تعلل کردند"

این عبارات نمی‌تواند به ۱۲۰ شاگردی اشاره داشته باشد که او را سه بار در اورشلیم در اتاق بالا دیده بودند. احتمالاً به تعداد بیشتری از پیروان (بیش از ۵۰۰ نفر) اشاره دارد که پولس در اول قرن‌تیمان ۱۵: ۶ از آنها صحبت کرده است. ظاهراً عیسی در فاصله‌ای دور ظاهر شد و سپس به آنها نزدیک شد. در ظاهر عیسی پس از رستاخیز تفاوت‌های فیزیکی وجود داشت (یوحنا ۲۰: ۱۴؛ ۲۱: ۴؛ لوقا ۲۴: ۱۳، ۳۱).

اهمیت این موضوع این است که مأموریت بزرگ نه تنها به شاگردان یا حتی صد و بیست شاگردی که در اتاق بالا حضور داشتند، بلکه به کل کلیسا داده شد. این مأموریت برای همه مسیحیان است، نه فقط رهبری کلیسا! این مأموریت حداقل در سه مناسبت مختلف داده شد.

۱. اتاق بالا، عصر روز قیام (لوقا ۲۴: ۴۶-۴۷؛ یوحنا ۲۰: ۲۱)

۲. بر روی کوه جلیل (انجیل متی ۲۸)

۳. بر روی کوه زیتون درست پیش از عروج (اعمال رسولان ۱: ۸)

۱۸:۲۸ "تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است" چه اظهارات عظیمی (متی ۱۱: ۲۷؛ لوقا ۱۰: ۲۲؛ یوحنا ۳: ۳۵؛ ۳: ۱۳؛ افسسیان ۱: ۲۰-۲۲؛ کولسیان ۱: ۱۶-۱۹؛ ۲: ۱۰؛ اول پطرس ۳: ۲۲) عیسی یا باید مسیح منجی باشد یا یک دروغگو. رستاخیز او تمام ادعاهای او را تأیید کرد!

موضوع خاص: اختیارات (*Exousia*)

۱۹:۲۸ "بروید" این یک وجه وصفی مجهول در دستور زبان آئوریست است که به عنوان دستور استفاده می‌شود. این جمله را نباید "در حالیکه می‌روید" تفسیر کرد، زیرا در اینصورت بصورت حال حاضر دستوری ترجمه می‌شود نه بشکلی که در زبان آئوریست بکار می‌رود. فعل "رفتن" می‌تواند دقیقترین گزینه باشد. به همه مسیحیان دستور داده شده است که شاهدان سبک زندگی باشند (اول پطرس ۳: ۱۵ و احتمالاً کولسیان ۴: ۲-۶). این امر باید یک اولویت تلقی شود. این یک مأموریت بزرگ است نه یک گزینه بزرگ.

□ "شاگرد من سازید" این یک جمله دستوری حال ساده در زبان آئوریست است. منظور از واژه "شاگرد"، "دانش‌آموز" بود. کتاب مقدس تأکیدی بر تصمیم‌گیریه‌ها ندارد، بلکه بر ایمان و سبک زندگی تأکید دارد. کلید بشارت، شاگردی است. با اینحال، شاگردی باید با یک حرفه ایمانی توأم با توبه شروع شده و به همین ترتیب تا اطاعت و استقامت ادامه یابد.

□ "تمام قومها" این سخنان باید برای یهودیان تکان دهنده بوده باشد، اما ادامه دانیال ۷:۱۴ است، که از یک پادشاهی جهانی و ابدی صحبت می کند (کاشفه ۵). این برعکس دستورات قبلی عیسی است (متی ۵:۱۰-۶). به تعداد دفعاتی که عبارت "تمام" در این پاراگراف ظاهر می شود توجه کنید.

موضوع خاص: برنامه ابدی احیای یهوه

□ "تعمید دهید" این یک جمله وصفی حال ساده است که بعنوان دستور استفاده می شود. این عبارت با "تعلیم دهید" توازن پیدا می کند (متی ۲۸:۲۰). بشارت و شاگردی دو هدف کلیسا است. آنها دو روی یک سکه هستند. آنها را نمی توان و نباید از یکدیگر جدا کرد!

موضوع خاص: تعمید

□ "به اسم پدر و پسر و روح القدس" این فرمول سه شخصیت تثلیث است که می تواند منعکس کننده اشعیا ۴۲:۱ باشد. به عبارت "به اسم" توجه کنید که بشکل مفرد بکار برده شده است. نام خدا همان تثلیث است (متی ۳:۱۶-۱۷؛ یوحنا ۱۴:۲۶؛ اعمال رسولان ۲:۳۲-۳۳، ۳۸-۳۹؛ رومیان ۱:۴-۵؛ ۵:۱؛ ۸:۱-۴؛ اول قرنتیان ۱۲:۴-۶؛ دوم قرنتیان ۱:۲۱؛ ۱۳:۱۴؛ غلاطیان ۴:۴-۶؛ افسسیان ۱:۳-۱۴، ۱۷؛ ۲:۱۸؛ ۳:۱۴-۱۷؛ ۴:۴-۶؛ اول تسالونیکیان ۱:۲-۵؛ دوم تسالونیکیان ۲:۱۳؛ تیتوس ۳:۴-۶؛ اول پطرس ۱:۲؛ یهودا ۲۰-۲۱). فرمول تعمید در اعمال رسولان ۲:۳۸، "به نام عیسی" نمی تواند منحصر به این فرمول در مأموریت بزرگ باشد. رستگاری مجموعه ای از کارهای اولیه و مستمر است: توبه، ایمان، اطاعت و استقامت. این یک فرمول عبادی یا مراسم خاص مذهبی نیست. این یک رابطه صمیمی، روزانه، در حال رشد و شخصی با خدا است. هدف خلقت این بوده و هست.

موضوع خاص: تثلیث

موضوع خاص: جنبه فردی روح القدس

□ ۲۰:۲۸ "تعلیم دهید" این یک وجه وصفی حال ساده است که بصورت دستور استفاده می شود. توجه داشته باشید که "آنچه ما تعلیم می دهیم" صرفاً حقایقی در مورد عیسی نیست، بلکه اطاعت از همه تعالیم اوست. بلوغ در مسیحیت شامل

۱. توبه ای عمیق به همراه ایمان
۲. یک زندگی شبیه مسیح
۳. درک دگترین در حال رشد

□ "من همیشه همراه شما هستم" این یک تاکید است. عیسی همیشه در کنار ایمانداران است. امانوئل آمد (متی ۱:۲۳) و خواهد ماند! بین مستقر شدن روح القدس و پسر یک سیال واقعی وجود دارد (رومیان ۸:۹-۱۰؛ دوم قرنتیان ۳:۱۷؛ غلاطیان ۴:۶؛ فیلیپیان ۱:۱۹؛ کولسیان ۱:۲۷). در یوحنا ۱۴:۲۳ هم پدر و هم پسر، در ایمانداران ساکن هستند. در واقع هر سه عضو ذات الهی در همه مراحل رستگاری شرکت دارند. کسی که دارای "تمام اختیارات" است و "همیشه با ماست" به ما دستور داده که تمام مردمان را بشارت دهیم و شاگردی کنیم (به چهار کاربرد "تمام" در مأموریت بزرگ توجه کنید). با حضور و قدرت او می توانیم این کار را انجام دهیم!

□ "دورترین نقطه دنیا" این عبارت اشاره به دو عصر یهودیان داشته و اشاره ای به دومین ظهور عیسی یا به کمال رسیدن ملکوت خدا دارد.

موضوع خاص: این عصر و عصر پیش رو

سوالات این بحث

این مجموعه راهنمای مطالعه تفسیری می باشد، یعنی شما مسئول تفسیر خود از کتاب مقدس هستید. هر کدام از ما باید در نور ما باید راه برویم. شما، کتاب مقدس و روح القدس اولویت تفسیر هستید. تفسیر را نباید به هر مفسری واگذار کنید.

این سوالات برای کمک به شما در مشکلات بزرگ این بخش از کتاب هستند. هدف از آنها برانگیختن تفکر شماسست و قطعیت ندارند.

۱. چرا گزارشات مربوط به رویدادهای رستاخیز بین چهار انجیل با یکدیگر تفاوت فاحش دارند؟

۲. چرا با وجودی که عیسی رفته بود، خداوند تخت سنگ را حرکت داده بود؟

۳. چرا زنان به مقبره رفتند؟ چند بار؟ و چند نفر بودند؟

۴. چرا عیسی با شاگردانش در جلیل ملاقات کرد؟

۵. محول کردن این مأموریت بزرگ به کلیسا و نه رهبری آن، چه مفهومی دارد؟

معانی واژگان دستور زبان یونانی

بطور خلاصه

یونانی کوین (*Koine Greek*) که اغلب یونانی هلنی (*Hellenistic Greek*) هم گفته می‌شود، زبان متداول در منطقه مدیترانه بود که از زمان اسکندر کبیر (۳۳۶ تا ۳۲۳ قبل از میلاد) رایج شد و تا هشت صد سال (۳۰۰ قبل از میلاد تا ۵۰۰ بعد از میلاد) دوام یافت. این زبان صرفاً یک زبان ساده شده و کلاسیک یونانی نبود، بلکه از جهات مختلف حالت جدیدی از زبان یونانی بود که تبدیل به زبان دوم سرزمینهای باستانی خاور نزدیک و مدیترانه شده بود.

نسخه یونانی عهد جدید از برخی جهات منحصر به فرد است، زیرا نویسندگان آن به استثنای لوقا و نویسندگان عبری، زبان اولش احتمالاً آرامی بود. بنابراین نوشته‌های او تحت تاثیر کلمات و چارچوب ساختاری زبان آرامی بود. همچنین آنها Septuagint (ترجمه یونانی عهد عتیق) را می‌خواندند و از آن نقل قول می‌کردند که آن هم به زبان یونانی کوین نوشته شده بود. ولی Septuagint توسط اساتید یهودی که زبان مادری آنها یونانی نبود، نوشته شده بود.

این امر به ما یادآوری می‌کند که ما نمی‌توانیم عهد جدید را در قالب دستور زبانی درست ببینیم. منحصر به فرد است و وجوه اشتراک زیادی با (۱) Septuagint، (۲) نوشته‌های یهودی مانند نوشته‌های جوزفوس و (۳) پاپیروسی که در مصر یافت شد، دارد. پس چگونه می‌توانیم عهد جدید را از نظر دستور زبانی مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم؟

ویژگی‌های دستور زبانی یونانی کوین و عهد جدید روان هستند. از جهات بسیاری نوعی ساده‌سازی دستور زبان است. متن راهنمای اصلی ما می‌باشد. کلمات فقط در متون طولانی دارای معنی هستند، بنابراین ساختار دستور زبانی را فقط می‌توان در سایه (۱) شیوه نگارش یک نویسنده خاص، و (۲) یک متن خاص درک کرد.

زبان یونانی کوین اساساً یک زبان گفتاری بود. اغلب کلید تفسیر و ترجمه نوع و فرم کلمات و افعال هستند. در بیشتر عبارات اصلی فعل اول می‌آید تا برتری آن را نشان دهد. در تحلیل فعل در زبان یونانی باید به سه بخش اطلاعات توجه کرد: (۱) تاکید اولیه زمان فعل، لحن گفتار و حس گفتار (اصول صرف و نحو و تاریخ لغوی)، (۲) معنی اصلی یک فعل خاص (واژه نگاری)، و (۳) موضوع متن (هماهنگی قسمتهای مختلف متن).

۱۱. زمان فعل

a. زمان یا وضع فعل شامل رابطه افعال برای تکمیل یک عمل یا کامل نشدن یک عمل است. این اغلب "کامل" یا "ناتمام گفته" می‌شود.

i. فعل زمان کامل بر رخداد یک عمل تمرکز دارد. هیچ گونه اطلاعات بیشتری داده نمی‌شود به جز اینکه اتفاقی رخ داده است! شروع، طول مدت یا دوام و پایان آن مشخص نمی‌شود.

ii. فعل زمان ناتمام بر تداوم فرایند یک عمل تمرکز دارد. می‌توان آن را در قالب یک حرکت خطی، مدت زمان سپری شده و پیشرفت عمل توصیف کرد.

b. زمانهای افعال را می‌توان بر اساس اینکه نویسنده چگونه پیشرفت عمل را می‌بیند، طبقه‌بندی کرد

i. رخ داد (عمل انجام شد) = اُتوریستی

ii. رخ داد و نتایج آن متوقف شد = کامل

iii. در زمان گذشته در حال انجام بود و خاتمه یافت، ولی نه در حال = ماضی بعید

iv. در حال وقوع است = زمان حال

v. در حال انجام بود = ناکامل

یک مثال صریح از اینکه چگونه این زمان‌ها به ترجمه و تفسیر کمک می‌کنند می‌تواند فعل "نجات دادن" (save) باشد. این در

چندین حالت زمانی مختلف استفاده شده است تا روند اجرا و نقطه اوج آن نشان داده شود.

i. اُتوریست - "نجات داد" (رجوع شود به رومیان ۸: ۲۴)

ii. کامل - "نجات داده شد و نتیجه آن همچنان ادامه دارد" (رجوع شود به افسسیان ۲: ۵ و ۸)

iii. حال - "نجات داده می‌شود" (رجوع شود به اول قرن‌تیبان ۱: ۱۸، ۱۵: ۲)

iv. آینده - "نجات داده خواهد شد" (رجوع شود به رومیان ۵: ۹ و ۱۰، ۱۰: ۹)

c. با تمرکز بر روی زمان فعل، مترجمین باید بدنبال دلیلی بگردند که چرا نویسنده اصلی یک زمان خاصی را برای بیان عبارت خویش استفاده

کرده است. زمان فعل "ریشه‌دار نکردن" آئوریستی بود. از آن می‌توان برای طیف وسیعی از شیوه‌هایی که متن باید تعیین کننده باشد، استفاده کرد. خیلی ساده، می‌گویند که اتفاقی رخ داده است. جنبه گذشته زمان صرفاً به منظور این است که نشان دهنده حالت باشد. اگر هر زمان دیگری استفاده شده بود، بر روی چیزی دقیقتر تاکید شده بود. ولی چه؟

- i. زمان کامل. از کامل شدن عملی با نتیجه مشخص صحبت می‌کند. در برخی شرایط، ترکیبی از زمان آئوریستی و زمان حال است. معمولاً تمرکز بروی نتایج حاصله و یا کامل شدن عمل است (مثال: افسسیان ۲: ۵ و ۸، "از راه ایمان نجات یافته‌اید")
- ii. زمان ماضی بعید. این زمان همانند زمان کامل است با این تفاوت که نتیجه آن کامل شده است. مثال: انجیل یوحنا ۱۸: ۱۶ "پطرس پشت در ایستاد".
- iii. زمان حال. این زمان از عملی ناقص و خاتمه نیافته صحبت می‌کند. تمرکز آن معمولاً بر روی ادامه یک رخداد است. مثال: اول یوحنا ۳: ۶ و ۹، "آن که در او می‌ماند گناه نمی‌کند". "آن که از خدا مولود شده است گناه نمی‌کند"
- iv. زمان غیر کامل. در این زمان، رابطه با زمان حال مشابه رابطه میان زمان کامل و ماضی بعید است. زمان غیر کامل از کامل نشدن عملی در گذشته خبر می‌دهد. مثال: انجیل متی ۳: ۵ "مردمان اورشلیم و سراسر یهودیه و تمامی نواحی اطراف رود اردن، جملگی نزد او می‌رفتند" یا "پس همه مردم اورشلیم بیرون آمده و نزد او می‌رفتند".
- v. زمان آینده. این زمان از عملی صحبت می‌کند که باید در یک مقطع زمانی در آینده رخ دهد. تمرکز آن بر روی احتمال وقوع آن است تا حتم بر وقوع آن. مثال: انجیل متی ۵: ۴ الی ۹، "خوشا به حال ... خواهد شد".

۱۲. لحن گفتار

- a. لحن یا صدای گفتار از رابطه میان عمل فعل و موضوع سخن می‌گوید.
- b. لحن فعال یک شیوه معمولی، قابل انتظار، غیر تاکیدی برای بیان موضوعی است که عمل فعل بر روی آن انجام می‌گیرد.
- c. لحن مجهول یعنی موضوع عمل فعل را که توسط یک عامل خارجی انجام شده، دریافت می‌کند. عامل خارجی که عمل را ایجاد می‌کند در نسخه یونانی عهد جدید با حروف اضافه و حالات مختلف نشان داده‌اند.
 - i. عامل مستقیم فردی توسط *hupo* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۱: ۲۲، اعمال رسولان ۲۲: ۳۰)
 - ii. یک عامل فردی واسطه توسط *dia* با مفعول عنه (رجوع شود به انجیل متی ۱: ۲۲)
 - iii. یک عامل غیر فردی توسط *en* با حالت موردی
 - iv. گاهی اوقات یک عامل فردی یا غیر فردی و توسط مفعول عنه به تنهایی
- d. لحن متوسط یعنی موضوع عمل فعل را ایجاد می‌کند و همچنین به صورت مستقیم با عمل فعل در ارتباط است. این حالت اغلب لحن بلند با اهداف شخصی گفته می‌شود. این ساختار به شیوه‌ای تاکید بر موضوع جمله یا عبارت دارد. این ساختار در زبان انگلیسی وجود ندارد. احتمالات زیادی برای معانی و ترجمه آن از زبان یونانی وجود دارد. برخی مثالهای این حالت به شرح زیر هستند:
 - i. انعکاسی - عمل مستقیم موضوع بر روی خودش. مثال: انجیل متی ۲۷: ۵، "خود را حلق آویز کرد"
 - ii. شدید - موضوع عملی را برای خودش ایجاد می‌کند. مثال: دوم قرنتیان ۱۱: ۱۴، "شیطان نیز خود را به شکل فرشته نور درمی‌آورد"
 - iii. متقابل - عمل متقابل دو موضوع. مثال: انجیل متی ۲۶: ۴، "شور کردند"

۱۳. حس گفتار (یا "حالت")

- a. در یونانی کوبین چهار نوع حالت وجود دارد. آنها، حداقل از دیدگاه شخصی نویسنده، دلالت بر رابطه فعل با واقعیت دارند. حالت‌ها به دو گروه کلی تقسیم می‌شوند: آنها که بر واقعیت دلالت دارند (دلالت کننده) و آنها که بطور بالقوه دلالت می‌کنند (وجه شرطی، دستوری و آرزویی).
- b. حالت دلالت کننده حالت معمولی برای بیان عملی است که رخ داده است و یا در حال وقوع است، حداقل از دیدگاه نویسنده. اینها حالتی در دستور زبان یونانی هستند که زمان مشخصی را بیان می‌کنند، و حتی در اینجا این یک جنبه ثانویه است.
- c. حالت وجه شرطی احتمال وقوع عمل در آینده است. چیزی که هنوز اتفاق نیافتاده است، ولی احتمال وقوع آن می‌رود. این زمان وجه اشتراک زیادی با آینده دلالت کننده دارد. تفاوت در این است که وجه شرطی تردیدی را نشان می‌دهد. در انگلیسی این حالت معمولاً با *may, would, could* و یا *might* بیان می‌شود.
- d. حالت آرزو، آرزویی را که از نظر تئوری وقوع آن ممکن است را بیان می‌دارد. یک گام جلوتر از واقعیت نسبت به وجه شرطی در نظر گرفته شد. حالت آرزویی احتمال وقوع را تحت شرایط خاصی بیان می‌دارد. حالت آرزویی در عهد جدید به ندرت استفاده شده است. بیشترین کاربرد آن توسط پولس در جمله معروف او است: "شاید که هرگز نباشد" (انجیل نسخه شاه جیمز، "خدا منع می‌کند")، پانزده مرتبه استفاده شده است (رجوع شود به رومیان ۳: ۴ و ۶ و ۳۱، ۶: ۲ و ۱۵، ۷: ۷ و ۱۳، ۹: ۱۴، ۱۱ و ۱ و ۱۱، اول قرنتیان ۶: ۱۵، غلاطیان ۲: ۲)

e. حالت دلالت کننده بر فرمانی که احتمالش هست، تاکید می کند، ولی تاکید بر روی قصد گوینده است. فقط احتمال قابل نقض و مشروط، انتخاب دیگر است. یک کاربرد دلالت کننده خاص در درخواست دعای شخص ثالث هم هست. این دستورات فقط در زمان آئوریستی در عهد جدید هستند.

f. برخی دستورات گرامری ضمائر مفعولی را به عنوان نوع دیگری از حالت طبقه بندی می کنند. آنها در عهد جدید یونانی بسیار متداول هستند، معمولاً به عنوان صفت شفاهی تعریف می شوند. تنوع زیادی در ترجمه صفات مفعولی وجود دارد. آنها در ترکیب با فعل اصلی که به آن مرتبط هستند ترجمه می شوند. احتمال تنوع در ترجمه صفت مفعولی بسیار زیاد است. بهترین کار این است که به ترجمه های مختلف مراجعه کرد. *The Bible in Twenty Six Translations* از انتشارات بیکر کمک زیادی می کند.

g. زمان آئوریست دلالت کننده فعال یک شیوه معمولی و بدون نشان برای ثبت یک رخداد است. سایر زمانها، لحن یا حالت یک اهمیت تفسیری خاصی دارند که نویسنده اصلی قصد داشته تا بدان طریق ارتباط برقرار کند.

۱۴. برای کسی که با زبان یونانی آشنایی نداشته باشد، مطالعات ذیل کمک کرده و اطلاعات مورد نیاز را ارائه می کنند:

a. باربارا و تیموتی فرایبرگ. *Analytical Greek New Testament*. انتشارات بیکر، سال ۱۹۸۸

b. آلفرد مارشال. *Interlinear Greek-English New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۷۶

c. ویلیام دی. ماونس. *The Analytical Lexicon to the Greek New Testament*. انتشارات زوندروان، سال ۱۹۹۳

d. ری سامرز. *Essentials of New Testament Greek*. انتشارات برادمن، سال ۱۹۵۰

e. دروس مکاتباتی زبان یونانی کوین که دارای تائید آکادمیک می باشند نیز توسط Moody Bible Institute در شیکاگوی ایلینویز قابل دسترسی است.

۱۵. اسم

a. از نظر دستور زبان، اسمها بر اساس موردی طبقه بندی می شوند، یعنی بر اساس یک اسم که رابطه آن با فعل و سایر اجزا جمله را نشان می دهد، طبقه بندی می شوند. در زبان یونانی کوین، بسیار از عملکردهای مورد دلالت بر ضمائر مفعولی دارند. از آنجا که حالت مورد می تواند روابط مختلفی را شناسایی کند، از ضمیر مفعولی برای بسط آن استفاده می شود تا تفکیک سازی بهتر این اعمال انجام شود.

b. مورد در دستور زبان یونانی به هشت گروه زیر تقسیم می شود:

i. حالت فاعلی برای نامگذاری استفاده می شود و معمولاً موضوع جمله یا عبارت بود. همچنین برای اسمهای پیش فرض و صفت با متصل کردن به افعال "بودن" یا "شدن" استفاده می شد.

ii. حالت مضاف الیه برای توصیف کردن استفاده می شد و معمولاً یک صفت یا کیفیتی که با آن در ارتباط بود، به کلمه اطلاق می شد. این به سوال "چه نوعی" پاسخ می دهد. در زبان انگلیسی با حرف اضافه of این حالت توصیف می شود.

iii. حالت مفعول عنه به همان شیوه صرف شده برای مضاف الیه استفاده می شد، ولی برای توصیف جداسازی به کار می رفت. معمولاً برای بیان جدا شدن از یک نقطه در زمان، مکان، مبدأ، منشا یا درجه استفاده می شد. در زبان انگلیسی این حالت با حرف اضافه "از" (*from*) بیان می شود.

iv. حالت مفعولی برای توصیف نفع شخصی استفاده می شد. می توانست به جنبه مثبت یا منفی دلالت کند. اغلب مفعول غیر مستقیم بود. اغلب در زبان انگلیسی با حرف اضافه "به" (*to*) بیان می شد.

v. حالت مکانی مشابه فرم صرفی حالت مفعولی است، ولی موقعیت یا مکان را در فضا، زمان یا محدودیتهای منطقی بیان می کرد. این معمولاً در زبان انگلیسی با یکی از حروف اضافه "در"، "آن"، "روی"، "میان"، "در طول"، "توسط"، و "باضافه" بیان می شود.

vi. حالت یابی مشابه همان حالت صرف حالت مفعولی و حالت مکانی است. از آن برای بیان ابزار یا پیوستگی استفاده می شد. اغلب در زبان انگلیسی با "بوسیله" یا "با" بیان می شد.

vii. حالت مفعولی اتهامی برای توصیف جمع بندی یک عمل استفاده می شد. این حالت محدودیت را بیان می کرد. استفاده اصلی آن برای مفعول بیواسطه بود. این حالت به سوال "چه اندازه" یا "تا چه حد" پاسخ می دهد.

viii. حالت آوایی برای بیان مستقیم استفاده می شد.

۱۶. حروف ربط

a. یونانی زبان بسیار دقیقی است زیرا کلمات ربط بسیار زیادی دارد. آنها افکار (عبارات، جملات و پاراگرافها) را به یکدیگر متصل می سازند. آنها بسیار متداول هستند بطوری که بودن آنها اغلب اهمیت خاصی دارد. در حقیقت، این حروف ربط مشخص کننده مسیر فکری نویسنده هستند. اغلب آنها در تعیین اینکه گوینده دقیقاً چه چیزی می خواهد بگوید بسیار مهم هستند.

b. در اینجا فهرستی از برخی حروف ربط و معنی آنها را ارائه می‌کنم (این اطلاعات بیشتر از *A Manual Grammar of the Greek New Testament* اثر H. E. Dana and Julius K. Mantey گردآوری شده‌اند).

i. حروف ربط زمانی

۱. *epei, epeidē, hopote, hōs, hote, hotan* (موضوع) - "وقتی که"

۲. *heōs* "در حالی که"

۳. *hotan, epan* (موضوع) - "هر وقت"

۴. *heōs, achri, mechri* (موضوع) - "تا وقتی که"

۵. *priv* (مصدر) - "قبل از"

۶. *Hōs* - "از وقتی که"، "وقتی که"، "از"

ii. حروف ربط منطقی

۱. هدف

a. *hina, hopōs, hōs* - به منظور، "که"

b. *hōste* (مصدر مفعولی) - "که"

c. *Pros* - (مصدر مفعولی) یا *eis* (مصدر مفعولی) - "که"

۲. نتیجه (ارتباط نزدیکی میان حالات دستوری هدف و نتیجه وجود دارد)

a. *hōste* (مصدر، این متداولترین است) - "به منظور اینکه"، "بنابراین"

b. *hiva* (موضوع) - "تا"

c. *Ara* - "بنابراین"

۳. دلیل یا سبب

a. *gar* (سبب/تاثیر یا دلیل/جمع بندی) - "برای"، "زیرا"

b. *dioti, hotiy* - "از"

c. *dia* (با حالت مفعولی) و (با حالت مفصل انتزاعی) - "زیرا"

۴. استنتاج

a. *ara, poinun, hōste* - "بنابراین"

b. *dio* (قویترین حرف ربط استنتاجی) - "به چه حسابی"، "بر چه اساسی"، "بنابراین"، "به چه دلیل"

c. *oun* - "بنابراین"، "در نتیجه"، "بدنبال آن"

d. *Toinoun* - "متعاقبا"

۵. حرف نقض یا مخالف

a. *Alla* (قویترین حرف نقض) - "ولی"، "بجز"

b. *De* - "ولی"، "اما"، "با این حال"، "به عبارت دیگر"

c. *kai* - "اما"

d. *mentoi, oun* - "معهدا"

e. *plēn* - "با این وجود"

f. *oun* - "معهدا"

۶. مقایسه

a. *hōs, kathōs* (معرفی جمله مقایسه‌ای)

b. *kata* (در ترکیب، *kathosper, kathaper, katho*)

c. *hosos* (در عبرانیان)

d. *ē* - "از"

e. توالی یا سری

f. *de* - "و"، "حالا"

g. *kai* - "و"

- h. *tei* - "و"
- i. *hina, oun* - "که"
- j. *oun* - "بعد" (در انجیل یوحنا)
۷. کاربردهای تأکیدی
- a. *Alla* - "قطعیت"، "اری"، "در حقیقت"
- b. *ara* - "در واقع"، "یقینا"، "واقعا"
- c. *gar* - "اما واقعا"، "یقینا حتما"
- d. *de* - در واقع
- e. *ean* - "حتی"
- f. *kai* - "حتی"، "در واقع"، "واقعا"
- g. *mentoi* - "در واقع"
- h. *oun* - "واقعا"، "با تمام قوا"

۱۷. جملات شرطی

- a. یک جمله شرطی جمله‌ای است که شامل یک یا چند شرط باشد. این ساختار دستور زبانی به تفسیر جمله کمک می‌کند زیرا شرایط یا دلایلی را ارائه می‌دهد یا عواملی را نشان می‌دهد که چرا عمل فعلی اصلی انجام شده یا انجام نشده است. چهار نوع جمله شرطی وجود داشتند. آنها از آن که تصور می‌شود از دیدگاه نگارنده یا برای منظورش درست بودند شروع می‌شود و تا اینکه فقط یک آرزو بود ختم می‌شوند.
- b. جمله شرطی نوع اول برای بیان عمل یا حضوری استفاده می‌شود که از دیدگاه نگارنده و یا به خاطر منظورش تصور می‌شود درست باشد، حتی در صورتیکه "اگر" در جمله به کار رفته باشد. در بسیاری از جملات می‌توان آن را "از آنجا که" ترجمه کرد (رجوع شود به انجیل متی ۴: ۳، رومیان ۸: ۳۱). با این حال، این بدین معنی نیست که تمامی جملات شرطی نوع اول در واقعیت درست هستند. اغلب از آنها برای ایجاد یک نکته در بحث و یا مشخص کردن یک اشتباه استفاده می‌شود (رجوع شود به انجیل متی ۱۲: ۲۷).
- c. به حالت جملات نوع دوم شرطی اغلب "برخلاف واقعیت" گفته می‌شود. بیان کننده چیزی است که خلاف واقعیت است و برای ایجاد یک نکته استفاده می‌شود. مثالها:
- i. "اگر این مرد براستی پیامبر بود، می‌دانست این زن که لمسش می‌کند کیست و چگونه زنی است - می‌دانست که بدکاره است" (انجیل لوقا ۷: ۳۹)
- ii. "اگر موسی را تصدیق می‌کردید، مرا نیز تصدیق می‌کردید، چرا که او درباره من نوشته است" (انجیل یوحنا ۵: ۴۶).
- iii. "اگر همچنان در پی خشنودی مردم بودم، خادم مسیح نمی‌بودم" (غلاطیان ۱: ۱۰)
- d. حالت سوم از احتمال وقوع عملی در آینده صحبت می‌کند. اغلب احتمال وقوع عملی را تصور می‌کند. معمولاً بر یک احتمال دلالت دارد. عمل فعلی اصلی احتمال عمل در "اگر" است. مثالهای این حالت: اول یوحنا ۱: ۱۰، الی ۱۰: ۲، ۴ و ۶ و ۹ و ۱۵ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۴ و ۲۹، ۳: ۲۱، ۴: ۲۰، ۵: ۱۴ و ۱۶.
- e. حالت چهارم شرط، دورترین حالت احتمال است. این حالت به ندرت در عهد جدید به کار رفته است. در واقع، هیچ جمله شرطی نوع چهارمی که در آن هر دو حالت شرط در آن قرار بگیرند، کامل نمی‌شوند. به عنوان مثال جمله شرطی چهارم در اول پطرس ۳: ۱۴ دیده می‌شود. مثال جمله شرطی نوع چارم تقریباً جمله جمع‌بندی در اعمال رسولان ۸: ۲۱ می‌باشد.

۱۸. ممانعت‌ها

- a. زمان حال امری با پسوند $\bar{M}E$ اغلب (ولی نه انحصاراً) تأکید بر متوقف کردن عملی را دارد که در حال حاضر در حال انجام است. برخی مثالها: "بر زمین گنج می‌اندوزید" انجیل متی ۶: ۱۹، "نگران زندگی خود نباشید" (انجیل متی ۶: ۲۵)، "اعضای بدن خود را تسلیم گناه نکنید تا ابزار شرارت باشند" (رومیان ۶: ۱۳)، "روح قدّوس خدا را که بدان برای روز رهایی مهر شده‌اید، غمگین مسازید" (افسیسیان ۴: ۳۰)، "مست شراب مشوید" (افسیسیان ۵: ۱۸).
- b. وجه شرطی آنوریستی با پسوند $\bar{M}E$ تأکید بر "عملی را حتی شروع یا آغاز نکن" دارد. برخی مثالها: "گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات و نوشته‌های پیامبران را نسخ کنم" (انجیل متی ۵: ۱۷)، "پس نگران نباشید و نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم و یا چه بپوشیم" (انجیل متی ۶: ۳۱)، "از شهادت بر خداوند ما عار مدار" (دوم تیموتائوس ۱: ۸).
- c. منفی مضاعف با حالت وجه شرطی نفی کاملاً محرز است. "هرگز، نه هرگز"، یا "تحت هیچ شرایطی نه". برخی مثالها: "مرگ را تا به ابد

نخواهد دید" (انجیل یوحنا ۸: ۵۱)، "تا ابد گوشت نخواهم خورد" (اول قرنتیان ۸: ۱۳).

۱۹. حرف تعریف

a. در یونانی کوبین حرف تعریف مطلق "the" کاربردی دقیقا مشابه انگلیسی دارد. کاربرد اصلی آن به عنوان یک نشانگر است که توجه به یک کلمه، اسم یا عبارت جلب شود. کاربرد آن میان نویسندگان عهد عتیق متفاوت است. حرف تعریف مطلق می تواند کاربردهای زیر را داشته باشد

- i. به عنوان تضاد روش برای نشان دادن ضمیر
- ii. به عنوان نشان برای اشاره کردن که موضوع یا فردی که قبلا معرفی شده
- iii. شیوه‌ای برای شناسایی موضوع در یک جمله با فعل ربط. مثالها: "خدا روح است" (انجیل یوحنا ۴: ۲۴)، "خدا نور است" (اول یوحنا ۱: ۵)، "خدا محبت است" (اول یوحنا ۴: ۸ و ۱۶)

b. یونانی کوبین حرف تعریف نامعین همانند "a" یا "an" نداشت. عدم وجود حرف تعیین مطلق به یکی از معانی زیر می تواند باشد:

- i. تمرکز بر روی مشخصه یا کیفیت چیزی
- ii. تمرکز بر روی طبقه‌بندی چیزی
- c. نویسندگان عهد جدید از روشهای کاملا متنوعی برای استفاده از حرف تعریف استفاده کرده‌اند.

۲۰. راه‌های نشان دادن تاکید در عهد عتیق یونانی

a. در عهد جدید تکنیک‌های به کار رفته برای نشان دادن تاکید میان نگارندگان کاملا متفاوت است. رسمی ترین و ثابت قدم‌ترین نویسندگان لوقا و نویسندگان عبرانیان بودند.

b. پیشتر گفتیم که آئوریست دلالت کننده فعال یک روش استاندارد برای تاکید است، ولی زمان، لحن و حالت اهمیت تفسیری دارند. این دلالت بر این ندارد که آئوریست دلالت کننده فعال اغلب برای مفاهیم دستور زبانی مهمی بکار نمی‌رفت. (مثال: در رومیان ۶: ۱۰ دو مرتبه تکرار شده)

c. ترتیب کلمه در یونانی کوبین

- i. زبان یونانی کوبین زبان متفاوتی است که به ترتیب کلمات مانند زبان انگلیسی وابسته نیست. در نتیجه، نویسنده می تواند از ترتیبی که انتظار می‌رود برای نشان دادن موارد زیر استفاده کند
 ۱. آنچه که نگارنده می‌خواست به خواننده تاکید کند
 ۲. آنچه که نگارنده تصور می‌کرد برای خواننده حیرت‌انگیز باشد
 ۳. آنچه نگارنده عمیقا بدان فکر می‌کرد
- ii. هنوز ترتیب درست کلمات در ادبیات یونانی معضلی است. با این حال، ترتیبی که تصور می‌شود درست باشد، به شرح زیر است

۱. برای وصل کردن افعال

a. فعل

b. فاعل

c. متمم

۲. برای افعال متعدی

a. فعل

b. فاعل

c. مفعول

d. مفعول باواسطه

e. حرف اضافه

۳. برای عبارات اسمی

a. اسم

b. تعدیل کننده

c. حرف اضافه

iii. ترتیب کلمات می تواند یک نکته بیش از حد مهم در ترجمه و تفسیر باشد. مثالها:

۱. "دست رفاقت به من و برنابا دادند." عبارت "دست رفاقت" در متن اصلی و انگلیسی جدا شده و در ابتدای جمله آمده تا

- اهمیت آن نشان داده شود (غلاطیان ۲: ۹).
۲. "با مسیح" در اول جمله آمده. مرگ او در وسط (غلاطیان ۲: ۲۰).
۳. "بارها و از راه‌های گوناگون" (عبرانیان ۱: ۱) در اول جمله قرار گرفته است. این شیوه‌ای است که خدا خودش را نشان داد که متناقض است، نه واقعیت مکاشفه.
- d. معمولا مقداری تاکید نشان داده می‌شود توسط:
- i. تکرار ضمیری که قبلا در حالت تعریف فعل معرفی شده است. مثال: "من هر روزه تا پایان این عصر با شما هستم!" (انجیل متی ۲۸: ۲۰)
- ii. نبود حرف ربطی که باید باشد، یا سایر اضافاتی که میان کلمات، عبارات یا جملات باید باشند. به این حالت غیر مرتبط گفته می‌شود. انتظار یک رابط می‌رفت، بنابراین نبود آن جلب توجه می‌کند. مثالها:
۱. سعادت جاویدان، انجیل متی ۵: ۳ (تاکید در لیست)
 ۲. انجیل یوحنا ۱۴: ۱ (موضوع جدید)
 ۳. رومیان ۹: ۱ (بخش جدید)
 ۴. دوم قرنتیان ۱۲: ۲۰ (تاکید در لیست)
- iii. تکرار کلمات یا عبارات حاضر در یک متن مشخص. مثالها: "فیض پر جلال او ستوده شود" (افسسیان ۱: ۶ و ۱۲ و ۱۴). از این عبارت استفاده شده تا نقش هر فرد در تثلیث نشان داده شود.
- iv. استفاده از یک کلمه (صدا) یا اصطلاح برای بازی میان کلمات
۱. Euphemisms - کلمات با فاعل‌های تابو را جایگزین می‌کند مانند "خواب" برای مرگ (انجیل یوحنا ۱۱: ۱۱ الی ۱۴) یا "پا" برای اندام تناسلی مرد (روت ۳: ۷ و ۸، اول سموئیل ۲۴: ۳)
 ۲. بیان غیر مستقیم - نام خدا را با کلمات دیگر جایگزین می‌کند، مانند "پادشاهی بهشت" (انجیل متی ۳: ۲) یا "صدایی از بهشت" (انجیل متی ۳: ۱۷)
 ۳. حالات سخن گفتن
 - a. اغراق غیر ممکن (انجیل متی ۳: ۹، ۵: ۲۹ و ۳۰، ۱۹: ۲۴)
 - b. اظهارات زیادی ملایم (انجیل متی ۳: ۵، اعمال رسولان ۲: ۳۶)
 - c. تجسم شخصیت (اول قرنتیان ۱۵: ۵۵)
 - d. وارونه گویی (غلاطیان ۵: ۱۲)
 - e. شعر (فیلیپیان ۲: ۶ الی ۱۱)
 - f. اصوات میان کلمات
 - i. کلیسا
 ۱. کلیسا (افسسیان ۳: ۲۱)
 ۲. صدا کردن (افسسیان ۴: ۱ و ۴)
 ۳. فرا خوانده شدن (افسسیان ۴: ۱ و ۴)
 - ii. آزاد
 ۱. زن آزاد (غلاطیان ۴: ۳۱)
 ۲. آزادی (غلاطیان ۵: ۱)
 ۳. آزاد (غلاطیان ۵: ۱)
 ۴. زبان اصطلاحی - زبانی است که اولاً فرهنگی و مشخص است
 - a. استفاده تمثیلی از "خوراک" (انجیل یوحنا ۴: ۳۱ الی ۳۴)
 - b. استفاده تمثیلی از "معبد" (انجیل یوحنا ۲: ۱۹، انجیل متی ۲۶: ۶۱)
 - c. اصطلاح عبری مقایسه، "نفرت" (سفر پیدایش ۲۹: ۳۱، تثنیه ۲۱: ۱۵، انجیل لوقا ۱۴: ۲۶، انجیل یوحنا ۱۲: ۲۵، رومیان ۹: ۱۳)
 - d. "همه" در مقابل "بسیاری". اشعیا ۵۳: ۶ (همه) را با ۵۳: ۱۱ و ۱۲ (بسیاری) مقایسه کنید. اصطلاحات مترادف هستند مانند آنچه رومیان ۵: ۱۸ و ۱۹ نشان می‌دهد.

- v. استفاده از یک عبارت کامل دستوری در مقابل یک کلمه. مثال: "خداوند عیسی مسیح".
vi. استفاده خاص *autos*

۱. وقتی که با مفعول (صفت مکانی) "همان" ترجمه شده باشد

۲. وقتی که بدون مفعول (موقعیت پیش‌بینی شده) و به عنوان ضمیر انعکاسی با شدت ترجمه شده باشد، مانند "خودش".

e. دانشجویی که انجیل غیر یونانی را مطالعه می‌کند، می‌تواند تاکیدها را به شیوه‌های مختلف شناسایی کند:

i. استفاده تحلیلی فرهنگ لغت و مقایسه سطر به سطر متن یونانی/انگلیسی

ii. مقایسه ترجمه‌های مختلف انگلیسی، به خصوص ترجمه‌هایی از دیدگاه‌های مختلف. مثال: مقایسه "کلمه به کلمه" (نسخه شاه

جیمز، نسخه بازبینی شده شاه جیمز، نسخه استاندارد انگلیسی، نسخه انگلیسی امروز، نسخه بازبینی شده استاندارد، نسخه

استاندارد بازبینی شده جدید) با "معادل دینامیک" (ویلیامز، نسخه انگلیسی استاندارد، انجیل انگلیسی جدید، نسخه انگلیسی

بازبینی شده، انجیل اورشلیم، انجیل جدید اورشلیم، نسخه انگلیسی امروز). کمک مفید در اینجا - *The Bible in Twenty*

Six Translations از انتشارات بیکر است.

iii. استفاده از *The Emphasized Bible* اثر جوزف برایانت روترهام (کرگل، ۱۹۹۴)

iv. استفاده از ترجمه‌های تحت الفظی

۱. *The American Standard Version* (نسخه استاندارد امریکایی) از سال ۱۹۰۱

۲. *Young's Literal Translation of the Bible* از رابرت یانگ (انتشارات گاردین، ۱۹۷۶)

مطالعه دستور زبان خسته کننده است ولی برای ترجمه درست لازم است. این تعاریف، تفسیرها و مثالهای مختصر به منظور تشویق و آماده کردن خوانندگانی است که نسخه غیر یونانی را می‌خوانند تا بتوانند از توضیحات دستور زبانی که در اینجا قید شده استفاده نمایند. به طور قطع این تعاریف بیش از حد ساده شده‌اند. از آنها نباید بطور محض (دگماتیک) یا غیر قابل انعطاف استفاده شوند، بلکه به عنوان آگاهی بیشتر برای درک بهتر می‌باشند. امیدواریم که این تعاریف به درک خواننده از ترجمه‌های سایر منابع مطالعاتی مانند تفاسیر فنی عهد جدید کمک کنند.

ما باید بتوانیم تعبیر خود را بر اساس بخشهای اطلاعاتی که در متون انجیل یافت می‌شوند، تأیید نمائیم. دستور زبان یکی از کمک کننده‌ترین این موارد است. سایر اقلام شامل زمینه‌های تاریخی، متون تحت الفظی، و کاربرد کلمات امروزی عبارات مترادف می‌باشند.

موضوع خاص: انتقادات متنی

این موضوع خاص جهت توضیح یادداشتهای متنی است که در این تفسیر یافت می‌شوند. رئوس مطالب زیر مورد بهره برداری قرار خواهند گرفت:

I. منابع انگلیسی انجیل

A. عهد قدیم

B. عهد جدید

II. توضیح مختصر مسائل و نظریات "نقد کوتاه" یا "انتقاد متنی"

III. منابع پیشنهادی برای مطالعه بیشتر

I. منابع متنی انجیل انگلیسی ما

A. عهد قدیم

۱. منبع مازراتی (Masoretic Text - MT) - متن عبری مختلط که توسط ربی آکویبا (*Rabbi Aquiba*) در سال ۱۰۰ پس از میلاد تنظیم شده است. اضافه کردن حروف صدا دار، تاکیدها، پی‌نویسها، علامتگذاریها و نشانه‌گذاریها در قرق ششم پس از میلاد شروع و در قرن نهم پس از میلاد خاتمه یافت. این کار توسط یک خانواده تحصیل کرده یهودی بنام مازراتی انجام شد. فرم متنی که مورد استفاده قرار گرفت مشابه همان فرمی است که در میشنا، تلمود، تارگومز، پیشیتا و والگیت استفاده شد.

۲. سپتواگینت (*Septuagint - LXX*) - روایتی می‌گوید که سپتواگینت (ترجمه یونانی عهد عتیق) توسط هفتاد استاد یهودی در هفتاد روز برای کتابخانه اسکندریه تحت حمایت شاه پتولمی دوم (*Ptolemy*) (۲۸۵ الی ۲۴۶ قبل از میلاد) تهیه شد. این ترجمه ظاهراً به درخواست یک رهبر یهودی که در اسکندریه زندگی می‌کرد تهیه شده است. این روایت از "نامه‌های ارسطو" می‌آید. *LXX* عمدتاً بر اساس تفاوت‌های میان متن سنتی عبری از متن ربی آکویبا (*MT*) هستند.

۳. کتیبه دریای سیاه (*Dead Sea Scrolls - DSS*) - کتیبه دریای سیاه به زبان رومی در دوره ۲۰۰ تا ۷۰ بعد از میلاد توسط یک فرقه یهودی بنام "اسنس" (*Essenes*) نوشته شده بود. نسخه دستنویس عبری، در چندین نقطه در اطراف دریای سیاه یافت شد، که نگارشهای مختلف متن عبری *MT* و *LXX* در پی هم نشان می‌دهد.

۴. برخی مثالها که نشان می‌دهند چگونه مقایسه این متون به مترجمین کمک کرده است که عهد عتیق را بهتر درک کنند.

a. *LXX* به مترجمین و اساتید کمک کرده است که تا *MT* را درک کنند

(۱) *LXX* اشعیا ۵۲: ۱۴، "چنانکه بسیاری از او در حیرت شدند"

(۲) *MT* اشعیا ۵۲: ۱۴ "بسیاری از تو به حیرت درآمدند"

(۳) در اشعیا ۵۲: ۱۵ تمایز ضمیر در *LXX* تأیید می‌شود.

a. *LXX* پس بسیاری از ملتها از او در حیرت خواهند شد

b. *MT* پس او ملتهای زیادی را شگفت زده می‌کند

b. *DSS* به مترجمین و اساتید کمک کرد که *MT* را درک کنند

(۱) *DSS* اشعیا ۲۱: ۸ "آنگاه دیدبان فریاد برآورد از بالای برج من ایستاده‌ام..."

(۲) *MT* اشعیا ۲۱: ۸ "و من فریاد زدم، شیر! خداوندا، من همیشه در روز در برج ایستاده و مراقب خواهم بود"

c. هر دو *DSS* و *MT* به روشن شدن اشعیا ۵۳: ۱۱ کمک کرده‌اند

(۱) *DSS* و *LXX* "ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد"

(۲) *MT* "او خواهد دید.... مصیبت روحش را، او اقناع خواهد شد"

B. عهد جدید

۱. بیش از ۵۳۰۰ دستنویس از نسخه یونانی عهد جدید وجود دارند. حدود ۸۵ نسخه بر روی پاپیروس و ۳۶۸ نسخه دستنویس با حروف بزرگ نوشته شده‌اند. بعدها، در حدود قرن نهم میلادی، یک نسخه منحصر به فرد تنظیم شد. تعداد نسخ یونانی به صورت دستنویس حدود ۲۷۰۰ نسخه می‌باشد. همچنین حدود ۲۱۰۰ کپی از فهرست کتاب مقدس برای دعا استفاده می‌شد که ما به آنها "صورت آیات" می‌گوئیم.

۲. حدود ۸۵ نسخه یونانی حاوی بخشهایی از عهد جدید بر روی پاپیروس هستند که در موزه نگهداری می‌شوند. قدمت برخی از آنها به قرن دوم میلادی باز می‌گردد، ولی بیشتر آنها مربوط به قرنهای سوم و چهارم میلادی هستند. هیچکدام از این *MSS*ها متن کامل

کتاب مقدس را شامل نمی‌شوند. صرفاً به دلیل اینکه اینها قدیمیترین کپی‌های عهد جدید هستند، بدین معنا نیست که انواع دیگری وجود نداشته باشد. از روی بسیاری از اینها برای استفاده داخلی کپی برداری شد. در طول این فرایند، به مراقبت از آنها توجهی نشد. بنابراین در میان آنها تنوع و تفاوت وجود دارند.

۳. Codex Sinaiticus که با حرف "א" (الف) یا (۰۱) شناخته می‌شود، در صومعه سنت کاترین در کوه سینا توسط تیشندورف پیدا شد. قدمت آن به قرن چهارم میلادی باز می‌گردد. و حاوی هم LXX عهد عتیق و هم یونانی عهد عتیق است. این یکی از انواع "متون اسکندریه‌ای" است.

۴. Codex Alexandrinus که با "A" هم شناخته می‌شود، دستنویس متعلق به قرن پنجم میلادی است که در اسکندریه مصر یافت شد.

۵. Codex Vaticanus که با "B" یا (۰۳) هم شناخته می‌شود، در کتابخانه واتیکان در رم یافت شد و قدمت آن مربوط به اواسط قرن چهارم بعد از میلاد است. حاوی هم LXX عهد عتیق و هم نسخه یونانی عهد جدید است. این متن از نوع "متن اسکندریه‌ای" است.

۶. Codex Ephraemi، که با "C" یا (۰۴) هم شناخته می‌شود، یک نسخه دستنویس یونانی است که بخشی از آن نابود شده است.

۷. Codex Bezae، که با "D" یا (۰۵) هم شناخته می‌شود، یک نسخه دستنویس یونانی مربوط به قرن پنجم یا ششم میلادی است. این نسخه اصلی است که نماینده چیزی است که امروز "انجیل غربی" خوانده می‌شود. حاوی اضافات بسیاری است و شاهد اصلی است برای ترجمه شاه جیمز.

۸. NT MSS را می‌توان در سه یا شاید چهار گروه/خانواده تقسیم بندی کرد که در مشخصه‌های خاصی با هم وجه اشتراک دارند.

a. متن اسکندریه‌ای از مصر

(۱) P⁶⁶, P⁷⁵ (حدود سال ۲۰۰ میلادی)، که اناجیل را ثبت می‌کند

(۲) P⁴⁶ (حدود سال ۲۲۵ میلادی)، که نامه‌های پطرس را ثبت می‌کند

(۳) P⁷² (حدود سالهای ۲۲۵ تا ۲۵۰ میلادی)، که پطرس و یهوذا را ثبت می‌کند

(۴) Codex B که به آن Vaticanus هم گفته می‌شود (حدود سال ۳۲۵ میلادی) که شامل متن کامل عهد عتیق و عهد جدید است

(۵) نقل قول اورینگن از این نوع متن

(۶) سایر MSSها که این نوع متن را نشان می‌دهند: 33, W, L, C, א

b. متن غربی از آفریقای شمالی

(۱) نقل قولهای پدران کلیسای آفریقای شمالی ترتولیان، سایپریان، و ترجمه قدیمی به لاتین

(۲) نقل قولهایی از ایرانیوس (Irenaeus)

(۳) نقل قولهایی از تالیان و ترجمه قدیمی سیریاک

(۴) Codex D یا "Bezae" که به این نوع متن نوشته شده

c. متن بیزانس شرقی از قسطنطنیه

(۱) این نوع متن منعکس کننده بیش از ۸۰٪ از ۵۳۰۰ متن MSS است

(۲) نقل قول شده از Antioch از پدران کلیسای سوریه، کاپادوسیانس (Cappadoceans)، کریسوستوم

(Chrysostom) و تروودورت (Therodoret)

(۳) Codex A فقط در انجیل

(۴) Codex E (قرن هشتم) برای متن کامل عهد جدید

d. نوع احتمالاً چهارم سزازی از فلسطین

(۱) عمدتاً فقط در انجیل مرقس دیده میشود

(۲) برخی از اقرارها به آن در P⁴⁵ و W هستند

II. مسائل و نظریات "نقد کوتاه" یا "نقد متنی"

A. تنوعات چگونه به وجود آمدند

۱. غیر عمدی یا تصادفی (طیف وسیعی از پیش آمدها)

a. خطای چشمی در زمان کپی و دستنویسی که چشم دو کلمه مشابه را می‌بیند و یکی یا همه کلمات بین آنها را ناخودآگاه حذف می‌کند (homoioteleuton)

- ۱) خطای چشم در حذف کلمات دو حرفی یا عبارات
- ۲) خطای ذهن در تکرار عبارت یا جمله یک متن یونانی
- b. خطای شنیداری در زمان دستنویسی و هنگامی که فرد متن را برای کپی کننده می خواند و در این حالت خطای نوشتاری صورت می گیرد. اغلب اغلاط املایی به دلیل تشابه صوتی کلمات یونانی صورت گرفته اند.
- c. نسخ اولیه متن یونانی فصل بندی و آیه بندی نشده بود، علامتگذاری بسیار کم و اغلب نداشتند و هیچ فاصله ای میان کلمات نبود. این احتمال وجود دارد که یک کلمه از جاهای مختلف جدا شود و بدین ترتیب کلمه دیگری شده و معنی دیگری بدهد
۲. عمدی
- a. تغییراتی اعمال شدند تا ساختار دستور زبانی متن کپی شده بهبود یابد
- b. تغییراتی اعمال شدند تا متن با سایر متون انجیل همخوانی داشته باشد (هارمونی مترادفها)
- c. تغییراتی اعمال شدند تا با ادغام دو یا چند متن متفاوت یک متن مرکب طولانی به وجود آید (تالیف)
- d. تغییراتی اعمال شدند تا مشکلی که در مشاهده شده بود اصلاح گردد (مراجعه شود به اول قرنیتیان ۱: ۲۷ و اول یوحنا ۵: ۷ و ۸)
- e. برخی اطلاعات توضیحی در مورد رخداد های تاریخی یا تفسیر مناسب متن به صورت پی نویسی توسط یک نگارنده اضافه شد و نگارنده بعدی آن را به داخل متن منتقل کرد (مراجعه شود به انجیل یوحنا ۵: ۴)
- B. فرضیه های اولیه نقد متنی (راهنماییهای منطقی برای تعیین اینکه کدام متن اصلی وقتی تنوع زیادی موجود است خوانده شود)
۱. عجیبترین و غیر معمولترین دستور زبان به کار رفته در متن احتمالا اصل است
۲. کوتاهترین متن احتمالا اصل است
۳. به متن قدیمتر بهای بیشتری داده می شود به دلیل نزدیکی تاریخی به اصل، بقیه برابر هستند
۴. MSS ها که از نظر جغرافیایی پراکنده هستند، معمولا خوانندگان اصل دارند
۵. متونی که از نظر دکتربین ضعیف هستند، به خصوص آنها که در ارتباط با بحثهای اصلی الهیات در دوران تغییر دستنویسها بودند مانند تثلیث در اول یوحنا ۵: ۷ الی ۸ باید ترجیح داده شود.
۶. متنی که به بهترین شکل بتواند سایر نسخه های متفاوت را توضیح دهد
۷. دو نقل قول که می توانند به برقراری توازن میان سایر نسخه های متفاوت کمک کنند و آن را نشان دهند
- a. کتاب *Introduction to New Testament Textual Criticism* اثر J. Harold Greenlee "هیچ دکتربین مسیحی نمی تواند نسبت به یک متن قابل بحث کوتاه بیاید، و دانشجوی عهد جدید باید آگاه باشد که متن او باید ارتدکسی تر یا از نظر دکتربین باید قویتر از نسخه اصل که تحت الهام بوده، باشد" (صفحه ۶۸).
- b. W. A. Criswell به Greg Garrison از *The Birmingham News* گفته که او (کریسول) باور ندارد که تمامی کلمات انجیل تحت الهام باشد، "حد اقل نه تمامی کلماتی که طی قرنها توسط مترجمین به دنیای مدرن منتقل کرده اند". کریسول گفت:
- "من شدیداً به نقد متن اعتقاد دارم. بدین ترتیب، فکر می کنم، نیمه آخر فصل شانزدهم انجیل مرقس ارتداد است. تحت الهام نیست، صرفاً ساختگی است... وقتی آن دستنویسهای بسیار قدیمی را مقایسه می کنیم، چنین جمع بندی که در کتاب مرقس آمده وجود ندارد. کسی آن را اضافه کرده است...."
- بزرگان SBC همچنین ادعا کردند که اضافاتی هم در انجیل یوحنا ۵، در قسمتی که عیسی در کنار حوض بیت الحم است صورت گرفته است. و در مورد دو شیوه مختلف قتل یهوذا صحبت می کند (مراجعه شود به انجیل متی ۲۷ و اعمال رسولان ۱). کریسول می گوید: "این صرفاً یک نگرش متفاوت نسبت قتل است." "اگر در انجیل قرار دارد، توضیحی برای آن وجود دارد. و دو شرح از قتل یهوذا در انجیل وجود دارد." کریسول اضافه می کند "نقد متنی به نوبه خود، علم حیرت انگیزی است. زودگذر نیست، بی ربط نیست، پویا و مرکز...."

III

مشکلات دستنویس (نقد متن). منابع پیشنهادی برای مطالعه بیشتر

- a. *Biblical Criticism: Historical, Literary and Textual* اثر آر. اچ. هریسون
- b. *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption and Restoration* اثر بروس ام مترزگر
- c. *Introduction to New Testament Textual Criticism* اثر جی. اچ. گرینلی

واژه نامه

Adoptionism/پذیرش/فرزندخواندگی. این یکی از نخستین دیدگاه‌ها نسبت به رابطه عیسی با خدا بود. اساسا این دیدگاه می‌گفت که عیسی از هر جنبه یک انسان معمولی بود و به مفهومی خاص، در زمان تعمید فرزند خدا شد (مراجعه شود به انجیل متی ۱۷:۳، انجیل مرقس ۱:۱) و یا در زمان قیامش از مردگان (مراجعه شود به رومیان ۴:۱). عیسی آنچنان زندگی نمونه‌ای داشت که خدا در مقطعی، (تعمید، قیام)، او را به عنوان "پسر" خود قبول کرد (مراجعه شود به رومیان ۴:۱، فیلیپیان ۲:۹). این دیدگاه کلیسای اولیه و کلیسای قرن هشتم بود. بجای اینکه خدا تبدیل به انسان شود، عمل عکس صورت گرفته و انسان تبدیل به خدا می‌شود!

سخت است بیان اینکه چگونه عیسی، خدای پسر، با وجود از پیش وجود داشتن الهی، به خاطر زندگی نمونه‌اش پاداش می‌گیرد. اگر او خدا بوده و از قبل وجود داشته، چگونه می‌تواند پاداش بگیرد؟ اگر او شکوه و جلال از قبل وجود داشتن را داشته، چگونه می‌تواند بیشتر مورد تقدیر قرار بگیرد؟ هرچند درک و هضم این برای ما مشکل است، ولی به نوعی پدر به شیوه‌ای خاص به دلیل تحقق بخشیدن کامل به اراده‌اش او را مورد تقدیر قرار می‌دهد.

Alexandrian School/مکتب اسکندرون. این شیوه ترجمه و تفسیر انجیل در اسکندریه، مصر در قرن دوم میلادی توسعه یافت. این مکتب از اصول ترجمه و تفسیر فیولا، که از پیروان افلاطون بود استفاده می‌کند. به این شیوه اکثرا روش مجازی گفته می‌شود. این روش تا دوران اصلاحات در کلیسا رواج داشت. اورینگن و اگوستین از طرفداران این مکتب و شیوه بودند. جهت اطلاعات بیشتر به *Moises Silva, Has The Church Misread The Bible? (Academic, ۱۹۸۷)* مراجعه کنید.

Alexandrinus/الکساندرینوس. این نسخه دستنویس یونانی قرن پنجم از اسکندریه، مصر شامل عهد عتیق، آپوکریفا، و بیشتر عهد جدید بوده و یکی از شواهد اصلی برای کل نسخه یونانی عهد جدید است (به استثنای انجیل متی، یوحنا و دوم قرنتیان). این دستنویس، رتبه A دریافت کرده، و دستنویس اطلاق شده به آن رتبه B (*Vaticanus*) در خواندن مطابقت دارد، و از جانب اکثر اساتید در بیشتر بخشها اصل تلقی می‌شود.

Allegory/قیاس. این نوعی تفسیر انجیلی است که در ابتدا توسط یهودیسم اسکندریه توسعه یافت. این روش توسط فیولا از اسکندریه محبوبیت یافت. قدرت پایه آن در میل به ساختن کتاب مقدس در رابطه با فرهنگ فرد یا سیستم فلسفی با نادیده انگاشتن ترتیبات تاریخی و یا مفهوم واقعی متن است. این روش در جستجوی مفاهیم پنهان یا معنوی در فراسوی هر متن کتاب مقدس است. باید اذعان داشت که عیسی، در انجیل متی ۱۳، و پولس در غلاطیان 4، از تمثیل برای بیان حقیقت استفاده کرده‌اند. با این وجود، روش قیاس در قالب نوع‌شناسی است نه فقط تمثیل.

Analytical Lexicon/تحلیل واژگانی. این یک شیوه ابزار تحلیل است که اجازه می‌دهد فرد هر حالت کلمه یونانی را در عهد جدید شناسایی کند. در ترتیب الفبای یونانی، مرکب است از حالت و مفهوم پایه کلمه. با ترکیب ترجمه سطری، اجازه می‌دهد ایماندارانی که متن یونانی را نمی‌خوانند بتوانند اصطلاحات دستور زبانی یونانی و صرف و نحو آنها را تحلیل کنند.

Analogy of Scripture/تشابه در کتاب مقدس. این عبارتی است که برای توصیف دیدگاهی که تمام انجیل تحت الهام خدا است و بنابراین متناقض نبوده بلکه مکمل یکدیگر هستند، به کار می‌رود. این تصریح پیش فرض پایه‌ای است برای استفاده متون همسو در تفسیر متون انجیلی.

Ambiguity/ابهام. این اشاره به عدم قطعیت در نتایج حاصله در متن دارد، زمانی که دو یا چند مفهوم وجود دارند و یا وقتی که همزمان دو معنی یا مفهوم خاص به یک موضوع اشاره کند. احتمال دارد که یوحنا از روی عمد از ابهام استفاده کرده باشد (دو مفهومی).

Anthropomorphic/انسان شناسی. به معنی "داشتن مشخصه‌هایی که به انسان‌ها اطلاق می‌شود" است، از این اصطلاح برای توصیف زبان مذهبی ما درباره خدا استفاده می‌شود. این عبارت از اصطلاح یونانی که برای نوع بشر استفاده می‌شود آمده است. به این معنی است که ما به شیوه‌ای درباره خدا صحبت می‌کنیم که گویی انسان است. خدا در قالب اصطلاحات فیزیکی، اجتماعی و فیزیولوژیکی توصیف می‌شود که مربوط به انسانها است (مراجعه شود به پیدایش ۸:۳، اول پادشاهان ۱۹:۲۲ الی ۲۳). البته این فقط قیاس است. هیچ طبقه‌بندی یا اصطلاحی غیر از اصطلاحات انسانی وجود ندارند که بتوان از آنها استفاده کرد. بنابراین، دانش ما در مورد خدا، هرچند درست است، ولی محدود می‌باشد.

Antiochian School/مکتب آنتیوخیا. این روش تفسیر انجیل در آنتیوخ سوریه در قرن سوم میلادی به عنوان واکنشی در برابر روش قیاس اسکندریه مصر بسط یافت. فشار اولیه آن بر روی تمرکز بر معانی تاریخی انجیل است. این روش انجیل را به صورت متن معمولی و انسانی ترجمه و تفسیر می‌کند. این مکتب وارد جدل بر سر این شد که آیا عیسی دارای دو ماهیت است (*Nestorianism*) یا یک ماهیت (تماما الهی و تماما انسانی). توسط کلیسای

کاتولیک رم این به مکتب برچسب تاریخی زده شد و به پاس منتقل شد و اهمیت چندانی ندارد. اصول پایه ای تفسیر این مکتب بعدها تبدیل به اصول تفسیر اصطلاح طلبان کلاسیک پروتستان شد (اوتر و کالوین).

Antithetical/ضد و نقیض. این یکی از سه اصطلاحی است که در مورد رابطه میان ابیات اشعار عبری استفاده می‌شود. در رابطه با ابیات شعر است که معنی تضاد دارند (مراجعه شود به امثال ۱:۱۰، ۱:۱۵)

Apocalyptic literature/ادبیات آخر زمانی. این یک بحث غالب و حتی احتمالا منحصر به فرد در موضوعات یهودی است. این یک شیوه نگارش رمزی بود که در دوران تهاجم و اشغال یهودیان توسط قدرتهای جهانی استفاده می‌شد. تصور می‌کند که خدا رخدادها را ایجاد کرده و کنترل می‌کند، و اینکه اسرائیل یکی از علائق خاص او است. این ادبیات وعده پیروزی نهایی از طریق تلاش خاص خدا را می‌دهد.

این ادبیات شدیداً نمادین و تخیلی است و اصطلاحات رمزی زیادی دارد. اغلب حقیقت را در قالب رنگها، اعداد، نگرش، رویا، فرشتگان واسطه، کلمات رمزی و دوگانگی شدید میان خوب و بد نمایش می‌دهد.

برخی از مثالهای این موضوع (۱) در عهد عتیق، حزقیال (فصلهای ۳۶ الی ۴۸)، دانیال (فصلهای ۷ الی ۱۲)، زکریا، و (۲) در عهد جدید، انجیل متی ۲۴، انجیل مرقس ۱۳، دوم تسالونیکیان و مکاشفه دیده می‌شوند.

Apologist (Apologetics)/دفاعی. این اصطلاح از ریشه یونانی برای "دفاع قانونی" است. مبحث خاصی در الهیات وجود دارد که در جستجوی شواهد و مباحثات مربوطه برای ایمان مسیحی است.

A priori/استقرا. این اصطلاح مترادف با "پیش فرض" است. شامل دلیل آوردن برای مفاهیم، اصول یا موقعیتهایی است که پیش تر صحت آنها پذیرفته شده است. حالتی است که بدون آزمایش یا تحلیل پذیرفته شده است.

Arianism/آریانیسم. آریوس شبان کلیسا در اسکندریه مصر در قرن سوم و اوایل قرن چهارم بود. او تصریح کرده بود که عیسی از پیش وجود داشت ولی الهی نبود (نه در مفهوم پدر)، احتمالا از امثال ۸:۲۲ الی ۳۱ ایده گرفته بود. او توسط اسقف کلسیای اسکندریه به چالش کشیده شد که از سال ۳۱۸ میلادی جدلی آغاز شد و سالهای زیادی ادامه یافت. آریانیسم تبدیل به فرقه ای در کلیسای شرق شد. شورای نیکا در سال ۳۲۵ میلادی آریوس را محکوم کرد و یکسان بودن الهی و انسانی بودن پسر را تصریح کرد.

Aristotle/ارسطو. او یکی از فلاسفه یونان باستان و شاگرد افلاطون و معلم اسکندر کبیر بود. نفوذ او، حتی امروز، بر زمینه‌های گسترده‌ای از مطالعات مدرن حاکم است. این امر به دلیل آن است که او بر دانش بر پایه مشاهده و طبقه‌بندی تاکید داشت. این یکی از گرایش‌ها و روشهای علمی است.

Autographs/دستخط/دستنویسته. این نامی است که به نسخه اولیه نوشته‌های انجیل داده شده است. این نسخ اصل و دستنویس همگی از بین رفته‌اند. فقط نسخه‌ای از کپی آنها موجود است. این منشا بسیاری از متون متنوع دستنویس عبری و یونانی باستانی است.

Bezae/بزا. این نسخه دستنویس یونانی و لاتین قرن ششم میلادی است. به این نسخه رتبه D داده شده است. حاوی اناجیل، اعمال رسولان و برخی نامه‌های عمومی است. از مشخصه‌های آن اضافات حاشیه‌ای دستنویس بسیار زیاد است. این نسخه مبنای Textus Receptus، نسخه دستنویس قدیمی یونانی است که در ورای نسخه شاه جیمز قرار دارد.

Bias/تعصب. از این اصطلاح برای توصیف آمادگی و گرایش شدید نسبت به یک موضوع یا دیدگاه استفاده می‌شود. ذهنیتی است که توسط آن بی‌طرفی نسبت به یک موضوع یا دیدگاه غیر ممکن است. این یک موضعگیری متعصبانه است.

Biblical Authority/اقتدار کتاب مقدس. این اصطلاح در یک مفهوم خیلی خاص استفاده می‌شود. این اصطلاح به شکل درک آنچه نویسنده اصلی در روزگار خودش گفته و اعمال این حقیقت در روزگار امروز تعریف می‌شود. اقتدار کتاب مقدس یا اقتدار انجیلی معمولاً به صورت نگرش به خود انجیل به عنوان تنها راهنمای مجاز ما تعریف می‌شود. با این وجود، در نور تفاسیر و ترجمه‌های نامناسب جاری، من این مفهوم را به انجیل به آن طور که توسط اعتقادات مذهبی و شیوه‌های دستور زبان قدیم تفسیر می‌شود، محدود کرده‌ام.

Canon/مجموعه کتب. این اصطلاح برای توصیف نوشته‌هایی که باور بر این است به صورت انحصاری تحت وحی نوشته شده‌اند، استفاده می‌شود. این اصطلاح در مورد هم عهد عتیق و هم عهد جدید استفاده می‌شود.

Christocentric/کریستوسنتریک. این اصطلاح برای توصیف مرکزیت و محوریت مسیح استفاده می‌شود. من از این اصطلاح در رابطه با مفهوم "عیسی سرور کل انجیل است"، استفاده می‌کنم. عهد عتیق به او اشاره می‌کند و او تحقق و هدفش است (مراجعه شود به متی ۱۷:۵ الی ۴۸).

Commentary/تفسیر. این یک نوع کتاب تخصصی در زمینه تحقیق است. یک زمینه کلی در مورد کتب انجیل ارائه می‌دهد. سپس تلاش می‌کند معانی هر بخش کتاب را توضیح دهد. برخی بر کاربرد تمرکز می‌کنند، در حالی که دیگران در ارتباط با متن به شیوه تخصصی‌تر هستند. این کتب مفید هستند، ولی فرد باید پس از اینکه خودش مطالعات اولیه‌ای را انجام داد، آنها را مطالعه کند. بدون انتقاد نباید تفسیر مفسرین را بی‌قید و شرط پذیرفت. معمولاً مطالعه و مقایسه چندین مفسر از چند دیدگاه مختلف مفید و کمک کننده است.

Concordance/تطابق. این یک نوع ابزار تحقیقاتی برای مطالعه انجیل است. تکرار هر کلمه را در عهد عتیق و عهد جدید فهرست می‌کند. به چندین شیوه کمک می‌کند: (۱) مشخص ساختن کلمه عبری یا یونانی که در پس هر کلمه انگلیسی خاص قرار دارد، (۲) مقایسه عبارتهایی که یک اصطلاح مشابه یونانی یا عبری استفاده شده است، (۳) نشان دادن جاهایی که دو کلمه عبری یا یونانی خاص به یک کلمه انگلیسی خاص ترجمه شده‌اند، مشخص کردن تناوب استفاده از کلماتی خاص در کتبی خاص یا نوشته‌های نویسنده‌ای خاص، (۴) کمک کردن در یافتن عبارت خاص در انجیل (مراجعه شود به *Walter Clark's How to Use New Testament Greek Study Aids*, صفحه ۵۴ الی ۵۵).

Dead Sea Scrolls/کتیبه بحر المیت. این اشاره به مجموعه متون باستانی نوشته شده به زبانهای عبری و آرامی دارد که در سال ۱۹۴۷ در نزدیکی بحر المیت پیدا شدند. آنها کتابخانه‌ای از یک فرقه یهودی قرن اول هستند. فشار رومیان اشغالگر و جنگهای متعصبانه دهه ۶۰ باعث شد کتیبه‌ها را در کوزه‌های در بسته داخل غارها و سوراخها پنهان کنند. آنها به ما کمک کرده‌اند تا شرایط تاریخی فلسطین قرن اول را درک کنیم و تأیید می‌کنند که متون مازراتی، حداقل تا اواخر دوران قبل از میلاد کاملاً دقیق هستند. این متون با اختصار *DSS* مشخص می‌گردند.

Deductive/استقرایی/قیاسی. این روش منطق یا استدلال از طریق اصول، از اصول کلی به کاربردهای خاص منتقل می‌شود. این استدلال مخالف استدلال استنتاجی است که روش علمی را با حرکت از جزئیات مشاهده شده به نتیجه کلی (نظریه‌ها) بازتاب می‌دهد.

Dialectical/مناظره‌ای. این روش استدلال است که به موجب آن، آنچه که متناقض یا متضاد به نظر می‌رسد در یک تنش با هم حضور دارند، به دنبال پاسخی یکپارچه است که شامل هر دو جنبه متضاد است. بسیاری از آموزه‌های کتاب مقدس دارای جفت دیالکتیکی هستند، اراده آزاد است. امنیت-استقامت؛ ایمان-کارها؛ تصمیم‌گیری-شاگردی؛ آزادی مسیحی-مسئولیت مسیحی.

Diaspora/دیاپورا. این اصطلاح یونانی است که یهودیان فلسطینی برای توصیف یهودیان دیگر که در خارج از مرزهای جغرافیایی سرزمین موعود زندگی می‌کنند، استفاده می‌نمایند.

Dynamic equivalent/معادل پویا. این یک نظریه ترجمه کتاب مقدس است. ترجمه کتاب مقدس را می‌توان به عنوان یک متن پیوسته از مکاتبات "کلمه به کلمه" مشاهده کرد، که در هر عبارت، به ازای هر کلمه عبری یا یونانی باید یک کلمه انگلیسی ارائه شود، و در آن تنها اندیشه و تفکر ترجمه می‌شود کمتر به اصطلاحات اولیه یا عبارت توجه می‌شود. در میان این دو نظریه، "معادل پویا" است که تلاش می‌کند متن اصلی را به طور جدی در نظر بگیرد، اما آن را در قالب‌های اصطلاحی و اصطلاحات مدرن ترجمه می‌کند. بحث جالبی را در مورد نظرات مختلف برای ترجمه می‌توانید در *Fee and Stuart's How to Read the Bible For All Its Worth*, p. 35 and in Robert Bratcher's Introduction to the TEV مطالعه کنید.

Eclectic/منتخب. این اصطلاح در ارتباط با انتقاد متنی استفاده می‌شود. این اصطلاح اشاره به انتخاب یک متن از نسخ دستنویس مختلف یونانی است تا بتوان به متنی دست یافت که به بیان نگارنده اصلی نزدیک باشد. این اصطلاح دیدگاهی را که معتقد به اصل بودن هر یک از نسخ یونانی است، مردود می‌داند.

Eisegesis/تفسیر به رای. این مخالف تفسیر است. اگر تفسیر استخراج قصد مؤلف اصلی باشد، این اصطلاح به معنای "وارد کردن" یک ایده یا عقیده خارجی است.

Etymology/ریشه یابی. این یک جنبه از مطالعه کلمه است که تلاش می‌کند تا معنی اصلی کلمه را تعیین کند. از این ریشه به معنی، کاربردهای تخصصی به راحتی شناسایی می‌شوند. در تفسیر، ریشه شناسی تمرکز اصلی نیست، بلکه معنای معاصر و استفاده از یک کلمه است.

Exegesis/تفسیر. این اصطلاح فنی برای تفسیر یک متن خاص است. به معنی "استخراج کردن" (از متن) بوده و حاکی از این است که هدف ما درک هدف مؤلف اصلی به سبب شرایط تاریخی، زمینه ادبی، نحو و معنای معاصر است.

Genre/نوع. این یک اصطلاح فرانسوی است که انواع متفاوتی از ادبیات را نشان می‌دهد. محور اصطلاح عبارت است از تقسیم اشکال ادبی به دسته‌هایی است که ویژگیهای مشترک دارند: روایت تاریخی، شعر، ضرب المثلی، آخزمانی و شریعت.

Gnosticism/عرفان. بیشتر دانش ما در مورد این ملکوت از نوشته‌های عرفانی قرن دوم می‌آید. با این حال، ایده‌های ابتدایی در قرن اول (و قبل از آن) وجود داشت.

برخی از اصول ادعای والنتاین و عرفان سرینتین قرن دوم عبارتند از: (۱) ماده و روح همسو باقی مانده‌اند (دوگانگی هستی شناختی). کالبد بد است، روح خوب است. خداوند، که روح است، نمی‌تواند مستقیماً با قالب‌زیری کالبد شیرین کاری داشته باشد؛ (۲) خلقت (ائون یا فرشتگان) بین خدا و ماده وجود دارد. آخرین و یا کمترین آن یهوه در عهد عتیق بود که جهان را تشکیل داد. (۳) عیسی مانند یهوه بود اما در مقیاس بالاتر، نزدیک به خدا واقعی است. بعضی او را به عنوان بالاترین می‌دانند، اما هنوز هم کمتر از خداوند است (انجیل یوحنا ۱:۱۴). از آنجا که ماده بد است، عیسی نمی‌تواند بدن انسان داشته باشد و در عین حال الهی هم باشد. او شیخ معنوی بود (مراجعه شود به اول یوحنا ۱:۱ الی ۳، ۱:۴ الی ۶)؛ و (۴) رستگاری از طریق ایمان به عیسی به همراه دانش ویژه به دست می‌آید، که تنها توسط افراد خاص شناخته می‌شود. دانش (رمزها) برای گذر از حوزه‌های آسمانی مورد نیاز بود. شریعتگرایی یهودی برای رسیدن به خدا لازم بود.

معلمان دروغین عرفانی از دو نظام مخالف اخلاقی حمایت می‌کردند: (۱) برای برخی، سبک زندگی به هیچ وجه به نجات منجر نمی‌شود. برای آنها، رستگاری و معنویت به دانش مخفی (کلمه عبور) از طریق فرشتگان محصور شدند. یا (۲) برای دیگران، شیوه زندگی برای نجات بسیار مهم بود. آنها تأکید کردند که شیوه زندگی زاهدانه در حکم سند معنویت واقعی است.

Hermeneutics/علم تفسیر. این یک اصطلاح فنی برای اصولی است که راهنمای تفسیر را ارائه می‌دهد. این هم مجموعه‌ای است از دستورالعمل‌های خاص و هنر/هدیه. علم تفسیر کتاب مقدس معمولاً به دو دسته تقسیم می‌شود: اصول کلی و اصول خاص. این مربوط به انواع مختلف ادبیات موجود در کتاب مقدس است. هر نوع مختلف (ژانر) دارای رهنمودهای منحصر به فرد خود می‌باشد، ولی همچنین برخی از مفروضات و روشهای تفسیر مشترک را نیز به اشتراک می‌گذارد.

Higher Criticism/انتقاد بالا. این روش تفسیر کتاب مقدس است که بر شرایط تاریخی و ساختار ادبی یک کتاب مقدس خاص متمرکز است.

Idiom/اصطلاح. این کلمه برای عباراتی که در فرهنگهای مختلف یافت می‌شوند، استفاده می‌گردد که مفهوم خاصی دارند و معنی لغوی بر آن حاکم نیست. برخی از نمونه‌های مدرن از این اصطلاحات عبارتند از: "که خیلی معرکه بود" یا "منو میکشی". کتاب مقدس همچنین شامل این نوع عبارات است.

Illumination/نورانی/چراغانی. این نام به مفهومی است که خدا با انسان صحبت کرده است. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) وحی - خدا در تاریخ بشری کار کرده است؛ (۲) الهام بخش - او تفسیر مناسب از اعمال او و معنای آن دادن وحی و الهام به برخی از افراد منتخب است تا کلام خدا را برای انسان ثبت کنند؛ و (۳) روشنایی - او روح خود را برای کمک به بشر گمراه فرستاد تا به انسانها کمک کند و او را بشناسند.

Inductive/استنتاجی/القایی. این یک روش منطقی برای استدلال است که از جزء به کل می‌رسد. این روش تجربی علم مدرن بوده و اساساً رویکرد ارسطویی است.

Interlinear/خطی/سطری. یک نوع ابزار پژوهشی است که اجازه می‌دهد کسانی که یک زبان کتاب مقدس (یونانی/آرامی/عبری) را مطالعه نمی‌کنند، بتوانند معنی و ساختار آن را تجزیه و تحلیل کنند. این روش ترجمه انگلیسی کلمه به کلمه در زیر کلمات زبان اصلی کتاب مقدس قرار می‌دهد. این ابزار، همراه با "تحلیل لغوی"، به تعاریف اساسی عبری و یونانی شکل می‌داد.

Inspiration/وحی/الهام. این مفهومی است که خداوند با هدایت نویسندگان کتاب مقدس به بشریت سخن گفته است و به وضوح وحی او را ثبت کرده‌اند. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) مکاشفه - خدا در تاریخ بشر کار کرده است؛ (۲) وحی - او تفسیر مناسب از اعمالش و معنای آن را به برخی از مردان منتخب جهت برای انسان داده است؛ و (۳) روشنایی - او روح خود را برای کمک به بشر در درک و افشای خود داده است.

Language of description/زبان توصیف. این در رابطه با اصطلاحاتی است که در عهد عتیق نوشته شده است. از دنیای ما در رابطه با مواردی صحبت می‌کند که در حواس پنجگانه ظاهر می‌شوند و یک توصیف علمی نیست.

Legalism/شریعت پرستی. این نگرش با تأکید بیش از حد بر قوانین یا آیین‌ها مشخص می‌گردد. تمایل به این دارد که به عملکرد انسان بر مقررات به عنوان ابزار پذیرش خداوند تکیه کند. این نگرش تمایل بر این دارد که روابط را از بین ببرد و عملکرد را افزایش دهد، که هر دو جنبه مهمی از روابط میان خدای مقدس و انسان گناهکار است.

Literal/تحت اللفظی/مفهومی. این نام دیگری برای روش تمرکز بر متن و روش تاریخی علم تفسیر انجیل از آنتیوخوس است. به این معناست که تفسیر معنای عادی و آشکار زبان بشری را در بر می‌گیرد، البته هنوز زبان مجازی را به رسمیت می‌شناسد.

Literary genre/سبک ادبی. این به اشکال متمایزی که انسانها می‌تواند ارتباط برقرار کنند، مانند شعر یا روایت تاریخی، اشاره می‌کند. هر نوع ادبیات علاوه بر اصول کلی نوشته شده، دارای رویکرد خاص در علم تفسیر است.

Literary unit/واحد ادبی. این مفهوم به تقسیمات فکری مهم در کتاب مقدس اشاره دارد. این مفهوم را می‌توان از تشکیل چند آیه، پاراگراف یا فصل شکل داد.

Lower Criticism/انتقاد سطح پائین. موضوع خاص: انتقاد متنی را مطالعه کنید.

Manuscript/دستخط. این اصطلاح مربوط به نسخه‌های مختلف عهد جدید یونانی است. معمولاً آنها را به انواع مختلف تقسیم می‌کنند (۱) مواد که بر روی آن نوشته شده‌اند (پاپیروس، چرم)، یا (۲) شکل خود نوشتن (همه با حروف بزرگ و یا دستخط). این عبارت "MS" (منحصر به فرد) یا "MSS" (جمع) است.

Masoretic Text/متن مازروتی. به نسخ خطی عبری از عهد عتیق قرن نوزدهم اشاره دارد که طی چندین نسل توسط اساتید یهودی تهیه شده و حاوی حروف صدا دار و دیگر نکات متنی هستند. این متن اصلی برای عهد عتیق انگلیسی ما است. متن آن به طور تاریخی توسط MSS عبری تایید شده، به ویژه اشعیا، از کتیبه دریای مرده. این اختصار این اصطلاح "MT" است.

Metonymy/کنایه. شکلی از بیان است که در آن از نام یک چیز برای نشان دادن چیز دیگری مرتبط با آن استفاده می‌شود. به عنوان مثال، "کتری جوش" در واقع "آب در داخل کتری جوش است".

Muratorian Fragments/قطعه موراتورین. فهرستی از کتابهای عهد جدید است که قبل از سال ۲۰۰ میلادی در رم نوشته شده بود. این همان بیست و هفت کتاب را به عنوان عهد جدید پروتستان معرفی کرده به وضوح نشان می‌دهد کلیساهای محلی در نقاط مختلف امپراتوری روم "عملاً" کانون را قبل از شورای بزرگ کلیسای قرن چهارم تشکیل داده بودند.

Natural revelation/مکاشفه طبیعی. این یک طبقه‌بندی از افشای خدا به انسان است. این شامل نظم طبیعی (رومیان ۱: ۱۹ الی ۲۰) و آگاهی اخلاقی (رومیان ۲: ۱۴ الی ۱۵) است. از آن در مزمور ۱: ۱۹ الی ۶ و رومیان ۱ الی ۲ توضیح داده شده است. این مشخصه از وحی ویژه است که خود افشاء خاص خدا در کتاب مقدس است و در عیسی ناصری متعالی است.

بر این طبقه‌بندی الهیاتی با جنبش "زمین قدیم" در میان دانشمندان مسیحی مجدداً تأکید شده (به عنوان مثال نوشته‌های Hugh Ross). آنها از این طبقه‌بندی استفاده می‌کنند تا ادعا کنند که همه حقیقت، حقیقت خدا است. طبیعت درها را برای دانش در مورد خدا باز نموده و آن را از وحی ویژه (کتاب مقدس) متمایز می‌کند. به علوم مدرن اجازه می‌دهد با آزادی نظم طبیعی را بررسی کند. به نظر من این یک فرصت فوق العاده جدید است تا به جهان مدرن علمی غربی شهادت داده شود.

Nestorianism/نستوریستی. نستوریوس پدرسالار قسطنطنیه در قرن پنجم بود. او در آنتیوخ سوریه آموزش دیده و تأیید کرد که عیسی دارای دو طبیعت بود، یکی کاملاً انسان و یک فرد کاملاً الهی. این دیدگاه از دیدگاه طبقاتی اسکندریه از دیدگاه ارتدوکس منحرف شد. نگرانی اصلی Nestorius عنوان "مادر خدا" است که به مریم داده شده است. نستوریوس با سیریل اسکندریه مخالف بود و به طور ضمنی آموزش خود را در اسکندریه برگزار کرد. آنتیوخ ستاد رویکرد تاریخی-دستوری-متنی به تفسیر کتاب مقدس بود، در حالی که اسکندریه مقرر چهارم (تفسیری) مدرسه تفسیر بود. نستوریو در نهایت از مقام خود خلع و تبعید شد.

Original Author/مؤلف اصلی. این عبارت به نویسندگان اصلی کتب مقدس اشاره دارد.

Papyri/پاپیروس. این یکی از موادی است که از مصر بوده و بر روی آن می‌نوشتند. این ماده از نی کنار رودخانه‌ها ساخته می‌شد. این ماده‌ای است که قدیمی‌ترین نسخه‌های عهد جدید یونانی بر روی آن نوشته شده است.

Parallel passages/عبارتهای همسو. این قبیل عبارات بخشی از مفهومی هستند که تمام کتاب مقدس از جانب خدا داده شده و بنابراین، به نوبه خود بهترین مترجم از حقایق دوگانه است. این نیز هنگامی که یک نفر تلاش می‌کند بخشی که نامشخص یا مبهم است را بتواند تفسیر کند. همچنین به شما کمک می‌کند تا واضحترین بخش در مورد یک موضوع مشخص شده را درک و همچنین تمام جنبه‌های معنوی یک موضوع مشخص را بیابید.

Paraphrase/ترجمه/تفسیر/ترجمه آزاد. این نام یک نظریه در مورد ترجمه کتاب مقدس است. ترجمه کتاب مقدس را می‌توان به عنوان یک متن دنباله‌دار "کلمه به کلمه" از مکاتبات مشاهده کرد، جایی که باید به ازای هر واژه عبری یا یونانی یک کلمه انگلیسی، بدون توجه به اصطلاح اولیه یا اصطلاح ترجمه شده قرار گیرد. در میان این دو نظریه، "معادل پویا" است که تلاش می‌کند متن اصلی را جدی بگیرد، اما آن را با اصطلاحات مدرن دستور زبانی ترجمه می‌کند. بحث بسیار خوبی در مورد نظریه‌های مختلف ترجمه را می‌توانید در *Fee and Stuart's How to Read the Bible For All Its Worth* صفحه ۳۵ مطالعه کنید.

Paragraph/پاراگراف. این واحد ادبی تفسیر اصلی متن است. شامل یک موضوع اصلی و گسترش آن است. اگر ما مفهوم و قصد نویسنده را حفظ کنیم، چیزی از نیت اصلی نویسنده را، از دست نخواهیم داد.

Parochialism/پاروسیاالیسم. این مربوط به تعصباتی است که در یک محیط محلی فرهنگی بسته هستند. ماهیت فرامنطقی آن، حقیقت کتاب مقدس یا کاربرد آن را به رسمیت نمی‌شناسد.

Paradox/دوگانگی. به حقایقی اشاره دارد که به نظر می‌رسد متناقض هستند، هر چند در تنش با یکدیگرند، ولی هر دو درست می‌باشند. آنها حقیقت را با بیان اینکه اگر از طرف مقابل هستند، شکل می‌دهند. حقیقت کتاب مقدس در جاهای پارادوکسی (یا دیالکتیکی) ارائه شده است. حقایق کتاب مقدس همانند ستارگانی منفک هستند، اما یک کهکشان از ستارگان، از مجموعه ستارگان منفک تشکیل می‌شود.

Plato/فلاطون. او یکی از فیلسوفان یونان باستان بود. فلسفه او از طریق محققان اسکندریه، مصر و بعداً، آگوستین بر کلیسای اولیه تأثیر گذاشت. او بر این عقیده بود که همه چیز روی زمین، توهم است و فقط یک نسخه از یک نمونه اولیه معنوی است. به علاوه نظریه‌پردازان بعدها "شکلها/ایده‌های" افلاطون را با قلمرو روحانی برابر می‌کردند.

Presupposition/پیش فرض. این به درک پیشین ما از یک موضوع اشاره دارد. اغلب ما عقاید یا قضاوت‌های مربوط به مسائل را قبل از اینکه به کتاب مقدس مراجعه کنیم، تشکیل می‌دهیم. این حالت نیز به عنوان یک تعصب، یک موقعیت پیشین، یک فرض یا یک مقدمه شناخته شده است.

Proof-texting/اثبات متن. این تمرین تفسیر کتاب مقدس با نقل قول از یک آیه بدون در نظر گرفتن زمینه آنی آن و یا زمینه بزرگتر در واحد ادبی آن است. ارتباط آیات را از نیت نویسنده اصلی حذف می‌کند و معمولاً در تلاش است تا یک نظر شخصی را در هنگام تایید اقتدار کتاب مقدس بیان کند.

Rabbinical Judaism/یهودیت روحانی. این مرحله از زندگی یهودیان در تبعید بابلی آغاز شد (۵۸۶-۵۳۸ قبل از میلاد). همانطور که نفوذ کاهنان و معبد از بین رفت، کنیسه‌های محلی بر زندگی یهودی تمرکز کردند. این مراکز محلی فرهنگ یهودی، مذهبی، عبادت و مطالعه کتاب مقدس تبدیل به محور زندگی مذهبی ملی شده‌اند. در روزگار عیسی این "کاتبین مذهبی" با کاهنان همسو بود. پس از سقوط اورشلیم در سال ۷۰ میلادی، فرم کاتبین که تحت فرمانروایی فریسیان بود، بر زندگی مذهبی یهودیان کنترل و نظارت داشت. آن را با یک تفسیر عملی و شریعتی از تورات می‌توان مشخص کرد که در سنت شفاهی (تالمود) توضیح داده شده است.

Revelation/افشا. این نام به مفهومی است که خدا با بشریت سخن گفته است. مفهوم کامل معمولاً با سه اصطلاح بیان می‌شود: (۱) مکاشفه - خدا در تاریخ بشر کار کرده است؛ (۲) وحی - او تفسیر مناسب از اعمالش و معنای آن را به برخی از مردان منتخب جهت برای انسان داده است؛ و (۳) روشنائی - او روح خود را برای کمک به بشر در درک و افشای خود داده است.

Semantic field/زمینه معنایی. این به کل محدوده معانی مرتبط با یک کلمه اشاره دارد. این اساساً مفاهیم متفاوت یک کلمه در متون مختلف است.

Septuagint. این نام به ترجمه یونانی عهد عتیق عبری داده شده است. سنت می‌گوید که در هفتاد روز توسط هفتاد محقق یهودی برای کتابخانه اسکندریه مصر نوشته شده است. تاریخ سنتی حدود ۲۵۰ قبل از میلاد (در حقیقت احتمالاً بیش از صد سال طول کشید). این ترجمه قابل توجه است زیرا (۱) به ما یک متن باستانی را با مقیاس الهام بخش مقدس می‌دهد؛ (۲) به ما وضعیت تفسیر یهودیان در قرن سوم و دوم قبل از میلاد را نشان می‌دهد؛ (۳) به ما مفهوم مسیح یهودی را قبل از رد عیسی نشان می‌دهد. اختصار آن "LXX" است.

Sinaiticus. یک نسخه یونانی از قرن چهارم میلادی است. این توسط محقق آلمانی، Tischendorf، در صومعه سنت کاترین در جبل موسی، مکان سنتی کوه سینا یافت شد. این دستنوشته با اولین حرف الفبای عبری به نام "الف" [א] تعیین شده است. این شامل عهد قدیم و عهد جدید است. این یکی از قدیمی‌ترین MSSهای غیر رسمی ما است.

Spiritualizing/معنوی. این واژه مترادف با تمثیل است به این معنی که زمینه تاریخی و ادبی یک متن و تفسیر آن بر اساس معیارهای دیگر آن را حذف می‌کند.

Synonymous/ مترادف. به اصطلاحات با معانی دقیق یا بسیار مشابه اشاره دارد (اگر چه در واقع دو کلمه هیچ یک همپوشانی معناشناسی کامل ندارند)، آنها خیلی نزدیک به هم هستند به طوری که می‌توانند جایگزین یکدیگر در یک جمله بدون از دست دادن معنی باشند. همچنین برای تعیین یکی از سه شکل همسو در اشعار عبری استفاده می‌شود. به این معنا، به دو بیت شعر می‌گویند که یک حقیقت را بیان می‌کنند (مراجعه شود به مزمو ۳:۱۰۳).

Syntax/ نحو. این اصطلاح یونانی است که به ساختار جمله اشاره دارد. این مربوط به راه‌هایی است که بخش‌هایی از یک جمله برای ایجاد یک تفکر کامل ساخته می‌شوند.

Synthetical. این یکی از سه اصطلاحی است که مربوط به انواع اشعار عبری است. این اصطلاح از ابیات شعر می‌گوید که بر اساس یک معنی نوشته می‌شوند، گاهی اوقات "climatic" نامیده می‌شوند (ش. ۱۹: ۷-۹).

Systematic theology/ الهیات سیستماتیک. این مرحله‌ای از تفسیر است که تلاش می‌کند تا حقایق کتاب مقدس را به شیوه‌ای متحدالشکل و منطقی مرتبط سازد. این یک رویکرد منطقی و نه صرفاً تاریخی از نظر الهیات مسیحی طبقه بندیها (خدا، انسان، گناه، نجات، و غیره) است.

Talmud/ تلمود. این عنوان برای تدوین سنت شفاهی یهودی است. یهودیان معتقد بودند که او به موسی به در کوه سینا گفته است. در واقع، به نظر می‌رسد که این خرد جمعی معلمان یهودی طی این سالها باشد. دو نسخه مختلف نوشته شده از تلمود وجود دارند: نسخه بابلی که کوتاهتر است و نسخه ناتمام فلسطینی.

Textual criticism/ انتقاد متنی. این علم مطالعه نسخ خطی کتاب مقدس است. انتقاد متنی ضروری است زیرا هیچ نسخه اصلی وجود ندارد و همه نسخه‌ها با یکدیگر تفاوت دارند. این تلاش برای توضیح تغییرات و رسیدن به (نزدیکترین حد ممکن) به اصطلاحات اصلی دستنویس عهد عتیق و جدید است. این اغلب "انتقاد کمتر" است.

Textus Receptus. این نام به نسخه Elzevir از عهد جدید یونانی در سال ۱۶۲۳ اطلاق شد. اساساً این یک نوع عهد جدید یونانی است که از چند نسخه خطی یونانی و نسخه‌های لاتین اراسموس (1510-1535)، استفاناس (۱۵۴۶-۱۵۵۹) و الزویر (۱۶۲۴-۱۶۷۸) تهیه شده است. در *An Introduction to the Textual Criticism of the New Testament*، ص. ۲۷، A. T. Robertson می‌گوید: "متن بیزانس عملاً Textus Receptus است." متن بیزانس کم ارزشترین نسخه از سه نوع نسخ خطی یونانی (غربی، اسکندریه و بیزانسی) است. این شامل خطاهای انباشته شده طی قرن‌ها از متون دستکاری شده است. با این حال، A. T. Robertson همچنین می‌گوید: «Textus Receptus برای ما متن قابل ملاحظه دقیقی را حفظ کرده است» (ص ۲۱). این نسخه دستنویس یونانی (به خصوص نسخه سوم ۱۵۲۲ Erasmus) نسخه مبنای انجیل شاه جیمز در سال ۱۶۱۱ میلادی را شکل می‌دهد.

Torah/ تورات. این واژه عبری برای "آموزش" است. این عنوان رسمی برای نوشته‌های موسی بود (از پیدایش تا تثنیه). این بخش برای یهودیان، قدرتمندترین بخش است.

Typological/ تایپوگرافی. این یک نوع تفسیر تخصصی است. معمولاً این امر شامل حقیقت عهد جدید است که در عبارات عهد عتیق با استفاده از علائمهای متشابه یافت می‌شود. این طبقه‌بندی از علم تفسیر انجیل یک عنصر اصلی از روش اسکندریه بود. به دلیل سوء استفاده از این روش تفسیر، باید استفاده از آن را به نمونه‌های خاصی که در عهد جدید وارد شده محدود کرد.

Vaticanus/ واتیکانوس. این نسخه یونانی قرن چهارم است. این در کتابخانه واتیکان یافت می‌شود. در اصل شامل تمام عهدعتیق، Apocrypha و عهد جدید بود. با این حال، برخی از بخشها از بین رفته‌اند (پیدایش، مزمو، عبرانیان، کاهنان، فیلیمون و مکاشفه). این یک نسخه خطی بسیار مفید در تعیین قالب‌بندی اصلی نسخ دستنویس است. این نسخه امتیاز "B" بزرگ دریافت کرده است.

Vulgate/ والگیت. این نام لاتین کتاب مقدس جروم است. این نسخه تبدیل به نسخه مبنا یا "مشترک" برای کلیسای کاتولیک روم شد. در سال ۳۸۰ میلادی این کار صورت گرفت.

Wisdom literature/ ادبیات عرفانی. این یک نوع ادبیات رایج در خاور نزدیک باستان (و جهان مدرن) بود. اساساً تلاشی بود به عنوان دستورالعملی برای راهنمایی نسل جدید جهت زندگی موفق از طریق شعر، تمثیل یا مقاله بود و بیشتر فرد را مورد خطاب قرار می‌داد تا جامعه. به تاریخ اشاره نداشت، اما بر تجربیات و مشاهدات زندگی استوار بود. در کتاب مقدس، وظیفه از طریق غزل غزلها حضور و پرستش یهوه را پذیرفت، اما این دیدگاه مذهبی در هر تجربه انسانی در هر زمان صریح نیست.

به عنوان یک ژانر، حقیقت عمومی را بیان کرد. با این حال، از این ژانر/نوع نمی‌توان در هر وضعیت خاصی استفاده کرد. اینها اظهارات کلی هستند که همیشه برای هر وضعیت فردی قابل اعمال نیستند.

این حکما شهامت این را داشتند تا سوالاتی سخت در مورد زندگی بپرسند. اغلب آنها دیدگاه‌های سنتی مذهبی (یعقوب، جامعه) را به چالش کشیدند. آنها تعادل و تنش را به پاسخ آسان در مورد تراژدی‌های زندگی می‌رسانند.

World picture and worldview/تصویر و جهان بینی جهانی. اینها اصطلاحات همراه هستند. آنها هر دو مفاهیم فلسفی مربوط به خلقت هستند. اصطلاح "تصویر جهان" به "چگونگی" خلقت اشاره می‌کند در حالی که "جهان‌بینی" مربوط به "چه کسی است". این اصطلاحات در ارتباط با تفسیری هستند که پیدایش ۱-۲ در درجه اول با چه کسی، نه چگونه، خلقت صورت گرفت، سر و کار دارد.

YHWH/یهوه. این نام خدا در عهد عتیق است. این نام در خروج ۱۴:۳ تعریف شده است. این شکل ظاهری اصطلاح عبری "بودن" است. یهودیان می‌ترسیدند این نام را بر زبان آورند مبادا نابجا به کار برند، بنابراین، اصطلاح عبری آدونایی، "ارباب" جایگزین کردند. به این دلیل است که پیمان در انگلیسی این چنین ترجمه می‌شود.

بیانیه عقیدتی

من به بیانیه ایمان یا عقاید اهمیت چندانی نمی‌دهم. ترجیح می‌دهم به خود کتاب مقدس اعتراف کنم. با این وجود، می‌دانم که بیانیه ایمان برای کسانی که مرا نمی‌شناسند راهی را فراهم می‌کند تا دیدگاه‌های اعتقادی مرا بسنجند. در روزگاری که سرشار است از فریب و خطاهای الهیاتی، من حاصل تحقیقاتم را در زمینه الهیات مسیح، در زیر به طور خلاصه تقدیم می‌کنم.

A. کتاب مقدس، شامل عهدعتیق و عهدجدید هر دو کلام الهامی، لغزش‌ناپذیر، با اقتدار و جاودانی خدا هستند. این کتاب مکاشفه شخصی خدا می‌باشد که تحت هدایت روح به وسیله انسانها ثبت شده است. کتاب مقدس تنها منبع حقیقت روشن در مورد خدا و اهداف اوست. تنها منبع ایمان و عمل برای کلیسای او.

B. تنها یک خدای ابدی، خالق و نجات دهنده وجود دارد. آفریننده همه چیزهای دیدنی و نادیدنی اوست. او خود را به صورت خدای محبت و توجه مکشوف کرده است با این حال منصف و عادل نیز هست. او خدا را در سه شخصیت متمایز مکشوف کرد: پدر، پسر و روح‌القدس، کاملاً مجزا و در عین حال دارای ذات واحد.

C. خدا فعالانه بر جهان تسلط دارد. هم طرحی ابدی برای خلقتش دارد که تغییرناپذیر است و هم طرح فردی که اراده آزاد انسان را ممکن می‌سازد. بدون اذن و اطلاع خدا هیچ چیز اتفاق نمی‌افتد، با وجود این او به فرشتگان و انسانها امکان انتخابهای شخصی را می‌دهد. عیسی انسان برگزیده پدر بود و از طریق او همه بالقوه برگزیده هستند. دانش پیشاپیش خدا در مورد وقایع انسان را تا حد نسخه از پیش پیچیده شده تنزل نمی‌دهد. ما همه مسئول افکار و اندیشه‌های خود هستیم.

D. گرچه انسان به سیمای خدا و عاری از گناه خلق شد، اما تصمیم گرفت بر ضد خدا طغیان کند. آدم و حوا حتی با آنکه توسط عاملی فوق طبیعی وسوسه شدند، اما به خاطر خودخواهی ارادیشان مسئولند. نافرمانی آنها بشر و خلقت را تحت اثر قرار داد. همه ما چه به لحاظ شرایطی که از آدم و حوا به ارث برده‌ایم و چه به خاطر نافرمانی شخصی و ارادیمان به رحمت و فیض خدا نیاز داریم.

E. خدا برای بخشش و احیای انسان سقوط کرده راهی فراهم کرد. عیسی مسیح، پسر یگانه خدا، انسان شد، بدون گناه زیست و از طریق مردن به جای ما مجازات گناه انسان را پرداخت. او تنها راه احیاء و داشتن رابطه با خدا است. جز از طریق ایمان به کار تکمیل شده او راه دیگری برای رسیدن به نجات وجود ندارد.

F. هر کدام از ما هدیه بخشش و احیای خدا در عیسی را باید شخصاً دریافت کند. این به وسیله اعتماد ارادی به وعده‌های خدا از طریق عیسی و دوری ارادی از گناه شناخته شده محقق می‌شود.

G. همه ما بر اساس ایمانمان به مسیح و توبه از گناه کاملاً بخشوده و احیاء می‌شویم. با وجود این، زندگی تغییر یافته و در حال ما گواه این رابطه تازه است. هدف خدا بری انسان این است که اکنون زندگی مسیحگونه داشته باشد، نه اینکه تنها روزی وارد بهشت شود. کسانی که واقعا نجات را دریافت کرده‌اند، با آنکه گاهی گناه می‌کنند، اما در طول عمر خود در ایمان و توبه ثابت قدم می‌مانند.

H. روح‌القدس "عیسای دیگر" است. او در این جهان حاضر است تا گمشده را به سوی مسیح هدایت و چهره مسیحگونه را در نجات یافته آشکارتر نماید. شخص هنگام نجات، عطایای روح را دریافت می‌کند. این عطایا زندگی و خدمت عیسی هستند که بین بدنش یعنی کلیسا تقسیم شده‌اند. عطایا که اساسا روشها و انگیزه‌های عیسی هستند باید به وسیله ثمرات روح به حرکت درآیند. روح در عصر ما فعال است، همانطور که در ایام کتاب مقدس بود.

I. پدر عیسی مسیح قیام یافته را داور همه چیز قرار داده است. او به زمین باز خواهد گشت تا انسانها را داوری کند. کسانی که به عیسی ایمان آورده‌اند و نامشان در دفتر حیات نوشته شده است، به هنگام بازگشت او بدنهای جلال یافته جاودانی دریافت خواهند کرد. آنها تا ابد با او خواهند بود. اما آنها که حقیقت خدا را نپذیرفته‌اند برای همیشه از شادی رفاقت با خدای تثلیث محروم خواهند شد.

J. آنها به همراه شیطان و فرشتگانش محکوم خواهند شد.

K. مطمئناً مواردی که ذکر کردم کامل یا بی نقص نیستند اما امیدوارم در مورد الهیاتی که من به آن باور قلبی دارم به شما ایده‌ای بدهد. سخن زیر برای من جالب است:

"اتحاد - در ضروریات، آزادی - در مسایل حاشیه‌ای، محبت - در همه چیز"